உ

சிவமயம்.

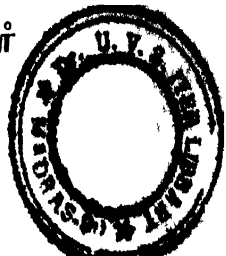
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ நீலகண்ட சிவாசாரியர்

அருளிய

பிரமசூத்திர

சிவாத்துவித சைவபாடியம்.

இது

காசிவாசி. செந்திநாதையரால்

தமிழில் மொழிபெயர்த்து

தேலிகோட்டை

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ அரு. அரு. சோமசுந்தரஞ் செட்டியாரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி.

தமது

திருமங்கலம்

செந்திநாதசுவாமி யந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிலவங்கஞ் ஐப்பசிமீ

களன்.

Copyright Reserved.

உபோற்காதம்.

—o—

ஸ்ரீவேதவியாசமுனிவர்பிரான் அருளிய பிரமசூத்திரத்துக்கு ஸ்ரீநீல கண்டசிவாசாரியர் வரைந்தருளிய சைவபாடியம் சைவசித்தாந்தத்துக்கு ஓர் பேரரணுய் ஒங்கியது. இது அத்தியாயங்களும், பாதங்களும், அதிகரணங்களும் தம்முள்ளே இயைபுவாய்ப்பச் சிறப்புற அமையப்பெற்றது. சூத்திரங்களைத் தொடர்ந்து பொருட்டிரிவுபடுத்தாது சத்தியார்த்தஞ் செய்யுந் திட்பம் படைத்தது. மகார்த்தங்களையுடைய அளவிறந்த நியாயங்கள் பொதியப்பெற்ற பொற்பிணைத் தன்னுள்ளே கொண்டு நிற்பது. எளிதாய லளித மொழிகளாற் ரெடுக்கப்பெற்ற பெருமையிற் சிறந்தது. சுருங்கிய சொற்களிலே விரிந்தபொருள் பொதியப்பெற்ற திட்பம் வாய்ந்தது. சிவரத்தினமாகிய சிவசப்தங்களால் மிகுதியும் புனிதப்பெறும் பொலிவினையுற்றது. திராவிடவேதங்களாகிய தேவாரதிருவாசகமுதலிய அருட்பாக்களின் உண்மைப் பொருள்களைத் தன்னுள்ளே விளங்கக் காட்டுமியற்கையுடையது. சைவசித்தாந்த சாஸ்திர தத்துவப்பொருள்களைத் தன்னுள்ளே இலங்கவைக்குந் தர்ப்பண நிகர்த்தது. "செவிச்செல்வம் செல்வத்துட் செல்வம்" என்று வாழ்த்துமாறு, கேட்போர் செவிகளையெல்லாம் மாதூரியத்தினால் நிறைத்து ஆனந்தபரவசம் உகுப்பச் செய்வது. சம்சாரசாகரத்தழலும் மாநடரை முத்திக்கரை நண்ணுவிக்கும் ஓர் அரும் புணையாய்ப் பொலிந்தது. வறியார்க்கு மகாநிதி வாய்த்தாற் போல, முமூட்சுக்களுக்குத் தன்மீது பேரன்பு மீதூரச் செய்யுமியல்பினையுடையது. எக்காலமுந் தன்னைச் சிரவணஞ் செய்தலாதி ஞானயுசையிற் றகுப்புட்டோரை நிதித்தியாசன ஞானயோகத்தில் முதிர்ந்துநிற்க உந்துவது. எவ்வுலகுக்கும் மேலாகிய சிவபுரத்தின்கண்ணே தேகவியோககாலத்தில் நீடு வாழச்செய்வது. இத்துணைப் பெரிய அரியபாடியம் வடமொழியிலிருப்பதால் இதன் மேன்மை யாவரும் அறிதல் கூடாமையின், இதனைத் தமிழ்வசனநடையில் மொழிபெயர்த்து அச்சிலேற்றிப் பிரகடனஞ் செய்ய வேண்டுமென்னும் ஆசையினால் மீதூரப்பெற்றேம். அறிவினாலும், பொருளினாலும், மற்றெவ்வாற்றானும் வழி குன்றிய எம்போலியர்க்கு அங்ஙனம் பிரகடனஞ் செய்தல் பெரிதும் கஷ்டமாயவிடத்தும், "பாருக்குளே நல்லகவி நீ" "கண்கண்ட பரமதெய்வமும்," "செந்தின் மேய வள்ளிமணாள" ரூமாகிய செந்திநாதசுவாமியின் திருவருள்வலிமையால் இது முற்றுப்பெற்றதெனச் சிவநேயர் யாவரும் உணர்ந்துகொள்வாராக.

அங்ஙங்கே மொழி பெயர்ப்புக்களிற் பிழைகள் நுழைந்திருப்பின், அவற்றை அன்பர்கள் எமக்குத் தெரிவிப்பார்களாயின், இரண்டாம் முறை அச்சிடுங்கால் திருத்தி அச்சிடுவிப்பேம்.

இப்பாடியத்தில் அங்ஙங்கே மொழி பெயர்ப்பில் நேர்ந்த பிழைகளைத் திருத்தி மிகுதியும் உதவிபுரிந்த மதுரையைச் சார்ந்த பழங்கானத்தம் பிரம்மஸ்ரீ சே. சேஷாசாஸ்திரியாரவர்கட்கு யாம் என்றும் நன்றிபாராட்டுங் கடப்பாடுடையேம்.

திருப்பரங்குன்றம்,
பிலவங்க ஆவணி ஐப்பசிமீ } ஸ்ரீகாசிவாசி—செந்திநாதையர்.

குறிப்புவிளக்கம்.

இரு. சங்
இரு. வே } = இருக்குவேதம்

இலிங். உத்=இலிங்கபுராணம் உத்தரபாகம்

ஈசா=ஈசாவாஸியோபநிடதம்

ஐத=ஐதரேயோபநிடதம்

கட=கடோபநிடதம்

கண்.சா=கண்ணுவசாகை(பிருகதாரணியோபநிடதம்)

கந். உமை=கந்தபுராணம் உமைவருபடலம்

கந். அன=கந்தபுராணம் அனந்தன் சாபநீங்கு படலம்

கவு. த=கவுதம் தருமசூத்திரம்

காமி.மந்=காமிகாகமம் மந்திராவதாரப்படலம்

கூர்=கூர்மபுராணம்

கேந=கேநோபநிடதம்

கைலா=கைலாசசங்கிதை

கைவ=கைவல்லியோபநிடதம்

கௌஷீ=கௌஷீதகிப்பிராம்மணம்

சங்=சங்காசாரியர் சூத்திரபாடியம்

சங்.சம்=சங்கரசங்கிதை சம்பவகாண்டம்

சங். த=சங்கரசங்கிதை தக்ஷகாண்டம்

சத. பி=சதபதப்பிராம்மணம்

சார்=சார்தோக்கியோபநிடதம்

சுவே=சுவேதாசுவதரோபநிடதம்

சௌ=சௌரபுராணம்

தென். வெ.போ=தென்மொழிச் வெளராணபோதம்

தை.
தைத். க } = தைத்திரீயோபநிடதம் க்ஷோவல்லி

தைத். உ=தைத்திரீயோபநிடதம் பிரமானந்தவல்லி

தைத். ங=தைத்திரீயோபநிடதம் பிருகுவல்லி

தைத். சங்=யசுர்வேதம்

நன்=நன்னூல்

பவுட்=பவுட்கராகமம்

பா. வி=பாணினி வியாகரணம்

பா
பார. அறு } = பாரதம் அநுசாசனி பருவம்

பிரு=பிருகதாரணியோபநிடதம்

பிர=பிரசிநோபநிடதம்

பெரி. கண்= பெரியபுராணம் கண்ணப்பநாயனர் புராணம்

மகா
மகாரா. } = மகாராராயணோபநிடதம்

ம. ஆ=மகாபாரதம் ஆதிபருவம்

மநு=மநுஸ்மிருதி

ம. து=மகாபாரதம் துரோணபருவம்

மூண்=முண்டகோபநிடதம்

மைத்=மைத்திராயணோபநிடதம்

யசுர். வே=யசுர்வேதம்

வட. சிவ.,போ=வடமொழிச் சிவஞானபோதம்

வரு=வருணபத்ததி

வாயு. ச. பூ
வாயு. பூ } = வாயுசங்கிதை பூருவபாக

வாயு. உத்=வாயுசங்கிதை உத்தரபாகம்

வி=விஷ்ணுசுவரசங்கிதை

வே. ரு=வேதாந்தருத்திரம் (பிரமருத்திரம்)

☞ இலக்கம் என்று குறிக்கப்படுவன உபநிடத உபக்கிரமணிகையிலும், பிரமசூத்திர உபக்கிரமணிகையிலுங் குறிக்கப்பட்டவைகளேயாம்.

Dr. U. V. S. LIBRARY
MADRAS-90

ஒ

சிவமயம்.

பிரமசூத்திர

சிவாத்துவித சைவபாடியம்

அருளிய

ஸ்ரீ நீலகண்ட சிவாசாரியர்.

———o———

பிரமசூத்திரம்.

"சிவபெருமான் பிரமா விஷ்ணு என்னும் இருவரையும் விளித்து, நீவிர் இருவரும் முறையே மதுவும் வியாசருமாகத் துவாபரயுகங்கடோறும் உதித்து, வரையறைப்படாத வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் (உபநிடதங்களையும்) சுருக்கி, கலியுகத்திலே அறிவு சுருங்கிய மானுடர் அறிவுக்கேற்ற வாறு (அந்தக்) கன்மத்தையும் பிரமத்தையும் விதிக்குஞ் சாஸ்திரங்களைச் சூத்திரரூபமாக மற்றைய இருடிகளோடினைந்து விரைந்து செய்யுங்கள்" என்று ஆஞ்ஞாபித்தனர்.

தாநுவாச மஹாதெவஃ வ்ரஹ்மாநம்ஹரியா மிரா| விஷ்ணு லியெ யாவாம ஹமிளே ஹாவரெ ஹாவரெ யாமெ| வ்யாஹொ தநாஸ்ரு வஸம்ஹரிய வெதாநஷ்டீர உலெ யாவாழி| வஸகுலிவு கார்ய தம வஸ்யமநெதெ தெ யயா நூணாழி| கயிகதாம்ம கதெ வாலி விவீநாநாம கலெள யாமெ| கஷ்டம்வ்யவஹரியாதூணாம ஸாஜ்ஞா ணாம வம்த்ரவதாம்நா| ஜகிஹி ஸ்ருஹிதாவதெந்ரு ஸ்ரீவ்ர கார்ரதத ரோஹிராழி (சங். சம். உ. கஅ—உக)

என்று கூறப்பட்டது. ஆகவே, சிவபெருமான் ஆஞ்ஞாபிக்க, விஷ்ணு தமக்குரிய பல கலைகளுள்ளே ஓர் கலைகொண்டு வியாசராகத் திருவவதரஞ் செய்து பிரமசூத்திரஞ் செய்தருளினர்.

பிரமசூத்திரஞ் செய்யுமாறு ஆஞ்ஞாபித்தவர் சிவபெருமான். இவ்விஷயத்தை உணர்த்திய கந்தபுராணமும் சிவபுராணத்ததே.

கயாதெர் ஸுவஜிஜூஷவா வெடாதீநவி ஸஜுவெஜ|

(கைலா. அ. அநி)

"அதாதோ பிரம்ம ஜிஞ்ஞாசா" எனப் பிரமசூத்திரத்து முதற்சூத்திரத்தை எடுத்துக்கூறிய கைலாசசங்கிதையும் சைவபுராணத்ததே. சிவபெருமானல் ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்ட விஷ்ணுவும் (கூடுகூ-ஆம் இலக்கத்திற்) கூறப்பட்டவாறு சைவரே. சூத்திரஞ் செய்த முனிவராகிய வியாசருஞ் சைவரே. அவரால் இயற்றப்பட்ட பிரமசூத்திரமும் (கூஎகூ—சகூ அ-ஆம் இலக்கம் வரையிற் கூறப்பட்டவாறு) சிவபரத்ததேயாம்.

சிவாசாரியர்.

மௌளுவாதெவ வஎஜெஜூஷா ஸிவாஆயயூஷவ்ய நாநூயாஷ வ்ய ஸாஆரதெத யஷ்ஷ சூஆவிரா வ்ஸாவயதூவி| சூஜிநாதி ஆ ஸாஜூரஅயூஷ் நாஆயயூஷ் வெந வொஆயுதெ (இலிங். உத். உ0. கக, உ0)

"கவுரவமாயிருத்தலினாற் சிவாசாரியர்க்கு குரு என்னும் இப்பெயர் எய்திற்று; மற்றோர் பிரகாரத்தால் அன்று; தாம் நன்னெறிக்கண் ஒழுகிப் பிறரையும் நன்னெறிக்கண் ஒழுகச் செய்கின்றமையாலும், சாஸ்திரார்த்தங்களை (இதயத்திலே) தொகுத்துவைத்தலாலும் ஆசாரியர் எனப்படுகின்றனர்" என்று இலிங்கபுராணத்திற் கூறப்படுகின்றது.

ஸிஂஜொ வூதுவ்ஷுஜெஹஸ்ஸாஆஜிவகூஷ்ஷ மாயதிரூஷ்ஷ்யூஂகிதஂ விதெஸ்ஸாதி வாஸகூரோஜூ டீஹவஜூஷவ்ஷ்ஷாவஹவெஹ கூஜிதெள| ஔஷ்ஷாதெ வூஜூநாஷ்ஷுஜெஹாடிய ஜாஷ்ஷொ வஷ்ஷ்ஷ் zஹவஜூஸாஆதெத ஸ்ரீஜூநாஷ வுகூஷ்ஷஹஷ்ஷிஷண யாதஹ்ஸாரீஜூஷ் வஎஜூஸாஸ்ஸுழி|

"நிஷ்களசிவத்தினின்று உதித்த சதாசிவர் பிரதிஷ்டாபனஞ் செய்த காலத்தில், சைவகாயத்திரி உண்டாயிற்று; இந்தக் காயத்திரியினால் அதிட்டிக்கப்பட்டது சைவசந்தானம்; மேலும், அவ்விரதிஷ்டாபகாலத்திலே வந்தவசரீரிகளாகிய *வித்தியேசுரர் என்பார் உதித்தனர்; இவருள்ளே சதாசிவதத்துவத்தினாலாகிய அனந்தேசுராதி பிரமாண்டமத்திய கைலாசாதிபதித்துவத்தாலே ஸ்ரீகண்டருத்திரர் உதித்தனர்; ஸ்ரீகண்டருத்திரரினின்று விஷ்ணுவும், விஷ்ணுவினின்று பிரமாவும், இவரினின்று இந்திராதி தேவரும்

* வித்தியேசுவர் எண்மராவார் அனந்தர், சூக்குமர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி எனவிவர்.

உற்பத்தியாயினர்; மீட்டும் ஸ்ரீகண்டருத்திரனின்று துருலாசர் உதித்தனர்; இவரோடு ஸ்ரீகண்டராலே தீக்ஷிக்கப்பட்ட இருடிகள் கவுசிகர், காசிபர், பாரத்துவாஜர், கவுதமர், அகஸ்தியர் என்னும் ஐவர். இவர்களுக்கும் இவர்கள் சிடர்களாகிய சநற்குமாரர், சநகர், சநாதனர், சநந்தனர் என்போர்க்கும் பாரதவருஷத்துப் பரதகண்டத்திலே முக்கியமாகிய கதம்பவிருக்ஷத்தினில் அலங்காரமுற்ற ஆமர்த்தகம் எனப் பெயரிய ஆச்சிரமம் ஒன்று துர்வாசரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது" என்று சித்தாந்தசாராவளியிற் கூறப்படுகின்றது.

வஹ மொவா ஸ்ரீவ்யூதா வ்ஸ்ரீஹ தை வரஜாவதெ। வ்ரயஸோ zநாதிமொவஸ்ஸு வ மொவஸ்ஸு வஷாஸிவ்ஃ। சூதிமொவொ த்விதீயஸ்ஸு வ ஸிவஸ்ரீவஹுணஃ வ்ரயதஃ। சூதெள வஷாஸிவெதெ வ தீக்ஷித வ்ஸ்ரீமொவகஃ। கௌஸிகஃ காஸ்ரீபமொவ ஹாரஹ்ர ஜொ zஷ மௌளதஃ। கஹவ்ஹு மொவ வமெ தெ வஹவஸ்ஜுஷ்ஷ தீக்ஷிதாஃ (காரு. பூரு. உசு. க—ச)

(அநாதிசைவர், ஆதிசைவர், *மகாசைவர், அநுசைவர், அவாந்தரசைவர் என்னும் ஐவருள்ளே) அநாதிசைவர் சிவபெருமான், இவர் சதாசிவர் எனப்படுவர்; ஆதிசைவர் சிவப்பிராமணர்; இவர்கள் சதாசிவராலே தீக்ஷிக்கப்பட்ட கவுசிகர், காசிபர், பாரத்துவாஜர், கவுதமர், அகஸ்தியர் என்னும் ஐவர்" என்று காரணகமங் கூறுகின்றது.

சதாசிவமூர்த்தியுடைய ஐம்முகங்களினின்றும் தீக்ஷிக்கப்பட்டவர் கவுசிகர் முதலாயினோர் என்று இங்கே கூறி, மேலே ஸ்ரீகண்டமூர்த்தியால் உபதேசிக்கப்பட்டவர் கவுசிகர் முதலாயினோர் என்று கூறினமை மயிலாம் பிறவெனின், ஆகாது;

கதூ கதூயிவ்ஷ்ட ஸ்ரீஷ்வதஜ்ஜிமொஹ ஸவி ஜிவ்ஹ்ரிகஃ। கஹாஃ நாஸோ கதூ-ஷ்வ வ்ஸ்தாயுஃ கஹணக்ஷஃ। கதூ-ஷ்வ்யுவ்யவஹாரஸ்ஸு கதூ ஜ்ஞாவரிவாஹகஃ (வாயு. பூரு. கஉ. கூ, எ)

"பரமசிவனுக்குரிய எல்லாப் பெயர்களும் வடிவமும் தொழிலும் மற்றுடையர் ஸ்ரீகண்டருத்திரர்" என்று வாயுசங்கிதாப்பிரமாணமும் கூறு

---

*மகாசைவராவார் பிரமாவின் முகத்திற்றோன்றிய வைதிகப்பிராமணருள்ளே சிவதீக்ஷைபெற்றவர்; அநுசைவராவார் வெதீக்ஷைபெற்ற க்ஷத்திரியரும் வைசியரும்; அவாந்தரசைவராவார் வெதீக்ஷை பெற்ற சூத்திரர். பிரதானசைவராகிய வெதீக்ஷை பெற்ற அந்தணரும், அந்தியசைவராகிய வெதீக்ஷை பெற்ற மற்றையோரும் உபலக்ஷணாவிஷயத்தராயுள்ளோர்.

மாதி, இவர்க்குஞ் சதாசிவர் என்னும் பெயரும், ஐம்முகங்களும், பிறவும் உளவாம் என்று கோடற்பாற்றுமாதலின்.

பெயரினால் ஒற்றுமையுடையரேனும் சிவசிருஷ்டர்களாகிய கவுசிகர் முதலாயினோரும் வேறு ; பிரமசிருஷ்டர்களாகிய கவுசிகர் முதலாயினோரும் வேறு.

இந்தச் சிவசிருஷ்டர்களாகிய கவுசிகர் முதலிய ஐந்து இருஷிகோத்திரத்தில் ஜனித்துச் சமயதீக்ஷை, விசேஷதீக்ஷை, நிருவாணதீக்ஷை, ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்றவர்களே சர்வாதிகாரிகள் என்றும், ஊத்தமோத்தம சிவாச்சாரியர்கள் என்றும், பரார்த்தப்பிரதிஷ்டை பரார்த்தபூசைகள் செய்தற்கு உரியவர்கள் என்றும், மற்றையோர் அதற்கு உரியரல்லர் என்றும், அதனால் அவர்களே வேதாகம விற்பன்னர்களாகிக் கிருதகிருத்தியர்களாய் முப்பொழுதுஞ் சிவலிங்கத்தை அர்ச்சித்தலான் முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டுவோர் என்றும் சொல்லப்படுவர். இவர்களை, "முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க்கடியேன்" என்று ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனாரும்,

> நெறிவார் சடையரைத் தீண்டிமுப் போதுநீ டாகமத்தி
> னறிவால் வணங்கியர்ச் சிப்பவர் நம்மையு மாண்டமரர்க்
> கிறையாய்முக் கண்ணுமெண் டோளுந் தரித்தநில் செல்வத்தொடு
> முறைவார் சிவபெரு மாற்குறை வாய வுலகினிலே.

என்று நம்பியாண்டார்நம்பியும்,

> செப்பலருந் தவமுடைய செம்மையாள
> சிறுகாலே மலர்வாவி திகழமூழ்கி
> யொப்பிலிரு நீறணிந்து நியதியாற்றி
> யோவாமே யைந்தெழுத்து முரைத்துமேன்மைத்
> தப்பில்சிவா கமவிதியா லின்பாலன்பாற்
> தன்மையா னன்மையாற் றகையாரென்று
> முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டவல்ல
> முறைமையார் பிறவிதொறுந்திறமையாரே.

என்று உமாபதிசிவாசாரியசுவாமிகளும்,

> தெரிந்துணரின் மூப்போதுஞ் செல்கால நிகழ்காலம்
> வருங்கால மானவற்றின் வழிவழியே திருத்தொண்டின்
> விரும்பியவர்ச் சனைகள்சிவ வேதியர்க்கே யுரியனவப்
> பெருந்தன்மையார் குலப்பெருமை யாம்புகழும் பெற்றியதோ

என்று சேக்கிழார்நாயனாரும் தெரித்தமை காண்க.

மேலே கூறிய ஆமர்த்தகமடத்தினின்று புஷ்பகிரி, கோளகி, இரண்டத்திரம் என மூன்று மடங்கள் பிரிந்தன. ஆமர்த்தகமுதலிய நான்கு மடங்கட்கும் சகற்குமார் முதலிய நால்வரும் அதிபதிகளாயினர்.

ஆமர்த்தகமடத்துக்கதிபதி சகற்குமாரர்; அதற்குத் தெற்பகிரியும் உள்ளது; அவர் சந்ததியார் அம்மடத்துக்கதிபதிகளாயினர்.

புஷ்பகிரிமடத்துக்கதிபதி சகர்; அதற்கு அர்ச்சனகிரியும் உள்ளது; அவர் சந்ததியார் அம்மடத்துக்கதிபதிகளாயினர்.

கோளகிமடத்துக்கதிபதி சகாதனர்; அதற்கு ஜம்புகிரியும் உள்ளது; அவர் சந்ததியார் அம்மடத்துக்கதிபதிகளாயினர்.

இரண்டத்திரமடத்துக்கதிபதி சகந்தனர்; அதற்கு வடகிரியும் உள்ளது; அவர் சந்ததியார் அம்மடத்துக்கதிபதிகளாயினர்.

கோதாவரிதீரத்திலே மந்தரகாளீசுவரத்தைச் சூழ்ந்து அவ்வாமர்த்தக முதலிய *நான்கு மடங்களும் இருந்தன.

ஸ்ரீ நீலகண்டசிவாசாரியர்.

இந்நான்கு மடங்களுக்கு அதிபதிகளாயிருந்த சிவத்துலீஜர் எனப்படும் சிவாசாரியர் வருப்பைச் சார்ந்தவர் பிரம சூத்திர வொத்துரை வகுபாடியஞ் செய்த ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர்.

ஸ்ரீஷ-வ-ஶாவாரீ வெ₀மமூஷாயு-ஃ உருஜெஜூர்தீ வூவெஜூர் ஜெஜூர்தி ஸீஷாமஜிஜூரீ। ஸ்ரீகஜூ ஸ்ரீ விஜூ-கஜூ வூ-வொவொவி₀ஜூகஜெஜூர் ஸாகஜெஜூரீநீவீ। ஜூர்தாஸொஷ வெஜூஸயூ-ஜீஷஜூர் வஃ-ஜூர்தாஸொஷ கெஜூஷிகா தீஜூஜீவெவெஃ। ஜூர்தாஜூஷவெஜூர் தகோஜூர்ந-ஹாவா நெதாஜூஷெ †வெஜிகெ₀ஜூர்தாஜூர்தீ(ரு.)

"குருவாசர், பங்கலவாசாரியர், உக்கிரஜ்யோதிவாசாரியர், சத்திரஜ்யோதிவாசாரியர், ஸ்ரீகண்டவாசாரியர், வித்தியாசங்கரவாசாரியர்

---

* இவ்வாமம் வொண்மலாதாசாரியர்களுக்கும் புஷ்பகிரி முதலிய மடங்கள் இருந்தவர்க் அறியப்படுகின்றது.

†ஸிவகாமம் ஸுவ்ரு-ஸ்ய ஸ்ரிஸைல ஸ்ரிஸவி வெஸிஸ்।
ஸிவஹஸ்ரம் ஸுவ்ரஷ்ய ஸ்ரிவாஸய்ஷ்ட்ர ஜ்ரோதிஸ்ரை।
(ஸாரீ. உ. ஸ. ஸ)

என்றும் வொல்லதிருல் நெறிகள் என்பதும் வொளியிடு பதிப்பு பெயர்.

காரியர் இராமதண்டசிவாசாரியர் பெயர்களோடு ஸ்ரீகண்டசிவாசாரிய [illegible] பெயரும் இருவகு காணப்படுகின்றது.

சுரம்புராண ரூபபேதத்து ஐம்பத்தைந்தும், அத்தியாயத்தினும், [illegible] அத்தியாயத்தினும், (சுஎஉ-ஆம் இலக்கத் திற் கூறப்பட்டவாறு) வர்ணசங்கிதையினும் காணப்படும். சுவேதர் முதலிய யோகாசாரியர்களுள்ளே முதற்கண்ணின்ற சிவாவதாரரூப சுவேதாசாரியரே [illegible] ஆசாரியர். இவ்வண்மை பாடியத்து முதற் கண்ணும் இறுதிக்கண்ணும் அச்சுவேதாசாரியரை ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர் வழிபட்டிருத்தலானும், அது பின்னர்ச் சிவார்க்கமணிதீபிகையில் விளக்கப் பட்டமையானும் அறியப்படும். இவர் இன்ன இடத்திலே, இன்ன காலத் திலே அவதரித்தார் எனப் புலப்படவில்லை. அங்ஙனமாகவும், கோகர்ணத்தி [illegible] வாதஞ் செய்தனர் என்று சங்கரதிக்விஜயத் திற் கூறப்படுகின்றதனை இதனுடைசுக்குப்பாலதொன்றன்று.

உத்தரகண்டபாடியத்து (சுஉ. சுஉ. சுஉ) ஆஞ் சூத்திரபாடியத்திறுதியினும், (சு. சுஎ. சுசு) ஆஞ் சூத்திரபாடியத்திறுதியினும் "கேசித்" (கெலிஷ) என்றற் றொடக்கத்தனவாகவும், (சு. சுஉ. க) ஆஞ் சூத்திரபாடியத்திறுதியின் "நிரங்ச யோபாசகாநாம்" (நிரஞ்யொவாஸ்கா நாஷ்) என்றற்றொடக்கத்தனவாக வும், (சிவார்க்கமணிதீபிகையில் சுஉ. சுஉ. சுஉ. ஆஞ் சூத்திரபாடியத்திறுதி யில் "கேஷாஞ்சித்" (கெஷாம்ஸஹி) என்றற்றொடக்கத்தனவாகவும்) வரை யப்பட்டவை பிரக்ஷிப்தவாக்கியங்களேயாம். இவை ஏகான்மவாதிகளாலே தம்மதச் சார்பாக நமது பிரமசூத்திரசைவபாடியத்திறுதிகளிலே முன்பின் பாடியக் கருத்திற்கு முற்றும் விரோதமுறப் புகட்டப்பட்டன என்பது ஒரு தலையாகி இவ்விலக்கணமாயின், ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர் அவ்வேகான்மவாதி யார் காலத்திருந்தது, கோகர்ணத்திலே அவரோடு வாதித்து அபசயப்பட் டிருப்பாரேல், அச்சிடப்படாதனவாய் கைகளிலை மிகச் சிரமத்தோடு எழு தப்பட்டுச் சேமிக்கப்பட்டுச் சிறிதிலவாய்க் கிடந்த சைவபாடிய ஏடுகள் அக் காலத்திலுள்ள கோமதிகளிலே நன்கு சோதனை செய்யப்பட்டதுபோடு விடுப்பட்டிருப்பனவாமோ !! ஆகலின், நமது சிவாசாரியர் ஏகான்மவாதி யார் காலத்திற்கு முற்பட்ட நீடியகாலத்திருந்தார் என்றும், அக்காலத்தி லே நீலகண்டபாடியம் முற்றுதிப் பரந்து படிக்கப்பட்டிருந்தன என்றும், [illegible] வரையிருந்து [illegible] என்றும் அநுமானிக்கப் படுகின்றது. இந்நீலகண்டபாடியத்தை ஏகான்மவாதியார் படித்துப் பார்த்து அதின் உண்மையறிவுள்ளோர் [illegible] அறிந்துகொண்டபின்னர்தான், [illegible]

ட்டதற்கு ஒவ்வோர் அத்தியாயத்து ஒவ்வோர் பாகத்தினாலே சூத்
திரங்களைப் பிளத்தும், சிற்சிலவிடங்களை ஒழித்தும், சிற்சிலவிடங்களைப் பத
மாகப் படைத்தும், சிற்சில அதிகரணங்களை நீட்டியும், சூத்திரங்களுக்கு
ஒவ்வாத் திரிபர்த்தங்கள் செய்தும் ஏகான்மவாதபாடியஞ் செய்தனர்.

கங்காதீரத்திலே ஏகான்மவாதியாரோடு *வேதவியாசர் வாதஞ்செய்து,
அவ்வேகான்மவாதியால்ர இந்த வியாஸ வாதத்திலே எடுகோள் வரை
யும் செய்கமாட்டாதவராயவிடத்தும், அவ்வேகான்மவாதியார் வேண்டி
கோளுக்கியைந்து அவ்வியாசர் அவர் பாடியத்தைத ஒரு மூலசூத்திரத்திலே
உற்றுநோக்கி, "சங்கரரே! கீழ்போதியும்!! இவ்வேல் நமது கருத்தில்
உள்ளவாறு இவ்வனம் ஒளிப்படுத்தலாற்றீர்! இதனிடையூறாக்கினால்
எமது சந்தேகங்களும் ஒழிந்தபோயின" என்று சுட்டிக்காட்டியும் படலான், வேதார்தருத்திரத்துக்கு ஏகான்மவாதியார் செய்த பகுதியே
மெய்ப்பொருள் பொதிந்த தென்பது ஏகான்மவாதிகள் கருத்தாயிற்று.

இராமாநுசாசாரியர் தாம் பிரமமீமாஞ்சைக்கு வைஷ்ணவபரமாக
பாடியஞ் செய்தற்குப் போதாயனவிருத்தி வேண்டும் என்று எங்கும் தேடி
அகப்படாமையின், அவர் சாரதாபீடத்துக்குப் போக, அங்கே சரசுவதி
அதனை எடுத்துக்கொடுக்கப்பெற்று, அதனை ஒருதரம் விமரிசித்து, பின்னர்
அவ்விருத்தியின் தாற்பரியதன்ன அநுசரித்துப் பாடியஞ் செய்தனர் என்
றும், சில காலங்கழித்த பின்னரும் திருவனந்தபுரஞ்சென்று அங்குள்ள
வித்துவான்களைச் செயித்துவிட்டுச் சாரதாபீடத்துக்குச் செல்ல, சரசுவதி
வாசலிற் பிரத்தியக்ஷமாகி அந்தரதிகரணத்து (க. க. உக)ஆஞ் சூத்திரபாடி
பத்தில் உதகரிக்கப்பட்ட

[illegible]

என்னும் இம்மந்திரத்தின் பொருள் எனை என்று இராமாநுசரை வினவ,
அதற்கு இராமாநுசர் "கம் என்றால ஜலம், கபி என்றால அதே
ஜலத்தைக்
கிரணங்களினற் பானஞ் செய்கின்ற சூரியன், கபியாசம என்றால அந்தச்
சூரியனால் மலர்ந்த தாமரைப் புஷ்பம், இதனை ஒத்த நேத்திரங்களையுடை
வர் சூரியமண்டலமத்தியிலிருக்கும் நாராயணர்" என்று அர்த்தஞ் சாதிக்க,
அதனைக் கேட்ட சரசுவதி, "நீவிர் இந்தச் சருதிக்கு வாஸ்தவார்தஞ் சொன்
மையின், உமக்கு ஸ்ரீபாடியகாரர் என்னும் திருநாமம் ஆகக என்றும்,
இவர் சாதித்த ஸ்ரீபாடியத்தைத் தாம் கிரஸ்தில் வைத்துகொண்டு இதற்கு
ஸ்ரீபாடியம் என்று திருநாமம் ஆகக என்றும் பெயரிட்டனர் என்று

* இந்த வேதவியாசர் தற்பித வேதவியாசரன்றி பிரமசூத்திரங்களை
ரலரென்பது நினைக்க.

கூறப்பெற்றது. அதனொன்று, வைணவர் விரிட்டாத்துவித பாடியத்துக்கு ஸ்ரீபாடியம் என்னும் திருநாமம் உண்டாயிற்றென்றும், அதனால் இராமாநுசபாடியமே மெய்ப்பொருள் பொதிந்ததென்றும் வைணவர் கொள்கை.

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: ஸ்ரீமத் கேசவ காஷ்மீரி ஸுப்ரஹ்மண்ய யஜ்வநோ ஜ்யேஷ்ட புத்ரேண ஸ்ரீநிவாஸ யஜ்வநா விரசிதா ஸ்ரீபாஷ்ய ப்ரகாசிகா ஸமாப்தா.

"ஸ்ரீமான் கேசவகாஷ்மீரரும் குடிக்கின்றமையிற் சூரியன் கபி எனப்படும்; இந்தச் சூரியனும் மிகுதியாய தாமரை பிரகாசிக்குமாறு போல, மெய்பெரு மதையுடைய இரு கண்களும் பிரகாசிப்பனவாயின" என்ற (ச. க. உக) ஆம் சூத்திர வியாக்கியானத்தில் உண்மைப் பொருள் செய்தவர் ஸ்ரீநிலகண்டசிவாசாரியர். இச்சிவாசாரியர் செய்த பொருளையே இராமாநுசர் படித்த ரூபத்தில் வைத்துப் பாடியஞ் செய்து, "கப்யிபாசம்" (சா. க. கூ. எ) என்றதொடக்கத்தவற்றுக்கு யாது பொருள்? என்று விளைய சரசமறிந்து அப்பொருளை ஒப்பித்தனர் எனலே யுக்தம்.

சங்கராசாரியர் இராமாநுஜாசாரியர்களுக்கு
ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர்
முற்பட்டவர்.

இராமாநுசர்க்குப் பிற்பட்டவர் நீலகண்டசிவாசாரியர் என்றும், அது கொண்டோன் அச்சிலகண்டசிவாசாரியர் பாடிய ஆரம்பத்து ஐந்தாஞ் சுலோகத்திலும், பாசபத்திபதிகரணத்து (உ. உ. கூ அ) ஆஞ் சூத்திரபாடியத்திலும் "பூருவாசாரியர்" என்ற வரைந்தமையான் அது அவர்க்கு முற்பட்டிருந்த இராமாநுசரையும் சங்கராசாரியரையும் குறித்ததாம் என்றும் வைணவரும் எதன்மவாதிகளும் கூறின், அது பொருந்தாது. "பூருவாசாரியர்" என்று ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர் உரைத்தமை சங்கராசாரியர்க்கு முன்னியாசாரியராய் முற்பட்டிருந்த எதன்மவாதப் பிரவர்த்தகர்களேயென்றி மற்றியாரையும் குறித்ததன்றும். (ச. உ. கஉ) ஆஞ் சூத்திரத்துக்கு ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர் பத்தியர்தினசாரை கொண்டு வித்தவாதத்துக்குத் தீங்காயினால் உத்தரமணம் உண்டென்ற கபில பொருளைச் சங்கராசாரியர் மதத்துக்கு ஏற்றி சூத்திரத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, முற்பாதிச் சூத்திரத்திலே அச்சிவகண்டசிவாசாரியர் வித்தவாதத்துக்கு உத்தரமணம்

உண்டென்று கூறிய பொருளைப் பூருவபக்ஷமாக நிறுத்தி, பிற்பாதிச் சூத்திரத்தினும் சித்தாந்தத்திற்கு உற்சமனம் இல்லை என்று சித்தாந்தஞ் சாதிக்கப்போந்தனர். சங்காசாரியர் பின்ன சூத்திரங்களே ஸ்ரீகண்ட சிவாசாரியர் கூறியவாறு இராமாநுசர் ஒன்றும் இலேத்து, சங்காசாரியர் கூறிய பொருளைக் கண்டித்து ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் கூறிய பொருளியல்நாபித்துவிட்டனர். இராமாநுசர்க்குப் பிற்பட்டவர் ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியபெயராமையின், இவர் இராமாநுசர் எடுத்தாண்ட உபநிடதவாக்கியங்களே உதாரித்து, தாமுஞ் சங்காசாரியரைக் கண்டித்திருப்பர். சங்காசாரியர் ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியரைக் கண்டிக்கப்போந்தமையினும், சங்காசாரியரை ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் கண்டிக்காமையாலும் இவ்விரண்டும் முற்பட்டவர் ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியரே.

ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் சொன்மாவுக்கும் மெய்பெருமானுடைய பரமான்மாவுக்கும் பேதம் உண்டென்று சாதிக்க, சங்காசாரியர் உபநிட மகாவாக்கியங்கொண்டு அவ்விருவரையும் அபேதமாக்கப்போந்தமையாலும்,

ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் உமையம்மையாரைச் சித்சக்தி என்றும், அவரைச் சிவபெருமானுக்குக் குணமும் சொரூபமுமாயுள்ளார் என்றும் கூற, சங்காசாரியர் அவ்வுமையம்மையாரை மாயாசக்தி என்றும் சடசக்தி என்றும் கூறிப்போந்தமையாலும்,

ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் பரமசிவபோகத்தை (சுகாசத்தை) நிற்பாத்தின் பெயராய்க் கொள்ள, சங்காசாரியர் அச்சிவபோகத்தை மாயை, அவியாகிருதம், அவித்தை, ஜடசக்தி என்று கூறினமையாலும்,

ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் அத்துவா என்றதற்கு அமலித அத்துவா என்று (ச. உ. எடு) ஆம், (ச. ச. உஉ) ஆம் சூத்திரபாடங்களிற் கூற, சங்காசாரியர் அந்த அத்துவாவுக்குச் சம்சாரகதி என்று பொருள் செய்யபோந்தமையாலும்,

ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் சிவருணங்களை ஆன்மாவிற் பதிதலினாலே சிவாபியம் என்று உபசரிக்கணப்பிரகாரம் கூற, சங்காசாரியர் உபநிட மகாவாக்கியம்போலக் கூடஸ்தனும் பிரமமும் ஐக்கியமாதலே பாமார்த்திகம் என்று உரைத்தலாலும் சங்காசாரியர்க்கு முற்பட்டவர் ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர். மேலும்,

[illegible]

என்ற (சைத். உ. உ) ஆம் கூறிய மந்திரத்தின் பொருள்

உறப்பிரிக்கத, அதகொண்டு, வைஷவர் ஶிவிட்டாத்துவித பாடியத்துக்கு ஶ்ரீபாடியம் என்றும் திராமம் உண்டாயிற்றென்றும், அதனால் ராமாநுசபாடியமே மெய்ப்பொருள் பொதிந்ததென்றும் வைஷவர் கொள்வர்.

கோஷ்டீ ரஸ்மிந் வஸிஷ்டி கவி ராதிகரூம் | தெநாவிதம் வினவிதம் வாணீம் யயா ஸ்வாராதி தயா வாஶ்ரோஷ்யாவ் ஜொஷ அதரம் |

"நீரைச் சேனல்களிலும் குடிக்கின்றமையிற் சூரியன் கபீ எனப்படும்; இச்சூரியனும் விசித்தமாய தாமரை பிரகாசிக்குமாறு போல, வெவ்வேறு வழியாய இரு கன்னலும் பிரகாசிப்பனவாயின" என்ற (க. க. உ) ஆம் சூத்திர வியாக்கியானத்தில் உண்மைப் பொருள் செய்தவர் ஶ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர். இச்சிவாசாரியர் செய்த பொருளையே இராமாநுசர் படித்த ரூபத்தில் வைத்துப் பாடியஞ் செய்த, "கப்பியபாசம்" (சா. க. சு. எ) என்றற்றொடக்கத்தவற்றுக்கு யாது பொருள்? என்ற விஷய சரசு வதிக்கு அப்பொருளை ஒப்பித்தனர் எனலே யுக்தம்.

சங்கராசாரியர் இராமாநுஜாசாரியர்களுக்கு

ஶ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர்

முற்பட்டவர்.

இராமாநுசர்க்குப் பிற்பட்டவர் நீலகண்டசிவாசாரியர் என்றும், அது கொண்டோம் அச்சீநீலகண்டசிவாசாரியர் பாடிய ஆரம்பத்து ஐந்தாம் சுலோகத்திலும், பாசபத்பதிகரணத்த (உ. உ. கூ அ) ஆம் சூத்திரபாடி யத்திலும் "பூருவாசாரியர்" என்ற வரைந்தமையான் அது அவர்க்கு முற் பட்டருந்த இராமாநுசரையும் சங்காசாரியரையும் குறித்ததாம் என்றும் வைஷவரும் எதான்மவாதிகளும் கூறின், அது பொருந்தாது. "பூருவா சாரியர்" என்ற ஶ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர் உரைத்தமை சங்காசாரியர்க்கு ஆசாரியர்களாய் முற்பட்டிருந்த எதான்மவாதப் பிரவர்த்தகர்களேயன்றி மற்றியாரையும் குறித்ததன்றும். (சா. உ. கஉ) ஆம் சூத்திரத்துக்கு ஶ்ரீநீல கண்டசிவாசாரியர் மத்வர்களாகை கொண்டு வித்துவானுக்குத் தீவி ராதியாயிருக உற்பாமம் உண்டென்று கூறிய பொருளைச் சங்காசாரி யர் மறுத்தற்கு அந்தச் சூத்திரத்தை இரண்டாகப் பிளந்து, முற்பாதிச் சூத்திரத்திலும் அச்சீநீலகண்டசிவாசாரியர் வித்துவானுக்கு உற்பாமம்

உண்டென்று கூறிய பொருளைப் பூருவபக்ஷமாக நிறுத்தி, பிற்பாதிக் சூத்திரத்தில் சித்தாந்தத்திற்கு உத்தேசமாய் இன்ன என்று சித்தாந்தஞ் சாதிக்கப்போந்தனர். சங்கராசாரியர் பின்ன சூத்திரங்களே ஸ்ரீகண்ட சிவாசாரியர் கூறியவாறு இராமாநுசர் ஒன்றும் இயைத்த, சங்கராசாரியர் கூறிய பொருளைக் கண்டித்து ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் கூறிய பொருளையே ஸ்தாபித்துவிட்டனர். இராமாநுசர்க்குப் பிற்பட்டவர் ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியரேயாயினும், இவர் இராமாநுசர் எடுத்தாண்ட உபநிடதவாக்கியங்களே உதவித்து, தாமுஞ் சங்கராசாரியரைக் கண்டித்திருப்பர். சங்கராசாரியர் ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியரைக் கண்டிக்கப்போந்தமையினும், சங்கராசாரியரை ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் கண்டிக்காமையாலும் இவ்விரண்டும் முற்பட்டவர் ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியரே.

ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் சிவன்மாவுக்கும் மெய்பொருளுக்கும் பரமான்மாவுக்கும் பேதம் உண்டென்று சாதிக்க, சங்கராசாரியர் கூறிய மகாகாசங்கொண்டி அவ்விருவரையும் அபேதமாக்கப்போந்தமையாலும்,

ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் உமையம்மையாரைச் சித்சக்தி என்றும், அவரைச் சிவபெருமானுக்குக் குணமும் சொரூபமுமாயுள்ளார் என்றும் கூற, சங்கராசாரியர் அவ்வுமையம்மையாரை மாயாசக்தி என்றும், சடசக்தி என்றும் கூறிப்போந்தமையாலும்,

ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் பரமவ்யோமத்தை (ஆகாசத்தை) உமையாதின் பெயராய்க் கொள்ள, சங்கராசாரியர் அவ்வியோமத்தை மாயை, அவ்வியாகிருதம், அவித்தை, ஜடசக்தி என்று கூறினமையாலும்,

ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் அத்துவா என்றதற்கு அழிந்த அத்துவா என்று (ச. உ. எடு) ஆம், (ச. ச. உ.) ஆம் சூத்திரபாடங்களிற் கூற, சங்கராசாரியர் அந்த அத்துவாவுக்குச் சம்சாரதி என்று பொருள் செய்ய கோர்த்தமையாலும்,

ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் வெருணங்கள் ஐம்மாவிற் பதினெயே வொரியம் என்று உபப்பிருங்கணப்பிரகாரம் கூற, சங்கராசாரியர் ஜடாகாச மகாகாசம்போலக் கடன்றதும் பிரமமும் ஐக்கியமாதலே பரமார்த்தம் என்று உரைத்தலாலும் சங்கராசாரியர்க்கு முற்பட்டவர் ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர். மேலும்,

[illegible]

[illegible] (சூத்.உ. உ.) [illegible]

[illegible]

"மனசும் வாக்குஞ் செல்லமாட்டாத எங்கிருந்து மீண்டுவிடுகின்றனவோ, அந்தச் சிவபெருமானுடைய ஆனந்தத்தை எவன் அநுபவிக்கின்றானோ அவனுக்கு யாண்டும் பயமில்லை" என்று (சுங். த. கூ. சுஅ) ஓதும், இங்ஙனம் இந்தப்பொருளே, (ஸித். சங்க. கூ—கூ. ஓங். கைலா. அ. சு. எ. ஓதும், வாயு. பூ. சு. நூ—கூ. ஓதும், வாயு. உத். பி. எஅ—அ0) ஓதப்பட்டிருப்பதனாலாகக் கூறப்பட்டிருக்க, இந்தச் சுலோகங்களுக்கெல்லாம் மாறுபட,

[illegible]

(பிரமகீதை. கூ. சுச, சுடு)

"தேவர்களே! சப்தத்துக்கு நிமித்தமின்மையின் எங்கிருந்து வாக்குகள் மீண்டுவிடுகின்றனவோ, அந்த நிர்விசேடமாகிய (நிர்க்குண) சிவத்திலே சப்தமானது எங்ஙனம் பிரவர்த்திக்கும்? விசேடத்தை (சத்திவிசேஷத்தைச்) சிறிதுபற்றியன்றே சப்தம் பிரவர்த்திக்கின்றது" என்று பொருள் பொதிந்த கற்பனை சுலோகங்கள் பிரமகீதையிற் புகுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீ நிமித்தத்தினாலேயே சப்தம் பிரவர்த்திக்கின்றதென்றும், ஸ்ரீ நிமித்தமின்மையால் நிர்விசேட (நிர்க்குணப்) பிரமத்தில் எங்ஙனம் சப்தம் பிரவர்த்திக்கும்? என்றும், அதுபற்றி மேலே குறித்து உதகரிக்கப்பட்டது சவிசேஷப் பிரமத்தைப் பற்றியதாம் என்றும், இந்தச் சவிசேடப்பிரமத்திலேதான் சப்தம் பிரவர்த்திக்கும் என்றுங் கூறி, அப்பிரமகீதையிற் குறிக்கப்பட்ட நிமித்தாநாமபாவத்தை (நிமித்தா நாஹாவத்தை) என்பதை நிமித்தாபாவாத் (நிமித்தாஹாவாத்) என்று (தைத். உ. சு. கூ) ஆம் மந்திரபாடியத்தினும் புகட்டி வரைந்து, சவிசேடப்பிரமத்தைப்பற்றிக் கூறிய ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியரைக் கண்டிக்கத் துணிந்தனர். ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியார் சத்தி குணங்களால் விசேடிக்கப்பட்ட (சவிசேஷ) சகுணப்பிரமத்தைக் கூறினர் என்றும், தாம் நிர்விசேட (நிர்க்குண) பிரமத்தைக் கூறினர் என்றும் புலப்படுத்தலாலும், (ஈ அ-ஆம் இலக்கத்தின்) "சிவேதிவாசம்" (ஸிவெதிவாஸ) என்னும் வாசிஷ்டலிங்க சுலோகத்துக்கு மூலமாய், நீலகண்டசிவாசாரியரால் "அக்கினிகோத்திராதிகரணத்தில்" மூண்டகோபகிடத்தினின்று உபநிஷ. (ஸிவஸ) என்றற்றொடக்கத்ததாயுள்ள மந்திரம் எடுத்து உதகரிக்கப்பட்டிருத்தலாலும், அம்மூன்று கோபகிடமந்திரம் பின்

விருந்தவரால் உபநிடதத்தினின்று தொலைக்கப்பட்டவையாயிருந்த (எழாம் இலக்கத்தின்) நீழற் சங்கராசங்கிரகமென்னும் வாக்கியங்களினின்றும் உதகரிக்கப்பட்ட, உயர்ந்திருங்கண் ஸ்ரீலகங்களுக்கினைந்த நீதி கண்டவொசரீரியரால் (சுவே. உ. உ) ஆம் பிரம்மசூத்திரங்களுக்குரிய பத்து உதகரிக்கப்பட்டிருந்தனித்தும், அம்மந்திரத்திலே சிவனென்னுமிவரே குறிக்கும் சிவசப்தம் தொலைக்கப்பட்டித் தேவசப்தம் புகுத்தி வைத்தின பட்டமையாலும், இன்னொன்ன பிற வியாயங்களாலுஞ்சங்கராசாரியர்க்கு முற்பட்டவர் நீலகண்டசிவாசாரியர் என்பது தென்னிதி...

மத்துவாசாரியர் சந்நியாசியாகி இமாசலத்திலுள்ள வியாசரை வணங்கப் போனர் என்றும், அவருக்கு வியாசர் ஞானோபதேசஞ் செய்து வேதங்களுக்கும் சூத்திரங்களுக்கும் தம்து சொந்த அபிப்பிராயமுரித்ததை உலகினர்க்குப் பிரகடனஞ் செய் என்று அவர்க்கு ஆஞ்ஞாபித்தனர் என்றும், அங்ஙனம் மத்துவர்சாரியர் பாடியங்கள் செய்தனர் என்றும் மத்துவமதத்தினர் கூறுவர். இதனல் மத்துவபாடியப்பொருளும் வியாசரது சொந்த அபிப்பிராயம் என அம்மதத்தினர் வாக்கினற் பெறப்படுகின்றதுபடவே, வியாசர் எகான்மவாத பாடியத்துக்கும் மத்துவபாடியத்துக்கும், சர்சுவதி இராமாநுசபாடியத்துக்குமாகப் பிரசம்சாவாக்குகள் கொடுத்தலும் மரத்திரத்தோடமையாது,

வ்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரானாம் யதைவாகர்தாரமீஸ்வரம்।
ஸதைவ தேவ மத்வாநம் வாயுமீஸாவதாரிணம்॥

"மையே! (சீவான்ம பரமாத்மாக்களைக் கூறும்) வியாசசூத்திரங்களுக்கு வாக்கிய சூத்திரங்களுக்கு அத்துவைதத்தான் சூத்திரார்த்தம் என்றுவிரமாணமாகச் (சங்காசாரியர் பாடியஞ்) செய்தார்" என்றற்றொடக்கத்தின்வாக ஓர் சிவனும் பார்ப்பதிக்கு அருளினதாகச் சிவரகசியத்திற் புகுட்டப்பட்டிருக்கின்றமையின், அச்சிவனும் எகான்மவாத பாடியத்தை ஒப்புக்கொண்டனர்கச் சித்திக்கின்றது. (சுடுள—சுடுள-ஆம் இலக்கவரையிற் கூறப்பட்டவாறு) சதுணம், நிர்க்குணம், அத்தியாசிரமம் என்னும் மூன்று பாவனைகளுள்ளே இறுதி அத்தியாசிரமத்தில் முற்றற்பாலன்வர்கிய வேதார்த்தங்களை இரண்டாவது நிர்க்குணோபாசனையிலே முற்ற,

கய வேவஹி வெடாவெடா நாவாரே வாரோவிஷ்கார்।
ஸ்ரூஷாதி வாயமா, தவ்ய வக்து வேவ்ய வாயோர்ஷ்கொப்பே
கய வேவ ஹி வெடாவெடா நாவாரே வாரோவிஷ்கார்।
ஸ்ரூயா வெ ஸ்ரோ வத்ய ஸ்மிலா வெ zஸ்ரு வ்விஷ்டி।

"தேவர்களே! இதுதான் வேதார்த்தம், இதற்கு மேலானதில்லை; சத்திய ஞானச் சம்பவம் இல்லை என்ற திமிர் காய்ச்சிய மழுவைப் பிடிக்கின்றேன்; இதுதான் வேதார்த்தம், இதற்கு மேலானதில்லை; தேவர்களே! இதற்கு வேறு ஒன்றிருக்குமேல் சத்தியமாய் என் தலை அறுந்துவிழும்" என்ற பிரமனைநோக்கி பிரமாவைக் கள்ளச் சத்தியத்துக்கு ஆளாக்கிக் கற்பனை லோகம் புகட்டிய விரைச் சார்ந்தோர் வெகுகியத்தில் அங்ஙனம் கற்பனை லோகம் இயத்தலைக்க மறந்துவிடுவார்தாமோ!! சிவன் கூறிய தாக உரைக்கப்பட்ட கற்பனை லோகத்தினால் வேதார்த்த சூத்திர முழுமையும் சொன்மை பரமான்மா என்னும் இரண்டையும் நித்தியமென உரைக்கும் துவிதவாக்கியமுடைத்தென்பது (கற்பனை சிவன் உரைத்த உரையால்) சொன்மவாதிகளுக்கும் கருத்தாய் முற்றியது. அந்தக் கற்பனை சிவனுக்கு உள்ளவாறு துவிதான்மவாத பரமாயுள்ள வியாச சூத்திரங்களில் வெறுப்பும், அசத்கியமுறை சொன்மவாதபரமாகத் திரிக்கப்பட்ட சூத்திரார்த்தத்தில் விருப்பும் சேர்த்தமைக்குக் காரணம் பாவவிசேஷந்தான்!!

மூன்று பாடியங்களும் ஒன்றுக்கொன்று விரோத முறுவனவாக, சிவனும், வியாசரும், சதசுவதியும் அம்மூன்று பாடியங்களையும் சத்திய பாடியங்கள் என்று எங்ஙனம் அங்கரித்தனரோ? ஆகலின், "வியாசர் கருத்தினது," "சிவன் கருத்தினது," "சரசுவதி கருத்தினது" என்று சங்கரதிக்விஜயாதிகளினும், சிவரகசியத்தினும், பிறவிடங்களினும் தத்தம் பாடியங்களே மெய்யெனச் சாதிக்குமாறு எழுதிவைத்தலையனைத்தும் துணிபரமாகிய அர்த்தவாதங்களாம் என்று தூக்க. இராமாநுசரும் போதாயனவிருத்தியைப் பார்த்து வரைந்தோம் வரைந்தோம் என்று புறத்தே எழுதி, நீலகண்டபாடியத்தை அந்தரங்கத்திற் பார்த்தே தமது பாடியத்தைச் சரிப்படுத்திக்கொண்டனர். "நீலகண்டபாடியத்துக்கும் இராமாநுசபாடியத்துக்கும் சில பேதங்கள் இருக்கின்றன" என்று ஓர் வையாவரும் எழுதிவைத்தனமையானும் அறியப்படும்.

ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர் பிரமமீமாஞ்சாசூத்திரத்துக்கு எழுதிய பாஷ்யம் சிவாத்துவிதபாஷ்யம் எனப்படும்; இந்தச் சிவாத்துவிதப் பெயர்

ஸிவாத்வைதஸாகல்யவ்யாக்யாநிர்ணயோ நவேஸ்!
ஸி.நூ0 33 தயா தெவ வொழ்யோ zவஸ்ரீ வ்யவஸ்தா திவி

(கைவா. கo. கசு, கஎ)

கைலாச சம்ஹிதையிற் காணப்படுகின்றது.

மேலே கூறியவாற்றால், இராமாநுசாசாரியர் சங்காசாரியர் முதலியோர்கொண்ணம் பிரமசூத்திர சைவபாடிய கர்த்தாவாகிய நீலகண்டசிவாசாரியர் முற்பட்டவரேயாம்.

ஸ்ரீகாசி—சேந்திநாதையர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபநிடத உபக்கிர்மணிகை.

ஆவது: ஸகலமதாகமவேதபுராணேதிஹாஸ ஸாரபூதமாய் ஸர்வஜனஹிதமாய் ஸர்வஜனஸுகாவஹமாய் ஸர்வஜனஸுலபமாய் ஸர்வஜனஸுபோதமாய் ஸர்வஜனஸுக்ரஹமாய் ஸர்வஜனஸுஸாத்யமாய் ஸர்வஜனஸுஸாதன

நூர்திரியாபஸிநம் | தவஹா தொஷியிகூா வூம் வீதரம் வாஜிரூ
ராழ் | வ்ரஹ்நாராயணௌ வை ஏவ ஆஸ ஸ்ருஷ்டிஸ்தி ஸம்ஹாரஹேதவ: |
கூலாதிரே வை நவ்ரஹ்மா ஸ்ருஜதி விஷ்ணுஹி ஜகந்நயம் | விஷ்ணுஸ்து
ஸாத்வா ந்ருஜ்ரம் வ்ரஹ்மாண ஸ்ருஜதி நம் | நாராயணம் வை ந
வ்ரஹ்மா வ்ரஹ்மாணம் வை நஸ்ருஜதி | வாவம் கலிஷ்டை கலிஷ்டை
வ்ரஹ்மவிஷ்ணு ஸிஹ்ரராஹ் | வாவ்ரஹ்மணே ஜாயதே வாவ்ரஹ்மஜயே
ஷிணம் | தத்தகூலாதவ்ருதாதாதயிகூ்ரு ஸஹஷிஹிம் | காநி காநி
வ்ருணீகாநி விஹாரஸ்ருதி நஸ்ருஹ்ருதி (வா. ச. பூ. கக. கச—உக)

(ச) "இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளுமாகிய இவ்வுலகத்திற் சிருஷ்டி திதி சங்காரங்களுக்கு ஏதுவாகிய காரணன்மாக்கள் மூவரும் மகேசுவரரினின்று நேராக உதித்தனர்; பிரமா படைப்பினும், அரி அளிப்பினும், உருத்திரர் அழிப்பினுமாக மூவரும் முத்தொழிலினும் பிதாவினால் முதற்கண்ணே நியமிக்கப்பட்டனர்; அங்ஙனம் நியமிக்கப்படினும், ஒருவரோடொருவர் பொருமைமேற்கொண்டு, தம்முண் மேம்படக் கருதினராய், உருத்திரர் தமது தாதையாகிய சிவபெருமானைத் தவத்தினால் மகிழ்வித்து ஓர் கற்பத்திலே பிரமன் நாராயணர் என்னும் இருவரையும் படைத்தனர்; பின்பு பிரமா மற்றோர் கற்பத்தில் நாராயணர் உருத்திரர் என்னும் இருவரையும் படைத்தனர்; பின்பு விஷ்ணு (மற்றோர் கற்பத்திலே) உருத்திரர் பிரமா என்னும் இருவரையும் படைத்தனர்; இங்ஙனம் கற்பந்தோறும் பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரர் என்பார் ஒருவரை மற்றொருவர் வெல்ல நினைந்து ஒருவர்பால் ஒருவர் பிறக்கின்றனர்; பெரிய இருஷிகள் அவ்வக்கற்ப விருத்தாந்தங்களைக்கொண்டு அவ்வச்சரித்திரங்களைக் கூறினர்; அறிவினையுடையான் அவைபற்றி மோகமெய்தான்" என்று சிவபுராணத்திற் கூறப்பட்டவாறு பிரம விஷ்ணு உருத்திரர் என்னும் மூவருடைய மான்மியத்தை மிகுத்துக் கூறும் இயற்கையுடையது அந்தந்தக் கற்பம். இது நோக்கியே,

யஷ்டிநஷ்டை யதீராஜ்ரம் வாராணம் வ்ரஹ்மணா வாரா |
தவ்ய தவ்ய ஸாஹாத்ய தஸ்ரீராவெண வணுஹ்தை | கலெ ஸ்ரீவ
வ்ய ஸாஹாத்ய தாஸவெஷ்ட வ்ரகீத்ஹ்தி | ராஜவெஷ்ட ஸ ஸாஹாத்ய
யிகம் வ்ரஹ்மணோ விதம் | வாம்கீணெஷ்ட வாவ்ரஹ்மதயாஸ் ஏதத்ர
ணாஸ்ர கிமயிதை | வாத்திகேவ்ய கலெஷ்ட ஸாஹாத்ய யிகம் ஹரிஸ் |

(இ) "எந்தக் கற்பத்திலே எந்தப் புராணம் பிரமாவினாற் கூறப்பட்டதோ, அந்தந்தக் கற்பத்தின் மான்மியம் அந்தச் சொரூபத்தோடு

வர்ணிக்கப்படுகின்றது ; அக்கினியுடையவும் உருத்திருருடையவும் மான்மியம் தாமசகற்பங்களிலும், பிரமாவின் மான்மியம் இராசச கற்பங்களிலும், சரசுவதியுடையவும் பிதிர்களுடையவும் மான்மியம் சங்கீர்ண கற்பங்களிலும், விஷ்ணுவுடைய மான்மியம் சாத்துவிக கற்பங்களிலும் கூறப்பட்டன" என்று சிவபுராணங்களுள் ஒன்றாகிய மற்சபுராணம் கூறுமாற்றான், தாமசகற்பத்திலே (தூரிய உருத்திரராகாத காரிய) உருத்திருருடைய மான்மியம் மற்றிருவரிலும் மிகுத்தும், சாத்துவிக கற்பத்திலே விஷ்ணுவின் மான்மியம் மற்றிருவரிலும் மிகுத்தும், சங்கீர்ண கற்பத்திலே சரசுவதியுடையவும் பிதிர்களுடையவும் மான்மியம் மிகுத்துங் கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்றோர்க.

(சு) சரசுவதியின் புராணம் தனிப்புராணமாகாது சங்கீர்ண கற்பத்திலே புராணமத்தியிற் கூறப்பட்டாற் போல, தாமசகுண காரிய ருத்திரர் முதலாயினோர் மான்மியங்கள் தூரியமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் முதலாயினோர் புராணமத்திகளில் மிகுத்துக் கூறப்படுவனவாம்.

(எ) ஒவ்வோர் இருதுவிற் பனிமுதலாயின மிகுத்தும், வருஷாகாலத்தில் மேகம், மின்னல், இடி முதலியன மிகுத்தும் நிகழுமாறு போல, அத்தந்தச் சாத்துவிகாதி கற்பங்களிலே அவ்வவ் விஷ்ணுவாதி தேவருடைய மான்மியம் மிகுத்துக் கூறப்படும் என்பதே பொருளாம்.

ஊர்நஜ்வஸ்யா ஜ்ரநம் ஆஸ்ரா தெஷ்வ யோநிஷு। ஸாஸ்ய
ரோஜ மிஸிரம் யாஜ்ஞி கதஸு வதிஷு।

(அ) "தியானம், தபம், ஞானம் என்பனவற்றை யோகிகள் அக்காலங்களிற்றானே எய்தப்பெற்று என்னையும் சிவபெருமானையும் ஆராதித்து அப்பரம பதத்தினை எய்துகின்றனர்" என்று சாத்துவிக கற்பங்களைப் புகழ்ந்தெடுத்தோதும் கூர்மபுராண வசனமும் அவ்வுண்மையை வலியுறுத்துமென்க. சாத்துவிக கற்பத்திலே சாத்துவிக குணம் மேலிடப் பிரமா விஷ்ணு புராணங்களைக் கூறினர் ; தாமச கற்பத்திலே தாமசகுண மேலிடப் பிரமா சிவபுராணங்களைக் கூறினர் என்றற்றொடக்கத்தனவாகத் தப்புரைவிடுத்துச் சிவபுராணங்களை அப்பிராமாண்ணியப் படுத்தித் தினைதல் கூடாது ; மற்ச புராண சுலோகங்களிலே பிரமாவுக்குச் சாத்துவிக குணமேனும் தாமசகுண முதலியவேனும் மேலிட்டு அவ்வப் புராணம் கூறினர் என்றமைக்குப் பதப்பிரயோகம் யாதுமின்மையின்.

ஸுஸம்ஸ்யாதாஃ ஸ்ருதாஃ கல்பா ஸ்ருஷ்டி விஷ்ணுகிவாதிகாஃ। கயி
தாஸ்து வ்ராஹணைஷ்டு ரூநிஹ்ஸ்வதுஷ்டிஸ்ருஷ்டிஹேதவஃ। ஸாத்விகேஷ்வ கல்பே

ஷ்ஂ ஶாஹாத்யூயிகஂ ஹரெஃ। தர்ஃவெஷ்ஂ ஶெஹாஸ்யூராஜஷெஷ்ஂ வ்ராவதெஃ। கூவிஷ்ரஹா கூவிஷ்ஂ கூவிஷ்ஂ ஷ்ரஂ வ்ராஸ்யுதெ। நாநெந தெஷாஶாயிகூஂ நூஂநதாவா கூஃஹ்ந।

(கூ) "பிரம விஷ்ணு உருத்திர சம்பந்தமாகிய கற்பங்கள் எண்ணிறந்தன; மெய்யுணர்வினையுடைய முனிவர்களால் (அவ்வவர் மான்மியம்) கூறப்பட்டன; சாத்துவிக கற்பத்திலே விஷ்ணுவின் மான்மியம் அதிகமும், தாமச கற்பங்களிலே உருத்திரருடைய மான்மியம் அதிகமும், இராசச கற்பத்திலே பிரமாவுடைய மான்மியம் அதிகமுமாகக் கூறப்பட்டன; ஓரிடத்திற் பிரமாவும், ஓரிடத்தில் விஷ்ணுவும், மற்றோரிடத்தில் உருத்திரருமாக ஒருவர்க்கொருவர் உயர்வு தாழ்வின்றித் துதிக்கப்படுகின்றனர்" என்று கூர்ம புராண முதலிய கூறலின், பிரமா தாமசகுண மேலிடப் பிரமை முதிர்ச்சியினாற் கூறப்பட்டன தாமச வசப்பட்ட சிவபுராணங்கள் என்று கூறுவது பித்துரை என்று மறுக்க.

யொ ப்ரஹ்மாணஂ விதயாதி வைதஂவஂ யொ வெதெ வெதாஃஶ்ச ப்ரஹ்மிணொதி தஷ்மை।

(கஂ) "சிவபெருமான் பிரமாவைப் படைத்து, அவருக்கு வேதங்களையும் உபதேசித்தனர்" என்னுஞ் சுருதியிற் கண்ட (சகார) எச்ச உம்மையினாற் புராணங்களும் உபதேசிக்கப்பட்டன என்று பெறப்படும்.

யொ zஸௌ சாஂவிதயெ வைவதஂ ஜ்ஞானஞ்ச ப்ரஹ்மிணொதி தஸ்மை। யத்ரொஹாத்யயா ப்ராவ்ய ப்ராஜாவதிஃஂ வதந்தி। ப்ரஹ்மாணஂ ஸ்ரநயஃ வைவதஂ ஸ்ரீஷ்ட தஷ்மை ஶெஹ்வாசஃ। ஒத்தவா நவிதா நெஷ்டாஸ்விவ்ரா சூத்ரி வாஂஸ்தி தாநீ।

(கக) "சிவபெருமான் என்னை முதற்கண்ணே படைத்து ஞானத்தை உபதேசித்தனர்; அவர் அருளினாலே இந்தச் சத்தியலோக பதம் எனக்கு எய்திற்று" என்றும், "சிவபெருமான் பிரமாவைப் படைத்து, அவர் அறிவின்கண் (இப்போது உள்ள) சமஸ்த வேதங்களையும் உபதேசித்தனர்" என்றும் கூர்ம புராணத்தினும்;

ஸ்ரீயஷ்ட ஸமவாநீஜ்யாகூ ஸிரஂ ஸ்ரீஶவராயஃ। கூஷ்ய ஜ்ஞவஂ ஸாஷ்ட்ராணி ஶஹாதெவொ ஶெஹாவாசஃ। .....வ்ராணஂ யஜ்ஞஂ ஸாஷ்ட்ரஞ்ச விதயாஹெதாஸ்ரத்ஷ்டஃ। ஸஸர்ஜ ஷெளஜ விவ்ரா தா வாதா யஜ்ஞஂ வஂஹிதாஃ। ஸஸ ஸாஷெளஜ விஜ்ஞாஃ வ்ராணா யஜ்ஞ வஂஹிதாஃ।

(கஉ) "சூலபாணியும், மகாதேவரும், மகேசுவரருமாகிய சிவபெருமான் சமஸ்த சாஸ்திரங்களையும் படைத்தனர்; (அந்தச் சாஸ்திரவித்தைகள் வேத வேதாந்த முதற்) புராணம் தருமசாஸ்திரம் இறுதியாயுள்ள பதினான்காம்; பத்தும் பதினெட்டுமாகிய புராணங்கள் தருமசங்கிதைகள் எனவும், யஞ்ஞசங்கிதைகள் எனவும் படும்" என்று மகாபாரதத்திலுங் கூறப்படலான், புராணங்களையெல்லாம் முதற்கண்ணே அருளிய பிரணேதா சிவபெருமான் என்றும், சிவபெருமானினின்று பெறப்பட்ட வேதபுராணங்களை இருஷிகளுக்குப் பிரகடனஞ் செய்த பிரவக்தா பிரமா என்றும், புராணங்கள் பதினைந்து வித்தைகளுள் ஒன்று என்றும், அவை தருமசங்கிதை எனப்படும் என்றும் அறியக்கிடந்தன. ஆகலின், பதினெண் புராணங்களுள்ளே எப்புராணங்களும் (பிரக்ஷிப்த அத்தியாயங்களேனும் சுலோகங்களேனும் இல்லாவிடத்து) அப்பிராமாண்ணியப்படுத்தப்படுவனவன்று.

தெந வெ்ராதது (ச. கூ. கoக)

என்னும் பாணினிசூத்திரத்திலே காணப்படும் "புரோக்தம்" என்னும் பதம் பிரகடனஞ் செய்தலின் மேற்று மாதல் போல, மற்ச புராணத்திலே பிரமாவினுற் "புரோக்தம்" (கூறப்பட்டது) என்றதும் அப்பொருண் மேற்றும். ஆகவே, சிவபெருமானுற் சுவாசம் போல எளிதானே அருளிச் செய்யப்பட்ட வேத இதிகாச புராணதிகளைப் பிரமா தமது சிடர் முதலாயினோர்க்கு உபதேசித்தனர் என்பதே பொருளாம்.

(கஙூ) உபநிடதத்திலே சில பாகங்கள் சிவபரமாகவும், சில பாகம் ஏகான்மவாதபரமாகவும், சில பாகம் விஷ்ணுபரமாகவும், பிறர் பரமாகவும் இருப்ப, அங்ஙனம் புராணங்களும் சிவபரமாகவும், ஏகான்மவாதபரமாகவும், வைஷ்ணவபரமாகவும், பிறர் பரமாகவும் அவ்வவ்வுபநிடதங்களுக்கையைந்து பொருள் கொடுத்தலான்

வகாயை-ாமி வூராணாமி வெதாஸ்ரெகாயை-ஃ வஃஸ்ரயாஃ।

(கச) "வேதங்களும் புராணங்களும் ஏகார்த்தமுடையன" என்று மகாபாரதம் கூறுகின்றது. சாவதி பிரகிருதி தத்துவப்பொருள் பொதிந்த ஏகான்மவாத, விண்டுவாத உபநிடதங்களினும், நிரவதி சிவதத்துவர்த்தப் பொருள் பொதிந்த *உபயான்மவாதோபநிடதங்கள் உயர்வொப்பிறந்து ஓங்கிச் சிறந்து நின்றாற்போல, சாவதிதத்துவப்பொருள் பொதிந்த ஏகான்மவாத, விண்டுவாத புராணங்களினும் நிரவதிதத்துவப்பொருள் பொதிந்த

* பாமான்மா சிவான்மா என்னும் இரண்டின் வாதம்.

உபயாண்மவாத சிவபுராணங்கள் உயர்வொப்பிறக்து ஒங்கிச் சிறந்து நிற்பன வாம்.

1 வனசெள ஹவெ நாராயண ஸுலீஹ வ்ரஹ்மா நெராநாஸீ।

(கடு) "பிரமா இல்லை, உருத்திரர் இல்லை, நாராயணர் ஒருவரே இருந்தனர்" என்று இராமாநுசபாஷ்யத்திலும் (உ. உ. நூசு)

ய0 கரீயெ க0தீர்ஷ்ர்0 கூணொரி க0 வ்ரஹ்மாண0 கரீர்ஷி0 த0 வஸ்ரெயோழு।

(கசு) "எவனை விரும்புகின்றேனே அவரைப் படைக்கின்றேன்; நான் உக்கிரரையும் (உருத்திரரையும்), இருஷியும் புத்திமானுமாகிய பிரமாவையும் சிருட்டிக்கக் கூடும்" என்று மத்துவபாடியத்திலும் (உ. உ நூஎ) உதகரிக்கப்பட, மகாபாரதத்திலும் சுபாலோபநிடதத்திலும் "நாராயணர் கோபத்தினின்று உருத்திரர் பிறந்தனர்" என்றும், அந்த உருத்திரரே பிரமாவின் நெற்றியினின்று (மற்றோர் கற்பத்திலே) புதல்வராய் உதித்தனர் என்றும், இவர் ஸ்தாணுருத்திரர், நீலலோகிதருத்திரர் எனப் படுவார் என்றும், (தூரிய சிவனுக்குரிய) பசுபதி, சர்வர், பவர், உருத்திரர், உக்கிரர், பீமர், ஈசானர், மகாதேவர் என்னும் அஷ்டநாமங்கொண்டு இவரை இவர் தந்தையாராகிய பிரமா விளித்தனர் என்றும் இருக்குவேத சாங்காயனப் பிராம்மணத்திலும், வாச சநேய சதபதப் பிராம்மணத்திலும் கூறப்பட்டிருப்பதான், இந்த உருத்திரர் சைவரால் வழிபடப்படும் தூரிய உருத்திரர் அன்று; கிருஷ்ணர் அர்ச்சுனர் இருவரும் பாசுபதாஸ்திரத்தின் பொருட்டுக் கைலாசத்துக்குச் சென்ற அமையத்து,

கதீ வாவ்ரூ வ்ரஷா0கவ்ரு வ்ரஹ்மாரீ ர்ரவத்-ர்த। வீ0 ஸாகூவ்ரவஸீ கூத்ர0 வவ்ரவாநீஷ்மொஹிகீ।

(கஎ) "சிவபெருமானுடைய ஓர் பக்கத்தினின்ற பிரமசாரியும், பிங்கல நேத்திரரும், தபசுக்கு ஸ்தானமாயினரும், பலவானுமாகிய நீல லோகிதர் வந்தனர்" என்று துரோணபருவத்திலும் காணப்பட்டானும், அஃதன்றி

வெஷ்வெஷ்ரு வ்ரராணெஷ்ரு யொரவகஷ்-ர் வ்ரு ர்ரஸ்ரு தெ। ர்ரு உவ்ரு வெள ஹரவ்ரூவ்ரு விஷ்ரு திரெவ கெவஷ்ரு।

(கஅ) "வைஷ்ணவ புராணங்களிலே எந்த உருத்திரர் அபகர்ஷமுடையராய்த் தோற்றுகின்றாரோ, அந்த உருத்திரர் இந்தத் தூய சிவனு

ரத கேவலம் விபூதியாம் (காரியமூர்த்தியாம்)" என்று பராசர புராணாதி களிலும் காணப்படலானுமாம். ஆகலின், சுருதிகளில் உருத்திரர்க்கு அப கர்ஷம் காணுமிடத்தும் அங்ஙனமே பொருள் கொள்க.

உதிஹாஸ வ்ரராணாஸ்ரா வெடம் வக்வபூ்ரஹயெத | ஐிஹ தூஷ்ரு்தாதெஷ்டொ பீஷய வ்ரஹரிஷ்யதி (ம. ஆ. க. உசு, உசுஇ)

(கசு) "இதிகாச புராணங் கொண்டு வேதத்தை உபப்பிருங்கணம் செய்ய வேண்டும்; அற்பக்கேள்வியினையுடையான் தனக்குத் தீங்கு விளைப் பான் என்று வேதம் பயப்படுகின்றது" என்று மகாபாரதத்திலும், இவ்வ னம் வாயுசங்கிதை முதலிய புராணங்களிலும் கூறப்படுகின்றது.

சுஜாதுஹிக்தம் அவ்ரவ்ருஷ்டி |

"(துவந்துவசமாசத்தில்) அதிமுக்கியமாயது முதற்கண்ணே வரவேண் டும்" எனப் பதஞ்சலியார் (உ. உ. சுசு) ம் சூத்திரவார்த்திகத்திற் கூறின மையான், இதிகாசமே புராணத்தினுஞ் சிறந்தது என்றும், அதனும் புரா ணத்துக்குமுன் இதிகாசம் வைக்கப்பட்டதென்றும், அந்த இதிகாசம் பாரதமே என்றும் பூருவபக்ஷஞ் செய்யின், அது பொருந்தாது;

சுஜாதுஷஷ்டி (உ. உ. சுசு)

என்னும் பாணினி சூத்திரத்தில் உயிர் எழுத்தை முதலிலும் அக ரத்தை இறுதியிலும் கொண்டு முடிகிறபதம் முதற்கண்ணே வைக்கப்படல் வேண்டும் என்று கூறப்படலானும், இங்கியாயங்கொண்டே

அக்ஷணஹெஷ்வாஸ் க்ரியாயாஸ் (சு. உ. கஉசு)

பாணினியார் தாமே சூத்திரஞ் செய்தமையானுமாம். ஆகலின், இதிகாசமும் புராணங்களும் பிரமாணத்தினற் சமானமுடையன.

ஷ்ரெஷ்ரொவஹி வாஸோ [யதி] ஸ்ரூஷாந் ஷ்ரா்நுயாதிதரஸ் |
யதீரவரொகஂ ஷ்ரெஷ்ட வாசூரொசூவ்ருஷ்டிவஸ் | லக்ஷ உஹ
வியொ ஜ்யெஸ் வஹ்நிஸ் வவ்ருஷ்டிஸ் சூரோசு | க்ரியாதவொ ஜ்யெஷ்டா
ஜாநாதிஷி ரந்தரெஸ் | ஷ்ரெதரெவ வொ்தவ்ரஷ்டிரொ யதி்ல்
லகு வாரோ ஷகஸ் | வரொகஸ்வரொகஹ ஜாநு யதீர உரொகு
ஷ்டி | வாரோ zவாரஷ்டிரொஹெ யதி்ல்ல வி ஸ்ரு்ஷ்டிவாதிஸ்ரெள |

யஜ்ஞோஹியெயெஷ்டெ வ்ரீணை ஸ்ரு திரெவ நஃ | வாசோ
யொக வய்டெஹொயஜ்ஞஃ ஸ்ரு திரிரொகதஃ | வசாயவெரொயஜ்ஞஃ
வாயஜ்ஞவ்ய வாயநஃ | யஜ்ஞஸ்ரீராதிஹ்விஷ்ய கரொத வனவொவ
வ்யொஹிகஃ | சதஸ்ரொஹொ.யி வரொயஜ்ஞ ஸ்ரு ஷ்டய ஸ்ருஷ்டய ஸ்ருஷ்டி
கஃ | உதிஹாவ வ்ராணாஹ்யரொகயவிஷ்டவ்யொஹிகஃ | மெவாத
மெஷ்ட வவ நவ்யஹாரொவாத விஸ்ரஸ்ஃ | வஸ்ஹாராயிகாரஸ்ய
வஸ்ய மெவொவ வ்யொஹிகஃ |

(உ) "சைவமே பரமதருமம் என்றும், அதுவே முக்கியமாக அனுஷ்டிக்கற்பாலதாம் என்றும், அச்சிவதருமத்திலேயே சாக்ஷாத்தாக வீடளிக்கும் சிவபிரானுர் அபரோக்ஷமாக அறியப்படுகின்றனர் என்றும், கன்மயாகம், தபயாகம், சேபயாகம், தியானயாகம், ஞானயாகம் என்னும் அநுத்தரமாகிய ஐவகைப் பருவங்களால் (பிரிவினல்) கிரமமாகப் பிரிவுறுவது அந்தப் பரதருமம் என்றும், சோத்தரமாகிய அப்பருவங்களாலே தான் சித்தமாயது அபரதருமம் என்றும், பரோக்ஷஞானம் அபரோக்ஷஞானம் என்னும் இரண்டும் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பனவாம் என்றும், பரதருமம் அபரதருமமாகிய இரண்டும் வேதங்களிற் கூறப்பட்டன என்றும், தருமசாஸ்திரங்களிற் கூறப்படும் பொருள் அனைத்துக்கும் வேதமே பிரமாணம் என்றும், யோகத்தை முடிவாகக் கொண்ட பரதருமம் உபநிடதங்களிலே அமைந்தது என்றும், பரதருமத்துக்குச் சாதனமாயுள்ளது இந்த அபரதருமம் என்றும், (மனு) தருமசாஸ்திர முதலியவைகளினல் அது நன்கு சாங்கமாக உபப்பிருங்கணஞ் செய்யப்படும் என்றும், முதற்கண் உள்ளதும் முக்கியமாய் அநுஷ்டிக்கற்பாலதாம் எனக் கூறப்பட்ட (யோகபரியந்தமுள்ள) பரதருமம் இதிகாசபுராணங்களினற் பிரயாசையோடு உபப்பிருங்கணஞ் செய்யப்படும் என்றும், அது பின்னர்ச் சிவாகமங்களினற் சாங்கோபாங்க விஸ்தாரமாகச் சம்ஸ்கார அதிகாரத்தோடு நன்கு உபப்பிருங்கணஞ் செய்யப்படும்" என்றும் வாயுசங்கிதையிற் கூறப்படலான், யோகபரியந்தமே முக்கிய உபநிடதங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்றும், அவ்வுபநிடதங்கள் இதிகாசபுராணங்களானும் சிவாகமங்களானும் உபப்பிருங்கணஞ் செய்யப்படும் என்றும் பெறப்படுகின்றது.

உபநிடதம் இதிகாசபுராணங்களால் மிகு பிரயாசையோடு உபப்பிருங்கணஞ் செய்யப்படும் என்றும், அது பின்னர்ச் சைவாகமங்களினற் சாங்கோபாங்கமாய் ஷடத்துவசுத்தியாகிய சம்ஸ்கார அதிகாரத்தோடு நன்கு உபப்பிருங்கணஞ் செய்யப்படும் என்றும் மேலே வாயுசங்கிதை கூறுமாற்றல் உபநிடதங்கள் சூத்திரமாக, புராணங்கள் உபப்பிருங்கண

மாகவும், சைவாகமங்கள் மகோபப்பிருங்கணமாகவும் கொள்ளப்படும். படலே,

வாரோ நூ0 வெடஜாஅ0 யஎெஹவ0 வெவெஸஷிக0 வஃ |

(உக) உபநிடதங்கள் சூத்திரம்போல்ப் பொதுவுற நிற்றலாற் சாமானியசுருதி என்றும், சைவாகமங்கள் பாஷ்யம்போற் சிறப்புற நிற்றலால் விசேஷசுருதி என்றும் மோகசூரோத்தரத்திற் கூறப்பட்டது. அங்ஙனமாயின்,

ஸெவாஹுஸோ zவி ஜ்ஜியஃ ஸ்ருளதொ zஸ்ருளதஜ்ஜு வ ஜ்ஜ்யதஃ| ஸ்ரு ுதிவாரூயஃ ஸ்ருளதஃ வ்வதஜ்ஜ உதஸ்ராதஃ | வ்வதஜ்ஜோ உஸ்யா வ ுவ்வ0 தஸ்யஷ்டா உஸ்யா வ ுநஃ | காதிகாதி வரோவ்யா ஸிவ்ஸிலவ்ஸிஜாஜவ0ஜ்ஜி தஃ | ஸ்ரு ுதிவாரூயோ யஷ்ட ுஸ்ரு தகோடிபி ஸ்ர விஸ்ரூரஃ |

பூருவபக்ஷம்—"சிரௌதம் என்றும், அசிரௌதம் என்றும் இருபிரகாரமாகச் சைவாகமம் நிரூபிக்கப்படும்; சுருதிசாரமயமாயுள்ளது சிரௌதம்; சுவதந்திரமாயுள்ளது இதரம் (மற்றது, அஃதாவது அசிரௌதம்) என்று கொள்ளப்படும். முற்பத்தும் பிற் பதினெட்டுமாகிய இருபத்தெட்டுச் சுவதந்திராகமம் காமிக முதலிய பெயர்களோடு முடிந்த சித்தாந்தம் என்று பெயர் பெறும். சுருதிசாரமயமாயுள்ளது நூறு கோடி விரிவினையுடையது" என்று வாயுசங்கிதை கூறலான், காமிகாதி ஆகமங்கள் சுவதந்திராகமங்கள் என்றும், அசிரௌதமாகிய அவைதிகம் என்றும் கொள்ளப்படும். அங்ஙனங் கொள்ளப்படின்,

வெடாஜவாரவஷ்வ0 வ ுராண0 ஸ்ராவயரூ ுநஃ |
(வி. க. டி; வா. உத். க. கசு)

(உஉ) "வேதாந்தசார நிதியாயது புராணம்" என வித்தியேசுவர சங்கிதையிலும் வாயுசங்கிதையிலுங் கூறப்பட்டவாறு,

வெடவாரதிடஜ்ஜோ0 தஷ்டா வெதிக ரேவரெஷ |

(உங) "இந்த ஆகமம் வேதசாரம்; ஆகலின், வைதிகத்தை அறுசரிக்க"

வெடாஜாதஷ்ஷிட0 ஜ்ஞா0 வரிஜாஜ0 வரோ0 ஸாஜ்ஜு |

(உச) "இந்த வேதாந்தப் பொருளாகிய ஞானம் பராசுபுராதி சித்தாந்தம்" என மகுடாகமத்திலும்,

ஸித்தாந்தம் வேதசாரமாயிருத்தலின்

(டு) "சித்தாந்தம் வேதசாரமாயிருத்தலின்" எனச் சுப்பிரபேதாகமத்திலுங் கூறப்பட்டவைகளுக்கெல்லாம் அவ்வாகமங்கள் அவைதிகமாய் விரோதமுறுமே என ஆக்ஷேபிக்கின்,

சித்தாந்தம்—கூறுதும். அங்ஙனம் அச்சுலோகங்கட்குப் பொருள் கொண்டவர் தவறுண்டனர்; மேலே கூறிய வாயுசங்கிதாசுலோகங்கட்கு அவ்வாறுபொருள் செய்தவர்கள் சப்தார்த்தஞானமுடையரன்றிச் சாத்திர விஷயஞானமில்லாதவராகலின். அச்சுலோகப் பொருள் வருமாறு:—

(உசு) ரௌவாதரௌவி ஸ்ருதிர் ரௌத்ரௌ zரௌத்ரஸ்ருதிர்=அந்தச் சைவாகமமும் சிரௌதம் அசிரௌதம் என இருதிறப்படும்; ரௌத்ரிவாரஷயர் ரௌத்ரஸ்ருதிர்=சுருதிசாரமாயுள்ள சிரௌதமானது; ஸ்வதந்த்ர உதகரோ உதர்=சுவதந்திரமும் இதரமுமாகக் கொள்ளப்படும்; ஸ்வதந்த்ரோ உயா வாமவ-ம் தயாஷ்டாதயா வாஸ்ரர் காமிகாதி லகரேவ்ருஹி ஸ்ரீபஸ்ரீஸாதவஸஜ்ஜிதர்=சுவதந்திராகமமானது முன்னர்ப் பத்தும் பின்னர்ப் பதினெட்டுமாய் (இருபத்தெட்டுக்) காமிகாதி பெயர்களோடு முடிந்த சித்தாந்தம் எனப் பெயர் பெறும்; ரௌத்ரிவாரஷயொ யஸ்தோ ஸதகொடிவ்ரவிஸ்தரர்=சுருதிசாரமயமாயுள்ள இதரமானது (மற்றது) நூறுகோடி விரிவினதாகும் என்று பொருள் கோடற் பாற்று;

ரௌத்ரௌரௌத்ர விஹெதெ ஸ்ருயஸ்தோ ஸிவாதரர் | ரௌத்ரிஸ்வாரஷய ரௌத்ரஸ்ரு ஸ்வ வாநஸி-ஸியொ உதர் | ஸ்வதந்த்ர உதரஸ்சாதி ஸ்வதந்த்ரோ உயா வாஸ்வா | தயாஷ்டாதயா வஸ்வா ஸ்ரீபஸ்ர உதி தீய தெ | உதரஸ்ரௌத்ரிவாரஸ்தோ ஸதகொடிவ்ரவிஸ்தரர் |

(உஎ) "சைவாகமம் சிரௌதம் அசிரௌதம் என இருவகைப்படும்; சுருதிசாரமாயுள்ளது சிரௌதம்; அது பின்னர்ச் சுவதந்திரமும் இதரமும் (மற்றதும்) என இருவகைப்படும்; சுவதந்திரமானது முன்னர்ப் பத்தும் பின்னர்ப் பதினெட்டுமாய்ச் சித்தாந்தம் என்று கூறப்படும்; சுருதிசாரமாயுள்ள இதரமானது (மற்றது) நூறுகோடி விரிவினையுடையதாகும்" என்று சனற்குமாரசங்கிதையானது வாயுசங்கிதாசுலோகத்தின் சப்தங்களைத் தொடர்ந்து இங்ஙனம் பொருள் கோடல் வேண்டும் என்று வழிதிறந்து விட்டமையின். ஈண்டுச் சிரௌதாகமம் இவை என்று கூறி, அசிரௌதாகமத்தையுற்றுக் கூருதொழிந்தமை காபாலம், இலாகுளம், பாசுபதம், சாக்தம், பைரவம், பாஞ்சராத்திரம், காளாமுகமுதலிய அசிரௌதாகமங்

களை எண்டு எடுத்தாளவேண்டியதோரவகாசமின்மையானும், அவை கூர்ம புராணமுதலியவற்றிற் கூறப்படலானுமாம். இது கொண்டு காமிகாதி ஆகமங்களே அசிரௌதம் என்றும், அவைதிகம் என்றும் வைரிகள் ஏற்றும் தூஷணைகள் அவற்றை எட்டுணையும் பற்றுவாம். வேதோக்தமாகிய விபூதி, உருத்திராக்ஷம், பிராசாதம், பஞ்சாக்ஷரம், பதிபசுபாசம் என்பவற்றைக் காமிகாதி ஆகமங்கள் நிரூபித்தலின், இவை சிரௌதம் எனவும், சூருதியிலே பிரதிபாதிக்கப்படாத ஆலயநிர்மாணம், பிரதிஷ்டை, உற்சவமுதலியவைகளை அவ்வாகமங்கள் சுவதந்திரமாக எடுத்து விரித்துரைத்தலாற் சுவதந்திரம் தீனவும் கூறப்படும்; ஆகலின், உபநிடதங்கள் இதிகாசபுராணாகமங்கள் கொண்டு பொருட்படுத்தற்பாலன.

(உஅ) ஈச, கேன, கட, பிரசின, முண்டக, மாண்டூக்கிய, ஐதரேய, தைத்திரீய, சாந்தோக்கிய, பிருகதாரணிய, கௌஷீதகிப்பிராம்மண, மகோபநிடத, பிருகச்சாபால, சரப, ஜாபால, கைவல்லிய, காலாக்கினிருத்திர, சுவேதாசுவதர, மைத்திராயண, அதர்வசிரசு, அதர்வசிகை முதலிய உபநிடதப் பொருள்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு வேதாந்த சூத்திரம் இளைத்தமையானும், இவ்வுபநிடதங்களிற் பலவற்றையே மற்றைப் பாடியகர்த்தாக்கள் தத்தம் பாடியங்களில் எடுத்தாளுகின்றமையானும், இவ்வுபநிடதங்களே ஏகான்மவாத விண்டுவாதோபநிடதங்களினும் உற்கிருஷ்டமாய்ச் சிறந்தன. இவற்றுள்ளே அதர்வசிரசு என்னும் பெயர் கௌதமதருமசூத்திரத்து (கசு. கஉ) னும், போதாயனதருமசூத்திரத்து (ங. கo. கo) னும், அதன் பொருள் இலிங்கபுராணம் (உத். கச) னும், ஆதித்திய புராணத்து இரண்டாம் அத்தியாயத்தினும், அதர்வசிகைப்பொருள் (கைலா. கo. ஙஉ) னும், (வா. பூ. உ. உசு) னும், சுவேதாசுவதரப்பொருள் (வா. பூ. ச) னும், (கூர். பூ. கச) னும், (சௌ. உள) னும், கைவல்லியோபநிடதப் பொருள் மானவ புராணத்து ஆறும் அத்தியாயத்தினும், வேதாந்தசூத்திரத்து "ஆசிநோதிகரண" த்தினும் குறிக்கப்பட்டிருத்தலின் இவற்றை நவீநோபநிடதம் என்பார் மதி விரிவிலதாமெனவிடுக்க.

வாவo வoவொயிதா ரூஞ்ஞா சாயவெந ஊராரிணா | வகாரஃ சோஹராஜ்ஞாணி கெஶவொzவி ஶிவொரிகீ | காவூஶo ஶாகூஶo ஶாகூo ஹொரவo வஶிவஃவஶ்ரிஷி | வாஹுராதீo வாஶுவதo தயாநூநீ வஹவஸ்ரஃ |

(உங) "முராரியாகிய மாதவரால் உருத்திரர் கேட்கப்பட்டும், உருத்திரராற் கேசவர் தூண்டப்பட்டும் காபாலம், இலாகுளம், சாக்தம், பைரவம், பாஞ்சராத்திரம், பாசுபதமுதலிய ஆபிரக் கணக்காக மற்றைய

[illegible]செய்தனர்" என்று (சுவே. மூ. சுரு)க் கூறப் [illegible]தால், பாசுபதமும் மேற்கூறியவாய்விடின், பின்னை யிவர்களை [illegible]தற்கு வழியின்மை.

[illegible] ஹி யோ வ்ரிவ-ம் ஸ்ரௌதம் ஸ்மார்த்தம் ஸாங்கம் | ஸாஹ்யா உபநிதம் வ்ரிகும் வெதவாரம் விசாதயே | ஸைஷவாஸ்மாகமெதா யொம வெஷ நீயொ விசிகூஹி | கதாநி வெத வாதீநாணி லொகெ zஷ்டிநாஹநாய வெ | வெதவாதி விராஹாநி ஸெவ கயிதாநி தா | வாம வாஸாஹ்தம் லொம ஸாகாஹெஷ வெஹ்ரவ்ய | ந வெவ்ய மெதத்யுதம் வெதிஷ்வ ஹ்ய ஹயெதரஸ |

(ந-ம) "மறைவினும் அதிமறைவாய், சூக்குமமாய், வேதசாரமாய், சுபமாயுள்ள சிரௌதபாசுபதமானது எம்மால் (உருத்திரரால்) இயற்றப் பட்டது; இந்தப் பாசுபதயோகம் முமூட்சுக்களாலே சேவிக்கற்பாலது; வேதவிருத்தமாகிய வாமம், பாசுபதம், சோமம், இலாகுளம், பைரவம் என்னும் அன்னியசாஸ்திரங்களும் இவ்வுலகின்கண் மயக்கும்பொருட்டு எம்மாற் செய்யப்பட்டன, இங்ஙனம் வேதபாகியமாகக் கூறப்பட்டது சேவிக்கற்பாலதன்று" எனக் (கூர். உத். ந-அ)ற் கூறப்பட்டிருப்பதாற் பாசுபதமானது சிரௌதபாசுபதம் எனவும், அசிரௌதபாசுபதம் எனவும் இருதிறப்படும் என்றும், இந்த அசிரௌத பாசுபதத்தில் நகுலீசபாசுபத முதலியவும் அடங்கும் என்றும் ஓர்க.

ஊ ஜெக யிகாரணம் கெவலெஸ்வாநிதிகூஹிஹி ஹிரண்ய மஹ்ரூஷயொ ஹவிஷ்யந்தி விஷய தீதி வய வஹாஸ் | கூதா ஹிரண்யமஹ்ரூஸ் நிராவநவா தீத யிகாரண தீதி யாதுழ் |

(ந-க) "இந்தப் பசுபதி அதிகரணம் ஈசுவரரை நிமித்தகாரணமாகக் கூறும் * இரண்ணியகருப்ப யோக ஸ்மிருதியைப்பற்றியதேயாமாதலின், அது இரண்ணியகருப்பாகமத்தைத் நிரசிக்கும் பொருட்டுப் போந்ததா மெனல் யுக்தம்" என நீலகண்டசிவாசாரியர் தமது "பாசுபத்தியதிகரண" த்திற் கூறுகின்றனராதலின், சிரௌதபாசுபதாகமம் தண்டிக்கப்படவில்லை என அறியற்பாற்று. ஸ்ரீஉமாபதிசிவாசாரிய சுவாமிகளும் அவ்வதிகர

---

*ஹிரண்யமஹ்ரூ யொமவ்ய வெதாநாநீம் வ்யாதநம் |

"யோகமார்க்கத்தைப் பிரகடனஞ் செய்தவர் பழையோராகிய "இரண்ணிய கருப்பரென்றிப் பிறரன்று" எனப் பாரதம் கூறுகின்றது.

ணத்திற் கண்டிக்கப்பட்டது நிரூடபாசுபதமன்றிச் சித்தாந்த சைவாகம மன்றென்று பவுட்கரவியாக்கியையிற் கூறினர்.

சர்வஜ்ஞாஸ்ய ஜகதே காய-காரணயோர்விதி-ஈஸ்வர ஏவ வஜ்ரவதீஸ்ய-ர்ஸ் வஸ்ய வதி நேஸ்வரேண வஸ்யாஸ்வதிரோ தாநா யோவதிஷ்டாஸ் வஸ்ய வதிரீஸ்வரோ நிமித்தகாரணமிதி வண-ர் யதி.

(கூஉ) "காரியம், காரணம், யோகம், விதி, துக்கமுடிவு என்னும் ஐந்து பதார்த்தங்களும் பசுவின் பாசத்தை அறுக்கும்பொருட்டுப் பசு பதியீசுவராற் கூறப்பட்டன என்றும், பசுபதியாகிய சுசுவரரே நிமித்த காரணர் என்றும் (சைவர்கள்) கொள்கின்றனர் என்று சங்கராசாரிய ரால் வேதாந்தசூத்திர பாடியத்திலே (உ. உ. கஎ) கண்டிக்கப்பட்ட பாசு பதம் நகுலீசபாசுபதம் என்றும்,

தத்ர காயு-ர்ணி வ்யதிவ்யாதீநி வஜ்ர தகஜாநி ர-ஷ்வர்யஸ் வஜ்ர ர-ணாஸ்ரேதி ஷ்ரவியாதி காரணாநி ஜ்ரநேஷ்ரியாணி வஜ்ர கரேஷ்ரியாணி வஜ்ர ஸ்நாவ-ஜ்ரு ஹ்ம0காரர்ர-ஷ்வாணி தீர்ணஜ்ஞஸ் காரணாநீதி தயோஷ்ரவியாதி | ஜ்ரு நாஷி ர-ஷ்வொ யொ ஹ்ஸ் | யஷ்ட-ர்ஸ்-வ்ரு வாரொ வியிஸ் | ஸ வ்ரு தஜ்ரர்ர-ஷ்வெண ஜ்விவியஸ் | ஜஸ்வஜ்ர நஜ்ரஸ்ரயநொவஜ்ராராதி வ்ரு தஷ்டி | கூஷ்ரெ வ்ரு வஜ்ரிலெ | உவஜ்ராரஸ் ஷ்ரவியஸ் | ஜஜ்ரிஸ்த நீத நு-த்தி ஜ்ர-ஜ்ர-காரு நஷ்ரிஜ்ராரு ஜவஜ்ரஹெந | தத்ர ஜ்ரவிஸ்த ஷ்ரஜ்ராவஸ் நீதம நாயவ-ர்ஸ்ரீரு வ்ரு காரொணு | ஜ்ர-ஜ்ர-காரொ ஜிஜ்ரா தாஜ்ர-வ்ரு0யொ நாஜ்ரிஜ்ரஷ்ரஷ்ரு ரொநா வ்ரு ஷஜ்ரநாஷ வஷ்ரு ரொ நாஸ்ஸ் | ஜவநஜ்ரிஜ்ராரொஸ வ்ரு வஜ்ரி ஜ்ரெள | ஊராணி காய நஜ்ர நஜ்ரிஜ்ரயா நஸ்ரு0நாராணா தத்காரண தஷ்ரு ஷணஜ்ரஹெந ஷஷ்ரியாநி | ஜ்ரு ர-ஷ்வஜ்ரிவெவ்ர வ ர-ஷ்வஜ்ரிம வ்ரு ஜ்ரிஸ-ர் நம0 காய நஷ்ரு | வாதவ்ரு ஜ்ரு ஜ்ரிஜ்ர-ஜ்ரிதவெவ்ர ஸஸ்ரீராவயவா நாம0 கு0 வநம0 ஜ்ரு நஷ்ரு | உவஜ்ரத வாஜ்ரெஜ்ரியவெவ்ர ஸ்ரிநம0 ஜ்ரியா நஷ்ரு | ர-ஜ்ரிவயௌவ நவம0வஜ்ரா0 காஜ்ரிநீ ஜீவஜ்ரொ ஜ்ரு-தா நம0 காஜ்ர-ஜ்ரகவிவ் யெவி-ர்ஸ்ரிவிஜ்ரெஸ் வ்ரு ஜ்ரஸ-ர்யதி தத்ரா வரணம0 ஸ்ரு0ஸ்ரா ரணா | காயு-ர்காய-ர். விவெக விகஜ்ரவெவ்ர ஜொகநிஜ்ரி தகஜ்ர-ர்காரணஜீவி தத்ரா ரணஷ்ரு | வ்ரு ஜ்ரஜ்ர தாவாஸ்ர-ர்காரி ஸஜ்ரெஜ்ரா வ்ரு ரணஜீவி தத்ரா ஷணஷ்ரு | ஊர்வ்ரொஜ்ரெ ஜ்விவியஸ் | ஸ நாதகஸ் வ்ரு தகஸ்ரு | ஸ நாதகஸ்வ்ரு-ர்ஜ ஸ்ரு வாநா ஜீவ்ரு ஜெஜ்ரொஜ்ரஸ் | வ்ரு தகஸ்ரு ஊ தியாரஜ்ரிவ்ரு ஜ்ரஷ்ரு ஜெஜ்ரியு-ர்ஷ்ரு |

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V.S. IYER LIBRARY

(நக) "அங்கே காரியங்கள் என்றவை பிருதிவிமுதலிய ஐந்து தத்துவங்களும் ரூபமுதலிய பஞ்சகுணங்களுமாகிய பத்துமாம் என்றும், காரணங்கள் ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், மனம் புத்தி அகங்காரம் என்னும் அந்தக்கரணம் மூன்றுமாகிய பதின்மூன்றுமாம் என்றும், தியான முதலிய ரூபமே யோகம் என்றும், தர்மார்த்தவியாபாரம் விதி என்றும், இது விரதம் துவாரம் என இருவகைப்படும் என்றும், பஸ்மஸ்நானம் பஸ்மசயனம் உபகாரமுதலியன விரதமாம் என்றும், பஸ்மஸ்நானமும் பஸ்மசயனமும் பிரசித்தம் என்றும், உபகாரம் அறிவிதப்படும் என்றும், அவை ஹாசம், கீதம், நிருத்தம், உடுக்காரம், நமஸ்காரம் செபம் என்பனவாம் என்றும், இவற்றுள் ஹாசம் அட்டகாசம் என்றும், கீதம் காந்தருவசாஸ்திரப் பிரகீரமாயுள்ளது என்றும், உடுக்காரமாவது நாக்கை உதடுகளோடு மருவி உண்டாக்கும் இருஷபநாதத் தொனி என்றும், செபநமஸ்காரம் என்பன பிரசித்தம் என்றும், துவாரங்களாவன காயனம், ஸ்பந்தனம், மந்தயானம், சிருங்காரணை, தத்காரணம், தத்பாஷணம் என அறுவகைப்படும் என்றும், இவற்றுள் நித்திரை செய்யாதவனுய் நித்திரைக் குறியைக் காட்டலே காயனம் என்றும், வாத நோயாற் பீடிக்கப்பட்டான் போலச் சரீர அவயவங்களே நடுங்கச் செய்தலே ஸ்பந்தனம் என்றும், நொந்த காலுடையான் போலப் போதல் மந்தயானம் என்றும், ரூபயௌவனமுடைய காமுக ஸ்திரியைப் பார்க்கும் காமுகன்போல விலாசங்களினுற் காட்டும் ஒழுக்கம் சிருங்காரணை என்றும், காரியாகாரிய விவேக விகற்பமற்றவன் போல உலகத்தினுல் நிந்திக்கப்படும் கர்மகரணமே தத்காரணம் என்றும், கூறுறுத அப்பிரயோசன மொழிகளை உச்சரித்தலே தத்பாஷணம் என்றும், அநான்மகம் சான்மகம் என இருதிறப்படுவது துக்கத்தின் முடிவு என்றும், சகல துக்கங்களையும் மிகுதியும் ஒழித்துவிடலே அநான்மகம் என்றும், ஞானக் கிரியா சத்தி பல இலக்ஷணமுடைய ஐசுவரியமே சான்மகம் என்றும்" அப்பய தீக்ஷிதர் தமது வேதாந்த கற்பதரு பரிமளத்தினும், வித்தியாரணியர் தமது சர்வதரிசன சங்கிரகத்தினுங் கூறியிருக்கின்றனர். இதனுல் அச்சங்கராசாரியரால் அபிரௌத பாசுபதம் கண்டிக்கப்பட்டதன்றி வைதிக சைவபாசுபதம் கண்டிக்கப்பட்டதன்று.

தநுதி நஷாரிண ஸ்ருதவிஷயாஃ | காவாயாஃ காஷாயவாஃ வாஸஷவதி ஸ்ரௌவஸ்ருதி ஸவெஷ்டெதெ வெஷ்டிரஷாஃ .....ஷுயதி | யயாஹஃ காவாயாஃ ஸரிஸகா ஷட்ட கஷஜ்ஞாஃ வாஸஷஉராவிஸ்ராஷஃ | ஹராஷ நஷ்ட ஸாதாந ஃ யுராஷய திவாண ஸ்ரீஷ்ட | தயாகாஷ்ரிவா ஸுவி கவாஷவாத்ரஷொஜந ஸவஷவ்ஷ

ஸர்ந தீவ்ரஸ அமுஷ்யாரண ஸுராகுஹ்வாவந திடியாரஷெ
நவ ஜாதிக ஶெஹிகாஷ்டிகவகஷ வமவாயந ஷிடிய தி |

(கூச) "அப்பசுபதி மதத்தினர் காபாலம், காளாமுகம், பாசுபதம், சைவம் என்னும் நான்கு வகுப்பைச் சார்ந்தவர் என்றும், இந்நான்கு மதங்களும் வேதவிரோதமாயுள்ளதைக் கற்பிக்கின்றன என்றும், அவற்றுள்ளே ஆறு முத்திரைகளின் தத்துவஞானமுடையனுய், பரமுத்திரையை அறிந்தவனுய், பகாசனஸ்தனுயிருந்து ஆன்மாவைத் தியானம்பண்ணி நிர்வாணத்தை அடைகின்றனன் என்று காபாலரும், கபால பாத்திரத்திற் போசனஞ் செய்பவராய், பிணஞ் சுட்ட சாம்பலிப் பூசுவோராய், அப்பிண மாமிசத்தை உண்பவராய், ஓர் பெரிய தண்டத்தையுடையவராய், சுராகும்பஸ்தாபனஞ் செய்து தேவதா பூசாதிகளுக்கு அதனை ஆதாரமாய்க் கொள்பவராய் ஒழுகுதலே இம்மை மறுமைக்குரிய சகல பல சாதனங்களென்று காளாமுகரும் கூறுகின்றனர்" என்றும் இராமாநுசாசாரியர் தமது "பாசுபத்தியதிகரண" த்திலே காபாலர் காளாமுகர் என்னும் இருவர் மத இலக்ஷணமாத்திரங் கூறிச் சைவர் பாசுபதர் இலக்ஷணங் கூறுதொழிந்தனர். காபாலர் காளாமுகர் என்பார் வேதநெறி தவறினவர் என்பது நமக்கும் உடன்பாடே. அங்ஙனம் சைவமும் பாசுபதமும் அவைதிகம் என்று கோடற்குரிய இலக்ஷணம் கூறப்படும் வரையும் அவை கண்டிக்கப் படவில்லை என்றேற்க.

(கூடு) வேதாந்த சூத்திரத்துக்கு ஆதாரமாய் நின்ற முக்கியோபநிடதங்களுள்ளே ஈசாவாசியோபநிடதத்து,

ஶஂஶா வாஸ்ய மிதꣳ ஸர்வꣳ (ஈசா. க)

என்னும் முதன் மந்திரபாகத்துக்குக் கேகலாசசங்கிதை

॥ ஶஂஶ்ரு ந ரக்ஷணீயக்ஷா ஔவாவாஸ்ய மிதꣳ ஜகத் (கைகா. கக. சஞ்)

(கூசு) "ஈசராற் காக்கப்படுதலின் இவ்வுலகம் ஈசாவாசியம் எனப் பட்டது" என்று பொருள் உரைத்தலின் "ஈச" என்றது ஏகான்மவாதிகளும், வைணவரும், மத்துவரும் கூறும் ஆன்மாவுக்கேனும் நாராயணர்க்கேனுஞ் செல்லாது சிவபெருமான்மேற் சென்றது.

கூஏ ஹெஹந வூஹுஹாரிண உளஷஂ கிꣳ ஜவெ நாஔ்ரு திகுꣳ வுரூஹீதி | ஸஹெஹாவாஷ யாஜ்வஷ்யஸ்ரு தரஷ்ரு யெணெ தூதா நெரூவ ஹவா கூஔ்ரு தவஷ்ரு நாஔியாதி | வாஹெதஹஷ்வா கூஔ்ரு தா ஹவதி |

(கூ எ) "பிரமசாரிகள் யாஞ்ஞவற்கியரை நோக்கி, எதனைச் செபிக்கல (எமக்கு) அமிர்தத்துவம் எய்தும்? என்றனர்; அதற்கு அவர் சதருத்திரீயத்தை செபித்தலினால் (என்றும்), இந்தச் சதருத்திரீயத்தடங்கிய இவை அமிர்தத்தின் பெயர்கள் என்றும், இவற்றைச் செபித்தலினால் அமிர்தத்துவம் எய்தும் என்றும் விடை இறுத்தனர்" என்று சாபாலோபநிடதத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சதருத்திரீயத்திற் கூறப்பட்ட நீலக்கிரீவர், விலோகிதர், அபர்த்தின், சிவன், இரண்ணியபாகு, உருத்திரர், சிதிகண்டர், கிரிசர் முதலிய நாமமந்திரத்தாற் சிவபெருமான் திருநாமமாதலின், இவை அமிர்தத்தின் பெயர்களெனவே "அவ்வமிர்தம்" என்பது சிவபெருமானுக்குப் பெயராயிற்று. இங்ஙனம் நீலகண்ட சிவாசாரியர் "அந்தரதிகரண" த்தினும் (க. க. உஉ), "அந்தரியாமியதிகரண" த்தினும் (க. உ. ககூ), "காரியாதிகரண" த்தினும் (ச. கூ. கஙூ) "அமிர்தம்" என்றது சிவபெருமான் திருநாமம் என்று உரைத்தருளினர். அமிர்தம் என்றது யோகமாத்திரையால் நித்தியமும் இனிமையும் தூய்மையுமுடைய அமிர்தமுதலிய பலபொருட்குஞ் செல்லுமேனும், சூடமாத்திரையாய்ச் சிவபெருமானுக்கே சேறலானும் யாஞ்ஞவற்கியர் முதலிய இருஷிகளால் அமிர்தம் என்றது சிவபெருமானுக்கே யோகசூடமாய் வழங்கப்பட்டதென அறியற்பாற்று.

| கூஜ்ஜ ஊஜ்ஜெத |

(கூ அ) "சிவானந்தந் துய்க்கின்றனன்" என்று (ஈசா. ஙக, ஙச) னும்,

விஷெத ஸஜ்ஜகிழ |

(கூ கூ) "சிவானந்தத்தைத் தினைக்கின்றனன்" என்று (கேந. கஉ) னும்,

வுஜ்ஜெஹ்வ ஹவஜ்ஜி |

என்னும் மந்திரத்துக்கு நீலகண்டசிவாசாரியர் (ச. ச. ச) சூத்திரபாடியத்தில் ஆன்மாவுக்குச் சிவசாமியம் எய்துவதாகக் கூறிய பொருள் கொண்டே,

கூஜ்ஜா ஹவஜ்ஜி |

என்றற்றொடக்கத்தவற்றுக்கும் பின்வருமாறு சாமியப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. எங்ஙனமெனின்,

கூஜ்ஜகீ ஹவஜ்ஜி

(ச ஙூ) "சிவசாமிய மடைகின்றனர்" என்று (கேந. கஙூ) னும்,

கஜ்ஜவுகதெவாஜ்ஜ ஊஉஜ்ஜெத |

(சக) "அது பிரமம், அதுவே சிவன் என்று கூறப்படுகின்றது" என்று (கட. இ. அ. னும், கூ. க) னும்,

கூ ஔ-ஃா zஜ்ஞ ஊவ்ஞ்ர ஐவஹ ஸஜ்ஞ்ஔ ।

(சஉ) "பின், மனிதன் சிவசாமிய முற்றும் பிரமானந்தம் துய்க்கின்றனன்" என்று (கட. கூ. கச) னும்,

ஃ0 விஹ்ஹ்ஊ்ர ஜ்ஜ்ஞ ஃ0 விஹ்ஹ்ஊ்ர ஜ்ஜ்ஞ்ழ ।

(சஊ) "அதனைப் (பரமான்மாவைத்) தூயதென்றும், சிவமென்றும் அறிக; அதனைத் தூயதென்றும் சிவமென்றும் அறிக" என்று (கட. கூ. கள) னும்,

வஞ்ஔஔ ஐ வ்ஹ்ணா்ஹ்ர ரோய்ஞ்ர ஔஞ்ஹ்ஜ்ஞ்ழ ।

(சச) "இதுதான் உயிர்கட்கு உறைவிடம்; இது சிவம்" என்று (பிர. க. க0) னும்,

ஔவ ஸ்ஸஉஸ்ஹ்ஹ ஜ்ஞ்ர்ஹ்ஹ யஜ ।

(சஙி) "சத்தும் அசத்தும் சிவமுமாயவர் தேவர்" என்று (பிர. உ. ஙி) னும்,

கூஜ்ஞ்ர ஹவ்ஞ் ।

(சசு) "சிவசாமியமுறுகின்றனன்" என்று (பிர. கூ. கக) னும்,

விஜ்ஹ்ஹ ஜ்ஞ்ர ஸஜ்ஞ்ஔ விஜ்ஹ்ஹ ஜ்ஞ்ர ஸஜ்ஞ்ஔ ।

(சஎ) "அறிந்து சிவானந்தம் அநுபவிக்கின்றனன்; அறிந்து சிவானந்தம் அநுபவிக்கின்றனன்" என்று (பிர. கூ. கஉ) னும்,

ஸ்ஹ்ஹ ஜ்ஜ்ஹ ஜ்ஜ்ஞ்ர ஜ்ஹ்ய0 வ்ஹ்ஔஞ்ஜ் ।

(சஅ) "(அறிஞன்) சாந்தமாயும், ஜரையிலதாயும், பயமிலதாயும், பரமாயுமுள்ள சிவத்தை (சிவானந்தத்தை) அடைகின்றனன்" என்று (பிர. இ. எ) னும்,

ஸ வஞ்ஷ்ஹ zக்ஔ zஜ்ஞ்ர ஹவ்ஞ் ।

(சக) "அவ்வியல்பினனாகிய இவன் கலியிலனுய்ச் சிவசாமியமுறுகின்றனன்" என்று (பிர. கூ. இ) னும்,

ய்ர்ஹ ஜ்ஞ்ர ஸ்ஸ வ்ஹ்ஹ்ஞ்ஷ்ஹ ஹ்ஹ்வ்ய்ஹ்ர்ஹ ।

(இ0) "எந்தப் பிரமலோகத்திலே புருஷரும், அழிவிலாவியல் பின ருமாய சிவனுர் உளரோ" என்று (முண். க. உ. கக) னும்,

கஒெக ஜூதரூஜூஷ்ரூதம0 கஒஉவயூ0 வொஷ்ரை விஜி।

(இக) "சௌமிய, அவ்வியல்பினதாகிய இது சத்தியம்; அது சிவம்; அது ஆலோசிக்கற்பாற்று; என்று அறி" என்று (முண். உ. உ. உ) னும்,

கூஷ்ரூத வெஷ்ரைஷ வெஒதஷ்ஃ।

(இஉ) "இது சிவனது அணை" என்று (முண். உ. உ. இ) னும்,

கிஜ்ஞாநெந வரிவஸ்ரூஜ்ஞி யீரா கூநஅஷ்ரஷ்ரூவ ஷ்ரூதம0 யஜ்ஞாதி।

(இங) "எந்தப் பிரமம் ஆனந்தவடிவாகிய சிவமாய் விளங்குகின்ற தோ, அந்தப் பிரமத்தை (அருண்) ஞானத்தினும் பெரியோர் (இடையீ டின்றித்) தியானிக்கின்றனர்" என்று (முண். உ. உ. எ) னும்,

ஹ்ரவெஹவெஒ ஷ்ரூதஷ்ர்।

(இச) "இந்தப் பிரமமே சிவம்" என்று (முண். உ. உ. கக) னும்,

விஷ்ணுதோ zஷ்ரூதோ ஹவதி।

(இஞ) "வீடுற்றவனுய்ச் சிவசாமியமுறுகின்றனன்" என்று (முண். கூ. உ. கூ) னும்,

கூஷ்ரூத ஸ்ஹஹவசு।

(இசு) "சிவசாமியனுகின்றன்" என்று (ஐத. ச. சு. னும், நி. ச) னும்,

கூஷ்ரூதோ ஹிரண்யஷ்।

(இஎ) "சிவனுர் பொன்வண்ணர்" என்று (தை. க. சு. க) னும்,

ஸுஜ்ஞி ஸஷ்ரூஸ ஷ்ரூதஷ்ர்।

(இஅ) "சாந்தியில் நிறைந்த சிவம்" என்று (தை. க. சு. உ) னும்,

கூஷ்ரூதோ ஹவதி।

(உக) "சிவசாமியனுகின்றனன்" என்று (சாந்தோ. ச. இ) னும்,

வன்ன ஷ்ரூத ஜூஹ்ய ஜிதஃ ஸ்ரீவர்।

(சுo) "இது அபயமாய்ச் சிவமாயுள்ளது; இது பிரமம்" என்று (சாந். ச. கறி. க) னும்,

யொ வெ ஹ்ரீம் கஷ்ரீதி।

(சுக) "எது முடிவிலாவின்பமோ, அது சிவம்" என்று (சாந். எ. உச. க) னும்,

வத கஷ்ரீத ஶிவ மெத ஸ்ரவது।

(சுஉ) "இது அபயமாகிய சிவம், இது பிரமம்" என்று (சாந். அ. நூ. ச. னும், அ. எ. ச. னும், அ. அ. நூ. னும், அ. கo. க. னும், அ. ககo. க) னும்,

கஸ்ரவது கஷ்ரீதo வ ஆத்மா।

(சுங) "அது பிரமம், அது சிவம், அது ஆன்மா" என்று (சாந். அ. ககச. க) னும்,

கயo தெநாஷ்ரீதா வ்யாழி।

(சுச) "அதனைக்கொண்டு சிவத்தை அடைவேனா?" என்று (பிரு. ச். ச். உ) னும்,

யொய மாத்மஹ ஶ்ரீத ஶிவo ஸ்ரவெஹo ஸவ-ழி।

(சுஞ) "எது ஆன்மாவோ, அது சிவம், அது பிரமம், அது எல்லாம்" என்று (பிரு. ச. ஞி. க—ககச) னும்,

த ஆத்மாதயு-ர்ஸாயீஷ்ரீதி।

(சுசு) "உனக்கு ஆன்மாவாயுள்ளவர் *அந்தரியாமியாகிய சிவன்" என்று (பிரு. ஞி. எ. நூ—உநூ) னும்,

கய ஶிதை-ர் zஷ்ரீதா ஹவதுத்ர ஸ்ரவது ஸஶ்ரூ-ஷெத।

(சுஎ) "மனிதன் சிவசாமியமுற்றுப் பிரமானந்தத்தை அடைகின்றனன்" என்று (பிரு. சு. ச. எ) னும்,

---

*வ்ஹஷ்த ஆத்மாதயு-ர்ஸாயீ (யொ zஷ்ரீதாத்ம ஶிவஃ ஸ்யாத்) (நு-எ-ம் இலக்கத்தில்) ஜாபாலோபநிடதங் கொண்டு நாம் அமிர்தத்துக்குக் கூறும் பொருட்டு இங்கே, "எவர் அந்தரியாமியும் அமிர்தமுமாயிருக்கின்றனரோ, அவர் சிவன்" என்று (கைலா. கக, ஞo) கூறுகின்றது.

கூஜ்ஜெதா zஜ்ஜதழ்।

(சுஅ) "அழியாதவனுகிய (நான்) சிவமாகப் (பாவிக்கின்றேன்)" என்று (பிரு. சு. ச. கஎ) னும்,

ஸ ஶய்ஂ ரஜ்ஜத தித்யுஂவாவ்।

(சுக) "என்னை ஆன்மாவாகவும், சிவனுகவுங் கொண்டு வழிபடு" என்று (கௌஷீ. கூ. உ) னும்,

வஷ வ்ராண வஸவ ப்ரஜ்ஞாத்மநெதா zஜ்ரொ zஜ்ஜதி।

(எ0) "இந்தப் பிராணனே அருளோடு கூடிய ஆன்மாவாய், அநந்தமாய், அஜரமாயுள்ள சிவன்" என்று (கௌஷீ. கூ. க) னும்,

வஷா ஶகி ரொத உஜ்ஜதழ்।

(எக) "இதுகதி, இது சிவம்" என்று (மைத். சு. உஉ) னும்,

வஸதீவ்ரவெதஉஜ்ஜத ஶிதஉஜ்ஜதி।

(எஉ) "இது பிரமம், இது சிவம், இது பர்க்கர்" என்று (மைத். சு. கூடு) னும் சிவபெருமான் திருநாமமாகிய அமிர்தம் என்னும் மொழி காணப்படுகின்றமையாலும்,

(எங) ஈசர்
என்று (ஈசா. க) னும்,
(சுவே. க. அ) னும்,
(,, கூ. எ, உ0) னும்,
(,, சு. எ) னும்,
(மைத். சு. கஅ) னும்,
(முண். கூ. க. கூ) னும்,
(மகாநா. கசு. கூ) னும்,
(கைவ. உ0) னும்,

(எச) ஈசுவரர்
என்று (பிரு. கூ. சு. அ) னும்,
(,, சு. சு. கச—கஅ) னும்,
(சுவே. சு. எ) னும்,
(மகாநா. ச. அ) னும்,
(,, கள. டு) னும்,
அதர்வசிகையிலும்,

(எடு) ஈசானர்
என்று (பிரு. சு. சு. கடு, உஉ) னும்,
(கட. சு. டு, கஉ) னும்,
(சுவே. கூ. கஉ, கடு, கள) னும்,
(,, சு. ககு) னும்,
(மைத். சு. அ; எ. க, எ) னும்,
(மகாநா. தள, டு) னும்,

(எசு) பதி

என்று (முண்ட. க. உ. இ) னும், (மகாநா. கக. கூ) னும்,
(சுவே. சு. எ, கூ) னும், (பிர. உ. கூ) னும்,

(எஎ) சத்து என்றதை

(உபப்பிருங்கணப் பிரகாரம்) மகாதேவதை (வே. சூ. கூ. கூ. கூஎ) என்று கூறவேண்டித் "தேவதை" என்று (சாந். சு. கூ. உ) னும்,

(எஅ) சிவ

என்று (மாண்டூ. எ, கஉ) னுமாகச் சிவனுர் திருநாமங்கள் காணப்படுகின்றமையானும் முக்கிய உபநிடதங்கள் முழுமையும் அச்சிவநாமங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருத்தல் புலப்படுகின்றது.

கவிவா யஸ்ணாஷ்ஸிவ உதி வாஉ0 வதெசு। தெந வஹ வஎவதெ தேந வஹ வஎவவெ தேந வஹ ஹு0ஜீத।

(முண். கூ. உ. கூ*)

"சண்டாளனேனுஞ் சிவனெனும் மொழியைச் செப்புவானாயின், அவனெடு பேசுக, அவனெடு வசிக்க, அவனெடுண்க" என்னும் மந்திரம் முண்டகோபநிடதத்தனைப் பிரம சூத்திர சைவபாடியத்து "அக்கினி கோத்திராதியதிகரண" த்திற் (சு. க. கசு) காணப்படுகின்றது.

ஸிவெதி வாஉ0 யொ நிதயு0 வணாவெரா zவி வதெநூஷா। ஸஹ தெந வதெவாஉ0 ஸஹ தெந வவெஹதா॥

"சண்டாளனேனுஞ் சிவனென்னு மொழியை நித்தமு மானந்தத் தோடுரைப்பானாயின் அவனெடு சல்லாபம் புரிக, அவனெடப்போதும் வசிக்க" என்னும் வாசிஷ்டலிங்கோபப்பிருங்கண சுலோகமானது ஏகான்ம வாதியார் காலத்துக்கு முன் அம்முண்டகோபநிடத மந்திரம் உளதாதலையும், அவர்க்குப் பின் இலதாதலையும் வலியுறுத்துகின்றது.

யதா ஆதி-வ ஏகாஸ0 வெஷ்டயிஷ்யன்தி மாநவாஃ। ததா ஶிவ மவிஜ்ஞாய து:கஸ்யாந்தொ பவிஷ்யதி॥

"எப்போது ஆகாயத்தைத் தோலாக உரித்து உடுக்கின்றனரோ, அப் போது சிவத்தை அறியாது (பிறவித்) துக்கத்தின் முடிபும் எய்தும்" என்று (சுவே. சு. உ0) ற் காணப்படுகின்றது; இங்ஙனம் இதற்கு

ஆதி-வ ஸ்யாஃ நாஸ்ரா வெஷ்டயிஷ்யன்தி சர்ஷ்யஃ। ஶிவ மேதா தெ zவிஜ்ஞாய நாஸ்தி ஶிஷ்யன்தி ஸம0ஜயஃ॥

என்று (சாந். த. க. உஇ) னும்,

*இம்மந்திரம் மதலவரிகளால் இம்முண்டகோபநிடதத்தினின்று ஒழிக்கப்பட்டது

யஶ்ச ஸர்வ ஈக்ஷணஶ் வெஷ்டயிஷ்யன்னி ராநவாஶ் தஸ்ய ப்ரிவஶ் விஜ்ஞாய ஈஶ்வரஸ்ய ஶ்விஷ்யதி॥

என்றும் (வா. பூ. சா. கண்டி) னும்,

உபப்பிருங்கணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளனவேயாக, ஏனைன்மவாதியரும் பிறரும் அவ்வுபபிருங்கணங்களுக்கு மாறுகச் சுவேதாசுவதரத்திற் "சிவம்" என்று சிவபெருமானே நேரே குறிக்கும் பதத்தை எடுத்து விட்டுத் "தேவம்" (தெவ்) என்று திரித்துக் கொண்டனர். நாராயணம், சுவேதாசுவதரம், கைவல்லியம், அதர்வசிரசு, அதர்வசிகை முதலிய உப நிடதங்களிலே சிவன் என்னும் திருநாமம் வெளிப்படையாக யாண்டும் புலப்படுவதாக,

ஶிவ ஏவெதி வெதிஶ்யா நாரெயா வீதி வதந்தி ஹி।

(எசு) "சிவன் ஒருவரே கர்த்தா, பிறர் ஒருவர் இன்று என வேதாந்தங்கள் கூறுகின்றன" வாதலின், ஈசகேநாதி உபநிடதமந்தத்துஞ் சைவோபநிடதங்களாம். அங்ஙனமாயின்,

தஸ்மெஸ்ஸாஶ் வாஶ்ரூ வதூ ஸஶ்ரா வர்ஷ்டி ஸ்ரூயஶ் ஶிவெ அஸ்ரூ ராததி॥

(அ0) "கண்ணனது ஆகாயத்து நிறுத்தப்பட்டாற் போல, அந்த விஷ்ணுவின் பரமபதத்தைப் பெரியோர் எஞ்ஞான்றும் பார்க்கின்றனர்" என்று (இரு. வே. க. உஉ. உ0) னும், (யசுர். வே. ச. உ. கூ. ச) னும், (சாம. வே. உத். கூ. நி) னும் கூறப்படுதலின், இந்த விஷ்ணு நாமத்தை புடைய நாராயணரே கடோபநிடதாதிகளிற் பிரதிபாதிக்கப்பட்டனரெனின், அன்று; இருக்குவேதாதிகளிற் கூறப்பட்ட விஷ்ணு எத்தத்துவத்தினர் என உணர்த்த,

ஶெஸாஸூ நஶ் வாஶ்ரூவொதி தஸ்மெஸ்ஸாஶ் வாஶ்ரூ வதூ॥

(அக) "அத்துவாவின் எல்லையை அடைகின்றனன்; அது விஷ்ணுவின் பரமபதம்" என்று (கட. நூ. கூ) கூற,

ஶெஸாஸூ ஈ வதூஸ்ஸூ ஈ வாண்ஶாஸூ ஸ்வாதி பாஸூதஸ் ஸூவநா ஸூஈ திஸ்வாஸூ தூவாஸூ ஆஸ்ரூதஸ் ரூஶாஸ (வா. பூ. உநி. கo)

(அஉ) "மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வர்ணத்துவா, புவனத்துவா, தத்துவாத்துவா, கலாத்துவா" என அத்துவா அறுவகைப்படும் என்றும், இவற்றுள்ளே

ஸிவதத்துவாதி ஸுத்³தா⁴ந்தா ஸர்வே ஏவாவிரோதி:।

(அடை) "சிவதத்துவமுதற் பிருதிவியீறாய்க்கிடக்க (மூப்பத்தாறும்) தத்துவாத்துவா என்பப்படும் என்றும் வாயுசங்கிதை கூறலானும், அகஸ்திய சங்கிதையும் பிருகச்சாபாலமும்

ஸுத்³தா⁴த்⁴வா ஸியோஜநே விநியோக்தவ்யஸ்து ஸர்வதா। தஸ்மாத் ஸிவ தத்துவஸ்ய ஸுத்³தா⁴த்⁴வாபி ஸம்ஸ்தி²தி:॥

(அசை) "(நான்காவது பிரணவம் எட்டாம் மந்திரத்திற் கூறப்பட்ட ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், சப்தாதி ஐந்தும், பூதாதி ஐந்தும், அந்தக்கரணம் நான்குமாகிய இருபத்து நான்கையுங் அடக்கிய) ஆன்மதத்துவம் அதோபாகத்தினும், (சுவேதாசுவதரத்து முதலாம் அத்தியாயத்து இரண்டாம் மந்திரத்தினும், இதற்கு உபப் பிருங்கணமாய்ப் போந்த கைலாசசங்கிதை ஒன்பதாம் அத்தியாயத்து இரு பத்தொன்பதாஞ் சுலோகமுதலிய ஐந்து சுலோகங்களினுங் கூறப்பட்ட காலம், கலை, நியதி, வித்தை, இராகம், புருஷன், மாயை என்னும் ஏழு தத் துவங்களையும் அடக்கிய) வித்தியாதத்துவம் மத்தியபாகத்தினும், (பிருகச் சாபாலோபநிடதத்து நான்காவது பிராம்மணத்துப் பத்தொன்பதாம் மந்தி ரத்தினும், கைலாசசங்கிதை ஒன்பதாம் அத்தியாயத்து முப்பத்துநான்காம் முப்பத்தைந்தாம் சுலோகங்களினுங் கூறப்பட்ட சிவதத்துவம், சத்திதத் துவம், சாதாக்கியதத்துவம், சுத்தவித்தியாதத்துவம், ஈசுவரதத்துவம் என் னும் ஐந்தையும் அடக்கிய) சிவதத்துவம் அக்கிரபாகத்தினும் அமைவன என்று கூறலானும்,

வாவ்யோ வ்யவஸ்தா²நி க்ருத்வ்யவஸ்தா²ப்ரகாஸிந:। ஸிவ ஸாஸ்த்ரவ்யவஸ்தா²நி தஸ்தா ஸ்ருஷ்ட்யாதி³ க்ருத்ஸ்ந:॥

(அடை) "சாங்கியயோகத்திலே பிரசித்தமாயுள்ள தத்துவங்கள் சில வாம் என்றும், சிவாகமங்களிலே பிரசித்தமாயுள்ள தத்துவங்கள் பிறவ னைத்துமாம்" என்றும்,

ஸஹஸ்ரஸீர்ஷா புருஷ: ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத்। ஸௌபர்ணி காநி வாக்யாநி விஜ்ஞேயாநி ஸிவாகமே॥

(அசை) "பிரகிருதி தத்துவத்துள் அடங்கிய அண்டபுவனங்கள் சில வே புராணங்களில் உள்ளன; (பிரகிருதிக்கு மேலுள்ள புருஷ தத்து வங்களில் அடங்கிய) மற்றைப் புவனங்கள் சிவாகமத்திலே அறியற்பாலன என்றும் வாயுசங்கிதை கூறலானும்,

வஹ்நாரு ஹ்ருதயம் வரிவஸ்யதெ நமஃ।

(அஎ) "சிருஷ்டியாதி ஐந்து ஆரங்களையுடைய சக்கரம் மேலே விரிவாயுள்ளது" என்னும் மந்திரத்துக்குக் கைலாசசங்கிதை பத்தாம் அத்தியாயம் ஐம்பத்தைந்து சுலோகங்களால் உபப்பிருங்கணஞ் செய்யப்போந்து, பிருதிவீதத்துவம் ஒன்றடக்கிய சிருட்டிக்குரிய நிவிர்த்திகலாசக்கரம், அப்புதத்துவமுதற் பிரகிருதி ஈறுள்ள இருபத்துமூன்று தத்துவங்களை அடக்கிய ஸ்திதிக்குரிய பிரதிஷ்டாகலாசக்கரம், புருஷதத்துவமுதல் அசுத்தமாயை இறுதியாக்கிடந்த ஏழு தத்துவங்களை அடக்கிய சங்காரத்துக்குரிய வித்தியாகலாசக்கரம், சுத்தவித்தை ஈசுரம் சாதாக்கியம் என்னும் முத்தத்துவங்களை அடக்கிய திரோதானத்துக்குரிய சாந்திகலாசக்கரம், சத்திதத்துவ சிவதத்துவங்களை அடக்கிய அநுக்கிரகத்துக்குரிய சாந்தியாதீதகலாசக்கரம் என்னும் ஐந்து சக்கரங்களை விளக்கி, நிவிர்த்திகலாசக்கரத்துக்கு மேல் நின்ற ஸ்திதி சக்கரத்தையுடைய நாராயணரையுற்றுக் கூறுமிடத்து,

வ வாஃவெவ ஆகூர்ஃதா வாரிதவெகை நாயகஃ। ரூபாஸ்தியதொ வாஃவெ வஷ்ணுரூபாகுரொ ஃஹாநீ। கவெவ்வ வாவஃதெவாதி ஆதஃஷ்ணு வ்யஷ்திதாஃ ஹதிழ। வாவஃதெவொ zநிரஃஜ்ஞ தத்வஃ கஷ்ணஃ வாஃ। வ்ருஷ்நிஸ்ருதி விவ்யாதஃ ஷ்ரீதிவகுரிஃ வதிழ। ஷ்ரீதிவ குரிஃ ப்ரவ்ருதிஷாரஃவெஃதிழ। ஜநாதிஃநாயிஷிதஞ வாஃ வதி ஃயுதெ। வதவெவ வஃ வ்ராவ்யஃ விஷ்ணுவாதி வ்ரவெலிநாழ। வெஷ்ணவாநா ஃதி ஹ்ருதயஃ வாமொகூராதி வதி வ்ருதிழ।

(அஅ) "அந்த வாமதேவசக்கரத்துக்கு ஆன்மாவாயுள்ளார் வாரிதத்துவநாயகர் (நாராயணர்); அனைத்தையும் இரக்ஷிக்கும் இயல்பினராகிய இவர் வாமபாகத்தில் இலக்குமியோடு இயைந்தவர், அவருக்கு வாசுதேவர், அநிருத்தர், சங்கர்ஷணர், பிரத்தியும்நர் என்னும்மூன்று வியூகர் உளர், இது மேலாகிய ஸ்திதிசக்கரம், இது உத்தமமாகிய பிரதிஷ்டாரூபம், இது நாராயணரால் அதிட்டிக்கப்படும் பரமபதம், நாராயணரது பாதங்களைச் சேவிக்கும் வைணவரால் அடையப்படும் பதம் இதுவே, இது சாலோக்கியாதி பதத்தைக் கொடுப்பது" என்று கைலாசசங்கிதை கூறலானும்,

ஈஷவ நா ஃஷவவெத ஸ்ருஷ்வ்யாஷ்வ நஃ வாஸ்ரீய।

(அக) "(மந்திர, வர்ண, பத, புவன, தத்துவ, கலை) என்னும் ஷட்த்துவாவுக்குப் பதியே! அத்துவாக்களுக்குச் சிரேட்டமாகிய அத்துவாவின் கரைக்கண்ணதாய பரமபதத்தை அடைவேனாக" என யசுர்வேத மந்திரப் பிரசின பாகங் கூற

கூவ்வநா ஶிவவதி ஶிவவிஶொ வஷ்ணி கலெஷ்ய நஶி வ்ஷகலெஷொக விலக்ஷணாய।

(கo) "எவரை (ஆறு) அத்துவாக்களுக்கும் அத்துவபதியாக அத்துவானவை அறிந்தவர்கள் கூறுகின்றனரோ, உலகத்துக்கு விலக்ஷணமாயிருக்கும் அவர்க்கு நமஸ்காரம்" (வா. பூ. எ. உசு) என்றும்,

கூவ்வாதீதo தூரீயாவ்yo நிவ-ர்ணo வாரீo வதிழ்।

(கக) "(இந்தத்) துரியம் எனப் பெயர்படைத்த அத்துவாதீதமானது நிர்வாணமாகிய பரமபதம்" (வா. உத். உள. அஉ) என்றும் வாயுசங்கிதை கூறலானும், சத்திசமேதராகிய சிவபெருமானது ஸ்தானம் பரமபதம் எனப்படுகின்றது. படவே, நிவிர்த்திகலைக்கு மேலுள்ள பிரதிஷ்டாகலையில் நாராயணரது பரமபதம் என ஒன்றும், பிரதிஷ்டாகலை, வித்தியாகலை, சாந்திகலைகளைக் கடந்த சாந்தியாதீத கலையிற் சிவபெருமானது பரமபதம் என ஒன்றுமாக இரு பரமபதங்கள் பெறப்படுகின்றன.

வாவo வ்ரகாரா ஶிமo நிதyo வ்யாவக ஶுத்யழ்। வஶவ்ஷெய ரூஹிதo விஷ்ணவ்yo வாரீo வதிழ்।

(கஉ) "இந்தப் பிரகாரம் அமலமும், நித்தியமும், வியாபகமும், அழியாததும், தீங்கியாதுமிலாததுமாகிய விஷ்ணுவுக்குரிய பரமபதம்" என்று (விஷ்ணுபுராணம். க: உஉ. நிங) கூறப்பட்டிருத்தலின், நாராயணம் சுபால முதலிய நாராயணோபநிடதங்களிற் கூறப்பட்ட சுருதிவிஷயங்களும் விஷ்ணுபுராணாதிகளிற் கூறப்பட்ட விஷயங்களும் பிரதிஷ்டாகலைப்பாலதாம் நாராயணருடைய பரமபதத்தில் முற்றும் என்று கடைப்பிடிக்க;

ஶிவொ ஶைமஸ்வரொவ்ய ரூத்ரா விஷ்ணுஃ விதாஶஃ। வo வாரவெவ்ய வ்ய-ஜ்ஞஃ வாரோதித்தி ஶுவ்yகஃ। நாஶஷ்டகவிதo நிதyo ஶிவஸ்ய வ்ரதிவாதகழ்।

(கங) "சிவன், மகேசுவரர், உருத்திரர், விஷ்ணு, பிதாமகர், சம்சார வைத்தியர், சர்வஞ்ஞர், பரமான்மா என்னும் நாமாட்டகமும் எப்பொழுதுஞ் சிவபெருமானுக்குப் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றது" (வா. பூ. உஅ. உஉ) என்றும்,

உ: ஶிவதகூரதி ஸ்ரீயுக்தo ஶரீராதி வடாதிஷ। வ்யாவ்யாபிதிஷ்டதி ஶிவஸ்தொ விஷ்ணு ரூடாஹ்ய்தஃ।

(கூச) "வெதத்துல முதற் பிருதிவி ஈறுய்க்கிடந்த சீர முதலியவற் றையும் கட முதலியவற்றையும் வியாபித்து நின்றமையாற் சிவபெருமான் விஷ்ணு எனப்படுவர்" என்றும் வாயுசங்கிதை பூருவபாகத்து இருபத்தெட் டாம் அத்தியாயத்திற் காணப்படலான், (அ0-ம் இலக்க) இருக்குவேதாதி களினும், (கட.கூ. கூ) நாங் கண்ட விஷ்ணுநாமம் சிவபெருமான்மேலதன்றி நாராயணர் மேலதன்று என நன்கு வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆகவே, ஆறு அத்துவாவைக் கடந்துள்ளதே சிவபெருமானது பரமாகாய பரமபதமுமாம் என்க. ஆகலின், இருக்குவேதாதிகளும், ஈச, கேந, கடமுதலிய உபநிடதங் களும் வேதாந்த சூத்திரங்களும் நிறுத்திக் கூறும் பிரமலோகம் ஷடத்துவா தித சிவபெருமானது பரமபதமேயாம். ஏகான்மவாதிகள், வைணவர், மத்து வாதியோர் தத்தம் கோட்பாட்டுக்கியைய உபநிடதங்களுக்கும், அவற் றை ஆதாரமாய்க்கொண்டு இளர்ந்த வேதாந்த சூத்திரத்துக்கும் உரைக்கும் பொருள்கள் ஒவ்வாதனவேயாக, நீலகண்டசிவாசாரியர் வேதாந்தசூத்திரத் துக்கும் உபநிடதவாக்கியங்களுக்கும் உபப்பிருங்கணப்பிரகாரம் சிவபரமா க்கொண்டு வரைந்த பொருளே சத்திய முக்கியப்பொருளாய்ச் சிறந்தது.

(கூடு) பிரமம் என்பது "பிரும்ஹ" (ப்ரஹ) என்னுந் தாதுவி னின்று பிறத்தலால், அது பிரும்மணம் என்னும் வளர்ச்சிவன்மையும், பிரு கத்துவம் என்னும் மிக்க மேன்மையுமாகிய இரு குணங்களையுமுடையது. ஆகலின், பிரமம் என்னும் மொழியே குணிப்பொருளாகக் காணப்படுகின் றமையின், முக்கியோபநிடதங்களோறும் சிவபெருமானது திருநாமமாகக் காணப்படும் பிரமம் குணிப்பொருளேயாம் என்றேர்க.

வஸொ ஹி நாஸ்ஹெஷ்டெவ்ஷு ஸ்ரிதவ்ஷுவர்ஷ்டோஸி। ப்ரஹ ஷோ ப்ரஜ்ஞைஷுஷ ஶிவொ ப்ரவ்ரவ யொ நதஃ।

(கூசு) "ஏகாகிய பரமேசுவரரே நாமபேதங்களினால் நிலையுற்றனர்; மேன்மையினாலும் பெருத்திருத்தலாலும் சிவபெருமானே பிரமம் எனப் படுவர்" என்று பராக்கியையினும்,

வஸிஷ்டா நஷ்ரஷ்டீ யவ்ஷுஷவ்ஷுஷ்டிவஷ்டி தஃ। வ ஶிவ. ஷுவஷ்ட ஷுஷ்டி ப்ரஷ்ஷுஷ்டெந ஶஷ்டிதஃ।

(கூஎ) "சச்சிதானந்த ரூபியாய், சேதனசேதனப் பிரபஞ்சத்துக்கு வேறும், வியாபகராயுள்ள சிவபெருமான் பிரமசப்தத்தினாற் கூறப்படுகின்ற னர்" என்று அதிதாகமத்தினுங் கூறப்படுதலிற் பிரமசப்தம் சிவபெருமா னுக்குப் பெயராமாறு தெள்ளிது.

ஸத்தி ஸ்ரீவஸ்து வஜ்ரவ்யாக்ருதிவ்ருத்தியொழிகள்.

(கூ௮) "சத்தியும் சிவமும் சத்சப்தத்தின் பிரகிருதிப் பிரத்தியயங்களாகக் கூறப்படுகின்றனர்" என அபியுக்தருக்தியுண்மையின், சத்து என்றது உமாபதியார்க்குப் பெயராமன்றி எகான்மவாதிகள் கூறும் நிச்சேடப் பிரமத்துக்குச் செல்லாது.

அதெ ஸ்ஷ சிவ ஸத்தி ஸவிநா ஹாவிநீ விஹோ:। ஸத்திஹீந ஸ்ரீவொ நாவ்வி ஸிவஹீநா ந ஸத்திகா।

(கூகூ) "அக்கினிக்கு உஷ்ணம் போலச் சத்தியார் சிவபெருமானினின்று வேறுரார்; சத்தியின்றிச் சிவபெருமான் இல்லை; சிவனின்றிச் சத்தி இல்லை" என்று ஞானந்தபரிபாஷையினும், "சர்வத்திரப்பிரசித்தாதிகரண"த்தினுங் கூறப்படலான், சத்தின் பொருளாகக் கண்ட சத்தியாரும் சிவபெருமானும் குணகுணிபாவத்தினல் வேறுரார்.

(கoo) "பிரஞ்ஞாநம் பிரமம்" என்னும் ஐதரேயமஹாவாக்கியத்துக்கும் பொருள் போமாறு:—

வ்ருஜ்ஞாந0 ஜ்ரவ்ருவாக்ருே க வ்ருஜ்ஞாநாயஃ வ்ருத்ருஸ்ருதெ। வ்ருஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்ருெகதெ வயஃகாய ஸ்ருா ஜ வஸ்ருயஃ। ஸ்ருெகதெ ஸ்ரீ விஸ்ருவ்ரு வஸ்ருஜ்ஞாந க்ரியா தத்ருகழ்। ஸ்ருா தத்ருஜ்ரு ஜ்ரீஸ்ருஹாவொ யஸ்ருஸ்ருதெ வ்ருகீதி-ஃகஃ। உதயாதி ஸிவஸ்ருஉதாணாo வாதி-ஃகo கயிகo ஷயா। ஜ்ஞாந0 ப்ரய உதீடிதஸ்ரு ப்ரீதிய0 ஸ்ருஉதெ ரீஸ்ரீதஸ்ரு:। ஜ்ஞாந ஸீதயாதெந வஸ்ருவ்ரு கிoஜ்ரீஜ்ஞாந க்ரியா தத்ருகழ்। உதயாஸ்ரீவ்ருவடிவெ நெஸஃ வஸ்ரு-வ்ருஸ்ருவ்ரு ஸகூணழ்।

(கoக) "பிரஞ்ஞாநம் பிரமம்' என்னும் வாக்கியத்துள்ள 'பிரஞ்ஞாந'த்தின் அர்த்தம் காட்டப்படுகின்றது; பிரஞ்ஞாநசப்தத்தின் பரியாயம் சம்தேகமின்றிச் சைதன்னியமே; முனிவரே! "சைதன்னியம் ஆன்மா' என்று சிவசூத்திரமானது முதற்கண்ணே ஆரம்பிக்கப்பட்டது; சைதன்னியம் என்பது முற்றறிவு முற்றுத்தொழிலாகிய சுவாதந்திரியமாம்; அதனை, எவர் இயல்பாயுடையரோ அவர் ஆன்மா எனக் கூறப்பட்டனர் என்றற்றொடக்கத்தனவாகச் சிவசூத்திரங்களுக்கு வார்த்திகம் *எம்மால் உரைக்கப்பட்டது; சிவபெருமானது இரண்டாவது சூத்திரம் 'ஞானம் பந்த' என்பது; ஜீத் ஆன்மாவின் ஞானம் சிற்றறிவு சிறுதொழிலுடையது எனச் சிவபெருமான் முதற்பதத்தினற் சொன்மாலையில் இலக்கணம் கூறினர்.

*முருகப்பெருமானல்

என்று கைலாயசங்கிதை பத்தாம் அத்தியாயத்திற் கூறப்படலான், ஈச கோநாதி முக்கிய உபநிடதங்களிலே பரமான்மாவை உணர்த்தும் ஆன்மா வானவர் முற்றறிவு முற்றுத்தோழிற் குணமுடையர் எனவும், சிவான்மாவை உணர்த்தும் ஆன்மா சிற்றறிவு சிறுதோழிலுடையதெனவும் பொருள் கொள்க.

வியாசமுனிவரருளிய வேதாந்த சூத்திரங்களுக்கு முன்னர்ச் சிவ சூத்திரங்களும், அவற்றிற்குச் சுப்பிரமணியப்பெருமான் அருளிய வார்த்திகார்த்தமும் இருந்தனவாகப் பெறப்படுகின்றது. அவையனைத்தும் எங்கே போயினவோ !!!

[illegible]

(குறி) "பலவாகும் சத்திமானும் என வியவகாரம் காணப்படுகின்றனம். வித்தியையும் சத்தித்தன்மையும் பரமான்மாவிற் கர்ட்டப்படாது; சிவமும் சத்தியும் இயைந்ததே பரமான்மா என நிச்சயிக்கப்படுகின்றது" எனக் கைலாசசங்கிதையினும்,

[illegible]

(குறி) "பரமாகிய (சர்வஜ்ஞதை முதலிய) இந்தக் குணங்களால் எப்போதும் இயைந்திருத்தலானும், தம்மிலும் பரமாகிய ஆன்மா மற்றொன்றினுமையாதலும் சர்வான்மாவாகிய சிவபெருமான் பரமான்மா எனப்படுவர்" என்ற வாபுசங்கிதை பூருவபாகத்து இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயத்திலும் கூறப்பட்டான், மைத்ராயணீயோபநிடதத்து ஆறாவது பிரபாடகத்து ஒன்பதாம், பதினேழாம் மந்திரங்களினும், மகாநாராயணத்தினும், அதர்வசிகையினும், கைவல்லியத்தினும் காணப்படும் "பரமான்மா" சத்தியோடியைந்த சிவபெருமான் எனப் பொருட்படுக்கப்படும்.

[illegible]

(கஅச) "அம்மையே! நம்மைச் சிலர் வித்தை என்றும், சிலர் பரை என்றும், சிலர் அம்பரம், ஆகாயம், வியோமம், தகனம், கம் (வெளி) என்றும், சிலர் ஆனந்தம், கம் (கழி) என்றும், சிலர் மாயை என்றும் கூறுவர்" என

ஏகான்மவாதியார்க்கு மிக மிக நீடித்த காலத்துக்கு முன்னிருந்த காளிதாசப்பெருந்தகையார் அம்பாஸ்தவத்திற் கூறியிருக்கின்றனர்.

யஸ்ய வா வாசோவேவீ ஸத்தி ராகாராஸ்ஸஜ்ஜதா।

(கஅஇ) "பரமதேவியானவர் எந்தச் சிவபெருமானுக்குச் சத்தியாயினரோ, அவர் ஆகாயம் எனப்படுவர்" என்று கூறிற்றுக் கூர்மபுராணம்.

யதெதஸ்யுடயம் மநஸ்சேதநாஜ்ஞாந மாஜ்ஞாநம் ப்ரஜ்ஞாநம் மேதா திருஷ்டி திருதி மதி மநீஷா ஜூதிர் ஸ்மிருதி ஸங்கல்பக் க்ரது ஸ்வாஸ் காமோ வச உதி வஸ்வாணைவைதாநி ஸர்வாணஸ்ய நாமதெயாநி ஸவதி।

(கஅசு) "இருதயம், மனசு, சம்ஞானம், ஆஞ்ஞானம், விஞ்ஞாணம் பிரஞ்ஞானம், மேதை, திருஷ்டி, திருதி, மதி, மநீஷை, சூதி, ஸ்மிருதி, சங்கற்பம், கிரது, அசு, காமம், வசம் என்பன (பதினெட்டும்) பிரஞ்ஞானத்தின் பெயர்களாகின்றன என்று ஐதரேயோபநிடதங் கூறுகின்றமையாலும்,

வா ஸத்தி ஸ்வஸ்ரூ ஸ்ரூகூர வ்ருதொயா நஷ்ரூவிணீ। ஸத்தி சாநாயுதெ தெவஸ்ரிவ ஸ்ரீ காஸ்ரூஹூவிஷணம்। வெதூ ஸ்ரிவ ஸ்ரிவா விதூர வ்ருஜூ ஜெவ ஸ்ரூதீம் ஸ்யுதீம்। யுதி ரெஷா வ்லீதி நிஷ்ஷா ஜூநெஹூகஷ்ஸுதயம்। ஸூஜூ ஜெவ.....।

(கஅள) "சர்வஜ்ஞியாபகரும், சுக்குமரும், ஞாணஞ்ஞாநபீணியுமாயுள்ளார் அந்தச் சத்தியார், சந்திரசேகரராகிய சிவபெருமான் சத்திமான் எனப்படுவர்; சிவபெருமான் வேத்தியர்; சத்தியார் சிவை, வித்தை, பிரஞ்ஞை, சுருதி, ஸ்மிருதி, திருதி, ஸ்திதி, நிஷ்டை, ஞானேச்சாக்கிரியை, ஆஞ்ஞை எனப்படுவர் என்று வாயுசங்கிதை உத்தரபாகத்து எட்டாம் அத்தியாயங் கூறுதலாலும்,

வ்ருஷபீர வ்ருஷ்ணாஜூ வ்ருதிஷ்ட வ்ருகூட்ரூதீம்।

(கஅஅ) பிரதிஷ்டை, ஆஞ்ஞை (பிரசாசனம்=ஆணை) முதலியன சிவசத்தியாரின் திருநாமம் என்று லளிதாசகசிரநாமங் கூறலாலும் ஐதரேயோபநிடதத்திற் காணப்பட்ட இருதய முதலிய பெயரனைத்தும் சிவபெருமானுடைய ஞானசத்தியாரின் திருநாமங்களாம், எனப் பலப்படும். படவே,

(க0க) நித்தை

என்று (சசா. க0, கச) னும்,
(கேந. கஉ) னும், (சாந். சு. கூ. ஙு) னும்,
(கட. கூ. சு) னும், (பிரு. ஙு. ஞ. கசு) னும்,
(,, சு. கஅ) னும், (,, சு. சு. க0) னும்,

(கக0) பரை*

என்று (முண். க. க. ஞ) னும்,

(ககக) பராசத்தி

என்று (சுவே. சு. அ) னும்,

(ககஉ) ஆகாயம்

என்று (சாந். க. கூ. க) னும், (,, சு. சு. உஉ) னும்,
(,, கூ. கஉ. எ, கூ) னும், (,, ஞ. அ. சு, எ) னும்,
(,, சு. க0. ஞ) னும், (,, சு. சு. உஉ) னும்,
(,, ஞ. கஞ. க) னும், (தைத். க. சு. க) னும்,
(,, அ. க. க, ஙு) னும், (,, உ. எ. க) னும்,
(,, அ. கசு. க) னும், அதர்வசிகையினும்,
(பிரு. சு. க. கள) னும், (வே. சூ. க. க. உஙு) னும்,
(,, சு. உ. ஙு) னும்,

(ககங) பிராணன்

என்று (தைத். க. சு) னும், (வே. சூ. க. க. உசு) னும்,
(சாந். க. கக. ஞ) னும்,

(ககச) வியோமம்

என்று (இரு. வே. க. கசசு. ஙுகு) னும், (சுவே. சு. அ) னும்,
(தைத். உ. க. க) னும், (மைத். சு. ஙுஞ) னும்,
(,, ஙு. சு. க) னும்,

(ககஞ) கம் (வழி)

என்று (சாந். சு. க0. ஞ) னும், (பிரு. எ. க. க) னும்,

(ககசு) ககனம்

என்று (மகாநா. க0. எ) னும்,

(ககள) அம்பரம்

என்று (வே. சூ. க. ஙு. கு) னும்,

* பிரகிருதியை உணர்த்தலின் உபநிடதங்களுக்கு பராவித்தை என்ற பெயர் வழங்குகின்றது.

(கஉ) ஆனந்தம்
என்று (தைத். உ. சி. க) னும், (,, கூ. கு. க) னும்,
(,, உ. இ. க) னும், (பிரு. இ. கூ. உ) னும்,
(,, உ. எ. க) னும், (,, சு. கூ. கூ உ, கூ கூ) னும்,
(,, உ. அ. க) னும், (வே. சூ. கூ. கூ. கக) னும்,
(,, உ. கூ. க) னும்,

(ககஉ) இரசம்
என்று (தைத்.உ. எ. க) னும்,

(கஉ0) சுகம்
என்று (சாந். எ. உஉ. க) னும், (வே. சூ. க. உ. கஇ) னும்,

(கஉக) ஆனந்தமயம்
என்று (தைத். உ. இ. க) னும், (வே. சூ. க. க. கஈ) னும்,

(கஉஉ) கம் (சூழ்)
என்று (சாந். சி. க0. இ) னும்,

(கஉஊ) மாயை*
என்று (பிரு. சி. இ. கசு) னும்,

(கஉசி) மனசு
என்று (சாந். அ. கஉ. இ) னும், (பிரு. சு. சி. கசு) னும்,
(தைத். க. சு. உ) னும், (கட. சி. கக) னும்,

(கஉஇ) கிரது
என்று (ஈசா. கள) னும்,

(கஉசு) ஸ்மிருதி
என்று (மகாநா. க0. கூ) னும்,

(கஉள) புத்தி
என்று (சுவே. கூ. சி) னும்,
(,, சி. க, கஉ) னும், (கட. கூ. கஉ) னும்,

(கஉஅ) பிரக்ஞை
என்று (கௌஷீ. க. இ) னும்,
(சுவே. சி. கஅ) னும்,

---

* ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயிகள் கடவுள் அறிவுக்கு ஓர் மாயா சக்தியாகாது இச்சிய அல்ல வஸ்துவையே மாயை என்ப. இவ்வுண்மையை யெளர்த்த ஸ்ரீராமாநுஜ "ஜகத்வியாபாராதிகரண" த்திற் காண்க.

(கஉசு) விஞ்ஞானம், மனம்
என்று (கட. கூ. சு) னும்,

(கஙo) விஞ்ஞானம்
என்று (முண். உ. உ. எ) னும்,

(கஙக) ஆதேசம்
என்று (கேந. உசு) னும், (சாந். சு. க. க) னும்,

(கஙஉ) மேதை
என்று (தைத். க. ச. க) னும், (மகாநா. கசு. ச) னும்,

(கஙங), மநீஷை, இருதயம், மனம்
என்று (மகாநா. உங. க) னும்,

(கஙச) பிரசாதம்
என்று (கட. உ. உo) னும், (மகாநா. அ. கூ) னும்,
(சுவே. கூ. உo) னும்,

(கஙஞ) பிரசாசனம்
என்று (பிரு. நி. அ. சு) னும், (வே. சூ. க. கூ. கo) னும்,

(கஙசு) ஆஞ்ஞை
என்று (வட. சிவ. போ. சூ. உ) னும், (பவுட். ச. சஎ) னும்,

(ஆணை)
என்று (தென். சிவ. போ. சூ. உ) னும், (பெரி. கண். கoங) னும்,

(கஙட) வச என்னும் சத்தியையுடைமையாற் சிவபிரான் வசீ எனப்படுவர்
என்று (பிரு. சு. ச. உஉ) னும், (சுவே. கூ. கஅ) னும்,
(கட. நி. கஉ) னும், (,, சு. கஉ) னும்,
(மகாநா. நி. சு) னுங் காணப்படுதல் காண்க

தஸ்ய தஸ்ய முநேர்வ்ரதாநுசரிதம் ஸ்மரந்தோ வயம் சிவதமோ ரஸ ஏதஸ்ய கவீநாமேஷ ஸர்வாத்மநோ நிர்வாண ஏதஸ்ய கவ ஆபோ ப்ரஹ்மேதி ஸர்வே ப்ரஹ்ம விதஸ்ய கவே

(கஙஅ) "இலக்ஷணமில்லாதவருடைய இலக்ஷணம் அக்கினியிற் சுடும் தீமை போக்க இரசமும் போலச் (சத்தி) சேர்ந்திருக்கும் என்றும், அதனைச் சிலர் வாக்கு, கரோத்திரம், சிட்சு, மனம், பிராணன் என்றும், வேறு சிலர்

புத்தி, திருதி, ஸ்மிருதி, பிரஞ்ஞை" என்றும் (மைத். சு. கூ.க) னும், "சர்வத்திரப்பிரசித்தாதிகரண" த்தினும், ஞானந்த பரிபாஷையினும், பிறவற்றினுங் கூறப்பட்டவாறு, பராசத்தியார் தியிற் சூடும் நீரில் இரசமும் போன்று பிரியாதுள்ளனர் என்றும், (கேந. உ) ல் வாக்கு, சுரோத்திரம், சட்சு, மனம், பிராணன் எனக் கூறப்படுவார் என்றும், ஐதரேயாதி உபநிடதங்களிற் புத்தி, திருதி, ஸ்மிருதி, பிரஞ்ஞை எனக் கூறப்படுவர் என்றும் உணர்க.

(கசூ) • உமை, ஐமவதி
என்று (கேந. உரை) னும்,

(கசஅ) உமை, அம்பிகை
என்று மகாநாராயணந்தினும்,

(கசக) ஈசநீ
என்று அதர்வசிரசினும், (சுவே. கூ.. சு) னும்,

(கசஉ) தேவான்மசத்தி
என்று (சுவே. க. கூ) னும்,

(கசஙூ) பராசத்தி
என்று (சுவே. சு. அ) னும்,

(கசச) ஈநீ, பரமசத்தி
என்று அதர்வசிரசினும்,

(கசஞ) அம்பிகை
என்று தைத்திரீய ஆரணியகத்தினும்,

(கசசு) பரமாகாயத்தைத் தேவதை
என்று (பிரு. நி. சு. க. னும், சிவா. ம. நீ. க. கூ. சு) னும் கூறப்படுதல் காண்க. இங்ஙனமாகவும், சிவசத்தியாரின் திருநாமங்களாகிய மனசு ஸ்மிருதி புத்தி என்பவைகளே அந்தக்கரணவிருத்திகள் என்று சூதஞ்கிதையினும், ஏகான்மவாத பாடியத்தினும் புக்ட்டியும் வரைந்தும் வைத்தவையினைத்தும் பொய்யுரையாம் என மறுக்க.

(கசள) ஓர்காற் சுரர்க்கும் அசுரர்க்கும் போர் நிகழ்ந்தழி, பிரமமானது சுரர் பக்கம் நின்று வெல்லிபெறச் செய்தது. அங்ஙனம் பிரமத்தை வெல்லி பெற்றும், சுரர் அம்மகிமையைப் பிரமத்தக்கேற்றது தமத் கேற்றிக்கொண்டனர். இதனை அறிந்த பிரமம் அவர்க்கு நடுவே யுகாரூய்

ஆவிர்ப்பவித்து, தன்னை யார் என வினவிய அக்கினியினதும் வாயுவினதும் கர்வத்தை ஒர் துரும்புகொண்டு அடக்கிவிட, அதனை அறிந்த இந்திரன் சமீபத்தணுக, பிரமம் அந்தர்த்தானமாயிற்று; அவ்வமையத்து ஆகாயத்திலே மிக்க பிரகாசமுடைய ஐமவதியாகிய உமையம்மையார் பிரசன்னராகிப் பிரமத்தின் சகாயத்தினால் நீவிர் மகிமைபடைத்தீர்கள்; அது பிரமம் என்று உபதேசித்தாராகக் கேநோபநிடதத்து மூன்றும் நான்காம் கண்டத்திற் கூறப்படுகின்றது. இந்தக் கேநோபநிடதத்திற் கூறப்பட்ட பிரமம் சைவர்கள் கூறும் சிவபெருமானு? இன்றேல் ஏகான்மவாதிகள் கூறும் நிர்க்குணப் பிரமமா? இன்றேல் வைணவர் கூறும் நாராயணரா? என ஆராயுங்கால்,

ஹஸ்ராஜ்ஞே ஜிஷ்ணு ஜைதாஹ ஷோ ஜித்ரூத | தஷா ஷோ ஸ்ரூ ஸைஷ்டா ஷ்ரூதோ ஷவாவெஷ்யூக் | ஸ்வஷ்ஷைணை வி-ஷ்ஷீ நாஷ்ஷ் ஸ்வயஷ் யக்ஷ ஷவாஹஸ |

(கசஅ) "யுத்தத்திலே (சுரர்) அசுரரை செயித்து, (தனித்தனியே) நானே செயித்தவன் நானே செயித்தவன் என்று கூற, சிவபெருமான் அவருக்கு மத்தியிலே தமக்குரிய இலக்ஷணவடிவை யொழித்து, தாழ்ந்த வேடம் பூண்டு யக்ஷனெருவனைப் போற் போய் அமர்ந்து" துரும்புகொண்டு அக்கினி முதலிய லோகபாலரையெல்லாம் செயித்துவிட, இந்திரன் யக்ஷரை நோக்கி நீவிர் யார்? என., அவர் அவர்கள் [illegible] அந்தர்த்தானமாயினர் என்றும்,

தஷ்ஷாஸ்ரை ஷைஷ்வேஷ்டீ ஷ்ரூவுவிஷ்ஷ்ஷிஷ்டிணா |
ஸுவிராவிஷீஷ்ஷ்ஷோ ஸ்ஷ்ரை ஸொஷ்ஷோ நா ஸ்ரூஷ்விஷ்டிதா |

(கசக) "அவ்வமையத்துத் திவ்யாபரணம் பூண்டு தூய நகையினராய் ஆகாயத்திலே ஐமவதியாகிய மகாதேவியார் ஆவிர்ப்பவித்து" யக்ஷர் யாரென வினவிய தேவர்கட்கு, அவர் இன்னர் என அறியுமாறு சிவபெருமானை அறிவுறுத்தி அந்தர்த்தானமாயினர் என்று வாயுசங்கிதை உத்தர பாகத்து மூன்றும் அத்தியாயங் கூறுகின்றமையின், இத்தப் பிரமம் உமாபதியாகிய சிவபெருமானேயன்றி, மாயாவாதிகள் கூறும் அநிர்வசநீய ஜட மாயாசத்திப் பிரமமுமன்று, வைணவர் கூறும் இலட்சுமீசமேத நாராயணப் பிரமமுமன்று.

பிரமவாதிகள் ஒருங்கு கூடி, சிருட்டியாதி பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கும் அதிகாரியாவார் யாவர் என்று அறியவேண்டி,

தெ ஜ்ஞாநயொகா நாமதா zவாஶ்ரயெநாத்மாநீ0 ஸ்வகு
ணைர்நிகூடாம்ஶ்யாம்.

(கரி0) "அவர்கள் தியானயோகத்தற்றவராய்ச் சுவகுணங்களி
னல் ஆவரிக்கப்பட்ட தேவான்மசத்தியைக் கண்டனர்" என்று (சுவே.
க. கூ) கூறலின், இந்தத் தேவான்மசத்தி சைவர்கள் கூறும் உமையம்மை
யாரா? இன்றேல் ஏகான்மவாதிகள் கூறும் அநிர்வசநீய சத்தியா? இன்
றேல் வைணவர் கூறும் ரமாசத்தியா என உபப்பிரங்கணம் வாயிலாக
ஆராயப்புகுங்கால்,

தெ ஜ்ஞாநயொகா நாமதாரீ வ்யாவஶ்ருந்வி ஸ்ரோஷ்யி | வா
ஸவிஸ்ரூஷிகாம் வாக்ஷாஹிம்ஸாம் ஸ்வகுணைர்நிகூடாம் | தயா
விஶ்ஸஜ்யவாஸாவெஷ்டே ஸவகாரணகாரணாம் | ஸ்துதிஶ்ரோ ஶஹாதெவ ஶே
ஸ்ருஷ்டிவ்யவஸ்தாஷா |

(கரிகை) "அவர்கள் (பிரமவாதிகள்) தியானயோகமுடையராய்,
பாசத்தை அறுப்பவராய், (சர்வஜ்ஞதாதி) குணங்களால் மிகுதியும் நேரே
ஆவரிக்கப்பட்டவராயுள்ள சிவசத்தியைத் தரிசித்து, அவராம் பாசமோசத்
தும் நீங்கப் பெற்றுச் சர்வகாரண காரணரும், உமா சகாயருமாகிய மகா
தேவரை ஞானதிருட்டியினற் கண்டனர்" என்று வாயுசங்கிதை உத்தர
பாகத்து எட்டாம் அத்தியாயத்தினும்,

ஊதெயுவ0 ஶநுஶாநாநா0 ஜ்ஞாநஶோஹாவலாவிநாம் | கூவிரா
வீந்ஹாஷெவீ கதெதா ஶிரிவாராதிஜா | கொபிவாலெயுவ்யதீ
காரா ஜ்ஞாநாஶோநா ஸஶாவ்யதா | வ்ருணைஶ ரெதா ஶவிஶெவாஜீ0
ஜாநஞ்ஞி ஶெதத்தூரஶெயு வீஜ்ஜி | கூவ்யாக ஶெஷா வாரஶெயு வதீ
மதி வ்யாதா மநாஹியாநா | வாயுஞ்ஞி யயாதூந ஶிஷ்ஜ கூ
ஸ்ரீஜ்ஜவ்யா ஶெயெதெ ஶாநயீ வ்ருஹ்யவ்டாரீ | ஸிரீகூழிதாஷ்ஜெ வா
ஶொவதூயா கதஜ்ஜரெ ஷெவ ஶெஷஷெஜ்ஜதாரீ | வாயுஞ்ஞி ஸ0
ஹா0 கவிரீஶிதாரா0 ராஜ்ரா0 வ்ருஹ்யஜ்ஜ0 வாராஷ0 வாராணி | |
கூஜொகூ ஷெவீ ஶெய ஷெவ ரீஸ0 வ்ருணைஶ ராநஜ ஶவாவ ரா
ஸிரயி | ரோஹாஸ்ரீஸ்ருஞ்ஞி ராநாஞ்ஞிவிஜா வெராஶோஹியாநா ஞ்ஞி ரா
ஜீவ | கவ்யா0 ஶஹாநாஷ்ஜெரீ வாஷ்டாஜ ஶஹாஸ்ரா ஸ்ரீவ வாக
ஸ்ர ராஜ்ரரீ |

(கரிஉ) "இங்ஙனம் தியானமார்க்கம்பற்றிச் சிந்திக்கின்ற இருடிக
ளுக்கு மலையரசன் புதல்வியாகிய மகாதேவியார் கோடி சூரியப்பிரகாசராய்,

ஜ்வாலமாலைகள் சூழ ஆவிர்ப்பவிக்க, அவர்கள் விசுவேசர் பத்தினியாராமிவரை நமஸ்கரித்து, உலகத்துக்குப் பரமகாரணமாயிருரை அறிந்து, ககனம் எனப் பெயர்படைத்த அம்மையாரே எங்களுக்குக் கதியும் ஆன்மாவுமாம் (என்றனர்); அவரிடத்தே (நிலைபெற்றிருக்கும்) ஆன்மாவையும் பிறவிற்றையுங் கண்டு, முனிவர்கள் மகிழ்வடைந்தனர்; அங்ஙனம் அவர் பார்க்கும் அமையத்து உமையம்மையாரோடு அணைத்துக்குங் காரணராகிய தேவரும், சம்புவும், கவியும், ஈசரும், உருத்திரரும், பெரியருஷரும், புருஷரும், பழையருமாயினரைக் கண்டனர்; (முன்னர்) மகாதேவியாரைத் தரிசித்து, அதன்பின் மகாதேவராகிய பரமேசுவரரை நமஸ்கரித்து, மிகுந்த ஆனந்தம் அடைந்தனர்; ஆகாயத்திலே அநாதி சித்தராயுள்ள வியோமம் எனப் பெயர் படைத்த சிவசத்தியார் பிரகாசிப்பாராக, அவர்க்கு மேலாயினர் பரமேஷ்டியும், மகானும், மகேசுவரருமாகிய சிவன் ஒருவரே; அவர் உருத்திரர்" என்று கூர்மபுராணம் உத்தரபாகத்து முப்பத்தெட்டாம் அத்தியாயத்தினும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகலின், சுவேதாசுவதரத்திற் கூறப்பட்ட தேவான்மசத்தியார் சிவபிரானுரது சிற்சத்தியாரேயாமன்றி, ஏகான்மவாதிகள் கூறும் அநிர்வசனீய மாயாசத்தியுமன்று, வைணவர் கூறும் ரமாசத்தியுமன்று. இங்ஙனமாகவும்

ஸஂஸாரஸ்ய ப்ரஹாவாவெள் ஸ்தா ஜ்ஞாநாதி ஸஂஜ்ஞிதே।
மிஹிதம் ஏகவ யொ வெஷ வாஸவெள்யாஸ் ஸஂஜ்ஞிதே।

என்று பரவித்தியா தேவியாரின் திருநாமமாகிய வியோமம் என்றதை மாயை, அவித்தை, அஞ்ஞானம், இடம் என்று சூதசங்கிதையிலுள்ள பிரகிதையில் இயைத்து வைத்தன வெல்லாம் புகட்டுரைகளாம் என மறுக்க.

(கஙஙு) ஏகான்மவாதியார் தாம் இயற்றும் உபநிடத சூத்திரபாடியங்கட்குப் புராணப்பிரமாணம் ஒன்று வேண்டுமென்று கொண்டு, பதினெட்டுத்தரம் படித்துத் திரித்த சூதசங்கிதையில் யஞ்ஞவைபவகண்டத்துப் பதின்மூன்றும் அத்தியாயத்தில்

ஸிவாதேதா மஹா தேநாம ஜ்யாயஸி ஸதேயெவச।

உமையம்மையைச் சடசத்தி என்றற் றொடக்கத்தனவாகச் சூதாகப் புகட்டப்பட்ட கற்பனை சுலோகங்கள் நாம் காட்டும் வலிய பிரமாணங்களுக்கு முன் எதிர் நிற்கமாட்டாவாய் உடைந்துபோயின.

வாராஹ்ய ஸக்தி விஷ்வியெவ ஸ்ருஷ்யதெ ஸ்வாஹாவிதீ ஜ்ஞாநஸ்யைகிரியா ச।

(கஞ்ச) "அவரது பராசத்தியார் சுவாபாவிக ஞானசத்தியும் பலசத்தியும் கிரியாசத்தியுமாகப் பலதிறப்படுவர் என்று கேட்கப்படுகின்றது" என்று (சுவே. கூ. அ) ற் கூறப்படுகின்றது. இத்தப் பராசத்தியார் சிவபிரானது குணசத்தியாமன்றி ஏகான்மவாதிகளது பிரமத்திற்றெங்கும் ஜகதங்குரரூபிணியாய், கற்பிதையாய், அநிர்வசநீயமாயுள்ள மாயாசத்தியுமன்று, நாராயணரது ரமாசத்தியும் அன்று;

ஸநா ஸிவ ஸ்ரா ஸ்ரீ ஸ்ரீதாஸ்ரஸாவிநீ। ஸ்ரஹா விகீ ஜாநஸ்கியா ஸ்ரீதஸ்ரவநஸ்ரா। ஜாந கியெஹ்ரஸ்ரவ ஹி ஸஸ்ரஹா ஸ்ரஸ்ரவிதியஸ்ர சிதி। ஸநாதநெநாசிஸ்ரஸ்ர வஸிஸ்ரிய ஸ்ரஸ்ரொஸ்ரவி। கநஸ்ரவிஸ்ர ஜாநாதி கஸ்ரொதி ஸ வஸஸ்ரஸ்ரா। ஸ்ரஸஸ்ரெதஸ்ர வஸஜாதா ஸிஸ்ரதிஸ்ர தஸ்ரஸ்ர। கநஸ்ரதி ஸ்ர ஜா ஸ்ரீஸிஹாஸாதி வஸ்ரஸ்ர। ஜாநஸாதி ஸ்ரவிதாஸ்ரா கியாதி ஸ்ர வஸ்ரீ।

(கஞ்ஞ) "இத்தப் பராசத்தியையே சுவாபாவிகமாகிய ஞான பலக்கிரியை என்று சுவேதாசுவதர சாகையுடையார் மகிழ்வினோடு துதித்தனர்; ஞானேச்சாக் கிரியாசொரூபமே சிவபெருமானது திரிநேத்திரம் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது; இந்திரியவாயிலாக மனசில் எய்திய இந்தச் சத்தியை அடைந்தே (சிவான்மாவாகிய) பசுவானது எப்போதும் (ஒன்றை) அறிந்து, விரும்பிச் செய்கின்றது; பராசத்தியினின்று பிறந்தது சிற்சத்தி; இதினின்று பிறந்தது ஆனந்தசத்தி; இதினின்று பிறந்தது இச்சாசத்தி; இதினின்று பிறந்தது ஞானசத்தி; இதினின்று பிறந்தது ஐந்தாவதாகிய கிரியாசத்தி" என்று கைலாசசங்கிதை பத்தாம் அத்தியாயத்திலும்,

ந ஹாதி விஸ்ரஸ்ரொநா zவி தயா ஸ்ரஸ்ரஸ்ரா விநா ஸிவஸ்ர।
வ்ரஹயா ஹி விநாயஷ்ரஸ்ர நஸ்ர ரொஷ ந விஸ்ரஸ்ரதெ।
கவிரெ தஸ்ர வஸாஸாதி ஸிவவஸ்ர வஸவாயிநீ।

(கஞ்சு) "கிரணமின்றிச் சூரியன் பிரகாசியாதவாறு போல, சத்தியின்றிச் சிவபெருமான் பிரகாசிப்பாரல்லர்; பராசத்தியார் சிவபெருமானுக்குச் சமவாயசம்பந்தத்தினர்" என்று (வா. உத். கி. கo, கக. லும், ஆ. உநி. கூஉ) லும்

!! முஸஹஸ்ரிதா வஸாஸாதி ஸ்ரஸ்ரார்யமஸ்ரணீ ஸிவஸ்ர।

(கஇள) "பராசத்தியார் குணம்; சிவபெருமான் குணி" என்று மகோபப்பிருங்கணத்தினும்,

(சு. உ) ற் "குணி" என்றும், (சு. ககசு) ற் "குணேசர்" என்றும் சுவேதாசுவதரத்தினும் கூறப்படலான்.

(கஇஅ) இந்தச் சுவேதாசுவதரமானது ஆறும் அத்தியாயத்திற் சிவபெருமானைக் குணி என்றும், குணேசர் என்றும் கூறி, அவ்வாறும் அத்தியாயத்துப் பதினொராம் மந்திரத்தில் அவரை "நிர்க்குணர்" என்றும், பத்தொன்பதாம் மந்திரத்தில் "நிஷ்களம், நிஷ்கிரியம்" என்றுங் கூறுதலின், இவை மேலே கூறியவற்றோடு விரோதமுறுவோ எனின், விரோதமுறா;

நிர்குணகுா ஹ்யெஷெண சுநாசய நிதி ஸ்ரூதிஃ।

(கஇக) "நிர்க்குண மென்றமையான் விசேஷமாய்ப் (பசுக்களுக்குரிய) ஆமயம் இல்லை என்பது சுருதியின் பொருள்" என்றும், பாசகலைகள் அற்றிருத்தலின் "நிஷ்களம்" என்றும், ஆன்மாக்களுக்குரிய கிரியைகள் அற்றிருத்தலின் "நிஷ்கிரியம்" என்றும் கூறும் சுருதியுபப்பிருங்கண மகோபப்பிருங்கணங்களுக்கு மாறுறுது லீலகண்டசிவாசாரியர் "தத்வ சமாதிகரண" த்தில் (கூ. கூ. சஅ) விளக்கியிருத்தலான்.

தவ்ய வாவ வ்யவஹரிஷ்யாதஸ்தொ தெஹஸ்ய உபபத்யெதெ நாவ்யெதி।

(ககஅ) "அவருடைய பிரமவித்தியாசொரூபமாயுள்ள சரீரம் உமை எனப்படும்" என்று தைத்திரிய ஆரணியகத்தினும்,

ஆகாயஸரீரஅ வ்யாஹ்ருதிஃ।

(ககக) "ஆகாய (பராசத்தி) சரீரமுடையது பிரமம்" என்று (தைத். க. சு. உ) னும்,

ஜாநஅகிதிஃ சிஃஹாதெவ வஸ்தூநஅஹுராணஃ வ்யாகஃ।
நாவ்ஹி தவ்ய ஸரீரஇ சுரூபா ஹிஹதி வெயாழ்।

(ககஉ) "ஞானமூர்த்தியாகிய மகாதேவர் சத்தியானந்த குணமுடையர்; அவர்க்கு அவ்வியயமாகிய சத்தியை விட்டுச் சரீரம் இல்லை" என்று (சங். த. கஉ. உக)னும்,

ஸஹி ஸரீரஃ।

(ககங) "சத்திசரீரம்" என்று காளிதாசரருளிய அம்பாஸ்துதியினுங் கூறப்படுகின்றது.

ஸவ்ய சூத்ர கவலஹஸ்தாவா விஜரோ விஸ்ருத்ய ஸ்மிதொதொ
விஜிஹ்வோ ஸவிவாஸ ஸ்வதயகாரீ ஸ்வதயஸ்வஸ்தி |

(கஈச) (சாக். அ. க. தி. னும், அ. எ. க, கூ) னுள் காணப்படும் இம்மந்திரம் சிவபெருமான் அபகதபாப்மத்துவாதி (சர்வஜ்ஞதாதி) என் குணங்கள் உடையர் என்றுணர்த்துவதாகச் "சங்கற்பாதிகரண"த்தில் (சு. சு. கூ) உணர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது.

(கஈஇ). சிவபெருமான் சர்வஜ்ஞர்
என்று (பிர. சு. க0) னும், (முண். க. க. கூ) னும்,
(மாண். சு) னும், (மைத். எ. க) னும்,

(கஈஈ) சர்வகதர் (சர்வவ்யாபகர்)
என்று (சுவே. கூ. கக, உக) னும், (முண். க. சு) னும்,

(கஈஎ) சர்வாநுபூ (சர்வவ்யாபி)
என்று (பிரு. சு. தி. கஈ) னும்,

(கஈஅ) சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரம்ம
என்று (தைத். உ. க) னும்,

(கஈஊ) பிரம்மணை விபச்சிதா (சர்வஜ்ஞதையுடைய பிரமத்தினால்) என்று (தைத். உ. க) னும் பிரமம் குணங்களால் விசேடிக்கப்பட்டிருத்தல் காணப்படும். "பரப்பிரம சிவனுக்குப் பிரகிருதிசத்தியார் சொரூபமும் குணமுமாகின்றனர்; இச்சத்தியாரை யொழிந்து அவர்க்குச் சர்வஜ்ஞதாதி குணங்கள் இல்லை" என்று "சர்வத்திரப்பிரசித்தாதிகரண" த்திலும் (க. உ. க)

யஷ்ய வ்ரஹ்மா வாராஹீ துண்டே ஸாரங்கதூர்யா ஸஹாயவான் |
ஸுரஸைந்யஸுரக்ஷாயை ஸ்ரவ ஸ்ரீபுத்ரோ ஸிஷ்டேஷ்டா ஸிவோ |

(கஎ0) சிவபெருமானுக்குப் பிராகிருதசத்தியார் பாவகம்மியராயும் மனோகரராயும், பசுக்களுக்குரிய ஆமயமிலாமையான் நிர்க்குணராயும், (பாசகன்மங்கள் அற்றிருத்தலான்) நிஷ்களராயும், (சர்வஜ்ஞதாதி) குணங்களினால் ஆவரிக்கப்பட்டவராயும், சிவையாயுமுள்ளார் என்று (கைவல்ய. அ. க0, கக) னும்,

ஸுகயோ zவ்ய ஜகதஸ்ரஷ்டா ஸத்தோ வ்ரஹ்மணே ஸிவாஸ்ரயே | ஸத்தியை
ஸத்தியோ ஜ்ஞானிரூபோ ந மலாதி | தாஸாதஸ்ய ஸநயோ ஜிஷ்ணோ
வந்திராஜயோ ரிவ|

(களக) "சத்திதான் உலகமெல்லாம் என்றும், சத்தியுடையார் சிவ பெருமான் என்றும், சத்தியார் சத்திமானையொழிந்து வேறுகார் என்றும், இவ்விருவரும் அக்கினியும் சூடும் போல எப்பொழுதும் தாதான்மிய சம்பந் தத்தினர்" என்றும் அந்தச் "சர்வத்திரப்பிரசித்தாதிகரண" த்தினும் கூறப் படலானும், மேலே கூறிய ஈசகேநாதி முக்கிய உபநிடதங்கள் யாண்டும் சத்தி குணங்களால் விசேடிக்கபபட்ட ஒரே சகுணப்பிரமமே கூறப்பட்ட தன்றி நிர்க்குணப்பிரமமென மற்றொன்றன்றுமென்று நன்கு தேர்க.

(களஉ) "சத்தியவதியின் குமாரரும், வேதங்களை காண்க்க வகுத்த வரும், அட்டாதசபுராணம் அருளிய மகாகவியும், சமஸ்த சாஸ்திரங்களை யுங் கசடற உணர்ந்த சர்வஜ்ஞசிகாமணியும், பெரியோருமாகிய வேத வியாசர் பாரதம் அருளினர்" என்று ஓர் வியாச சரித்திரப்புஸ்தகத்தில் ஓரிடத்து அவரை விசேஷணங்களோடு வரைந்தும், மற்றோரிடத்தில் அவரை "வியாசர்" "கவி" என்றற்றொடக்கத்தனவாக விசேஷணம் புணர்த்தாது வரைந்தும் விடின், சகுணவியாசர் என ஒருவரும், நிர்க்குணவியாசர் என மற்றொருவருமாக இருவியாசர் பெருமை அவ்வியாசசரித்திரத்திற் கூறப்பட் டிருக்கின்றதென்று எந்த விவேகியாயினும் கொள்வானு? அங்ஙனங் கொள் வானையினன்றே, சத்தியஞானனந்தாதி குணங்களையுடைய பிரமத்தையுற்று உபதேசிக்கக் கிளர்ந்த ஈசகேநாதி உபநிடதங்களில் விசேடணமின்றி வாளா பிரமம், ஆன்மா, சத்து என்று வரையப்பட்டிருத்தல் கண்டு சகுணப்பிர மம் என ஒன்றும், நிர்க்குணப்பிரமமென மற்றொன்றுமாக இரு பிரமங்கள் ஆங்குக் கூறப்பட்டன என்று ஒருவன் கூறத் துணிவான்!!! அங்ஙனங் கூறல் அடாதாமாதலின், நிர்க்குணப்பிரமம் என ஓர் பிரமம் முக்கிய உபநிடதங் களிலேனும் வியாசசூத்திரங்களிலேனும் கூறப்படவேயில்லை என நன்கு வலியுறுத்தப்பட்டது.

(களங) "வானத்துக்கு மேலும் பூமிக்குக் கீழுமாக, வானம், பூமி, இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்பவற்றை அடக்கிக் குறுக்கும் மறுக்குமாய் அமைந்ததெதுவோ, அது ஆகாயத்தில் (அமர்ந்தது)" என்று (பிரு. நி. அ. எ) ல் அக்ஷரத்தைப்பற்றி யாஜ்ஞவற்கியர் கூற, "ஆகாயம் குறுக்கும் மறுக்குமாய் எங்குற்றதெனக் கார்க்கி வினவினர்", என்று கூறப்பட்டிருக் [illegible]

(களச) "இந்த அக்ஷரத்திலன்றே, கார்க்கியே ஆகாயம் குறுக்கும் மறுக்குமாய் இயைந்திருக்கின்றது" என்று (பிரு. நி. அ. கக) ல் உத்தரம் இறுக்கப்பட்டது. இந்த ஆகாயம் பராசத்தியார் திருநாமம் என்றும்,

பராசத்தியார் சிவபெருமானுக்குக் குணமும் சொரூபமுமாயுள்ளார் என்றும் மேலே வலிய பிரமாணங்கொண்டு நிரூபிக்கப்பட்டதன்றே. ஆகலின், (பிரு. நி. அ. எ) வது மந்திரத்திற் கூறப்பட்ட ஆகாசம் பராசத்தியாராக, அது நிறீஇ நின்ற அக்ஷரப்பிரமம் சகுணப்பிரமம் என்று சித்தித்தது.

(களஏ) (பிரு. நி. அ. கூ) வது மந்திரத்தில் "அந்த அக்ஷரத்தினுடைய ஆஞ்ஞையினாற் சூரிய சந்திரர் தாங்கப்படுகின்றனர்; பூமியும் ஆகாயமும் தத்தம் நிலையில் நின்றன" என்றற்றொடக்கத்தனவாகக் கூறப்பட்டிருத்தலின், இந்த அக்ஷரப்பிரமமானது சகுணப்பிரமம் என்பது யாவர்க்கும் உடன்பாடே.

(களசு) அங்ஙனமாக, (பிரு. நி. அ. எ) வது மந்திரத்துக்கும், (பிரு. நி. அ. கூ) வது மந்திரத்துக்கும் இடைக்கணின்ற (பிரு. நி. அ. அ) வது மந்திரத்தில் "அது ஸ்தூலமன்று, அணுவன்று, குறுக்கமன்று, நீட்டமன்று, சிவப்பன்று, சிநேகமன்று, நிழலன்று, இருளன்று, வாயுவன்று, ஆகாயமன்று" என்றற்றொடக்கத்தனவாக அக்ஷரப்பிரமம் இவ்வியல்பினதெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (பிரு. நி. அ. அ) ம் மந்திரத்துக்கு மேலுள்ள (பிரு. நி. அ. எ) ம் மந்திரமும், (பிரு. நி. அ. அ) க்குக் கீழுள்ள (பிரு. நி. அ. கூ) வது மந்திரமும் சகுண அக்ஷரப்பிரமத்தின் பாலனவாக, இந்த (பிரு. நி. அ. அ) ம் மந்திரமாத்திரம் நிர்க்குணப்பிரமத்தைக் கூறியதென எந்த ஏகான்மவாதியேனும் சாதிக்கப்புகுதல் "அரக்கர் சேனை நீறுபட்டழிய" என்ற வைணவக் கம்பராமாயணச் செய்யுட் பாகத்தில் நீறு என்னும் மொழிக்கண்டு, "விபூதி" மான்மியம் கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்று அதனை ஒருவர் சாதிக்கப்புகுந்தமை போலாம். அங்ஙனமாயின், அந்த (பிரு. நி. அ. அ) ம் மந்திரத்திற் கூறப்பட்ட "ஸ்தூலமன்று அணுவன்று" என்றற்றொடக்கத்தவற்றின் பொருள்தான் என்னை யெனின், சிவபெருமான் ஸ்தூலப் பொருள்களுள் வியாபித்து நின்றாலேனும் ஸ்தூலப்பொருள்களாகார், அணுப்பொருள்களுள்ளே நின்றாலேனும் அணுக்களாற் றொடக்குண்ணர் என்றற்றொடக்கத்தனவாகக் கோடலே பொருளாம். இவ்வண்மையைப் "பிரகிருதைதாவத்துவாதிகரண" த்தில் (சூ. உ. உசு) நீலகண்ட சிவாசாரியரருளிய பொருள்கொண்டு மயக்க நீங்குக.

உபநிடத மகோததியில் ஆழ்ந்துகிடந்த சிவ சத்தி ரகசியங்களைத் திருவருட்சத்தி காட்டக்கண்டு ஒருபிரகாரம் அவற்றைச் சைவநேயர்க்கு மேலே கூறியவாறு எடுத்து உதகமித்து உணர்த்தினேம். பின்னர் (ஜீவ) ஆன்மாவும் (பரம) ஆன்மாவும் என்னும் ஆன்மாக்கள் இரண்டனுள் ஒன்றே? இன்றேல் இரண்டா? அவ்வுபநிடதங்களிற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட வென்பதை ஆராய்குதும்.

யஷ்ய விஜ்ஞாநம் ஸரீரம்।

(கஎஎ) "எவர்க்கு (சிவபெருமானுக்கு) (ஜீவ) ஆன்மாவானது என்று (பிரு. இ. எ. உஉ) ஞம்,

யஷ்யாத்மா ஸரீரம்।

(கஎஅ) "எவர்க்குச் (சிவபெருமானுக்கு) (சிவ) ஆன்மா சரீரம்" என்று மாத்தியந்தினசாகையினும்,

க்ஷரமக்ஷரவித்யா ஹ்யவித்யாக்ஷரே விद्யா விद्யாவிद्யே ஈஸதே யஸ்து ஸோ ऽந்ய:।

(கஎக) "அவித்தை என்றது அசேதனம்; வித்தை என்றது சேதனம் (ஆன்மா), இவ்விரண்டையும் ஆளுபவர் அவற்றிற்கு வேறாயுள்ள ஈசர்" என்று (சுவே. இ. க) ஞம்,

ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீஸாநீஸௌ।

(கஅ0) "பிறவாதவராகிய ஞானும் (சிவனும்), அஞ்ஞானும் (ஆன்மாவும்) ஆகிய இருவரும் ஈசரும் அநீசனுமாம்" என்று (சுவே. க. கூ) ஞம்,

வ்யக்தாத்மாநம் வைஸ்வாநரஞ்ச விஸ்வம்।

(கஅக) "உலகாயுள்ளவரையும் (சிவபெருமானையும்), (அவர்க்கு) வேறாக ஆன்மாவையும் அறிந்து" என்று (சுவே. க. சு) ஞம்,

க்ஷராத்மாநா வீஸதே தேவ ஏகः।

(கஅஉ) க்ஷரத்தையும் (பாசத்தையும்), (சிவ) ஆன்மாவையும் ஆளுபவர் ஏகராகிய தேவர்" என்று (சுவே. க. கo) ஞம்,

த்வாஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா।

(கஅங) "இரண்டு அழகிய பட்சிகள் (சிவான்மாவும், பரமான்மாவும்) கூடி நண்பினேடுற்றன" என்று (இரு. வே. க. கசுச. உo. ஞம், சுவே. ச. சு. ஞம், முண். கூ. க. க) ஞம்,

தே ஸுரஸுணீ வேதிதவ்யே பராபரே ருத்ரே।

(கஅச) "பரமும் அபரமுமாகிய (சிவப்) பிரமம் (சிவான்மா), (பரப்) பிரமம் (பரமான்மா) என்னும் இரண்டும் அறியற்பாலன" என்று (மைத். சு. உஉ) ஞம்,

ஜுஷ்டꣳ யதா பஶ்யத்யக்ரதுꣳ ஈஶமஸ்ய மஹிமானமிதி வீதஶோகः।

(கஅஇ) "மகிழ்வடையுஞ் (ஜீவான்மாவுக்கு) வேறுபிய சிவபெரு மானையும் அவரது சர்வஞ்ஞதாரூபத்தையும் எப்போது பார்க்கின்றானோ அப்போது (பாசத்) துக்கம் நீங்கினானவன்" என்று (முண். உ. க. உ. ணும், சுவே. ச. எ) ணும்,

யேஷா ஈஶே வஸுயதீः வஸுநாழ்।

(கஅஈ) "எவைகளோப் பசுக்களுக்குப் பசுபதியாயினர் ஆருன்னர்" என்று (தைத். சங். உ. க. ச) ணும்,

வயꣳ ஸ்யாம பதயோ ரயீணாம்।

(கஅஉ) சிவான்மாக்கள் பல என்பது தோனிக்க, "ஆன்மாக்கள் அனைத்தினும்" என்று (சாந். நி. கஅ. க) ணும்,

ந ஜீவோ ம்ரியதே।

(கஅஅ) "சிவன் அழிவதில்லை" என்று (சாந். சு. கக. ங) ணும்,

யோ தேவதா꣡ꣳ ஸமுதபி꣡ஸ்தி꣡ஷ்ட꣡ந்꣡ யோ꣡ விஶ்வா꣡ பு꣡வனா꣡ விசஷ்டே।

(கஅக) "இந்தச் சீவான்மாவோடே தேவதை (சிவனர்) பிரவேசித்து" என்று (சாந். சு. ங. உ) ணும்,

ஸ தயஸ்ய ஸ தயிः।

(ககo) "சத்தியத்தின் சத்தியம்" (என்வே, முற் சத்தியம் (ஜீவ) ஆன்மாவும், பிற் சத்தியம் சிவபிரானும்) என்று (பிரு. ச. க. உo) ணும்,

நாய மாத்மா ப்ரவசனேந லப்யோ ந மேதயா ந பஹுனா ஶ்ருதேந। யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய ஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூꣳ ஸ்வாம்।

(ககக) "இந்த (பரம) ஆன்மா (சிவபெருமான்) வேதாத்தியயனத் தினலும், புத்திபினலும், மிகு கேள்வியினலும் அடையப்படார்; எவனை (எந்தச் சீவான்மாவை) அவர் (பக்குவநோக்கி) தெரிகின்றனரோ, அவனல் இந்த (பரம) ஆன்மா (சிவபெருமான்) பெறப்படுகின்றனர், இவர் தமது வடிவத்தை அவனுக்குப் பிரகாசிப்பிக்கின்றனர்" என்று (முண். உ. உ. ங. ணும், கட. உ. உஉ) ணும்,

ஸுஷும்நாவாஹிநாநாம் வ்யாக்யா।

(ககூஉ) "(ஜீவ) ஆன்மாவிலே (பரம) ஆன்மாவைப் பார்க்கின்றனன்" என்று (பிரு. சு. ச. உகூ) னும்,

தாே தஸ்ய யே ஸநாத்மாநீ ரஸ்மயஸ்தாஸாம் ஸாஷ்வ ஸாஷ்வதாே நதரஸ்மாத்।

(ககூங) "ஆன்மாவில் இருப்பவராக அவரை எந்தப் பெரியோர் பார்க்கின்றாரோ, அவர்க்கு ஆனந்தம்; பிறர்க்கில்லை" என்று (கட. நி. கஙூ. னும், சுவே. சு. கஉ) னும், அதர்வசிரசினுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

தஸ்ய ஹ தஹ தயா ஸத்ஸ்யா ஹ்ருதி வ்யாப்தி யே ஸிவம்।
தேஷாம் ஸாஷ்வதிகீ ஸாந்தி நேதரேஷாம் தி ஸர்வதா।

(ககூச) "சிந்தையிலே (ஆன்மாவிலே) அந்தச் சத்தியாரோடு கூட எவர்கள் சிவபெருமானைப் பார்க்கின்றனரோ, அவர்களுக்கு நித்தியமாகிய ஆனந்தம், பிறர்க்கின்றும் எனச் சுருதி கூறுகின்றது" என்று (ககூஉ-ம் இலக்க) மந்திரத்துக்கு வியாசமுனிவர் (வாயு. உத். அ. உ0) ல் இங்ஙனம் பொருள் கூறியிருக்கின்றனர். மேலே (ககூ-ம், க0எ-ம், கநிசு-ம் இலக்கங்களிற்) சிவபெருமான் சத்தியோடிசைந்தவர் என்று பிரமாணங் காட்டியிருக்கின்றேமன்றே. அங்ஙனமே வேதவியாசரும் இதயத்திலே (ஆன்மாவிலே) அவரைச் சத்தியின்றிக் காண்டல் கூடாதாமாதலின், சத்தியாரோடு கூடச் சிவபெருமானைத் தியானித்தல் வேண்டும் எனப் பொருட்படுத்தினமை காண்க. அங்ஙனமே "ஆன்மாவில் ஆன்மாவைக் காண்கின்றனன்" என்றவிடத்தும், (ஜீவ) ஆன்மாவிலே சத்தியோடு கூடச் சிவபெருமானைத் தியானிக்கின்றனன் என்று பொருள் கொள்க.

ஸுஷும்நாஹ்ருதி கo ஜநந ரூஉo வரோ தீஷ்டியா. ஹ்ருஜ்ஜி ஜிஹ்வா லலழி (இரு. வே. அ. எஉ. கூ)

(ககூநி) "மனிதரிடத்தில் அந்தரியாமியாயிருக்கும் அந்தச் சிவபெருமானை எவர்கள் *சத்தியாரோடு கூட உள்ளே தியானிக்கின்றனரோ, அவர்கள் அன்னத்தை நாவினற் நிகிக்கின்றனர்" என்று இருக்குவேதங் கூற,

---

* இதரேயத்துச் சிவசத்தியாரது பதினெண் பெயர்களுள்ளே சீர்ஷம்மென் "மதீஷா" என்னும் பதத்துக்குப் பொருள் "பவாநீ" என்று மாசாரபுராணமும் கூறி, வாயுசங்கிதை கூறிய சத்தியென்னும் பொருளை வலியுறுத்திற்று.

கஅஙஙிஜ்ஜஞி யெ ஈஉஂ வஷா வஉஂ ஙீஷயா। ஹுஷ்ணஞி ஜிஷ்வயா தெ ஹி ஈஷவ-ஙிண-ஷாஷ்டெர்டகஷ்டு। கஅஙெஷ்ஜ்ஜஞி யெ ஈஉஂ ஷவா நீ வஹிதஂ ஶிவஷ்டு। வாஈஷ்டிவே ஹுஷ்ணஞி ஜிஷ்வயா தெ ந வஉஊயீ।

(ககசு) "சத்தியாரோடு கூட எக்காலமும் வழிபடற்பாலராகிய சிவ பெருமானே எவர்கள் உள்ளே தியானிக்கின்றனரோ, அவர்கள் இரசு நிறைந்த அமிர்தோதகத்தை நாவினால் உண்கின்றனர்; சத்தியரோடு கூட எவர்கள் உள்ளே சிவனாகிய உருத்திரரைப் பற்றவில்லையோ, அவர்கள் நாவினால் ஐயமின்றி மலத்தையே நிகிக்கின்றனர்" என்றது பராச ரோபப்பிருங்கணம்.

(ககஎ) பிராமணர்கள் காலை மாலை உச்சிகளிலே செபிக்கற்பாலதா யும், பஞ்சாக்ஷரப்பொருளைத் தன்னுட் கொண்டதாயும, வேதசாரமாயு முள்ள காயத்திரிக்கும் "சிவசூரியனுடைய எந்த (ஞானேச்சாக்கிரியையாம்) பராசத்தி ஒளியானது (பசுக்களாகிய) நம்முடைய ஞானேச்சாக்கிரியைகளை உளற்றுகின்றதோ, அந்த முக்கியப் பொருளை (சிவசத்தியைத்) தியானிக் கின்றேம்" என்பதே பொருளாம்.

ஶிவாக்ஷத்ரியா வஷ்டீக்ஷ்ட த ஜிஜ்ஞா।
ஶிவ ஸஜ்ஜாஜிஹி வ்ஷாஜ்ம வஸ்ய தா ஸகாவ்ய தீ।

(ககஅ) "சிவசூரியனுடைய பராசத்தி ஒளியினால் வன்மையுடைய தாக்கப்பட்ட (ஸ்தூலசித்தாகிய) ஆன்மக் கண்ணினைச் சத்தியாதியோடு கூடச் சிவத்தைப் பார்க்கின்றனன்; பாசம் நீங்கிப்போயிற்று" என்று சிவாகமமும் அக்காயத்திரிப்பொருளை வலியுறுத்திற்று.

ஆகலின், முக்கிய உபநிடதங்களினெல்லாம் சீவான்மா பரமான்மா என் னும் இரண்டையும் நித்தியமென உணர்த்தும் துவிதவாக்கியங்களே உள் ளனவாகவும், சர்வசாரம், அன்னபூரணி, ருத்திராக்ஷருத்ய முதலிய ஏகான் மவாதோபநிடதங்களிலே சிவனையேனும், சீவேசுரரையேனும் மித்தை கற் பிதம் என்றுணர்த்தற்குப் பிரயோகிக்கப்பட்ட கூடாகாய மகாகாயங் களை அங்ஙனம் அச்சீவேசுரர்களை மித்தை கற்பிதம் என்றுணர்த்துமாறு ஒர் காலும் மறந்தும் பிரயோகிக்காத ஈசகோதி பரோபநிடதங்களுக் கும் வேதாந்த சூத்திரத்துக்கும் பாடியங்கள் செய்கின்றேமென்று தொ டங்கிப் பிரமகீதையிலும் பாடியங்களிலும் அச்சீவேசுரர்களை மித்தை கற் பிதம் என்றுக்கவேண்டி அக்கூடாகாய மகாகாயங்களைச் சுலோகரூபமாகப்

புருத்தியும் வரைந்தும் வைத்த எகான்மவாதியார் கற்றெலாம் மித்தை யும் கற்பிதமுமாமென மறுக்க.

ஹீஷாவஸ்ய வாக்கிய வலிதி।

(ககூ) பிரமத்தினல் யாவும் இயங்குகின்றன என்பதுணர்த்துமாறு, அந்தப் "பிரமத்துக்குப் பயந்து காற்று வீசுகின்றது" என்றற்றொடக் கத்தனவாக (தைத். உ. அ. னும், கட. நி. கநி. னும், சு. உ. னும், முண். உ. உ. க0. னும், சுவே. சு. கச. னும், பிரு. நி. அ. கூ) னும் கூறப்படுகின்றது.

(உ00) அவர் செய்யும் பஞ்சகிருத்தியங்களுட் சிருட்டிகிருத்தியம் (சாந். சு. உ. ஙூ) னும், திதிகிருத்தியம் (பிரு. சு. ச. உஉ) னும், சங்கார கிருத்தியம் (கட. உ. உச) னும், திரோபவகிருத்தியம் (கௌஷீ. ஙூ. கூ) னும், அநுக்கிரககிருத்தியம் (கட. உ. உஉ) னும், (முண். ஙூ. உ. ஙூ) னுங் காணப்படுகின்றன.

(உ0க) உற்கீதவித்தை
(பிரு. ஙூ. ஙூ. எ) னும், (வே. சூ. ஙூ. ஙூ. சு) னும்,
(சாந். க. உ. எ) னும்,

(உ0உ) பிராணவித்தை
(சாந். நி. க. க) னும், (வே. சூ. ஙூ. ஙூ. க0) னும்,
(பிரு. அ. க. கச) னும்,

(உ0ஙூ) சாண்டில்லியவித்தை
(பிரு. எ. சு. க) னும், (வே. சூ. ஙூ. ஙூ. ககூ) னும்,
(சாந். ஙூ. கச. ஙூ) னும்,
மாத்தியந்தினசாகையினும்,

(உ0ச) வியாகிருதிவித்தை
(பிரு. எ. நி. உ, ஙூ) னும், (வே. சூ. ஙூ. ஙூ. உ0) னும்,
(தைத். க. நி. க) னும்,

(உ0ஞ) மண்டலவித்தை
(சாந். க. சு. சு) னும், (வே. சூ. க. க. உக, உஉ) னும்,
(மகா. கஙூ. கஅ) னும், (,, ஙூ. ஙூ. உஉ) னும்,

(உ0ண) புருஷவித்தை
(சாந். ஙூ. கண. க) னும், (வே. சூ. ஙூ. ஙூ. உச) னும்,

(உ0எ) பஞ்சாக்கினிவித்தை
பரியங்கவித்தை
(சாந். இ. இ. க—க) னும், (வே. சூ. கூ. க. க) னும்,

(உ0அ) உபகோசலவித்தை
(சாந். ச. கஇ. க) னும், (வே. சூ. க. உ. கசூ) னும்,
(பிரு. இ. எ. கஅ) னும்,

(உ0க) தத்வித்தை
(சாந். சு. உ. க) னும், (வே. சூ. க. க. இ) னும்,
(,, கூ. கூ. கூஎ) னும்,

(உக0) உஷஸ்தவித்தை
(பிரு. இ. ச. க, உ) னும்,
(வே. சூ. கூ. கூ. கூஇ) னும்,

(உகக) கஹோளவித்தை
(பிரு. இ. இ. க) னும்,

(உகஉ) வைசுவாநரவித்தை
(சாந். இ. கஉ. உ) னும், (வே. சூ. கூ. கூ. இஇ) னும்,
(,, இ. கஅ. க) னும்,

(உகசூ) தகரவித்தை
(சாந். அ. க. க) னும், (வே. சூ. க. கூ. கசூ—உஉ) னும்,
(பிரு. சு. ச. உஉ) னும், (,, கூ. கூ. கூஅ) னும்,
(மகா. க0. எ) னும், லகவல்லியத்திலும்
காணப்படுகின்றன.

(உகஎ) இவ்வித்தைகளொழிந்து மதுவித்தை முதலிய பிறவித்தை களும் சுருதியிலே கூறப்பட்டிருப்பினும், ஏகான்மவாதிகட்குரிய நிர்க்கு ணோபாசனை இந்த ஸகோ முதலிய உபநிடதங்கள் எங்காயினும் காணப் படவில்லை.

(உகஇ) மேலே கூறப்பட்ட வித்தைகளுள் எவ்வெவர்க்கு எந்தெந்த வித்தையினியமோ, அவ்வவர் அதனைக் குரு உபதேசத்தினால் அறிந்து உமாசகாயராகிய சிவபெருமானை உபாசனை செய்து நிரதிசயானந்தமடைக. இவ்வித்தைகள் அனைத்துள்ளும் தகராகாயவித்தையே மிகுத்து எல்லாவுப நிடதங்களினும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இது சாந்தோக்கியம், பிருகதார ணியம், மகாநாராயணம், கைவல்லியம் என்பவற்றில் விரிவுறவும், பிறவிடங் களிற் சுருக்கமுறவும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. விளக்கிருந்த இடம் விளக்கெனத் தானியாதுபெயராய்ப் போந்தவாறு போலத் தகராகாயம்

எனப்படும் சூக்குமாகாயம் விளங்கும் திவ்வியானது சிதம்பரம் எனப்படும். அந்தச் சிதம்பரத்தின் பெயர்களாகிய

(உகசூ) இரண்மயகோசம்
(முண். உ. உ. கூ) னும்,

(உகஎ) சத்து
(சாந். சு. உ. க) னும்,

(உகஅ) பரம்
(சுவே. ஈ. எ) னும்,

(உகசூ) விவிக்தம் (தனி)
(கைவ. க) னும்,

(உஉ0) புண்டரீகம்
(கைவ. ககு) னும்,
(சாந். அ. க. க, உ) னும்,
(மகா. க0. எ) னும்.

(உஉக) குகை
(தைத். உ. க) னும்

(உஉஉ) ககனம்
(மகா. க0. எ) னும்

(உஉஈ) அற்புதம்
(கைவ. சு) னும்,

(உஉச) சத்தியமாயதனம் (மெய்ப்பதம்)
(கேந. ஈஈ) னும்,

(உஉஞ) சபை
(சாந். அ. கச. க) னும்,

(உஉட) சத்தியம்
(சாந். சு. அ. எ) னும்,

(உஉண) பரமவியோமம்
(சுவே. ச. அ) னும், (தைத். ஈ. சு. க) னும்,
(தைத். உ. க. க) னும், (இரு. வே. கு. கசுச. ஈசு) னும்,

(உஉஅ) பரமாலயம் (சிவாலயம்)
(மைத். கூ. உஎ) னும்,

(உஉகூ) ஆகாயம்
(சாந். க. கூ. க) னும், (பிரு. கூ. ச. உஉ) னும்,
(,, கே. கஉ. கூ) னும், (தைத். க. கூ. க) னும்,
(,, அ. க. க) னும், (,, உ. எ. க) னும்,
(,, அ. கச. க) னும், அதர்வசிகையினும்,
(பிரு. ச. க. கஎ) னும், (வே. சூ. க. க. உகூ) னும்,

(உகூ) கம் (வெளி) ஆகாயம் (சாந். ச. கஅ. இ) னுமாகக் காணப்படுகின்றன. இவை சிதம்பரத்தின் நாமங்களாமாறு

சூலம் வஜ்ரம் நிதி சஹா ஸ்ரீகரா ஹிரண்யம்
சுஹோவாரம் விஷ்ணு வாஸுகி ஹாவாரவி
மஹாநம் வாரிவாஹம் வாஜிஹ்ரீத சீதவி
வஜ்ராவஹ வாஷ்டீயா சாஜாநவாவெளியவி
ஷிஷ்வாரம் வ்ருஷ்டி ஸவஹ்ரேவ வாரொதவி
ஸாதி சஹதீ ஷிவா விவாயு சிவாலயம்
வாகாதி வைதரணி ஸ்ரீதாரிணி கௌரிபா
உக்ராதி நியதம் வெளெ ராமஸே ரவிவெ ரவி
வாவசூரா வரா ஸாலோ நர்த்தஹரி வ்விஷ்ணு தா

என்னுஞ் சிதம்பரமான்மியத்துப் பத்தாம் அத்தியாயச் சுலோகங்களானும், அச்சுலோகங்களின் பொருளை அடக்கிய

அத்தன் பாதத் துவனித் தாடத் தமரும் பொதுவின் மெய்மன் றமலஞ்
சத்தும் பரிரண் மயகோ சமகத் தனிபுண் டரிகங் குகைவண் கனலஞ்
சுத்தம் பரமற் புதமெய்ப் பதமச் சுழுநா வழிஞா னசுகோ தயநற்
சித்தம் பரமுத் திபரப் பிரமந் திகழுஞ் சபைசத் சிவோ லயமே.

என்னும் கோயிற்புராணச் செய்யுளானும் அறியப்படும்.

(உகக) கைவல்லியோபநிடதமுதலியவற்றிற் கூறப்பட்டவாறு, உமாசகாயராகிய சிவபெருமான் நீலகண்டத்துவமுதலிய இலக்ஷணங்களையுடையராய் இதய தகராகாயத்தின்கண்ணே தியானிக்கப்படுவாரேல், அவர் சரீரம் நமது சரீரம் போலத் துக்கமுதலியவற்றுக்கு ஆஸ்பதமாய்விடுமாலோ எனின், ஆகாது; நம்முடைய போல அவர் சரீரம் ஜரை, மரணம், சோகமுதலியவற்றுக்குறைவிடமாகாதென மறுத்தற்கு (சாந். அ. க. கூ) ல் அபஹதபாப்மத்துவாதி குணங்கள் கூறப்பட்டனவாதலின்.

(உஉ) எங்கும் வியாபகராயிருரை இங்ஙனம் ஓர் இ[illegible]துள் வரை யறுத்துத் தியானித்தல் பழுதாமெனின், அன்று ; அவர் கொ[illegible] வடிவம் உபாசகர்பொருட்டாம் என்றும், கடத்துள் அடங்கிய ஆகாயம் உபாதி வசத்தினுற் சிறிதாயினும், சொரூபத்தினுற் பெரிதாம் என்று (வே. சூ. க. உ. எ) ல் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றமையின், சிவபெருமான் பிண்டம் அண்டம் இரண்டினும் உபாசிக்கற்பாலர் என்று பெறப்படுகின்றது. பிண்டம் என்றது பிரமபுரமாகிய சரீரம், அண்டம் என்றது பிருதிவிமுதற் சிவதத்துவாந்தமீறிய முப்பத்தாறு தத்துவபுவனங்கள் அடங்கிகின்ற உலகம்.

(உங) தகராகாசம் என்றதில் தகரம் என்றது சிறுமையையும் ஆகாயம் என்றது அம்பலத்தையும் உணர்த்துதலின், **தகராகாசமானது சிற்றம்பலம்** எனப்படும். எங்ஙனமெனின்,

தகராகாசம் = தகரம் + ஆகாசம்
= சிறுமை + அம்பலம். இது ந[illegible]ன். கங. நி-ம், கங. சு-ம்
= சிற்றம்பலம் என்றபிற்று. [சூத்திரப்பிரகாரம்

வடமொழியிலே ஸ்ரீ என்பது போல, தமிழிலே திரு என்னும் பலபொருளொருசொல் மேன்மையுடைய எப்பொருட்கும் விசேடணமொழியாகி அவற்றிற்கு முன்னர் மகிமைப்பொருளை உணர்த்திவரும். வடமொழியில் **ஸ்ரீ தகராகாசம்** எனற்பாலது தென்மொழியிலே **திருச்சிற்றம்பலம்** எனப்படுகின்றது.

(உச) (திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர், திருநாவுக்கரசுநாயனர், சுந்தரமூர்த்திநாயனர் என்னும்) மூவர் (அருளிய) தேவாரமும், ஸ்ரீமாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிய திருக்) கோவை திருவாசகமும், திருமூலநாயனர் (அருளிய) திருமந்திரமுமாகிய இவை தங்கருத்தெலாம் திருச்சிற்றம்பலத்திலே நிறீஇ நிற்பனவாக, (திருவள்ளுவ) தேவர் (திருக்) குறளும், (சிவபெருமானருளிய) திருநான்மறை முடிவும் (உபநிடதங்களும்), வேதவியாச முனிவர் (அருளிய) வேதாந்த சூத்திரமும் ஆகிய இவைகளும் திருச்சிற்றம்பலத்திலேயே தங்கருத்தெலாம் நிறீஇ நின்றவென்று உணர்த்துவாராய் ஔவையார்

> தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவு
> மூவர் தமிழு முனிமொழியுங்—கோவை
> திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லு"
> மொருவா சகமென் றுணர்.

என்றருளிச் செய்தார்.

தேவர் குறள்.

(உகூ) மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்.

சண்டு மலர் என்றது தகரபுண்டரீகத்தின் மேற்று. "தகரபுண்டரீகமிசை ஏகினன்" எனவே, அது "தகரபுண்டரீகத்துள்ளேயுள்ள தகராகாயத்தின் கண்ணே ஏகினன்" எனச் (சாந். அ. க. க) சுருதிப்பிரகாரம் பொருட் படுத்தப்படும். ஏகினன் என்றது ஆதிபகவன் மேற்று. ஆதிபகவன் என்றது உமையோடியைந்த பகவானுகிய சிவபெருமான் மேற்று.

அகண்டாகார நித்தவியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய்கின்ற சிவத் துக்குச் சகளம், சகளநிஷ்களம், நிஷ்களம் என முத்திறத் திருமேனிக ளுண்டென்றும், சகளத் திருமேனியுடையார் மகேசுவரர் எனவும், நிஷ் கள சகளத் திருமேனியுடையார் சதாசிவர் எனவும், நிஷ்களத் திருமேனி யுடையார் சிவன் எனவுங் கூறப்படுவர் என்றும்,

சூஷ்மாதி ஸ்ரீவஸ்து ஸ்தூலாந்தரவஸ்து ஸ்ரீமாயாதீ ஸ்ரீமஹாவஸ்து
ஸ்வாநீ ஸ்யா அதிரிவ்வ தீரயா பேதா (காமி. மஸ். கரிசு)

(உகூசு) காமிகாகமத்திலே "மகேசுவரருடைய சத்தியார் பவானி எனவும், சதாசிவனுடைய சத்தியார் மனேன்மனி எனவும், சிவனுருடைய சத்தியார் ஆதி எனவும் திருநாமம்புனைவர் என்றுள்" கூறப்படுகின்றது. ஞானயோகஸ்தானமாய திஷ்டி எல்லைகண்டாராகிய சிவரைது சத்தி ஆதி எனப்படுவாராதலின்,

ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள் வெண் பாவிலு
லோதிய வொன்பொரு ளெல்லா—முணர்த்தலுற்
றுதவிழ் தார்மாற னாமம் நமைபயந்த
வேதமே மேழ்க்கனை.

என்று சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய பெருந்தித்தனர் கூறியாங்கு, வேதப்பொருள்களெல்லாம் குறள் வெண்பாக்களினுலருளினேராய், வேதாகமப்பொருள்களெல்லாம் உணர்ந்தோராயுள்ள திருவள்ளுவநாயனர் விஷ்ணு, தேவர், இருடிகண்முதலிய பலர்க்கும் செல்லும் பகவன் என்னும் மொழியை அங்ஙனமாகவொட்டாது சிவபெருமானுக்கே சண்டுச் செல் லுமாறு, உமையம்மையாரை உணர்த்தும் ஆதி என்னும் விசேஷணமொழி யைப் புணர்த்தி ஆதிபகவன் என்றனர். ஆகலின், ஆதிபகவன் என்றது

சாந்தோக்கிய கைவல்லிய உபநிடதங்களிற் கூறப்பட்ட கிருஷ்ணபிங்களராகிய உமாசகாயனை உணர்த்திற்று.

சாந்தோக்கியத்திற் கூறப்பட்டவாறு, தகரபுண்டரீகத்துள்ளேயுள்ள ஆகாயத்துள்ளே "ஏகினன்" என்றவாறு கூறுது "ஆகாயத்தை" விடுத்து மலரைமாத்திரங்கொண்டு "மலர்மிசையேகினன்" என்று கூறினமை சுருங்கிய சொல்லால் விரிந்த பொருளைக் கூறும் அழகுபற்றியாம்; இமாசலத்துள்ளார் ஒருவர் "காசிக்கப்புறத்துள்ளார் இராமநாதர்" என்றவிடத்து இடையிற் நிதம்பரமில்லை என்று கொள்வாருண்டா? அதுபோல மலருக்குமேல் "ஏகினனை" க் கூறியவிடத்தும், திருச்சிற்றம்பலமாகிய தகராகாயம் தகரபுண்டரீகத்ததெனக் கோடற்பாற்று. இத்திருக்குறள் கைவல்லியோபநிடதப்பொருளைத் தொடர்ந்து அருளிச்செய்யப்பட்டது; இரண்டினும் மலராகிய இதய புண்டரீகமும் ஆதிபகவனுகிய உமாசகாயரும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருத்தலின்.

சேர்ந்தார் என்றது ஆவிருத்தியதிகரணத்திற் (ச. க. உ) கூறப்பட்டவாறு திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணேயுள்ள சிவனுரோடு ஒற்றுமையுற இடையறுது சோஹம்பாவனையாகிய சிவோஹம்பாவனை செய்தலின்மேற்று.

"நிலம்" என்றது சாந்தோக்கியாதி உபநிடதங்களிலே பிரதிபாதிக்கப்பட்ட பிரமலோகமாகிய சிவலோகத்தின் மேற்று.

ஞானயோகிகள் மகாமாயோற்பன்ன விசுத்தகாரியகரணர்களாய் (தைத். உ. க. னும், சாந். அ. கஉ. ரு) னுங் கூறப்பட்டவாறு, நிரதிசய பிரமானந்தத்தோடு மற்றைய வேட்ட போகங்களையும் நீடு துய்த்து வாழ்வார் என்றுணர்த்துவாராய் வள்ளுவநாயனர் "நீவோழ்வார்" என்றனர்.

திருநான்மறைமுடிவு.

இருக்குவேதம்.
சுவேதாசுவதரோபநிடதம்.

ஐவோ zகூரை வாரை வெ்ரா நூவுலி நூவா கூயிலிரை நிஷை ஞை| யஷ்ஹ வெ கிரீஆ கூரிஷ்ரீதி ய ஹ்ரீவ்ஹ்ஹ ஹை ஷ ரோஷ்ரை|

(உரை) "மூன்று வேதங்களின் நிதியாய்ப் பெரியோர் பற்றிநிற்கும் பரமாகாயத்ததாயுள்ள அழியாப் பொருளை அறியாதவனெவனே,

அவனுக்கு அவ்வேதத்தினும் பயன் என்? அதனை அறிபவர்களே கிருதார்த்தராயமர்ந்தனர்" என்று (இரு. வே. க. கசுச. நூகூ. னும், கவே. ச. அ) னும்,

தைத்திரீயோபநிடதம்.

யொ வெஏ நிஹிதம் முஹாயாம் வரஃஇ வெ்யாஃ ஸ்ரூ்ஹெத ஸவஃஹ நூசோ நூஹ வ்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா।

(உநூஅ). இதய குகைக்கண்ணதாகிய பரமாகாயத்தில் இருக்கும் (சச்சிதானந்த பிரமத்தை) எவன் அறிகின்றானே, அவன் சர்வஞ்ஞதையுடைய பிரமத்தின் ஆனந்தத்தோடி சமஸ்த வேட்ட போகங்களையுங் துய்க்கின்றனன்" என்று (வே. சூ. நூ. கூ. சம)ற் கூறப்பட்டவாறு (தைத். உ. க)னும்,

ஸெஷோ ஹாம்ஸ்மீ வாய்ஸ்ணீ விஶ்வா வரஃஇ வெ்யாஃ நீர்ஜிஹிதா।

(உநூகூ) "பரமாகாயத்திலே நிறுத்தப்பட்ட அந்த வித்தை (வருணன் கூற) பிருகுவாருணியினால் அறியப்பட்டது" என்று (தைத். நூ. சு) னும்,

கடோபநிடதம்.

ஸொஉ்வநஃ வாயாகாஎ்தி கஶ்மிஞ்ஶாஃ வாஸம வடிழ।

(உசம) அவன் (அறுவித) அத்துவாவின் கரைக்கண்ணதாகிய அந்தப் பரப்பிரமத்தின் பரமாகாய சிவபதத்தை அடைகின்றனன்" என்று (வே. சூ. ச. ச. உஉ. னும், ச. நூ. கசு) னுங் கூறப்பட்டவாறு, (கட. நூ. கூ) னும்,

பிருகதாரணியோபநிடதம்.

ய ஏஷோகஹ்ரு்தய ஆகாஸ ஸ்தஸ்மிஞ்ஶெதே ஸவஃஹ்ரு வஸீ ஸவ்ரு்யெஷாந ஸவஃஹ்ரு்யாயிவதிஃ।

(உசக) "எது இதயத்துள் ஆகாசமாயிருக்கின்றதோ, அதில் அனைத்தையும் வசிகரிப்பவரும், அனைத்துக்கும் சுசானரும், அனைத்துக்கும் அதிபதியுமாயினர் அமர்கின்றனர்" என்று (பிரு. சூ. ச. உஉ) னும்,

கஸ்மி ந்வஹ்ரு்ஷெ மாஹ்ரு்காஸ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச।

(உசஉ) "கார்க்கியே! அந்த அக்ஷரப்பிரமத்திலன்றே ஆகாயம் குறுக்கும் மறுக்குமாய் ஊற்றது" என்று (பிரு. கி. அ. கக) னும்,

சாந்தோக்கியோபநிடதம்.

ஹய யதிஉவிஷ்டி ஹ்ரஷுவ்ரெ உஹரம வ்ணுஸீகம வெஷ்ட உஹ
ரொ zவிஷுஹஹராகாரஷுவிஷ்டிஸ்யுஉஹ வுஉநெஷுவ்யம கதுராவ விஜிஜ்ஞா
விதவ்யிழ |

(உசஙு) "பிரமபுரம் என்னும் இதிலே தகராபுண்டரீக வீடு உள்ளது; இதிலே தகராகாசம் உள்ளது; இந்தத் தகராகாசத்துக்குள்ளேயுள்ளது நாடற்பாற்று; அறியற்பாற்று" என்று (சாந். அ. க. க) ஹும்,

ஹவ்ரணி ஹவா உசாநி ஹ்ருதாநி சூகாராதெவ வஸ்ரூத
ஷ்ருஹ சூகாரம வ்ரதிஷ்டம யஹி|

(உசச) "ஆகாயத்திலிருந்து இப்பூதமனைத்தும் உற்பத்தியாகி, ஆகாயத்தைப் போய் அடைகின்றன" என்று (சாந். க. கூ. க) ஹும்,

கைவல்லியோபநிடதம்.

ஹ்ரத்ரணுஸீகம விரஜம விமலம விசிஜ்ய பெஜ்ய விஷம வி
ஸொகழ| கூசிஜ்ய வெதுஹ நஹராஹ்வம ஸிவம ப்ரஸாஹ ஜ்ரதம
ஹ்ரவுயொநிழ|

(உசடு) "இதயபுண்டரீகத்தைத் துகளற்ற சுத்தமாகக் கருதி அதன் மத்தியிலே தெளிவுடையராய், சோகமில்லாதவராய், எண்ணப்படாதவராய், வெளிப்படாதவராய், அனந்தரூபராய், சிவனுய், பிரசாந்தராய், அமிர்தராய், பிரமயோனியாயுள்ளாரை ..... தியானித்து" என்றற் றொடக்கத்தனவாகக் கைவல்லியோபநிடதத்தினும்,

மகாநாராயணோபநிடதம்.

ஹம கதகுடிரெ வரஷெ வெயாதீ|

(உசசு) "இந்த அந்தப் பிரமம் அழியாத பரமாகாயத்துள்ளது" என மகாநாராயணத்தினும்,

*உஹரம விவாவ்ய வரவெஷ்ட ஹ்ருதம யத்ரணுஸீகம வ்ரரஷெஜ்ய
ஸம்ஷ்ய கதராவி உஹரம முமநம விஸொக ஸுவஷ்டி* ந்யுஉஹவுஉ
வாஸிதவ்யிழ|

*உஹரம விவாவம வரஷெஜ்ஹ்ருதிழ என்று பாடாந்தரமுண்டு.

(உசள) "(பிரம)புரமத்தியிலே இருப்பதாய்ப் பாவமிலதாயுள்ள தகர புண்டரீக வீடு என எதுவுண்டோ, அதிற் சோகமிலதாகிய தகராகாசம் உள்ளது; அதனுள் உள்ளது உபாசிக்கற்பாற்று" என்று மகாநாராயணத்திலும்,

மூண்டகோபநிடதம்.

ஏவெ ஸுஹுவுரெ ஹெஷு வெரா3நுரா தா வ்ரதிஷ்டி3।

(உசஅ) "திவ்ய பிரமபுரத்திலே உள்ள ஆகாயத்திலே ஆன்மா (சிவபெருமான்) அமர்ந்தனர்" என (மூண். உ. உ. எ) லும்,

அதர்வசிகோபநிடதம்.

ஸ0ஹு ஸாகோஸி2ஷு ஷ்வயி3।

(உசசு) "சிவபெருமான் ஆகாயமத்தியிற் தியானிக்கற்பாலர்" என்று அதர்வசிகையிலும்,

பிரசிநோபநிடதம்.

ஸ வஸ்தஷ்டா ஜீவஸ்தா ஷ்ரா ஷ்ர0 வ்ருிஸ்ரய0 வ்ரு்ஷ தீகூ3ஸ்தி3।

(உநி0) "அவன் இந்தச் சிவகனராகிய (இரணியகருப்பரினின்றும்) உற்கிருட்டராகிய (நாராயணர்க்கும்) பரமாய்த் (தகரபுண்டரீக) புரிக்கணுள்ள புருஷரைச் (சிவனரைக்) காண்கின்றனன்" என்று (பிர. நி. நி) லும்,

மாண்டேக்கியோபநிடதம்.

கூர்த்ர ஸ்ரு்தயெ-ர வ்யவஹாயு-ர் வ்ரவஹெந்ரவஸி ஸ்ரி வொ zஜெத ஸ்வவஜோ0கா3ர்।

(உநிக) "அளவில்லாதவராய், வாக்கிந்திரிய வியவகாரத்துக் கெய்தாதவராய், சமஸ்தப் பிரபஞ்சோபசாந்தராய், அத்துவிதராய், துரியராய், ஓங்காரராய் நின்ற சிவபெருமான்" என்றவிடத்துக் கூறப்பட்ட சிவபெருமான் நிவிர்த்திகலாசக்கரம், பிரதிஷ்டாகலாசக்கரம், வித்தியாகலாசக்கரம், சாந்திகலாசக்கரம் என்னும் நான்குக்கும் மேலாய் (கூ0-ம் இலக்கத்திற்) கூறப்பட்ட சாந்தியதீத அத்துவாதீத பரமாகாய துரியமூர்த்தியாம் என்பது போதர மாண்டேக்கியோபநிடதத்தினுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

உபநிடத உபக்கிரமணிகை.

ஈசாவாசியோபநிடதம்.

(உநிஉ) ஈசாவாசியோபநிடதத்து முதன் மந்திரத்திற் கூறப்பட்ட ஈசரும் அச்சிவபெருமானேயே உணர்த்திற்று.

கேநோபநிடதம்.

(உநிஙு) கேநோபநிடதத்திற் கூறப்பட்ட உமை பிருகதாரணிய சாந்தோக்கியாதி உபநிடதங்களிற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட பரமாகாயமாம்.

தைத்திரீயோபநிடதம்.
கண்ணுவசாகை.
சதபதப்பிராம்மணம்.

(உநிச) (தைத். உ. அ. ணும், கண். சா. சு. கூ. கூஉ, கூஙு) னும் மநஷ்யானந்தமுதல் ஒன்றுக்கொன்று மேன்மேலாகக் கூறி உயர்த்திக் கொண்டுபோய் முடித்த பதினைஎவது பிரமானந்தம் (சத. பி. கச. சு. சு. க. ணும், பிரு. நி. சு. க) னும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டு, பிருதிவி சலில வாயு அந்தரிக்ஷலோக கந்தருவலோக ஆதித்தியலோக சந்திரலோக நக்ஷத்திரலோக தேவலோக இந்திரலோக பிரஜாபதிலோகம் என்னும் லோகங்களையெல்லாம் கடந்த பிரமலோகமாகிய சிவலோகத்தின்பாலதாம் என்றும்,

ஐதரேயோபநிடதம்.
அதர்வசிரோபநிடதம்.

(உநிடு) இந்தப் பிரமலோகத்தையே ஐதரேயமும் அதர்வசிரசும் (ஐத. நி. சு. ணும், சு. ச) னும் சுவர்க்கலோகம் என்றுங் கூறியவாம் என்க.

(உநிசு) (தகரா) காசம் நட்பமாய்விடின் பிரமபுரமாகிய சரீரத்துள் மாத்திரம் அடங்கிய தொன்றுய்விடுமே எனின், அன்று;

ல ஹொவாஅ யஉ-ூஙூ-ற மாமி-ஃ ஞிவொ யஉவ-ூரூ வூயிவூர யஉஹரா ஏூவாவூயிவீ ஐஉ யஉ-ூ-ஙஊ ஹவஅ ஹவிஷ்ஷூஎ தூஅகூஉ ஞுகாரய வாவ கஎொஙஊ வொஅகஞைதி

(பிரு. நி. அ. எ)

(உநிஎ) "கார்க்கியே, வானத்துக்கு மேலும் பூமிக்குக் கீழுமாக வானம், பூமி, இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்பவற்றை அடக்கிக் குறுக்கும் மறுக்குமாய், அமைந்ததெதுவோ அது ஆகாயத்தில் (அமர்ந்தது)" என, (அரைமாத்திரையிலடங்கும்மடி யகலமளக்கிற்பாரில்லாவடி * என்றவாறு) கூறப்பட்டிருத்தலின், அந்த ஆகாயம் அணுத்துக்கும் மேலாய் அளவுட் படாது விரிந்துபோந்தமை உணரற்பாற்று. இங்ஙனம் வேதாந்த சூத் திரத்துக்கு ஆதாரமாய் நின்ற ஈசகேநாதி உபநிடதமணித்தும் ஆகாசம் பரமாகாசம் எனப்படும் தகராகாசத்தில் தங்கருத்தெலாம் நிறீஇ நின்றமை வெளிப்படை.

மூவர் தமிழ்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

(உநிஅ) கற்றுங்கெரியோம்பிக்கலியைவாராமே
செற்றுர்வாழ்தில்லேச்சிற்றம்பலமேய
முற்றுவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே
பற்றுநின்றுரைப்பற்றுபாவமே.

வருமாந்தளிர்மேனிமாதோர்பாகமாந்
திருமாந்தில்லேயுட் சிற்றம்பலமேய
கருமாணுரியாடைக்கறைசேர்கண்டத்தெம்
பெருமான்கழலல்லாற்பேணுதுள்ளமே.

கோலமாயநீண்மதிற்கூடலாலவாயிலாய்
பாலனையதொண்டுசெய்துபண்டுமின்றுமுன்னீயே
நீலமாயகண்டனேநின்னையன்றிநித்தலுஞ்
சீலமாயசிந்தையிற்றேர்வதில்லைதேவரே.

பொன்றயங்கிலங்கொளிர்நலங்குளிர்ந்தபுன்சடை
பின்றயங்கவாடுவரய்யிஞ்ஞகாயிறட்டிலீ
கொன்றையம்முடியினுய்கூடலாலவாயிலாய்
நின்றயங்கியாடலேநினைப்பதெனியமமே.

பெரியபுராணம்.

ஒன்றுவே றுணர்வு மில்லே ஞெழிவற நிறைந்த கோல்
மன்றினுண் மறைக ளேத்த மாணுட ரூய வேண்டி

* திருவதிகை, திருவடித்தாண்டகம். எ.

நின்றுநீ யாடல் செய்தை நினைப்பதே நியம மாகு
மென்றபூம் புகலி மன்ன ரின்தமிழ்ப் பதிகம் பாட.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

(உஅசு) வில்லைவட்டப்படவாங்கியவணர்தம்
வல்லைவட்டம்மதின்மூன்றுடன்மாய்த்தவன்
றில்லைவட்டந்திசைசனகதொழுவார்வினை
யொல்லைவட்டங்கடந்தோடுதலுண்மையே.

பெரியபுராணம்.

பரவுந் தில்லை வட்டத்துப் பயில்வார் பைம்பொ னம்பலத்து
ளரவும் புனலுஞ் சடையாட வாடு வார்கூத் தாராமை
விரவுங் காதன் மிக்கோங்க வேதம் படியுந் திருப்படிக்கீ
ழிரவும் பகலும் பணிந்தேத்தி யின்பஞ் சிறக்கு மக்காளில்.

பூரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

(உசo) பாரூருமரவல்குலுமைநங்கையவள்பங்கன்பைங்கணேற்ற
ணூரூரன்றருமனந்தமர்செகிஷ்டும்போதுதடுத்தாட்கொள்வா
னூரூரன்றம்பிரானூரன்மிகொங்கிலணிகாஞ்சிவாய்ப்
பேரூர்பெருமானேப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தேபெற்றுமன்றே.

பெரியபுராணம்.

அத்திருப் பதிய யணைந்தரமன் றம்மை யாண்டவர் கோயிலுட்புகுந்து
மெய்த்தவர் சூழ வலங்கொண்டு திருமுன் மேவுவார் தம்மெதிர் விளங்க
நித்தனர் தில்லை மன்றுளின் ருட வீடிய் தோலநோ் கரட்டக்
கைத்தலங் குவித்துக் கண்களா னந்தக் கலுழிநீர் பொழிதரக் கண்டார்.

மணிமொழி.

(உசுக) வேதாந்த சூத்திர நீலகண்டபாடியத்தி ஜன்மாதிகரணத்தினும் (க. க. ஒ), ஆகாயப்பிராணாதிகரணத்தினும் (க. க. உரு, உச), சர்வத்திரப்பிரசித்தாதிகரணத்தினும் (க. உ. க), அக்ஷராதிகரணத்தினும் (க. ரு. கூ, கo), ஈக்ஷதிகர்மாதிகரணத்தினும் (க. ரு. கஉ), தகராதிகரணத்தினும் (க. ரு. கங—உஉ), பிறவிடங்களினும் ஆகாசமே தகராகாயவிஷயம் கூறப்பட்டிருத்தல் சிவார்க்கமணிதீபிகையுள் நன்கு புலப்படும்.*

திருக்கோவையார்.

(உசுஉ) எறும்பாலணியிறையம்பலத்தோனெல்லிசெல்குறுவோர்
கலம்பாவியமுற்றுங்கல்லினுங்கல்வரைநாடரம்ம
சிலம்பாவடிக்கண்ணிசிற்றிடைக்கேவிலைசெப்பலொட்டார்
கலம்பாவியமூலியின்விலையென்னீகருதுவதே.

(இ—ள்) சிலம்பா, எறும்புகளால் அலங்கரிக்கும் இறைவர், திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணர், அவரது (சிற்றம்பலத்தில்லை) எல்லைக்கண்ணே அவரை அருண்ஞானத்தினல் வியாபித்தணுகுதற்குக் கருதும் சிவன் முத்தராயினரது நன்மைபரந்த (பிருதிவி முதற் சிவதத்துவாந்தம் வரையுமுள்ள) பிரபஞ்சமனைத்தையும் நீ கொடுப்பினும், எம்முடைய தமராகிய கல்வரைநாடர் வடுவகிர்போலும் கண்ணையுடையாளது சிறிய இடைக்கே விலையாகச் சொல்லுதல் இயையார், கலம்பரந்த மூலியின் விலையாக யாதனை நீ கருதுவது? ஒன்றற்கும் அவர் உடம்படார்; என்பதாம்.

பெரியபுராணம்.

அறிவி னல்லை யாயதிருத் தில்லை யுள்ளே யமர்ந்திறைஞ்சிப்
பிறிவி லாத திருவடியைப் பெருகு முள்ளத் தினிற்பெற்றுச்
செறிவு ஞான போனகர்வர் தருளும் புகலி சென்றிறைஞ்சி
மறிசேர் கரத்தார் கோயில்பல வணங்கி மகிழ்ந்து வழிக்கொள்வார்.

திருவாசகம்.

(உசுங) எம்பிரான் போற்றி வானத் தவரவ ரேறு போற்றி
கொம்பரார் மருங்குன் மங்கை கூறவெண் ணீறு போற்றி
செம்பிரான் போற்றி தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலவ போற்றி
யும்பரர் போற்றி யென்னை யாளுடை யொருவ போற்றி.

திருமந்திரம்.

(உசுச) வீழ்நிழ லெருவும் விழுமெழு மெய்சோருந்
தம்மைநந் தாமறி யார்கள் சதிர்கெடுஞ்
செம்மை சிறந்த திருவும் பலக்கூத்து
எம்மலர்ப் பொறியாதத் தண்புவைப் பார்கட்கே.

இங்ஙனம் திருக்குறுமுனிமுதலிய முனிவர்களிருந்து ஒவ்வோர் பிரமாண மாத்திரம் ஸ்தாலீபுலாக நியாயங்கொண்டு எடுத்துக் காட்டினம். மற்ற வைகீக முன்பின் மலிவற ஆராயவல்ல பெரியோர் திருச்சிற்றம்பலத்தி லேயே எப்பொருள்களுங் கோவைபட்டிருத்தல் காணவல்லுநரவர்.

ஜ்ஞாந0 க்ரியா ச யய்-ா ச யொகஸ்ததி ஸ்ரைஸ்ரயி।
உதஷ்டாடி ஸ்ரோவ்ரதொ ஜ்ஞ யந்ி-ஸ்ஸ நாதநः।

(வாயு. உத். கக. கூ0)

தெத்ராதஃ வாஸோ யஜ்ஞ ஸ்ரயு-ாதி ஸ்ரா உதவி-யஃ।
தெஷ்ட வாஸ்ரவதொ யொ ஸ்ரிஷ்0 ஸ்ரதிக்ஷயெஜ்ஜுஷ்டி

(வாயு. பூ. உஅ. கள)

(உசுரு "சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் எனச் சிவபுண்ணியம் நால்வகைப்படும்; அவற்றுட் பாசுபதயோகம் உறுதியாய்ச் சிவபிரானு ரைப் பிரத்தியக்ஷமாக்கும்" என்று வாயுசங்கிதை கூறலானும், அந்தப் பாசுபதயோகத்தையே நீலகண்டசிவாசாரியர் கன்மயாகம் தபஸ்யாகம் ஜப யாகம் என்னும் இந்த மூன்றுக்கும் மேற்பட்ட ஞானதியானம் (ஞான யோகம்) என்றும், இது பிரமசொரூபத்தை அடைதற்கு நேரே ஹேது வாயுள்ளதென்றும் அக்கினிகோத்திராதிகரணத்தில் (ச. க. ககூ) கூறினராக, சைவசித்தாந்த சந்தான சாரியருள் ஒருவராகிய உமாபதிசிவாசாரியர் தில் லைச் சிற்றம்பலத்தை ஞானயோகஸ்தானம் என்பாராய்

பிறந்தில மாரூர் தன்னிற் பேசிய தூசி மேவி
யிறந்தில மிரண்டு மூத்தி யின்பமும் பின்ப தாகா
முறைந்திடுந் தில்லை ஞான யோகமார் தான மாமாற்
செறிந்தடி காணச் சீவன் முத்தராய்த் திரியலாமே

என்றருளிச் செய்தனர்.

ஆன்மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவம் என்னும் முத்திறத் தத்துவங்களுள்ளே அதிதாபாக ஆன்மதத்துவத்தினின்ற ஏகான்மவாதியார் அதிதாபாக சிவதத்துவத்தின்பாலராம் திருச்சிற்றம்பலவரை மந்தபுத்தி யினர் உபாசனையின்பொருட்டுள்ளார் என்று தூஷித்தலானும், அங்ங னம் வைணவருக்கும் அத்திருச்சிற்றம்பலம் உருசிக்காமையானும், சமஸ்த சாஸ்திரப்பிரதிபாதிதமாகிய திருச்சிற்றம்பலமானது சைவசமயிகளுக்கே வீற்புடைத்தாய் வாய்த்த பெருஞ் செல்வமாயிற்றென்க.

(உசுசு) "இருடிவாமதேவர் நான் மனுவாயினேன் சூரியனுயினேன் என்றனர்; இங்ஙனம் நான் பிரமமாகின்றேன் என்று அறிபவன் (பாவிக்கிற

வன்) எல்லாமாயாகின்றனன்; தான் வேறு தேவதை வேறெனக்கொண்டு அன்னியமாய்த் தேவதையை வழிபடின் அவன் அறிந்தவனுகான்" என்று (பிரு. கூ. ச. க0) கூறுகின்றமையின், அஃதபாவனையொழிந்து அத்துவித பாவனை செய்யக்கடவன். "தேவனென்றே, இராஜனென்றே, ஈனே ஈதெல்லாம் என்றே தியானிக்குங்கால், அவன் ஆசை குறந்தவனுய், அபகத பாப்மத்துவகுணமுடையனுய், பயமிலனுயாகின்றன். அவன் மனவியினல் ஆலிங்கனஞ் செய்யப்பட்டவிடத்தும் யாதும் அறியானுய், (அருள்) ஞான பரமான்மாவினுற்றழுவப்பட்டு, உள்ளும் புறம்பும் அறியாது நிற்கின்றனன்" (எனவே, பரமானந்தமடைந்து நிற்கின்றனன்)" என்று (பிரு. சு. கூ. உக) ற் கூறப்படுகின்றது.

ஹிஹை டெஹை ஸிவொ ஹ-ஓஹ்வா ஸிவயூ3-ஹ்வஸ்ரிதஃ।
ஸிவா நo3ஷ ஃநு-வ்ராவ்ய ஸுஹ்ருதாய கஸ்யசித்।

(உசுஎ) "பின்னமாகிய தேகத்திலே சிவகுணங்களோடியைந்து சிவனுகிச் சிவானந்தம் அநுபவித்து வேறுபடாதிருக்கின்றனன்" என இரௌரவாகமத்திலுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பரமான்மாவைக் (குருப் பிரசாதத்தினுற்) கண்டு, கேட்டு, நினைந்து, அறிந்தால் இஃதெல்லாம் அறியப்பட்டதாயிற்று என (பிரு. சு. நி. சு) பிரமபாவனை கூறி, சைந்தவ வுப்புக்கட்டியானது உள்ளும் புறமுமின்றி எல்லாம் இரசகனமாயிருத்தல் போல, இந்தப் பரமான்மாவும் உள்ளும் புறம்புமாகியவெல்லாம் (அருண்) ஞானகனமாயிருக்கின்றதென்று (பிரு. சு. நி. கஉ) னும்,

ஸுஷ்நாஸீ வா ஸுரே ஸயோ3தா ஸுநஸ்ஸீ3தியூ3-ஹ்வ।

(உசுஅ) "இந்தப் பரமான்மா நாசமிலாததும் சேதிக்கப்படாதது மாகிய குணத்தையுடையது" என்று (பிரு. சு. நி. கச) னும், "அங்கே துவிதமாயிருந்தாலன்றே ஒருவன் ஒன்றைப் பார்ப்பதும், ஒருவன் ஒன்றை மணப்பதும், ஒருவன் ஒன்றை உருசிப்பதும், ஒருவன் மற்றொருவனை வாழ்த்துவதும் பிறவும் நிகழும்; அவன் பிரமபாவனையினுல் எல்லாம் பிரமமாய் இருக்குங்கால், அவன் மற்றொன்றைப் பார்ப்பதெங்ஙனம்! மணப்பதெங்ஙனம்! உருசிப்பதெங்ஙனம்! வாழ்த்துவதெங்ஙனம்! கேட்பதெங்ஙனம்! பரிசிப்பதெங்ஙனம்! அறிவதெங்ஙனம்!" என்று (பிரு. சு. நி. கசு) னும் கூறியதாலும் அப்பரமானந்தநிலைபற்றியேயாம், மேலும், பிரமபாவனை (தைத். கூ. க0. ச, நி, சு)னும், (முண். கூ. க. உ, கூ) னும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸிவொ zநு3ஷ்ஹ ஹெவா நு3ஷ்' வ்ரூஹ்வ0 விவஜ்ஜ-ஹ்யெஷ்| யஸ்ரி வ ஷ்லோஹஷ்டெவ்தி கஷ்டெதக0 ஹாவயெ-ஹ்வா।

(உசுக) "இவன் வேறு தான் வேறு என்னுங் தவிதபாவனை யொழிந்து இவனே நான் என்னும் அத்துவிதபாவனையை எப்போதும் பயில்க" என்று சர்வஜ்ஞரானேத்தரங் கூறியதாலும் மேலே கூறிய சுருதிப் பொருளையேயாம்; இந்தச் சிவானந்தலஹரியில் நிற்பவன் ஒன்றைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும் பார்ப்பதில்லை என்றஞ்ஞெடக்கத்தனவும் ஆனந்த மேலீட்டினல் அவன் மனசு பிற விஷயும்பற்றிக் கவரப்படாதென்பதை உணர்த்தின.. பெத்தாவஸ்தையில் ஆன்மாவேனும், மற்றைச் சுடப்பொரு ளேனும் அறிவித்தால் அறிவதுங் காட்டினுற் காண்பதும், இயக்கினல் இயங்குவனவுமாயிருத்தலால், அறிபவரும், காட்டுபவரும், இயக்குபவரும் பரப்பிரமசிவனர் என்று பிருகதாரணியத்து அந்தரியாமிப்பிராம்மணம் கூறிற்று.

ஸஷ ஹ்யேவா நந்தயாதி।

(உஎ0) "இவரே ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்ரரன்ரே" என்று (தைத். உ. எ) னும்,

ரஸ0 ஹ்யேவாய0 லப்ஜ்வா நந்தீ ஭வதி।

(உஎக) "இவன் ஆனந்தத்தை அடைந்து ஆனந்தமாகின்றனன்" என்று (தைத். உ. எ) னும்,

ஏஷஹ்யேவ ஆனந்த யாதி நாந்யதா।

(உஎஉ) "பிரமானந்தத்தை அடைந்து ஆனந்தமாகின்றனன்; மற் ரோர் பிரகாரத்தால் அன்று" என்று சிவாகமத்தினுங் கூறப்பட்டது. இங் ஙனம் சர்வஜ்ஞதாதி குணஞ்ஞையுடையவனுய் விளங்குதலே சிவத்துவம் எனப்படும்.

விஜ்யா தஜ்ஜாஸ்ரு வஜ்ஞாந்ய யாதி நாந்யதா।
ஸ்ரு ஜ்ஞாந்ய தயா ஜ்ஞாஸ்ரு ஸ்ரு ஜ்ஞ சிவ ஈ ஸ்ரு தரஹ।

(உள்ங) "வித்தையினுலே அவித்தை நீங்கியவிடத்துத் தானே சித் தித்த ஐக்கியமே சிவசுயர்க்கு எய்துகின்றது; அதுதான் சாமியம் என்ற பிரமசைதையிற் புருத்திய சுலோகமும், அதன் தாற்பரிய தீபிகையும், எகான்மவாதிகளார் (மூண். உ. க. உ) ற் பொருத்தி உரையும் கற்பனைகளாம் ஆன்ய பின்வரும் பிரமாணங்களாற் சித்திக்கின்றது.

ஸவ-ஜ்ஞ கூ கூவ்ஜி ஜ்ஞாநிவைராஜ் வூதஜ்ஞ தா நித்ய ஜ்ஞாவஜ்ஞிஃ।
கூநஜ்ஞாதிஜ்ஞ நிராஜ்ஞோ தா, விஜ்ஞாநெஹ வூ ஜ்ஞிலகூ ஜெதி।

(உசை) "முற்றறிவு, வரம்பிலின்பமுடைமை, இயல்பாகவே பாசங் களினீங்குதல், தன்வயமுடைமை, பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடை மை, இயற்கையுணர்வினனாதல், தூயதேகமுடையனாதல் (என்னும் எண் குணங்களை) அடைபவன் சிவத்துவத்தைப் பெறுகின்றான்" என்று சர்வஞ் ஞாநேத்தரங் கூறுகின்றது.

ரூஶ்வரா தத்ர்ணா ஸ்ருவ்ர் வஸ்ருஜ்ஜெ தடா தந்ரி।
வ்ணுவ்ர்ஷவஸ்வகர் தர்ணாநீவ திதொ ஸ்ருதீ।
வ்ணுர் வஸ்ருஜ்தெ வ்ஸ்வா ஶிதாழி வஜநாஜ ஸ்ர்டி।
தவா ஜ ஶிவவ்ர்தா ஸ்ருவ்ர்ஜ்ஜுவாழி யாந்ரி்கர்।
உதெயுஸ் ர்ணவஸ் கராஜ வாஜ்வஷ்ணா நிர்ம்ஜி்தர்।

(உஎடு) "சிவபெருமானிலிருந்து அக்குணமனைத்தும் அப்போது ஆன்மாவிற் சங்கிரமிக்கின்றன; புண்ணியபுருஷசம்பர்க்கத்தினாற் புண்ணி யங்கள் ஒருவனுக்கு எய்துமாறு போல என்றற்றொடக்கத்தவற்றால் வெளி ப்படை; அங்ஙனமே சிவபெருமானைப் போல முக்தராயினோரும் சர்வஞ் ஞத்துவாதி குணங்களையுடையராகின்றனர்; இங்ஙனம் குணங்கள் ஆன்மா விற் சங்கிரமிக்கும் என்னும் சாமியபக்ஷம் நிரூபிக்கப்பட்டது" என்று சித்தாந்தவிவேகத்திலும்,

யஸ்யைதெ மஹாரிஷ்ர்தஷ்ஸ்ராரா சுஷ்ஷ ஸாதி்ர்ணா ஸ்ரு வ்ரஜ்ஜண ஸ்ராய்ர்ஜ்யி।

(உஎசு) "எவனுக்கு இந்த நாற்பது சம்ஸ்கீரங்களும் பரமான்மா வின் (சர்வஞ்ஞதாதி) எண் குணங்களும் ஏய்துகின்றனவோ, அவன் பிர மத்தின் சாயுச்சியத்தை அடைகின்றனன்" என்று கவதமசூத்திரத்து எட் டாவது கண்டத்திலும்

(உஎள) உக்ஷா வ்ர்ண-ர்ம வியாநெந ர்ணாவ்ர்தந ஶாவ ரொஜ। ஓம் ஹாஶ்தாதி ஸ்ருவ-ர்ஜ்ஜொ ஜவ ஸ்வாஹா। ஓம் ஹீஶ்தாதி வரி்தாபெவொ ஜவ ஸ்வாஹா। ஓம் ஹ்ரூஶ்தாதி ஸுநாதிவொயொ ஜவ ஸ்வாஹா। ஓம் வைஶ்தாதி ஸ்வாதிஜ்ஞெரா ஜவ ஸ்வாஹா। ஓம் வொஶ்தாதி ஸ்ருவ்ர்ஜ்ஜுவாழி ஜ-ர்வ ஸ்வாஹா। ஓம் ஹம் ஸுதி ஸ்ருதி ஸ்ருவ ஸ்வாஹா என்று(அக்ஷ அ அ சை)ம் சுலோகத்துக்குப் பின்னும்,

(உஅ) யஸ்யைதா ர்ணாஸ்தெ ஸ்ர்ந ஸ்ரஸ்யை வெவா ஏயெழ। ஸவ-ர்ஜ்ஜாய (illegible)

MAHAMAHOPADHYAYA
No 11 V S IVER LIBRARY

சுஷ்வாத்மிo வ்யாதஹரந்ரு உநஹரo ஸத்யிவே ச என்று (வாயு. உத். கஞ். கoக, கoஉ) னும் உணர்த்தப்பட்டவாறு

ஆன்மாவிலே சர்வஜ்ஞதைமுதலிய சிவகுணங்கள் பதிதலே சாமியம் என்பது போதர

ஶுத்த ஶிவஸ்யோ ஹ்யெஷ:।

(உஎசு) "முக்தன் சிவசமமாகின்றான்" என்று (வாயு. பூ. உ. எசு. னும், உஅ. உஉ) னும்,

வாஜ்ய்o ஶிவஸ்யோ நதா।

(உஅo) "சாதிக்கப்பட்டது சிவசாமியம்" என்று (வாயு. உத். கக. கஉo) னும்,

(உஅக) வ்யஷ்டிர்ஸ்ருஜ ச நியொஜ்ய கதே வரயா ஶிஷ்டிவ்ரு ஜிவுத்திகாo ஸவ-ஜ்ஞகுஸ்ரு-தே ரவ்ரு நாதிகஶே ஷ்வ்யாதஹரந்ரு ஸஜ்ஞாநி ச। ஸத்யிo வ்ரூஹி-ஶிதிஶநக விஷயாo ஷட்டo ஸ்ரூணாநாo கத ஸ்ரூவா ஹ்ரூநமத ஶ்ரூவெந வஷ்ட்யஸ்o ஶிஷ்டிவ்ரு கதா யொஜயெத்।

என்று சித்தாந்தசாராவளியினும் கூறப்படுகின்றது. இந்தச் சிவத்துவத்தை உபநிடதங்கள் அமிர்தத்துவம் என்று வழங்குகின்றன.

கூஷ்ய கஹo ஹி விoஷ்டெத।

(உஅஉ) "சிவத்துவத்தைத் திகேக்கின்றனன்" என்று (கேந. கஉ) னும்,

ஸ்ரவஹஸoஷ்ஸ்ரு zஷ்ய கஹ ஶேதி।

(உஅசு) "பிரமத்திலே (சிவோஹம்பாவனையினல்) நிறீஇ நின்றே னே சிவத்துவத்தை அடைகின்றனன்" என்று (சாந். உ. உசு. க) னும்,

கயொஷ்ணோயஸ்ருஷ்ய கஹஶேதி।

(உஅச) "(தலைநாடிவாயிலாக) மேலே போய்ச் சிவத்துவத்தை அடைகின்றனன்" என்று (சாந். அ. சு. சு. னும் கட. சு. கசு) னும்,

கூஷ்ய கஹவ்ரு க-ந ரஸாவஷ்டி விதந்ந।

(உஅஞ) "செல்வத்தினும் சிவத்துவம் எப்தும் என்னும் நம்பிக்கை இல்லை" என்று (பிருஹ. நி. நி. னும், து. இ. சு) னும்,

23172

உபநிடத உபக்கிரமணிகை.

வஜ்காவதரே வல்ஷ்யகுப்ய:।

(உஅசு) "இவ்வளவுதான் சிவத்துவம்" என்று (பிரு. சு. இ. கஇ) ஆ

ஸ்வர்லோகா ஜ்யோகம ஜஜ்ஞே।

(உஅள) "சுவர்க்கலோகத்துள்ளார் (சிவலோகத்துள்ளார்) சிவத்துவத்தை அடைகின்றனர்" என்று (கட. க. கசு) ஹும்,

ஸய யீஸா ஜ்யோகம விதிஷா।

(உஅஅ) "வித்துவான்கள் சிவத்துவத்தை அநுபவித்து" என்று (கட. சு. உ) ஹும்,

ஜ்யோகமேதி மஹதீ।

(உஅசு) "சிவத்துவத்தையும் அடைகின்றனன்" என்று (கட. சு. அ) ஹும்,

ஜ்யோகமேதி।

(உசுஅ) "சிவத்துவத்தை அடைகின்றனன்" என்று (சுவே. க. சு) ஹும் கூறப்பட்டிருத்தலான் வேதாந்தாகமார்த்தங்களெல்லாம் ஒரே பொருட்பட நின்றவாறு தெள்ளிது.

இங்ஙனம் சிவத்துவம் அடையும் வித்துவானுக்குத் தலைமாடிவாயிலாக உற்கிரமணமுஞ் சிவலோகப் பிராப்தியும் உளவாம்.

(உசுக) "இதயத்துள்ள நூற்றேர் நாடிகளுள்ளே ஒன்று தலைவாயிலாகப் போந்தது. இந்நாடிவாயிலாக (மரணகாலத்தில்) உற்கிரமணஞ் செய்வோன் மேலுலகத்தை (பிரமலோகத்தை) அடைந்து சிவத்துவம் எய்துகின்றனன். மற்றைய நாடிகள் மற்றைய உலகங்களைப் பிறர் (அவித்துவான்கள்) அடைதற்கு உதவாநின்றன" என்று (சாந். அ, சு. இ. ஹும், கட. சு. கசு) ஹும் காணப்படுகின்றது. படவே, வித்துவான் சிரநாடிவாயிலாகவும், அவித்துவான் மற்றைய நாடிகள்வாயிலாகவும் உற்கிரமிக்கின்றனர் என்றாயிற்று. இங்ஙனம் புறப்படுவார்க்கு உத்தராயணமார்க்கம் தக்ஷிணாயனமார்க்கம் என இரண்டு கூறப்படுகின்றது. உத்தராயணமார்க்கமானது அர்ச்சிராதிமார்க்கம் எனவும், ஒளிமார்க்கம் எனவும், தேவயாணம் எனவும், தக்ஷிணாயனமார்க்கமானது தூமமார்க்கம் எனவும் படும். பஞ்சாக்கினிவித்தை அறிந்தவர்களும், வனத்திலிருந்து பத்தினிரானம்வாயிலாக உபாசிப்பவர்களும் ஒளியை அடைந்து, இதிலிருந்து பகலை அடைந்து,

இதினிருந்து பூருவபக்கம் அடைந்து, இதினிருந்து உத்தராயணமடைந்து, இதினிருந்து தேவலோகத்தை அடைந்து, இதினிருந்து ஆதித்தியலோகத்தை அடைந்து, இதினிருந்து மின்னல் அடைய, அங்கே ஓர் அமானவன் வந்து அவர்களைப் பிரமலோகத்துக்கு நடாத்தச் சென்று அங்கே போய்ப் பெரியோராய் நீடு வசிக்கின்றனர்; அவர்களுக்குப் புநராவர்த்தி இல்லை (மீளுதல் இல்லை) என்றும், வேள்விகளானும், தானங்களானும், தபசுகளானும், உலகத்தை வெல்வோர் தூமமார்க்கம்வாயிலாகப் போய்ச் சந்திரனை அடைகின்றனர் என்றும், அங்கே கன்மம் புசித்து எஞ்சிய கன்மத்தோடு அங்கிருந்து பின்னர்ப் பூமிக்கு மீளுவார் என்றும், இவ்விரு மார்க்கமும் அறியாதோர் பறவை புழு முதலியவைகளாய்ச் செனிப்பார் என்றும் (பிரு. அ. உ. கடி, கசு. னும், சாந். நி. க0. க—அ. னும், கௌஷீ. க. உ. ங) னுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(உகூஉ) உபகோசலவித்தை கூறியவிடத்துத் தேவயானம் (ஒளிமார்க்கம்) வாயிலாகப் பிரம (லோக)த்தை அடைந்து, மீளத் திரும்புவானல்லன் என ஒளிமார்க்கமாத்திரம்(சாந். ச. கடி. க—சு)ற் கூறப்பட்டுள்ளது.

(உகூங) உத்தரம் தக்ஷிணம் என்னும் இரு மார்க்கங்களையும் சுருக்கிச் சூசித்து, ஆன்மாவை நாடினோர் சிவனுர் (அமிர்தர்) லோகத்தை அடைந்து மீளத் திரும்புவாரல்லர்" என்று (பிர. க. க0) ற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(உகூச) இங்ஙனமாக, வித்துவான் ஆப்தகாமனையாவது, அகாமனையாவது, நிஷ்காமனையாவது, பிரம (சிவ), பாவனையினுற் பரமசாமியம் அடைந்து (முண். ங. க. ங), மரணகாலத்திலே தன் ஆன்மாவைப் பிராணன்களெல்லாம் பிரியாது குழும, தனது உடற்கணுள்ள நூற்றோர் நாடிகளுட் சிறந்த தலைநாடிவாயிலாகப் புறப்பட்டுத் தேவயானம் எனப்படும் உத்தராயணமார்க்கமாகப் போய்ப் பிரமலோகத்தை அடைந்து, புநராவர்த்தியின்றிப் பிரமானந்தத்தோடே சமஸ்த போகங்களையும் துய்த்து நீடு வசிக்கின்றனன் என்பதே எல்லா முக்கிய உபநிடதங்களின் கருத்து. ஆன்மா போக்கு மீட்சியின்றி இலயமடைவதாக முக்கிய உபநிடதங்களில் ஓர் பிரமாணத் துணுக்கை வாக்கியமேனும் இல்லை.

(உகூசி) சரீரத்தைத் தலைநாடிவாயிலாகச் செல்லுதல் (விதேகமுக்தி யடைவதற்கு அடைந்து) அவித்துவான்களை (அவிவேகிகளை) ஆன்மா போக்கு மீட்சியின்றி ஆவர்த்தனம் பண்ணும், மற்றவர்கள் (அவித்துவான்கள்) கர்மருவலோக முதலியவைகளுக்கு மற்றை நாடிவாயிலாகச் செல்கின்றனர் என்றும் (கட. க. ஙசி) ற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(உக்க) தன் இதயத்துள்ள ஆசைகளெல்லாம் நீங்கப்பெற்று நிஷ்காமனையுள்ள மனிதன் (வித்துவான்) அமிர்தனுகிப் பிரமத்தைப் பேரயடைகின்றனன் என்று (கடோ. கசு) கூறுகின்றது; பிரமத்தை அடைகின்றனன் என்றமையால், அவன் சென்ற மார்க்கம் தேவயானம் (உத்தராயணம்) என்றும், ஆசையறுத வித்துவான்கள் சென்ற மார்க்கம் தக்ஷிணயனம் என்றும் பெறப்படுகின்றது.

(உகஎ) "வித்துவான் புண்ணியபாவமொழிந்து நிரஞ்சனனுய் (மலமிலனுய்) பரமசாமியத்தை (சிவசாமியத்தை) அடைகின்றனன்" என்று (முண். கூ. க. கூ) ற் கூறி, "மெய்ப்பொருளால் விரிக்கப்பட்டது தேவயானம் என்றும், ஆப்தகாமர்களாகிய (ஆசைகளில் இளிப்பற்று வேண்டாம் என்று திருப்தி பூண்டவர்களாகிய) இருடிகள் இத்தத் தேவயானம்வாயிலாக அந்த மெய்ப்பொருளாகிய சிவபெருமானது (பரமாகாயை) உலகத்தை அடைகின்றனர் என்றும் (முண். கூ. க. சு) ற் கூறப்படுகின்றது. இதனுற் சிவபாவனை செய்து சிவப்பிரமத்தினுற் தேவயானம்வாயிலாக ஆப்தகாமர்களாகிய இருடிகள் (வித்துவான்கள்) சிவலோகத்தை அடைகின்றனர் என்று பெறப்படுகின்றது.

(உகஅ) ஜனகனைதேகர் என்பார் யாஞ்ஞவல்கியரை நோக்கி மோக்ஷத்தின்பொருட்டுக் கூறல் வேண்டுமென்று (பிரு. சூ. கூ. கஇ) ல் வேண்ட, யாஞ்ஞவல்கியர் கேவல சகலாவஸ்தைகளை (பிரு. சூ. கூ. கஅ, கசு) ல் உணர்த்தி, பிரமாஹம்பாவனை செய்யுமியல்பை (பிரு. சூ. கூ. உ0) ற் கூறி, (பிரு. சூ. கூ. உக) ற் சிவோஹம்பாவனை செய்வோனுக்கு (சாக். அ. கூ) ற் கூறப்பட்ட சர்வஜ்ஞதாதி குணங்களை உணர்த்தும் அபகதபாப்மத்துவாதி எண் குணங்களும் ஆன்மாவிற் பரமசாமியமாய் விளங்குதல் சிவனைத் மிகுதிக்கு வேண்டப்படும் என்பதுணர்த்த அவ்வெண்குணங்களுள் முதற்கணின்ற அபகதபாப்மத்துவத்தை (சர்வஜ்ஞதையை) உணர்த்தி, அந்த ஞானத்தைமேலிட்டினுல் மண்ணி முதலாயினுர் தமுமினும் அவன் அதனை அறியமாட்டான், இவன் ஆப்தகாமனுய், ஆன்மகாமனுய் (பரமான்மாவிற் பற்றுடையனுய்), அகாமனுய் (வேறு பற்றிலனுய்), சோகமிலனுய் இருப்பினன்றைத்து, பின்னரும் அந்தச் சிவமுமுக்ஷுவினுடைய (சுத்தாவஸ்தை) நிலையைப் பலபிரகாரம் (பிரு. சூ. கூ. உஉ—கூஉ) வினையும் உணர்த்தி, அவனை ஆனந்தம் பூரிவுகை ஆனந்தத்தினும் மிகுந்த பரமானந்தமும் என்று (பிரு. சூ. கூ. கூகி) ற் கூறி, மாணுகாலத்தில்

(உகூ) "பிராணன்களெல்லாம் அவன் ஆன்மாவைச் சூழ்ந்திருக்கின்றன, அவன் ஊர்த்துவமாக உச்சுவாசஞ் செய்பவனுகின்றனன்" என்று (பிரு. சு. கூ. கூஅ)ல் விளக்கினர். இதனுற் பிரமபாவனை செய்து பிரமாணர்த்மடைந்த வித்துவான் ஆப்தகாமனும், அகாமனும், ஆன்மகாமனுமிருப்பான் என்றும், மரணகாலத்தில் அவன் பிராணன்கள் அவன் ஆன்மாவைச் சூழ்ந்திருப்ப, அவன் உயிர் உற்கிரமணஞ் செய்கின்றதென்றும் பெறப்படுகின்றது.

(கூ00) (அவித்துவான் விஷயநோக்கி) (பிரு. சு. ச. சு) ற் கூறுமிடத்து, எதிலே ஒருவனுக்கு மனசு பதிந்ததோ, அதனையே தொடர்ந்து அவன் செய்கின்றனன் என்றும், அந்த உலகத்திலே தனது கன்மபயன் அநுபவித்து, சேஷித்து நின்ற கன்மத்தோடு இந்தக் கன்ம பூமிக்கு மீளுகின்றனன் என்றும், இதுதான் பற்றுடையானது (அவித்துவானது) இயற்கை என்றும் (பிரு. சு. ச. சு) ல் மூற்பாதி மந்திரம் உணர்த்திற்று; எனவும்

(கூ0க) ஆசை நீங்காத வித்துவான் சரீரத்தை விடுத்து மற்றேர் பிதிர்வடிவத்தையோ, கந்தருவர்வடிவத்தையோ, தேவவடிவத்தையோ, பிரஜாபதிவடிவத்தையோ, பிறர் வடிவத்தையோ எடுப்பன் என்று அம் மந்திரம் உணர்த்திற்றெனவும், அதனல் அவன் சென்ற மார்க்கந் தகஷிணையன்மார்க்கம் எனவும் பெறப்படும்.

(கூ0உ) வித்துவான் இலக்ஷணங் கூறப்போந்து (பிரு. சு. ச. சு) ற் பிற்பாதி மந்திரம் (வித்துவானுவான்) அகாமனும், நிஷ்காமனும், ஆப்தகாமனும், ஆன்மகாமனும் உள்ளவனென்றும், "அவனுக்குப் பிராணன்கள் உற்கிரமிப்பதில்லை என்றும், பிரமமாகிப் (பிரமசாமியமுற்று) பிரமத்தைப்போய் அடைகின்றனன்" என்றுங் கூறுகின்றது. (பிரு. சு. கூ. உக. னும், முண். கூ. க. கூ, சு. னும், கட. சு. கச) னும் பிரமபாவனையுற்ற வித்துவானுக்கு இலக்ஷணமாகக் கூறப்பட்ட ஆப்தகாமத்துவம், அகாமத்துவம், ஆன்மகாமத்துவம் என்னும் குணங்களுக்கும், சண்டி (பிரு. சு. ச. சு) ற் பிற்பாதி மந்திரத்திற் பிரமபாவனையினுற் பிரமசாமியமுற்ற வித்துவானுக்கு இலக்ஷணமாகக் கூறப்பட்ட ஆப்தகாமத்துவம், அகாமத்துவம், நிஷ்காமத்துவம், ஆன்மகாமத்துவமுதலிய குணங்களுக்கும் பேதமேதுமில்லை.

(கூ0ங) (கட. சு. கசஅ) ல் தலைமாடிவாயிலாகச் செல்லும் வித்துவானுக்கு இலக்ஷணமாகக் (கட. சு. கச) ற் கூறப்பட்ட மந்திரமே சண்டி (பிரு. சு. ச. எ) னுமுள்ளது. அவ்வித்துவான்கள் செல்லும் தேவயானமும், அது பிரமத்தினுலாக்கப்பட்டனமும், தேவயானம்வாயிலாக அடையப்படும் பரமதானமும் (வெலோசமும்) கூறும் (முண். கூ. க, சு) ற் காணப்படும் மந்

நெப் பொருள்களே சண்டு (பிரு. சு. ச. ।அ, கு) லும் காணப்படுகின்றன. (பிரு. சு. கூ. கூஅ) ல் தலைமாடியாயிலாக, ஊர்த்துவகாசசஞ் செய்து போகும் வித்துவானுடைய ஆன்மாவைப் பிராணன்கள் சூழ்ந்து குழுமிக்கிடக்கின்றன என்னும் பொருளே (பிரு. சு. ச. சு) ல்

ந தஸ்ய ப்ராணா உத்க்ரமந்தி।

(கூ0ச) "அவனுக்குப் பிராணன்கள் உற்கிரமிப்பதில்லை" என்றதற்கும் பொருளாகும்.

தெவோ ஹ॒ைவ்ஹா தெவா நவெ்ருதி।

(தேவோ பூத்துவா தேவா நப்யேதி. பிரு. சு. க. கூ) என்றவிடத்து,

(கூ0டு) "தேவனுகித் தேவர்களைப் போயடைகின்றனன்" என (பிரு. சு. க. கூ) ல் அப்யேதி என்றதற்குப் போயடைகின்றனன் என்று கூறிய பொருளே, சண்டு

ப்ரஹ்மாவெ்ருதி।

(பிரம்மாப்யேதி. பிரு. சு. ச. சு) என்றவிடத்து,

(கூ0சு) "பிரமத்தைப் போயடைகின்றனன்" என (பிரு. சு. ச. சு) ல் "அப்யேதி" என்றதற்கும் எய்தும் பொருளாம். (ஆவெ்ருதி) "அப்யேதி" என்னும் பரஸ்மைபதமானது இடப்பெயர்ச்சியை உணர்த்திற்று. உணர்த்தவே, அது மற்றோர் உலகத்தை அடைதலின் மேற்றுமன்றி இங்கே போக்கு மீட்சியின்றி இலயமடைதலே ஓர்காலும் உணர்த்துமாறின்றும்.

யொ ஸ்காமோ நிஷ்காமோ ஆப்தகாம ஆத்மகாமோ ந தஸ்யாத்ப்ராணா உத்க்ரமந்தி।

(கூ0எ) எவன் அகாமனும், நிஷ்காமனும், ஆப்தகாமனும், ஆன்ம காமனும் இருக்கின்றானே, அவனை விட்டுப் பிராணன்கள் உற்கிரமிப்பதில்லை என்ற மத்தியந்தினசாகாமந்திரம் கூறலான், (கூ0ச-ம் இலக்க) மந்திரமானது அவனுடைய ஆன்மாவைப் பிராணன்கள் சூழ்ந்திடக்கின்றன என்ற (பிரு. சு. கூ. கூஅ) ம் மந்திரம் கூறும் பொருளையே தழுவி நின்றது கண்டு (பிரு. சு. ச. சு) ல் ஆறும் வேற்றுமையில் வருவிக்கப்பட்ட (தஸ்ய) "தஸ்ய" (அவனுக்கு) எனப் பொருள்படும் பதத்திற்கு அவனை விட்டு (அஸ்மாத்) "தஸ்மாத்" என்று பொருள் கொள்ள வேண்டுமென்ற அம்மத்தியந்தினசாகா மந்திரம் வெளிப்படையாய் விளக்கிக் காட்டுகின்றது.

(கூ0அ) (பிரு. கா. ச. கூ)ன் முற்பாதி மந்திரம் அவித்துவான் விஷயமும், (பிரு. கா. ச. எ-ம், அடம், கூ-ம்) மந்திரங்கள் (கடம், முண்டகம், சாந்தோக்கிய முதலியனற்றிற் காணப்படும்) வித்துவான் விஷயமுமாகப் போதர, இவ்விரு விஷயத்துக்கும் நடுவே மற்றோர் மகாவித்துவானைக் கண்டு பிடித்து, அவன் அங்கே போக்கு மீட்சியின்றி இலயமடைந்தான் என்றமை விந்தையினும் விந்தையே!!! ஈண்டுப் பிராணன்கள் என்றது வாயுக்களின் மேற்றன்றி ஆன்மாக்களின்மேற்றன்று; ஒருவனுக்கு ஆன்மா ஒன்றேயாதலின். பிராணன்கள் பிரிந்தால் என்! பிரியாதிருந்தாலென்!! சீவான்மா இங்கே இலயமடைவதாகவேதாந்த சூத்திரங்களுக்கு ஆதாரமாய்நின்ற இந்த முக்கிய உபநிடதங்களுள்ளே பிரமாணம் காட்டிஅலன்றே ஏகான்மவாதியார் பக்கம் செயம் பெறும்!!! ஏகான்மவாத உபநிடதங்களும் பிரமசீத்த முதலியவற்றின் கற்பனை சுலோகங்களும் பிரமாணமாக அங்கீகரிக்கப்படமாட்டா.

(கூ0கூ) (பிரு. பி. உ. க0) ம் மந்திரத்திலே ஆர்த்தபாகர் யாஞ்ஞவற்கியரை நோக்கி, "ஒவ்வொன்றும் மரணத்துக்கு உணவாயிருக்கின்றனவே, மரணம் எந்தத் தெய்வத்துக்கு உணவாகின்றது? என, யாஞ்ஞவற்கியர் (மரணம்) அக்கினிக்கு உணவாகும்; அது சலத்துக்கு உணவாகும் என்றனர், பின் மரணஞ் செயிக்கப்பட்டது."

(கூக0) (பிரு. பி. உ. கக) ம் மந்திரத்தில் ஆர்த்தபாகர் யாஞ்ஞவற்கியரை நோக்கி, "இந்த மனிதன் இறக்கும்போது பிராணன்கள் அவனை விட்டுப் புறத்தே போகின்றனவா? இல்லையா?" என,

யாஜ்ஞவல்க்ய ஏதேந்ரவ ஸவே நீயந்தே ந உத்க்ரமந்த்யாஹோய தாஹ்ருதமேவாபி ஸ்ரூதே |

(கூகக) "யாஞ்ஞவற்கியர் அந்தப் பிராணன்கள் இவனிலே குழுமுகின்றன; அவன் வீங்கி உப்பிச் செத்துக்கிடக்கின்றனன்" என்றனர்.

(கூகஉ) பின்னர் (பிரு. பி. உ. கஉ) ம் மந்திரத்தில் ஆர்த்தபாகர் "அப்படிப்பட்ட மனிதன் இறக்குங்கால் அவனை யாது விட்டுப் பிரிவதில்லை" என, "அவன் நாமம் அழிவதில்லை" என்றும், "அந்த நாமமும் முடிவில்லாதது" என்றும், "தேவதேவர் முடிவில்லாதார்" என்றும், "அதனால் அவன் அளவிறந்த உலகத்தை அடைகின்றனன்" என்றும் கூறினர்.

(கூகக) பின் (பிரு. பி. உ. கஈ) ம் மந்திரத்தில் ஆர்த்தபாகர் யாஞ்ஞவற்கியரை நோக்கி, "இந்தப் புருஷன் செத்தபோது அவனது வாக்கு

அக்கினியையும், பிராணன் வாயுவையும், கண் சூரியனையும், மனசு சந்திரனையும், சுரோத்திரம் திக்குகளையும், சரீரம் பிருதிவியையும், இருதயம் ஆகாயத்தையும், சரீரத்து உரோமங்கள் ஒஷதிகளையும், தலை உரோமங்கள் விருக்ஷங்களையும், இரத்தமும் இரேதசும் சலத்தையும் அடையுமாயின், அந்த மனிதன் எதனைப் பற்றுகின்றனன்" என, அதற்கு யாஞ்ஞவற்கியர் "சௌமிய! எனது கையைப் பற்று; நாங்கள் இருவர்மாத்திரமே இதனைப்பற்றி அறியக்கடவேம்; இந்த வினா யாரும் அறிய வாதிக்கப்படுவதன்று" எனக் கூறி, "இருவரும் புறத்தே போய் வாதித்தனர்; வாதித்தது நற்கருமத்தினைப் புண்ணியமும், தீக்கருமத்தினைப் பாவமும் எய்தும் எனக் கர்மத்தையே விதந்து பேசினர்; அதன் பின் ஆர்த்தபாகர் பேசாதிருந்தனர்" எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஈண்டு ஆர்த்தபாகர் வினவியது அவித்துவத்விஷயமே. ஈண்டுக் கூறப்பட்ட வினாக்களினும் விடைகளினும் ஒன்றேயினும் பிரமவித்தியாவிஷயத்தைப்பற்றியதின்று. வினாவிடைகளோப்பற்றிய விஷயங்கள் கிரஹம் அதிக்கிரஹமாகக் கொள்ளப்படும் இந்திய விஷயங்களின் இயற்கையும், சலம் அக்கினிக்கு உணவாதலும், மரணகாலத்திற் பிராணன்கள் ஆன்மாவைவிட்டுப் பிரியாமையும், செத்தவன் நாமத்தின் அநுவிருத்தியும், புண்ணியபாவங்களுக்கியைவாயுள்ள கதிப் பிராப்தியுமாம். ஆகலின், பிராணன்கள் பிரிவதில்லை என்றதற்குப் போக்கு மீட்சியில்லாத முத்தி எனப் பொருட்படுத்தல் எவ்வாற்றானும் ஒவ்வாவெற்றுரை என்று மறுக்க.

அவித்துவான் அடையும் புராவார்த்தி கொடாத உலகம் பிரமலோகமாம் (சிவலோகமாம்). ஆகவே,

(சூகச) பிரமலோகம்

என்று (சாந். அ. ச. சூ) னும், (பிரு. அ. உ. கஞ) னும்,
(,, அ. கஞ. க) னும், (முண். சூ. உ. சு) னும்,
(பிரு. சு. சூ. சுசு) னும், (பிர. க. கசு) னும்,
(,, ஞ. சு. க) னும், (,, ஞ. ஞ) னும்,

(சூகஞ) சுவர்க்கலோகம்

என்று (பிரு. சு. ச. அ) னும், (ஐத. ஞ. ச) னும்,
அதர்வசிகையினும், (கேந. சூ.ச) னும்,
(ஐத. ச. சு) னும், (கட. க. கஉ) னும்,

(சூகசு) பிரமதாமம்

என்று (முண். சூ. உ. க) னும், (முண். சூ. உ. ச) னும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உபநிடதங்களிலே வித்துவானால் அடையப்படும்

பிரமலோகம், சுவர்க்கலோகம் எனக் கூறப்படும் பரமஸ்தானம் சிவலோக மேயாம். இதனையே,

தத்ஷ்ஷ்ட் ஷ்ஸ்ஸ்நாஷ்ஷொகா ஷ்ஸ்ஸ்ஷொக ஷ்ஷொளகிகழ்| வொஷ் ஸ்ஷொஷ்யோ யத்ர கிதூ நிவஸ தீஷ்ஸ்ஸ்| தத்ஷ்ஷ்ட் ஷ்ஸ்ஸ்நாஷ்ஷொகா ஷ்ஸ்ஸ்ஷ்ஸ்ஷ்ஸ்ஷ

(கூஉ) "எவருக்குப் பிருதிவி சரீரமோ," "எவருக்கு ஆன்மா சரீரமோ" என்றற்றொடக்கத்தன துதித சுருதிகள் என்றும், (கூகஅ-ம், கூகக-ம் இலக்க) வாக்கியங்களை ஆதாரமாய்க்கொண்டு எகான்மவாதியார் பாடியஞ் செய்தனர் என்றும், (கூஉ0-ம் இலக்க) வாக்கியங்களை ஆதார மாய்க் கொண்டு விஞ்ஞமதாசாரியர் விசிட்டாத்துவிதபாடியஞ் செய் தனர் என்றும் கூறுவர். (கூகஅ-ம் இலக்கத்தி) சத்து என்னும் சப்தத்தின் பொருள் சத்தியும் சிவமுமாம் என்று (கூஅ-ம் இலக்கத்தில்) பிரமாணங் காட்டப்பட்டிருத்தலின், அச்சச் சத்பதம் அடங்கிய சுருதி நிர்விசேடப் பிரமத்தை உணர்த்தாது சத்தி விசிஷ்ட சிவபெருமானையே உணர்த்திற்று. (கூகக-ம் இலக்கத்தி) ஏகம் என்றதற்குப் பொருள் ஒன்றென்பதேயாம். அதற்குத் தாற்பரியம் பதிப்பொருள் ஒன்றே, இரண்டில்லை; என்பதாம்.

இங்ஙனம் ஏகம் என்று சொல்கின்ற நீ அப்பதிப்பொருளின் வேறுபட்ட பசுவாம். பதியுஞ் சேதனமாக, யானுஞ் சேதனமாக என்னைப் பசுவென்ற தென்னையெனின், நீ மலத்தோடு கட்டுண்டுநின்றமையாற் பசு எனப்பட் டாய்; அதை,

(கூஉக) ஏகமேயெனுமிருக்கெனினிருக்கினுட்பொருள்கே
ளேகமேபதிபலவலவெனுமதகாண்டி
யேகமேயெனச்சுட்டுவானெருவனீங்குளனவ்
வேகன்போலலனிருண்மலத்தோடுளனிவனே.

என்னுஞ் செய்யுளான் உணர்க.

(கூஉஉ) பண்ணும் அதனின் வேறன்றுப் எண்ணப்படும் இசையும் போலவும், பழமும் அதனின் வேறன்றுப் எண்ணப்படும் சுவையும் போல வும், யாங்களும் வியாபகமாய முதல்வன்றிருவருள் உயிர்களின் வேற்று மையின்றி நிற்பதாகலான், சுருதிகள் பிரமம் அத்துவிதம் என்று அவ் விடங்களிற் கூறும்; இது

(கூஉங) பண்ணீயு மோசையும் போலப் பழமதுவு
மெண்ணுஞ் சுவையும்போ லெங்குமா—மண்ணரு
ளத்துவித மாத லருமறைக ளொன்றென்னு
நத்துவித மென்றையு மாங்கு.

என்னும் திருவெண்பாவானும்,

(கூஉச) மன்றவேதமத்துவிதமென்றரைத்திடுமரபா
லொன்றுமன்றிபொருளிலையெனினுணர்த்துமிச்சென்றி

யென்றும்வேறன்மையுணர்த்துமிக்ளவியேயிதனி
னின்றவாருயிர்பலவுந்தானுய்ந்நிற்குமிலன்.

என்னுஞ் செய்யுளானும் அறியப்படும்.

(கூஉடு) நஞ் + துவிதம் = அ + துவிதம்
= அத்துவிதம் என்பதின்

நகரத்துக்கு (நஞ்ஞுக்கு) (க) சாதிருசியம், (உ) அபாவம், (ங) பேதம், (ச) அற்பதை, (ஞ) அப்பிராசஸ்தியம், (சு) விரோதம் என ஆறு பொருள் உண்டு; இந்த ஆறு பொருள்களுள்ளே சாதிருசியம் (அன்மை), அபாவம் (இன்மை), விரோதம் (மறுதலை) என்னும் மூன்று பொருள்களே கண்டு எடுத்தாளற்பால. சாதிருசியப்பொருள் சைவசித்தாந்திகளானும், வைதிக பாசுபதயோகிகளானும், வைஷ்ணவரானும், இன்மைப் பொருள் சாங்கியயோகிகளானும் (நிர்க்குணேபாசகர்களானும்), மறுதலைப்பொருள் மத்துவரானும் கொள்ளக்கிடந்தன.

(கூஉசு) அப்பிராமணன் (அவ்ராஹ்மணஃ) என்றது பிராமணனுகாமலும், பிராமணனைப்போல (அபேதமாய்) யஞ்ஞோபவீதந் தரிப்பவனுமாயுள்ள க்ஷத்திரியனையாவது வைசியனையாவது சுட்டுவது போல, சீவான்மாவானது பரமான்ம சிவனுனின்றும் வேறுய் (பேதமாய்), அச்சிவபெருமானைப் போல (அபேதமாய்) சர்வஜ்ஞதாதி குணங்களே எய்தும் என்னும் சாதிருசிய (சாமீயப்) பொருளிலே செல்லும் என்பதுணர்த்த (முண். கூ. க. கூ) ல்

நிரஞ்ஜநஃ பரமம் ஸாம்ய முபைதி |

(கூஉஎ) "மலநீங்கினவனய்ப் பரமசாமியத்தை அடைகின்றனன்" என்று கூறப்பட்டது. இந்தச் சாதிருசியப்பொருளே,

(கூஉஅ) | நதிவய ஸத்ய உரு வஹ்ரயஸாயிகரணே தயாஹ்ருதஃ |

என்று வேதஷடங்கங்களுள் ஒன்றுகிய வியாகரணத்திற் கூறப்பட்டது. படவே, சாதிருசியம் என்றது அன்னிய அபேத (அன்மைப்) பொருளிற் போந்தவாறு தெள்ளிது.

(கூஉசு) "அது நீயாகின்றனை" (தத்த்வமஸி), ஏனவும், "அது நானுகின்றேன்" (அகம் பிரம்மாஸ்மி) எனவும், "அது விதுவகின்றது" (அயமாத்மா பிரம்ம) எனவும் மூவிடம்பற்றி நிகழும் தத்துவமசி முதலிய மகாவாக்கியங்களைக் கேட்டவழி, அது என்பது ஒரு பொருள் நீ என்பது ஒரு பொருளாகலின், ஒரு பொருள் மற்றொருபொருளாமலு

யாங்ஙனம் என்னும் ஐயம் நீக்குதற் கெழுந்ததாகலின், அது இதுவாதற் கேதுவாய் அவ்விரண்டற்கும் உளதாகிய சம்பந்த விசேடம் உணர்த்துதலே அத்துவிதம் என்னுஞ் சொற்குப் பொருள். இது,

சொன்னதத்துவமசியெனுஞ்சுருதியின்மொழியு
மன்னுகாரணபதியுநானெனவரும்பசுவு
மென்னவேபொருளிருமைகண்டியைந்து வேறன்மை
தன்னைநாட்டியதல்லதுதனியென்றதின்றே.

என்னுஞ் செய்யுளால் அறியப்படும்.

(சுசுo) வேதமுடனுகம புராணமிதி காசமுதல்
வேறுமுள கலைக ளெல்லாம்
மிக்காக வத்துவித துவிதமார்க் கத்தையே
விரிவா வெடுத்து ரைக்கு
மோதரிய துவிதமே யத்துவித ஞானத்தை
யுண்டுபண்ணு ஞான மாகும்

என்றற்றொடக்கத்ததாகத் தாயுமானவர் கூறிய செய்யுளால், "வேதாகம புராணேதிகாசமுதலிய கலைஞானமனைத்தும் மேலாயதாக (முத்திதசை யிலே) அத்துவிதமதற்குரிய துவிதமார்க்கத்தையே விரிவாக எடுத்துக் கூறும், (அத்துவிதமார்க்கத்தையும் துவிதமார்க்கத்தையும் எடுத்துக் கூறும் என்று பொருட்படுத்தல் கூடாதென்பதாம், மீட்டும்) கூறற்கரிய துவிதமார்க்கந்தான் (சிவான்ம பரமான்மாவாம் உபயான்மவாதமார்க்கந் தான்) அத்துவித ஞானத்தை (சுஉஎ-ம் இலக்கத்திற் கூறியவாறு) உண்டு பண்ணுமென்று" உரைக்கப்பட்டதன்றி, ஏகான்மவாதிகள் கூறுமாறு வேதாகமாதிகளிலே ஏகான்மவாதமார்க்கமும் உபயான்மவாத மார்க்கமுமாகிய இரண்டும் கூறப்பட்டவென்று பொருட்படுத்தல் கூடாது; பின் அவையினத்தினும் துவிதமார்க்கமே கூறப்பட்டதென்பது பொருளாம்.

(சுசுஉ) ஏகான்மவாதிகள் "சோகம்" "சிவோகம்" என்று கூற, சைவர்களும் "சோகம்" "சிவோகம்" என்று கூறுமின், இருதிறத்தார்க்கும் மகாவாக்கியங்களிலே கருத்தும் பயனும் ஒன்றுமே எனின், ஆகாமியாட்டயரும் சிறுவர் "அதிரசம்" "இலட்டுகம்" என்னும் இனிய உண்டியை உண்டதாகப் பாவித்து, தனித்தனி "அதிரசம் உண்டேன்" "இலட்டுகம் உண்டேன்" என்று கூறி, உள்ளபடி "அதிரசத்"தையும் "இலட்டுக"த்தையும் உண்டவர்களோடு சமமாய்க் கூறினீரன், மண்ணியலிடைச் சிறுவர் மணலினால் அதிரச இலட்டுகம் செய்தற்கும்,

உள்ளபடி உண்டவங்கள் கூறிய "அதிரச இலட்டுகங்"களுக்கும் பேதம் வெளிப்படையன்றே. அதுபோல, ஏகான்மவாதிகள் "சோகம்," "சிவோகம்" என்றவைகளுக்குக் கடாகாசத்தையும் மகாகாசத்தையும் ஒன்றென்றாற் போல, கூடஸ்தனையும் பிரமத்தையும் ஒன்றென்று நிருபசரிதவைக்கியங்கொள்வர். சைவர்கள் மந்திரியை இராஜா என்றும், ஆன்மாவைக் கருடன் என்றும் பாவிக்குமாறு போல, ஆன்மாவைச் சிவம் என்று உபசரிதவைக்கியங்கொள்வர். ஆகலீன், இருவர்க்கும் மகாவாக்கியங்களிற் கருத்தும் வேறும், பயனும் வேறும் என்றேர்க. இஃதுணர்ந்தே,

ꣳꣳꣳ

என்பனற்றுக்குக் கூறும் உபசரிதவகீயமே பொருத்தமாமென்று கடைப்பிடிக்க.

(கூகச) ஆகவே, பரமோபநிடதங்களில் யாண்டாயினும் நிர்க்குணப் பிரமவிஷயமென ஒன்று கூறப்படவே இல்லை. மாயாவாதச் சுருதிப்பொருள்களிலே நெடுங்காலம் பழக்கவாடையினால் அடிபட்டுவந்தமையாற் கதரது கதநியாயங்கொண்டு சிவபெருமானது ஞானசத்தியினும் சர்வஜ்ஞதாதி குணங்களினும் பற்றின்றிப் பலர் தங்கருத்துக்கியைய வேதாந்தத்திற் பொதிந்துள்ள உண்மைப்பொருள்களைத் திரித்துப் பொருள் செய்து கெடுகின்றனர், பிறரைக் கெடுக்கின்றனர்.

உதரூ்தீய திஜாதீஷ்வு யஜ்வாடூஷவாததாநீ| யஷ்யம விவ்ர யஸ வஸவெ கூராஜ்ரூாவஸதூஷ நவஸ்| ஸிவமெ ஹாஹவாஸ மிதரூ ஸிவாஷு நவராஜூவஸ்| வெஷாமெதெகவிூவா ஸ்ரிவவ்ரிய விநீஷகஸ்| நரகெஷூ உ வஸவெஷூ வதகாதரூஜெஷூஹி காஸ்|

(சங். த. உசூ. உதி, உசு)ம் சுலோகங்களினும், இவற்றின் பொருளையடக்கிய

(கூகஇ) பேசரியமறைகளெலாம்பராபரனீயெனவணங்கிப்பெரிதுபோற்று
மீசனையுமன்பரையுநீற்றெடுகண்டிகையினையுமிகழ்ந்துநீவிர்
காசினியின்மறையவராயெனாளும்பிறக்திறந்துகதிபெறுது
பாசமதனிடைப்பட்டுமறையுரையாதெறியதனிற்படுதிரென்றான்.

என்னும் (கந். அன. கூஎ) ம் செய்யுளினும் கூறப்பட்ட தநிசிசாபமே அதற்குக் காரணம் போலும்!

ஊஷ்ரூ திதரூ வரூணஸ்ரிஜி நாஹரூ ரயொ திவு ஸ்ருவரூவ ணெரூ ஹரூதூநீ| வனகூ வஸ்விவ்ரா வஹாயா வஷ்ருஷ்டிஜி யஷ சாதரிஸ்ரூாந சாஹரூஸ்|

(கூகசு) "பெரியோர் ஏகராயினுரை இந்திரன் என்றும், மித்திரன் என்றும், வருணன் என்றும், அக்கினி என்றும், திவ்ய நல்ல சிறகினையுடைய கருடன் என்றும், யமன் என்றும், மாதரிச்சுவா (வாயு) என்றும் பலநாமங்கொண்டு கூறுவர்" என (இரு. க. கசச. சசு) ற் கூறப்படுகின்றது. நண்டுக் கூறப்பட்ட ஏகர் யார் என ஆராயற்பாற்று;

ஸ வாய வேரொ யஜ்ஞே வாயஜ்ஞேஷு-வாய நஸ்|
யஜ்ஞாஜூராஜிஜி ஹஸ்வி கூரம வனவொ வஷ்ரூவஸ்ரிகஸ்|

(கூகஎ) "பரதருமத்திற்குத் (நியானயோகத்திற்கு) சாதனமாக (அடிக்கருதியெடுக்கமுகாண்டத்திற் கூறப்படும்) அபரதருமம் சாதனமாக

(மதமுதலிய) தருமசாஸ்திரங்களினுள் ஈன்கு உபப்பிருங்கணஞ் செய்யப் பட்டது" என்று (வாயு. பூ. உஅ. அ) கூறலான்,

வ்ரஹ்மாவிதாரம் ஸவை-ஷா ணீயாமவ ஶிணா ரவி।
ரஹாஹம் வ்யயீமஶ்ச விஷ்ணுதே வராஷம் வாழ।
வனத ஶிகை வடஹ்ரீ நீம் ஶிந ஶிநு வ்ரஜாவதிழ।
ஊஉஶிகை வரை வ்ராண ஶவரை ப்ரவ்ரு ஸாஸ்வதிழ।
(மது. கஉ. கஉ, கஉ.)

(ஈஈஅ) (பிரு. நி. அ. கூ. ற் கூறப்பட்டவாறு) சேதனசேதனப் பிரபஞ்சங்களைத் தமது ஆஞ்ஞையினல் ஆளுகின்ற அகஷரப்பிரமமும், (கட. உ. உ. ணும், சுவே. ஈ. உ. ணும், மகா. அ. ஈ) ணும், கைவல்லியத்திலுங் கூறப்பட்டவாறு அணுவுக்கணுவாகிய தாதாவும், (முண். ஊ. க. ஈ. ணும், மைத். சு. கஅ) ணுங் கூறப்பட்டவாறு பொன்வண்ணராகிய ஈசரும், (சாந். சு. அ. க. ணும், அ. ஈ. உ) ணுங் கூறப்பட்டவாறு சொப்பனத்திலே அடையற்பாலதாகிய சத்தும் (தகராகாசமும்), (பிர. நி. நி. ற் கூறப்பட்டவாறு) புருஷரும், (முண். உ. உ. க) ற் பரமமாகக் கூறப்படும் ஏகரைச் சிலர் அக்கினி என்றும், சிலர் பிரஜாபதி என்றும், சிலர் இந்திரன் என்றும், சிலர் பிராணன் என்றும், சிலர் சாசுவதமாகிய பிரமம் என்றுங் கூறுவர். இந்த மதஸ்மிருதியில் எடுத்தாளப்பட்ட அகஷரப்பிரம முதலிய வெல்லாம் சிவபெருமான்மேலவென்று மேலே நிரூபிக்கப்பட்டமையின், (ஈஈசு-ம்இலக்கத்து) ஏகர் என்றது பிரமமாகிய சிவபெருமான் மேற்று.

விஶ்ராணாம் ஶிவ்வதம ஸமஹ்ஃ க்ஷத்ரியாணாஞ்ச ஶாயஸ்ஃ।
ஶ்வெஶ்யாநாஞ்ச ஶவைஶ்ரூ ஸ்ஶூத்ராணாம் முணநாயகஃ।*

(ஈஈகஃ) பிராமணர்களுக்குச் சிவப்பிரானும், க்ஷத்திரியர்களுக்கு விஷ்ணுவும், வைசியர்களுக்குப் பிரமாவும், சூத்திரர்களுக்குக் கணாயகரும் தெய்வம்" என்று மதஸ்மிருதி உபக்கிரமத்திற் கூறினமையின், உபசங்காரத்திற் கூறப்பட்ட பிரமமும் சிவபெருமான் மேற்று. சிவபெருமான் அக்கினி முதலிய பெயர்களாற் கூறப்படுவது இருக்குவேதாதிகளில் மிகப் பிரசித்தம். (வே. சூ. க. ச. உகூ) ஞ் சூத்திரபாடியத்தில் ஸ்மிருதிகளும், இதிகாசங்களும், புராணங்களும் ஒரே பரமான்மாவைக் கூறுது, சில பிரமாவையும், சில விஷ்ணுவையும், சில உருத்திரரையும், சில சத்தியையும், சில அக்கினியையும், சில சூரியனையும், சில வாயுவையும், சில மற்றொன்றையும் பரப்பிரமமென்று கூறுகின்றன என்பதை ஆக்ஷேபித்து நீக்கி, புருஷசூக்தம், சதருத்திரீயம், ஸ்மிருதி, இதிகாசபுராண முதலியவற்றைத்தும், உமை

* இதன் பொருள் தந்தபுராணம், தசிஷ்டபுடம், உபாக்கியாயப்படுகின்றது.

யோடு கூடிய சிவபெருமானையே உணர்த்தின என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டுக் காண்க.

வவ-ர்ாமொஉ-ூஉநo யதூ ஹுரதo வொஸூo தீநீவிஹிஃ|
வஸத வெடிஸிரொகிஷ்ாஃ வ்ராஹுஃ வாஸுவதo ஃஎந|
கெவி ஹிரொவ்ரதo வ்ராஹுஃ கெவி டதூர்ஸ்ரஃo விடுஃ|
கெவித்த ஹுரதிதூஸிவுஃ கெவிஹ்ாஹவ வொஸ்வாழ்|

(கூசo) அதர்வசிரசிற் கூறப்பட்டவாறு அக்கினி என்றற்றொடக்கத்த மந்திரங்கொண்டு விபூதி தரித்து, விதிப்படி அநுஷ்டிக்கப்படும் விரதம் பாசுபதவிரதம் எனப்படும்; இந்த விரதம் (முண். கூ. உ. கo) ற் சிரோவிரதம் என்றும், (சுவே. சு. உக) னும், கைவல்லியத்தினும் *அத்தியாசிரமம் என்றும், காலாக்கினிருத்திரத்தில் விரதம் சாம்பவம் என்றும், (தைத். க. கக) ற் பூதி என்றும், (ஈசா. கo. னும், பிரு. எ. கநி. க) னும் பஸ்மம் என்றுங் கூறப்படும்.

கஸ்ரி ரிதூர்திஹி ஜீ-ஹிஜ்ரெ வஷ்ஹுஸ்ரு-ஜெந ஹவ்நா|
வவ-ர்ாமொஉ-ூஉநo கூயு-ர்ாஹிரொவ்ரதவஸோஹவ்யழ்|

(கூசக) "அக்கினி முதலிய மந்திரம் ஆறுங்கொண்டு சுத்தமாகிய விபூதியினும் சிரோவிரதம் எனப்படும் சர்வாங்கோத்தூளனத்தைச் செய்யக் கடவன்" என்ற சௌரசங்கிதையினும்,

கயவ-ஹவ-ஹவ்நிo ஸிரொவ்ரதo ஸிவவ்ரியo வவ-ர்தாராஜ நoஹிஃ| ஹுஜிஜெகு வ்ரதோஷொ ந வியெய உதூ-ஹிஃ தெ ஜெ தீரீயா ஹி வஷாஃநஹி|

(கூசஉ) சிவபெருமான் உமையம்மையாரை விளித்து, "மலையரசன் புதல்வியே! சிவப்பிரியமாகிய இந்தச் சிரோவிரதம் அதர்வசிரசிலுள்ள நியமம்; விபூதி எனப்படும் பாசுபதவிரதத்தை அநுஷ்டித்தலில் உபேக்ஷையாயிருத்தல் கூடாது எனத் தைத்திரீயசாகையினர் ஏஞ்ஞான்றுங் கூறுகின்றனர்" என்று சிவரகசியத்தினும் கூறப்படுகின்றது. மேலும்,

வதூராஹ வ்ரதிதவ்யழ்| யதூ-ர்ாஹ வ்ரதிதவ்யழ்| கூ-ர்யாஹ வ்ரதிதவ்யழ்| ஹுஜிஜெகு ந வ்ரதிதவ்யழ்| வ்ராஹுயாயவ்ரவஹநா ஹுர்o ந வ்ரதிதவ்யழ்|

---

* உத்தரதேசத்தார் பாசுபதவிரதம் என்னும் உண்மைப்பொருளையடைய அத்தியாசிரமம் என்றற்குச் சன்னியாசிக்குப் பொருள்படுமாறு அத்தியாசிரமம் என்ற சில உபநிடதங்களினும் பாராணவகல்பத்தினும் கிரிக்கொடுத்துள்ளனர்.

(கசக) சத்தியத்தினின்று தவறற்க; தருமத்தினின்று தவறற்க; நீதியினின்று தவறற்க; விபூதியை அசட்டை செய்யற்க; (பிரணவம், சதருத்திரீயம், அதர்வசிரசு, அதர்வசிகை என்பவற்றைச் செபித்தலாகிய) சுவாத்தியாயத்தினின்றும் வேதாத்தியயனத்தினின்றும் தவறற்க" என்று (தைத். க. கக) ற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

வரணவ ஸ்ருதராத்ரீய ஹயா zவவ-ருஸிர ஸ்ரிவா।
வநதெஷாம ஜவம் வாத்ர வ்ராஜ்யாய உதி கீத்ரு-ருதம்।

(கசச) "பிரணவம், சதருத்திரீயம், அதர்வசிரசு, அதர்வசிகை என் பவற்றின் செபமே சுவாத்தியாயம் எனப்படும்" என ஆதித்தியபுராணத்துச் சிவயோக நிரூபணத்தினும்,

வதோ ஜ்ரீஷ்ரு கூராமா ஹ்வ்ரெநா ஜ்ரியநாஷவி।
த்ரிவ்ரூயாரணாஷ்ராவி வ்ராஜ்யாயாஜ்ய நாஷவி।

(கசஞ) "சத்தியத்தினின்றும், தருமத்தினின்றும், நீதியினின்றும், பஸ்மோத்தூளனத்தினின்றும், திரிபுண்டரதாரணத்தினின்றும், பிரணவ முதலிய நான்கையுஞ் செபித்தலாகிய சுவாத்தியாயத்தினின்றும், (கன் மகாண்ட) வேதாத்தியயனத்தினின்றும் (நழுவற்க)" என ஸ்காந்தபுராணத் தினுங் கூறப்பட்டிருத்தலின், தைத்திரீய சிக்ஷாவல்லியிற் கண்ட பூதி என்ற தற்குப் பஸ்மம் என்றும், சுவாத்தியாயம் என்றதற்குப் பிரணவம், சதருத் திரீயம், அதர்வசிரசு, அதர்வசிகை என்றும் பொருட்படுத்தப்பட்டமை காண்க.

சுயதேயாஸ்ரொ ய்ரீஷ்ரு யெ ஹ்ரோஉரித வ்ரயா।
தெஷா தெவ வாம ஜாநம வஂவாரஷ்ரெஷுகாரணழ்।

(கசசு) "எவர்களால் இந்த அத்தியாசிரமவிரதம் (பாசுபதவிரதம்) ஆசரிக்கப்படுகின்றதோ, அவர்களுக்கே சம்சாரத்தை நீக்கும் பரமஞானம் எய்தும்" என்று பிரமோத்தரகாண்டங் கூறுகின்றது.

ஸிரொவ்ரத நிஷம வ்ராதம ஶுந உபநிஷத்ஸு।
வெநிதீ விராஜாதீக்ஷா வ்ராதெயம வாவ நாஸி நீ।
ஜ்ரவஂவாரஷ்ரீக்ஷுதி கயிதெய ஹயாமமே।

(கசஎ) "உபநிடதங்களில் இப்பாசுபதவிரதம் சிரோவிரதம் எனப் படும்; இது பாவத்தைப் போக்கவல்ல வைதிக விராஜாதீக்ஷை எனவும், சிவாகமங்களில் மந்திரமஸ்காரதீக்ஷை எனவுங் கூறப்படுகின்றது" எனக் காளிகாகண்டத்திற் காணப்படுகின்றது.

உடம விரஜாநலஸ்ருஷ்டி.

(சுசஅ) "இந்த விரஜாக்கினியில் எய்திய பஸ்மம்" என்று அலோக மத்திற் பாசுபதவிரதத்தைப்பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இராமருக்குத் தண்டகாரணியத்தில் அகஸ்தியமகாமுனிவர் செய்த பாசுபததீக்ஷையும், அப்பாசுபத விரதத்துக்கு உள்ள அத்தியாசிரமமுதலிய பெயர்களும் பதுமபுராண சிவகீதையிற் காணப்படுகின்றன.

ரூதம ஸாஸுவதம ஸ்ருஷ்ட யேவர்ஷிஸஹி ஸ்ருதம்।
ரூத மேத ரீகுவீர்த ஸ தம ஸெ ஸெநஷ்டகம் ஷ்ருதம்।
ஸொ உதாஸ்ரமீ ச விஜ்ஞேயோ ஸஹாஸுவத ஸுயா।

(சுசக) "வைதிக பாசுபதவிரதம் அதர்வசிரசிற் கூறப்பட்டது; இவ்விரதத்தை அநுஷ்டிப்பவனுகிய ஸுஷ்டிகன் அத்தியாசிரமி, மகாபாசுபதன் எனப்படுவன் என்று (வாயு. பூ. உக. உ, அக) ஞ் சுலோகங்களிற் கூறப்படுகின்றது.

திநெ ஸஷ்டமே து விஜ்ஞேய தீக்ஷிதோ ஸமம யாவியி।

(சுஙo) "அஷ்டமியில் நான் (கிருஷ்ணர்) விப்பிரரால் (உபமன்னியுவால்) சாஸ்திரோக்தமாகத் தீக்ஷிக்கப்பட்டேன்" என்று (பார. அநு. கச. சுஎச) ஞ் சுலோகத்திற் காணப்படுகின்றது.

ஹதோ ஹி தெவதேவேஷ்டோ ந ஸுவதீர்ணு ரதீக்ஷயஸ।
உத ஸ்ரீவாருரோ தூர்ஷ்ட ஸ கூஷ்ணோ ஸஜ்ஞொயி கிந்ஞுவாஸ।

(சுஙக) "உபமன்னியுமுனிவர் தேவதேவராகிய கிருஷ்ணர்க்குப் பாசுபததீக்ஷை செய்தனர் என்றும், அவ்வுபமன்னியுமகாமுனிவரிடத்திருந்து கிருஷ்ணர் சிவாகமார்த்தங்களை உணர்ந்துகொண்டனர்" என்றும் (சித. உச. சுச) கூறுகின்றது.

சுத ஸுo விரஜாதீக்ஷாo ஸ்ருஷ்டவாஹி ஸே ஸுநிஸத்தமே।

(சுஙஉ) "ஆகலின் முனிசிரேட்டரே, விரஜாதீக்ஷையை எனக்கு அருளுதிர்" என்று இராமர் அகஸ்தியரைப் பிரார்த்தித்து அப்பாசுபத தீக்ஷை பெற்றனர் என்று (சிவகீதை. அத்தி. சு) ற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்வஸுரதயொ ஸவி யத்தஸ்தகா வவெஸ் வாஸுவதாதீ ஸ்ருதாரீ।

(சுஙச) "பிரமாமுதலாயினோர் பாசுபதவிரதத்தை அநுஷ்டித்துப் பாசுபதராயினர்" என்று (வாயு. பூ. உக. க) ற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது;

முதலாயினோர் என்றமையான் விஷ்ணு, மார்க்கண்டேயர், ததீசி, துருவாசர், கவுதமர், ஜாபாலர், ஆதர்வணர், காத்தியாயனர், அகஸ்தியர், ஸ்கந்தர், கண்டீதி, பிருங்கி, இராமர், உபமன்னியு, கிருஷ்ணர் முதலாயினோர் இந்த விரதானுஷ்டானத்தை பெற்றனர் என்று ஸ்கந்தபுராண காளிகாகண்டத்திற் கூறப்படுகின்றது. இவ்விரதத்தை அநுஷ்டிக்கும் முறைமை கைலாசசங்கிதையினும், இலிங்கபுராண கூர்ம புராணங்களினும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சண்டு அதனை வரையின் விரிபுமென்றஞ்சி விடுத்தனம். ஈசகோகாதி உபநிடதங்களிற் கூறப்பட்ட பரவித்தை அநுஷ்டித்தற்கு இந்த விரதம் அங்கமாய் இன்றியமையாது கொள்ளப்படவேண்டும் என்றன்றே "விபூதியை உபேக்ஷைசெய்யாதொழிக" என்றற்றொடக்கத்தனவாகத் தைத்திரீய, முண்டக, சுவேதாசுவதரோபநிடதங்கள் விதந்து கூறியிருக்கின்றன.

(கூடுசெ) "அதர்வணவேத அத்தியயனஞ் செய்யவேண்டினோர் தீச்சட்டியைத் தலையிலே தரித்தல் வேண்டும் என்பது பற்றியன்றே சிரோவிரதம் என்று முண்டகோபநிடதங் கூறிற்று; அங்ஙனமாகவும், அதர்வசிரசிலுள்ள பாசுபதவிரதம் என்று பொருள்கொண்டமை பொருந்தாதாம் எனின், அது பொருந்தும்; முண்டகோபநிடதம் முதற்கண்ணே அபரவித்தை பரவித்தைகளைக் கூறி, இறுதியில் அபரவித்தையாகிய அதர்வணவேத அத்தியயனமுரியார்க்கே சாதனமாகத் தாங்கவேண்டிய தீச்சட்டியையும், பரவித்தையாகிய பிரமவித்தை அறிய அதிகாரமுடைய யாவர்க்குஞ் சாதனமாக அநுஷ்டிக்கவேண்டிய அதர்வசிரசிற் பாசுபதவிரதத்தையும் உணர்த்தற்குப் பொதுவுறச் சிரோவிரதம் எனக் கூறினமையான். (கூடி—கூகளும் இலக்கவரையிற்) கூறிய நியாயங்களானும், ஈசகோகாதி உபநிடதங்கள் விபூதிமான்மிய பாசுபதவிரதம் உணர்த்துதலினலும் அவை சைவோபநிடதங்களாகி சென்றது.

மூவிதபாவனை.

தீவியாம ஹாவநாம ஹ்ரஹ ஹ்ரோஉயாசாநாம மிலொய ஹெ।
வனகாஷ்ஷியா கதர ஷ்டீயாவ்ருதஸ்ஸ்ருயா।
ஹூயூ உ ஹாவ நாஹ்ரஹ்ரீ விஜ்ஜேயர வா ஷ்ணாரி திஹா।
சூவிஷ ஷ்டு கீரே ஹ்ரிய ஹாவஹ்ரநாம ஹாவயெ ஹ்ரயீ (கூர். பூ. க)

(கூடுகு) "இந்திரத்தியும்நர் கூர்மரை (நாராயணரை) நோக்கி, சுவாமி! மூன்று பாவனைகளையும் எனக்கு அருளுக என்று வேண்ட, நாராயணர் முதலாவது பாவனைதான் விஷயம் (சகுணவிஷயம்), இரண்டாவது பாவனை அவ்விஷயத்தை (சிவத்தை) பற்றியது, மூன்றாவது பாவனை மூன்றுணர்வினை

கடத்த பிராம்மிபாவனை; இம்மூன்று பாவனைகளுள் ஒன்றை அறிஞன் பாவிக்க." (என்றும்),

முதலாவது பாவனை (சகுணம்).

ஸுஹஸ்ரயை ஏதா தீதயுஷா வைதிகீ ஸ்ருதிஃ(கூர். பூ. க)

"அசக்தன் (சகுணபாவனையாகிய) முதலாவது பாவனையையே ஆசரியக்க என வைதிக சுருதி கூறிற்று" என்றும் கூர்மர் இந்திரத்தியும்னர்க்கு மூவித பாவனைகளைத் தொகுத்துக் கூறி, முதலாவது பாவனை இன்னதென வரைத்தனர்.

சுதீர்வ்யாக்ஹா zய ஹரம விஷ்ணு ப்ரஹ்மாண உச்சரேயுஃ।

(கூதிசு) "அசக்தன் அரனையும் நாராயணனையும் பிரமனையும் வழிபடுக" என்று கூர்மபுராணத்து இறுதி அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாவது பாவனை (நிர்க்குணம்).

வரா தூர்தர ஹகும வரம ப்ரவெஹுவேயுஃ।
நிதீயா நஜ்ஜேயம ஜ்ரேதி ரகுர ஹரிஃ வரஃ॥
வைஷ்ணவ-ஃ ஹவை யஜ்நிதீயம விஜ்ஞாதி ரிதி நீயதே।
காயு-ஃம ஜ்ஞதியாவ்ருத்தம காரணம ஸுஜ்ஞேஷுரஃ॥
சுஹம ஹி லவ-ஃஜ்ஞாதா நா ஸ்தய-ா தீஷ்ணாஃ வரஃ
வ்ரு-ஃவ்ரீதுகை-தீர்-ஃகும்வ்ரவ்ரீ தீ-ஃதி நீயதே।
வ்ரத ஜ்ஞாய ஹாவெந யஷாவ ஏவீயம ஜ்ஜ்ஞ।
தத ஸ்ரும கு-ஃயொநெந ஸாஸ்ரதம வை ஸுச்-ஃயை॥

(கூதிள) "மூலப்பிரகிருதிக்கு (தமசுக்கு) மேலாயும், சேதியாயும், அக்ஷரமாயும், சச்சிதானந்தமாயும், அவ்வியக்தமாயும், பரத்துக்குமேல் அதிபரமாயும், பரதத்துவமுமாயுள்ளது பிரமம்; அதின் ஐசுவரியம் விபூதி எனப்படும்; காரியம் உலகம்; காரணம் சுத்தமும் அசுத்தமுமாகிய அவித்தையும்; சர்வபூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாகிய பரமேசுவரன் என், றெட்டி நிதி சங்காரம் என்னுடைய சுருத்தியமாம்; (குருவுபதேசத்தி னுலே) இவ்வாய்ப்பைகளை உள்ளவாறு அறிந்து கன்மயோகத்தினால் எல்லா மும் வழிபடுக" என்று கூர்மபுராணத்து முதலாம் அத்தியாயத்தில் இரண்

டாவது பாவனையாகிய நிர்க்குணோபாசனை கூறப்பட்டது. இது அகண்ட பாவனை எனவும், நிர்ப்பீஜயோகம் எனவும், அபாவயோகம் எனவும் படும்.

விகல்பரஹிதம் ஸகல வாக் மநோதீதம்।

(சுருதி அ) "விகற்பம் ஒழிந்த தத்துவமே பரம் எனப்படும்" எனச் சிவபுராணத்திலும்,

வஜ்ஜி வெடிவிதாவ ஸ்ஸாகஜ்ஜிண வரகூடிகீ வாழி।
ஹொகதாரு ஜிகூரா வொஜ்ஜ வவ-ட்ட ஸவெஹ்ஜி தழி।
சூதாய வெவமீ ஸ்வ ஜ்ஜ ஸ்ஜ ஸ்ஜி கூ ஸ்வ நாத நீ।
ஹவ்ஜி ஸவ-ட்டாதா ஸ்ஸாகூா ஜ்ஜீநாத்ர ஸ்தீவமீ வாஜீ।

(சுருதி கூ) "போக்தாவும், அகண்டரமும், புத்தமுமாயுள்ள சாட்சியை அறிஞர்கள் பிரகிருதிக்கு மேலானதாகக் கூறுகின்றனர்; இவ்வான்மா தனியாயும், சுவச்சமாயும், சுத்தமாயும், சுக்குமமாயும், சாசாதனமாயும், சர்வாந்தரியாமியாயும், சின்மாத்திரமாயும், மூலப்பிரகிருதிக்கு மேலாயும் உள்ளது" எனக் கூர்மபுராணத்துச் சாங்கியயோகம் உரைத்த அத்தியாயத்திலும்,

ஸவ-ட்டெஹ்ஜெத ஷ்ந வவ்ஜி தவெஹ்ந யஜா வரகாஸவெத சூத்ர தஜாஜ்ஜய்-ட்டீத்ர்ஜ்ஜயுதெ।

(சுசு0) "அகம் என்னும் பதத்தினைக் குறிக்கப்பட்ட ஆன்மா மணி கலின் நூல்போலத் தொடர்ச்சியாய்ச் சர்வசரீரங்களுக்குள்ளிருந்து நியாமகனாய்ப் பிரகாசிக்குங்கால் அந்தரியாமி எனப்படுவன்" என ஏகான்ம வாத சர்வசாரோபநிடதத்திலும்,

சுஹ வெவ ஹி ஸ்ஜா த்ர சுஹவெவ ஹ்யுஹ0 வஜா।
சுஹ வெவ ஹி நித்யா த்ர சுஹ வெவ ஹி கத்தாரீ।
சுஹவெவாஜய்-ட்டீ ச சுஹ வெவ வாஜ்ஜாரீ।
வால ஸ்ஜவ்ரகாரெண ஹாவயிகூா வஜா வ்யழி।

(சுசுக) "நானே சுத்தான்மா, நானே எப்போதும் நான், நான்தான் நித்தியான்மா, நான்தான் தற்பரன், நான்தான் அந்தரியாமி, நானே பரமேசுவரன் என இத்தப்பிரகாரம் (திருபசநிதமாய்) எக்காலமும் பாவிக்க" என நிபுணையினால் கூறப்பட்டதால் இந்த இரண்டாவது பாவனை ஏகான்மவாதி களுக்குரிய நிர்க்குணபாவனை என்பது எளிதானே அறியப்படும்.

மூன்றாவது பாவனை (ஞானயோகம்).

தத்ரை வைதர்பிஷு வைஹம் நிஷு-ம்ஹெ நிஷ்ஷாரிஹ்ரு ஹம்।
ஸாநுஷ்ஷு ஸவ-ர்கஷ்டி-ர்ணி வாஸ் வெவாஷ்ரு ரோஸ்ரி-தம்।
சூத்ரு-ர்தூந ஸீக்ஷ்ரு வ்ரூ-தூரி-ரு வாவிலை ஜ்ரஸ।
ஸவ்ரூவ்ரு ஹாவ நா ஷ்ஷ்ரூரா வ்ரூ-ஹீ ஷ்ரூவ-ஸிவி-ர்கூழ்।
சுவாவ வாஸ்ரு யொ ஹ்ரு யெவெநை ஸ வரிவ-ர்ரு-தி।

(சுசுஉ) புத்திராதியரிடத்துள்ள பற்றை அறுத்து நிர்த்துவர்த்துவனுய், நிஷ்பரிக்கிரகனுய், சர்வகன்மங்களுமொழித்துமிக்கவைராக்கியமுடையனுய், பரமைசுவரியம் பூண்டவன் (பாசுபதயோகநெறியானே) ஆன்மாவிலே அருட்பராசத்தியோடு பரமான்மாவாகிய சிவபெருமானைக் கண்டு, பின்னர்த் தனக்குப் பரமான்மாவாயுள்ளவிலே உலகம் எல்லாம் இருப்பனவாக நோக்கி, இங்ஙனம் அக்ஷரபாவனை பூருவமாக (நிர்க்குணோபாசனை வாயிலாக) எய்தும் இந்த இறுதியாகிய பிராம்மிபாவனையை அடைதலாம் பரமயோகத்தினுலே ஏகராகிய சிவபெருமானைக் காண்கின்றனன்" எனக் கூர்மபுராணம் மூன்றாவது பாவனையை விதந்து கூறிற்று.

ந கூழ்-ர்ணா ந வ்ரஜயா யநெந ஸ்ரூஹெ நெநெகெ கூஷ்ரு
தகு ஸ்ரூநஸ-ஸ்ரூ।

(சுசுசு) "சிரௌதஸ்மார்த்தக் கிரியையினுலாவது, புதல்வனையுடைமையினுலாவது, பொருளுடைமையினுலாவது, அப்பிரமத்தை யிட்டாது, பின் இம்மூன்றையும் பரித்தியாகஞ் செய்தலினுற் சிவத்துவம் அடைந்தனர் பெரியோர்" என உமையாரோடு கூடிய சிவபெருமானது பாவனை உரைக்கும் அத்தியாசிரம கைவல்லியோபநிடதங் கூறுமாற்ருலும்,

கெநகஜ்ரூவிஜ்ரூ நாம ரௌதகவ்ரூ த்ரூ-ர்ந-வத்ரி-ர்நாழ்।
விரஜ்ரூ நாம வ்ரூவ-ஜ்ரூ நாம வ்ரஹ்மீ-தி ஸெஹ-வ்ரூஸ்।

(சுசுச) "அநேக ஜன்மங்களிலே முற்றிய வைதிக ஸ்மார்த்த கன்மங்களையுடையராய், அதனற் பற்றற்றவராய், அறிவுடையராய் எப்பிறவிக்கே சிவபெருமான் அருள்பாலிக்கின்றனர்" என வாயுசங்கிதை கூறுமாற்ருலும் மூன்றாவது பாவனை வலியுறுத்தப்படும். சகுணபாவனை, அக்ஷரபாவனை, பிராம்மிபாவனை என்னும் மூன்றும் முறையே யௌகிகயோகம், சாங்கியயோகம், அத்தியாசிரமயோகம் என மூவகைப்படும். இவ்வண்மை,

இது ஆனந்தமாகிய சிவனுர் உலகம்; அதுவே எல்லே; அதுவே மேலாகிய முக்திஸ்தானம்" என்று கூர்மபுராணம் கூறினமையின், இது (கூகை-ம் இலக்கத்திற் கூறப்பட்ட) புராவர்த்திகொடாத சிவலோகம் என அறியற் பாற்று.

ஸ்வேத வஜ்ராரோ ஷேந வஜ்ரஹஸ்தோ கஜ வாஹ ஆ| ஸௌராஷ்ட்ரா ஷோபிதாயோ ஜைதீஷவ்ய ஸமன்வித ஆ | ஆபிவாஹஸ்ய ஷேஷிஹோ ஷஷ்டி ரஷ்ரோ ஸ்திரோவ ச | வஜ்ரவாஸஸோ மௌலதஸ்ய தயா வேஷ்டிரா ஷஷ்டிர்| ஸோகண்டஸ்ய முஹாவாஸீ ஸிவஜ்ஞோ வாவரே வ்ருதஃ | ஜடாரோஜீ சாட்டஹாஸோ தாரஜஸோ யாமுனீ தயா| ஷோபாகாலஸ்ய ஸஜ்ஜீ ச ஷண்டோ ஷண்டோ வ வரவ ஆ| வஹ்னிஷ்ண வைஷ்ணவ ஸஜ்ஜோ ச நகுலீஸ்வர வரவ ஆ| சுஷ்டாவிம்ஸதி வம்ஷ்யாதா யோ மாவாயுப்யஹ் கரோது|

(கூஎஉ) "சுவேதர், சுதாரர், மதனர், சுகோத்திரர், கங்கர், லௌகாக்ஷி, மகாமாயர், ஜைகீஷவ்யர், ததிவாகர், இருஷபர், உருத்திரர், அத்திரி, சுபாலகர், கவுதமர், வேதசிரர், கோகர்ணர், குகாவாசி, சிகண்டி, ஜடாமாலி, அட்டகாசர், தாருகர், லாங்கலி, மகாகாலர், சூலி, தண்டிமுண்டி, சதிஷ்ணு, சோமசர்மா, நகுலீசுவரர்" (வாயு. உத். கo. உ—சு) என்போர் இருபத்தெட்டு வைதிக பாசுபதயோகாசாரியர்களாம். இவர்கள் ஒவ்வொருவர்க்கு நான்கு சீடராக நூற்றுப்பன்னிரு சீடர் உளர். இந்த நூற்றுநாற்பது ஆசாரியர்களுட் டலிவராகிய சுவேதாசாரியருடைய சீடர் இந்தச் சைவபாடியம் அருளிய நீலகண்டசிவாசாரியர்.

பிரமசூத்திர உபக்கிரமணிகை.

(சூஎக) ஈசகோசாதி முக்கிய உபநிடதங்களை ஆதாரமாய்க்கொண்டு கிளர்ந்த பிரமமீமாஞ்சை எனப்படும் உத்தரமீமாஞ்சையாகிய பிரமசூத்திரம் (வேதாந்தசூத்திரம்)

கயாதொ ஹ்ரஷிகேஸா |

(சூஎச) "பின்னர், ஆகலின், பிரமவிசார விருப்பம்" என (க. க. உ) ற் கூறி,

ஜன்மாத்யஸ்ய யதஃ |

(சூஎஞ) "எங்கிருந்து இதின் சிருஷ்டி முதலியன" என (க. க. உ) ற் சிருஷ்டி முதலியன செய்வது பிரமமென்று அப்பிரமத்தின் இலக்ஷணங் கூறிற்று. சிருட்டி முதலிய என்றமையான்,

ஸ்ருஷ்டிஃ ஸ்ரித்வா ஸம்ஹார ஸ்திரோஹாவொஷ்ய நாமரூபே |
வபெஷவ தே ஜகத்ய்ஷ்டிஃ நித்யஸித்ய ஜாஷ்யதெ ||

(சூஎசு) "சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகம் என்னும் ஐந்தும் பிரமத்தின் கிருத்தியம்" என்று வித்தியேசுவரசங்கிதை (அ. உ) ற் கூறப்பட்டது. படவே, இக்கிருத்தியம் ஐந்தும் ஏகான்மவாதிகளுடைய கூடஸ்தப் பிரமத்தினின்றா? இன்றேல் வைணவருடைய நாராயணப் பிரமத்தினின்றா? இன்றேற் சிவாத்துவிதிகளுடைய சிவதத்துவப்பிரமத்தினின்றா? உதிக்கின்றவென்றும், இம்மூன்றில் எது வாஸ்தவமாய்ச் சிறந்ததென்றும் முதற்கண் ஆராயற்பாற்று.

(சூஎஸ்) சூதசங்கிதை சூதகிதை (உ. சூ—நி) ல் ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், சப்தாதி ஐந்தும், பூதாதி ஐந்தும், வாயுக்கள் பத்தும், அந்தக்கரணம் நான்கும், அவித்தை ஒன்றும், சிவன் ஒன்றுமாகச் சேர்ந்த மூப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்குமேற் பரசிவம் (கூடஸ்தப்பிரமம்) அறியப்படுகின்றது. புறக்கருவிப்பாற்பட்ட தசவாயுக்களும் பஞ்சபூதங்களுள் ஒன்றிய வாயுதத்துவத்தில் அடங்க, மற்றைத் தத்துவமெல்லாம் பிரகிநோபநிடதத்திற் (ச. அ) கூறப்பட்ட ஆன்மதத்துவ அதோபாகத்தில் அடங்கிநின்றன. ஆகலின், ஏகான்மவாதிகள் கூறும் உலகசிருட்டி ஆன்மதத்துவத்துக்கு மேற்பட்டிலது.

வுயிவீ கவ்வு வுரீயத கூவஹெ ஜவி மீயஹெ தெஜொ வாயௌ விமீயதெ வாயுஸாகாஸொ விமீயத கூகாஸ ழிழ்யெஷ்ட ஜ்ஞிரூணி தேநூதெஜ்ஷ்ட தேஜோரூணி ஹ்மீதாஜெள விமீயஹெ ஹ்மீதாழி ழ்ஹதி விமீயதெ ழஹா நவ்யெஹ விமீயதெ கவ்யஹ ஷ்ஷொ விமீயதெ கஷ்ஸ்ரo தவிவி விமீயதெ தஷ்ஃ வொ ஜெவ வனகீ ஹவதீ.

என்னும் சுபாலோபநிடத மந்திரத்தை நோக்குங்கால்,

(கூஎஅ) நாராயணரினின்று தமசும், அதினின்று அக்ஷரமும், அதினின்று அவ்வியக்தமும், அதினின்று மகானும், அதினின்று பூதாதிகளும், அதினின்று தன்மாத்திரைகளும், அதினின்று இந்திரியங்களும், அதினின்று ஆகாயமும், அதினின்று வாயுவும், அதினின்று தேயுவும், அதினின்று அப்புவும், அதினின்று பிருதிவியும் உதிப்பனவாகப் பெறப்படுகின்றது. இங்ஙனம் சுபாலோபநிடதத்திற் கூறப்பட்ட நாராயணப் பிரமத்தினின்று எய்தும் சிருட்டிக்கிரமமும் மூலப்பிரகிருதிக்குமேற்போந் திலது. ஆகவே, நாராயண சிருட்டியும் ஆன்மதத்துவ அதோபாகத்தனெப் புலப்படுகின்றது.

(கூஎசு) (சுவே. க. உ. னும், பிரு. சா. ச. கசு) னுங் காணப்படும் மந்திரங்களுக்கு உபப்பிருங்கணமாகக் (கைலா. கூ. உசு—நஎ) ற் காணப்படும் காலம், நியதி, கலை, வித்தை, இராகம், புருஷன், மாயை என்னும் வித்தியாதத்துவம் ஏழும், சிவதத்துவம், சத்திதத்துவம், சாதாக்கியதத்துவம், ஈசுவரதத்துவம், சுத்தவித்தியாதத்துவம் என்னும் சிவதத்துவம் ஐந்துமாக (ஆன்மதத்துவத்துக்குமேற்) பன்னிரு தத்துவங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பன்னிரு தத்துவங்களேனும், மூலப்பிரகிருதிக்குமேற்பட்ட சூக்குமப்பிரகிருதி பரப்பிரகிருதி என்னும் இரு பிரகிருதிகளேனும், ஏகான்மவாதிகளுடைய சர்வசார முதலிய உபநிடத பாஷ்யங்களிலேனும், அவர்பிரகரணங்களிலேனும், வைணவருடைய சுபால முதலிய உபநிடதபாடியங்களிலேனும், அவர் விண்டு புராணாதிகளிலேனும் காணப்படாமையானும், அவ்விருதிறத்தாரும் தமது கூடஸ்தப்பிரமத்துக்கேனும், நாராயணப்பிரமத்துக்கேனும் முழுமுதற்றன்மையும் சர்வவியாபகத்துவமும் ஏற்றிச் சாதிக்கப்போதல் எவ்வாற்றானும் இயலாது.

வவ-ஜ்ஞுவாதி விமிஷ்ட ஷ்ஷாஹியா நாயிகாரணo ஸிவதீக்ஷo தி தெவ ஜமந்தாரணo வ்வெதை-ஷ்யுதெ।

(கூ அ0) "சர்வஜ்ஞத்துவாதி குணங்களினால் விசேடிக்கப்பட்டு, பலர் சிவன் முதலிய அஷ்டநாமங்களுக்கு அதிகரணமாயது சிவதத்துவம்; இது ஜகத்காரணமாகிய பிரமம்" என்று நீலகண்டசிவாசாரியர் "ஜன்மாத்தி யதிகரண"த்தில் (க. க. உ) வரைந்திருக்கின்றனர்.

ஸவெஷ்டா ஶிவ ஈசுவரநாம ஸ்மாதிசுவரஸ்ய ப்ரஹ்ம வ்யதிரி
ஸிவஈசுவ ரிதி வ்யாக்ஹ்யம் ஈசுவரநா ஶிவாத்மயரி

(கூ அக) "தத்துவங்களனைத்துக்குந் தலைமையாய் வாய்ந்தமையின் நாயகமாய்க் கொள்ளப்படுவதும், தத்துவங்களுக்கெல்லாம் உறைவிடமா யிருப்பதும் சிவதத்துவமே" என்றது காரணகமமும். ஆகலின், இதினின்று எய்தும் பஞ்சகிருத்தியம் பிரதமமகாசிருஷ்டியாய் முடிய, கீழ் நிலைக்கண்ண தாகிய நாராயணர் முதலியோர் சிருட்டி அவாந்தரசிருட்டியாம் என்று கோடற்பாற்று. இந்த அதிகரணத்திற் பொதுவுறப் பஞ்சகிருத்தியங்கள் கூறப்படினும், (க. ச. உஙூ) ற் சிருட்டிகிருத்தியமும், (க. ஙூ. கூ) ல் திதி கிருத்தியமும், (க. உ. கூ) ற் சங்காரகிருத்தியமும், (ஙூ. உ. ஙூஎ) ல் திரோ பவகிருத்தியமும், (ஙூ. உ. உஙூ, க. க. எ) ல் அநுக்கிரககிருத்தியமுமாகப் பஞ்சகிருத்தியங்களும் சிறப்புறக் கூறப்பட்டன.

ஸவஷ்ஜோ zய ஷித ஸ்ரஷ்டா ஸ்ருஜதுவதி ஹஜ்ஜி ச।
ஸ்வதஜ்ஜ ஸ்தி ஷெஷ்வராஃ வக்ஷாத்ரூயதி ப்ரஹ்மஃ।
தூவெதா யத ஸ்ஷா ஷெவ ஸ்ஸவஷ்டாநுஹ்ரூஹகஃ ஸ்ரூதஃ।

(கூ அஉ) "சம்புவானவர் சர்வஜ்ஞராயிருத்தலின் படைத்து, காத்து, அழிக்கின்றனர் என்றும், சுவதந்திரசத்தியுடையராதலின் பக்குவர்களைப் பாசத்தினின்று நீக்குகின்றனர் என்றும், எஞ்ஞான்றும் வரம்பிலின்பமு டையராதலின் அநுக்கிரகஞ் செய்கின்றனர் என்றும் வாதுளமகோபப்பிரங் கணங் கூறலான், சிருட்டியாதிகிருத்தியம் செய்யும் பிரமம் சர்வஜ்ஞாதி குணங்களையுடையதாயிருக்கின்றதென்று நன்கு பெறப்பட்டது. இந்தச் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களுக்கும் காரணமாய்நின்ற பிரமத்துக்கு

ஆகாஶஶரீரம் ப்ரஹ்ம (தைத். க. கூ. உ)

(கூ அங) ஆகாயத்தை (பராசத்தியை) சரீரமாகக் கூறலான்,

நிஷிய ஜநஷ்ணு ஷஷ்ணு ஸ்ஷ்ணு நிகூரஸ்வ ஜயிஷ்ணு நீயா
வரஸ்வேஷ்ணு திரஸ்வா வராஸதி ஹிஃ ஷிஷ்வர ஸ்யுதே।

(ஈ அச) "*சமஸ்த ஜகதண்ட ஷண்ட புத்புத சமூக இரத்தினகர பரப்பிரகிருதிரூப பரமசத்தியே சிதம்பரம் எனப்படும்" என்று சைவபாடியத்திற் கூறப்பட்டது.

வஹ்ந ஹ்ரூ வரிவதூ-ஶ்ரீ வ்யூ |

(ஈ அஇ) என்னும் தைத்திரீயமந்திரத்துக்கு உபப்பிருங்கணம் கூறியாங்கு, நிவிர்த்திகலாசக்கரம், பிரதிஷ்டாகலாசக்கரம், வித்தியாகலாசக்கரம், சாந்திகலாசக்கரம், சாந்தியதீதகலாசக்கரம் என்னும் ஐவகைச் சக்கரங்களுள்ளே ஏகான்மவாதிகளுடையவும், வைணவருடையவும் நிலை பிருதிவிமுதற் பிரகிருதியீறுய்க்கிடந்த தத்துவங்களோமாத்திரம் அடக்கிய பிரதிஷ்டாகலாசக்கரத்தின்பாலதாக, சிவாத்துவிதிகளுடைய பரமாகாசமாகிய பரமவியோமம் பிரதிஷ்டை வித்தை சாந்திகலாசக்கரங்களுக்கு மேற்பட்ட சாந்தியதீதகலாசக்கரத்தின்பாலதாம்.

ஸாஹ்யா கடமுவ்ஹ் ஶ்வாஹெ விஸர்ஜி ஸ்ராஹ்யுதீத்யா |
யா ஸாஹஸ் வரம் வெ்ர வரவ்ரகூ்தியொ நகஸ் |

(ஈ அசு) "சாந்திகலைக்கு மேல் அத்துவாவின் முடிவிற் சாந்தியதீதையோடு விசுத்தியானது எய்துகின்றது; பரப்பிரகிருதியோடிசைந்தமையால் அதனைப் பரமாகாயம் என்பர்" என்று (வாயு. பூ. உநி. உஉ) ற் கூறப்பட்டது.

(உ அஎ) ஈசுவரத்தியதிகரணத்தில் (க. க. நி—கஉ) உலகத்துக்குக் காரணம் (சாங்கியர் கூறும்) பிரதானமன்று, (சத்தி சிவப்பொருளாகிய) சத்தென்று (க. க. நி) ம் சூத்திரபாஷ்யத்திலும், (அந்தச் சத்து) (சர்வஜ்ஞத்துவ சர்வகர்த்திருத்துவமுடைய) ஆன்மா என்று (க. க. சு) லும், (சுகம்-ம் இலக்கத்திலும்), அந்தச் சத்தாகிய பரமான்ம நிஷ்டனுக்கு மோக்ஷம் எய்துவதென்று (க. க. எ) லும், இந்தச் சத்தை அறிந்தால் எல்லாம் அறிந்தாயிற்று என்று (க. க. சு) லும், ஆன்மா நித்திராகாலத்திற் சத்திற் போய் ஒடுங்குகின்றான் என்று (க. க. கo) லும், இந்தச் சத்தே (சாந். அ. கூ. உ) றற் குறிக்கப்பட்ட தகராகாயம் என்னும் உண்மை (க. கூ. கச) ஞ் சூத்திரபாடியத்திலும், இந்த ஆன்மாவாகிய சத்தை ஐங்கலைக்குன் உயர்ந்த சாந்தியதீதகலைப்பாலராகிய (மகா) ருத்திரர் என்று சூத்திரபாடியத்து (க. க. கச) லும் கூறப்படலான், (க. க. க) ம் சூத்திரத்திலே சிருட்டியாதி இல

*"சமஸ்த உலக அண்டங்களின் தொகுதியாகிய குமிழிக் கூட்டங்கள் தோன்றப் பெறும் சமுத்திரமாகிய பரமகாரண பராசத்தியே சிதம்பரம் எனப்படும்" என்பது பொருள்.

கூணத்தினைற் புகழப்பட்ட பிரமம் சத்தென்றும், (பரம) ஆன்மாவென்றும், உருத்திரனென்றும், தகராகாசம் என்றுங் கூறப்படுமென்பது தானே பெறப் பட்டது.

(கூ அஅ) ஆனந்தமயாதிகரணத்தில் (க. க. கஉ—கசு) மநுஷ்யானந்த முதலாக ஆனந்தத்தை ஒன்றுக்கொன்று நூறு மடங்காக உயர்த்திக் கொண்டுபோய் முடித்த (ஆனந்த மிகுதிப்பாட்டினல்) * ஆனந்தமயமாயுள்ளவர் பரப்பிரமசிவபிரான் என்று (க. க. கஉ) னும், இங்கே மயம் என்றது அன்னமயம் பிராணமயம் மநோமயம் வரையில் விகாரசப்தத்தினும் விஞ் ஞானமயம் ஆனந்தமயம் என்பவற்றில் மிகுதிப் பொருளினும் சென்ற தென்று (க. க. கச) னும், தம் அன்பர்களுக்கு ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின் றார் என்று (க. க. கடு) னும், "சத்திய ஞான அனந்தமாகிய பிரமமே" "உள்ளே உள்ள ஆனந்தமயமாகிய ஆன்மா" என்று தைத்திரீயமந்திரத்திற் கூறப்பட்டதென (க. க. கசு) னும் கூறப்படலான், சிவப்பிரமமாகிய சத்து ஆனந்த மிகுதிக் குணத்தையுடையதென்றும், இந்தச் சிவனுரே சூரியமண் டலத்துள்ள பொன்மயபுருஷராக அந்தர்நிகரணத்தில் (க. க. உக, உஉ) கூறப்பட்டாரென்றும், பிராணுகாசபரப்பிரகிருதிரூப பரமாகாசமே சிவபெரு மான் என்று (க. க. உசு, உச)ற் கூறப்பட்டதென்றும், பரமாகாயம்(கo டு-ம் இலக்கத்திற் கூறியாங்கு) பிரமத்துக்குப் பராசத்தியாய் முடிந்ததென்றும், அதனல் இந்தப் பிரமசூத்திரமுதற்பாதம் முற்றினும் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட பிரமம் சகுணப்பிரமமாமன்றி நிர்க்குணப்பிரமம் அன்றுமென்றும் ஓர்க.

(கூ அசு) இந்தச் சகுணப் பிரமத்தை உபாசிப்போர்க்கு எய்தும் பயன் பிரமலோகம் (சிவலோகம்) என்பதுபோதரப் "பிரமலோகத்திருந்து புநராவர்த்தி இல்லே, புநராவர்த்தி இல்லே" என்று (சாந். அ. கடு. க) ற் கூறியே பொருளே பிரமசூத்திரத்திறுதியில் "மீளத்திரும்புதல் இல்லே, மீளத்திரும்புதல் இல்லே" என்று சூத்திரிக்கப்பட்டது.

(கூ கo) பிரமசூத்திரமானது (ஈ. க. க)ற் பிரமத்தைச் சகுணமாக உபக்கிரமத்தினும், அந்தப் பிரமத்தை உபாசிப்போர்க்கு எய்தும் பயன் பிரமலோகம் என்று உபசங்காரத்தினும் (ச. ச. உஉ) கூறுதலாகிய உபக்கிர மோபசங்காரலிங்கத்தினல், பிரமசூத்திரஞ் செய்த வியாசர் தாற்பரியம் சகுணப்பிரமத்தின்பாலதேயாம்.

வவ-ஜ வ்வ-ஸ்ரீ ரீஸ்ரொ ஜமதா ஜநஷ்ரீ ஜயஸாரணரீ தெ்தவ்ய-வ்ய பூயிவாஉகஷ்ம நூரயவ-மிவ-கo பூயிவாரி.தி.

* எல்லாவித சர்வசரோபநிடதத்திற் கூறப்பட்ட ஆனந்தமயம் பெரிதும் ஈண்டுச் செல்லாது.

(கூகூக) "ஜகத்தின் சிருட்டி திதி சங்காரங்களுக்குக் காரணர் சர்வஞ் ஞரும் சர்வசத்திமானுமாகிய ஈசுவரர் என்று நியாயபூருவமாகப் பிரதிபாதிக் கப்பட்டது" என்று ஏகான்மவாதியார் தமது (க. க. கக) ஞ் சூத்திரபாடி யத்திற் கூறலான், அவர் கருத்தும் நம் கருத்துக்கியையச் சகுணப்பிரமத் தின்பாலதாயிற்று.

(கூகூஉ) முதற் பத்துச் சூத்திரபாடியமே நியாயபூருவமாகப் பிரதி பாதிக்கப்பட்டதென்று கூறும் அவர் வாயினூற்றனே, எஞ்சிய சூத்திரங்க ளுள்ளே சிற்சில இரண்டாகப் பிளக்கப்பட்டும், சிற்சில நீக்கப்பட்டும், சிற்சில புதிதாய்ப் படைக்கப்பட்டும், அதிகரணங்கள் அளவுக்கு மேலே நீட்டப்பட்டும், சீவான்மா பொய் என்று திரித்துணர்த்தப்பட்டும், கடா காய மகாகாயங்கள் புகுத்தப்பட்டும், இரச்சு சர்ப்பங்கள் விரிக்கப்பட்டும், உயர்ந்த சகுணப்பிரமம் நிர்க்குணமெனத் தாங்கொள்ளும் பிரமமாகிய (சீவ) ஆன்மாவுக்குக் கீழென்று தாழ்த்தப்பட்டும், தாழ்ந்த (சீவ) ஆன்மாவானது நிர்க்குணப்பிரமம் எனச் சிவபதிக்கு* மேலாக உயர்த்தப்பட்டும், உடன்பாட் டெதிர்மறைக்குணங்களாற் கூறப்படும் ஒரு பிரமமானது இரு பிரமங்களா கப் பிளக்கப்பட்டும், நியாயபூருவமாகாமற் பாடியம் பிழையற்றுப்போகாதி ருக்க இயற்றப்பட்டதெனச் சித்தித்தது.

(கூகூங) வியாசருக்குச் சகுணப்பிரமமொழிந்து நிர்க்குணப்பிரமத்தி லே தாற்பரியமுளதாயின், நிர்க்குணப்பிரமத்தைக் கூறற்கியன்ற நெறியினு லன்றே முதற்சூத்திரஞ் செய்திருத்தல் வேண்டும்; வியாசருக்கு அமுக்கி யம் எனப்பட்ட நிர்க்குணப்பிரமம் ஏகான்மவாதியார்க்கு முக்கியமாயும், அவ்வியாசரால் முக்கியம் எனக் கொள்ளப்பட்ட சகுணப்பிரமம் ஏகான்ம வாதியார்க்கு அமுக்கியமாயும் முடிந்ததே!! அந்தோ! அந்தோ!! அந்தோ!!!

(கூகூச) । யதொ வா இமானி பூதானி ஜாயந்தே யேந ஜா தானி ஜீவந்தி யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஸந்தி தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ தத்ப்ரஹ்ம ।

என்னும் தைத்திரீயசுருதியே ஏகான்மவாதியார் உதகரித்த பிரகாரம் (க. க. க, உ) ஞ் சூத்திரங்களுக்கு ஆதாரமாய் நின்றது. "ஆகாய (பராசத்தி) சரீரமுடையது பிரமம்" என்றும், "இந்த ஆகாசம் ஆனந்தமாகாவிடின்" என்றும், "ஆனந்தமுடையது பிரமம்" என்றும் பலபிரகாரமாக அந்தப்

*"ஆண்டவன்றன்னை யடிமை யென்றுரைப்பாரடிமையை யாண்டவனென்பார்
மாண்டகுபதியைப் பசுவென்றும் பசுவைப் பதியென்று மதித்தனையிகழ்ந்தே
தாண்டரு நிரயக் கிடங்கினில் வீழுஞ் சழக்கரோடிணங்குறுவரமே
வேண்டினேனருளாய் கலைசைமாகரின் மேவி வாழ்ந்தருள் பசுபதியே"
என்றார் ஸ்ரீசிவஞானசுவாமிகள்.

பிரமம் தைத்திரீயத்திலே சகுணப்பிரமமாய் நிற்ப, ஏகான்மவாதியார்க்கு நிர்க்குணப்பிரமம் என ஒன்று தைத்திரீயத்துள் எங்ஙனம் வாய்த்ததோ? இந்தச் சகுணப்பிரமசுருதியை விடுத்து, இவர் "இரச்சுவிற் சர்ப்பத் தோற்றம் போல, பிரமத்தோடியைந்த அநிர்வசநீயமாயையில் நின்று உலகத்தோற்றம் எய்தும்" என்று விவர்த்தவாதங் கூறுஞ் சர்வசாரமுதலிய உபநிடத ஏகான்மவாதசுருதியை ஈண்டு உதகரிக்க மறந்ததென்னையோ? இங்கே முதற் சூத்திரப் பிரமம் தனக்கு இலக்கணங் கூறிய இரண்டாஞ் சூத்திரத்திலே சகுணப்பாற்பட்டுப்போக, அவர் மீட்டும் உதகரித்தற்கு எடுத்தாளும் மந்திரங்களுக்கு ஆதாரமாய்நின்ற சாந்தோக்கிய முதலிய சுருதிகளெல்லாம் உபநிடத உபக்கிரமணிகையிற் கூறியாங்கு சகுணப்பிரமத்தின்பாற்பட்டமையானும், அவர் ஆன்மா பிரமம் என விசேடணமின்றிக் காணப்படும் சொற்கள் அமைந்தவாக்கியங்களே நிர்க்குணமென நினைந்து எடுத்துவிடுப்பாராக, அவைகளெல்லாம் முன் பின் உள்ள சகுணச் சுருதிகளால் நசுக்குண்டு போதலினாலும், இவர் எவ்வுபநிடதத்து எச்சுருதிகொண்டு நிர்க்குணப்பிரமத்தை ஸ்தாபிக்கவல்லாராவரோ!! சகுணப் பிரமத்தைக் கூறினும் நிர்க்குணப்பிரமத்திலே தாற்பரியம் என்று வெறும் வாயாற் கூறலாமன்றி, பிரமாணசகிதமாய் ஸ்தாபிக்க ஏகான்மவாதிகள் எவரும் வல்லாராகார்!!!

(கூகூரி) ஏகான்மவாதியார்க்குப் பிரம சூத்திரத்து முதற்கண் நின்ற சிருட்டியாதிக்கு நாயகமாகிய பிரமமே அவர் கருத்துப் பிரகாரம் நசுநலும், கற்பிதமாய்ப் போக, முதற்கோணுதலாற் பின் நின்ற சூத்திரமீதத்துஞ் சகுணப்பிரமப்பாற்பட்டு முற்றும் கற்பிதமாய்க் கோணுதலடைய, வியாச சூத்திரமுழுமையும் நிர்க்குணப்பிரமத்தைக் கூறுமையின், அவர்க்கு அவை வியர்த்தமாய்ப் போயின என்றன்றே கொள்ளப்படும்!!!

(கூகசு) சர்வத்திரப்பிரசித்தாதிகரணத்து (க. உ. க) ல் மநோமயம் (ஞானமயம்) என்றற்றொடக்கத்தனவாகக் கூறப்படுங் குணங்களையுடையவர் சிவபெருமான் என்றும்,

விவகஷிதகுணோபபத்தேஶ்ச।

(கூகஎ) "உரைக்கப்பட்ட குணங்கள் பொருத்தமாதலினாலும்" (க. உ. உ) என்னுஞ் சூத்திரத்தினுற் சத்தியசங்கற்பத்துவம் சர்வகாமத்துவ முதலிய குணங்களும் அச்சிவபெருமானுக்கே வாய்ந்த குணங்கள் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்வவிஶிஷ்டாபிதாநா தேவ ஆ।

(சுகூ) "(அவர்) ஆனந்த குண விசிஷ்டமுடையராகவே கூறப்படலானும்" என்று அந்தாதிகரணத்து (க. உ. கஇ)ம் சூத்திரமே நேரே சிவனைச் சகுணரென்று கூறிற்று. சண்டி,

கூ ஸ்வஹ வ ஸ்வஹ।

"ஆனந்தம் பிரமம், ஆகாயம் பிரமம்," என்று (சாந். உ. கo. இ) உதகரிக்கப்பட்ட மந்திரத்துள்ள (வஹ) ஆகாயமும் (ககஇ-ம் இலக்கத்திற் கண்டவாறு) பராசத்தியின் மேற்குமதலின், ஆகாயமாகிய பராசத்தியினிட்டர் சிவபெருமான் என்றும் பெறப்பட்டது. இந்தச் சூத்திரம் ஆனந்தசத்தி விசிட்டமுடையது பிரமம் என நேரே கூறுமையான்,

கூக வஸவ ஸ ஸ்வஹ।

(சுகூசு) (ஆனந்தகுணவிசிஷ்டமுடையராகக் கூறப்படும்) "அந்த நியாயத்தினல், அவர் பிரமம் என்று (க. உ. கசு) வது அடுத்த சூத்திரம் கூறிற்று. சண்டி (க. உ. கஇ) ல் "ஆனந்த விசிட்டமுடைமையான்" என்று கூறி, அந்த ஆனந்த விசிட்ட குணமுடையது பிரமம் என்று (க. உ. கசு)ற் கூறப்படுமாயின், சூத்திரகாரர் கருத்தும் உபநிடதங்களின் கருத்தும் சகுணப்பிரமத்திலா? நிர்க்குணப்பிரமத்திலா? தாற்பரியம் என்பதை விவேகிகள் எவரும் எளிதில் ஆராயற்பாலர்!

அந்தரியாமியதிகரணத்தில் (க. உ. ககூ—உக)

சுஇயஷ-ரீயிஷெவாதிஷ-ஷ கஜ்ஜி-வ்யவதெஷாஸ் (க. உ. ககூ)

(சஅo) "தேவர்களினும் உலகமுதலியவைகளினும் அந்தரியாமியாய் இருப்பவர் அவரே; அவர் குணங்கள் கூறப்படலான்" என்று சூத்திரம் கூறுதலானும், அங்ஙனம் பாடியத்தினும் அந்தரியாமித்துவாதி குணங்களுடையர் என்றும், அதற்விசிஷ்டர் கூறப்படும் ஐசுவரியாதி மங்கல குணங்களுடைபராதலிற் பகவன் எனப்பட்டனர் என்றுங் கூறப்படலானும், சண்டி அந்தரியாமியதிகரண சூத்திரத்தினும் சகுணப்பிரமமே கூறப்பட்டதாயிற்று. "அந்த அக்ஷரம் (பிரமம்) எதனல் உணரப்படுகின்றதோ, அது பரைஞானம்; எது காணப்படாததாய், பற்றப்படாததாய், கோத்திரமிலாததாய்" என்றற்றொடக்கத்தனவாகக் கூறும் (முண். க. உ. இ, சு) டி மந்திரங்களே ஆதாரமாய்க்கொண்டு இளர்ந்த

(சஅக) ஈக்ஷத்யதிகர்மவ்யபதேஸாத் (க. உ. உஉ)

என்னும் சூத்திரம் "பிரத்தியகஷமாகாமை முதலிய குணங்களையுடையவர் (சிவபெருமான்); அவர் குணங்கள் கூறப்பட்டமையின்" என்று கூறி, சிவ

பெருமானர் அம்முண்டகோபநிடதத்திற் கூறப்பட்ட இலக்கணங்களையுடையர் என்று குறிப்பித்தது. இங்கே அருளிலைவிற் சாளக்கிராமர், உலகத்துப் பொருள்போலப் பற்றப்பட்டார் என்பதனாற்றற்கு அதிகுரியர் அக்கிராகியர் என்றும், (கன்மத்தினுற்பமக்கு வாய்ந்த கோத்திரமுதலிய இன்மையின்) அகோத்திரர் என்றற்றொடக்கத்தினராகக் கூறப்பட்டனர் என்றுமோர்க.

"இந்தச் சூத்திரம் சிவபெருமானைக் குணங்களையுடையர் (குணகர்) என்று தெளிவாகக் கூறினாலும், ஈண்டும் சகுணப்பிரமமே கூறப்பட்டதென்பது விளங்கப்படை. அக்ஷரப்பிரமசிவனுக்கு அதிருசியத்துவம் நித்தியத்துவம் வியாபகத்துவமுதலிய குணங்களைக் கூறினதோடமையாத

ய ஸர்வ-ஜ்ஞ ஸர்வ-வித் (முண். க. க. கூ)

(சஅஉ) அவரைச் "சர்வஞ்ஞர் என்றும், சர்வவித்தென்றும்" அம்முண்டகமானது கூறுகின்றது. ஆதலின், (பிரு. இ. அ. எ—கஉ) ற் கூறப்பட்ட அக்ஷரப்பிரமமும், இந்த முண்டகத்தில் (க. க. இ, கூ) ற் கூறப்பட்ட அக்ஷரப்பிரமமும் ஒன்றும் என்றும், இரண்டும் நிர்க்குணப்பிரமமாகாத ஒரே சகுணப்பிரமமாம் என்றும் அறிக.

அக்ஷராதிகரணத்தில் (க. உ. கூ—கக)

அக்ஷராம்பரான்தத்ருதேஃ।

(சஅக) "அக்ஷரம் ஆகாயம் இறுதியாயுள்ள அனைத்தையும் தாங்குதலான்" என்னும் (க. உ. கூ) ம் சூத்திரத்தில், அம்பரம் (ஆகாயம்) பராசத்தி என (கஅச-ம், ககள-ம் இலக்கங்களில்) நிரூபிக்கப்பட்டதன்றே. சமஸ்தபிரபஞ்சத்தையும் தாங்கும் ஆகாயமாகிய பராசத்தியார்க்கு நியமம் அக்ஷரப்பிரமமாகிய சிவபெருமான் என்று பெறப்படலான், இந்தச் சூத்திரமும் சகுணப்பிரமத்தின்பாலதே. ஸ்தூலமன்று அணுவன்று என்றற்றொடக்கத்தனவாக (பிரு. இ. அ. அ) ற் கூறப்பட்டனவெல்லாம் சகுணப்பிரமத்தைச் சாரும் என்பாராய், வியாசர் ஆகாயாந்தமாகிய அனைத்தையும் நியமிப்பவர் சிவபெருமான் என்றும், அக்ஷரப்பிரமம் பராசத்தி விசிஷ்டமுடையது என்றும் கூறுவாராய், "அக்ஷரப்பிரமமானது ஆகாய (பராசத்தி) இறுதியாகிய அனைத்தையும் தாங்குதலான்"

(சஅச) அக்ஷராம்பரான்தத்ருதேஃ (க. உ. கூ)

என்று சூத்திரித்தார். இவ்வாறு கூறுதலிலடமையாது (கஉ—கஅ) ல் "அந்த அக்ஷரத்தினின் பிரசாஸனத்தினால் (ஆஞ்ஞையினால்) (கட்டுப்பாடிலக்கத்திற் கண்டவாறு) எல்லாம் நடைபெறுகின்றன" என்றும், அவ்வாறு நடை

கன்மனேத்தையும் இயக்கும் ஒருவனுயிரை பாசத்தினையுடையது பிரமம் என்னும், அதி சகுணப்பிரமமாமன்றி நிர்க்குணப்பிரமமன்று என்னும் போதரு, அன்னதும் வலியுறுத்துவாராய்ச் சூத்திரஞ் செய்தார்.

தகராதிகரணத்தில் (க. சூ. சகூ—உஉ)

உஹர உதரெஹ்ர் (க. சூ. சகூ)

(சஅநி) "தகரம் சிவபெருமான்; அடுத்துக் கூறப்படும் குணங்களுண்மையான்" என்று சூத்திரம் கூறு. (சாந். அ. க. க) ல் தகராகாயம் கூறப்பட்டு அடுத்த (சாந். அ. க. நி) ல் "அபகதபாப்மத்துவாதி" (சர்வஞ்ஞதாதி) எண்குணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன, இந்தத் தகராகாசமாகிய ஆன்மப் பிரமம் அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்களையுடையதென்று சூத்திரமே வெளிப்படையாய்க் கூறுதலான், எல்லாவித்தைகளுள்ளுஞ் சிறந்த தகரவித்தியாகாசப்பிரமம் சகுணப்பிரமம் என்பது தெள்ளிது.

ஸ்ரூதெஸ்ர ஈஹிஈர zஸ்ரூவஹிஹ்ஸ்வூஸ்ரூர் (க. சூ. கநி)

(சஅசு) "இதிலே (தகராகாசத்திலே பிரபஞ்சத்தை) தாங்குதலாகிய அவர் புகழுங் காணப்படலான்"

என்னுஞ் சூத்திரத்தினால் அந்தப் பிரமத்துக்கு மகிமை (புகழ்) என்னும் குணம் கூறப்படுகின்றது. (க. சூ. உஉ) ல் தகராகாயத்துப் பரமான்மாவைப் பரமானந்தவடிவினர் என்று ஸ்மிருதி கூறுவதாகப் பிரமாணம் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. (க. சூ. உசு, உச) பிரமிதாதிகரணத்து (க. சூ. உசு) ல் உபாகதாபொருட்டு அங்குவந்து அளவினராய் நின்றனர் என்றும், இவர் சிவபெருமான் என்றும், பிரமசூத்திரம் செய்த வியாசர் கருத்துச் சிவபெருமான்மீதன்றி நிர்க்குணப்பிரமத்தின்பாலதன்று என்றும் அறிவுறுத்துமாறு அப்பயதீக்ஷிதர்,

(சஅள) நிஈவ்ர்ய்ஸ்ரூ ஸ்ரூஈதர்ஸ்ஸ்ரா நிறுஸிஸ்ரிஸ்ரூவெஸ்ரா zஸ்ரூஸ்ரூஸ்ரூ ஸ்ரூதாஈவி ஸ்ஸ்வெஸ்ர் ஹ்ரூவ் ஸ்ரூவ ஸ்ரிவவாஸ்ரெஸ்ரூ ஸ்ரீர்ஸ்ரூஸ்ரூதர்ஸ்ரி வ்ரூ ஈர்ஸ்ரூவஸ்ரூ யொ zஸ்ரூர்ஸ்ரூவ்ரூஸ்ரீத் ஈநஸ்ரூவெஸ்ரூவ்ர்ஸ்ரூவ்ர்ஸ்ரூய்ஸ்ரூ தஸ்ரூவெஸ்ரர்ஸ்ரா ஸ்ரூஸ்ரூஸ்ரூர் வ்ரூர் ஈர்ஸ்ரூவெஸ்ரீ ஸ்ரூர் உஸ்ரி

பிறவு மாகும் புருடனுக் குட்பட் பிரமிதி தனைவிரும் பாம
லறவனே புனீ சானகற் சருதி யாற்பர மென்றுசிச் சயித்தோன்
செறியுமவே)தாந்தப்பொருளினுக்தெரிக்குஞ் சூத்திரஞ் செய்தவன் ஞான்று
மிறைவனென்)றுணர்ந்தே யருளுவெண்பாரரியவர் வியன்றலைவர்.

ஸ்ரூஸ்ரூஸ்ரூ

அதனையாயின், எல்லாவேதங்களிலும்பொருட்டு அப்பதங்களைக் கொண்டு எழுதிய இத்தாத்பரியசங்கிரகத்திலுள்ளபடியை அறிப்பது எல்லாவல்லியார் (சூத்) நிருவாக்கென்று கூறியிருக்கின்றாரெனின், அது ஒவ்வாது; (உரை—கூடாதம். இலக்கவரையிற் கூறியாங்கு), சகுணம் (பௌராணயோகம்), நிர்க்குணம் (சாங்கியயோகம்), அத்தியாசிரமம் (பாசுபதயோகம்) என யோகங்கள் மூன்றென்று கூர்மபுராணம் வெளிப்படையாய்க் கூறி, அவற்றுள்ளே நிர்க்குணபாவனை (சாங்கியயோகம்) இரண்டாவது பாவனை என உரைத்தவிடத்தும், பிரமதேதையில் ஐந்தாம் அத்தியாயத்து நாற்றிருபத்தெட்டாம் சுலோகத்தில் இந்த நிர்க்குணப்பிரமநிலைக்கு மேலாக மற்றோர் நிலையில்லை யென்று பிரமாவானவர் அக்கினி மகரிஷிக்குச் சத்தியஞ் செய்தார் என்றுகூறி அப்பிரமாவைப்பொய்ச் சத்தியத்துக்கு ஆளாக்கியும், நீலகண்டவொசாரியர் அருளிய சைவபாடியத்துள்ளும், அப்பயதீக்ஷிதர் ஸ்ருதிசிலாச்சுமணிதீபிகையுள்ளும் புகட்டுரைகள் செய்தும், அத்தியாத்ம யோகியார் ஸ்ரீசங்கர இரத்தினத்திரயபரீக்ஷை, ஆனந்தலஹரி, சௌந்தரியலஹரி முதலிய நூற்களில் வேண்டியவாறு நிரித்துத் நிரித்து எழுதியும் வைத்தெதான்மவாதக் குழுவினர்க்கு அச்சித்தாந்தவேசசங்கிரகத்துமுதற்கண் அவ்வனம் இயைத்துவைத்தல் அரிதன்றுமாதலின்.

(க. சூ. சஉ—சச) அத்தாந்தரத்துவாதிவியபதேசாதிகரணத்தில்,

ஆகாஸோ வை-ராஜஸ்ருதி வ்யபதேசாத்।

(ஸ்ரீ ஆ) (க. சூ. சஉ) ல் "ஆகாயம் சிவபெருமான், அவர் பிறவற்றை முதலியவைகளுக்கு வேறாகக் கூறப்படலான்" என்னுஞ் சூத்திரத்தினே பராசத்தியாகிய ஆசாயமாயுள்ளார் சிவபெருமான் என அறியப்படுகின்றது.

நிருத்தாப்பிரசத்தியதிகரணத்தில்

ஸம்பவாத்வை தத ஊர்த்வம் (க. க. சடு)

"அவரிடத்தில் அனைத்தையும் கூடிற்று என்று சுருதியிற்கண்டலான்" என்னும் சூத்திரத்தில் அவருக்குச் சத்தியாவார் பராசத்தி என்று (சுவே. ஆ) உதகரிக்கப்படலான், அவர் பராசத்தியுடையார் என்று அறியப்பட்டது.

சர்வதாமோபலத்தியதிகரணத்தில்

ஸர்வ-ப்ரகாஸகத்வாத் (க. க. சுசு)

(ஸ்ரீ ஈ) "தாவகுணங்களும் அவருக்கு இயைதலாலும்" என்னும் சூத்திரத்தில் (பிரதானம், அணு, காலம், தன்மம், காலமுதலியவற்றையெல்லாம்

மாத) எல்லாச் குணங்களும் மெய்பெருமானுக்கே உரியவெனச் சுத்திரமே கூறாநின்ற, இவ்வர்த் கருத்தினுமுழுதும் சதுஸ்லோகியின்பாலதாம்.

ஒரோவிடங்களிலே திரோஹிதம் எனவும் வருவது வழக்கமே (பி-ம்) யென (கூ. உ. சி) ற்

(சக0) "பரத்தின் (சிவனுர்) சங்கற்பத்தினுல் அது திரோபவிக்கப் பட்டது" என்றற்றொடக்கத்த சூத்திரத்தில் தியானம் என்றது சங்கற்பத் தின் பெயராய்ப் பிரமத்துக்குக் குணமாயிற்று.

(சகக) உபயலிங்காதிகரணத்தில் (கூ. உ. கக—உ0) மெய்பெருமா னுக்கு உடன்பாட்டாலும் எதிர்மறையாலும் கூறப்படும் இரு குணங்கள் சுருதியிற் கூறப்பட்டுள்ளன. "சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரமம்" என் றும், "சர்வஞ்ஞர்" என்றும், "சர்வகதர்" (சர்வவியாபகர்) என்றும், "சத்தியசங்கற்பத்வம் சத்தியகாமத்வம்" என்றும் சுருதிகளிற் கூறப் பட்டனவெல்லாம் உடன்பாடுமுகத்தாற் கூறப்பட்ட குணங்கள்; "அஸ்தூல மனணு, அதீவன்று, நீட்டமன்று, குறுக்கமன்று" என்றற்றொடக்கத்தன வாகவும், "நிர்க்குணம், நிஷ்கிரியம், நிரஞ்சனம்" என்றற்றொடக்கத்தனவாக வும் கூறப்படுவன எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறப்பட்ட குணங்கள்; உடன் பாட்டுக் குணங்களேமாத்திரம் கூறாது எதிர்மறைக்குணங்களைக் கூறிய தெற்றுக்கெனின், "சத்தியஞானஞனந்தாதி" உடன்பாட்டுக் குணங்கள் பிறபொருள்களாற்றொடக்குண்ணுங் குற்றம் ஒன்றும் பற்றாது தாயனவாய் நித்தனை என்றிரப்பித்தற்காம். "அவர் பிருதிவியில் நின்றார், அப்புவில் நின்றார், ஆன்மாவில் நின்றார், திக்குகளெல்லாம் பிரவேசித்தவர்" என்றற் றொடக்கத்தனவாகப் பிருகதாரணியம், மத்தியந்தினசாகை, அதர்வசிர முதலியவைகளிற் கூறப்பட்டவிடத்தும், அவர் ஸ்தூலமாய், அணுவாய், நீட்டமாய், குறுக்கமாய் நிற்கும் உலகத்துச் சடப்பொருள்களேயெல்லாம் வியாபித்து நின்றாரேனும், அநாதிமலத்தினையுடைய பசுக்களோடு கலந்து நின்றாரேனும், அச்சடப்பொருள்களின் தூலத்துவமேனும், அணுத்துவ மேனும், நீட்டம் குறுக்க முதலியவேனும், பசுக்களின் அஞ்ஞானமேனும் (மலமேனும்), (சாத்துவிக இராசச தாமச) குணங்களேனும், அப்பசுக்களுக் குரிய தொழில்களேனும் சிறிதும் அவரைத் தொடக்கார்வென்றணர்த் தற்குமாமெனக் கொள்க. ஆன்மாக்களுடைய தூதரான் முதலியவைகளாய் நின்றாரேனும், இந்தப் பிராரப்த கன்மத்தக்குரிய தைகால் முதலிய அங்கங் கள் அவருக்கு இல்லையென்பதாய், "அபாணி அபாதம்" என்றற்றொடக்கத்த னவதாகச் சுருதிகள் புகழ்ந்தன என்றும், அச்சட அசடப்பொருள்களுள்ளே தாம் இயக்குவாரேனும் அச்சடப்பொருளகளாலேனும் பசுக்களா

லேனும் காணப்படாமலும் கேட்கப்படாமலும் நின்று, தானே முன்னை யெல்லாம் தானடல் கேட்டல் செய்வதாதலின், "அதிர்ந்தேதுமிலாத அசருத் சுதோதிர" (ஆரெனினு மருளுர் கருதீர் பெரு சூர) என்ன (பிரு. இ. எ. உக) ம் சருதி கூறிற்றென்றும், பசுக்களுக்குரிய வுணவே னும், ஜரையேனும், மிருத்தியுவேனும், சோகமேனும், பசியேனும், தாக மேனும் அவருக்கு இல்லை என்பனவாய்ச் (சாந். அ. க. இ) வது சருதி முதலிய அவருக்கு அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்களை விதந்தெடுத்தோதின என்றும், இங்ஙனம் எவ்வகைத் தோஷங்களும் பற்றுமையால், சர்வஜ்ஞதை சத்திய ஞானனந்த முதலிய கல்யாணகுணங்களுக்கெல்லாம் அவர் ஆஸ்பத மாயினர் என்றும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. ஆகலின், உடன்பாட்டு எதிர் மறைக் குணங்களால் ஒரே சகுணப்பிரமமே வேதாந்த சூத்திரத்தினும், அதற்கு ஆதாரமாய் நின்ற உபநிடதங்களினும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டதேயாக, நிர்க்குணப்பிரமம் என் றிரேர் பிரமம் முக்கிய உபநிடதங்களினும், வே தாந்த சூத்திரத்தினும் கூறப்பட்டதெனச் சாதிக்கப்போந்தமை முற்றும் ஸூ முற்றும் வழு !! அங்ஙனம் ஒன்றுள தென்று கூறபவரெல்லாம் சருதிகளுக்கு இதிகாசபுராணங்கொண்டு பொருண்முடிக்காது, அச்சருதி களுக்குத் தாமே தோற்றவாறு பொருள் செய்து அவற்றைக் கொன்ற வரே யாவர் ; ஒரே சகுணப்பிரமம் கூறப்பட்டதென்னும் உண்மையை (கூ. உ. கஉ) ஸ் சூத்திரமுதலியவற்றிற் காண்க. (பிரு. சா. கூ. சு. நும், கூ. உ. சூ. நும், சு. சா. உஉ. நும், சு. இ. கஇ) னுங் காணப்படும் "நேதி நேதி" ஏன்னும் பிரயோகம் பிரமத்துக்குமேல் மற்றோர் வஸ்து இல்லை என்பதற்காம். இவ்வுண்மை (கூ. உ. உக) என்றற்றொடக்கத்த சூத்திரங்களிற் பார்த்துணர்க.

வருகாஸவஷாவிவெயய-ஸ்ரீ (கூ. உ. கஇ)ல்

(சகஉ) பிரகாசம் போன்று அவர் திவ்ய குணங்களுடையர், சிவ பெருமானுக்கு நூற்றுக்கணக்காகிய குணங்கள் இருப்பனவாக, அக்குணங் கள் அவர்க்கு இல்லையென்று சாதிக்கத்துணிதல் அக்குணங்களை விதந்தெ டுத்தோதிய சருதிகளையெல்லாம் வியர்த்தமாக்கிவிட்டதாய் முடியுமென் றும், ஆகலின் அநேக கல்யாண குணங்களுக்கு ஆஸ்பதமாயினர் சிவபெரு மான் என்றும் அறியற்பாற்று.

ஈ-ஸ்ரீ-ஸ்ரீ-ஸ்ரீ

குறிப்பருளியன்ன அந்தத் தொடர்ச்சி பிரமத்துக்கு அவிகாரமே (சர்வஞ்ஞத்வ) விபக்ஷித்வ என்னும் குணத்தை மறுக்கவில்லை; ஆகலின், சகுண பிரமமே சூத்திரங்களிற் சிற்சிலவிடத்தில் தெளிவாகிக்கப்படுகின்றதென்பதை அது வலியுறுத்தி நின்றது.

சுதோ zநேஷ்ந தயாஹி ஸ்மரந்தி (சூ. உ. உஇ)

(சகச) "அவர் அனந்த குணங்களோடியைந்தவர்; ஆகலின், அவர் இயல்பே" என்னுஞ் சூத்திரத்தினும் கூறப்படும் பிரமம் சகுணத்தின் மேற்று.

சுநந்ந வவ்ஸ்தத்வ ஸாயாஸோலூகாதிஷ்ஷு (சூ. உ. சுக)

(சகத) "அதனால அவருக்குச் சர்வஜ்ஞாபகம்; ஆயாமமாகிய விஸ்தீர்ணமுதலிய சப்தங்களுண்மையின்" என்னுஞ் சூத்திரம் சிவபெருமானுக்குச் சர்வஜ்ஞத்துவம் சர்வவியாபகத்துவம் என்னும் குணத்தைச் சாற்றுகின்றது.

உபஸம்ஹாரொ zபேதாதிஹ விதிவெஷ்வவ்ஹீநவத் (சூ. சு. இ)

(சகசு) "அர்த்தத்திற் பேதமின்மையின் (குணங்களோப்பற்றி) உபசங்காரஞ் (செய்யப்படல் வேண்டும்); விதியின் சேஷங்களிற் போலவே (வ்யாக்ஞேயத்தினுஞ்) சமானமுமாம்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் உபநிடதங்களிலே தகாலித்தியாசம்பந்தமாகக் கூறப்பட்ட குணங்கள் தஹரோபாசனையில் உபசங்கரிக்கப்படல்வேண்டும் என்று கூறுகின்றமையின், உபாசனைகள் அனைத்தினும் பிரமத்தின் குணங்கள் தியானிக்கப்படல்வேண்டும் என்னும் நெறி பெறப்படுகின்றது.

ஸ்ருதோபநிஷத் வ்யபதேஸாத் (சூ. சு. கச)

(சகச) என்னுஞ் சூத்திரம் "முக்கியப்பொருளாகிய பிரமத்துக்கு குணாதிகுணங்கள் தியானத்தில் ஒருங்கு கொள்ளப்படல் வேண்டும்" என்று கூறுகின்றது.

வைஷ ஹி வஸ்துதியே (சூ. சு. சுச)

(சகஎ) "தேவதை ஒன்றே யுபதேசிக்கப்பட்டது; சுத்தி முதலிய குணங்கள் கூறப்பட்டமையின்" என்னுஞ் சூத்திரபாஷ்யத்தில் மகாதேவராகிய தேவதைக்கு சுத்தியுமுதலிய குணங்கள் உண்மையிற் பெறப்படுகின்றன.

[illegible] (க. உ. கக)

(சகக) "(சத்திய) காமாதி குணங்கள் அவைகளே உபசந்தரிக்கற் பாலன" என்று கூறப்பட்டமையின், (பிரு. அ. க. இ) ல தகரவித்தியா சம்பந்தமாகக் கூறப்பட்ட சத்தியகாம சத்தியசங்கற்பத்துவாதி குணங்கள் உபசங்கரிக்கற்பாலன என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சூடிஸா டிவொஷ் (க. க. கக)

(சகம) ஏன்னுஞ் சூத்திரத்தில், அவருக்கு உமாசகாயத்துவம், அனுக்ரகசக்தித்துவம், சிருஷ்டிபிங்களத்துவம், விரூபாக்ஷத்துவ முதலிய குணங்களினத்தும் உபாசகன் உபாசிக்குங்கால் உளவாகி, பின் இல்லாதபோகையில், அவை எப்போதும் பரப்பிரமத்தை விட்டு நீங்காதனவாம்என்று கூறப்பட்டதின், வியாசசூத்திரமுழுமையும் சகுணப்பிரமத்தையே பிரதியாதிப்பனவாயின்.

(சகக) சூத்திரகாரரும் நீலகண்டசிவாசாரியரும் பிரமத்திற்கு உடன்பாட்டாலும் எதிர்மறையாலும் கூறிய குணங்களின் உண்மை அறியாமாட்டாது, உடன்பாட்டுக் குணங்களாற் கூறப்படுங்காற் சகுணப்பிரமம் என ஒன்றும், எதிர்மறைக் குணங்களோடேனும், வாளா சத்து, பிரமம், ஆன்மா என்று தனிச்சொற்களோடேனும் சுருதி கூறப்படுங்கால் நிர்க்குணப்பிரமம் என மற்றொன்றுமாக இரு பிரமங்கள் உபநிடதங்களினும் வேதாந்த பிரம சூத்திரங்களினும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டன என்று ஒரே பிரமத்தை இரண்டாகப் பிளக்கப்போந்தமை எகான்மவாதியார்க்கு அடாது. (க. அ-ம் இலக்கத்திற்) கண்ட (க. உ. கஞ) ஞ் சூத்திரத்திலே "சக்லிசிட்டமுடையராக (ஆனந்தவிசிட்டமுடையராகக்) கூறப்பட்டமையின் அவர் (சிவபெருமான்) பிரமம்"

(சகஉ) கத வனா லை லூஜ (க. உ. கஜ)

என்னும் சூத்திரத்தைத் தமது வேதாந்த பிரமசூத்திரத்தினின்று இல்லாதொழியச்செய்தனர். இச்சூத்திரம் நீலகண்டசிவாசாரியருடைய மதத்துக்கு இசைவாயிருத்தலினாலும், எகான்மவாத நிர்க்குணப்பிரமக்காரர்க்கு வீரோதமுற்றிருத்தலினாலும், அவர் அப்பிரமசூத்திரத்தைச் சூத்திர எல்லையினின்று நீக்கிப் பரதேசத்துக்கனுப்பிவிட்டார். இதனாலேனும் சூத்திரங்கள் ஒருபுறமிருப்ப, ஏகான்மவாதியார் மற்றோர் புறமாகப் பாடியுஞ் செய்த வர்தனவுரைகளுள் அறிஞர்தமக்கு [illegible]

[illegible]

(ಸೂತ್ರ) "ಪ್ರಣವನಾದಸಮ ಸಮಸ್ತಮಂತ್ರೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಸಂಸಾರಸಮುದ್ರ ತಾರಕಕ್ಕೆ ಸಕಲಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಾಯಕಕ್ಕೆ ಇದಂ ಉಪಕ್ರಮಣಿಕೆಯಂ ಪೇಳ್ವೆಂ" ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪೇಳ್ದಪಂ.

(ಸೂತ್ರ) "ಪರಮಸುಖಸಮ ಸಮುದ್ಭವಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತಜಗದುತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತಜೀವಾಂತರ್ಯಾಮಿಗೆ ಸಮಸ್ತಜೀವಾಶ್ರಯಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತಜೀವಾಧಾರಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತಜೀವಾಭಿಮಾನಿಗೆ ಸಮಸ್ತಜೀವಾಧಿಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತಜೀವಾಧಿಪತಿಗೆ ಸಮಸ್ತಜೀವಾಂತರಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತಜೀವಾಂತರಂಗಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತಜೀವಾಂತರಾಳಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತಜೀವಾಂತರಾಯ

(சூஉ) ஸுவுண வஸி ஜூநா ஜீவஹிவகலுதெ வஹு
ஸுதிஸோயாதிஹொவுவுவஸி ஹுவோரா |

என்று பிரமசூத்திரபாஷ்யத்தில் (உ. சூ. சசூ) வரைந்தருளினர்.

(உஉசூ) ந வா தூஹாஹெடிவாதி நீ
ஸுதிகாஜதயொரிவெகதரதியாகெந|

(சசூ0) "நாம் இப்பி வெள்ளி என்பவற்றிற்போல, ஒன்றை (சீவான் மாவை) மித்தை என்று கூறும் அத்தியந்த அபேதவாதிகள் (ஏகான்மவாதி கள்) அன்று" (உ. க. உஉ) என்றற் றொடக்கத்தனவாக மாயாவாதத்தைக் கண்டித்திருக்கின்றனர்.

(சசூக) சிவபெருமான் முக்தரால் அடையற்பாலர் என்பது (க. க. ஏ. ணும், க. சூ. உ) னும், அம்முத்தர் உபாசனை செய்யுமாறு (சு. க. உ) னும், அவர் சிவசாமியமடைதல் (க. சூ. உக) முதலியவற்றினும், சிவபெருமான் அங்ஙனம் உபாசித்துச் சிவசாமியமுறுபவர்களுக்கு ஆனந்தத்தை விளைவிப் பவர் என்பது (க. க. கடு) னும், முக்தர் ஆனந்தம் அடைவர் என்பது (சு. சு. கசு. ம், சு. சு. ககூ) னும், அங்ஙனமடைந்த ஆனந்தம் முடிவுகாண் கிலாப் பேரின்பமாகிய பூமா என்பது (க. சூ. ஏ) னும், அவர் எய்தும் உல கம் சிவலோகம் என்பது (சு. சு. உஉ) னும் அறியப்படுகின்றது.

(சசூஉ) இரண்டாம் அத்தியாயத்து இரண்டாம் பாதத்திற் பிரதான காரணவாதம், பரமாணுகாரணவாதம், பௌத்தமத நிராகரணம், ஞானஞ் மேயவாதம், விஞ்ஞானமாத்திரவாதம், சர்வசூனியவாதம், சைனமத நிராகர ணம், (பசுபதி அதிகரணத்து) இரணியகருப்பமத நிராகரணம் (உ. உ. சூடு —சூஅ), பாஞ்சராத்திரமத நிராகரணம் (உ. உ. சூக—சஉ), மாயாவாத நிராகரணம் (உ. சூ. சகூ) கூறப்பட்டது.

(சசூசூ) சீவான்மவிஷயம் (உ. சூ. ககூ—டுஉ) னும், (சூ. க. க— உள) னும், (சூ. உ. க—கக0) னுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(சசூச) நீலகண்டசிவாசாரியர் பசுபதியதிகரணத்தில் இரண்ணிய கருப்பமதத்தைக் கண்டிக்க, ஏகான்மவாதியார் நகுலீசபாசுபதத்தையும், வைணவர் காபாலம் காளாமுகம் என்பவற்றையுங் கண்டித்தனர்; அவை நம்மாலும் கண்டிக்கற்பாலனவாதலின், அது நமக்கும் உடன்பாடே. பாஞ் சராத்திர மதத்தை நீலகண்டசிவாசாரியரும் சங்கராசாரியரும் நிராகரணஞ் செய்ய, அதற்கு உடன்படாது பாஞ்சராத்திரமதம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுதன் று வைணவர் கொண்டனர். மாயாவாதத்தை நீலகண்டசிவாசாரியரும்

ஸ்ரீகண்டரும் கண்டிப்பர், அதற்கு உடன்படாது மாயாவாதம் நிறுத்தப்பட்டதென்று ஏகான்மவாதியார் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றனர். (நீலகண்டசிவாசாரியர், சங்கராசாரியர், *இராமாநுஜாசாரியர்) மூவரும், (நீலகண்டசிவாசாரியர், சங்கராசாரியர்) இருவரும், (நீலகண்டசிவாசாரியர் இராமாநுஜாசாரியர்) இருவரும் முறையே (சைவசித்தாந்தமல்லாத) அவைதிக பசுபதிமதத்தையும், பாஞ்சராத்திரத்தையும், ஏகான்மவாதத்தையுங் கண்டித்தாராதலின் மிகுதிபற்றிக் கண்டனமே ஒப்புக்கொள்ளற்பாலதன்றி, அப்பாசுபதமதமேனும், பாஞ்சராத்திரமதமேனும், ஏகான்மவாதமேனும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டனவாகக் கோடல் ஒர்காலும் ஒவ்வாது. இரண்டாம் அத்தியாயத்து இரண்டாம் பாதம் மதகண்டனத்துக்கேற்பட்டமையின், பாஞ்சராத்திரங் கண்டிக்கப்பட்டதன்றி அங்ஙப், பாஞ்சராத்திரம் ஸ்தாபிக்கப்படற்குரிய குறியொன்றுஞ் சூத்திரங்களில் இல்லையாம் என்பது வெளிப்படை.

(சகூடு) உடன்பாட்டெதிர்மறைக் குணங்களோற் கூறப்படுஞ் சகுணப் பிரமசொரூபலக்ஷணம் (கூ. உ. கக—சo) ற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பரப் பிரமவுபாசனகுணங்களின் தொகுப்பு மூன்றும் பாதமுழுதினுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மூன்றும் அத்தியாயத்து நான்காம் பாதத்திற் பிரமசரிய நிரகஸ்தவானப்பிரஸ்த சன்னியாச ஆச்சிரமங்களின் இயல்பும், (கூ. ச. சஅ, சகூ) ல் எல்லா ஆச்சிரமத்தார்க்குமுரிய வைதிகபாசுபத விரத அநுட்டானமும் (கூ.சo—கூ.டுசo-ம் இலக்கவரையிற் கண்டவாறு) கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(சகூசு) நான்காம் அத்தியாயம் உபாசனைகளின் பயனைக் கூறலிற் பலாத்தியாயம் எனப்படும். இந்த நான்காம் அத்தியாயத்து முதலாம் பாதத்தில் உபாசனைப்பிரகாரங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(சகூள) சூவீந ஸ்ஹஹாஅ (சு. க. எ) ல் உபாசகர்க்குரிய ஆசன நியமம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஆசன நியமம் கைவல்லியோபநிடதத்திலன்றி மற்றோர் உபநிடதத்திற் கூறப்படவேயில்லை. நீலகண்டசிவாசாரியர் இவ்வுபநிடதங்களினின்று பிரமாணங் காட்டுங்கால், அந்தப் பிரமாணத்தை நிகர்ப்பப் பிறிதோர் பரோபநிடதத்தினின்று ஏகான்மவாதியரும் வைணவாசாரியரும் பிரமாணம் நிரூபிப்பது வழக்கம். கைவல்லியம், அதர்வசிரசு, அதர்வசிகை முதலிய உபநிடதங்களிலிருந்து பிரமாணம் காட்டாது பிறிதோர் முக்கியோபநிடதத்தினின்று நீலகண்டசிவாசாரியர் நிரூபிப்பின், அதனை மற்றிருவரும் எடுத்து நிரூபிப்பதும் வழக்கம். இவ்வனமாகவும்,

* இராமாநுஜாசாரியரும் மத்துவாசாரியரும் சகுணகாரணவாதியே தாற்பரிய மூலடையாதலின், ஈண்டு மத்துவபாடியத்தை வேருகப் பொருட்படுத்தி யாதுங் கூறினேமில்லேம்.

ஏகான்மவாதியரும் வைணவாசாரியரும் "ஆசனசிஷ்ய" மிதிக்குஞ் சுவல் லிவ சருநியையொப்ப மற்றோர் உயிடத்திற் சருநி தம் பக்கத்துக்கு இடங்கொடுக்காமையின், பிரமாணம் யாதுங் காட்டாது வாளாவிருந்தனர். இதனுலேனும் இவ்விருவரும் சூத்திரத்துக்குப் பொருள் செய்வதெல்லாம் ஒவ்வாவென்று நன்று புலப்படவில்லையா?

(சகூ) நான்காம் அத்தியாயத்து இரண்டாம் பாதத்தில் தீவான்மா தேகத்தை விட்டு உற்கிரமணஞ் செய்தலும், மூன்றும் பாதத்தில் சீவான்மா செல்லும் அர்ச்சிராதிமார்க்கமும், நான்காம் பாதத்தில் சீவான்மாவுக்கெய்தும் பரப்பிரமலோக சிலப்பேறும் கூறப்படுகின்றன.

இனி (உகூ—ஙகூ-ம் இலக்கவசையில்) கூறப்பட்ட உற்கிரமண விஷயம் ஆராயப்படுகின்றது.

(சஙூ) (பிருகதாரணியமாகிய) கண்ணுவசாகை (பிரு. கூ. ச. உ) ல் அவித்துவான் உற்கிரமணஞ் செய்யுமாறு கூறத்தொடங்கி, (கூ. ச. சூ) ன் முற்பாதி மந்திரத்தில் "இதுதான் பற்றுடையனுகிய அவித்துவான் விஷயம்" என்று கூறி முடிக்கப்பட்டது; அக்கண்ணுவசாகை (பிரு. கூ. ச. சூ) ன் பிற் பாதி மந்திரத்தில் பற்றற்ற வித்துவான் விஷயம் கூறப்போந்து "அகாமனும், நிஷ்காமனும், ஆப்தகாமனும், ஆன்மகாமனும் இருக்கின்றபோது அவனுக்குப் பிராணன்கள் உற்கிரமிப்பதில்லை; பிரமமாகிப் பிரமத்தைப் போயடைகின்றனன்" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது;

(சசஂ) ரூதிஷ்யாதி ஸெஹ ஸாரீராஸ ஸுஷ்டா ஹெரு கேஷாழ (ச. உ. கஉ)

"(வித்துவானுக்கு உற்கிரமணம் இல்லை, இங்கே பிரமப்பிராப்தி அடைந்துவிடுகின்றன் என) மறுப்பின், (வித்துவானுடைய) ஆன்மாவினிருந்து பிராணேந்திரியங்கள் (பிரிவு) தில்லை (என்பதே பொருளாம்); (அதற்குப் பிரமாணம்) லெர் சாகையிலே ஸ்பஷ்டமாயிருக்கின்றதுஸ்" என்பது (ச. உ. உ) ம் சூத்திரப்பொருள்; வித்துவானுக்குப் பிராணன்கள் சரீரத்தை விட்டு உற்கிரமிப்பதில்லை என்றும், இங்கே பிரமப்பிராப்தி அடைந்துவிடுகின்றன் என்றும் பிரதிஷேதஞ் செய்யின் (மறுப்பின்), பிராணேந்திரியங்கள் அந்த வித்துவானுடைய ஆன்மாவைப் பிரியாதிருப்ப, அவன் தலைநாடிவழியாய்த் தேவயான மார்க்கமாகச் சுவர்க்கலோகம் (பிரமலோகம்) போயடைகின்றன் என்று (பிரு. கூ. ச. எ, ஆ, கூ) ந் கூறப்பட்டிருக்கின்றதன்றே; அங்ஙனமாயின்,

(சசக) ந தஸ்ய ப்ராணா உத்க்ராமந்தி (பிரு. கூ. ச. சூ)

"அவனுக்குப் பிராணன்கள் உற்கிரமிப்பதில்லை" என்னும் மந்திரத்தில் அவனுக்கு (தஸ்ய) என்று சுருதியிற் காணப்படலான், பிராணன்கள் அவனுக்கு உற்கிரமிப்பதில்லை என்று பொருள் கொள்ளல் வேண்டுமே, இதற்கு யாது சமாதானம்? என ஆக்ஷேபிக்கப்பின், அந்த ஒரே வித்துவான் விஷயத்தை ஒரே பொருள் கொண்ட ஒரே மொழிகளாற் கூறுமிடத்து, மத்தியந்தினசாகையானது பிருகதாரணிய கண்ணுவசாகையிற் காணப்படும் அவனுக்கு (தஸ்ய) என்னும் பதம் நின்றவிடத்து அவனிலிருந்து (தஸ்மாத்) என்னும் ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருட்பதத்தைஸ்பஷ்டமாகப் பிரயோகித்தமையின், ஈண்டு பிருகதாரணியத்து அவனுக்கு (தஸ்ய) என்ற பதத்துக்கு அங்ஙனமே ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருள் தோடல் வேண்டும் என்றுணர்த்த வியாசமுனிவர் சிலர் சாகையில் "ஏகேஷாம்" (வகெஷாழ்) "வெளிப்பண்ட" (ஸ்வஷ்ஃ) என்று சூத்திரித்தனர். அஃதாவது, வித்துவானுடைய சரீரத்திலே பிராணேந்திரியங்கள் ஜீவான்மாவைவிட்டு உற்கிரமியாது பிரியாதிருப்ப, ஆன்மாவானது ஊர்த்துவநாடி வாயிலாக உற்கிரமிக்கின்ற தென்பதே பொருளாம். ஆகலின், அவித்துவானும் வித்துவானும் சரீரத்தை விட்டுப் புறப்படுதலிற் சமமாயினும், அவித்துவான் செல்லும் மார்க்கமும் அடையும் உலகமும் வேறு; வித்துவான் செல்லும் மார்க்கமும் அடையும் பிரமலோகமும் (சிவலோகமும்) வேறு என்பதாம்.

இங்ஙனம் அதன் உண்மைப்பொருள் கண்டுரைத்தவர் நீலகண்டசிவாசாரியர்.

(சசஉ) நீலகண்டசிவாசாரியர் காலத்துக்கு நீடிய காலத்துக்குப்பின் இருந்த ஏகான்மவாதியாருக்கு அந்தப் பொருள் உடன்பாடன்று. இவர்க்கு வித்துவான் உற்கிரமணஞ் செய்யாது இங்கே பிரமத்தில் இலயமாதல் வேண்டும் என்பது பேரவா. அதற்காக அவர் (சசo-ம் இலக்கத்திற்) கண்ட (சூ. உ. கஉ) ஞ் சூத்திரத்தை இரண்டாகப் பிளந்தார். இங்ஙனம் சூத்திரத்தை இரண்டாகப் பிளந்துகொள்ளலாம் என்று காட்டற்கு முற்பாதங்களிற் சில சூத்திரங்களைப் பிளந்து பிளந்து காட்டிப் போந்தனர். பிளந்து முதற்கணின்ற

வுபஷிஷ்யா திதி வெஹ ஸாரீராஸ் (சங். சூ. உ. கஉ)

(சசங) என்னும் முற்பாதிச் சூத்திரத்துக்கு, (பிரமத்தை அறிந்த வித்துவானுக்கு உற்கிரமணமில்லை என்று சுருதி) மறுக்கின்றதென்ற கூறின், (சுருதியானது பிராணேந்திரியங்கள்) ஆன்மாவிலிருந்து (பிரிவ) தில்லை என்று கூறுகின்றது என (இதனை மறுப்பேம்)" என்று பொருள் செய்துகொண்டு.

நதஸ்ய ப்ராணா உத்க்ராமந்தி (பிரு. உ. ச.க)

(சசச) "அவனுக்குப் பிராணன்கள் உற்கிரமிப்பதில்லை" என்னுஞ் சுருதியைத் தமது கருத்துப் பிரகாரம் ஸ்தாபிக்கவும், வியாசர் கருத்துக் கையைந்து நீலகண்டசிவாசாரியர் சித்தாந்தஞ் செய்ய மத்தியந்தினசாகைப் பிரமாணத்தைப் பூருவபக்ஷஞ் செய்யவும் தொடங்கினர்; (நதஸ்ய ப்ராணா உத்க்ராமந்தி) "நதஸ்ய பிராண உற்க்ராமந்தி" "அவனுக்குப் பிராணன்கள் உற்கிரமிப்பதில்லை என்னுஞ் சுருதியின் பொருள் ஆன்மாவிலிருந்து பிராணன்கள் பிரிவதில்லை" என்பதேயாம் என்றும், (நதஸ்யாத்க்ராமந்தி) "நதஸ்மாத் பிராண உற்க்ராமந்தி" அவனிலிருந்து பிராணன்கள் பிரிவதில்லை" என்று மத்தியந்தினசாகை கூறுதலினாலேயாம் என்றும், ஆகலின் இறக்கின்றவனுடைய உயிர் பிராணன்களோடு உடலை விட்டுப் பிரிகின்ற தென்றும், நீலகண்டசிவாசாரியர் கூறியவாறு பொருள் கொள்கின்றேம் என்பவர் போன்றுங்காட்டிப் பாடியமையைத்து, பின் இந்த மத்தியந்தினசாகைப் பிரமாணத்தைப் பிற்பாதிச் சூத்திரம் மறுக்கின்ற தென்று எடுத்துக்கொண்டனர்; அப்பாதிச் சூத்திரம் வருமாறு:—

(சசஞ) ஸ்பஷ்டோ ஹ்யே கேஷாம் (சந். சு. உ. கஉ)

"ஏனெனின், ஆன்மா உற்கிரமணஞ் செய்வதில்லை என்பது சிலர் சாகையில் வெளிப்படையாயிருக்கின்றது" என்று சூத்திரத்துக்குப் பொருட்படுத்திக் கொண்டனர்.

சிலர் சாகை என ஏகான்மவாதியார் எடுத்துக்கொண்டது பிருகதாரணிய கண்ணுவசாகையேயாம். இதில் (பிரு. இ. உ. கக) ல்

(சசசு) கஉதஸ்ய வஸ்வே நீயந்தே

பிராணன்கள் இவனிடத்திப் பிரிகின்றனவா? இல்லையா? என்று ஆர்த்தபாகர் வினவ, யாஞ்ஞவற்கியர் "இவனிலேதான் அவை (பிராணன்கள்) குழுமுகின்றன"* என்று கூறினர் என்றும், இதனால் மத்தியந்தினசாகையுடையார் ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருள் மறுக்கப்பட்டதென்றும், (பிரு. சு. ஏ. சு) ல் அவனுக்குப் பிராணன்கள் உற்கிரமிப்பதில்லை என்று கூறிய பொருள் ஆர்த்தபாகர்க்கு இறுத்த உத்தரத்தினால் நிறுத்தப்பட்டதென்

---

*சசஉ-ம் இலக்க மந்திரமும் பொருளும் இவ்வனமேயாகவும், ஏகான்மவாதியார் (சங். சு. உ. கஉ) ற் கண்டவாறு கஉதஸ்ய வஸ்வே நீயந்தே "இவனிலே பிராணன்கள் லயமாகின்றன" என்னு மந்திரத்தைத் திரித்துக்கொண்டனர்.

றும், அதனல் வித்துவானுக்கு உற்கிரமணமில்லை, இக்கேதான் அவன் பிராணன்கள் இலயமாகின்றன என்றும் சாதித்தனர்.

(சசஎ) இந்த ஆர்த்தபாகர்க்கும் யாஞ்ஞவற்கியர்க்கும் இடையே நிகழ்ந்த வாதத்திற் பிரமத்தை அறிந்த வித்துவான் விஷயமாக யாதும் குறிப்பிடப்படவில்லே. ஆகலின்,

(சசஅ) ஸப० உ॒ரு॒ஷஃ (பிரு. ஓ. உ. கக)

என்று அங்கே கூறப்பட்ட புருஷன் எங்ஙனம் வித்துவானேச் சுட்டிற் றே? "அயம்புருஷஃ" என்றது ஏகான்மவாதியாருடைய (பிரு. ஓ. உ. கக) ற் பாடியமே வித்துவான் என்று பாவித்ததென்பாரேல், ஒரே சகுணப் பிரமத்தைச் சகுணம் என்றும், நிர்க்குணம் என்றும் தவறுண்டு இரண்டாகப் பிளந்தவாறே, பிரத்தியக்ஷத்திற் கிடந்த ஒரு முழுச் சூத்திரத்தையும் தம்பக்கம் சாதிக்க இரண்டாகப் பிளந்த வீரர், அங்கே "புருஷன்" என்ற மொழிக்கு அறிந்தவன், ஞானி, வித்துவான் என்று எழுதி வைக்க மறந்துவிடுவார்தாமோ !! "புருஷஃ" என்னும் பதத்தினேச் சுட்டப்பட்டவன் அவித்துவானன்றி வித்துவானன்று, இது மேலே (சுக०—சுகசு-ம் இலக்கவரையிற்) கூறியாயிற்று. இது நிற்க. இவர் சூத்திரத்தை இரண்டாகப் பிளந்தமை தவறு. கண்ணுவசாகையிற் கண்ட மந்திரப்பொருளே முற்பாதிச் சூத்திரமாக வரைந்து, அந்த ஒரே கண்ணுவசாகையிற் கண்ட மற்றேர் மந்திரம் முற்பாதிச் சூத்திரத்துக் கண்ணுவசாகைப் பொருளேமறுத்த தேயாமாயின்,

(சசசு) வூவெஷா ஹை கெஷாழி (சங். ச. உ. கசு)

"சிலர் சாகையில் வெளிப்படை" என்று வியாசமுனிவர் மற்றேர் சூத்திரஞ் செய்தனர் என்றமையும் தவறு. கண்ணுவசாகை முதலியவற்றின் மந்திரப்பொருளே ஸ்தாபித்தற்கு மத்தியந்தினசாகை முதலிய பிறி தோர் சாகையின் மந்திரத்தை உதகரிக்கவேண்டியன்றே (ஏகேஷாம்) "சிலர் சாகையில்" என்று வியாசமுனிவர் கூறினர். ஒரே சாகைச் சருதிப் பொருளாற் கண்டித்து நிறுத்தற்குச் சில சாகையினர் என்று கூறும் வழக்கம் சூத்திரகாரர்க்கும் மற்றியார்க்கும் இல்லே. அஃதன்றிச் சூத்திரத்தை இரண்டாகப் பிளந்து ஒன்று முன்னும் ஒன்று பின்னுமாக நிறுத்தி எழுதி வைத்தால், ஒரே கண்ணுவசாகையாயிருப்பினும் குற்றமில்லே என்று நினைந்து அங்ஙனம் செய்தனரோ?

(சஇo) ஓர் முற் சூத்திரத்தைப் பூருவபக்ஷஞ் செய்ய மற்றேர் பிற் சூத்திரம் வருமாயின், "ஏனெனின்" (ஹி) என்னும் மொழி ஏய்தமாட்டாது;

ஆகுல் (அ-ா) என்னும் மொழியே பிற் சூத்திரத்திருத்தல்வேண்டும்; (உஇ) என்று வைத்தமையாற் பிற் சூத்திரம் முற் சூத்திரத்தை மறுக்கவில்லை என் றன்றேவாயிற்று. சூத்திரம் ஒரு புறமும் பாஷ்யம் ஒரு புறமுமாகச் செப் பவர்க்கு ஈசம் என் செய்குவம்!!

(சடுக) நீலகண்டசிவாசாரியர் கண்ணுவசாகையில் ஆர்த்தபாகர் விஷயம் கண்டு, அது அவித்துவான் விஷயமென்றன்றே முதற்கண்ணே பொருட்படுத்தாது விட்டனர். வித்துவான் உற்கிரமிப்பதில்லை என்று காட்டுதற்கு, அவ்வேகான்மவாதியார் அவித்துவான் விஷயத்திலிருந்து காட்டிய உதாரணத்தினல் அவித்துவானும் உற்கிரமிப்பதில்லை என்றன்றே வாயிற்று.

(சடுஉ) இவர் இங்ஙனம் (பிரு. சு. ச. சு) கண்ணுவசாகை மந்திரப் பொருளே நிறுத்தவந்த மத்தியந்தினசாகைப் பொருளைப் பூருவபக்ஷஞ் செய் தற்கு (பிரு. நி. உ. கக) ஆம் (கண்ணுவசாகையின்) மற்றோர் மந்திரப் பொருளைக் கொண்டு, அந்தக்கண்ணுவசாகைப் பொருளே நிறுத்துவாரேல், முற் கூறிய கண்ணுவசாகை (பிரு. சு. ச. சு) ம் மந்திரப்பொருளோடு பின்னர்ச் சித்தாந்தம் என இவர் விடுத்த கண்ணுவசாகை (பிரு. நி. உ. கக) ம் மந்திரப்பொருளையும் ஒருங்கு சேர்த்து முன் நிறுத்தி, மத்தியந்தின சாகைப்பொருள் கொண்டு நீலகண்டசிவாசாரியர் பக்கலின்று, "அவனது ஆன்மாவைவிட்டுப் பிராணன்கள் பிரியாதிருக்க, அவன் உற்கிரமணஞ்செய் கின்றன்" என்று ஸ்தாபித்துவிடலாமன்றே, அங்ஙனஞ் செய்யின் அவ் வேகான்மவாதியாரைத் தொடர்ந்து நிற்குமவரெல்லாம் வாய்ப்பிரமாணம் விடுத்து மற்றெப்பிரமாணங்கொண்டு யாது சமாதானஞ் செய்ய வல்லுநர்! பல சுருதிப் பிரமாணங்கொண்டு ஆன்மாவை விட்டுப் பிராணன்கள் உற்கிர மிப்பதில்லை என்று சுமார்த்தவலியுறுத்தப்பட்டிருத்தலின், அந்தச் சுருதிப் பொருள்களே இவர் சத்திய உபப்பிரமாணங்களாகத் தம் பக்ஷத் தற்கு உபிர்ப்பித்துக்கொண்டாலன்றே, சூத்திரத்திற்கும் தமக்கியைந்த வாறு பொருள் நிரித்துச் செய்ய வல்லுநராவர்!!

(சடுஊ) வேதவியாசர் சகுணப்பிரமவிஷயத்தையே முதலாஞ் சூத்திர த்தில் ஆரம்பித்து, சூத்திரங்கடோறும் சகுணப்பிரம விஷயமே கூறி, உபசங் காரத்திலும் சகுணப்பிரமக்காரர் எய்தும் பிரமலோகத்தைக் குறிக்கும்சுரு தியை மூலமாகக்கொண்டே சூத்திரஞ்செய்தார். இத்தப் பிரமலோகமென்னப் படும் சிவலோகத்தையே (ஈகச—ஈகள-ம் இலக்கவரையில்) கண்டவாறு, சுருதிகளெல்லாம் ஒருங்கு கோஷிப்பனவாக, நிர்க்குணோபாசனையொன்று மறந்தும்கூறுத பரோபதேசங்களுள்ளும் பிரமசூத்திரங்களுள்ளும் போக்கு மீட்சியின்றிப் பிராணன்களெல்லாம் இங்கே லயமடைந்துவிடவேண்டு

மென்று நினைந்து கபடத்தோடழுதிவைத்தமை இனி ஒர்கணும் தலையெடுக்காது! பிராணன்கள் கூடுகின்றன, குழுமுகின்றன என்றுணர்த்தும் (பிரு. டி. உ. கக) "சமவரீயன்தே" (ஸவரீயஹே) என்னும் பதத்தையும் (சங். ச. உ. கூ) சமவலீயன்தே (ஸவலீயஹே) என்று திரித்து, சூத்திரங்களையும் திரித்து, சூத்திரப்பொருள்களையும் திரித்து, அதிகரணங்களையும் திரித்து, நீலகண்ட சைவபாடியப்பொருளையும் திரித்து இவர் செய்த பாடியம் கதாநகதநியாயங்கொண்டு அபிமானமாத்திரையினல் இவரைத்தொடர்ந்து நிற்கும் ஏகான்மவாதிகளுக்குத்தான் உவப்பாகும் போலும்!!!

(சடுச) மூன்றும் அத்தியாயத்து முதலாம் பாதத்தில் உபாசனைப் பிரகாரமும், இரண்டாம் பாதத்தில் சீவான்மா தேகத்தை விட்டு உற்கிரமணஞ் செய்வதுமாகக் கூறப்படும் சகுணப்பிரம விஷயத்துக்குள்ளே, நிர்க்குணோபாசனையேனும், ஆன்மா இங்கே இலயமாதலாம் பயனேனும் கூறுத சூத்திரங்களுக்குள்ளே தமக்குப் போக்குமீட்சியில்லா முத்தி ஒன்று சித்தித்ததென்று வரைந்து புகுத்தினமை எவ்வளவு விந்தை!! இங்ஙனம் வலிந்து வலிந்து சூத்திரங்களுக்குப் பொருளைத் திரித்துணர்த்திக்கொண்டு போய் (சு. ச. எ) ஞ் சூத்திரம் இவர்க்குத் திரித்துப் பொருள் கொள்ள இடங்கொடாமையான், முத்தர்களுக்கு எய்துவனவாக இவர் ஒர்காலும் உடன்படாத குணங்கள் உண்டென்பாராய்,

(சருரு) வ-ஹவ-ஹ்யா வ்ய-வ-ரூ்யாவாஹிஹ்யா zவ்ரதஸ்ய ஸ்ரவஸ வைஸ்ரூ்யய்-ஃ ர-ஹவஸ்யா ப்ரகூ்யாவ்ய-நா ஏவிரோயம் ஸ்வா஧ரோயண சூஆயை்-ா ஸ்ரூயதெ |

"உபந்நியாசாதிகளினுற் பெறப்படும் பிரமத்தின் ஐசுவரிய ரூபமாகிய முற் குணம் (ஆன்மாவுக்கு எய்தாதென்று) தவிர்க்கப்படமாட்டாது என்று பாதராயணர் கொள்கின்றார்" என்றனர்; அஃதாவது ஆன்மாவுக்குப் பிரமத்தின் குணங்கள் எய்தும் என்றாராயிற்று. இதில் "வியகாராபேக்ஷ" என்று ஒருபொடி சேர்த்தார். வியகாரம் யாதும் ஒழிந்தவிடத்திற் பேசப்படும் முக்தர் விஷயத்தில் வியகாரம் என்று வாளா எழுதிவிட்ட இவர் வியகாரப்பொடி பறந்துபோய் விட்டது. இதனல் தாம் எடுத்த நிர்க்குணப் பிரம்விஷயத்தை நீடு சாதிக்க இயலாது இந்தச் சூத்திரத்துக்குள்ளும் சிக்குண்டு போயினர்.

ஸ்ரீகாசிவாசி—செந்திநாதையர்.

பிரமசூத்திர
சிவாத்துவிதசைவபாடிய
அத்தியாயப்பொருள்.

—o—

முதலாம் அத்தியாயம்

சச்சிதானந்தரூபரும், சர்வஜ்ஞத்துவ சர்வசக்தித்துவாதி சுவரூப லக்ஷணமுடையரும், சகல ஜகத்தையும் பிறப்பிப்பவரும், அனேத்துக்கும் வேருனவரும், அனேத்துக்கும் ஆன்மாவானவரும், விரூபாக்ஷத்துவ திரு ஷ்ண பிங்களத்துவ நீலகண்டத்துவமுதலிய விசிஷ்ட லீலா மங்கள சுவ ரூப சுபாவமுடையரும், பவர் முதலிய முக்கிய அஷ்டநாமங்களின் பொரு ளானவரும், பரமகாருணிகரும், பரப்பிரமமுமாகிய சிவபெருமானிடத்திலே சமஸ்த உபநிடத வாக்கியங்களும், அவற்றின் அநுகுணமாகிய மிருதிகளும் தாற்பரியத்தினும் சமன்வயமாதலே உணர்த்துகின்றது.

இரண்டாம் அத்தியாயம்

சிவபெருமானிடத்திலே சமன்வயமாய் நிற்கும் உபநிடத முதலியவற் றுக்கு விருத்தமாக ஸ்மிருதி தர்க்காதிகளினல் எய்திய விரோதம் பரிகரி க்கப்படுதலே உணர்த்துகின்றது.

மூன்றும் அத்தியாயம்

உபாசகன், உபாசியன், உபாசனம் என்பவற்றின் பேதங்களையும், ஆச் சிரமதரும பேதங்களையும் விளக்குகின்றது.

நான்காம் அத்தியாயம்

உபாசனப்பிரகாரமும், சிவான்மாவின் உற்கிராந்திகதியையும், அர்ச்சி ராதியையும், பிரமமாகிச் சிவத்தை அடைந்த சிவன்முக்தனுடைய நிலையு மாகிய இவற்றை நிரூபிக்கின்றது.

பாதப்பொருள்.

——o——

முதலாம் அத்தியாயத்து முதலாம் பாதத்தில் பரப்பிரம சிவபெருமானைப் பற்றி வெளிப்படைக் குறிகளையுடைய சில வாக்கியங்களின் ஆராய்ச்சியும்,

" " இரண்டாம் பாதத்தில் அதிகம் வெளிப்படையாகாத குறிகளையுடைய சில வாக்கியங்களின் ஆராய்ச்சியும்,

" " மூன்றும் பாதத்தில் வெளிப்படையானவும் வெளிப்படையிலாதனவுமாகிய குறிகளையுடைய வாக்கியங்களின் ஆராய்ச்சியும்,

" " நான்காம் பாதத்தில் வெளிப்படையாகாத சில வாக்கியங்களின் ஆராய்ச்சியும்,

இரண்டாம் அத்தியாயத்து முதலாம் பாதத்தில் சாங்கியாதி தர்க்கவிரோத பரிகாரமும்,

" " இரண்டாம் பாதத்தில் பிரதான காரணவாதங்களுள்ளே தர்க்கவிரோதமும்,

" " மூன்றும் பாதத்தில் பூதசிருட்டியின் அவாக்தரவிரோதத்தைப் பரிகரித்தலும், சிவான்மாவித்தியத்துவாதி குணங்களையுடையதாக உணர்த்தலும்,

" " நான்காம் பாதத்தில் பிராணன் இந்திரியம் என்பவற்றின் சொரூபமும், பிரமத்தினின்றே அவைகளுக்கு உற்பத்தியாதலும்,

மூன்றும் அத்தியாயத்து முதற்பாதத்தில் சிவான்மா போக்குவரவு செய்தலும்,

இரண்டாம் பாதத்தில் சிவான்மாவின் அவஸ்தாரூபணமும், பரப்பிரமசிவனுர் சொரூபலக்ஷணமும், ——

,, ,, மூன்றும் பாதத்தில் வேதத்திலே பலவிடங்களில் உரைக்கப்பட்ட பல்வகைப் பரப்பிரம சிவோபாசனையின் குணோபசங்காரமும்,

,, ,, நான்காம் பாதத்தில் ஆச்சிரமதருமமும்,

நான்காம் அத்தியாயத்து முதலாம் பாதத்தில் உபாசனைப்பிரகாரமும்,

,, ,, இரண்டாம் பாதத்தில் சிவான்மாவாகிய உபாசகனுடைய உற்கிராந்திதசையும்,

,, ,, மூன்றும் பாதத்தில் அர்ச்சிராதிகதியும்,

,, ,, நான்காம் பாதத்தில் பரப்பிரம சிவபெருமானை அடைந்தவனுடைய நிலையும் நிரூபிக்கப்படுகின்றன.

அதிகரணப்பொருள்.

—o—

முதலாம் அத்தியாயத்து முதலாம் பாதம்.

(க) ஜிஞ்ஞாசாதிகரணம் (க):—மகாதேசிகரும் சர்வாதிக்கிரகருமாகிய பரப்பிரமசிவனுருடைய அருளாதிக்கியத்தினுல் அதிகாரியாவான் பாசபடலம் நீங்கி, பிரத்தியகூமாக்கப்பட்ட நிரதிசயானந்த சொரூபமாகிய அப்பரப்பிரமசிவனுரது சாமீபகுண கைவல்லிய இலட்சுமியை அடையுமாறு, அப்பரப்பிரமசிவனை ஆராயவேண்டும் என உணர்த்துகின்றது.

(உ) ஜன்மாத்தியதிகரணம் (உ):—உலகத்தைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழில் செய்பவர் சிவபெருமானென்று அப்பரப்பிரமசிவனுர் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

(ஊ) சாஸ்திரயோனித்துவாதிகரணம் (ஊ):—உலகத்துக்குக் காரணர் பரப்பிரமசிவனுர் என்பதற்குப் பிரமாணம் என்ன என, வேதாந்தசாஸ்திரங்களாலென்று கூறி, இந்தச் சாஸ்திரங்களுக்கும் கர்த்தா பரப்பிரமசிவனுர் என நிரூபணஞ் செய்கின்றது.

(எ) சமன்வயாதிகரணம் (எ):—வேதாந்த வாக்கியங்கள் தாற்பரிய லிங்கசம்பந்தத்தினுற் பரப்பிரம சிவபெருமானை உணர்த்துஞ் சாமர்த்திய முடையன என உணர்த்துகின்றது.

(டு) சுசூத்தியதிகரணம் (டு—கஉ):—சமஸ்தப் பிரபஞ்சத்துக்கும் காரணமாய சத்து என்னும் வஸ்து சேதனமாகிய சிவபரப்பிரமமாமன்றிச் சாங்கியர் கூறும் அசேதனமாகிய பிரதானம் அன்றெனக் கூறுகின்றது.

(சு) ஆனந்தமயாதிகரணம் (கங—ககூ):—பிரதானம் பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாகாதவாறுபோல, சேதனனாகிய சீவான்மாவும் ஆனந்தமயனுகாமையின், அவன் அங்ஙனம் பிரபஞ்சகாரணனுகாதுபோக, சிவபெருமானே ஆனந்தமிகுதியுடைமையின் ஆனந்தமயர் என்றும், அவரே உலக காரணர் என்றும் கூறுகின்றது.

(எ) இதராதிகரணம் (களை—உ0):—பிரபஞ்சத்துக்குப் பிரதானமேனும், சீவான்மாவேனும் காரணமாகாதொழிய, சிவசமஷ்டிரூபராகிய இரண்ணியகருப்பரும் (பிரமாவும்) அங்ஙனமாகாரென்றும், அவர் சிவபெருமானுக்குக் கீழ் உள்ளார் என்றும் நிரூபிக்கின்றது.

(அ) அந்தராதிகரணம் (உக, உஉ):—பொற்சுடியோடும், பொற்கேசத்தோடும், இரு புண்டரீக விகசித நேத்திரமும் (ஒரு முகுளித நேத்திரமுமாகச்) சேர்ந்த முக்கண்களோடும், திருநகந் தொடுத்துத் திருமேனி முழுதும் பொன்வண்ணமாய், ஞாயிறு மத்தியில் சாதகர் சம்சாரநோய்க்கு ஔஷதமாய் எழுந்தருளினவர் சிவபெருமானேயன்றி நாராயணர் அன்றென்றும் உணர்த்துகின்றது.

(கூ) ஆகாசாதிகரணம் (உங)
(க0) பிராணுதிகரணம் (உச) :—

சிவபெருமானுக்குக் கூறிய உலகத் தோற்ற நிலை இறுதி இலக்ஷணம் (ஜடப்) பிராணுகாச முதலியவற்றுக்குச் செல்லாதென்றும், ஈண்டுக் கூறப்பட்ட பிராணுகாசம் அச்சிவபெருமானினின்று வேறுறுத பரமாகாய பரப்பிரகிருதி ரூப பராசத்தியாமென்றும் உணர்த்துகின்றது.

(கக) ஜ்யோதிராதிகரணம் (உடி—உஅ):—ஞாயிறு மண்டலமத்தியிலே உபாசிக்கற்பாலர் என நிரூபிக்கப்பட்ட அம்பிகாபதியாகிய சிவபெருமான் விசுவரூபியாகத் தியானிக்கற்பாலரென மற்றோர் உபாசனைப் பிரகாரம் உணர்த்துகின்றது.

(கஉ) இந்திராப்பிராணுதிகரணம் (உக—ஙஉ):—பரமேசுவரசோரூபமாகவும், இந்திரன், கிருஷ்ணன், வாமதேவன் முதலிய போக்தாக்கள் சரீரமாகவும், பிராணன் முதலிய போக்கியசடரூபமாகவும் உபாசிக்கலாம் என்பதுபற்றி உபாசனை மூப்பிரகாரமாகும் என்றும், இவற்றுள் முதற்கட் கூறியது காலவிளம்பமின்றியும், மற்றிரண்டும் காலவிளம்பத்தினும் முத்தி பயக்கும் என்றும் கூறுகின்றது.

முதலாம் அத்தியாயத்து இரண்டாம் பாதம்.

(க) சர்வத்திரப்பிரசித்தாதிகரணம் (க, உ):—சிவான்மா உபாசியனல்லன்; அவன் உபாசகன் என்றுணர்த்துகின்றது.

(உ) *சாரீராதிகரணம் (ஙூ—அ):—இரண்ணியகருப்பர்க்கு உபாதானராகிய நாராயணர் உபாசகசிரேட்டர் எனவும், சிவபெருமானே உபாசியர் எனவும் கூறுகின்றது.

(ங) அத்திரதிகரணம் (கூ, கo):—சிவபெருமானே சர்வசங்கார கர்த்திருத்துவ இலக்கணமுடையர் என உணர்த்துகின்றது.

(ச) குகாதிகரணம் (ககூ, கஉ):—சிவபெருமான் இதயகுகைக்கண்ணே சிவான்மாக்களோடு எப்பொழுதும் இயைந்திருக்கின்றனர் என உணர்த்துகின்றது.

(ஞ) அந்தராதிகரணம் (கஙூ—கள):—இதயகுகையில் உபாசிக்கற்பாலராகிய சிவபெருமானுக்கு நேத்திரமும் மற்றோர் உபாசனஸ்தானம் எனக் கூறு.

(ஞ) அநவஸ்தித்தியதிகரணம் (கஅ):—உபாசனையின்பொருட்டு அங்குஷ்ட அளவினராகக் கூறப்பட்ட சிவபெருமான் பிராணக்கினிஹோத்திரத்தினல் வழிபடப்படும் பிராணரூபராய் நின்றனர் என உணர்த்துகின்றது.

(ட) அந்தரியாமியதிகரணம் (ககூ—உக):—சிவபெருமான் பிருதிவி முதலிய அணைத்தினும் வியாபித்திருக்கின்றனர் என உணர்த்துகின்றது.

(அ) அதிருசியத்துவாதிகரணம் (உஉ—உச):—சிவபெருமான் பிருதிவிமுதலியவற்றில் வியாபித்திருப்பினும், அவர் அவற்றைப்போலக் காணப்படார் என உணர்த்துகின்றது.

(க) வைசுவாநராதிகரணம் (உஞ—கூங):—சிவபெருமான் ஜாடராக்கினிரூபராகப் பிராணக்கினிஹோத்திரத்தினல் ஆராதிக்கற்பாலர் என உணர்த்துகின்றது.

முதலாம் அத்தியாயத்து மூன்றும்பாதம்.

(க) தியுப்புவாதிகரணம் (க—சு):—சிவபெருமான் ஆகாயம் பூமிக்கு ஆதாரமாயுளர் என உணர்த்துகின்றது.

(உ) பூமாதிகரணம் (எ, அ):—சிவபெருமானே அடைதலால் எய்தும் பயன் அந்தமிலாவானந்தம் என உணர்த்துகின்றது.

---

* அநுபபத்தியதிகரணம் எனவும்படும்.

(ங) அக்ஷராதிகரணம் (ஆ—ஙக):—சிவபெருமானே அக்ஷரப்பிரமம் என்று கூறுகின்றது.

(ச) ஈக்ஷதிகர்மாதிகரணம்:(கஉ):—சிவபெருமான் பிரதியக்ஷப்பிரமாணத்தாலும், அவர் பரமகாருணிகராதலின் உபாசகர்களுக்குப் புலப்படுகின்றனர் என உணர்த்துகின்றது.

(ஞ) தகராதிகரணம் (கங—உஉ):—அவர் தகரபுண்டரீகத்தில் உள ராதலையும், அவரை உபாசிக்கும் நெறியையும் உணர்த்துகின்றது.

(ட) பிரமிதாதிகரணம் (உங, உச):—சிவபெருமான் மனதாகள உபாசித்தற்குரிய அங்குட்டரூப லிங்கவடிவினராய் இதயமத்தியில் உளர் என்றுணர்த்துகின்றது.

(ண) தேவதாதிகரணம்(உஞ—ஙஉ):—மனிதர்மாத்திரமன்றித் தேவர்களும் சிவோபாசனைக்கதிகாரமுடையர் என உணர்த்துகின்றது.

(த) அபசூத்திராதிகரணம் (ஙங—ஙசு):—பிரமவித்தைக்கு அதிகாரி யாவர் என உணர்த்துகின்றது.

(ந) கம்பாதிகரணம் (ச0):—சிவபெருமானால் யாவும் பிரவர்த்திக்கின்றன எனக் கூறுகின்றது.

(க0) ஜ்யோதிர்தர்சனாதிகரணம் (சக):—முக்தரால் எய்தப்பெறும் பரஞ்சோதிசொரூபர் சிவபெருமான் என உணர்த்துகின்றது.

(கக) அர்த்தாந்தரத்துவாதிவ்யபதேசாதிகரணம்(சஉ—சச):—ஹரிகாயசப்தவாச்சியர் சிவபெருமானன்றிச் சிவான்மா அன்றெனக் கூறுகின்றது.

முதலாம் அத்தியாயத்து நான்காம்பாதம்.

(க) ஆநுமானிகாதிகரணம் (க—எ):—அவ்வியக்தம் என்றது சாங்கியர் கூறும் பிரதானமன்று எனக் கூறுகின்றது.

(உ) சமசவதாதிகரணம் (அ—க0):—அஜா என்றது (க0ச-ம், கஉங-ம் இலக்கங்களிற் கூறியவாறு) சித்ரூபமாகிய மாயாசக்தியன்றிச் சாங்கியர் கூறும் பிரகிருதி அன்றெனக் கூறுகின்றது.

(ங) சங்கியோபசங்கிரகாதிகரணம் (கக—கடு):—"பஞ்ச பஞ்ச ஜநாஃ" என்றது சாங்கியர் கூறும் இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் அன்று எனவும், அவை இந்திரியங்களின்மேலவாம் எனவும் உரைக்கின்றது.

(ச). ஜகத்வாகித்துவாதிகரணம் (கசு—கஅ):—சிவபெருமான் சிவான்மாவுக்கு வேறானவர் எனவும், உலகம் அனைத்தையும் படைத்தவர் அவரே எனவும் உணர்த்துகின்றது.

(ஞ) வாக்கியாக்வயாதிகரணம் (கஙு—உஉ):—(சிவ) ஆன்மாவிலே சிவபெருமான் (பரம) ஆன்மாவாக இருத்தலின், ஆன்ம சப்தத்தினால் சிவபெருமான் கூறப்படுகின்றனர் என உணர்த்துகின்றது.

(ஞ) பிரகிருதியதிகரணம் (உங—உஅ):—சிவபெருமானே உலகத்துக்கு முதற்காரணர் என (க. க. உ)ற் கூறியதை விரித்துணர்த்துகின்றது.

(எ) சர்வவியாக்கியாகாதிகரணம் (உசு):—கன்மகாண்டத்துப் புருஷசூக்தம், சதருத்திரீயம், மந்திரப்பிராம்மணம், ஸ்மிருதி, இதிகாசபுராணமுணர்த்தும் பரப்பிரமசிவபெருமானைப் போதிப்பன என உணர்த்துகின்றது.

முதலாம அதிகரணம் நான்கு பாதங்களினும் அதிகரணம் (கூசு); சூக்கிரம் (கஙஅ).

இரண்டாம அத்தியாயத்து முதலாம்பாதம்.

(க) ஸ்மிருதியதிகரணம் (க, உ):—சாங்கியஸ்மிருதிப் பிரகாரம் சுருதிப்பொருளைத் திரிவுபடுத்தல் கூடாதென உணர்த்துகின்றது.

(உ) யோகப்பிரத்தியுக்தியதிகரணம் (கூ):—பிரதானத்தைக் காரணமாகக் கூறும் இரண்ணியகருப்பஸ்மிருதிப் பிரகாரம் சுருதிப்பொருள் மாற்றப்படுவதன்றென்கின்றது.

(ஙு) நலிலக்ஷணத்துவாதிகரணம் (ச—எ):—காரியகாரணம் ஒன்றென்பதில் இழுக்கில்லையென்கின்றது.

(ச) அபிதியதிகரணம் (ஆ—கஉ):—பிரதானகாரணவாதந் தவிர்க்கற்பாற்றன்றி, பிரபல சுருதிப் பிரமாணசித்தமாகிய சிவப்பிரமகாரணவாதந் தவிர்க்கப்படுவதன்றென்கின்றது.

(ஞ) சிஷ்டாபரிக்கிரகாதிகரணம் (கஙு):—சாங்கியர் பிரதானகாரணவாதம் போல, கணாதர் அக்ஷபாதர் முதலாயினோர் வாதங்களும் ஒழிக்கற்பாலனவென்கின்றது.

(ஞ) போக்திராபத்திபதிகரணம் (கச):—சமஸ்த சேதனாசேதனப் பிரபஞ்சத்தைச் சரீரமாகவுடையரேனும், சுவதந்திரராய் நிஷ்களங்க மங்கல சரீரியாயுள்ள சிவபெருமானுக்குப் பரதந்திரனாய்ச் சம்சாரசரீரத்தையுடையனாயுள்ள சீவான்மாவுக்கெய்தும் தோஷமில்லை என்றுணர்த்துகின்றது.

(எ) ஆரம்பணதிகரணம் (கடு—உக):—காரணமாகிய பரப்பிரமசிவ. பிரானினின்று அகன்றியமாயுள்ளது காரியமாகிய பிரபஞ்சம் என்றும், அவர் விசுவாதிகர் என்றும் கூறுகின்றது.

(அ) உபசங்காரதர்சனாதிகரணம் (உச, உஇ):—சிவபெருமான் அனந்தசத்தியுடையர் என்று கூறுகின்றது.

(கூ) கிருத்சுனபிரசக்தியதிகரணம்(உசு—ஙக):—சர்வசக்தியினுல் எதனையும் இயற்றும் அவர்க்கு எது கூடும் கூடாதென்றில்லை; எல்லாம் அவரால் இயலும் என உணர்த்துகின்றது.

(கo) லீலாதைவல்லியாதிகரணம்(ஙஉ, ஙஙஉ):—சிவபெருமான் லீலாமாத்திரத்திஞற் சிருட்டியாதி செய்கின்றனர் என உரைக்கின்றது.

(ஙக) வைஷம்பியகார்க்கிருண்ணியாதிகரணம் (ஙச, ஙஇ):—உலகசிருட்டி செய்யும் சிவபெருமானுக்குப் பாரபக்ஷமும் இரக்கமின்மையும் இல்லை என்கின்றது.

(ஙஉ) சர்வதர்மோபபத்தியதிகரணம்(ஙசு):—பிரதானத்துக்கும், பரமாணுவுக்கும், கன்மத்துக்கும், காலமுதலியவற்றுக்கும் இயையாதனவாகிய குணமஹத்துஞ் சிவபெருமானுக்கே இயைவன; ஆகலின், இவரே உலகசிருட்டி முதலியவற்றுக்குக் காரணர் எனக் கூறுகின்றது.

இரண்டாம் அத்தியாயத்து இரண்டாம்பாதம்.

(க) இரசனாநுபபத்தியதிகரணம் (க—சு):—பிரதான காரணவாதம் நிஷ்பிரமாணமூடைத்தென நிரூபிக்கின்றது.

(உ) மகத்தீர்க்காதிகரணம்(கo—கசு):—பரமாணுகாரணவாதவைசேஷிகமதத்தை நிரசனஞ் செய்கின்றது.

(ங) சமுதாயாதிகரணம் (கஎ—உச):—வேதபாகிய பௌத்தமதத்தை நிர்காரிக்கின்றது.

(ச) நிருஷ்டத்துவாதிகரணம்(உஇ, உசு):—ஞானஜேமயவாதத்தை மறுக்கின்றது.

(ஞ) உபலப்தியதிகரணம் (உஎ—உசு):—விஞ்ஞானமாத்திர வாதத்தை நிராகரிக்கின்றது.

(ஃ) சர்வதாநுபபத்தியதிகரணம்(ஙo):—சர்வசூனியவாதத்தை மறுக்கின்றது.

(எ) ஏகஸ்மிந்நசம்பவாதிகரணம்(ஙக—ஙச):—சைனமதத்தை நிராகரிக்கின்றது.

(அ) [illegible]கரணம்(க.கூ—கூ.அ):—நிமித்தகாரணவாதம் கூறும் ஈசுவரதத்துவத்தை நிரசனஞ் செய்கின்றது.

(கூ) பாஞ்சராத்திராதிகரணம்(கூக—சஉ):—பாஞ்சராத்திரமதத்தை நிராகரிக்கின்றது.

இரண்டாம் அத்தியாயத்து மூன்றும் பாதம்.

(க) வியததிகரணம் (க—எ):—ஆகாயத்துக்கு உற்பத்தி உண்டென்கின்றது.

(உ) மாதரிச்சுவாதிகரணம் (அ):—வாயுவுக்கு உற்பத்தி உண்டென்கின்றது.

(கூ) அசம்பவாதிகரணம் (கூ):—பரப்பிரமசிவபிரானுக்குப் பிறப்பில்லை, மற்றெல்லாவற்றுக்கும் அப்பிறப்பு உண்டென்கின்றது.

(ச) தேஜோதிகரணம் (கo—கச):—சிவபிரான் தேயுமுதலிய அனைத்துக்குங் காரணர் என்று கூறுகின்றது.

(ஞ) பாரம்பரியாதிகரணம் (கஞ, கசு):—எல்லாம் சிவதத்துவத்தினின்றுமுற்பத்தியாகின்றமையின், சர்வகாரணர் சிவபெருமான் என்கின்றது.

(சு) சராசரவியபாசிரயாதிகரணம் (கள):—சராசரசரீரங்களோப் பிரவேசித்த சிவபெருமான் அவ்வம் மொழிகளால் உரைக்கப்படுதல் முக்கியம் எனக் கூறுகின்றது.

(எ) ஆன்மசருத்தியதிகரணம் (கஅ):—சீவான்மா சிவபெருமானினின்று உற்பத்தியாகவில்லை என உணர்த்துகின்றது.

(அ) ஞாதிகரணம் (கசு):—சம்சாரத்தில் சீவான்மா ஞஞ்ஞஞ்ஞன்; முத்தியில் அவன் சர்வஞ்ஞன்; ஆகலின், ஆன்மா ஞாதா எனக் கூறுகின்றது.

(கூ) உற்கிராந்தியதிகரணம் (உo—கூஉ):—உற்கிராந்தியிற் போக்கு மீட்சியுண்மையின், சீவான்மாவுக்கு அணுத்தவம் உண்டென்கின்றது.

(கo) கர்த்திரதிகரணம் (கூக—கூக):—சீவான்மாவுக்குச் சுவகாரியத்திற் கர்த்தினுத்துவமுண்டென்றும், அது புத்திக்கேனும் பிரகிருதிக்கேனும் இல்லை என்றும் உணர்த்துகின்றது.

(கக) பரான்மத்தாதிகரணம் (சo, சக):—சீவான்மாவுக்குச் சுவாதினப் பிரவிருத்தியுண்மையின், விஷ்ணு முதலிய வியர்த்தமாகா என்கின்றது.

* பத்தியுபசாமஞ்சஸ்யாதிகரணம் எனவும் பெயர்.

(கஉ) அம்சாதிகரணம் (சஉ—டுஉ):—சிவான்மாவை அம்சம் என்று ரைக்கின்றது.

இரண்டாம் அத்தியாயத்து நான்காம் பாதம். (ச)

(க) பிராணேற்பத்தியதிகரணம் (க—கூ):—பிராணசப்தம் இந்திரியங்களைக் குறிக்காதென்கின்றது.

(உ) சப்தகத்தியதிகரணம் (ச, ஞ):—இந்திரியங்கள் பதினொன்று என்கின்றது.

(ஙூ) பிராணணுத்துவாதிகரணம் (சு):—இந்திரியங்கள் அணுக்கள் என்கின்றது.

(ச) சிரைஷ்டியாதிகரணம் (எ—கக):—பிராணவாயு சிவான்மாவுக்கு உபகாரமாயதென்கின்றது.

(ஞ) பிராணணுத்துவாதிகரணம் (கஉ):—பிராணனை அணு என்கின்றது.

(சு) ஜ்யோதிராதியதிஷ்டாநாதிகரணம் (கங, கச):— இந்திரியங்களுக்கு மேலாகிய சூரியாதிகளுடையவும் சிவான்மாவுடையவும் அதிஷ்டானம் சிவபெருமான் வசத்ததென்கின்றது.

(எ) இந்திரியாதிகரணம் (கஞ, கசு):—இந்திரியங்கள் பிராணனிருந்தியினின்று வேறென்கின்றது.

(அ) சம்ஞாமூர்த்திகிலுப்தியதிகரணம் (கஎ—ககூ):—முத்திறப்படுத்துஞ் சிவபெருமான், நான்முகப்பிரமாவாகி நாமரூபங்களைச் சிருட்டித்தனர் எனக் கூறுகின்றது.

இரண்டாம் அத்தியாயத்து நான்கு பாதங்களிலும் அதிகரணம் (சக); சூத்திரம் (கசசு).

மூன்றும் அத்தியாயத்து முதலாம் பாதம்.

(க) ததர்தரப்பிரதிபத்தியதிகரணம் (க—எ):—சிவான்மா பிறிதோர் சரீரம் எடுக்குங்காற் சூக்குமசரீரத்தோடு செல்கின்றதென்கின்றது.

(உ) கிருதாத்தியயாதிகரணம் (அ—கக):—சிவான்மா சுவர்க்கத்திருந்து கன்மசேடத்தோடு மீளுகின்றன் என உணர்த்துகின்றது.

(ஙூ) அதிஷ்டாதிகாரியாதிகரணம் (கஉ—உக):—பாவிகள் சுவர்க்கத்துக்குப் போவாரல்லர் என்கின்றது.

(ச) தத்சஸாபாஸ்யாபத்தியதிகரணம் (உஉ):—சீவான்மா சுவர்க்கத் திருத்து மீளுங்கால் ஆகாயமுதலிய போல் வருகின்றான் என்கின்றது.

(டு) சாதிராதிகரணம் (உசு):—சீவான்மா நென்முதலிய தானியத் திலே தாமசமாயும், ஆகாயமுதலியவற்றிலே தாமசமின்றியும் வருகின் றான் எனக் கூறுகின்றது.

(சு) அந்தியாதிஷ்டிதாதிகரணம் (உச—உள):—சீவான்மா ரேதசிற் சம்பந்தமாத்திரமுறுகின்றான் எனக் கூறுகின்றது.

மூன்றும் அத்தியாயத்து இரண்டாம் பாதம்.

(க) சந்தியாதிகரணம் (க—சு):—சிவபெருமானுலே சொப்பன சிருட்டி எய்துவதென்கின்றது.

(உ) நதபாவாதிகரணம் (எ, அ):—சீவான்மா நாடிவாயிலாகச் சென் று சிவப்பிரமத்திலே தயில்கின்றனென்கின்றது.

(ங) கர்மாநுஸ்மிருத்தியதிகரணம் (சூ):—முதற்கண் நித்திரைக்குப் போந்தவனே மீண்டும் விழிக்கின்றான் என்கின்றது.

(ச) முக்தாதிகரணம் (கo):—மூர்ச்சை சுழுப்திக்கு வேறுபடதென்கின் றது.

(டு) உபபலிங்காதிகரணம் (கக—உo):—சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் என உடன்பாட்டானும், நிர்க்குணம், நிஷ்களம், ஸ்தூலமன்று, அணுவன்று என்றற்றொடக்கத்தனவாக எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறப்படும் இரு இலக்ஷ ணகுணமுடையர் சிவபெருமான் என உரைக்கின்றது.

(சு) பிரகிருஷ்டதாவத்துவாதிகரணம் (உக—உசு):—சிவபெருமா னுக்கு விகார அஜ்ஞான முதலிய அபுருஷார்த்தமொன்றுமின்றிச் சர்வஜ் ஞதாதி பரமபுருஷார்த்த குணங்கள் உண்டென்கின்றது.

(எ) பராதிகரணம் (ஙo—ஙச):—சிவபெருமானுக்கு மேலாயினர் யாதுமில்லை என்கின்றது.

(அ) அந்தியப்பிரதிஷேதாதிகரணம்(ஙடு, ஙசு):—சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லை என்கின்றது.

(சு) பலாதிகரணம் (ஙஎ—சo):—சகல தேவதாரூபராய், சமஸ்த கன்மங்களினல் வழிபடற்பாலராயுள்ள சிவபெருமானே பலதாதா என் றுரைக்கின்றது.

மூன்றும் அத்தியாயத்து மூன்றும் பாதம்.

(க) சர்வவேதாந்தப்பிரத்தியயாதிகரணம் (க—ச):—(முக்கிய) உபநிடதமனைத்தினும் விதிக்கப்பட்ட உபாசனை ஒன்றென்கின்றது.

(உ) உபசங்காராதிகரணம் (ஞ):—வெவ்வேறு சாகைகளிற் கூறப்பட்ட சிவனுர் குணங்கள் தகராதி உபாசனைகளில் உபசங்கரிக்கப்படல் வேண்டும் என்கின்றது.

(ஙு) அங்கியதாத்துவாதிகரணம் (சு—அ):—சாந்தோக்கிய பிருகதாரணியங்களிற் கூறப்பட்ட உற்கீதவித்தைகள் பெயரினால் ஒற்றுமையுடையவேனும், உபாசனையினற் பேதமுறுகின்றன எனக் கூறுகின்றது.

(ச) வியாப்தியதிகரணம் (கூ):—பிரணவமே உபாசிக்கற்பாற்றென்கின்றது.

(ஞ) சர்வாபேதாதிகரணம் (கo):—பிராணோபாசனையில் ஐசுவரியாதி குணங்கள் உபசங்கரிக்கற்பாலன வென்கின்றது.

(சு) ஆநந்தாதியதிகரணம் (கக):—குணியாகிய சிவப்பிரமம் யாண்டும் அபேதமாகலின், ஆனந்தாதி குணங்கள் உபசங்கரிக்கப்படல்வேண்டும் என உரைக்கின்றது.

(எ) பிரியசிரஸ்துவாதிகரணம் (கஉ, கஙு):—பிரியசிரஸ்துவாதி குணங்கள் சிவோபாசனையில் உபசங்கரிக்கற்பாலன அன்றென்கின்றது.

(அ) ஆத்தியானாதிகரணம் (கச—கஎ):—அன்னமயமுதலிய அதிசந்தானஞ் செயற்பாலன அன்றென்றும், சிவனை யொழிந்த பிறரை உபாசிக்கும் உபாசனைகள் சிவத்துவத்தைக் கொடுக்கமாட்டாவென்றும் கூறுகின்றது.

(கூ) காரியாக்கியாதிகரணம் (கஅ):—பிராணனுக்கு மாசங்கத்துவம் கோடற்பாற்றென்கின்றது.

(கo) சமாகாதிகரணம் (கக):—வசித்துவாதிகுணங்கள் சத்தியசங்கற்பத்துவாதிகுணங்களினின்று பேதமுறுவன அன்றென்கின்றது.

(கக) சம்பந்தாதிகரணம் (கo, உச):—ஆதித்தியன் கண் என்றும் ஸ்தான சம்பந்தமாக உபாசனை பேதமுறுதலின், வித்தைகள் ஒன்றன்றென்கின்றது.

(கஉ) தார்சயதியதிகரணம் (உஉ):—சாந்தோக்கியத்திலும் தைத்

தீயத்தினும் கூறப்பட்ட மண்டலவித்தை ஒன்றுமாதலின், உபாஸ்தித்து வாழ்நாள் குணங்கள் எங்கும் உபசங்ஹரிக்கற்பாலன என்கின்றது.

(கக) சம்பிருதியதிகரணம் (உக):—வைசுவாநராதி உபாசனைகளில் ஆகாயவியர்பகமும் மகாவீரியச்செய்கைகளும் உபசங்கரிக்கப்படல் வேண்டும் என்கின்றது.

(கச) புருஷவித்தியாதிகரணம் (உச):—சாந்தோக்கியத்தினும் தைத்தீயத்தினும் கூறப்பட்ட புருஷவித்தைகள் பல்லத்தினும், அவயவங்களினும் பேதமுறலான் இரண்டும் ஒன்றன்றெனக் கூறுகின்றது.

(கஞ) வேதாத்தியதிகரணம் (உஞ):—"உண்மைபேசவேண்" என் றற்றொடக்கத்த தைத்தீயமந்திரங்கள் வித்தியாங்கங்கள் அன்று எனக் கூறுகின்றது.

(கசு) ஹாநியதிகரணம் (உசு):—வித்துவான் செய்யும் புண்ணிய பாவங்கள் முறையே மித்திரர் சத்துருக்களை அடையுமென்றுரைக்கின்றது.

(கள) சாம்பராயாதிகரணம்(உள—ஊ0):—சமஸ்த கன்மங்களினின்று நீங்கிய யோகிகள் விஷ்ணுபதத்தைக் கடந்து, பரமானந்தமய சிவபதத்தைப் பிரவேசிக்கின்றனர் எனக் கூறுகின்றது.

(கஎ) அதிகாரிகாதிகரணம் (ஊக):—ஞானிகளுக்கும் பிராரப்தகன் மம் அநுபவித்த பின் நசிக்கின்றதென்றும், ஆகலின் அதிகாரிகளும் அதி காரம் நீங்கிப் பின்னர்த்தான் முத்தியடைகின்றனர் என்றும் உணர்த்துகின் றது.

(கஙு) அநியமாதிகரணம் (ஊஉ):—உபகோசலாதி வித்தைகளை உபா சிப்பவர்க்கு அர்ச்சிராதிகதி நியமமாய் உண்டென்கின்றது.

(உ0) அக்ஷரதியதிகரணம் (ஊங, ஊச):—அக்ஷரப்பிரம சம்பந்தமா கக் கூறப்பட்ட அன்னவத்துவமுதலிய குணங்கள் பரவித்தியோபாசனைக ளில் உபசங்ரிக்கற்பாலன என்று கூறுகின்றது.

(உச) அந்தராபூதக்ராமாதிகரணம் (ஊஞ, ஊசு):—உஷஸ்துவித் தைக்கும் சுகோஷவித்தைக்கும் பேதமில்லை என்கின்றது.

(உஞ) சத்தியாதியதிகரணம் (ஊள):—சத்திய முதலிய குணங்கள் ஆதித்தியாதிப் காணப்படுகின்றனவாயின், சத்வித்தையிற் பேதமில்லை என் கின்றது.

(உக) காமாதியதிகரணம் (கூஅ):—சாண்டோக்கியம், பிருகதாரணியம், தைத்திரீயம், கைவல்லியம் என்னும் உபநிடதங்களிற் கூறப்பட்ட நகரவித்தை ஒன்றேயெனக் கூறுகின்றது.

(உச) அலோபாதிகரணம் (கூக):—விசேஷகுணங்கள் சிவப்பிரமத்தினின்று ஓர்காலும் நீங்கா என்கின்றது.

(உஙி) தத்வசஙாதிகரணம் (ச0):—முக்தரால் அடையப்படும் சிவப்பிரமம் சகுணப்பிரமமென்கின்றது.

(உசு) தங்நிர்த்தாரணநியமாதிகரணம் (சக):—யஞ்ஞகன்மங்களில் உபாசனைகள் நியமம் இல்லை என்கின்றது.

(உஎ) பிரதாகாதிகரணம் (சஉ):—சிவபெருமான் ஒருவரேயெனினும், வெவ்வேறு குணங்கள்பற்றி உபாசனை பேதமுறும் என்கின்றது.

(உஅ) லிங்கபலீயஸ்துவாதிகரணம் (சகூ):—வித்தைகள் அனைத்தினும் உமையோடிசைந்த பரவஸ்துவானது உபாசிக்கற்பாற்றெனக் கூறுகின்றது.

(உசூ) பூருவவிகற்பாதிகரணம் (சச—டி0):—அக்கினிரகசியப்பிராம்மணத்திலே, அக்கினிகள் ஞானயஞ்ஞத்துக்கு அங்கமாகின்றன என உரைக்கின்றது.

(கூ0) சரீரேபாவாதிகரணம் (டிக, டிஉ):—சிவபெருமானைத் தியானேத்திராகத் தியானித்தலில் யாதும் விரோதமின்றெனக் கூறுகின்றது.

(கூக) அங்காவபத்தாதிகரணம் (டிகூ, டிச):—உபாசகர் அனைவரானும் விபூதி தரிக்கப்படல் வேண்டும் என்கின்றது.

(கூஉ) கிரதுவச்சியாயஸ்துவாதிகரணம் (டிடி):—வைகவாகாலித்தை அம்சமாகவன்று, சமஸ்தமாகவே உபாசிக்கற்பாற்றென்கின்றது.

(கூகூ) நாநாசப்தாத்தியதிகரணம் (டிசு):—உபாசனை அனைத்தையும் ஒருங்கு அதட்டித்தல் கூடாதென்று கூறுகின்றது.

(கூச) விகற்பாதிகரணம் (டிஎ):—உபாசகனுக்குப் பல உபாசனைகளுள் ஒன்றே அமையும் என்கின்றது.

(கூஙி) யதாசாமாதிகரணம் (டிஅ):—காம்யவலங்களை உத்தேசித்த உபாசனைகளுள் ஒன்றையேனும் பலவற்றையேனும் உபாசிக்கலாம் என்றுரைக்கின்றது.

(கூசு) பதாரியபர்வாதிகரணம் (நிக—கச):—உபாசனைகள் யஞ்ஞ கன்மங்களுக்கு வேண்டும் என்னும் நியமமில்லை என்கின்றது.

மூன்றும் அத்தியாயத்து நான்காம் பாதம்.

(க) புருஷார்த்தாதிகரணம் (க—கஎ):—பிரமசரியம், கிரகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம் என ஆச்சிரமங்கள் மூன்றுளவென்றும், பலத்தை நோக்காத விதிதகன்மங்களே அங்குமாகக்கொண்டது புருஷார்த்தமாகிய ஞானம் என்றும் கூறுகின்றது.

(உ) பராமர்சாதிகரணம் (கஅ—உ0):—ஆச்சிரமதருமமனைத்தும் சித்தித்தவென்று உணர்த்துகின்றது.

(ரு) ஸ்துதிமாத்திராதிகரணம் (உக, உஉ):—உற்கீத முதலியவற்றின் தியானத்துக்கு விதியுண்டென்கின்றது.

(ச) பாரிப்பிலவாதிகரணம் (உரு, உச):—உபநிடதங்களில் கோரும் கதைகள் உபாசனவிதிகளோடிசைந்து, அவைகளைத் துதிக்கும் பொருட்டேயுள்ளன என்கின்றது.

(ஞ) அக்நீந்தனாத்தியதிகரணம் (உஞ):—ஆச்சிரமத்துக்குரிய தருமங்களைச் செய்வதில் அபேக்ஷையுடையது வித்தை என்கின்றது.

(ஃ) சர்வாபேக்ஷாதிகரணம் (உஃ):—ஆச்சிரமிகள் அனைவர்க்கும் அந்தந்த ஆச்சிரமத்துக்குரிய கன்மங்களோடு வித்தை சேர்ந்திருத்தல் வேண்டும் என்கின்றது.

(எ) சமதமாத்தியதிகரணம் (உஎ):—விவேகமுதல் மோக்ஷவிச்சை பரியந்தமுள்ள பரதர்மங்களெல்லாம் வித்தையை விரும்பும் ஆச்சிரமிகள் அனைவராலும் அநுட்டிக்கற்பாலனவென்கின்றது.

(அ) சர்வான்நாநுமத்தியதிகரணம் (உஅ—ஙக):—பிராணனுக்குச் சம்சயம் நேருமிடத்து, வித்துவான் சர்வான்னம் புசிக்க அநுமதியுண்டு என்றும், அஃதொழிந்தகாலத்தில் நிஷித்தாசரணஞ் செய்யில் சிவாஞ்ஞாத்துரோகியாவான் என்றும் கூறுகின்றது.

(க) ஆச்சிரமகர்மாதிகரணம்(ஙஉ—ஙஇ):—வித்தைக்கு இசைவாகிய தன்மாநஷ்டான்கர்மியத்தை உணர்த்துகின்றது.

(க0) அந்தராதிகரணம் (ஙசு—ஙக):—ஆபத்து விஷயங்களில் ஆச்சிரமில்லாதோர்க்கும் செபமுதலியவற்றால் ஞானம் எய்துகின்றதென்கின்றது.

(கக) தத்பூதாதிகரணம் (சஎ—ஈக):—உயர்ந்த ஆச்சிரமங்களினின்று வழுவினோர்க்குப் பிராயச்சித்தாதியினால் சித்தியாதிசயமின்மென்கின்றது.

(கஉ) சுவாமியதிகரணம் (சஉ, சஅ):—இருத்விக்குக்களினாற் செய்யப்பட்ட கன்மபலம் யஜமானனுக்குச் சேர்கின்றதென்கின்றது.

(கங) சககாரியந்தரவித்தியதிகரணம் (சக):—வித்தையுடையானுக்கு மவனவித்தி சேர்கின்றதென்கின்றது.

(கச) இருத்தினபாவாதிகரணம் (சள):—ஆச்சிரமிகளனைவர்க்கும் ஞானம் உண்டென்கின்றது.

(கஞ) பாசுபதவிரதாதிகரணம் (சஎ, சக):—பாசுபதவிரதம் சிவப்பிரசாதத்தைப் பாலிக்கின்றதென்கின்றது.

(கசு) ஐகிகாதிகரணம் (ஞ0):—இப்பிறப்பிலே வீடுபேறு எய்தவேண்டும் என்னும் நியமமில்லை என்கின்றது.

(கள) முக்திபலாநியமாதிகரணம் (ஞக):—யஞ்ஞகன்மங்களிற் பேதம் மூளதாதல் போல, ஞானபலனுக எய்தும் மோகூபலத்திற் பேதமில்லை என்கின்றது.

மூன்றும் அத்தியாயத்து நான்கு பாதங்களினும் அதிகரணம் (சுஅ); சூத்திரம் (கஅஉ).

நான்காம் அத்தியாயத்து முதலாம் பாதம்.

(க) ஆவிருத்தியதிகரணம் (க, உ):—சிவோபாசனை பலோதயம் வரையும் ஆவிருத்தி செயற்பாற்றென்கின்றது.

(உ) ஆத்துமாதிகரணம் (ங):—சிவோபாசனை உபாசகனுக்கு முக்தி பாலிக்கின்றதெனக் கூறுகின்றது.

(ங) பிரதிகாதிகரணம் (ச):—சிவபெருமான் குறியிற் சாக்ஷாத்தாக உபாசியாகார் என்கின்றது.

(ச) பிரம்மதிருஷ்டியதிகரணம் (ஞ):—விசுவாதியமாகிய சிவதிருஷ்டி பினலே மனமுதலியவற்றுக்கும் உபாசியத்துவம் உண்டென்கின்றது.

(ஞ) ஆதித்தியாதிமத்தியதிகரணம் (ண):—ஒன்றே முதலிய சங்மாணிகங்கள் ஆதித்தியன் முதலியோராக உபாசிக்கற்பாலன என்கின்றது.

(சு) ஆசிராதிகரணம் (எ—க0):—ஒருவன் இருந்தே சிவபிராணைத் தியானித்தல் வேண்டும் என்கின்றது.

(எ) யத்திரைகாக்கிரதாதிகரணம் (கக):—ஏகாக்கிரசித்தத்தைமாத்திரம் சாதகஞ் செய்யும் தியானரூபமாயுள்ள உபாசனைக்குத் திக்தேசகாலநியமமின்றென்கின்றது.

(அ) ஆப்பிராயணாதிகரணம் (கஉ):—சிவபரியந்தஞ் சிவோபாசனை இடையீடின்றி அப்பியசித்தல் வேண்டும் என்றும், அதனை இடையில் விடுதல் கூடாதென்றும் கூறுகின்றது.

(ஙு) தததிகமாதிகரணம் (கங):—உபாசகர் விஷயத்திற் சகல பாவகன்மமும் ஒழிந்துபோம் எனவும், பாவப்பயன் துய்க்கப்படாது தொலியாதென்றது அஞ்ஞானிக்காம் எனவும் கூறுகின்றது.

(க0) இதராசிலேஷாதிகரணம் (கச):—வித்துவானுடைய புண்ணியமும் முத்திக்கு விரோதமாய் விரும்பாத பலத்தையுடைமையான், அவனை அது பற்றாது நாசமுறும் என்கின்றது.

(கக) அகாரப்தகாரியாதிகரணம் (கஞ):—பேற்றைக் கொடுக்கமுயன்ற பிராரப்த புண்ணிய பாவத்துக்கு நாசமின்றெனக் கூறுகின்றது.

(கஉ) அக்கினிஹோத்திராதிகரணம் (கசு—கஅ):—அக்கினிகோத்திரமுதலிய அநுட்டிக்கப்படல் வேண்டும் என்கின்றது.

(கங) இதரக்ஷபணாதிகரணம் (கசு):—சென்னமரணம் வித்தியாலோபத்துக்கு ஏதுவாயிராதென்கின்றது.

நான்காம் அத்தியாயத்து இரண்டாம் பாதம்.

(க) வாக்சம்பத்தியதிகரணம் (க, உ):—வாக்காதிகளின் லயம் விருத்திலயம் என்ப்படும் என்கின்றது.

(உ) மனஸ்சம்பத்தியதிகரணம் (சு):—மனசு பிராணனிலே விருத்திலயம் எய்தும் என்கின்றது.

(சு) பிராணசம்பத்தியதிகரணம் (ச—சு):—சீவான்மாவோடு கூடப் பிராண்கள் பூதங்களில் இயைகின்றவென்கின்றது.

(ச) அவிருத்தியுபக்கிரமாதிகரணம் (எ):—அர்ச்சிராதிமார்க்கத் தொடக்கத்துக்குமுன் வித்துவானுக்கும் அவித்துவானுக்கும் உற்கிராந்தி சமம் என்கின்றது.

(இ) சதாபீத்தியதிகரணம் (அ—கக):—அர்ச்சிராதி வித்துவானுடைய உற்கிராந்தி செய்யும் ஆன்மாவுக்கு இயைந்ததென்கின்றது.

(ஈ) பரமசம்பத்தியதிகரணம் (கச, கஇ):—சம்பத்திவசனத்தினாற் சிவப்பிரகாசத்திலே பூதங்கள் பிரிக்கப்படாதிருக்கின்றன என்கின்றது.

(எ) தபோகோக்கிராதிகரணம் (கசு):—அவித்துவானுக்கும் வித்துவானுக்குமுள்ள கதி பேதமென்கின்றது.

(அ) இரச்சுமியநுசாரியதிகரணம் (கள—உ0):—எப்பிரகாரத்தானும் வித்துவானுக்குச் சிவப்பிராப்தியிலே இரவு, தக்ஷிணாயனம், கிருஷ்ணபக்ஷம் என்னும் நிஷேதமின்றெனவும், எப்போது தேகம் நீங்குமோ அப்போதே சிவப்பிராப்தி உண்டெனவும் உணர்த்துகின்றது.

நான்காம் அத்தியாயத்து மூன்றும் பாதம்.

(க) அர்ச்சிராதியதிகரணம் (க):—சிவப்பிராப்தி ஒளிமார்க்கத்தினால் எய்தும் என்கின்றது.

(உ) வாயுவதிகரணம் (உ):—வருஷத்துக்குப் பின்னும் ஆதித்தியனுக்கு முன்னும் வாயு வைக்கற்பாலன் என்கின்றது.

(ங) தடிததிகரணம் (ங):—வருணாதியர் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில் வைத்தற்குரியர் என்கின்றது.

(ச) ஆதிவாகிகாதிகரணம் (ச, ஞ):—வருணன் முதலியோர் அதுக்கிரகம் பண்ணுவது காரணமாகப் பிரமத்தை அடைவிக்கின்றனர் என்கின்றது.

(ஞ) காரியாதிகரணம் (சு—கஞ):—அறிவித்த அத்துவாவையும் கடந்த பதமானது விசுவாதிகராகிய சிவனுர்க்கே பொருத்தம் என்கின்றது.

நான்காம் அத்தியாயத்து நான்காம் பாதம்.

(க) சம்பத்தியாவிர்ப்பாவாதிகரணம் (க—ங):—அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்கள் ஆவிர்ப்பவிக்கப்பெற்ற முத்தன் சிவசாமியகுணசொரூபனுகின்றுன் என்கின்றது.

(உ) அவிபாகேநதிருஷ்டத்துவாதிகரணம் (உ):—முத்தனுக்குச் சிவசாமியம் உண்டென்கின்றது.

(கூ) பிராம்மாதிகரணம்(டு—எ):—சிவசாமியமாதலே முக்தனுடைய சொரூபம் என்கின்றது.

(ச) சங்கற்பாதியதிகரணம் (அ, கூ):—சிவசாமியமுற்ற முக்தனுக்குச் சுவாதந்திரியம் யுக்தம் எனக் கூறுகின்றது.

(டு) அபாவாதிகரணம் (கo—கச):—பரமானந்தத்திற் பிரவேசித்த முக்தர்களுக்குத் தக்கத்தொடர்ச்சி இன்றென்கின்றது.

(சு) பிரதீபவதாவேசாதிகரணம் (கடு, கசு):— முக்தியில் ஞானமுதலிய நிஷேதிக்கப்படுதல் இன்றெனக் கூறுகின்றது.

(எ) ஜகத்வியாபாராதிகரணம் (கள—உஉ):—முக்தனுக்கு ஜகத்சிருட்டியாதி வியாபாரம் இன்றெனக் கூறுகின்றது.

நான்காம் அத்தியாயத்து நான்கு பாதங்களிலும் அதிகரணம் (ருரு); சூத்திரம் (எசு).

நான்கு அத்தியாயத்துப் பதினாறு பாதங்களிலும் அதிகரணம் (கஅக); சூத்திரம் (டுசடு).

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீவேதவியாசமுனிவரருளிய பிரமசூத்திரத்துக்கு

ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர்

இயற்றியருளிய

சிவாத்துவித சைவபாடியப்

பிராரம்பம்.

—o—

நமஸ்காரம்*

ஓஹோ zஹம்† வடிஷ்டாய ஸொகா நாம வலிலிஹெ தவெ
வஷ்டி நமஷ்ரு ஷிவாய ஸிவாய வாஸோ துநெ ॥ க ॥

(இதன் பொருள்) ஓங்காரப்பொருளாயும், சத்திவிசிட்டப்பொருளாயும், (சிவசாகூபாத்காரமுடைய) உலகினர்க்குச் சித்திமுத்திகளைக் கொடுத்தற்குக் காரணப்பொருளாயும், சச்சிதானந்தப்பொருளாயும் உள்ள சிவபெருமானும் பரமான்மாவுக்கு நமஸ்காரம்.

‡ ஸ்ரீவேதவியாசமுனிவர் அருளிய பிரமசூத்திரரூபமாயுள்ள வேதாந்த மீமாஞ்சாசாஸ்திரத்துக்கு, ††உலகினர்பொருட்டுப் பாடியஞ் செய்கின்ற ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர் இடையறுச் சிவத்தியானத்திலே தமக்கு இடையூறு சிறிதும் அணுகப்பெறாராயினும், ஆன்றோர் ஆசாரம் பாதுகாத்தற் பொருட்டுத் தமது வழிபடுகடவுளாகிய சிவபெருமானைத் துதிப்பாராயினர்.

---

* நமஸ்காரம், வஸ்துநிர்த்தேசம், ஆசி என மங்கலவாழ்த்து மூவகைப்படும். இவற்றைத் தமிழ்நூலார் முறையே வணக்கம், பொருளியல்புரைத்தல், வாழ்த்து என்பர்; இப்பாடியகாரர் மூவகை மங்கல வாழ்த்தையும் முறையே மூன்று சுலோகங்களினுங் கூறுவாராயினர்.

† ஸஹஸ்ரவடவ்யாஸ்ரு ஹ்ரீ தஸ்ரஜ்ரூ ர்தா வாஸ்ரோஃ

(கைலா. சத. கூ-அ)

"அகம் பதத்தின் அர்த்தம் சத்தியோடியைந்த சிவபெருமான்."

‡ சிவார்க்கமணிதீபிகையிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டவையாகிய சில குறிப்புகள்.

†† உயர்ந்தோர்.

மகோபநிடதத்துள்ள தகராவித்தியா சம்பந்தமாகிய "இருதம் சத்தி யம் பரம்பிரமம்" என்னும் மந்திரத்தை மீட்டும்மீட்டும் இச்சைவ பாஷ்யத் தில் எடுத்தாளுகின்றனராதலின், இப்பாஷ்ய கர்த்தாவாகிய சிவாசாரியர் தகராவித்தியா நிஷ்டர். "காமாதியதிகரண" த்தினும் (கூ. கூ. கூ அ) தாமே தகராவித்தையின்மேற் கொண்ட பிரியத்தினுற் பராவித்தைகள் அனைத்தினும் *தகராவித்தையே உத்தரிஷ்டமுடைத்தென்று கூறுகின்றனர்.

பரமான்மா:— தமது சாகையிலே கூறப்பட்ட தகராவித்தையில் உபா சிக்கற்பாலரும், நமஸ்கரிக்கற்பாலருமாய மெய்ப்பொருளைப் பரமான்மா என்னும் விசேஷார்த்த மொழியினல் சண்டு விதந்தருளினர்.

[illegible] (முகா. கக. கூ)

"அந்தச் சைகையின் மத்தியிலே பரமான்மா உளர்" என்று தைத்திரீயத்திற் கூறப்படுகின்றது.

சிவாய:—சிலர் சிவபெருமானுக்கு வேருயுள்ளவர் அந்தப் பரமான்மா என்று கூறிப் பிறரை மயங்கவைக்கின்றனர். அதனற் சாதுக்கள் மயங்கற்க என்றுணர்த்தச் சிவாய என்னும் மொழி பரமான்மாவை விசேடித்து நின் றது. தகராவித்தியோபாசியராகிய பரமான்மாவானவர் சிவபெருமானே என்று சிவாசாரியர் "சாரீராதிகரண" த்தில் (க. உ. கூ—அ) மிகு நிபுண மாய்ச் சாதிக்கின்றனர். அங்ஙனமாயினும், தைத்திரீயத்திற் போற்றப்பட்ட பரமான்மா என்னும் சப்தத்தை விசேடித்துக் கூறும்பொருட்டு, உபக்கிர மத்திலே,

யாதஃ வாஸாஃ நதிஃ ஸ்யந்தந்தே ஸிஸ்ரு (முகா. அ. கூ)

"சிவப்பிரசாதத்தினுலே (சர்வஞ்ஞதை எனப்படும்) மகிமைக்குணத்தை யுடைய ஈசனை" என்றும், உபசங்காரத்திலே

ஸ்வாபிஸோ ரூபெரா ஜ்ஞாநஸி-ஸே (மகா. கம். கூ.)

"ஸ்வாதிகாரியை உருத்திரர் மகா இருடி" என்றும், உபக்கிரமத்திலே

யஃ வாஸ்ஸ ஜ்ஞாஸ்ஸாஃ (மகா. கம். அ)

"எவர் மேலானவரோ, அவர் மகேசுவரர்" என்றும், உபசங்காரத்திலே

உஸ்ஸ-ரெதம் வீர-ஜ்ஞாகூடி (மகா. கஉ. க)

* இது தகராகாய தெம்பரத்தின் மேற்று.

"ஊர்த்துவரேதோமுகமூர்த்தாய விருபாகூர்" என்றும் (உபக்ரமம் உபசங்காரங்களில்) கூறப்பட்ட ஈசர், உருத்திரர், மகேசுவரர், விருபாகூர் என்னும் நாமங்களுள் ஒன்றை எடுத்தாளுதல் யுக்திமேபாக,

ஸயேயத்தி யஹிதஞ் ஸவ-ர்ஹஸ-ர்ர நர ஈவஜ்ரஹ்ழ்|
ஸிவ ஹிஜ்ஜ்ஞ-ஷ்யாணா தஸ்ரஷ்டிவஸ்ரிவ் வ்ரூதஃ|
(ம. தி. உ0கூ. கஉகூ)

"மனிதர்க்கு இன்பஞ் செய்ய விரும்பி எப்பொருள்களுக்கும் நித்திய மாய் உபக்கிரமமாயுள்ளதை விருத்தி செய்தலினால், அந்த (மகா) தேவர் சிவன் எனப்படுவர்" என்னும் சுலோகம் "மனிதர்க்கு இன்பஞ் செய்ய விரும்பி" எனப் புருஷார்த்தத்துக்கு உபயோகமாய சமஸ்த முயற்சியை யும் விருத்தி செய்து, பிரவிருத்தி செய்தற்குச் சிவபெருமானே காரணர் என்று வியாக்கியானஞ் செய்கின்றமையான், மாணவர்கள் சிவாமசங்கீர்த் தனஞ் செய்து அதன் பொருளை அறிதல் வாயிலாக, ஆரம்பித்த இத்தச் சைவபாஷ்யபாடம் சிவப்பிரசாதத்தினால் இடையூறின்றி இனிது முற்றப் பெற்று, அவர்கள் விரும்பிய சகல புருஷார்த்தமும் சித்தியாகுக என உணர்த்தற்கே சிவசப்தமானது எடுத்தாளப்பட்டது.

"தேவாதிகரண" த்திற் (க. கூ. உடு) கண்ட சூத்திரத்திற் போல

ஸஈ ஹவஜ்ஜி ஜெ ஸவெ-ர் ஏ நவாஹ்ரா ஈராஹ்ரு யெ|
ஸிவொzவ்ரி ஸவ-ர்ஹ-ஸ்தா நாம ஸிவகூம ஏத நெ வ-ரராஃ|

"சுரர்களே! இராஜரிஷிகள் அனைவரும் தேவர் அனைவரும் எனக்குச் சமமே; சமஸ்த சேதனப்பிரபஞ்சங்களுக்கும் சிவத்துவத்தைக் கொடுக்க விரும்பு தலாற் சிவன் எனப்படுகின்றேன்" என்னும் மகாபாரதத்துக் கண்ட சிவ பிரானுர் திருவாக்கினால், மனிதர் மாத்திரமன்றித் தேவர் முதலாயினோருஞ் சிவபிரானே உபாசித்தற்குரியர் என்பது பெறப்படுகின்றது.

இச்சித்தல் எனப் பொருள்படுகின்ற வச என்னும் தாதுவினின்று வர்ணவியத்தியயத்தினாலே சிவ என்னும் சப்தம் சித்திப்பது பாணினியிய காணம் (சு. கூ. கo கூ) ம் சூத்திரத்தினாலாம்.

ஹிவியாதெ ஸ்ஹிஹாஸ்ஹொ வாஹாஹ்ரெள ஸிவஃ வ்ரூதஃ|
வண-ர்வுதுயஷ்ஹ்ரிஹ்ரெள வாஸுஃ ஹாஸுவொ யயா|

"பச்யக" என்பதினால் "சக்ய" என்னும் பதமும், ஹிம்சித்தல் எனப் பொருள்படும் "ஹிஸி" தாதுவினின்று "சிம்ம" சப்தமும் வர்ணவியத்தி

யபத்தினல் எய்தினற்போல, இச்சித்தல் எனப் பொருள்படும் வதாதுவினின்று சிவ சப்தமும் எய்தியதென்ப. எனவே, சிவசப்தத்துக்கு இச்சையுடையர் (அன்புடையர்) என்பது பொருள். இவ்வன்பு எவ்விஷயத்தில் நிகழ்ந்ததாமோவெனின், தேவர் அசுரர் மனிதராயினோர்க்குச் சிவபெருமான் சிவத்துவஞ் செய்ய அன்புறுதலினல் என மேலே கூறிய மகாபாரத இருஷிவசனத்தினல் உணரற்பாற்று.

பின்னரும் சுபம் எனப் பொருள்படுகின்ற சிவ சப்தமானது சுபத்தைச் செய்கின்றனர் என்னும் பொருளினும் "பசாத்தியச்" பிரத்தியயஞ் செய்தலினற் போந்தது. இவ்விரு வியுற்பத்தியினலும் சிவபெருமானுக்குச் சிவ என்னுந் திருநாமம் எய்திற்று. சிவநாமத்தை ஓர் முறை உச்சரித்து விடின் சகல பாவங்களும் ஒழிந்துவிடும். இவ்வுண்மைக்கு,

சுவிவா யஜ்ஜாஉ ஸ்ரிவ உதி வாஅ வதெ தெந ஸஹ வஸ வதெதெந ஸஹஹஸவஸவெ தெந ஸஹ ஹுஂஜீத|*

"சண்டாளனேனுஞ் சிவனெனும் மொழியைச் செப்புவானுயின் அவனெடு பேசுக, அவனெடு வசிக்க, அவனெடுண்க" (முண். கூ. உ. கூ) என்னும் முண்டகோபநிடதசுருதியும்,

யத் உருத்ரஸ்ய நாம கிரெர்தம் நிஜ்ஜாம வக்ஜ்யேஸஂஹார ஏவ ஸஸ்ய ஹதம் |

"இரு அக்ஷரமாகிய (சிவ) நாமத்தை வாக்கினல் ஓர்முறை உச்சரிப்பின், அது விரைந்து மனிதர் பாவங்களையெல்லாம் நாசமாக்கும்" என்னும் புராணவசனமுமே பிரமாணம்.

விஷ்ணவ ஸ்ரேஷ்ட்யவஷ்டா ஸ்ரெஷ்டகாடஸி நீ ஸ்ரெதிள|
தத்ர வஜ்ஞாகூரீ தவ்யஸ ஸிவ உதிகூரஉயழ|

---

* இம்மந்திரத்தின் உபப்பிருக்கணத்தை (எஅ-ம் இலக்கத்தின்) கீழ்க் காண்க.

யஜ்ஞாஉ வாஸ யொ வா ஸிவ உதிகூரஉயழ| வக்ஜ ஜ்வதி யதாவீ ஜெநா சொகூஸ வ விஂஜதி (சங். த. கூ. திஅ)

சிவனெனுக்குணச்சிரெழுத்தினை
நவலுவோர்கதிகொய்திலெய்துவர்
ரவணையெள்ளினுயாரிதாற்றுவர்
ரெவணையுய்குதியிழுதைநீரைநீ.

(கந். உமை. திச)

"பதினெண் வித்தைகளுள்ளும் சுருதி மேலானது; அச்சுருதியுள்ளும் ஸ்ரீருத்திரம் மேலானது; அவ்வுருத்திரத்துள்ளும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம் மேலானது; பஞ்சாக்ஷரத்துள்ளும் சிவ என்னும் ஈரெழுத்து மேலாயிற்று" என்று அபியுக்தர் கூறினர்.

பாவம் அனைத்தையும் தகிக்கும் சிவாகமத்தை முதற்கண்ணே விதந்து கூறினமை மாணவர்களுடைய சிரவணாதிகளில் நிகழும் பாவங்களை அது ஒழித்துவிடும் என்னும் மற்றோர் பயன் நோக்கியாம்.

உபநிடதங்களிலே பிரதிபாதிக்கப்பட்ட தகரவித்தியாப் பிரகரணங்களிற் காணப்படும் ஓம் முதலிய நான்கு விசேஷணங்களினும் சிவபெருமான் விசேடியராய்க்கொண்டுரைக்கப்பட்டார்.

ஓமிதி ஏகாக்ஷரம் (தைத். க. அ. க)

"ஓம் என்பது பிரமம்" என்னுஞ் சுருதியினாலும்,

ஹராஸ்யவ-ஸ்யை ஹராணாமஹா ஹ்யேஷ ஹரதீயுதே।
ஹரவா ஸ்ய-ஸ்விஜாநா ஏவநா தொதி ஸ்ம தத்।

"அனைத்தையும் சங்கரிப்பவராதலின் அரன் எனவும், வியாபகராதலின் விஷ்ணு எனவும், சர்வஜ்ஞராதலிற் பகவான் எனவும், காப்பவராதலின் ஓம் எனவும் திருநாமங்கள் சிவபிரானுக்குப் போந்தன" என்னும் கூர்மபுராணப் பிரமாணத்தினாலும் ஓம் என்பது பரப்பிரம சிவவாசகமாம்.

ஸவை ஸஷ்டிரோவாஸ்து।

என்னும் உணதி சூத்திரத்தினாலே, இரகரஞ்சேர்த்தத்திலுள்ள அவ என்னும் தாதுவுக்கு மந் பிரத்தியயஞ் செய்து, அந்தப் பிரத்தியயத்து அந்னும் டிக்கு உலோபஞ் செய்தலால், அது அவ-ம் என நிற்க,

ஜ்ஞாக்ஷரஸ்ரவ: விஷ்வாக்ஷயாயாஸ்து (பா. வி. சு. ச. உ0)

என்னுஞ் சூத்திரத்தினாலே, "அவ" என்னுந் தாதுவிலுள்ள அகரத்துக்கும் வகரத்துக்கும் தனித்தனி ஊகாரஞ் செய்ய, அது (ஊ+ஊ+ம்) என நிற்குங்கால்,

ஸகலஸ்வணை-ஸ் தீவ-ஸ் (பா. வி. சு. க. கoக)

என்னுஞ் சூத்திரத்தினால் அது ஊம் என நின்று,

வாவஃயாதஃதாஇஃயாதஃதகயொஃ (பா. வி. எ. கூ. அசு)

என்னுஞ் சூத்திரத்தினுற் குணமாகிலும் என முடிந்தது. இதனுற் "சிவ" என்பது "சிவாய" என நான்காவது வேற்றுமையில் நிற்க, ஓம் என்னும் பதமும் அங்ஙனம் நான்காம் வேற்றுமையில் இருக்கவேண்டுமே எனின், அது

கூஜெநுஜஹஃ (பா. வி. க. க. கூசு)

என்னுஞ் சூத்திரத்தினால், அவ்வியயம் எனப்பட்டு,

கூவுயாடாவூவஃ (பா. வி. உ. ச. அஉ)

என்னுஞ் சூத்திரத்தினால் நான்காம் வேற்றுமை உலோபம் எய்தப்பெற்றது.

யஃ வஃநரெதஞ்ஞிசாதெதுணெவொதிதெயெத ணெநவாகூ ரெண வாஅவஃவாஃஷஃஹிஜுயாஃத (பிர. டி. நி)

"எவன் மும்மாத்திரையுடைய பிரணவவாயிலாகவே பரமபுருஷரைத்தியானஞ் செய்வானே" என்று பிரசிநோபநிடதத்திலே தகரோபாசனையானது பரப்பிரமவாசகமாகிய மும்மாத்திரையுடைய பிரணவங்கொண்டு அநுசந்தானஞ் செய்தல் வாயிலாக இயற்றப்படவேண்டும் என விதிக்கப்படலான், ஆண்டுக் கூறப்பட்ட குணவிசேஷம் தொகுத்து அநுசந்தானஞ் செயற்பாற்றென்று சூசிப்பிக்கப்பட்டது.

அகம்பதார்த்தாய:—ஆன்மாவுக்குப் பிரயோகிக்கற்பாலதாகிய அகம்பதமானது ஆன்மாவுக்கு அந்தரியாமியாய் வேறுபடாததாயுள்ள உபாசகனுடைய பரமாஹம்பாவனைக்கேனும் முக்கியார்த்தத்துக்கேனுஞ் செல்வதாம். இதனால்

ய வஷொஹஹஹுஃடிய சூகாஸவுவுஹிஜுெதெ (பிரு. சு. ச. உஉ)

"எவர் அந்தர் இதயத்திலே அமர்கின்றனரோ" எனப் பிருகதாரணியத்திற் கூறப்பட்ட தகரவித்தியாய் பிரகரணத்தோடியைந்து,

அஹமெவெடo வவெஃாவூீதி உநுதெ வொ zவு வாஸோ ஜொஜஃ (பிரு. சு. நூ. உo)

"நானே இஃதெல்லாமாகின்றேன் என்று தியானிக்கின்றானே, அது அவனது பரமலோகம்" என்னும் வாக்கியத்திற் கூறப்பட்ட அகம்பதமானது தியானிக்கின்ற ஆன்மாவினது அந்தராத்மாவினின்றுவேறுறுத அகம்பாவனையிலேனும் சிவபெருமானிலேனும் முற்றுதலான், ஆண்டுக் கூறப்பட்ட குணவிசேஷம் உபசங்காரத்தினால் அநுசந்தானஞ் செயற்பாற்றெனச் சூசிப்பிக்கப்பட்டது.

லோகாநாம் சித்திகேதவே:—என்பது தகோயாசகன் விரும்பிய சமஸ்த உலகப்பிராப்திக்கும் ஹேதுவாயினர் மேற்று.

ய உஹாதாந ஶ்ரவிஶ்ரு வ்ருஜஶ்ரே காமஶ்ச வஸ்ருராந் காஶ்ரம் வ்ருஷ்ரம் வவெ-ஷ்ரு யொகெஷ்ரு காஶ்சாரோ ஸவ திஶ்ரு (சாந். அ. க. சு)

"எவன் பரமான்மாவையும் இந்தச் சத்திய காமாதி குணங்களையும் அடைந்து இங்கிருந்து புறப்படுகின்றானே, அவன் சமஸ்த லோகங்களினும் * காமசாரனாய் ஆகின்றனன்" என்று சாந்தோக்கியத்திலே தகோபாசகன் சமஸ்தலோகத்தையும் அடைதலாகிய பயன் கூறப்படலான், ஆண்டுக் கூறப்பட்ட குணவிசேஷம் உபசங்காரமாய் அநுசந்தானஞ் செயற்பாற்றெனச் சூசிப்பிக்கப்பட்டது.

சச்சிதானந்தரூபாய:—தஶ்மாத் ஶுத்³தாத்மவிஜ்ஞாந ஶேஷ விஶ்ரு விஜ்ஞாநமே ஶ்ரூயதே (கைவ.)

"முதல் நடே இறுதியின்றி ஏகராய், வியாபகராய், சிதானந்தராய், அரூபராய், அற்புதராய்" எனக் கைவல்லியோபநிடதத்திற் சச்சிதானந்தரூபத்தவம் கூறப்படலான், ஆண்டுக் கூறப்பட்ட குணவிசேஷம் உபசங்காரமாக அநுசந்தானஞ் செயற்பாற்றெனச் சூசிப்பிக்கப்பட்டது.

மேலும் ஒம் முதலாகிய நான்கு விசேஷணங்களானும், இந்தச் சாஸ்திரத்திலே கூறப்படுகின்ற நான்கு அத்தியாயங்களிற் பிரதிபாதிக்கப்படும் பொருள்கள்கொண்டு, பரமான்மா விசேடிக்கப்படுகின்றனர்.

ஸவெ-ஷ் வெதா யத்³ஶ்ரதாஶ்ரநதி தவாஶ்ரவி ஸவ-ஷ்ரணி ச யத³ஶ்ரு ஶ்ரதி | யதி³ச்ரதா ப்³ரஹ்மசர்யம்-ஶ் சரந்தி தத்தே வத³ஶ் ஸஶ்ரு ஸமாஸேந ஶ்ரவீம்யோமிதே³தத்ஸ (கட. உ. கரி)

"எல்லா வேதங்களும் எப்பதத்தைச் சொல்கின்றனவோ, தபங்களெல்லாம் எப்பதத்தைக் கூறுகின்றனவோ, பிரமசரியத்தொழுகுவோர் எப்பதத்தை விரும்புகின்றனரோ, அப்பதத்தைச் சங்கிரகமாக ஓம் என உனக்குச் சொல்கின்றேன்" என்று கடவல்லியுபநிடதம் கூறுதலின், ஓம்என்னும் பதப்பிரயோகம் சமஸ்தவேதாந்தங்களும் பரப்பிரமசிவத்திலே அமைவுறுவனவாயின என உணர்த்திற்று.

மேலும் பிரணவத்தின் அகார உகார மகாரம் என்னும் மும்மாத்திரைகளும் இருக்கு யசுர் சாமம் என்னும் முத்திறவேதமென அதர்வணவேதாதி

* இட்டமாய்ச் சஞ்சரிப்பவன்.

களிலே பிரசித்தம். பிரபஞ்சசாரமுதலியவற்றினும் "அக்கினிமீளே" (சுழிமீஎ) என ஆதி இருக்குவேதத்தில் ஆதியக்ஷரமாகிய அகாரமும், *"யோநிஸ் சமுத்திரோ பந்துஃ" (யொநிஸ்ஸ உஉத்ர ஸமய்ஃ) என மத்திய வேதமாகிய யசுர்வேதத்தில் மத்திய வருணமாகிய உகாரமும், சமா நம் வரம்" (ஸமா நo வரஂ) என இறுதி வேதமாகிய சாமத்தில் இறுதி அக்ஷரமாகிய மகாரமும் ஒருங்கியைந்து வேதங்களெல்லாம் ஓம் என்னும் பதத்தின் பொருளென உணர்த்தின. இதனைச் சமஸ்த வேதாந்தங்களும் பரப்பிரமசிவபெருமானிலே சமன்வயமாதல் "நூற்றில் ஐம்பது" †என்னும் நியாயத்தினைப் பெறப்படுகின்றது.

சமஸ்த வேதாந்தங்களினும் சிவபெருமான் பிரதிபாதிக்கப்படுதல் சாக்ஷாத் ஓம் என்னும் பதப்பிரயோகத்தினைப் பெறப்படுகின்றது. அங் ஙனமாயினும், வேதாந்தங்கள் பிரமத்திலே சமன்வயமாதல் வேறு விசேஷ ணத்தினால் விளங்கற்பாலதாயவிடத்தும், பிரதமபாதத்திலுள்ள "ஓம்நமஃ" என்னும் பதங்களோடு நான்காம் பாதத்துள்ள "சிவாய" என்னும் பத மியைந்து, ஆறக்கரமாக முடிந்து, ஸ்ரீசடாக்ஷர மகாமந்திரஸ்மரணமும் மாணக்கர்க்கு எய்துவதாம் என்னும் அபிப்பிராயத்தோடு ஓம் என்னும் பதப்பிரயோகஞ்செய்தமை பிரதமாத்தியாயத்தின் அர்த்தப்பயனைச் சிவா சாரியர் உணர்த்தும்பொருட்டாம்.

சமஸ்தப் பிரபஞ்சாகார சத்திவிசிட்டராகிய சிவபெருமான் அத்துவி தீயமாயிருத்தலின், உள்ளே கணிக்கப்படுவனவாய், துவிதீயாத்தியாயத்திற் கண்டிக்கப்படுவனவாய்க்கிடந்த (சமய) பேதங்களான் வேறுபாடடைவா ரல்லர் என்பதுணர்த்த அகம் என்னும் பதம் பிரயோகிக்கப்பட்டது.

மேலும்,

அகம் என்னும் பதம் சமஸ்தப்பிரபஞ்சாகார சத்திவிசிட்ட சிவாத்து வைதவாசகம் என்று சிவாசாரியர் (ச. ச. ககூ) ற் கூறுகின்றனர்.

தங்கள் பரமான்மாவாகிய சிவபெருமானைப் பார்ப்பவர்களாதலின் லோகர்கள் எனப்படுகின்ற சிவசாக்ஷாத்காரமுடையோர்க்குச் சித்தி முத் திகளாகிய பலத்தைக் கொடுத்தற்குக் காரணராதலின், மூன்றுவது விசே ஷணம் புணர்த்தப்பட்டது. அதுபற்றிச் சிரவண மனன உபாசனையின்

---

*இது தைத்திரீய யசுர்வேத இறுதிக்காண்டத்திறுதிக்கண்ணது.

†ஐம்பது வேண்டும் என்ற ஒருவனுக்கு நூறு கொடுத்துவிடும் பழம்பாடம் கொடுத்தது என்பது சித்தித்தது. ஈண்டு ஐம்பது என்பதற்கு உபநிடதங்களும், நூற்றுக்குச் சமஸ்த வேதங்களும் சாமியம். இது வடமொழியில் சதேபஞ்சாசத் நியாயம் எனப்படும்.

பின்னர்ச் சாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்ட சிவபிரானே பஞ்சகிருத்திய அதிகாரியாய் முத்திபாலிக்கின்றனர். அதனால் அவர் முத்திக்குச் சாக்ஷாத் சாதனமாக மூன்றும் அத்தியாயங்கொண்டுரைக்கப்பட்டனர் என்பது பொருள்.

சச்சிதானந்தரூபர்:—(என்னும் நான்காம் விசேஷணத்திற்) கண்ட ஆனந்தரூபம் என்றதினால் நிரதிசயானந்த ரூபமாகிய பிரமானுபவமானது முக்தான்மாக்களுக்குப் பலத்தைக் கூறும் பலாத்தியாயத்தினாற் கூறப்பட்டதென்றுணர்த்தப்பட்டது.

வஸ்துநிர்த்தேசம்.

நிஜாகதி ஹித்தி நிஷ்டித நிஷ்ல ஜகஜ்ஜாலவிதய நிரூபாவஹ: |
ஸ ஜயதி சிவ: பராத்தா ஸகலாகமஹ்ருʼ வாரு ஸவ-ஹ்ஸ்ய॥உ॥

(இ—ள்) தமது பராசத்தியாகிய பித்திசையிலே நிருமிக்கப்பட்ட சமஸ்த (சேதன) சேதனப் பிரபஞ்சஜால சித்திர சமூகத்தையுடையரும், சகல வேதாகமசாரநிதியாயினருமாகிய அந்தப் பரமான்ம சிவபிரானர் சர்வோத்கிருஷ்டராகின்றனர்.

ஆசி.

ஸவ-ரூ ஸ ஸவ-காம ஸிஜ்ஜை வாஸாத்தா ஸவ-ஶ்ரமஜ்ஜொவெதீ|
ஸிதஸி-நயீ பூவஸ்ஸ ஸ்ரெஷ்டா zஸ்ரெஷ்டாzவி யஜ்ஜெ)ஷ:॥ஈ॥

(இ—ள்) எவர்க்குச் சித்தும் அசித்துமாயுள்ள பிரபஞ்சம் முழுமையும் (சேஷமாய்) அம்சமாயுளதோ, சமஸ்த மங்கல குணங்களினின்று வேறுறுத உமாசமேதரும், உற்கிருஷ்ட இலட்சுமியோடியைந்தவருமாகிய அந்தச் சிவபிரானர் (சைவபாடிய சிரவணஞ் செய்பவர்களாகிய) உங்களுக்குப் (பல) சித்தியைக் கொடுப்பாராக.

ஸ வ-ரூ-ஷ0 கூஷ்ணவிoமழி (மகா. கஉ. க)

"அவர் புருஷரும் கிருஷ்ணபிங்களரும்" எனச் சுருதியிலே பிரசித்தமாதலின், சகல மங்கலமாகிய பராசத்தி எனப்படும் கவரியோடும் சமஸ்த கல்யாண குணங்களோடும் இயைந்த பரமான்மா எனப்படும் சிவபிரானர் சரோதாக்களாகிய மாணவர்களுக்கு அநுக்கிரகித்து, விரும்பிய சம்பூர்ண இஷ்டசித்தி எய்துமாறு செய்வாராக. பரா என்பது உற்கிருஷ்டம் எனவும், மா என்பது இலட்சுமி எனவும் பொருள்படுதலின், உற்கிருஷ்ட இலட்சுமியோடு கூடினவரே பரமான்மா எனப்படுவர். சர்வோத்கிருஷ்ட

இஷ்டசமயுடையார்க்கே விரும்பிய அனைத்தையும் கொடுக்கும் சாமர்த்தியம் உள்ளதாம். (சேதனசேதன) இருவகைப் பிரபஞ்சம் சிவபிரானுக்கு ஆராதனரூபமாய்ப் போந்தது; சேதனப்பிரபஞ்சமெல்லாம் தத்தம் அதிகாரபூருவமாகச் சிவாராதனரூப ஞானத்தையும் கன்மத்தையும் அதிஷ்டித்துநிற்றல்; அசேதனப்பிரபஞ்சமெல்லாம் அந்த ஆராதனத்திற்கு உபகரணமுதலியவாக உபகரித்துநிற்றல்.

குருஸ்துதி.

நமஸ்தாதியாநாய நாநாமுகியாயிநே।
கைவல்யகலுதாயை கல்யாணமூர்தயே நமோ॥ச॥

(இ—ள்) ஒன்றுக்கொன்று மாறுதல்போலப் பொருள் போதிக்கும் ஆகமவேதங்களே விரோதமுறுவண்ணம் உபதேசிப்பவரும், முத்தியாகிய கைவல்லியத்தை விரும்பினவர்களுக்குப் பிரசாதிக்கும் கற்பகதருவும், இவ்வுலக இன்பத்தை விரும்பினவர்களுக்குப் பிரசாதிப்பவருடைய குருவுமாகிய சுவேதாசாரியர்க்கு நமஸ்காரம்.

சூத்திரார்த்தம் நின்மலமானமை.

வ்யாவஸ்துதிஷ்டம் நெதரம் விஷ்ணோ ஸ்ரவணபூர்வகம்।
வேதவாக்யைஸ்ச கலுஷிதம் ஸ்ரீகண்டேந வராத்மனே॥தி॥

(இ—ள்) சிவத்தை அடைந்த வித்துவான்களுக்கு அந்தப் பிரமமாகிய சிவத்தை (மறவாது) தரிசிப்பித்தலிலே இவ்வியாச சூத்திரம் சேத்திரமாகும்; *பூருவாசாரியர்களால் வியாக்கியானங்களில் மலினமாக்கப்பட்டுப்போன வேதாந்த சூத்திரம் ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியராலே (நின்மலமாக) முற்றுவிக்கப்பட்டது.

சைவபாடியச்சிறப்பு.

ஸ்ரீமதாம் வ்யாவஸ்துதாணாம் ஸ்ரீகண்டீயம் வ்ருகாஸ்யதே।
யேஷாம் ஹாஷ்யவஸஷஹோ மஹாவேஷோ நாதிவிஸ்ரமஃ॥சு॥

(இ—ள்) இருக்கு யசுர் சாமம் என்னும் மூன்று வேதங்களின் பொருளோக்கொண்ட வேதாந்தசூத்திரங்களுக்கு, இருக்கு யசுர் சாமம் என்னும் மூன்று வேதங்களையும் கண்டத்திலே கொண்ட ஸ்ரீகண்டசைவபாஷ்யகார

* ஸ்ரீசங்கராசாரியர்க்கு முன்னிருந்த ஏகாண்மவாதப் பிரவர்த்தகர்கள்.

ரால் அருளப்பட்டமையின் மகார்த்தமுடைய இத்தப் பாஷ்ய புஸ்தகமானது யுக்தமாகவும் சுருக்கமாகவும் பிரகாசஞ் செய்யப்பட்டது.

"ஜ்யேஷ்டாயை யஜ்ஞமுஷிஷ்வா ஹி ஸ்ரீஸ்ஸ்ரீதா வதாழ்।

(தைத்திரீயப்பிராம்மணம். க. உ. க. உசு)

"ஸ்ரீ என்பது இருக்கு யசுர் சாமம் என்னும்மூன்று வேதங்களின்மேற்று; அந்தஸ்ரீயானது சத்துக்களுக்கு அமிர்தமாயிருப்பதன்றே" என்றது சுருதி. எந்த வேதாந்த சூத்திரத்திலே இந்த மூன்று வேதங்களும் மிகுத்து விகழ்கின்றனவோ, அந்த வேதாந்த சூத்திரத்துக்கு ஸ்ரீமத் என்னும் பெயர் உளதாம். மூன்று வேதங்களையும் கண்டத்திற் கொண்டமையால் ஸ்ரீகண்டர் என்னும் திருநாமம் சிவாசாரியர்க்கு எய்திற்று. சமஸ்த வேதங்களையும் அறிந்தவராகிய வியாசபகவானால் அருளப்பட்ட வேதாந்த சூத்திரங்களுக்கு, அங்ஙனம் சமஸ்த வேதங்களையும் உணர்ந்த ஸ்ரீகண்ட சிவாசாரியர் எழுதிய பாஷ்யமே மிகப் பொருத்தம் என்று கடைப்பிடிக்க.

சைவபாடியப்பயன்.

வவ-ஶ்வெஷாஹஸாரஸ்ய வெளரஹாவ்யாஹ்யாஹொழி நாழ்।
சூயு-ஸ்ணாம ஶிவநிஷ்டா நாம ஹாஷ்யஸ்ய தத்ஹாநியிஃ॥எ॥

(இ—ள்) சர்வவேதாந்தசாரமாகிய சுகந்தத்தின் இனிமையினாலே ஆனந்தமடைந்த ஆரியராகிய சிவநிஷ்டர்க்கு இப்பாஷ்யம் மகாநிதியாம்.

நிரதிசயரசரூபமாகிய பரப்பிரமத்தின் தாற்பரியமே ஈண்டுச் சௌரபம் எனப்பட்டது. ஓரிடத்திலேயுள்ள புஷ்பசுகந்தம் அநேக இடத்திலே வியாபகமாயிருக்குமாறு போல, பரப்பிரமசிவபெருமானிலே முற்றுகின்ற வேதாந்ததாற்பரியமாகிய சுகந்தம் குருசிஷ்ய பரம்பராக்கிரமத்தினால் யாண்டும் வியாபித்துள்ளதென்பதாம். ஆகவே, வேதாந்தசாஸ்திரத்தைப் பாரிஜாத விருக்ஷத்துள்ள பூங்கொத்துக்குச் சமானமாகக் கூறுவது உசிதமாம். பாரிஜாதபுஷ்பம் போல வேதாந்த சாஸ்திரமும் தனது பத்தர்களுக்கு மோக்ஷத்தைப் பாலித்தல் மாத்திரமன்றி,

ஸ யதி வித்வாꣳஸொகாமோ ஹவதி ஸமஸ்தாந்வொவாஸ்ய வித ரஸ்ஸோ திஷ்டதி (சாந். அ. உ. க)

"பிதிர்லோகத்தை அடைய விரும்புகின்றவனுடைய சங்கற்பமாத்திரையினாலே அவன் பிதிரர் அவனை எதிர்கொள்கின்றனர்" என்னும் சுருதிப் பிரகாரம் சமஸ்த போகங்களையும் அவனுக்குக் கொடுக்கின்றது. அங்ஙனமே வேதாந்தமிருந்தசார சுகந்த சுவாது மகரந்தத்தை விரும்புவோர்

களாய், சுபாவசித்த வேதாந்த சாஸ்திரத்திலே சிரத்தா தாற்பரியம் செய்பவர்களாய், சிவநிஷ்டர்களாய், சிவபெருமானைச் சதாகாலமும் தியானஞ் செய்யும் ஆரியர்களாய், பூச்சியர்களாயுள்ள உத்தமபுருஷர்களுக்கு இந்தப் பாஷ்யம் மகாநிதியாம். மகாநிதியானது தரித்திரனுக்குப் புலப்பட்டமாத்திரத்தில் மகானந்தத்தை விளைத்துக் கைக்குக் கிட்டியபோது அவனுடைய எண்ணமெல்லாம் மூற்றுவிக்குமாறு போல, இந்தப் பாஷ்யமும் மேலே கூறிய சிவநிஷ்டர்க்குத் தரிசனமாத்திரத்தில் அதிக ஆனந்தத்தை விளைத்து, வேதாந்தார்த்த நிர்ணயஞ் செய்யுமிடத்து நிரந்தர சிவத்தியானத்துக்கு உபயோகமாகிய அவரது (சிவபிராஞரது) சமஸ்த கல்யாணகுண சொரூபாதிகளின் உண்மையை உணர்த்துவதாயிற்று.

உ3172
(6317)

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமசூத்திர

சிவாத்துவித சைவபாடியம்.

முதலாம் அத்தியாயம்.

முதலாம் பாதம்.

(க) ஜிஞ்ஞாசாதிகரணம்.

ஈண்டு உபநிடதமீமாஞ்சை ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. இப்பொழுது இந்த ஆரம்பம் எப்புருஷார்த்தம் பற்றியது? அப்புருஷார்த்தமானது இடையறு விருப்புக்கு ஆஸ்பதமாகிய இன்பத்தை அடைதலாம், இன்றேல் இடையறு வெறுப்புக்கு ஸ்தானமாகிய துன்பத்தை முழுதும் ஒழித்துவிடுதலாம் என்க.

(இவ்வுபநிடத மீமாஞ்சைக்கு) அதிகாரி யாவன்? இதனை அறியவேண்டும் என்பனவாதியாய ஆசையுடையவனே அதிகாரி.

இதன் விஷயம் என்னை? வெளிப்படையாயும் அதிகம் வெளிப்படையாகாமலும் சம்பந்தமென்னும் ஊஞ்சல் பற்றி நிகழ்வதே விஷயம்.

எதற்குப் பின்னர் இது ஆரம்பிக்கற்பாற்று? எது எக்காலமும் உபயோகமாய் முற்பட்டு நிகழ்கின்றதோ, (அதற்குப் பின்னர் இது ஆரம்பிக்கற்பாற்று).

இங்ஙனஞ் சிரவணஞ் செய்வோருடைய மனசிலே நிகழ்ந்த சங்கை எனப்படும் மூளையை நிர்மூலஞ்செய்யுமாறு சர்வஜ்ஞசிகாமணியாகிய ஸ்ரீ பகவானால் அருளிச்செய்யப்பட்டது இந்தச்

சூத்திரம்.

சூயாதெதா ஏரவஜிஜ்ஞாஸா (க. க. க)

(க) பின்னர், ஆகலின், *பிரமத்தை அறிய †ஆசை.

இச்சூத்திரம் ஓர் அதிகரணம். ஈண்டு விஷயம், சம்சயம், பூருவபக்ஷம், சித்தாந்தநிர்ணயம், சங்கதி என்பவற்றுக்கு நிலைக்களமாயது அதிகரணம்.

இங்கே அத (சூய) சப்தம் (இன்ன விஷயத்துக்குப் பின்னர் இன்னது ஆரம்பிக்கற்பாற்று) என்னும் அனந்தர அர்த்தத்திற் போந்ததன்றி,

சூய யொ ஹா நுஷ்டாவ நுஷ்டி।

"இப்பொழுது யோகத்தைப்பற்றிய விவரணம் (ஆரம்பிக்கற்பாற்று)" என்னும் யோகசூத்திரமுதலியவைகளிற் கண்ட அத என்பது போல, அதிகாரப் பொருண்மேற் போந்ததன்று. அதிகாரம் என்பது ஆரம்பம்.

பிரமத்தை அறியவேண்டும் என்னும் ஆசையானது செயற்பாலதாதலின், அது ஆரம்பிக்கப்படுவதின்றன்றே; அது விஷயத்தின் மேற்கொண்ட ஆசையினல் மாத்திரம் உதிக்கற்பாலது.

ஓகார ஶ்சாய ஶப்தஶ்ச ஏவமெதௌ ப்ரவ்ருணீ வஸ்ய।
கண்ட ஸிக்யா விதியூ-ஹாதௌ தவ்ஹ ந்ஹாஸ்மஹிகாவ-ஹௌ।

"ஓங்காரம் அத என்னும் இரு மொழிகளும் முன்னரே பிரமாவுடைய கண்டத்தைப் பிளந்து வெளிப்பட்டமையின், அவ்விரு மொழிகளும் மங்கல மொழிகள்" என்னும் ஸ்மிருதிபற்றி, இந்த அத சப்தம் மங்கலப் பொருளிற் கூறப்படுவதன்று; (பிரமத்தை) அறியவிருப்பம் என்பதுபற்றிப் பொருள் பொருந்துமாறின்மையின். சிஷ்டாசாரம் பாதுகாக்கும்பொருட்

---

*ஏரவெதி ஶிவஶப்தெநோக்தஸ்ய வஸ்துந ஏவ ஸித்திரஸ்து।
(கைலா. கக. ச0)

"சிவனாதும் சத்தியாதும் சர்வான்மகத்துவமே பிரமம் என்பது வெளிப்படை" என்று கூறப்படலாற் பிரமம் என்பது சத்தியோடியைந்த சிவபெருமான் மேற்று.

†மொய்ப்பானரம்புகயிறுகமூலையென்புதோல்போர்த்த
குப்பாயம்புக்கிருக்கில்லேன்கூவிக்கொள்ளாய்கோவேயோ
வெப்பாலவர்க்குமப்பாலாமென்னரமுதேயோ
வப்பாகாணவாளசப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.
(திருவாசகம், ஆசைப்பத்து, உ.)

டுச் சாஸ்திராரம்பத்தில் மங்கலாசரணம் செயற்பாலதெனின், அதுவும் அத என்று (வாயினல்) அக்ஷரத்தைத் தோனித்தல் மாத்திரையானே சித்திக்கின்றது.

இந்த அத சப்தமானது (ஓர் விஷயஞ் சொல்லி மற்றோர் விஷயஞ் சொல்வதாகிய) பக்ஷாந்தரத்திற் கொள்ளும் பொருளுமுடைத்தன்று; முன்னர் யாதும் கூறப்படாதாக, அதன் பிரசங்கமின்மையின்.

அத என்னும் மொழி போசனமேனும் போதலேனும் செய்தல் என்னுமை போல, நியமமில்லாததாய் முன் நிகழ்வதொன்றைக் குறித்ததும் அன்று; இம்மொழி நியமமாய் உள்ளதொன்றைக் குறித்து ஈண்டுக் கூறப்படலான். எவனுக்குச் சம்பத்தியானது அதிகாரிவிசேஷத்தினுற் பிரமவிசாரத்துக்குச் சாதனமாகின்றதோ, அந்தச் சாதனம் முன் உளதாவதாக அறியப்படுகின்றது.

பின்னர் எட்டு வயசுமுதலியவற்றையுடைய பிராமணர் முதலியோரால் உபயோகிக்கப்பட்ட உபநயனசம்ஸ்காரத்தை முற்கொண்டதாயும்,

வாஜ்யாயை zஜ்ய-கவ்ய: (தைத்திரீய ஆரணியகம். உ. கஞ)

"சுவாத்தியாயம் அத்தியயனஞ் செயற்பாற்று" என்று தனக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரகாரம் தினந்தோறும் எய்தப்பெற்றதாயும், நியமமாக வழிபடப்படும் ஆசாரியர் வாயிலாக எய்தும் அக்ஷரக்கிரஹணவடிவமாயும், அர்த்த ஞானப்பயனையுடையதாயுமுள்ள வேதாத்தியயனமே பிரமவிசாரத்துக்கு முன் உளதாக உரைப்பது யுக்தம்; தருமம்போலப் பிரமமும் வேதவாயிலாகச்சித்தித்தலின், வேதாத்தியயனஞ் செய்யாதவனுக்குப் பிரமவிசாரங் கூடாதாகலின்.

கேவலம் வேதாத்தியயனத்துக்குப் பின்னர்ப் பிரமவிசாரம் செயற்பாலதோ எனின், அப்பெற்றித்தாய அத்தியயனம் (ஆகுக); அதன் பின்னர்த் தருமவிசாரம் (ஆகுக); அவ்வேதாத்தியயனமின்றித் தருமவிசாரஞ் சித்திக்காமையின். அங்ஙனம் ஆசாரியராலே (சைமினிமுனிவராலே)

கூயாதோ யஜ்ஞ-ஜிஜ்ஞாஸா (பூருவமீமாஞ்சை. க. க. க)

"பின்னர், ஆகலின், தருமவிசாரவிருப்பம்" எனப் பிரதிபாதிக்கப்பட்டது. முதற்கண்ணே உபாத்தியாயரிடத்து அத்தியயனஞ் செய்த பின்னர்த் தருமவிசாரஞ் செயற்பாற்று; ஆகலின், எதற்குப் பின்னர் இது (பிரமவிசாரம்) ஆரம்பிக்கற்பாற்று? தருமவிசாரத்தின் பின்னர். எங்ஙனம்? நாம் தரும

விசாரம் பிரமவிசாரஞ் செய்யும் (பூருவமீமாஞ்சா உத்தரமீமாஞ்சா) சாஸ்திரங்கட்கு மிகுதியும் பேதஞ் சாற்றவேமல்லேம்; ஆயின் (அவை) ஒரே (சாஸ்திரம் என்னும்) அபிப்பிராயமுடையேம். தருமவிசாரத்தையும் பிரமவிசாரத்தையும் ஆராதன ஆராத்தியங்களாகப் பிரதிபாதிக்கும் (இரு சாஸ்திரங்களும் முறையே) "பின்னர், ஆகலின், தருமவிசாரவிருப்பம்" (பூ. க. க. க) என்று தொடங்கி, "மீளத் திரும்புதல் இல்லை; சுருதியுண்மையின்" (வே. சூ. ச. ச. உஉ) என முடியும்வரையும் ஒரே சாஸ்திரம். (உத்தர மீமாஞ்சையில்) "பின்னர், ஆகலின், பிரமவிசார ஆசை" என்னும் ஆரம்பமானது பூருவமீமாஞ்சையில்

கூயாத ஸ்ரூஷவகூஷணழி (பூ. கூ. க. க)

"பின்னர், ஆகலின், சேஷலக்ஷணம்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றிற்போல, அவாந்தரபரிச்சேதப் பொருண்மேற் போந்தது.

இன்றேல் தருமவிசாரமானது பிரமஞானத்துக்குக் காரணமாதலின், அதனை விசாரித்தற்கு உபயோகமுடையனவாய சுருதிலிங்கமுதலியவும், பிரமாணங்களாகப் பிரதிபாதிக்கப்படும் வேதவிதியும், அர்த்தவாதமும், ஸ்மிருதிமுதலியவும் பிரமவிசாரத்துக்கு உபயோகமாதலின், தருமவிசாரத்துக்குப்பின் பிரமவிசாரஞ் செயற்பாற்று; சாதனமின்றிச் சாத்தியம் பெறப்படாமையின்.

பிரமஞானத்தையுற்றுத் தருமம் சாதனமாங்கால்,

கதெதo வெஷாநுவசெநந ஸ்ராஹுணா விவிதிஷந்தி யஜ்ஞந ஷாநந தவஸா நாஸகேந (பிரு. சு. ச. உஉ; அ. உ. கசு)

"இதனைப் பிராமணர் வேதாத்தியயனத்தினலும், யஞ்ஞத்தினலும், தானத்தினலும், தபசினலும், விரதத்தினலும் அறிய விரும்புகின்றனர்" என்னும் பகவதி சுருதியே பிரமாணம்.

கருமமானது பிரமஞானத்துக்குச் சாதனமாயின், தருமமே விசாரிக்கற்பாலதும் அநுட்டிக்கற்பாலதுமாக, இந்தப் பிரமத்தைப்பற்றியவேதாந்த வாக்கியங்களை விசாரஞ் செய்தலாம் பிரமத்தினறி போதரும் பயன் என்னை? என்று கூறற்பாற்றன்று, பலத்தை விரும்பாத அதிகாரிக்கு (அந்தக் கருமமானது) பாவமாகிய மலத்தை நீக்கும் சம்ஸ்காரவாயிலாகச் சித்த சுத்தியைப் பிறப்பித்தற்குவாயிலாய்ப் (பிரம) ஞானத்துக்கு ஏதுவாகலின். அங்ஙனம்,

யவெவுெத வகூாரிலஊதூலூஹாஃ (கவ. த. அ. உ. உடு)

"எவனுக்கு இந்த *நாற்பது சம்ஸ்காரங்களும்(உண்டு)" என்று தொடங்கி,

ஸ ஏவுண வ்ஹாயஜ்ஞ்ஞ வாலொகஞ்ஹ ழுஹுதி
(கவ. த. அ. உச. உடு)

"அவன் பிரமத்தின் சாயுச்சியத்தையும் சாலோக்கியத்தையும் அடைகின்றனன்" என்பதிறுதியாக, கர்ப்பாதான முதலிய சகல கருமங்களும் பாவமலங்களை ஒழிக்கும் சம்ஸ்காரஹேதுவுடையன என அபியுக்தஸ்மிருதி பிரகாசிப்பிக்கின்றது.

(ஆக்ஷேபம்) (யஞ்ஞத்தின்பொருட்டுச்) சாலியின்மீது (ஜலங்கொண்டு) புரோக்ஷித்தலாம் சம்ஸ்காரம் போல, சமஸ்தகருமங்களுக்கும் சம்ஸ்காரம் எய்துமாயின்,

ஸவ-ஃ வனெ வுணஞ்ஞொகா ஸவதி (சாந். உ. உசு. க)

"இவரெல்லாம் புண்ணியலோகத்தினர் ஆகின்றார்" என்று சுருதியிற் கூறப்பட்ட ஆச்சிரமபலங்களுக்குச் சுவாதந்திரியம் இன்றாய் விடுமாலோ எனின்,

(உத்தரம்) அன்று; (சுவர்க்கமுதலிய) புண்ணியலோகரூபமாகிய பலத்தை அவாவிச் செய்யப்படும் கர்மங்கள் சுவாதந்திரியங்களாயினும், பலத்தை அவாவாது அக்கர்மங்களை அநுட்டித்த புருஷனுக்கு அக்கருமங்கள் சித்தசுத்திமுதலியவற்றைப் பிறப்பித்தற்குக் காரணமாயிருத்தலின்; அங்ஙனமே, அந்தப் புருஷனுக்கு எது ஞானபலமாயுள்ளதோ, அது கருமபலமுமாம்; வீரீகிப்புரோக்ஷணமானது அதிர்ஷ்டபலத்தைப் பிறப்பிக்

---

*நாற்பது சம்ஸ்காரங்களாவன:—(க) கர்ப்பாதானம், (உ) பும்சவனம், (ஙு) சீமந்தோந்நயனம், (ச) ஜாதகருமம், (ஞ) நாமகரணம், (சு) அன்னப்பிராசனம், (எ) சௌளம், (அ) உபநயனம், நான்கு (கூ, கo, கக, கஉ) வேதவிரதங்கள், (கூடு) சமாவர்த்தனம், (கச) விவாகம், பஞ்சமகாயஞ்ஞம் (கஞ) தேவயஞ்ஞம், (கசு) பிதிர்யஞ்ஞம், (கஎ) மனிதயஞ்ஞம், (கஅ) பூதயஞ்ஞம், (கக) பிரமயஞ்ஞம், ஏழு பாகயஞ்ஞம் (உo) அஷ்டகை, (உக) பார்வணம், (உஉ) சிராத்தம், (உசு) சிராவணி, (உச) ஆக்ரகாயணி, (உஞ) சைத்ரி, (உசு) சுவயுஜி, ஏழு ஹவிர்யஞ்ஞம் (உஎ) அக்னியாதேயம், (உஅ) அக்னிஹோத்ரம், (உக) தர்சபூர்ணமாசம், (ஙo) ஆக்ரயணம், (ஙக) சாதுர்மாஸ்யம், (ஙஉ) நிரூடபசுபந்தம், (ஙசு) சௌத்ராமணி, ஏழு சோமயஞ்ஞம் (ஙச) அக்னிஷ்டோமம், (ஙஞ) அத்யக்னிஷ்டோமம், (ஙசு) புக்தி, (ஙஎ) சோடசி, (ஙஅ) வாஜபேயம், (ஙக) அதிராத்ரி, (சo) அப்தோர்யாமம் என்பனவாம்.

கத் தர்சபூர்ணமாசயஞ்ஞத்துக்கு அங்கமாய், சுவர்க்கமடைதற்கு முடிவாய் நிலையுறல் போல, கர்மங்கள் ஞானத்துக்கு உபயோகமாய் முத்தி அடைதற்கு முடிவாய் ஒருங்கு நிலையுற்றன. குணகர்மங்களாயிருத்தலின், அக் கர்மங்கள் அங்கங்களாம்.

(ஆக்ஷேபம்) நித்தியம் செயற்பாலனவாய் விதிக்கப்பட்ட ஜ்யோதிஷ்டோமமுதலாயின மற்றோர் முக்கிய பேற்றைக் கொடுப்பதில் விரோதமுறுதலின், அவை சம்ஸ்காரங்களாய் எய்தமாட்டாவோ எனின்,

(உத்தரம்) அன்று; சுவதந்திரவிதிகொண்டு முக்கிய காரணங்களாக விதிக்கப்பட்ட சௌத்திராமணி பிருகஸ்பதிமுதலியன முறையே அக்கினி சயனம் வாஜபேயமுதலிய யஞ்ஞங்களுக்கு அங்கமாயிருத்தல்போல, (ஓர் கர்மத்துக்கு) இரு விதியின் பலத்தினுல் ஈரியல்பு சித்தித்தலின். ஆகலின், ஞாநோற்பத்திவரையும் கர்மங்கள் அநுட்டிக்கற்பாலன.

(ஆக்ஷேபம்) விவிதிஷ ஹி (பிரு. சு. ச. உஉ)

"அறிதற்கு விரும்புகின்றனர்" என்பதினுல் ஞானத்தின்மேல் இச்சை பிறக்கும் வரையும் கர்மம் அநுஷ்டிக்கற்பாற்றே எனின்,

(உத்தரம்) இது சாரமின்று; வாளா இச்சையானது புருஷார்த்தமாகாமையின். ஆகலின் பிரமஞானத்துக்குச் சாதனமாகிய கர்மவிசாரஞ் செய்தபின்னரே, பிரமஞானத்தைப் பிறப்பிக்கும் சாஸ்திராரம்பஞ் செய்தல் மிகவும் உசிதம்.

(ஆக்ஷேபம்) கன்மப் பிரமவிசாரம் என்பவற்றுக்குக் கிரம நியமம் கூறுவது எங்ஙனம் பொருந்தும்? (இரண்டுக்கும்) கர்த்தா ஒருவனேயாமாதலின் எனின், அன்று. ஆகார அங்கத்துக்கும் தர்சபூரணமாச அங்கிக்கும் கர்த்தா ஒருவனேயாயிருத்தல் போல, தர்மவிசார அங்கத்துக்கும் பிரமவிசார அங்கிக்கும் கர்த்தா ஒருவனேயாயிருப்பதா? ஒரு அங்கியாகிய ஆக்கிநேய யஞ்ஞத்தின்பொருட்டுள்ள அநேகாங்கங்களாகிய பஞ்சப்பிரயாஜங்களுக்குக் கர்த்தா ஒருவனேயாயிருப்பதுபோல, மூன்றுவதாகிய அங்கிக்குத் தர்மப்பிரமவிசாரங்களே அங்கமாகக் கொண்டு இவற்றுக்கு ஒருவனே கர்த்தாவாயிருப்பதா? சமசத்திலே ஜலம் புரோக்ஷணம் செய்பவனே யஜமானுடைய பசுகாமனியின் பொருட்டுக் கோதோகனத்திலே ஜலம் புரோக்ஷணம் செய்தற்கு அதிகாரியாயிருத்தல் போல, தர்மவிசாரத்துக்குக் கர்த்தாவாயிருப்பவனே பிரமவிசாரத்துக்கும் கர்த்தாவாயிருப்பதா? ஆக்கிநேயமுதலிய ஆறு யஞ்ஞங்களும் ஒரே சுவர்க்கபலத்தைக்

கொடுப்பனவேயாக, இவற்றுக்கு ஒருவனே கர்த்தாவாயிருத்தல் போல, தருமவிசாரம் பிரமவிசாரம் என்னும் இரண்டும் ஒரே பலத்தைக் கொடுப்பனவேயாக, இவற்றுக்குக் கர்த்தா ஒருவனேயாயிருப்பதா? தருமவிசாரம் பிரமவிசாரம் என்பவற்றுக்கு அங்ஙனம் ஓர் இயைபிருப்பதாகச் சுருதி முதலிய பிரமாணம் பெறப்படவில்லை. ஆகலின், கர்மப் பிரமவிசாரத்துக்குக் கிரமநியமம் பொருந்தாதெனின்,

(உத்தரம்) சுருதிமுதலிய பிரமாணம் இன்றேல், அப்போது அங்ஙனம் (கிரமநியமமின்றி) இருக்கும்.

வித்யா ஞாவித்யாஞ யஸ்து தெதொபயம் ஸஹ (ஈசா. கக)

"எவன் வித்தை (ஞானம்), அவித்தை (கர்மம்) என்னும் இரண்டையும் அறிகின்றவன்" எனவும்,

தெதெநதி ஹ்ரஹ்மவித்பூணுகூத (பிரு. சு. ச. கூ)

"இந்தக் காரணத்தினாலே பிரமத்தை அறிபவனும் புண்ணியத்தைச் செய்பவனும் (மேலே) போகின்றான்" எனவும்,

ஸதெதந ஹ்ருஷ்டவஹா ஹெருஷ கூத்ஸ வைதீஜாதெந ஹ்ரஹ்மயெஹ்ண நித்யே (முண். கூ. க. சு)

"சத்தியத்தினாலும், தபசினாலும், கல்ல ஞானத்தினாலும், பிரமசரியத்தினாலும் நித்தமும் இந்தப் பரமான்மா அடையப்படுகின்றனர்" எனவும் பிறவுமாக ஞானத்தையும் கர்மத்தையுஞ் சேர்த்து விதிப்பனவாகிய சுருதிகள் காணப்படுகின்றன. கர்மத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் மோக்ஷபயன் ஒன்றேயுண்மையின், அந்தக் கர்மப்பிரமவிசாரங்களுக்குக் கிரமநியமம் யுக்தம்.

இங்ஙனமாயினும், அத்தியயனவிதி அக்ஷரத்தைப் படித்தல் மாத்திரத்தில் முற்றுவதாயினும், அது (தர்மப்பிரம) விசாரத்துக்குப் பிரதிருத்தியில்தாய் ஒழியாது; ஷடங்கத்தோடு வேதாத்தியயனஞ் செய்தலினாலே முதற் பார்வையினல் உடனே வாக்கியார்த்தமாத்திரம் எய்துவதாகுமாதலின். பின்னர்ப் பிரமத்தின் ஸ்தூலோபாசனையாயுள்ள சோதிஷ்டோமாதிகளை விதிக்கும் வசனங்களுக்கும், சூக்குமோபாசனையாகிய *தகரவித்தையை விதிக்கும் வாக்கியங்களுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதாபாசவண்மை நோக்கி, புருஷார்த்தத்தை விரும்பும் புருஷன் கர்மப்பிரமவிசாரத்திற் சுவயமாகப் பிரவர்த்திக்கின்றான். ஆகலின், (கர்மப்பிரம) விசாரத்துக்கு நியமமில்லாமல் இல்லை.

* திருச்சிற்றம்பலம்.

(ஆக்ஷேபம்) "சிரவணஞ் செயற்பாற்று" ஸ்ரோதவ்யஃ (பிரு. ஆ. ச. நி) என்னும் வாக்கியத்தினால் வேதாந்த சிரவணம் நேரே விதிக்கப்படுகின்றதே எனின்,

(உத்தரம்) அன்று; விதியைப் பிரயோகிக்கும் சம்பத்தியின்மையின். அங்ஙனமாயின், வேதாந்த சிரவணம் அபூருவவிதிப்பாற்பட்டதன்று; பிராப்தமாதலின். பிராப்தமும் வேதாந்தசிரவணம்; இது வேதத்தின் பொருளை அறிதற்குச் சாதனமாயுள்ளது, சாஸ்திரசிரவணமாயிருத்தலின், வைத்தியசாஸ்திரசிரவணமுதலிய போல். இது நியமவிதிப்பாலதுமன்று, அவகாதி முதலிய போல (யஞ்ஞத்தின் சாலியுமியைப் போக்கவல்ல பல்வகை உபாயங்களுள் ஒன்றினைப் போக்கவேண்டும் என விதியுளதாதல் போல), (வேதாந்த விசாரமொழிந்து) அநுபவத்திற் கண்ட ஓர் பயனை விளக்கக்கூடிய பிறிதோர் உபாயம் பிரத்தியக்ஷத்திற் பெறப்படாமையின். பரிசங்கியாவிதிப்பாற்பட்டதும் அன்று; இங்ஙனம் (அவ்விதியினால்) வேதாந்தசிரவணமாத்திரம் எய்துவதாமன்றி, வேதாத்தியயனம் பெறப்படமாட்டாது முடிந்துவிடுமாதலின். அங்ஙனமாகும்போது, வேதாத்தியயனஞ் செய்யாதவர்க்கு வேதாந்தவிசாரம் எய்தமாட்டாதாய், அதனாற் புருஷார்த்தம் எய்தமாட்டாது. வேதாந்தசிரவணமானது பரிசங்கியாவிதிப்பாற்பட்டதாய்க் கர்மகாண்டசிரவணஞ் செய்யவொண்ணுதெனக் கொளின், (கர்ம) விசாரஞ் செய்யாது கர்மாநுஷ்டானம் எய்தாமலும், கர்மாநுஷ்டானம் இல்லாது சித்தசுத்தி எய்தாமலும், சித்தசுத்தியில்லாது ஞானம் உற்பத்தி ஆகாமலும் போம். ஆகலின், (கர்மவிசாரஞ், செய்த பின்னர்ப் பிரமவிசாரஞ் செய்யவேண்டும் என) மேலே யூரைத்தமையே சால்புடைத்து.

சமஸ்த சேதன அசேதனப் பிரபஞ்சாகாரமாகிய பராசத்திவிசிஷ்டாத்துவிதிய வைபவமாய், சகல வேதசாரரகசிய களஞ்சியமாய், பவர், சிவன், சர்வர், பசுபதி, பரமேசுவரர், மகாதேவர், உருத்திரர், சம்பு முதலிய பரியாயவாசகசப்தங்களின் சாரத்தினைப் பிரகாசிக்கின்ற உற்கிருஷ்ட மகிமாவிலாசத்தையுடையதாய், தனது சேஷ அம்சரூபமாகிய சமஸ்த சேதன (ஆன்மாக்களுடைய) உபாசனைகளுக்கு அநுகுணமாகக் கூறப்பட்ட தனது அருட்பிரசாதத்தினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட புருஷார்த்தங்களையுடைபதிமாகிய பரப்பிரமத்தைப் பிரதிபாதனஞ் செய்யும் உபநிடதசாஸ்திரமாமானது விசாரஞ் செயற்பாற்று. தனக்குப் பிரேரகமாயுள்ள சோதனலக்ஷணமாகிய யாகரூபமாயும், தன்னை ஆராதித்தலான் எய்தும் விசேஷ சாதனரூபமாயும், அந்தந்த அர்த்தவாதத்தினுலே பிரகடனஞ் செய்யப்உற்கிருஷ்டவிலாசமாயும், சுருதியாதிகளினுலே பெறப்பட்ட சமஸ்த

அங்கங்களோடு இசைந்ததாயும், தனக்குப் பிரமாணதுகூலமாகிய ஸ்மிருதி, இதிகாசபுராணத்தின்பாலதாம் அபியுக்தருக்திப் பிரமாணத்தினுல் இசைந்த உபப்பிருங்கணத்தையுடையதாயும், விதி, நிஷேதம், விகற்பம், சமுச்சயம், உற்சர்க்கம், அபவாதம், வாதம், அப்பியுச்சய முதலியவைகளோடியைந்ததாயும், சமஸ்த புருஷார்த்த இரத்நாகரமாயும், பரமஞானத்துக்குச் சாதனமாயுமுள்ள சிரேஷ்டமாகிய (பூர்வமீமாஞ்சையாகிய) தர்மவிசாரஞ் செய்த பின்னர் என அது சப்தத்துக்கு அர்த்தநிர்ணயஞ் செய்யப்பட்டது.

அதஃ (கூஅ) "ஆகலின்" என்பது நிகழ்ந்துபோனமையின் ஏதுப் பொருண்மேற்று; எதுபற்றி வேதாத்தியயனஞ் செய்தமையால் தர்மவிசாரஞ் செய்பற்பாற்றே, அதுபற்றி அக்கர்மாநுஷ்டானஞ் செய்தல் வாயிலாகப் பிறந்த சித்தசுத்தியினுல் வாய்ந்தவனும், அச்சித்தசுத்தி எய்திய காலத்திலே உதித்த விவேகாதி குணத்தோடியைந்த பரமபக்தியுடையனுமாய அவனுலே நிரதிசய மங்களகர்மாகிய பிரமமும் விசாரஞ் செயற்பாற்று.

(பிரம்ம ஜிஞ்ஞாஸா) என்பது "பிரமத்தின் அறியவிருப்பம்" (அஃதாவது, பிரமத்தை அறிய ஆசை) என ஆறும் வேற்றுமைகாரகப்பொருட்கண் வந்தது.

வரீக்ஷ்ய லொகான்கர்மசிதான்ப்ராஹ்மணோ நிர்வேதமாயான்னாஸ்த்யகிருதஃ க்ருதேன தத்விஜ்ஞானார்த்தம் ஸ குருமேவாபிகச்சேத்ஸமித்பாணிஃ ஸ்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம் (முண். க. உ. கஉ)

"எந்தப் பிராமணன் கர்மங்களாலாய உலகங்களைப் பரீக்ஷித்துப் பற்றற்றவனுப், நித்தியப்பொருளானது அநித்திய கர்மத்தினுல் அடையப்படாதென்னும் சிந்தையுடையவனுகின்றுனே, அந்தப் பிராமணன் அம்மெய்ப்பொருளை *அறியும்பொருட்டு வேதாந்தமறிந்தவனுயும் பிரமநிஷ்டையுடையவனுமாயிருக்கிற குருவையே சமித்தைக் கையிற்கொண்டு அடைவானுக" என்றற்றொடக்கத்த விஷயமே ஈண்டு ஆராயற்பாற்று.

பிரமம் விசாரிக்கயோக்கியமுடையதா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) பிரமம் விசாரயோக்கியமுடைத்தன்று; அதிற் சந்தேகமின்மையின். சந்தேகமிலாமை எங்ஙனம்?

---

*மெய்யன்வெண்பொடிபூசும்விகிர்தன்வேதமுதல்வன்
கையின்மான்மழுவேந்திக்காலன்காலமுதான்
பைகொள்பாம்பரையார்த்தபடிறன்பனங்காட்டூர்
ஐயனேயுன்னையல்லாலாரிவேன்னே.
(தேவாரம், திருவன்பார்த்தான்பனங்காட்டூர், கங், ஏ)

ஸ்ரீ ஆத்ம வாதம் (மாண்க்கியம். உ; பிரு. உ. இ. கூ)

"இந்த ஆன்மா பிரமம்" என்னுஞ் சுருதியான்று "அயம்" என்னும் பிரத்தியயத்திற்பிரத்தியக்ஷ சித்தமாயுள்ள ஆன்மாவைப் பிரமம் என்று கூறுகின்றது; ஆகலின் இதிற் சந்தேக களங்கப் பிரசங்கம் எற்றுக்கு? இன்னும் விசாரத்தின் பயன் அந்த விஷயஞானமே. ஞானமும் ஜேயத்தின் பரிச்சேதமாம். வேதாந்தவிசாரம் வாயிலாகப் பிறந்த ஞ்ானம் பிரமத்தைப் பரிச்சேதஞ் செய்கின்றதா? அன்று? பிரமத்துக்குப் பரிச்சேதம் கூறின், அது பரிச்சேதங் கடந்திருக்கின்றதென்பதைப் பங்கஞ் செய்யும்; பரிச்சேதம் கூறுதொழியின், பிரமம் உள்ளவாறு விளங்காது. "இதுதான் கடம்" என்று பரிச்சேதம் கூறுங்கால், அது அறியப்பட்டதாகின்றது; ஆகலின், பிரமவிஷயத்தைப்பற்றிய ஞானமும் எய்தாது; மேலும், (விசாரத்தினுல் எய்தும்) பயன் சிறிதும் காண்கிலேம்; முத்திப்பயனும் இல்லை; அநாதி சித்தமாயுள்ள சம்சாரம் நீக்கக்கூடாமையான் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். எவ்வாற்றானும் (வேதாந்த) சாஸ்திரம் நன்கு ஆரம்பிக்கற்பாற்று; பிரமம் சந்தேகத்துக்கிடமாய் ஆராயற்பாலதாகிய விஷயமாயிருத்தலினுலும், அதனை நிர்ணயித்தல் பிரயோசனத்தை விளைத்தலானுமாம். "இந்த ஆன்மா பிரமம்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகள் அகங்காரத்தினுற் கட்டுண்ட இந்தச் சம்சாரியைப் பிரமம் என்று சொல்கின்றன; இதனுற்றான் சந்தேகம்.

சமஸ்த கிலேச களங்கமில்லாத நிரதிசய ஞானனந்தாதி சத்திமகிமாதி சயத்தையுடையதே பிரமத்துவம்.

அநாதியாயுள்ள அஞ்ஞானவாசனையினுற் பற்றப்பட்டு வெளிப்பட்ட சஞ்சலித அநேக சரீரங்களிற் பிரவேசித்தலும் நீங்குதலுமாகிய வியாபாரத்தினுல் வசப்பட்டு எல்லையில்லாத துக்கத்தைச் சகித்தலே சீவத்துவம்.

ஒன்றுக்கொன்று விலக்ஷணமாயுள்ள (பரமான்மா சீவான்மா என்னும்) இரண்டுக்கும் சுருதிகள் எங்ஙனம் ஒரியல்பு கூறும்? அங்ஙனமாயின், என்னுள் சந்தேகம் இவ்வாறாகும்? இன்னும் இங்ஙனஞ் சந்தேகம் நிகழ்கின்றது;

ஸ: ஸர்வ: ஸ்வயம் ஸர்வ: ஸர்வ: ஸர்வ: விஜாநந் ஸர்வ: (தைத். கூ. உ, கூ, ச, இ); ஸூதிஜோ ஸ்வயம் (சாந். கூ. கக. க); நாராயணோ ஸ்வயம்.

"ஆன்மம் பிரமம்," "பிராணன் பிரமம்," "மனம் பிரமம்," "விஞ்ஞானம் பிரமம்," "ஆதித்தியன் பிரமம்," "நாராயணன் பிரமம்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகள் வெவ்வேறு பொருளைப் பிரமமென்று கூறுகின்றன. இவை

களில் எது பிரமம்? ஆகலின் அகேயபிரகாரமாய்ச் சந்தேகமுண்டானென்ற மையின், பிரமம் விசாரஞ் செய்தற்கு அருகமாகின்றது.

கேட்டல், சிந்தித்தன் முதலியவற்றால் நிச்சயிக்கப்பட்டவரும், பக்தி யினாலும், ஞானத்தினாலும் விசேஷமாக எதிர்முகமாக்கப்படுபவரும், பரமகாருணிகரும், மகாதேசிகரும், சர்வாதுக்கிரகருமாகிய பரப்பிரம சிவனுரின் அருளாதிக்கியத்தினாலே. இந்த அதிகாரிக்குப் பாசபாடலம் நீங்கி, பிரத்தியகூபமாக்கப்பட்ட நிரதிசயானந்த சொரூபமாகிய அத்தச் சிவப்பிரமத் தின் *சாமியுருணசாரூபமாயுள்ள கைவல்லிய இலட்சுமியை (அடைதலே) பிரயோசனமாம்.

இதனால் வேதாந்த சிரவணமானது (ஆராயற்பாலதாகிய) விஷயத் தோடும் பயனோடும் இயைந்துள்ளது. ஞானமானது ஞேயத்தின் பரிச்சேத மாயிருத்தலின், பரிச்சின்னங்கடந்த பிரமம் விஷயமாகாதேயென ஆக்ஷே பமாகக் கூறினமை ஆராய்வில்லாத விலாசத்தினாலேயாம்; பிரமம் இவ்வி யல்பிற்று, இது என்று பரிச்சேதம் கூறல் கூடாதாயினும், இலக்ஷணவாயி லாகப் பிறவற்றினின்று வேறுபடுத்தல் மாத்திரத்தினாலே பரிச்சேதம் எய்துமாகலின், யாண்டும் இலட்சியவிஷயத்தை இலக்ஷணவாயிலாகப் பிற வற்றினின்று பிரித்துக் கூறும் ஞானமே பரிச்சேதம் எனப்படும்.

உத்தேசிக்கப்பட்ட பிரமத்துக்கு இலக்ஷணங் கூறி வேதாந்தவாக்கியங் களினாலே நிரூபித்துப் பரீக்ஷிக்குங்கால், சஜாதீய விஜாதீயங்களாய், (பிரம) இலக்ஷணங்கள் இல்லாதனவாயுள்ள மற்றைச் சகல பதார்த்தங்களினின்று பிரிக்கப்பட்டதாய் எதனுண்டோ அதுவே பிரமம் என அறியற்பாற்று.

ஆகலின் பிரமவிஷயமாயுள்ள இந்தச் சாஸ்திராரம்பம் சமீசினம், சந்தேகத்துக்கிடனாகாததும், பிரயோசனம் விளக்காததுமாயுள்ள ஒன்று அறிஞர்க்கு விசாரவிஷயமாகாது. வேதாந்த சாஸ்திர விசாரமானது பிரமாணம், யுக்தி, ஆபாசம், பிரதிபாசம் என்பவற்றுக்குட்பட்டமையின், சந்தேகத்துக்கிடமாய்ப் பிரமம் விசாரத்துக்குரிய விஷயமாகின்றது.

வ்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம். (தைத். உ. க. க)

"பிரமோபாசகன் நிரதிசய†பிரமானந்தத்தை அடைகின்றனன்" எனவும்,

---

*அப்பார்சடையப்பனனந்தவார்கழலே
யோப்பாகவோப்புவித்தவுள்ளத்தாருள்ளிருக்கு
மப்பாலுக்கப்பாலப்பாடுதுங்காணம்மானாய்.
(திருவாசகம், திருவம்மானை, கே)

†தெள்ளத்தேறித்தெளிந்துதித்திப்பதோ
ருள்ளத்தேறலுமதெவாளிவெளி
கள்ளத்தேன்கடியேனுக்கவிலக்குதல்
வெள்ளத்தேனுக்கெவ்வாறவினேனதே.
(சுவ., தனித்திருச்சுழிற்றொகை, க)

ஸ்ஜாகூா ஸிவ0 ஸாஜ்ஜி உதுஜ ஜெதி (சுவே. ச. கச)

"சிவபெருமானே அறிந்து அத்தியந்த அநர்த்த துக்கநிவிர்த்தியை அடைகின்றனன்" எனவும்,

0ரஸஹ0 ஜாகூாஷ்ட்டா ஹவஜ்ஜி (சுவே. கூ. எ)

"சிவபெருமானே அறிந்து புநராவர்த்திகொடாத பிரமானந்தாநுபவ நிலையுடையராகின்றனர்" எனவும்,

ஃ கதிர்ஜ்ஜ0 வஸ்ருதி வீகஸொகோ யாத்ஃ வ்ருஷ்டாநுஹி ரோந ஸீஸ்ரு (சுவே. கூ. உ0)

"விராகமும் (அப்பிராகிருத) மகிமையுமுடைய சிவபெருமானே ஜகத்துக்குத் தாரகமாகிய அவரது பிரசாதத்தினாற் சோகம் நீங்கினவனைக் காண்கின்றனன்" எனவும்,

ஃ சூத்ர ஸரணி0 க்ருகூா வ்ரணவஹ்ரா தூராரணிர்ஜ்ஜ்ரு ஜ்ரா நஹிஜ்ஜ்ரு ஸாஷெவ வாஸ0 உஹ்ரதி வஜ்ஜிகஃ (கைவ. கக)

"(இதயகுகையின்கண்ணே) ஆன்மாவையும், பிரணவத்தையும் முறையே கீழ் அரணியாகவும், மேல் அரணியாகவுங்கொண்டு தியானித்தலாம் *கடைதலினாலே பாசத்தைத் தகிக்கின்றனன் அறிஞன்" எனவும்,

---

ஃ *திலெஷ்ட்ட ஜெதலo உயிநீவ வஷி-ர்ராவஹ்ரோதஃ வ்ரூராணீஷ்ட்ட ஸாழ்ஜீ| வாவ ரோதூதூதி ஸ்ரஹ்ரூஜெத zவெளள வஜெதூஜெந நவ கிவஸா யொ zந்ட்டவஸ்ரூதி (சுவே. க. கஜ்ரி)

"எள்ளில் எண்ணெய் போன்றும், தயிரில் நெய்போன்றும். (வறந்த) நதியில் ஜலம் போன்றும், அரணியில் அக்கினி போன்றும் (யாண்டும் வியாபித்துள்ள) இத்தப் பரமான்மா ஆன்மாவில் அறியப்படுகின்றார்; சத்தியமும் (உறவும்), தபசும் (ஞானமும்) கொண்டு இவன் அவரைக் காண்பானாயின்."

திலெஷ்ட்ட வா யயா ஜெதலo உஜ்ஜி வா வஷி-ர்ரவ்வி-ர்கழ்ஜ்ஜ்ரு|
யயாவ ஹ்ரோகவி வ்ருவ்வா யயாரணோ ஹட்ட்டாஸ நதீ|
வாவவெவ ஸஹாதூ நதீதூ நோதூ திலெகூணழ்ஜ்ரு|
(வாயு. பூ. ச. எச, எஜ்ரி)

"நிலத்தில் எண்ணெய் போன்றும், தயிரில் அமைந்த நெய் போன்றும் (வறந்த) நதியில் வியாபித்த ஜலம் போன்றும், அரணியில் அக்கினி போன்றும், (பிரபஞ்சம எங்கும் பரமான்மா வியாபித்துள்ளார்); இங்ஙனம் ஆன்மாவிலே ஆன்மாவுக்குவேறுகிய பரமான்மாவை (ஒருவன்) சத்தியமும் தபசுங்கொண்டு எப்போதும் இயைந்து கின்று காண்கின்றனன்."

விதகித்தீயினன்பாலிற்படுநெய்போன்
மறையின்றலன்மாமணிச்சோதியா
னுறவுகோனட்டுணர்வுகயிற்றினன்
முறுகவாங்கிக்கடையமுன்னிற்குமே.
(நா., தனித்திருக்குறுந்தொகை, கo)

ஜகூவ தெவ0 ஶுஆயுதெ வஷ-ஷாஹொஃ (சுவே. சு. கூ; க. அ)

"சிவபெருமானே அறிந்து சமஸ்த (மல மாயா கர்ம) *பாசங்களினின்று வீறேகின்றனன்" எனவும் (போந்த) சுருதிகள் அநுசாரமாக, அப்பிரமோபாசனையிலே இந்த அதிகாரிக்குப் பாசத்தை நீக்குதலாகிய முத்திப் பிரயோசனமும் உண்டென இம்முதல் அதிகரணத்திற் பிரதிபாதிக்கப்பட்டது. (க)

(உ) ஜந்மாத்தியதிகரணம்.

ஈண்டு நிர்ணயஞ் செய்யப்பட்ட பிரமத்தை நிச்சயஞ் செய்யும் அந்த இலக்ஷணம் என்னே? என விசாரிக்குங்கால், அப்பிரமத்தின் இலக்ஷணத்தை விளக்குவதாகிய இரண்டாவது அதிகரணசூத்திரம் ஆரம்பிக்கின்றனர் பகவான் சூத்திரகாரர்.

ஜந்மாத்யஸ்ய யதஃ (க. சூ. உ)

(உ) எங்கிருந்து இதன் †சிருஷ்டி முதலியன.

இலட்சியம் அறியப்பட்டவிடத்து, அதன் இலக்ஷணம் (வேண்டப்படாது) வியர்த்தமாய் முடிதலினாலும், அவ்விலட்சியம் அறியப்படாதொழிவின் அதனை (இலக்ஷணத்தை) ஆராய்தல் பொருந்தாமையாலும், ஈண்டு பிரமத்துக்கு இலக்ஷணம் எங்ஙனம் உரைப்பதாகும் என ஆக்ஷேபிக்கற்பாற்றன்று; வேதாத்தியயனவாயிலாக முதற்கண்ணே அறியப்பட்ட பிரமத்துக்கு அது (இலக்ஷணங் கூறல்) யுக்தமாதலின்.

---

*விளையாததொர் பரிசில்வருபசுபாசவேதனையோன்
டனையாயினநவிரவ்வருள்தலைவன்னதுசார்வாய்
களையார்தருகதிராயிரமுடையவ்வனலெடும்
முளைமாமதிதவழும்முயர்முதுகுன்றடைவோமே.
(தேவாரம், திருமுதுகுன்றம், ஞான., கூ)

செம்மைநலமறியாதசிதடொடுந்திரிவேனை
மும்மைமலமறுவித்துமுதலாயமுதல்வன்ரு
னம்மையுமோர்பொருளாக்கிநாய்விசையேற்றுவித்த
வம்மையெனக்கருளியவாரூர்பெறுவாச்சோவே.
(திருவாசகம், அச்சோப்பதிகம், க)

†"விண்முதல்பூதலமொன்றியவிருசுடரும்பார்கள்
பிறவும்படைத்தளித்தழிப்பமும்மூர்த்திகளாயினே"
(தேவாரம், ஞாந., திருவெழுகூற்றிருக்கை)

"அரியாதிக்காப்பானையுய்ப்படைப்பா
னரனுயழிப்பவனுந்தானே."
(பதினொராந்திருமுறை, திருக்கைலாசஞானவுலா)

[redacted] சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகம் என்னும் பிருத்தியம் இந்தச் சம்மேளன சம்பந்தமாய் சேதனசேதனரூப பிரபஞ்சவிஸ்தாரத்துக்கு எங்கிருந்து உளதாகின்றதோ, அதுவே பிரமம்.†

யதோ வா இமானி பூதானி ஜாயந்தே யேந ஜாதானி ஜீவந்தி யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தி தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ தத்ப்ரஹ்ம (தைத். பூ. க. க)

"எங்கிருந்து இவ்வுலகங்கள் பிறக்கின்றனவோ, எதினால் பிறந்தவை நிலையுறுகின்றனவோ, ஒழியுங்கால் அவை எங்கே பிரவேசிக்கின்றனவோ, அதினை அறிய முயலுதி; அது பிரமம்"

யஆதாநகேஸ்ரீ ஜ்ஞவிஷ்ணுஸ்ருத்ராதிதேவ்ய ஹிதோ (சுவே. சூ. கசு)

"பிரதானத்துக்கும் (பாசத்துக்கும்), க்ஷேத்திரஜ்ஞனுக்கும் (சீவான்மாவாகிய பிரமத்துக்கும்) பதியாயுள்ளார் சர்வஜ்ஞாதி குணங்களையுடைய ஈசர்; அவர் சம்சாரத்தின் மோக்ஷஸ்திதி பந்தத்துக்குக் காரணர்"

ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம (தைத். உ. க)

"சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரமம்"

ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்।
ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி தத்தேஜோஸ்ருஜத (சாந். சு. உ. க)

"சௌமிய! சத்தாகிய இதுவே முதற்கண் இருந்தது; எகமே அத்துவிதியமாயுள்ளது"

ஜ்ஞம் ஸத்யம் புராணம் ப்ரஹ்ம புருஷம் க்ருஷ்ணபிங்களம்।
ஊர்த்வரேதம் விரூபாக்ஷம் விஸ்வரூபாய வை நமோ। (மகா. கஉ. க)

"இருதமும், சத்தியமும், பரப்பிரமும், புருஷரும், கிருஷ்ணபிங்களரும், ஊர்த்துவரேதியரும், விரூபாக்ஷரும், விசுவரூபருமாயுள்ளாருக்கு நமஸ்காரம்" என்றற்றொடக்கத்ததே வியூயம்.

---

* இதற்குப் பிரமாணம் (உஎக-ஆம் இலக்கத்திற்) காட்டப்பட்டது.

† ஈண்டு சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம் என முத்தொழில் உற்பத்தொழில் என்றது மேலோர் பிற எனின், ஆகாது; திரோபவம் நிறையிலும், ஈறில சம்சாரத்திலும் அடங்கிநின்றலின்.

கண்டு பிரபஞ்சசிருஷ்டி முதலாயின பிரமத்தக்கு இலக்ஷணமாக எய்தமோ? எய்தாவோ? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) எய்தா; சம்பந்தமின்மையின். மேலும்,

சூநஅஷொ வுரவெஹி வுஜா நாஷ (தைத். கூ. சு)

"ஆனந்தம் பிரமம் என அறிந்தான்" என்று கூறியவிடத்து, ஆனந்தம் பிரபஞ்சோற்பத்தி இலக்ஷணமுடையதாக முற்றுகின்றது. மற்றோரிடத்து,

ஸவெவ ஷௌம்யெத அக்ர ஆஸீத் (சாந். கூ. உ. க)

"சௌமிய! சத்தாகிய இதுவே முதற்கண் இருந்தது" என்னுஞ் சுருதியினும் "சத்து" ஜகத்காரணமாக அறியப்படுகின்றது.

ஸத்யꣳ ஜ்ஞாந மநந்தꣳ ப்ரஹ்ம (தைத். உ. க. க)

"சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரமம்" என்னுஞ் சுருதியினுல் முடிவிறந்த ஞானமே பிரபஞ்சோற்பத்திக்குக் காரணமாகிய பிரமம் எனப் பிறிதோரிடத்துப் பெறப்படுகின்றது. மற்றோரிடத்து,

யதா சோஷுஸ்ய திவா ந ராத்ரி ந ச ஸ ஆஸ்ஸத்ஸிவ ஏவ கேவலஃ (சுவே. சு. கஅ)

"இருள் உளதாய், பின்னும் இரவும் இலவாய், சத்தும் அசத்தும் இலவாய் இருந்தபோது, கேவலம் *சிவபெருமான் ஒருவர் மாத்திரம் உளராயினர்" என்னுஞ் சுருதியிலுள்ள சிவசப்தத்தினல் உணர்த்தப்படும் வஸ்துவே காரணமாய், அனைத்துக்கும் முன் உளதாம் பிரமமென உணரப்படுகின்றது. சண்டி ஆனந்தமுதலியன பிரமம் என்னுமிடத்து, இவையெல்லாம் தனித்தனி பிரமமாதலாம் விகற்பத்தின் பாலனவா? இன்றேல் இவையனைத்தும்

இருநிலனதுபுனலிடைமடிதரவெரிபுகவெரியதமிகு
பெருவெளியினிலவிதரவளிகெடவியனிடைமுழுவதுகெட
விருவர்களுடல்பொறையொடுநினியெழுருவுடையவனினமலர்
மருவியவறுபதமிசைமுரன்மறைவனமமர்ந்தருபரமனே.
(தேவாரம், திருமறைக்காடு, ஞான. ஆ)

பெருங்கடன்மூடிப்பிரளயங்கொண்டுபிரமனும்போ
யிருங்கடன்மூடியிறக்குமிறான்களேப்பரும்
கருங்கடல்வண்ணன்கனேபரும்கொண்டெங்காளரரய்
வருங்கடன்மீளின்றெம்மிறைகல்லீனவாசிக்குமே.
(தேவாரம், பொது, நாவு., தனித்திருவிருத்தம், ஏ)

ஒருங்கியைதலாம் சமுச்சயத்தின்பாலனவர்? விகற்பமாயின் மேலே காட்டிய சுருதிகளுக்கு ஹானியாதிதோஷப்பிரசங்கமும் (சிவபெருமான் எப்பெற்றியரென இலக்ஷணங் கூறற்கொண்ணுத) அவ்வியவஸ்தையும் நேரும். (ஆனந்த முதலியன) தனித்தனி சிவபெருமானைப் முடியின், சிவப்பிரமத்துக்கு அநேகத்துவப் பிரசங்கம் எய்தும். (ஆனந்தமுதலியவணைத்தும்) ஒருங்கியைந்து (சிவபெருமானும் எனின்), அவை குணங்களானமையின் பிரபஞ்சசமனைத்தையும் நிருமித்தற்கியன்ற ஞானத்தையுடைய சிவபெருமானுகா என்க. மேலும்,

ரோயாஜ்ஞ ப்ரக்ருதிம் வித்யாத் (சுவே. உ. க0)

"மாயையைக் காரணம் (பிரகிருதி) என உணர்க" என்னுஞ் சுருதி அசேதனமாகிய மாயையைப் பிரபஞ்சோற்பத்திக்குக் காரணமாகக் கூறுகின்றது; அதுவே அமைவுடைத்து; ஞானரூபமுடைய சிவபெருமானைப் பிரபஞ்சோற்பத்திக்குக் காரணமாகக் கூறின், அச்சிவபெருமான் விகாரமுறுவாராய்,

நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம் சாந்தம் (சுவே. சு. கசு)

"நிஷ்களரும், நிஷ்கிரியரும், சாந்தரும்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகட்குப் பங்கம் நேருமாகலின். ஆகலின், எவ்வாற்றானும் சிவபெருமானுக்குப் பிரபஞ்சோற்பத்தியிலக்கணமுரைத்தல் அமைவுடைத்தன்றெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். சுருட்டியாதி தொழில்கள் பிரபஞ்சத்திருத்தலின், அவை சிவபெருமானுக்குச் சம்பந்தமுறு எனக்கொள்ளினும், (அவை) தடஸ்தத்திறற் (அச்சிவபெருமானுக்கு) இலக்ஷணமாகப் பொருத்தமுறுகின்றன. சர்வஜ்ஞத்துவாதி குணங்களுடையதும், அஷ்டகாமங்களுக்கு அதிகரணமாயுள்ளதுமாய * சிவதத்துவமே பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாகிய

* ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கும் பிரகிரோபநிடதம் ச. அ. னும், வித்தியாதத்துவம் ஏழும் சுவேதாசுவதரம் க. உ. னும், சிவதத்துவம் ஐந்தும் பிருகச்சாபர்லம் ச. கக. னும், இவற்றின் உபப்பிருங்கணங்களாகிய கைலாயசங்ஹிதை அத்தி. கூ. னும், வாயுசங்ஹிதையினும், அக்னிபுராணத்தினும், தேவீபாகவதத்தினும், பிரமாண்டபுராணத்தினும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றின் விரிவு வருமாறு:—

(க) பிருதிவி, (உ) அப்பு, (கூ) தேயு, (ச) வாயு, (ஙி) ஆகாசம், (ஃ) வாக்கு, (எ) பாதம், (அ) பாணி, (கூ) பாயுரு, (க0) உபஸ்தம், (கக) சுரோத்திரம், (கஉ) த்வக்கு, (ககூ) சட்சு, (கச) சிஹ்வை, (கஞி) கூக்ராணம், (கக) சப்தம், (கஎ) பரிசம், (கஅ) ரூபம், (கக) இரசம், (உ0) கந்தம், (உக) மனம், (உஉ) சித்தம், (உகூ) அகங்காரம், (உச) புத்தி, (பிரகிருதி), (உஙி) புருஷன், (உக) இராகம், (உஎ) வித்தை, (உஅ) நியதி, (உக) காலம், (கூ0) கலை, (கூக) அசுத்தமாயை, (கூஉ) சுத்தவித்தை, (கூகூ) ஈசுவரம், (கூச) சாதாக்கியதத்துவம், (கூஙி) சத்திதத்துவம், (கூக) சிவதத்துவம். இவற்றுட் சிவதத்துவமே முப்பத்தாறு தத்துவங்களுள்ளும் தலையாய்ச் சிறந்து நின்றது.

சிவபெருமான் எனக் கூறப்படுகின்றது. ஆனந்தாதி குணங்கள் சென்றே முடிவுறுகின்றன. சர்வஜ்ஞத்துவம் (முற்றறிவு), நித்தியதிருப்தத்துவம் (வரம்பிலின்பமுடைமை), அநாதிபோதம் (இயல்பாகவே பாசங்களினின்குதல்), சுவதந்திரத்துவம் (தன்வயமுடைமை), அலுப்தசத்தித்துவம் (பேராருடைமை), அனந்தசத்தித்துவம் (முடிவிலாற்றலுடைமை) என்பவைகளே சர்வஜ்ஞதாதி குணங்கள் என்க.

ஸவ-ஜ்ஞ தா த்ருப்தி நாதிஸ்வாயீ ஸ்வதந்த்ர தா நித்யமலுப்தஶக்தி:।
அநந்தஶக்தி விஹ்வி-த்யுக்தா ஷாட்ஹுர்மஹாந் ஶிவஸ்ய குணாஹ்ய:॥
(சூர். உத். அ; வி. கக. கஎ)

"சர்வஜ்ஞதை, திருப்தி, அநாதிபோதம், சுவதந்திரத்துவம், அலுப்த சத்தி, அனந்தசத்தி என்பவற்றைச் சர்வவியாபியாகிய சிவபெருமானுக்கு * ஆறு அங்கங்கள் என்று (வேதாகம) விதியுணர்ந்தோர் கூறுவர்" என்று புராணமுங் கூறுகின்றது.

(க) சர்வஜ்ஞதை:—புறக்கரணமின்றி நிஷ்களங்க அதீபவவிஷய மாய்ச் சமஸ்த வஸ்துக்களையும் எப்போதும் பிரத்தியக்ஷமாய் அறிதலே சர்வஜ்ஞத்துவம்;

யஸ்ஸவ-ஜ்ஞஸ்ஸவ-லிதஸ்ஸ ஜ்ஞாநமயஸ்தபஸ்:।
(முண். க. உ. சு; உ. உ. எ; ஸ்வேத். ஈசூ. ஏ)

"எவர் சர்வஜ்ஞராய், எவற்றையும் அறிபவராய் (இருக்கின்றாரோ), எவர்க்குத் தபசு ஞானமயமாயுள்ளதோ" என்றற்றொடக்கத்த ருதிகளான், இது சிவபெருமானுக்குரியதாகச் சித்திக்கின்றது. இதனைச் சமஸ்த சேதனத்தின் (ஆன்மாக்களின்) வெகுவித கர்மபலபோகத்துக்கு உபயோகமாகிய அவ்வச்சரீரங்களை ஆக்கும் உபாயமானவைகளைப்பற்றிய விசேஷ ஞானமுடைய சிவபெருமானே (பிரபஞ்சத்துக்குக்) காரணராகின்றனர்.

(உ) நித்தியதிருப்தத்துவம்:—விபத்துக்கள் எனப்படும் எனக்கமெனத் தொழிக்கதிசயானந்தபரிபூர்ணத்வமே சர்வநித்தியதிருப்தத்துவம் எனப்படுகின்றது.

---

* சர்வஜ்ஞதை, திருப்தி, அநாதிபோதம், சுவதந்திரத்துவம், அலுப்தசத்தி, அனந்தசத்தி என்பவை சிவபெருமானுக்கு ஆறு அங்கங்களென்று (மைவ. உ. ஏ) உபதேசிக்கப்படுகின்றன. சேஷமின்மையும், நித்தியமாயிருத்தலும், சர்வ நிருபாதிகமாயிருத்தலும், சகல சுவதந்திரத்துவத்தையும், கலசம் சுவதந்திரத்துவத்தையும், நேத்திரம் அனைத்தையும் அறிவிக்கும் சக்தியையும் கொண்டு முறையே ஆறு அங்கங்களாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (ச).

சூநoஒா வ்ரவு (தைத். கூ. சு

"ஆனந்தம் பிரமம்" என்று சுருதி கூறுகின்றது.

ஒ்ரவுஜ ஜூதூர் நoஉயீ (தைத். கூ. டி. க)

"வெளியாய அதரமாயுள்ள ஆனமா *ஆனந்தமயம்" என்று தோற்றி வாய் செய்து,

வொவ்வா நoஉவ்வ ஜீசோவா ஜூஜி (தைத். உ. அ. க)

"இந் ஆனந்தத்தின் மீமாஞ்சை" என ஆரம்பித்து, அப்பியாசத்தினால் பிரதிபாதனத்தைத் தலைப்பானதாகக் கொண்டு

ஸ வஷொ வ்ரவுண சூநoஷீ (தைத். உ. அ)

"அது பிரமத்தின் ஓர் ஆனந்தம்" என நிரூபிக்கப்பட்டது. பரப்பிரமத்தக்குக் குணமாகலின் அதுவே,

சூநoஒா வ்ரவு (தைத். கூ. சு)

"ஆனந்தம் பிரமம்" எனப் பிரமம் (ஆனந்த) மிருதியுடைமையின், அங்ஙனம் கூறப்படுகின்றது. அப்பெற்றித்தாகிய ஆனந்தபோகாசத்தையுடையது பிரமமாகலின், அது நித்தியதிருப்தத்துவமுடைத்தெனக் கூறப்படுகின்றது. பிரமத்துக்கு †மனசினாலே (ஞானசத்தியினாலே) மகானந்தாநுபவம், நிச்சயன்யாயில்க அன்று; இதுபற்றியன்றே,

ஆகாசஸரீரo வ்ரவு (தைத். க. சு. உ)
ஸத்யகாம வாணாஸாழி (தைத். க. சு. உ)
ஆந சூநoஷி (தைத். க. சு. உ)
ஸாஜிவஸ்ரூஜீவ்ரூதி (தைத். க. சு. உ)

"ஆகாச சரீரம் பிரமம்" எனவும், "சத்தியாண்ம பிராணாராமம்" எனவும், "மன ஆனந்தம்" எனவும், "சாந்திசமிர்த்தமமிர்தம்" எனவுஞ் சுருதிகள் கூறின. சாந்புர்த்தம் பிரகாசித்தலின் ‡ஆகாயம் சிதம்பரம் எனப்படும்; பூதாகாசம் அன்று, விசேடமில்லையின். சமஸ்த உலக ஆனந்தங்களின்

---

*ஸ்ரீவிலாவானந்தவாரிபோற்றி (திருவாசகம், போற்றித்திருவகவல், கூடு)

†பிரமம் தன் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கும் எனச் சுருதி கூறியது வெபெரு மானுடைய தட்டித மூர்த்தத்தன்மையாய தொகாச் சக்தியைத் தியான அதிகாரத் தோடுற்ற சிவஞான வெளியுற்புலமாதலின், அவ்வளவ் பொருள்கொண்டமைபற்றி விரிவையின் அ, வெளுமோன்றைத் வெளுனபோகவியலிலே "பராபரை பரமு குக்கும், அவள் வெண்பரஞான்றி னியலனுபவிப்ப ஞர்த்தே" எனற (கூடதை) சிவ

‡இவ்வன்மை (கo.அoஇ, சஞ, உஉ, உஎ, ஊஅ) ஆகாயாதிலிங்கங்களிற்றொனப்பிடை

தொகுதியாகிய சூக்ஷ்மசரீரத்தின் தோன்றப்பெறும் இரண்டாவதுமான பரப்ரஹ்மஸ்வரூபமான பரமாத்மாவே சரீரியாயிருப்பதால் இந்தப் பிரகாரமான ரூபத்தையுடைய பிரமம் ஆகாசசரீரம் (என்று கூறப்படுகின்றது). சரீராத்மபாவம் பரமாத்மாவுக்கு,

வைஶ்வாநர ஸ்ஸாத்⁴ய ஸ்ரீராத்ரீர ஆகாஶாதே³வ ஸம்ப்⁴ரு
தஸ்ய ஆகாஶ ஏவ ஶரீரம் ப்ருʼதி²வீ ஸ ப்ரணி (சாந். க. கூ. க)

"இன்ன சேதநர்கள் அனைவரும் ஆகாயத்திலிருந்து உண்டாகின்றனவோ ஆகாயத்திலே நடக்கின்றனவோ" (தை. ஆ. ஸ. க)

ஆகாஶோ ஹவை நாம நாமரூபயோர்நிர்வஹிதா|

(சாந். அ. ஸ. க)

"நாமரூபங்களாய அனைத்தையும் தோற்றுவிப்பது ஆகாயம்" என்னும் சுருதிகளினும் சித்திக்கின்றது.

"சத்தியான்மா" என்றது சத்தாரூபரின் மேற்று; "பிராணாராமம்" எந்த ஜீவன் பிராணன் அனைத்திற்கும் ஆதாரமாயுள்ள சிதம்பரசக்தியின் மேற்று சொரூபமாயுள்ள அந்தப் பிராணனிலே எதற்கு (பிரமத்திற்கு) இன்பமுளதோ, அது பிராணாராமம் எனப்படும். புறக்கரணமின்றி மனசில் (ஞானசக்தியில்) ஆனந்தம் எந்தப் பிரமத்திற்கு உளதோ, அது மனஆனந்தம் எனப்படும். ஸன்மம் ஆனந்தம் என்றது காரணமாயிருப்பதின் மேற்று. இது பற்றி,

யதி³ஷ ஆகாஶ ஆநந்தோ ந ஸ்யாத்கோ ஹ்யேவான்யாத்கஃ ப்ராண்யாத்

(தைத். உ. எ. க)

"இந்த ஆகாயம் ஆனந்தமாகாவிடின், யார் உயிர்ப்பார்? யார் பிழைப்பார்?" எனச் சுருதி கூறுகின்றது.

செல்வநெடுமாடஞ்சென்றுசேணோங்கிச்
செல்வம்திகழ்தோய்செல்வமுயர்ந்தின்ற
செல்வர்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
செல்வன்எழுவேத்தஞ்செல்வஞ்செல்வமே.

(தேவாரம், கோயில், ஞான. x இ)

†தானந்தமில்வான்றனையடைந்தாயேனை
யானந்தவெள்ளத்தழுந்துவித்தாள்தாணீடு
யானந்தியென்றதழுத்தவிருந்திருவடிகள்
வானுந்தேவர்கட்கோர்வான்பொருள்தான்சாழலோ.

(திருவாசகம், திருச்சாழல், 40)

பரமாகாசத்தினின்று நேரடியாகவோ தாமே ஆனந்தத்தோடிருந்த முத்தர்களைத் தமது ஆனந்தத்தில் அழுந்தியிருக்கும்படி செய்வதற்கு சரீர அவயவங்களை

"சாந்தமிகுத்தமிர்தம்" என்றது சிவாநுபவத்தை யுடையவரின் மேற்றாய்; அறிதும் என்றது அநாதிமுத்தம்மலப்பிணிக் கண்டு சிகிச்சைசெய்த பரமாதிபரமுமையாடைய சிவபெருமான் சொரூபசாக்ஷாத்காரத்தைப் பற்றி அத்தகரணம் வேண்டாது ஞானசத்தியினலே அநுபவிக்கின்றனர் என்பது "மன அகரணம்" என்றதினற் சித்திக்கது. இதனே சிவபாவனை அடைந்த முத்தான்மாக்கள் புறக்கரணம் வேண்டாது நிரதிசய சொரூபானந்தானுபவத்தை அடைதற்குச் சாதனமாயிய அந்தக்கரணத்தையுடையரென்பதையும் ஈண்டுவிலக்கிற்றாயிற்று. ஆகலின், புறக்கரணமின்றிச் சத்தஞானமொத சத்திரூபமனனிலே (சிதம்பரசத்தியினலே) முடிவிறந்த சொரூபானந்த மெய்தலது அநுபவசித்தமாதலின், சிவபெருமான் நித்தியதிருப்தியுடையர் எனப் பெறப்பட்டது. சிவபெருமானுக்கு எக்காலத்தும் பாசிய சம்சார சக்கரலேசமேனும் இல்லை என்பது பொருள்.

ரு. அநாதிபோதம்:—இயல்பாகிய நிரதிசயஞானமே அநாதிபோதம். சொரூபானந்தானுபவ சாதனமாய அந்தக்கரணஞானம் அநாதிசித்தமே; ஆகலின், அநாதிபோதமுடையர் சிவபெருமான்; சம்சாரத்தினின்று நீக்கும்பொருட்டே அனாதியேயுண்டாயினமையின். எக்காலத்தும் சஞ்சார தோஷத்தை யுறுதல் நிற்றலின் "சாந்தமிகுத்தமிர்தம்" என்றது சருதி.

ரூ. சுவை ஊதியநிராதவம்:— பிறரால் எவ்வகையும் இழிவின்மையினுக்கு வேண்டியவை வேண்டியவண்ணம் தன்னிடத்தே யமைந்து நிற்றலே சுவதந்திரத்துவம்.

ஜ்ஜோ ஜோவஜாவீஸா நீஸௌ (சுவே. க. க).

"பிறவாதவராகிய ஒருவனும் அஞ்ஞனமாம் இருவரும் (முறையே) உருவும், அரூபனுமாம்"

ஹோஜா ஹோதா வெளிதாரஜ ஹோ (சுவே. க. கூ)

"போக்தா (பசு), போக்கியம் (பாசம்), பிரேரிதாரர் (பதி) என்பவற்றை அறிந்து"

விஶ்வாவிஶ்வே ஸ்ருணுத இம ஆபோ (சுவே. ஹ. க)

பற்றிலோர்கட்பயிலுறவும்பெற்
றற்றிலனவனிலமேற்சிலவெஞ்
சிற்றுணர்வுமயலாகிமிகாவெல்
லுற்றனபடியல்லவெல்லாமே.

(சங். திருவிளையாடற்படலம்.)

"பிறவாத (பசு), அவித்தை (பாசம்) என்னும் இரண்டையும் ஒழிப்பவர் மற்றொருவர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிற் கண்ட பிரதிஷேதம், இயல் (அசேதனம்பொபாசம்), அஜட்டம் (சேதனமாகிய பசு) என்னும் இருவகைப் பிரபஞ்சத்தையுஞ் செலுத்துவதனால், சிவபெருமானுக்குச் சுயதந்திரத்தையுஞ் சித்திக்கின்றது. சமஸ்தகல்யாணகுணத்தினுஞ் சுயதந்திரமாயிருத்தலிற் சிவபெருமானுக்குச் சர்வஜ்ஞத்துவஞ் சித்திக்கின்றது.

இ. [அறுப்தசத்தி:—சுவாபாவிகமாகிய சத்தியையுடைமையே அறுப்தசத்தித்துவம். இது பற்றி,

பராஸ்ய ஶக்திர்-விவிதைவ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியாச்ச (சுவே. கூ. அ)

"அவரது பராசத்தியானது சுவாபாவிகமாய், ஞானசத்தி, பலசத்தி, கிரியாசத்தி எனப் பலவாறுகக் கேட்கப்படுகின்றது" என்றற்றொடக்கத்தனவே சுருதிப் பிரமாணம். சேதனாசேதனப் பிரபஞ்சரூப சத்திவிசிட்டத்துவம் சிவபெருமானுக்குச் சுவாபாவிகமே; இதனால் நிர்காரணஞ் சிவபெருமான் *நிர்விசேடர் அல்லர் என்பது சித்திக்கின்றது.

சு, அனந்தசத்தி:—மூடிவிறந்த விசேஷசத்திபுடைமையே அனந்த சத்தித்துவம். இம் முடிவிறந்த சத்திகளினுலே சிவப்பிரமமானது பிரபஞ் சத்தை ஆக்கவும் ஆளவும் இயைந்தது. இது பற்றியே,

வஸோ ஹி ஈஶ்வரோ ந த்விதீயாய தஸ்஥ுஷ்ய-ஃ ஈஶாநீபிராஜ ஈஶத ஈஶநீபிஃ (சுவே. கூ. உ)

"உருத்திரர் ஒருவர் உளர்; (அவர்கள்) இரண்டாவதொன்றைக் கொள்வாரல்லர்; இந்த உலகம் அனைத்தையும் படைப்பனவும் காப்பனவுமாகிய சத்திகளினுலே ஆளுகின்றனர்"

யஸ்மாந்ந ஊர்தம் நோ ந தஸ்஥ுரிதி ஜ்ஞாநபலக்ரியாஸ்வரூபிணீ (அதர்வசிர)

"ஆளுவனவும், படைப்பனவுமாகிய தமது பரமசத்திகளினுலே இவ்வுலகம் அனைத்தையும் ஆளுகின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகள் (எழுந்தன). அனந்தசத்திபுடைமையாற் சிவபெருமானுக்கு முடிவிறந்த பிரபஞ்சம் வாயிகாரணத்துவஞ் சித்திக்கின்றது.

*இதனால் உபநிடதப் பிரசித்திதமாகிய பிரமம் சகுணப்பிரமமன்றி நிர்குணப்பிரமம் அன்றெனப் பெறப்படுகின்றது.

அஷ்டாமூர்திகளாகும் பவர், சர்வர், ருத்ரர், பசுபதி, உக்ரர், மஹாதேவர் என்னும் அஷ்டாமங்களுக்கும் அதிதாணமாயுள்ள (சிருஷ்டித்தல்) மூர்த்தியர் பரப்பிரம சிவபெருமான். இந்தப் பரப்பிரம சிவபெருமான் தமஸ்த சப்தங்களால் உரைக்கப்படுவதோடும், பரத்தியல்பாய் முன்னியமாய் உணர்த்துதலிலும் பவாதி சப்தங்களாற் கூறப்படுகின்றார். (இந்த அஷ்டாமங்கள் ஒழிந்த) மற்றைய ஆகமங்களிலே அச் சிவபெருமான் கூறப்படாதிருத்தலும் இல்லை.

க. பவர் :—எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உண்மையினும் பவர் என்னுந் திருநாமஞ் சிவபெருமானுக்குப் போந்தது; பூ (ஹூ) தாதுவுக்குச் சத்தி (உள்ளது) என்னும் பொருளுண்மையின், யாண்டும் வஸ்துவினைத் தையும் ஊடுருவி நிற்குஞ் சத்தின் வடிவம் பிரமமென அறியப்படுகின்றது. இது பற்றி,

வஷெவ வெஷஷ்ஷ்ஷ்ர சூவீஷெகூவோஷ்ஷீயஷ்ர

(சர்ம். உ. க, தைத். உ. க. கூ)

"சௌம்யா! சத்தாம் இதுவே முதற்கண் இருந்தது; (அது) ஏகமாம் அத்துவிதியம்"

வஷ்ஷ்ர ஜ்ஞ ஷ்ரஜ்ஞ வ்ரஹ்ம (தைத். உ. க. க)

"சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரமம்

வஷ்ர்ஷ்ர ஷ்ரவ்ராணாராமஷ்ர (தைத். க. கூ. உ)

"சத்தியானம பிராணாராமம்

ஷ்ர ஆநம்ஷ்ர (தைத். க. கூ. உ)

"மன ஆனந்தம்"

வஷ்ர ஹ்ரீஷ் (மஹா. கூக. உ)

"சன்மஹ" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகள் போந்தன. "சக்கடம்" "சற்படம்" எனச் சமஸ்த வஸ்துக்களினும் ஊடுருவி நிற்றலால், சத்ரூபமாகிய சிவபெருமானே அனைத்துக்கும் உபாதானமாதல் சித்திக்கின்றது; மண்ணோடு கூடிய கட முதலியன மண்ணையே உபாதானமாகக் கொள்கின்றன. ஆகவின், சத்ரூபமாகிய சிவபெருமான் பவசப்தவாச்சியராகின்றனர்.

உ. சர்வர்:—இம்சித்தல் எனப்படும் "சிரு" (ஸ்ரு) என்னுந் தாதுவினின்று பிறத்தலின், அது அனைத்தையுஞ் சங்கரிக்குங் கர்த்தா சிவபெருமானை-எனப் பிரதிபாதிக்கின்றது.

தவஷ்ர ஷ்ரவ்ஷ்ரஹமெதர்ஷ் ஷ்ரஹா ஹ்ராவாய வெ நஷீ

(அதர்வசிர)

"விசாசங்காரஞ் செய்பவராய், மகாகவளீகரணஞ் செய்பவராயினுக்கு நமஸ்காரம்"

யஸ்ய) ஸ்வஸ்ய க்ருத்ரஸ்ய உலூகவத ஓஷதய (கட. உ. உஇ)

"எவர்க்கு (சிவபெருமானுக்கு) பிராமணரும் க்ஷத்திரியருமாகிய இருவரும் உணவாகின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளாற் சர்வசங்காரஞ் செய்பவர் சிவபெருமான் எனக் கூறப்படுகின்றனர்.

கூ. ஈசானர்:—உபாதியிலாத பரமைசுவரிய விசிஷ்டருணமுடைமை நோக்கலின் ஈசானர் என்னுந் திருநாமஞ் சிவபெருமானுக்காயிற்று

ய ஈசாநீ ஜொகாநீஸத ஈஸாநீஹிஃ (அதர்வசிரச)

"எவர் இவ்வுலகம் அனைத்தையும் ஆஞ்ஞாசத்திகளினாலே (சுசசத்திகளினாலே) ஆளுகின்றனரோ" எனச் சுருதி கூறுதலின்.

ச. பசுபதி:—ஈசுவராயுள்ளார் எவற்றையும் ஆளவேண்டியதன்மையின், பசுபதி என்னுந் திருநாமஞ் சிவபெருமானுக்கெய்திற்று. இதுபற்றியே,

* வஷாஸீஸ ப்ரஸவதீ வஸ்ய நாஸ்த ஷுடா ஸுத்ய
ஷ்டிஃ (தைத். சங். கூ. க. ச. கூ)

"நாற்காலும் இருகாலுமுடைய பசுக்களுக்குப்பதியாயுள்ளார் ஆளுகின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்தனவாகச் சுருதி கூறுகின்றது. பாச சம்பந்தத்தினாற் பசு என்னும் வியவகாரமுண்மையின், பசு என்னுமிடத்துப் பசு பாசம் என்னும் இரண்டுங் கொள்ளக்கிடந்தன. இதுகொண்டு சேதனத்துக்கும் அசேதனத்துக்கும் நாயகர் சிவபெருமான் என அறியப்படுகின்றது.

ஞ. உருத்திரர்:—சம்சாரரோகத்தைத் திராவகஞ் செய்தலின் உருத்திரர் என்னுந் திருநாமஞ் சிவபெருமானுக்காயிற்று;

தரதி ஸொகமாதவிஸ (சாந். எ. க. கூ)

"பரமான்மாவை அறிந்தவன் சோகத்தைத் தாண்டுகின்றனன்" எனக் கேட்கப்படலான்.

ஞ. (ஈ) உக்கிரர்:—(குரிய சிந்திரர் முதலிய) பேரொளிகளின் அடக்கப்பட்டாணமின், உக்கிரர் என்னுந் திருநாமஞ் சிவபெருமானுக்காயிற்று;

(தத ஆதித்ய ஏதெஸ்மாத் ஆஜீயோ நமந்தி தஸ்மாதுக்ர [illegible])

"அவ்விடத்திற் சூரியனும் பிரகாசிக்கவில்லை, சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் பிரகாசிக்கவில்லை" எனச் சுருதி கூறலின்.

எ. பீமர்:—சேதனம் அனைத்துக்கும் பயத்தை விளைக்குங் காரணராயும், அவைகட்கு நியாமகராயுமிருத்தலிற் பீமர் என்னுந் திருநாமஞ் சிவபெருமானுக்கெய்திற்று;

மீஷாஸ்மாத்வாதஃ பவதெ (தைத். உ அ)

"இவர்க்குப் பயந்தே வாயு வீசுகின்றது" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியுண்மையின்.

அ. மகாதேவர்:—மகத்துவமாய்ப் பிரகாசித்தலினால் மகாதேவர் எனச் சிவபெருமான் கூறப்படுகின்றனர். இதுகொண்டே,

யஶ் கஶ்மாத்ருதெ ஶ்ரேஷ்டெஃ யஸ்மாத்நாஸ்தி கிஞ்சநபொதெஸ்மாத்வை ஶிவஃ ஸ்மிருதஃ ஶிவாத்ருதெ நஸ்மாத்பரதரம் நான்யத் (அதர்வஶிரஸ்)

"பின்னர் மகாதேவர் என்று எதுபற்றிக் கூறப்படுகின்றனர்? எவ்வியல்பு களையும் விடுத்து மகத்தாகிய பரமான்மஞானமயாகையாலிவ்வியல்பினாற் பூசிக்கப்படுகின்றமையின் மகாதேவர் எனப்படுவர்" என அதர்வசிரசு கூறுகின்றது. சமஸ்த சம்சாரதோஷமெலாம் அறுத்துச் சமஸ்த மங்கல குணங்களுக்கு ஆதாரமாகச் சிவதத்துவம் என அறியப்படுவதொன்றுண்டோ, அது (ஈண்டு) கூறப்பட்ட இயற்கையினையுடையதாய்ச் சமஸ்தப் பிரபஞ்சத்தையும் படைத்தலாதி கிருத்தியஞ் செய்தற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது; அவ்வியல்பினதாய மெய்ஞ்ஞானமயாய்த சிவதத்துவத்திலே பிரபஞ்சத்தின் உபாதானகாரணத்துவமும் சேர்தலின். அவ்வியல்பினதாய மகத்துவமுமாயிற் பிரமம் என்று கூறப்படும். அத்தப்பிரமமே சிவபிரான் என்று கூறியபட்டி ஆனந்தாதி குணமனைத்துக்கும் ஆசிரயமாய்ச் சித்திக்கின்றது. ஆகவின், ஆனந்தாதிகளைத் தனித்தனியே சிவபெருமான் என விகற்பமுறத் தொடல் வியர்த்தம்.

ஶாயாஜ்ஞ வுக்ய்தி0 விஜ்ஞாஜ (சுவே. ச. க0)

"மாயையைப் பிரகிருதி என அறிக" என மாயையானது காரணமாகின்றமை அது சிவனையே (வே. சூ. க. ச. க0. ற் கண்டவாறு) வேறுபடாதிருத்தலினாலேயாம்.

ஶாயி நஜ்ஞ ஶெஷஸ்ஸாழி (சுவே. ச. க0)

"மாயையுடையானாகிய மகேசுவரரை" என்னுஞ் (சுருதி) வாக்கிய சேஷ முணைமையின். ஆக்குமிடத்திலிருந்து பிரமம் காரணமும், ஏதுவினதித் விஷ்ட பிரமமாகிய அதுவே காரியமுமாகின்றது. ஆகவின், பிரபஞ் சோற்பத்தியாதி நிலைமைகளுக்கும் பிரமம் என்னும் சித்தாந்தம். (உ)

(ரூ) சாத்திரயோநித்துவாதிகரணம்.

பதார்த்தஞானமானது இலக்ஷணத்தையும் பிரமாணத்தையும் பற்றியுள்ளது. பிரபஞ்சகாரணர் பரப்பிரம சிவபெருமான் என்பதற்குப் பிரமாணம் என்னே? என,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் இறுப்பாராயினர்.

ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத் (க. க. ரூ)

(ரூ) *சாஸ்திரம் பிரமாணமாயிருத்தலின்.

சாஸ்திரம் பிரமாணமாயிருத்தலிற் பிரபஞ்சோற்பத்தி முதலிய இலக்கணமுடையவர் பரப்பிரமசிவபெருமான்.

பிரபஞ்சோற்பத்திக்குக் காரணராகிய சிவபெருமான் சாஸ்திரவாயிலாகமாத்திரம் எய்தற்பாலரா? இன்றேல் வேறு பிரமாணங்களாற் பெறற்பாலரா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அவயவத்தோடிசைந்த இப்பிரபஞ்சம் காரியமே. காரியமும் விசித்திரமாயடங்கியிருத்தலின், அது தனக்கு வாய்ந்ததோர் கர்த்தாவையுடைத்தாதல் வேண்டும். கர்த்தா ஒருவர் சர்வஜ்ஞதையுடையராக அநுமிக்கற்பாலர். இந்தக் கர்த்தா சாஸ்திரத்தினன் மாத்திரம் பெறப்படார்; இவ்விஷயத்திற் சாத்திரம் பிரமாணம் இல்லை; சாஸ்திரம் வேறு பிரமாணங்களாற் பெறவியலாத விஷயத்தைக் கூறலின். பிரபஞ்சகாரணஞ் சாஸ்திரவாயிலாகப் பெறப்படுவதன்றும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். பிரபஞ்சகாரணராகிய பரப்பிரம சிவபெருமான் வேதாந்தசாஸ்திரமொன்றினாற் பெறற்பாலர்,

நாவெஷ்வி ந்ருநூதெ கம் வ்ரூஹதஶ்ச
(தைத்திரீயப்பிராம்மணம். ரூ. கரூ. ரூ)

"வேதம் அறியாதவன் அப்பெரும் பொருளை நினைக்க இயலான்" என்றற் றொடக்கத்த சுருதிகளில் வேதாந்தசாஸ்திரமொழிந்து, பரப்பிரமசிவனுரை

தொகுத்தவனதுமறையங்கமாகமம்
வகுத்தவன்வள்ளற்பொழிற்கூகமேவினன்
மிகுத்தவன்மிகுத்தவர்புரங்கள்வெந்தறச்
செகுத்தவனுறைவிடந்திருவிற்கோலமே
(தேவாரம், திருவிற்கோலம், ஞான. ஆ)

அறிதல் கூடாதெனக் கேட்கப்படலான். அவயவமுடைமையின் (பிரபஞ் சம்) காரியமாய் முற்ற, அதனல் அது தனக்கு வாய்ந்ததோர் கர்த்தாவை யுடைத்தாக அநுமிக்கற்பாற்றென மேலே உரைத்தமை உசிதமன்று; விசித்திரமாகிய தொழில்கள் பூண்ட கோபுரம் பிராசாதமுதலியன அநேக கர்த்தாக்களையுடையனவாகக் காணப்படலான். இதுகொண்டு பிரபஞ்சம் ஒரே முதல்வனமாத்திரமுடைத்தென அநுமானிக்க இயலாது. அநுமா னத்தினல் எய்திய அந்தக் கர்த்தாவும் கர்மமுதலியவற்றிற்றொடக்குண்டவ னுக அறியப்படுவன்.

ஏதுவின்பக்ஷதர்மாநுமானவாயிலாகப் பிரபஞ்சத்துக்கு விலக்ஷண மாகக் கர்த்தா ஒருவன் உளனுகச் சித்திப்பானேனும், நிமித்தோபாதான சத்தியோடியைந்த ஒரே கர்த்தா உளன் எனச் சாதித்தல் கூடாது. ஆக லின் வேதாந்தசாஸ்திரமொன்றினுற் பெறப்படுபவரும், அந்த வேதாந்தப் பிரமாணமொன்றினலே தாபிக்கற்பாலரும் பரப்பிரம சிவபெருமான் எனச் சித்தமாயிற்று.

இன்னும் மேலே அதிகரணத்திற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சோற்பத் திக்கு இன்றியமையாதுள்ள சிவபெருமானுடைய சர்வஜ்ஞதையானது வேதசாத்திரங்கட்குங் காரணமாகச் சித்திப்பதெனப் பிரதிபாதிக்கப்பட் டதாமென்பர் சிலர்.

ஈண்டுச் சிலேஷார்த்தமுடைய காவியம் போல, இரண்டர்த்தம் கூறு தலிலச் சூசிப்பிக்கும் (இந்தச்) சூத்திரத்துக்கு வாக்கியபேதமுதலிய தோஷ பின்மையின், பின்னரும் மற்றோர் அதிகரணம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது.

ஈவ்ரு ஔஹெதா வூ்தவ்ரு நிஃவ்ஹிதஔதஔ்ரு்ஹெவ்ஹொ யஜு வெ-ஃஹ்வாஔவெஃஃ (பிரு. சு. சு. க0)

"இருக்குவேதம், யசுர்வேதம், சாமவேதம் என்பன இந்தப் பரம் பொரு ளின் சுவாசம்" என்றற்றொடக்கத்தனவாகக் கூறப்படும் விஷயமே ஈண்டு ஆராயற்பாற்று.

சிவபெருமானே வேதத்துக்குக் கர்த்தா எனல் யுக்தமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அது ஒவ்வாதென்பது;

தவெஷ நூ்நவஹிஷ்வெ வாஹாவிஈ்வநூதயா।

(தைத். சங். உ. சு. கக. உ)

"பல்வகை வடிவங்கொள்ளும் (அக்கினியே), கித்தியமாயவாக்கினலே இந் திரனே வணங்குதற்கு உருத்துகின்றனன்" என வாக்குக்கு நித்தியத்துவஞ்

சாதிக்குஞ் சுருதிக்கு ஸ்ரோதமுறுதலினாலும், வேதங்கள் சிவபெருமானின் காரியமாயின் (அவை) பௌருஷேயமாய் அப்பிராமாண்ணியப் பிரசங்க முறுதலினாலுமாம். ஆகலின், வேதத்துக்குச் சிவபெருமானைக் கர்த்தாவாகக்கோடல் எங்ஙனமோ எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். வேதத்துக்குச் சிவபெருமானைக் கர்த்தாவாகக் கோடல் யுக்தமே;

ஈஹவ ஈஹதொ ஹூஸ்தவ நிஃஸ்வஸிதமேதத்3யத்3ஹ்ருக்3வேதோ யஜுர்வேத3 ஸ்ஸாமவேத3꞉ (பிரு. ச. ச. ஈ0)

"இருக்குவேதம், யசுர்வேதம், சாமவேதம் என்பன இந்தப் பரம் பொருளின் சுவாசம்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியினுஞ் சுவாசம் போல, பரப்பிரம சிவபெருமானிலிருந்து பிரயத்தின மொன்றுமின்றி வேதத்தொகுதி உதித்தன எனப் பெறப்படலானும்,

। ஈஷாஉஸ்மாந்நா ஜேதாஸ்மாத் விஶ்வாந்நாத் ஸ்ரீஹவத்3ந்நாத்3।
ஸூதிகுத்3ரா *ஸ்ரீவஸ்மாக்ஷாஉஸ்ரீஹவாணிரிதி ஸ்ருதி꞉।

(வாயு. பூ. க. உச)

"பல்வகை மார்க்கமுடைய இந்தப் †பதினெண் வித்தைகளுக்குஞ் சாக்ஷாத்தாக முதற்கர்த்தாவாயுள்ளார் சூலபாணியாகிய சிவபெருமான் என்று சுருதி கூறுகின்றது" என்றமையின், வித்தைகள் அனைத்துக்கும் சிவபெருமானே கர்த்தாவாகக் கேட்கப்படலானுமாம். சிருட்டிக்கு முன்னே தம்மிடத்தொடுங்கின வேதங்களைப் பண்டு போலாக, முன் முன் வர்ணங்களைக் கிரமமாக ஒத்தபிரகாரம் இசைத்தருளினமையின், பின் (அவற்றுக்குக்) கர்த்தா சர்வஞ்ஞராகிய சிவபெருமான். இதுபற்றி வேதங்கள் அபௌருஷேயமாயும், சிவபெருமானுடைய காரியமாயும் ஆகின்றன. எவர் விருப்பு வெறுப்புடையரோ, அவர் வசனம் பிரமாணமன்று. சமஸ்த தோஷ களங்கமில்லாதவரும், தடையிறந்த நிரதிசய ஞானப்பிரதிஷ்டையுஷ்த்தினாலே முக்காலத்துள்ள பொருள்களையும் நேரே அறியும் விலாசமுடையவரும், சுவதப்பிரமாணமாயுள்ளவரும், பரமேசுவரரும், பரமாப்தரும்,

---

*"ஸ்ரீ" பாடாந்தரம்.

†இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களும், சிக்ஷை கற்பம் வியாகரணம் நிருத்தம் சோதிடம் சந்தோவிசிதி என்னும் ஆறு அங்கங்களும், புராணம் நியாயம் (கன்மகாண்ட பிரமகாண்டங்களாகிய பூருவ உத்தர) மீமாஞ்சை தருமசாஸ்திரம் என்னும் நான்கு உபாங்கங்களும், ஆயுர்வேதம் தனுர்வேதம் காந்தருவவேதம் அர்த்தவேதம் என்னும் நான்கு உபவேதங்களுமாகிய பதினெண்வித்தைகளுள்ளே பிரமகாண்டத்தினுலேலும் உபப்பிருங்கண புராணசம்பத்தினுலேலும் சிவாகமம் சங்கிரகிக்கப்படும்.

விரும்பிய அனேத்தமுடையருமாம் சிவபெருமானுடைய பிரமத்தின் வசனம் பிரமாணமே.

ரஸஸர்ந வ்ஹவ-ஃ வீஜ்ரா நாழ் (மகா. கள. தி)

"சமஸ்தவித்தைகளுக்கும் ஈசானர்"

வஜெநா ஜெவஸ்ஸுலயா வ்ஜ்ரா வஸய்நஸ்ஸு (மகா. கo. ங)

"அந்தச் சிவபெருமான் நம்மைச் *சிவஞானத்தினுலே சேர்ப்பாராக" என்னுஞ் சுருதிகளினுற் சிவபெருமானே சமஸ்த வித்தைகளுக்குப் பிரவர்த்தகராதலும் அருண்ஞானத்துக்குக் காரணராதலுங் கேட்கப்படுகின்றது. இது கொண்டு சமஸ்த வஸ்துக்களையும் பிரகாசிப்பிக்கும் வேதங்களுக்குச் சிவபெருமானே கர்த்தாவாதலின், அவருக்குச் சர்வஞ்ஞதை உண்டென நிச்சயிக்கப்படுகின்றது; அறியாததொன்றைக் கூறல் கூடாமையின். சர்வவியாபகராகிய சிவபெருமான் பொருள்களனேத்தினும் இயைந்துநிற்றலான், அவர்க்குச் சர்வஞ்ஞத்துவஞ் சித்திக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும், சர்வவஸ்துக்களையும் விளக்கும் வேதங்களுக்கு அவர் கர்த்தாவாதலும் ஓர் விசேடத்தைக் காட்டுகின்றது. தீபமானது தன்னொளியோடு சம்பந்தமுற்ற இரசமுதலியவற்றை விளக்காது ரூபத்தையே விளக்குமாறு போல, சிவபெருமான் அங்ஙனஞ் செய்வாரல்லர்; பின் அவர் சத்தியோடிசைந்த அனேத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றனர்.

(பூருவபக்ஷம்) சிவபெருமானுடைய சர்வஞ்ஞதையானது வேதத்திலே கூறப்பட்ட பொருள்கள் அனேத்தையும் அறிதலே. அங்ஙனமாயின், வேதார்த்தங்களே உணர்ந்த மகா இருஷிகளுக்குஞ் சர்வஞ்ஞத்துவஞ் சித்தமாகின்றது. பின் வேற்றுமை என்னே எனின்,

(உத்தரம்) அன்று; வேதங்களுக்குக் கர்த்தாவாகிய சிவபெருமான் அதிகஞானமுடையர். வியாகரணமுதலியவைகளிலே மிகுந்த அர்த்தங்களே அறிந்த பாணினிமுதலாயினோர் அவ்வியாகரணமுதலியவற்றிற்கு ஆக்கியோர்களாதல் காணப்படுகின்றது. வேதமானது சர்வார்த்தங்களையும் விளக்குமேனும், அனேத்தையும் முக்கியமாய் விளக்கவில்லே; அது சிலவற்றை இலக்ஷணையாகவும், சிலவற்றைச் சாமானியமாகவும், சிலவற்றை

*இப்பொருள்படவே "அவனருளாலேயவன்றருண் வணங்கி" (திருவாசகம், சிவபுராணம், கஅ) எனவும், "அப்படியுமன்றிறமுமவ்வண்ணமுமவனருளே கண்ணுகக் காணினல்லால்" (பொது, நாவு., திருவிருத்தாண்டகம், கo) எனவும், "நின்னருட்கண்ணுலேக்காதார்ல்லாதாரே" (திருவாரூர், திருத்தாண்டகம், க) எனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. *சமே-அம் இலக்கம் பார்க்க.

விசேஷமாகவும் (உணர்த்துகின்றது). சிவபெருமானே சர்வசாக்ஷியாய் அனைத்தையும் அறிகின்றனர். வேதத்துக்கும் சிவபெருமானுக்கும் இத்தனைதான் வேற்றுமை கொள்ளப்படுகின்றது.

(ஆக்ஷேபம்) சிவபெருமான் மாத்திரம் வேதத்துக்குக் கர்த்தாவாதல் நியமமில்லை;

ஷஷ்ட்யோதா ஜெவ ஊஷுவா வ்ருஜாவதிரிஷ்ட ஸவ்ஜஜ்ஞ ஜெவா யஜுஷ்மஷி வாசோநி (தைத். பிரா. உ. கூ. உ. கூ)

"ஷட்ஹோத்திரியாகிப் பிரஜாபதி இருக்கு யசுர் சாமங்களாகிய இவை அனைத்தையும் (படைத்தனர்)" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகள் கேட்கப் படலான், இரணியகருப்பர் முதலாயினேரும் வேதங்களுக்குக் கர்த்தாவாகப் பெறப்படுகின்றனரே எனின்,

(சித்தாந்தம்) அன்று; இரணியகருப்போற்பத்திக்கு முன் வேதங்கள் இருந்தமையின்.

யோ ப்ரஹ்மாணம் விதயாதி வாவ்ஷ்ம் யோ ஜெவ வெதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதி தஜெவை (சுவே. சூ. கஅ)

"பிரமாவை முதற்கண்ணே படைத்து, அவருக்கு வேதங்களை அருளினர்" எனச் சுருதி கூறுகின்றது. எவர் தேவர் அனைவர்க்கும் தலைவராய் இரணியகருப்பர்க்குக் கர்த்தாவாய், இவருக்குச் சமஸ்த வேதங்களையும் உபதேசித்தாரோ, அவரே சர்வாதிகரும், வேதகர்த்தாவும், பரமதேசிகருமாம். இதுபற்றியே,

யோ தெவாநாம் ப்ரயமம் வாமஜாயிதாக்ர ஸாஜெந ஸஹ ஷிஷ்ட ஹிரண்யகர்ப்பம் வ்ருதக ஜாயமாநம் ஸ நெந தெவ்ஸாஷயா வ்ருத்யா ஸம்யாநக்ஷாம் (சுவே. ச. கஉ)

"தேவர்கள் எல்லோருக்கும் முன் உளராய், இரணியகருப்பர் பிறக்க எந்த விசுவாதிகரான்ய உருத்திர மகா இருஷி முதற்கண்ணே கண்டனரோ, அவர் நம்மை அருண்ஞானத்தினைற் சேர்ப்பாராக" எனச் சுருதி தெளிவுறக் கூறுகின்றது.

"எவர் மகா இருஷியாயும், வேதகர்த்தாவாயும், சர்வஞ்ஞத்துவமுதலியவற்றைச் சித்தம் அசித்துமாம் பிரபஞ்சத்திற்கு அதிகாரியும், பரப்பிரமமாகிய உருத்திரருமாகி, சர்வதேவர்களுக்கும் இந்திரர்களுக்கும் ஆதியா

யும், தமது சங்கற்பத்தினுலே காரணமாகிய தம்மிலிருந்து தோன்றுபவரு மாயுள்ள இரண்டியகருப்பராகிய பிரமாவைச் சிருட்டிகாலத்திலே சர்வ ஞானோபாய சகல வேதோபதேசரூபமாகிய அநுக்கிரகதிருஷ்டியினுல் திரு நோக்கஞ் செய்தாரோ, அந்தப் பரமதேசிகரே சகல சம்சார பாசமாகிய பெரிய அஞர்த்தத்தை நிவாரணஞ் செய்தற்குக் காரணமாயும், பரமாபிர்த இலக்குபியை அடையச் செய்வதாய பரமானந்தத்தை விளைப்பதாயும், அத னுற் பரம மங்கல ரூபமாய் வேதாந்தசாரசமரசஞ் சித்திக்கப்பெறுவதாயு முள்ள ஸ்மிருதி எனப்படுங் தம்மைப்பற்றிய ஞானகலேயோடு கம்மையுஞ் சேர்ப்பாராக" என்பதே (மேலே கூறிய) சுருதியின் தாற்பரியம். ஆக லின், சமஸ்த வேதங்களுக்குங் கர்த்தாவாதல் சிவபெருமானுக்குச் சித்தித் தவாருயிற்று. "வாக்கு நித்தியம்" என்னும் சுருதியானது விரோத முறுது; முன்னரே சத்தாரூபமாயிருந்த வேதங்கள் சிவபெருமானல் ஆக் கப்பட்டமையின். இங்ஙனம் வேதங்கள் சிவபெருமானுல் அருளப்பட்ட வென்பதும், அவை நித்தியமென்பதும் விரோதமுறுவன அன்றே. (கூ)

(சு) சமந்வயாதிகரணம்.

முதலாம் அதிகரணத்தில் ஆராயற்பாலதாம் விருப்பத்தினுலே பிரதி பாதிக்கப்பட்ட பரப்பிரம சிவபெருமானே அறியும் பொருட்டுப் பிரமலக்ஷ ணம் வேண்டப்பட்டவிடத்து, இரண்டாம் அதிகரணத்தினுலே பிரபஞ் சோற்பத்திரூபமாகிய இலக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இதற்குப் பிரமாணம் என்னே என்று வினவ, மூன்றும் அதிகரணத்தினுல் வேதாந்தசாஸ்திரம் அந் தப் பரப்பிரம சிவனே அறிதற்குப் பிரமாணமாதலும், அந்தச் சிவபெருமான் வேதாந்தசாஸ்திரத்துக்கு மூலமாதலும் நிரூபிக்கப்பட்டன. எதனுல் எந் தப் பொருள் மாறுபடாது சித்திக்கின்றதோ, அதுவே அந்தப் பொருட் குப் பிரமாணமாகக் கூறப்படுகின்றது. வேதாந்தவாக்கியங்கள் எங்ஙனஞ் சிவபெருமானேச் சாதிப்பவென ஆக்ஷேபிக்க, (அதற்கு உத்தரமாக) நான் காம் அதிகரணம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது.

தத்து ஸமந்வயாத் (க. க. சு)

(சு) அதனையே *(வேதாந்தம்) ஓரே சம்பந்தமுற இசைக்கின்றமையின்.

தத் (அதனை) என்னும் மொழியானது (ஈண்டு) ஆரம்பித்துக் (கூறிய) பிரமத்தின் மேற்று. "து" என்னும் மொழியினுல் வேத வாக்கியம் அனைத்

*"வேதத்தின்பொருளானை" (திருவன்பார்த்தான்பனங்காட்டேச, சுக்., ஆ) எனவும், "மருவினிய மறைப்பொருளே மறைக்காட்டானை" (திருமாற்பேறு, திருத் தாண்டகம், க) எனவும் கூறப்பட்டமையும் ஓர்க.

துங் தொகுக்கப்படுகின்றன. சமன்வய சப்தஸ்தாற்பரியத்தினுலே சம்பந்தங் கூறப்படுகின்றது.

படவே, "பிரமத்தை வேதாந்த வாக்கியங்கள் தாற்பரிய லிங்க சம்பந்தத்தினுல் உணர்த்துகின்றன"

என்பது சூத்திரார்த்தம். இவ்வதிகரணத்துக்குச் சமஸ்த வேதாந்த வாக்கியங்களும் விஷயம்.

வேதாந்த வாக்கியங்கள் பிரமத்தை உணர்த்துவது யுக்தமா? அன்ரு? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சப்தத்தின் பொருளை உணர்த்துவது யாண்டும் (அவ்வி ரண்டுக்குமுள்ள) சம்பந்தக்கிரகணத்தை அபேக்ஷித்துள்ளது; சப்தம் அர்த் தம் என்னும் இரண்டின் சம்பந்த ஞானமின்றிப் புருஷனுக்குச் சப்தார்த்த ஞானம் எய்தமாட்டாது. சம்பந்த ஞானமும் விருத்தவியவகாரம் பற்றியது. வியவகாரமும் காரியமொன்றை விஷயமாய்க் கொண்டது. எங்ஙனமெனின், "பசுவைக் கொணர்க," "பசுவைப் பிணிக்க" என்று ஏவுகின்ற விருத்த னுடைய வாக்கியத்தைக் கேட்ட பின்னர், அதனைச் செய்யமுயன்றவனும் ஏவப்பட்டவனுமாகிய விருத்தனை அறிந்து பக்கத்தில் நின்றவன் இம்மொழி களின் பொருள் என்னை என இங்ஙனம் யோசிக்கின்றன்; எப்பிரகாரத் தினுலும் இம்மனுஷன் (தான் இன்ன) காரியஞ் செய்யவேண்டும் என்று அறிந்தபின்னர், (அது) செய்யப் பிரவர்த்திக்கின்றனன்; அந்தக் காரிய ஞானமும் (பசுவைக் கொணர்க என்றற்றொடக்கத்த) இவ்வாக்கியத்தினுல் உற்பத்தியாயிற்று; அங்ஙனமின்றேல், இந்த (ஆஞஞா) வாக்கியங் கேட் டபின்னர், இவனுக்குப் பிரவர்த்தி எங்ஙனம் பிறக்கும்! பின்னர்ப் பசு வைக் கொணர்ந்து பிணித்தலைக் கண்டபோது இன்னகாரியம் நடந்ததென நிச்சயிக்கின்றன். சப்தத்தின் பொருள் காரியமாயிருத்தலின், (முன்னுளதா மெனச்) சித்தித்த பிரம விஷயத்திலே சப்தத்துக்குப் பிரமாணமில்லை.

மேலும், காரியவிசேஷமாயுள்ள பிரபஞ்சத்துக்குப் பிரமமாகிய விசே டகர்த்தா அனுமானத்தினுற் சித்திக்கின்றமையின், இவ்விஷயத்தில் அப் பிராப்த விஷயங்களையுணர்த்தும் வேதாந்தவாக்கியங்கள் எங்ஙனம் பிர மாணமாகும்! இன்றேல் வேதாந்தவாக்கியம் அனைத்தும் விதிகளைக் காட்டு வனவன்றி, பிரமத்தை உணர்த்தா. இந்த இரண்டையும் உணர்த்துமாயின், வர்க்கியபேதம் எய்தும். ஆகலின், வேதாந்தவாக்கியங்கள் பிரமத்தை உணர்த்துதல் யுக்தமன்ரும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) அது யுக்தம்; வேதாந்தவாக்கியங்கள் தாற்பரியலிங்கசம் பந்தத்தினுற் பிரமத்தை உணர்த்துஞ் சாமர்த்தியமுண்மையின்.

வியற்பத்தியான தி சாரியத்தினின்ம பெறப்படுதலாற் சித்தித்தபிமவிஷயத்திற் சுருதியானது பிரமாணமில்லை என்றமை பொருந்தாது; "உனக்குப் புத்திரன் பிறந்தான்" என்றற்றொடக்கத்த சித்தித்த அர்த்த வாக்கியங்களினுஞ் (சப்தார்த்த) சம்பந்த ஞானம் பெறப்படுகின்றமையின். விருத்தவியவகாரத்தினும் அறிபவனனவன் (வியுற்பித்சுவானவன்) தான் முயறற்குக் காரணமாய காரியஞானமானது பதார்த்தஞானத்துக்குப் பின் உளதாகப் பெறப்படலான், ஏவப்பட்ட விருத்தனுடைய பிரேரகவாக்கியம் பதார்த்தஞானத்தைப் பிறப்பிக்கின்றதென நிச்சயிக்கின்றனன். ஆகலின். சித்தித்த பொருள்களினுஞ் சப்தத்துக்கு அபிதானநிச்சயமுண்டு.

இன்றேல், ஈண்டு விருத்தவியவகாரத்தைமாத்திரம் பற்றவேண்டிய தென்? வியுற்பத்தி வேறு பிரகாரமாயுஞ் சித்தித்தலின். மாதா முதலாயினோர் பாலர்களுக்குக் கைவிரன் முதலியகொண்டு சந்திரன் பசு முதலியவை காட்டி, அந்தந்தச் சப்தங்கள் அந்தந்தப் பொருள்களிலே பிரயோகிக்கப்படுதலை மிகுதியும் படிப்பிக்க, அப்பாலர்கள் அந்தந்தப் பொருள்கள் இவை இவை என்று அறிந்துகொள்கின்றார்கள். காவிய நாடகங்களே அறியாதவர்கள் அவற்றை அறிந்த புருஷனை அடைந்து பதச்சேதம் செய்து, இன்ன சப்தத்துக்கு இன்னபொருள் என்று கூற, சப்தம் அனைத்தின் பொருள்களையும் அறிந்துகொள்கின்றார்கள். இங்ஙனஞ் சித்தமாயுள்ள வஸ்துவினும் ஞானமுண்மையான், அங்கே சப்தத்துக்குப் பிரமாணமுண்டு; ஆகலின், வேதாந்தவாக்கியங்களும் பிரமத்தைக் குறித்துப் பிரமாணமே.

பிரபஞ்சம் காரியவிசேடமாயிருத்தலின், விசேஷகர்த்தாவாகிய பிரமமும் அணுமானத்தினுற் சித்திக்கின்றதென்றமை பொருந்தாது; விசித்திரமாகச் செய்யப்பெற்ற இரதம், கோபுரம், பிராசாதமுதலியன (தனித்தனியே) பல கர்த்தாக்களையுடையனவாய்க் காணப்படுதல் கொண்டு அணுமானத்தினுல் இந்த உலகம் ஒரே கர்த்தாவையுடையதென்று சாதிக்கக் கூடாமையின். கர்மமுதலியவற்றின் வயத்தனுயிருக்கின்றன் கர்த்தா என்பது அணுமானத்தினுல் மேலே கூறப்பட்டமையின், பிரமம் அணுமானத்தினுற் பெறற்பாலதொன்றன்று. மேலும், சுருதியோடியைந்து நிற்றலின் அணுமானமும் பிரமத்தையுற்றுப் பிரமாணம் ஆகுக. எந்த இடத்திலே வாக்கியங்களுக்குத் தாற்பரியமுளதோ, அந்த இடத்திலே அவைகள் பிரமாண்ம்; பிரத்தியகூதி விஷயங்களுக்குப் போல, எல்லாப் பொருள்களுக்குமன்று.

வேதாந்தவாக்கியங்கொண்டு பிரமத்தைத் தாற்பரியத்தினுல் நிர்ணயஞ் செய்தற்பொன்ற இலிங்கங்கள் எவை எனின், அவை உபக்கிரம உபசங்

காரம், அப்பியாசம், அபூர்வதை, பலம், அர்த்தவாதம், உபபத்தி என ஏழாம் என்று கூறுகின்றனர்.

ஆகமன், சண்டு உபக்கிரமமுதலிய இலிங்கங்களினால் வேதாந்தவாக்கியங்கள் பிரமத்திலே தாற்பரியமுடையவென நிச்சயஞ் செய்யப்படுகின்றது. எது உபக்கிரமோபசங்காரங்களிலே தாற்பரியநிர்ணயஞ் செய்யப்படுகின்றதோ, அதுவே வேதாந்தவாக்கியங்களின் சிரவணம் என்று கூறப்படுகின்றது.

ஜ்ஞானவ்ருலவ உஷ்வ ஜ்ஞானஜ்ஞ நிவ்ருத்திர்க்ஷ்ர வாக்ய வெதாஜ்ஞவாக்ய நாம ஸ்ரவணம் தத்ப்ரதிபாதிக்ஷ்ர ஸ்ரவணம் நாம வாக்யார்த நாம வெஷிகா நாம வாஸ்தவிக உபக்ரமோபஸிஹி ஷ்டிலெமஸ்ரி வெ தாத்பர்யநிர்ணயஃ॥

"அஞ்ஞானத்தினலாவது துக்கம், அந்த அஞ்ஞானத்தை ஒழிப்பது ஞானம், அந்த ஞானத்தை உதிப்பிப்பது சர்வவேதாந்தவாக்கிய சிரவணம், வேதாந்தவாக்கியசிரவணமானது உபக்கிரமாதிலிங்கங்களினுலே பரத்துக்குமேற் பராகிய சிவபெருமானிலே தாற்பரியநிர்ணயஞ் செய்கின்றது" என்பது.

வேதாந்தவாக்கியங்களுக்குத் தாற்பரியநிர்ணயம் பிரமமாகிய சிவபெருமானிலேயாமென உணர்த்தும் உபக்கிரமோபசங்காரம் ஒரு இலிங்கம். சண்டு தாற்பரியம் என்பது அந்தச் சிவப் பிரமசொரூபோபாசனை விஷயம் (பற்றியது). பின் வரும் சுருதிகள் முறையே உபக்கிரமோபசங்காரத்தை உணர்த்துவனவாயின:—

ஸஜ்ஜெவ ஸெளம்யெதமக்ர ஆஸீத் (சாந். உ. க)

"சௌமிய! சத்தாம் இதுவே முதற்கண் இருந்தது" என்பது உபக்கிரமம்.

தத்வமஸி (சாந். உ. க. ஈ)

"அது நீயாகின்றனை" என்பது உபசங்காரம்.

யாதாத்ம்யஜ்ஞானநிஷ்டஸ்ய நிஷ்ரேயஸ (மகா. அ. ஊ)

"சிவப்பிரசாதத்தினுலே அவரது நிரதிசயானந்தரூபத்தை அறிபவனின்றனன்" என்பது உபக்கிரமம்.

ஸ ஏவ வரிவஸ்யெவமாத்மா (மகா. வே. அ)

"எவர் பரோ அவர் மகேசுவரர்" என்பது உபசங்காரம். இவ்வண்ணம் (உபக்கிரமோபசங்காரங்களால்) பிறவிடங்களினுங் காண்க.

தத்வமஸி

வவெ-ர் வெ ரூஜ்ர் (மகா. கூ. உ)

"எல்லாம் உருத்திரரே"

கூவிகூவதய உரவதயெ (மகா. கூ. ச)

"அம்பிகாபதியார்க்கு உமாபதியார்க்கு" (நமஸ்காரம்)

யொ வெவ ரூஜ்ரவுமுவா நூ ஹ-்வவ்வஃ (அதர்வசிரசு)

"எவர் உருத்திரரும் பகவானுமாயினரோ, அவர் பூமி அந்தர சுவர்க்கம்" என்பன அப்பியாசலிங்கம். வேத மொழிந்த மற்றெப்பிரமாணத்தினும் (பிரமம்) அறியப்படாதென்பது அபூர்வதை. பிரமஞானம் பலம். பிரபஞ்சத்தின் பிறப்பிருப்பிறப்பு முதலியன அர்த்தவாதம். உபபத்தியாவது (சுகூத்தியதிகரணமுதலியவற்றிற் போல உதாகரணத்தினுற் சர்வவேதாந்த வாக்கியங்கள் வியாபகமுடைமையின் எப்பிரமாணத்தையும்) விரோதிக்காவெனல்; இன்றேல் (சென்மாத்தியதிகரணத்திற் கூறியது போல ஜகத்காரணத்துக்கு வேண்டிய) சர்வஞ்ஞதாதி குணங்கள் அமைந்திருத்தல். இந்த இலிங்கங்கள் கொண்டே வேதாந்தவாக்கியங்களுக்குப் பிரமத்திலே தாற்பரியஞ் செயற்பாற்று. வேதாந்தங்கள் கேவலம் பிரமபரமாக இன்று; பின் அவை,

சூ தா வா கரெ ரூ வஷ்வஃ (பிரு. ச. ச. கி)

*"ஆன்மாவே காணற்பாற்று" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகள் (பிரம) தியானவிதிபரமாயும் இருப்பனவாக அறியப்படுகின்றன. இந்த இருதிறத்தனவாகவும் வேதாந்தவாக்கியங்கள் பேதமுறுவனவாம் என்று கூறினமை பொருந்தாது; ரூபத்தை விளக்கும் கண்ணினுலே திரவியம் அறியப்படுமாறு போல, விதிபரமாகிய வேதாந்தவாக்கியங்களினுலும் பிரமம் அறியப்படுதலின். வேதாந்தவாக்கியங்கள் உபயபரத்துவமாதல்பற்றி விரோதமில்லை.

(ஆக்ஷேபம்) சாப்தமே பிரமஞானம்; இந்தப் பிரமஞானம் பிரமத்தை உணர்த்துஞ் சுருதிகளினுற் பெறப்படுகின்றது. அங்ஙனமாயின், அந்த விதியினுற் பிரயோசனம் என்னை எனின்,

(உத்தரம்) பிராப்தமாயிருந்தாலும் (அஃதாவது பிரமஞானம் விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும்) மந்திராதிகளிலே போல் விதித்தல்பற்றி விரோதமின்று; திரவியங்களையும் தேவதைகளையும் அறிவிக்கும் மந்திரங்களை உரைக்குங்கால், திரவியமுதலியவற்றின் ஞானம் எய்துமேனும், பின்னர் அனுஷ்டானகாலத்திலே,

* 50க-ஆம் இலக்கம் பார்க்க.

ஶ்ரோதவ்ய: மந்தவ்ய: நிதித்யாஸிதவ்ய:

"மந்திரங்கொண்டு (திரவியங்களோடும் தேவதைகளோடும்) நினைக்கத்தக்கது" என்னும் பிரயோகவிதியானது மற்றோர் ஞானத்தை அனுஷ்டிக்க வுற்றி நின்றது; அங்ஙனம் ஈண்டுமாம். உற்பத்திவிதி, வினியோகவிதி, அதிகாரவிதி என்பன இன்மையின், பிரயோகவிதியும் இல்லை எனச் சங்கிக்கத்தக்கதன்று. பிரகரணவசத்தால் உற்பத்திவிதியானது அத்தியாகாரத்தினைத் தெரிக்கும்போது, சமமுதலியவற்றைக் கற்பித்து ஆன்மாவைக் காண்க" என வினியோகவிதி எய்துகின்றது. பின்னும் இராத்திரிசத்திரநியாயங்கொண்டு,

ஜ்ஞாதவ்யோ விவ0 ஶ்ரோதவ்ய: மவ0 (சுவே. உ. கஅ)

"சிவபிரானை அறிந்து பாசங்களனைத்தினின்றும் விடுபடுகின்றான்" என்ற தற்றொடக்கத்த அர்த்தவாதத்தினைற் பெறப்பட்ட முக்திகாம அதிகாரி கற்பிக்கற்பாலனாகின்றான். ஆகலின், முக்திகாமன் அடக்கமுதலியவுடையனாய்ப் பிரமஞானத்தைப் பெறுக என்பது பிரயோகவிதி.

(ஆக்ஷேபம்) பிரமஞானமானது விதியின்பாலதொன்றன்று.

ஸ்ருதா வா அரே த்ரஷ்டவ்ய: (பிரு. ச. ச. இ; கூ. இ. சு)

"ஆன்மா காணற்பாற்று" என்றற்றொடக்கத்தவற்றிலே நித்தியமும், வியாபகமும், நிர்விகாரமும், விசுத்தமாயுமுள்ள பிரமமாகிய ஆன்மாவை விதிசம்பவமாகிய கர்மகாரகமாகக் (காணற்பாலதாம் ஓர் வஸ்துவாகக்) கொள்ளல்கூடாது; பிரமத்துக்கு உற்பத்தியேனும், பிராப்தியேனும், விகாரமேனும் எய்தாமையின். சுவதந்திரபலத்தின் பொருட்டுச் சத்துவியாயன் கொண்டு கர்மகாரகமாகிய இரண்டாம்வேற்றுமையைத் தவிர்த்துக் கருவிப் பொருளாகிய மூன்றும் வேற்றுமையாகத் திரித்து,

ஸ்ருதாநு0 வாரிவஸ்யேத் (பிரு. அ. ச. சு)

"ஆன்மாவினாலே காண்க" என்று விதித்தலும் கூடாது; பேதமுறுதலான். (அக்கினியில் எறிந்தமையால்) சத்துக்களின் பஸ்மீகரூபமாகிய வேறுபாடு நேர்வதால், அவைகளிற் சப்தத்தினைற் கரணத்துவம் இருப்பினும், பொருளினைற் கர்மத்துவம் உண்டு; இது ஆன்மாவில் எய்தாது. ஆதலின் வேதாந்தம் பிரமஞானவிதிபரம் அன்றும் எனின்,

(உத்தரம்) அன்று; கர்மத்துக்குரிய பிறப்புமுதலாயின பரமான்மாவுக்கு இன்றேனும், கர்த்தாவிலிருந்து பெறப்படும் மோக்ஷத்தின்பொருட்டு விதித்தல் யுக்தமாமாதலின்.

(ஆக்ஷேபம்) பிராப்தமாயுள்ளதற்கு விதி என்பதொன்று எற்றுக்கெனின்,

(உத்தரம்) பிராப்தமாயுள்ள கர்மம் இடைவிடாச் செய்வதாயேனும், விடாமற்றிச் செய்வதாயேனும் இருக்கின்றது. இவ்விரு பிரகாரமாகவும் நியமவிதி நேர்கின்றது.

(ஆக்ஷேபம்) அவ்வாறிருக்குங்கால், வேதாந்தங்கள் விதிபரமாயிருக்கும்போது பிரமபரமாயிருத்தல் ஒவ்வாது. ரூபத்தை அறியும் கண்ணி னுலே நிகழியும் (காணப்பட்டதற்) போல, விதிபரமாயுள்ள வேதாந்தங்களாற் பிரமத்தை இத்திப்பதென (முற்) கூறினமை யுக்தமன்று. சம்யக்த முஷ்கரன் ஒல்வோர் வஸ்துவையும் நிரபேக்ஷமாய்க் குறிப்பதில் கண்ணினது பிரமாணம்; சப்தம் (சுருதி) அவ்வாறின்று. ஆயின் யாண்டுத் தாற் பரியமூளதோ, ஆண்டுப் பிரமாணம். ஆகலின் வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கும் பிரம்மத்தை உணர்த்துதலும் பிரமஞானத்தை விதிப்பதுமாகிய இரண்டும் எய்தாவாம் எனின்,

(உத்தரம்) அன்று;

வரீயொ யஜ்ஞ (தைத். சங். க. சு. க)

"சமித்துக்களை ஓமிக்கின்றன" என்றற்றொடக்கத்த வாக்கியங்கள் பஞ்சப் பிரயாஜத்தை விதித்தலும் அதின் அனுஷ்டானக்கிரமத்தை விதித்தலுமாகிய உபயப்பரம்மாக இருக்கக் காண்டலின். வேதாந்தவாக்கியங்களும் பிரமோபாஸனத்தையும் மோக்ஷோபகாரகமாகிய பிரமஞானத்தையும் விதித்தல் யுக்தமே.

(ஆக்ஷேபம்) பிரமம் வேதவாக்கியத்திலுலேதான் அறியப்படுகையால், அத்தப் பிரமஞானவிதி பிரயோசனமுடைத்தன்று; அந்த ஞானம் பூர்வ ஞானத்தினும் சம்பவித்தலான் எனின்,

(உத்தரம்) அன்று; வாக்கியம் வாயிலாகப் பிரமம் பரோக்ஷமாக அறியப்படினும், பிரமசாக்ஷாத்காரத்தின் பொருட்டு ஞானவிதி பெற்றுத்தமாதலின். பேதம் என்னை எனின், சப்தத்தினுலாய ஞானம் சாக்ஷாத்காரஞானத்துக்கு ஹேதுவாகாது; பின் அது உபாசனரூபஞானமே. இங்ஙனம்,

யுக்தோ ஹ்யபி த்⁻யானஸ்ய ஸாமான்யாத்ஸ்ம்ருதிவத் தத்வம் பூர்வவாத் (கைவ. எ)

"பூதயோனியும், சமஸ்தசராசரியுமாயுள்ளானைத் தியானித்து முனியானவன் இருளுக்கு மேலே போகின்றன"

"அண்டமாரிருநீருடைத்தும்ப
ருண்டுபோலுமோரோண்சுடராச்சுடர்
கண்டிலர்காரிவாரறிவாரெலாம்
வெண்டிங்கட்கண்ணிவேதியனென்பரே"

(தித்தந்தொகை, திருக்குறுந்தொகை, உ)

என்று ஸ்ரீவாசகர் இச்சருதியொருள் கொண்டருளினர்.

ஸ்யாநமிஷ்டாதிவ வாஸ்ய ஏவமதி ஏஷீஃ (கைவ. கக)

"பண்டிதன் தியானங்கொண்டே கடைதலான் மாத்திரம் பரிசத்தைத் தின்கின்றனன்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளினும்,

ஜாகூா தெவம் நிஷ்டெத வஸ்வாபொஃ (சுவே. கஅ)

"சிவபெருமானே அறிந்து சமஸ்தபாசங்களினின்றும் வீடுறுகின்றனன்"

ஏஸஸ்ய கம ஜாகூா கூஷ்டா ஹவஷி (சுவே. கூ. எ)

"அவ்வீசுவரரை அறிந்து சிவசாம்பராகின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளினும்,

ரொாதவ்ய ஸ்ரோதிவாகெஹெஹ்யோ மதவ்யஸ்சாவபத்திஹி:
மதா ச வஸ்தவ ஏயுய வனெத ஸுஸ்நஹெதவ:॥ ///

"சுருதி வாக்கியங்களினுலே * சிரவணஞ் செய்யத்தக்கது; பொருந்துமாறு மனனஞ் செய்யத்தக்கது; சிந்தித்த பிற்பாடு இடையிடின்றித் தியானஞ் செய்யத்தக்கது; இவை (பிரம) தரிசனத்துக்கு ஏதுக்கள்" என்று ஸ்மிருதியினுஞ் சிரவணமனனத்தினுல் எய்திய பேற்றைப் பிரியாதுள்ள நிதித்தியாசனமானது பிரமசாக்ஷாத்காரத்துக்கு நிமித்தம் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது; இதுகொண்டு உபாசனரூபமாகிய ஞானமே மோக்ஷபலம் என விதிக்கப்படுகின்றது.

ஆதெநுவாதாநம் வஸ்ரூஷ (பிரு. சு. ச. உரு)

"ஆன்மாவிலே (சத்தியோடு கூடப் பரம) ஆன்மாவைக் காண்க (உபாசிக்க)"

ஸஹ்ராகாஸஜ்யெஜ்யாயீ (அதர்வசிகை)

"ஆகாயமத்தியிலே சம்புவானர் தியானிக்கற்பாலர்"

தஜ்ஜாதி ஸாதி உவாவஸீத (சாந். கூ. கச. க)

"இந்த உலகமானது அவரிலே தோன்றி நின்று ஒழிதலைக் கண்டு, ஒவ்வொருவரும் சாந்தமாக அவரை உபாசிக்க"

வராஹநயொஹ்யாவாஹ்வ (தைத். க. சு. உ)

"பிராசீனபோக்கியனே வருகி" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளினும், அங்ஙனமே

ஹரஹ்விதாவொதி வாஸ்ரு (தைத். உ. க)

---

* "கற்றல்கேட்டலுடையார்பெரியார்கழல்கையாற்றொழுதேத்தப்
பெற்றமூர்த்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே"
(திருப்பிரமபுரம், ஞான. உ)

† இது திருச்சித்திரம்பலத்தின் மேற்று.

"பிரமத்தை அறிபவன் நிராதிசயபிராமானந்தத்தை அடைகின்றன்" என்றற் றொடக்கத்த சுருதிகளினும் பிரம்சொரூபமும், (அதன்) உபாசனையும், பயன் முதலாயினவும் உபதேசிக்கப்படுகின்றன. அங்ஙனமின்றேற் சத்திய முத லிய குணங்களுடையதாக விசேடிக்கப்பட்ட பிரமத்தோடு கூடச் சகல காமப் பேறும், அப்படிப்பட்ட பிரமசாக்ஷாத்காரபலமும் எங்ஙனம் சித்திக்கும்! ஆகலின்,

வதை0 ஜ்ஞ நநதை0 வ்ரஹ (தைத். உ. க. க)

"சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரமம்"

சூநை0ஷ0 வ்ரஹ (தைத். ஈ. கூ. உஅ)

"அனந்தம் பிரமம்"

சூகாஸஸரீரை0 வ்ரஹ (தைத். க. சு. உ)

"ஆகாசசரீரம் பிரமம்"

வதை்யாத்ம வ்ராணாராம0 ம நை சூநை0ழ்ஏ (தைத். க. சு. உ)

"சத்தியான்ம பிராணராமம்; மன ஆனந்தம்"

ஸாஜி வஷ்ரை ஹ்ரீதஏ (தைத். க. சு. உ)

"சாந்தி சமிர்த்தம் அமிர்தம்"

ஓதை0 வதை்0 வரை0 வ்ரஹ வாராஷ0 கூவ்ஹவீ0ஹஹ்ஷ்ஹ்ஷ்வ்ஹ்ஷ்ரெதை0 விரஷ்வாகூழ (மகா. கஉ. க)

"இருதமும், சத்தியமும், பரப்பிரமமும், திருஷ்ணபிங்களமும், ஊர்த்துவ வீரியமும், விரூபாக்ஷமும்" என்றற்றொடக்கத்த (சுருதிகள்) சத்திய ஞானு னந்தரூபமும், சுவான்மாராமமும், சமஸ்த களங்கமில்லாமையும், சகல மங்களமுடைமையும், பராசத்தியை நீங்காதிருக்கும் சபள ரூபமுடைமை யாற் திருஷ்ணபிங்களமும், விரூபாக்ஷமும், திரிலோசனமுமுடையது பரப் பிரமம் என உபக்கிரமாதி தாற்பரியலிங்கங்களினாலே நிர்ணயிக்கப்படுகின் றன.

யொ வெதி கிவிதை0 ஹாஹாயாழ (தைத். உ. க. க)

"குகைக்கண்ணே அமர்ந்தவரை அறிபவன்"

வ்ரஹீநயொஹ்ரஹாவ்ல (தைத். க. சு. உ)

"பிரானை யோக்கியனே, உபாசி"

விரூபாக்ஷை வெ நமை (மகா. கூ. க)

"சிவனருபராயுள்ளார்க்கு நமஸ்காரம்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே ஞானத்தினின்று வேறாருத அவருடைய பிரமோபாசனை விதிக்கப்படுகின்றது.

வொ zஸ்ரு-ஒத வவ-ர்ரு ஸ்ரூஸோ நீ (தைத். உ. க)

"சமஸ்த போகங்களையும் அடைகின்றான்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே சகல போகப்பேறுகளும் பிரமானந்தத்தோடே உபாசகர்களுக்கு எய்துகின்றன எனக் கூறப்படுகின்றது. இங்ஙனம் நிஷ்காமமாகத் தான் (செய்யும்) தருமங்களையுடையவனும், நிஷித்த காமிய கர்மங்கள் இல்லாதவனும், சுருதி ஸ்மிருதிகளிலே கூறப்பட்ட கர்மானுஷ்டான சம்பன்னனும், அதனாற் சித்தசுத்தியுடையனும், சமமுதலியவற்றோடு அணுக்கிரகிக்கப்பட்ட பரமசிவபக்தியுடையனுமுள்ள முமுட்சுவானவன் சுருதிசாரவாயிலாகப் பரப்பிரமம் எனப்படுஞ் சிவபெருமானை அறிந்து அவரைத் தியானிக்க என்னும் ஞானோபாசனை விதி பொருத்தமே. ஈண்டுச் சிவபதத்தை விசேஷணமாகப் பிரயோகித்தமை அது விரூபாக்ஷமுடைய பரமப்பிரமத்தினது பரமசிவத்திக்கும் மங்கலத்துக்கும் களஞ்சியமாயிருத்தலின் முமுட்சுக்களுடைய உபாசனையின் முக்கிய விஷயத்தை விளக்கும் பொருட்டாம். அங்ஙனம்,

ஸிவ வனெொ ஜெய ஸ்ரீவ0ரூவவ-ர்ரு நூ ஸ்ரீ நூஜூ।
(அதர்வசிகை)

"அனைத்தையும் விடுத்து இன்பஞ் செய்பவராகிய சிவபெருமான் ஒருவரே தியானிக்கற்பாலர்" என அதர்வசிகையிலே சிவசப்தப்பொருளாம் வஸ்துவே தியானிக்கற்பாலது எனக் கூறப்படுகின்றது. இன்றேற் சம்சாரநிவிர்த்தி எங்ஙனம் எய்தும்! சமஸ்ததோஷகளங்கமின்றி நிரதிசயமங்களத்துக்கு ஆதாரமாயுள்ளதே சிவத்துவம். சிவஞானத்திலே மோக்ஷரூபபலம் கூறப்படுகின்றது.

யதா ஆ-ர்வ ஏகாஸ0 வெஷ்டயிஷ்யுஸி ராநவாஃ।
ததா ஸிவ மவிஜ்ஞாய து-ஃவஸ்யாஸெொ ஐவிஷ்யுஸி।
(சுவே. சு. உ0)

*"எப்போது மனிதர் ஆகாயத்தைத் தோலாக உடுக்கின்றனரோ, அப்போதுதான் சிவபெருமானை அறியாது துக்கத்தின் முடிவு எய்துவதாகும்"

ஸிவ வனெொ ஜெய ஸ்ரீவ0ரூவவ-ர்ரு நூ ஸ்ரீ நூஜூ।
(அதர்வசிகை)

---

* பரியுஞ்சாக்கியன்றிப்பல்லுயிர்த்தோலையுமென்றும்
விரியுதயர்க்கெய்தநிலீயேபறைட்டுமென்ற
திருவியல்விளம்பிற்றேலேயுரித்தடுப்பதற்கொப்பென்றே
பெருமைதியம்பிற்றென்னிற்பின்னுமோர்சான்றுமுண்டே
(சே. உபதேசப்படலம், உ0)

"ஒத்த ரூபமாக அநேக பிரஜைகளைப் பிறப்பிப்பது" எனக் கேட்கப்பட்டான், சாங்கியப்பிரகிருதிக்கு ஜகத்காரணங்கூறல் அசங்கதம். (க. சூ. அ)ஆம் சூத்திரத்திற் சிவபிரானைக் காரணமாகக்கொண்ட பிரகிருதியே அநேக பிரஜைகளைப் பிறப்பிக்கும் என நிரூபிப்பேம். இராசச சாத்துவிக ரூபமாகிய கிரியாசத்தி ஞானசத்தியின் சம்பந்தம் பிரதானத்துக்கென்று கூறினமை அயுக்தம்; முக்குணமுடைய பிரகிருதியானது தாமசகுணத்தைத் தவிர்த்து இராசச சாத்துவிகங்களோடிசைதல் கூடாமையின். தாமசகுணமானது குறைந்துவிட, இராசச சாத்துவிக குணங்கள் மேற்படுமிடத்து, ஞானக்கிரியாசம்பந்தம் பிரதானத்துக்குளதெனக் கூறற்பாற்றன்று; சாத்துவிக இராசச தாமசகுணங்களின் சாமியாவஸ்தையுடையது பிரகிருதி என அங்கிகரிக்கப்படுதலின். சேதனராகிய சிவபெருமான் ஜகதாகாரமாகப் பரிணமற்று விகாரமுறுவர் என்றமை அஜ்ஞானவிலாசம்; நாமரூபவிபாகத்துக்கு அருகமல்லாத சூக்கும சிதசித்சத்தி விசிட்டராகிய சிவபெருமான் காரணர் என்றும், நாமரூபவிபாகத்துக்கு அருகமாகிய ஸ்தூல சிதசித்சத்திவிசிட்டராயிருக்கும்போது அவர் காரியமாதலும் உளவென்று கூறும் எமக்கு அப்பிரசங்க பயம் இல்லையாதலின்.

(ஆக்ஷேபம்) ஸதெவ் ஸௌம்யெதமக்ர ஆஸீத்।
ஏகமேவாத்விதீயம் (சாந். சு. உ. க)

"சௌமிய! சத்தாம் இதுவே முதற்கண் இருந்தது; ஏகமேவாத்துவிதீயம்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றுற் சத்ரூபமாகிய வஸ்து நிர்விசேஷம் என உறுதியாய்ப் பெறப்படுகின்றது; காரண அவஸ்தையுடைய இந்தச் (சத்து) சூக்குமப்பிரபஞ்சவிசிட்டமுடையதாய் எங்ஙனங் கூறப்படுமெனின்,

(உத்தரம்) சத்தே என உறுதியாய் நிச்சயிக்கப்பட்ட இது விசேஷகுணங்களை நிஷேதிக்கவில்லை; பின் அது அசத்துக் காரணம் அன்றென்பதை நிஷேதித்தது;

ஸதெவ ஸோம்யெதமக்ர ஆஸீத்।
ததைக்ஷத ஏய ஸதாத்மந (தைத். உ. எ. க)

"அசத்தாகிய இதுவே முதற்கண் இருந்தது; அசத்திலிருந்தே சத்துப் பிறந்தது" என்ற சுருதியைக் கேட்டு அசத்தைக் காரணம் எனல் அஜ்ஞானமுதிர்ச்சியாதலின். மேலும்,

ஸௌம்யெதமக்ர ஆஸீத்।
ஏகமேவாத்விதீயம் (சாந். சு. உ. க)

"சௌமிய! சத்தாம் இதுவே முதற்கண் இருந்தது; ஏகமே அத்துவிதீயம்" என்றவிடத்துப் பிரம்மத்துக்கு நிர்விசேஷணம் இல்லை என்பதனாலும்,

இச்சுருதியில் "ஆசீத்" (இருந்தது) என்பது கிரியாவிசேஷம். "அக்ரே" (முதற்கண்) என்பது காலவிசேஷம். "ஏகமேவ" (ஒன்றே) என்னும் நிச்சயம் வேறு அநிஷ்டாதா இல்லை என்பதின்மேற்று. அத்துவிதீயம் என்ற மையான் ஜகதுபாதானம் கூறப்படுகின்றது. அதனைச் சர்வஜ்ஞதையும் அனந்தசத்தியும் (பிரமத்துக்கு) உண்டு; சர்வஜ்ஞத்துவமும் சர்வசத்தித்துவமுமின்றிப் பிரமத்துக்கு ஜகத்தின் உபயகாரணம் எவ்வாறும்! இன்றேல், பிரகிருதிப்பிரத்தியயமாகிய சத்பதமானது ஒரே வஸ்துவின் மேலதாகக் கோடல் யுக்தம் அன்று; சத்பதமானது பிரகிருதியினும் பிரத்தியயத்தினும் இரு வஸ்துவைப் பிரதிபாதித்தலின். அங்ஙனம்,

ஸதீஸ்ரீவ ஸஹஸ்ரவ்ருத்தி வ்ரதயொதிதெள।
தெள வ்ரஹ்மரவ்ரமவ்ருத ஸவ்ஜ்ஜநஶாதிதெள॥

"சத்தியும் சிவனும் சத்து என்னும் பதத்தின் பிரகிருதியும் பிரத்தியயமுமாகக் கூறப்பட்டனர்; அவ்விருவரும் பிரமம்; (அவ்விருவரும்) சாரசத்தினற் சமஸ்த உலகங்களுமாயினர்" என்றது அபியுக்தசுக்தி. ஸ்தூல சூக்ஷும சிதசித் பிரபஞ்சரூபசத்திவிசிட்டராகிய சிவபெருமானே காரியகாரணரூபராய்ச் சத்து என்னும் பதப்பொருளாயுள்ளார் என்பது நிர்ணயம். (நு).

பின்னருஞ் சூத்திரகாரர் ஆக்ஷேபித்துப் பரிகரிக்கின்றனர்.

தெளணஸ்ரீ ஸ்ரீதாத்ஸ்ரீஸ்ரீ (க. க. சு)

(சு) கவுணமெனின், அன்று; ஆன்மசப்தவுண்மையிற்.

(ஆக்ஷேபம்) சேதனத்தின் தருமமாகிய சங்கற்பமானது அசேதனமாகிய பிரதானத்துக்கு இல்லாமையின், சேதனராகிய சிவபெருமானே சத்தெனப்பட்டுக் காரணம் என்று பிரதிபாதிக்கப்பட்டார்; இது அசங்கதமே;

தி தத்ஜ வெளகூத (சாந். சு. உ. உ)
தா சூவ வெளகூஜ (சாந். சு. உ. ச)

"அந்த அக்கினி சங்கற்பித்தது; அந்த அப்புக்கள் சங்கற்பித்தன" என்றற்றொடக்கத்தவற்றில் அசேதனத்தினும் சங்கற்பம் கவுணமாகக் கேட்கப்படுமாறு போல, பிரதானத்தினும் கவுணமாகச் செல்லுமாலோவெனின்;

(உத்தரம்) அன்று: ஆன்மசப்தம் சேதனத்தை உணர்த்துதலானும், "சௌமிய! சத்தாம் இதுவே முதற்கண் இருந்தது" என்று தொடங்கி,

ஸ சூதா தீகூவஸ்ரீ (சாந். சு. அ. எ)

"அது ஆன்மா; அது நீயாகின்றனை" என்று உபசங்காரத்திற் கேட்கப்பட்டானும், தேயு முதலியவற்றினும் சங்கற்பம் கவுணமாகக் கேட்கப்

படாது, அவற்றுக்கு ஆன்மாவாயுள்ள மெய்ப்பொருளான சேதனம் அசேதனமாகிய பிரதானத்துக்கு ஆன்மாவாக ஊடுருவித் தொடர்ந்திருத்தலாலுமாம். (ஆ)

(ஆக்ஷேபம்) சங்கற்பத்தைக் காரணமாகக்கொண்டாலும், அசேதனமாகிய பிரதானத்தைச் சத்ரூபம் என்றும், ஜகத்துக்குக் காரணம் என்றும் கூறல் அடாது; சேதனத்தை உணர்த்தும் அது (சத்து) ஆன்மசப்தங் கொண்டு நிரூபிக்கப்பட்டது. ஆன்மசப்தம் அசேதனமாகிய பிரதானத்தை உணர்த்தவேண்டாம்; பின் சேதனனாகிய ஆன்மாவை ஆன்மசப்தத்தினால் முக்கியமாய்க் கூறலாமே. ஆகலின், சேதனனாகிய ஆன்மாவே ஜகத்காரணமும் சத்துமாம் எனின்.

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் இறுப்பாராயினர்.

காமிஷ்வ்ய சோக்ஷாவதொஷாத் (க. க. எ)

(எ) (சத்து ஆன்மா அன்று), *சத்தைப் பற்றினோற்கு மோக்ஷம் கூறப்படலான்.

சத்பதப்பொருளைப்பற்றிய தத்துவநிஷ்டனுக்கு மோக்ஷம் கூறப்படுகின்றது;

---

*(க. க. இ) ஆஞ் சூத்திரக் குறிப்பிலே சாந்தோக்கியத்துச் சந்தானது சிவன் நிருவடி என்று பொருட்படுத்தப்பட்டமையின், சத்தாகிய இறைவர் திருவடியே பிறப்பறுப்பதும், தொண்டர் துயர்வெயிற்கு நிழலாவதும், முத்திக்கரை நண்ணுதற்கு வாய்ந்த நல்ல புணையாவதும், பிற பற்றுக்களெல்லாம் அறுப்பதுமாயுள்ளதெனத் திராவிட சுருதிமுதலியன முன்வருமாறு உணர்த்துவனவாயின:—

நாளார்மயானத்துகம்பான்றனடிநினைந்து
மாளாருஞ்சிற்றையர்பால்வந்தராமறுபிறப்பே.
(திருநாளார்த்திருமயானம், ஞாக, ச)

சுழலார்துயர்வெயிற்கட்டிடும்பூதடித்தொண்டர்தன்னு
நிழலாவனவென்றுநீங்காப்பிறவிநிலைகெடுத்துக்
கழலாவினைகள்கழற்றுவகாலவனங்கடந்த
வழலாரொளியனகாண்கலையாறனடித்தலமே.
(திருவையாறு, நாவு, கக)

செல்லடியேதெருக்கித்திறம்பாதுசேர்ந்தவர்க்கேஇத்திழத்திசெய்வானே.
(திருவலிவலம், சுக, உ)

பொழிகின்றதண்பப்புயல்வெள்ளத்தினின்கழற்புணைகொண்
டிழிகின்றவன்பர்களேதினர்வான்யானிடர்க்கடல்வாய்ச்
சுழிசென்றுமாதர்த்திரைபொராக்காமச்சுறவெறிய
வழிகின்றனனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.
(அடைக்கலப்பத்து, ச)

முடிமன்ன சாகின்ரு வுலகமு தாள்வ
ரடிமன்ன சின்பத் தலவில்லை கேட்கின்
முடிமன்ன ராய்ந்தின்ற தேவர்களீசன்
குடிமன்ன ராய்க்குற்ற மற்றுள்ள ருரே.
(திருவாசி, திருவுந்தி, உ)

கூவூ காவுஎவ ஜிரம யாவஜ விசோகூஉ zயவாவஎஜ்வூ!
(சாந். க. கச. உ)

"அவன் (புண்ணியபாவத்தினின்று) விடுபடாதவரையின், அவனுக்கு அங்கே தாமசமே; பின்னர் அவன் (பரம) சம்பன்னனுவான்" என்றது சுருதி. ஆகலின், பிரதானமும் ஆன்மாவும் சத்பதத்தினுற் சுட்டப்படவில்லை. பிரதானகாரணவாதிகளுக்கும் அப்பிரதானநிஷ்டனுக்கு மோக்ஷம் உண்டெனல் உடன்பாடன்று; அந்தப் பிரதானம் தவிர்க்கப்படவேண்டிய தொன்றுகலின். ஆன்மநிஷ்டனுக்கு (மோக்ஷம்) இல்லை,

ஸிவ வனகூ ஜெய ஸ்ரீவ0கூர வூவ-ஆ_நு-தூரி-தூஜ்ஜ!

அறிவிலொழுக்கமும் பிறிதுபடுபொய்யும்
கடும்பிணித்தொகையு மிடும்பையீட்டமு
மினையபலசரக் கேற்றிலினெயெனுந்
தொன்மீகாம னுய்ப்பவந்நிலைக்
கருவெனுநெடுங கொருதுறைநீத்தத்துப்
புலனெனுங்கோண்மீ னலமந்துதொடரப்
பிறப்பெனும் பெருங்கட லுறப்புகுந்தலைக்குந்
துயர்த்திரையுவட்டிற் பெயர்ப்பிடமயர்த்துக்
குடும்பமென்னு நெடுங்கல்வீழ்த்து
நிறையெனுங்கூம்பு முரிந்துகுறையா
வுணர்வெனுநெடுஞ்பாய் கிறிப்புணரு
மாயப்பெயர்ப்படு காயச்சிறைக்கலங்
கலங்குபுகவிழா முன்னமலங்கன்
மதியுடனணிந்த பொதியவிழ்சடிலத்துப்
பையரவணிந்த தெய்வநாயக
தொல்லையிலுடுத்த தில்லைகாவல
வம்பலர்தும்பை யம்பலவாணனின்
னருளெனு நலத்தார்பூட்டித்
திருவடிநெடுங்கரை சேர்த்துமரசெய்யே.
(கோயினன்மணிமாலை, கக)

பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடிசேரா தார்.
(உத்தரவேதம். கo)

அப்பொற் பதியி னிடைவேளாண் குலத்தை விளக்க வவதரித்தார்
செப்பற் கரிய பெருஞ் சீர்த்திச் சிவனார் செய்ய கழல்பற்றி
யெப்பற் றினையு மறவெறிவா ரெல்லை தெரிய வொண்ணுதார்
மெய்ப்பத் தர்கள்பாற் பரிவுடையா ரெம்பி ரானர் விறன்மிண்டர்.
(விறன்மிண்டநாயனர்புராணம், உ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர் முதலிய வைதிக சைவசமயஸ்தாபனாசாரியர் முத லாயினோர் (க. க. எ-ஆம் பிரஸூத்திரங் கூறியவாறு) சத்தாகிய இறைவன்றிரு வடியையே மோக்ஷத்துக்கு வாய்ந்த நன்பெறி எனப் பற்றினர் என்று பெறப்படு கின்றது. இச்சத்தாகிய திருவடியையே தேவாரமுதலிய பன்னிரு திருமுறை களும் மற்றைய வைதிக சைவசாஸ்திரங்களும் மூன்றும் உபநிஷதமும் பொதுளாயவண் தெண்டு புகழ்ந்து திகழ்கின்றனவே.

"பிற அணைத்தையும் விடித்து இன்பஞ் செய்வோராகிய சிவபெருமான் ஒருவரே தியானிக்கற்பாலர்" என்னுஞ் சுருதிகொண்டு அது நிஷேதிக்கப் படலான். (எ)

பின்னருஞ் சூத்திரகாரர் பிரதானத்தை நிராகரிக்கும்பொருட்டு மிகு ஸ்பஷ்டமாகக் காரணங் கூறுவாராயினர்.

ஹெயகூா வஹநாஹ (க. க. அ)

(அ) (சத்தானது பிரதானம் அன்று); சத்துத் தவிர்க் கப்படல்வேண்டும் என வசன மின்மையா னும்.

பிரதானமே ஆண்டுக் கூறப்பட்டதாயின், சத்துக்கு ஹேயத்துவமே கூறப்பட்டிருக்கும்; தத்துவமசி என்றதினால் மோக்ஷகாரணமாகத் தியே யத்துவம் கூறப்படுகின்றது. ஆகலின், பிரதானம் அன்றெனல் யுக்தம். (அ)

மேலும் பிரதானபக்ஷத்தில் விரோதம் என்று சூத்திரகாரர் கூறுவா ராயினர்.

வதிஜ்ஞா விரொயாஹ (க. க. கூ)

(கூ) பிரதிஞ்ஞைக்கு விரோதமுறலான்.

மேலுஞ் சத்பதப்பொருள் பிரதானம் அன்று; ஒன்றை அறிந்தால் எல்லாம் அறியப்படும் என்னும் பிரதிஞ்ஞைக்கு விரோதமுறலான். சத் பதப்பொருளாகிய தத்துவஞானத்தினால் இந்தச் சத்தின் காரியமாகிய சமஸ்தசேதன அசேதனப்பொருளின் ஞானமெய்துகின்றது.

யெநாஸ்ருதo ஸ்ருதo ஹவதி (சாந். சு. க. க)

"கேட்கப்படாதது எதினாற் கேட்கப்படுகின்றது" என்றற்றொடக்கத்தவற் றுற் பிரதிஞ்ஞை செய்யப்படுகின்றது. பிரதான காரணவாதத்தில் இது விரோதம்; சேதனத்துக்குப் பிரதானம் காரணமாதல் ஏலாமையின். (கூ)

(ஆக்ஷேபம்) பிரதானம் காரணமாக அறியப்படுங்கால், சடமாயும் விகாரமுறுதற்கு ஸ்தானமாயுமுள்ள இதன் காரியமெல்லாம் அறியப்படு கின்றன; மண்ணைனது அறியப்படலான் காரியமாகிய கடமுதலியன அறியப்படுவது போல்.

ஆகலின், இங்கே யாது விரோதமென ஆக்ஷேபித்து, சூத்திரகாரர் உத்தரமிறுப்பாராயினர்.

வாவஸ்யாஹ (க. க. கo)

(கo) (ஆன்மா சத்திற்போய்) ஒடுங்குதலான்.

மேலும், பிரதானஞ் சத்பதப்பொருள் அன்று;

வுவாஜ்ஞ0 ஔ வொரீ விஜாநீஹி யஏதே₃தத்₃ப்₃ரஹ்ம் வுவிதி நாஔ ஸுதா வொரீ தஹா வஂவஹ்ரோ ஹவதி வுவீதா ஹவதி தவ்வாதெ₃ந0 வுவிதீதீ₃ாஅக்ஷதெ (சாந். சு. அ. க)

"செர்ப்பனத்தியல்பை என்னிடத்து அறிந்துகொள்; சௌமிய! ஓர் புருஷன் நித்திரை செய்யுங்கால் அவன் சத்தோடியைந்தவனகின்றான்; அவன் தன் (பரம) ஆன்மாவை அடைகின்றான்; ஆகலின் அவன் நித்திரைசெய்கின்றான் என்பர்" எனச் சேதனனகிய ஆன்மா சத்தோடியைந்து ஒடுங்குகின்றனன் என்று சுருதி யுண்மையின். ஒடுங்குவது என்பதின் பொருள் இலயம். அசேதனமாகிய பிரதானத்திற் சேதனன் இலயமுறுதல் பொருத்தமின்று. ஆகலின், பிரதானம் சத்தன்று. (கo)

சத்பதத்தினுற் சிவபெருமானே பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றனர், பிரதானம் அன்றெனச் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ஈதி வாசோ₂ நூ₃ாஜ (க. க. ககி)

(ககி) கதி சமானமாதலின்.

இவ்வுபநிடதத்திற் சத்பதமானது சிவபெருமானுக்குச் செல்லுமாறு போல,

வை₂ரூ₂வ்ஷோ வை ரா₂ஜா₃ *ஸ்₂ருஹ்ரோ ந₃ரோ ந₃ர: |

(தைத்திரீய ஆரணியகம். கo. உசு. சஉ)

"புருஷராவார் மகாஜகிய சத்தெனப்படும் உருத்திரரே; நமஸ்காரம்! நமஸ்காரம்!" எனப் பிற சுருதியினும் (சத்தென்பது சிவபெருமானுக்குச்) சமமாய்ச் (செல்கின்றது). ஆகலின், சத்தென்னும் பதத்தினுற் சுட்டப்பட்டவர் சிவபெருமான் என்பது வெளிப்படை. (ககி)

இந்தச் (சாந்தோக்கிய) உபநிடதத்திலே வெளிப்படையாகச் சத்பத வாச்சியமாகிய (பரம) ஆன்மாவிலிருந்து எல்லாம் உற்பத்தியாகின்றனவெனச் சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

ஸ்₂ருதக்₃வாத்₃ (க. க. கஉ)

(கஉ) சுருதியிற் கூறப்படலானும்.

மண்டூம்,

ஆத்₃மந: ப்₃ராண ஆத்₃மந ஆகாஸ: (சாந். எ. உசு. க)

*"(பரம) ஆன்மாவிலிருந்து பிராணன்; (பரம) ஆன்மாவிலிருந்து ஆகாயம்" என்று தொடங்கி,

* கடை-ஆம் இலக்கத்திற் பார்க்க.

/சூ୪க வனெவ0 வவ-டி (சாந். எ. உசூ. க)

*"(பரம) ஆன்மாவிலிருந்தே இஃதெல்லாம் (உண்டாகின்றன)" என்று கேட்கப்படுகின்றது. ஆகலின், ஜகத்காரணமாய சத்பதப்பொருளாயுள்ளது பிரமமே, பிரதானம் அன்றெனச் சித்தித்தது. (கஉ)

(சூ) ஆனந்தமயாதிகரணம்.

ஈண்டுச் சிவபெருமானுக்கு இலக்ஷணமாகக் கூறப்பட்டுச் சாஸ்திரமொன்றினால் அறியற்பாலதாகிய ஜகத்காரணம் (சாங்கிய) தார்க்கிகர் பிதானத்தினுஞ் செல்லுமே என்னும் அதிவியாப்தியை ஆசங்கித்து, சேதனத்தினை முதலியன காரணமாதல்பற்றிப் பிரதானத்தில் அதிவியாப்தியாய்ச் செல்லாதவாறு நிரூபிக்கப்பட்டது. அசேதனமாகிய பிரதானத்திற் போலச் சேதனமாகிய ஆன்மாவினும் அதிவியாப்தியில்லையென்று கூறும் பொருட்டு, மற்றோர் அதிகரணம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது.

சூ ந0ஒ8யொzஹ்ரீவ்ஸ (கு. க. கஙூ)

(கஙூ) (சிவபெருமான்) †ஆனந்தமயர்; அப்பியாசத்தினால்.

---

* சத்பதவாச்சியார்ய்ப் பரமான்மாவாகிய சிவபெருமான் சிருட்டியாதி திருத்தியங்களுக்குக் காரணர் என்பது,

படைப்புந்நிலையிறுதிப்பயன்முருமையொடுசேர்மை
கிடைப்பல்கணமுடையான்கிரிபுரமடையாணூர்
குடைப்பாளையின்கமுகின்னெடுமலர்நாற்றம்
விடைத்தேலருதென்றன்மிகுவேணுபுரமதுவே.
(திருவேணுபுரம், ஞாந, உ)

என்னுந் திராவிடசுருதியினாலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

†ஆனந்தமிகுதிபுடையர் சிவபெருமான் என்று தைத்திரீயத்திற் (உ: க) கூறப்பட்டவாறு, திராவிடசுருதியில்

"ஈறிலாப்பதங்களியாவையுங் கடந்த வின்பமே யென்னுடையன்பே"
(கோயிற்றிருப்பதிகம், க)

எனவும்,

"கருணைக்கடலுக்கே சென்றாய் கோத்தும்பீ"
(திருக்கோத்தும்பீ, க)

எனவும்,

"போற்றின்கருணைவெள்ளப்புதுமைத்தப்புவனரீர்தி"
(திருச்சதகம், கூந)

எனவும் சிவபெருமான் போற்றப்பட்டார்.

மாயாவாத சர்வசாரோபநிடதத்தில் அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்னும் ஐந்து கோசங்களும் கூறி, அவை தனித்தனி இன்னது இன்னதென இலக்ஷணமுமுரைத்து, இவ்வைங்கோசங்களுக்குமேல் ஆன்மா (நிர்க்குணப்பிரமம்) உள்ளதென்று உரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஐங்கோசாதீதத்திற் கூறப்பட்ட ஆன்மா "வைதிக சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த சுத்தவப்பட்வினவிடை" யினும் இக்கப் பரமாத்ம உபநிடமனிலையினும் நிரூபிக்கப்பட்டவாறு மூலப்பிரதிநிதிப்பாற்பட்ட சொன்முனைப் பரப்பிரதிநிதிபாற்பட்ட பரப்பிரமமேயன்றும் என்றும், இதன் சிறப்புக்குறிப்புள்ள பெரியானே தைத்திரீயத்தி-

தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத்ஆத்மந: ஸர்வே காமாஸ்ஸம்ப்ரதூதா: (தைத்-உ-க) (ப்ரம) ஆன்மாவிலிருந்தே நிச்சயமாக ஆகாயம்பிறந்தது" என்று தொடங்கி, தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத்ஆத்மந ஆகாஶ: ஸம்பூத: (தைத்-உ-ரு) "விஞ்ஞானமயத்துக்குவேறுபட்ட அந்தரான்மாவான வர் ஆனந்தமயர்" என்றுகூறும் பிரும்மானந்தவல்லியில் அன்மயாதி தேகாத்மாவின் மறைந்த ஆனந்தமயாத்மிய (பரம) ஆன்மாவானவர் காயமுதலிய சகலபூதங்களுக்கும் காரணர் என்று கூறப்படுகின்றது. ஈண்டு ஆனந்தமய ஆன்மாவா? தியபெருமானா? என்பது சந்தேகம்.

(பூர்வபக்ஷியின் ஆக்ஷேபம்). ஆன்மாவென்பது பூர்வபக்ஷம்; ஆன்மாவுக்குரிய குணமுணர்த்தும் ஒன்று காணப்படுதலின்; ஸர்வாணிஹவாஇமானி - வ்யதிரிக்தா ஏதஸ்மாத: ஏதஸ்மிந்நாத்மந: ஸம்பூதா: " (தைத்-உ-க): — பிருதிவியிலிருந்து ஔஷதிகளும் ஔஷதியிலிருந்து அன்னமும், அன்னத்திலிருந்து புருஷனும்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றுள், ஐந்து அவயவமுடைய சரீரமுதலிய நிருபிக்கப்படுகின்றன. ஈண்டு அன்னமயம் என்றதுசரீரம் பிராணமயம் என்றது சரீரத்துள்ளதும் பிராணன், மனோமயம் என்றது அதனுள்ளதும் மனம்; விஞ்ஞானமயம் என்றது புத்தி; ஆனந்தமயம் என்றது குணமயமான ஆத்மாவாகிய ஆன்மாவே. அன்றி, தைத்திரீயத்தில் தொடங்கி ஆறு வாக்கியங்களில் பரமாத்மாவே பரதத்துவம். அன்றி, தைத்திரீயமே மாகவும் பாஷ்யகாரர்களின், ஸர்வவ்யவஸ்தைகளிலும் கொள்ளத்தக்கது. படைத்தற்கு முற்பட்ட + து: சிலர் சாரீரகர் என்பர்கள். ஸ்ரீபாஷ்யத்திலும் ஆன்மா, ஸ்வரூபம் ஆனந்தமயமும் என்று கூறப்பட்டதும்

தும்(உ-அ), வேதாந்த சூத்திரத்திலும்(க-க-கூ), சைவபாஷ்யத்திலும் கோத்தப்பட்ட அவரவர்க்கு வேறு ஆனந்தமுடைமையை கொண்டு பிரியப்பாற்று. இதனில், ஐந்தாகாசங்கள் மாயாவாதி சிவ சாரம், திருப்பாவாத வைத்தாரியம் என்றும் விருத்தாத்து உபநிடதங்களிலும் கூறப்படுதலின்றும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு சிவபூமினாலையாற்றும், ஸ்யாதச் (க-க-கூ) ற்கு கூறியாங்கு, அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம்- (அதிலுமிருந்தே யுதித்தான் என்றும், "ஆனந்தமயர்"- (ஆனந்தமுள்ளவர்) யென்னுமோன் என்றும் பெறப்படுவான் ஈண்டு ஸ்ரீகோன்மலாதியர் சர்வதாரோபரி ஸ்ரீயும் கூறும் வைத்தாரியபரிபூரண பொருளை இணக்கிவைத்து ஆனந்த மயத்திலுமியலும், சிவபிராதல் ஆனந்தமும் என்றற்பாலதும் தெரிந்து தன்மயில் முடிவுக்கு ஏற்றவாறு முற்றுவதும். அஃதன்றிவேறுபிரமம் ஆனந்தமயமாக விளக்கத்தக்கது. ரஹஸ்யம், ஸ்ரீகோன்மலாதாசாரியர் அருளிச்செய்த ஆனந்தநிலையில் என்று இவ்வாறு அதிகரணத்தை முடித்து, சூத்திரம் ஈறுபாடும் ஒரு பாஷ்யமொருபடியாக ஒன்றுபட்டுமே கோக்கப்பட்டுள்ளது.

(பூருவபக்ஷியின் உத்தரம்) அன்று; ஈண்டு ஆனந்தசப்தம் பரப்பிரம சிவபெருமான் மேற்று;

ஸநo தொ வரஹ (தைத். ஈ. சு. க)

"ஆனந்த(குண)முடையது பிரம்" என்று கூறப்படலான். மயசப்தம் விகார ரூபொருளே உணர்த்துதலின், சிவபெருமானுடைய காரியமாகிய சிவனே ஆனந்தமயம் என்று கூறப்படுகின்றது. நித்தியசிவத்துவத்தையுடைய சிவபெருமானே ஆனந்தமயமாக அங்கிகரிப்பின்,

ஸஜீயே வராணீயே ஜ்ரீநாயே விஜ்ஞாநீயே ஸநந்தீயே தி ஸுஜ்ஞாதார்ஜ்ரி (தைத். ஆரணியகம். கo. சுசு. அசு)

(பூருவபக்ஷியின் ஆக்ஷேபம்) "எனது அன்னமயம், பிராணமயம், மநோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் சுத்தியாகுக" என்னுஞ் சுத்திப் பிரார்த்தனை வியர்த்தமாகும். ஆகலின், இவ்வானந்தமய ஆன்மா சிவான்மாவே; சிவபெருமான் அன்றெனின்,

[redacted] ஆனந்தமயமாகிய ஆன்மா சிவபெருமானே; [redacted] னந்தம் [redacted] டையதாக அப்பிய சுத்திலுல் (மீட் [redacted] ன். [redacted] ப்பியசிக்கப்படுகின்றது?

[redacted] ஸஹ (தைத். உ. அ)

[redacted] தொடங்கி, விசேடமனிதருடைய [redacted] அவ்வவ்வர் [redacted] க்கு மேன்

[redacted] ஸநoஜீ (தைத். உ. அ)

[redacted] பகிறுதியாகப் பிரமானந்தம் நிரதி [redacted] பியசிக்கப்படுகின்றது. இந்த நிரதி [redacted] ம்சார்த்தகெய்தாது.

[redacted] தியசுத்தராகிய சிவபெருமான் ஆனந்த [redacted] ரப் பிரார்த்தித்தல் என்னையெனின்

[redacted] உதிருஷ்ட பிரகாசமுடைய சந்திரனை மறை [redacted] தாய்தாய் விளங்குதல் போல, நித்திய [redacted] ாது மறைக்கும் திரோதானமலம் [redacted] மயீ சிவபெருமானே. (கூ)

[redacted] எடுத்துக் கூறப்பிடுகின்றது; அதனை [redacted] என்னும் பிரதியயத்திற்கு விகாரார்த்த

மூண்மையின். சிவபெருமான் ஆனந்தமயராயின், பிரமத்திருந்து அவ்வீசுவரர் வேறுவர் எனக் கொள்ளப்படுவர். அங்ஙனஞ் சிவபெருமான் விகாரரூபராயின், அவரும் அநித்தியராவர் என்னுஞ் ஆசங்கைக்கு,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் இறுப்பாராயினர்.

விகாரஸஞ்ஜாஹேநி ஜெஹு வ்ராஜயு-ாசு (க. க. கசு)

(கசு) விகாரசப்தமுண்மையின் ஆனந்தமயம் பிரமம் அன்றும் எனின், அன்று; அது *மிகுதிப்பொருட்டாகலின்.

(ஆக்ஷேபம்) அன்னமயமுதலியன அன்னமுதலியவற்றின் விகாரமாதல் போல, ஆனந்தமயமும் ஆனந்தத்தின் விகாரமாம்; விகாரமாயுள்ள கடமுதலியன மண்மயமாதல் போல. ஆகலின், சிவபெருமானுக்கு விகாரமின்மையின் ஆனந்தமயம் ஆன்மாவேயாம் எனின்,

(உத்தரம்) அன்று; ஈண்டு "மய" சப்தம் மிகுதிப்பொருண் மேற்றுமாகலின். அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம் என்பவற்றிற்றான் மய சப்தம் விகாரப்பொருளின்மேற்று; விஞ்ஞானமயம் என்றது விஞ்ஞான மிகுதியையுடைய ஆன்மாவின் மேற்று; ஆனந்தமயம் என்றது ஆனந்தமிகுதியையுடைய சிவபெருமான் மேற்று. (கசு)

(ஆக்ஷேபம்) எப்பிரகாரத்தினுலேனும் மயசப்தம் விகாரப்பிரகரணத்திற் படிக்கப்படுதலின், விகாரார்த்தம் கோடலே உசிதம் என ஆசங்கிப்ப,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் இறுப்பாராயினர்.

தஜ்ஜ-ா வ்ருஜ்ஜொாஜ்ஜ (க. க. கரு)

(கரு) (அவர்) அதற்கு ஏதுவாகக் கூறப்படலானும்.

வாஷ ஹ்ரூவ, சூநமயாதி (தைத். உ. எ)

"இவர் நிச்சயமாக †ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்றனர்" என உபநிஷதம் ஆனந்தத்துக்குக் காரணராதலின் ஆனந்தமயர் என்று கூறப்படுகின்றார். தாம் மிக ஆனந்தமுடைமையினன்றோ, அவர் பிறர்க்கு ஆனந்தத்தை விளைக்கின்றனர். ஆகலின், சிவபெருமானே ஆனந்தமயர். (கரு)

---

* மய சப்தம் (ஆனந்த) மிகுதிப்பொருளிலே சென்றதென்று வியாசர் சூத்திரம் செய்தருளியிடத்தும், அதனைப் பொருட்படுத்தாது சங்கரமதாசிரியர் அன்னமயாதிகளிற் போல் (ஆனந்த) மயமும் விகாரப்பொருளிற் சென்றதென்றுரைத்து சூத்திரார்த்தம் வழுவுறச்செய்தனர்.

† தாம் ஆனந்தக்கடலாதலின் முக்தர்க்கு ஆனந்தம் விளைக்கின்றனர் என்பது,

சேரல்மாகரியுரித்தவரவொடுமேனக்கொம்பிளவாமை
சாலப்பூண்டுத்தம்மிய திருடியசங்கரர்ஞர்தம்மைப்

(ஆக்ஷேபம்) ஆனந்தமிருதியுடைய சிவபெருமான் ஆனந்தமயர் எனக் கூறப்படினும், இவர் பிரமத்தினின்று வேறானவர் எனப் பெறப்படுகின்றது;

ரஸஹ்யே ஹ்யேவாயம் லப்த்வா (தைத். உ. கி)

"ஆதாரமாகிய பிரமம் புச்சம்" என்னுஞ் சுருதியினும் சிவபெருமான் தமக்குப் பிரமத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டனர் எனப் பெறப்படலான். சிவபெருமானினின்று பிரமத்தை வேறாகக்கொள்ளின், சுவாதந்திரியமின்மையான் பிரமத்துக்கு ஜகத்காரணமாதன்முதலியன அசம்பவமாகும். ஆகலின், ஈண்டு ஆன்மா என்று கோடலே சமீசீனமெனின்,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் இறுப்பாராயினர்.

சாஸ்த்ர யோனித்வாத் (க. க. கசு)

(கசு) மந்திரத்திற் குறிக்கப்பட்ட (பிரமம் ஆனந்தமய மாகக்) கூறப்படலான்.

ஸ தஸ்ய ஜாத உதஹ ரஸஹ (தைத். உ. க)

போலத்தம்மடியார்க்தமின்படிப்பவர்பொருகடல்விடமுண்ட
நீலத்தார்மிடற்றண்ணலார்சிரபுரந்தொழவினேனில்லாவே.
(திருச்சிரபுரம், ஞான, உ)

எரிநிறைந்தனையசெல்வன்கண்டாயின்னடியார்க்கின்பம்மிளைப்பான்கண்டாய்
(திருமறைக்காடு, திருத்தாண்டகம், நாவு, கி)

தன்னவடிவினவன்புடைத்தொண்டர்க்கழதரும்பி
யின்னல்களேவனவின்னம்பரான்றனிவேயடியே.
(திருவின்னம்பர், நாவு, க)

கல்லேப்பிசைந்தகனியாக்கித்தன்கருணை
வெள்ளத்தழுத்திவினைகடிந்தவேதியனே.
(திருவம்மானே, கி)

அண்டமுதலாயினனைத்தமிலாவானந்தம்
பண்டைப்பரிசேபழவடியார்க்கீந்தருளு
மண்டம்மியப்புறுமாபாடுதுங்காணம்மானுய்.
(திருவம்மானே, க)

தானந்தமில்லான்றனையடைந்தாயேனை
யானந்தவெள்ளத்தழுத்துவித்தான்காணேடி
யானந்தவெள்ளத்தழுத்துவித்தவிருவடிகள்
வானந்தேவர்கட்கோர்வான்பொருள்காண்சாழலோ.
(திருச்சாழல், கஅ)

பேச்சற்ற வின்பத்துப் போனந் தத்திலே
மாச்சற்ற வென்னைச் வெமாச்சி மான்லித்துக்
காச்சற்ற சோதி கடன்மூன்றும் கைக்கொண்டு
வாச்ச புகழ்மான்த் தாட்டாதி மன்னனே.
(திருவாசகம், திருச்சதகம், கஅ)

என்னுஞ் சிவாவிட சருதினாரணம்

"சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரமம்" என்னும் மந்திரத்திற் கூறப்பட்ட அந்தப் பிரமமே,

சுநெ்யாஹ்ரு சூத்ர நம்ஷியோ் (தைத். உ. இ)

"மற்றோர் அந்தரான்மாவானவர் ஆனந்தமயர்" எனச் சுருதியில் ஆனந்தம் மிருத்திருத்தலின் ஆனந்தமயம் என்று கூறப்படுகின்றது.

ஸ்ரஷ்வுஹ்ம வ்ரதிஷ்டா (தைத். உ. இ)

"ஆதாரமாகிய பிரமம் புச்சம்" என்னுஞ் சுருதியிலுள்ள பிரமம் என்னும் மொழி பிரணவத்தின் மேற்று. அப்பிரணவம் சிவபிரானது வாசகமாதலின், (அது) அவர்க்கு ஆதாரம்.* (கசு)

(எ) இதராநுபபத்தியதிகரணம்.

பிரமமாகிய சிவபெருமானுக்குச் சமவ்வயசித்தியில் வாய்ந்த ஜகத்காரணத்துவ முதலிய இலக்ஷணம் பிரதானம் ஆன்மா என்பவைகளுக்கு அதிவியாப்தியினுற் செல்லாதென்று தாபிக்கப்பட்டது. இதன்பின் சிவ சமஷ்டிரூபராகிய இரண்ணியகருப்பருக்கு ஜகத்காரணத்துவ முதலிய கேட்கப்படுகின்றதே என ஆக்ஷேபிக்க,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

நேதரோ நுவபத்தோ் (க. க. கள)

(கள) பிறரும் அன்று; பொருத்தமின்மையின்.

யதோ் வ்ரஹ்ம தா ஜநதோ் வ்ரஹ்மதிதோ யெந ஜீவாந்ரஹ்ஜ ஹ்ருதோ்ழ் யதொஷயீஹோ் வ்ரஹ்ஷாந்ரஹ்ஸ விவெஸ ஹ்ருதாதி ஸரா ஸரா்ணி (தைத். ஆரணி. கo. க. க)

"பிரபஞ்சோற்பத்தி எங்கிருந்து உளதாயிற்றோ, அதுவே நீரினுற் பூமியிலே (உயிர்களுக்கு) சரீரத்தைத் தோற்றுவித்தது; அதுவே ஒஷதிகள் வாயிலாகப் புருஷர்களையும், மிருகங்களையும் சராசரப்பொருள்கள் அனைத்தையும் பிரவேசித்தது" என்னும் மகோபநிடதசுருதியே விஷயம்.

இகம் அனைத்தையுந் தோற்றுவித்தற்குக் காரணராகக் கேட்கப்படும் புருஷர் சிவபெருமானோ? பிறரா? என்பது தர்க்கம்.

---

* இதற்கும் பின்னால் போந்த வடமொழிச்சில்லெல் பாஷ்யகாரர் சமஸ்கிருத முத்தம் சிரோதமுலில்லாதவை ஒன்றாலென்ற மொழிபெயர்க்கிறது தவிர்க்கப்பட்டன. [illegible] அறிந்து கொள்ளுதற்பொருட்டு இவ்வாக்கியத்தின் மூலத்தை மாத்திரம் அச்சிட்டுள்ளோம்.

(பூருவபக்ஷம்) இரண்ணியகருப்பர் என்பது பூருவபக்ஷமாகுமென்ன? அவருக்கு (சண்டிக்கு உரப்படும்) குறிகளுண்மையின்.

வசகாண-வெ ஆதா ஏதெரொக்கே வ்வே நாராயணா ஆகூ।
ஹொமிபாயுர்மதஸ்ஸெதெ ஏதெரொகூ ஸ்ரவஷ்ஷுரஹிதூ॥

"மூவுலகமும் ஒரே சமுத்திரமாய்விட, பிரமாவானவர் நாராயணரூபராய் மூவுலகங்களையும் உண்டு சர்ப்பசயனத்திற் சயனித்கின்றனர்" என்னும் புராண வசனத்தினைப் பிரமாவுக்குச் சமுத்திர சயனம் பெறப்படுகின்றது.

யதேவஷ்ஷுஷ்டெ கவயொ வயஜ்ஞே (தைத். ஆரணி. க0. க. க)

"எவரைப் பெரியோர் சமுத்திரத்தில் (உளராகத்) தியானிக்கின்றனரோ" என்னுஞ் சுருதியினால், அவர் இலக்கணம் அறியப்படுகின்றது.

வராவதிஸ்ஸுதி முஹ் zஹூ: (தைத். ஆரணி. க0. க. க)

"பிரஜாபதி உள்ளே உள்ள கர்ப்பத்திற் சரிக்கின்றனர்" என (உபகிடத அநுவாகத்தின்) உபக்கிரமத்திலே, அவர் அனேத்தையும் பிரவேசித்தார் எனக் கூறப்படுகின்றது,

வஷ்டியுர்வா அதேவெள யாதா யயாவ-ஷ்டிகூயகு।
ஏவஷ்வேயிவீஷ (தைத். ஆரணி. க0. க. கச)

"இரண்ணியகருப்பர் முன்போலச் சூரியனையும் சந்திரனையும் ஆகாயத்தையும் பூமியையுஞ் சிருட்டித்தார்" என உபசங்காரத்திற் கூறிய சுருதியும் அவரைக் காரணர் என்று கூறுகின்றது. கூறவே, உபக்கிரமோபசங்காரங் கொண்டு முடித்த இரண்ணியகருப்பருக்கே (அவ்வுபக்கிரமோப்சங்காரத்துக்கு) இடையே போந்த சுருதிகள் கூறும் குணங்களுஞ் செல்லாநின்றன. மேலும், இரண்ணியகருப்பரைப் பிரதிபாதிக்கும் பிற இடங்களினும் உபசங்காரஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

கூஷ்வஷ்ஷுஹ-ஷ்டெதா ஹிரண்யமஹ் ஜாயவெள।
(தைத். ஆரணி. க0. க. கூ)

"நீரிலிருந்து இரண்ணியகருப்பர் பிறந்தார் என்பதறுதியாயுள்ள எட்டு மந்திரங்களினும்" பிரஜாபதியே பிரதிபாதிக்கற்பாலர்;

வராவதி ஸ்ரூதி முஹ் zஹராஜாயதொ வஹ-யா வ்ஜாயதெ।
(தைத். ஆரணி. கூ. கூ. ச0)

"உள்ளேயுள்ள கர்ப்பத்திலே பிரஜாபதி சரிக்கின்றனர்; பிறவாதவர் அநேகரூபமாய்ப் பிறந்திருக்கின்றார்" என்று காணப்படுவதனால்,

ஹிரண்யமஹ் ஷவே-ஷ்டெ தாரெஹ்।
(தைத். சம். க. க. அ. கூ)

"இரண்ணியகருப்பர் முதற்கண் இருந்தார்" என்னும் இடத்திலும்,

प्रजापतिर्वै हिरण्यगर्भः।

(தைத். சங். இ. இ. க. உ)

"பிரஜாபதியே இரண்ணியகருப்பர்" எனக் கேட்கப்படலானுமாம். ஆகலின், இரண்ணியகருப்பரே பிரபஞ்சோற்பத்திக்குக் காரண முதலியனவாகப் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றனர் எனின்,

(உத்தரம்) கூறுதும். சண்டிச் சிவபெருமானுக்கு வேறாக மற்றோர் இரண்ணியகருப்பர் கூறப்பட்டனரல்லர்; பிரபஞ்சகாரணமாதன் முதலிய சிவபெருமானர் குணங்கள் இரண்ணியகருப்பர்க்குச் செல்லாமையின்.

यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह (தைத். ஆரணி. கo. க. க)

"எதினின்று பிரபஞ்சோற்பத்தி உளதாயிற்று" என்று தொடங்கி, பிரபஞ்சகாரணராகிய சிவபெருமான்

अणोरणीयान् महतो महीयान् आत्मा गुहायां निहितोऽस्य जन्तोः।
तमक्रतुं पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान्महिमानमीशम्॥

(தைத். ஆரணி. கo. க. க)

"மகத்துக்கு மகத்தாயும், பரத்துக்குப் பரமாயும், அணுவுக் கணுவாயும், ஒன்றுயும், வெளிப்படாததாயும், அனந்தரூபமாயும், விசுவமாயும், புராணமாயும், தமசுக்கு மேலாயுமுள்ளது" என்றற்றொடக்கத்தனவாகப் போந்தவற்றில், அவர் சர்வோற்கிருஷ்டராகவும், பிரகிருதிக்கு மேலானவராகவும் அறியப்படுகின்றனர்.. ஆகலின், இந்த இலக்ஷணம் அண்டகடாட்டிருக்கும் இரண்ணியகருப்பருக்கு (பிரமாவுக்குச்) செல்லாது. மேலும்,

य एनं विदुरमृतास्ते भवन्ति।

(தைத். ஆரணி. கo. க. உ)

"எவர்கள் இவரை அறிகின்றார்களோ, அவர்கள் *அமிர்தராகின்றார்கள்" என்னுஞ் சுருதி அவரது ஞானத்தினல் எய்தும் சிவத்துவம் முத்தியாம் என்றி கூறுகின்றது. இது இரண்ணியகருப்பர்க்கெய்தாது; சிவபெருமானுக்கு முத்திஹேதுத்துவமே அசாதாரணலிங்கம்;

यदा चर्मवदाकाशं वेष्टयिष्यन्ति मानवाः।
तदा शिवमविज्ञाय दुःखस्यान्तो भविष्यति॥

(சுவே. சு. ஏ. ஏ)

"எப்போது மனிதர் ஆகாயத்தைத் தோலாக உடுக்கின்றார்களோ, அப்போது தான் சிவபெருமானை அறியாது (அவர்) துக்கத்திற்கு முடிவு எய்

*உபநிடதப்பிரசித்தமான சுருதியின் இலக்கம் பார்க்க.

தும்" என்னும் சுருதி கேட்கப்படலான். உபக்கிரமோபசங்காரத்தினுல் (இரண்ணியகருப்பர்) சித்தித்தார் என்று கூறுவதிற் பயனில்லை. அவர்க்குப் பொருந்துமாறின்மையின், பிரஜாபதி தாதா என்னும் மொழிகள் இரண்ணியகருப்பரை விடுத்து, பிரஜைகளாகிய பசுக்களுக்குப் பதியும், உலகத்தைத் தாங்குபவருமாகிய சிவபெருமானையே பிரதிபாதிக்கின்றன. (தைத். சங். சு. க. அ. சு; தைத். ஆரணி. கூ. கஙூ. சு0) என்னும் சரிடத்தும் சிவபெருமானே பிரதிபாதிக்கற்பாலர்; எங்ஙனமெனின்,

ய ஏஏஸை கவஸ்ய ஷ்வஷ்ட்ரு-ஸ்ஸுஷ்ட்ரீ (தைத். சங்கி. சு. க. அ. சு)

"இருகாலும் நாற்காலுமாயுள்ளவற்றை எவர் ஆளுகின்றாரோ" எனவும்,

சுஷ்டி-கீர்வண-ம0 கரவஸ்ரீ வாஸ்ரீஸ்ர।
(தைத். ஆரணி. கூ. கஙூ. சு0)

"தமசுக்குமேலே ஆதித்தியவர்ணராயுள்ளார்" எனவும் சுருதிகள் அவருக்கு (முறையே) விசுவேசுவரத்துவத்தையும் விசுவாதீதத்தையும் இசிங்கமாகக் கூறலான். ஜகத்காரணமுதலியவற்றுற் பிரஜாபதிசப்தவாச்சியர் சிவபெருமானன்றி இரண்ணியகருப்பர் அன்று. (கள)

சிவபெருமானுக்கும் இரண்ணியகருப்பர்க்கும் பேதமின்மையின், பிரபஞ்சகாரணம் இரண்ணியகருப்பர்க்கு ஆகலாம் என, அதனை ஆசங்கித்து

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் இறுப்பாராயினர்.

ஹேஷ்வ்யவதெஸாத்ஸ (க. க. கஅ)

(கஅ) பேதங் கூறப்படலானும்.

யொதெவா நா0 வ்யஸ0 வ்ரஸ்ரஷ்ட்ரீஸ்ரயிதொ ரூதெரா ஸஹ வஷி-ர் ஹி-ர்ணயுஹ-ம0 வஸ்ரு-தஜாயஸ்ரோ நிழ।
(தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"விசுவாதீதரும் மகர்ஷியுமாகிய உருத்திரர் தேவர்களுள்ளே முற்பட்டவராகிய இரண்ணியகருப்பர் முதற்கட் பிறக்கக் கண்டனர்" என்னும் இம்மகோபநிடதத்திலே, சிவபெருமானுக்கும் இரண்ணியகருப்பர்க்கும் (முறையே) காரணகாரியத்தினைப் பேதமாம் முறைமை கூறப்படுகின்றது. ஆகலின், இரண்ணியகருப்பர்முதலிய பிரபஞ்சம் அனைத்துக்கும் காரணர் சிவபெருமான் என்று சித்தமாயிற்று. (கஅ)

பின்னரும் சூத்திரகாரர் ஆசங்கித்துக் கூறுகின்றனர்.

காமோ நா நுபோதாவெஷா (க. க. கக)

(கக) சங்கற்பமுண்மையானும் அனுமானுபேக்ஷையில்லை.

ப்ரஜாவதி ரகாமயத ப்ரஜாஸ்ஸ்ருஜேய।

(தைத். சங். கை. க. க. க)

"யான் பிரஜைகளைச் சிருஷ்டிசெய்வேனாக எனப் பிரஜாபதி காமுற்றனர்" என யாண்டும் சுருதிகளிலே உலகசிருஷ்டிவிஷயத்தில் இரண்ணியகருப்பருடைய சங்கற்பம் கூறப்படுகின்றது. அங்ஙனமாயினும், அவர் உலகத்துக்குக் காரணமாதலியற்று அனுமானுபேக்ஷையுக்தியபேக்ஷை இல்லை; அவரது காமம் (சங்கற்பம்) அவாந்தர சிருட்டி விஷயம் பற்றினமையின். வேதாந்த சூத்திரத்து (உ. ச. கள) லே இந்த இரண்ணியகருப்பரது அவாந்தரசிருஷ்டியும் சிவபெருமானுக்கே உரித்தென்று (சூத்திரகாரர்) கூறுவர். (கக)

கதந ஜீவெநாத்மநாநுப்ரவிஸ்ய நாமரூபெ வ்யாகரவாணி

(சாந். சு. கை. உ)

"இந்தச் சிவனுடைய ஆன்மாவோடு பிரவேசித்து நாமரூபத்தைப் பேதமுறுத்துவேன்" என இரண்ணியகருப்பரூபமாகப் பிரபஞ்சத்துள்ளே பிரவேசித்த சிவபெருமானே நாமரூபங்களுக்குக் கர்த்தாவாம் எனக் கேட்கப்படுகின்றமையின், இவ்விருவர்க்கும் அபேதமே அங்கிகரிக்கற்பாற்றெனின்,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

கவிஸேஷாத் ப்ரதிஷேதாத் நாவஸ்தா (க. க. உ)

(உ) ஈண்டு இவருக்கும் அவர் சம்பந்தம் கூறுகின்றது.

ப்ரஹ்மாயிவதி ப்ரஹ்மணோயிவதி।

(தைத். ஆரணி. க. உ. கூ)

"பிரமாவுக்கு அதிபதியாகிய பிரமமே அதிபதி" என்னும் இவ்வுபநிடத தந்திரத்து மந்திரபாகம் சிவபெருமானுக்கு இந்த இரண்ணியகருப்பர் அதிஷ்ராய்ச் சேஷத்துவசம்பந்தமுடையரென்று கூறுகின்றது. ஆகலின், சிவபெருமானே உலககாரணர். இவர்க்கு இரண்ணியகருப்பர் சேஷபூதர் என்று சித்தித்தது. (உ)

(அ) அந்தரதிகரணம்.

மேலே அதிகரணநியாயங்களினைற் சர்வஞ்ஞரும், நித்தியதிருப்தரும், அநாதிபோதமுடையரும், சுவதந்திரரும், அலுப்தசத்தியினரும், அனந்த சத்தியினரும், சர்வப்பிரபஞ்சோபயகாரணரும், சமஸ்த உபநிடத தந்தி

ரங்களினும் சமன்வயமாகப் பிரதிபாதிக்கப்படுபவரும், சுவப்பிரகாசமாகிய சமஸ்தப் பிரபஞ்ச விசிட்டாத்துவிதிய சுபாவமுடையரும், *சுத்தாநுத்த சொரூபரும், சம்சாரமாகிய பாசத்தைச் சேதிக்கும் காரணரும், சித்து அசித்து என்னும் இரண்டுக்கும் வேறுனவருமாகிய சிவபெருமானே பரப் பிரமம் என்று சித்தித்தது. சாதகர்களுடைய சம்சாரத்துக்கு ஒளஷதமா யும், மனசைச் சமாதானஞ் செய்ய யோக்கியமுடையதாயுமுள்ள அவரு டைய வடிவமொன்றை உணர்த்துமாறெழுந்தது இவ்வதிகரணம்.

கூதஹஜுஜெ-ர வஜெஸ்ஸு (க. க. உக)

(உக) உள்ளேயுள்ளார் (சிவபெருமான்); அவர் குணங் கள் கூறப்படலான்.

ய வஷொஹஸாதிதெ ஹிரண்யஂ வ்ரு-ஷெ ஹ்யஸ்ருதெ ஹிரண்ய ஸ்மஸ்ரு- ஹிரண்யகெஸ ஆப்ரணாத்ஸுவ: வஸ வ்ரு-வண: ஸுவர்யயா கவ்யாஸ வ்ரு-ண்ஜீகெஷெவ ஸகஷிணீ (சாந். க. சு. சு, எ)

"பொற்றுடியோடும், பொற்கேசத்தோடும், *நகந் தொடுத்து முழுமையும்

---

*சாந்தோக்கியத்திலே (க. சு. சு) கேசாதி பாதாந்தம் பொன்வண்ணராகக் கூறப் பட்டவர் விஷ்ணுவா? சிவபெருமானு? எனின்,

கருவுடைமுகில்வண்ணன்காயாவண்ணன்.
(முதலாயிரம், நாசியார்திருமொழி. க. சு)

கடல்வண்ணன்கண்ணன்
(திருவாய்மொழி, கூ. சு. க0)

என்றற்றொடக்கத்தனவாக நாலாயிரப்பிரபந்தத்தினும், அங்ஙனம்

பெருங்கடல்வண்ணனும்பிரமனுமோரா
வருமையரடிநிழல்பரவிநின்றேத்துமன்புடையடியவர்க்கணியருமாவர்.
(திருவிடைச்சுரம், ஞான, க0)

கரியவனுன்முகன்காணவொண்ணாத்
தெரியவன்வளநகர்திருவல்லமே.
(திருவல்லம், ஞான, க)

என்றற்றொடக்கத்தனவாகத் திராவிட சுருதிகளினும் கூறப்பட்டவாறு, நாராய ணர் கருமைத் திருமேனியுடையரேயாக, பிரமாவின் முகத்திற் றோன்றிய (தூரிய ருத்திராகாத) ஸ்தாணுருத்திரரைப் புகழ்ந்தவிடத்தும்

பொன்திகழும்மேனிப்புரிசடையம்புண்ணியனும்
(இயற்பா, முதற்றிருவந்தாதி, க. கூ)

எனது நாலாயிரப்பிரபந்தத்தினும்,

செம்பொன்னுற்செய்தழகுவெய்தாற்போலுஞ்செஞ்சடையெம்பெருமானேதெய்வம்.
(திருவதிகைவீரட்டானம், அடையாளத்திருத்தாண்டகம், நாவு, க)

அரும்பித்தீண்டிஞாயிறேய்க்குமடி
(திருவதிகைவீரட்டானம், திருவடித்திருத்தாண்டகம், நாவு, உ)

பொன்னேர்தருமேனியனேபுரியு
மின்னேரிடையாளையினிக்கொண்டு

பொன்வண்ணமாயும் (கபி எனப்படும்) சூரியனல் விகசிதமாய இருபுண்ட ரீகம் போலும் கண்களுமுடையர் இந்த ஞாயிறு மத்தியிலுள்ள இரண்ணிய

னன்னீர்வயலுகேச்சுரகரின்
மன்னேயெனவல்வினைமாய்க்குறமே.
(திருகாகேச்சுரம், ஞான, க)

பசும்பொன்னிலிறத்தாணேப்பானீற்றுனே.
(திருவாலவாய், திருத்தாண்டகம், காவ, உ)

என்றற்றொடக்கத்தனவாகத் திராவிடசுருதிகளிற் கூறப்படலானும்,

நமோ ஹிரண்யவாஹவே ஹிரண்யவர்ணாய ஹிரண்யரூப வாய வை, நஃ।

"பொற்புயமுடையார்க்கு, பொன்வண்ணருக்கு, பொன்வடிவினர்க்கு நமஸ்காரம்" என்று தைத்திரீய ஆரணியகம் (க. உ. சா) கூறலானும் பொன்வண்ணமுடையார் சிவபெருமானே என்னே சுருதிகளாற் பெறப்படுவதேயாக, கரிய திருமேனியுடைய காராயணர்க் கேற்றுதற்கு இரண்ணியசப்தம் சேரே பொன்னிறமெனப் பொருட்படுத்த இடங்கொடாமையின்,

ஹிரண்ய ஶப்தோ ரூபீய-த்வவாசீ।

"இரண்ணியசப்தம் விரும்பற்பாலதின்மேற்று" என்று இராமாநுஜ வைணவ சூத்திரபாஷ்யத்துக்குப் பிரகாசமாய்ப் போந்த சுருதிப் பிரகாசிகையுடையார் பொருட்படுத்தினமை ஒவ்வாது கவுணர்த்தத்தின் மேலாயிற்று. ஆகலின், சுருதிப்பொருள் பொன்வண்ணராகிய சிவபெருமானுக்கே வாய்ப்புடைத்தாகி கருநிறத்தினராகிய காராயணர்க்கு வாய்ப்பிலதாயிற்று.

†சாந்தோக்கியத்திற் (க. கு. எ) கண்ட புண்டரீகம் சேந்தாமரையின் மேற்றெனப் பொருட்படுத்தினமை பூருவமீமாஞ்சை (கூ. கூ. கூ—அ) ஆஞ்சுத்திர (உ-ஆம்) அதிகரணத்திற் கூறப்பட்ட நியாயங்கொண்டாம். சிவபெருமான்றிருக்கண்கள் செந்தாமரைபோற் செங்கிறமுடைமையானன்றே திராவிட சுருதிகள்

முளாஞாயிறன்னமலர்க்கண்கண்முன்றும்.
(திருக்குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம், காவ, சு)

என்றும்,

சேல்வணமாந்திருநயனம்விழிசெய்தசிவமூர்த்தி
(திருவாரூர், சுந். உ)

என்றும் கூறின.

"செக்கர்வானச்சடையோன்சேவடிக்கீழ்நாளின்
மெய்க்கணிட்டுச்சக்கரம்பெற்றவியாட்டேபோல்"

என்று பழைய திருவாய்மொழிப் பிரதியினும்,

பங்கயமாயிரம்பூவினிலோர்பூக்குறையத்
தங்கணிடந்தரன்சேவடிமேற்சாத்தலுமே
சங்கரனெம்பிரான்சக்கரமாற்கருளியவா
றெங்கும்பரவிநாற்றோணேக்கமாடாமோ.

என்று திருவாசகத்தினும் கண்டவாறு, நாராயணர் ஜலந்தாசுரன் உடலைப் பிளந்த சக்கரத்தைப் பெறவேண்டிச் சாஞ்சீபுரத்திற் சிவபெருமானே நாடோறும் ஆயிரந் தாமரைகளால் அர்ச்சித்துவந்தபோது, ஓர்நாட் கமலப்புஷ்பம் ஒன்று குறைய, தமது கண்ணே இடந்து பூசித்துச் சிவபெருமானிடத்துச் சக்கரப்படை பெற்று,

லொகஹி ஹிதெ வரம் ஏதஸ்மாத்ஸம் நேத்ர ஸாதநீ।
ஏதேந மம நித்யாநி லோசநாநி மயாசிதா॥

புருஷர்" என்னுஞ் சாந்தோக்கிய சுருதியே ஈண்டு ஆராயற்பாலதான விஷயம்.

ஞாயிற்றுள்ளே உள்ள இந்தப் பொன்மயபுருஷர் சிவபெருமானு? இன்றேல் வேறு தேவதா விசேஷமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அனைத்துக்கும் ஆதாரராயும், சர்வவியாபகருமாயுள்ள சிவபெருமானுக்குச் சூரியனுக்குள்ளாதலும், இரண்ணியரூபராதலும் இல்லை. அவர் சுவேச்சையாகக்கொண்ட வடிவமேயாயின், அவருக்கு நியதமாய் மூக்கட்டிருமேனி இருக்கவேண்டும். அவ்வடிவம் ஈண்டு இல்லையாயிற்று. "புண்டரீகமேவ மஹிணீ" என்பதினாற் புண்டரீகக் கண்கள் இரண்டே கேட்கப்படுகின்றன. அங்ஙனம் அவர் சுவேச்சையாய் (வடிவங்) கொண்டாலும், தேகமானது சம்சாரிக்குப் போலச் சிவபெருமானுக்குத் துன்பத்தை விளைக்கும். சுவேச்சா சம்பந்தமாய்க்கொள்ளினும், அக்கினிக்குச் சுடுகை சுபாவமன்றே; ஆகலின், சிவபெருமானுக்குச் சரீரசம்பந்தம் (கூறல்) ஒவ்வாது. அதுபற்றி இவர் மற்றோர் தேவதாவிசேஷமே, சிவபெருமான் அன்றும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) அவர் சிவபெருமானே; எதனால்? அவர் குணங்கள் கூறப்படலான்.

"தமக்குத் தாமரையை நிகர்த்த கண்வேண்டுமென்று வரம் வேண்டி அதனையும் பெற்றுப் பதுமாக்ஷன் (தாமரைக்கண்ணன்) என்று பிரசித்திபெற்றனர்" என்று புராணங் காரணங் கூறலானும், "அரவிந்தலோசனன்," "புண்டரீகங்கள் போலுங் கண்ணன்" என்று திருவாய்மொழியினும் (கூ. எ. கo; கூ. அ. எ) பிறவிடங்களினுங் கூறப்படலானும், சாந்தோக்கிய சுருதியிற் கண்ட தாமரைக் கண்கள் சிவபெருமான் மேலனவாமென்க.

ஷெவஸ்ய ஸவிதுஸ்ஸ்ருஷ்டௌ யோ ஹைஷாம் நோ யியக்ஷதி தஸ்மை
ப்ரஹ்மணா தேஷு வரேண்யம் ஜ்யேஷ்ட்யாயை ப்ரஹ்மபுத்ராய ப்ரஹ்மே।

"தேவ (சிவ) சூரியனுக்கு மத்தியிலேயுள்ள எந்தப் பரிக்கர் எங்கள் அறிவிச்சை நிரையைகளைச் செலுத்துகின்றாரோ, அம்முக்கியப்பொருளாயினரைத் தியானிக்கின்றேம்" என்று யாஞ்ஞவற்கியர் கூறலானும்,

ஹரஸே ஜ்ரஹ்மணோ ஹந்த்ரே।

என்று வடவெழுதிகண்டு கூறலானும்,

யதேஷ ரூத்ரோ ஹிரண்யவர்ணோ ப்ரஹ்மவாதிநோ।

"இந்த உருத்திரர் பரிக்கர் எனப்படுவர் எனப் பிரமவாதிகள் கூறுவர்" என்று மைத்திராயணோபநிடதம் (கூ. எ) கூறலானும்,

விரிந்தபல்கதிருடையதோர் வெய்யவனவேட்
பொருந்திவையகண்ணுதற்பரமனேபோன்றான்.
(கச், அவைபுகுபடலம், கூக)

மாதிலாவதுக்குரூப்பன்வையெபுரமனேபோ
லாதுமாமுகத்துவள்ளலலக்குரூப்புரவிமான்றேரிலான்.
(கச். குரப்மன்வதைப்படலம், சஎ)

என்று கந்தபுராணங் கூறலானும் சூரியனுக்கு மத்தியிலுள்ளார் சிவபெருமானேயாம்.

வ வாஷ வவெ-ஷ்டாம ஜொகா நா ஹீஸி; வவெ-ஷ்டாம் காமோ நாழி;
தவ்யோதி நாஸி வ வாஷ வவெ-ஷ்யூஸ் வாவ்யஸ்ய உதிஷி;
(சாந். க. சு. எ)

"அவர் உலகம் அனைத்திற்கும் இச்சைகள் அனைத்துக்கும் நாயகர்; அவருக்கு உத் நாமம் (போந்தமை) அவர் பாவம் அனைத்துக்கும் மேலே உதித்தமையின்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளாற் சமஸ்த லோகங்களுக்கும் இச்சைகளுக்கும் நாயகத்துவமும், சர்வபாவமிலாமையும், பிறவும் சிவ சம்பந்தமாகிய குணங்களாம் என்று பிரதிபாதிக்கப்பட்டன;

வனொஹி ரூபெஶா ந ஶ்ருதியாய தவ்ஶு யூ-ஜோஷொநோகா நீ
ஶத ஸரஸ்ரஹிஷே (சுவே. சூ. உ)
சுஜ்யூவ வவ-ர்தவெவ விர்ரூஹ்யு |
ஜாவோதெவ ரூசுதெ வவ-ர்வாவொஷே (சுவே. உ. கரு)
வனொ வஹ-ஷ்நா யொ விதயாதி காமோ நீ |
(கட. தை. கசு; சுவே. சு. கசு)

"உருத்திரர் ஒருவரே; அவர்கள் இரண்டாவதின் பொருட்டிருந்திலர்; இவர் தமது ஆளுஞ் சத்திகளிலுலே இவ்வுலகம் அனைத்தையும் ஆளுகின்றனர்"

"பிறவாதவரும், நித்தியரும், தத்துவமனைத்தானுந் தொடக்குண்ணுத தூயருமாகிய சிவபெருமானே அறிந்து சர்வபாசங்களினின்றும் வீடுறுகின்றன்"

"ஒருவர் அநேகருக்கு இச்சைகளே நியதஞ் செய்கின்றனர்"

என்றற்றொடக்கத்தனவாகக் கேட்கப்படலான். சர்வாதாரரும், சர்வவியாபகருமாயினர்க்கு ஞாயிறுள்ளேயாதல் பொருந்தாதென்றமை விரோதமின்று. சர்வாதாரரும் சர்வவியாபகருமாயுள்ள சிவபெருமான் அன்பர்களே அதக்கிரகிக்கும் பொருட்டு ஓர் பொன்வடிவங்கொண்டு ஞாயிறு மண்டலத்துள்ளார். சரீரமுடைமையின், எம்மனோர்க்குப் போலச் சிவபெருமானுக்குச் சம்சாரதோஷந் தொடக்கில்லை. அவருக்குச் சரீரசம்பந்தமுளதாதலையும், சமஸ்தபாவமிலாமையையும் பகவதியாகிய சுருதியே பிரதிபாதிக்கின்றது. யாம் சுருதிப் பிரமாணத்தையே சரணைக் கொண்டேம்; யுக்தியைப் பெரிதும் மதிப்பேமல்லேம். நீயும் தன்னெஞ்சு சம்பந்தமுற்ற அறிவுமுடைப் பொருள்களைத் தவிக்கமாட்டாது. திரிநேத்திரராகிய சிவபெருமான் (கபி எனப்படும்) சூரியனில் விசேதமாய இரு புண்டரீகம்போலும் கண்களை உடையர் எனக் கூறினமை செந்தாமரையை விகசித்த நிறத்தைக் காட்டுவதற்காகவன்றி மூன்றாவது கண் இல்லை என்று காட்

டப்போர்த்ததன்று; முப்புதல்வர்களையுடையராம் பிரமணர் ஒருவரை யுற்று, (அவர்) இரு புதல்வர் அக்கினிதல்லியர் எனின், இரண்டு என்னும் எண்ணைனது மூன்றாவது புதல்வர் இல்லை என்று மறுக்கவில்லை; பின் அது இரு புதல்வரையும் அக்கினிதல்லியர் என்று உணர்த்துதன் மேலாயிற்று; அங்ஙனம் ஈண்டுமாம். நீரைக் கிரணங்களினற் குடிக்கின்றமையிற் சூரியன் (கபி எனப்படும்). இந்தச் சூரியனல் விகசிதமாய செந்தாமரை பிரகாசிக்கு மாறுபோல, சிவபெருமானுடைய இரு கண்களும் பிரகாசிப்பனவாயின்; (அவரது) மூன்றாவது நேத்திரம் முகுளிதசுவபாவமுடையது; மலர்ந்த தாமரையை ஒவ்வாது; முகுளித தாமரையை நிகர்த்துள்ளதென்பது அபிப்பிராயம். (உக)

(ஆக்ஷேபம்)

சுவொள யொ zவஸவ-ஃதி நீஜஸ்ரீவொ லிஜொஹிதஃ|
உடெதந0 தொவா சுஷ்ரஸுஷ்ரஸுஷ்டஹாயுஃ|
உடெதந0 விஸ்வா ஜ்ஞிதாநி வ்ஷ்ரஷ்டா ஶ்யயாதி நஃ|

(தைத். சங். ச. நி. க. சு)

"(சூரியமண்டலத்துள்ளிருந்து உதயாஸ்தமனஞ் செய்விக்கும் பொருட்டுச் சிவபிரான்) பிரகிருத்திக்கின்றனர்; இவர் நீலகண்டமும் செந்நிறமுமுடையர்; (*ஆதித்தியரூபராகிய) இவரைக் கோபாலரும், உதகம் எடுக்கும் பட்டரும் கண்டார்கள்; அவரைக் (கோமகிஷாதி) செந்துக்களும் பார்க்கின்றன; அவ்வியல்பினராகிய அவர் (அகக் கண்ணுக்குப்) புலப்படின், அவர் எந்த ஞுக்கு ஆனந்தத்தை விளைவிப்பாராக" என்னுஞ் சுருதியினல், நீலகண்டராகிய சிவபெருமான் சமஸ்த செந்துக்களுக்கும் பிரத்தியகூமாயிருக்கின்றனர் என அறியப்படுகின்றராக,

வ்யுஷ்டாஹித ஶ்யுஅவ்ஹிநெதா ரவிஃ|

"தன் ஒளியினல் வியாபித்த மண்டலத்தையுடைய முக்கட் சூரியன்" என்ற்றொடக்கத்த அபிப்புத்தவ்சனத்தினல், சூரியன் மூன்று கண்களையுடைய தாக அறியப்படலாணும், ஆதித்தியனே பிரபாமண்டலத்துள்ள முக்கண்ணுடைய சிவபெருமான்; இன்றேல் நீலகண்டமும் முக்கண்களும் சூரியனுக்கு எங்ஙனம் கூறப்படும்.

சுவொவ்ருதிதெதா வ்யுஷ்ட (சார். சு., சக. க)

அருக்கன்பாதம்வணங்குவர்இயி
னருக்கனெவ்வாளாலுநவல்லனே
விருக்குநான்மறையீசனேயேதொழுஃ
கருத்திலோர்கினேயார்கண்ணவனே.

(ஆதிபுராணத்திருக்குறுந்தொகை, கால. 4)

"இந்தச் சூரியன் பிரமம்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே (சூரியன்) பிரமமாகவும் கூறப்படுகின்றது. ஆகலின், சூரியனுக்குள்ளிருப்பவராகச் சுருதியிற் கூறப்பட்டு மண்டலத்துள்ளிருக்கும் ஆதித்தியமூர்த்தியே இரண்டாபுருஷர் எனின்,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் இறுப்பாராயினர்.

ஹிவ்யவதோஷாத்வாநரோ: (க. க. உ உ)

(உ உ) பேதம் கூறப்படலானும் அவர் வேறு.

ய ஆதித்யே திஷ்டந்நாதித்யாதரோ யமாதித்யோ நவேத யஸ்யாதித்ய: ஸரீரம் ய ஆதித்யமந்தரோ யமயதி ஏஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத: (பிரு. தி. எ. கா)

"எவர் சூரியனுக்கு வேறாய், சூரியனுக்குள்ளே உள்ளார்; இவரை ஞாயிறு அறிந்திலதோ, எவருக்கு ஞாயிறு சரீரமோ, எவர் ஞாயிற்றுள்ளேயிருந்து அதனைச் செலுத்துகின்றனரோ, அவரே உனது ஆன்மாவும், அந்தர்யாமியும், அமிர்தருமாம் (சிவனுமாம்)" என்னுஞ் சுருதியில் (அவ்விருவர்க்கும்) பேதங் கூறப்படலான், பொன்வண்ணராகிய சிவபெருமான் சூரியமண்டலத்தபிமானியாகிய இந்தச் சேதனரூப ஆதித்தியமூர்த்தியினும் வேறுவர். சண்டு அமிர்தசப்தம் சிவபெருமான் மேற்று;

வாகாநி ஹவா அம்ருதஸ்ய நாமதேயாநி (ஜாபா. கூ)

"இவைகளே அமிர்தத்தின் பெயர்கள்" எனச் சதருத்திரீயத்தைப் புகழுங்கால் (அங்ஙனம்) ஜாபாலோபநிடதம் கூறலின். சூரியனுல் அவர் அறியப்படாமை முதலிய குணங்களுண்மையின், ஆதித்தியனுக்கு வேறுயினர் சிவபெருமான் என்றே கூறப்படுகின்றார். ஆகலின், சேதனனுகிய ஆதித்தியனினும் *பொன்வண்ணராகிய சிவபெருமான் வேறு.

நீலக்ரீவ: விலோஹித: (தைத். சங்கி. ச. தி. க. கூ)

"நீலகண்டரும் செந்நிறமுடையரு" மாகக் கூறப்பட்ட காளகண்ட சிவபெருமானே ஆதித்தியனுக்குள்ளிருப்பவராகப் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றனர்; சூரியனுக்குள்ளிருக்கும் உயிராதலின், அவர் அந்தச் சூரியசப்தத்தினுற் கூறப்படுகின்றார்.

---

* பொன்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ணமேனி பொலிந்திலங்கு
பின்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ணம்வீழ்சடை வெள்ளிக்குன்றத்
தன்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மால்விடை தன்னேக்கண்ட
வென்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ணமாகிய வீசனுக்கே.

என்னுஞ் சேரமான்பெருமாணயனர் திருவாக்கும் சிவபெருமான்திருமேனியைப் பொன்வண்ணமென்று கூறிற்று.

(ஆக்ஷேபம்) சூரியனுக்குள்ளிருக்கும் நீலகண்டர் சிவபெருமான் அன்று; பின் அவர் நாராயணரே. அங்ஙனம்,

ஜ்யாயஸ்தா வஸித்ரூஷ்ணுரூபயுவதிர்ப் நாராயணஸ்ராவஸிஜாஸ்ந வஸிவிஷ்டி |

"சூரியமண்டலமத்தியினராகிய நாராயணர் கமலாசனத்திருப்பவராக எக்காலமும் தியானிக்கற்பாலர்" என உலகினர் யாண்டும் படிக்கின்றனர். அவர்க்கே புண்டரீகாக்ஷித்துவயசம்பந்தம் (கூறுவது) யுக்தம்; அவர் புண்டரீகாக்ஷர் எனப் பிரசித்தமுண்மையின். வேறுபிரகாரமாகப் பிரதிபாதனஞ் செய்தலாம் பிரயாசை எற்றுக்கென ஆக்ஷேபிப்பின்,

(உத்தரம்) அன்று; இரண்மயபுருஷரிற் சம்பந்தமுடையனவாகக் கூறப்படுஞ் சிவபெருமானுடைய விசேஷலிங்கங்கள் நாராயணரிற்பொருந்தாமின்மையின். சூத்திரவிஷயமாய்ச் சந்தேகத்துக்கிடமாகிய இந்த வாக்கியம் சந்தேகத்துக்கு இடனாகாத வேறு வாக்கியங்கொண்டு நிர்ணயித்தல் யுக்தம்.

சூழிதைர்ா வா வஸஷ வஸ நஷ்ணுஷஸவஜி |
(தைத். ஆரணி. க0. கச. கூக)

"இந்த ஆதித்தியனே இந்த மண்டலத்தைத் தகிக்கின்றான்" என்றற்றொடக்கத்தனவாக மகோபநிடதத்திற் கூறப்படுகின்றது.

ய வஸ கவிர்ஷ்ணுஷெஷ்ஹீர்வ்யதெ |
(தைத். ஆரணி. க0. கச. கூக)

"இவன் இந்த மண்டலத்திலே ஒளியைக் காலுகின்றான்" எனச் சூரியமண்டலப்பிரகாசத்தை உரைத்தும்,

ய வஸஷ வஸ கவிர்ஷ்ணுஷெ ஷஹீர்வி ப்ராஷி|
(தைத். ஆரணி. க0. கச. கூக)

"இந்தச் சூரியமண்டலத்திற் புருஷர் இவர்" என மண்டலாபிமானியாகிய ஆதித்தியமூர்த்தியை உரைத்தும்,

யவஷொஷஹராதிதெர் ஹிரண்மயீ ப்ராஷி|
(சாந். க. சு. சு)

"இவர் ஆதித்தியனுக்கு அந்தரியாமியாயுள்ள இரண்மயபுருஷர்" என ஆதித்தியாந்தரியாமியாய் (ஆதித்தியமூர்த்திமானுயுள்ள) இரண்மயபுருஷரைக் கூறியும்,

சூர்மிதைர் மிவ மிதை ஒமிஜா வ்யஓ யர்ர்|
(தைத். ஆரணி. க0. கடி. கூ)

"ஆதித்தியன்முன் தேஜசும், உருமும், பலமும், கீர்த்தியும்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியினல், அந்த ஆதித்தியரூபமுடையாரது (சிவபெருமானது) விபூதியைக் கூறியும்,

ஸஷ வ ஸ்ரஷ ஸஷ ஹ ஏதா நாயிவதீ।

(தைத். ஆரணி. க0. கூ. கூ)

"இவர் புருஷர்; இவர் பூதங்களுக்கு அதிபதி" என்பதினல் அவரைப் பூதபதியாக நிர்த்தேசஞ் செய்து, பின்னரும் (இவர்) எவ்வியல்பினராகிய புருஷர் என்று வினவ,

ஸவெஷ வெ ஸ்ரஷ்ரீ।

(தைத். ஆரணி. க0. உ. சஉ)

"எல்லாம் உருத்திரரே" என்று தொடங்கி,

நமோ ஹிரண்யவாஹவெ ஹிரண்யவதயெ ஏலிகாவதய உமாவதயெ (தைத். ஆரணி. க0. உஉ। ச0)

"இரண்ணிய பாகுவினர்க்கு, இரண்ணியபதியாயினர்க்கு, அம்பிகாபதியார்க்கு, உமாபதியார்க்கு (நமஸ்காரம்)" என உபசங்கரிக்கப்பட்டது. இச்சுருதியில் (அவரது) பாகுவைப் பொன்னிறமாகக் கொள்ளவே, உபலக்ஷணையினல் (சிவபெருமான்) பொற்றிருமேனியுடையர் என்பது தாற் பரியமாயிற்று. ஆகலின், பொன்போலும் மேனியையுடைய உமாபதியார் ஆதித்தியனுக்கு மத்தியிலிருப்பவராகச் சித்திக்கின்றார்; ஈண்டு நீலகண்டத்துவம் உமாபதித்துவமுதலிய விசேஷலிங்கம் சிவபெருமானுக்கன்றி மற்றையோர்க்குப் பொருந்தாமையின். புண்டரீகத்தை ஒத்த கண்ணுடைமை சாதாரணலிங்கம்; நாராயணர் ஒழிந்த மற்றைப் பொருட்கும் (இயைவதாகக்) காணப்படலான். கமலலோசனே நாரி எனவும், கமலலோசனன் புருஷன் எனவும் வழங்கப்படுகின்றது. (இரு லிங்கங்கள் ஒருங்கு கூறப்படுங்கால்) விசேடலிங்கத்தினுற் சாமானியலிங்கம் பாதிக்கப்படும். "சூரியனுள் இருக்கும் தெய்வமாக நாராயணர் எப்பொழுதுந் தியானிக்கற்பாலர்" என்னும் இலௌகிகவசனம் கவுணமே. ஆகலின், இரண்ணியதல்லீரூபரும், திரிலோசனரும், நீலகண்டரும், உமாபதியும், சமஸ்த லோக சாமேசுவரரும், சர்வபாபத்தொடக்கிலாதவரும், பகவானுமாகிய சிவபெருமானே ஆதித்தியனுக்குள்ளே இருப்பாரும், சாவித்திரியினும் பிரதிபாதிக்கப்படுபவரும், மூமூட்சுக்கள் அனைவர்க்கும் தியேயப்பொருளாயுமுள்ளார் என்று சித்திக்கின்றது. (உ0)

(கூ) ஆகாசாதிகரணம்.
(கo) பிராணாதிகரணம்.

சர்வஜ்ஞதாதி குணங்களையுடைய பரப்பிரமசிவனுடைய பரமமங்கலத் தன்மைக்கு ஆஸ்பதமாய் உபாசிக்கற்பாலதாம் வடிவத்தை உரைத்து, அந்த இலக்ஷணத்துக்கு சாமரூடிவசத்தினற் பிறிதோரிடத்தில் அதிவியாப்திபற்றி ஆசங்கை உண்டாக, அதிகரணம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது.

ஸுகாஸஸ்ஜீoஸ (க. உ. உகூ)
ஸுதி வாவ வ்ராணஃ (க. க. உச)

(உகூ) ஆகாயம் (பிரமம்), அதின் இலிங்கமுண்மையின்.
(உச) அந்த நியாயத்தினற் பிராணன் (பிரமம்).

ஸவ-ஸ்ணி ஹவா ஈதானி ஸர்வ்தாணி ஸுகாஸாதெவ ஸமுத்பத்ந்ந ஜெ ஸுகாஸo வ்ரத்யஸ்தo யந்தி (சாந். க. கூ. க)

"இப்பூதமனைத்தும்* ஆகாயத்திருந்தே உற்பத்தியாகின்றன, ஆகாயத்துக்கு மீள்வனவாயின" எனவும்,

ஸவ-ஸ்ணி ஹவா ஈமானி ஸர்வ்தாணி வ்ராண மேவ zவிஸo விஸந்தி வ்ராணமப்யுஜ்ஜிஹதெ (சாந். க. கக. இ)

"இப்பூதமனைத்தும்* பிராணனிலே ஒடுங்குகின்றன; பிராணனிலிருந்தே அவை உதித்தன" எனவும் போந்த சாந்தோக்கிய சுருதியே ஈண்டு ஆராயக்கிடந்த விஷயம்.

ஈண்டுச் சமஸ்த பூதங்களுக்கும் உற்பத்தி பிரளயங்களைப் பிரதிபாதிப்பனவாய "பிராணன்" "ஆகாயம்" என்னும் மொழிகள் சிவபெருமானைப் பிரதிபாதிப்பனவா? இன்றேற் பூதாகாயம் பிராணவாயு என்பன்வற்றைப் பிரதிபாதிப்பனவா? என்பது சந்தேகம்.

வ்ராணாதெவ வஸ்ஜாநி ஸர்வ்தாநி ஜாயந்தெ வ்ராணெந ஜாதாநி ஜீவந்தி வ்ராணo ப்ரயந்தி (தைத். கூ. கூ)

"இப்பூதமனைத்தும் பிராணனிலிருந்தே பிறந்தன; பிராணனற் பிறந்தன நிலைபெறுகின்றன; பிராணனே நோக்கிச் செல்வனவாயின" என்றற்றொடக்கத்த சுருதி யுண்மையானும்,

* ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்குமடங்கிய மலினப்பிரபஞ்சமும், வித்தியாதத்துவம் ஏழும் அடங்கிய மிசிரப்பிரபஞ்சமும், சிவத்துவம் ஐந்தமடங்கிய சுத்தப்பிரபஞ்சமும் அனைத்தும் என்றதினற் றழுவப்படுதல்.

ஆகாஸாத்வாயோ: (தைத். உ. க)

"ஆகாயத்தினின்று வாயு" என்றற்றொடக்கத்த சுருதி யுண்மையானும், பிராணனுக்கும் ஆகாயத்துக்கும் சகல பூதகாரணத்துவம் கூறப்படுதலின், அவ்விரண்டுமே ஈண்டு பிரதிபாதிக்கற்பாலன எனின்,

(உத்தரம்) கூறுதும். பிராணுகாயசப்தவாச்சியர் சிவபெருமானே; சர்வகாரணத்துவமுதலியன அவர்க்கு லிங்கமாதலின். பிராணன் ஆகாயம் என்னும் இரண்டுக்கும் சர்வகாரணத்துவ முதலிய எய்தமாட்டா. "(இப்பூதமனைத்தும்) பிராணனிலிருந்தே (பிறந்தன)" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிக்கு ஆனந்தரூபமுடைய பரப்பிரமமே காரணம் என்பது தாற்பரியம். பிராணன் காரணமன்று; பின் அது அதுவாதமாத்திரம். பூதங்களுள்ளே ஒன்று ஆகாயமாதலின், (அது பூத)மனைத்தும் என்பதனுள் அடங்கிவிடும்.

ஸ ஏஷ ஸர்வபூதாத்மா ஏஷ: (தைத். உ. க)

"ஆன்மாவிலிருந்து ஆகாயம் பிறந்தது" என்னுஞ் சுருதியினும் சர்வபூதோற்பத்தியும் சிவபெருமானிலிருந்தே ஆகும். ஆகலின், சர்வபூதகாரணத்துவம் பூதாகாசம் பிராணன் என்பவைகளுக்குச் செல்லாதென்பது சித்தாந்தம்.

(வினா) பூதாகாயம் என்றதிலே போந்த பூத என்னும் உபபதவிசேடத்தினும் பயன் யாதெனின்,

(உத்தரம்) (பூதாகாயத்தினின்று வேறாக) பரப்பிரகிருதிரூப பரமாகாயம் ஏன (முற்றொன்று) சர்வபூதகாரணமாதலிருத்தலை உணர்த்துவதே பயனும்.

(வினா) அங்ஙனமாயின் (ஆகாயத்தைச்) சிவபெருமான் என்று நிர்ணயிப்பதெங்ஙனம்?

(உத்தரம்) (சிவபெருமானுக்கும்* பரமாகாயத்துக்கும்) பேதமில்லாமையான். (உசூ)

(ஈக) ஜ்யோதிரதிகரணம்.

சமஸ்த புவனநாயகரும், சமஸ்த தோஷவாசகாகளங்கமில்லாதவரும், நிரதிசயமங்கல-இரத்நாகரருமாகிய உமாபதியாம் பரப்பிரமத்திக்கு ஆதித்தியமண்டலம் ஆஸ்பதமாயினமை மேலே நிரூபிக்கப்பட்டது.

ஈண்டுச் சூத்திரகாரர் அந்தச் சிவபெருமானுக்கு மற்றோர் ஸ்தானம் உரைப்பாராயினர்.

---

*இது திருச்சிற்றம்பலத்தின் மேற்கு; உயர்ச்சிமணிகை ஈ0ஈ-தும் இவ்விடம் பார்க்க.

ஜ்யோதிரூபாணாமிபாநாஸ (க. க. உ)

(உ) (பிரமம்) சோதி;* சரணம் கூறப்பட்டான்.

கூய யதஃ வரோ திவொ ஜ்யோதி தீர்வ்யதெ விஶ்வதஃ
ப்ருஷ்ஷ்ட வவ்ருதஃ ப்ருஷ்ஷ்வ நுத்தமேஷ்ட மொகெஷ்விஷ்ட வர்
வ்ருத்ரஹ்ருத்விஷ்ணுஸஹஃ வரோஷெ ஜ்யோதிஃ (சாந். கூ. கஙூ. ன்)

"இதற்குமேற் பிறிதோர் உலகம் இல்லை எனற்பாலதாம் உயர்வாகிய உலகத்திலே ஒவ்வொன்றுக்கும் மேலாய், அனைத்துக்கும் மேலாய், இந்த ஆகாயத்துக்கு மேலாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அந்தச் சோதியே புருஷனுக்குள்ளேயுள்ள சோதி" என்னும் சாந்தோக்கிய சுருதியே ஈண்டு ஆராயற்பாலதாகிய விஷயம்.

சமஸ்த லோகத்தையும் வியாபித்து ஆகாயத்துளதாகக் கூறப்பட்ட பரஞ்சோதியானது சிவபெருமானு? மற்றோர் தேவதையா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) "தியு" என்னும் மொழி ஆகாயம் என்ப்பொருட்பட, "பரோதிவஃ" (ஆகாயத்துக்கு மேலாய்) என்றமையின், ஆகாயத்துள்ள ஆதித்தியனே சோதி என ஈண்டுப் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றது; இன்றேல், புருஷனுக்குள்ளேயுள்ள சோதி என்றமையின், அது புருஷனுக்குள்ளேயுள்ள ஜாடராக்கினியாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்)

கூய யதஃ வரோ திவொ ஜ்யோதிஃ (சாந். கூ. கஙூ. எ)

"ஆகாயத்துக்கு மேலேயுள்ள சோதி" என அனைத்துக்கும் மேலாய்க் (கூறப்பட்ட) பரஞ்சோதி சிவபெருமானே; மேலே,

வாஒ zஷ்ய வவ-ர் ஹ்ருதாநி (சாந். கூ. கஉ. சு)

"பூதமனைத்தும் அவரது பாதம்" என்னுஞ் சுருதியிற் பூதமனைத்தும் இந்தச் சோதியின் அம்சம் என உரைக்கப்படுதலின், இது ஜாடராக்கினிக்கும் சூரியனுக்குஞ் செல்லாது, பரிச்சின்னமுடைமையின். (உ)

(ஆக்ஷேபம்)

ஸாயத்ரீ வா இதம் வவ-ம் ஹ்ருதிஷ்ட (சாந். கூ. கஉ. இ)

---

* சடையானேதழலாடதயங்குமுவிலைச்சுலப்
படையானேபாஞ்சோதீபசுபதீமழவெண்ணை
விடையானேவிரிபொழில்சூழ்பெருந்துறையாயடியேனு
டையானேயுனையல்லாதுமுதுணைமற்றறியேனே.
(திருப்புலம்பல், உ)

"(மேலே) இப்பூதமனைத்தும் காயத்திரி" என்று கூறப்படுதலின், காயத்திரியின் சர்வவியாபகத்துவம் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றது. படவே, பிரகரணத்திலை

ஸர்வொ2ஸ்ய வஸ-ா ஹ-ேதாரி (சாந். கூ. கஉ. சு)

"செந்துக்களெல்லாம் அவரது பாதம்" என்னுஞ் சுருதியானது பிரபஞ்சமனைத்தும் காயத்திரியின் அம்சம் எனக் கூறுகின்றதெனின்,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் இறப்பாராயினர்.

ஸர்வொ2ஹியா நாவிேதி வெஹி தலாவெதொ2வ-ணமிமுதா தூயாஹி உஸ-ந்ஹி (க. க. உசு)

(உசு) சந்தசைக் கூறினமையின் (பிரமம்) அன்றும் எனின், அன்று; அங்ஙனம் அறிவானது (பிரமத்தில்) அர்ப்பணஞ் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படலான்; அது பற்றியன்றே (பிரமாணமும்) காணப்படுகின்றது.

நாய்தீர வா ஹ2ம வஸ-ம ஹ-ேதி (சாந். கூ. கஉ. க)

மேலே "இப்பூதமனைத்தும் காயத்திரி" எனச் சந்தசைப்பற்றிக் கூறப்பட்டலான், அதுவே சண்டுக் கூறப்பட்டதன்றிச் சிவபெருமான் அன்னெனின்,

(உத்தரம்) அங்ஙனம் எய்தாது; காயத்திரி எனப்படும் சந்தசுக்கு மாத்திரம் சர்வவியாபகத்துவம் எய்தாது. பின் காயத்திரிக்கொப்பாகச் சிவபெருமான் (தியானஞ்) செய்யப்படுகின்றனர். (பாதம் ஒன்றுக்கு) ஆறு அக்ஷரங்களாக அமைந்த நான்கு பாதங்களைக் காயத்திரி உடைத்தாமாறு போல, பிரமமும் நான்கு பாதமுடையது. அங்ஙனம் பிறவிடங்களினும் சந்தசைக் குறிக்கும் சப்தமானது ஒருபுடையொப்புமையான் மற்றோர் பொருட்குஞ் செல்வதாகக் காணப்படுகின்றது.சம்வர்க்க வித்தையில்,

தெ வா ஏதெ சதுஷ்பதா3 ஷட3க்ஷரபதா3 (சாந். சு. கூ. அ)

"இந்த ஐந்தும் மற்ற ஐந்துஞ் சேர்ந்த பத்து; அது கிருதம்" என்று தொடங்கி,

ஸைஷ்டீ வீராட்* (சாந். சு. கூ. அ)

"இது விராட்டு" என்று உபசங்கரிக்கப்பட்டது. அங்ஙனஞ் சிவபெருமானுக்குக் கூறப்பட்ட சர்வவியாபகத்துவலிங்கத்தினுற் காயத்திரிப்பிரகரணம் பாதிக்கப்பட்டது. ஆகலின், சிவபெருமானே சோதி என்பது. (உசு)

*பத்து அக்ஷரங்களாலாய சந்தசின் பெயராகிய விராட்டென்பதுவேறு பத்துப் பேராதலினையும் உணர்த்தும்படி போல என்பது தாற்பரியம்.

...னருஞ் சூத்திரகாரர் பொருத்தவண்ணம் உரைக்கின்றார்.

...தாதிவாடி வுவடெமொவ்வெதெஜ்ஜெவழி (க. க. உஎ)

(உஎ) பூதமுதலியவற்றைப் பாதங்களாகக் கூறல் பொருத்தமுறினும், அதுவும் அங்ஙனம்.

பூதம் (பிராணிகள்), பிருதிவி, சரீரம், இருதயம் என்பவற்றைப் (பாதங்களாகக் கொண்டமைபற்றி) நான்குபாதமுடைத்தெனல் காயத்திரி சந்தசுக்குப் பொருந்துமாறின்று; அது சிவபெருமானுக்கே பொருத்தமுறுகின்றது. (உஎ)

சூத்திரகாரர் பின்னரும் ஆக்ஷேபித்துப் பரிகரிக்கின்றனர்.

உவஷொ ஹொஞ்ஜ்தி டெஹொஹயவழிஹவுவுவிரொயாகு (க. க. உஅ)

(உஅ) உபதேசம் (கூறல்) பவதிறப்படுதல்பற்றி, அது பிரமமன்றுமெனின், அன்று; ஈரிடத்தும் விரோதமின்மையின்.

(ஆக்ஷேபம்)

வாஒzவு ஸவ-ுாஹ-ுதாதி (சாந். கூ. கஉ. சு).

"பூதமனைத்தும் அவரது பாதம்" எனவும்,

திவாடிவ்யாஷ்ட்கம் திவி (சாந். கூ. கஉ. சு)

"அவரது அமிர்தமாகிய மூன்று பாதமும் ஆகாயத்தனவாம்" எனவும் போந்தவிடத்து, ஆகாயத்தோடு சம்பந்தமுளதாதல்பற்றிச் சோதி வாக்கியத்திற் சிவபெருமான் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றனர் எனல் சாரமன்று; உபதேசபேதத்தினல் விரோதமாக அறியப்படலான்.

திவாடிவ்யாஷ்ட்கம் திவி (சாந். கூ. கஉ. சு)

"அவரது அமிர்தமாகிய மூன்று பாதம் ஆகாயத்திலே" என (ஏழாம் வேற்றுமையினும்)

வரொ திவொ ஜ்யாதீ (சாந். கூ. கஉ. எ)

"ஆகாயத்தின் மேல் சோதி" என (ஐந்தாம் வேற்றுமையினும்) போந்த சுருதிகளில், விபத்திபேதத்தினல் உபதேசம் பேதமுறுகின்றது. ஆகலின் விரோதமே எனின்,

(உத்தரம்) அன்று; சரிடத்தும் விரோதமின்மையின். "மரத்தலியிலே ருந்து (என ஏழாம் வேற்றுமையினும்), மரத்தலியின் மேல் [illegible]"

(என ஐந்தாம் வேற்றுமையினும்) கூறப்பட்ட சரீரத்தும் மற்[illegible]ம் மேல் என உரைக்கப்பட்டது. அங்ஙனம் சரீரத்தும் ஆகா[illegible] மேல் (சோதி) எனக் கூறப்பட்டது. இந்த இலிங்கத்தினும் சி[illegible] மானே புருஷசூக்தத்திற் கூறப்பட்ட புருஷர் எனச் சித்தித்தது;

வாஜொzவ்ய விஶ்வாஹ ஔதாமி
(புருஷசூக்தம். கூ)

"சமஸ்த பூதங்களும் அவரது பாதம்" எனப் புருஷசூக்தத்திற் கேட்[illegible] படலான். அதுபற்றித் தமது ஓர் அம்சத்தில் அடங்கிய சமஸ்தப் பிரப[illegible] சத்தையுடையதும், ஆகாயத்தில் விளங்குவதுமாகிய பரஞ்சோதி சிவபெ[illegible] மான் என நிச்சயிக்கப்பட்டது.

பகவானுடைய சூரியனுடைய மண்டலத்திலே கூரே உபாசிக்குமாறு உணர்த்தப்பட்ட சிவபெருமானே இந்த அதிகரணத்தில் விசுவரூபியாகக் கூறப்பட்டனர். (உஅ)

அவரது அபேத வியாபகத்தினால் அனன்னிய வஸ்துக்களும் உபாசிக்கற்பாலன, மற்றோர் பிரகாரத்தால் அன்று எனப் பிரதிபாதிப்பதற்கு ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது இவ்வதிகரணம்.

(கஉ) இந்திரப்பிராணதிகரணம்.

வ்ராணஸ்ய zந ஶாஸ (க. க. உகூ)

(உகூ) அங்ஙனம் பிராணன் (பிரமம்; அவர் குணங்கள்) சம்பந்தமுறலான்.

வ்ராணொzஸ்மி ப்ரஜ்ஞாதா தந்மே ஸ்ருதமிதி ஹோவாச
(கௌஷீ. கூ. உ)

"நானே பிராணன், என்னைப் பிரஜ்ஞையோடு கூடிய ஆன்மாவாகவும், ஆயுளாகவும், அமிர்தமாகவுங்கொண்டு வழிபடு" என இந்திரன் கூறிய சென்மாக நேர்ந்த கௌஷீதகியுபநிடத சுருதியே ஈண்டு ஆராயக்கிடந்த விஷயம்.

ஈண்டு உபாசகனிதிவிஷயமாய்ப் பிராணசப்தத்தின் சாமாஞ்சிகரண்ணியத்தில் சுட்டப்பட்டவர் இந்திரனே? இன்றேற் சிவபெருமானே? என்பது சந்தேகம்.

(பூர்வபக்ஷம்) வ்ராணொஸ்மி ப்ரஜ்ஞாதா தந்மே [illegible]
(கௌஷீ. கூ. உ)

[redacted]ணன், பிரஞ்ஞாத்துமா, அப்பெற்றியனுமே என்கின்ற' எனச் சாணன் என்றது சாகூத்தாக இந்திரனிலே சாமானாதிகரண்யமாகப் பெறப்படுகின்றது.

ஸர்வ-வாஸ்ய (கௌஷீ. கூ. உ)

"என்னை வழிபடுக" என்னும் விஷயத்திலேதான் உபாசனவிதி கேட்கப்படுகின்றது. மற்ற வாயிலாக அனைத்தையும் காத்தலின் இந்திரன் பிராணனின்றான். பரமைசுவரியத்துவமுடைமையின் அவன் அனைவராலும் வழிபடற்பாலனுகின்றான்.

உஷ்ரா ராஜா ஜகதோ ய ஈஷ்டே

(தைத். ஆரணி. கூ. கக. உரு)

"உலகத்தைப் பரிபாலிக்கும் அரசன் இந்திரன்" என்று சுருதி கூறுகின்றது. அதுபற்றி இந்திரனே உபாசிக்கற்பாலன் என உரைக்கப்படுகின்றான் எனின்,

(சித்தாந்தம்) சிவபெருமான் (உபாசியர்) என்பது. எதனால்? ஆனந்தர், ஜரையில்லாதவர், அமிர்தர், பிரஞ்ஞாத்துமா என்னும் விசேஷகுணமனைத்தும் பிராணசப்தத்தினுற் சுட்டப்பட்டவரிடத்திற் சம்பந்தமுறலான்.

வஷ ஹ்யாண வஷ ஹ்யஜரோ ஹ்யமரோ ஹ்யபயோ

(கௌஷீ. கூ. அ)

"அவரே பிரஞ்ஞாத்துமாவும், ஆனந்தரும், ஜரையிலாதவரும், அமிர்தருமாயுள்ள பிராணன்" என்றது சுருதி.

ஈஷ்ரா ராஜா (தைத். ஆரணி. கூ. கக. உரு)

"இந்திரன் இராஜா" என்றவிடத்து, இந்திரசப்தம் சிவபெருமான் மேற்றும் எனப் பிரகரணத்தினுற் சித்திக்கின்றது. (உக)

பின்னரும் ஆசங்கித்துச் சூத்திரகாரர் பரிகரிக்கின்றனர்.

ந வக்ரு-ராதோபதேஷாத் இதி சேந்ந ஹ்யத்ம ஹ்யுபதிஷ்டே (க. க. கூ0)

(கூ0) வக்தா தன்னையே குறித்து உபதேசித்தலான் அவர் அன்றெனின், இந்தப் பிரகரணத்திலே அத்தியோன்ம சம்பந்தமாகிய குணங்கள் மிகுத்துக் கூறப்பட்டன எனின் (இறுக்கப்படும்).

(ஆக்ஷேபம்) உபாசியர் சிவபெருமான் அன்று.

ஸாக்ஷே விஜா தீஹி ஸ்ரீஷ்டாணம் அயா ஷ்ரேஷ்டம் ...

(கௌஷீ. கூ. க)

"என்னையே அறிக; முத்தலையுடைய துவஷ்டாவின் மகனைக் கொன்றேன்" என்றற்றொடக்கத்தனவாக உபக்கிரமத்தில் அறிவுடைய ஆன்மாவாக அறியப்படும் இந்திரனே உபாசென் எனக் கூறப்படலான். ஆகலின், உபசன காரவாக்கியமும் உபக்கிரமவாக்கியம்போற் (பொருள்) கோடற்பாலதெனின்,

(உத்தரம்) இது உசிதமன்று; உபக்கிரமத்தினின்று ஆரம்பித்து, இந்தப் பிரகரணத்திலே அத்தியான்ம சம்பந்தமுடைய சிவபெருமானது குணம் பாகுள்ளியமாயிருத்தலின்.

யஜ்ஜை நஷ்யாய ஹிததமம் நயெ (கௌஷீ. கூ. க)

"மனிதனுக்கு எதனை உத்தமமென நினைக்கின்றனை" என உபக்கிரமித்து *இததமோபாசனை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அவ்வுபாசனை சிவதருமம்; அவரை உபாசித்தலே முத்திசாதனத்துக்கு மிக்க பயனுடையதாகலின். (பிரகரண) மத்தியிலும்,

வாஷஹ்யை வாய்ய கூம் காரயதி தம யஹ்யை லொகஹ்யை உஜ்ஜிஷதெ வாஷ வாவாவாய்ய கூம் காரயதி தம யஹ்யொ நிஷ்ஷதெ (கௌஷீ. கூ. அ)

"இவ்வுலகினின்று மேலே அவனை உயர்த்த விரும்புங்கால், அவனை நற்கருமஞ் செய்யுமாறு ஊஞ்றுகின்றனர்; எவனை மேலுலகத்திருந்து கீழுலகத்துக்குச் செலுத்த விரும்புகின்றாரோ, அவனைத் தீக்கருமஞ் செய்ய ஊஞ்றுகின்றனர்" என்னுஞ் சுருதியினால், சமஸ்த கருமங்களையும் (அவர்) ஊஞ்றுதல் பெறப்படுகின்றது.

தஸ்யா ரயவ்யாரெஷ்ய நெமி ரவிக்தா நாஹாவாவா கவிக்தா வாவஹ்யெவெதாஹ்மிதோதராம் வ்ரஜ்யதோதாவ்வவிக்தாம் வ்ரஜ்யதோதராம் வ்ராணெவிக்தாம் (கௌஷீ. கூ. அ)

"இரதத்தின் சக்கரம் பழுக்களினும், பழுக்கள் (ஆரங்கள்) நாபியினும் அர்ப்பிக்கப்பட்டாற் போல, பூதமாத்திரைகள் பிரஞ்ஞாமாத்திரையில் அர்ப்பிக்கப்பட்டன; பிரஞ்ஞாமாத்திரைகள் பிராணனில் அர்ப்பிக்கப்பட்டன" என்னுஞ் சுருதியினுற் சேதனை சேதனப் பிரபஞ்சம் அனைத்துக்கும் ஆதாரத்துவம் பெறப்படுகின்றது. இதுவும் சிவதருமம். இங்ஙனம் சிவபெருமானுடைய குணம் பாகுள்ளியமாயிருத்தலின் உபாசியன் இந்திரன் அன்று. (கூ0)

*மிக்க பயனுடைய உபாசனை.

(ஆக்ஷேபம்) இந்திரன் பசுவாய் உபாசியனல்லனாயினும், (அவன்) தன்னை உபாசிக்குமாறு உபதேசிப்பதென்னை? என ஆசங்கிப்ப,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ஸாஜ் ஹ்வஷ்ட்ரா தத்வதெரொ வாதெவவஸ் (க.க. ஊக)

(ஊக) வாமதேவரைப் போலச் சாஸ்திரதிருஷ்டியினால் (அவன் தன்னை) உபதேசிக்கின்றான்.

கரெந ஜீவெநாத்மநாநுப்ரவிஸ்ய நாமரூபெவ்யாகரவாணி।
(சாந். கூ. ஊ. உ)

"இந்தச் சிவான்மாவோடு பிரவேசித்து நாமரூபங்களை வருத்தேன்" என் றற்றொடக்கத்த சாஸ்திரதிருஷ்டியினலே சர்வசப்தவாச்சியர் சிவபெருமான் (என்று இந்திரன் ஓர்ந்து, சிவபெருமான்) தன் சரீரமாயிருத்தலின், தன் (இந்திர) சப்தத்தின் பொருளாயுள்ள சிவபெருமான் உபாசிக்கற்பாலர் என உபதேசித்தனன். ஆகலின், இந்திர சப்தத்தினற் சிவபெருமான் உபதே சிக்கப்படுகின்றனர். *"வாமதேவர் போல" எனத் திருஷ்டாந்தம் (சூத் திரகாரர்) கூறுகின்றனர். வாமதேவர் தமக்குச் சிவபெருமான் ஆன்மா வாயிருக்கின்றனர் என்னும் (சோஹம்பாவனை) திருஷ்டியினல்,

கஹம் ஸ்ந்யாஹவம் வர்ஷ்யாம்ஹ (பிரு. கூ. ச. க0)

"நான் மனுவும் சூரியனுமாயினேன்" என உபதேசித்தாற் போல்வது இந்திரனது உபதேசமுமாம். இன்றேல், வேதாந்த ஞானத்தினற் கிடைத்த பிரம ஆன்மபாவனையினற் பிரமபாவத்தை அடைந்து, மனுஷ்யாதி தேக விஷயத்திற் கற்பிக்கப்படும் அஹம்பாவம் குலிய, உலகாகாரமாயிருக்கும் கரையிறந்த †பரமாஹம் பாவமுற்ற வாமதேவர் தமது ஆன்மசோஹம் பாவ னையினலே வியாபகமுற்று வேற்றுமையின்றி உலகமாய் நின்றமையினலே, சூரியன் மனு முதலரியினரை அடக்கிய பிரபஞ்சம் தாம் என்று உரைத் தார்; இவ்வனம் இந்திரன் விஷயத்தினுமாம் என நிச்சயிக்கற்பாற்று.

பூர்ணொஸ்மி பூர்ணதா (கௌஷீ. கூ. உ)

---

*உபக்கிரமணிகை உகக-ஆம் இலக்கம் பார்க்க.

†சோகம்பாவனையினல் வாமதேவர் கிருஷ்ணர் என்போர் உலகெலாமாகி நின் றமை வெளாணபோதச் சிற்றுரை உ-ஆஞ் சூத்திரத்து க-ஆம் அதிகரணத்து "அரக் கொடி" என்னுங் கிரவெண்பாவின் கீழ்க் காண்க.

"பிரஜ்ஞாத்மாவாகிய பிராணனிருக்கின்றேன்" என்றவிடத்துப் பிராணசப்தம் பரப்பிரமத்தின் மேற்று;

ப்ராண ஸவ ப்ரஜ்ஞாத்மாநஷோ zஜரோ zம்ருதஃ।
(கௌஷீ. கூ. உ)

"பிராணனே பிரஜ்ஞாத்துமா, ஆனந்தம், அஜரம், அமிர்தம்" எனச் சுருதி கூறுமாறு, அவர் ஆனந்தரூபராய் அநேகத்துக்கும் பிராணஹேது வாயிருத்தலின். அங்ஙனம்,

ஸஹா ஏஷஹாந்ரி (பிரு. க். ச. கo)
ரஶ்மிபாவ்ய (கௌஷீ. க. உ)

"நான் பிரமமாயிருக்கின்றேன்; என்னை வழிபடுக" என்னுஞ் சுருதிகளும் பிரமதிருஷ்டியினைப் போந்த உபதேசமே; அங்ஙனமன்றே கிருஷ்ணர் முதலாயினோர் அர்ச்சுனர் முதலாயினோர்க்கு உபதேசித்தனர். (கூக)

பின்னரும் சூத்திரகாரர் ஆக்ஷேபித்து உத்தரம் இறுப்பாராயினர்.

ஜீவமுக்ய ப்ராணலிஂகாந்ந தெஹாபாவா தெத்ரவித்யா ஹ்யாத்மதர்மத்வாத் தஸ்யாஹாத (க. க. கூஉ)

(கூஉ) ஆன்மாவுக்கும் பிராணமுக்கியத்துக்கும் இலிங்கமொன்றுதல்பற்றி, அது (பிரமம்) இல்லையாமெனின், அன்று; (பிரம) உபாசனை மூவகைப்பட்டதாய், அது அவற்றிற்கு ஆதாரமாய், பொருத்தமாயிருத்தலின்.

(ஆக்ஷேபம்) பிரமஞானோபாசனையினாலே பிரமபாவத்தை அடைந்து, ஆன்மபாவமொழிந்து, அந்தப் பிரமரூபதிருஷ்டியினாலே (இந்திரன்) தன்னை வழிபடுக என்றும், தான் சர்வவியாபகன் என்றும் உரைத்தமை யுக்தம்.

தீர்ஷ்ணஷ்ருங்கோ ஹ்யஸுரஃ ப்ரஹ்லாதோ யாவதீயஸ்தாவதீரே ப்ராணாந் வஸதி தாவதீயஂ (கௌஷீ. கூ. க)

"நான் முத்தலையுடைய துவஷ்டாகுமாரனைக் கொன்றேன்; சரீரத்திலே பிராணன் இருக்கும் வரைக்கும் ஆன்மா இருக்கின்றது" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளில் ஆன்மத்துவலிங்கமும் பிராணமுக்கியத்துவலிங்கமும் காணப்படுகின்றன. ஆகலின், இவ்வுபதேசம் யுக்தமின்றும் எனின்,

(உத்தரம்) அங்ஙனங் கூறுவது தக்கதன்று; ஆன்மா பிரானன் என்னும் இரு மொழிகளின் பொருளாயினர் சிவபெருமான் எனல் உசிதம்; உபாசனை முத்திறப்படுதலின். பரப்பிரமசொரூபமாகவும், போக்தாவின் (ஆன்மாவின்) சொரூபமாகவும், போக்கியத்தின் (புலப்படும் பொருளின்) சொரூபமாகவும் ரண்டு உபாசனை முத்திறத்ததாகக் கூறப்பட்டது; (போக்தா போக்கியம்) என்னும் இரண்டும் அவர் வடிவமாய் அவரை ஆதாரமாய்க் கோடல்பற்றிப் பொருத்தமாதலின். சிவபெருமானுடைய சொரூபோபாசனை தாமசமின்றி மோக்ஷத்துக்கு ஏதுவாகும். *(போக்தா போக்கியம்) என்னும் இரண்டும் காலவிளம்பத்தில் முத்திபாலிக்கும். ஆகலின், இந்திரனுக்குச் சிவபெருமான் ஆன்மாவாதல்பற்றி, இந்திரன் உபாசிக்கற்பாலன் என நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

---

* முத்திற உபாசனைகளுள்ளே போக்தாவாகிய இந்திரன் தன்னைப் பிரமமாகக் கூறியது போலவே, (போக்தாவாகிய) கிருஷ்ணரைப் பிரமமாகப் பகவத்கீதை கூறியதாமாம். ஆகலின் இவ்வுபாசனை காலவிளம்பத்தில் பயன் கொடுக்குமன்றி நேரே மோக்ஷத்துக்கு ஏதுவாகாது.

முதலாம் அத்தியாயத்து
இரண்டாம் பாதம்.

(க) சர்வத்திரப்பிரசித்தாதிகரணம்.

பிரமத்தைப் போதிக்கும் வேதாந்த வாக்கியங்கள் அனந்தமாதலின், ஒவ்வோர் வாக்கியத்தையுமெடுத்துதகரித்து விசாரித்தல் கூடாது. அது பற்றிச் சந்தேகாஸ்பதமாகிய சில வாக்கியங்களே உதகரித்தல் வாயிலாக, மற்றைய வாக்கியப் பொருள்களும் அத்தியாயங்கள் கொண்டு நிர்ணயம் செயற்பாலன. சில வாக்கியங்கள் தாற்பரியலிங்கசமன்வயத்தினும் பிரமத்தை உணர்த்துவன என்று சூத்திரிக்கப்பட்டன.

அவற்றுள்ளே ஸ்பஷ்டலிங்கங்கள் சில முதற்பாதத்தில் விசாரிக்கப்பட்டன.

அதிகம் ஸ்பஷ்டமாகா லிங்கங்கள் சில இரண்டாவது பாதத்திற் சூத்திரகாரரால் விசாரிக்கற்பாலனவாயின.

வவ-க்த ரூவிஹொவதெஸாத (க. உ. க)

(கூக) *சர்வவியாபியாயினுரை உபதேசிப்பதால் (இவ் வாக்கியம் சிவபெருமான் மேற்று).

ஶெநாயே வராணஸரீரொ ஹாரஷிவஜ்ஞதூவஸகஜ ஸுகா ஸாதா வவ-க்ஷே-ர வவ-க்தாஶே (சார். கூ. கச. உ)

"மநோமயரும், பிராணசரீரரும், சோதிசொரூபரும், சத்தியசங்கற்பரும், ஆகாயவியல்பினரும், சர்வகர்மரும், சர்வகாமரும்" என்னும் சாந்தோக்கியோபநிடத சுருதியே விஷயம்.

சண்டு மனோமய (ஞானமய) முதலிய தர்மமுடையராகக் கேட்கப்பட்டவர் சிவபெருமானு? ஆன்மாவா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) இது ஆன்மாவை உணர்த்திற்று. எதனல்? இவன் மநுஷியும் அடித்தலின்றமையின்.

---

*செல்லாவுலகுமானும்நீயேயெம்பெயலிருந்தாய்நீயே
சல்லாரான்மையறிவாய்நீயேஞானச்சுடர்விளக்காய்நின்றாய்நீயே
பொல்லாவினைகளறுப்பாய்நீயேபுகழ்ச்சேவடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
செல்வாயசெல்வத்தருவாய்நீயேதிருவையாறலாதசெம்பொற்சோதி.
(திருவையாறு, தசகம், ஏ)

கய வஸு கரகயோ வுரஷோ யயா கரகராவிநிஹொ
கெ வுரஷோ ஹவதி தமெதீ வெதி ஹவதி வ கரதூ
கூவீர்த (சா. கூ. கச. க)

"பின்னரும் மனிதன் அறிவுடையவன்; எங்ஙனம் இவ்வுலகில் அவன் அறிவு நிகழ்கின்றதோ, அங்ஙனமே இவ்வுலகத்தைத் துறந்த பின்னும் ஆவன்; ஆகலின் அவன் இவ்வறிவையுஞ் சிவசிற்பையும் அடைவானாக" என்னும் [மேலே உதகரித்த (விஷய) வாக்கியத்துக்கு (சாந். கூ. அச. உ) முன் வாக்கியமாகக் காண்பபடும் இவ்வாக்கியத்திலே (சாந். கூ. கச. க)] இவ்வுலகத்தினும் மற்று உலகத்தினும் தன்மையத்தினுற் சூழன்று நிரிபவன் ஆன்மா என்று கூறிய பின்னர், "மனோமயன்" என்பது கேட்கப்படுகின்றது. ஆகலின் மனோமயமுதலிய தருமமுடையவன் ஆன்மா; மனோமயமுடைமை பிராணசரீரமுடைமை முதலிய சம்சாரலக்ஷணம் சிவபெருமானுடைய இலிங்கம் அன்று, 'சத்தியசங்கற்பம்' என்றதைச் சதி அசங்கற்பம் என்று பிரித்து, யதார்த்தமாகிய "சத்திலே கருத்திறங்காதவன்" எனப் பொருட்படுத்தல்பற்றிச் "சத்தியசங்கற்பம்" என்றது சம்சாரியாகிய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாக யோஜிக்கற்பாற்று. ஆகலின் எப்பிரகாரத்தாலும் மனோமய முதலிய தர்மமுடையவன். ஆன்மாவேயாம், சிவபெருமான் அன்று என ஆசங்கிப்பின்,

(சமாதானம்) கூறுதும். *மனோமயமுதலிய தர்மமுடையார் சிவபெருமானே. எங்ஙனம்?

வஷ்ட வஷ்ட வுஷ தஜுரா நிதாஹ உவாஸீத|
(சாந். கூ. கச. க)

"இவை அனைத்தும் பிரமம்; தோற்றம், நிலை, இறுதியாம் இவை பிரமத்திலாகலின், ஒருவன் அதனை உபாசிப்பானாக" என்னும் உபக்கிரமகருதிபிலே சிவபெருமானே அனைத்துக்குங் காரணராய் உபாசிக்கற்பாலரென உபதேசிக்கப்படுகின்றமையின். இச்சுருதியின் தாற்பரியம் வருமாறு:— படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் மூன்றும் பிரமத்தின்பாலன; சித்தும் அசித்துமாயுள்ள இவையனைத்தும் பிரமமேயாகலின், ஒருவன் சாந்தமுடையனாய்ப் பிரமத்தை உபாசிக்க என்பதாம். சமுத்திரத்திற் றோன்றி நின்றோடுங்கும் குமிழிக்கூட்டங்கள் நீலமாயிருத்தல் பேன்று, (பரா) சத்தியாரோடியைந்த பிரமத்தினுலெய்தும் படைப்பு முதலியன அப்பிரமமயமாகவேயன்றி, மற்றோர் பிரகாரமாகக் காணப்படுகின்றில. அங்ஙனமே,

* மனோமய என்றதில் மன சப்தமும் இலக்கத்திற் கண்டவாறு ஞான சக்தியின் மேற்று.

ஸஹகேகஂ வ்ருக்ஷவல்ல வதந்தரிய ஸ்விவ்யாதிய தாதயீ கஷ்டந தேதா ப்ருதிவ்யாகஂ (அதர்வசிரசு. க)

"நான் ஒருவனே முதற்கண் இருந்தேன், இருக்கின்றேன், இருப்பேன், எனக்கு வேறுகப் பிறர் யாரும் இல்லை" என அதர்வசிரசிலே சிவபெருமானால் நிரூபிக்கப்பட்டது. பின்னரும்,

ப்ரஹ்மாஹம் (அதர்வசிரசு. க)

"பிரமம் நான்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றுற் பிரபஞ்சம் அனைத்தும் அவர் வடிவுமென விரித்துரைக்கப்பட்டது.

ஸொऽஹமாத்மாநமந் ப்ராவிஶத் (அதர்வசிரசு. க)

"அவர் மறைவினும் மறைவாய் உள்ளவற்றுள்ளே பிரவேசித்தனர்" என்னும் சுருதியிலே "பிரபஞ்சத்துட் பிரவேசித்தமை" என்றது பிரபஞ்சம் அனைத்தும் அவர் சொரூபம் என உணர்த்துதற்குப் போந்த காரணமாதலே உணர்த்திற்று. பிரமத்துக்கு வேறுகப் பிரபஞ்சத்துக்குப் படைப்பு, நிலை, இறுதி இல்லையாமாகலின், அப்பிரபஞ்சம் பிரமத்தினின்று வேறுபடாது. இதுபற்றியே,

ஸஹயொऽஸ்ய ஜகத்ஸ்ரஷ்டா ஸத்தீரஂவஸ்ய ஶஷ்வதீ।
ஸத்திஸ்தா ஸத்திஷ்ட்ரிவாஸ்ய திரைகஸ்ய வாஸஹ।
தாதாத்ம்ய நியொஜிக்தஸ்ய வந்திதாஹகயொரிவ
ஸத்திஸக்திமதொர்யுக்தமேஷ ஸ்வபாவஸ்திதிः।
கத ஸ்ருஷ்டிக்யஸ்திக்ரூரதராஸக்திः வாஸ்தநிः।
நவஸ்ரஷ்டாஹமிகாஸக்திவ்யக்திரிக்தா லீலாவபிந॥

"இவ்வுலகெலாம் அவர் சத்திகளே; மகேசுவரர் சத்திமான்; சத்திமானை விட்டுச் சத்தி வேறுபடார்; *(சத்தியும் சிவமுமாம்) இருவரின் தாதான்மியம் அக்கினியும் சூடும் போல நித்தியம், சத்திக்கும் சத்திமானுக்கும் எக்காலத்தும் †பிரிவில்லையாமாகலின். அவ்விருவரும் ‡குணமும் குணியுமாதல்பற்றிப் பராசத்தியார் பரமான்மாவுக்கு உரியர். அக்கினியின் சுடுஞ் சத்தி தியினின்று வேறுகக் கொள்ளப்படுவதில்லை" என்றற்றொடக்கத்தனவாக அபியுக்தர் உரைக்கின்றனர்.

---

*உப்கிரமணிகை கசு-ஆம், கஉ-ஆம், கங-அ-ஆம், கஙசு-ஆம், கஙள-ஆம் இலக்கங்களைப் பார்க்க.

† ஊராளுலகேழாய்நின்றன்னானையொற்றைவெண்பிறையாளையுமை
யோடென்னும், போர்வேய்பிரிக்கென்றுமரியான்தன்னை.
(திருவாலவாய், திருத்தாண்டகம், 12)

‡ விரிந்திடுமொளியைவீசுமியேமதியுஞாயிறும்விளங்கியேமாப்பவே
திருந்தியவொளியுமன்னவைதம்மைநீங்கியேசேர்ந்திடாததுபோல

ஸ்ஜ்ஞாதிஉ வ்ரூபிவ்ஞ்ஞ ஸிவதத்துவஸ்ரீஉ வ்ரு।
தெஐெந கெநத்ர தத்துவாத்ம ரூபா கூரஹிஞ்ஞ ஸ்வா॥
(வாயு. பூ. உதி: கச, கசு)

வாராவ்ய விஷ்யா ஸத்தீ: வ்ரஹ்மாயா நஹ்ர ஜ்வினீ।
வஸகாநெக வ்ரூர ஜ்வெண ஹாதிஹாநாரிவ வ்ரஹா॥
(வாயு. உத். அ: க)

"சத்திதத்துவமுதற் பிருதிவி ஈறுயுள்ள தத்துவம் *சிவதத்துவத்தினின்றும் பிறந்தது; கும்பமுதலியன மண்ணினுல் வியாபிக்கப்பட்டாற் போல, அச் சிவதத்துவத்தினுல் அது வியாபிக்கப்பட்டது; ஞானனந்தரூபிணியாய்ப் பலதிறப்படும் பராசத்தி சூரியனிற் கிரணம் போல ஏகாநேகரூபமாய் விளங்குகின்றனர்" என வாயுசங்கிதையிற் கூறப்பட்டது.

வாராவ்யஸ்ய வி-ஷ்வியெவ ஸ்ரு-ஷ்யதெ வ்ஸ்ரூஹாவிகீ ஜ்ர நவ்ய கிரியாஉ (சுவே. சு. அ)

வஸகொ ர-ஷ்ஒ நஷ்டீயாய தவ்ய-ய்-ஷ் உஸாஸ்ரோகா நீஸ்தஸ்ரஸ ஸநீஹிஃ வாரீஸத்திஹிஃ (சுவே. சு. உ)

"இவர்க்குச் (சிவபெருமானுக்குப்) †பராசத்தியார் சுவாபாவிகமாய் ஞான சத்தி, பலசத்தி (இச்சாசத்தி), கிரியாசத்தி எனப் பலதிறப்படுவாராய்க் கேட்கப்படுகின்றனர்; எவர் ஆளுகின்றனவும் பிறப்பிப்பனவுமாகிய பரம சத்திகொண்டு உலகம் அனைத்தையும் ஆளுகின்றனரோ, அவர் ஏகராகிய உருத்திரர்; இரண்டாவதற்காக அவர்கள் இருந்திலர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகள் பரப்பிரமமானது உலகத்தைப் படைத்து ஆஞ்ஞாபித்துக் காக்கும் மூடிவிலாச் சத்தியை இயல்பாகவுடையதெனக் கூறுகின்றன. அதேகஞ் சொல்லி என்! சுருதி ஸ்மிருதி இதிகாச புராணங்களினுலும், அபியுக்தருக்திப்பிரமாணத்தினுலும் சகல சேதனசேதனப் பிரபஞ்ச மகாவிபூதி தூபையாய், மகாசச்சிதானந்த சத்தையாய், சுவதந்திரமுடையதாய், தேச காலங்களினுல் வரையறுக்கப்படாததாயுள்ள பராசத்தியார் அப்பரப்பிரம சிவனுர்க்கு இயல்பாய் வாய்ந்து, அவர்க்கு ‡உருவமும் குணமுமாய் மூற்று

லிருந்தம்மிறையுமிறைவியுமொன்றுறைகுவரிறைவியாலிறைவன்
பொருந்திடப்போகமுத்திதன்குதலிப்பொற்புறசத்தியானுவான்.
(வாயுசங்கிதை, சிவஞ்சத்தி விபூதியுரைத்தவத்தியாயம், கி)

*"வைதிக சத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த தத்துவப்பட விஞ்ஞிடை" க-ஆம் இலக்கம் தொடுத்து கச-ஆம் இலக்கம் வரையிற் பார்க்க.

†உபக்கிரமணிகை கடுடி-ஆம் இலக்கத்திற் பார்க்க.

‡ உமையலாதுருவமில்லையுலகாதலையில்லை
சமையெலாமுடையராவர்கண்ணுமேயீசரில்லை.
(திருவெழுகூற்று, திருநேரிசை, நாவு, க)

கின்றனர். அப்பராசத்தியாரை விடுத்துப் பரப்பிரமத்துக்குச் சர்வஜ்ஞத்துவம், சர்வசக்தித்துவம், சர்வகாரணத்துவம், சர்வநியந்திருத்துவம், சர்வோபாசியத்துவம், சர்வானுக்கிராககத்துவம், சர்வபுருஷார்த்தஹேதுத்துவம், சர்வவியாபகத்துவமுதலியவும் இன்று. மேலும் மகேசுவரர், சிவன், மகாதேவர், உருத்திரர் முதலிய பரமகாமங்களும் அவர்க்கு எய்தா. அங்ஙனம் சர்வசேதனசேதனப் பிரபஞ்சசரீரவிசிஷ்டமுடைய பிரமம் சர்வசப்தத்தினால் கூறப்படுகின்றது. நீலம் என்னும் பதமானது நீலகிறத்தை மாத்திரமன்றி, தன்னையுடைய நீலோற்பலத்தையும் உணர்த்தினாற் போல, பிரபஞ்சம் என்னும் பதமும் பிரமத்தை உணர்த்துகின்றது. ஆகலின்,

ஸர்வ-ஸ் ஸர்வ ரு-ஸ்ர உ: (தைத். ஆரணி. க0. உச. சஉ)

"(சர்வமும்) அனைத்தும் நிச்சயமாய் உருத்திரர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகள் சர்வ என்னும் சப்தத்தினால் உணர்த்தப்படுவது பிரமமெனக் கூறுகின்றன. அங்ஙனமே,

ஸர்வ-ம்0 வஷ்டி0 ஸ்ரவது (சாந். கூ. கச. க)

"(சர்வம்) இஃதெல்லாம் நிச்சயமாய்ப் பிரமம்" என்ற சுருதி சர்வசேதனசேதனப் பிரபஞ்சத்தைச் சரீரமாகவுடைய பிரமத்தை உணர்த்துகின்றது. இத்தப் பிரபஞ்சம் பிரமத்தின் சொரூபமாய்த் தவேஷ்முதலியவற்றுக்கு விஷயமாகாமையின், யாவரும் சாந்தமுடையராய்ப் பிரமத்தை உபாசிப்பாராக. இத்தப் பொருள் பௌராணிகர் வாக்கினாலும் வெளிப்படுகின்றது.

விஸ்ருஜ0 தெவதெவஸ்ய விஸ்வதெதஜ்ஜாயதி।
வாதகேஷ-ம்0 நஜாநந்தி யஸ்மாத் பாஸமெளஸ்வராத்॥

(வாயு. உத். கூ: க)

விதெதி தெதநா0 ப்ராஹ-ஸ்யாவிதி-ர்தெதநாழி।
விதி-ர் விதி-ர்தத்க0 ஸர்வ-ம்0 விஸ்வம்விஸ்ரு-ஸ்ரொவி-ம்ஹரி:।
ஸ-ஸ்ரிவஸ்ய நஸஜெஹொ விஸ்வ0 தஸ்ய வஸ ய-தி:॥

(வாயு. உத். கூ: எ)

ஸதெது வாயெளஅ ஸஜ்ஜு ஸ்ருஸ்ரவ ப்ரய-ஜ்ய-தெ।
விஸ்ரீதெ கூ ஸஜ்ஜு: கய்யதெ வெதவாதிபி:।
ஸஜ்ஜாzஸஜ்ஜ ஜழல்லஸ்ய ஸரீர0 வாஸதெஷ்டி நி:॥

(வாயு. உத். கூ: கக, கஉ)

வ்ருக்ஷஸ்ய ச-ரிருவெகெந ஸாவரீ வ-ஷ்டிஸ்தி ஸர்வ மிவ யா।
ஸிவஸ்ய வ-ஜிஜயா தத்வ-ஷ்டிர்தஸ்ய வஸ-ஜ-ர்தன॥

(வாயு. உத். ச: உக)

சூத்ர தஸ்யாஷ்டீசுமத்தி ஸ்ரீவஸ்ய வாஸோ தநீ।
வ்யாவிகெதர சுமத்தீ நாம விஷ்வ தஸ்யாஜிவா தநூ॥
(வாயு. உத். ச: உஅ)

தெஹிநோ யஸ்ய கஸ்யாவி நிருஹஸ் க்ரியதெ யதி।
கநிஷ்டீவஷ்டீ சுமத்தெ ஷ்டஜ்ஞாத்ர காயஸ்ய விஜாநதா॥
(வாயு. உத். ச: கூஉ)

ஸ்வெச்சாவகாரகரணம் ஸவஸ்ய நரஜ்ஞாயா।
ஸவஸ்ய பஶுதாநஞ்ச ஶிவஸ்யா ஸ்யாந்ந விஷ்ணோ॥
(வாயு. உத். ச: கூ0)

*"தேவாதிதேவருடைய வடிவம் இந்தச் சராசரம்; இவ்வுண்மையைப் பாசமிகுதியினால் பசுக்கள் அறிகின்றில; சேதனத்தை (பசுவை) வித்தை எனவும், அசேதனத்தை (பாசத்தை) அவித்தை என்னும் கூறுவர்; வித்தை அவித்தை என்னும் பிரபஞ்சம் அனைத்தும் சந்தேகமின்றி வியாபகராகிய சிவகுருவின் சரீரம்; சிவம் அவர் வசத்ததாகலின். சத் என்னும் மொழி சத்துக்கும் சாதுவுக்கும் செல்லும் என்று சத்துக்களாற் பிரியோகிக்கப்படுகின்றது. அசத்து என்றது அவற்றுக்கு மாறுனவற்றை உணர்த்தும் என்று வேதவாதிகள் கூறுவர். சத்தும் அசத்துமாயுள்ள சிவம் அனைத்தும் சிவபிரானுருடைய சரீரம்; †விருக்ஷமூலத்திலே இறைத்த நீரால் அம்மரச் சாகைகள் புஷ்பிக்குமாறுபோல், சிவபெருமானுடைய பூசையினால் அவர் சரீரமாகிய உலகம் செழிக்கின்றது; பரமான்மாவாகிய சிவபெருமானுக்கு எட்டாவது மூர்த்தம் மற்றைய மூர்த்தங்களுள்ளே வியாபகமாகிய ‡ஆன்மா; ஆகலின் உலகமனைத்தும் சிவசொரூபம்; எந்தத் தேகமே

---

* நிறைந்தானீர்நிலந்தீவெளிகாற்
ருகிநிற்பனவுநடப்பனவுமாயினை.
(திருநாகேச்சரம், திருத்தாண்டகம், ஈஎவ, சு)

நிற்பனநடப்பனாவகோர்ந்திடிற்
பொற்புறுசடையுவனுருவம்போலுமா
லற்புதப்படவிவ்வாறமர்வனென்பதைச்
சொற்படுசக்கடாந்தோன்றவோர்ந்திடா.
(வாயுசங்கிதை, பரசிவப்பிரபாவமுரைத்தவத்தியாயம், ஈக)

வேரினிற்றெண்ணீர்வார்த்திடத்தருவின்கொம்புகள்மிகத்தழைப்பதுபோற்
ரூணிகொன்றையள்ளலிப்பூசைசெய்திடிலுலகேலாந்தழைத்த
மேரெனுவாதலான்மனிவண்ணவிறைவனிப்பூசியென்றுரைத்தான்
பாரொலிசம்பும்புகழ்த்தெடுத்தேத்திப்பணிபுபமன்னியுவென்பான்.
(வாயு, பஞ்சப்பிரமவட்டமூர்த்தமுரைத்தவத்தியாயம், அ)

‡ இருநிலனெய்த்தியாதிருமாயியமானனுயெறிபுனற்றுமாதி
யருநிலையிவ்வளாய்ஞாயிருயிராசமரயட்டமூர்த்தியாதி.
பொது, நின்றதிருத்தாண்டகம், ஈஎவ, உ)

டைய ஆன்மாவேனும் நிக்கிரகத்துக்கு ஆளாயின், அது முழுமையும் அட்டமூர்த்தமுடையார்க்கு வெறுப்பாய் முடியும்; இதனையுற்று ஆராயவேண்டியதின்று; எல்லோர்க்கும் உபகாரமாயிருத்தலும், யாவர்மீதும் அருளுடைமையாதலும், எல்லோர்க்கும் அபயப்பிரதானஞ் செய்தலுமாம் இவையனைத்தும் சிவாராதனம் என்று கொள்ப; பிரமம் சர்வாகாரமாயிருத்தலிற் சர்வம் பிரம்ம" என்றும்,

ஸாஞ உவாவஸீத (சாந். உ. கச. க)

"ஒவ்வொருவரும் சாந்தமாய்ப் பிரமத்தை உபாசிக்க" என்றும் கூறல் பொருத்தம். ஆகலின், உபக்கிரமத்திலே உபாசிக்கற்பாலதாகக் கூறப்பட்ட பிரமமே மனோமய (ஞானமய)த்துவமுதலிய தர்மத்தையுடையதாகும். (இதற்குரிய) மனோ (ஞான) மயத்துவாதி குணம் சம்சாரிக்குரிய இல்க்ஷணமன்று; பிரமமானது உபாசிக்கற்பாலதாம் ஓர் வடிவம் வாயிலாகப் பரிச்சேதமுறலான். தனது நினைவு உடையனாகக் கூறப்படும் ஆன்மாவை ஞானமயமுடையனாக மேலே உரைத்தமை அயுக்தம். உபாசனவிதிக்கும் வாக்கியத்திலே, படைப்பாதி விசிஷ்டகுணத்தையுடைய பிரமம் உபாசனைப்பொருளாகப் பொருட்படுத்தப்படவேண்டியவிடத்து, இடையில் ஆன்மாவை உபாசனைப் பொருளாகக்கொண்டு புகுத்தல் கூடாது; விசுவதேவர் சம்பந்தமாகிய *ஆமிக்ஷாவில் வாஜின்களுக்குரிய வாஜினைவைப் பிரவேசிப்பித்தல் (மீமாஞ்சையிற்) கூடாதவாறுபோல. ஆகலின், பிரமமே ஞானமயமுதலிய குணங்களோடு உபாசிக்கற்பாற்று. (க)

(ஆக்ஷேபம்) உபக்கிரமத்திலே கூறிய பிரமமே மனோமயமுதலிய விசிஷ்டதருமமுடையதாகக் கூறப்பட்டவிடத்து, அவாந்தரத்தில் எய்திய ஆன்மாவைப்பற்றிப் பிரசங்கித்தல் அநர்த்தமாகுமாம் என ஆக்ஷேபிக்க,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் இறுப்பாராயினர்.

விவக்ஷித முணைவவதேஷு (க. உ. உ)

(நச) உரைக்கப்பட்ட குணங்கள் பொருத்தமாதலினும்.

"சத்தியசங்கற்பத்துவம்" "சத்தியகாமத்துவம்" என்பனவாதியாய உரைக்கப்பட்ட குணங்கள் பிரமத்துக்குப் பொருந்துதலான், அந்தப் பிரமமே உபாசிக்கற்பாற்று; அவாந்தரமாகச் சித்தித்த ஆன்மா உபாசகன்

நிலநீர்நெருப்புயிர்நீள்விசும்புரிலாப்பகலோன்
புலனுயமைந்தனெடென்வகையாய்ப்புணர்ந்துநின்றான்
(திருத்தோணோக்கம், 6)

என்று இயமானன், மைந்தன் என்பன வெபிரானது எட்டாவது மூர்த்தமாகிய ஆன்மாவின் மேற்று.

*பூருவமீமாஞ்சை. உ. உ. உசு.

ஆண்டு உபாசியப்பொருளாகிய பிரமத்துக்கு உபாசகன் ஆகியகம் அவே சூசிக்கப்படுதலின், அந்த ஆசங்கை ஒவ்வாது. (உ)

(உ) சாரீராதிகரணம்.

ஈண்டுச் சாமானியமாக ஆன்மா உபாசியனுகான், பின் உபாசகனும் என்று மேலே நிரூபிக்கப்பட்டது. பின்னும் சமஸ்த சீவசமஷ்டிரூப இரண்ணியகருப்பருக்கு உபாதானகாரணராகிய நாராயணரும், விசுவாதிகப் பிரமத்தை உபாசிப்பவராமன்றித் தாம் உபாசியராகார் என உரைத்தற்கெழுந்தது இவ்வதிகரணம்.

ஈந்வவவிதவூந ஸாரீரஃ (க. உ. கூ)

(கூநு) ஆயின் பொருந்துமாறின்மையிற் சரீரி அன்று.

வதிஂவிஷ்வஸ்யாதஸ்ஸ ஸாஸ்துத ஸிவஃஸ்யூத நாராயணஂ ஹோஜேயிழ (தைத். ஆரணி. க0. கஈ. உசு)

"விசுவபதியும், ஆன்மாவும், ஈசுரரும், நித்தியரும், நல்லோரும், அழிவில்லாதவருமாயுள்ள நாராயணரே மிகுதியும் அறியற்பாலர்" என்றற்றொடக்கத்த மகோபநிடத சுருதியே ஆராயற்பாலதாகிய விஷயம்.

விசுவபதித்துவாதி இலக்ஷணமுடையராகக் கூறப்பட்டவர் நாராயணர் எனப்படும் மூர்த்தியான்மாவா? சிவபெருமானு? மற்றொருவரா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்).

யஹஸ்ய ஸீஷ்டஂ தெவழி

(தைத். ஆரணி. க0. கஈ. உசு)

(முதலாவது). "ஆயிரஞ் சிரசுடைய தேவர்" என்று சுருதி தொடங்கி ஆயிரம் தலை முதலியவற்றை விதித்தல் வாயிலாக, மூர்த்தியான்மாவாகிய நாராயணரே உத்தேசியமாக அப்பியாசலிங்கத்தினுற் கூறப்படலானும்,

யஃஸ்தெ ஏதஸ்ஸ0விஷ்ணஸ0ஹ்வழி

(தைத். ஆரணி. க0 கஈ. கூ0)

(இரண்டாவது). "சமுத்திரத்தில் இருப்பவரும், உலகத்துக்கு நன்மை செய்பவரும்" எனச் சமுத்திரத்திற் சயனித்தலாதிய இலக்ஷணங்கள் அவருக்குக் கூறப்படலானும்,

(மூன்றாவது). நாராயணரது பரியாய நாமங்களாகிய அச்சுதன், அரி முதலிய சப்தப்பிரயோகங்கள் காணப்படலானும் நாராயணராகிய மூர்த்தி

ரான்மாவே சிவபதித்தவ முதலிய இலிங்கத்தினுற் பிரதிபாதிக்கப்பட்டா ரெனின்,

(சித்தாந்தம்) நாராயணரதி ஆன்மா சிவபெருமான். எங்ஙனம்? சிவ பதித்துவமுதலிய சிவ குணங்கள் நாராயணர்க்குச் செல்லாவாமாகலின்.

யஸ்ஸர்வஜ்ஞ: யஸ்ஸர்வவித் யஸ்யைஷா மஹிமா பூவி திவ்யே ப்ரஹ்மபுரே ஹ்யேஷ வ்யோம்நி ஆத்மா ப்ரதிஷ்டித: (தைத். சங்கிதை. ச. இ. உ. க, உ)

"பசுக்களுக்குப் பதியாயினர்க்கும், விருக்ஷங்களுக்குப் பதியாயினர்க்கும், உலகுக்குப் பதியாயினர்க்கும் (நமஸ்காரம்)" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிக ளாற் சமஸ்த புவனாதிபத்தியம் சிவபெருமானுக்கே அடுத்தடுத்து உரைக் கப்பட்டது.

யஸ்மாத்பரம் நாபரமஸ்தி கிஞ்சித் யஸ்மான்னாணீயோ நோ ஜ்யாயோ(அ)ஸ்தி கஸ்சித் வ்ருக்ஷ இவ ஸ்தப்தோ திவி திஷ்டத்யேகஸ்தேனேதம் பூர்ணம் புருஷேண ஸர்வம் (சுவே. கூ. உ)

"எவர் உலகங்களையெல்லாம் ஆளுஞ் சத்தியினுலே ஆளுகின்றனரோ, அவர் ஏகராகிய உருத்திரர்; அவர்கள் இரண்டாவதற்காக இருந்திலர்" என்னும் சுருதியினுல் உருத்திரர்க்கு வேறுக (மற்றொருவர்க்கு) ஜகதீசுவரத்துவம் இல்லை என்றுரைக்கப்பட்டது.

விஶ்வாயிகோ ரூத்ரேப்: (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"விசுவாதிகர் உருத்திரர்" என்னும் சுருதியானது பிரபஞ்சத்துக்கெல்லாம் நாயகத்தன்மை அவர்க்கே என்று கூறுகின்றது. உலகத்துப் பதித்துவ மாதன் முதலிய இலக்ஷணமுடையார் நாராயணர்க்கு ஆன்மாவாயுள்ள சிவ பெருமானே என்பது சமீசினம். (கூ)

(ஆக்ஷேபம்) "நாராயணன்மா" என்றதை நாராயணர்க்கு அந்தரி யாமியாயுள்ள சிவபெருமான் எனப் பொருளுரைத்தல் அயுக்தம்.

நாராயணவா0 வ்யஷ (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உக)

"நாராயணபரம்பிரம்ம" என்னுஞ் சுருதி "நாராயணர் பரப்பிரமம்" எனக் கூறி,

வஷ்டகோஸ வ்யதீகாஸஷ (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. கூ0)

பின்னரும் "கமல முகையை யொத்த" என்னும் சுருதி இதயகமலத்தினே புருஷன் இருக்கின்றனன் என உரைத்து,

தஸ்யாஶ்சித்ரஸ்ய வஜிநஸ்ய (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. கூ0)

"அதன் மத்தியிலே அக்கினி சிகை" என்னும் சுருதி சிவன்மசொரூபம் கூறி,

தஷ்யாக்ஷிவாயாஷ்டே வாஸோ தா வ்ருவஷ்டிதீ।

(தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உ0)

"அந்தச் சிகையின் மத்தியிலே பரமான்மா ஸ்தாபிக்கப்பட்டனர்" என்னுஞ் சுருதி நாராயணரே சிவாந்தரியாமியும் பரமான்மாவுமாம் என்றும் கூறலான், நாராயணர் உபாசியரென அறியப்படுகின்றனர்.

ஸ ஏஷஹா வஸிவஃ (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உ0)

"அவர் பிரமன், அவர் சிவன்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியாற் பிரமன் சிவன் முதலாயினெல்லாம் அவரது விபூதி என்று கூறப்படுகின்றனர். ஆகலின், நாராயணரே விசுவபதியாகிய பரப்பிரமமாயும் சிவனுக்கு அந்தரியாமியாயும் உபாசிக்கற்பாலர். ஆகலின் சிவபெருமானே நாராயணருடைய ஆன்மா என்றும், நாராயணர்க்கு மேலானவர் என்றும், அவரால் உபாசிக்கற்பாலர் என்றும் கூறல் நியாயமன்றென ஆக்ஷேபிக்க,

(சமாதானம்) சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

க்ருத்ஸ்நத்வாத் வ்யபதேஶாத் (க. உ. ச)

(உசு) (அவர்கள்) *கர்மமும் கர்த்தாவுமாக உரைக்கப்படலானும்.

ஈண்டுச் சிவபெருமானும் நாராயணரும் முறையே தியேயப்பொருளும் உபாதாவுமாம் கர்மமும் கர்த்தாவுமாகக் கூறப்படுகின்றனர். எங்ஙனமெனின்,

வஜ்ரகோஶ வ்ரதீகுஹ்யஃ।

"தாமரை முகையை நிகர்த்த" என்றமையான் இப்போது உரைக்கப்படும் நாராயணரது இருதயமே கூறப்படுகின்றது.

வாஸோ தா வ்ருவஷ்டிதீ (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உ0)

---

*மங்கலக்குடியீசனேமாகாளி
வெங்கதிர்ச்செல்வன்விண்ணெமெண்ணுநேர்
சங்குசக்காதாரிசதுர்முக
னங்கத்தியனும்மர்ச்சித்தாரன்றே.

(திருமங்கலக்குடி, திருக்குறுக்கைவீரட்டம், காவு, உ)

எறுடனேழுடர்த்தானெண்ணியாயிரம்பூக்கொண்டு
வாறுடைச்சடையீனனேயர்ச்சித்தானடியினைக்கீழ்
வேறுமோர்பூக்குறையுமெய்ம்மலர்க்கண்ணேமீண்டக்
கூறுமோராழியீந்தாருகுக்கைவீரட்டரே.

(திருக்குறுக்கைவீரட்டம், திருகேதீசை, காவு, ஙி)

"பரமான்மா ஸ்தாபிக்கப்பட்டார்" என்றமையாற் பரமான்மாவாகிய சிவபெருமான் நாராயணருடைய இதயத்திற் *தியேயப் பொருளாயினர் எனக் கூறப்படுகின்றது. இங்ஙனம் தியாதாவாதலின் நாராயணர்க்குக் கர்த்திருத்துவமும், தியேயப்பொருளாதலின் சிவபெருமானுக்குக் கர்மத்துவமும் கூறப்படுகின்றன. ஆகலின், நாராயணர்க்கு வேருகவே பரமான்மா உபாசியராகின்றனர்.

"அவர் பிரமா, அவர் சிவன்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றுற் பிரமா விஷ்ணு உருத்திர இந்திராதி பிரபஞ்சவிபூதி விசிஷ்டத்துவம் சிவபெருமானுக்கே கூறப்படுகின்றது. சண்டு †விஷ்ணுவானவர் சிவபெருமான் விபூதியாகக் கூறப்படாதொழியினும், கைவல்லியோபநிடதத்தில் அங்ஙனம் கேட்கப்படுகின்றது. இதயகமலத்தையுற்றுக் கூறிய பின்னர்,

உமாஸஹாயம் பரமேஶ்வரம் ப்ரபும்
த்ரிலோசநம் நீலகண்டம் ப்ரஶாந்தம்
யோகாதிபம் தத்வநிதிம் ஸுதாயை
ஸதேஶ்வராகூம் தமஹம்ப்ரபத்யே |
ஸ ப்ரஹ்மா ஸம்விவதே ஸ விஶ்வகர்மா ஸ விஶ்வாத்மா
ஸ வநவ விஷ்ணு ஸ ப்ராண ஸ காலோ அக்நி:||

(கைவல்லியம்)

"உமாசகாயரும், பரமேசுவரரும், பிரபுவும், முக்கண்ணரும், நீலகண்டரும், பிரசாந்தருமாயுள்ளாரைத் தியானித்து முனிவன் சமஸ்த பூதங்களுக்கெல்லாம் காரணரும் சமஸ்தசாக்ஷியுமாயினரைத் தமசுக்குமேல் அடை-

---

*பொறித்திருந்தபுள்ளூர்வானுளனொருகியுள்ளிருந்தங்குண்ணேய்க்கொ
வான்முனை.

(திருக்கருகாவூர், திருத்தாண்டகம், நாவு, கo)

காலமுகாள்களுழிபடையாமுனேகவுருவாகிமூவருருவிற்
சாலவுமாகிமிக்கசமயங்களாறினுருவாகினின்றதழலோன்
ஞாலமுமேலவிண்ணெடுலகேழுமுண்டுகுளாயொராலினிலமேற்
பாலனுமாயவற்கொர்பரமாயழர்த்தியவனுமக்கொர்சரணே.

(பொது. தசபுராணம், நாவு, கூ)

என்றற்றொடக்கத்த திராவிட சுருதிகளானும் நாராயணர் இதயத்துளளாராகிய பரமஜர்த்தி சிவபெருமான் என்பது பெறப்பட்டது. நாராயணர் வெபிராஜைத் தியானித்தார் என்றவிடத்து, தியானித்தார் என்னும் கிரியைக்கு (தியாதாவாகிய) நாராயணர் எழுவாயாய் நின்றமையின் இவர் கர்த்தா என்றும், அக்கிரியைக்குத் (தியேயப் பொருளாகிய) சிவபிரான் செயப்படுபொருளாதலின் இவர் கருமம் என்றும் கூறப்பட்டார்.

†இக்காலத்துள்ள தைத்திரீய ஆரணியகத்துப் பத்தாம் பிரசினமாகிய மகாநாராயணத்தில் விஷ்ணுவை உணர்த்தும் ஹரி என்னும் பெயர் சருதியின் நேரப் பொருளேயும் பாடியகாரர் கருத்தையும் மாறுபடுத்தமாறு புகுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. பெரியோர் அதுபற்றியிருக்கார் என்பது.

MAHAMAHOPADHYAYA DR. U.V.S. IYER LIBRARY BESANT NAGAR, MADRAS-90

கின்றன். அவர் பிரமா, அவர் உருத்திரன், அவர் இந்திரன், அவர் அரசர், பரமசுவராட்டி, அவரே விஷ்ணு, அவர் பிராணன், அவர் காலர், அவர் அக்கினி" என்றற்றொடக்கத்தனவாக அது கூறுகின்றமையின், அந்த நியாயமே ஈண்டு யோஜிக்கற்பாற்று.

யொ வை ரூ ஸ்ஸ ஹவா நாயூ ஸ்ரவஹாதவ்யை வை நமோ நமோ யஸ்ய விஷ்ணோர்ஸ்ய ஷெஷ்வரஸ் (அதர்வசிரசு)

"எவர் உருத்திரரோ, அவர் பகவான்; (அவர்) பூர், புவர், சுவர்; (அவர்) பிரமா (அவர்க்கு நமஸ்காரம்); எவர் விஷ்ணுவும் மகேசுவரருமோ (அவர்க்கு நமஸ்காரம்)" என்றற்றொடக்கத்தனவாகப் போந்த ஆதர்வணிக சுருதியும் கவனிக்கற்பாற்று. மகோபநிடதத்தினின்று உதகரிக்கப்பட்டவாக்கியத்திலே (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. ஊ0) பிரமாவுக்கும் சிவனுக்கும் (உருத்திரருக்கும்) [redacted] விஷ்ணு கூறப்படாதொழிந்தமை அவர் [redacted] கரைக் கொள்ளப்பட்டமையான். ஆகலின் இவ்வாக்கியங்க [redacted] தமில்லை (ச)

வஹஹஸ்ரஸீஷ்டாவ ரூ ஷஸ் (இரு. வே. க0. கூ0. க)

"ஆயிரந்தலையுடைய புருஷர்" என்று ஆரம்பித்துக் கூறப்பட்ட புருஷர்க்கு

வாஷொzவ்ய விஶ்வாஹ்ஹ்தாநி (இரு. வே. க0. கூ0. ஊ)

"விசுவமாகிய பூதமெல்லாம் பாதம்" என அவரது ஓர் அம்சம் உலகமுழுதுமாமென்று கூறப்பட்டது.

வஹஹஸ்ரஸீஷ்டா ஹெவ்ய (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உகூ)

"ஆயிரம் தலையுடைய தேவர்" என்று கூறப்பட்டவரே ஈண்டு நாராயணர் என்று அறியப்படுகின்றனர்.

நாரூயணவரோ வ்யஹ (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உகூ)

"நாராயணபரம் பிரம்ம" என்றவிடத்தும் அவர் பிரமமாகக் கூறப்பட்டனர். பிரமமே எல்லோராலும் வழிபடற்பாலதாக, இதற்கு மற்றொருவர் நியேயப்பொருளானமை எங்ஙனம்? என ஆக்ஷேபிக்க,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் இறப்பாராயினர்.

ஶஹ்விஶெஷாத் (க. உ. நி)

(ஈஎ) சப்தவிசேஷத்தினால்.

"நாராயணபரம் பிரம்ம" என்னும் விசேஷசுருதி "நாராயணர்க்கு மேலாயது பிரமம்" என்று கூறுகின்றது. ஆகலின் நாராயணர்க்கு வேறுபிர

பரப்பிரமமே உபாஸிப்பொருள்; பரப்பிரமம் ஆயிரத்தெழுநூறுவகையான கல்யாண குணங்களோடு உலகுக்கு உபாதானமாயிருத்தலின். நாராயண சப்தம் பரப்பிரமத்தைத் தமக்கு ஆன்மாவாகவுடையராகிப் பிரபஞ்சமாகை முதலிய (க. ச. உக) ஆம் சூத்திரவதிகரணத்திற் கூறலும். (இ)

நாராயணர் உபாசகர் என மற்றோர் பிரமாணம் சூத்திரகாரர் தொடுப்பாராயினர்.

வ்யூஹதஸ்து (க. உ. ச)

(உஅ) வ்யூஹ உண்மையாலும்.

வாஸுதேவோ ததோ ராஜந்நஹாயொமுஸ்ரேர ஹரிம்।
உபாயாலை வாஸுதேய வாஸம் ரூபவதிஷ்யதி॥

"இவ்வனம் கூறிய பின், மகாயோகேசுவராகிய நாராயணர் பரமேசுவர ரூபத்தை அர்ச்சுனர்க்குத் தரிசிப்பித்தனர்" என்னும் (பகவற்கீதை. கக. க) ஸ்மிருதியினால், மகாயோகசுவாமியாகிய நாராயணர் "பரப்பிரம சிவபெருமானே யோகசமாதியிற் றியானித்தனர்" என்பது வெளிப்படுகின்றது. இவ்விஷயத்தையுற்றுச் சிவபெருமான் அசுவத்தாமற்குக் கூறியவிடத்து,

ஈஹம் யயாவதாராஜ்யம் க்ருஷ்ணாதிஷ்டம் கதிர்ணா।
தஸ்மாதிஷ்டம் ததோ க்ருஷ்ணா தவேஹ்யுதெ।
(ம. சவத்திகபருவம். எ: கூஉ)

"யான் இவ்விப்புறத் தொழில் பூண்ட கிருஷ்ணரால் விதிப்படி ஆராதனை செய்யப்படுகின்றேன்; ஆகலின் கிருஷ்ணரும் எனக்கு அதிப்பிரீதியுடையர் பிறர் இலர்" என்றனர். ஆகலின் நாராயணர்க்கு வேறாக உபாசியமாகிய பரப்பிரமம் உளது என்பது பெறப்படுகின்றது. (ச)

சூத்திரகாரர் பின்னரும் ஆக்ஷேபித்து மறுக்கின்றனர்.

ஈஹ ஏகேஷாம் க்ருஷ்ணாதயோபி நதிவேன கிராயுக்வாதெவம் வெளரிவச்ச (க. உ. எ)

(உக) அவர் சிறு நிவாசமுடைமையாலும், அங்ஙனம் சுருக்கப்படலாலும் (அவ்வாறு) இல்லை (எனக் கொள்ளின்) இன்று; அவரே அங்ஙனம் (சுருக்கப்பட்டார்) வழிபாட்டிற்பயராக்கலின்; அவர் ஆகாயமும் போல்வர்.

(ஆக்ஷேபம்)

நிவார ப்ரதிஷேதாத் பரிதாஷ்வதுனவதிர்।
நிவாரஸ்ரோவாய ஸ்வெ வாரோத்ர வுபவத்தி॥
(தைத். ஆரண். கம. கூ. க.)

"நீவகாரத்தாலியக் கூறியதால், மெல்லியதாய், மஞ்சளிறமுடை யதாயிருப்ப தொன்றாளது; அந்த (ஒளியின்) நிலை புத்தியிலே பிறவின்மையினாலே நிலைத்த நிலை" என்பது சுருதி. சிறிய அக்கினிச் சோதியினாலே இருந்தவை தானும், சிறு இடத்தை உடையவனும், சிறிதான ஞானத்தை உடையவனும், இவர் சர்வவியாபகராகிய சிவபெருமானல்லராமெனின்,

(சமாதானம்) அங்ஙனமன்று. உபாசிக்கப்படுபவராதலின் அவ்வனம் கூறப்பட்டனர். சொரூபத்தினால் அற்பரல்லர், ஆகாயம் போற் சொரூபம் பெரிதாய் முற்றுதலின், கட்டங்களுள்ளே அமைந்த ஆகாயம் அக்கடவுபாதியால் அற்பத்துவமும், சுவரூபத்தினால் மகத்துவமுமாயிருத்தல் போல. ஆகலின் விரோதமின்று. (எ)

(ஆக்ஷேபம்) பின்னரும் சூத்திரகாரர் ஆசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றனர்.

ஸ்வேஹ மஹ்யாவஸ்திரி திஅஹ வெவெஷ்யாஸ (கு. உ. அ)

(சூ0) போகம் அடைதற்பொருட்டாமென்னின் அன்று, பேதமுண்மையின்.

(ஆக்ஷேபம்)

நாராயணவ0 ஹ்ருதி (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உசு)

(நாராயணபரம்பிரம்மம்) நாராயணர்க்கு மேலாய அவ்வஸ்துவே உபாசியமாகிய பிரமம்; அவ்வஸ்துவானவர்

ஓத0 ஸுதர்ய0 வா0 ஹ்ருதி வா ஈஷ0 கூஷ்ணவி0மஹ ஊர்த்வ0 நெத0 விர0மேஷ்யந் (தைத். ஆரணி. க0. உகூ. சத)

"இருதமும், சத்தியமும், பரம்பிரமமும், பருசோரும், கிருஷ்ணபிங்களரும், ஊர்த்துவரியரும், விரூபாக்ஷரு" மாகக் கூறப்படுகின்றார்; பராசத்தி எனப்படும் உமாசத்தியோடியைந்து சபளாகாரமுற்றமையாற் கிருஷ்ணபிங்களர் எனவும், அக்கினியை வீரியமாகவுடைமையின் ஊர்த்துவரியர் எனவும், மூக்கண்ணுடைமையின் விரூபாக்ஷர் எனவும், மேலே உரைத்த சுருதியுண்டாகத்தில் வியத்தலாற் புருஷர் எனவும் மயனும் வாக்குகளுட் பேதமின்மையான் இருதஞ் சத்தியம் எனவும் பராபிரமத்துக்கு இலக்கணம் கூறப்பட்டது போலே; மூக்கண் முதலிய இலக்கணங்கள் வாய்ந்த உருத்திரனுக்குச் சம்பந்தமுடைமையின் சுருதக்கடவோகந்தலுக்கு அப்பிரமம் ஆகின்றதெனின்,

(உத்தரம்) அன்று; பேதமுண்மையின். சுருதக்கடவோகத்துக்கேதுவாம் ஆண்மகரங்களினின்று பிரமரூபத்துக்குப் பேதமுண்டு; பிரமம்

விருப்பின் வடிவம் எடுத்தலினும், ஆன்மாக்கள் கன்மகாரணமாகச் சரீரஞ் கோடலானுமாம். அதுபற்றியே சிவபெருமானுக்குச் சம்சாரிக்குரிய சரீர சம்பந்தகுணமின்மையின்,

ஸுவஸ்ரீரவ்வ விஜரோ ஸ்ரீஷ்ஷ்ரு ஸுவிஸ்மொகொ விஜிவத்ஸோ ஸுவிவாவஸ்வ ஸ்ருஸாஸ்வ ஸ்ருவஸ்ருஷ் (சாந். அ. க. இ; அ. எ. கஉ)

"பசியில்லாதவரும், ஜரையில்லாதவரும், மரணமில்லாதவரும், சோகமில் லாதவரும், பசியில்லாதவரும், தாகமில்லாதவரும், சத்தியகாமரும், சத் தியசங்கற்பருமாம்" என்று சுருதியிலே கூறப்படுகின்றனர். சம்சாரியாகிய ஆன்மா இவ்வாறு இலன். ஆகலின் சிவபெருமானுக்கு அப்பிராகிருதங்க ளாய், பாவ ஜரை மரண சோக முதலிய இலாதனவாய், விரும்பியாங்குக் கொள்ளப்படுவனவாய லீலாமங்களரூபசரீரங்கள்

ஸ்ரீரெஹிரண்மெஹ் வாராரமிவ உமஃ|

(இரு. வே. உ. கூ. சு)

"ஸ்திரமாகிய அங்கங்களோடு அரேக வடிவுடையரும் உக்கிரருமாயினர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே, பூரணமும் நித்தியமுமாயுள்ளன என்று அறியப்படுகின்றது. பரப்பிரம சிவபிரான் ஆன்மாவினின்று வேறுபட் டினனாயின், அவர் ஆன்மாவைப்போற் சரீரசம்பந்த தோஷத்துட் படார். சண்டு உபக்கிரமாதிலிங்கங்களான் விரூபாகமுடைய பிரமம் சர்வோத்கிருஷ்டமாய் உபாசிக்கற்பாலதெனல் யுக்தமே. எங்ஙனமெனின், உபக்கிரமத்திலே

கூணோரணீயாந்|

(தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உசு; கட. உ. உ0; சுவே. கூ. உ0; கை. உ0)

"அணுவிற்கணு" எனத் தொடங்கி,

ஆனீசோ நதீஸ்ரு|

"மகிமைக்குணமுடைய ஈசர்" என்பதிறுதியாகப் போந்த சுருதியிலே சகுணசிவத்தின் இதயகுகைக்கண்ணே வசித்தலானும், தமது பிரகர்த் தருவினின்றும் தோன்றப்பெற்ற புருஷனுற் நிரிக்கப்படலானும், [illegible] உரைக்கப்பட்டனர். பின்னர்,

[illegible] ஸுவ ஏவாநாம் வ்ருஷிணி தவாஸ|

(தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஏ)

"சகலருடைய இதயகுகைகளிலும் உற்பிரவியாகின்றனன்" என்றற்றொடக்கத் வந்த சுருதியாற் பரமசிவமே ஸர்வ பிராணிகளுமாகியும் பிறரும் மறுக்கு உபாதானகாரணராகவிருக்கப்பட்டனர். பின்னரும்,

யொ வெவாதா சூபுகம் பாரஷுஷிஷுயிவெ ரூவெஷுஷிஷ
வீஷீ| வினாறுமவ்வ பாரூத ஜாயோ நிழ|

(தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"தேவர்கட்கு முன்னே முதற்கண் இருந்தவரும் விசுவாதிகருமாகிய உருத்திரம்சர்ஷியானவர் இரண்ணியகருப்பரைப் பிறக்கக் கண்டனர்" என்று கூறியவாறு விசுவாதிக்கியத்தினாலும், சர்வஞ்ஞதையினாலும், சாஸ்த்தகாரியங்கட்கும் பிரதமராகிய இரண்ணியகருப்பரைப் பிறப்பித்தமையாலும் (அவர்) நிமித்தகாரணராக உரைக்கப்பட்டனர்.

வரெணநாகழி (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"பரேணநாகம்" என்ற சுருதியினற் பரமாகாய குகையின்கண்ணே இருப்பவரெனக் கூறப்பட்ட வஸ்துவானவர் பயனை அபேக்ஷியாது கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவராய், வேதாந்த தாற்பரியமுணர்ந்தோராய், இந்திரியங்களை அடக்கிப்ஞராயுள்ள யதிகளுக்குப் பராமர்த்தப்பொருளாய் அடையற்பால ரென் வர்ணிக்கப்பட்டார். அவரை அடையும் உபாயம் என்னையெனின்,

உஹ0 விவாவழி (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"தகரம் விபாப்மம்" என்னும் சுருதியினல் தகரோபாசனை செய்யவேண்டும் என உரைக்கப்பட்டது. ஆண்டு,

கிவிநுஉஉவுஉ வாவிகிவுழி|

(தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"தகரபுண்டரீகத்திலே எந்த வஸ்து உள்ளதோ அது உபாசிக்கற்பாற்று" எனச் சாமானியமாக உரைக்கப்பட்டது. அது எப்பொருளாமென ஆக்ஷேபித்குங்கால்,

யஃவாவுஷஃவெஹஸாரஃ (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"எவர் வேளானவரோ அவர் மகேச்வரர்" எனப் பெயரிய அப்பொருள் கண்ணிக்கப்பட்டது. உபாசிக்கப்படும் அப்பொருளின் ரூபம் என்னை எனக் ஆக்ஷேபிக்கின் "இருதம் சத்தியம்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியினல் விரூபாக்ஷத்வ முதலிய இலக்ஷணரூபமுடையதெனத் தொகுத்துரைக்கப்பட்டது. ஈண்டு அனாதர வாக்யத்தினற் நிதிக்கப்பெற்ற நாராயணரார் மேலேபோந்த அதிகரணியாயத்தினல் உபாசகராகமுற்றினர். ஈண்டு எல்லோர்க்கும் நிலைபாகளுநிசேரம் உளதேனும், நாராயணர் வாகளர் களனே சிரேஷ்டரானின், அவர் ஈண்டு விதந்து கூறப்பட்டனர். அந்த உபாசியரும் விரூபாக்ஷத்வாதிய பிரமத்தை உபாசகரான நாராயணர்

யிலேதுபாவினை செய்தமையான், அப்பரமேசுவரர்க்குரிய குணங்களை உலகுக்கு உபதேசனரும், வெளிப்படுமாறு வியாபிக்கப்பட்டனருமாகிய அந்நடராஜர்க்கு ஏற்றிக் கூறுதல் சான்றே. (ஆ)

(க) அத்திரதிகரணம்.

சுத்தா அராஅரஜுவினோஸ் (க. உ. க)

(சக) †அவர் நுங்குபவர், சராசரத்தையுற்றுக் கூறப்படுவான்.

யஸ்ய ஸ்ருஷ்ட கதரன்னஹ ஸ்வித ஓதஸ்ச ப்ரதிஷ்டயா
ஸ்ருஷ்டவிஸ்ருஷ்டஸ்ச க உவாவெதி யதஸ்ச ஸர்வம் (கட. உ. உச)

"எவர்க்குப் பிராமணரும் க்ஷத்திரியரும் ஓதனமாக, மிருத்யு உபஸேசனமாயிற்றோ, அவர் எங்குள்ளாரெனப் பின் யார் அறிவார்" என்னும் சுருதியே விஷயம்.

---

*ஸ்ரஜ்ஞெஷ்யதெ வாக்ஸெஸ வாக்ஷ்ரு கதஷ ஜ்யோதீம் வாக்ஷ வாக்ஸ்ரஷ்டவதீநாம்| கூடாவதெநகமஜநாஸ் கூடநிஷ்டாவாதீ ஜீவ யஸ்ய மரணமஹாவநயா முரூதாதீ||

"மாத்திரிகன் (மந்திரரூபமாகிய க்ஷத்தேய்வீக) சருடனே (ஈடோறும்) பாலித்து வந்த பயிற்சிவிசேடத்தால் (அம்மந்திரரூபமே தானாக அன்னியபாவனை செய்து தன் அறிவு அதன் வசமாம்படி உறைத்து நின்ற அம்மந்திரக்கண் கொண்டு பார்த்து விஷ வேகத்தை மாற்றுதலால்) சருடன் (எனப்படுதல்) போல, "பரமேசுவரரே! நாராயணராகியவர் உம்மோடு அன்னியபாவனை செய்தமையினாற் "பரப்பிரமம்" "தத்துவம்" "பரஞ்சோதி" என (உமது திருநாமங்களாற்) கூறப்படுகின்றனர்" என்று சுருதிருக்திமாலையுடையார் கூறினர்.

†முதலாம் பாதத்து முதாராயபபத்தி அதிகரணம் எனப்படும் இரண்டியலிப் பாதிகரணத்தில் (கஎ—உ0) வெபிரானைச் சேவி என்றும், பிரமாவைச் சேஷர் என்றும் திருவாணஞ் செய்தல் வாயிலாகப் பிரமாவுக்கு மேலானவர் பரப்பிரம வெபெருமான் என்றும், இந்த இரண்டாம் பாதத்து (அநுபபத்தியதிகரணம்) சாராதிகரணம் எனப்படும் நாராயணதிகரணத்தில் (க—அ) வெபிரானை உபாயர் என்றும் நாராயணரை உபாசகர் என்றும் திருவாணஞ் செய்தல் வாயிலாக நாராயணர்க்கு மேலானவர் வெபெருமான் என்றும், இந்த அத்திரதிகரணமாகிய சங்கர சாலருத்தி நாதிகரணத்தில் (க, கஎ) அபிலப்பம் "பிரமஷத்திரிய காலரைக் கூறினமை யற்றி உபாஸ்யனாயிருல் அத்தன்மிசே சத்தப் பிரபஞ்சத்துள்ள சராசரப்பொருளனைத்தும் சொல்லப்படும் என்றும், இச்சராசரப்பொருள் அனைத்தையும் ஒருங்கு சங்காரஞ் செய்யும் சாத்தியாதிதலாசக்தாத மஹாருத்திரர் செய்யும் மஹாப்ரளயகாலத்தை வெற்றித்து அந்தப் பிரகிருதிப் பாலனாம் சராசரப்பொருள்களைச் சங்கரிக்கும் காலருத்திரர்களில்லையாதலின், இக்காலருத்திரர்களும் மேலானவர் மகாவிஷ்ணு முதலிய பரப்பிரம வெபெருமானும் என்றும் திருவாணஞ் செய்தல் வாயிலாக, பிரமவிஷ்ணுருத்திரர்களுக்கும் மேலானவர் வெபெருமானே யாதலின், தகாரண வாக்கியத்தின் முதலிலுள்ள உம்மை மாறாக்கி விட்ட இக்குண தூம்பிரம்மென்றும், பாதாந்தத்திலுள்ள உம்மை மாறாக்கி யுயர்வுமேன்மை என்பது வெபிரானுக்கு ஏற்கும்.

சன்மிருதியென்னுமபரிகரமாகச் சேர்ந்துப் பிரமனை நான்கினல் வளர்ந்து குறிக்கப்பட்டசமஸ்த சேதனசேதனங்களிற்பிரபஞ்சத்தை நடத்துவதாகக் கேட்கப்படுபவர் சிவபெருமானே. மற்றொருவர் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா.

(பூருவபக்ஷம்) பரமாகாருணிகரும் சர்வாதாத்திரகருமாயுள்ளார் அனைத்தையும் கவளீகரித்தாராகக் கூறுதல் அநுசிதம். இம்சை என்பது பிறருடைய உயிரைப் போக்குதல். இவ்வையம் பிரமிருத்தி செய்தற்குக் குரோதமே மூலாங்குரம். குரோதமாகிய அமங்கலகுணத்துக்கு மோகமே மூலகாரணம். அந்தச் சர்வசமஹார காரணத்துக்குத் தாமசமே காரணம். ஆகலின், அனைத்தையும் சங்கரிப்பவர் தாமசத்தினரே. (அஞ்ஞான இருளினில்) மூண்ட ஞானமுதலியகுற்றின் பிரகாசமின்மையே திரோதத்துவம். அனைத்தையும் சங்கரிப்பது பிரமமெனக் கூறுகின்ற அது நித்திய சுத்தமும், நிருமலதிக மங்கலவடிவும், சம்சாரகளங்கமிலாததுமாகிய பிரமத்துக்கு அஞ்ஞானம், தமச், மோகம், குரோதமுதலிய அமங்கலகுணத்தை ஏற்றித் தொடக்குறச் செய்தலாய் முடியும். (அஃதன்றிச்) சுவரூபலக்ஷணமாக நிரூபிக்கப்பட்ட முற்றறிவு, வரம்பிலின்பமுடைமை முதலியன பயனற்றனவாயன்றே முடியும். ஆகலின், இவ்விலக்ஷணதாகிய குணமுள்ளது சங்காரஞ் செய்யும் வஸ்துபிரமத்தை ஒழிந்த பிறிதோர் வஸ்துவாமென்க.

(சித்தாந்தம்) அன்று, பிரமந்தான் அனைத்தையும் சங்கரிப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது; எங்ஙனம்? சராசரதனையுமுறுக் கூறப்பட்டசான சமஸ்த சராசரப் பிரபஞ்சத்தைப் பிரமம் புசிப்பது அபுக்தம் எனின், அதுவே பிரமத்தின் இலக்ஷணம்; பரிச்சின்ன சத்தியுடைய ஆன்மாவுக்குச் சகல சகத்தைச் சங்கரித்தற்கு வன்மை இன்மையின்.

கலாதத்வாதிகர்த்ருத்வாத் ஸகலாதிபதிர்ஹர:।

(அதர்வசிரச)

"ஆகலின், சங்காரகர்த்தாவுக்கு, * மகாகபாலிகாதி செயப்படுகிறது முதல் அதர்வம்" என அதர்வசிரசிலே சிவபெருமானுக்குச் சமஸ்த சங்காரமுமானதல் கூறப்படுகின்றதன்றி, யாதும் ஆன்மாவுக்குக் கூறப்படவில்லை.

---

* காலாக்நிருத்ரோபநிஷத்தில் ருத்ரனெழுவகையாகக் கூறப்பட்டுள்ளான். அவை மஹாருத்ரன், மஹாகாலன், அமிருதன், மார்த்தாண்டன், காலாக்நி, காலருத்ரன், கோடிருத்ரன் என்பன. இவர்களுள் மஹாருத்ரன் ஸ்தூலஜகத்தையும், மஹாகாலன் ஸூக்ஷ்மஜகத்தையும், அமிருதன் காரணத்தையும், மார்த்தாண்டன் மஹாகாரணத்தையும், காலாக்நி மஹாமஹாகாரணத்தையும், காலருத்ரன் துரியாதீதத்தையும், கோடிருத்ரன் துரியாதீதாதீதத்தையும் சங்கரிப்பர்.

(இரு. வே. அ. கூ. கக)

"எவர் இவ்வுலகம் அனைத்தையும் ஒமித்தனர்" என இருக்குவேதத்திற் பிரமமான்து தனது பிரகாசமாகிய தியிற் சமஸ்த புவனங்களையும் அவிசாய் ஒமித்தமை அறியப்படுகின்றது. ஹவியபாகமாகக் கொள்ளப்படும் ஆனமாவுக்கு இவ்வனமை இலல. தனக்கு வேறுகிய *சம்ஸ்த சராசரம் எனப்படும் சேதனசேதன்ப பிரபஞ்சதத்தைத் தம்மிடத்தொடுக்கி எப்போது உளரோயினரோ சிவபெருமான், அப்போது சந்திர சூரியராம் பிரகாசமின் வயவுக்கு இடம்பகளாகிய காலவிபாகமெலாம் இலவாய், நாம்ரூபபேத மின்மையின் ஸ்தூல சூக்கும மனுஷ்ய தேவாதி ரூபவியவகாரம் இலதாம். இவையெல்லாம் தமசுமாத்திரமாய் உளவாக, அவ்வொருவரே தடையிறந்த பிரகாசராய்ச் சமஸ்த சாட்சியாய் அப்போதும் பரிசேஷிக்கின்றனர். அங்ஙனமே,

(சங். த. உக: உ—இ)

"மதலியோனுமையாகிய உருத்திரர் எனப்பெயரிய காலாக்கினிருத்திரபகவானும் பைரவரும் சிவபிரானுர் ஆஞ்ஞையினுலே பிரபஞ்சம் அனைத்தையும் சங்கரிக்கின் ரூர்; இது அவாந்தரசங்காரம் எனப்படும். சமஸ்த அண்டங்கள் சமஸ்த உலகங் களோடு சமஸ்த தேவர்களையும் (சங்கரிக்குங்கால்) சிலரைப் பார்வையினுலும், சிலரை நகைப்பினுற்றும், சிலரைச் சோபத்தினுலும், சிலரை அட்டகாசத்தினுலும், சிலரை நடனத்தினுலும், சிலரை நேத்திராக்கினியினுலும், சிலரை ஹுங்காரத்தினுலும், சிலரைக் கையினுலும், சிலரை உதையினுலும் லீலாமாத்திரத்தினல் அநேக உருத் திரர்களோடு கூடி நின்று சங்கரிக்கின்றனராதலின், மஹாதேவராகிய சிவபிரான் (ம்காகபரீசுரர்) மஹாக்கிராஸர் என்று (அதர்வசிரசில்) கூறப்படுகின்றுர் என்றும், இச்சந் சங்கார்ம் மகாப்பிரளயம் எனப்படும்" என்றும் சங்கரசங்கிதையிற் கூறப்படு கின்றமை காண்க.

(சங். த. ச: கஎ—கக)

சச்சிதானந்தருபியும், சம்புவும், விசுவாத்துமாவுமாகிய சிவபெருமான் தேவி முன் னிலையாகவும் தேவியும் தாமுமாகிய இருவரும் தம்மிற் சரீரத்தைத் தம்முளே அடக்கிக் கொண்டு சோதிருபராய் நின்றனர்; அப்போது வேறு உலகமென்பதும் வேறு மற்றுச் செயலுமற்றுப் போயின. இரவில்லை, பகலில்லை, சூரியன் இல்லை, சந்திரன் இல்லை, நட்சத்திரமில்லை, மேகமொன்றுமில்லை, ஒலியும் உலகமும் பயிற்றதற்கு ஜடவடிவினதாகிய இருண்மையாயிற்றது" என்றது சங்காசங்கிதை.

யடி.....ஆவேறு ஒரு நிலை இருவர் [illegible]ம் [illegible] வேல்|

(சுவே. உ. கக)

†"எப்போது இருள் உளதாய்ப் பகலுமின்றி இரவுமன்றி சத்துமின்றி அசத்துமின்றி இருந்ததோ அப்போது சிவன் ஒருவனே இருந்தார்" எனச் சுருதி கூறிற்று. சத்தும் அசத்தும் இலவாய் என்றமையான், சத்தும் அசத்துமாயெ பல் பாசங்களுடைய சுவரூபத்தை நிஷேதிக்கப்படவில்லை. பின் காமரூபவியாகத்தக்கு அருகமாகிய ஸ்தூலரூபமே (நிஷேதிக்கப்பட்டது).

(ஆக்ஷேபம்) நித்தியப் பிரகாசமாயெ வெப்பிரமம் உளதாகுமாயின், நிமோமயமாய் உலகம் எங்ஙனம் இருப்பதாம் எனின்,

(உத்தரம்) அங்ஙனமன்று; சுவயம் பிரகாசரும், சர்வசாட்சியுமாய் சிவபிரானுக்குக் குறைவென்! காமரூபமில்லாமையான் அறியக்கூடாதனவாகிய விஷயங்களிற் செல்லக் காரணசரீரசக்தியில்லாத ஆன்மாக்களுக்கு அறிவு மலத்தினால் மூடுண்டிருக்குங்கால், பிரபஞ்சத்தை அறிதல் கூடாது; சுவப்பிரகாசமாயுள்ள சிவனுக்கும் முன் போல உலகத்தை அறியுமாறில்லை. ஆகலின், சமஸ்த காரிய விசேஷஞானம் யாதுமின்றி மகாசுழுப்திமயமாயுள்ள மகாவஸ்தையே தமசு (இருள்) எனப்படுகின்றது. அங்ஙனமே,

சூவீடிடம் தசொஹுதவ்ரஜாதமேகூணழி|

(மனுஸ்மிருதி. க. ஐ)

"யாதும் இலக்ஷணமின்றி அறியப்படாததாய் இது தமசாயிருந்தது" என ஸ்மிருதி கூறுகின்றது. காமரூப விபாகத்தக்கு அருகமல்லாத சூக்குமசித்சித் பிரபஞ்ச சக்தி விசிட்டமூடைமையாற் சிவபெருமான் கேவலர் எனக் கூறப்படுகின்றனர். அவர் பின்னர்ச் சிருஷ்டி காலத்திலே தமது சங்கற்ப மாத்திரையானே சம்வாயிகாரண அபேக்ஷையின்றி, தம்மிடத்திருந்து பிரதமசக்தி பரிஸ்புரித்தல் வாயிலாக, முன்னிருந்த அந்தந்த சாம விசிட்டமூடையனவாகவே சமஸ்த சேதனசேதனப் பொருள்களையெல்லாம் சிருஷ்டிக்கின்றனர், பிரகாசிப்பிக்கின்றனர்.

விடாதெதவ ஹி தெவொzஸவ்ருஷ்டிஹிதாவ்யாகூவ ஹீ|
யொவீ ஸிராஷோகத ஸைஷ்ஜாம் லுகமையெ|

"உள்ளே அமைந்த பொருள் அனைத்தையும் தோன்றுவாயிய கடவுளே யோகிபோல ஸ்ருஷ்டாவஸ்தையில் உபாதானமின்றிப் புதுத்தி பிரகாசிக்கின்றனர்" என்பது அபியுக்தருக்தி.

---

† [illegible] வசனத்து "இருளன்று" "வெருளையும்" என்றதனை பாடாந்தரமாகக் கொண்டாலெப் பொருள்.

(தகேஷபம்)

[illegible]

(சுவே. உ. 10)

தஸ்மாத்ராவஜாயத (இரு. வே. க0. கூ0. இ)

"மாயையைப் பிரகிருதி என்றும், மாயையுடையாரை மகேசுவரர் என்றும் அறிக," "[illegible] விராட்டுப் பிறந்தனர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளில், மாயையும் புருஷனும் உபாதானமாகக் கேட்கப்படுகின்றது. உபாதானம் ஒருவனென்று கூறுவது எங்ஙனம் அடுக்கும்? எனின்,

(உத்தரம்) உண்மை; குலாலன் கடத்தை உண்டாக்குங்கால், மட்கட்டி குலாலனின் சரீரத்திற்கு வேறாய்க் கடத்திற்கு உபாதானமாய்க் காணப்படுமாறு போல், மாயை முதலிய உபாதானம் சிவபெருமானுக்கு வேறாயிருப்பதில்லை; மாயாசரீரத்தைக்கொண்டு சிவபெருமான் உலகத்தைப் புரிவிக்கின்றான். அதுபற்றி விரோதமின்று. தம்மினின்று வேறாயுள்ள நிமித்தகாரணத்துக்குமாயையுடைய புருஷனாகிய சிவபெருமானே உலகத்துக்கு உபாதானமாகவும் கூறப்படுகின்றனர்.

[illegible]

(அதர்வசிகை)

"மிகவும் தியானிக்கற்பாலராகிய ஈசானரைத் தியானிக்க; அந்தப் பிரமவிஷ்ணு உருத்திர இந்திரர்களாகிய இவரெல்லாம் உற்பத்தியாகின்றனர்; எல்லா இந்திரியங்களும் பூதங்களுடனே கூட (உற்பத்தியாகின்றன); காரணமும் காரணங்களைப் படைத்தோரும் காரணனுமாகியவர் (உற்பவித்த), என்று காரணமும் கரிலசுவரிய சம்பன்னரும், சர்வேசுவரரும், சம்புவும் [illegible] தியானிக்கற்பாலர்" என அதர்வசிகையிலே [illegible] ஆகலின், பூதங்கள் அனைத்துக்கும் [illegible] பரமேசுவரன் அனைவர்கள் அனைத்துக்கும் உற்பத்தியுமுரைத்தும் [illegible] இன்னதெல்லாம் சொல்லாமல் சங்காரமுரைத்தது அதிகாரம் அனாதசித்தியுள்ளது சிவபிரானே அனைவர்க்கும் [illegible] சம்பந்தத்தினாலுண்டாகின்றதாகிய சிவபிரானே சங்காரகர்த்தாவென்பதும் மாயிருத்தலான் அதற்கு மூலமாயுள்ள குரோதமுதலிய அசுத்தகுணங்களும் பந்தம் பிரமத்துக்கு [illegible] தினைக்கு குரோதமுதலியவற்றுக்கு மூலமாயுள்ள தமோகுணம் பிரகிருதி தருமமாதலின்

[illegible]

திருச்சிற்றம்பலத்தின் மேற்[illegible]

உசாவஹாயo வாசிஸ்வாஸ வரஹாழி |

(கைவ)

"உமாசகாயரும், பரமேசுவரரும், பிரபுவும்" என்று தொடங்கி,

வயிஷ்வாகழிo தசிவஃ வாஸ்வாஅ |

(கைவ)

"தமசக்கு மேலே சமஸ்த சாக்ஷியாபுள்ளாரை" என்னும் கைவல்லிய சுருதியே சிவபெருமான் தமசக்கு மேலாயினர் என்பதற்குத் திவ்விய பிரமாணம்.

ஜாநo வைராகயுசைஸ்வயர்o சவஸ்தயoகூசோயஸ்தகீ|
ஸ்ரஷ்டுகூசோ தூஸo வொயொஹ்யயிஷ்டாத்ருகுசிவஅ|
அவ்யாஹி ஏஸைதாநி நிகயo திஷ்ணிஸ்ணுரே||

"ஞானம், விராகம், ஐசுவரியம், தபசு, சத்தியம், க்ஷமை, தைரியம், சிருஷ்டிவன்மை, ஆன்மஞானம், அதிபதித்துவம் என்னும் பத்துக் குணங்களும் சிவபெருமானிடத்து அழியாது நிலையுறுவன" எனவும்,

அஸெஷ விஷயாசோவ ஸுஉபூஜீவிஜ்ஞoஅணஃ |
கூதூஸஹ்ருஸ்ட்தாவ்வாஉ வ்ருசோஉஸவிகொ யுவா |
கூநஹாநoஉ லoதொஹ ஸகுரoஷ்யுவ்ருதஃ |
ஔடார்யயுர் வீயயுர் தூரoஹீயயுர் சாயுர்யயுர் கூராயஃ |
கவணு ஜமஷ்ணூநாo வினீகுரணவஷ்டிதஃ||

(வாயு. பூ. உ: இசு—இசு)

"சமஸ்த விஷய ஞானங்களினின்றும் தவறுத சுத்த புத்தி விரிரும்பணரும், தமது சத்தியாகிய அமிர்தத்தை உருசித்தலினால் எப்தும் மகிழ்ச்சியில் விருப்பமுடைய இளைஞரும், அனந்த ஆனந்த சந்தோகமாகிய மகரந்தத்தைப் பருகும் மதுகரரும், உதாரகுணம், வீரியம், காம்பிரியம், மாதுரியம் என்பவற்றுக்கு இரத்தினாகரராயும் அகண்ட ஜகதண்டங்களைப் பின்டி கரித்தற்குப் பண்டிதராயும் உளர்" என்றற்றொடக்கத்தனவாகக் கூறும் பவுராணிகர் வாக்கும் சிவபெருமானிடத்திலே மோகமுதலிய அவித்தையும் ஒழிக்கும் ஞானமுதலிய குணங்கள் நித்திய சம்பந்தமாய் உள்ளன என்று கூறுகின்றது. முடிவிறந்த மகிமையுடைய சிவபெருமான் திருவிடக்கை விருப்பமுடையராய்

வொதாயத ஸமஸ்வரூப (அதர். உ.க)

"அவர் அசேகமாய் ஆவேனை என்று விரும்பினர்" என்ச் சுருதிற்கூறப்பட்டவாறு, அசேத பிரபஞ்சமாதற்குத் தமது பரமாவஸ்தை இரண்டு தத்தியை ஆரெய்கின்றனர்.

வேதவொடியவுத (பிரு. உ. உ. சு)

"அவர் ஞானசத்தியை ஆலோசித்தனர்" என்னுஞ் சுருதிப் பிரகாரம் தப ஸ்வரூபமாகிய ஞானசத்தியினுற் சமஸ்த ஆன்மாக்களுக்கும் கர்மானுகூலமாக அத்தத்தச் சரீரங்களுக்கியைந்த சாமக்கிரியைகளை ஆலோசிக்கின்றனர். ஆலோசித்து, சங்கற்பித்த சகலத்தையும் இயற்றவல்ல கிரியாசத்தியினுலே

உஉ0 ஸவ-ஶ்வேஜ்ஜ (தைத். உ. சு)

"இவை அனைத்தையும் அவர் சிருட்டித்தனர்" என்னும் சுருதிபற்றி, இச் சாசத்தியாம் பித்தியிலே சமஸ்த ஜகதாகிய சித்திரத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றனர்.

தத்ஸ்ருஷ்ட ததேவானுப்ராவிஶத் (தைத். உ. சு)

"அதனைச் சிருட்டித்து, அதனுட் பிரவேசித்தனர்" என்னும் சுருதிப்பிரகாரம், சகல காரிய சமூகங்களுட் பிரவேசித்து, இந்த மூன்று சத்தி சம்பந்தத்தினுல், முக்குணத்தினுலே பின்னமுற்ற மூர்த்தித் திரயமுதலிய பிரபஞ்சரூபமாகின்றனர். ஆகலின், சண்டு சர்வசத்தியும் சர்வஞ்ஞருமாயுள்ள சிவபிரானுர் மகிமையை யார் அறிவார்!! ஆகலின், சர்வசங்கார கர்த்தா சிவபெருமானே. (சு)

ஶுகரஹஸ்ய (க. உ. கo)

(சஉ) பிரகரணத்தினாலும்.

ஸோஹமோ விஶ்வஸ்ருதா நo ஶுகோ யீரோ நஸொவகி (கட. உ. உசு)
நாயமோத்மா ப்ரவசனேந லப்யः (கட. உ. உஉ)

*"(பரம) ஆன்மாவை மகத்தாகவும் வியாபகமாகவும் அறிந்து தீரன் துன்புறுவானல்லன்; அந்தப் (பரம) ஆன்மா வேதத்தினால் எய்தாது" என்னும் சுருதி (மேலைச் சூத்திரத்து வாதிக்கப்பட்ட சுருதி காணப்படும் கடவல்லியின் ஒரே பாகத்திற் காணப்பட்டுச்) சிவபெருமானுக்கே சேர்ந்ததனப் பிரகரணமும் உணர்த்துகின்றது. ஆகலின், பரப்பிரம சிவபெருமானே சங்காரகர்த்தா, பிறர் அன்றெனச் சித்தித்தது. (கo)

(சா) சுகாதிகாரணம்.

மேலை அதிகரணத்திலே சர்வசங்கார இலக்கணத்தையுடையராகச் சித்தித்த சிவபெருமான்

* இந்த ஆன்ம உபநிஷதவாக்கியம் கo-ஆம் இலக்கத்துச் சாஸ்பதியில் கண்ணு ஆத்ம சப்தத்திலிருந்து சிவமுடைய பரமான்மாவன்றி வேறன்மாதி உயர்ந்த சிற்குணப்பிரம ஆன்மாவன்று.

உரை—வண்ணம் வடிவு முதலாகிய குணங்களும் வினை முதலாகிய தொழிலும் வடிவுடைமை முதலாகிய தன்மையும் ஒருங்கு நிற்றலின் இவை மூன்றும் ஒரு பொருளாம்.

(முண்டக உபநிடதம், சுவேதாசுவதரோபநிடதம்)

"பிரியாத நண்பினையுடைய இரு பகுதிகளே ஒரே மரத்தையுறைந்திருக்கின்றன; அவற்றில் ஒன்று இனிமையாகிய பழத்தை உண்கின்றது; மற்றது உண்ணாது பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது", என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே பிரசித்தராய், தமது விபூதியாயுள்ள ஆன்மாக்களோடு ஏப்போதும் இயைந்திருக்கின்றனர் என்பதை வெளிப்படுத்துதற்கு மற்றோர் அதிகரணமும் தாம் பிக்கப்படுகின்றது.

(சூ) குகைக்கண்ணே பிரவேசித்தன இரு ஆன்மாக்களே; அங்ஙனம் காணப்படலான்.

(யொ ய உ தூணாஹிகேதாஃ (கட. உ. க)

"புண்ணிய ஸ்தானமாகிய மேலாய் (பிரம்மலோக சீர) குகையிலே பிரவேசித்தனவாய், கன்ம பலத்தைத் துய்ப்பனவாயுள்ள இரு வஸ்துக்கள் சாயையும் ஒளியும் போல் வேறாய் உள்ளன என்று பிரகஸ்தர்களாயும் திருஷிகேதர்களாயுமுள்ள பிரம்ம ஞானிகள் கூறுகின்றனர்", என்னும் சுருதியே ஆராயப்படும் விஷயம்.

என்னிலாருமெனக்கினியாரிலை
யென்னிலும்மினியானெருவன்னுள
னென்னுளேயுயிர்ப்பாயப்புறம்போந்துபுக்
கென்னுளேநிற்குமின்னம்பரனே,
(திருவிண்ணம்பர், நாவு, க)

கோலங் கொண்ட வாறண ராதே
ஞாலங்காய்ல னிரவெனைக்கிலவீலிய்
பொய்யை மெய்யெனப் புகன்று வையத்
தோடாப் பூட்கை நீடி நாடா
வென்னுட் கரந்தென் பின்னுந் தருளி
யென்னையுந் தன்னையு மறிவின் றியந்து
மென்னதி யானெனு மகங்கை யுங்கண்
டியாவரி யாவையு மியாங்குணஞ் சென்று
மிக்க போகம் விதியால் வினைத்திங்
கெற்பணி யாளா வெனைப் பிரியாதே
(திருவாசகம், திருப்பொன்னூசல், க)

[illegible]ண்டி யுண்டியல்தான்மாயை உயர்ந்த பிரம்மனுதிசரீரத்தின் இரண்டு குகையிலே பிரவேசித்தவராய், கன்மபலன்களைத் துய்ப்பனவாய், சாயை யும் ஒளியும் போலவேறுபாடுடையனவாயுள்ள எவையோ இரு வஸ்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அந்த இரண்டும் புத்தியும் ஆன்மாவுமா? இன்றேல் ஆன்மாவும் சிவபெருமானுமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூர்வபக்ஷம்) இந்த இரண்டும் புத்தியும் ஆன்மாவுமாம்; எங்ஙனம்?

ஓதம் விவேகினா (கட. உ. க)

"கர்மபலன்களை இரண்டும் துய்ப்பன" எனப் பெறப்படுகின்றமையின். சிவபெருமான் போக்தா அல்லர்;

ஈசநா ஜுஷ்டந்ய ஹ்யமிருதத்வ மேதி (சுவே. உ. மு. கூ. க. க)

"ஜந்துவுடையோ துபோர்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது" எனச் சுருதி காணப் படலான். புத்திக்கும் ஆன்மாவுக்கும் புசிப்புளதாதல் பிரசித்தமே. மேலும், அறிவுரூபமாயுள்ள ஆன்மாவுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் சாயையும் ஒளியும் போல வேறுபாடில்லை. புத்தி அசேதனமாகலின் புத்திக்கும் ஆன்மாவுக் கும்பேதமுண்டு. இங்ஙனம் கூறப்பட்டவை புத்தியும் ஆன்மாவுமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். குகையை அடைந்தவர் ஆன்மாவும் சிவ பெருமானுமே;

குஹாம் ப்ரவிஷ்டாவி மிவாதபே நௌ சாயாதபா விவ ப்ரஹ்மவிதோ வதந்தி பஞ்சாக்னயோ யே ச த்ரிணாசிகேதா (கட. உ. கஉ)

"காண்டற்கரியரும், மறைவினரும், கூடப் பிரவேசித்தவரும், குகைக்குள் மறைந்தவரும், குகைக்கணமர்ந்தவரும், பழையரும்" என்னுஞ் சுருதியி னால் அன்னிருவரும் குகையிற் பிரவேசித்தமை காணப்படலான். சிவபெரு மானுக்குப் புசிப்பில்லை என்று கூறப்பட்டது யுக்தமன்று.

தமக்ரதும் விசித்ரார்த்தம் ஸ்ருணோதி ச ஸ்ருணோதி ச (தைத். கூ. உ)

"மனவாக்குக்கெட்டியதே அவர்க்கு விருப்பம்; மனசில் (ஞானசத்தியில்) அவர் ஆனந்தம்" என ஆன்மவிருப்பமுடைய பிரமத்திற்கும் ஞானமாத்திரவிஷ யமாகிய சோறுபானந்துபோகம் உளதாகக் காணப்படலான். அங்ஙனமே,

[illegible]

"தமது சத்தியாகிய அமிர்தத்தை இரசித்தலினால் உண்டாகிய மகிழ்ச்சியில் [illegible] பிரமனின் தன்மைத்தாகிய [illegible] மதி [illegible] ஆன்மா

வுக்குத் தன் கருமமலப் புலிப்புன்நாதல் பிரித்தம். இவ்வாறு அன்றிரு வரும் போக்தாக்கள் போலச் சாதாரணமாகக் கூறப்படினும் பேதம் கொள் ளப்படும்; போக்தாக்கள் விஷயத்திற் பேதம் உண்மையின். "அசனனும் வேலைக்காரனும் அன்னம் அயில்கின்றனர்" என்று கூறமிடத்து, அவர் கள் தத்தம் நிலைக்கேசைந்த அன்னம் அயில்கின்றனர் என்று கோடல் போ லாம். அவர்களுக்குப் பேதமில்லை என்றமை அங்கிகரிக்கப்படாது.

கிகூயா நிகயா நாம வெகநெஹ்ரு நா நாழி

(கட. இ. கூட; சுவே. சு. கூட)

"நித்திய பதார்த்தங்களுள்ளே நித்தியரும், சேதனருள்ளே சேதனரும்" என் னும் சுருதி வாயிலாக, நித்தியத்துவ சேதனத்துவ முதலியன பற்றி ஆன்மா வுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் சாமியம் உளதாயினும், அநாதிமல சம்பந்தத் தின் உண்மை இன்மைகளால் (இருவர்க்கும்) வேற்றமை உண்டாகின்றது.

ஜாஜ்ஞ ஜாவஜாவீஸா நீஸெள (சுவே. க. கூ)

"பிறவாதவராகிய அறிஞனும் அறிவிலனுமாகிய இருவரும் (மூதையே) நு ரும் ஈசனல்லாதவனும்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியினால் ஞானம் அஞ்ஞா னம், சுவாதந்திரியம் அசுவாதந்திரியம் என்பனவாதி குணங்களானும் பேதமுளதாதல் பெறப்படுகின்றது.

(ஆக்ஷேபம்) இவ்விருவர்க்கும் சரீரசம்பந்தம் ஒன்றுபவிடத்தும், ஒரு வற்கு அஞ்ஞானமுதலியவற்றுற் துன்பமும், மற்றவர்க்கு அஃதின்மையும் எங்ஙனமெனின்,

(உத்தரம்) அது பொருந்தாது; ஒரே சரீரத்தைப் பொருந்தியிருத் தல் சுகத்திக்கேனும் துக்கத்திக்கேனும் காரணமின்று. பின் (சிவபெருமா னுடைய) சுவாதந்திரியமும், (ஆன்மாவுடைய) அசுவாதந்திரியமுமே (மூன்ற யே) சுகத்துக்கும் துக்கத்திக்கும் காரணம்.

ஸமாநெ வ்ருக்ஷே புருஷோ நிமக்நோ ஸநீஸயா சோசதி முஹ்யமாந: ஜுஷ்டம்யதா பஸ்யத்ய்ந்யமீஸ மஸ்யமஹிமாநமிதி வீதஸோக: (முண். கூ. க. உ)

"புருஷன் ஒரே (சரீர) மரத்தில் ஈசனல்லாமையின், மோகமுற்று அமிழ்ந் தித் துக்கிக்கின்றனன்; ஆயின், அவன் தனக்கு வேறுபட்ட மகிமையுடைய சிவபிரானைக் கண்டு அப்போது அவருடைய நிரதிசயானந்த மகிமைக் குணத்தை அடைந்து துன்பம் நீங்குகின்றனன்" என்னும் இச்சுருதியின் சம்பிரதாய அர்த்தம் வருமாறு:—

இந்த ஆன்மா அநாதியாய சரீரத்தினிருந்து விடுபட்டு, அதனுள் அந்தந்தக் கர்ம பலபோகத்திற்கு ஏற்ற குணவடிவமாயுமைய அதிக

சரீரத்தைப் பிரவேசித்து, நடத்தற்கரிய தன்பத்தை அனுபவித்து சகல்லாமையாற் சுவாதினமற்றிருத்தல்பற்றி அத்தக்கத்தை நீக்குதற்குச் சர்வாந்தரியாமியினுடே மோகமுற்றுச் சோகிக்கின்றான்; மகாமோகத்திலுல் எப்போ தக்சாகரத்தமிழ்ந்திக் கிடக்கின்றான்; தன்னுள்ளேயிருந்து செலுத்து மவனும், மகிழ்ச்சியுடையவரும், சர்வானுக்கிரகரும், ஈசரும், உமாசகாயருமாயுள்ளாரை எப்போது அவர் அருளினுல் அபரோக்ஷமாய் அறிகின்றானே, அப்போதே சோகநீங்கி அவரது நிரதிசய (ஆனந்த) மகிமைக் குணத்தை அடைகின்றான்.

ஆகலின், சுவாதந்திரியரும் அநாதிமுத்தருமாயுள்ள சிவபெருமானுக்குச் சரீரசம்பந்தமுளதாயினும், ஆன்மாவுக்குப் போலத் தோஷம் அவரைப் பற்றாது. ஆகலின், குகையை அடைந்தவர்கள் ஆன்மாவும் சிவபெருமானுமாம். (கக)

சூத்திரகாரர் பின்னரும் பொருத்தமாமாறு உரைப்பாராயினர்.

விசேஷணாச்ச (க. உ. கஉ)

(சூசு) விசேஷகுணமுண்மையானும்.

இப்பிரகரணத்திலே ஆன்மாவும் சிவபெருமானும் விசேஷித்து உரைக்கப்படுகின்றனர்.

நஜாயதெ ம்ரியதெ வா விபஶ்சித் (கட. உ. கஅ)

"அறிஞன் பிறப்பதும் இல்லை இறப்பதும் இல்லை" என்றற்றொடக்கத்தவற்றால் ஆன்மா கூறப்பட்டான்.

சுவெஶ்வெஶீயா ஹ்யஹமெதாத்ருஹீயாந் (கட. உ. உ0)

"அணுவுக்கணு, மகத்துக்கு மகத்து" என்னுஞ் சுருதியினுற் சிவபெருமான் கூறப்பட்டனர். இந்த விசேஷணம் ஆன்மபுத்தி விஷயத்தில் எங்ஙனம்எய்தும்? ஆகலின் ஆன்மாவும் சிவபெருமானுமே குகையை அடைந்து, முறையே பிரேரியமும் பிரேரகமும், சரீரமும் சரீரியுமாய் அமர்ந்தனர் என நிர்ணயிக்கத்பாற்று. (கஉ)

(ஞ) அந்தராதிகரணம்.

இருசுருதிகளுள்ளே உபாசிக்கப்படுமாறு அமர்ந்தருளிய சிவபெருமானுக்கு வேறு மற்றோர் உபாசனஸ்தானம் கூறப்படுகின்றது.

அந்ய ஏவமதெ (க. உ. கக)

(அனி) (கண்) உள்ளே (இருப்பவர்) சிவபெருமான், (அவர்க்குக் குணங்கள்) பொருத்தமாதலின்.

ய ஏவஷோ ஃக்ஷிணி அந்த ஷிஷ்ய ஏஷ ஏஷு ஏவ ஷ்ரிஷ்டி ஏஷ ஏவ ஸாது கர்ம காரயதி தம் யமேப்யோ லோகேப்ய உந்நினீஷதி ஏஷ உ ஏவாஸாது கர்ம காரயதி தம் யமதோ நினீஷதி ஏஷ ப்ரஹ்மா ஏஷ இந்த்ர ஏஷ ப்ராஜாபத்ய ஏஷ ப்ரஜாபதிர்ஏதே தேவா ஏதானி ச பஞ்ச மஹாபூதானி ப்ருதிவீ வாயுராகாஶ ஆபோ ஜ்யோதீம்ஷீத்யேதானீமானி ச க்ஷுத்ரமிஶ்ராணீவ பீஜானீதராணி ச யானி ஜாராயுண்டஜ ஸ்வேதஜோத்பிஜ்ஜானி காமா வ்ரீஹயோ யவா ஏதே ஹீமே ஸர்வே பூதாத்மானோ பூதாத்மா ஹ்யேஷாம் ஸர்வேஷாம் ஸ ய ஏஷோ(அ)ந்தர்ஹ்ருதய ஆகாஶஸ்தஸ்மிஞ்ஶேதே ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶான ஸர்வஸ்யாதிபதி ஸ ந ஸாதுனா கர்மணா பூயான்நோ ஏவாஸாதுனா கனீயான் ஏஷ ஸர்வேஶ்வர ஏஷ பூதாதிபதிரேஷ பூதபால ஏஷ ஸேதுர்விதரண ஏஷாம் லோகானாமஸம்பேதாய (சாந. உ. கதி. க)

"இவர் கண்ணுள்ளே புருஷராகக் காணப்படுகின்றனர். இவர் (பரம) ஆன்மாவாகிய இவர் அழியாதவர், துயரமில்லாதவர், இவர் பிரமம்" என்னும் சாந்தோக்கிய சுருதியே ஈண்டு ஆராயற்பாலதாம் விஷயம்.

கண்ணுள்ளே அமிர்தத்துவாதி இலக்ஷணத்தோடு கூறப்பட்ட புருஷன் சிவபெருமானே? மற்றொருவரா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சிவபெருமானுக்கு அன்னியன் என்று கூறுவம்.

ஹ்ருதி விவாத்ய। வக்ஷ்யமாணத்வாத்।

(தைத். ஆரணி. கஉ. கஉ-ஆ)

"சூக்குமமாயும், பாவமில்லாததாயும்" "பதுமகோசத்தைப்போன்றதாயும்" என்றற்றொடக்கத்த மகோபநிடதச் சுருதிகளிலே, சிவபெருமான் இதயகமலத்தில் இருப்பவராகக் கூறப்படுகின்றனர். ஆன்மா மனசின் சம்பந்தத்தினால் ரூபங்களைக் கிரகிக்கும் கண்ணிந்திரியத்தில் மனச் சம்பந்தத்தினாற் பிரவேசித்திருக்கின்றனன்; அவனே கண்ணிற் புருஷன். இன்றேல், சாயாபுருஷனும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) நிரூபிக்கின்றேம். கண்ணிற் புருஷன் சிவபெருமான்; நிருவாதிகமாகிய அமிர்தத்துவம் அபயத்துவமுதலிய குணங்கள், இவர்க்கே பொருத்தமாதலின். (கஉ)

(ஆக்ஷேபம்) கண்ணுள்ளே இருப்பவராகச் சிவபெருமான் யாண்டும் கேட்கப்படவில்லையே எனின்,

சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ஸ்தா நாதி வ்யபதேஶாத் (கூ. உ. கஎ)

(சூசு) (அவர்க்கு) இடமுதலியன சொல்லப்படுதலான்.

(கூ) யஸ்சக்ஷுஷி திஷ்டன் சக்ஷுஷோ யமக்ஷ்யந்தரோ யஶ்சக்ஷுரேவ சக்ஷுஷ்ட்வ ஏஷ ஸர்வேப்ய ஆத்மப்ய ஆத்மேதி வாவ ஸ்ரீரம் ஆத்மேத்யாதி (பிரு. உ. எ. கஅ)

(இருவேமியன்செல்வமேதேனேனோன்செழுங்கடிசேர்ந்தார்க்கணிமிக்க
வருவேயென்னுருவேயென்னானேயுனிலுள்ளமேபுள்ளத்திலுளனென்ற
கருவேயென்கற்பகமேகண்ணேகண்ணிற்கருமணியேயென்னுயிரேபோலுள்ளத்தே
யருவாயவல்வினைநேர்யடையாவண்ணமாவடுதண்டுறையுறையுமமரரேறே.
(திருவாவடுதுறை, நாவு, ச)

"எவர் கண்ணினும், கண்ணினுள்ளும் இருக்கின்றனர்; அவரைக் கண் கண்டிலது, அவர்க்குக் கண் சரீரம், அவர் உள்ளே இருந்து கண்ணை ஆளுகின்றனர், அவர் உன் ஆன்மா, அந்தரியாமி, (அமிர்தர்) சிவன்" என்னும் சுருதியிலுற் கண்ணுள்ளே இருப்பவராகவும் ஆளுபவராகவும் சிவபெருமான் கூறப்படுகின்றனர். ஆகலின், இவர் சிவபெருமானே. (கச)

பின்னர்ச் சாயாபுருஷனைச் சொல்வது பொருந்தாதெனச் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

வஊவவிஸிஷ்டாஹியாநாதெவஅ (க. உ. கஞ)

(சஎ) அவர் ஆனந்த குண விசிஷ்டமுடையராகவே கூறப்படலானும்.

கo ஐஹஷ வo ஐஹஷ (சாந். ச. கo. ஞ)

"ஆனந்தம் பிரமம்; ஆகாயம் பிரமம்" என்னும் வாக்கியத்திலே பிரமம் ஆனந்தமுடையதாக மேலே கூறப்படுதலின், இந்தப் பிரமம் சிவபெருமானே. ஆனந்தம் சாயாபுருஷனிடத்து இல்லையன்றே. (கஞ)

கண்ணினுள்ளான் ஆன்மா என்றுரைக்கப்பட்டமைபற்றிச் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

கூகிவஎவ ஸ ஐஹஷ (க. உ. கசு)

(சஅ) *(ஆனந்தகுண விசிஷ்டமுடையராகக் கூறப்படும்) அந்த நியாயத்தினுல், அவர் பிரமம்.

பிறவிக்கஞ்சிப் பிரமத்தை அறிய விரும்பிய உபகோசலற்கு

கo ஐஹஷ வoஐஹஷ (சாந். ச. கo. ஞ)

"ஆனந்தம் பிரமம், ஆகாயம் பிரமம்" என்று தொடங்கி,

யஉவகo கதெவவo யதெவ வoகதெவகஷ |

(சாந். ச. கo. ஞ)

"எது ஆனந்தமோ அது ஆகாயம்; எது ஆகாயமோ அது ஆனந்தம்" எனச் சுருதி உபதேசிக்கின்றமையின், (வழி) "கம்" என்று கூறப்பட்ட ஆகாயம் பரப்பிரமமே. ஆன்மாவுக்கு இவ்வியல்பினதாகிய பொருத்தம் உளதா? ஆன்மாவில் நிரதிசயானந்தம் இல்லை; ஆகலின், பரமானந்தமுடை

*மானமழிற்றேரமிமற்றேரமைகாலீரீர்
வானதொழுதென்னன்வர்கழுவினேற்றடியோ
மானந்தமுடித்துளருள்பெறினுமவ்வண்மே
யானந்தமாகின்றுடர்மோதோணேக்கம். (திருத்தோணேக்கம், அ)

யதாக முதற்கண்ணே கூறி, பின்னர்க் கண்ணினுள்ளே ஆதாரமாய் இருப்பதாகக் கூறப்பட்ட அந்தப் பிரமமே கண்ணினுள்ள புருஷராக உரைக்கப் பட்ட சிவபெருமான். (கசு)

பூருவபக்ஷத்தில் இன்னும் பொருத்தமில்லாமையுற்றுச் சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

ஸ்ரூதோவநிஷத்தமுதஸ்யாநாஜ (க. உ. கள)

(சுகூ) உபநிஷத்தை அறிந்தோர்க்குரிய மார்க்கம் கூறப் படலானும்.

சுஷிஷ்டேவாஹிஸ்மவஹ்யுஷ்டேஷோzஹாஸ்ஸ்மி।
(சாந். உ. கடி. டி; தி. கo. க)

"அவர்கள் ஒளிக்குப் போய், ஒளியிலிருந்து பகலுக்குப் போய்" என்று தொடங்கி,

தகுவஸ்ரஷோzஸாநவஸ்ஸ வாதாஸ்ரவருணமேதுஷ மெவ யோ வருவய வமேத நவ திவஸ்ஸாநா ஹோ ஸாநவஸாவதஸ்ஸா வதஸ்ஸே (சாந். உ. கடி. டி, சு)

"அவ்விடத்து அமானவ புருஷன் ஒருவன் உளன்; அவன் அவர்களைப் பிரமத்துக்கு நடாத்துகின்றனன்; இது பிரமத்துக்குப் போகும் தேவயானம்; இவ்வழிச் செல்வோர் இம்மனித வாழ்வுக்கு மீள்வாரல்லர், மீள்வார்கள்" என்பது இறுதியாக, பிரமசொரூபத்தை அறிந்தவர்களாற் படிக்கப்படும் ஒளிமார்க்கம் கண்ணுட் புருஷரை அறிந்தவன் விஷயத்தினும் கூறப்படலான், இவர் (கண்ணுட் புருஷர்) ஆன்மாவுமன்று, சாயாபுருஷனுமன்று, பின் சிவபெருமானே. (கள)

(சு) அநவஸ்தித்யதிகரணம்.

அநவஸ்திதேராஸம்஭வாச்ச நேதராஃ (க. உ. கஅ)

(நிo) அநவஸ்தையினாலும் அசம்பவத்தினாலும் *பிறர்ன்று.

ஸம்ஸாரதர்ஃ வராவஷோzம்ருத்வஸ்ய வஸாஸ்ரிதஃ।
ஏஸ்ப்ரஷ்டவ்யவ்யஜமதஃ வரஸ்ஸ வீர்ணா திவிஷ்டவக்॥
(தைத். ஆரணி. கo. எஉ. கூஉ)

---

*காயமேகோயிலாக்கடிமனம்மடிமையாக
வாய்மையேதூய்மையுரகமணமணியிவிளக்காக
நேயமேநெய்யும்பாலாநிலையுநீரமையவாட்டிப்
பூசனைசெனர்த்தப்போற்றவிக்காட்டினேமே.
(பொது. தனித்திருநேரிசை. சு)

"அங்குஷ்ட அளவினராகிய புருஷர் அங்குஷ்டத்தையும் ஆசரயித்தனர்; ஈசரும், உலகம் அனைத்துக்கும் பிரபுவும், விசுவத்தைக் கவளீகரிப்பவரு மாகிய இவர் பிரீதியுறுகின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்த மகோபநிடதத்திலே கூறப்படும் சுருதியே விஷயம்.

ஈண்டு அங்குஷ்ட அளவினராகக் கூறப்பட்டவர் சிவபெருமானு? பிற ரொருவரா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) பிராணக்கினிகோத்திரப் பிரகரணத்தில் இவ்வாக்கி யம் காணப்படலானும், அங்குஷ்ட அளவினராக உரைக்கப்பட்ட புருஷர் சிற்றுருவினராகக் கூறப்படலானும், அந்தப் புருஷன் ஐந்து ஆகுதிகளைப் புசிக்கும் பிராணவாயு என்றே கோடற்பாற்று. பிராணன் புசிப்பவனுகான் என்று உறுத்திக் கூறல் கூடாது;

ஸுவ'ஸ்ருவ்யமிவ ஆஹுதீரஸ்ய வஹ்நிரா ஸ்ருஜதி।

"பிருதிவியும் அப்புவும் அன்னம்; உண்போர் அக்கினியும் வாயுவும்" என்றற்றொடக்கத்த வாக்கியங்களில் வாயுவும் புசிப்பவனும் என்னும் உண் மை பிரசித்தமாதலின்; எப்பிரகாரத்தானும் அவ்வாக்கியம் பிராணவாயு வைக் குறித்ததென ஆக்ஷேபிக்கின்,

(சித்தாந்தம்) (அங்குஷ்டமாத்திரராகக் கூறப்பட்டவர்) சிவபெரு மானே; உலகம் அனைத்துக்கும் ஈசுவரராதல், உலகத்தைக் கவளீகரித்தல் முதலிய குணங்களே மற்றென்றுக்கு (பிராணவாயுவுக்கு எப்பிரகாரமாயே னும்) பிரயோகிப்பின், அக்குணங்களுக்கு (அவ்வியல்பினவாய பிறபொருள் கட்கும் பிரயோகிக்க நேர்தலாகிய முடிவின்மை என்னும்) அநவஸ்தாதோ ஷமும், அசம்பவமும் நேருமாகலின். ஆகலின், அவ்வியற்கையர் சிவபெ ருமானே.

ஸ்ராணஸ்ய ஸ்ருஷ்டிரஸ்ரோத்ரஸ்ய விஜ்ஞானே।

(தைத். ஆரணி. க0. எச. கஅ)

"நீவிரே பிராணனுக்கெல்லாம் கிரந்தி, (துக்கத்தை ஒழிக்கும்) உருத்திரர் நீவிரே; நீவிரே என்னுட் பிரவேசித்துள்ளீர்" என்னும் சுருதியில், (அனர்) பிராணனுக்கு ஆதாரமாயினரெனக் கேட்கப்படுதலின், பிராணதாரமாயும் வழிபட்டற்பாலர் எனக் கூறப்படுகின்றனர். உபாசனையின்பொருட்டு அவ்வா அங்குஷ்ட அளவினராகக் கூறினமை விரோதமின்று. பிராணவாயு (பல விடங்களில்) போக்தாவாகக் கூறப்படினும், அதனை அனைத்தையும் கவளீ கரிக்கும் விசுவபோக்தா எனல் அசம்பாவிதம். ஆகலின், இத்தச் சிவபெ ருமான் பிராணக்கினிகோத்திரத்தினுல் வழிபடற்பாலராதலின், அவர் பிராணரூபராய்ப் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றார் என்றமை சித்தித்தது. (கஅ)

(எ) அந்தரியாமியதிகரணம்.

பரப்பிரமசிவனுர் சர்வஜ்ஞரும், சர்வசக்தியினரும், சர்வானுக்கிரகரும், சர்வவியாபகருமாமாயினும், அவர் சூரியமண்டலம், புருஷ இருதய புண்டரீகமுதலிய இடங்களில் உபாசனையின் பொருட்டு உளராதல் (இது காறும்) நிரூபிக்கப்பட்டது. (அவர்) யாண்டும் வியாபித்தலே உணர்த்தமாறெழுந்தது இவ்வதிகரணம்.

ஈதையு-ரூபியிதெவாதிஷ-ுதஜ்ஜ-வ்ரூபதொாஸு |

(க. உ. ஏக)

(நிக) *தேவர்களினும் (உலக) முதலியவைகளினும் அந்தரியாமியாய் இருப்பவர் (அவரே), அவர் குணங்கள் கூறப்படலான்.

யஃ வ்ரூயிவ்ரா திஷ்மீ வ்ரூயிவ்ரா ஈதரொ யஃவ்ரூயிவீ ந வெத யஸ்ய வ்ரூயிவீஶரீரம் யஃ வ்ரூயிவீமதரொ யமயதி ஷ தெ ஆத்மா ஈதயு-ரூபியிதெ: (பிரு. டி. எ. ஈ)

"பூமியினும் பூமிக்குள்ளும் இருக்கும் அவரைப் பூமி அறிந்திலது, பூமியைச் சரீரமாகவுடையராய், அதனை உள்ளே நின்று செலுத்துபவர் உன் ஆன்மாவும், அந்தரியாமியும், (அமிர்தரும்) சிவபெருமானுமாம்" என்னும் அந்தரியாமிப் பிராம்மணசுருதியே ஆராயற்பாலதாகிய விஷயம்.

பிருதிவிமுதல் அவ்வியக்த ஆன்மா வரையும் உள்ள எப்பொருள்களுக்கும் அந்தரியாமியாகக் கூறப்பட்டவர் சிவபெருமானு? ஆன்மாவா? விராட் புருஷனு? பிரதானமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) தான் தேடிக்கொண்ட விசித்திரமாகிய பல்வகைப் பயன்களைத் துய்க்கும் பொருட்டு, ஆன்மா சகல பூதேந்திரியங்களுள்ளும் பிரவேசித்தானெனல் பொருந்துகின்றது; (இன்றேல்) சகல சேதனப் பொருள்களுக்கும் உபாதானமாயிருத்தலின் விராட்புருஷன் சகல பூதங்களுட் பிரவேசித்தானெனல் பொருத்தம்; இன்றேல், மகத்தத்துவ முதலாகப் பரிணமித்தலின் பிரதானமே சர்வவியாபகமாயதெனல் உசிதம்.

வ்ரூயிகொ ரூபஂ: (சுவே. ஈ. ச; ச. கஉ)

---

*மாலாகிநான்முகனுய்மாபூதமாய்மருக்கமாயருக்கமாய்மழுவமாகிப்
பாலாகியெண்டிசைக்குமெல்லையாகிப்பரப்பாகிப்பரலோகத்தானேயாகிப்
பூலோகபுலோகலோகமாய்ப்பூதங்களாய்ப்புராணன்றானேயாகி
யேலாதனவெல்லாமேல்விப்பானெழுஞ்சடராயெம்மடிகணின்றவாறே.
(பொது, நின்றதிருத்தாண்டகம், சால, 10)

"விசுவாதிகர் உருத்திரர்" என்னுஞ் சுருதி கூறியவாறு, உலகம் அனைத்தையும் கடந்து, சமஸ்த விகாரமெலாம் ஒழிந்துள்ள சிவபெருமான் விகாரரூபமாகிய பிரபஞ்சத்துட் பிரவேசித்தாரெனல் ஒவ்வாது. ஆகலின், சிவபெருமான் ஒழிந்து ஆன்மா, விராட்புருஷன், பிரதானம் என்னும் மூன்றனுள் ஒன்றே அந்தரியாமி எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். பிருதிவி முதலியவற்றுள் அந்தரியாமியாயுள்ளார் சிவபெருமானே; எல்லாவற்றுள்ளும் (அவர்) உண்மைக்குணம் (பிருகதாரணியத்திற்) கூறப்படுதலின்,

ஸொzஹராடஹரo வ்ராவிஶஸ (அதர்வசிரசு.க)

"அந்தரத்தின் அந்தரத்தைப் பிரவேசித்தனர்" என்று அதர்வசிரசினும் எப்பொருள்களுக்கும் ஆன்மாவாகச் சிவபெருமான் பிரவேசித்தனர் எனக் காணப்படுதலின்.

வஷடகரூதாஹயு-ர்ஸ்ரீதஃ (பிரு. இ. எ. கூ)

"அவர் உன் ஆன்மா, அந்தரியாமி, அமிர்தர்" என்னுஞ் சுருதியிற் சிவபெருமானே அநாதிமுத்தராகிய அமிர்தர் எனக் கூறப்படுகின்றனர்;

வஸதாமி ஹவா கூஸ்ரீதஸ்ய நாஶயெயாமி|

"இவை அமிர்தத்தின் பெயர்கள்" என்று சிவபெருமானைக் குறித்து ஜரபாலோபநிடதத்திற் கேட்கப்படலான்.

விஸ்வாயிகொ ரூத்ரஃ (சுவே. கூ. ச; ச. கஉ)

"விசுவாதிகர் உருத்திரர்" என்னுஞ் சுருதி சிவபெருமானே விசுவாதிகர் என்று கூறியவாறு போல,

ஸவை-ர வை ரூத்ரஃ (தைத். ஆரணி. க0. உச. சஉ)

"எல்லாம் உருத்திரர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளும் அவரை விசுவரூபர் என்று கூறுகின்றன. விகாரமுடைய எப்பொருள்களுட் (கலந்து) பிரவேசிப்பினும், அவர்க்கு அவ்விகாரத்தின் லேசமும் பற்றாது என உணர்த்துதற்கே (இந்த அதிகரண ஆரம்பத்திற் கூறப்பட்ட வாக்கியத்தைத் தொடர்ந்து, பிருகதாரணியத்துள்ள) ஒவ்வொரு மந்திரத்தும் அமிர்தசப்தம் பரியாயமாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டது.

யொ வை ரூத்ரஸ்ய ஹதவா நூலுர்-வஃ ஸ்ய-ர்ஸ்ய ஸ்ரஷ்டா தவை வை நஶொ நஃ (அதர்வசிரசு)

"எவர் உருத்திரரோ, அவர் பகவான், அவர் பூ, புவ, சுவ, அவர்க்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றாற் பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரர், உமை, இலக்குமி, சரசுவதி, கணேசர், ஸ்கந்தர்,

இந்திராதி லோகபாலர், பூமி முதலிய சப்தலோகங்கள், பிருதிவியாதி பஞ்ச பூதங்கள், சூரியன், சந்திரன், கிரகம், நக்ஷத்திரம், காலமுதலிய ரூபமுடையராய்ச் சிவபெருமான் தனித்தனி அப்பியர்சலிங்கத்தினுல் அதர்வசிரசினும் நிரூபிக்கப்படுகின்றனர். சமஸ்த சேதனசேதனப் பிரபஞ்சத்தை வியாபித்து நின்றமையின், அபுருஷார்த்த சம்பந்தம் எய்தாமோ என்னுஞ் சங்கை அறுத்தற்கு, ஐசுவரிய முதலிய மங்கல குணம் அவர்க்கு உளதாதலே உணர்த்துமாறு பகவத் சப்தம் பரியாயமாக ஓவ்வோரிடத்தும் அதர்வசிரசிற் பிரயோகிக்கப்பட்டது. ஆகலின், சர்வாதிகரும் சர்வான்மாவாயு முள்ளார் சிவபெருமான் எனல் யுக்தம். (கக)

பிரதான முதலியவற்றை அந்தரியாமியாகக் கூறல் உசிதமா என்னும் ஆக்ஷேபத்தைச் சூத்திரகாரர் பரிகரிப்பாராயினர்.

ந அ ஸ்ம்ருத்யுதி⁴கரணாதி³தி சேந்நாத்மாஶ்ருதேர்நித்யத்வாச்ச தாப்⁴ய꞉ (க. உ. உ0)

(நுஉ) ஸ்மிருதி கூறும் அதுவும் அன்று; அதன் குணங்கள் யாதுங் கூறப்படாமையின்; சரீரியும் அன்று.

(சாங்கிய) ஸ்மிருதியிற் கூறப்பட்ட பிரதானத்தைச் சுருதி சொல்லிய அந்தரியாமி எனல் கூடாது, விகாரமுறும் ஜடத்தன்மை முதலிய குணங்கள் அவர்க்குக் கூறப்படாமையின்; சாரீரனுகிய விராட்புருஷனுமன்று, அவனுக்கு அனேத்தையுஞ் செலுத்துமியல்பு முதலியன கூடாமையின். (உ0)

சூத்திரகாரர் ஆன்மாவுமாகான் என்கின்றனர்.

உ⁴யவ்யாபி³ஹி ப்ரகரணாத் (க. உ. உக)

(நுங) இரண்டும் உறுதியாய் அவரைப் *பேதமென்றே கூறுகின்றன.

யோ விஜ்ஞானே திஷ்ட²ன் (கண்ணுவசாகை=பிரு. நி. எ. உஉ)
ய ஆத்மனி திஷ்ட²ன் (மத்தியந்தினசாகை)

"எவர் விஞ்ஞானத்தில் (ஆன்மாவில்) இருக்கின்றனரோ;" "எவர் ஆன்மாவில் இருக்கின்றனரோ" என்றற்றொடக்கத்தனவாக முறையே கூறும் கண்ணுவசாகை மத்தியந்தினசாகையுமாம் இரண்டினும் ஆன்மாவினின்று

---

*என்னனேன்னுள்ளத்தொண்டாய்க்காலத்தைக்கழித்துப்போக்கித்
தென்னியேனுகின்றதேடினேனுடிக்கண்டே
னுன்குவாநுன்கிற்றெல்லாமுடனிருந்தறிதியென்று
வென்றினேன்வென்றிகாணுவிஞாலமுய்யவெரிந்திட்டேனே.
(பெரி, தனித்திருநேரிசை, காவு, கூ)

இரப்பரெமையாள்வரென்னுணிக்காரிடைமருதமேவியிடங்கொண்டாரே.
(திருவிடைமருதூர், காவு, ஓ)

அந்தரியாமியானவர் வேறெனக் கூறப்படுகின்றனர். ஆகலின் சிவபெருமானே அனைத்துக்கும் அந்தரியாமி; பிரதானமாவது, விராட்புருஷனுவது, ஹிரண்மாவாவது அன்று என்பது சித்தமாயிற்று. (உஅ)

(அ) அதிருசியத்துவாதிகரணம்.

ஈண்டுப் பிரத்தியகூமாகிய பிருதிவியாதி ரூபமாகப் பிரதிபாதிக்கப் பட்ட சிவபெருமான் அவற்றைப் போலக் காண்டலுறார் என உணர்த்துதற்கு எழுந்தது இவ்வதிகரணம்.

அதிருசியமக்ராஹ்யமகோத்ரமவர்ணமசக்ஷுஷ்ரோத்ரமபாணிபாதம் நித்யம் விபும் ஸர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம் ததவ்யயம் தத்பூதயோநிம் பரிபஶ்யந்தி தீராஃ (முண். க. க. சு)

(நிசு) *கண்கூடாகாமை முதலிய குணங்களுடையர் (சிவபெருமான், அவர்) குணங்கள் கூறப்பட்டமையின்.

"அந்த அக்ஷரம் எதனால் உரைக்கப்படுகின்றதோ, அது பரைஞானம்; எது காணப்படாததாய், பற்றப்படாததாய், கோத்திரமிலாததாய், வர்ணமிலாததாய், கண் காது இலாததாய், கைகால் இலாததாய், நித்தியமாய், வியாபகமாய், யாண்டும் பிரவேசித்ததாய், அதிசூக்குமமாய், அழியாததாய், சமஸ்தப் பிராணிகளுக்கும் காரணமாய் உள்ள அதனை (அக்ஷரத்தைப்)

---

*கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தி
னேக்கரியநோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே.
(திருவாசகம், சிவபுராணம்)

அடிசார்ந்தவர்க்கு முடியாவின்ப
நிறையத்தொடுப்பினுங் குறையாச்செல்வ
மூலமுகவெ முடிவுமிகந்து
காலமூன்றையுங் கடந்தகடவு
ளுளக்கணுக்கல்லா தூன்கணுக்கொளித்துத்
துளக்கறநிமிர்ந்த சோதித்தனிச்சுட
ரெறுப்புத்தலையி னிருகெவிக்கேட்டா
றுறுப்பினின்றெழுதரு முள்ளத்தோசை
வைத்தாவின் வழிமறுத்தகத்தே
தித்தித்தூறுந் தெய்வத்தேற
றண்டத்தலையிற் பண்டைவழியன்றி
யறிவினுங் கரியாகாற்ற
மேனையதன்மையு மெய்தா தெவற்றையுந்
தானேயாகி நின்றதற்பர.
(திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை, உஅ)

பெரியோர் காண்கின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியே இவ்வதிகரண விஷயம்.

ஈண்டு அக்ஷரம் என்றது பிரதானமா? ஆன்மாவா? சிவபெருமானா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஈண்டு அக்ஷரம் பிரதானம்; மகத்து முதலியவாய்ப் பரிணமிக்கும் பிரதானம் எப்பொருட்கும் காரணமாதலின்; இன்றேல் (அக்ஷரம்) ஆன்மா.

கூஈo வ்யா நஇஇ்ரு தாகூஈழி (சுவே. க. கo)

"க்ஷரம் பிரதானம், அக்ஷரம் அமிர்தம்" என்னுஞ் சுருதிகொண்டு ஆன்மாவை அக்ஷரம் எனக் கூறுவது உசிதம், ஆன்மா தன் கர்மவசத்தினால் மகாபூதங்களுக்குக் காரணமாதலும் உண்மையான். ஆகலின், இத்தப் பிரதானம் ஆன்மா இரண்டனுள் ஒன்றை அக்ஷரம் குறிப்பதாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். சிவபெருமானே அக்ஷரம்;

யஸவ-ஜ்ஞ ஸவ-ஶிதி்ய ஸ்ய ஜ்ஞ நமேஷவ ஃ (முண். க. க. கூ)

"எவர் சர்வஜ்ஞரோ, அனைத்தையும் அறிபவரோ, எவர்க்குத் தபசு ஞான மயமோ" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியில், அவர் குணங்கள் கூறப்படலான்; சிவபெருமானெழிந்து பிறிதொன்றுக்கும் முறறுணர்வு முதலிய குணங்கள் எய்தா. எப்பொருள்களுக்கும் காரணமாதல், பிரதானத்துக்கேனும் ஆன்மாவுக்கேனும் நேருமெனல் யுக்தமன்று. அசேதனமாகிய பிரதானத்திக்கும், அசர்வஜ்ஞனாகிய ஆன்மாவுக்கும் அந்தச் சாமர்த்தியம் எய்தாமையான். (உஉ)

ஈண்டுப் பின்னரும் ஆன்மாவையும் பிரதானத்தையும் அக்ஷரமெனல் பொருந்தாதெனச் சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

ஷிஷெஷணஷெஷவ்வஷெஷாஹ்யாஹ்ய நேதாரள (க. உ. உசு)

(திரி) விசேஷணமும் பேதமும் கூறப்படலான், இத்த இரண்டும் அன்று.

கவ்ஷிஹ்ரு ஹமவொ விஜ்ஞாதெ ஸவ-ஶிதி்o விஜ்ஞாதo ஹவதி (முண். க. க. கூ)

"பகவானே, எது அறியப்படின், ஈதெல்லாம் அறியப்பட்டதாகின்றவோ" என்னுஞ் சுருதியினுள் ஒன்றை (சிவஞானத்தை) அறிதலின் எல்லாம் அறியப்படுகின்றனவாகும் என உணரப்படுகின்றது. இஃதன்றி இவ்வியல்பினவாய வேறு விசேஷணங்களும் உண்டு; அக்குணங்கள் கூறப்படலானும், அக்ஷரம் பிரதானமாகாது.

அக்ஷராத்பரதஃ பராஃ (முண். உ. க. உ)

"அக்ஷரத்தினும், (பரமாயசிவான்மாவினும்) பரன்" என்னுஞ் சுருதி ஆன்மாவினின்று (அக்ஷரம்) வேறு எனக் கூறுதலின், (அக்ஷரம்) ஆன்மாவும் அன்று. (உக)

ரூபோபன்யாஸாத் (க. உ. உச)

(நிசு) (அவரது) வடிவத்தின் உபந்நியாசம் உண்மையானும்.

அக்நிர்மூர்தா சக்ஷுஷீ சந்த்ரஸூர்யௌ திசஃ ச்ரோத்ரே வாக்விவ்ருதாஶ்ச வேதாஃ| வாயுஃ ப்ராணோ ஹ்ருதயம் விஶ்வமஸ்ய பத்ப்யாம் பூமிர்ஹ்யேஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா॥

(முண். உ. க. ச)

"அக்கினி அவர் தலை, சூரியனுஞ் சந்திரனும் அவர் கண்கள், திக்குகள் அவர் காதுகள், புலப்படுத்தப்பட்ட வேதம் அவர் வாக்கு, பிராணன் அவர் சுவாசம், பிரபஞ்சம் அவர் இருதயம், பூமி அவர் அடிகளினின்று பிறந்தது, பிராணிகள் அனைத்துக்கும் அவரே அந்தரியாமி" என்னுஞ் சுருதியினால், அக்ஷரம் மூவுலகவடிவமாதல் கூறப்படுகின்றது. ஆகலின் அனைத்துக்கும் ஆன்மாவாகிய சிவபெருமானே அக்ஷரமொழியினற் கருதப் பட்டவர். (உச)

(கூ) வைசுவாநராதிகரணம்.

மேலே உரைத்த அதிகரணமொன்றிற் பிராணதாரராக உபாசிக்கற் பாலர் என்று கூறப்பட்ட சிவபெருமான் பின்னர் ஜாடராக்கினி ரூபமாக உபாசிக்கற்பாலரெனக் கூறுகின்றது இவ்வதிகரணம்.

வைஶ்வாநர: ஸாதாரணஶப்தவிஶேஷாத் (க. உ. உடு)

(நிஎ) *வைசுவாநர †ஒளி (சிவபெருமான்), சாதாரண சப்தத்தினின்று பேதம் உண்மையின்.

யஏஷோঽக்ஷிணி புருஷோ த்ருஶ்யதே ஏஷ ஆத்மேதி ஹோவாச ஏதத³ம்ருதமபயமேதத்³ப்³ரஹ்மேதி தஸ்யோ ஹ நாம தத்ஸத்யமித்யுபாஸ்தே (சாந். நி. கஅ. க)

*காரொளியதிருமேனிச்செங்கண்மாலுங்கடிக்கமலத்திருந்தயனுங்காணவண்ணஞ் சீரொளியதழற்பிழம்பாய்நின்றதொல்லைத்திகழொளியைச்சிந்தைதனேமயக்கந்தீர்க்கு மேரொளியையிருகிலனும்லிசம்பும்விண்ணுமேழுலகுங்கடந்தண்டத்தப்பாலின்ற பேரொளியைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானேப்பேசாதாரெல்லாம்பிறவாரே. (கோயில், பெரியதிருத்தாண்டகம், சுர்வ; ஆ)

†அக்கினி.

"இடவரைப்புட்பட்ட வைசுவாநரரை ஆன்மாவாக எவன் உபாசிக்கின்றானோ, அவன் சர்வலோகங்களிலும், சர்வபூதங்களிலும், சர்வான்மாக்களிலும் போகம் (அன்னம்) துய்க்கின்றான்" என்னுஞ் சாந்தோக்கிய சுருதியே இவ்வதிகரணவிஷயம்.

உபாசிக்கற்பாலராகக் கூறப்பட்ட வைசுவாநரர் சிவபெருமானா? பிறர் ஒருவரா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) வைசுவாநரமொழியினால் ஜாடராக்கினியே கூறப்படுகின்றது;

ஈயதீந்நிவைஶ்வாநரோ யே஽ந்ரஹ்மந் வயுதே யதிதமத்யதே தவைஷ வொஹோஷ்வக்நி ர்யத்தத்ஷ்ணாவஹிர்யாய ஸ்ருணோதி ஸ ய தொத்ரீஷ்யத்யுவக்நி ர்யேநந வொஷ்ய ஸ்ருணோதி।

(பிரு. எ. கூ. க)

"உண்ணப்பட்ட அன்னத்தை ஜீர்ணமாக்கற்பாலதாய (மனிதனுள்ளேயுள்ள) இந்த அக்கினி வைசுவாநரன், ஒருவன் தன் காதுகளைப் பொத்துங்கால், அவன் கேட்பது அதன் ஒலியே; அவன் இவ்வாழ்வைவிட்டு நீங்குங்கால், அவன் அவ்வொலியைக் கேட்பானல்லன்" என்னுஞ் சுருதியில் ஜாடராக்கினிபற்றிப் பிரயோகங் காணப்படலான்.

இன்றேல் (அவ்வைசுவாநரர்) பிருதிவியாதி பஞ்சபூதங்களுள் மூன்றுவதாகிய அக்கினியாகலாம்;

வைஷ வா கூஹ்யிவைஶ்வாநரஃ (தைத். சங். கூ. கூ. அ. ச)

"இந்த அக்கினியே வைசுவாநரன்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளில் வைசுவாநரசப்தம் பிரசித்தமாயிருத்தலின்.

இன்றேல், வைசுவாநரன் அக்கினி தேவதையாயிருக்கலாம்;

வைஶ்வாநரம் ஊஷுஷகவாமம் நிவ்வைஷ வ்ருதோ ஜாதே।

(தைத். சங். உ. உ. இ. கூ)

"புதல்வன் பிறந்தபோது பன்னிரு கபாலங்களில் வைசுவாநரார்க்குப் பலி கள் கொடுக்கப்படும்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளில், (அவ்வக்கினி) இஷ்டி தேவதையாய்ப் பலம் கொடுத்தல் கூறப்படுதலின். சிவபெருமான் அன்று; பிறதேசமாத்திரம் என எல்லை வரையறுப்புக் குறிக்கப்படுதலினாலின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். சிவபெருமானே வைசுவாநரர்; எங்ஙனம்? வைசுவாநரசப்தம் சாதாரணமாக வழங்கப்படினும், இவ்வதிகரணத்திலே

தொ நு சூத்ரே கூ° வ்ருத்ர (சாங். இ. கக. ச)

சூத்ர நமஸ்தே வைஶ்வாநர ஸம்ப்ரதீஹ்யஸ்மி தமேவ நோ ப்ரூஹி (சாந். டி. கக. சு)

"நமது ஆன்மா யாவர்? பிரமம் என்ன? வைசுவாநர ஆன்மாவை நீவிர் இப்பொழுது அறிகின்றீர்; அதனை நமக்குக் கூறும்?" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிற் சிவபெருமான் அசாதாரண பிரமசப்தாதிகளினால் (இந்தச் சாந்தோக்கியோபநிடதப் பிரகரணத்தில்) விசேஷிக்கப்படுதலின். அந்த விசேஷணம் ஜாடராக்கினி முதலியவைகளுக்குச் செல்லுமாறின்று. ஆகலின், சிவபெருமானே வைசுவாநரர். (உடு)

சிவபெருமான் பாலதாக மற்றோர் பிரமாணஞ் சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

த்யுர்மூர்தா பூர்யஸ்ய சக்ஷுர்வாயுராத்மா விஶ்வரூபோ நபஸ்வாந் (க. உ. உசு)

(நிஅ) (ஈண்டுக்) கூறப்படுவது அணுமானக் குறியாய் ஆகுக என்பது.

கஸ்மிந்நு கல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்சேதி (முண். உ. க. ச)

"அக்கினி அவர் தலை, சூரியனுஞ் சந்திரனும் அவர் கண்கள்" என்றற் றொடக்கத்த சுருதிகளிலே ஆகாயலோகமுதற் பிருதிவியீறாகிய வடிவம் சிவபெருமானுக்குக் கூறப்பட்டது.

தஸ்ய ஹவா ஏதஸ்யாத்மநோ வைஶ்வாநரஸ்ய மூர்தைவ ஸுதேஜாஶ்சக்ஷுர்விஶ்வரூபஃ ப்ராணஃ ப்ருதக்வர்த்மாத்மா ஸம்தேஹோ பஹுலோ பஸ்திரேவ ரயிஃ ப்ருதிவ்யேவ பாதௌ (சாந். டி. கஅ. உ)

"அந்த வைசுவாநர ஆன்மாவுக்குத் தலையே சுதேஜஸ் (நல்லொளி), கண் விசுவரூபம், பிராணன் பிருதக் வர்த்தமானம் (வேறாய வழி), தேகம் பகுளம் (நிறைவு), ஜலாசயமே செல்வம், அடிகளே பூமி" என்னுஞ் சுருதிகளிற் கூறப்பட்ட வடிவம் சிவபெருமானதென (அனுமானித்தற்கு) இலிங்கமாகின்றது. (உசு)

ஸப்தாக்ஷிர்ஹ்யஜிஹ்வோ ப்ரதிஷ்டா நாப்ய ஏஷ ஸமாப்ரஷ்டாரம் வைஶ்வாநரம் ஸாத்வாநரூஷபி மெநமேயேத (க. உ. உள)

(நிசு) சப்தமுதலியவைகளாலும், உள்ளே பிரதிஷ்டை பண்ணப்படலாலும், வைசுவாநரர் ஜாடராக்கினியொழிந்த மற்றொன்றன்றெனின், அன்று; அங்ஙனந் தியானத்தின்

பொருட்டு உபதேசிக்கப்படலானும் ஓவ்வாமையானும்; இவரை (வைசுவாநரரை) புருஷரென்றும் படிக்கின்றனர்.

(ஆக்ஷேபம்) இந்த வைசுவாநராக்கினி,

ஹ்ருதயம் ராஹபத்யோ மநோ ஜாபசாஹார்யம் வாஸ்யம் ஸபர்யா ஸ்ருசஸ்தே (சாந். நி. கஅ. உ)

தஸ்ய ஹைதஸ்யாக்நேர்ஹ்ருதமேவ கார்ஹபத்யோ யன்மநோ வாஸ்யம் (சாந். நி. ககூ. க)

"இருதயம் கார்கபத்தியாக்கினி, மனம் அன்வாகாரியாக்கினி, வாய் ஆகவநீயாக்கினி, ஆகலின் மனிதன் எதனை முதற்கண் புசித்தானோ அது ஹோமஸ்தானத்தின் பாற்று, அவன் முதல் ஆகுதியை ஓமிக்க" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிற் கூறப்பட்டு, அக்கினி சப்தத்தினால் மூன்றாகக் கற்பித்த அக்கினிகளாய், பிராணன்களுக்குக் கொடுக்கும் ஆகுதிகளுக்கு ஆதாரமாயிருத்தலானும்,

ய ஏஷோ(அ)க்நிர்வைஶ்வாநரோ யத்புருஷஃ (சத. பி. கo. கூ. க. ககு)

"புருஷரூபமாயும், புருஷனுள்ளே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதாயும் இங்ஙனம் இந்த வைசுவாநராக்கினியை எவன் அறிகின்றானோ" என்னுஞ் சுருதியிற் புருஷனுள்ளே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட குறியினாலும், (அந்த வைசுவாநராக்கினி) ஜாடராக்கினியன்றிச் சிவபெருமான் அன்றெனின்,

(உத்தரம்) அங்ஙனமன்று; ஜாடராக்கினிரூபராகச் சிவபெருமான் உபாசிக்கற்பாலர் என உபதேசிக்கப்படலானும், கேவலம் ஜாடராக்கினி மூவுலக சரீராதியாயிருத்தல் கூடாமையானுமாம். மேலும்,

ய ஏவமேஷ ஏதந்நிவைஶ்வாநரம் யதுபுருஷஃ।

(சத. பி. கo. கூ. க. ககு)

"புருஷனைக் அறியப்பட்டவன் இந்த வைசுவாநராக்கினி" என்னுஞ் சுருதியில் வாஜசநேயினர் வைசுவாநரரைப் புருஷர் எனவும் கூறுகின்றனர். உபாதியில்லாத புருஷசப்தத்தினாற் கூறப்படுகின்றவர் சிவபெருமானே; அந்தப் புருஷனால் இம்மெல்லாம் நிறைந்தது என்று கேட்கப்படலான். ஆகலின் சிவபெருமானே (அந்தப் புருஷர் என்று) கோடல் யுக்தம். (உஎ)

தூதி வாவ நடிவதா லுமிதஸ (க. உ. உஅ)

(கூo) ஆதலினாலே தேவதையுமன்று, பூதமுமன்று.

இந்த வைசுவாநரர் திரிலோகத்தைச் சரீரமாகவும், புருஷசப்தத்தினால் அறியப்படுபவராகவும் இருத்தலினால், (அவர்) தேவதாக்கினியாயா

வது, (பிருதிவியாதி பிஞ்சபூதங்களுள்) மூன்றும் பூத அக்கினியாயிலது கொள்ளப்படுவாரல்லர். (உஎ)

ஈண்டுச் சிவபெருமான் ஜாடராக்கினிரூபமாய் உபாசிக்கற்பாலர்ரீ அக்கினிசப்தத்தினுற் குறிக்கப்பட்டனரென நிரூபித்து, சூத்திரகாரர் மற்றைய ஆசாரியர்கள் அவ்வக்கினியை எங்ஙனம் பலதிறப்பட யோஜித்தனர் என்னக் காட்டுவாராயினர்.

வாகூஷஷ்ஷ்ரீயாயம ஜைமிநிஃ (க. உ. உகூ)

(சூக) நேரே (பதப்பிரயோகஞ் செய்யினும்) விரோதமின்றென்பர் ஜைமினி.

அவர் ஆவசியகம் அக்கினிரூபராக உபாசிக்கற்பாலர் என்னும் நியாயத்தினுன் மாத்திரமன்றி, முற்பட (அன்பர்களை) நடாத்துதலாற் சிவபெருமானே அக்கினிசப்தத்துக்கு நேரே பொருளாயினர் என்னும் நியாயத்தானும் விரோதமின்றென்பர் சைமினி. (உகூ)

கூஹிவ்ருகெ ஸிதுர்யாஸ்ரயஃ (க. உ. கூ0)

(சூஉ) அபிவியக்தியின் பொருட்டென்பர் ஆசுமரத்தியர்.

யஷ்டவ்யவை வ்ராஹ்மணாதயஃ (சாந். நி. கஅ. க)

"இடவரையுட்பட்டவர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிப்பிரகாரம், எல்லையுட்படாதவரை ஆகாயமுதற் பிருதிவி ஈறுயுள்ள பிரதேசங்களில் அடங்கினவராக எல்லைப்படுத்தினமை, உபாசகர்களுக்குப் பிரசன்னமாக்கும்பொருட்டென்பர் ஆசுமரத்தியமுனிவர். (கூ0)

கூநாஷ்ரயேஷு ஜ்யோதிராதிவாதிஃ (க. உ. கூக)

(சூஙு) ஞாபகத்தின்பொருட்டு என்பர் பாதரி.

ஆகாயமுதற் பிருதிவி அந்தமாயுள்ளவைகளிற் சிரசும், பாதமும், மற்றை அவயவங்களும் கற்பித்தமை மறவாதிருக்கும் பொருட்டே, (அஃதாவது) பிரமத்தை அடையும்பொருட்டென்பர் பாதரிமுனிவர். (கூக)

ஸம்வத்திஸித்தி ஜைமிநிஷ்ஷாஹி ஏஷாம்யதி (க. உ. கூஉ)

(சூச) உயர்வின்பொருட்டென்பர் ஜைமினி, அங்ஙனமே சுருதி கூறுகின்றது.

உ வஸவ வெத்மெ-ஸாமி வஹி-ஷ்ஹ-ஷ்யம மாஹ-ஷ்வதெ-ய ஏநாஸ்மாஹாயே-ஷ்வஸந சூஷ்ய சாஹவநீயஃ (சாந். நி. கஅ. உ)

"நெஞ்சே வேதிகை, உரோமங்களே தர்ப்பை, இருதயம் கார்கபத்தியாக்கினி, மனசு அன்வாகாரியாக்கினி, வாய் ஆகவநீயாக்கினி" என்னுஞ்

சருதியில் உபாசகனுடையஉ முதலியவைகளை [illegible] முதலியனவாகக் கற்பித்தமை ஞானங்கமாயுள்ள பிராணகுதியை அக்னிஹோத்திரமென உயர்த்திச் சிந்தையிற் கொள்ளுமாறென்பர் ஜைமினி.

ய வனவ்விஹாநஜ்ஹொதி ஜுஹொதி|

(தைத். சங். க. சு. கூ. சு)

"வித்துவான் அக்கினிகோத்திரத்தை ஒமிக்கின்றனன்" எனச் சுருதி விளக்குகின்றது. (கூஉ)

கூநஜ்ஹி ஜ்ஹெநவெஷ்டிம் (க. உ. நகூ)

(சுருதி) இவரை அதற்குள்ளே உளராகவும் கூறுகின்றனர்.

ஸிவொ ஸ வியாவ்ருஹாய (தைத். ஆரணி. க0. சுகூ. கூ0)

"(ஓ பலியே), எரிவருதிருக்குமாறு சிவபெருமானுக என்னுள்ளே பிரவேசி" எனவும்,

வ்ரஹ்மீ வ்ரணாதி விஷ்ணுக்ரீ|

(தைத். ஆரணி. க0. எக. கூஉ)

"விசுவபோக்தாவாயுள்ள பிரபு பிரீதியுறுகின்றனர்" எனவும் போந்த சுருதிகளிற் சிவபெருமான் பிராணகுதிசெய்யுங்காலத்திற் *போக்தாவாக உபாசகர் உள்ளத்தில் உளர் எனத் தைத்திரீயகர் கூறுகின்றனர். ஆகலின், ஆசாரியர் அனவர் கோட்பாட்டினும், எவ்வித நியாயத்தினும் ஜாடராக்கினிரூபாகச் சிவபெருமானே பிராணக்கினிகோத்திரத்தினல் ஆராதிக்கற்பாலர் எனல் சமீசீனம். (நகூ)

---

*ஸிவொ ஜாதா ஸிவொ ஹொதூ|

அண்டமோரணுவாம்பெருமைகொண்டணுவோ
ரண்டமாஞ்சிறுமைகொண்டடியே
னுண்டவுணுனக்காம்வகையெனதுள்ள
முன்கலந்தெழுபரஞ்சோதி.

(திருவிசைப்பா, கங்கைகொண்டசோளேச்சரம், சு)

என்று வேதத்துக்கிசைந்து சிவாகமமும் திருவிசைப்பாவுங் கூறிய.

முதலாம் அத்தியாயத்து
மூன்றும் பாதத்து

—o—

(க) துயுப்வாத்தியதிகரணம்.

இந்தப் பாதத்திலே வெளிப்படையானவும் வெளிப்படையிலாதனவு மாகிய பிரமலிங்கங்களையுடைய வேதாந்த வாக்கியங்களின் விசாரஞ் செய்யப்படுகின்றது. இதற்கிடையில் (இந்நூல் படித்தற்குரிய) அதிகாரி என்றும் நிரூபணஞ் செய்யப்படுகின்றது.

ஏ-ஹூஏ-ஏ-ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ் (க. கூ. க)

(சூசு) * ஆகாயம் பூமி முதலியவற்றுக்கு உறைவிடம் (சிவபெருமான்), சுவ (என்னும் ஆன்ம) சப்தவுண்மையான்.

யஸ்மிந் த்யௌஃ ப்ருதிவீ சாந்தரிக்ஷ மோதம் மநஸ்ஸஹ ப்ராணைஸ்ச ஸர்வைஃ। தமேவைகம் ஜாநத ஆத்மாநமந்யா வாசோ விமுஞ்சத அம்ருதஸ்யைஷ ஸேதுஃ (முண். உ. ட். இ)

"எவரிலே ஆகாயமும், பூமியும், அந்தரிக்ஷமும் குறுக்கும் மறுக்குமாயினவோ, பிராணன்கள் அனைத்தினோடு மனசும் (உளவோ), அந்த ஏகராகிய (பரம) ஆன்மாவையே அறிக, பிற வார்த்தைகளை விடுக, அவர் அமிர்தத்துக்குச் சேது" என்னும் சுருதியே ஈண்டு ஆராயற்பாலதாகிய விஷயம்.

இந்தச் சுருதியில் ஆகாயம் பூமி முதலியவற்றுக்கு உறைவிடமாகக் கூறப்பட்டவர் சிவபெருமானே? மற்றொன்றே? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சிவபெருமானுக்கு அன்னியமாயுள்ள வாயுவே பூமி ஆகாயத்துக்கு ஆதாரம் எனப் பெறப்படுகின்றது.

வாய-ஈநா வை கௌதம ஸ-ஸூத்ரேணாயமேவைகோ வாயு ரேவ ஸூவ-ஈணி ச ஊஹிதாநி ஸஜ்ஜ்ஜாநி ஜவந்தி।

(பிரு. இ. எ. உ)

"கௌதமனே! நூலினைப் போல வாயுவினுலே இவ்வுலகமும், பிறவுலகமும், மற்றெல்லாச் சென்றக்களும் கோக்கப்பட்டுள்ளன" என்னுஞ் சுருதியில்

---

* நீள்வானமுடனாகி நின்றமாலையானே
(திருவாசகம், நாவு, அ)

† பொன்றையவன்சான்பூமியேற்நாங்கியோன்குபுண்ணியன்காண்
(திருவேகம்பம், நாவு, க)

என்னும் திருவாசக சுருதிகளால் ஆகாயம் பூமிகளுக்குச் சிவபிரான் ஆதாரமாக அறியப்படுகின்றார்

தாயுமே எனத்தகும். ஆதலினைப் பிரித்தமைத்தலினால் எனின்,

சிவபேருமானே ஆகாயம் பூமி முதலியவற்

தெவ்வொரு ஜாநய் சூத்ரநி (முண். உ. உ. நி)

வொருவராகிய (பரம) ஆன்மாவையே அறிக" என்னுஞ் சுருதியிற் (பசுபதி) ஆன்மா என்னும் சப்தம் உளதாதலின். (க)

(ஆக்ஷேபம்) ஆன்மசப்தத்தைச் சூத்திரான்மாவாகிய வாயுவுக்குப் பிரயோகித்தலான் எய்தும் இழுக்கென்னை எனை,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் இங்ஙனம் இறுப்பாராயினர்.

ஈஷதேர்வ்யவ்யவதேஶாத் (க. ங. உ)

(கூஎ) *முத்தரால் எய்தப் பெறுகின்றார் எனக் கூறப்பட லானும்.

யதா வாயுர் வாயுதை ரூக்வண்ம் கத்ரூராஜீஸ்ம் வரூஷம் ஸ்ருஜதி ததா விஷ்ணுர்வாவை யஜ்ஞ நிஸ்ம் வராம் ஸ்ருஜதி (முண். ங. க. ங)

"எப்போது பார்ப்பவன் பொன்னிறத்தினரும், கர்த்தாவும், ஈசரும், புருஷரும், பிரமாவுக்குக் காரணமுமாயினரைப் பார்க்கின்றானே, அப்போது அவன் வித்துவானாய், புண்ணியபாவத்தை ஒழிந்து நிரஞ்சனனாய்ப் பரம சாமியத்தை அடைகின்றான்" எனவும்,

யதா நத்ய ஸ்யந்மாநா ஸமுத்ரே ஸ்தம் கச்சதி நாமரூபே விஹாய ததா வித்வாந் நாமரூபாத்பரிமுக்தம் பராத்பரம் புருஷ முபைதி திவ்யம் (முண். ங. உ. அ)

"ஆங்ஙனம் ஓடுவனவாகிய நதிகள் சமுத்திரத்திற் பாய்ந்து பெயரும் வடி

---

*சொற்பாவும்பொருடெரிந்துதூய்மைநோக்கித்தாங்காதார்மனத்திருளே வாங்குதானே
(திருக்கேழ்வேளூர், காவு, உ)

வ்வாறுமுறவாதேதன்றிறமேவாழ்த்துந்தொண்டர்மனத்தகத்தேயனவரதமன்னி நின்றதிறலானே.
(திருமுதுகுன்றம், காவு, அ)

என எதிர்மறைமுகத்தானும் உடன்பாட்டானும சிவபிரான் முத்தர்களாகிய அடியாரால் அடையப்படுமென்று திராவிட சுருதிகளால் விளக்கப்பட்டது.

நதீநாம் வாமரூம் வராவ்ய நாமரூபவம் நிவதந்தெ |
தெதத்ர நவிஜாநதி வாவராவிமெஷணிஸ் |
நவா நுஜ்ஜாயெத தத்ராவ்ய உகவ்ய விமெஷணிஸ் ||

வும் ஒழிந்த மறைகளனைவோ, அங்ஙனம் வித்துவானும் பெயர்வடிவினின்று விடுபட்டுப் பரத்துக்குப் புருஷனாயிருக்கும் திவ்ய புருஷரை அடைகின்றன்" எனவும் போந்த சுருதிகளான், புண்ணிய பாவங்களினால் எய்தும் நாமரூபங்களினின்று விடுபடுகின்றவர்களாகிய முத்தர்களால் அடையற்பாலராகக் கூறப்படலானும், (இவர்) சிவபெருமானே.

இது எங்ஙனம் வாயுவுக்குப் பொருந்தும்? சிவான்மகமாகவேயிருத்தலின் வாயு சூத்திரான்மா; சிவபெருமானுடைய அட்டமூர்த்தங்களுள்ளே ஒன்றுதலின். ஆகலின், வாயு அன்றென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. (உ)

நாநுமாநதஅஹாஅ வ்யாணஹ்யுஅ (க. கூ. கூ)

(சூஅ) அணுமானம் அன்று; அதைச் சுட்டும் சப்தம் இன்மையான்; ஆன்மாவும் (அன்று).

அணுமானத்தினாற் பெறப்படும் ஆகாயம் பூமிகளுக்கு ஆதாரம் அது; அனைத்துக்கும் உபாதானகாரணமாயிருத்தலினால் எனின், அது பொருந்தாது; பிரதானத்தைச் சுட்டும் சப்தம் இன்மையான். (பரம) ஆன்மசப்தம் உண்மையான், பிராணனைத் தாங்கும் ஆன்மா எனலும் பொருந்தாது. (கூ)

ஹஉவ்யவதிஸாஅ (க. கூ. ச)

(சூகூ) பேதம் கூறப்படலான்.

ஈண்டுச் சிவபெருமான் ஆன்மாவினின்று வேறெனக் கூறப்படுகின்றது;

ஸோ(அ)ந வ்யக்ஷ வரூஷோ நிஷ்ஷ்ரஷ்டோ ஜாயதே ஸ ஏஷ புருஷோ ஹ்யேஷ ஜாஷ்டோ யதா வயூ கூ நூஷீஸவ்ய ஸஹிஷோ நதீ வீதி ஷ்ருதேஃ (முண். கூ. க. உ; சுவே. ச. எ)

"அவன் (ஆன்மா) மரமொன்றில் (சரீரத்தில்) இறைவற்றன்மையின்மையான் மயங்கி, அமிழ்ந்தி, சோகித்துக்கொண்டிருக்கின்றான்; (ஆயின்) எப்

ஜலமஸாஸ்ரீ ரோஸ்ரோத்ரு நதீஷ்வஷ்டாஸ்வபி ஸர்வாஸு சாஹிநீ।
கூடாரூ தாயஷுபோயா திவ்ரஹாவாப்தி ஹேதவே॥
வனஸ்பதெஷ்வஹி நாநா தாரூபவதோயமஷ்டதா॥

"சமுத்திரத்தை அடைய நதிகளுக்கு நாமரூபம் நீங்குகின்றது; (நதிக்கும் சமுத்திரத்துக்கும்) ஒன்றுக்கொன்றுள்ள விசேஷத்தை (எவர்களும்) அறிகின்றிலர்; ஆயின் (இரு) ஜலத்துக்கும் வேறுக விசேஷம் தோன்றவில்லை; தூயசலத்தைக்கொண்டு செல்லும் நதியானது சமுத்திர ஜலத்தை அடைந்து உப்பு நீரியல்புச் சமுத்திரத்தின் பிரபாவத்தினாலன்றே அடைகின்றது. இங்ஙனம் தேகத்திலே வேறுபட்ட ஆன்மாவானது சிவத்தை அடைகின்றது" என்று விவரமும் பிரதானம் கூறுதலான், நதியானது தனது நாமரூபத்தையொழித்தாலும் சமுத்திரஉவர்த்தன்மையை யடையுமாறுபோல, ஆன்மாவானது தனது நாமரூபத்தையொழித்தாலும் வேறுபடாது நின்று, வேறுர் ஆனந்தசத்தை அடைகின்றதென முண்டகோபநிஷத் சுருதிப்பொருள் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

போது இவன் மகிழ்வுடையனும், (தனக்கு) வேறாகிய சிவபிரானை மகிழ்வினோடு காண்கின்றானே, (அப்போது) அவர் *புகழை (சர்வஜ்ஞதாதி குணங்களைச்) சோகம் நீங்க அடைவானுகின்றனன்" என்று கூறுதலின். ஆகலின் சிவபெருமான் தாமாகவே ஆகாயம் பூமி முதலியவற்றுக்கு ஆதாரராகின்றனர். (ச)

வ்ருகூணாஸ (சு. சூ. நி)

(எ0) பிரகரணத்தினால்.

கூயு வாரா யயா கதஷ்ரு யிஹ்ருதெ (முண். க. க. நி)

"அந்த அக்ஷரம் எந்தப் †பரைஞானத்தினால் அறியப்படுகின்றதோ" என்னும் இந்தச் சுருதிப் பிரகரணம் பரவஸ்துவை அன்றே கூறிற்று. அதனாலும் (ஈண்டு) சிவபெருமான் (என்றே கோடற்பாற்று). (நி)

வ்ருத்ஷ்ய நாஸ்ரயாத் (க. சூ. சு)

(எக) இருத்தலானும் உண்ணலானும்.

ஹாவஷ்வணர்ா வயஜ்ஜா வஹ்வாயா வஸ்ா நப வ்ருக்ஷ0 வரிஷ்வஜ்ஜாதெ| தயொ ரந்ய: விவ்ஷ்வஸ்ாத்ு நஸ்ன நந்ரந்ய zஜிஹாகஶீதி|

(முண். சூ. க. க)

"பிரியா நட்புடைய அழகுடைப் பட்சிகள் இரண்டு ஒரே மரத்தில் இசைந்துள்ளன; அவற்றுள் ஒன்று இனிய பழத்தை உண்கின்றது; மற்றது உண்ணாது பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது" என்னும் சுருதியானது ஆன்மா கன்மபலத்தைத் துய்ப்பதாகக் கூறி, (மற்றவர்) துய்க்காது பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றார் என்று கூறலானும், ஆன்மாவுக்கு வேறுபட்ட சிவபெருமானே ஆகாயம் பூமிக்கு ஆதாரர் என நிர்ணயிக்கப்பட்டது. (சு)

(உ) பூமாதிகரணம்.

முத்தான்மாக்களால் அடையற்பாலராக ஈண்டுப் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட சிவபெருமானே அடைதலான் எய்தும் பிரயோசனமாகிய நிரதிசயானந்தத்தைச் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ஹ்ருத வாக்ய வாதாத்ம்ய்ா வதெமாஸ (க. சூ. எ)

---

*இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.
(திருக்குறள். நி)

†பரஞானத்தால் பிரதிதைத் தரிசிப்போர் பரமே பார்த்திருப்பர்.
(வெளுப்பிரதியார். க. உ)

(எஉ) (முடிவிலா இன்பமாகிய) * பூமா (சிவபெருமான்); சம்பிரசாதத்துக்கு முன்னர்க் கூறப்படலான்.

ஹூ ஸ்ரெவ வூஷ்ழ (சாந். எ. உகூ. க)

சாந்தோக்கியத்தில் "பூமாவே இன்பம்" என்று கூறப்பட்டபின்னர்

யத்ர நான்யத்பஶ்யதி நான்யச்ருணோதி நான்யத்விஜானாதி ஸ ஹூமா (சாந். எ. உசு. க)

†"அங்கு மற்றொன்றும் காண்கிலனாய், மற்றொன்றும் கேட்கிலனாய், மற்றொன்றும் அறிகிலனாயாகின்றானே, அது பூமா எனப்படும்" என்னும் பூமா வைப்பற்றிய சுருதியே விஷயம்.

பூமா என்னும் மொழியினைக் கூறப்பட்டவர் சிவபெருமானா? மற்றொன்றா? என்பது சந்தேகம்.

(பூர்வபக்ஷம்) பூமா என்றது சிவபெருமானுக்கு அன்னியமாகிய பிராணனே. (இச் சாந்தோக்கியத்திற் கூறப்பட்ட) விஷயத்துக்கு முற்பட்டுக் கூறப்பட்ட நாமமுதலியவற்றைக் குறித்து,

ஸவை ஹரவை நாஸ்ந ஹூயஸ் (சாந். எ. க. நு)

"நாமத்தினுஞ் சிறந்ததாகப் பிறிதொன்றுளதோ?" என்று நாரதர் கேட்ப, சனற்குமாரர்

---

* அனவிலாப்பாவகத்தாலமுக்குண்டிங்கறிவின்றி
வினவொன்றுமறியாதேவெறுவியஞ்ஞ்சிடப்பேறுக்
கனவிலாவானந்தமளித்தென்னையாண்டானைக்
களவிலாவானவருந்தொழுந்தில்லைகண்டேனே
(கண்டபத்து. அ)

ஆனந்தக்கூத்தனருள்பெறினுமவ்வணமே
யானந்தமாகிலின்றுடாமோதாணைக்கம்.
(திருத்தோணைக்கம். அ)

† நஶ்ருணோதி நவ்யஜானாதி நாஸ்யுகி நவ்யாத்மா (

(மூலத்துள்ளதொன்றும்), "கேட்கின்றிலன், மணக்கின்றிலன், இரசிக்கின்றிலன், காண்கின்றிலன்" என்றது வாதுளாகமம்.

எனைநானென்பதறியேன்பகலிரவாவதுமறியேன்
மனவாசகங்கடந்தானெனைமத்தோன்மத்தனுக்கிச்
சினமால்விடையுடையான்மன்னுதிருப்பெருந்துறையுறையும்
பனவனனேச்செய்தபடிறறியேன்பராஞ்சுடரே.
(உயிருண்ணிப்பத்து, கூ)

கோற்றேனெங்கள்கோகுரைகடல்வாயமுதெங்கோ
வாற்றேனெங்குனாணேயருமருந்தேயென்தாதே
சேற்றாவயல்புடைசூழ்தருதிருப்பெருந்துறையுறையு
நீற்றாதருதிருமேனியின்மலனேயுனையானே.
(உயிருண்ணிப்பத்து, அ)

வாதுவ ஹுதே தூயஸே (சாந். ஏ. ஏ. க)

"நாமத்தினுஞ் சொல்லது வாக்கு" என்றற்றொடக்கத்தன்னோ வாக்கு முத லியவைகளே நிச்சேதஞ் செய்ய, (பின்)பிராணனுக்குமேலே சுருதியானது கடாவிடைகளின்றிப் பூமாவையுற்றுக் கூறப்போந்தது, ஈண்டுச் சிவதம் பந்தமாகிய விஷயம் யாதும் இன்று; ஆகலின், பூமாவே பிராணன் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுவம். ஈண்டுச் சிவபெருமானே பூமாசப்தத்தினுல் குறிக்கப்பட்டவர்; சம்பிரசாதத்துக்கு முன் வருதலான். சம்பிரசாதம் எஜ் ஞ ஆன்மா;

ஈய வஷவஸ வூஸாஃஃ (சாந். அ. ஈ. சி)

"இவன் சம்பிரசாதன்" என்னுஞ் சுருதியுண்மையான். ஈண்டு அவன் பிராணசப்தத்தினுலும் கூறப்படுகின்றன்.

வஷ தூவா கூதிவஷ்தி யஃ ஸ்தெ நாதிவஷ்தி (சாந். எ. கசு. க)

"பரஸ்துவைச் சத்தியம் என்று சொல்பவன் உண்மையாய் மேலாய தொன்றைக் கூறுபவனே" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியினல், அவனுக்கு முன்னர்ப் பூமாவானது ஆன்மாவின் வேறென்று கூறப்படுகின்றது. ஈண்டு முன்னர்

ஸ வா வஷ வஸவ வாயுநவ ஊநா வஸவ விஜாநந்தி வாஃ ஹவதி (சாந். எ. கடு. சு)

"இங்ஙனம் பார்ப்பவனும், இங்ஙனம் அறிகின்றவனும், இங்ஙனம் உணர் கின்றவனுமாகிய இவன் மேலாயதொன்றைக் கூறுகின்றன்" என்னுஞ் சுருதியானது பிராணனைச் சொல்பவன் மேலானதைச் சொல்பவன் என்று கூறி, அதன்பின்னர்

வஷ தூவா (சாந். எ. கசு. க)

என்பதிற் போந்த (ஆயின் எனப்படும்) து (தூ) என்னும் எதிர்மறை மொழிகொண்டு மேலே உரைத்த பிராணதிவாதியினும் சத்தியாதிவாதிக்கு மேன்மை காட்டப்பட்டமையின், பூருவ அதிவாதியின் விஷயமாகிய சத்தி யத்தினுற் கூறப்படுகின்றவருக்கு ஆதிக்கியம்முற்றுப்பெறுகின்றது. அவரே முன்னர் முடிவிலாவின்பகுணவிசிட்டமுடையராக (பூமாவாக) வர்ணிக் கப்படுகின்றனர். "ஆகலின், பின்னர்ப் (பரம) ஆன்மாவின் ஆதேசம்" என் றற்றொடக்கத்தனவாகக் கூறும் சுருதியிற் போதரும் (பரம)ஆன்மசப்தத்தி னுலே அவர் வர்ணிக்கப்படுகின்றனர். அதுபற்றிப் பிராணசப்தத்தினுற் குறிக்கப்பட்ட ஆன்மாவினுஞ் சிறந்த (பரம) ஆன்மாவாகிய பூமாவாயுள்ள வர் சிவபெருமானே. (எ)

ஸ்ரேஷ்வேதரஸ்ரு (க. உ. அ)

(எங) குணங்கள் பொருத்தமுறலானும்.

ஊர்வம் கவ்யூதீ வ்ரகிஷ்டித உதி ஷ்வேஹிதி।

(சாந். எ. உசு. க)

ஸ்ரேஷ்வேதரஸ்ரு வஷ-ஃபி (சாந். எ. உறு. உ)

ஆத்மஸ் வாண ஸாத்ம ஸுமா (சாந். எ. உசு. க)

"பகவானே, அவர் எங்கே நிலையுற்றிருக்கின்றார் எனின், தம்மகிமையிலே; இஃதெல்லாம் (பரம)ஆன்மா; (பரம)ஆன்மாவினின்று பிராணன், (பரம) ஆன்மாவினின்று ஆசை" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளான், அவர் மகிமை யிலே (புகழிலே) நிலையுறுகின்றார், அவர் அனைத்துக்கும் ஆன்மா, அவர் அனைத்துக்கும் காரணர் என்றற்றொடக்கத்தனவாகக் குணங்கள் உபதே சிக்கப்படுகின்றன. சிவபெருமானுக்கே அக்குணங்கள் பொருத்தமுறுவன் வன்றி, பிராணசப்தத்தினும் கூறப்படும் ஆன்மாவுக்கன்று. ஆகலின், சிவ பெருமானே பூமாவன்றிப் பிறரன்றென்பது சித்தித்தது.

(ஆக்ஷேபம்) மேல் அதிகரணத்தில்,

நிரஞ்ஜநஸ் வரஷ வராஸ்ய ஸ்ரவைதி (முண். கூ. க. கூ)

"அவன் நிரஞ்சனனாய்ப் பரமசாமியத்தை அடைகின்றான்" என முக்தான் மாக்கள் பிரமசாதிருசியம் அடைபவராகக் கூறப்பட்டது. ஆகலின், பிர மத்தினது சாமியத்தை அடைந்த முக்தான்மாக்கள் சிவபெருமானுக்கே வேறுபுளர் என்பது சித்தித்தது.

யத்ர நாந்யத்பஸ்யதி நாந்யச்ருணோதி நாந்யத்விஜாநாதி ஸ பூமா (சாந். எ. உசு. க)

எங்கே மற்றென்றும் காண்கிலனே, மற்றென்றும் கேட்கிலனே, மற் றென்றும் அறிகிலனே, அது பூமா" என்னுஞ் சுருதியில் உள்ள பூமா வன்னும் மொழியினாற் குறிக்கப்பட்ட பிரமம் காணப்படுமாயின், அப்பி பிரமத்துக்கு மாறுபட பிரபஞ்சம் விஷயமாகாதே; இதற்குப் பொருத்தம் என்னே எனின்,

(உத்தரம்) பூமா பிரத்தியகூமாகுங்கால் "மற்றென்றும் காண்கிலன்" என்றற்றொடக்கத்தனவற்றின் அபிப்பிராயம் இது:—நிரதிசய சுபாவமுள்ள வரும் சாகூாத்தரிக்கப்பட்டவருமாகிய எவரிலே அமிழ்ந்திய புருஷன் மற் றோர் இன்பத்தை விரும்பி ரூபாதி விஷயங்களைக் காண்டலாதிகளிற் பிர வர்த்திப்பனென்றே, அவர் பூமா; அவர் பிரமம்; பல்வகை விஷயங்க மெல்லாம் பிரமானந்தத்தின் தன்னிய பரமாணுக்களே.

வாகவெவ்வாநo டவ்யாரூயாதி ஹேதுகாதி சோதராஸ்வஜீவஜி
(பிரு. சூ. கூ. கூ)

"மற்றெல்லாச் செந்தக்களும் இந்தப் பிரமானந்தத்தின் சிறுபாகத்தில் உயிர்க்கின்றன" என்று சுருதி கூறுகின்றது. ஆகலின், பிரமத்தையுற்றுத் துவிதநிஷேதம் இல்லை. பிரபஞ்சம் சத்தியமாயிருப்பின், முக்தான்மாக்கள் புருஷார்த்தமல்லாத அந்தப் பிரபஞ்சத்தோற்றத்தை எங்ஙனந் தவிர்க்க வல்லார்? என்று விசாரிக்கற்பாலதன்று; எதனாலெனின், முக்தான்மாக்களுக்குப் பிராகிருத பிரபஞ்சம் காட்சிவிஷயமாகாது; பின் நிருவியாணந்த சொரூபமான பிரமமே பிரபஞ்சாகாரம்மாகக் காட்சிப்படுமென்க. இதுபற்றியே,

வாகத்தெதா லவதி | சூகாஸஸரீரo வுவஹு | வஸ்யாத்மா ப்ராணாராமோ | மநசூஷ்யே (தைத். க. சு. உ)

"பின்னர் அவன் அதுவாகின்றான், ஆகாயத்தைச் சரீரமாகவுடைய பிரமம்; (அவர் இயல்பு) சத்தியான்ம பிராணாராமம்; மனசில் (ஞானசத்தியில்) ஆனந்தம்" என்று சுருதி கூறுகின்றது,

சூவெதி வ்யாராஜ்ய சாவெதி மநஸ்யுதிஷ்டி |
(தைத். க. சூ. உ)

கண்டு "சுவராச்சியத்தை அடைகின்றான், மனசுக்கு மேலாயதை அடைகின்றான்" என்றற்றொடக்கத்தனவாக முக்தான்மா பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றான்; "வாக்குக்குப் பதி" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியினால், அவன் சுவசாதீனமல்லாதனவாய், அப்பிராகிருதத்தனவாய், விசுத்தமுடையனவாயுள்ள வாக்கிந்திரியமுதலியவைகளையுடையனவாகக் கூறப்படுகின்றது. பின்னர் அவ்வியல்பினவாய அவஸ்தையை அடைந்த பின்னர் அவனுக்குப் புலப்படும் பிராகிருதபிரபஞ்சக் கூட்டமானது ஆகாய சரீரமாய் (எனவே), சிதம்பரப்பிரகாச சரீரத்தையுடைய பிரமமாகவேயாகின்றதென்பது தாற்பரிய இரகசியார்த்தம். ஆகலின், முக்தான்மாக்கள் பிரமத்தின் சாமியத்தை அடைதலாவது அந்தப் பிரமத்தோடு பிரபஞ்சத்தையும் சமரசமாக (சமானந்தமாகக்) காண்டலாம் எனக் (கோடலே) முழுமையும் யுக்தம். (அ)

(கூ) அக்ஷராதிகரணம்.

ககூரூoவ்யாஹ்ருதேஃ (க. கூ. க)

(எச) அக்ஷரம் (சிவபெருமான்), ஆகாயம் இவையாயுள்ள அனைத்தையும் தாங்குதலின்.

வாக் ஏவைது தத்க்ஷரம் மாமி-ந் ஸ்ரவணாய் க்ருஹ்வதீதி க்ருஷ்ணம்
நாணு ஹிரண்யத்வ-ந்ஸொஹித ஸ்வைஹ ஸ்தாயி (பிரு. நி. அ. அ)

"கார்க்கியே, பிராமணர் இதனை அக்ஷரம் என்று கூறுகின்றார்; இது ஸ்தூல மன்று, அணுவன்று, குறுக்கமன்று, நெடுமையன்று, சிவப்பன்று, நிழல் அன்று" என்றற்றொடக்கத்த பிருகதாரணிய சுருதியே இவ் விதிசரண விஷயம்.

ஈண்டு அக்ஷரம் என்றது பிரணவமா? ஆன்மாவா? சிவபெருமானா? என மூன்று பிரகாரமாக உண்டாகின்றது சந்தேகம்.

பிரணவம் ஆன்மா என்னும் இரண்டில் ஒன்றே அக்ஷரம். எதனா லெனின், அக்ஷரசப்தத்துக்கு வர்ணசப்தம் பரியாயமாதலின், பிரணவம் என்று கூறுவது உசிதம்.

வ்ரு-ஷொ zக்ஷர ஸ்-வ்யுத்த |

"புருஷன் அக்ஷரம் எனப்படுகின்றான்" என்னும் வாக்கியத்தினைப் புருஷ னும் (ஆன்மாவும்) அக்ஷரசப்தத்தினைக் குறிக்கப்படுகின்றான். ஆகலின், அவ் விரண்டுமே அக்ஷரசப்தத்தினைக் குறிக்கப்பட்டன எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுவம். அக்ஷரசப்தப்பொருள் பரப்பிரமமே. எத னால் எனின், †ஆகாயவிறுதியாயுள்ள அனைத்தையும் தாங்குதலான். (யாஞ் ஞவல்கியர்),

யத்-அப்ய-ந் மாமி-ந் தீவொ யத்வ-ர்ஷ வ்-யிவ்யா யத்ஹார்
ஏவா வ்யயீவீ ஐஜே யஜ்ஞ-மதஅ ஸவஷ்ய ஸவிஷ்யஜ்ஜெ தீவாகஷ்த
ஸுகாம் வாவ தஜொதஸ்ய வ்ரொதஸ்ய (பிரு. நி. அ. எ)

‡"கார்க்கியே, வானத்துக்கு மேலும் பூமிக்குக்கீழுமாக, வானம், பூமி இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்றவற்றை அட்க்கிக் குறுக்கும் மறுக்குமாய் அமைந்ததெதுவோ அது ஆகாயத்தில் (அமர்ந்தது)" என்று அனைத்துக் (கும். ஆதாரமாகக் கூறிய ஆகாயம் (பின்) எதிலே குறுக்கும் மறுக்குமாய் உள்ளதென்று கார்க்கி (அவரை) வினவ, (யாஞ்ஞவல்கியர்)

---

*மண்ணல்லே விண்ணல்லே வலேயமல்லே மலேயல்லே கடலல்லே வாயுவல்லே
பெண்ணல்லே யெழுத்தல்லே பெரியமல்லே யிரவல்லே பகல்லே யாவுமல்லே
பெண்ணல்லே யாணல்லே பேடுமல்லே பிறிதல்லே யாவும்பெரியாய் நீயே
புண்ணல்லே கல்லநீர்க்குத் தீயையல்லே புணர்வரிய வொற்றியூருடையகோவே.
(திருவொற்றியூர். காவு. க)

வித்தாலேன்று அணுவன்று என்றற்றொடக்கத்த விஷயம் : உபதிரமணிகை (எண்-ஆம் இலக்கர் தொடித்து ஏகை-ஆம்) இலக்கம் வரையும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

†திருச்சிற்றம்பலம்.

‡உபதிரமணிகை உரை-ஆம் இலக்கம் பார்க்க.

வாகெலெ கிஷ்ணா மாமி-ர் வ்ரவுணா ஷலிவ்ஷி|
(பிரு. இ. அ. ஈ)

"கார்க்கியே, இதனையே பிராமணர்கள் அக்ஷரம் என்று கூறுகின்றனர்" என்று தொடங்கி,

வாகிஷ்நுவலுக்ஷரெ மாமி-ர் சூகாஸ ஓகஸ்ய வெ்ராகஸ்ய|
(பிரு. இ. அ. கக)

"இந்த அக்ஷரத்தினன்றே, கார்க்கியே! ஆகாயம் குறுக்கும் நெடுக்குமாய் உள்ளது" என்பது இறுதியாகக் கூறிய வசனத்தினால், ஆகாயமிறுதியாயுள்ள பிரபஞ்சத்தைத் தாங்குவது நிர்ணயிக்கப்பட்ட அக்ஷரம் எனப் பெறப்படுகின்றது. இது எங்ஙனம் சிவபெருமானே ஒழிந்து மற்றொன்றுக்குச் செல்லும்? ஆகலின், சிவபெருமானே அக்ஷராசப்தத்தினைக் கூறப்பட்டவர். (கூ)

வாஅ வ்யாஸநாஸ (க. கூ. கஅ)

(எஅ) அதுவும் *ஆஞ்ஞையினால்.

வாகவெவ்யாக்ஷரவ்ய வ்யாஸவெந மாமி-ர் வாயுயு-ர ஊர்ஜவெள வியுவெள கிஷ்கி (பிரு. இ. அ. கூ)

"கார்க்கியே, இந்த அக்ஷரத்தினுடைய ஆஞ்ஞையினாலே சூரியனும் சந்திரனும் தாங்கப்படுகின்றன" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியினால், அந்தத் தாங்குதல் (திருதி) உற்கிருஷ்ட ஆஞ்ஞையின்பாலதாக அறியப்படுகின்றது. அந்த உலகத்தை ஆஞ்ஞை செய்தலும் ஆன்மாவுக்கு எய்தமாட்டாது;

வாக வாவ ரூவெ்ரா நஷ்டீயாய கஷ்டி (சுவே. கூ. உ)

"ஒருவரே உருத்திரர், அவர்கள் இரண்டாவதற்காக இருந்திலர்" என உலகத்தின் மேலதாம் ஆஞ்ஞை சிவபெருமானுக்காய், இரண்டாவதாக ஒருவர்க்கு (அது) இன்றெனக் கேட்கப்படலான். ஆகலின், சிவபெருமானே அக்ஷரமொழியினைக் குறிக்கப்பட்டவர். (கஅ)

கூரூவாவ்யாவ்யெ்தஸ்ய (க. கூ. கக)

(எக) அன்னியபாவம் நீங்குதலானும்.

அன்னியபாவம் என்பது மற்றொன்றுக்கு உளதாதல்.

ததா வாகிஷ்நுவலுக்ஷரெ மாமி-ர் அவ்ரஹ்மஉவ்யாக்ருதெ ஸ்ரூயதெ ஸ்ரூயதாம் ஜ்ஞாயிஜ்ஞாஅ விஜ்ஞாதவ்ய (பிரு. இ. அ. கக)

"கார்க்கியே, இந்த அக்ஷரம் *காணப்படாததாய்க் காண்கின்றது, கேட்கப் படாததாய்க் கேட்கின்றது, கருதப்படாததாய்க் கருதுகின்றது, அறியப் படாததாய் அறிகின்றது" என்னுஞ் சுருதிவாக்கிய சேஷமானது அக்ஷரம் சிவபெருமானே ஒழிந்து மற்றொன்றுக்கு உளதாதலைத் தவிர்க்கின்றது; பிரணவத்துக்கேனும், ஆன்மாவுக்கேனும் காணப்படாமையாம் தன்மை யோடு காண்டலாதியாம் இயற்கைகளும் (ஒரேகாலத்தில்) எய்தாமையான். ஆகலின், சிவபெருமானே அக்ஷரம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. (கக)

(சு) ஈகூந்திகர்மாதிகரணம்.

பிரத்தியகூஸாதி பிரமாணதீதராயினும் சிவபெருமான் பரமகாருண் ணிய வசத்தினால் உபாசகர்களுக்குப் பிரத்தியகூஷமாதலை உணர்த்துமா றெழுந்தது இவ்வதிகரணம்.

ooமகூஷதி கூஜ்வுவஜ்ஷாஜ்ஸ் (க. கூ. கஉ)

(எஎ) அவர் காட்சிப்பொருளாகின்றார், (அவர் குணங் கள்) கூறப்படலான்,

யo வாநரெத ஜ்ரீரோதெரணெவொ தீதெயுதெதெநெ வாகூஷ ரெணவரo வாரஷ ஃஹிஜ்யாயீத வ தெஜஹி வஷயெஜ் வo வஹெராயரா வாதொடிரவ்ஷ்வா விதிஃஷ்ஜ்யுத வஜவo ஹவெ வஷ வாவ்ஜ்நாவிதிஜ்ஷ்ஜ்த வ்ஷவராஃஹி ராஷ்நீயதெத ஜ்வஜுஜொகo வ வஜ தவரா ஜீவவநாவ்தராஜ்ஸ்ரo வாரிஸயo வாரஷீகூஷதெத|

(பிர. நி. கு)

"எவன் மூன்று மாத்திரையையுடைய இந்த ஓம் என்னும் அக்ஷரவாயி லாகவே பரமபுருஷரைத் தியானிக்கிறானே, அவன் ஒளியையும் சூரியனை யும் அடைந்தவனாகின்றான்; சர்ப்பம் தன் தோலிலிருந்து விடுபட்டாற் போல, அவன் பாவத்தினின்று விடுபடுகின்றான்; அவன் சாம (கானங்களி னாலே) பிரமலோகத்துக்கு வழிகாட்டப்படுகின்றான்; இந்தச் சீவகனத்தி லின்று பரத்துக்குப் பரமாயினராய் (தேகமாம்) புரியிற் கிடக்கும் புருஷரைக் காண்கின்றான்" என்னும் பிரதிஷோபநிடத சுருதியே அதிகரண விஷயம்.

ஈண்டுக் காட்சிப் பொருள் விஷயமாய்க் கேட்கப்பட்டவர் சிவபெரு மானே? பிறரொருவரா? என்பது சந்தேகம்.

---

*ததவ்ஷஹமவா தீஸ்ரீ வாரோதா ஸிவரீ வ்யஜ்|
நாநுதொவ்ஷி ஃஹதெவா ஜீஷ்ஷா ஸ்ரொதா வரா தரே||

ஆகலின், அத்தப்பிரானுடைய ஈசர் புரமான்மாவாகிய பெரும்மானே; பார்ப்பவரும், கேட்பவரும், பாராற்பாரும் பெருமானொழிந்த பிறர்யாருமில்லை" என்றது சங்கரசன்னிதை.

(பூருவபக்ஷம்) அவர் சிவபெருமானல்லர்;

ஸ ஸாகிரஸ்ரீயதெ வ்ரவ்ஜொகழ் (பிர. நி. நி)

"அவன் சாம(கான)ங்களினுற் பிரமலோகத்துக்கு வழிகாட்டப்படுகின்றான்" என அவர் உலகத்தை அடைதல் கேட்கப்படலானும், பர சப்தம் சிவான்மாக்களுள்ளே மேலானவர்க்குச் சேறலானுமாம்; இன்றேல், நாராயணர் (ஆகலாம்), அவர் புருஷர் என்னும் மொழியினுற் கூறப்படலானும், அவருக்கே பிரணவசப்தம் செல்வது பிரசித்தமாதலினுலும்,

தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம் ஸதாபஷ்யந்தி ஸூரயஃ

(இரு. வே. க. உஉ. உ)

"அந்த விஷ்ணுவின் பரமபதத்தைச் சூரிகள் எப்போதும் பார்க்கின்றனர்" என்னும் சுருதியில், அந்தப் பரமபதமே வித்துவான்களால் அந்தவவிஷயமாகக் கேட்கப்படலானும்,

த்ரிஷ்ரைதம் யஜுஷி-ரூதஸிக்தம் ஸமாகிதிய-ந்தத்ரவயொ வெதயதெ (பிர. நி. எ)

"இருக்குக்களினுலே இந்த உலகத்தையும், யசுரினுலே ஆகாயத்தையும், சாமங்களினுலே கவிகள் அறியும் அதனையும் (அடைகின்றான்)" என்னும் (ஐந்தாவது பிரசிநோபநிடத இறுதியில்), அது (பரமபதம்) குறிக்கப்படலானுமாமாதலின் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். ஈண்டு காட்சிப்பொருளாயுள்ளார் சிவபெருமான்; (ஐந்தாவது பிரசிநோபநிஷதவிறுதியில்)

தஸொகாரெணைவாயதெ நாநெதி விஷ்ணுர்தூஷாதஜரஸ் ஸ்ரேஷ்ட ஸ்ரயொ வாரஸ (பிர. நி. எ)

"அவன் ஓங்காரவாயிலாக இதனை (பிரமலோகத்தை) அடைகின்றான், வித்தியான் சாந்தரும், ஜரை இல்லாதவரும், அழியாதவரும், பயமில்லாதவரும், பரமமாகிய அவரை (சிவபெருமானை) அடைகின்றான்" என அவரது அசாதாரணமாகிய சாந்தத்துவ முதலிய குணங்கள் கூறப்படலான். சிவபெருமானுடைய (சிருஷ்ட) காரியராகிய இரண்ணியகருப்பர்க்குச் சாந்தத்துவாதி குணங்கள் இல்லையன்றே. பிரமலோகம் என்றது அடையற்பாலதாயுள்ள பரப்பிரம சிவனுருடைய உலகமாம் என்க. சீவகனம் என்றது சிவசமஷ்டி ரூபராயுள்ள இரணியகருப்பர் (மேற்று); இவருக்கு மேலாகிய சிவபெருமானே தியேயப்பொருளாகக் கேட்கப்படுகின்றனர். ஆகலின், இரண்ணியகர்ப்பரைச் சொல்வது யுக்தமன்று.

நாரயணரைப் பரம் என்றது ஆரியற்பாற்று

ருத்ர ஏவ வரஇ (பிர. இ. எ).

"அமிர்தரும், பயமிலாதவரும், பரமுமாயவர்" என்னுஞ் சுருதியிற் (மரண டவாறு நித்தியமுக்தத்துவமும், அபயகாரணமும், விசுவாதிகத்தினைப் பரத் துவமும் எங்ஙனம் அவருக்கு (நாராயணர்க்குச்) செல்லும்?

விஷ்ணுரேவொஹி (சுவே. க. சு)

இவர் "விசுவரூபரன்றே" (என்னுஞ் சுருதியுண்மையான்), *சீவகனமாகிய இரண்ணியகர்ப்பரினும் (பிரமாவினும்) பரராய் உற்கிருஷ்டராயுள்ள நாரா யணரினும் பரம உற்கிருஷ்டமாய்ப் புரியின்கண்ணே (சரீரத்தின்கண்ணே) அந்தரியாமியாய்ச் சயனித்தலிற் புருஷரும் பரப்பிரமமுமாயுள்ளாரை உபாச கர் சாக்ஷாத்காரஞ் செய்வதாக வர்ணிக்கப்பட்டமை எங்ஙனம் நராயணர்க் குப் பொருந்தும்?

நாராயணவரம ஏவஹி (தைத். ஆரணி. க0. கசு. உசு)
தீதம ஸத்யꣳ வரம ஏவஹ வாவ ஷꣳ க்ஷவிꣳஹரேதி।
ஊர்த்வரம ஏவ விஷ்வக்ஷꣳ (தைத். ஆரணி. க0. உசு. சக)

"நாராயணர்க்கு மேலாய பிரமம்" (எனவும்); இருதமும், சத்தியமும், பரப்பிரமமும், புருஷரும், கிருஷ்ணபிங்களரும், ஊர்த்துவரேதரும், விசு வரூபரும் எனச் சுருதியிற் கூறப்படுகின்றதன்றே. ஆகலின், (சிவபெரு மான்) புரியாய தகரபுண்டரீகத்திருத்தலாற் புருஷர் எனப்பட்டனர்;

தஸ்ய வரகுதிர் நஸ்ய யꣳ வாவஸ்ஹெஷ்ஹரꣳ।
(தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"(அகாரமாகிய) பகுதியில் ஒடுங்கப்பெறும் (அந்தப் பிரணவத்துக்கு) சவ ரத்துக்கு எவர் மேலானவரோ, அவர் சிவபெருமான்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியினல் அவர் பிரணவம் எனவும்,

நாராயணவரம ஏவஹி (தைத். ஆரணி. க0. கசு. உசு)

"நாராயணரினும் பரமாகிய பிரமம்" என்னுஞ் சுருதியினல் விசுவரூபரா கிய நாராயணரினும் அதிகர் (மேலோர்) எனவும், வாக்கினும் மனத்தினும் நின்று பேதமுறுமையின் முறையே இருதம் சத்தியம் எனவும், முக்கண்க ளுண்மையான் விரூபாக்ஷர் எனவும், †பிரணவத்தின் வர்ணவியத்தியயத்தி

---

*வெள்ளேயேறேறும்விகிர்தாபோற்றிமேலோர்க்குமேலோர்க்குமேலாய்போற்றி. (திருவாரூர், நாவு, அ)

விண்மேலுமேலுமிரிர்தாய்போற்றி மேலோர்கள் மேலோர்கள் மேலாய் போற்றி. (ஸ்ரீகைலாயத்திருமுறை. நாவு, எ)

†இலிங்கபுராணத்திலே சிவபெருமானல் உமையம்மையார்க்கு அருளிச்செய் யப்பட்டவிடத்தில்,

ஞல் எய்திய உமையாம் பராசத்தியோடியைந்திருத்தலாற் கிருஷ்ணபிங்களர் எனவும், எல்லாவற்றையும் கடந்தமையிற் பரமாகிய பிரமம் எனவும் கூறப்படுகின்றது.

வராத்ரம் வாரிராயம் வாராஷ்டீகூதெ (பிர. இ. இ)

"பரத்துக்குப் பரமாய் (தகரபுண்டரீக) புரிக்கணுள்ள புருஷரைக் காண்கின்றன்" என்னும் சுருதியினல் அவர் காட்சிப்பொருளாம் என்று கூறல் யுக்தம்.

கஜிஹ்ணோ வராஹவஜி (இரு. வே. க. உஉ. உ0)

"அந்த விஷ்ணுவின் பரமபதம்" என்று கூறப்பட்டவிடத்து, பிரபஞ்சாகாரத்துக்கு வேருய் எது நிரதிசயர்னந்த இயற்கையாயுள்ள விஷ்ணுவின் பரமபதம் எனப்படுகின்றதோ, அதை (வியாபகசீலராகிய) சிவபிரான் எனப் பெயரிய பரப்பிரமத்தின் †பரமாகாய பரமபதம் என்று கோடலின் யாதும் விரோதமில்லை. விஷ்ணுவும் சிவனும் முறையே உலகத்துக்கு உபாதானமும் நிமித்தமுமாயிருத்தல்பற்றி அவஸ்தாபேதமன்றி, சொரூபபேதம் இன்றும். சகல சம்சாரங்களையும் நிவிர்த்தி செய்தல் வாயிலாகப் பிரமத்தை அடையுமாறு (அப்பிரமத்தின்) வாசகமாகிய பிரணவத்தைப் பற்றிய உபாசகர்களுக்கு, விஷ்ணு பிரமாதி பிரபஞ்சத்தைக் கடந்தாரேனும் அவ்வுபாசகரை அதுங்கிறகிக்குமாறு (தகரபுண்டரீகமாகிய) புரியின்கண்ணே சயனித்தலாற் புருஷராய், பரமசத்திரூப உமா சபனிதராய் விரூபாக்ஷராயுள்ள பரப்பிரம சிவனர் சாக்ஷாத்காரமாகின்றர் என நிரூபணஞ் செய்யப்பட்டது. (கஉ)

கூதீயம் வரணவம் கஸ்ரி நூதீயம் வரணவஸ்யா।
கூகரொகாரஸ்கூகாரா ஜீயெ வரணவெயிதாம் ।
உகாரம உ ஸகாரம உ சுகாரம உ நுசேணகா।
கூதீயம் வரணவம விஜ்ஞிரோதம்வ்ரதஸ்ரதஜீழி॥

(இலிங். பூர். அதி: சச—சசு)

"ஒரு பிரணவம் உனக்கு (உமைக்கு) உரியது; அவ்வாறு (மற்றொன்று) எமக்கு (சிவபிரானுக்கு) உரியது; எமது பிரணவத்தில் அகாரம் உகாரம் மகாரம் உள்ளன; (வர்ணவியத்தியயத்தினல்) உகாரம் மகாரம் அகாரம் என்பன ரெமமாக உனது பிரணவமாய் மும்மாத்திரைப் புலுதமாம் என்றறிதி" என்ற கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

அ+உ+ம் என நிற்கற்பாலது வர்ணவியத்தியயமாகிய எழுத்துமாறலான் உ+ம்+அ என நின்று, உமா என வியாகானவிதியினல் எய்திற்று.

†சன்றை ரன்பா லான்பால் சவர்தருவ் காலமேனும்
வென்றிகொளம்பு மீழும் வேலையா யினுமி மைப்பிற்
சென்றுற மனைய மேனுர் நிருவடி தெளிய நோக்கி
நின்றவர் காண நின்ருர் நீள்பவ நீங்குமே.

(கோயிற்புராணம், இளையவனமச்சருக்கம், எக)

(இ) தகராதிகரணம்.

அவர் தகரபுண்டரீகத்தில் உனதாதலிலும், அவரை உபாசித்தலிலும் பிரகடனஞ் செய்தற்கெழுந்தது இவ்வதிகரணம்.

ஏஹர உதுரெஹுஃ (க. கூ. கஈ)

(எஅ) தகரம் (சிவபெருமான்), அடுத்துக் கூறப்படுங் குணங்களுண்மையின்.

கூ யஷிடீவ்ஷிடீ வூரஹுவ்ரெ ஏஹரஸ வ்ணூரீகம வெஹு ஏஹ ரொzவ்ஷிஹஜ்ஞாகாஸஃ தேவ்ஷிடுஹுவ்ஹுரெஷ்டவ்ஃ தேஹாவ விஜிஜ்ஞாவ்ஷி தேவ்ஷு (சாந். அ. க. க)

"இந்தப்பிரமபுரத்திலே *தகரபுண்டரீக வீடுள்ளது, அதிலே தகராகாயம் உள்ளது; இந்தத் தகராகாயத்துள்ளே உள்ளது நாடற்பாற்று, †அறியற் பாற்று" என்றற்றொடக்கத்த சாந்தோக்கிய சுருதியே விஷயம்.

நண்டுத் தகர சப்தத்தினற் கூறப்பட்டது பூதாகாசமா? ஆன்மாவா? வெபெருமானா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஆகாயம் என்னும் மொழி ரூடியினால் (ஜடா)காசத்துக் குண்மையின், தகராகாசம் என்றது பூதாகாசம்; இன்றேல், தகரம் என்றது ஆன்மா; அது (தகரம்) சிற்றளவினதாதலானும், அணுவாயிருக்குஞ் ஆன்மாவுக்கு அது பொருத்தமுறுதலானுமாம்; அது வியாபியாயுள்ள சிவ பெருமானுக்குச் செல்லாதெனின்,

(சித்தாந்தம்) சொல்லுதும். சிவபெருமானே தகராகாசம்;

வஷ சூதாவஹகவாவ்ஷாவிஜரொ விஜ்ஞாதவ்யஃ ஏஷொகொ விஜி ஜ்ஞாzவிவாஸ வ்யதிகாவ்ஷ்யதிவஸ்ஃகூஃ (சாந். அ. க. இ)

---

*இந்தப் (பரம) ‡ஆன்மா பாவமில்லாதவர், ஜரையில்லாதவர், மரணமில்லா

மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்.
(திருக்குறள் கூ)

†பனைக்கையும்மதவேழமுரித்தவ
னினைப்பவர்மனங்கோயிலாக்கொண்டவ
னனைத்தும்வேடமாமம்பலக்கூத்தனைத்
தினைத்தனைப்பொழுதும்மறந்துய்வனே
(கோயில், காவு. க)

‡எட்டுக்கோலாமவரிற்பெருங்குண
மெட்டுக்கொலாமவர்குடிமனமலர்
(பொது, காவு, அ)

கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை.
(திருக்குறள், நஂ)

தவர், சோகமில்லாதவர், பசியில்லாதவர், தாகமில்லாதவர், சத்தியகாமர், சத்தியசங்கற்பர்" என அடுத்து வந்த அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்கள் (சாந்தோக்கிய) சுருதிவாக்கிய சேடத்தினுற் சித்தித்தலின். இக்குணங்கள் சம்சாரியாம் ஆன்மாவுக்கு எங்ஙனம் எய்தும்? ஆகலின் சிவபெருமானே அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்களையுடைய் தகராகாசம். (கங)

ஸதிஸ்தாஸ்ய தயாஹி த்ருஷ்டம் நிகமே (க. கூ. கச)

(எகூ) கதியும் (போதலும்), சப்தமும் (உண்மையாலும்); அங்ஙனங் காணப்படுகின்றதே; இலிங்கமும் (உள்ளது).

ஹிரண்யநிதிநிஹிதமக்ஷேத்ரஜ்ஞா உபயுபரி ஸஞ்சரந்தோ ந விந்தெயுரேவமேவேமாஸ்ஸர்வா: பராஜா ஸஹரஹர்ப்ரஹ்மலோகம் கச்சதீ ஸ்ரூயதெ ந சாஸாக்ஷி ந்யதெந ஹி பரதி நிஹாரி |

(சாந். அ. கூ. உ)

"க்ஷேத்திரத்தை (தெசத்தை) அறியாத சனங்கள் (பூமிக்குள்) மறைப் புண்டு கிடந்த பொற்பண்டாரத்துக்கு மேலே நின்றோறுஞ் சஞ்சரித் தும் அதனைக் காணுதவாறு போல, பிரசைகளெல்லாந் தினந்தோறும் இந்தப் பிரமலோகத்தை அடைந்தும் அஞ்ஞானத்தினல் மேற்றொள்ளப் பட்டாராகி அதனை அறிந்திலரன்றே" என்னுஞ் சுருதிவாக்கியசேஷத்திற் பிரசைகள் தினந்தோறும் இந்தத் தகராகாசத்திற் செல்லுங் கதி கேட்கப் படுகின்றது; அது பிரமலோகம் எனவுங் கேட்கப்படுகின்றது; கதி பிரம லோகசப்தம் (இரண்டினாலும்) தகராகாசம் சிவபெருமான் (என உணரற் பாற்று)

வயவசேவ வயு வெயாசெயாஸ்ஸர்வா: பராஜாஸ்தி ஸம்வதந்தி ந விதுஸ்தி ஸம்வதந்தீசெஹ (சாந். கூ. கூ. உ)

"சௌமிய! இந்தப் பிரசைகளெல்லாஞ் *சத்தில் அமிழ்ந்தியும், சத்தில் அமிழ்ந்துகின்றேம் என அறிகின்றில" என மற்றோர் சுருதியினும் (பிர சைகள்) சிவபெருமானிடத்திலே இவ்வியல்பினதாகிய கதி செய்கின்றன என்று காணப்பட்டது.

வயஷ ஸ்ரவணாதவஸ்ருத்யதி வெதாஸ்ய |

(பிரு. கூ. கூ. கூ, கூக; கூ. ச. உக)

"அரசனே! இது பிரமலோகம் எனக் கூறினர்" என்னுஞ் இத்தச் சுருதி யிற் பிரமலோகசப்தமுந் தகராதாச விஷயத்திற் காணப்பட்டது.

---

*வேதாந்த சூத்திரத்து க. ஏ. கக ஆஞ் சூத்திரபாடியம் பார்க்க.

மேலும், (பிரஜைகளுண்டாய) கதியும், (பிரமலோகம் என்னும்) அப்த மும் மற்றோரிடத்திலே காணப்படுகின்றன என்பது வேண்டாம். பிரஜைக ளெல்லாம் தினந்தோறும் (பிரமத்தைப் போய் அடைதலாகக்) கேட்கப் படும் கதியும், பிரமலோகசப்தமும் தகராகாசஞ் சிவபெருமான் என்பதற் குப் போதியசான்றாய் முற்றிய. (கச)

ய்ரதெஷ்ட ஃஹிஜ்ஈ zஷ்ரஸ்ரிஜீஷ்வஷஸ்ஸ்ஹீ (க. கூ. கஞ்)

(அஅ) இதிலே (தகராகாசத்திலே பிரபஞ்சத்தைத் தாங்குதலாகிய அவர் *புகழும் காணப்படலான்.

கூய ய சூத்ர வஷ தஷ்வி-ய்ரஜ்ஞிஷ்ரஸ்ர மொகூ நாஃவ்ரஸ்ரஹ்ஷாய (சாந். அ. சு. க)

"பின்னர் இந்த உலகங்கள் கலங்கார்வண்ணம் அந்தப் (பரம) ஆன்மா சேது வும் ஆதாரமுமாம்" என்னுஞ் சுருதியில் உலகத்தைத் தாங்குதலாகிய சிவ பெருமானுடைய புகழ் இந்தத் தகராகாசத்துக்கு உளதாகக் காணப்படுகின் றது.

வஷ வஷ்வெ-ஷ்ரஸ்ர வஷ ஹ்ஷ்தாயிவதி ஸ்ரஷ ஹ்ஷ்தகவாஷ வஷ வெதஷ்ட வி-ய்ரஸ்ரண வஷ்ரஸ்ர மொகூ நாஃவ்ரஸ்ரஹ்ஷாய।

(பிரு. சூ. சு. உஉ)

"இவர் சர்வேசுவரர், இவர் பூதாதிபதி (பசுபதி), இவர் பூதபாலர் (ஆன்ம ரக்ஷகர்), இவர் சேது, உலகமனைத்தும் கலங்காவண்ணந் தாங்குபவர்" என்னுஞ் சுருதியினால் உலகத்தைத் தாங்குதலாகிய சிவபெருமானுடைய புகழும் பெறப்படுகின்றது. ஆகலானும், தகராகாசஞ் சிவபெருமான். (கஞ்)

வ்ரவிஜெஷ்ட (க. கூ. கசு)

(அக) (அங்கே அவர் வழிபடற்பாலரெனப்) பிரசித்த மாதலினாலும்.

உஹ்ரஸ்ர விவாவ்ஷ வஸ்ரவெஷ்ஹ்ஷ்தஷ யசு வ்ஷ்ணஸ்ரீகஷ வஸ்ர ஃஜ்யஹஷ்ஷ்ஷ ததராவி உஹஸ்ர முஹநஷ விஸ்ரொகவஸ்ஷிஸ்ரு-ஷ்ஹஷ்ஷ்ஷ்ட வாஷிதவ்ய் (தைத். ஆரணி. கo. கஉ. உஅ)

"பாவமிலாததும், பெரியோர் இல்லமாயதும், சரீரமத்தியில் இருப்பது மாகிய * தகரபுண்டரீகம் உள்ளது; அதனுள்ளே சோகமில்லாத தகராகா

இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.
(திருக்குறள். ஞ)

*உபக்கிரமணிகை ஞo-ஆம் பக்கத்தில் தகராகாசத்தின் பொருள் விளக்கப் பட்டமை காண்க. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரருளிய "தற்ஞங்கெரியோம்பி"

தவர், சோகமில்லாதவர், பசியில்லாதவர், தாகமில்லாதவர், சத்தியகாமர், சத்தியசங்கற்பர்" என அடுத்து வந்த அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்கள் (சாந்தோக்கிய) சுருதிவாக்கிய சேடத்தினுற் சித்தித்தலின். இக்குணங்கள் சம்சாரியாம் ஆன்மாவுக்கு எங்ஙனம் எய்தும்? ஆகலின் சிவபெருமானே அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்களையுடைய் தகராகாசம். (கூ)

ஸதிஸ்ஹாஸ்ய தயாஹி ஏஷ ஏஷ ஏவஸ்ய (க. கூ. கச)

(எகூ) கதியும் (போதலும்), சப்தமும் (உண்மையானும்); அங்ஙனங் காணப்படுகின்றதே; இலிங்கமும் (உள்ளது).

ஹிரண்மயே பரே கோசே விரஜம் ப்ரஹ்மநிஷ்கலம் தச்சுப்ரம் ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஸ் தத்³ யதாத்மவிதோ விது: (முண்ட³ க. உ. கூ. எ)

"கேஷத்திரத்தை (தெசத்தை) அறியாத சனங்கள் (பூமிக்குள்) மறைப் புண்டு கிடந்த பொற்பண்டாரத்துக்கு மேலே நின்றோறுஞ் சஞ்சரித் தும் அதனைக் காணுதவாறு போல, பிரசைகளெல்லாந் தினந்தோறும் இந்தப் பிரமலோகத்தை அடைந்தும் அஞ்ஞானத்தினல் மேற்கொள்ளப் பட்டாராகி அதனை அறிந்திலரன்றே" என்னுஞ் சுருதிவாக்கியசேஷத்திற் பிரசைகள் தினந்தோறும் இந்தத் தகராகாசத்திற் செல்லுங் கதி கேட்கப் படுகின்றது; அது பிரமலோகம் எனவுங் கேட்கப்படுகின்றது; கதி பிரம லோகசப்தம் (இரண்டினலும்) தகராகாசம் சிவபெருமான் (என உணரற் பாற்று)

ஸவை வை ஸ்ரீ ஸ்ரேயாம்ஸ்யாத்மாநம் ப்ரஜாஸ்தி ஸம்வத்ஸ்ய ந விதி³ஷ்யதி³ஸ்வத்³ராக³ஹே (சாந். கூ. கூ. உ)

"சௌமிய! இந்தப் பிரசைகளெல்லாஞ் *சத்தில் அமிழ்ந்தியும், சத்தில் அமிழ்ந்துகின்றேம் என அறிகின்றில" என மற்றோர் சுருதியினும் (பிர சைகள்) சிவபெருமானிடத்திலே இவ்வியல்பினதாகிய கதி செய்கின்றன என்று காணப்பட்டது.

ஸஷ ஏவாணிமைதத³ாத்ம்யமித³ம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா (பிரு. கூ. நி. கூ, நகூ; கூ. ச. உந)

"அரசனே! இது பிரமலோகம் எனக் கூறினர்" என்னுஞ் இந்தச் சுருதி யிற் பிரமலோகசப்தமுந் தகராகாச விஷயத்திற் காணப்பட்டது.

---

*வேதாந்த சூத்திரத்து க. த. கo ஆஞ் சூத்திரபாடியம் பார்க்க.

மேலும், (பிரஜைகளுடைய) கதியும், (பிரமலோகம் என்னும்) இத்த மும் மற்றோரிடத்திலே காணப்படுகின்றன என்பது வேண்டாம். பிரஜைக ளெல்லாந் தினந்தோறும் (பிரமத்தைப் போய் அடைதலாகக்) கேட்கப் படும் கதியும், பிரமலோகசப்தமும் தகராகாசஞ் சிவபெருமான் என்பதற் குப் போதியகான்றாய் முற்றிய. (கச)

யூதெஷூ ஃஹிஃநா zஷ்யூவ்ஸிஹீவுஷ்ஷ்ஷீ (க. கூ. கடு)

(அஏ) இதிலே (தகராகாசத்திலே பிரபஞ்சத்தைத் தாங்குதலாகிய அவர் *புகழுங் காணப்படலான்.

சுய சூத்ரா வ வெதவ்வி-ய்யூதிரெஷாரு வொகூ நாஃவாஹெஷாய

(சாந். அ. சு. க)

"பின்னர் இந்த உலகங்கள் கலங்காவண்ணம் அந்தப் (பரம) ஆன்மா சேது வும் ஆதாரமுமாம்" என்னுஞ் சுருதியில் உலகத்தைத் தாங்குதலாகிய சிவ பெருமானுடைய புகழ் இந்தத் தகராகாசத்துக்கு உளதாகக் காணப்படுகின் றது.

வஷ வவெஷ்வர வஷ ஹ்யேதாயிவதி ரெஷ ஹ்யேதவாயு வஷ வெதவ்-ய்யாரண வஷாரு வொகூ நாஃவாஹெஷாய।

(பிரு. சூ. சு. உஉ)

"இவர் சர்வேசுவரர், இவர் பூதாதிபதி (பசுபதி), இவர் பூதபாலர் (ஆன்ம ரக்ஷகர்), இவர் சேது, உலகமனைத்தும் கலங்காவண்ணந் தாங்குபவர்" என்னுஞ் சுருதியினால் உலகத்தைத் தாங்குதலாகிய சிவபெருமானுடைய புகழும் பெறப்படுகின்றது. ஆகலானும், தகராகாசஞ் சிவபெருமான். (கஙி)

வ்யவஸிஜ்ஞா (க. கூ. கசு)

(அக) (அங்கே அவர் வழிபடற்பாலரெனப்) பிரசித்த மாதலினாலும்.

உஹ்யரு விவாவ்ரு வாவெஷ்ஹ்யிதரு யசு வ்ராஹ்மணேரு வ்ராஹ்மஜ்ஞ்ஞரு கதராவி உஹாரு முநரு விஜ்ஞாகவ்ஹ்யிநூயுஹவ்ஹ்யுடி வாவிதவ்யி (தைத். ஆரணி. கரு. கஉ. உஅ)

"பாவமிலாததும், பெரியோர் இல்லமாயதும், சரீரமத்தியில் இருப்பது மாகிய † தகரபுண்டரீகம் உள்ளது; அதனுள்ளே சோகமில்லாத தகராகா

*இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.
(திருக்குறள். இ)

†உபக்கிரமணிகை ஙூ-ஆம் பக்கத்தில் தகராகாசத்தின் பொருள் விளக்கப் பட்டமை காண்க. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரருளிய "கற்றங்கெரியோம்பி"

சம் உள்ளது; அதற்குள்ளே உள்ளது உபாசிக்கற்பாற்று" என மகோப நிடதத்திலும்,

ஹ்ருத்புண்டரீகம் விரஜம் (கைவ)

"இதயபுண்டரீகம் துகளற்றது" என்று தொடங்கி,

உமாஸஹாயம் பரமேச்வரம் ப்ரபும் த்ரிணேத்ரம் நீலகண்டம் ப்ரசாந்தமானவரைத் தியானித்து" என்றற்றொடக்கத்தனவாகக் கைவல்லியோபநிடதத்திலும் தகரபுண்டரீகமத்தியில் உளராக உமாசகாய ராகிய சிவபெருமான் உபாசிக்கற்பாலர் என்றது பிரசித்தம். ஆகலானுந் தகராகாசஞ் சிவபெருமான்.

(பூர்வபக்ஷம்)

யஷ்டாகஹ்ருத்புண்டரீகம் ஸூக்ஷ்மாவ்ருத்தி நிரெத வவஹ்ரு வஸீ வவஹ்ரெவ்ரா நஃ (பிரு. கூ. சு. உ)

"இந்த இருதய ஆகாயத்திலே அனைத்தையும் வசிகரிப்பவராகிய சர்வேசு வரர் இருக்கின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிவாக்கியங்களிலே தகர புண்டரீகத்துத் தகராகாயத்துள்ளிருப்பவராகச் சிவபெருமான் உபாசிக்கற் பாலர் என மற்றோர் உபநிடதத்திற் பிரசித்தமாயிருக்கின்றது. (அவர்) தகராகாசமாக உபாசிக்கற்பாலர் என (பிறிதோரிடத்திற் கூறப்பட்டமை) இங்கே விரோதமுறுமோ எனின்,

(உத்தரம்) அவ்விடத்துத் தகராகாயத்து மத்தியிலுள்ள சிவபெரு மான் என்று உபாசிக்கற்பாலரல்லர்; பின் தகராகாயத்துக்கு அபகதபாப் மத்துவாதி (பாவமிலாமைமுதலிய) சிவகுணங்கள் சம்பந்தமுளவாகக் கூறப் படலான், சிவபெருமானுக்குத் தகராகாசத்தைச் சிதம்பரரூபமாகப் (பரா சத்தியாகக்) கொண்டு அவர் உபாசிக்கற்பாலர் என்று கோடலான் எய்தும் விரோதம் இன்று. (கூ)

உதரவ்ராஹ்ருத்புண்டரீகம் உதி யெஷாவஃஹவாக (க. கூ. கள)

"ஓடிஞ்ஞாறுகொய்" என்னுந் திருப்பதிகங்களும், திருநாவுக்கரசுசாயனாருளிய "அன்னம்பாலிக்கும்" "பினக்கைமும்மத" "செஞ்சடைக்கற்றை" பத்தனைப்பா ட" "பானியுடைக்கமுகு" "கருட்டகண்டணே" "அரியாணையத்தனார்" "மங்குன்மதி" என்னும் திருப்பதிகங்களும், சுத்தசமூர்த்திநாயனாருளிய "மடித் தாமடிமை" என்னும் திருப்பதிகமும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகளருளிய "இத்தி ரியவயமயங்கி" என்றற்றொடக்கத்தனவும், திருமாளிகைத்தேவருளிய "ஒளிவளர் விளக்கே" என்றற்றொடக்கத்தனவும், திருமூலநாயனாருளிய "தானந்தமில்லா," "அண்டங்களேழினும்" "தெற்குவடக்கு" "அண்டங்களோரேழு" "குருவுரு வனமி" என்றற்றொடக்கத்தனவும் அத்தகராகாய தியானபலன் மேலனவாம்.

(முடி) மற்றொன்றைச் சுட்டுதலான், அது (எண்டுக் கொள்ளப்பட்டது) என்பது அன்று; அசம்பவமாதலின்.

(ஆக்ஷேபம்)

ஸ ய ஏஷ ஸம்ப்ரஸாதொ(அ)ஸ்மாச்சரீராத்ஸமுத்தாய பரம் ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யத இதி ஸ ஏவமேவைதத்பஶ்யன்நேவம்விஜாநன் (சாந். அ. கூ. ச)

"பின்னர் இவன் சம்பிரசாதன்; இந்தச் சரீரத்தை விட்டெழுந்து, பரஞ் சோதியை அடைந்து தனது ரூபத்தோடு தோற்றுகின்றனன்; அவன் ஆன்மா என்று அவர் கூறினர்" என்னுஞ் (சுருதியிற் கண்டவாறு), (ஆகாயம்) மற்றொன்றுகிய ஆன்மாவையே சுட்டுகின்றது. ஆகலின் பிரகிருதத்து ஆகாயமானது ஆன்மாவன்றி மற்றொருவரன்றுமெனின்,

(உத்தரம்) ஆன்மா அன்று; மேலே உரைத்த அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்கள் அவனுக்கெய்தாமையான். ஆகலின், (ஆகாசத்தினும் குறிக்கப்படுஞ்) சிவபெருமானிலே அக்குணங்கள் ஆசிரயித்துள்ளன என்பது யுக்தம். (கஎ)

உத்தராத்ஸுதேர்விஹ்ருத்யுபஸம்பத்ய ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே (க. கூ. கஅ)

(அடி) உத்தர (வாக்கிய) த்திலுள் (ஆன்மா எனின்) அவன் ஆவிர்ப்பூதசொரூபமாகவே (உள்ளான்).

(ஆக்ஷேபம்)

ய ஸோ(அ)யமாத்மேதி ஹோவாச விஜரோ மிருத்யுர்விஶோகோ விஜிகுத்ஸோ(அ)பிபாஸ: ஸத்யகாம: ஸத்யஸங்கல்போ யஸ்மிந்நாமாஸ்தி யஸ்மிந்நாஸ்தி ஸர்வம் ஸ ஆத்மேதி ஹோவாச விஜாநாதி (சாந். அ. எ. க)

பின்னர் "எவர் பாவமில்லாதவரும், ஜராயில்லாதவரும், மரணமில்லாதவரும், சோகமில்லாதவரும், பசியில்லாதவரும், தாகமில்லாதவரும், சத்திய காமரும், சத்தியசங்கற்பருமாயினோர, அந்தப் (பரம) ஆன்மாவானவர் நாடுதற்பாலர், அறியற்பாலர்; (பரம) ஆன்மாவை நாடி அவரை அறிகின்றவன் சமஸ்தலோகங்களையும், சகல காமியார்த்தங்களையும் அடைகின்றன்" எனப் பிரஜாபதி கூறிய வாக்கியத்திலே ஆன்மாவுக்கு அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்கள் உளவாகத் தேட்கப்படுகின்றன.

(ஈச) ஸ ஏஷ ஸம்ப்ரஸாதோ(அ)ஸ்மாச்சரீராத்ஸமுத்தாய பரம் ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யத இதி ஸ உத்தமபுருஷ: (சாந். அ. கூ. ச).

ய வை ஸுஷுப்தேஷ்வேதஸ்மின் ஸ்வபிதி தேன ரூபேண
(சாந். அ. கூ. உ)

"கண்ணுள்ளே தோன்றும் இந்தப் புருஷன் காணப்படுகின்றான், இவன் ஆன்மா என்று கூறினர்; சொப்பனத்திலே மயிற்கிறகு கொண்டவன் ஆன்மா என்று கூறினர்" எனவும்,

தத்ஸுப்தஸ்ய ஸதஸ்ஸம்பத்யவிபாகோ ஜாக்ரத்வத்
ஸுஷுப்தி ஸ்தான இதி (சாந். அ. கக. க)

"ஒருவன் ஆறி அமர்ந்து நித்திரை செய்து கனவு காணுதொழியின், அவன் ஆன்மா என்று கூறினர்" எனவும் போந்த சுருதிகளில் ஆன்மாவுக்கு இலக்கணமாகக் கூறிய அவஸ்தாத்திரயங்கள் கேட்கப்படுகின்றன. ஆகலின் ஆன்மாவே சண்டுக் குறிக்கப்பட்டான் எனின்,

(உத்தரம்) இங்ஙனம் கூறுவது சாரமன்று. தனது அஞ்ஞானியாகிய கர்ம களங்க சம்பந்தத்தினால் இயைந்த சரீரத்தில் மறைப்புண்ட பாவமிலாமை முதலிய குணங்களையுடைய ஆன்மா பரஞ்சோதியோடிசைந்து பின்னர் (அதனால்) தனது சொரூபம் வெளிப்பட்டவனும், தனது பாவமிலாமை முதலிய குணங்கள் வெளிப்பட்டவனும் இங்கே பிரதியாதிக்கப்படுகின்றான்; (இவன்) சம்சாரியாகிய ஆன்மா அன்று. தகராகாசமோ எனின், அது இயல்பாகவே மறைக்கப்படாத அந்தந்தக் கல்யாணகுணங்களையுடைய வஸ்துவைக்குறிக்கின்றது; இங்ஙனம் சண்டுக்குறிக்கப்பட்ட தகராகாசம் கட்டுண்டதும் அன்று, வீடுற்றதும் அன்று. (கஅ)

ஸ ஏஷ ஆத்மேதி (க. கூ. கசு)

(அசு) பராமரிசமானது ஆன்மியார்த்தத்தையுமுடையது

ஸ்வேன ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே (சாந். அ. கூ. ச)

"இந்தச் சரீரத்தினின்றெழுந்து பரஞ்சோதி சொரூபத்தை அடைந்து தனது இயற்கைச் சொரூபம் அடைகின்றது" என்னுஞ் சுருதிவாக்கியத்தினால், ஆன்மா தகராகாச சப்தத்தினுற் குறிக்கப்பட்ட பரவஸ்துவோடியைந்து, தனது இயற்கைச் சொரூபமாவிர்ப்பாவமாதல் கூறப்படுகின்றது. அங்கே ஆன்மாவைப்பற்றிக் கூறப்பட்ட பராமரிசம் (சுட்டுகை) அவையின்மை தாப அவனது மான்மியத்தைக் கூறற்கும், ஆன்மா ஜோதிர்மில்லை. (கஉ)

ஸம்பத்ய ஆவிர்பாவ: (க. கூ. உ)

(முதலி) சுருதியானது சிறுமையைப் பெரிணமையின் (ஆன்மாவே குறிக்கப்பட்டது எனின்) அது கூடியாயிற்று.

(பூருவபக்ஷம்) அற்பஸ்தானத்தைப் பற்றினமையின், தகராகாசம் அற்பசொரூபத்தையுடையதாகி, அதனுற் பரம்பொருள் சண்டுக் குறிக்கப் பட்டதில்லையாமென ஆசங்கிப்பின்,

(உத்தரம்) அது *க. உ. எ. என்னுஞ் சூத்திரத்தில் இறுத்தாயிற்று.

ꯃꯤꯡꯂꯣꯟ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯣꯏꯔꯕꯗꯤ ꯑꯃꯁꯨꯡ (க. கூ. உக)

(அசு) அவனுக்குச் †சாமியமுண்மையாலும்.

ꯍꯧꯅꯇꯣ ꯍꯧꯇꯤ ꯐꯣꯡꯒꯣꯡꯅꯤꯡꯇꯤ ꯇꯥꯍꯧꯇꯤ ꯅꯤꯡꯇꯣꯛꯄ ꯑꯣꯏꯔꯕꯗꯤ ꯅꯤꯡꯇꯣꯛꯄ ꯍꯣꯡꯂꯩ ꯑꯣꯏꯔꯕꯗꯤ ꯅꯤꯡꯇꯣꯛꯄ ꯑꯣꯏꯔꯕꯗꯤ ꯑꯃꯁꯨꯡ

புற்றோன்றின்பம் நீங்கப்பெறுவன்; ஆகலின், இந்தச் சேதனனுக் கடந்த போது இரவரனது பகலுமின்றது; பிரமலோகம் (யாவர்க்கும்) ஒரே முறையிற் பிரகாசிப்பது" என்று சாந்தோக்கிய வாக்கியசேஷம் கூறுகின்றமையின், ஆன்மா தகராகாய சப்தத்தினாற் குறிக்கப்பட்ட பரஞ்சோதிக்கு ஒப்பாயிருப்பதாகப் பெறப்படுகின்றது.

ஈண்டுத் தகராகாசத்தை அடைந்தவனுக்குப் பாலரூபமாகிய ஜரை நீங்குதற்கும் குருடு நீங்குதற்கும் அபகதபாப்மத்துவமும் இடையீடில்லாது உதிக்கும் பிரகாசமும் காரணமாகக் கூறப்பட்டன.

ஆகலின், தகராகாசத்தை அடைந்தவனுக்கு எய்துவதாகக் கூறப்பட்ட பலப்பேறுகிய சாமியமே அந்த அணுகிருதி என்பது

நிரஞ்ஜநஃ பரமம் ஸாம்யமுபைதி (முண்ட. கூ. க. கூ)

"நிரஞ்சனனாய்ப் பரமசாமியத்தை அடைகின்றன்" என்னுஞ் சுருதியினால்) அறியப்படுகின்றது. அதுவும் (அணுகிருதியும்) தகராகாசத்து ஆன்மா பேதமாயிருக்குமிடத்தித்தான் பொருத்தம். ஆகலின், (ஈண்டுக் கூறப்பட்ட தகராகாசம்) ஆன்மா அன்றென்பது தாற்பரியம். (உக)

பின்னருஞ் சூத்திரகாரர் மற்றோர் பிரமாணங் கூறுகின்றனர்.

அபி ச ஸ்மர்யதே (க. கூ. உஉ)

(அஎ) மேலும் ஸ்மிருதியினும் (அங்ஙனம்) கூறப்படுகின்றது.

அயமா பரமோ தர்ம பரமோ நஃ விதீயதாம்।
மாபி ஸ்வதெளாத்ஸுக்யம் வாபி ஷம் க்ருஷ்ணயோஃ குரு
ஸ்வஸ்தி ஸ்வஸ்தேதி தாமி-ஷ்டஸ்தாஷ்ணவீம் ஸ்ரியமேயு
அஸ்மாஸ்வரத ஸம்ப்ரவர்ஷி வஸுதஸ்ஸுஜ்ஜதயாகரா।
(யோகயாஞ்ஞவல்கியத்தத் தியானத்தியாயம்)

"இன்றேற் பரமானந்தவிக்கிரகரும், புருஷரும், கிருஷ்ணபிங்களருமாகிய பரப்பிரமசிவபிரானுரைக் குருவுபதேசத்தினால் அப்பியாசித்து, காக்கியோ பெரியோர் பிரமபுரத்துத் தகரபுண்டரீகாம்பரமத்தியிலே காண்கின்றனர்; நீயும் அங்ஙனமே செய்" என்று (யோகயாஞ்ஞவற்கிய) ஸ்மிருதியினும் கூறப்படலான், பிரமம் தகரபுண்டரீகத்துள்ளிருப்பதாயும், அது வழிபடற் பாலதாயும் கூறப்பட்டது. ஆகலின், பிரஞ்சோதிசொரூபமுடையதும், முக்தர்களால் அடையற்பாலதும், உமை என்னும் பராசத்தியோடுசேர்ந்ததுமாகிய பரப்பிரமம் தகரபுண்டரீக ஆகாயத்தியிலிருப்பதும் அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்களை இயல்பாகவுடையதும், உபாசிக்கற்பாலதுமாமென்சித்தித்தது. (ஙஉ)

(கூ) பிரமிதாதிகரணம்.

பின்னர்ச் சிவபெருமான் மற்றோர் வடிவமாக உபாசிக்கப்படுதல் கூறப்படுகின்றது.

ஸஞ்ஞாதெவ ரூபிதம் (க. கூ. உகூ)

(அஃது) சுருதிபற்றியே (அவர்) *அளக்கப்பட்டனர்.

அங்குஷ்டமாத்ரஃ புருஷோ மத்ய ஆத்மனி திஷ்டதி।
ஈஶானோ பூதபவ்யஸ்ய ந ததோ விஜுகுப்ஸதே॥

(கட. ச. கஉ)

"அங்குஷ்டப் பிரமாணத்தினராகிய புருஷர் இதயமத்தியில் நிற்பாராயினர்; இவர் இறந்தகால எதிர்காலத்துக்கும் ஈசானராதலின், (எவர்க்கும்) அஞ்சுவாரல்லர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியே விஷயம்.

சண்டு அங்குஷ்ட அளவினராகக் கேட்கப்படும் புருஷர் சிவபெருமானு? ஆன்மாவா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஆன்மா என்ல் யுக்தம்;

ஸ விஶ்வக்ருதவிஶ்வவித்தா புராணாயிவஷ்வரத்மா ஸுகேஶீ। ஹிரண்மயே பராவதி த்ரயோ விஷ்கம்பா ஹிரண்யஸ்தேன (சுவே. இ: எ, அ)

"அவன் விசுவரூபியும், மூக்குணமுடையனும், மும்மார்க்கமுடையனும், பிராணநிபனும், தனது கன்மவசத்தாற் (பிறவிதோறும்) சரிப்பவனும் ஆனின்றன்; அவன் அங்குஷ்ட அளவினனும், இரவிதல்லியரூபனும், சங்கற்பாகங்காரங்களோடு இசைந்தவனுமாம்" என்னுஞ் சுருதியினல் அவன் அங்குஷ்ட அளவின்னுதல் சித்தித்தலினுலும்,

மத்ய ஆத்மனி திஷ்டதி (கட. ச. கஉ)

"ஆன்மாவின் மத்தியில் நிற்கின்றன்" என்றது அந்தப் புருஷன் சரீரத்தினுள்ளே இருப்பவன் எனப் பொருள் அறியப்படலானுமாம்; வியாபகராகிய சிவபெருமான் அன்னெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். அங்குஷ்ட அளவினர் சிவபெருமான் எனல் யுக்தம்;

(ஜீவாயுமாகும்புரு ஷாங்குட்டப்பிரமிதிநிலைவிரும்பாம
லவனேயுன்தீசானத்திருநியாற்பரமென் றுரிச்சயித்தோன்
தெரிபும்வேதஞ்சாற்பிரமாணனிர்த்தெரிக்குஞ்சுருதிகருத்தை
பிறவின்பெருமைசண்டதேயாகுமென்பாலாயலல்லவே.

(சித்தாந்தவினேம. கூ)

ரஸ்ரதெர ஆதிதவுவுவு (கட. சு. சவ)

"இறந்தகால எதிர்காலத்துக்கு ஈசானர்" என்றற்றொடக்கத்த சருதி சிவ பெருமானுக்குரிய லிங்கசப்தமுடைமையின்;

ஸவெஷ்யஷ்வஸஷவஹஸவெஷ்ரஸ்ரஸ்ஷஸ்ரஸ்ரஸ்ர

தே தெவா ரூ ஒ ஸ்யாயணி (அதர்வசிர)

"அந்தத் தேவர்கள் உருத்திரரைத் தியானிக்கின்றார்கள்" என்னும் அதர்வசிரச்சுருதியே விஷயம்.

சிவபெருமானை உபாசிக்கத் தேவர்களுக்கு அதிகாரம் உளதா? இலதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூர்வபக்ஷம்) அது கூடாது. அவரவுடையனும், வன்மையுடையனும், வித்துவானும், சாஸ்திரத்தினால் நிஷேதிக்கப்படாதவனுமன்றே வைதிக கருமத்திற்கு அதிகாரியாவன். தேவர்களுக்கு வன்மை இன்று, சரீரம் இன்மையான். சரீரமுடையரன்றே ஒருவரைத் துதி தியான முதலிய செய்யச் சமர்த்தராகின்றனர்.

ஸ ஹெ ஹ வ்ருத்ராய வ ஜ்ரமுத்யமுத (யசு. வே. சு. நி. க. க)

"இந்திரன் விருத்திராசுரனுக்கு (விரோதமுற) வச்சிராயுதத்தை ஓங்கினன்" என்றற்றொடக்கத்த பிரமாணமுண்மையின், அவர்கட்குச் சரீரமுளதாதின் நீதே என்னின், அன்று; விதியொன்றை விளக்கும்பொருட்டு உபயோகமாயிருக்கும் வாக்கியங்கள் அந்த விதியொழிந்த மற்றொன்றைச் சுட்டுமோதின் ருமாதலின்,

அவர் சரீரமுடையராயவிடத்தும் சிவபெருமானது பதத்தை நோக்கி அவர்களுக்குஞ் சிவபெருமானுக்கும் பதம் ஒன்றுமாதலின்.

ஸ்வர் யே தெவெ ஸுமஃ ஸுவர்கோ ஹ்யதெவா ரூ ஒ ஸ்ருஷ்டீ கொ ஸுவாதீ (அதர்வசிர)

"தேவர்கள் சுவர்க்கலோகத்தை அடைந்தனர்; அத்தேவர்கள் யார்? என உருத்திரரைக் கேட்டனர்" என்னுஞ் சுருதியினால், சுவர்க்கமாகிய உலகமே உருத்திரராகிய பரப்பிரமத்தின் பதமாக அறியப்படுகின்றது. அதுவே தேவர்களுடைய பதம்.

ஸுவ்ராஜ்ய ஸ்வாராஜ்யம் (தைத். க. சு)

"சுவர்க்கராச்சியத்தை அடைகின்றான்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளில் முத்தனும் சுவர்க்கராச்சியத்தை அடைவதாக அறியப்படுகின்றது. அன்னன் அவர்கட்கு (தேவர்கட்கு) ஞானமும் இன்று. உபாயனாகிய கர்மஞானமாக எதிலும் வேதாத்தியயனமில்லாவிடத்து, அவர்கட்கு வேதாந்த விசாரமின்மையின், பிரம்ஞானம் எய்தாது. அதிற்றி, அவர்கள் சாஸ்திரத்தினால் உபாசனைக்கு விலக்காவர் என்பது. ஆகலின், தேவர்கள் பிரமோபாசனைக்கு அதிகாரிகளல்லராம் எனின்.

(சித்தாந்தம்) பிரமேசுவரனைக்குத் தேவர்கட்கும் அதிகாரம்உளது; யாதினுலெனின், அவர்களுக்கு ஆசையுண்மையின். வெபெருமானுடைய பதமும் தேவருடைய பதமும் ஒன்றன்று. சுவர்க்கசப்தம் சாமானிய மாக இன்பத்தை உணர்த்துமேனும், பிரகரணத்தினுல் அது விசேட இன் பத்தைக் குறிக்கின்றது; எங்ஙனமெனின், ஈசுரசப்தம் (சாமானியமாக) எசமானனை உணர்த்துமேனும் பிரகரணவசத்தினுல்,

உவெயாதீஸ்வரஸ்ஸெஸ்வ யொகக்ஷேமஸ்-ஸவிஸுயெ

"யோகக்ஷேமசித்தியின்பொருட்டு ஈசுவரனை ஒருவன் அடையற்பாலன" என்றற்றொடக்கத்த வாக்கியங்களில், ஈசுவரசப்தம் தேசத்துக்கு அதிபதி யாயிருக்கின்ற அரசனையே குறிக்கின்றது; அம்மொழி பின்னர்ப் பிரமத் தையுற்றுப் பேசும் பிரகரணத்தில் நிரதிசய ஐசுவரியத்தையுடைய பிரமத் துக்கே பெயராகச் செல்கின்றது. அங்ஙனம், இன்பத்தை உணர்த்தும் சுவர் க்கசப்தமும் பிரகரணத்தினுலும், பிற பிரமாண உபபத்தியினுலும் அழியும் மாலியதாதல் சாதிசயமாதல் முதலிய குற்றங்களினுல் மாசு ஏறிய அற்ப இன்பத்தையுடைய தேவருலகத்தைக் குறிக்கின்றது; அது பின்னர் நிரதி சய இன்பசொரூபமுடையதாகி மீண்டு பிறப்பின்கட் செலுத்தாத இலக்ஷ ணமுடைய பரப்பிரம சிவனுருடைய பதத்தை குறிக்கின்றது. ஆகலின், தனக்கு மேலான தொன்றையுடைத்தாதல் முதலிய குற்றமுடைய சுகபதத் தில் வசிப்பவர்கள் நிரதிசய இன்பமுடைய பிரமபதத்தில் ஆசையுறுவது இயற்கையே. அர்த்தவாதப் பிராமண்ணியத்தினுல் அவர்களுக்கு வடி வுடைமைபற்றி (கன்மாதிகார) சாமர்த்தியமும் உண்டு எதனுலெனின்,

தயா சூழிதெரா யஷ்வஃ (தைத். பிராம்மணம். உ. க. இ. கூடு);
சூழிஹி-ஷ்வெயுஷஜ்ஞ (யசுர். வே. எ. ச. கஅ. க)

---

*அயனெடுமாலிந்திரன்சந்திராதித்தமரெலாஞ்
சயசயவென்றுழப்போதுபணிவனதண்கடல்சூழ்
வியனிலமுற்றுக்கும்விண்ணுக்குநாகர்வியனகர்க்கு
மியபரம்பரனவின்னம்பரான்றனிணையடியே.
(திருவின்னம்பர், காவு, க)

அரியயனிந்திரன்சந்திராதித்தமரெல்லா
மூரியவின்கொற்றக்கடைத்தலையாருணங்காக்கிடந்தார்
பரிதருபுன்சடைப்போக்குமுனிவர்புலம்புறின்று
சொரிதருசெஞ்சடையேகம்பவெள்ளேறுருக்குறிப்பே.
(திருக்கச்சியேகம்பம், காவு, எ)

படிப்பதவன்காலனைமுன்பணைத்தோளியோர்பாதியதா
வேடிதலெனெண்ணின்றவிமையோர்கடோழுதேத்த
வாடிதக்கன்.
(திருவக்கரை, ஞான, உ)

"ஆதித்தியன் பூயம்; அக்கினியானவர் பனிக்கு ஔஷதம்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றுற் குணவாத அனுவாதங்கள் தமக்குரிய அர்த்தத்திலே தாற்பரியமில்லையேனும்,

உ ஹ்ரா வ்ரத்ரீய வஜ்ரேணாயஹந் (யசுர். வே. சு. நி. க. க)

"இந்திரன் விருத்திரனைக் (கொல்ல) வச்சிரத்தை உயர்த்தினன்" என்றற் றொடக்கத்த அர்த்தவாதங்கள் வேறு பிரமாணங்களினால் விரோதமுறுது, பிரமாணமாகத் தம்பொருளிலே தாற்பரியமுளவாகக் காணப்படலான், (தேவர்களுக்குள்ள) மிகுந்த சக்தியினால் வேதார்த்தங்கள் தாமே அவர்க்குப் புலப்படுதலாலாவது, முன்னர்ப்படித்த வேதங்களே மறவாதிருத்தலினாலாவது அவர்களுக்கு ஞானம் உளதாகின்றது. சாத்திரம் பொதுவுற உபாசனையை விதித்தமையான், (உபாசனைக்கு) அதிகாரராதலே நீக்குதல் கூடாமையின், தேவர்களே நீக்குதல் கூடாதாயிற்று. ஆகலின், பிரமவித்தைக்கு அதிகாரிகள் தேவர்கள். (உஇ)

தேவர்களுக்குச் சரீரமுதலிய உளவாமிடத்து விரோதமுளதாம் எனச் சூத்திரகாரர் ஆக்ஷேபித்துப் பரிகரிப்பாராயினர்.

விரோயஃ கூர்ணீதி வெஹாதெநக வ்ரதிவதேத்-ஸ-ஹ நாஸ்.
(க. கூ. உஅ)

(கூக) (யஞ்ஞ) கர்மத்தில் விரோதமுளதோ எனின், இன்று; அநேக (சரீரத்தைப்பற்றிய) கொள்கை உண்மையின்.

(ஆக்ஷேபம்) நாநா தேசங்களினும் இயற்றப்படும் (பற்பல) யஞ்ஞங்களில் அங்கங்கே வரிக்கப்படுந் தேவர்கள் (சேறற்குச்) சரீரமெடுக்குங்கால் யாண்டும் ஒரே காலத்தில் சாந்நித்தியராகக் கூறப்படுகின்றனர்; அது பொருந்தாது. இவ்வனம் யஞ்ஞவிஷயத்தில் விரோதமுறுகின்றதே எனின்,

(உத்தரம்) அவ்வனம் இன்று; *சௌபரி முதலாயினோர் ஒரே காலத்தில் அநேக சரீரங்களே எடுத்தாராகக் காணப்படுகின்றது. ஆதலிற் றிறமன்று விரோதமின்று. (உக)

---

*சௌபரிமுனிவர் ஒருவர். மாந்தாதா என்னும் நற் அரசருடைய புதல்வியர் ஐம்பதினாயிரவராகிய செய்து அவ்வைம்பதின்மர்க்கும் தமது ஆச்சிரமத்திலே நனித்தனி மாளிகை முதலாயின அமைப்பித்து அவ்வம்பதின்மர் மனைகளிலும் ஒருவராய ஒருவர் அறியாவண்ணம், அவ்வவரிடத்தித் தனித்தனி வடிவங்கொண்டு ஓரோகாலமும் அவ்வவரைப் பிரியாது நெடுங்காலம் போகாற்றுத்து, பதிர பெரும் நிறைவு வாழ்ந்திருந்தார் என்று விஷ்ணுபுராணம் நான்காம் அம்சத்து மூன்றாம் அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

யஜ்ஞகர்மத்தில் விரோதம் வேண்டாம்; வேதசப்த விஷயத்தில் விரோதம் எழுகின்றதே எனின்,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ஸ்மர்யதே ஹ்யபி வேதோ வ்ருஹவாத்ரீ கூஷ்ணாஜிநாஹ்யாம் |

(சு. சூ. உள)

(சூஉ) வேதத்தைப்பற்றி (விரோதமுளதே) எனின், இன்று; பிரத்தியக்ஷாநுமானங்களிஞல் அங்கிருந்து உற்பத்தியுறுதலின்.

(ஆக்ஷேபம்) யஜ்ஞவிஷயத்தில் விரோதமின்றேனும், வேதசப்த விஷயத்தில் விரோதமுளதாகின்றது. எங்ஙனமெனின், தேகம் அவயவத்தோடியைந்திருத்தலின், தேவர்களுக்கும் அநித்தியம் சகசமே; ஆகலின், இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கும் உற்பத்தி உளதாதலிற்றடையில்லை. அங்ஙனமாயின், அவர்கள் பிறப்புக்கு முன்னும் இறப்புக்குப் பின்னும் வைதிக இந்திராதி சப்தங்கள் பொருட் சூந்யமாயேனும், அநித்தியமாயேனும் இருக்கலாம். அவ்வேதசப்தங்கள் அநித்தியமாயின், (அவை) பௌருஷேயமாய், விதிநிஷேதவாக்கியங்கள் அப்பிராமாண்ணியமாய்ப்போம். அதனல், அவ்வேதங்களிற் கூறிய கன்மங்களுஞ் சித்தியாகா. அநேக அநர்த்தங்கள் விளைய நேரும். ஆகலின், வைதிகசப்த விரோதத்தைப் பரிகரிக்குமாறு தேவர்கள் சரீரமுடையராதலே அங்கிகரிக்கலாகாதாம் எனின்,

(உத்தரம்) ஆகாது; அங்கிருந்து, அஃதாவது, இந்திரன் முதலிய வைதிக சப்தங்களிலிருந்து இந்திரன் முதலிய அர்த்தங்கள் சிருட்டிக்கப்பட்டன. இந்திராதி சப்தங்கள் வியக்தியைப் (பொருளைக்) குறிக்குமாயின், அப்போதன்றே இந்திராதி சப்தங்களினுற் சுட்டப்பட்ட பொருள் அழியுங்கால், அந்த வேதவாக்கியப் பொருள்களுக்குப் பொருளின்மையும் அநித்தியமும் நேரும். கவாதி சப்தம் போல இந்திராதி சப்தங்களுக்கும் ஆகிருதி (வடிவு) வாசகமாத்திரம் கூறப்படுகின்றது. என்ஙனமெனில் குலாலன் கடமுதலிய சப்தங்கொண்டு மனசில் உதித்தவாறு அவ்வாகாரத்தை நினைந்து கடாதிகளைச் சிருஷ்டிக்கின்றனனே, அங்ஙனமே முன்னிய இந்திரன் ஒருவன் இலனுங்கால், பிரமா வைதிக இந்திராதி சப்தத்தினுல் மற்றோர் இந்திரன் முதலியோர் ஆகிருதியை நினைந்து அந்த ஆகாரமாய் மற்ற இந்திரன் முதலாயினரைப் படைக்கின்றனர். ஆகலின், இந்திரன்முதலிய வியக்திகள் காசமுறினும், அந்தந்த ஆகிருதி ஒழிவிலவன்றாய், அதனல் வைதிக சப்தங்கள் நித்தியமாயுறுதலின் விரோதமின்மை. இதற்குப் பிரமாணம் என்னை எனின்,

ஆ வெதெந ரூபெவெ வ்ருகரோஸு வதாவதீ வ்ருவாவதீம்

(தைத். பிரா. உ. கூ. உ. அ)

வஹ-ஸ்ரீதிவ்யாஹரத்ஸு-ஸ்ரீஷ்வஜத (தைத். பிரா. உ. உ, ச. உஉ)

வவெ-ஷ்டாஸு வநாரோதீ கூர்-ஸ்ரீணி அ வ்ருயக்ஷ்யத |

வெஷ்டாஸ்வாஹு வவாதெள வ்ருயக்ஷ்வோரா ஸ்ரீர்-ஜெ॥

(மனு. க. உக)

"பிரஜாபதியானவர் சத்தும் அசத்துமாகிய ரூபங்களை வேதங்களினுல் இயற்றினர்" என்றும், "அவர் பூர் என்று கூறிப் பூமியைப் படைத்தனர்" என்றும், "எல்லோர் பெயரையுங் கன்மங்களையுந் தனித்தனி வேதசப்தங்களினின்று முதன்முதற் படைத்தனர்" என்றும் முறையே கூறும் சுருதி ஸ்மிருதிகளே பிரமாணங்கள். (உள)

கூதி வவ அ நிதூக்ஷ் (க. கூ. உஅ)

(கூக) ஆதலினலும் நித்தியத்துவம்.

ஆகலின்,

ஜ்ஞாகூ்கொ வ்ருணீதெ (ஆபஸ்தம்ப பிறவரசூத்திரம். க. எ)

"மந்திரம் இயற்றினோரை அவன் வரிக்க"

விஸ்வாமித்ரவ்ருஹ-ஸ்ரீதம ஊவதி (தைத். சங். நி. உ. கூ. கூ, ச)

"இது விசுவாமித்திரசூக்தம்" என்னும் வாக்கியங்களான் விசுவாமித்திரர் முதலாயினோர் மந்திரகர்த்தாக்களாயினும், விசுவாமித்திரர்முதலிய மொழிகள் ஆகிருதிநிமித்தமாயிருத்தலின், மந்திரமும் பிராம்மணமுமாயிருக்கும் வேதமானது நித்தியம் என்பது தேற்றம். எதனலெனின், பிரமா வைதிக சப்தங்கொண்டு (படைக்கற்பாலனவாகிய) பொருள்களை நினைந்து, பின் அவற்றைப் படைப்பாராயினர்; (அவர் உபாத்தியாயர் ஒருவரிடத்துக்) கல்லாது, மந்திரங்களைப் பார்க்குஞ் சத்தியோடிசைந்தமையின். அங்ஙனமே கைமித்திகப்பிரளயமுடிவில் முந்தியயுகத்துள்ள விசுவாமித்திரர் முதலாயினோருடைய விசேஷவடிவங்களை அந்தந்த வைதிக சப்தங்கொண்டு நினைந்து அதே வடிவத்தையுடைய பிறரையும் (விசுவாமித்திராதியோரை யும்) அவ்வச்சத்தி விசேஷங்களையுடையராகப் படைக்கின்றனர். விசுவாமித்திரர் முதலியோருங் கல்லாது தாந்தாமே வேதமந்திரங்களைப் படிக்கின்றனர். ஆகலின், அவர்கள் மந்திரகர்த்தாக்களாதலும் வேதம் நித்தியமாதலும் ஆகும். (உஅ)

(தூக்ஷ்ஷ்) நைமித்திகப்பிரளயத்தில் இவ்வனம் ஆகாசம், பிரணவம் ஆகிய மூன்றும் வேதசப்தமும் ஒழியும் பிராகிருதப் பிரளயத்திலே வேதம் நித்தியமாதல் எங்ஙனமெனின்;

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ஸர்வ நாமரூபவிகல்பாவ்யாக்ருதாவித்யாலிங்கோபாதி ஸ்வ தெ்ன (க. கூ. உகூ)

(கூசு) ஓரே பெயரும் வடிவும் உண்மையின் உலக ஆவிருத்தியிலும் விரோதமின்று; வேதத்திலும் வ்ருஷ்டியிலுங் காணப்படலான்.

படைக்கற்பாலனவாய பொருள்களுக்கு அதே வடிவும் உண்மையின், பிரகிருதிப்பிரளயமுடிவில் மீள உளதாகும் உலகத்தில் யாதும் விரோதம் இல்லை. அங்ஙனமே சர்வஜ்ஞரும், சர்வசக்தியினரும், விசுவாதிகரும், ஆதிகர்த்தாவுமாகிய சிவபெருமான் முந்திய உலகத்தின் நிலையை உணர்ந்து அதே வடிவமாக உலகத்தைப் படைக்கின்றனர். வேதமனைத்தையும் முற்றெடர்ச்சிப்படி நினைந்து புத்திரத்தன்மையுற்ற பிரமாவுக்கு அவற்றை அருளுகின்றனர். இது எங்ஙனம் பெறப்பட்டதாலோ எனின், சுருதி ஸ்மிருதிகளான் என்க.

ஸ்ரீயுர ஆஜிஹ்ளா யாதா யயாவ்ரீவ்ருகேஷ்வயஸ்।
திவஞ்ச வ்ரயிவீஞ்சாஜஸ்ரிக்ஷ்டியொவ்ருவ்ருஷே ।

(தைத். ஆரணி. கo. க. கச)

யொ ப்ரஹ்மாணம் விதயாதி வ்ரீவ்ருவம் யொ வெதெ வெதாம்ஶ்ச ப்ரஹ்மணொதி தஜ்ஜெ (சுவே. சு. கஅ)

"தாதா (வாகிய சிவபெருமான்) முன் போலச் சூரியசந்திரரையும், ஆகாயம் பூமியையும், அந்தரிக்ஷ சுவர்க்கத்தையும் சிருட்டித்தனர்; பிரமாவை முதற்கட்படைத்து அவர்க்கு *வேதத்தையும் அருளினர்" என்ற சுருதிகளும்,

கூவ வஸவ வஹஜ்ரொஜ தாவ்ரு வீயுர்ப்ரவோவ்ருஜஸ்।
திவ்ஞ்சீஜவஜெஜீம் வஹஹஸ்ராயஸ்ரு வஸ்வ்ருஜஸ்।
கஸ்மிம் ஜஜ்ஞே வ்ருயம் ப்ரவோவ்ரு வவ்ருமொக வித்தாஹோ।

* "வேதத்தையும்" என்ற உம்மையினாற் புராணங்களும் கொள்ளப்படும். இவ் வுண்மையை

தயாவி வ ஹொடெவொ விஹாதெகுக உவாவயொர்।
அஜ்யாவயதியம் வெதாம்ரூராணாதி ஆ ப்ரீவ்ருதே॥

(சங். தை. கூ. ஒச)

"அங்ஙனமாயினும் முதற்கண் எங்களுக்கு (பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கு) வேதங்களையும் புராணங்களையும் தந்தித்த அந்த மகாதேவர் எங்கள் இருவருள்ளும் ஒருவர் போற் பிரகாசிக்கின்றார்" என்னும் சங்கரசங்கதையினால் உணர்க.

ஆபஸ்தம்ப விதியை வஸிஷ்ட வசனம் வெளிப்படுத்துகிறது.

(மது. க: அ, சூ)

"அவர் முதற்கண்ணே ஜலத்தை உண்டாக்கி அதில் வீரியத்தை விட்டனர்; அது ஆயிரங் கிரணத்தையுடைய சூரியன்போற் பிரகாசமுடைத்தாய், ஓர் சுவர்ண அண்டமாயிற்று; அதிற் சர்வலோகபிதாமகராகிய பிரமா தாமாகவே பிறந்தனர்; இப் பிரமாவை முதற்கண்ணே படைத்து அவர்க்கு வேதங்களை அருளுகின்றனர்" என ஸ்மிருதியினும் கூறப்படுகின்றது. ஆகலின், உலகமுழுமையும் பிரகிருதிப் பிரளயத்துக்குப் பின்னர்ப் புதிதாய் உளதாயவிடத்தும் வேதம் நித்தியமே. (உசு)

சூத்திரகாரர் மதாந்தரங் கூறுகின்றனர்.

ஸ்மார்த்தம் ஹவாத நயிகாநாம் ஜைமிநிஃ (க. கூ. கூ0)

(கூடு) மது (வித்தை) முதலியவற்றிற் கூடாமையின், அவர் அநதிகாரமுடையர் (என்பர்) ஜைமினி.

மதுவித்தை முதலிய உபாசனைகளில் வசுக்களும் மற்றைத் தேவர்களுமே உபாசிக்கற்பாலரும் அடையற்பாலருமாயிருத்தலின், ஒரே வஸ்துவானது கர்த்தாவாகவும் கன்மமாகவும் இருத்தல்பற்றி வசுவாதிகர் உபாசிக்கற்பாலராகார். மேலும், வசுவாதியர் தாமேயாயிருத்தலினால், வசுவாதித்துவம் மேலே அடையப்பட்டதாயிருக்க, (அது) அடையற்பாலதாய பொருளாதல் கூடாது. ஆகலின், வசுக்களும் மற்றைத் தேவர்களும் மதுவித்தை முதலியவற்றிற்கு அதிகாரமுடையரன்றென ஜைமினி கொள்கின்றனர். (கூ0)

ஜ்யோதிஷி ஹாவாது (க. கூ. கூக)

(கூசு) *சோதியில் (அவர்கள் அதிகாரம்) உண்மையானும்.

பரப்பிரமசோதியானது சாதாரணமாய் (மனிதர்களோடு கூடத்) தேவர்களால் உபாசிக்கற்பாலதொன்றாயினும்,

தத்தேவா ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதி ராயு ஹோபாஸதே இதி (பிரு. சு. ஈ. கசு)

"சோதிகளுள்ளே சோதியாம் அவரைத் தேவர்கள் உயிராயும் அமிர்தராயும்

---

*சொற்றெரியாப்பொருள்சோதிக்கப்பானின்றசோதிதான்
மற்றறியாமையார்சுடர்க்கைதுண்மன்னுமே.
(திருவிழிமிழலை, ஞான, கo)

ஒதியாருமறிவரிலையொதியுலகெலாஞ்
சோதியாய்நிறைத்தான்சுடர்சோதிப்சோதியான்.
(திருவையாறு, ஞான, கo)

உபாசிக்கின்றனர்" என்னுஞ் சுருதியிலுல் தேவர்களுக்கும் பிரிதர்களைப் போலப் பரப்பிரமகோதியை அடைய அதிகாரமிருப்பதாகக் கூறப்படவான், மற்றோர் மதுவித்தியாதி உபாசனையில் அதிகாரமில்லை என்பது நியாயசித்தமாயிற்று. (கூக)

சூத்திரகாரர் தமது கருத்தைக் கூறுகின்றனர்.

ஹாலஹ வாஉராயணொzவி ஹி (க. கூ. கூஉ)

(கூஎ) ஆயின், பாதராயணர் (அவர்கட்கு அதிகாரம்) உளது (என்கின்றனர்); (கூடுமா)கலின்.

வசுக்களுக்கும் மற்றைத் தேவர்களுக்கும் மதுவித்தை முதலியவை களில் அதிகாரம் உளதென வாதராயணர் கொள்கின்றனர். அவர்கள் வசுக் களாயிருப்பினும், அவர்கள் வசுக்கள் வடிவமாகவே பிரமத்தை உபாசித்து, மற்றோர் கற்பத்தில் வசுத்துவ முதலியவற்றை அடைதல் கூடும். ஈண்டுப்பிர மமான்னது காரியம் காரணம் என்னும் இருதிறத்ததாக உபாசிக்கற்பாற்று.

. சுவெள வா சூஜிதெ்யா ஷெவஜ்ஜா (சாந். கூ. க. க)

"இந்த ஆதித்தியனே தேவர்களுக்கு மது" என்று ஆரம்பித்த சுருதியா ன்னது ஆதித்தியர் வசுக்கள் முதலாயினோருடைய நாமரூபங்களுத்தியதோ டியைந்த காரியரூபமாகிய பிரமம் உபாசிக்கற்பாலதென உபதேசிக்கின்றது.

கஉ கத ஜய்ஜ்ஜ உதெ்யதெநொதெதா நாவுதெதா।

(சாந். கூ. கக. க)

"அங்கிருந்து அவன் மேலே எழுந்தபோது அவன் *உதயாஸ்தமனம்

---

*ஜிஜாதிதெ்யா ஹ்யுஜாகாரொ வ்ருதிஜாதி நிரஜாழி।
நாவுதெதி நொதெதி கூயா வ்ஸஜ்யா ஊவாவுதெஹ।
உதெகெந விநா வஸஜ்யா ஜவஹொதெதெ வி-ஜ்நாதெவீ।
.....வரொ தகெவ வா வஸஜ்யா வஜ்ரிஷ்யதெ॥

(ஞானசித்தி)

அகலமாமாகாயத்தினமர்ந்ததோர்ஞானதீத்தன்
விகலமாயுதியானத்தமேவிடான்சந்திதன்னே
விகலதவியற்றுமாறதெங்ஙனமென்றென்றெண்ணி
முகில்சொரிந்தமின்றிமுழித்திதீசர்நியேல்லாம்.

(சுவாமிநாததேசிகர் சதகாரியம்)

காலிலுன்னைரம்விதம்பிடைக்காசதனிலவ்வும்
பரிலச்சுடர்த்தயமீதின்மையாற்பரனு
மிரதநேர்படக்கண்டவினன்றமெயித்த
மிரத்தாதிகொண்டிதற்குரைதலிலையப்பரால்.

(சிருஷ்டியாட்புராணம், வாதஇருடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம், கூக)

அடையமாட்டான்'' என்றற்றொடக்கத்த சுருதியினால் ஈமரூபநிருத்தியும் ஒழிந்தவற்றுக்கும் ஞாயிற்றுக்கு அந்தரியாமியாம் காரண ரூபமாகவும் பிரமம் உபாசிக்கற்பாலதென உபதேசிக்கப்படுகின்றது. (காரியம் காரணம் என்னும்) இருபிரகாரமாகப் பிரமத்தை உபாசித்தமையிலே, அதன் பலம் (முறையே) கற்பாந்தத்தில் வசுவாதியாதலும், பிரமத்தை அடைதலுமாம்.

ஸ ய ஏததெவஸ்ய தம வெத வஸூனாஞ்ச மநுஷ்யாணாஞ்ச ஜ்யோக்
ச்ரிதெவ ஸ ஏவமெததெவாஸ்ய தம ஏஷ்யந்த்யஸ்யை |

(சாந். கூ. சு. கூ)

"(ஆண்டு) இந்த அமிர்தத்தை இங்ஙனம் அறிபவன் வசுக்களுள் ஒருவனாகி, அக்கினிவாயிலாக அமிர்தத்தைப் பார்த்து மகிழ்வடைகின்றனன்'' என்றற்றொடக்கத்த சுருதிவாக்கியம் வசுமுதலாயினோர் ரூபத்தை அடைதலாம் பயனைக் கூறுகின்றது.

ந ஹ வா அஸ்ய உதெதி ந நிம்லோசதி ஸகந்நேவ வை
வா வெஷ்ட அஸ்தமிய ஏவ தாவதெவ ப்ரவெஷ்டவமிஷ்டம் வெத |

(சாந். கூ. கக. கூ)

*"பிரமஞானத்தை அறிபவனுக்குச் சூரியன் உதிப்பதும் இல்லை, அஸ்தமிப்பதும் இல்லை, எதனாலெனின் ஒரேமுறையில் யாவுந் தினமாகின்றது'' என்னுஞ் சுருதியானது பிரமத்தை அடைதலாம் பயனை உபதேசிக்கின்றது. ஆகலின், தேவர்களுக்கு மதுவித்தை முதலியவைகளினும் அதிகாரம் உளதாகின்றது. எப்பிரகாரத்தானுந் தேவர்கள் பிரமோபாசனைக்கு அதிகாரிகள் என்பது. (கூ)

(அ) அபசூத்திராதிகரணம்.

(க. கூ. உச) என்னுஞ் சூத்திரத்தினால் மனிதர்க்குப் பொதுவுற அதிகாரம் நேர்வதாக, அதில் விசேஷம் கூறுகின்றனர்.

ஸுகஸ்ய ததநாதராஸ்ரவணாத்தத்ராத்ரவணாத்ஸூச்யதெ ஹி |

(க. கூ. கூக)

---

* நதஸ்ய ஹ ப்ரஜாயை க்ஷயம் ராதேரன நைவ ச நைனஷ்
வாதம் ஹ ப்ரஜாயை க்ஷயம் திவாராதேரன ச வஜ்ஜயேத்)

"வெற்றிபெருமானே! பகலிற் பூசை செய்யாத, இரவிலும் அங்ஙனஞ் செய்யாத, பகல் இரவொழித்த நேரத்தெல்லாம் பூசிக்க" என்னுஞ் வொகம்சலோக்தப் பொருள் சக்கரவர்த்தியை கேவலராவதை என்னும் பகலிரவொழித்த கர்த்தாவை யிலேகின்ற வேபீரான எல்லாவும் வழிபட்டபடியால் எனபதாம். இதனாலே "ஸர்வகாலமும் நம்மடியேன் திருக்கையெழுதினவே" என்ரீர் வேலோரும்.

(கூஅ) அண்ணைப்பற்றிய இகழ்மொழியைக் கேட்டவனை யாதும் அதுபற்றி (ஆசாரியரிடத்தருக்கு) ஓடிவைபவனும் அவன்து துக்கம் சூசிப்பிக்கப்பட்டமையின்.

சூஜஹாரெசோரு-ஞெரு நஎெநவ ஈ-வெநாஆவயிஷ்ஷ்ஷாஸ்
(சாந். ச. உ. இ)

"சூத்திர! நீ இவற்றைக் கொணர்ந்தனை; அந்த வாயினலேமாத்திரம் நீ என்னைப் பேசப் பண்ணினை" என்னுஞ் சாந்தோக்கிய சுருதியே விஷயம்.

ஈண்டு ஆசாரியர் சிடனைச் சூத்திரன் என்று விளிக்கின்றனர். ஆகலின், சூத்திரர் பிரமவித்தைக்கு அருகரா? அல்லரா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபகூஷம்) அவர்களுக்கும் அதிகாரம் உளது; ஆசையுண்மையின். மூவருணத்தார்க்கே என்னும் நியமம் இன்று; மூவருணத்தரல்லராய் தேவர்கட்கும் அது உளதாகக் காண்டலின். தேவர்களுக்கு அது உபயனம் வேதாத்தியயனமில்லாவிடத்தும், இயல்பாகவே வேதார்த்தம் விளங்குதலின் ஞானம் உளதாகின்றது. சூத்திரர்க்கு இது எங்ஙனங் கூடுமென ஆசங்கித்தல் ஆகாது, இவர்களுக்கும் புராணசிரவணமுதலியவற்றுல் ஞானம் உளதாதலினுலும், விஷாதஸ்தபதிகியாயத்தினுல் மகாவாக்கியசிரவணத்துக்கும் அதிகாரவுண்மையினுலுமாம்; ஆகலின், இவர்கள் பிரமவித்தைக்கு அருகர் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுவம். சூத்திரர் பிரமவித்தைக்கு அதிகாரரல்லர்; அவர்களுக்கு அத்தியயனமில்லாவிடத்து அவ்வத்தியயனவுபாயத்தினுல் எய்தும் உபாசிய மூர்த்தியினதும், அம் மூர்த்தி குண முதலியனதற்றுண்மையும் ஞானம் நிகழமாட்டாமையின். இதிகாசபுராணங்கள் வேதங்களே உபப்பிருங்கணஞ் செய்வதுபற்றி சாதனமாகின்றனவேயன்றித் தாமே சுவதந்திரமாய் இருப்பனவன்று. சூத்திரர் இதிகாசபுராணங்களைக் கேட்க ஆஞ் ஞாபித்தல் அவர்கள் பாவத்தை கூயஞ் செய்யும் பிரயோஜனநோக்கியேயாம். *விதுரரும் தர்மவியாதாதியரும் ஐஸ்வர்யாதிசயத்தில் ஆர்ச்சித்த ஞானம் அழியாதிருந்தமையின், (அவர்கள்) பிரமநிஷ்டராயினர். பிரமஞானம் உபதேசிக்குமிடத்து ஆசாரியர் சிடனை எங்ஙனஞ் சூத்திரர் என விளிக்கப்போந்தவர் என வினவின், சூத்திரவருணத்தைச் சார்ந்தவர் எனக்கொண்டு அவரைச் சூத்திரர் என்று விளித்தினர்; பின் பிரமஞானம் அடையவில்லை என்று

* விதுரர் அறிவிற் சிறந்தவர் என்றுணர்த்துமாறு மகாபாரதம் உத்தியோகபர்வத்து கடு-ஆம் அத்தியாயத்து எக-ஆம் சுலோகத்தில் அவரை மஹாமதி என்று கூறுகின்றது. இவர் மஹாப்பிராஞ்ஞர் என்பதை மகாபாரதத்தில் அக்கே எண்ணோக்க.

† தர்மவியாதர் என்னும் ஓர் வேடர் மதாப்பிராஞ்ஞர் என்று வனபர்வத்து உகக-ஆம் அத்தியாயத்து இக-ஆம் சுலோகம் கூறுகின்றது. இவர் சரித்திரம் அப்பர்வத்து உடக-ஆம் அத்தியாயமுதற் பத்து அத்தியாயங்களால் அறியப்படுகின்றது.

புத்திரனுக்கு (ஜாநசுருதி என்பானுக்கு) தக்கம் பிறந்ததாகக் காணப்படுகின்றான். அவனுக்குத் தக்கம் பிறந்தமைக்குக் காரணம் பிரமவித்தையைப் பெறுமையினாலே தன்னையுற்று அன்னம் கூறிய இகழ்மொழியைக் கேட்டமையாலும், அது காரணமாக அவன் ஆசாரியரிடத்துக்கு ஓடினமையாலுமாம். சூத்திரத்தில் ஹி என்றது ஏதுப்பொருளின் மேற்று. எதனால் சூத்திர! என விளித்தமை அச்சாதிபற்றியன்றன்றே, அதனற் சூத்திரற்குப் பிரமோபாசனை இல்லை என்றுமிற்று. (சுசு)

முன்னர்ப் போதரும் நியாயத்தினாலும் சிட்டனைச் சூத்திர! எனக் கூறினமை சூத்திரவருணத்தை நோக்கியன்றென்று கூறுகின்றனர்

கூத்ரியகூஹதிஸ்ரு (க. சூ. சுச)

(சுசு) அவன் சூத்திரியன் என அறியப்படுதலானும்.

சிட்டனைய ஜாநசுருதி சூத்திரியனாக அறியப்படலானும், அவன் சாதி சம்பந்தமாகச் சூத்திர! என்று விளிக்கப்பட்டானல்லன்.

ஜாநஸ்ரூதிஹ-ர் வைதாயணர் ஸ்ருஷ்டொயொ வஹுதாயீ வஹுபோகூ சூவ வ ஹ வவ-ர்த சூவவயா நாவயாஜ்ஞெகூ வவ-ர்த வவ ஸெ zநீதஸ்ரூ)ஜ்ஞி (சாந். ச. க. க)

"(பிராமணர்களுக்கு) அன்பினோடு கொடுப்பவனும், (சனங்களுக்கு) அதிக திரவியங் கொடுப்பவனும், தினந்தோறுந் தனது கிரகத்தில்) யாகம் அதிகம் நடைபெறச் செய்வோனுமாகிய ஜாநசுருதி பௌத்திராயணன் என்பான் ஒருவன் இருந்தனன்; அவன் தனது அன்னத்தை ஜனங்களெல்லாம் ஒவ்வோரிடத்தும் உண்ணவேண்டும் என விரும்பி, யாண்டும் இடங்கள் அமைத்தனன்" என்னுஞ் சாந்தோக்கியசுருதியினால் ஜாநசுருதி என்பான் தனிபதி எனவும், பாகஞ் செய்த அன்னத்தை மிருதியாகக் கொடுப்பவனும் எனவும் உபாக்கியான உபக்கிரமத்திற் கூறப்படுகின்றான்.

வஹ வஎஜிஹா ந வவ கூத்தாரஸ்ரூவாவ (சாந். ச. க. கி)

"உதயகாலத்தில் எழுந்தவுடன் தனது சாரதிக்குக் கூறினன்" என்னுஞ் சுருதியினால் அவன் தனது சாரதிக்குச் சொல்லி அனுப்பினனை (உபாக்கியான) மத்தியிற் கூறப்படுகின்றனன்.

ஊயꣳ ஜாயா அயꣳ ஸ்ரூஷோ யஸ்ஜாவெஹ (சாந். ச. உ. ச)

"இந்த மனைவி, நீர் வசிக்கும் இந்தக் கிராமம்" எனவும்,

தெ வெஹ தெ வெகூவணர்-ர் நாஸ் ஸஹாவ்ருவெஹ்ஸ்ரு யத்ரூ வஸ்ரு உவாஸ (சாந். ச. உ. கி)

"(தனக்குக் மேழ) இரைக்குவர் இருந்த மகாவிருஷருடைய தேசத்தின் இரைக்குவபர்ணக் (பிராமங்கள்) இவைகள்" என்னுஞ் சுருதியினால், அவ்விக பிராமங்கள் (இரைத்குவர்க்கு அவன்) கொடுத்தாகை (உபாதி யான) மூடிவிற் கூறப்படுகின்றனன். இவ்வியல்பினவாய இவ்வங்களினால் ஜாசுருதி க்ஷத்திரியகை அறியப்படுகின்றன். (கூ.சு)

உதாரது வெதராயெந ஸிஹாஸ (க. கூ. கூடு)

(கஂஂ) பின்னர் அடுத்துச் சைத்திரரதரோடு இவிங்க மூண்மையின்.

இந்தச் சம்வர்க்கவித்தைக்கு அடுத்து,

ஷு ஹ ஸௌநகஷு காவெயஃஹிவ்ரதாரிணஷு காக்ஷஸேநிம் வாரிஷ்ஷாணைள வ்ரவூஹாரீ விஹிக்ஷே (சாந். ச. கூ. டு)

"சௌனக காபேயரும், அபிப்பிரதாரிகாக்ஷசேநியும் போசனஞ் செய் யும் போது, பிரமசாரி ஒருவன் அவர்கீா யாசித்தான்" என்றற்றொடக் கத்த சுருதிகளிலே, பிராமணர் க்ஷத்திரியர்களின் தொடர்பு சம்வர்க்க வித்தையிற் காணப்படுகின்றது. ஈண்டு அபிப்பிரதாரி என்பார் சித்திர ரத வம்சத்திற் றோன்றிய க்ஷத்திரியராகத் தோற்றுகின்றனர்; காபேயர் என்னும் யஞ்ஞகுருவோடு சேர்ந்திருத்தலின்.

வாதெந வெதராயம காவெயா கவாஜயந்ந தேகாதிநரீஷு வஸ்ரஷு க்ஷகேவுஷ்மீ (தாண்டியப்பிராம்மணம். உ. கூ. டு)

"இதனற் காபேயர் யஞ்ஞஞ் செய்யுமாறு சைத்திரரதரை எனினர்; அவர் ஒருவரையே அன்னத்துக்கு அத்தியக்ஷராக ஆக்கினர்" என்னும் வாக்கி யத்தினால், காபேய யஞ்ஞகுருவோடு சைத்திரரதர் சேர்ந்திருந்தனராகச் சுருதி கூறுகின்றது. இதனால் அபிப்பிரதாரி பெயர்வேற்றுமைபற்றிச் சைத்திரரதரல்லாவிடினும் அந்த (க்ஷத்திரிய) வம்சத்துக்கு உரியர் என் பது பெறப்படுகின்றது. ஒத்தவம்சத்துள்ளவர்களே மற்றோர் ஒத்த வம்சத்தார்க்கு விசேடமாக யாகஞ் செய்விப்பவராகின்றனர். சைத்திர வம்சத்தாதலின். அவர் க்ஷத்திரியராதல் வேண்டும் என்பது

தவாவெஷ்ஷ்ரயிந-ாவெகோ க்ஷத்ரவ்ருதிஜ-ாயதெ।

(தாண்டியப்பிராம்மணம்)

"அவரிடத்திருந்து க்ஷத்திரியப்பிரபுவாகிய ஜைத்திரரதர் என்னும் ஒருவர் பிறக்கின்றார்" என்னும் வாக்கியசேஷத்தினும் தெரிகின்றது. இவ் வனமே அடுத்துக் காபேயவம்சத்துப் பிராமணனோடு சம்பந்தமுற்றவனுக்கு உறப்பட்ட அபிப்பிரதாரி என்பவர் க்ஷத்திரியர் என நிச்சயிக்கப்படுகின்ற னர். இவ்வனம் பிராமணரைக்குவரோடு சம்பந்தமுற்ற ஜானசுருதியையு

லரும் சூத்திரியர் என அழையப்படுகின்றனர். ஆகலின், சூத்திரியரே சூத்திரனென விலக்கப்பட்டனர் என்பது. (கூஇ)

நிஷாதஸ்தபதி நியாயத்தினுற் சூத்திரற்கு மகாவாக்கிய சிரவணமாத்திரத்தில் அதிகாரம் உளதாகக் கூறப்பட்டமைபற்றி, சூத்திரகாரன் கூறுகின்றார்.

ஸம்ஸ்காரபராமர்சாத்தத்ஊர்த்வம் ஜ்ஞானோத்பத்தேஸ்ஸ (க. கூ. கூசு)

(கஅக) சம்ஸ்காரபராமரிசவுண்மையானும், அதின் இன்மை கூறப்படலானும்.

உபயர்க்நெஷ்டி அ உபநீய (சாந். ச. ச. இ)

"நான் உனக்கு உபநயனஞ் செய்வேன் (என்று கூறி), அவர் அவனுக்கு உபநயனஞ் செய்தார்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிற் பிரமவித்தையின் தொடக்கத்தில் உபநயனசம்ஸ்காரங் கூறப்படலான்,

ந ஸ்த்ரீத்வே வாதிக அதிகாத் ந ச ஸம்ஸ்காரஹானித: |

(மனு. க அ. கஉசு)

ஸ்த்ரீணாமனுபநயனாத் வேதாத்யயனே வ்ரதாதீநாம் (கௌதம. க அ. இ)

"சூத்திரனிடத்திற் பாதகம் இல்லை, அவன் உபநயனத்துக்கு அருகன் அல்லன்; நான்காம் வருணத்தானகிய சூத்திரன் ஒரே பிறப்புடையன்" என்று கூறி, ஸ்திரீகளினுஞ் சூத்திரற்கு உபநயனசம்ஸ்காரம் இல்லை எனக் கேட்கப்படலான், அவற்குப் பிரமவித்தையில் அதிகாரம் இல்லை.

நிஷாதஸ்தபதிம் யாஜயேத்|

(பூருவமீமாஞ்சை. சூ. க. நிக-ஆம் சூத்திரபாஷ்யத்தில்)

"நிஷாதஸ்தபதியை யஞ்ஞஞ் செய்யப்பண்ணு" என்னும் விதியில் விரோதம் இல்லை. உபநயனம் இல்லாவிடத்துஞ் சூத்திரற்குச் சிரவணஞ் செய்யாணும் விதி இல்லை. (கூசு)

தத்பூர்வகத்வாத் வாசோ(அ)னுமானம் (க. கூ. கூஎ)

(கஅஉ) அதன் (சூத்திரத்துவ) அபாவத்தை நிச்சயஞ் செய்வதில் (ஆசாரியர்க்குப்) பிரவிருத்தியுண்மையானும்.

நைதத்ஸூத்ரோபநீதோ விவக்ஷதே(அ)தோ(அ)ந்யோ வர்ணோ பூர்வயோர்வா நைஷ்டி ந ஸ்த்ரீஷூத்ராணாம் (சாந். ச. ச. இ)

"ஆசிரியனல்லன் இன்னவன் கூறுஞ் சூத்திரன்; கொலையும் சமித்தும் கொடுத்தனை: நான் உனக்கு உபநயனஞ் செய்கின்றேன், நீ சத்தியத்தினின்று வழுவினாயில்லை" என்னுஞ் சத்திய சனத்தினில் ஜாபாலர் சூத்

நிரல்லர் என நிச்சயித்தின்னரே (ஆசாரியர்) அவருக்கு உபநயன சம்ஸ்காரஞ் செய்தற்கும், பிரமவித்தை உபதேசித்தற்கும் போக்தவமையின், சூத்திரற்கு அதிகாரம் இல்லை. (ஙஎ)

(ஆக்ஷேபம்) உபநயனசம்ஸ்காரமில்லாவிடத்து வேதோச்சாரணம் கூடாதென நிஷேதித்தல் ஒரோவிடத்திலா? (இன்றேல்) யாண்டுமா?

(பூர்வபக்ஷம்) யாண்டும் இன்று;

நவ்ரவ்ரா ஹிவ்ரா ஹாரயெடி நூத்ர வ்யாதி நய நாஸ|
(கௌதம தருமசூத்திரம். உ. ஓ)

"பிதிர்கன்மஞ் செய்யுமிடத்தன்றி வேதத்தை அவன் உச்சரிக்கக் கூடாது" என்னும் வாக்கியத்தினல், உபநயனசம்ஸ்காரமில்லாவிடத்தும் (விப்பிர) பாலனுவான் பிதிர்கன்மஞ் செய்யுமிடத்து வேதத்தைப் படிக்கலாம் என விதியுண்மையின். இதனல் வேதம் படிக்கக்கூடாதெனல் ஒரோவிடத்தி லாம். ஆகலின், உபநயனமில்லாச் சூத்திரன் பாகயஞ்ஞ செய்யும்போது வேதம் படிக்கக்கூடாதென்று நிஷேதிக்கப்படுகின்றனனன்றி, பிரமவித்தை படிக்கும்பொழுதன்றென ஆசங்கிப்ப,

(சமாதானம்) சூத்திரகாரர் சொல்வாராயினர்.

ஸ்ரவணாத்யயநாதிஷ்வ ப்ரதிஷேயாத (க. கூ. கூஅ)

(கஂஙு) வேதத்தைச் சிரவணஞ் செய்தல், அத்தியய னஞ் செய்தல், (அதன்) பொருள் அறிதல் நிஷேதிக்கப்பட லான்.

தஸ்மாத்ஸ்ரோதவ்யோ நாத்யேதவ்ய|

"ஆகலின் சூத்திரற்குச் சமீபத்தில் அத்தியயனஞ் செய்யவொண்ணுது" என்னும் வாக்கியத்தினும் சூத்திரற்கு வேதாத்தியயனசிரவணமுதலிய நிஷேதிக்கப்படுகின்றன. வேதத்தைக் கேளாதவனுக்கு வேதாத்தியயன முதலியன எங்ஙிருக்குமாவாம்!

வ்ருதெஷ்வ (க. கூ. கூக)

(கஂச) வ்ஸ்மிருதியுண்மையாலும்.

கஅ ஹாவயுவெடி்வஸ்ரணதோவ்ஜதஹ்யா ஸ்ரோதவ்ரதி
உபரண் ச்டாஹாரணெஜிஹாத்தெஷொ யாரணெ ஸ்ரரீரஹெதி|
(கௌதம. கூ. சு. க)

"பின்னர் வேதத்தைக் கேட்குங்கால், காதுகளே உருப்பொவத்திலும் மெழுகிலும் நிறைக்க; வேதங்களை உச்சரிக்குங்கால் நாவை இரண் டாகச் சேதித்தல்வேண்டும்; மனச்சிறந்த வைத்திருத்தல், சரீரம்

பேதிக்கப்படல் வேண்டும்" என்னும் ஸ்மிருதியான தும் வேதத்தைச் சிரவணஞ் செய்யுஞ் சூத்திரற்குத் தண்டம் விதிக்கின்றது. சுருதி ஸ்மிருதிகளினும் சூத்திர சமீபத்தில் அத்தியயனமுதலியன செய்வது நிஷேதிக்கப்படுகின்றமையின் அவற்கு வேதார்த்தவிசாரம் எங்ஙிருந்தாகும்! ஆகலின், எப்பிரகாரத்தினலும் பிராமணனுக்கு எட்டாம் வயசிற் செய்யப்படும் உபநயன சம்ஸ்காரமின்றி வேதாத்தியயனம் எவ்விடத்தும் எவனுக்கும் எய்தாதென்பது சித்தமாயிற்று. ஆகலின், சூத்திரர் பிரமவித்தைக்கு *அருகரல்லர். (கூ)

---

*ஸம்ஸ்கிருதேந வாக்யேந வ்யாக்ருதேந வ்யக்தீகரணேந யுக்தஸ்ய ஸ்ரோத்ரியஸ்ய வதே, ஷிஷ்டாசாரஸ்ய வாயஸ்ய ஸ்ரோத்ரியஸ்ய த்ருஷ்டோ வ்யதிக்ரம:

(வடமொழிச் சுருதியுல்லாத) சமஸ்கிருத வாக்கியங்களாலும், பிராகிருத வாக்கியங்களாலும், (அவ்வத்)தேசபாஷை முதலிய வாயிலாகவும் எவர் இயைபாகச் சிட்டாசாரத்துக்குப் போதிக்கின்றாரோ, அவர் குரு எனப்படுவர்" என்று சிவதருமோத்தரத்தினும்

ஸ்ரீத்ரயாணாஞ் விருத்தா நாம் யயாஸ்ரீணாம் தயாச்ரிதே।
ஸ்மிருதிஸ்ருவணம் வைராத்ரம் வ்ரதாணாஸ்ருவணம் வரயேத்।
கௌமுதீ ச்ரவிஷவைஷ்ணவ ஜாதாஹ்யாவைவ வியேயிதே।

"வீரத்தர்களாகிய சூத்திரர்களுக்கும் (விப்பிர) ஸ்திரீகளுக்கும் உபகாரமாம் பொருட்டு அறிஞராற் சித்தாந்த சிரவணம் புராணசிரவணம் கூறப்பட்டுள்ளன; ஷ்டாசாரர்க்கும் ஞானப்பியாசம் விதிக்கப்படுகின்றது" என்று சூதசங்ஹிதையிற் கூறப்பட்டதாக ஞானவரணவிளக்கத்தினும் உரைக்கப்பட்டிருத்தலானும், ஞானப்பியாசத்தின் பொருட்டே சிவாகமங்கள் (சமய விசேஷ நிருவாண தீக்ஷை பெற்ற) சான்கு ருணத்தார்க்கும் பயன்படுமாறுள்ளன என்று உ. உ. கூ-ஆம் சூத்திர படியத்தினுற்பெறப்படலானும், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர் முதலிய சைவ சமயாசாரியர்கள் முதலாயினோர் வேதப்பொருள்களையெல்லாஞ் தமிழிலே தேவார திருவாசகமுதலிய அருட்பாக்களாகப் பிராமணர் முதலிய சான்குவருணத் தார்க்கும் உபயோகமாமாறு அருளிச்செய்தமையானும்,

வத்யாஹ வ்ருத்தவ்ய:। யத்ராஹ வ்ருத்தவ்யம்। கர்மாஹ வ்ருத்தவ்யம்। ஹவிர்தாந வ்ருத்தவ்யம்। வ்ரஹ்மசர்ய வாவஸாந ஹ்யேவ நவ்ருத்தவ்யம் (தைத். க. ககக. க)

என்று தைத்திரீயம் கூற,

வ்ரத்யாஹுதி-ஆம் கர்மாஹுதி-ஆம் நாஹுதி-ஆம் நாஹவி।
தீக்ஷணாரணாஹ்யாவி வ்ரஹ்மசர்யாஹ்யநாஹவி।

என்று சூத்திரவிதை யஜ்ஞவைபவகண்டம் கக-ஆம் அத்தியாயத்து கூ-ஆம் சுலோகமும், வேதாரம்பாதிகாரத்து ஆறு அத்தியாயங்களினும் உள்ள மந்திரங்கள் பெரும்பான்மையினர் வாயுவுக்கு பூருவபாகத்து சான்காம் அத்தியாயமும் தேசிகசுருவாக்கியங்களையெல்லாம் தொகுத்து உதசரித்தவிடத்தும், அவை புராணமாதலுற்றிப் பாஷ்யகாரர் கூ. கூ-ஆம் சூத்திரபாடியத்தில் இதிகாசபுராணங்களோ சூத்திரர் வேதாதிகாரத்தை அருளிச்செய்தமை அவர்கள் பாவத்தை கூடிச்செய்யும்பான் போகியம் என்று கூறின்றமையானும், சூத்திரர் சிவோபாசனைக்கு உரியாரென்பது என்று தெளிப்பதனானும், பிரமவித்தைக்குச் சூத்திரர் அதிகாரிகளல்ல என்று திமதுத்திரரர்) கூறினமை சூத்திரர் உபநயன சம்ஸ்காரமில்லாமையான (வேத

(கூ) கம்பநாதிகரணம்.

இவ்வனம் கூறிய பிரமவித்தைக்குரிய அதிகாரி யாவன் எனநிர்ணயித்து, பிரகிருத (ஆறும் அதிகரண) விஷயத்தை அநுசரித்துக் கூறுவார் சாமினர்.

கo வது சூத்திரம் (க. கூ. சூ0)

(கo நு) *நடுக்கமுறலான்.

யதிdo கிஞ ஜகத்ஸர்வ-do ப்ராண ஏஜதி நிஸ்ருதம்। மஹத்பய வஜ்ரமுத்யதம் ய ஏதத்விதுரமிருதாஸ்தே ப⁴வந்தி (கட. சு. உ)

"(பிரமத்தினின்று) பிறந்த இவ்வுலகமெல்லாம் பிராணனில் நடுங்குகின்றது; உயர்த்திய இடியாமெனப் பெரும்பயம் அடைகின்றது; இதனை அறிகின்றவர் அமிர்தர் (சிவன்) ஆகின்றனர்" எனக் கடவல்லியில் அங்குஷ்டப் பிரமாணபுருஷர் கூறப்படும் பிரகரணத்திற் காணப்படும் சருதியே விஷயம்.

ஆண்டு நடுக்கமுறுதற்குக் காரணம் சிவபெருமானா? பிறிதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஈண்டுப் பிராணன் என்னும் மொழியினற் குறியிடுக்கப்பட்ட பயத்தினற் சமஸ்தலோகபயமும் கூறப்படுகின்றது. சகல உலகத்துக்கும் அபயப்பிரதானஞ் செய்வதால் மதுர சுவபாவமுடையரும், பரம காருணிகருமாகிய சிவபெருமானே உலகநடுக்கத்துக்குக் காரணமாகக் கூறல் அயுக்தம். ஆகலின், (ஈண்டு) இடிசப்தம் நேர்தலின், பயத்துக்குக் காரணம் இடியேயாம்; இன்றேற் பிராணவாயு நடுக்கத்துக்குக் காரணம்; பிராணன் என்னுஞ் சப்தம் நேர்தலான். தேகம் சரித்தற்குப் பிராணவாயு காரணமாதலின், பிராணனைக்கொண்டே சரீரவடிவினதாகிய இவ்வுலகம் அனைத்துஞ் சலிக்கின்றது;

யதிdo கிஞ ஜகத்ஸர்வ-do ப்ராண ஏஜதி நிஸ்ருதம்।

(கட. சு. உ)

"(பிரமத்தினின்று) தோன்றியபோதே, இவ்வுலகத்துள்ள எதுவும் பிராண

வேதத்தை அத்தியயனஞ்செய்த பொருளறிந்து பிரமவித்தையிற்றலையெடுத்தல் கூடாமைபற்றியாமாதலினும், இச்சைவபாடியம் பிராமணர்முதலிய அனைவர்க்கும் உபயோகமாம்பொருட்டுப் பாஷாந்தரமாகிய தமிழிலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டதாமென்றுணர்க.

*ஆட்டுவித்தலைபொருவராடாதாரேயடங்குவித்தலைபொருவடக்கதாரே
யோட்டுவித்தலைபொருவோடாதாரேயுருவித்தலைபொருவுருகாதாரே
பாட்டுவித்தலைபொருவர்பாடாதாரேபணிவித்தலைபொருவர்பணியாதாரே
காட்டுவித்தலைபொருவர்காணாதாரேகண்டபராசக்திகண்ணுதலாய்காட்டவின்றே
(பொது; எண். உ)

னித் வயப்படுகின்றது'' என்னுஞ் சுருதிப்பொருள் பொருத்தமுறுதலின்; மின்னலும், மேகமும், மழையும் போலப் பெரும் பயத்துக்குக் காரணமாகிய இடியும் வாயுவின்றொழிற்பாட்டினால் உண்டாகின்றதென

ஶஹஷ்டியo வஜ்ரோ²ஹ்யதி (கட. சு. உ)

"உயர்த்தப்பட்ட இடியே பெரும் பயத்துக்குக் காரணம்'' என்னுஞ் சுருதி ஆண்டுப் பொருத்தமுறுதலின்.

வாயாவேவவ்யஷி வ்ருத்யாவேவவ்யஷ்டிரேவ வாநி²த்³ருʼதீயo ஜயதி ய வாவo வேத (பிரு. இ. சூ. உ)

"வாயுவே வியஷ்டி, வாயுவே சமஷ்டி, இதனை அறிபவன் பிருத்தியுவை ஜயிப்பன்'' என்னுஞ் சுருதியுண்மையின், வாயுவை அறிதலான் அமிர்தத்வமும் அடைதலும் பொருத்தமுறுகின்றதெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். சிவபெருமானே நடுக்கத்துக்கு ஏதுவாகின்றனர், சிவபெருமான் ஆளுபவராதலின், அவர் உலகம் அனைத்தும் நடுக்கமுறுதற்குக் காரணமாகின்றனர். அவர் ஆளும் பயத்தினால் நாமெல்லாம் நிஷித்தகன்மங்களில் விமுகராய், விஹிதகன்மங்களிற் பிரவர்த்திக்கின்றோம். இரண்டு சாசனபயத்தினால் வாயுமுதலியவும் தத்தம் அதிகாரங்களிற் பிரவர்த்திக்கின்றன. இவ்வுண்மையை,

ஶீஷாஸ்யாஆகா³ வவஷெ (தைத். உ. அ. க)

"இவர்க்குப் பயந்தே வாயு வீசுகின்றது'' என்னுஞ் சுருதி கூறுகின்றது. சிவபெருமான் கல்யாணமூர்த்தியாயினும் ஆளும் இயற்கையினால் அஞ்சத்தக்கவராகின்றனர்.

தஸ்யாஸ்²யாஜி²ஹ்வா ஶீஷ்டோஹாவ²ஸ்ய |
(தைத். பிரா. சூ. அ. உசூ. அக)

"ஆகலின் அரசருடைய முகமானது அஞ்சத்தக்க இயல்பினது'' எனச் சுருதி கூறுகின்றது.

ஆகலின், சுவாமியாதலின் சமஸ்த உலகபயத்துக்கும் காரணர் சிவபெருமானே. (சo)

(கo) ஜ்யோதிராதிகரணம்.

தீகராதியில் உபாசிக்கற்பாலராகக் கூறப்பட்ட சிவபெருமான் (முத்தர்களால்) எய்தற்பாலர் என்றுரையாதற்கு மற்றோர் அதிகரணம் ஆரம்பிப்படுகிறது.

ஜ்யோதி ரூபக்ரமாத் (க. சூ. சசு)

(கஎ) *சோதி வெடிபெருமான்; (அங்ஙனம்) காணப்படுதலின்.

வஷ வஸ்வ்வாஷொ zஸர ஹ்ரீராஸ்ஸ்ஸ்ரீ-ஷ்ரய வ்ர்ஸ்ஜ்ர்ர தி ர்ஷவஸ்வஷ்டி ஸ்வ்ஷ்ட ர்ஸ்ஷ்வெணாஹிஷ்ஷ்ட்டி தெவ உத்ஸ்ஸ் வ்ஷர்ஷ ஷ்ஸ் (சாந். அ. கூ. ச)

"(இந்த ஆன்மா எனப்படும்) சம்பிரசாதன் இச்சரீரத்தினின்றெழுந்து, பரஞ்சோதிரூபத்தை அடைந்து தன் சொரூபத்தோடு ஆவிர்ப்பாவமானின்றனன், அவன் உத்தமபுருஷன்" எனச் சாந்தோக்கியத்துள்ள பிரதிபாதித்தையிற் போந்த சுருதியே விஷயம்.

ஈண்டு முக்தரால் அடையற்பாலதாகக் கேட்கப்படும் பரஞ்சோதி யெம்பெருமானு? மூர்த்தியான்மாவாகிய நாராயணரா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) உத்தமபுருஷர் என்றது முத்தர்களால் அடையற்பாலதாம் பரஞ்சோதி புருஷோத்தமர் என அறியப்படலானும், புருஷோத்தமசப்தம் ரூடத்தினுல் நாராயணரென அறியப்படலானும், அவரே உத்தம புருஷசப்தத்தினுற் சமாநாதிகரண பரஞ்சோதியராம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) முத்தர்களால் அடையப்படும் பரஞ்சோதி ஈண்டுச் சிவபெருமான் எனப் பெயர்கொண்ட பரப்பிரமம்; இவரை அடைந்தவர்க்குப் புநராவர்த்தியில்லையாகக் காணப்படலான், பரப்பிரமத்துக்கு வேறாக ஒருவரை அடைபவர்க்கு ஆவிருத்தியில்லை என்பது எங்ஙனம் உசிதமாகும்? புருஷோத்தமசப்தம் நாராயணர்க்கு ரூடியினற் செல்வதேனும், அதனிற் புருஷர்களுக்கெல்லாம் (ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம்) அதிகமாதலின் (மேல்தர்த்தலின்) பிரமத்துக்கே செல்லும்; பிரமமேத சங்கற்பத்தில்

வெஷ்ட்ட-ஸ் வ்ர்ர-ஷொ ஷ்ட்டி?ழ்।

"புருஷோத்தமரை அடைய" என்பதிற் புருஷோத்தமசப்தம் அடையற்பாலதாகிய பரப்பிரமத்துக்குப் பரியாயமாகப் பிரயோகிக்கப்படுதலின். ஆகலின், பரப்பிரமமே பரஞ்சோதி. (சக)

(கக) அர்த்தாந்தரத்துவாதிவியபதேசாதிகரணம்.

ஞகாரொ zஸ்-ர்ஹஸ்ஸுஷ்டி?வ்வஷொஸ (க. கூ. சஉ)

---

*பண்டாலிளமுலானைப்பரத்தேசேதியை
விண்டார்கடம்புரமூன்றுமடுவேவேவச்
சண்டானைக்கடிகமழ்சோழம்பன்கோயிலாக்
கொண்டானைக்கூடுமிடைமருதனேரே.
(திருக்கோழம்பம், ஞான, உ)

(கoஎ) *ஆகாயம் (சிவபெருமான்), (அவர்) பிறவஸ்து முதலியவற்றுக்கு வேறாகக் கூறப்படலான்.

ஆகாஸோஹ வை நாம நாமரூபயோர்நிர்வஹிதா தை யத்தத்பிரஹ்ம தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா (சாந். அ. கச. க)

"ஆகாயம் எனப்பட்டவர் நாமரூபம் படைப்பவர், இவையனைத்தும் அடங்கியிருக்கப்பெற்றது பிரமம், அது அமிர்தம் (சிவம்), அது (பரம) ஆன்மா" என்னுஞ் சாந்தோக்கிய சுருதியே சண்டு ஆராயக்கிடந்த விஷயம்.

நாமரூபத்தைப் படைப்பதாகக் கேட்கப்பட்ட ஆகாசம் சிவபெருமானோ (பூத) ஆகாயமா? ஆன்மாவா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சர்வபூதங்களுக்கும் வான் இடங்கொடுத்தலின் நாமரூபத்தைப் படைத்தல் வானத்துக்கு நேர்தலின், பூதாகாயமே சண்டு ஆகாசம். இன்றேல் ஆன்மா;

அநேந ஜீவேநாத்மநா நாமரூபே வ்யாகரவாணி।
(சாந். சு. கூ. உ)

"கான் இந்தச் சீவான்மாவோடு கூடப் பிரவேசித்து நாமரூபத்தை வெளிப்படச் செய்வேன்" என்னுஞ் சுருதியினால் அச்சீவான்மாவுக்கு நாமரூபம் வெளிப்படற்குரிய சம்பந்தம் காணப்படலான் என்று இங்ஙனம் கூறின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். சிவபெருமானே சண்டு ஆகாயசப்தத்தினால் நாமரூபத்துக்குக் கர்த்தாவாகக் கேட்கப்படுகின்றனர்; அமிர்தத்துவ முதலிய* அவர் குணங்கள் கூறப்படலான். ஆகாசத்துக்கேனும் ஆன்மாவுக்கேனும் அமிர்தத்துவாதி குணம் எய்தாது. ஆகலின், சிவபெருமானே ஆகாயசப்தப்பொருள். (சஉ)

(ஆக்ஷேபம்) ஈகூவேவி (சாந். சு. அ. எ)

"அது நீயாகின்றனை" என்னும் வாக்கியத்தில் ஐக்கியம் கூறப்படுதலின், சிவபெருமான் பிரத்தியக்காண்மானினின்று வேறல்லர் என ஆக்ஷேபிப்பின்

(சமாதானம்) சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

வைஷ்வாநர: ஸாதாரணஶப்தவிஶேஷாத் (க. கூ. சகூ)

(கoஅ) சுழுப்தியினும் உற்கிராந்தியினும் (அவர்) வேறெனக் (கூறப்படலான்).

வ்யாக்ருதேஷ்வாத்மாऽவசநாச்சேதரே நிரூபணவத் (பிரு. சு. கூ. உக)

---

*திருச்சிற்றம்பலம்.

வ்ராஜ்ஞாத்ருஸ்ராவ்ய உத்ஜ்ஞ்ஞாதி (பிரு. சு. ரு. கூ)

"பிராஞ்ஞுனிய (பரம) ஆன்மாவினுலே தழுவப்பட்டு ஆன்மா அகத்தும் புறத்துமுள்ள யாதும் அறியாது" எனவும், "பிராஞ்ஞுனிய (பரம) ஆன்மாவினுல் இவரப்பெற்று ஆன்மா (தேகத்தை) விட்டுப் போகின்றது" எனவும் முறையே சுழுத்தியினும் உற்கிராந்தியினும் ஆன்மா பாசியாந்தர விய ஞானசூன்னியமாய் இருக்கும் காலத்திலேயே சிவபெருமான் அறிவு மரீதிரையாய் ஆன்மாவுக்கு வேருயிருக்கின்றனர் எனக் கூறப்பட்டான், சிவபெருமான் அவ்வான்மாவுக்கு வேருயுள்ளார். ஈண்டு அவர் ஆகாயசப்த வாச்சியர். (சகூ)

வதயாதி ஸுஷுப்தௌ (க. கூ. சச)

(கoகூ) பதிமுதலிய பதங்களுண்மையின்.

வஷ-ட்வ வஸீ வஷ-ட்வெஷ்டாந வஷ-ட்வஷ்டாயிவதீம் வ நவாய-ூநா கூ-ட்ணா வியாஹோ வனவா வாய-ூநா கநீயாநெஷ வெவ-ட்ஷ்டா வஷ வியாயிவதி ரெஷ வியாகவாமஃ

(பிரு. சு. ச. உஉ)

"அவர் எவற்றையும் வசீகரிப்பவர், அனைத்துக்கும் ஈசானர், அனைத்துக்கும் அதிபதி, அவர் நற்கன்மங்களால் உயர்வதும் இல்லை, தீக்கன்மங்களாலே தாழ்வதுமில்லை, இவர் சர்வேசுவரர், இவர் பூதாதிபர், இவர் பூதபாலர்" என்னும் சுருதியில் ஆன்மாவைத் தழுவியிருக்கும் பிராஞ்ஞருக்குக் கூறப்படும் பதிமுதலிய சப்தங்களினுல் இந்தச் சிவபெருமான் ஆன்மாவுக்கு வேருயுளர் என்பது பெறப்படுகின்றது.

வரூதாரo வதயெ வ்ருக்ஷாணாo வதயெ (யசுர். ச. நி. உ)

"பசுக்களுக்குப் பதி, விருக்ஷங்களுக்குப் பதி" என்றற்றொடக்கத்தவற்றும் சிவபெருமான் உலகங்களுக்கு அதிபதியாயுள்ளார் என்பது யாண்டும் பிரசித்தம். ஆன்மா உலகத்துக்குப் பதியாக யாண்டும் கேட்கப்படவில்லை. ஆகலின், ஆன்மாவுக்கு அன்னியராயுள்ள இந்தச் சிவபெருமானே ஆகாய சப்த வாச்சியர். (சச)

முதலாம் அத்தியாயத்து
நான்காம் பாதம்.
(க) ஆநுமானிகாதிகரணம்.

முந்திய பாதத்திலே ஸ்பஷ்டாபஷ்டபிரமலிங்க வாகியங்கள் ஆராயப்பட்டன. இந்நான்காம் பாதத்திற் சில அஸ்பஷ்டலிங்க வாக்கியங்கள் விசாரிக்கப்படுவனவாயின.

ஆநுமானிகமப்யேகேஷாமிதி சேந்ந ஶரீரரூபகவிந்யஸ்தகீ ஹ்யேவமதீயதே ச (க. ச. க)

(ககo) சிலர்க்கு அனுமானமே கருத்தாகக் கொள்ளப்பட்டது எனக் கொளின், அன்று; சரீராகிருதியில் அடங்கியதற்கு அனுமானமுண்மையின். அங்ஙனம் சுருதியும் கூறுகின்றது.

இந்த்ரியேப்ய: பரா ஹ்யர்தா அர்தேப்ய: பரம் மந:।
மநஸஸ்து பரா புத்திர்புத்தேராத்மா மஹாந் பர:॥
மஹதோ பரமவ்யக்தமவ்யக்தாத்புருஷ: பர:।
புருஷாந்ந பரம் கிஞ்சித்ஸா காஷ்டா, ஸா பரா கதி:॥

(கட. கo, ஏஅ)

"இந்திரியங்களுக்கு மேல் (விஷயப்) பொருள்கள்; பொருள்களுக்கு மேல் மனசு; மனசுக்கு மேல் புத்தி; புத்திக்கு மேல் ஆன்மாவாகிய மகான் (மகத்து); மகத்துக்கு மேல் அவ்வியக்தம்; அவ்வியக்தத்துக்கு மேற் புருஷன்; புருஷனுக்கு மேல் யாதும் இல்லை: அது எல்லை; அது பரமாகிய கதி" எனக் கடசாகையிற் கூறப்பட்ட சுருதியே விஷயம்.

ஈண்டு மகத்துக்கு மேலே உளதாகக் கூறப்பட்ட அவ்வியக்தம் கபில முனிவர் கூறும் பிரதானமா? இன்றேற் சரீரமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அது பிரதானம்; எங்ஙனம்? மகத்து, அவ்வியக்தம், புருஷன் என்பன சாங்கியதந்திரத்திலேதான் பிரசித்தமாகலின். இவைகள் ஈண்டுச் சுருதியிற் குறிக்கப்படுதலின், சரீரத்தையுற்றுக் கூறச் சிறிதும் அவகாசமின்று. ஆகலின், ஈண்டு உணர்க்கப்பட்டது சாங்கியர் கூறுவதானமே, சரீரமன்று எனின்,

(சித்தாந்தம்) சரீரம் எனல் யுக்தம்; மேலில்,

ஶப்தாதய: ப்ரதாந்ந லிங்கி ஶரீரவதேதத்।
வைஶ்வாநரவிது விதி ஶப்தேப்ய இதி சேந்ந ப்ராணபருத்வாத்॥

ஜ்ரியாணி ஹயா நாஹுவி-ஷ்யாஎஷ்ஷ-ரொ வரா நீ॥

(கட. கூ. கூ, ச)

"ஆன்மாவை இரதத்துளுகவும், சரீரத்தை இரதமாகவும், புத்தியைச் சாரதியாகவும், மனசைக் கடிவாளமாகவும் அறிதி; இந்திரியங்களைக் குதிரைகளாகவும், விஷயப்பொருள்களை அவை செல்லும் மார்க்கமாகவும் கூறுப" என (இந்திரியங்களை) வசிகரிக்கும் பொருட்டுச் சரீரத்தை இரதமாகவும் ஆன்மாவை இரதத்துளுகவும் உருவகஞ் செய்யப்பட்ட உபாசனு உபாயங்களுள்ளே, (கவனிக்கப்படாது) எஞ்சியதாய் உருவகஞ் செய்யப்பட்ட சரீரமே அவ்வியக்தசப்தத்தினுற் கொள்ளக்கிடக்கின்றமையின். "இந்திரியங்களுக்கு மேலே உள்ளன விஷயார்த்தங்கள்" என்று தொடங்கி, "அது எல்லை; அது பரமாகிய கதி" என்பதிறுதியாக வசிகாரம் பண்ணும் பொருட்டன்றே ஒன்றன்மேல் ஒன்றுக மேல் என்று சொல்லிப் போந்தன.

யஹ்வாங்மநஸீ ப்ராஜ்ஞஸ்தத்யஹ்சேஜ்ஜ்ஞாந ஆத்மநி।
ஜ்ஞாநாத்மநி மஹதி நியச்சேத்தத்யஹ்சேச் சாந்த ஆத்மநி॥

(கட. கூ. கக)

"அறிஞன் வாக்கையும் மனசையும் அடக்கல் வேண்டும்; அவற்றை அறிவாம் ஆன்மாவிலே ஒடுக்கவேண்டும்; அறிவாகிய ஆன்மாவை மகத்தாகிய ஆன்மாவிலே ஒடுக்கவேண்டும்; அவன் அந்த மகத்தைச் சாந்தமாகிய ஆன்மாவில் ஒடுக்கவேண்டும்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றுற் சருதியே பின்னரும் உணர்த்துகின்றது. ஆகலின், அவ்வியக்தம் என்றதனாண்டுச் சரீரத்தைக் குறிக்கின்றது. (க)

(ஆக்ஷேபம்) அவ்வியக்தத்தைப் பிரதானம் எனலே பிரசித்தம். இஃதென்னனம் சரீரமாம்? என்று ஆசங்கிப்ப, சூத்திரகாரர் உத்தரம் இறுப்பாராயினர்.

ஸூக்ஷ்மது தத்ரூபாவாத் (க. சூ. உ)

(ககக) சூக்குமமாயுள்ளதே சரீரம்; அதற்குத் தகுதி உண்மையின்.

சூக்குமம் என்பது அவ்வியக்தம். அவ்வியக்தமே சரீராலம்பத்தைகொண்டு காரியத்துக்குத் தகுதிபாதல்பற்றி அது அவ்வியக்தத்தினுற் குறிக்கப்படுவதெனல் புத்தம். (உ)

சூத்திரகாரர் மற்றோர் புத்தி கூறுகின்றனர்.

தத்ப்ரதாநத்வாத் (க. சூ. ஊ)

(ககஉ) அவர்க்கு ஆதனமாகலின் (ஒவ்வொன்றும்) பய னுடைத்து.

ஆன்மா சரீரமுதலியன சிவபெருமான் வயத்தனவாகி உபாசனையை முற்றுவித்தலின் பொருட்டுப் பயனுடையனவாயின. சிவபெருமான் அந்தரியாமியாய் ஆன்மாவோடிணைந்தையும் பிரேரித்து, உபாசனைக்குத் தகுந்தாகி, வசீகரிக்கற்பாலனவாகிய பொருள்கட்கெல்லாம் முடிந்த எல்லையாகி (இறுதியாய்ப்) பெறற்பாலராகலின், "அவர் பரமாகிய கதி" எனப்படுகின்றனர். ஆகலின், அவ்வியக்தம் என்பது ஈண்டுச் சரீரமே. (ஈ)

ஜ்யகூவஜநாஜு (க. சு. ச)

(ககஈ) அறியற்பாலதாகக் கூறுமையானும்.

ஈண்டுச் சாங்கியர் பிரதானமே அவ்வியக்தமாயின், அது ஓர் ஞேயப் பொருளாகக் கூறப்பட்டிருக்கும். அங்ஙனம் ஒன்றும் (கூறப்பட) வில்லை. ஆகலின், அது கபிலர் அவ்வியக்தம் அன்று. (ச)

பிரதானம் ஓர் ஞேயப்பொருளாகக் கூறப்பட்டதென்னும் ஆசங்கையைச் சூத்திரகாரர் பரிகரிப்பாராயினர்.

வடிதீதி வெஹு வுாஜ்ஜா ஹி வுகுணாகு (க. சு. டு)

(ககச) (அப்படிப்பட்டதொன்றைச் சுருதி) கூறுகின்றதெனின், அன்று; எதனாலெனின், (அது) அறிஞனன்றே; பிரகரணத்தினுல்.

(ஆகேஷபம்)

கஸ்ஸு ஷ்லுஸ்ஸ ஸ்ரீஷ்ஷ வ்யக்தஸ்ய ஸ்ரவணாதி³ஶ்ரவணாத்³யர்த²ம்

கதா²நு நஸ்ய ஷ்ஷதஸ் வாக்யஸ்ய கஸ் ஜ்ஞாநஸ்ய வாசீ ஶப்³தே³ (கட. கூ. கடு)

"சப்தமிலதாயும், பரிசமிலதாயும், ரூபமிலதாயும், அவ்வியமாயும், இரசமிலதாயும், நித்தியமாயும், மணமிலதாயும், அநாதியனந்தமாயும், மகத்துக்கு மேலாயும், வேறுபடாததாயும் இருப்பதொன்றை அறிந்து மரணவாயினின்று விடுபடுகின்றனன்" என அடுத்துவந்த சுருதியினுற் பிரதானம் அறியற்பாலதொன்றாகக் கூறப்பட்டதெனின்,

(உத்தரம்) அதுயுக்தம் அன்று;

॥ யச்செதாத்நவீ வுாஜ்ஜே (கட. கூ. கடு)

"அறிஞன் வாக்கையும் மனசையும் அடக்கல்வேண்டும்" என அறிஞனைப் பற்றியே பிரகிருதியையிருத்தலின். ஆகலின் அவ்வியக்தம் சரீரமே.(ஓ)

பிரதானத்தின் பிரசங்கமே இல்லை என்று கூறுகின்றனர்.

தயாணாவேவெஹெஷ்வதயாலஸ் வுாஜ்ஜு (க. சு. சு)

(கஎஇ) மூன்றுக்குமே இங்ஙனம் உபந்நியாசமும் பிரதி ஷேமும்.

இப்பாகரணத்தில் உபாயம், உபாசனம், உபாசகன் என்னும் மூன்றும் அறியற்பாலன என உபந்நியாசமும் பிரதிஷேமும் போந்தன; பிரதானிக்கன்று. எங்ஙனமெனின்,

கo ஏஷ்டவ்o முஷ்ணந்யவிஷ்o முஹாஹிகo முஹுரெஷ்டo வாராணஸீ। கூஜ்யாதயொ ராயிமதிநஷ்டவo ஶுகா யிரொ ஹவிஷ்மொகௌ ஜஹாதி॥ (கட. உ. கஉ)

"அறிஞனைவன் அத்தியன்மயோகவாயிலாகக் காண்டற்கரியரும், மறைவினரும், கூடப்பிரவேசித்தவரும், குகைக்குள் மறைந்தவரும், குகைக் கணமர்ந்தவரும், பழையருமாகிய (மகா) தேவரை அறிந்து இன்ப துன்பத்தினின்று வீடுறுகின்றனன்" என்றற்றொடக்கத்தனவே இந்த அதிகரணத்திலுள்ள உபந்நியாசம்.

யெய0 ப்ரேத விசிகித்ஸா மநுஷ்ய ஏஷீதீத்யேகே நாயமஸ்தீதி சைகே। ஏதத்வித்யாமநுஶிஷ்டஸ்யாஹo வராணாமேஷ வரஸ்த்ருதீயஃ (கட. க. உ0)

"மனிதன் இறந்தபோது அவன் இருக்கின்றனன் எனச் சிலரும், அவன் இலன் என்று வேறு சிலரும் கூறுதலின், சந்தேகம் உண்டாகின்றது; இதனை நீவிர் உணர்த்த, யான் அறிய விரும்புகின்றேன்; நான் கேட்கும் வரங்களுள்ளே இது மூன்றுவது வரம்" என்றும்,

கூர்த்ர யூயம்ரூத்ரா யூயம்ரூத்ராஸ்தூதா கூதாஶ।
கூர்த்ர ஸுதாஅ ஸவ்யாஅ யதத்த்ருஷிதஉத॥

(கட. உ. கச)

"தர்மத்துக்கு வேறுபட்டதும், அதர்மத்துக்கு வேறுபட்டதும், காரண காரியமிலாததும், இறப்பெதிர்விலாததுமாயுள்ள எதை நீர் பார்க்கின்றீரோ, அதை எனக்குச் சொல்க" என்னுஞ் சுருதிகளிற் பிரதிஷேம் அடங்கிற்று. ஆகலின் பிரகரணசம்பந்தமின்மையானும் சரீரமே அவ்வியக்தம், பிரதானம் அன்று.

(சு)

இன்னும் மற்றோர் இலிங்கமும் உளதென்று சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

ஸூக்ஷ்மது (க. கூ. எ)

ஸூக்ஷ்மத்வாத்தத்அவிஜ்ஞேயத்வம்।

ஸூக்ஷ்மத்வாதஸ்தத்அவிஜ்ஞேயத்வம் (கட. க. உ0)

புருஷனுக்குமேல் ஒன்பானையே மதந்து" என்னுஞ் சுருதியில் மதந்து என்றது சாங்கியர்க்குச் செல்லாதவாறு போல, அவ்வியக்தமும் பிரதானம் அன்றென நிர்ணயிக்கப்பட்டது. (எ)

(உ) சமசவதிகரணம்

(ஆக்ஷேபம்) இந்தப் பிரகரணசம்பந்தமாகப் பிரதானத்தையுற்றுப் பேசுதற்கு அவகாசமின்றேல் ஆகுக; பிறிதோரிடத்திற் பிரதானமே காரணமாகக் கேட்கப்படுகின்றதென்பதை ஆக்ஷேபித்து இந்த அதிகரணம் ஆரம்பிக்கற்பாலதாயிற்று.

அஜாமேகாம் லோஹிதசுக்லகிருஷ்ணாம் பஹ்வீம் ப்ரஜாம் ஸ்ருஜமாநாம் ஸரூபாம்। அஜோஹ்யேகோ ஜுஷமாணோ(அ)நுசேதே ஜஹாத்யேநாம் புக்தபோகாமஜோ(அ)ந்ய: (சுவே. ச. நி)

"செந்நிறமுடையதாய், வெண்ணிறமுடையதாய், கருநிறமுடையதாய், ஏக ரூபமாய் அநேக பிரஜைகளைப் பிறப்பிப்பதாயுள்ள பிறவாப் (பெண்) வஸ்து ஒன்றுளது; அதனை விரும்பி அதனோடு கிடக்கும் பிறவாத மற்றோர் (ஆண்) வஸ்து ஒன்றுள்ளது; இன்பம் அனைத்தையும் அனுபவித்து அதனை விடுத்துள்ள மற்றோர் பிறவாத வஸ்து ஒன்றுள்ளது" என்னும் சுவேதாசுவதரசுருதியே விஷயம்.

சண்டிச் சமஸ்தப் பிரபஞ்சகாரணமாகிப் பிறப்பிலதாதலின் அஜா என்று கூறப்படுவது சாங்கியர் பிரகிருதியா? இன்றேற் பராசத்தியா? என்பதி சந்தேகம்.

(பூர்வபக்ஷம்) சாங்கியர் கூறும் பிரகிருதி எனலே யுக்தம்; அஜா என்பதி பிறப்பிலாததொன்றை உணர்த்தலானும், சமஸ்தப் பிரஜைகளுக்கும் காரணமாயிருத்தலானும், செம்மை, வெண்மை, கருமை என்னும் மூத்குணங்களை அறிவிப்பதாலானும். இவ்வியற்கை மற்றொன்றற்கு கோடல் யுக்தம் அன்றாம் என ஆக்ஷேபிக்க,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. (சாங்கிய) தந்திரத்திற் கூறப்பட்ட பிரகிருதியைக் காரணமாக்கி கூறல கூடாது, பிறப்பிலாமைமாத்திரத்தால் அதனைப் பிரகிருதி எனக் கோடல் யுக்தமன்று;

"கீழ்ப்புறத்துவாரமுள்ள சமசபாத்திரம் என்ற விடத்து விசேஷ (ஹேதி) லிதாய்

உஷ்ஷ்ஷ்ரீஃ (பிரு. சு. உ. கூ)

"இது அதன் தலை" என்றவிடத்து எங்ஙனம் பேதம் கூறப்படுகின்றதோ, அங்ஙனமே ஓர் காரண மொழியால் ஓர் விசேஷ ஞானம் உதிக்கவேண்டுமாயின், அதற்கு மற்றோர் விசேஷணம் வேண்டப்படுகின்றது. ஆகலின், அது சாங்கியத்துப் பிரகிருதி அன்று. (அ)

சாங்கியர் பிரகிருதிக்கு வேறுய பிரகிருதி எவ்வியல்பிற்றென்று சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

ஜ்யோதிரூபக்ரமாத்து தயாஹ்யுபலப்தி வசனே (க. சு. கூ)

(ககஅ) அங்ஙனமே சிலர் ஜ்யோதி என்று தொடங்கிப் படிக்கின்றனர்.

ஜ்யோதி என்றது சிவபெருமான். இந்த அஜாப் பிரகிருதி சிவபெருமானைக் காரணமாகக்கொண்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. அங்ஙனம் தைத்திரீயர் சிலர் சிவபெருமானைக் காரணமாகக் கொண்டதுதான் பிரகிருதி என அதன் சொரூபத்தைப் படிக்கின்றனர்.

அணோரணீயாந்மஹதோ மஹீயாந் (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உசு)

"அணுவுக்கணுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாய்" என்று சிவபெருமானிலே உபக்கிரமித்து,

வஷ்ட வ்ராணாஃ ப்ரஸவந்தி தஸ்மாத் (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உசு)

"பிராணன்கள் ஏழும் இவரிலே நின்று பிறக்கின்றன" என்றற்றொடக்கத்த ஏற்றுற் பிரபஞ்சம் சிவபெருமானினின்று உற்பத்தியாய அவ்வியல்பினயுடையதென்று கூறுமிடத்து, அஜா (பிறவாத) வஸ்து ஒன்றுளது என்று படிக்கின்றனர். அவரை உணர்த்துமாறுபற்றி, இந்த அஜாப் பிரகிருதி சிவபெருமானைக் காரணமாய்க் கொண்டதென எவ்வாற்றானும் நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. ஆகலின், சாங்கியத்திற் சித்திக்க பிரகிருதி என்னல் யுக்தம் அன்று. (க)

(ஆகூடம்) இந்தப்பிரகிருதி சிவபெருமானைக் காரணமாய்க் கொண்டதுபற்றி, அது அவருக்குக் காரியமாய்க் கூறப்படுகின்றது. (சிவபெருமானைக் காரணமாகக் கொண்ட) அவ்வியல்பினதாகிய இதனைப் (பிரகிருதியை) அஜா என எங்ஙனம் கூறலாம்? என ஆசங்கித்து,

சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

கல்பனோபதேசாத்து மத்வாதிவதயுக்தம் (க. சு. க0)

(ககக) கற்பனை உபதேசிக்கப்படலானும் விரோதமின்று, மது முதலியவற்றிற் போல.

கற்பனை என்றது சிருட்டி.

ஹஜாoவி யஜாஃ க்ருதவொ வ்ருதாகி ஹுமிதo ஹவ்ய யஜு வெஷா வஷ்கி| கவ்ஷா நாயீ வ்யஜெத விஸ்வமெத்ததவிஸ்ஹாரெ நூர்ய மாயயா வஹிரூஜ்| மாயாஞ்ச ப்ரக்ருதிo வித்யான்நாயிநஞ்ச மஹெஸ்வரம்|| (சுவே. சு. கூ)

"சந்தசுகளும், யஜ்ஞங்களும், கிரதுக்களும், விரதங்களும், இறப்பும், எதிர்வும், வேதஞ் சொல்லிய யாவுமாகிய இவ்வுலகத்தையும் எதன்பானின்று பிறப்பித்தனரோ, அதில் மற்றொருவன் மாயையாற் கட்டுண்டான்; பிரகிருதியை மாயை என்றும், மாயையுடையாரை மகேசுவரர் என்றும் அறிக" என்னும் வாக்கியத்திற் சிருட்டி கூறப்பட்டமையின், பிரகிருதியை அஜா என்றும், சிவபெருமானால் ஆக்கப்பட்ட காரியம் என்றும் கூறலிற் போதரும் விரோதம் யாதுமில்லை. இச்சுருதியின் பொருள் வருமாறு:—

பிரளயகாலத்திலே நாமரூபமொழிந்து நிற்கும் அசித்தாகிய மாயையும் மகேசுவரரிடத்துச் சரீரமாகிச் சூக்குமரூபமாயிருக்கின்றமையின் அஜா எனப்படும்; சிருட்டிகாலத்திலே நாமரூபத்தோடிசைந்திருத்தலாற் சிவபெருமானால் ஆகிய காரியமுமாம். எங்ஙனமெனின், படைப்புக்காலத்திலே வசு முதலிய தேவர்கள் யார்க்கும் ஆதித்தியன் போக்கிய பண்டார சாலையாயிருந்தமையின், அவன் மதுவாயும் காரியமாயுமுளான்;

கஷெள வா சூதிதெ்யா ஜெவஸ்ய (சாந். கூ. க. க)

"சூரியன் தேவர்கட்கு மதுவாயினன்" என்று சுருதி கூறுகின்றமையின்.

நெநவொதெ்தா நாவஸ்தெதெகம வஸவ ஸெஜ்ய ஷ்வா தா|
(சாந். கூ. கக. க)

"அங்கிருந்து அவன் மேலே எழுந்தபோது அவன் உதிப்பதுமில்லை, அஸ்தமிப்பதுமில்லை, அவன் ஒருவனே மத்தியில் நிற்கின்றனன்" என்றும் சுருதி கூறலின், பிரளயகாலத்திலே அவ்வாதித்தியன் மதுமொழிபோன்ற மற்ற மொழிகளாற் கூறுறுத அத்தியந்த சூக்குமரூபமாயிருத்தலிற் காரியமாகான். இங்ஙனம் மதுவித்தையிற் கூறப்படுகின்றது. இங்ஙனம் பிரகிருதியை அஜா என்றும், (அது) சிவபெருமானைக் காரணமாய்க் கொண்டதென்றும் கூறலின் எய்தும் விரோதம் யாதும் இல்லை. ஆகலின், அஜா என்றது தாந்திரிக சாங்கியர் கூறும் பிரகிருதி அன்று. (கo)

(ரு) சங்கியோபசங்கிரகாதிகரணம்.

(ஆக்ஷேபம்) பிறிதோரிடத்துச் சாங்கியர் தந்திரசித்தமாயுள்ள இருபத்தைந்து தொகையினவாம் தத்துவங்கள் சுருதியிற் கூறப்படுகின்றன என்றதை ஆசங்கித்து, அதனைப்பரிகரிக்குமாறு மற்றோர் அதிகரணம் எழுந்தது.

ந ஸ்வவ்ரவஸ்ரஹாஉவி, நா நா ஹாவாத் திரேகாத்|
(க. சு. கக)

(கஉ0) சங்கியை சங்கிரகிக்கப்பட்டமையானும் அன்று, தத்துவங்கள் நானவகையாயுண்மையானும், அதிகம் உண்மையானுமாம்.

யஸ்மிந் வஸு வஸு ஜநா ஆகாஸஸ்து வ்ரதிஷ்டாஃ|
தமேவ ஆத்மாநம் விஜாநதாத்மாநம் ஸ்ரேஷ்டா||
(பிரு. சு. சு. கள)

"ஆகாயமும் ஐவைந்து சனங்களும் எவரிலே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளனவோ, அவரைப் (பரம) ஆன்மா என நினைக்கின்றேன்; அமிர்தமாயுள்ள பிரமத்தை அறிந்து நான் அமிர்தனாகின்றேன்" என்னும் சுருதியே விஷயம்.

இச்சுருதியிற் கண்ட ஐவைந்து சனம் என்னும் பதார்த்தஞ் சாங்கிய சித்தமாயுள்ள தத்துவங்களா? இன்றேற் சுருதி சித்தமாயுள்ள தத்துவங்களா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சாங்கிய சாஸ்திரத்திலே இருபத்தைந்து சங்கியை பிரசித்தமாதலினாலும், அத்தொகை ஈண்டுத் தோற்றுதலாலும் ஐவைந்து சனம் என்றது எப்பிரகாரத்தானும் அவைகளையே குறிக்கத்தக்கன என ஆக்ஷேபிப்பின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். ஈண்டுப் பஞ்சபஞ்ச என்றற்றொடக்கத்த மந்திரத்திலே, இருபத்தைந்து என்னும் தொகை "பஞ்ச பஞ்ச" எனச்சுருக்க முறக் கூறப்படினும், அவை தந்திரசித்தமாயுள்ள தத்துவங்களன்று. "யஸ்மிந்" (பிரு. சு. சு. கள) (எவரிலே) என்றற்றொடக்கத்த மந்திரபாகத்தினுற் குறிக்கப்பட்ட சிவபெருமானிலே அவைகள் (தத்துவங்கள்) ஆதாரமுற்றனவாக அறியப்படுகின்றது; (அவைகள் என்றது உபநிடதத்துக் கூறப்பட்ட தத்துவங்கள்); இவற்றினின்று வேறுற்றமையானும், ஆகாயத்தைத் தனித்துக் கூறினமையின் தத்துவம் அதிகப்படுதல்பற்றியுமாம். தத்துவ அதிரேகம் என்றது தத்துவங்களின் அதிகத்தொகை. ஆகலின்,

ஈண்டு இருபத்தைந்து தத்துவத்தொகை குறிக்கப்பட்டதன்று. மேலும், இருபத்தைந்து என்னுந் தொகையுங் கூறுதல் யுக்தமன்று.

ஙிஷ்ஷ ஙவ்வை வஷஜ்ஞாயாழ் (பா. வி. உ. க. ஙo)

"திக்சங்கியையாயுள்ள சம்ஞையில்" என்னுஞ் சூத்திரவிதிப்படி, இது சம்ஞாவிஷயமாயுள்ள சமாசம். ஆகலின், ஐந்து சனம் என்றது ஐவைந்து சனங்களைச் சுட்டியது; "சப்த சப்த" ருஷிகள் என்றாற் போல.

ஆகலின் சாங்கியதத்துவப் பிரசக்தி இல்லை. (கக)

பின் அவை எவை எனச் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

வ்ராணாஹியொ வாக்யஸேஷாக்ஷ (க. சு. கஉ)

(கஉக) பிராணாதிகள் வாக்கியசேஷத்தினுல்.

வ்ராணஸ்ய வ்ராண ஈ்ரத ஷக்ஷுஷ்ரூக்ஷ ஸ்ரோதஸ்ரோத்ரஸ்ய ஸ்ரோத்ரஅந்நஸ்யாஹ்ஸ ஈநஸொ யெ ஏநொ விதுஃ (பிரு. சு. ச. கஅ)

"பிராணனிற் பிராணனையும், கண்ணிற் கண்ணையும், காதிற் காதையும், அன்னத்தில் அன்னத்தையும், மனத்தில் மனத்தையும் எவர்கள் அறிகின்றனரோ" என்னும் வாக்கியசேஷத்தினுற் பஞ்சசனம் எனப்பட்டவை பிராணாதி ஐந்து இந்திரியங்களாம் என அறியப்படுகின்றது. இதனலுஞ் சாங்கியதத்துவங்கள் ஈண்டுக் கூறப்படவில்லை. (கஉ)

பின்னரும் நியாயம் கூறப்படுகின்றது.

ஜ்யோதிரவ்ஷ்கெஷாஃஹ்ஷத்ருஹ்ஸ (க. சு. கங)

(கஉஉ) சிலர் கூறுமாறு சோதியினல், அன்னமில்லாவிடத்து.

சிலர் என்றது காண்ணுவர் மேற்று.

ஈஹ்ஸஸ்யாஹ்ஸ (பிரு. சு. ச. கஅ)

"அன்னத்தின் அன்னம்" என்னும் சப்தம் இல்லாவிடத்து,

த ஹ்ஹொ ஜ்யோதிஷ்ஷ ஜ்யோதிஃ (பிரு. சு. ச. கசு)

"சோதிக்குட் சோதியாயினரைத் தேவர்கள் வழிபடுகின்றார்" என்னும் சுருதியுபக்கிரமத்தின் முதலாவது சோதிசப்தத்தினுற் பஞ்சசனம் என்னும் இந்திரியங்கள் அறியப்படுகின்றன. சோதிக்குட் சோதி என்றும், பிரகாசித்திட் பிரகாசம் என்றும் பிரமத்தைக் கூறிய பின்னர், ஐவைந்து சனம் என்று கூறப்படுதலின், இவை பிரகாசிக்கும் ஐந்து இந்திரியங்கள் என்று அறியப்படுகின்றது. (கக)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

காரணகேந, காகாபாதிஷு, யோவ்யவதிவேஷாகேஷு।

(க. சூ. கச)

(கஉங) ஆகாசமுதலியவற்றுக்குக் காரணமாயிருத்தலானும், குறிக்கப்பட்டபடி கூறப்படலானும்.

கஸ்ஆ ஆதீர்ஸ ஸுஸீகு (தைத். உ. எ. க)

தத்ஐக்ஷத்ஃபஹுஸ்யாகூ தகோஸீகு। (பிரு. கூ. சூ. எ)

"அசத்துத்தானே முதற்கண் இருந்தது; இது மெய்யாய் அவ்வியாகிருத மாயிருந்தது" என்றற்றொடக்கத்த வேதாந்தவாக்கியங்கள் அனைத்தினும் பேதம் புலப்படாமையின்,

சூதாவா ஆதமேக வஸவாஸ்ர ஸுஸீகு (ஐத. க. க)

"(பரம) ஆன்மா ஒன்றுமாத்திரமே முதற்கண் இருந்தது" என்னும் விசேஷவாக்கியத்தினுற் குறிக்கப்பட்டதே கூறப்படலாற் சாங்கியர்களு டைய அவ்வியாகிருதம் கொள்ளப்படமாட்டாது. அங்ஙனமே விசேடித்த வாக்கியங்களிற் காணப்பட்ட இந்திரியங்களே கூறப்பட்டமைபற்றிச் சாங் கியர் தத்துவங் கூறப்பட்டதன்று. (கச)

ஈண்டுச் சாங்கியதத்துவம் எங்ஙனம் பொருந்தாதெனச் சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

ஸமாகஷ்யாஃஸ (க. சூ. கஙி)

(கஉச) தொடர்ச்சியுண்மையான்.

வொர்zகூயத வஹுஸ்யாழ் (தைத். உ. சூ)

(எங்ஙனம்) "நான் அநேகமாக ஆவேன் என அவர் விரும்பினர்" என்ற விடத்து, அவர் என்பது தொடர்ச்சிபற்றி முற் கூறப்பட்ட சர்வஜ்ஞரைக் குறிக்கின்றதோ,

கஸ்ஆ ஆதீர்ஸ ஸுஸீகு (தைத். உ. எ. க)

எங்ஙனம் "அசத்துத்தானே முதற்கண் இருந்தது" என்றவிடத்து, தொட ர்ச்சிபற்றி அசத் என்றது முற் கூறப்பட்ட அவ்வியாகிருதத்தைக் குறிக் கின்றதோ,

ஸ வஸஷ ஆஸ வ்ரவிஷ ஸுநவாஸ்ரெஸ்யுஃ (பிரு. கூ. சூ. எ)

எங்ஙனம் "அவர் ஈகத்து நுனிவரையும் ஈண்டுப் பிரவேசித்தார்" என்ற விடத்து, தொடர்ச்சிபற்றி அவர் என்றது அவரையே குறிக்கின்றதோ, அங்ஙனமே ஈண்டுத் தொடர்ச்சிபற்றிப் பஞ்சஜனம் என்றது இந்திரி யத்தைக் குறித்ததாமெனக் கோடலில் விரோதமில்லை. சாங்கியதத்துவ ஆசங்கைப் பிரசங்கம் நீங்கிற்று. (கஙி)

பின்னர்ச் சூத்திரகாரர் சிவபெருமான் ஆன்மாவுக்கு வேறுவரெனக் கூறுவாராயினர்.

(ச) ஜகத்வாசித்துவாதிகரணம்.

ஜஹாவிஷ்யாஸ (க. சா. கசு)

(கஉடு) (அது) ஜகத்தைச் சுட்டுதலின்.

ஸ்ருஷ்டெ ஸ்ருவாணி (கௌஷீ. சா. க)

"பிரமத்தை உனக்குப் போதிப்பேன்" என்று தொடங்கி,

யொ வெ வாயாக வஸ்தெஷாம வுஷாணாம கத்தா யஸ்ய வெ தத்தத்ர ஸ வெ வெத்தவ்ய: (கௌஷீ. சா. கஅ).

"பாலாகி, இந்தப் புருஷன் எல்லார்க்குங் கர்த்தாவாயினரோ, இது எவரது கர்மமாயிற்றே, அவர் அறியற்பாலர்" என்றற்றொடக்கத்த கௌஷீதகிப் பிராம்மணைபகிடத சுருதியே விஷயம்.

ஈண்டு அறியற்பாலராகக் கூறப்பட்டவர் சிவபெருமானு? ஆன்மாவா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

ய வஸவெஷ சூதிதெ வுஷ்டஹவாஹ உவாவெ! ய வஸவெஷ அஜ்ரவிவுஷ்ட! ய வஸவெஷ விஜ்ஞாதி!

(கௌஷீ. சா. உ, கூ, ச)

"எந்தப்புருஷர் ஆதித்தியனில் இருக்கின்றாரோ, அவரையே வழிபடா நின்றேன்; எவர் சந்திரனிலோ, எவர் மின்னலிலோ" என்பவற்றில் முன் வாக்கியத் தொடர்ச்சியினுற் பிரகிருத ஆதித்தியன் முதலிய அனைத்துக்குங் கர்த்தாவாயிருத்தல் ஆன்மாவுக்கு உளதாதலினாலும், கர்மசப்தம் அபூர்வத்தைக் குறிக்குமாதலானும், கர்மசம்பந்தம் அனைத்தையும் விடுத்து நின்ற சிவபெருமானுக்காகாமையின், அந்த அபூர்வம் ஆன்மாவுக்குப் பொருந்துமாமெனின்,

(சித்தாந்தம்) கர்மம் என்னும் சப்தமும் இது என்னும் மொழியும் சமானாதிகரணத்திருத்தல்பற்றியும், செய்யப்படுகிறதென்னுந் தொழில்பற்றியும் உலகம் குறிக்கப்படுகின்றமையின், உலகத்தைக் காரியமாய்க்கொண்ட சிவபெருமானே ஈண்டுப் பிரதிபாதிக்கப்பட்டனர். (கசு)

சூத்திரகாரர் பின்னர் ஆசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றனர்.

ஜீவமுவ்யப்ராணலிங்காந்நேதி செத்தத்வ்யாக்யாதம் (க. சா. கள)

(கஉசு) ஆன்மா முக்கியப் பிராணன் என்பவற்றின் லிங்கங்கள் உண்மையாலெனின், அன்று; அது விபாக்கியானஞ் செய்யப்பட்டது.

தடியா ஸ்ருஷ்டீ வைஷ்ணஸ்ததை யயா வா வ்யாக்ருதா ஸ்ருஷ்டிரு ஊஜஸ்வ்யவஸ்தைவைஷ வ்ராஜ கூத்ர வஸ்தாத்ரா தத்ரி ஷ்ணஸ்ததை வஸவஸ்தைவ கூத்ர வத கூத்ர ரு ஊஜஸ்வி

(கௌஷீ. சு. உ)

"எங்ஙனந் தனிகன் இனத்தாரோடு உண்கின்றானே, இனத்தார் தனிகன் உதவிகொண்டு உண்கின்றாரோ, அங்ஙனமே பிராஞ்ஞனாகிய ஆன்மா மற்ற ஆன்மாக்களோடு உண்கின்றனன், மற்ற ஆன்மாக்கள் இவ்வான்மாவைத் தொடர்ந்துள்ளன" எனவும்,

யத்ரா வை தத் ஸ்வப்ந ந கஞ்சந பஸ்யத்யாத்மந்யேவைகதா பவதி (கௌஷீ. சு. உ)

"எப்போது உறங்கினவன் ஒன்றையுங் காண்கின்றிலனே, அப்போது பிராணனில் ஒடுங்கி ஒன்றுகின்றான்" எனவும் ஆன்மாவுக்கும் முக்கிய பிராணனுக்கும் அடையாளம் காணப்பட்டிருக்கின்றமையான், குறிக்கப்பட்டவர் சிவபெருமானல்லர் எனல் கூடாது; பிரதர்த்தனவித்தையில் (க. க. ஈஉ) நன்கு விளக்கப்பட்டமையான். ஈண்டும் முன் பின் உள்ள வாக்கியங்களைப் பரியாலோசிக்குங்கால் அவையெல்லாம் பிரமத்தின்பாற்பட்டனவேயாக, மற்றை இலிங்கங்களும் அங்ஙனமே அவற்றிற்கேற்ப விளக்கற்பாலனவாம். எங்ஙனமெனின்,

ப்ரஹ்ம தே ப்ரவாணி (கௌஷீ. சு. க)

உபக்கிரமத்திலே "பிரமத்தை உனக்குச் சொல்வேன்" எனத் தொடுக்கப்பட்டது; மத்தியிலே,

யவ்யோ கதஸ்ரு (கௌஷீ. சு. ககூ)

"அவர் செய்கை ஈது" என்னும் வாக்கியத்தினும் பிரபஞ்சம் அனைத்துக்கும் அவர் கர்த்தாவாதல் உரைக்கப்பட்டது. பின்னரும் உபசங்காரத்திலே,

வஸ்ரோர்வாஹ்வோர்நா ஸ்வஹாகார வஸ்வோஷ்டாஹ ஊஷ்டாநா ஸ்ருஷ்டிரு வ்யாஹாஜ ரோயிவதரு வயோர்தி ய வஸரு வேத்

(கௌஷீ. சு. உ)

"இங்ஙனம் அறிபவன் பாவம் அனைத்தையும் போக்கி, சர்வபூதங்களுக்கும் தலைமையாகி, சுவர்க்கராச்சியத்தையும், ஆதிபத்தியத்தையும் அடைகின்றான்" என்னும் சுருதியினும் சமஸ்த பாவமும் நிவிர்த்தியாதல் வாயி

லாகச் *சவர்க்காராச்சியமாகிய பயன் ஏகாந்தப் பிரமோபாசனையினாலே மாத்திரம் எய்துவதாமென்று கூறப்பட்டது. இங்ஙனம் இந்தப் பிரகரணம் பிரமபரமாம் என நிச்சயிக்குமிடத்து, ஆன்மாவுக்கும் முக்கியப் பிராணனுக்கும் உரிய லிங்கங்கள் அவர் பரத்தனவாகச் செலுத்தற்பாலன. (கள)

மற்றோர் பக்ஷம் கூறப்படுகின்றது.

கூநூஷுஜூ ஜெஜிஜிஃ வுஸுவூவுவூ நாஷூஸுவிஜிஷ்ஷெ ஃகெ (க. ச. கஅ)

(கூஎ) சைமினி கொள்ளுமாறு போல விஞ்விடையில் மற்றொருவர் பொருட்டு உள்ளது; மேலுஞ் சிலர் அங்ஙனமே கூறுவர்.

தெள ஹ வுஷ்வ0 வுஸுஷ ஸாஜாதஷ்ஹ0 ஹாஜாதஸத்ரு ராஜ்ஞயாஜகெ வுஹுதாண்ணுவாஹஃ ஹொஃராஜஜிதி வஹுதஷ் வீகேவ ஸிஸ்ரெ கதுஹ வந நo யஷ்டுா வுாஜிக்ஷுவ வுதத வஷவ வஃஷ்துவ்ளுள (கௌஷீ. ச. கஅ)

"அவ்விருவருங் கூடி நித்திரையாயிருந்தவனிடம் வந்தார்கள்; அஜாதசத்துரு என்பவன் வெண்டுகில் புகுந்த சோமராசப் பெரியோனே, என்று விளிப்ப, அவன் யாதும் பேசாது நித்திரைசெய்தான்; அவன் பின்னர்த் தண்டினாலே அவனைத் தட்டும் போது உடனே எழுந்தான்" என்னும் வாக்கியத்திலே, விளித்தபோது கேளாமையானும் பின் தடிகொண்டு தட்டிய போது எழுந்தமையானும், பிராணிகளுக்கு வேறுக ஆன்மா உளதென்றமை இதற்கு வேறுய்ச் சிவபெருமான் உளர் என்பதை உணர்த்தும் பொருட்டாம்.

வைஷ வதவூாஷகெ வுஸுஷொzஸயிஷ் கூவா வதக ஏஷ்ஹ்துஷ்க வதகூாஸ (கௌஷீ. ச. கஅ)

"பாலாகி, இந்தப் புருஷன் எங்கே துயின்றான்? எங்கிருந்தான்? பின் எங்கிருந்து வந்தான்? என்னும் வினவினும்,

வதா வெளுஷ்ரு தகூா வஂவஹோ ஹவதி (சாந். சு. அ. க)

"புதல்வனே, அப்போது சத்தோடு கூடச் சம்பன்னனாகின்றான்" என்னும் வாக்கியத்தோடோர் பொருள் இயைந்த

யகூா வுஷ்வஃ வுவ0 நகூஹந வஸ்ருதுயாவிஜ்ரூண வனவெ கூயா ஹவதி (கௌஷீ. ச. உ0)

*சிவலோகம்.

"உறங்குங்கால், அவன் கனவொன்றுங் காணாதிருக்குமிடத்துப் பிராண னோடு ஐக்கியமாகின்றான்" என்னும் விடையினும் அப்பொருள் நன்கு புலப்படுகின்றது.

பாலாகிக்கும் அஜாதசத்துருவுக்கும் நிகழ்ந்த சம்வாதப்பொருளே, வாசசநேயர் சிலர்

யத்தெஷ வநதஹ்ஸ்ய்ஷ்யன்னிதி வஷ விஜ்ஞாநேந வ்ருஷ்டிம் கெவ்ஷ தஹாஸீத்தத வநதஹாபூத (பிரு. சு. க. ஙசு)

"இம்மனுஷன் எங்கு உறங்கினன்? விஞ்ஞானமய புருஷன் எங்கிருந்தான்? அவன் எங்கிருந்து மீண்டு வந்தான்?" என்னும் வினாவாகவும்,

யத்தெஷ வநதஹ்ஸ்ய்ஷ்யன்னிதி வஷ விஜ்ஞாநேந வ்ருஷ்டிம் (பிரு. சு. க. கள)

ய வஷோஷ்ணஹ்ருதய ஆகாஸஸ்தஸ்மிந் ஸ்ஹ்ஸேதி

(பிரு. சு. சு. உஉ)

"இம்மனுஷன் இங்ஙனம் நித்திரை செய்தபோது இந்த விஞ்ஞானமய புருஷனவன் இருதயத்துள்ள ஆகாசத்திலே நித்திரை செய்கின்றான்" என்னும் விடையாகவும் படிக்கின்றனர். ஆகலின், உலகம் அனைத்துக்கும் கர்த்தா சிவபெருமானேயாம். (கஅ)

(சு) வாக்கியாந்வயாதிகரணம்.

மைத்திரேயப்பிராம்மணமெங்கும் ஆன்மாவும் சிவபெருமானும் ஒன்றுகக் கூறப்பட்டவிடத்தும், அவர்கள் இருவரும் ஒரிடத்தில் வசித்தல் எங்ஙனம் பொருந்தும் என்பதைக் காட்டும்பொருட்டு இவ்வதிகரணம் எழுந்தது.

வாக்யாந்வயாத் (க. சு. ஙகூ)

(கஉஅ) வாக்கியாந்வயத்தான்.

ந வா அரே பத்யுஃ காமாய பதிஃ ப்ரியோ பவதி ஆத்மந ஸ்து காமாய பதிஃ ப்ரியோ பவதி (பிரு. சு. நி. சு)

"மெய்யாய் நாயகனுடைய அனுபவத்தின் பொருட்டு நாயகன் விரும்பற் பாலனாகின்றானில்லை; ஆன்மாவின் அனுபவத்தின் பொருட்டே நாயகன் விரும்பற்பாலனாகின்றான்" என்று தொடங்கி,

ஆத்மாவரேத்ரஷ்டவ்யஸ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்யஃ (பிரு. சு. நி. சு)

*"(பரம) ஆன்மாவானது மெய்யாய்க் காணற்பாற்று, கேட்கற்பாற்று, சிந்திக்கற்பாற்று, தெளியற்பாற்று" என்னும் விஷயம் பிருகதாரணியத்திற் கேட்கப்படுகின்றது. ஈண்டு,

(பூருவபக்ஷம்)

ஸுஜீநஷ்ட கூரோய (பிரு. சு. நி. சு)

"ஆன்மாவின் அனுபவத்தின் பொருட்டு" என்றற்றொடக்கத்த வாக்கியங்களால் அனுபவத்தை விரும்புகின்றமைபற்றிச் சம்சாரியாதலின், இவன் ஆன்மாவாம் எனில்,

(சித்தாந்தம்) ஈண்டுக் கூறப்பட்டவர் சிவபெருமான். எதனலெனின்,

கூஜ்ஜகூவஷ்டத ஸாஸாவஜி விஜ்தந (பிரு. சு. நி. சு)

ஸுஜீநி வஷ்வரே ஜுவெஜ்ரஷ்டெ ஐதெ விஜ்ஞாத ஊ0 வஷ-ள0 விதிதே (பிரு. சு. நி. சு)

ஊ0 வஷ-ள0 யதியோஜீர (பிரு. சு. நி. எ)

"செல்வத்தினலே சிவத்துவமடைதற்கு நம்பிக்கையில்லை; (பரம) ஆன்மாவைக் கண்டு கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளியும் போது, இஃதெல்லாம் அறியப்படும்; (பரம) ஆன்மாவே இஃதெல்லாம்" என்று தொடங்கி,

யெநஷ0 வஷ-ள0 விஜாநாதி ஷ0 கெந விஜாநீயாத்

(பிரு. சு. ச. கஉ)

"எவரால் ஈதெல்லாம் அறிகின்றனே, அவரை எதனல் அறியலாம்?" என்பதிறுதியாய்ப்போந்த வாக்கியமனைத்தும் சிவபெருமானிலே அன்னுவயிக்கின்றமையின், போகப்பிரீதியுடைய ஆன்மா அநுவாதத்தினற் சிவபெருமானைப் பிரதிபாதித்தலினல் விரோதமில்லை. (கூக)

இந்த இடமெல்லாம் ஆன்மாவைக்குறிக்குஞ் சொல்லினற் சிவபெருமான் கூறப்படுதல் யாங்ஙனமென மதாந்தரத்தினற் சூத்திரகாரர் வெளிப்படுத்துவாராயினர்.

வ்ரதிஜ்ஞாவிஹெதி-ள0ஸ்ஸாஸ்ஸாயுஃ (க. சு. உ0)

(கூக) பிரதிஞ்ஞை சித்திப்பதற்காக லிங்கம்; ஆசுமரத்தியர் உரைக்குமாறு போல.

ஸுஜீநி வஷ்வரே ஜுவெஜ் (பிரு. சு. நி. சு)

---

*கனியினுங்கட்டிபட்டகரும்பினும்
பனிமலர்க்குழற்பாவைநல்லாரினுந்
தனிமுடிகவித்தாளுமாசினு
மினியன்றன்னடைந்தார்க்கிடைமருதனே.
(திருவிடைமருதூர், நாவு. கo)

"ஆன்மா காண்பப்பட்டவிடத்து" என்று தொடங்கிய சுருதியினால், ஒன்றை அறியுமிடத்து யாவும் அறியப்படும் என்னும் பிரதிஜ்ஞை சித்திப்பதில் ஆன்மா அவனுடைய *காரியமாகலின், இதினின்று வேற்றுமையை உணர்த்துதற்கு ஆன்ம சப்தத்தினாற் சிவபெருமான் கூறப்படுகின்றனர் என்பது ஆசுமரத்தியர் கொள்கை. (உ0)

உதீரிஷ்யத வஸ்வ0 ஹாவாதிதெஸ்ருஷ்டயுபலப்தேஃ (க. சூ. உக)

(கஙo) ஔடுலோமி உரைக்குமாறு, உற்கிரமணஞ் செய்பவனும் அவ்வாருகலின்.

தேகத்தை விட்டு நீங்கும் முத்தனுக்குச் சிவபெருமானுடைய ரூப முண்மையின், சிவபெருமான் ஆன்மசப்தத்தினாற் (சுருதியிற்) கூறப்படுகின்றனர் என ஔடுலோமி கொள்கின்றனர். (உக)

சுவஸ்யேத சிதி சாஸ்த்ர்யஹ்ஃ (க. சூ. உட)

(கஙக) அவர் வசிக்கின்றமையான் எனக் காசகிருத்சினர் கூறுகின்றனர்.

சூத்ரம் திஷ்டி।

"எவர் ஆன்மாவில் இருக்கின்றனரோ" என்னுஞ் சுருதிப் பொருளுற, ஆன்மாவிலே ஆன்மாவாகச் சிவபெருமான் இருத்தலினால், ஆன்மாவைக் குறிக்கும் மொழிகொண்டு அவர் கூறப்படுகின்றனர் எனக் காசகிருத்சினர் கொள்கின்றார்.

மற்றிருவர் மதத்தையும் உபந்நியசித்து, அவற்றுக்கு மாறுக இது கூறப்படுதலானும் அதற்குமேல் மற்றொன்றைக் கூறுமையானும், இதுதான் சூத்திரகாரர் மதம் என நிச்சயிக்கப்படுகின்றது.

மேலும், அநேக சுருதிகளுக்கு இணக்கமுறுகின்றது; எங்ஙனமெனின் அதர்வசிரசிலே சேதனசேதனப் பிரபஞ்சம் அனைத்தையும் பிரவேசித்து நின்றமைபற்றிச் சிவபெருமான் எல்லா நாமங்களினாலும் உரைக்கப்பட்டான்.

தெவா ஹவெ வ்ருத்0 ஸொகமீம்0ஸ்ரெ தெவா ரூபூர் வ்ரஹ்மெதாஹவாகிதி। ஸொzஸ்மாவீதஸர்வெகஃ ப்ரபோவம0 வத்தாதி ய ஸவிஷ்யாதி ய நாரூஃ கஸ்மிந்தெதா வுதிரிரந் உதி ஸொ zஹ ராடஹரம0 ப்ராவிஸத்விஸ்வாஹரம0 ஸம0ப்ராவிஸத்। ஸொஹம நிகூர நிகெர வ்ருஹ்மாஹம0 வ்ருஹ்மாஹம0 வ்ராஹ்மீ வ்ருதுஹ்மொஹம0 ஏகி

---

*காரியம் என்னுமுண்மை சசஉ-ஆம் பக்கத்து உ-ஆம் வரிமுதலியவற்றினும், உதி-ஆம் பக்கத்து எடி-ஆம் வரிமுதலியவற்றினும் காண்க.

ணாஸ்ய உத்தரேஹாம் கபோலாஸ்ய திஸ்ரோ விதிஸ்ரோஹாம் வாசோ ஹாவுர்தா ஹாம் வாவித்ருஹாம் தாயத்ருஹாம் க்ரீஷ்மஸ்யோத்ருஹாம் வர்ஷா ஹாம் ஹேமந்தாஹாம் தாஹாம்வதேர்யாஹாம் உக்ஷணாஸ்தி ஸாஹவநீயோஹாம் வதேர்யாஹாம் மௌளாஹாம் மௌளயாம்ஹாம் ஜ்யேஷ்டா ஹாம் ச்ரேஷ்டாஹாம் வரிஷ்டாஹாமாவொஹாம் தேஜோஹாம்ஸ்ருஜ்யா வர்சோயவாம்ஹிரண்யமஹாம் கூஷ்டாஹாம் கூஷ்டாஹாம் ம்ருத்யுர்ஹாம் மௌவ்ருஹாம் கர்ணயோர்ஹாம் வாஷ்டாஹாம் வவித்ர ஹாம் சுத்ர்ய ஹ்ருதய வஹிர்ப வாஸ்ருஜ்யோதிரிதி ருஹாஸ்மை ஸ்வர்க ய லோகாய ஸாம் யொவெஷ வஸ்வர்காய (அதர்வசிரஸ)

"தேவர்கள் சுவர்க்கலோகத்தை (சிவலோகத்தை) அடைந்து, உருத்திரரை நோக்கி நீவிர் யார்? என வினவினர்; (அதற்கு) நான்மாத்திரம் முதற்கண் இருந்தேன், இருக்கின்றேன், இருப்பேன், எனக்கு வேறுக எதுவுமில்லை; அந்தரத்தையும் (உள்ளீயும்) அந்தராந்தரத்தையும் (உள்ளினுள்ளீயும்) பிரவேசித்தார், திக்குகளீயும் திக்கினிடைகளீயும் பிரவேசித்தார்; (அவ்வியல்பினராய) அவர் நான், நான் நித்தியனும் அநித்தியனுமாகி இருக்கின்றேன், (என்று தொடங்கி) நான் பிரமா, நான் பிரமம், நான் கிழக்கு மேற்குமாயினேன், நான் தெற்காயினேன், வடக்காயினேன், நான் மேலுளேன், கீழுளேன், நான் பெருந்திசை நான்குஞ் சிறுதிசை நான்குமாகின்றேன்; நான் ஆண், நான் பெண், நான் காயத்திரி, நான் சாவித்திரி, நான் திருஷ்டுப்பு ஜகதியும் அனுஷ்டுப்புமாகின்றேன், சந்தசு நான், கார்கபத்தியம் நான், தக்ஷிணக்கினி நான், ஆகவனீயம் நான், சத்தியம் நான், பசு நான், கௌரி நான், ஜ்யேஷ்டன் நான், சிரேஷ்டன் நான், வரிஷ்டன் நான், சலம் நான், தேயு நான், இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வம் ஆங்கிரசு நான், கூரம் நான், அகூரம் நான், குகியம் நான், கோரப்பியம் நான், வனம் நான், புஷ்கரம் நான், பவித்திரம் நான், ஆதிமத்தியம் நான், புறம் நான், முன் நான், சோதி நான், என்னே *எல்லாமாக அறிபவன் எல்லாம் அறிகின்றான் என்றார்" என்பதிறுதியாக முதலாவது கண்டத்தினும், அவர் யாண்டும் பிரவேசித்தனர் என்பது நோக்கி,

---

*மாலாகிநான்முகனுய்மாபூதமாய்மருக்கமாய்ருக்கமாய்மகிழ்வுமாகிப்
பாலாகியெண்டிசைக்குமெல்லையாகிப்பரப்பாகிப்பரலோகத்தானேயாகிப்
பூலோகபுவலோகசுவலோகமாய்ப்பூதங்களாய்ப்புராணன்றானேயாகி
வேலாதனவெலாமேல்விப்பாலுயெழுஞ்சுடராயெம்மடிகளின்றவமே.

மண்ணகிவிண்ணகிமலையுமாகிவையிரமுமாமாணிக்கத்தானேயாகிக்
கண்ணகிக்கண்ணுக்கோர்மணியுமாகிக்கலையாகிக்கலைஞானத்தானேயாகிப்
பெண்ணகிப்பெண்ணுக்கோர்ப்ராணுமாகிப்பிரளயத்துக்கப்பாலோர்கண்டமாகி
யெண்ணகியெண்ணுக்கோரெழுத்துமாகியெழுஞ்சுடராயெம்மடிகளின்றவமே.

யொ. வெ்வ் ரஷ்ரூஸ்ரவா ரூ்ஷ் வுஸ்ரா தவிவ்ஸ் வெை நஸோ் நஃ் (அதர்வசிரஸ)

"உருத்திரர் எனப்படும் பகவானுக்கு, பிரமா எனப்படும் அவருக்குஞான் நமஸ்காரஞ் செய்கின்றேன்" என்று தொடங்கி, பிரமா, விஷ்ணு, மகேசுவரன், உமை, விநாயகர் முதலிய சமஸ்தப் பிரபஞ்சசப்தப்பொருளுமாயிருத்தல் இரண்டாவது கண்டத்திலும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டுப்போந்தது. அங்ஙனஞ் சமஸ்த சுருதிகளை இணக்கி ஆராயுங்கால், சேதனுசேதனப் பிரபஞ்சத்தையும் அந்தரியாமியாய்ப் பிரவேசித்து, அனைத்தையும் சரீரமாகவும், எல்லாப் பெயருமுடையராகவும் இருந்தனர் சிவபெருமான் என்றறியப்படுதலின், காசகிருத்சினமதந்தான் சுருதிருத்திர மகாபியுக்தசம்மதமாம் எனக்கோடல் உசிதமாயிற்று. (உஉ)

(சூ) பிரகிருத்தியதிகரணம்.

முதலாம் அத்தியாயத்து முதற்பாதத்து இரண்டாம் அதிகரணத்திலே "எவரினின்று இப்பூதங்களெல்லாந் தோற்றியவோ" என ஐந்தாம் வேற்றுமை கேட்கப்படுதலின், (ஆண்டுச்) சிவபெருமானுடைய பிரபஞ்சோபாதானம் சாமான்னியமாக நிரூபிக்கப்பட்டது. இவ்வதிகரணம் அதனை முற்றுந் தாபித்தற்கெழுந்தது.

வகூ்கிஷ் வுதீஜா ஏ்ஷாஹர்ந்ஷவொயாஷ (க. ச. உங)

(கஉஉ) அவர் பருதியுமாம்; பிரதிஞ்ஞை திருட்டாந்தங்களுக்கியைதலான்.

தஸ்மாஉ வஎதஸ்மா ஆத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூதஃ (தைத். உ. க)

"(பரம) ஆன்மாவாகிய அவரினின்று ஆகாயம் பிறந்தது"

த்யாவா ஹ்ருதீ ஜநயந்தீவ வநகஃ (தைத். ஆரணி. கo. க. ங)

"பூமியையும் ஆகாயத்தையும் படைத்து ஒருவராகிய தேவர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளே சண்டு ஆராயற்பாலனவாகிய விஷயம்.

இவைகளிலே பிரசித்தமாயுள்ள உபயகாரணத்துவம் உரைப்பதியுக்தமா? அன்றா? என்பது சந்தேகம்.

அங்கமாயாதியாய்வேதமாகியருமறையோடைம்பூதத்தானேயாகிப்
பங்கமாய்ப்பலசொல்லுத்தானேயாகிப்பான்மதியோடாதியாய்ப்பான்மையாகிச்
சங்கையாய்க்காவிரியாய்க்கன்னியாகிக்கடலாகிமலையாகிக்கழியுமாகி
யெங்குமாயேறார்தசெல்வனுகியெழுஞ்சுடராயெம்மடிகணின்றவாறே.

என்றற்றொடக்கத்த இன்ற திருத்தாண்டகமுதலியவற்றினும் அதர்வசிரசப்பொருள் தொனித்தின்றுகாண்.

நிமித்தகாரணராகிய குலாலாதியோர் உபாதான மிருத்பிண்டாதிகளாக ஆகாமையினும், உபாதானமாகிய மிருத்பிண்டாதிகள் நிமித்தகாரணராகிய குலாலாதியரச்சு ஆகாமையினுமே சந்தேகமுண்டாயிற்று. பிரபஞ்ச காரியத்தையும்று அவர் நிமித்தகாரணமும், உபாதானகாரணமுமாம் இரண்டுமாதல் யாங்ஙனம்?

(பூருவபக்ஷம்) அவர் உலகிருட்டிக்கு நிமித்தகாரணர்தான்; உபாதானகாரணரல்லர்; எதனால்? கூடாமையின். கடத்தை நிருமாணஞ்செய்யும் குலாலன் தானே மட்பிண்டமுமாகிக் கடத்தைச் செய்வானல்லன்; படம் நெய்யும் குவிந்தனும் அங்ஙனஞ்செய்வானல்லன். அல்லது மட்பிண்டம் குலாலனுகிக் கடத்தை வனைய முயலினும் அது கூடாதாமே. நிமித்தகாரணமாகிய பிரமத்துக்கு உபாதானத்துவம் எய்தாது. நிமித்தத்துக்கு உபாதான கற்பனை நிஷ்பிரயோசனம்; அவ்வியல்பிற்றுகிய கற்பனையின்றியும் காரியம் தோற்றுவதால். குலாலன் மிருத் பிண்டத்தினின்று வேறுயினும், கடம் ஆக்கப்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றமைபற்றிக் (குலாலன் கடமாதலும், கடம் குலாலனதலுமாகிய) அந்தக் கற்பனையின்றியே காரியம் காணப்படலான். நிமித்தத்துக்கு உபாதானத்தை ஏற்படுத்துவது பயனற்றது. ஆகலின் பிரமம் நிமித்தகாரணமே; உபாதானமுமன்று எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. உலகத்துக்கு நிமித்தமும் உபாதானமும் பிரமமே;

வஷ்ஷாzவஷ்ஷ தரோஷ்ஷ ஷ்வாக்ஷ்வா யெநாஸ்ஷ தம் ஸ்ஷ தம் லவ தஷ்ஷி தம் ஷி தஷிஜ்ஞ தம் விஜ்ஞ தம் (சாந். சு. க. க)

"நீயும் அகந்தை கொண்டனை; எதனைக் கேட்கப்படாதது கேட்கப்படுகின்றதோ, நினைக்கப்படாதது நினைக்கப்படுகின்றதோ, அறியப்படாதது அறியப்படுகின்றதோ, அந்த ஆஞ்ஞையை நீ எஞ்ஞான்றுயினுங் கேட்டனையா?" என்று சுருதி கூறுமாறு, நிமித்தகாரணராகிய ஆஞ்ஞையுடையார் அறியப்படுமிடத்துச் சேதனாசேதனப்பிரபஞ்சமனைத்தும் அறியப்பட்டதாகும் என்றவாறு, ஆஞ்ஞையுடையார் அறியப்பட்டபோது யாவும் அறியப்படுமென்னும் பிரதிஞ்ஞையினையும்,

யஷ்யெகேந ஷ்ருஷ்ணேந விஜ்ஞதேந ஸர்வம் ஷ்ருணயம் விஜ்ஞாதம் ஸ்யாத (சாந். சு. க. க)

"ஒரு மட்பிண்டம் அறியப்பட்டால் மண்மயமாக அனைத்தும் அறியப்பட்டதாகும்" என்னுஞ் சுருதியினால் அதனை விளக்கும் மட்பிண்ட திருஷ்டாந்தத்தின் ஒற்றுமையினுமாம், பிரமம் நிமித்தமாய் மாத்திரமிருத்தலின் அதனை அறிதல்பற்றிச் சமஸ்தப் பிரபஞ்சஞானமும் எய்தமாட்டாது. எங்

ஞனமெனின், உபாதானமாகிய மட்பிண்ட ஞானத்தை அறிவதானன்றிக் குலாலனை அறிதலாற் காரியமாகிய குடம் அறியப்படமாட்டாது. ஆகலின், நிமித்தகாரணமாகிய பிரமம் உபாதானகாரணமாயுமிருக்குமிடத்து இது பொருந்தும் எனக் கொள்ள, பிரமமே உபாதானமாம். (உக)

(சார். சு. க. ங) சுருதியிற் கண்ட இந்த ஆதேச சப்தத்தினால் ஆஞ்ஞை செய்யும் பிரமம் கூறப்பட்டது. உபாதானம் என்றது அவரினின்று வேறின்றெனக் காட்டச் சூத்திரகாரர் மற்றோர் நியாயங் கூறுகின்றார்.

சுஹிஜ்ஞாவதொஷாத் (க. சு. உச)

(கஙங) (அவர்) சங்கற்பங் கூறப்படலானும்.

தமைக்ஷத வஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயெய (சார். சு. உ. ங)

"நான் அநேகமாவேனாக என்று அவர் சங்கற்பித்தார்" என்னுஞ் சுருதியில் நிமித்தகாரணமாகிச் சங்கற்பித்த முற்றறிவுடைய பிரமத்தினது விசித்திர ஜகதாகாரத்தினால் அநேகமாயாதலாகிய சங்கற்பம் உபதேசிக்கப்படுகின்றது. ஆகலின், உபாதானம் நிமித்தகாரணத்துக்கு வேறின்று. (உச)

(ஆக்ஷேபம்)

விஜ்ஞாயிகோ ரூபெ ஹ்யாஹுஷி-ர் ஹி-ர்ரண்யமஹ-ம் வ்ருத ஜாய மாநஂ (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"விசுவாதிகரும் மகாவிருடியுமாகிய ருத்திரர் இரண்ணியகருப்பர் பிறக்கக் கண்டனர்" என்னுஞ் சுருதியினால் விசுவாதிகராகிய சிவபெருமான் நிமித்தகாரணராகித் தமக்கு வேறாயுள்ள பிரகிருதியில் (உபாதானத்தில்) தமது சங்கற்பத்தினால் உண்டாக்குஞ் சமஸ்த தேவர்கட்கும் தலைவராகிய இரண்ணியகருப்பரைச் சிருட்டிக்க அனுக்கிரகத்தோடு பார்க்கின்றனர் என்று அறியப்படுகின்றது. அவர் பிரகிருதியாய் உலகாகாரமாவது எங்ஙனம்?

சாயாஜ்ஞ வ்ருக்ஷாதி0 விஷ்ணுஸ (சுவே. சூ. க0)

"மாயையைப் பிரகிருதி என்று அறியவேண்டும்" என்றுரைக்குஞ் சுருதியில், மாயை என்பது பிரகிருதியாம்.

தஸ்மாத்வா ஏதத் விராஜோ அதிஜாயத புருஷ:।

(இரு. வே. க0. கo. இ)

"அவரினின்று விராட்புருடன் பிறந்தான்; விராட்டுக்குமேலே புருஷன்" என்னுஞ் சுருதிகளாற் புருஷன் பிரகிருதி என்று அறியப்படுகின்றது. அவ்விரண்டுமே பிரகிருதியாய் உலகாகாரமாயிற்றென்று கூறுவது உசிதமின்று கூற,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் இயம்பாராயினர்.

ஸாகூஷாத்ஸூயாதீ நாஸ் (க. சி. உஞ்)

(கூசு) அவர் நேரே இரண்டாகவுங் கூறப்படலான்.

வேதாந்த பாகங்களிலே சிவபெருமான் உபாதானகாரணராகிப் பிரபஞ்சாகாரமாயும், நிமித்தகாரணராகிப் பிரபஞ்சோற்பத்தி செய்பவராயும் பிரத்தியகூஷமாகக் கேட்கப்படுகின்றனர். எங்ஙனமெனின்? "விசுவாதிகர் உருத்திரர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளான். எங்ஙனம் விசுவாதிகத்துவங் கேட்கப்படுகின்றதோ, அங்ஙனமே

ஸவை-ர வை ரூ-ஸ்ரீ: (தைத். ஆரணி. க0. உசு. சஉ)

"எல்லாம் உருத்திரர்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றுல் உபாதானகாரணமாதல் பற்றி விசுவரூபியாதலுங் கேட்கப்படுகின்றது. சதருத்திரீயத்தில்,

நஸோ ஹிரண்யவாஹவே|

"இரண்ணிய பாகுவுடையார்க்கு நமஸ்காரம்" என்று தொடங்கி,

கூ-யு-ஹ்ரா நா0 வதயே|

"கள்ளர் தலைவர்க்கு நமஸ்காரம்" என்பதிறுதியாக அவரது விசுவாதிகத்துவங் கூறப்படுகின்றது.

நஸ்ஸ் வண்ய-ர்ய உ வண-ர்ரஸ்ய உ|

"இலையினின்று தோன்றியவர்க்கும், இலைச் சமூகத்திற்றோன்றியவர்க்கும் நமஸ்காரம்" என்பதிறுதியாகச் சிவபெருமான் உலகாகாரமாயிருத்தல் கேட்கப்படுகின்றது. பிறிதோரிடத்தில்,

ஸ்ரவந்வ நo ஸ்ரவஸவ்யக்ஷ சூஸீஸ்ரவஸ்ரஷ்டு திஷ்டூ-வ நாதி யர்ரு யதீ (தைத். பிராம். உ. அ. கூ. எசு, எஎ)

"பிரமம் வனமாயிற்று; பிரமம் அந்த விருக்ஷமாயிற்று; தத்தம் இடங்களிலே நிறுவி உலகத்தைப் பிரமம் பரிபாலிக்கின்றது" என அவர்க்கு ஈரியல்பு சாற்றப்படுகின்றது. அதர்வசிரசின் முதலாம் இரண்டாம் பாகங்களினும் சிவபெருமான் உலகாகாரமாதலும், அதன்மேல் உலக ஈசுரத்துவமாதலுங் கூறப்படுகின்றன. ஆகலின், "பிரத்தியகூஷமாய் இரண்டாகக் கூறப்படலான்" ஜகத்தும் ஜகதீசுரனும் பிரகிருதி நிமித்தமாகிய பரப்பிரம சிவபெருமானும். (உஇ)

மேலும் மற்றோர் பிரமாணம் உண்டென்று சூத்திரகாரர் கூறுகின்றார்.

சூத்ரத்வாத் (க. சி. உசு)

(கூஎ) தம்பிலிருந்து சிருட்டித்தலான்.

தஸ்மாத் நo ஸ்ரவஸ்ரஷ்டா (தைத். உ. எ)

"அப்போது அவர் தாமே தாமாகச் செய்தனர்" என்னுஞ் சுருதியினும் சிவபெருமான் தாமே உலகாகாரமாதலோடு கர்த்தாவாதலும் பெறப்படுகின்றது. ஆகலின், அவர்தாம் உபாதானமும் நிமித்தமுமாம். (உசு)

(ஆக்ஷேபம்) சமஸ்த தோஷகளங்கலேசமுமிலராய், அளவுகடந்த மங்கலகுணரத்நைகராராய், தடைகடந்த நித்திய வைபவமுடையராய், பிரபஞ்சாதீதராய் நின்ற சிவபெருமான் அஞ்ஞான விகாராஸ்பதமாகிய இழிந்த பிரபஞ்சரூபப் பிருகிருதியாதல் யாங்ஙனம்? என ஆக்ஷேபிக்க,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

வரிணாகாஷ (க. சு. உள)

(கங்சு) பரிணமத்திஞல்.

நித்தியசுத்தானந்தரும் நிரதிசயமங்கல சுவாபாவிகருமாமாயினும், நிமித்தகாரணராகிய சிவபெருமான் உபாதான காரணமாகி உலகாகாரமாதலும் யுக்தமே; (சிவபெருமான்) சேதனசேதனகாரியமாய்ப் பரிணமிப்பதலான்.

(ஆக்ஷேபம்) அந்தோ! காரணவிகாரரூபமாய்த்திரிதலன்றே பரிணமம்; முன் ரூபத்தை விடுத்துப் பின்னோர் ரூபமாய் மாறுதலே பரிணமமாகும். சிவபெருமான் அநர்த்தத்தன்மையிலிருந்து எவ்வாறு தொடக்குறுவாரல்லர்?

(உத்தரம்) சத்தியம்; நீ வினவியது. எங்ஙனம் நிமித்தகாரணம் உபாதானமாயவிடத்தும் விகாரமுதலிய பரிசமில்லையோ, அங்ஙனம் பரிணமமும் எய்துகின்றது. அபூர்வமாகிய பரிணமம் எது? அதனைக் கேட்டற்குக் குதூகலமுடையேம். அதனை விளக்க வேண்டிற்றும் எனின்,

(உத்தரம்) கேட்குதி; விளக்குவாம்.

யதா தரேஷு ஏவா ந ராத்ரிரஸ்ரஸ ஆஸ்ஸீவ வஸவ தெவ ஆஃ | தஷ்ஷரா தத்ஸவிதுர்வ்ருணீ வ்ருஜாஅ தஸ்ஸாத்ஸ்ரஸ்தா வாணீ (சுவே. சு. கஅ)

"எப்போது இருள் உளதாய்ப் பகலுமின்றி இரவுமின்றிச் சத்துமின்றி அசத்துமின்றி இருந்ததோ, அப்போது சிவன் ஒருவரே இருந்தார்; அவர் அக்ஷரமாயும், சவிதாவுடைய வணங்கற்பாலதாம் முக்கியப் பொருளாயும் இருந்தார், அவரினின்று புராணியாகிய பிரஞ்ஞை (பராசத்தி) வெளிப்பட்டது" என்பது சுருதி.

சந்திரசூரியர் ஒளியெல்லாம் ஒழிந்து, பகல் இது இரவிது எனப் பகுத்தலில்லாத சூனியமாய், நாமரூப விசேஷமின்றி ஸ்தாலருக்குமு

சேதனசேதனமாகிய சத்து அசத்தின் வியக்தி நிலையற்று, ஈதெல்லாம் இருண்மயமாய் இருந்த அந்தக்காலத்திலே, அந்தச் சிவபிரானுர் அத்துவி தீயராய், கேவலராய், சுவப்பிரகாசராய், தம்மினின்று பருக்கப்படாவியல் படைந்த சேதனசேதனச் சத்தியோடுளராயினர். அவரே அசுத்தமாயும், சுத்த ரகிதமாயும், நாசரகிதமாயுமுள்ள பரவஸ்துவாயிருந்தனர்; அந்தச் சவிதா வாகிய சூரியனுக்கு முதற்கண்ணே ஒளியைக் கொடுத்தமையின் வரேண் ணியராயும், அவனுக்கு மத்தியிலிலுள்ள ஒளியாயுமிருந்தார். அப்பெற் றியராகிய தம்மினின்று வேறுபடாச் சேதனசேதனப் பிரபஞ்சம் முழுமையும் மறைந்து கிடத்தல்பற்றி அத்துவிதீயமாய் அக்காலத்திருளெல்லாம் ஒட் டும் பெருந் தோற்றமாகிய உருவத்தையுடைய நித்தியசித்த புராணியாம் பரமப்பிரஞ்ஞையாகிய ஞானசத்தியார் தோற்றினர். பின்னர்,

வொ கூயெத வுஹாவ்யாழி (தைத். உ. சு)

"நான் அனேகமாய் ஆவேனுக என அவர் விரும்பினர்" என்றவாறு, பின் னர் நாமரூபாதி பருப்பில்லாத சூக்குமசேதனசேதன வஸ்து சரீரியாயும் காரணராயும் நின்ற சிவபெருமான் நாமரூபப் பருப்புளதாகும் (ஸ்தூல) சேதனசேதனப் பிரபஞ்சமாக ஆவேன் என்று சங்கற்பித்தனர். ஆகலின்,

ஐஏ வவ-ழிவ்யாஜத யதிஏகிஐ (தைத். உ. சு)

"எதெது இருந்ததோ அததையெல்லாம் அவர் சிருட்டித்தனர்" என்னுஞ் சுருதிப்பிரகாரம் அவர் தமது சரீரமாகவேயிருந்த சூக்கும சேதனசேதன வஸ்துவைத் தம்மினின்று வேறு பிரித்து, பின்னர்

தத்யாவ்ஷா ததெவாந்ர வ்யாவிஶத (தைத். உ. சு)

"அதனைச் சிருட்டித்து அதனுள்ளே பிரவேசித்து" என்னுஞ் சுருதிப்பிர காரம் தம்மினின்று பிரிக்கப்பட்ட சேதனசேதனத்துள்ளே (பரம) ஆன்ம ரூபமாகத் தாம் பிரவேசித்து, பின் அவர்

ஸச்ச த்யச்சாபவத்* (தைத். உ. சு)

"சத்தும் (பசுவும்), தியத்தும் (பாசமும்) ஆயினர்" என்றற்றொடக்கத்த

---

*பரிணமம் என்னும் மொழி உபநிடதங்களில் இல்லை. அங்ஙனமாயினுஞ்சுத் திரகாரரால் க. சு. உ. ல் அப்பதம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பரிண மத்துக்காகப் பாடியகாரரால் உதகரிக்கப்பட்ட (தைத். உ. சு) சுருதியிற் கண்ட அப் வந் என்பதற்கு "ஆயினர்" "ஆனர்" என்பது பொருள். "ஊனுயுயிரானுயுட லானுயுலகானுய்" எனவும், "இருநிலனுய்த் தீயாகி" எனவும் போந்த திருவாக்கு களிற் காணப்படும் "ஆனுய்" "ஆகி" என்றவைகளுக்கு எந்தப்பொருள் வைத் தித்தாந்திகள் கொள்கின்றார்களோ, அந்தப் பொருள்தான் பரிணமத்துக்கும் பொரு ளாகக் கோடற்பாற்று. இப்பரிணமத்தினுற் சிவபெருமானுக்கெய்தும் களங்க லேசமுமில்லையாம் என்று உணர்த்தற்கு அபூருவபரிணமம் என்றி பாடியகாரர் வரைந்தருளினர்.

சுருதிப்பிரகாரம் ஈனுவகைத்தாய சேதனசேதனப் பிரபஞ்சரூபமாக மிகுதியும் (ஆயினர்) பரிணமித்தார்.

இங்ஙனம் மனிதனுக்குப் பாலத்துவமும் யௌவனமும் உள்ளவாறும் போல, உலகமே வடிவாயுள்ள பிரமத்துக்குக் காரணமும் காரியமும் உள்ளவாயின.

மாயாஞ் ப்ரக்ருதிம் வித்யான்மாயினந்து மஹேஶ்வரம்।
தஸ்யாவயவபூதைஸ்து வ்யாப்தம் ஸர்வமிதம் ஜகத்॥

(சுவே. உ. கஅ)

"மாயையைப் பிரகிருதி என்றும், மாயையுடையாரை மகேசுவரர் என்றும் அறிக; அவரது அவயவமாகிய அதனுலே இவ்வுலகமனைத்தும் வியாபிக்கப் பட்டது" என்று சுருதி கூறுகின்றது. அற்றாகலின், அனைத்துக்கும் மாயை தான் பிரகிருதி என்றும், அதனையுடையவர் மகேசுவரர் என்றும், அவரது அவயவமாயும் அம்சமாயுமுள்ள சிற்சத்தியே போக்தாவாயிருக்குந் தசையிலே புருஷன் எனப் பெயர் கொண்டு சகல உலகத்தை வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறதெனப் பெறப்படுகின்றது. எங்ஙனம் சரீரமாத்திரத்திலிருந்தேனும் ஆன்மாமாத்திரத்திலிருந்தேனும் உரோமம் நகமுதலியன உண்டாகாவோ, அங்ஙனம் கேவலம் மாயையிலிருந்தேனும் கேவலம் மகேசுரரிலிருந்தேனும் உலகம் உண்டாகாது. பின் சரீரமுடைய (புருஷனி)னின்று கேசம் நகமுதலியன தோற்றுமாறு போல, மாயையுடையாராகிய சிவபெருமானினின்று சேதனசேதனத்துக்கு உபாதானகாரணமாகிய புருஷன் வெளிப்படுகின்றான். அவ்வுருவடைந்த ஈசனிலிருந்தே அவ்வியக்த சதுர்முகப் பிரமாமுதலாயினோர்க்குற்பத்தியாயிற்று.

வாஸுதேவோ வை நாராயணோ (தைத். ஆரணி. க0. உச. சஉ)

"புருஷர்தான் உருத்திரர்" என்னுஞ் சுருதி ஈசுவரர்க்குப் புருஷரூபத்துவத்தைக் கூறுகின்றது. ஆகலின், அந்தந்த அவஸ்தாவிசேஷத்தினுற் சேதனசேதன விசிட்ட சிவபெருமான் காரணமும் காரியமுமாம் என்று கூறுதல் மிக உசிதம். (உஎ)

யோனிஞ்ச ஹி தீயதே (க. உ. உஅ)

(கஙஅ) அவர் பிரகிருதியுமாம் என்று பாடப்படுகின்றனர்.

சிவபெருமான் சகல பூதங்களுக்கும் யோனி என்று கூறப்படுகின்றார்.

உமாஸஹாயம் பரமேஶ்வரம் ப்ரபும் த்ரிலோசநம் நீலகண்ட
ம்ப்ரஶாந்தம் ஸர்வாங்கோமிமத்வதி யோனிம் (கைவ)

"உமாசகாயரும், பரமேசுவரரும், பிரபுவும், முக்கண்ணரும், நீலகண்டரும், பிரசாந்தரும், எல்லாப் பூதங்களுக்கும் (யோனியும்) பிரகிருதியும்,

சமஸ்த காட்சியுமாயுள்ளார் என்றறிந்து முனியானவன் தமசுக்கு மேலே போகின்றான்" என்னுஞ் சுருதியினுற் சமஸ்தசாட்சியும், சர்வஜ்ஞரும், இருளுக்குமேற் போந்தவரும், பிரபஞ்சத்தைக் கடந்தவரும், சமஸ்த பூதங்களுக்கு யோனியும் (பிரகிருதியு) மாயுள்ளார் பராசத்தி உமையோடி சைந்த சிவபெருமானேயாம். ஆகலின், பரப்பிரமமே *உபாதானகாரண மும் நிமித்தகாரணமுமாம். (உஅ)

(எ) சர்வஷியாக்கியாநாதிகரணம்.

ஸைதந ஸவை வ்யாவ்ருதா வ்யாவ்ருதாஃ (க. சு. உகூ)

(கூஅ) இதனால் எல்லாம் வியாக்கியானஞ் செய்யப் பட்டன; வியாக்கியானஞ் செய்யப்பட்டன.

(முதலாம் அத்தியாயத்து முதலாம் பாதத்து) இரண்டாஞ் சூத்திர முதல் இதுவரையும் வியாக்கியானஞ் செய்யப்பட்ட வேதாந்தவாக்கியங் களின் வியாக்கியானத்தினாலே, பிரமலிங்கங்களைக் கூறும் வேதாந்தரூபங் களாகிய கன்மகாண்டத்திடைக்கட் போந்த புருஷசூக்தம் சதருத்திரீய முதலிய மந்திரப்பிராம்மண பாகங்களும், ஸ்மிருதி இதிகாசபுராண ஆகம அபியுக்தசூக்திவிசேஷங்களுமாகிய எல்லாம் வியாக்கியானஞ் செய்யப்பட் டனவாம் என்பதே விஷயம்.

"வியாக்கியாதாஃ" எனச் (சூத்திரத்தில்) இருதரங் கூறியது அத்தியா யம் முடிந்தது என்ற கருத்தினாலாம்.

ஈண்டுக் கன்மகாண்டத்திற் போதரும் சதருத்திரீயம் புருஷசூக்தம் என்பனவும், ஸ்மிருதி இதிகாசபுராணங்களும் தாற்பரியலிங்க சமன்வயத் தினாற் பிரமத்தைத்தான் உணர்த்துகின்றனவா? இன்றா? என்பது சந்தேகம்; பிரகரணபேத முதலியவே சந்தேகத்துக் காரணம்.

(பூருவபக்ஷம்) கன்மகாண்டத்திலே தோற்றும் புருஷசூக்த முதலி யன் கன்மத்தை அனுஷ்டிப்போனுகிய ஆன்மபரத்தனவாம் எனக் கூறு வதுங்கூடுமாம்; அவை நித்தியமுக்த பிரம விஷயபரத்தன அன்று; பயனின் மையான். ஸ்மிருதி புராண முதலியவும் ஒரே ஆன்மாவைக் கூறிற்றில; சதனுலெனின்? அவற்றுட் சில பிரமாவையும், சில விஷ்ணுவையும், சில உருத்திரரையும், சில இந்திரனையும், சில சத்தியையும், சில அக்கினியையும்,

*உபநிடத உபக்கிரமணிகை உ0-ஆம் இலக்கத்திற் கண்டவாறு உபநிடதங்க ளும் இவற்றை ஆதாரமாய்க்கொண்டு எளர்ந்த பிரமசூத்திரமும் தியானயோகபரி யந்தமே கூறி முற்றி நிற்பனவேயாக, இச்சூத்திரயோகத் தெரியத்திலே பரித் திரசத்தியாகிய சூக்குமாயைக்கும் பராசத்திக்கும் இடம் ஒன்றுயிருந்தமையான், யோகவிதானத்து உபநிடதங்கள் அக்கிலேக்குத் தக அவை கூறியவொக்குமாமெனி னும், அதுபற்றி சிருமிமுக்குயாதுமின்றும் என்றும் கடைப்பிடிக்க.

சில சூரியனையும், சில வாயுவையும், சில பிறவற்றையும் பரப்பிரமமாகக் கூறும். ஆகலின், இது (நிலைபின்மை என்னும்) அநவஸ்தாதோஷம். அது பற்றி, இவைகள் பிரமத்தைக் கூறியவாகக் கொள்ளப்பட்டமாட்டா என ஆக்ஷேபிக்க,

(சித்தாந்தம்) கூறுகின்றேம். புருஷசூக்தமுதலியவும் பிரமத்தையே போதிப்பனவாம்; பிரமலிங்கங்கள் உண்மையான்.

சஹஸ்ரா க்ஷாஜாயத (புருஷசூக்தம்)
சூஷி கூவணஃஜஹவஸ்ஷ வாரே (புருஷசூக்தம்)
தஜேவா விஜா நஜ்ஜ ஜஹ ஜவதி (தைத். ஆரணி. கூ. கஷ. ச0)

"அவரினின்று விராட்டுப் பிறந்தான்; தமசுக்கு மேலுள்ள ஆதித்தியவர்ணர்; அவரையே அறிந்து ஈண்டு அமிர்தனுகின்றான்" என்னுஞ் சுருதிகளான், அவர் அனைத்துக்கும் காரணராதலும், இருளுக்கு மேலாதலும் சிவத்துவத்துக்குக் காரணமாதலுமாகிய பிரமலிங்கங்களோடுடைய சம்பந்தம் காணப்படுகின்றது. ஆகலின், ஈண்டுக் கூறப்பட்ட சிவபெருமானே புருஷசப்தத்தினுற் கூறப்படுகின்றார்; சதருத்திரீயத்தினும் சிவபெருமான் உலகத்துக்குப் பதியாதலும், அவர் உலகுக்கு ஆன்மாவாதலும், நீலகண்ட முதலிய இலக்ஷணமுடையராதலும் நேரே கேட்கப்படுகின்றன. ஆகலின், சிவபெருமானே அப்பிரகரணத்திற் கூறப்பட்டனர் என்பது யுக்தம்.

(ஆக்ஷேபம்) மங்கலகுணங்களுக்கு நிதியாயுள்ள சிவபெருமான் சதருத்திரீயத்திற் பிரதிபாதிக்கப்படுதல் அயுக்தம்.

நமஸ்தே ரூத்ர மன்யவே (யசுர். வே. சை. நி. க)

"உருத்திரரே உமது கோபத்துக்கு நமஸ்காரம்" என்றமையாற் சூழ்ந்த குணமாகிய மன்யு (கோப) சப்தம் முதற்கண்ணே எய்திற்றே எனின்,

(உத்தரம்) அங்ஙனம் விசாரிக்கற்பாலதன்று; மன்யு என்னும் மொழி ஞானத்தின் மேற்று. இன்றேற் குரோத சப்தத்தின் பரியாயம் எனினும் இழுக்காது; துஷ்டநிக்கிரகத்தின்பொருட்டுச் சுவேச்சையினுற் கொள்ளப்பட்ட பிரகிருதிகுணமாயிருத்தல்பற்றி அதற்குச் சிவபெருமானிடத்திற் சம்பந்தமில்லை. புராணேதிகளின் தாற்பரியலிங்கங்களெல்லாம் பிரம விஷ்ணு வாதி நாமங்களின் பொருளாயுள்ளாரும், சர்வான்மகரும், சர்வஜ்ஞரும், சர்வசத்தியுடையாரும், சர்வாதிபரும், அசாமானியவைபவரும், பிரமசப்தப்பொருள் ஒய்தற்கு இடமாயினரும், சமஸ்த வேதாந்த வாக்கியங்களையும் இயைத்துச் சமன்வயஞ் செய்தல் வாயிலாக எப்பும் முடிந்த பொருளாயும், உமாசகாயராயும், பரமேசுவரருமாகிய சிவபிரானையுற்று அறிவிப்பனவாம் என்று உரைப்பது யுக்தமே. இவை கன்மகாண்டத்தில் நிகழ்வின்

ரனவே என ஆக்ஷேபிக்கின் அன்று ; லிங்கத்தைக்கொண்டு பிரகரணத்தை அறியவேண்டுமென்பது நியாயம். இந்த நியாயங்கொண்டு வேதாதி பிரமாணவசனங்களிற் சேதனமேனும் அசேதனமேனும் உலகுக்குக் காரணமாகக் கூறப்படுமிடமெல்லாம் அது அவ்வவ் வான்மாவாய் நிற்கும் *சிவபெருமான்மேற்றெனப் பொருள் கொள்க. எங்கெங்கே புருஷார்த்தமில்லாத விகாரம் அறியாமை முதலிய குணம் நிகழ்கின்றனவோ, அங்கங்கே பரப்பிரமசிவனுருடைய சிதசித்வஸ்து சரீரமென்றறியற்பாற்று, காணற்பாற்று என நன்கு நிரூபிக்கப்பட வேண்டுமெனல் முழுமையும் உசிதம். (உசு)

---

*யாதொருதெய்வங்கொண்டீரத்தெய்வமாகியாங்கே
மாதொருபாகனுர்தாம்வருவர்மற்றத்தெய்வங்கள்
வேதனேப்படுமிறக்கும்பிறக்குமேல்வினையுஞ்செய்யு
மாதலானிலையிலாதானறிந்தருள்செய்வனன்றே.
(சித்தியார். உ. உ)

இரண்டாம் அத்தியாயத்து
முதலாம் பாதம்.
(க) ஸ்மிருத்யதிகரணம்.

ஸ்ம்ருத்யனவகாஶ தோஷப்ரஸங்க இதி சேன்ன்ய ஸ்ம்ருத்யனவ காஶ தோஷ ப்ரஸாஶாத் (உ. க. க)

(கூகூ) ஸ்மிருதிக்கு இடங்கொடாத் தோஷம் நேரு மெனின் அன்று; அன்னிய ஸ்மிருதிகளுக்கு இடங்கொ டாத் தோஷம் நேர்தலின்.

மூன்றிய அத்தியாயத்திலே சச்சிதானந்தரூபரும், சர்வஜ்ஞத்துவ சர்வ சத்தித்துவாதி சுவரூபலக்ஷணமுடையரும், சகல ஜகத்தைப் பிறப்பிப்ப வரும், அனேத்துக்கும் வேறுனவரும், அனேத்துக்கும் ஆன்மாவானவரும், விரூபாக்ஷத்துவ கிருஷ்ணபிங்களத்துவ நீலகண்டத்துவ முதலிய விசிஷ்ட லீலாமங்கள சுவரூப சுவபாவமுடையரும், பவர் சிவன் சர்வர் மகாதேவர் பரமேசுவரர் முதலிய முக்கிய நாமங்களின் பொருளானவரும், பரம காருணிகரும், பரப்பிரமமுமாகிய சிவபெருமானிடத்திலே சமஸ்த வேதா ந்தவாக்கியங்களும், அவற்றின் அனுகுணமாகிய ஸ்மிருதிகளும் தாற்பரி யத்தினுற் சமன்வயமாதல் கூறப்பட்டது. இந்தச் சமன்வயம் வேதாந்த விருத்தமாகிய ஸ்மிருதி தர்க்காதிகளினுல் விரோதமுறுதலின், அது இந்த அத்தியாயத்திற் பரிகரிக்கப்படுகின்றது.

முதற்கண்ணே சாங்கியஸ்மிருதி விரோதம் பரிகரிக்கப்படுகின்றது. மூன்றிய அத்தியாயத்திலே யாண்டும் கூறப்பட்டவற்றைச் சமன்வயஞ் செய் தலே இந்த அத்தியாய் விஷயம்.

இங்ஙனங் கூறப்பட்ட வைதிகசமன்வயம் சாங்கிய ஸ்மிருதிப்பிரகாரம் ஸ்தாபிக்கப்படல் வேண்டுமா? அன்று? எனச் சந்தேகம் எழுகின்றது.

எங்ஙனம்? உலகத்துக்குக் காரணம் பிரமம் என்று வேதங் கூற, கபில ஸ்மிருதியானது உலகத்துக்குக் காரணம் பிரதானம் என்று கூறு கின்றது. கபிலரோ மகாதபசுடையராதலின், அவர் வசனமும் பிரமா ணமே. சிரேஷ்டமாகிய வேதமோ அனேத்துக்கும் முக்கியப்பிரமாணம்; இது அப்பிரமாணகந்தத்தையும் பொறுக்காது. இவ்விரண்டனுள்ளே எது எதனுற் வாதிக்கப்படும் என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சாங்கியஸ்மிருதி ஒரே விஷயம் கூறுவதாய் (மற்றொன் றற்கு) அவகாசமுடையதன்றுய்ப் பிரபலமுடையதாக, வேதத்துக்குத் தரு

மத்தில் அவகாசமுடையதற்றித் தர்ப்பலமுடைமையின், அவ்வேதமானது (அவகாசம்பற்றி) ஸ்மிருதிக்கிணங்கச் *சங்கோசஞ் செய்யப்பட்டல் யுக்தமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) நாம் அங்ஙனம் இல்லை என்போம்; எதனால்? வேத விரோதமில்லாத மனுஸ்மிருதிகளுக்கும் அவகாசதோஷம் நேருமாகலின்.

ஹிரண்யமுஹூ ஔ வஸ்ய க ஜாயாந்ய (தைத். ஆரணி. க0. க உ. உ அ)

"இரண்மியகருப்பர் பிறக்கக் கண்டனர்" என்று பிரத்தியக்ஷமாகப் பிரமத்தையே காரணமாகக் கூறும் சுருதிக்கிணங்க,

ஸவ (வனஸ் ஸ்வயஜாஔள தாஷ்ட வீயஸ்ஸ்ரீவாஷ்ட்ரஜன்ய

(மனு. க. அ)

"ஜலங்களைத்தான் ஆதியிலே சிருஷ்டித்து, வீரியத்தை அதில் எறிந்தார்" என்றற்றொடக்கத்தனவாக (மனு) ஸ்மிருதி கூறலின், இந்த ஸ்மிருதி அநுமேயசுருதிமூலமாகிய சாங்கிய ஸ்மிருதியினும் சிரேஷ்டமுடையதாகப் பிரமாணிகர் கொள்வர். (க)

ஊத்ஸெஷாஸ்ரா நாவமெஸ்ஸீ (உ. க. உ)

(கசு0) பிறத்து ஸ்மிருதிகளில் அது காணப்படாமையின்.

சர்வஜ்ஞர்களாகிய மனுமுதலியோருடைய ஸ்மிருதிகளிலே கபிலர் கொண்ட பிரதானகாரணவாதம் அங்கீகரிக்கப்படாமையின், பிரதானத்தைக் (காரண) மாகக் கூறும் ஸ்மிருதியானது வேதத்தை முதலாகக் கொண்டதன்றெனக் கூறுவது யுக்தம். ஆகலின், சாங்கியஸ்மிருதிப்பிரகாரம் வேதம் கூறிய முடிபைத் திரிவுபடுத்தல் கூடாது. (உ)

(உ) யோகப்பிரத்தியுக்தியதிகரணம்.

வதெந யொஸ்ஸ் வதந்ரஸ்ஸ் (உ. க. ங)

(க்சுக) அதுகொண்டு யோகம் உத்தரமிறுக்கப்பட்டது.

யோகாங்கத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் இரண்ணியகருப்பரது ஸ்மிருதியும் பிரதானத்தையே காரணம் என உரைக்கின்றது. பிரதானத்தைக் காரணமாய்க் கூறும் சாங்கிய ஸ்மிருதி விரோதமுறுங்கால், இதற்கிசைய வேதம் திரிவுபடுத்தப்படல் வேண்டாம் எனின், ஆகுக.

அங்ஙனம் எண்டு இரண்மியகருப்பஸ்மிருதிப் பிரகாரம் சுருதி திரிவுபடுத்தப்படல் வேண்டுமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

---

*திரித்தல்.

(பூருவபக்ஷம்) கூறுதும். எங்ஙனமெனின்? சுவேதாசுவதரோபநிட தத்திற் பிரமசாக்ஷாத்காரத்துக்குக் காரணமாக யோகவித்தை விரிவாக எங்ஙனங் கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே சாங்கியஸ்மிருதியானது அதமேயசுருதி மூலமாயிருப்பினும், பிரத்தியக்ஷசுருதியை மூலமாகக் கொண்டதும், பிரதானத்தைக் காரணமாய்க் கூறுவதுமாகிய இரண்ணிய கருப்ப ஸ்மிருதிப்பிரகாரம் பிரமத்தைக் காரணமாகக்கொண்ட சுருதிபாகம் மாற்றப்படவேண்டியது யுக்தமே எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். யோகஸ்மிருதிக்கியையச் சுருதியை மாற்று தல் கூடாது.

॥ யொகஶ்சித்தவ்ருத்தி நிரொதஃ (பாதஞ்சலயோகம். க. உ)

"யோகமாவது சித்தநிவிர்த்தி நிரோதம்" என்று தொடங்கி, வைதி காஷ்டாங்கயோகத்தைப் பிரதிபாதித்தன் மாத்திரத்திற்ருன் அதற்குத் தாற்பரியமாமன்றி, பிரதானத்தைக் காரணமாகக் கூறும் அவைதிகத்தி லன்று. இதிலே (பிரதானத்திலே) தாற்பரியமுளதாயின், சாங்கியஸ்மிருதி போல இதனையும் திரஸ்கரித்தலே நியாயம். ஆகலின், பிரதானத்தைக் காரணமாய்க் கொள்ளும் இரண்ணியகருப்பஸ்மிருதிக்கியையப் பிரமத்தைக் காரணமாகக் கூறுஞ் சுருதி மாற்றப்படமாட்டாதென்பது யுக்தமே. (கூ)

(கூ) நவிலக்ஷணத்துவாதிகரணம்.

பின்னரும் சாங்கியதர்க்கப்பிரகாரஞ் சுருதி திரிவுபடுத்தப்படமாட் டாதென்பதுபற்றி ஆசங்கித்துச் சூத்திரகாரர் பரிகரிப்பாராயினர்.

ந விலக்ஷணத்வாத்ஸ்ய தயாத்வம் ஶப்தாத் (உ. க. ச)

(கசஉ) (பிரமம் பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணம்) அன்று; அதற்கு விலக்ஷணமாய் இருத்தலின்; அது அப்படியிருத் தலும் (பிரமத்துக்கு வேருயிருத்தலும்) வேதத்தினுல் அறி யப்படுகின்றது.

சாங்கியஸ்மிருதிப்பிரகாரம் சுருதி எங்ஙனந் திரிவுபடுத்தப்படாதிருக் கின்றதோ, அங்ஙனஞ் சாங்கிய தர்க்கப்பிரகாரம் அது (வேதம்) திரிவு படுத்தற்பாற்ரு? அன்ரு? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) எப்பிரகாரத்தினுலும் பிரமகாரணவாதம் தர்க்கப் பிர காரந் திரிவுபடுத்தப்படுவதாகும்; எங்ஙனமெனின்? பிரமமானது இத்தப் பிரபஞ்சத்தினின்று முழுதும் வேருனமையின். அது பிரமத்தின் காரிய மாகாது; எங்ஙனம்? வேறுபாடென்பதேல், அது சுருதியினலேயாம்.

ஸ்ருதேஶ்ச (தைத். உ. சு)

"விஞ்ஞானமும் அவிஞ்ஞானமும்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியானது பிரபஞ்சம் விகாராஸ்பதமாய் அவிஞ்ஞான முதலிய புருஷார்த்தரூபமில்லாத தாயுள்ளதெனக் கூறுகின்றது. ஆகலின், சத்தியஞானனந்தரூபமுடைய பிரமத்தினின்று இது வேறுயிருக்கின்றது; அவ்விரண்டும் கோவும் மிஷமும் போலிருப்ப, அவை காரணமும் காரியமுமாக எங்ஙனம் கூறப்படும்? (சு)

"கூஹிரோநி வுவடிஷஸ்ஷு விஷ்ஷாநுதிஜ்யாழ் (உ. க. நி)

(சுசாரு) ஆனல் விசேஷத்தினலும் சேர்க்கையினலும், அது அபிமானியையுற்றுக் கூறுகின்றது.

(பூருவபக்ஷத்துக்கு விரோதமாய ஆக்ஷேபம்) பிரபஞ்சமானது அசேதனமாதல்பற்றி அது சேதனப் பிரமத்தினின்று வேறுமாயின்,

ச0 வ்யுதிவ்ருவீஸ (தைத். சங். நி. நி. உ)

"அவருக்குப் பிருதிவி சொல்லிற்று,"

சுவொ வா சுகாயேத (தைத். பிராம. கூ. க. நி. சநி)

"ஜலங்கள் மெய்யாய் விரும்பிய,"

ஸ்ருணோது ஹாவாணோ விஷ்ஷ் (தைத். சங். க. கூ. சுகூ)

"பூத்தியுள்ள கற்களே! கேளுங்கள்" என்றற்றொடக்கத்தனவாகப் போந்த வாக்கியங்களிலே (ஜடப்பொருள்கள்) சேதனமாகக் கூறப்படுதல் எங்ஙனம்? ஆகலின், இவ்வுலகமனைத்துஞ் சேதனம். அதுகொண்டு பிரமமும் பிரபஞ்சமும் சேதனசேதனரூபத்தில் வேறு பாடின்றும் ஏனச் சங்கித்தல் கூடாதாம் எனின்,

(பூருவபக்ஷியின் உத்தரம்) அங்ஙனங் கூறல் யுக்தமன்று. யாண்டுஞ் சேதனகாரியம் கூறப்படுவது அதின் அபிமானிதேவதா விஷயம் என்றே பரியப்படுகின்றது;

ஹந்தாஹமிமாஸ்ரீவ்ஸ்ரோ தேவதாஸ் (சாந். சு. கூ. உ)

"ஆ! நான் மூன்று தேவதைகளையும்" என்றதிலே தேவதாசப்தவிசேஷ்யனிர்தேசமும்,

வாகுதாஜுஹ்வதஸ்ய ஸ்ரவ ஆவிரஸ்து (ஐத. உ. சி)

"அக்கினியானது வாக்காகி முகத்திற் பிரவேசித்தது" என்றற்றொடக்கத்தவற்றுள், அசேதனம் பொருளோடு அபிமானிதேவதையும் உடன் நிகழ்வதாதலாலும்; ஆகலின், அசேதனத்துவமுதலியவற்றினலே உலகுக்கு பிரமத்தைக் விலக்கணம். இங்ஙனம் உலகத்தைக் காரியமாதலும் பிரமத்தைக் காரணமாதலும் யுக்தியுற்புத்தி ஒழிக்கற்பாற்றே. (கி)

ஹ்ஸ்ஸுதெ தா (உ. க. ஈ)

(கசசு) ஆனல் அது காணப்படுகின்றது.

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. பிரமமும் பிரபஞ்சமும் விலக்ஷண மாயினும் அவற்றுக்குக் காரியகாரணவியல்பு எய்துகின்றது. அசேதன மாகிய கோமயத்தினின்று சேதனமாகிய விருச்சிகம் பிறக்கக் காண்டலா னும், சேதனனுகிய புருஷனிலிருந்து அசேதனமாகிய உரோம முதலியன வளரக் காண்டலானுமாம். ஆகலின், சுருதிசமன்வயமானது சுஷ்கதர்க்கத் தினேற் பாதிக்கப்படமாட்டாதென்பது துணிபு. (ஊ)

பின்னரும் ஆசங்கித்துச் சூத்திரகாரர் பரிகரிக்கின்றூர்.

கூஸழிதி வெஹ வ்யதிஷெயதோ நகூவாஸ (உ. க. எ)

(கசஎ) (காரியம்) அசத்து எனின் அன்று; மறுத்தல் மாத்திரமுண்மையின்.

(ஆக்ஷேபம்) இங்ஙனம் காரியகாரணம் இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று வேருதலின், காரணத்திற் காரியம் இல்லீயே; அங்ஙனம் சுருதியும்

கூஸஹா ஊஉமு கூவஸீஸ (தைத். உ. எ)

"அசத்துத்தானே முதற்கண் இருந்தது" என்று கூறுகின்றதெனின்,

(உத்தரம்) அங்ஙனங் கூறுவது அடாது; காரணமும் காரியமும் ஒரே இலக்ஷணமுடையவாகவே இருக்கவேண்டுமென்பதை மறுத்து அச் சுருதி கூறினமையின்; அதுகொண்டு காரியமும் காரணமுமாகிய பிர பஞ்சமும் பிரமமும் ஒரே வஸ்து என்பதினின்றிழுக்காதே. (ஏ)

(ச) அபீதியதிகரணம்.

கூவீதெள கதஉபூ்யவஸ்தாஹீவஸ்தோஜவஸ்து (உ. க. அ)

(கசஅ) பிரளயத்தில் அங்ஙனமிருத்தல் (பிரமம் ஜகத் தைப் போலிருத்தல்) நேர்தலின், பொருத்தம் அன்று.

சற்காரியவாதத்தினலே காரிய காரணமாகிய உலகமும் பிரமமும் ஒரே வஸ்துவாமாயின், வேதசமன்வயம் தர்க்கவாயிலாக ஒழிக்கப்படுவதா? அன்ரு? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அது தவிர்க்கப்படல் வேண்டும்; எங்ஙனம்? உலகு மும் பிரமமும் ஒரே வஸ்து என்று கூறப்பட்டதலால். அங்ஙனமாயின், பிரபஞ்சத்தைப்போல, பிரமமும் விகார அஜ்ஞானமுதலிய தோஷங்களுக் கிலக்காதாய் முற்றுகின்றது. ஆகலின், வேதாந்த வாக்கியங்களெல்லாவும்

பொருந்தாதாகின்றன. அதுபற்றி இந்த வேதாந்த வாக்கியப்பொருள் நியாயநெறியினல் வாதிக்கப்படுவதாம். (அ)

ந தூ ஏஷாஜுஹுவாஸ (உ. க. கூ)

(தசள) ஆனல் அன்று; (சமான) திருஷ்டாந்தமுண்மையான்.

"அன்று" (ந) என்றது பூருவபக்ஷம் ஒழிக்கப்படல் வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கின்றது.

யஷ்யா தூ ஸரீரம் (மத்தியந்தினசாகை)
யஷ்யாவ்யக்தம் ஸரீரம் |

"எவர்க்கு ஆன்மாச் சரீரம்; எவர்க்கு அவ்வியக்தம் சரீரம்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளானும்,

விஜ்ஞம் தெவதெவஸ்ய விஜ்ஞே தஜ்ஜாயதே |
வாகேஷ்டம் ந ஜாநஞ்சி வஜ்ஜம் வாஜநெளஜுவாக||

(வாயு. உத். சு: க)

"சரமும் அசரமுமாகிய இந்த உலகம் தேவாதிதேவரது சரீரம்; பாசமிகுதியினற் பசுக்கள் இப்பொருளை அறியா" என்றற்றொடக்கத்த புராணவாக்கியத்தினலும், சித்தும் அசித்துமாகிய சேதனத்தையும் அசேதனத்தையும் சரீரமாகவுடைய பரப்பிரமசிவனுர் காரியமாயும் காரணமாயும் நிலையுறினும், குணதோஷங்களைப் பருக்குமிடத்துத் திருஷ்டாந்தமுண்மையின் வேதாந்த வாக்கியமனைத்துஞ் சாமரசியமாகப் பொருத்தமுறுவனவாயின. எங்ஙனமெனின்? சரீரத்தோடு கூடிய மனிதர் முதலாயினோரது ஆன்மாவுக்குப் பாலிய, யௌவன, விருத்தாவஸ்தைகள் நிகழினும், பாலத்துவ முதலியன சரீரத்துக்குமாத்திரமே; இன்பமுதலியன ஆன்மாவுக்கே; அங்ஙனம் ஈண்டும் சரீரமாகிய சேதனசேதனப் பொருள்களிலே நிகழும் அஞ்ஞானம் விகார முதலிய தீமைகள் சரீரமாய் அமைந்த சேதனசேதனங்களுக்கே உரியவாம். அவயவமின்மை, அவிகாரித்துவம், சர்வஜ்ஞத்துவம், சத்தியசங்கற்பத்துவம் என்னுங் குணங்கள் ஆன்மாவாயுள்ள சிவபெருமானுக்கேயாம். இங்ஙனம் திருஷ்டாந்தவுண்மையாற் பிரமத்தையுற்றுக் கூறிய சுருதியிற் பொருத்தமின்மை இன்றே. (அ)

வ்யபதேஶாச்ச (உ. க. கo)

(கசஅ) தன்து பதேசத்தின் தோஷத்தினலும்.

ஆன்மாவை மாத்திரம் அவலம்பிப்பின் தன்பக்கத்திற் பிரதானவாதினலே நிர்விகாரபுருஷம் சங்கிதிப்புறப்படுத்தப் பிரகிருதி பிரவர்த்திக்கும்

கால், அன்னியோன்னிய தரும அத்தியாசம் கூறலியலாது; ஒன்றில் மற்றொன்றின் தர்மத்தை நிஷேப்பதாகிய அத்தியாசம் நிர்விகாரபுருஷனுக்கு எய்தாது. அசேதனமாகிய பிரகிருதிக்கும் நிஷேத்தலாகிய அத்தியாசம் எய்தாதே. ஆகலின், பிரதானகாரணவாதமே தர்க்கத்தினற் றவிர்க்கப் படுவதாம். (கo)

கசுஸ்ரா வ்ரதிஷ்டாநாஸ (உ. க. கக)

(கசசூ) தர்க்கம் ஸ்தாபிக்கப்படாமையின்.

தர்க்கம் ஸ்தாபிக்கப்படாமையானும், பிரதானகாரணவாதம் அதனைப் பிரமாணமாகக் கொண்டமையானும், ஆண்டுப் பிரதிதர்க்கம் நேர்தலானும் பிரதானவாதம் வாதிக்கப்படுவதன்றிப் பிரமகாரணவாதம் வாதிக்கப்படுவதன்று. (கக)

கூந்யாந்யேதி செதெவவேந்நிசேஷாகூ வ்ரஸஂஹ:।

(உ. க. கஉ)

(கஅo) வேறு பிரகாரமாய் அனுமானிக்கலாம் எனின், பின்னரும் மீட்சியின்மை நேர்கின்றது.

பிரதிதர்க்கத்தினற் றவிர்க்கப்படுவது கோவண்ணம் வேறு பிரகாரமாய்ப் பிரதானத்தை அனுமானிக்கலாம் என்னும் வாதமும் யுக்தமன்று; ஆண்டுப் பிரதிதர்க்கத்தின் கலகம் நேர்தல்பற்றி, நிலையின்மை என்னும் குற்றத்தினின்று நீங்காமையே நேர்கின்றது. அதுபற்றிச் சுஷ்கதர்க்கத்தை மூலமாய்க்கொண்ட பிரதானகாரணவாதம் ஒழிக்கப்படுமேயன்றிப் பிரபல சுருதிப்பிரமாணத்தினற் சித்தித்த பிரமகாரணவாதம் ஒழிக்கப்படுவதன்றென்பது யுக்தம். (கஉ)

(நி) சிஷ்டாபரிக்ரஹாதிகரணம்.

வதெந ஸிஷ்டாவரிக்ருஹா சுவிவ்ருவ்ருதாः (உ. க. கஊ)

(கஅக) இதனல் (சிஷ்டர்களால் அங்கீகரிக்கப்படாத) ஏனை மதக்கோட்பாடுகளும் (தவிர்க்கப்பட்டன என்று) விளக்கப்பட்டன.

தர்க்கத்தை மூலமாய்க்கொண்ட சாங்கிய தரிசனம் நிலையின்மை முதலிய பற்றி எவ்வனம் ஒழிக்கப்பட்டதோ, அவ்வனம் அதேகாரணத்தினற் கணாதர், அக்ஷபாதர் முதலாயினோர் பிரபஞ்சங்களும் ஒழிக்கற்பாலனவென்னக் கோட்பற்று. அஃதாவது கணாதர் முதலியோர் மதத்திற் சித்தித்த பரமாணுகாரணவாதமும் பரிசோதிக்கப்பட்டதென்பது (நின்)

(சு) போக்திராபத்தியதிகரணம்.

ஹொஜ்ரூவதெஜ்ரூவிஹாமுஹெஜ்ஜூவொகவஜ (உ. க. கச)

(கநிஉ) அவர் போக்தா ஆகவேண்டுதலின் வேற்றுமை இல்லையாலோ எனின், உலகத்திலே போல (வேற்றுமை) ஆகுக.

முன்னரே சிதசித்பிரபஞ்ச விசிஷ்டான்மாவாகிய சிவபெருமான் தாமே அத்துவிதியராய்க் காரணமும் காரியமும் ஆவர் என்று விசிஷ்டசிவாத்துவைதங் கூறப்பட்டது. அந்த வேத சமன்வயசித்தமாகிய யுக்தி தவிர்க்கப்படுவதா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சிதசித்பிரபஞ்சத்தைச் சிவபெருமான் சரீரமாகவுடையர் என்று அங்கீகரிப்பின், அப்போது சரீரமுடையர் என்பது இவர்க்குச் சித்தித்தது. அங்ஙனமே, ஆன்மாப்போல அவர் சரீரமுடைமையாற் சரீரசம்பந்தமாகிய சுகதுக்கமுடையராவர்; ஆகலின், சம்சாரியாகிய ஆன்மாவுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் வேறுபாடின்று. இவன் ஆன்மா இவர் சிவன் என்று பிரித்துக் கூற இயலாது. சிவபெருமான் சுகதுக்கிஷ்டாபிராப்தியின்மை என்னும் வாதத்திலே அவர் தோஷமின்மையும் நிலைபெறுகின்றது என்று கூறுவது அடாதென்று பூருவபக்ஷி கொள்கின்றான் என,

(சித்தாந்தம்) ஆண்டு விரோதமில்லை. உலகத்திலே சரீரமுடையரேனும் அரசகுலவன் பிறன் ஒருவனுக்கு வசப்படாதவனாய், தனது ஆணைக்கு அடங்காமை காரணமாக நேரும் அநிஷ்டத்துக்கு ஆளாகாமை பற்றி அவனது போக்திருத்துவம் பிறரது போன்றிராமை போல, சிவபெருமான் நிஷ்களங்க சமஸ்த மங்கலகராராயிருத்தலின் அவர் ஆன்மாவினின்று வேறுபடுவர். பராதீனராயிருந்தாலன்றிச் சரீரவுண்மைபற்றித் தோஷத்துக்காளாகார்.

ஜூஜ்ஜூள ஹாவஜாவீஸாநீஸொள (சுவே. க. கூ)

"அறிஞனும் அறிவிலனுமாம் இருவரும் பிறவாத ஈசனும் அநீசனும்" என, சிவபெருமானுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் சுவாதந்திரியமும் அசுவாதந்திரியமும் கூறுவது தாமே சித்தித்ததே. ஆகலின், சுவதந்திராகிய சிவபெருமானும் அசுவாதந்திரனுகிய ஆன்மாவும் சமமாகச் சரீரமுடையரேனும் வேற்றுமையொன்றில்லை. ஆகலின், விசிஷ்டாத்துவைதத்துக்கு ஹானி இல்லை. (கச)

(எ) ஆரம்பணதிகரணம்.

சுவாதந்திரியம் அசுவாதந்திரிய முதலிய விருத்த குணங்கள் இருத்தற்பற்றி ஆன்மாவுக்கும் பரமான்மாவுக்கும் வேற்றுமையிருப்பினும், கனி

காரணராகிய அவ்விருவர்க்கும் அநந்தியத்துவமும் வேறுபாடின்மையும் சித்திக்கின்றனவேயென்று (சூத்திரகாரர்) கூறுகின்றார்.

தத நநுகூபாரஅணஸஹாதிஹ்ஃ (உ. க. கரி)

(கரிரு) அவ்விருவரும் அனன்னியர், ஆரம்பணமுதலிய சப்தத்தினால்.

ஈண்டுச் சுருதிகள் ஒரேபிரகாரமாகக் கூறும் காரிய காரணமாகிய பிரபஞ்சமும் பிரமமும் வேறில்லை எனக் கோடல் யுக்தமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

சேதனத்துவ அசேதனத்துவரூப விருத்தகுணமுடைமைபற்றி ஒன்றுக்கொன்று விலக்ஷணமாதலினாற்றான் இச்சந்தேகம் உளதாயிற்று.

(பூருவபக்ஷம்) அவ்விரண்டும் அநந்தியமாதல் எங்ஙனம் கூறற்பாற்று? சிவபெருமான் சர்வஜ்ஞதாதி குணமுடைமையானும் ஆன்மா அஜ்ஞான முடைய போக்தாவாயிருத்தலானும், அவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் வேற்றுமையுடையர் என மேலதிகரணத்திற் காட்டப்பட்டது. சித்தும் அசித்துமாகிய வஸ்துக்கள் இரண்டுக்கும் மிருதியும் வேறுபாடிருத்தலின், அவ்விரண்டும் அனன்னியத்துவம் என்னும் கதைதூரத்தில் ஒளிக்கற்பாற்றே. காரியகாரணமாயிருத்தல் வேற்றுமையின்மைக்குச் சாதகமாகாது; கோமயம் விருச்சிக முதலிய காரணகாரியமாயிருப்பினும் வேறுகக் காணப்படலான். கடம் மட்பிண்டமுதலியவைகளினும் அர்த்தம் கிரியை முதலிய வியவகாரங்களில் வேற்றுமைபற்றி அபேதமில்லை. இன்றேல், காரியமும் காரணமும் அத்தியந்த அபேதமாகுமிடத்துப் பிரபஞ்சமும் பிரமமும் ஒன்றுதலின், யாண்டும் கர்த்தா கர்மம் கிரியை முதலிய வியவகாரம் இல்லையாகும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். காரியமாகிய பிரபஞ்சம் காரணமாகிய பிரமத்தினின்று வேறின்றே; அது எங்ஙனம் அறியப்படுகின்றது? எனின்,

வாசாரஅணம் விகாரோ நாமதெயம் ம்ருத்திகெதிவ ஸத்யம் ।
(சாந். சு. க. க)

"வாசாரம்பணமானது விகார நாமதேயம்; மிருத்திகை என்பதுதான் உண்மை"

ஸதெவ ஸொம்யெதமக்ர ஆஸீதெகமெவாத்விதீயம் (சாந். சு. உ. க)

"சத்துத்தானே, முதல்வனே, முதற்கண் இருந்தது, இது ஏகமாயே இரண்டாவதற்றதாய் இருந்தது"

ததெக்ஷத ஆஹ்ரஸ்யாம் ப்ரஜாயெய (சாந். சு. உ. ங)

"அது தான் அநேகமாய் ஆவேன் என்று சங்கற்பித்தது"

வெததா தூஷிo வவ-ஹுதஹூயo வ சூதா தகூவீவி|

(சாந். சு. அ. எ)

"இவையெல்லாம் அவரையே ஆன்மாவாகக் கொண்டன; அது சத்தியம்; அது (பரம) ஆன்மா; சுவேதகேதுவே, அது நீயாகின்றனை"

விஷ்வo ஹீதo ஹுவ நo ஜித்யoவைஹுயா ஜாதo ஜாயோநஹு யதஹவெ-ரிஹைஷாஹூo (தைத். ஆரணி. கo. உச. சஉ)

"அநேகமாக ஆனவும் ஆகப்போகின்றனவுமாகிய எல்லா உலகமும், விசித்திர புவனமுமாம் இவை யெல்லாம் உருத்திரர்" என்னுஞ் சுருதிகளினுற் பெறப்படுகின்றது. (கஞ்)

காரியம் காரணமாயிருத்தல் வேறுபாடின்மைக்குச் சாதகமாகா தெனச் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ஹாவே வொவஷ்டோ (உ. க. ககூ)

(கஞ்சு) (காரியம்) இருக்குமிடத்தும் (காரணம்) புலப் படுதலான்.

கடமுதலிய காரியமாக இருக்குமிடத்தும், அதே மட்பொருள் கட மென்றறியப்படுகின்றது. ஆகலின், காரணத்தினின்றும் காரியம் அநன்னியமே.

வாசாரoஹணo விகாரோ நாமதெயய ஸ்ருத்திகெதுவ ஸதூழ்|

(சாந். சு. க. க)

"வாசாரம்பணம் விகாரமும் நாமதேயமுமாம்; மிருத்திகையென்பதுதான் சத்தியம்" என்னுஞ் சுருதியினுலுங் கூறப்படுகின்றது. அஃதாவது, விகாரமும் நாமதேயமும் ஒருபொருளையுற்றுப் பேசவும், அதன் கிரியாரூபவியவகாரஞ் செய்யவும் வாய்ந்தனவாகின்றன. மண் திரவியமே; கடமுதலிய ரூபமாகிக் கடமுதலிய பெயரைப் பெறும்போது, அது ஓர் காரியத்துக்கு உதவவும், அவ்வருவத்தையுற்றுப் பேசவும் உதவுகின்றது. வாஸ்தவத்திற் கடமுதலியன மண் என்பதே பிராமாணிக சத்தியம்; மண் ஒழிந்து கடம் காணப்படாமையின். இன்றேல் வாசாரம்பணம் விகாரம்; விகாரமாகிய கடம். வாசாரம்பணம். இது கடமென்பது வாசாரம்பவிஷயமாத்திரமாயுள்ளது. மண் திரவியந்தான்; வியவகாரசித்தியின் பொருட்டுப் பிறக்கும் மற்றோர் அவஸ்தை. ஆலை மண்ணைத்தவிரவேறுபொருளில்லை. (கடத்திலே) மண் என்று கூறப்படும் நாமதேயமே சத்தியம். கடமுதலியவற்றை மண் ணெனக்கொண்டதான், ஆண்டும் அனைத்தும் மட்குடமுதலிய பெயரை

புடைத்தாதல் சத்தியம். (மண்) உண்மையான பொருளாயிருத்தலிற்சத்தியம்; ஆயின் வேறொரு பொருளெனக்கொண்டன்று, ஏனெனில் தூம் மண் எனவே கூறத்தகும். அதுபற்றிக் காரியம் காரணத்தினின்று வேற்றுமையிலது. மண்ணும் கடமும் ஒரேபொருளாயினும் தாரியாதி வியவகாரபேதம் அவஸ்தாபேதத்தினால் நேர்கின்றதே. ஆகலின், மண்ணும் கடமும் போலப் *பிரமமும் பிரபஞ்சமும் வியாபகவியாப்பியபாவத்தினால் அநன்னியம் என்க.

ஸத்ஜ்ஞாதி ச வ்யபிவ்ருத்தம் ஸிவதத்வஸ்ஸ்ஹ்ரூவ்ர்
தெதெநகெந கு கதுர்வ்ருத்தம் ஸ்ரீடா கு்ஹரிகு யயர்॥

(வாயு. பூ. வி. கூ)

"சத்திமுதற் சிருதிவியந்தம் சிவதத்துவத்தினின்றும் உற்பத்தியாயிற்றும்பமுதலிய மண்ணினால் வியாபிக்கப்பட்டாற் போல, அவர் ஒருவரால் (சிவபெருமானால்) அது வியாபிக்கப்பட்டது" எனப் புராணமும் கூறுகின்றது.

(ஆக்ஷேபம்) இக்கக் கடம் மண் என்றவிடத்து, மண்ணின்வியாத்தி கடத்திலே புலப்படுமாறு போல, இந்தப் பிரபஞ்சம் பிரமமென்றவிடத்துப் பிரமத்தின் வியாத்திகாணப்படவில்லையே எனின்,

(உத்தரம்) "இருக்கும் கடம்; இருக்கும் படம்" என யாண்டும் சத்ரூபமாகிய பிரமத்தின் வியாபகங்காணப்படுகின்றது, உலகமானது சத்சித்ரூபமான சிவபெருமானால் வியாபிக்கப்படாதவிடத்து, இருத்தல் அறிதல்கள் அற்று, இருக்கிறதென்பதும் தோற்றுகிறதென்பதும் எங்ஙனம் காணப்படும்? வஸ்துவின்மையே நேரும்; ஆகலின் மட்கடமுதலியபோலக் காரணமாகிய சிவபிரானுற் காரியமாகிய பிரபஞ்சம் வியாபிக்கப்பட்டு அவரோடு வேறிலதாயிருக்கின்றதெனச் சித்தித்தது. (கூ)

வஹ்வாஹ்வாவாஹ்ய (உ. க. கள)

(கநிநி) பின்னுள்ளது (முன்) உளதாதலினாலும்.

காரியம் காரணத்தில் உளதாதலின், காரியம் காரணத்தினின்று அநன்னியம். கட சராவமுதலிய முன்னரோதானே மண்ணியிருப்பதுமின், கடமுதலியன மண் என அறியப்படுகின்றதன்றே. (தள)

வஸஉவ்வெஹாஜெதி வெஹ யுஸ்ஹாதெரெண வாகுஸ்ரொஷ்ர
டுஸ்ஜெஸ்ஸ்ஹாஹ்ரவாஹ (உ. க. கஅ)

(தநிசு) அசத்தெனக் கூறப்படலாலெனின், அன்று; வாக்கிய சேடத்தினாலும், யுக்தியினாலும் வேறு வாக்கியங்க

*வாவாவிஹாமெநஸ்ஹிஜ வஸ்திஷ்ட விஹாமஹி

(சர்வஞ்ஞாநிருத்தம்)

விஞ்ஞாங் காட்டப்பட்டவாறு, அது மற்றோர் தருமத்தோடுற் றமையாலாம்.

(ஆக்ஷேபம்)

உடிo வா கூறை ஜென்வ கிஞ்நாஸீத்

(தைத். பிரா. உ. உ. கூ. ஓo)

"ஈதொன்றும் முதற்கண்ணே இருந்திலது" என்னுஞ் சுருதி காரியம் காரணத்தில் முதற்கண் இருந்திலது என்று கூறலின், காரியம் காரணத்தில் இன்றுமெனின்,

(உத்தரம்) அன்று; பிரபஞ்சமானது ஸ்தூலத்துக்கு மாறுகிய சூக்கும ரூப தருமத்தோடிசைந்தமையினால், "அசத்" என்று கூறப்பட்டதன்றி, இல்லை என்றமையான் அன்று. எதனால்?

தடிவஷெவ வஸ்நை நாzகூறை தவ்யாழி (தைத். பிரா. உ. உ. கூ. ஓo)

"அசத்தாயிருந்தபோதே நான் ஆகுக என்று சங்கற்பித்தது" என்னும் வாக்கியசேஷத்தினால், சங்கற்பமும் சத்பொருளுக்கேதான் ஆகும். அவ்வனமே அவஸ்தாரூபமாக இருந்தமைபற்றி அசதெனப்பட்டதென்று கொள்ளும் யுக்தியும் பெறப்படுகின்றது. ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடும் இயல்புடைய பிண்டத்துவ, கடத்துவ, கபாலத்துவரூபமாயிருக்கும் தர்மங்களுடன் முன்னர்க் கடம் இருந்திலது, இப்போதுள்ளது, பிற்போதிராது என்றவிடத்து, எக்காலத்துமுள்ள மண் திரவியத்தை அசத்துமுதலியவாகக் கூறுமிடத்து, அதற்கு வேறுக மற்றோர் அபாவம் இல்லை என்பதாம்; அஃதாவது, அசத்தென்னும் நாமம் பற்றிய மற்றோர் அவஸ்தை (தருமம்) கற்பிக்கற்பாற்றென்பது; இதுபற்றியே,

கஹெஷo கஹூ்வூாகூ்கூாவஸீத்தஹாzஷ்ஷவிர்யூாயிஷ்ஷ வூாஜிஷ்யமெக (பிரு. கூ. ச. எ)

"இது அப்போது பிரிவற்றிருந்தது; பின்னர் நாமரூபமாக விரிவுறப்படுகின்றது" என்றற்றொடக்கத்தனவாக அபிப்பிராயம்பற்றிய பிற சுருதிகளும் உள்ளன. முன்னர்த் தமக்கு அபின்னமாய நாமரூபவிபாகத்துக்கு அர்ஹமாகிய சூக்கும சிதசித்ரூப பராசத்தியை அடக்கிய சிவபிராணி தனியே இருந்தனர். பின்னர் முந்திய நிலைமைக்கு மாறுக ஸ்தூலமாகிய நாமரூபவிபாகத்துக்கு அர்ஹமாய்ச் சிதசித்ரூபமாகிய அப்பெற்றியதாகிய சூக்குமத்தியைப் புறத்தே விரிக்கின்றனர். அப்பொழுது சத்தியையுடைய சிவபிராணரது சங்கோச அவஸ்தை பிரளயம்; விகாச அவஸ்தை சிருட்டி. இதுபற்றியே,

ஹிதாவெதவ ஹி வெவொதேஸ்ஷிதிஸ்ஸாவஸ்தாஸ்ஸ்ருஷ்டி

யொநீவ நிரஷவாஷா நதேஷ-ஜாகம் வுகாமுயெஷ॥

"உபாதானமொன்றுமின்றி யோகி போலச் சிதான்மாவாகிய தேவர் இச் சாவசத்திலுலே தமது அகத்துள்ளதைப் புறத்து வெளிப்படுத்துகின்றனர்" என்று கூறும் ஆப்தவசனமும் உளது. அஃதாவது, தமக்கு வேறுக ஓர் உபாதானம் வேண்டாது தாமே உபாதானமாகின்றனர் என்பதாம். ஆகலின், பரமகாரணராகிய பரப்பிரமசிவபிரானினின்று வேறாகிய உலகம் காரியமே. (கஅ)

மற்றோர் நிதர்சனங் கூறப்படுகின்றது.

வடவஷ (உ. க. ககூ)

(கநிஎ) *படம் போலவும்.

சருக்கும் போது சுக்குமரூபமாயிருந்த படமானது விரிக்கும் போது அவ்வாறு மகாபடமாய்க் குடிசைரூபமாகிய காரியமாய் ஆகின்றவாறு போல, பிரமம் சங்குசிதாவஸ்தையிற் காரணமாய், பிரசாரிதாவஸ்தையிற் காரியமுமாகின்றது. (ககூ)

யயா ஷ வுராணாதீ: (உ. க. உ0)

(கநிஅ) பிராணாதி போலவும்.

வாயு ஒன்றே கிரியாபேதத்தினும் பிராணன் முதலிய பல பேதம் அடைதல் போல, பிரமம் ஒன்றே சத்தி வியாபாரபேதத்தினும் †சதாசிவ முதலிய ரூபபேதத்தையும் அடைகின்றது. ஆகலின், காரணமாகிய பிரமத்தினின்றும் அனன்னியமாயுள்ளது காரியமாகிய உலகம் எனல் யுக்தம். (உ0)

மேலே கூறப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சூத்திரகாரர் ஆக்ஷேபித்துச் சமாதானங் கூறுகின்றனர்.

உதாவுவடெஸாஜீதாகாஸணாதி தொஷ வுஸஜீ: (உ. க. உக)

(கநிக) மற்றொன்றோடு இருப்பதாகக் கூறப்பட்டான், இதத்தைச் செய்யாமை முதலிய தோஷம் எய்துகின்றது.

(ஆக்ஷேபம்)

கதவேலி (சாந். கூ. அ. எ)

"அது யோகின்றனை"

---

*இப்பிரமசூத்திர நீலகண்டபாஷ்யத்திலுள்ள 'படம்' குடிலம் உவமையை எடுத்த ஸ்ரீஅருணகிரிவெசாரியர் செய்யார் க. உ-ல் "புகழ்மிகும் விருத்தியாகும் படம் குடிலாரூற் போல" என்றார்.

†இச்சதாசிவர் சாதாக்கிய தத்துவத்தினராமன்றி, வேதத்துவத்தின்பாற் பட்ட பரப்பிரமசிவசக்தியை மகாதேசுசிவன்றென்க.

ஈயரோ தா ஸ்வஹ் (பிரு. ச. இ. கஈ)

"இந்த ஆன்மா பிரமம்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றிற் காரியமாகிய ஆன்மா காரணமாகிய பிரமமென்று கூறப்படலான், அவ்விரண்டும் வேறில்லை எனக் கூறப்பட்டது. இங்ஙனமாகுங்கால், சர்வஞ்ஞரும் வியாபகருமாகிய சிவபெருமான் உலகத்தைப் படையாமை அவர்க்கு ஈன்மையாகவும், அதனைப் படைத்தல் அவர்க்குத் தீங்காகவுமன்றே நேர்கின்றது. ஆகலின், சர்வஞ்ஞரும் சத்தியசங்கற்பருமாகிய சிவபெருமான் தம்மினின்று வேறுபடாத ஆன்மாவினது தாபத்தைத் தம்முடையதென்று அறிந்தும் சம்சாரநிமித்தமாயுந் தீதாயுமுள்ள சிருட்டியை எங்ஙனம் முயன்று இதமாகிய சிருட்டியாமையை விடுத்தனர்? அதுகொண்டு ஆன்மா அநன்னியமாயிருக்கும்போது, தமக்கு இதமாயுள்ளதைச் செய்யாமையானும் அகிதமாயதைச் செய்வதானும். அறிவு சூன்னியாதன் முதலிய தோஷஞ் சிவபெருமானுக்கு எய்துகின்றன; அதுபற்றி, காரியகாரணராம் ஆன்மாவும் சிவபெருமானும் அநன்னியமாதல் அயுக்தமே எனின், (உக)

(உத்தரம்) யுக்தம் எனக் கூறப்படுகின்றது.

ஈயிகூஹை லெஹிஜெஹ்ரஸ (உ. க. உஉ)

(ககூ0) ஆயின் (காரணம்) சிரேட்டம்; பேதங் கூறப்படலான்.

காரியமும் காரணமும் அநன்னியமாயினும்,

விஸ்ஷயிகொ ரூஷ்ஜெரா ஊஹஷிஸ்ஃ (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"உலகங்களுக்கெல்லாஞ் சிரேட்டர் மகர்ஷியாகிய உருத்திரர்" என்று சுருதி கூறுதலான், ஈண்டுக் காரியமாகிய சிதசித்பிரபஞ்சத்தினின்று காரணஞ் சிரேட்டமென்று அறியப்படுகின்றது. அங்ஙனம் பின்னர்ப் போதருஞ் சுருதிகளினுலே, பேதநிர்த்தேசம் என்று சூத்திரம் கூறினமையின், ஆன்மாவும் சிவபெருமானும் வேறென்று காட்டப்படுகின்றனர்.

விஜ்ஞா zவிஜ்ஞௌ ரரஸஸ்தெ யஷ்ரூ ஹொzரூஸ் (சுவே. இ. க)

(க) "வித்தையையும் (ஆன்மாவையும்) அவித்தையையும் (அசேதனத்தையும்) ஆளும் ஈசுரர் வேறு"

கூரஸ்தா நா வீஸ்தெ ஷெவ வஸகஸ் (சுவே. க. க0)

(உ) "(பிரதானமாகிய) கூரத்தையும் ஆன்மாவையும் தேவர் ஒருவர் ஆளுகின்றனர்"

வ்யூரஸ்தா நo. வெரிதாரஸ்ரு ஈகூா (சுவே. க. கூ)

(ங) "ஆன்மாவையுஞ் சேலுத்துபவரையும் வேறு என் னினைத்து,

। ஓஷு॰உணா॰ஹ ஸ்யு॰ஜா ஸஹாயா (சுவே. ச. சு)

(ச) "பிரியா நண்பினேடு இரு அழகிய பக்ஷிகள் (ஆன்மா பரமான் மாக்கள்)"

ஸ்வெஷ்ணீ ஸெதி தஸ்யை வாஹாவராஹ (மைத். சு. உஉ)

(டி) "பரமும் (பரமான்மாவும்) அபரமும் (ஆன்மாவுமாகிய) இரு பிரமங்களும் அறியற்பாலன"

ஜா zஜ்ஞ ஸாவஜாவீஸா நீஸ்ஸ (சுவே. க. சு)

(சு) "பிறவாதவராகிய அறிஞனும் அஞ்ஞனுமாம் இருவரும் (முறை யே) ஈசரும் (சிவபிரானும்) அநீசனுமாம் (ஆன்மாவுமாம்)"

ஹிகஸ்ய ஹிதஸ்ய நா ஸ்ஹ்ஹ தஸ்ஹ்ஹ நா நாஸ்தி (கட. தி. கஉ)

(எ) "அவர் நித்தியப்பொருள்களுள்ளே நித்தியரும், சேதனப்பொருள் களுள்ளே சேதனரும்"

கஹஸ் வ்விஷ்ஸ்ரஸ்தா ஜநா நாஸ்தி (தைத். ஆரணி. கூ. கக. உக)

(அ) "அவர் (பரமான்மா) ஜனங்களுள்ளே (ஆன்மாக்களுள்ளே) பிரவேசித்து, அவைகளை ஆளுபவராயினர்"

ஸோயஹ்ஹ வ்ரகூஜ்ஞ விஜ்ஞ்ரஸ்யாயி நஹ்ஹ ஸ்ஹைஸ்ஸ்ரஸ்தி।

(சுவே. ச. கo)

ஹவா நாஸ்மி வ்யஜித விஸ்ஸ்ரஸ்தஸ்ஸ்ஸ்ரஷ்டாரமபி மாயயா வந்திர॰ஷ்ஸ்।

(சுவே. ச. சு)

(கூ) "மாயையைப் பிரகிருதி என்றும், மாயையுடையாரை மகேசர் என்றும் அறிக;" "இதினின்று மாயியானவர் இந்த விசுவத்தைச் சிருட்டிக் கின்றனர்; அதிலே மற்றது (ஆன்மா) மாயையாற் கட்டுண்டது"

ஜ॰ஷ்ஷ o யஷ்ஷ வஸ்ஸ்ரு-ஸ்ரு நஸ்ஸீஸ்ஸ்ரு (சுவே. ச. எ)

(கo) "அன்னியமாகிய இன்பமுடைய ஈசரை ஆன்மா காணுங்கால்"

வ்ரயாணாந் க்ஷேத்ரஜ்ஞவதிர॰॰ணைஸ்ஸ் (சுவே. சு. கசு).

(கக)" "பிரதானம் ஆன்மா என்னும் இரண்டிக்கும் பதியாகிய குணங் களையுடைய ஈசர்"

யெஷ்ஷாஸீஸ் வஸ்ஸ்ரவ்ஸீ வஸ்ஸ்ரீ நாஸ்தி (தைத். சங். கூ. க. ச. கூ)

(கஉ) *"இந்தப் பசுக்களைப் பசுக்களுக்கு (ஆன்மாக்களுக்கு) பதி யாயினர் ஆளுகின்றார்" என்றற்றொடக்கத்த அனந்த சுருதிகளாற் சிவபெரு

* இவ்வனம் உதகரிக்கப்பட்ட பன்னிரு சுருதிகளும் இவைபோன்ற வேறு அனேக சுருதிகளும் ஆன்மாவும் (பசுவும்) பரமான்மாவும் (பதியும்) வெவேறென்

மான் என்று மற்றோர் காமம் பூண்ட பிரமமே விசுவத்திற்கு (பகுபாசங் களுக்கு) அதிகம் (சிரேட்டம்).

(ஆக்ஷேபம்) "சதகன்னியத்துவம்" என்னும் (உ. க. கஇ-ஆம்) சூத்திரங் கொண்டு அபேதம் பிரதிபாதிக்கப்படாலானும், "அதிகம்" என்னும் (உ. க. உ உ-ஆம்) சூத்திரத்தினாலே பேதம் பிரதிபாதிக்கப்படாலானும், (சேதன அசேதனப்) பிரபஞ்சம் பிரமம் என்பவற்றுக்குப் பேதாபேதம் சாதிக்கப்படுகின்றதாலோ எனின்,

(உத்தரம்) அங்ஙனஞ் சாதிக்காது விசிட்டாத்துவிதத்தைச் சாதிப் பேம்.

கடமும் படமும் போலப் பிரமமும் பிரபஞ்சமும் அத்தியந்த *பேதம் என்றும் கூறேம்; அது அகன்னியம் என்னும் பரசுருதிக்கு விரோதமுறு தலின்.

நரம் இப்பி வெள்ளி என்பவற்றிற் போல, ஒன்றை மித்தை என்று கூறும் அத்தியந்த அபேதவாதிகள் அன்று; பிரபஞ்சத்துக்கும் பிரமத்தின் சுவரூபாதிகருணத்துக்கும் பேதங் கூறுஞ் சுருதிகளுக்கு விரோதமுறுத லான்,

---

றும் நித்தியவஸ்துக்கள் என்றும் இதிகாசபுராண வாசகமங்களுக்கு மாறுபடாவண் ணம் உதகரிக்கப்பட்டவிடத்தும், இவற்றை ஆதாரமாய்க்கொண்டு வளர்ந்த க. உ. கஇ-ஆம், க. உ. கஈ-ஆம், க. உ. உக-ஆம், க. ங. உ, ச, சு-ஆம்; உ. க. உ உ-ஆம் பிரம சூத்திரங்களும் பிறவும் உபயான்மவாதபரத்தனவுஞ் ஏகான்மவாதியார் ஏகான் மவாதத்துக்கிணக்கமுறுமையின், (உபக்கிரமணிகை உ-ஆம் இலக்கத்திற்கண்ட) முக்கியோபநிடதங்களில் இல்லாதனவாய், (வைதிக சுத்தாத்துவித ஸ்ரீவைஷ்ணச் தத்துவப்படவிளவிடையின் ககக-ஆம் இலக்க விஞக்களிற் கண்ட) சர்வசாரமுதலிய மாயாவாதோபநிடதங்களிற் காணப்படுவனவாய்நிடந்த கடாகாய மகாகாயத் தூ லிலித்தையுந் தொணர்ந்து புதட்டிக் காட்டிஜட்டி, ஜன்மாலைப் பெரிய ஏனு கெடுத்தல் வாயிலாக, உபயான்மவாதசுத்திரங்களுக்கும் சுருதிகளுக்கும் பொருட்டி ணிவுபடித் திவிட்டமை இவர்க்கு நியாய்மாகுமா? நீதியாகுமா? அன்பர்காள்! இவற்றை யோசித்து, ஏகான்மவாதியாரோ? நீலகண்டசிவாசாரியரோ? சூத்திரங்களுக்கு உண் மைப்பொருள் பொதிந்து வைத்தார் என்பதை உணர்ந்து கூறுதிர்? உபயாண்மவாதச் சுருதிகளுக்கு மாறுபடாது பதி பாச பசுக்களை உணர்த்திப் போதிக்கும் விஞான போதத்துக்கு லக்ஷ்மியாரணியர் பாடியம் ஒன்று ஏழுதிவைத்துள்ளார் என்று ஏகான் மவாதிகள் சிலர் புகன்று அது இருக்குமிடம் எங்கேயாம் என்று ஆராய்வாராயினர், தாபமான்வர் "வேதமூடனகமம்" என்ற செய்யுளிற் கூறியாங்கு, உபயவாதிகளா லிய எங்கள் உபயான்மவாதக் விஞானபோதத்துக்கு அவ்லீத்தியாரணியர் எழுதி வைத்தார் எனக் கொள்ளப்படும் பாஷ்யமும் அவர் ஆசாரியராகிய ஏகான்மவாதியார் இச்சூத்திரங்களுக்கும் இச்சூத்திரங்களுக்குமூலமாய் நின்ற சுருதிகளுக்கும் கடாகாச மகாகாசவித்தை கொண்டு பொருள்செய்கின்றமென்று யாதும் உணர்த்தகொள்வாரதை,

* ஈண்டு நீலகண்டசிவாசாரியரால் மறுக்கப்பட்ட துவிதம் (பேதம்), ஏகான்ம வாதம் (அபேதம்), துவிதாத்துவிதம் (பேதா பேதம்), என்னும் மத்துவம், மாய் வாதம், வைஷ்ணவமதாகிய ரும்முதத்தையும் ஸ்ரீ உடையவரியார் சிவப்பிரகாசத்தில் "புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாய்" எனும் திருச்செய்யுளிற் "போற்பணிபோல் பேதப் பிறப்பிலதா நிநள் வெளிபோற் பேதமுஞ் சொற்பொருள் போற் பேதா பேதமுமின்றி" என்றருளினர்.

பேதாபேதவாதிகளும் அன்று; வஸ்துவிரோதவுண்மையான்.

ஆயின் நாம் சரீரசரீரி போன்றும் குணகுணி போன்றுங் கூறும் விசிட்டாத்துவிதிகளே. பிரபஞ்சத்துக்கும் பிரமத்துக்கும் அனன்னியத்துவமாய் மண்ணும் கடமும் போலவும், குணமும் குணியும் போலவும் (மூன்றே) காரண காரியத்தினாலும், விசேஷண விசேடியத்தினாலும் வேறபடாதிருத்தலேயாம். மண்ணைவிட்டுக் கடம் காணப்படாதவாறு போன்றும், நீலிமத்தை விட்டு நீலோற்பலமில்லாதவாறு போன்றும் பிரமத்தை விட்டுப் பிரபஞ்ச சத்தி இல்லை; சத்திக்கு வேறுபட் பிரமம் ஒர்போதும் இல்லை; உஷ்ணத்தைவிட்டு அக்கினி இல்லாமை போல. எதை விட்டு எதைக் கண்டில்லையோ, அது அதனோடு விசிட்டந்தான். அது (குணம்) அதாவதும் (குணியாவதும்) இயற்கையே; (சூடு தீயாவதும் இயற்கைதான்). ஆகலின், எப்பிரகாரத்தானும் பிரமம் பிரபஞ்சத்தினின்று வேறுறுது. அதுபற்றி அனன்னியம் என்று கூறப்படுகின்றது. அவ்விரண்டுக்கும் வேற்றுமை இயற்கை. ஆகலின், பிரபஞ்சத்தினும் பரப்பிரமம் (அதிகம்) சிரேட்டமே. காரணமாயும் காரியமாயுமிருத்தல் (உ. க. கூ) ல் நிரூபிக்கப்பட்டது. ஆகலின், பேதாபேத சுருதிகளுக்கு இன்றெறி விரோதமற்றதே. (உஉ)

ஸாதிலவ்ய தஉந்வடீ (உ. க. உகூ)

(ககூக) கல் முதலியவற்றிற் போல, அது பொருந்தாது.

(ஆக்ஷேபம்) எப்பிரகாரத்தானும் அபேதசுருதிகளால் ஆன்மாவும் சிவபெருமானும் அபேதர் எனின்,

(உத்தரம்) அங்ஙனம் இன்று; பொருந்தாமையின். அசேதனமாயிய் கல்லு, கட்டை, மண், புல் முதலிய போல ஆன்மாவுக்கும் அறியாமையுண்மையின் முற்றறிவு முதலிய குணங்களையுடைய சிவபெருமானினின்று அவன் அத்தியந்த விஜாதீயமாம் எனக் கேட்கப்படலான், அவ்விருவரும் ஒருவராமெனல் பொருந்தாது. ஆகலின், ஆன்மாவிலிருந்து சிவபெருமான் மற்றோர்பொருளே. இங்ஙனம் ஆன்மா சேதனமாயினும், சிவபெருமான் சிரேட்டகுணமுடையராம் பேதத்தினால், ஆன்மா சிவபெருமானோடு ஒப்பாகான். மூற்றும் வேறுபட்ட அசேதனப்பொருள் சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாகாதென்று கூறவும் வேண்டுமா!! எவ்வாற்றானுஞ் சுருதி ஸ்மிருதி நியாயங்களினும் காரியமாதல்பற்றித் தம்மினின்று வேறுறுத சேதன சேதனப் பிரபஞ்சம் அனைத்தற்கும் சர்வஜ்ஞரும் சர்வசக்தியினருமாகிய சிவபெருமான் சிரோ ரோ (விசுவாதிகரே) (உக)

(அ) உபசங்காரதர்சநாதிகரணம்.

உவஸம்ஹாரதர்ஶநாந்நேதி சேந்ந க்ஷீரவத் (உ. க. உச)

(கசூஉ) (உபகரணக்) கூட்டம்காணப்படலான் ரானின், அன்று; மெய்யாய்ப் பாலிலே போல.

வகஷேவாஜீதீயழ (சாந். சு. உ. க)

"ஏகந்தானே அத்துவிதீயம்"

ஏவா வ்யபிவீ ஜநயதெவ வநகம் (தைத். ஆரணி. கo. க. ஈ)

"விண்ணையும் மண்ணையுஞ் சிருட்டித்து ஏகராகிய தேவர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிற் சிவபெருமான் ஒருவரே உலகத்துக்குக் காரணரா மென அறியப்படுகின்றூர் (என்பது விஷயம்)

இந்த ஒருவரே உலகத்துக்குக் காரணராயிருத்தல்யுக்தமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) யுக்தம் அன்றென்பேம்; அது பொருந்தாமையின், ஆகாய வாயு அக்கினி சலவடிவுடைய காரியம் பல்வகைத்து. இது விசித்திரகாரணமின்றி எங்ஙனம் உண்டாம்? இரத முதலிய காரியங்களே அநேகர் கூடிச் செய்தல் காணப்படுகின்றது. ஆகலின், ஒரே காரணமாயிருத்தல் எய்தாதாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) இது யுக்தம் அன்று. எங்ஙனம் க்ஷீரம் ஒன்று தயிராகின்றதோ, அங்ஙனம் காரணமொன்று காரியரூபமாகப் பரிணமிக்கநேரும். ஆகலின், உலகமானது பிரமமாகிய ஒரே காரணத்தின் காரியமாம். காரியம் விசித்திரமாதலின், காரணமும் விசித்திரமாதல் வேண்டும் எனல் பொருந்தாது. உரோமம் நகமுதலிய பல்வகைக் காரியம் ஒரே சேதனப் பொருளிலிருந்து தோன்றக் காண்டலின். இதுபற்றி விசித்திரமாகிய உலகத்தை உண்டாக்குதற்குச் சிவபெருமான் மற்றோர் காரணத்தை அபேக்ஷிப்பதில்லை. (உச)

சத்தியுடையார்க்கு யாவும் ஆகும் என்று சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ஸெவாதிவஉவி மொகெ (உ. க. உடு)

(கசூஈ) உலகத்திலே தேவாதிகள் போன்றும்.

சாஸ்திரங்களிலே சத்தியுடையராகக் கூறப்படும் தேவாதிகளுக்கு எல்லாஞ் சார்ந்தாம் வேண்டிய வடிவங்கள் கொள்ளுதற்கு வன்மையிருக்கின்றதோ; அங்ஙனஞ் சாஸ்திரங்களிற் கூறப்பட்டவாறு சத்தியுடைய சிவபெருமானுக்கும் எல்லாம் ஆகும்.

(அதாவிசச)

"எவர் இவ்வுலகம் முழுதினையும் பிறப்பிக்கவும் ஆளவும் வல்ல பிரமசத்தி தோயுடையராகின்றனரோ" என்னுஞ் சுருதியினுந் திவபெருமான் அந்த சத்தியுடையர் எனக் கேட்கப்படுகின்றது. அவர்க்கு எது அசாத்தியம்!! (உடு)

(கூ) கிருத்சுநபிரசக்தியதிகரணம்.

க்ருத்ஸ்நப்ரஸக்திர்நிரவயவத்வஶப்தகோபோ வா (உ. க. உசு)

(ககூச) முழுமையும் (காரியமாதற்கு) இயைகின்றிலது; இன்றேல் நிரவயவசுருதிக்கு மாறுபடுகின்றது.

ஈண்டுப் பிரமம் ஜகதாகாரமாகப் பரிணமிக்கும் என் முன் உரைத் தனில் பொருத்துமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூர்வபக்ஷம்) எங்ஙனம் பொருந்தும்? ஒன்றுதானே ஜக்தாகரீர் மாகப் பரிணமிக்கும் என்க் கூறப்பட்டது. பால் தயிரானது போல அவர் உலகமாய்ப் பரிணமிப்பாரேல், பிரமமானது முழுமையுங் காரியமாய் ஆகி அது சேஷிக்கமாட்டாது. இன்றேல், அவர் ஓர் அம்சத்தினுற் பரிண மித்தாரெனின், பிரமம் நிரவயவம் என்னுஞ் சுருதியோடு விரோதமுறும். ஆகலின், பிரமம் பரிணமமாதல் யுக்தம் அன்றும் எனின், (உசு)

(சித்தாந்தம்) கூறுதும்.

ஶ்ருதித்வாச்ச ப்ராணவ்ருதவத் (உ. க. உஎ)

(ககூஞ) ஆயின் சுருதியும் (அங்ஙனமே), சுருதி மூல மாயிருத்தலின்.

பிரமம் உலகமாகப் பரிணமித்தல் யுக்தமே; சுருதி அங்ஙனம் கூறு தலின். இவ்விஷயத்திற் சுருதியே பிரமாணம், வேறு பிரமாணம் இல்லை; சுருதி மூலமாயிருத்தலினாலேதான், பிற பிரமாணங்களினாலும் அறி யப்படும் வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் அவர் விஜாதீயமாய் அபூருவமாகிய சத்தி யோடு கூடினமையின் விரோதம் இன்று. ஆகலின், பரிபூரணராகிய அவ ருக்கே காரியத்துவமும் காரணத்துவமும் எய்துகின்றன. தார்க்கிகர்க்கு அத்தியந்தம் பேதமுண்டைய ண்ட முண்டகாய அளவில்லாத வஸ்துக்கள் ஒவ்வொன்றினும் சாதியான ஒன்றுவ் இருக்கின்றது. ஈண்டு வேறுவகை திருஷ்டாந்தங்கொண்டு ஆசங்கை செய்ய இடம் பெறாது. ஆகலின், பிர சொரூபத்தை நிரூபித்தலிற் சுருதியே மூலமாயிருத்தலின் யாதும் விரோ தம் இல்லை. (உஎ)

ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத: இதி (உ. க. உஅ)

(கசுசு) அங்ஙனமே ஆன்மாவிலும் அவை பல பிர காரமன்றே.

ஆன்மா விஜாதீயமாயிருத்தலினல் அசித்தருமங்களுக்கு விரோதமா கிய சித்தருமங்களோடியைந்திருக்கின்றது. தீ நீர் முதலிய அசேதனப் பொருள்கள் ஒவ்வொன்றும் அன்னியோன்னியமாகிய வெவ்வேறு சத்தி களையுடையனவாய் விசித்திரமாய் இருக்கின்றனவே. ஆகலின் சுருதிப்பிர மாணத்தினல் எய்திய பிரமமும் விசித்திரமாகிய அனந்த சத்தியையுடைத் தாதலின், முழுமையும் விரோதமின்று. (உ அ)

வுவகூஹொஷாஷ (உ. க. உசு)

(கசுள) சுவபக்ஷத்திலே தோஷம் உண்மையினலும்.

(காரண முழுமையும்) காரியமாதன் முதலிய தோஷம் நிரவயவமும் ஜட சஜாதீயமாயுமுள்ள பிரதானமுதலியவற்றிலன்றிச் சாஸ்திரத்தைப் பிர மாணமாகவுடைய பிரமத்திற் செல்லாது. (உசு)

சர்வசத்தியுடைமையின் பிரமத்துக்கு எதுவும் பொருந்தும் என்ச சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ஸவெஸாவெதா ஷ தஷ்ஸஸ்நாஸ (உ. க. ங்ஏ)

(கசுஅ) (அவரது சத்தி) அனைத்தையுங் கூடிற்று, சுருதியிற் காண்டலானும்.

வாராஷ்ஷ) ஸாதி வி-ஸ்வியெவ ஸ்ரூ-யெதெ ஷ்வாஷாவிகீ ஜ்ஞாநவல கிரியா ஷ) சாயாஜ்ஞ பரூக்ஷ்ய திஏ விஷ்ணாநாயிநஜ்ஞ ஶஹெஷ்வராழ்) தவ்ய வயவஹ-ஶ்தெநவ்யாவ்ஷ வவஸ்திதஏ ஜநஸ (சுவே. சு. அ; ச. கஏ)

"அவரது பராசத்தி சுவாபாவிகமாய் ஞானசத்தியும், பலசத்தியும், கிரியா சத்தியும் எனப் பலதிறப்படும்; மாயையைப் பிரகிருதி என்றும், மாய யுடையாரை மகேசுவரர் என்றும் அறிக; அவர் அவயவத்தினல் இவ்வுல கம். அனைத்தும் வியாபிக்கப்பட்டது" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளாற் சத்தியனைத்தும் பிரமத்தை ஆசிரயித்தனவாக அறியப்படுகின்றது. அது பற்றிச் சர்வசத்தியுடைய அவர்க்கு எதுதான் ஆகாது !! (ஙஏ)

வீகரணகூஹெதி செதஷ்ஷாழ் (உ. க. ங்க)

(கசுக) கரணம் இன்மையால் (அவர் காரணமாதல்) இல்லையேல், அது இறுக்கப்பட்டதாயிற்று.

(ஆக்ஷேபம்)

நி. தவ்ய) கார்ய-ஏ காரணஜ்ஞ விஷ்யெத (சுவே. சூ. அ)

"அவருக்குச் சரீரமும் இல்லை; கரணமும் இல்லை" எனப் பிரமத்துக்குக் கரணமின்மை கூறப்படுகின்றது. ஆகலின், அவர் காரணமாகாரோ வெனின்,

(உத்தரம்) அன்று. அதற்குச் "சுருதி மூலமாயிருத்தலான்" என (உ. க. உஎ) ல் முன்னரே உத்தரம் இறுத்தாயிற்றே.

ந்யாஹ வ்ருக்ஷ விஜ்ஞாயிநஹ ஸ்மார்யதே।

(சுவே. ச. க0)

"மாயையைப் பிரகிருதி என்றும், மாயையுடையாரை மகேசுவரர் என்றும் அறிக" எனவும்,

தஸ்யாவயவஹ ஸ்ருஷ்ட வ்யாப்த வஸ்-ஜிதி0 ஜகத்।

(சுவே. ச. க0)

"அவருடைய அவயவத்தினால் (சத்தியினால்) இவ்வுலகம் அனைத்தும் வியாபிக்கப்பட்டது" எனவும் சிரேட்ட வேதப் பிரமாணமுண்மையானும்,

விஶ்வாதிரோதாந விதிர்ஜ ஸ்தாராயஸ்ய யஸ்யைகுமாதி ராகஶ்ச லகுவஸ்வோஃ। சுவா நஶ்வுவ திஶ்வஹோ வஜ்ஞி தஸ்ய நஶ்வகுவ ஶொகவியகுஷாய (வாயு. பூ. எ: உசு)

"பிரபஞ்சத்துக்கு மேன்மேலாகக் கிளருகின்ற விசித்திர மநோரதமுடைய எவர் சத்தியின் ஓர் பாகத்தில் யாவும் முற்றுப்பெறுகின்றனவோ, எவரை (ஆறு) அத்துவாவாகவும் அத்துவபதியாகவும் அத்துவாவை அறிந்தவர்கள் கூறுகின்றார்களோ, உலகமனைத்துக்கும் வேறுயிருக்கும் அவ்வியல்பினர்க்கு நமஸ்காரம்" என அவ்விஷயம்பற்றி உளதாம் புராணவசனத்தினாலும் விசித்திரமாகிய அனந்தசத்தியையுடைய பல்வகை மாயையாம் பரமசத்தி யோடியைந்தவராய்ச் சிவபெருமான் தமது சத்திபாகத்தினால் உலகாகார மாகியும், தாமே பிரபஞ்சத்துக்கு அதிதராயுமுள்ளார். இங்ஙனம் சமஸ்த தோஷகளங்கமில்லாத சுருதிப்பிரமாணத்தினாற் சித்தமாயினவரும் சர்வ சத்திசம்பத்விலாசருமாகிய பரமேசுவர பரப்பிரம சிவனுர்க்கு ஒன்று கூடும் கூடாதென்று விசாரித்தற்குச் சிறிதும் இடமின்றே. (கூக)

(க0) லீலாகைவல்லியாதிகரணம்.

சூத்திரகாரர் வேறுபிரகாரமாக ஆக்ஷேபித்துப் பின்னரும் உத்தரம் இறுக்கின்றார்.

ந வ்ருயொஜநவத்த்வாத் (உ. க. சூஉ)

(கஎ0) இல்லை; (ஒவ்வொரு செயலும்) பயனுடைமையின்.

சாஸ்திரன் கூறுமாறு சர்வசத்தியுடைய சிவபிரானுர்க்குச் சமஸ்த காரியங்களினும் காரணமாயிருக்கும் சாமர்த்தியம் உளதென் நிர்ணயிக்கப்

பட்டது. அங்ஙனமாயினும், எந்தப் பிரவிருத்தியும் பயனுடைமையின், சகல காமமும் அடையப்பெற்ற சிவபெருமானுக்கு உலகசிருட்டி முதலிய வியாபாரங்களிற் பிரவிருத்தி பொருந்துமா? பொருந்தாதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) எங்ஙனம் பொருந்தும்?

ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம (தைத். உ. சூ. க)

விஜ்ஞாநமாநந்தம் ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநமாநந்தம்ப்ரஹ்மாயஸ்ய (கைவ)

"ஆனந்தம் பிரமம்; வியாபகரும், சிதானந்தரும், அரூபரும், அற்புதரும், உமாசகாயரும்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளால் நிரதிசயானந்த சொரூபரும், நித்தியதிருப்தருமாவார் சிவபெருமான் என்றே கேட்கப்படுகின்றது. இவர் பின் சிருட்டியாதி வியாபாரங்களில் எங்ஙனம் அபேக்ஷையின்றிப் பிரவிருத்திப்பார்? அவரது பிரவிருத்தி பிரயோசனத்தை நோக்கியிருக்குமேல், (அவரது) நித்தியதிருப்திக்கு ஹாநியாகும்; இன்றேல் அறிவில்லாச் செந்துப் போல உசிதமல்லாத காரியத்தைச் செய்தோராவர் என்று கூறின், (கூஉ)

(சித்தாந்தம்) கூறுதும்.

யதோவாசோ நிவர்தந்தே (உ. க. கூக)

(களக) ஆயினும், உலகத்திற் போல *லீலாமாத்திரம்.

நித்தியதிருப்தியுடைய சிவபெருமானுக்குப் பிரயோசனமின்மையின் அப்பிரயோசனமாகிய உலகசிருட்டியாதி பிரவிருத்தி பொருத்தமுறுதெனின், அங்ஙனமன்று; பொருந்துமே. கேவலம் லீலாமாத்திரத்தினற் சிவபெருமானுக்கு நிஷ்பிரயோசனமாகிய பிரவிருத்தியும் நேரும். உலகத்திலே பிரயோசனமின்றேனும் கேவலம் லீலையினலே பந்தடித்தல் முதலியவைகளிற் பிரவிருத்தி உளதாமாறு போல, சிவபெருமானும் சமஸ்த காமமூற்றவரேனும் லீலையினற் சிருட்டியாதி பிரவிருத்தி செய்தல்பற்றி விரோதமில்லை. (கூகூ)

(ககக) வைஷம்மியநைர்க்கிருண்ணியாதிகரணம்.

வைஷம்யநைர்க்ருண்யே நவ ஸாபேக்ஷத்வாத்ததா ஹி தர்சயதி (உ. க. கூச)

---

* சுத்தனிவ்வானுங்குவலயமுமெல்லோமுங்
காத்தும்பணைத்தங்கரந்தும்விளையாடி
(திருவெம்பாவை. கஉ)

(கஎஉ) *விஷமமும் இல்லை; இரக்கமின்மையும் இல்லை; (கன்ம) சாபேக்ஷமுண்மையின். மெய்யாய் அங்ஙனமே சுருதியும் கூறுகின்றது.

பிரயோசனமின்றேனும் லீலையினுற் சிவபெருமானுக்கு உலகசிருட்டியாதிகளிற் பிரவிருத்தி உளதாதல் நிரூபிக்கப்பட்டது.

ஈண்டுப் பின்னரும் இது கூடுமா? கூடாதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) பரிபூரணராயிருத்தலில் லீலையினும் சிவபெருமானுக்குச் சிருட்டி பொருந்தாது; இராகத் துவேஷமுதலிய அற்று எல்லோர்க்குஞ் சமமாகி மத்தியஸ்தராயிருப்பவர் அச்சிவபெருமானே. இவர் சிலர்க்கு இன்பமயமாகிய தேவாதி சரீரத்தையும், சிலர்க்குத் துக்கமயமாகிய மனுஷ்யாதி சரீரத்தையும் படைத்தலான், அவர் வைஷம்மியமுடையரென்பதைத் தவிர்த்தல் கூடாது. பின்னருஞ் சிருட்டியானது சங்காரத்துக்கு முன் இருந்தமையின், அனைத்தையும் ஒரே முறையிற் சங்கரிக்கும் சிவபெருமானுக்கு இரக்கமின்மையும் எய்துகின்றது. ஆகலின், புருஷார்த்தமின்மையைக் கொணரும் உலகத்தைச் சிருட்டித்தலிற் சிவபெருமானுக்கு யாது பயனும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். எப்பிரகாரத்தினுலும் உலகசிருட்டி செய்யுஞ் சிவபெருமானுக்கு வைஷம்மியமும் (பாரபக்ஷமும்), இரக்கமின்மையும் எய்தா; சிருட்டிபேதத்துக்குக் கன்மசாபேக்ஷமுண்மையின்.

ரூணீயஅரணா ரூணீயாo யொநிரோவஜ்ஜெ | கூவ-ூயஅரணாஃ கூவ-ூயாழ் (சாந். நி. கo. எ)

"நன்மை செய்தவர் நற் சனனத்தையும், தீமை செய்தவர் தீச் சனனத்தையும் அடைகின்றார்" என்று சுருதியும் கூறுகின்றது. (கூச)

ந கோவிஹாஹாதி ஜெஹா நாதிக்ஷாஉவவஜ்ஜெ ஹாவ்-ூவமஜ்ஜெ ஹ (உ. க. சூநி)

(கஎக) கன்மம் பகுப்பின்மையால் இல்லை எனின், அன்று; அநாதிக்கண்ணதாதலின் அது முற்றும் பொருந்தும்; அனுபவத்தினும் அறியப்படுகின்றது.

---

* வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில.
(திருக்குறன், ச)
தன்பமொடின்பமதெல்லாந்தடந்தவர்
(திருக்கற்குடி; ஞான, எ)

ஆ. (ஆக்ஷேபம்) சிருட்டிக்கு முன்னர்க் கன்மம் இல்லை; கேஷத்திரஞ்ஞர் (ஆன்மாக்கள்) இல்லாமையின்,

வஸ்தெவ வொளசெ்ருஷ்டி ஆவஸீஸ் (சாந். சு. உ. க)

"சௌமிய, சத்துத்தான் முதற்கண் இருந்தது" என்னுஞ் சுருதியில் ஏவ (தான்) என்பது பிறிதொன்றை மறுக்கின்றமைபற்றி, ஆன்மாக்கள் இல்லை எனின்,

(உத்தரம்) அன்று.

ஜாஜ்ஞெள ஈவஜாவீஸா நீஸெள (சுவே. க. கூ)

"பிறவாத இருவர் அறிஞரும் அஞ்ஞனுமாய ஈசரும் அநீசனும்" என்று சுருதி கூறும் பிரகாரம் ஆன்மாக்கள் அநாதிக்கண்ணராக, கன்மமும் 'அநாதிக்கண்ணதாகப் பெறப்படுகின்றது. ஆகலின், சம்சாரம் கன்மப்பிரவாகத்திருந்து விளைந்ததாகின்றது. சிவபெருமானே முற்றறிவினராதலின் ஆன்மாக்களுடைய விசித்திர கன்மத்தையும் அறிந்து, தமது சத்தியினால் அவர் அவர்களுக்கு வாய்த்த குணமாகவே போக சரீரமாகிய தேவாதி சரீரத்தைச் சிருட்டிக்கின்றனர். இங்ஙனம் சிருட்டிபேதத்துக்குக் கன்மமே மூலம். சங்கரரும் சம்சாரத்தில் உழன்று இளைத்த ஆன்மாக்களுக்குச் சுழற்சி போல விசிராந்திக்குக் காரணமாயிருத்தலின், சிவபெருமானுக்கு வன்கண்மை இல்லை.

(ஆக்ஷேபம்) ஆன்மாக்களுடைய இன்ப துன்ப முதலியவற்றுக்குக் கன்மமே பிரயோசகமாயின், அப்பிரயோசகராகிய சிவபெருமானால் யாது பயன்? எனின்,

(உத்தரம்) அன்று; கன்மமும் அவர் ஆதீனமாதலின், அவர் சுவாதந்திரியத்துக்கு ஹானி இல்லை. பின்னரும் கட்டழுடிப்பிரபாதசியாயத்தினும் கன்மத்துக்குச் சுவாதந்திரியமில்லாவிடின் சிவபெருமானுக்கு வைஷம்பியமுதலிய தோஷம் எய்துகின்றதெனின், அங்ஙனம் கூறலாகாது; மாயையிலே உள்ள அளவிறந்தகன்ம சத்திகளைச் சிவபெருமான் வருக்கின்றனர். கன்மமே தனது சத்திவசத்தினும் பல்வகைச் சிருட்டிக்குக் காரணமாதலின், அதனை ஆன்மாக்களுக்கு வகுப்பவராகிய அவர் பாரபக்ஷமுறார்.

(ஆக்ஷேபம்) சடமாகிய கன்மமானது சேதனப்பொருளினால் அதிட்டிக்கப்படாமல் ஆன்மாக்களுடைய சரீரத்தை ஆக்க இயலாமையாற் சேதனராகிய சிவபெருமானே பிரயோஜகர் (ஏவுற்றுபவர்) என்று கூறற்பாற்று. சிவபெருமான் பரமகாருணிகராயிருந்தும் சிருட்டிக்கு முன்னர்ப் போகசாதனம் ஒடுக்கப்பட்டிருந்தமையாற் சம்சாரகிலேசம் நீங்கிச் சுத்தராயிருந்த ஆன்மாக்களை மீட்டும் சம்சாரத்துக்குச் சரணமாகிய சரீரத்தோடு எற்றுக்கு இசைத்திருந்தனெனின்,

(உத்தரம்) கூறுதும். சர்வாணுக்கிரகராகிய சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மபரிபாகமின்றி ஞானோதயமாகாமையானும், ஞானமில்லாது நிரதிசயானந்த மோக்ஷமின்மையானும், கன்மபரிபாகமும் போகமின்றி எய்தாமையானும், அந்தக் கன்மபலபோகத்தின் பொருட்டுப்பின்னரும் அவைகட்குச் சரீராதிகளைக் கற்பிக்கின்றனர். இந்தப் பிரகாரம் அவரவர் கன்மமானது போகத்தினற் படிப்படியே பக்குவமடைந்த காலத்திலேசுத்தாந்தக் கரணமுடைய ஆன்மாக்களுக்குத் தம் விஷயமாகிய ஞானத்தை உண்டாக்கி, நிரதிசயானந்தரூபமாகிய *மோக்ஷலட்சுமியைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றனர். இங்ஙனம் சர்வசத்திமானும் பரமகாருணிகருமாகிய சிவபெருமான் எதனால் ஒரே முறையிலே சமஸ்த ஆன்மாக்களுடைய கன்மத்தையும் பாகப்படுத்தி அனைவர்க்கும் சமமாகவே மோக்ஷாநுக்ரஹத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கவில்லை? எனின்,

(உத்தரம்) சத்தியம். சிவபெருமானால் யாவர்க்குஞ் சமமாகவநுக்கிரகஞ் செய்யப்படினும், எவர் பக்குவமலமுடையரோ, அவர் வீடுபெறின்றார்; அபக்குவமலமுடையராயினர் காலக்கிரமத்திலேதான் முத்தியடைவர். சூரியகிரணசமூகம் சமமாய் நிரந்தரமாயிருப்பினும் †பக்குவமுள்ள தாமரைகளே அலர்கின்றன; அபக்குவமலர்கள் அன்று. சிவபெருமான் பூரணரேயாயினும் பிறர் நயத்தின்பொருட்டே யாவுஞ் செய்கின்றனர். அவர் சர்வாநுக்கிரகர் என்பதைப் பிரதிபாதித்தல்வாயிலாக (மேலே கூறிய) அர்த்தம் அனைத்தையும் புராண சுலோகங்கள் தெளிவாகப் பின்வருமாறு விளக்குகின்றன.

ஸுஜிதே நு யதா ஹீநம் ததோ ஹ்யதிதிம் ஜநம்।
ஸிவெநாவி விநா தத்தோ ஹ்யதிதிம்ஜநம்।
ஏவெஷ்யம் விநா நிராநந்தாம் க்ஷ்ரயெத ரொதிணொ யதா।
ஸிவம் விநா நிராநந்தம் க்ஷ்ரயெத ஹி ஜநத்யா।
வ்யாயீநாம் ஹெஷிஜம் யதீவ்ரதிவக்ஷம் வ்ஹாவதம்।
ஸிவவ்ஹாரு தொஷாணாம் வ்ரதிவக்ஷம் வ்ஹாவதம்।
யதா நாதிவ்ரவ்ருதோ ஜம் ஹொரவ்ஹாரவ்ஹுஷ்।

---

*இருவினைச் செயல்க ளொப்பி னீசன்றன் சத்தி தோயக்
குருவருள் பெற்று ஞான யோகத்தைக் குறுகி முன்னைத்
தீமல மறுத்துப் பின்டைச் சிற்றறி வொழிர்து ஞானம்
பேருமொ வன்றன் பாதம் பெறுவதுட்டித்த மாமே.
(சித்தியார். சு. அ)

†பகலவர்த்துக் தாமரைபோ
னேசத்திற் றன்னுணர்ந்தார் நேர்
(சிவஞானபோதம். சூ. கூ)

தயா நாதி ஶ்ரவ்ய தெ ஶ்ரயா ஶிவஸ்ஸவாஸ்ரயோ அகூ॥

(வாயு. உத். கஉ: கடி, ககூ, கச, கஈ)

"ஆதித்தியன் இல்லையேல் இவ்வுலகம் அனைத்தும் இருளாய்ப்போமாறு போல, சிவபிரானர் இல்லையேல் இவ்வுலகம் முழுமையும் இருளாய்விடும்; வைத்தியர் இல்லையேல் இன்பமில்லாது உரோகிகள் வருந்துமாறு போல, சிவபெருமான் இல்லையேல் உலகம் இன்பமிலதாகித் துன்புறும். இயற்கையால் மருந்து வியாதிக்கு மாற்றுவதுபோல, *சம்சாரதோஷத்துக்குச் சிவபெருமான் சுவபாவமாக மாற்றுகின்றார். இந்தக் கோரமாகிய சம்சார மண்டலம் அநாதிக்கண்ணது போல, சம்சாரமோசகராகிய சிவபெருமானும் அநாதியே உள்ளார்" ஆகலின், சர்வாநுக்கிரகப் பிரபிருத்தியுடைய சிவபெருமானுக்கு உலகசிருட்டியாதி வியாபாரம் நிகழ்கின்றதே. (ஈடு)

(கஉ) சர்வதர்மோபபத்தியதிகரணம்.

ஸவ-யுபபோ-வவபெ-தூ (உ. க. ஈசு)*

(களச) சர்வகுணங்களும் இயைதலானும்.

அதிகஞ் சொல்லி என்! பிரதானத்துக்கும், பரமாணுவுக்கும், கன்மத்துக்கும், காலமுதலியவைகளுக்கும் இயையாதனவாகிய எல்லாக்குணங்களும் சிவபெருமானுக்கே இயைவன. ஆகலின், அனைத்துக்கும் மேலாய சிவபெருமானே உலகசிருட்டி முதலியவற்றுக்குக் காரணமாயினரென்பது சாமஞ்சசம். (ஈசு)

---

*அருளிஞ லுரைத்த நூலின் வழிவாரா ததன்மஞ் செய்யி
னிருளுலா நிரயத் தன்பத் திட்டிரும் பாவந் தீர்ப்பன்
பொருளுலாஞ் சுவர்க்க மாதி போகத்தாற் புணியந் தீர்ப்பன்
மருளுலா மலங்க டீர்க்கு மருந்திவை வகுத்திய நாதன்.

(சிவஞானசித்தியார், உ. ஈஈ)

இரண்டாம் அத்தியாயத்து

இரண்டாம் பாதம்.

(இப்பாதம் சாங்கியமுதற் பாஞ்சராத்திரமிறுதியாகிய பரபக்ஷநிராகரணத்தின்மேற்று)

(க) இருபத்நாலுபபத்தியதிகரணம்.

(சாங்கியமதநிராகரணம்)

ரசநாநுபபத்தேஸ் நாநுமாநம் வ்யவதிதத்வாத் (உ. உ. க)

(களடு) அநுமானம் (பிரதானம், காரணம்) ஆகாது, சிருட்டி பொருந்தாமையாலும், (அறிவுடைத்தலிவனெதிரே) பிரவிருத்தித்தலினாலும்.

மூந்திய பாதத்திற் சாங்கியமுதலிய தர்க்கங்கொண்டு ஆக்ஷேபிக்கப்பட்டவைகளுக்குச் சமாதானங் கூறி, (சிவாத்துவித) சுவபக்ஷசாதனஞ் செய்யப்பட்டது. பின்னர் ஈண்டுத் தர்க்கவாயிலாகச் சாங்கியமுதலிய பரபக்ஷந் தூஷிக்கப்படுகின்றது.

முதற்கண்ணே சாங்கியருடைய பிரதானகாரணவாதம் யுக்தமா? அன்றா? என்பது சந்தேகம்.

சந்தேகத்துக்குக் காரணம் யாண்டும் பிரசித்தமேயென யூகிக்கற் பாற்று.

(பூருவபக்ஷம்) பிரதானத்தைக் காரணமாய்க் கூறுவதே யுக்தமெனப் புலப்படுகின்றது. பிரதானமானது இராசச சாத்துவிக தாமசரூபமாயுள்ளது. இதுவே உலகாரணமாதற்கு இயைகின்றது; யாண்டும் அதன் காரியமாகிய இன்ப துன்ப மோகம் என்பவை காணப்படலான். பெறப்பட்டவிடத்து வஸ்திரமுதலியவைகள் சரீரங்களைப் போர்த்தல் முதலியவைகளுக்கு உபயோகப்படுதல் வாயிலாக இன்பம் விளைவிப்பனவாயும், பிறரால் அவை அபகரிக்கப்பட்டவிடத்துத் துன்பத்தை விளைவிப்பனவாகவுமாகின்றன; எதற்கும் உபயோகமில்லை என உபேக்ஷிக்கப்பட்டவிடத்து அவை மோகத்துக்கு ஏதுவாகின்றன:—இங்ஙனம் இன்பமுதலியவற்றின் தொடர்ச்சியுண்மையின் முக்குணங்களாய பிரதானமே உலகாரணமாகுமெனின்,

(மறுப்பு) கூறப்படுகின்றது. பிரதானம் உலகாரணமன்று; அசேதனமாகலின். எங்ஙனமெனின்? அறிவுடைப்பிரானொருவன் இயக்காது அசே

தனமாகிய கட்டைமுதலியன இரதம் பிராசாதமுதலியவற்றை ஆக்கமாட்டா; அவை அறிவுடை ஒருவனைப் பிரவிருத்தியும் எய்துகின்றன. ஆகலின், சேதனத்தினல் அதிட்டிக்கப்படாது பிரதானம் ஜகத்காரணமாதற்கு அருகமாகாது. இன்பமுதலியவற்றின் தொடர்ச்சியினலாவதென்பதும் பொருந்தாது; சுகமுதலியன (சரீரத்து) உள்விஷயமாக, படமுதலியன புறவிஷ்யமாதலின். ஆகலின், பிரதானத்தைக் காரணமாகக் கூறல் பொருத்தமின்று. (க)

பின்னரும் ஆசங்கித்துச் சூத்திரகாரர் பரிகரிக்கின்றனர்.

வயொஷவதுதராவி (உ. உ. உ)

(களசு) (அது) பாலும் நீரும் போலக் காரணமாமெனின், ஆண்டும் (இன்று).

(ஆக்ஷேபம்) ஓர் அறிவுடை அதிட்டானமில்லாது பாலும் நீரும் (முறையே) தயிர்முதலியவாகவும் ஆலங்கட்டிமுதலியவாகவும் ஆதல் போல, பிரதானமும் பிரபஞ்சமாகுமே எனின்,

(உத்தரம்) அன்று; ஆண்டுங் கூறப்பட்டதே காரணம்; பாலும் நீரும் அசேதனப் பொருளாகக் கொள்ளப்பட, அவை அனுமானத் தொகுப்பின் பாலனவாதலின். (உ)

மேலும்,

வுகிரெகாநவஸ்டிதஸ்வாநிவெகூகூவாஸ (உ. உ. ங)

(களள) அபேக்ஷையின்மையின் வேருன நிலைமை எய்தமாட்டாமையாலும்.

அசேதனப்பொருளானது ஓர் அறிவுடைப் பொருளின் அபேக்ஷையிற்றிப் பிரவிருத்தி செய்யுமாயின், எக்காலமுஞ் சிருட்டியுளதாய் அதற்கு மாருகிய பிரளயம் இலதாகும். ஆகலின், அசேதனப்பொருள் ஜகத்காரணமன்று. (ங)

கூநுதராஹவாஷுநதுணாதிவஸ (உ. உ. ச)

(களஅ) (பசுவினல் உண்ணப்படும்) புல் முதலிய போலவும் இன்று; பிறிதோரிடத்தின்மையின்.

பாலாதற்பாலதாகிய பசுவுண்ட புன்முதலிய போல, அசேதனமாயினும் பிரதான்மான்து காரணமாம் என்னக் கூறல் யுக்தம் அன்று. எருது முதலியவற்றால் உண்ணப்படினும், மற்றொன்றால் உண்ணப்படாதிருந்தும் புன் முதலிய பாலாக மாறுணக் காணப்பட்டமையின், அவையும் ஓர் அறிவுடைப் பொருளினல் அதிட்டிக்கப்பட்டனவே. (ச)

வாரூஷாபாவதிதி சென்யாவி (உ. உ. இ)

(களக) மணித்தனும் காந்தமும் போலாமெனின் (அன்று

(ஆக்ஷேபம்) சூருடனே முடவன் செலுத்துமாறு போன்றும், அயத்தைக் காந்தமணி செலுத்துமாறு போன்றும், அசேதனமாயிருப்பினும், பிரதானமானது புருஷசன்னிதானத்தினற் பிரவர்த்திக்கின்றது. ஆகலின், அறிவுடைப்பொருள் வேண்டியதின்றும் எனின்,

(உத்தரம்) அங்ஙனமாயினும், பிரதானத்துக்குப் பிரவிருத்தி இல்லை; புருஷன் அதிகாரனுயிருத்தலின். முடவனும் காந்தமணியும் முறையே மார்க்கோபதேசஞ் செய்தலானும் இரும்பின் சமீபத்திறைதலானும் விகாரம் எய்த நேர்ந்தன. ஆகலின், அதிகாரமில்லாத புருஷசன்னியானது பிரதானத்தைப் பிரவிருத்தி செய்தற்குக் காரணமாகாது. (இ)

கூ0மிகூாநாவவதித்ரு (உ. உ. சு)

(கஅ0) (அங்க) அங்கித்துவம் பொருத்தமின்மையாலும்.

குணங்களின் உற்கர்ஷ அபகர்ஷபாவம் அங்காங்கிபாவம் என்றும், இக்குணங்களிலிருந்து உலகம் உண்டாகின்றதென்றுஞ் சாங்கியர் கூறுகின்றனர். சங்காரகாலத்திற் சாமியாவஸ்தை அடைந்திருக்கும் குணங்கள் வைஷம்மியம் ஒன்றும் அடையாமையின், அவற்றாலாகும் அங்காங்கிபாவம் பொருத்தமாறின்று. ஆகலின், பிரதானகாரணவாதப் பிரகாரம் உலக சிருட்டி சொல்லுதல் பொருத்தமின்று. (சு)

அநுயாநாதிகெள அ ஜுஸ்திவியொகாஸ் (உ. உ. எ)

(கஅக) வேறு பிரகாரமாக அனுமானிக்கும்போதும், அறிவின் சத்தியில்லாமையின்.

கூறப்பட்ட பிரகாரம் ஒழிந்து, வேறுபிரகாரமாகப் பிரதானஞ் செய்வதாக அனுமித்தாலும், அறியுஞ் சத்தியின்மையிற் சிருட்டி செய்யும் என்பது ஆக்ஷேபத்தக்கிடமே. (எ)

கஹுவமதேவுஷாஹாவாஸ் (உ. உ. அ)

(கஅஉ) அங்கோரித்துக்கொண்டவிடத்தும், பயனின்மையின்.

பிரதானத்தைக் காரணமாக அங்கோரித்தலிற் பிரயோசனமுளதாயின், ஒருவாறு அங்கோரிப்போம். அங்கோரித்தலில் யாதும் பயனில்லை; புருஷனும் நிர்விகாரியாயிருத்தலிற் பிரதானத்தைக் காண்டல் முதலிய விகாரம் அவனுக்கெய்தாதாதலின், அதிபற்றிய பிரவிருத்தியும் [illegible]

கன் அவனுக்கேற்றதலான் எய்தும் போகமும் அதனைப் பருத்தநிலையில் எய்தும் கைவல்லியமும் அவனுக்கெய்தாவாம். ஆகலின், பிரயோசனமின்மையின் பிரதானத்தை அங்கிகரிக்கவேண்டியதின்று. (அ)

விப்ரதிஷெயாத்ஹாஸோஜலுஇ (உ. உ. சு)

(அதாது) விரோதமுண்மையின், அது யுக்தம் அன்று.

அறிபவனும், போக்தாவும், நிர்விகாரியுமாம் எனப் புருஷன் அநேக ஆரிவிருத்த தருமங்களையுடையனாகக் காணப்படுகின்றன். ஆகலின், காபிலமதம் யுக்தம் அன்று. (சு)

(உ) மகத்தீர்க்காதிகரணம்.

(கணதமதநிராகரணம்)

இப்பிரகாரம் பிரதானகாரணவாதம் நிஷ்பிரமாணம் என நிரூபிக்கப் பட்டது. இதன்மேற் பரமாணுக்கள் (உலக) காரணமாம் எனக்கொள்ளும் மதத்தை நிரசனஞ் செய்யும் பொருட்டெழுந்தது இந்த இரண்டாம் அதிகரணம்.

ஷஹதீர்க்வதா ஹ்ரஸ்வபரிமண்டலாப்யாம் (உ. உ. க0)

(காரணம்) இருஸ்வ பரிமண்டலங்களிலிருந்து மகத்தீர்க்கம் உண்டாவது போல.

ஈண்டு வைசேடிகமத சித்தமாகிய பரமாணுகாரணவாதம் யுக்தமா? அன்றா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சிவபெருமானே உலக அதிஷ்டாதாவாகப் பிரதான மதம் அங்கிகரியாமையின், பிரதானத்தை உலகாரணமாகக் கோடல் விருத்தமென்று தவிர்க்கப்பட்டவிடத்தும், பரமாணுகாரணவாதம் யுக்தம். அங்ஙனமாயின் உலகம் ஒடுங்கிப்போக, சிவபெருமான் சிருட்டிக்க விரும்பும்போது, பிராணிகளுடைய கன்மவசத்தினால் நிச்சலமாகிய பரமாணுக்களிலே மூதற்சிருழில் நிகழ்கின்றது. இத்தொழினிகழ்ச்சியின் ஓர் பரமாணு மற்றோர் பரமாணு வோடியைகின்றது. இதின் சேர்க்கையிலிருந்து தவிய ணுகம் ஒன்று உய்துகின்றது. மூன்று தவியணுகள் சேர்ந்து திரிய ணுவையாகுகின்றது. இந்தக் கிரமமாக உலகம் முழுமையும் சிருட்டிக் கப்பட்டது. ஆகலின், பரமாணுவைக் காரணமாகக் கோடல் விரோதம் அன்றும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) வருமாறு. கணதமதப்பிரகாரம் இருஸ்வத்திலிருந் தும் பரிமண்டலத்திலிருந்தும் மகத்தீர்க்கத்துவம் பொருந்திய திரிய

துகளும் அணுத்தலவிருஸ்வத்தலம் பொருந்திய துவியணுகமுழ் முறையே தோற்றுகின்றன. இஃதெங்ஙனம் பொருந்தும்? அஃதாமாறு:— பரமர ணுக்கள் பரிமாண்டல்லிய பரிமாணமுடையனவேயன்றி அணுப்பரிமாண முடையனவன்று. அணுப்பரிமாணமற்ற இரு பரமாணுக்களிலிருந்து அணுப்பரிமாணமாயுள்ள துவியணுகம் உண்டாகின்றது என்றும் அறியப் படுகின்றது. அங்ஙன்மே இருஸ்வ பரிமாணமுடையதாய்த் தீர்க்கப் பரிமா ணமற்றதாய துவியணுகம் மூன்று கூடி, தீர்க்க பரிமாணமுடையதும் அணுப்பரிமாணமற்றதுமாகிய திரியணுகத்தை உண்டாக்குகிறதென்றும் அறியப்படுகின்றது. இவையெல்லாந் தவறே; அவர்கள் அங்கீகரிக்கும் காரணத்தின் குணம் காரியத்திலே தோற்றவேண்டும் என்னும் பிரக்கிரியை (தொடர்ச்சி) விரோதமுறுதலின். அவயவங்கள் தம் ஆறு பக்கங்களுடன் இயைந்து பெரிய அவயவியை உண்டாக்குகின்றன. பரமாணுக்களுக்குப் பக்கமின்மையின் அவையெல்லாம் ஓர் பெரும் பொருளே ஆக்க இயையா. ஆகலின், பரமாணுகாரணவாதம் யுக்தம் அன்று. (கo)

சூத்திரகாரர் மற்றோர் பொருத்தமின்மை காட்டுகின்றனர்.

உபபத்யதஏவ சோ–பபத்திஸம்ஜ்ஞாப்யாம் (உ. உ. கக)

(கஅநு) ஈரிடத்தும் கருமமில்லை; ஆகலின் அஃதின்று.

அணுக்களிடத்து முதற்கண் கன்மமின்மையின், அக்கன்மத்தால் இயலும் இசைவும் இல்லையே. ஆன்மாக்களுடைய அதிஷ்டகன்மம் பக்கு வப்படவேண்டாதாயின், அணுக்களிடத்திற் சேர்ந்த கன்மம் முன்னரே உற்பத்தியாகலாமே. அது (பக்குவம்) வேண்டுவதாயின், அதனைச் சில வேளைகளிலே தோற்றற்பாலனவாகிய அணுக்களிடத்திற் கன்மம் நிக ழாது. விபாகம் என்பது கன்மத்தின் ஓர் தர்மமன்று. ஆனல் எந்தக் கன்மானது எக்காலத்தில் விதிப்படி எவ்விதபலனைக் கொடுக்கவேண்டு மோ, அந்தக் கன்மத்துக்கு அக்காலம் வாய்ப்பதே விபாகம்; காலவிசே ஷம் நியமிக்கப்படாத கன்மங்களுக்குப் பிரபலமாகிய மற்றோர் கன்மம் இடையூறுகாததும் விபாகம். அதிட்டங்கள் என்பன அவ்வக்கன்மத்திற் கேற்ற தகுதியாய பயனைக் கொடுக்கும் இயற்கையுள்ளவைகள். ஆகலின், வெவ்வேறு காலத்தின் பயனைக் கொடுக்கூடியவாய் அனந்த ஆன்மாக் களிட்டித்த கன்மங்களுக்கு ஒரே காலத்தில் ஒரேவிதமான விபாகம் பொருந்தாது. ஆகையாற் பரமாணுகாரணவாதம் யுக்தமன்றே. (கஅ)

இன்னும் பொருந்தாமையைச் சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

ஸமவாயாப்யுபகமாச்ச ஸ்யாதி–நவஸ்துதஃ (உ. உ. கஉ)

(கஅசு) சமவாயம் என்பது அங்கீகரிக்கப்படலாலும்,

(சமவாயத்திற்கும் ஒருசம்பந்தம் வேண்டுமென்னும்) சாமியத்தினால் அநவஸ்தை நேர்கின்றமையாலும்.

சமவாயம் என்னும் சம்பந்தமானது அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. ஆகலின், இது பொருத்தமின்று. அஃதெங்ஙனம்? சாதிகுணமுதலியவற்றுக்குப் போலப் (பதார்த்தங்களுக்குச்) சமவாயசம்பந்தம் உள்ளதாக, மேன்மேல் முடிவின்றி வேறுகிய ஓர் சம்பந்தம்கோடல்வேண்டுமாதலின், அந்தக் கணமதம் யுக்தமன்று. (கஉ)

நித்யமேவ (உ. உ. சூசு)

(சூத்திரம்) (அங்கங்களும்) நித்தியமே; (சமவாயம்) உளதாகலின்.

சமவாயம் நித்தியமாம் என அங்கீகரிக்கப்படுதலின், சம்பந்தப்படும் பொருள் நித்தியமிலாதிருப்பச் சமவாயம் நித்தியமாதல் கூடாது; இதனால் அவயவ அவயவிகளும் நித்தியமாக நேரும்; ஆகலின் இது யுக்தமன்று. (சங)

ரூபாதிமத்த்வாச்ச விபர்யயோ தர்சநாத் (உ. உ. சச)

(சூத்திரம்) ரூபமுதலியன உண்மையானும், (அனுபவத்தில் அவற்றின்) வேறுபாடு காணப்படலான்.

பரமாணுக்கள் ரூபமுதலியவுடைய என்பது அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. அதனால் (நாம் காணும் கடாதிகள் போல) அவை நித்தியமாகா; எதனால்? (ரூபமுதலியவற்றையுடைய) கடாதிகளிற் காணப்படலான். அது அசாமஞ்சசம். (சஎ)

உபயதாச்ச தோஷாத் (உ. உ. சஅ)

(சூத்திரம்) இருதிறத்தானும் தோஷமுண்மையின்.

அநித்தியத்துவ தோஷத்தை நீக்குமாறு பரமாணுக்களுக்கு ரூபமுதலியன இல்லை என்று கொள்ளின், (காரியமானது) காரணகுணத்தை முன் உடைத்தாதல் வேண்டுமென்னுங் கொள்கை பொருந்தாது. காரியமானது காரணகுணத்தை முன்னுடைத்தாதலென்னுங் கொள்கை சித்திப்பதற்கு மீண்டும் ரூபமுதலியவற்றை அங்கீகரிப்பின், அநித்தியத்துவ முதலிய அநர்த்தம் விளைகின்றது. ஆகலின், இருதிறத்தானும் குற்றம் நேர்தல்பற்றிக் கணமதம் அசாமஞ்சசம். (கஅ)

அபரிக்ரஹாச்ச நைவம் (உ. உ. சக)

(சூத்திரம்) அங்கீகரிக்கப்படாமையானும் அது முற்றும் வேறும்.

சாங்கியமும் சருத்திக்கும் நியாயத்துக்கும் விரோதமுமாம். (தொற்றத்துக்கு முன்னும் காரணத்திற் காரியம் உளது என்னும்) சற்காரியவாத முதலிய சில அம்சத்திற் சாங்கியம் வைதிகரால் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. கணிதமதம் எந்த அம்சம் பற்றியும் அங்கீகரிக்கப்படாமையான், மூலட் சுக்களால் இது முற்றும் பரமுகஞ் செய்யற்பாற்று. (கசு)

(கூ) சமுதாயாதிகரணம்.

(பௌத்தரிற் சமுதாயகாரணவாத நிராகரணம்)

ஸமுதாய உபபத்தேஶ்சலமி கதவ்யாஸ்ஸ (உ. உ. கள)

(ககூக) இரு காரணத்துக்குரிய தொகுதியினும், அது (தொகுதி) நிகழ்கின்றது.

ஏகதேசவைதிகர் மதம் நிராகரிக்கப்பட்டது. இப்போது வேதபாயருடைய மதம் கண்டிக்கப்படுகின்றது.

முதற்கண் பௌத்தமத சித்தாந்தங்களிலே கூறப்படும் சமுதாயகாரணவாதம் யுக்தமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அது யுக்தம். பின் வருமாறு இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்; புறமும் அகமும் எனச் சமுதாயம் இருதிறப்படும். புறச்சமுதாயம் பிருதிவி முதலியவாம். அகச்சமுதாயம் சித்தசைதன்னியம். சமஸ்தப்பிரபஞ்சமும் இரு சமுதாயத்துள் அடங்கும். எங்ஙனமெனின், புறச்சமுதாயத்துக்குப் பரமாணுக்கள் காரணம். அவை பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு என நால் வகைப்படும். இவைகளிலிருந்து ஒரேமுறையிற்றோற்றி இசைந்தே புறச்சமுதாயம் உண்டாகின்றது. அகச்சமுதாயத்திக்கு ஐந்து ஸ்கந்தம் காரணம். அவை ரூபம், வேதனை, விஞ்ஞானம், சம்ஞானம், சம்ஸ்காரம் என்பவைகளே. மனசினல் அறியற்பாலனவாய சத்தப்பரிச ரூபமுதலியவைகளே ரூப ஸ்கந்தம். அதின் வெளிப்படுகை விஞ்ஞானஸ்கந்தம். இதினுலுண்டாகியதுக்கம்வேதனாஸ்கந்தம். தேவதத்தன்முதலிய பெயர்கள் சம்ஞாஸ்கந்தம். இவற்றுள் வாசனை சம்ஸ்காரகந்தம். இவைகள் ஒன்றுக இசைந்து நிற்க அகச்சமுதாயம் உண்டாகின்றது. இங்ஙனம் இரு சமுதாயகாரணவாதம் விரோதமுமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) நிரூபிக்கப்படுகின்றது. இரு சமுதாயகாரணவாதமும் பொருத்தம் இன்று. அவர்கள் (புத்தர்கள்) க்ஷணிகவாதிகள்; காரணம் க்ஷணிகமாதல்பற்றி அப்பொழுதே நட்ட முற அது காரியத்தை ஆக்க மாட்டாமையான், அவைகளுக்கு (க்ஷணிகங்களுக்கு) சமுதாயம் எங்ஙனமாம்?

உதரொதர வுகுயகூஉவவஜிசி வெஜ வஸவுரிஜாவா திஜிதஜாஜ (உ. உ. கஅ)

(ஈஞஉ) (அவித்தையும் இராகாதிகளும்) ஒன்றுக கொன்று காரணமாதலின் அது கூடுமாமெனின், அன்று; (அவித்தை) சமுதாயத்தை ஆக்கமாட்டாமையின்.

(புத்தன்) நிலையில்லாததை நிலையெனக்கொள்ளும் அவித்தையும் இராகாதிகளும் ஒன்றுக்கொன்று காரணமாயிருத்தலின், இந்தச் சமுதாயம் கூடுமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) அன்று; அவித்தை சமுதாயத்தை ஆக்காமையின். அவித்தை காரணமாக இப்பியானது வெள்ளியாகத் திரித்துணரப்படுங்கால், அவ்விப்பி முதலியன வாஸ்தவத்தில் வெள்ளிமுதலியவற்றின் காரியத்தை ஆக்கா; அறிவுடையானுக்கு அப்பொழுதே அத்திரிவுணர்ச்சி நீர்தலின். அவித்தை காரணமாக இராகாதிகளும் எய்தமாட்டா. ஆகலிற் சமுதாய காரணவாதம் அயுக்தம். (கஅ)

(சூத்திரகாரர்) மற்றோர் யுக்தி கூறுகின்றனர்.

உதரொதாதெ உவலிவஜிரொயாஜ (உ. உ. கஞ)

(கஞஈ) முந்தியது நட்டமாகுங்கால், பிந்தியது உற்பத்தியாதலின்.

பிற் கடம் உற்பத்தியாகுங்கால், முற்கடம் நஷ்டமாகின்றது. அப்பாவமே காரணமாக யாண்டும் உளதாதலின், எக்காலமும் எங்கும் உற்பத்தியாகலாம். (கஞ)

ஹஸதி வுகிஜொவரொயொ யெஸவஜ்ஜிஜ்யா।

(உ. உ. உ0)

(கஞச) சத்து இல்லையானுற் பிரதிஞ்ஞாவிரோதம்; இன்றேல் ஒரேமுறையில் நிகழ்வது.

காரணமில்லாமலே காரியம் உற்பத்தியாவதேல், (இந்திரியம் பிரகாசமுதலாயினவே) ஞானத்துக்குக் காரணம் என்னும் கோட்பாடு விரோதமாகும். *(காரியமாகும் வரையிற் பூருவகட அபாவகாரணம்) உளதென்று கொள்ளின், இரு குடங்கள் ஒரே முறையில் இருப்பக் காணலாம்; (காரியமாகும் வரையிற் காரணம்) இல்லையேல், (பொருளுக்கும் இந்திரியத்துக்கும்) இசைவாகிய அறிவுக்கும் ஏககாலநிகழ்ச்சி எய்தும். (உ)

* இந்திரியத்துக்கும் பொருளுக்கும் சம்பந்தமாய்ப் பின்னர்த் தோற்றத்தால் தான் அறிவு ஏகசித்தனதாம் என்னும் தோஷம் நிகழும் என்பது தாற்பரியம்.

ஸ்தூலஸ்வ ஸ்தூலஸ்வ நிரோயா ஸ்வாஸ்தி ஸ்ரீஹரிஹர.
(உ. உ. உச)

(ஸ்தூல) நாசமும், (சூக்கும) நாசமும் எய்தா; (சந்தான திரவியம்) உண்மையான்.

நிரோதம் என்பது மீதமின்றி ஒழிவது. அந்தவிநாசம் ஸ்தூலவிநாச மாகவாவது சூக்குமவிநாசமாகவாவது இராது; கபாலாதி ரூபத்தையடைந் தவிடத்தும் கடம் நாசமுற்றதெனச் சொல்வதினாலும்; சத்தாகிய திரவியம் அழியாமையினாலுமாம். அதுகொண்டு க்ஷணிகத்துவ வாதஞ் சித்தி யாது. (உக)

உபயரூப ஹெஷாஸ (உ. உ. உஉ)

(ககூசு) இருதிறத்தும் தோஷமுண்மையான்.

தோற்றப்பட்டது இன்மையாவதும், இன்மையிலிருந்து உற்பத்தியா வதும் பொருந்தா; இன்மையிலிருந்து உற்பத்தியாதல் கூடாமையானும், இன்மையாகுங் காரியமே உற்பத்தியாகுமென்னும் தோஷமுண்மையானு மாம். ஆகலின், இந்தக் கோட்பாடு ஒவ்வாது. (உஉ)

ஆகாஸ நாஸ்தித்வாஸ (உ. உ. உங)

(ககஎ) ஆகாயத்திலும் வேறுபாடின்மையான்.

ஆகாயத்தையும் சூனியம் என்று கோடற்பாற்றன்று; பருந்து முத லிய பட்சிகள் பறத்தற்கியன்ற பூதமாக அதனுண்மை தவிர்க்கப்படாது அனுபவஞ் சித்தித்தலான். (உங)

க்ஷணஸ்தித்வாஸ (உ. உ. உச)

(ககூஅ) நினைப்பூட்டுகையானும்.

நினைப்பூட்டுதல்பற்றியும் க்ஷணிகவாதம் நிலைக்காது. "அதுவே இது" என்னுமிடத்துச் சாமாநாதிகரணியத்திலும், சென்றகாலத்துக்கும் நிகழ்கா லத்துக்குமுரிய வஸ்து ஒன்றென்று அறியப்படுகின்றது. முன் அனுபவத்தி லுண்டாகிய சம்ஸ்காரமுடைய புருஷனது இந்திரியசம்யோகமே அதற் குக் காரணமாகின்றது. ஆகலின், க்ஷணிகத்துவமுதலாகிய பொருந்தாத அர்த்தத்தைச் சொல்வதிற் சமுதாயகாரணவாதமானது முற்றும் தவ றும். (உச)

(ச) திருஷ்டத்துவாதிகரணம்.

(பௌத்தரில் ஞானநமேயத்துவவாதநிராகரணம்)

பாஹ்யார்த்த க்ஷணிகவாதிகளுள்ளே, பசு கடமுதலாகிய பிரத்தியு

கூத்தினல் அறியப்படுவனவாம் என்னும் பௌத்தர் கோட்பாடு நிரசிக்கப் பட்டது. (பாகியார்த்தங்களின் ஆஸ்திகம்) அறிவினல் அனுமானிக்கப்படும் என்னும் வாதிகள் நிரசிக்கப்படுகின்றனர்.

நாஸதோ zஉ்ஷுகூஸ (உ. உ. உடு)

(ககூக) அசத்திலிருந்து (தர்மம்) இல்லே; காணப்படா மையான்.

(பாகியார்த்தங்களின் இருப்பு) அறிவினல் அனுமானிக்கப்படல்வேண் டும் என்னும் ஓர் சார் பௌத்தர்களின் கொள்கை யுக்தமா? அன்று? என் பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஒருபொருள் தான் நாசமுறுங்கால் தன் உருவை அறிவிற் புகட்டி அழிகின்றது. அறிபவன் அப்பொருளே அறிவின் வைசித் திரியத்தைக் கொண்டு அநுமானிக்கின்றன். ஞானவைசித்திரியத்தினல் அர்த்தவைசித்திரியம் அனுமானிக்கப்படுகின்றதெனின்,

(சித்தாந்தம்) இது இசையாது; அர்த்தம் க்ஷணிகமாதலினலும், இல் லாதொழிந்துபோய தர்மியின் தருமம் மற்றொன்றுக்குச் செல்லக் காணப் படாமையானுமாம். (உடு)

உஉஸீநா நாஸிஷி வெஷவ வஸிஸ: (உ. உ. உசு)

(உ00) இங்ஙனமாயின் உதாசீனருக்கும் சித்தி எய்தும்.

க்ஷணிகத்துவத்தை அங்கீகரிப்பின் ஒருவன் ஒன்று செய்ய மற்றவன் பலத்தை அடைபவனுவன். ஆகலின், பிரயத்தனம் எதுவும்செய்யாதவர்க் கும் சர்வார்த்தசித்தியும் எய்துவதாம். இங்ஙனம் இவர் கோட்பாட்டை விளக்குதல் கஷ்டம். (உசு)

(நு) உபலப்தியதிகரணம்.

(பௌத்தர்விஞ்ஞானமாத்திரவாதநிராகரணம்)

நாஹாவ உவஷவஸ்ஷ: (உ. உ. உஎ)

(உ0க) (பாகியப்பொருள்) அபாவமாகாது, அறியப் பட்டலான்.

ஈண்டுப் பௌத்தருடைய கேவல விஞ்ஞானவாதம் யுக்தமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அது யுக்தம், வடிவத்தோடு கூடிய விஞ்ஞானமே அகத்தத்துவம்; புறப்பொருள்கள் தத்துவமன்று; சொப்பனத்திலே புறப்

பொருள் வேண்டாது கேவலம் புத்தியினலே வியவகாரம் நிகழக்காணப் பீடலான். இங்ஙனம் சாக்கிரவியவகாரத்துக்கும் வியவஸ்தை பொருத்த மாகும். ஆகலின், விஞ்ஞானமாத்திரம் தத்துவமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கடத்தை அறிகின்றேன் என்னுமிடத்து அறிபவனுக் குச் செயப்படுபொருளாய பொருள் தோன்றுதலால், அதை இல்லை என்று மறுத்தல் கூடாது. விசேஷ பொருளே வியவரிக்குமாறு புருஷனுக்குத் தக்கவாறு தோற்றுவிப்பதே ஞானத்தின் ஆகாரம். (உஎ)

சொப்பனதிருஷ்டாந்தவாயிலாகச் சாக்கிரவியவகாரமும் சூனியமாம் என்றதற்குச் சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

வெயசூ)ஷாஜ ந வுவாழிவஜ (உ. உ. உஅ)

(உ0உ) பேதமுண்மையினலும் சொப்பனதிபோலன்று.

இந்திரியதோஷத்தின் வாதை இல்லை என்னும் வேறுபாட்டாற் சாக் கிரவஸ்தை சொப்பனம்போல் மித்தையாகாது. ஆகலின், விஞ்ஞானமாத் திரம் தத்துவமன்று. (உஅ)

ந ஹாவொzநூவுமஜூஜீ (உ. உ. உகூ)

(உ0கூ) அறிவில்லாவிடத்துப் பொருளில்லை.

பொருள் சூனியமாமிடத்து ஞானம் எய்தாது; அந்த ஞானம் யாண் டும் அனுபவத்திற் காணப்படாமையான். சொப்பன ஞானத்துக்கும் பொருள் இருக்கின்றது. ஆகலின், விஞ்ஞானமாத்திரவாதம் பொருந் தாது. (உகூ)

(கூ) சர்வதாநுபபத்தியதிகரணம்.

(சர்வசூன்னியவாதநிராகரணம்)

வஷூயாzநூவவஜெதூஷ (உ. உ. கூ0)

(உ0ச) எப்பிரகாரத்திலுலும் அது பொருத்தமின்மை யாலும்.

ஈண்டுச் சர்வசூன்னியவாதம் யுக்தமா? அன்ரு? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அது யுக்தம். எங்ஙனமெனின், உலகமுமுமையும் சத்தன்று, பாதிக்கப்படலான். அசத்துமன்று, அறியக்கிடத்தலின். இரண்டும் அன்று, விரோதமுறுதலான். இரண்டும் அன்றெனலும் கூடாது, அசம்பவமாதலின். ஆனல் இந்த நான்கினும் அடங்காத எல்லாம் சூன்னி யமே. பிரத்தியக்ஷக்காட்சியோ எனின், அது மாயை மூலமாய்ப் போந் தது. ஆகலின், சூன்னியவாதந்தான் நன்றும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. எல்லாம் சூன்னியம் என்பது கூடாது. எதனால்? பிரபஞ்சத்தைச் சத்து என்றுவது, அசத்தென்றுவது, மற்றொன் றென்றுவது கூறுமிடமெல்லாம் சூன்னியத்துவம் எய்தாது; சத்து அசத்து என்னும் மொழிகளும் அவற்றின் கருத்துக்களும் வஸ்துவைப்பற்றி ஒன் றுக்கொன்று வேறுபாடாகிய உளது இலதென்னும் அவஸ்தாவிசேஷங்க ளைப் பற்றியவாமாதலின். பிரத்தியக்ஷக்காட்சி அவித்தையினாலாம் எனின், அது பரிகாசத்துக்கிடனும். எல்லாஞ் சூன்னியமாயின் அவித்தைக்கு ஆசிரயமாயுள்ளது யாது? எதற்கு இத்தோற்றம் நேர்ந்தது? ஆகலின், சர்வசூன்னியவாதம் முழுமையும் விரோதமே. (ஈ0)

பௌத்தமதம் தீர்ந்தது. சைனமதம் கண்டிக்கப்படுகின்றது.

(எ) ஏகஸ்மிந்நசம்பவாதிகரணம்.

மெய்ஞ்ஞானிஞலாலுலாவுகை (உ. உ. ஈக)

(உ0நி) பொருந்தாமைபற்றி ஒன்றிற் (பல) இல்லை.

(சைனமதவாதநிராகரணம்)

சப்தபங்கிந்யாயத்தினாற் சைனர்கள் ஒரே பொருளினும் பலதிறத்த வஸ்துதைகளை விளக்குகின்றனர். இவர்கள் மதம் யுக்தமா? அன்று? என் பது விசாரம்.

அவர்கள் மதம் வருமாறு:— ஆன்மா அநான்மா எனப் பதார்த்தங் கள் இரண்டு உள. ஆன்மா சேதனன்; சரீரபரிமாணமுடையன்; அவயவ முடையன். அநான்மா அறிவிலாதம். (அவற்றுள்) ஒன்று வனம் மலை முத லிய; எஞ்சிய ஐந்தும் ஆசிரவம், சம்வரம், நிர்ஜரம், பந்தம், மோக்ஷம் என் பன. ஆசிரவம் என்பது இந்திரியத்தொகுதி. இவை வாயிலாக ஆன்மா புற விஷயங்களிற் பற்றுகின்றது. சம்வரம் என்றது அவிவேகம். இத னால் விவேகம் மறைக்கப்படுகின்றது. நிர்ஜரம் என்பது தவம்; அது மயிர் பறித்தல், சுடுகல்லேறல் முதலியவாம்; காமக்குரோத முதலியவெல் லாம் இதனால் ஒழிந்துபோகின்றன. பந்தம் என்பது எண்வகைக் கருமங் களினால் எய்தும் ஜன்மபரம்பரை;(அவையாவன):— இம்சை செய்யும் நால் வகைப் பாவச்செயல்களும், இம்சை செய்யா நால்வகைப் புண்ணியங்களு மாம். மோக்ஷம் என்பது இக்கருமங்களினின்று வீடுறும் ஆன்மா இடை விடாது மேற்கதி அடைதலாம். இந்தச் சப்த பதார்த்தங்கள் சப்தபங்கி நியாயத்தினால் ஸ்தாபிக்கப்பாலன. அவை இவை:— உண்டாம் உண்டு; உண்டாம் இல்லை; உண்டாம் உண்டுமாம் இல்லையுமாம்; உண்டாம் சொல் லொணாததாம்; உண்டாம் உண்டுமாம் சொல்லொணாததுமாம்; உண்டாம்

இல்லையுமாம் சொல்லொணாததுமாம்; உண்டாம் உண்டுமாம் இல்லையுமாம் சொல்லொணாததுமாம் என்பன சப்தபங்கிநியாயம். உண்டாம் என்பது சிறிது என்பதின் மேற்று.

ஆகலின் சப்தபங்கிநியாயத்தினுற் சப்த பதார்த்தம் சித்திக்கின்றதெனல் அயுக்தம். எதனால்? உளதாதலும் இலதாதலும் நித்தியமாதலும் அநித்தியமாதலும் பேதமாதலும் அபேதமாதலும் ஒரே பொருளில் இருத்தல் கூடாமையின். ஒன்றன்பின் ஒன்றுகத் தோன்றிய மட்பிண்டம் கடம் கபாலம் என்பவைகள் உளவாதலும் இலவாதலுமாம் ஒன்றுக் கொன்று மாறுகிய அவஸ்தைகள் ஒரே பதார்த்தத்தில் ஒரே காலத்தில் ஒருங்கிரா. ஆகலின், சைனமதம் விருத்தம். (கூக)

வஸவஇரா ஆzகாஸ்ரீ்நி்ழ (உ. உ. கூஉ)

(உ0சு) இங்ஙனமும் ஆன்மாவுக்குப் பூரணமின்மை.

இங்ஙனம் ஆன்மாவுக்குப் பூரணமின்மை பொருந்தாது. ஆன்மா சரீர பரிமாணமுடையதேற் பெருஞ் சரீரத்திருந்து சிறு சரீரத்துக்குப் பிரவேசிக்குங்காற் குறைவு நேரிடுமே. ஆகலின், ஆன்மாவைச் சரீர பரிமாணமுடையதெனல் அயுக்தமே. (கூஉ)

ந ஈ வயு-ர்யாடீஉ்விரொயொ விகாராதிஹ்ஃ (உ. உ. கூஊ)

(உ0எ) (மாறி மாறி) வேறுபடுதல்பற்றியும் அவிரோதமில்லை, விகாரமுதலியவுண்மையான்.

ஆன்மா அவ்வவ் வடிவத்துக்கியைந்த உருப்பெறுமெனினும், முன் உரைத்த பொருத்தமின்மை நீராது; ஆன்மா கடாதிபோல விகாரமடைகின்றதென்னும் தோஷமுறலான். (கூஊ)

கஇ்யாவஹ்ரிதஸ்ரொஅயதி்யுஷாடிவிஸெஷிஃ (உ. உ. கூச)

(உ0அ) இறுதி நீலை காரணமாக இரண்டும் நித்தியமாதலிற் பேதம் இன்று.

இறுதி முத்திதசையிலே பரிமாணம் ஏகரூபமாயிருத்தலின், இயற்கையாய் ஆன்மாவும் அதன் பரிமாணமுமாகிய இரண்டும் நித்தியமாயிருப்ப, முக்திய தசையிலும் பேதமிலதாகும். பல்வகைப் பரிமாணமுடையதென்பதிற் குறைவே நேரும். ஆகலின், ஒன்றில் உளது இலதென்னும் வாதத்தினலும், ஆன்மா தேகபரிமாணமுடையதென்னும் வாதத்தினலும் சைனமதமும் தவறும். (கூச)

(எ) பாசுபதாதிகரணம்.

(பூருவாசாரியர் கொள்கைப் பிரகாரம்
அவைதிக நகுலீச பாசுபதமத நிராகரணம்)

வகை²ரவாம்ஜவ்யாக (உ. உ. கூடு)

(உ0க) பதி (நிமித்தகாரணமாதல் இன்று), பொருத்தமின்மையின்.

(மாயாதத்துவத்து வைரும் ஒர்) ருத்திரர் அருளிய (அவைதிக பாசுபத) ஆகமஸிஷ்டராய் அதன் மதப்பொருள் அறியாதவராயுள்ள ஏகதேச தாந்திரிகர் *(அவைதிகபாசுபதர்) பதியாகிய சிவபெருமான் சுருதிமுடிவின்

---

* (பூருவாசாரியர் கொள்கைப்பிரகாரம்) ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியராலும், சங்கராசாரியராலும், இராமானுஜாசாரியராலும், மத்துவாசாரியராலும், இந்தப் "பாசுபதாதியதிகரண" த்தினும், நீலகண்டசிவாசாரியராலும் சங்கராசாரியராலும் "பாஞ்சராத்திராதிகரண" த்தினும் நிராகரணஞ் செய்யப்பட்ட மதங்கள் முறையே அவைதிகபாசுபதமும் பாஞ்சராத்திரமுமாம்.

வ²ரா டார²வதெந வ²ணை² ம²நயொ ஹ்ருஹயெயிநம்|
ஸ்ரஸ்ஷ்வராராய நாமோ²ய கவயெஸ்ரு²ர² ஸ்ஹஹஸ்ரு²ம்|
கதம் கூடாஜிநஹதீ காலயொமெந ஜ²ஸ்ரு²ம்|
கூநாவ்ருஷி ரதீவொ ஹ்ராஹ்யாவீஜ்ஜ²கவி நாஸி நீ|
வஸைது வவெ²ம ம²நயொ மெளகமே கவஸ்ர² நியிழ்|
கூயாஜ²த கூ²ரவிஷ்டா கூஹாரஸ வ்ராணயாரணிழ்|
வ மெதஜூம் வ்ரடிடாவஜ்ஜ² ம்ருஷ்ட² வஜ்ஹ²தாரஸ ம²ஷ்டா|

"முன்னோர்கால் நிரகல்தாச்சிரமிகளாகிய முனிவர் ஆயிரக்கணக்காயினோர் நிய மாகிய தாருவனத்திலே சிவாராதனையின் பொருட்டுத் தபஞ்செய்துவந்தார்; கால பேதத்தினுல் ஒர் காற் பெரிதாயதும், கடத்தற்கரியதும், அதிக உக்கிரமுடையதும், உயிர்களே வதைக்கற்பாலதுமாய ஓர் துர்ப்பிக்ஷம் உண்டாயிற்று; அப்போது தபசுக்கு நிதியாயுள்ள கௌதமரை அம்முனிவரெல்லாம் அடைந்து பகியினுல் வரும் இப் பிராணதாரமாகிய ஆகாரம் வேண்டுமென அவரை யாசித்தார்கள். அம்முனிவர் அவர்கட்கு பிருதியாகப் பாகஞ்செய்யப்பெற்ற அன்னமளித்தார்;" பின்னர் அவர்கள் அச்சம் யாதுமின்றி அவரது ஆச்சிரமத்தில் இருந்து பன்னிரு வருஷம் உண்டு வருவாராக, துர்ப்பிக்ஷம் நீங்கிற்று; மழைபெய்து நாடு செழித்தமையால் அவர்கள் அவ்வாச்சிரமம் விடுத்துத் தம்முறைவிடம் போதற்கு முயன்று முனிவரிடம் வந்து அநுமதிகேட்க, அவர் பின்னும் சிலகாலம் தமது ஆச்சிரமத்திருந்து சுகமே உண்டு வாழுமாறு கூறி, அவர்களைப் போகவண்ணம் தடுத்தார்; அப்போது அம்முனிவர்கள் மாயாரூபமாகிய கரிய பசுவொன்றை (மந்திரத்தினுல்) ஆக்கி, கௌதமர் சமீபத்தில் நிற்குமாறு செய்ய, அம்முனிவர் அப்பசுவைக் கோட்டத்திற் கொணர்ந்து கட்டித் தொட்டமாத்திரத்தில் அது வீழ்ந்திறந்தது; இவ்விஷயத்தை முனிவர் அறியாது கோஹத்தி நிகழ்ந்துபோயிற்றே என்று சோகித்தார்;

ரொவஜ்ஜ்யம ஜ்ஜ்ரொஷ யாவத்வ ஸரீரஹா|
தாவத்தzஹம நலொத்தவ்யம ஹ்ருதாஶ வய ஜெவஹி|

"(அம்முனிவர்கள் கௌதமரை நோக்கி) விப்பிரசிரேஷ்டரே! இது பசுக்கொலை; நமது சரீரம் நீங்கும் வரையும் நமது அன்னம் புசிக்கற்பாலதன்று; நாங்கள் (இவ்விடம்விட்டுப்) போகின்றோம்" என்று கூறிப் போய்த் தமது தாருவனத்தை அடைந்

படி உபயகாரணமுடையராயவிடத்தும், கேவலம் நிமித்தகாரணவாதம் கூறு கின்றார்கள். இது யுக்தமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

தார்கள்; இவர்கள் மாயத்தினுல் நேர்ந்த கோவதையைக் கௌதமமுனிவர் அறிந்து அவர்களைச் சபித்தார்;

ஸவிஷ்ருக்கி தரயீவாஹ்யா ஃஹாவாதகிஹிஸ்வரோ|
ஸஹாஸ்ரவெஷ்தயா ஸ்ராவாஜ்ஜாயரோ நரோ வ்ருநீ வ்ருநீ|
ஸவெஷ் ஸவ்ரூவ்ருதெவெஸ்ரு ஸ்ருகுஸ்ரு விஷ்ணு வேயுயு|

"மகாபாதகிகளே நிகர்த்து வேதபாகியர்களாய் ஆவார்கள் என, அவர்கள் அதேக மாய்ச் சாபத்தினுல் மீட்டும் மீட்டும் பிறந்து, (மாயாதத்துவ) உருத்திரரையும் அவ் வியயராகிய நாராயணரையும் அடைந்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள்; அப்போது உருத்திரர் (அவைதிக) பாசுபத முதலியவற்றையும், நாராயணர் பாஞ்சராத்திர முத லியவற்றையும் அச்சாபமுற்ற முனிவர் ரக்ஷணார்த்தமாக உண்டாக்கினர்கள் என்று உபரிடத உபக்கிரமணிகை கூ-ஆம் இலக்கத்தினுற் பெறப்படுகின்றது. சாப முற்ற முனிவர் இரக்ஷணார்த்தமாக அவைதிக பாசுபதமுதலிய இயற்றப்பட்ட இவ்வுண்மை கூர்மபுராண பூருவபாகத்து கசு-ஆம் அத்தியாயத்தினும், தூதசங்கிதை யஞ்ஞவைபவகண்டத்து கூ-ஆம் அத்தியாயத்தினும் காணப்படுகின்றது. ஆக லின், இவ்விரு அதிகரணங்களும் அவைதிகபாசுபத பாஞ்சராத்திரமத நிராகரணங் களின் மேலனவாம்.

ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியரால் உ. உ. கூ-ஆஞ் சூத்திரபாஷ்யத்தில் அவைதிக பாசுபதத்தை நிராகரணஞ்செய்து, பின் அவர் சித்தாந்தமாக ஸ்தாபித்த பாசுபதம் வைதிக பாசுபதமாம் என்பதும், அவைதிக (அசிரௌத) பாசுபதம் வைதிக (சிரௌத) பாசுபதம் எனப் பாசுபதம் இருவிதப்படும் என்பதும், உபரிடத உபக்கிர மணிகை கூ-ஆம் இலக்கத்தினுல் அறிக. இந்த அவைதிக பாசுபதம் அகப்புறச் சமயத்துள் ஒன்றாக வைத்து ஸ்ரீசிவஞானசுவாமிகளால் திராவிட மகாபாடியத்திற் கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனத்துக்காதாரம் விந்து, வித்துக்காதாரம் தூளிர் க்சி, தூளிர்ச்சிக்காதாரம் நிலமாமாறு போல, பிரபஞ்சத்துக்காதாரம் மாயை, மாயைக்காதாரம் சிவசந்நிதி, சிவசத்திக்காதாரம் சிவபிரான்; நிலம் குளிர்ந்தவிடத்து அதன்கட்கிடந்தவித்து முளையைத்தோற்றுவிக்குமாறு போல, சிவசத்தி சங்கற்பித்த போது மாயையினின்று பிரபஞ்சம் தோன்றும் என்று சிவஞானபோதம் கூறுமாற் ருற் பிரபஞ்சம் மாயையுள் அடங்கியதென்றும், மாயை சத்திக்குள் அடங்கியதென் றும், சத்தி சிவனுர்க்குள் அடங்கியதென்றும் சிவதருமோத்தராதி ஆகமங்களினுற் பெறப்படுகின்றது. பிரபஞ்சமுதலியன ஒன்றனுள் ஒன்று வியாபகவியாப்பியத்தி னுல் நீங்காதிருந்தனவாக, ஞானபாதமுற்றுச் சிவபிரானும் மாயையும் சத்தியும் நிமித் தோபாதான துணைக்காரணமாகச் சிறப்புறக் கூறப்பட, உபரிடதங்களும் பிரமஞ்தி ரமும் க. ச. உக-ஆம் சூத்திரபாஷ்யக் குறிப்பிற் கூறியாங்கு, தியானயோகமுற்றுச் சிவபெருமான் நிமித்தோபாதான காரணராகப் பொதுவுறக் கூறப்படுதலாற் போத ரும் ஏதம் யாதுமின்றும். தியானயோகத்துச் சிவதத்துவத்தின் பாற்பட்ட வைதிக பாசுபதமானது ஸ்தூல மூலப்பிரகிருதிப் பாற்பட்ட அவைதிக பாசுபதாகமம், இரண் ணியகர்ப்பாகம முதலியவற்றைக் கண்டிக்க வன்மையுடையனவாமன்றி ஞானபா தத்ததாய், வேதசாரத்ததாய், ஷட்திரிம்சத் தத்துவாதீதமாய் நிற்கும் காமிகாதி வைதிக சித்தாந்த சிவாகமத்தைக் கண்டிக்க வன்மையுடையதுமன்று; கண்டித்த துமன்று. இதுகொண்டே நீலகண்டசிவாசாரியர் "வேதசிவாகமங் கட்குப் பேதம் கண்டிலம்" என்றற்றொடக்கத்தனவாக அருளிச்செய்ய,

வதூ ரவாரிஜஹ்யாதிதெதத்து நிரூபவாரூவதவெவ்வு
நிராகரணவரம நத ரூகிகூதி விஜாதவெவாமவே வெஷாவி
ரூ ஜவ்யு|

"பாசுபத்தியதிகரணத்தில் நிகுடபாசுபதமே நிராகரணஞ் செய்யப்பட்டதன்றி,

(பூருவபக்ஷம்) உபாதானமல்லாத குலாலன் தண்டாதிகளைச் செலுத்
துதலாற் கர்த்தாவாகின்றான். ஆகலின், தடஸ்தராகிய *ஈசுரர் நிமித்தமாத்
திரமே. மாயை உபாதானம். சத்திகள் கரணம். இன்றேல் மண் முதலிய
போல ஈசுரர் உபாதானமாயின், அவர் விகாரமுதலியனவுறுவர். ஆகலின்
ஈசுரர் நிமித்தமாத்திரமெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. பதியாகிய ஈசுரரைக் கேவலம்
நிமித்தகாரணமாகக் கூறுவது யுக்தம் அன்று; சுருதி நியாயத்துக்கு விரோ
தமாய்ப் பொருந்தாமையின். (கூடு)

எங்ஙனம் விரோதம் என்று சூத்திரகாரர் காட்டுகின்றனர்.

கயிஷ்யா நா நுவவெத்தூ (உ. உ. கூசு)

(உகo) அதிட்டானம் பொருத்தமின்மையினும்.

சரீரமிலராகிய ஈசுரர் உபாதானமாகிய மாயையை அதிஷ்டிக்கின்றனர்
எனல் கூடாது. உலகத்திலே சரீரமுடைய குலாலன் முதலாயினோர் மட்
பிண்டமுதலிய உபாதானகாரணத்தை அதிட்டிக்கக் காண்கின்றோம். ஆக
லின், குலாலாதி திருட்டாந்தம் பொருந்தாது. மாயையை ஈசுரர் அதிட்
டித்திலர் எனக்கொள்ளின், அவர் பிரயோசனமிலராக, சாங்கியர் கூறும்
மதமே யுக்தமாகும். ஆகலின், ஈசுரர் நிமித்தகாரணமாதல் கூடாதெனப்
பின்னரும் ஆக்ஷேபித்துக் கூறுவாராயினர். (கூசு)

கரணவச்சா ஹொழிஹ்யோ (உ. உ. கூஎ)

(உகக) இந்திரியம் போலெனின், அன்று; போகாதி
களெய்துமாதலின்.

அதிஷ்டானத்துக்கும் சரீரம் வேண்டாம்; எங்ஙனம் சரீரமில்லாத
இந்திரியம் சரீரத்தை அதிஷ்டிக்கின்றதோ, அங்ஙனமே ஈசுரர் பிரதா
னத்தை அதிஷ்டிக்கின்றனர் எனின்,

வேதவிருத்தமில்லாத காமிகாதி சித்தாந்த சைவாகமம் அன்று" என்று பஞ்சாக
மவிருத்தியில் ஸ்ரீஉமாபதிசிவாசாரிய சுவாமிகள் வரைந்தருளினர். தூலப்பிரகிரு
தீப் பாற்பட்ட நிமித்தகாரணம் கூறும் அவைதிக பாசுபதாகமம், இரண்ணியகர்
ப்பாகமம் முதலியன கண்டிக்கப்படுவனவேயாக, ஞானபாதத்து ஷட்திரிம்சத்
தத்துவாதீத வைதிக சைவசித்தாந்த சைவாகமம் கண்டிக்கப்படாது போதல்,
கன்மகாண்டம்பற்றி ஒருவன் "பெண்களைக் காழறற்க" என்று கண்டிக்கப்படுவோ
னை, ஞானகாண்டம்பற்றி (பதினாயிரம் சோப) ஸ்திரீகளைக் காழற்ற திருஷ்
ணபகவான் கண்டிக்கப் படாதுபோதல்போலாம்.

*இந்த ஈசுர சப்தம் சங்காசாரியர் நீலகண்டவாசாரியர்களுக்கு முற்பட்
டிருந்த பூருவாசாரியர் கொள்கைப் பிரகாரம் சிருட்டாசுபதத்து நந்திதர் மேற்றே
னும், சைவபாடியகாரர் கொள்கைப்பிரகாரம் இரண்ணியகர்ப்பர் மேற்றேனும்
செல்லும்.

(சித்தாந்தம்) அன்று; அவர் பிரதானத்துக்குரிய இன்பதுன்பமெல்லாவற்றுக்கும் இயைந்தோராவராதலின். சரீரமில்லாத ஆன்மா சரீரத்தை அதிஷ்டிக்குங்கால் சரீரத்துக்குரிய இன்பதுன்பங்களுக் கெல்லாம் அது ஆளாமாறு போல, பிரதானத்தை அதிஷ்டிக்குங்காற் பிரதானத்துக்குரிய இன்பதுன்பத்துக்கு அவர் ஆளாவார். ஆகலின், ஈசுரர் நிமித்தமாத்திரமல்லர். (கூஎ)

கூஇவகூஷவஎ-ஜூதா வா (உ. உ. கூஅ)

(உகஉ) முடிவுண்மையும் முற்றறிவின்மையும்.

(சூத்திரத்தில்) வா என்பது உம்மைப்பொருட்டு.

(ஆக்ஷேபம்) குலாலன் மட்பிண்டத்தை அதிட்டிப்பது போல, ஈசுரர் சரீரமுடையராய் வேறு நின்று உபாதானத்தை அதிட்டிக்கின்றனர் எனின்,

(உத்தரம்) அன்று; அங்ஙனமாயின் ஈசுரர் ஓர் சம்சாரியைப் போல, முடிவுடைமையும் முற்றறிவின்மையும் உடையராவராய், இன்பதுன்பமாம் போகத்துக்கு ஆளாகின்றமையின், ஈசுரர் பிரதானத்தைச் செலுத்துபவராகார்.

(ஆக்ஷேபம்) பிரதானத்தை அதிஷ்டித்தாலும்,

கூநுஎ ஹெரூ உஷாகுஸீதி (முண். கூ. க. க)

"உண்ணுது மற்றொன்று சாட்சிமாத்திரமாய் இருக்கின்றது" என்னுஞ் சுருதியுண்மையான், ஈசுரர் அந்த இன்பதுன்பமாம் போகத்துக்கு ஆளாகார் எனின்,

(உத்தரம்) அங்ஙனமாயின், தர்க்கபலத்தை விடுத்துச் சுருதிபலமே பற்றத்தக்கதாகும்.

கீஷாதாநப வயீகூரூதே (தைத். உ. எ. க)

"அப்போது அவர் தாமே தாமாகச் செய்தனர்"

வஹவஸ்ரா வ்ருஜாயெய (சாந். சு. உ. கூ)

"நான் அநேகமாயாவேனாக"

வஎவ-ா வெ ரூஷ்ரீ (தைத். ஆரணி. உச. ச்உ)

"மெய்யாய் எல்லாம் உருத்திரர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளினுலே

---

(1) தேவனும் நிமித்தகாரணம் ஈசுரர்க்குக் கூறியிருப்பாகுபதமாயினும் அவைதிக பாகுபதாகமத்தை நிராகரணஞ்செய்யுமாறு, சூத்திரங்களோறும் உத்தரபக்கத் தொடங்கியது வைதிகபாகுபதமேயாம்.

உபாதானமும் சிவபெருமான் என அங்கீகரிக்கற்பாற்று. சிவபேருமான் உலகத்துக்கு உபாதானகாரணமும் நிமித்தகாரணமுமாய் இருப்பினும்,

நிஷ்டூ0 நிவ்யிழ (சுலே. கூ. ககூ)

"நிஷ்களமும் நிஷ்கிரியமுமாய் அவர் உளர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளினுலே அவர் நிர்விகாரமுடையராவர்.

ஸத்தீ வ்யஷ்ஷ0ஹ்ஹி தா ஸாஹ்ருதீத வஹ்ரொ தூரா |
தெதா ஸோ தெதாzவ்ருஹ்ஹ0 ஸிவாவத்தீ தஃ வ்ருஹோ|
ஸாஹ்ருதீதவஷ்0 ஜஜ்ஞே தத்ஸ்ராஹ்விவஷ்0 கூஸாகூ||

"சாந்தியாதீதசத்தியே முதற்கண் இருந்தது; அதிலிருந்து மாயை பிறந்தது; அதிலிருந்து அவ்வியக்தம் பிறந்தது; சத்தியோடு கூடிய பிரபுவாகிய சிவபெருமானிடத்திலிருந்து சாந்தியாதீதபதம் பிறந்தது; அதிலிருந்து சாந்திபதம் பிறந்தது" என்றற்றொடக்கத்த வாயுசங்கிதா சுலோகங்களான் மாயாதிபிரபஞ்சத்திலே சத்திமானுகிய சிவபெருமான் உபாதானத்துவத்தை அடைகின்றனர் என அறியப்படுகின்றது. பின்னரும் அவ்வாயுசங்கிதையிலே,

ஸஹ்ருழி ஷ வ்ருயிவ்ருஹ்ஹ0 ஸிவ தீஷ்வஷ்ஹ்ஹ்ஹ்வழ |
தெஸெ நகெநதீ தீஷ்ருவ்ஹ்0 ஸ்ரீஷாகூ0ஹாழிகூ0யயா |
(வாயு. பூர். உதி: கஅ)

"சத்தித்தத்துவம் தொடுத்துப் பிருதிவியந்தமாயுள்ள எல்லாஞ் சிவதத்துவத்திலிருந்து பிறக்கின்றன; குட முதலிய மண்ணினுல் வியாபிக்கப்பட்டாற் போல, அவ்வொருவராலே எல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டன" என்னும் மட்கட நியாயத்தினுற் சிவபெருமானே உபாதானமாகிப் பிரபஞ்சத்தை வியாபிக்கின்றனர் என்று பெறப்படுகின்றது.

ஹிஷாஸெதெவ ஹி ஷெவொzஹ்ஸீ ஷ்ஸ்ரீதிஷீஹ்ரவஸாஷ்ஹ்வ ஹிஸீ |
யொதீவ நிரஷ்வாஷா நஷீஷ்ஜாத0 வ்ருகூஸயெகூ||

"ஈசான்மாவாகிய தேவர் தமக்குள்ளிருந்து இச்சாவசத்தினுல் யோனி போல உபாதானமின்றிப் பொருட்டொகுதியைப் புறத்தே பிரகாசிப்பிக்கின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்த ஆகமப்பிரமாணத்தினுலும், சிவபெருமானுக்கு உபயகாரணத்துவம் கூறல் குற்றமாகாது.

லொக்மத்தின் ஏகதேசத்திலே சிவனுடைய பரப்பிரமம் கேவல நிமித்தகாரணராகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைப் பரிகரிக்கும்பொருட்டே இந்த அதிகரணம் போந்ததென்று பூருவாசாரியர் (இவ்வனம் மேலே கூறியார்கு) வியாக்கியானஞ் செய்தார்.

யாமோ வேதத்திற்கும் சிவாகமத்திற்கும் வேற்றுமை கண்டிலம். வேதமும் சிவாகமம் எனப்படும் ஸ்வயகாரம்பூர்த்தம்; சிவனே அவற்றிற்குக் கர்த்தாவாதலின். அதுபற்றி மூவருணத்தார்க்குரியதும் எல்லா வருணத்தார்க்குமுரியதுமெனச் சிவாகமம் இருதிறப்படும்; வேதம் மூவருணத்தார்க்குரியது; மற்றது (சிவாகமம்) எல்லா வருணத்தார்க்குமுரியது; அவற்றுக்குச் சிவபெருமானே கர்த்தாவாதலின்.

ப்ரஸ்மா நஷ்வ-ம்விஷ்ணு-நாழி (தைத். ஆரணி. உக. கூசு)

"சர்வவித்தைகளுக்கும் ஈசானர்" என்றும்,

கூஷ்டி ஹமிதா கூ-ஹிதஷ்டி நிஸ்ரவிதம் |
(பிரு. கூ. நி. கக; சு. சி. கo)

"(வேதம்) பரம்பொருளினற் சுவாசிக்கப்பட்டது" என்றும் போந்த சுருதிகளானும்,

கூஷ்டாஜ்ஸ்ரா நாரo விஷ்ணு-நா ஹிதாவாரo ஸிஜ்வ-த்-ந்ருத் |
கூஷிகு-த்-ர ஸ்வஷ்ணகூரா கூ-ஹிமவ்ராணிரிதி ஸ்ருஷ்டி |
(வாயு. பூர். க: ஒ ச)

"பல மார்க்கமுடைய இந்தப் பதினெண் வித்தைகளுக்கும் நேரே முதற்கர்த்தாவாயுள்ளார் சூலபாணியாகிய சிவபெருமான் என்று சுருதி கூறுகின்றது" என்னும் ஸ்மிருதியினாலும், அவர் வேதத்துக்குக் கர்த்தாவாதல் பெறப்பட்டது. பிறவிடத்தும் சிவபெருமான் இங்ஙனமே கூறப்படுகின்றனர். ஆகலின், கர்த்தா ஒருவராதல்பற்றி வேதமும் ஆகமமும் ஒரே பொருளைப் பிரதிபாதித்தலின் இரண்டும் பிரமாணமே.

இதனை வேறு பிரகாரமாக ஆராயின் *பிரமம், பிரணவம், பஞ்சாக்ஷரம்,

---

*(க) பிரமம்:—என்னும் பெயர் உபநிடதவுபக்கிரமணிகை கoக-ஆம் இலக்கத்திற் கண்டபடி, ஐதரேய முதலிய உபநிடதங்களிற் காணப்படுமாறு போல,

உபக்கிரமணிகை கூசு-ஆம், கூள-ஆம் இலக்கங்களிற் கண்டவாறு பராக்கியை அஜிதம் காமிகம் காரணம் வாதுள முதலிய ஆகமங்களிற் காணப்படலானும்,

(உ) (பஞ்சப்)பிரமம்:—சத்தியோஜாத வாமதேவ அகோர தற்புருஷ ஈசான மென்னும் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்கள் தைத்திரீய ஆரணியகத்து கo. கள. கூஅ, கூக, கூள, கூஅ, கூக-ஆம் மந்திரங்களிற் காணப்படுமாறு போல,

ப்ரஸ்மா நo வை-ஷ்டிஷ்ணவ கூவொரo வாஃ ஈ-உ-ஷ்ணெ |
ஸஹ்ரஜாதஷ்ட வஜ்ஞெஷ்ட கூமாஷ்வரo வை-ஷ்ணவ-த்-தம் |

என்று வாதுளாகமத்துப் பிரமபேதத்தினும்,

ஸஹ்ரஜாஃவொரஷ்ட தத்-புரு-ஷெஸ்மா நகௌள ஜ்ஞாஃ

என்ற காரண முதலிய மற்றை ஆகமங்களினும் காணப்படலானும்,

(ங) பிரணவம் ஓம்:—என்பன சார். கூ. இ. நி. இ. னும், சுவே. உநி. கூசு. இ. னும், பிருகதாரணியத்து முதற்கண்ணும் மற்றைய உபநிடதங்களினும் காணப்படுமாறு போல,

பிராசாதாதி மந்திரம், பசுபதி பாசாதி வஸ்துவியவகாரம், பஸ்மோத்தூளன திரியுண்டூர்தாரணம், லிங்கார்ச்சனம், ருத்திராக்ஷதாரண முதலிய மற் றைப் பரதருமங்களும் மற்றெல்லாவியவகாரங்களும் இரண்டினும் சமமாகக்

ஓதிதெ₃கா கூஷிரெ ஶெஜ்ஞெவ்ஸ்ரிதவ்ஸவ-ர்மதஶ்ரவ₃।

என்று சிவதருமோத்தராகமத்தினும்,

ஓதிதெ₃கா கூஸ்ரா ஸ்ரவஹ வவஸெஜ ஸவ-ர்யொ ஶ்ரிநீ।

வ்ரணவ ஸவ-ர்வணர்-ர்தாரா ஜீவஸ்ரிஜீ-ர்மாஹ்ரதிழ்।

என்று வாதுளாதியாகமங்களினும் காணப்படலானும்,

(ச) பஞ்சாக்ஷரம்:—

நமஶ்ஸிவாய ச।

என்று யசுர்வேதத்து. சு. பி. அ. க. லும்,

ஶிவாயநமஃ।

என்று தைத்திரீய ஆரணியகத்து க0. கஉ. உச. னும் ஸ்தூல சூக்ஷும பஞ்சாக்ஷரக் கள் காணப்படுமாறு போல,

ஸெஸ்ரகூஷ்ரஜ்ஞ வ்ருஷிஜ்ஞுஹ்ரஸ்ர வ்ரஸவ்யாஹ்ருஶ்ரிஸ்ரகுழ்।

ஹ்ரூம்ஓம் வ-ர்ஜிகூஷ்ரஸ்ர ஸ்ரஜ்ஞுஸ்ரைத்ரா ஷ்ரரணகூஶ்ச ஸ்ரூர்ணஸ்ர।

என்று பஞ்சாக்ஷர பேதங்கள் சித்தாந்தபோத முதலிய ஆகமங்களிற் காணப்படலா னும்,

(டி) பிராசாதம்:—

ஹ்ரஜ்வஸ்ரிவ-ர்வ்ரஸ்ரத ஜ்ரதீ।

இருஸ்வ தீர்க்க புலுதப் (பிராசாதம்) அதர்வசிரை முதலியவற்றிற் காணப்படுமாறு போல,

பிராசாத பேதங்கள் முழுமையும் வாதுள சுத்தாக்கியை முதலிய ஆகமங்களிற் காணப்படலானும்,

(சு) பதி:—முண். க. உ. கி. னும், சுவே. சு. எ, கூ. னும், பிறவிடங்களினும், பதியின் பரியாய மொழிகளாகிய ஈசுவர: பிரு. சூ. ச. உஉ. னும், சுவே. சு. எ. னும் ஈசான: கட. ச. கி, கஉ. னும், சிவ: மாண்டூ. எ, கஉ. னும், சத்து: சாந். சு. உ. க. னும், ஞன்: சுவே. க. கூ. னும்,

பசு என்பது அதர்வசிரசினும், இதன் பரியாயமாகிய அஞ்ஞன்: சுவே. க. கூ. னும், ஆன்மா: சுவே. க. சூ. னும், ஜீவான்மா: சாந். சு.கூ. உ. னும், சத்தியம்: பிரு. சு. க. உ0. னும், சம்பிரதாதன்: சாந். அ. கூ. ச. னும,

பசுபதி: தைத். ஆரணி. க0. உஉ. ச0. னும், பாசம்: சுவே. சூ. கசு; க. அ. னுமாகப் பதி பசு பாச வியவகாரம் உபநிடதங்களிற் காணப்படுமாறு போல,

நாஶிஷ்டாஸ்ரிஜொ வெத்தி ந விதிஸ்ரெ உஜெ ஶியஃ।

வ்ரவஜ்ரு ஜீவியொவெத்தா ய ஸ்ரு சூத்தா தியொஃ வ்ரயஜ்ரு।

என்று ரௌரவாகமத்தினும்,

ஜ்ரவஷ்டாய-ர்ஜ்ரஜ்ரு-ர்ஷ்டாஉ ஶஹாஜ்ஞ்ச ஜ்ரஜ்ரதீஃ।

வ்ர-ர்ஜிகூஜ்ரெஜெகெந ஸ0ஜ்ரூஹ்ரூவ்ரொஹ விஷ்ரராஃ வ-ர்நீ॥

என்று சிவாகமப்பிரகரணத்தினும் காணப்படலானும்,

காணப்படலான், வேதம் சிவாகமம் என்னும் இரண்டும் பிரமாணங்களே; †கர்த்தா ஒருவரேயாதலானும் இரண்டும் ஒரே பொருளைத் தருதலானும், அவ்விரண்டும் விரோதமுறுவாகலின்.

இவ்வதிகரணம் ஈசுரரைக் கேவலம் நிமித்த காரணமுதலியவாகக் கூறும் இரண்ணியகருப்பரது யோகஸ்மிருதி விஷயமென்று கூறுகின்றேம். ஆகலின்,

---

(எ) (உத்தானன திரிபுண்டர) பஸ்மம்:—ஈசா. கள. னும், இதன் பரியாயமா யெபூதி. தைத். க. கக. க. னும், சிரோவிரதம். முண். க. உ. க0. னும், அத்தியாசிரமம். சுவே. சு. உக. னும், கைவல்லியத்தினும், விரதம் சாம்பவம் காலாக்கினிருத்திரத்தி னும், பாசுபதவிரதம் அதர்வசிரசினும், விபூதி பதிதம் பஸ்மம் க்ஷாரம் இரக்ஷை என்னும் விபூதியின் நாமங்களும், கற்பம் அனுகற்பம் உபகற்பம் அகற்பம் என்னும் விபூதிபேதங்களும் பிருகச்சாபாலத்தினும், இவற்றைத் தரிக்குந் தானங்களும் மந்தி ரங்களும் காலாக்கினிருத்திர பஸ்மசாபால பிருகச்சாபால உபநிடதங்களினும் காணப்படுமாறு போல, சுயாயம்புவம், சிந்தியவிசுவம், மதங்கம், காரணம், துவிசதி காமோத்தரம், சுப்பிரபேதம், சர்வஜ்ஞோத்தர முதலிய ஆகமங்களினும் காணப் படுகின்றமையானும்,

(அ) உருத்திராக்ஷம்:—உருத்திராக்ஷசாபாலோபநிடதத்திற் காணப்படுமாறு போல, வாதுளம் காலோத்தரமுதலிய ஆகமங்களிற் காணப்படலானும்,

(க) லிங்கார்ச்சனை:—

தவஶ்ரியெ ஶ்ரு॰தெ தா ஜ॰யதா ஶ்ரு॰ உ யதெ ஜநிஶ் சார॰ ஸி தஶ்ரு।

"தேவர்கள் (பொருளும் அருளுமாம்) செல்வத்தை அடையுமாறு, (சிவபிரானைது) விசித்திரரூபமாகிய மகாலிங்கமூர்த்தியை அபிஷேகாதி பூசை செய்தார்" என்று இரு. வே. கூ. கூ. னும், (இம்மந்திரத்திற் கண்ட) ஜநிம என்னும் மொழி லிங்கத்தை உணர்த்துமென விளக்கி

ரௌஉ॰ ஶி॰ம॰ ஶஹாவிஷ்ண ஹ்ருத்ய॰ஶ்ரு॰ஶ॰ ஶிஙாயெழ।

சார॰ஸி தா॰ ஸஶ்ரூயு॰ உஷ்வா ஸ்ரூஶ॰ வஎழ।

"மகாவிஷ்ணுவானவர் தம்தாயும் சிலாமயமாயும் விசித்திரமாயுமுள்ள மகாலிங்கத் தைப் பக்தியினுல் அர்ச்சித்துப் பரமபதத்தை அடைந்தார்" என்று போந்த உபப் பிருங்கணத்தினும்,

ஶிவஶி॰ம ஜ்ரஸ॰ஜு ஶஹாரஹ ரஹ்ரு॰ஷு॰யெஜ।

"சிவலிங்கத்தைத் திரிசந்தியினும் தினந்தோறும் அர்ச்சிக்க" என்று பஸ்மஜாபா லத்தினும்,

ஶிவஶி॰ஶ்ராய நஶி।

என்று தைத். ஆரணி. க0. கக. கூச. னும் காணப்படுமாறு போல,

அம்சுமான், காலோத்தரம், ரௌரவம், காரணம், காமிக முதலிய ஆகமங் களில் லிங்கலக்ஷணம் லிங்காராதன முதலியன விரித்துக் கூறப்படலானுமே வேத மும் சிவாகமமும் பொருளினுற் சாமியமுறுவன என்று நீலகண்டசிவாசாரியர் வரைந் தருளினர்.

†பிருகஸ்பதி பகவான் (பிரகஸ்பதி) ஸ்மிருதிக்கும் லோகாயதத்துக்கும் தாம் ஒருவரே கர்த்தாவாமாயினும், ஆஸ்திகம் கூறும் அவர் ஸ்மிருதியும் நாஸ்திகம் கூறும் அவர்லோகாயதமும் வேறுயினுற் போல, வெபெருமான் வேதங்களுக்கும் சிவா கமங்களுக்கும் கர்த்தாவாயிருப்பினும், இவ்விரு சாஸ்திரங்களும் கருத்தினுல் வேற படாவென்பாராய்ப் பாஷ்யகாரர் "ஒரே பொருளைப் பிரதிபாதிப்பன" வாமென் றருளினர்.

இவ்வதிகரணம் ‡இரண்ணியகருப்ப ஆகமத்தை நிரசிக்கும் பொருட்டுப் போந்ததாமெனல் யுக்தம். (கூஅ)

(கூ) பாஞ்சராத்திராதிகரணம்.

(பாஞ்சராத்திரமதநிராகரணம்)

உத்பத்த்யஸம்பவாதி (உ. உ. கூகூ)

(உகஙூ) உற்பத்தி அசம்பவமாதலின்.

பாஞ்சராத்திரமதம் வாசுதேவராற் கூறப்பட்டது. அங்கே ஆன்மாவுக்கு உற்பத்திமுதலியன கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அது கூடுமா? கூடாதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அது கூடும். எதனால்? பகவானுகிய வாசுதேவராற் கூறப்பட்டது பிரமாணமாதலின். அவ்விஷயம் வருமாறு:—பகவானுப்ப் பரமான்மாவாயுள்ள வாசுதேவர் ஒருவரே. இவரிலிருந்து சங்கர்ஷணர் என்னும் பெயருடைய ஆன்மா பிறக்கின்றது; ஆன்மாவிலிருந்து பிரத்யும்நர் என்னும் மனசு உதிக்கின்றது; மனசிலிருந்து அநிருத்தர் என்னும் அகங்காரம் உண்டாகின்றது. இந்த நான்கு வியூகமே சர்வான்மாக்களாம். ஆகலின், இரண்ணியகருப்பாதியோர்க்கு வாசுதேவர் பரமாதலின் அவர் கூறியதே பிரமாணம். அதிற் கூறப்பட்டது பொருத்தமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். ஆன்மா உற்பத்தியாயிற்று என்று கூறும் இந்தச் சாத்திரம் அப்பிராமாண்ணியம். எதனால்? செய்யப்பட்டதுநாசமுறுதலும், செய்யப்படாத மற்றொன்று தோன்றுதலும் பெறப்படலான், ஆன்மோற்பத்தி கூடாது. ஒருவன் புண்ணியபாவஞ் செய்து பிரளயகாலத்தில் ஒழிந்து போவானுயின், சிருட்டிகாலத்திலே மற்றோர் ஆன்மா தோற்

---

‡இந்தப் பாசுபதாதிகரணத்திற் பூருவாசாரியர் கொள்கைப்பிரகாரம் நிராகரிக்கப்பட்டது அவைதிக பாசுபதமாம் என்றும், தமது கருத்துப்பிரகாரம் நிராகரிக்கப்பட்டது இரண்ணியகர்ப்பாகமம் என்றும் சைவபாடியகாரர் கூறுகின்றனர்.

வாயுசங்கிதை பூருவபாகத்து உஅ-ஆம் அத்தியாயத்து ஙக, கஉ, கஙூ-ஆஞ் சுலோகங்களாய், சிவார்க்கமணிதீபிகையிலே காணப்படும் இந்த அதிகரணத்து உ. உ. கூஅ-ஆஞ் சூத்திரதீபிகையிலெடுத்தாளப்பட்டனவாய், உபரிடதவுபக்கிரமணிகை உக-ஆம் இலக்கத்தில் எடுத்துதகரிக்கப்பட்டனவாயுள்ள "கைவாகமோபி" என் றற்றொடக்கத்த சுலோகங்களுக்கு உண்மைப்பொருள் செய்ய, உபக்கிரமணிகை உஎ-ஆம் இலக்கத்துச் சனற்குமாரசங்கிதா சுலோகங்கள் அத்தீபிகையுடையார் பரிர் வைக்கெட்டாமையாற் காமிகாதி ஆகமங்களே அனைதிகம் என்று வழுவுற உக-ஆம் இலக்கத்திற் கண்டவாறு பொருள் செய்யத் துணிந்தமை தவறென்றுணருமாறு உபரிடதவுபக்கிரமணிகை உக-ஆம் இலக்கத்தின் கீழ் அவ்வாயுசங்கிதா சுலோகங்கட்கு உண்மைப்பொருள் உரைக்கப்பட்டமை கண்டு தெளிந்து, காமிகாதி ஆகமங்கள் வைதிகாகமங்களாம் என்றும், அவை அவைதிகாகமங்கள் அன்றென்றும் உண்மை கடைப்பிடிக்க.

றும். ஆகலின், ஆன்மோற்பத்தி கூறும் சாஸ்திரம் அப்பிராமாண்ணியம். (நகூ)

சூத்திரகாரர் மற்றோர் பொருத்தமின்மை கூறுகின்றனர்.

ந உ கூதூ-ஃ கூணழ (உ. உ. ச0)

(உகசா) கர்த்தாவிலிருந்து கரணமும் (பிறக்க) இல்லை.

சங்கர்ஷணர் எனப் பெயரிய ஆன்மாவினின்று பிரத்தியும்நர் எனப்பெயரிய மனசு பிறந்தது. கர்த்தாவாகிய ஆன்மாவினின்று (அந்தக்) கரணேற்பத்தி தோற்றுது; பிரகிருதிகாரியமாய்த் தோற்றுவதைச் சேதனத்திலிருந்து தோற்றுவதெனல் பொருந்தாமையின். (ச0)

(பாஞ்சராத்திரி செய்யும் ஆசங்கை)

விஜ்ஞாநாதி ஹாவெ வா கரவ்ரதிஷெயஃ (உ. உ. சக)

(உகரு) அல்லது ஆன்மா முதலியவற்றை அதிட்டித்தல்பற்றிப் பிரதிஷேதமில்லை.

விஞ்ஞானம் என்றது ஆன்மா. ஈண்டு ஆன்மா முதலியவற்றுக்கு உற்பத்தி கூறப்படவில்லை; பின்னையோ சங்கர்ஷணர் முதலாயினோர்க்கு ஆன்மாவாதிபாவம் கூறப்பட்டது. ஆன்மாவாதி பாவமென்பது ஆன்மா முதலியவைகளுக்குள்ளிருந்து ஆளுவதாம். ஆகலின், அந்தப் பாஞ்சராத்திரப் பிரமாணம் மறுக்கப்படமாட்டாதாமெனின், (சக)

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் இறுப்பாராயினர்.

விவ்ரதிஷெயாச்ச (உ. உ. சஉ)

(உகசு) (இது) தவிர்க்கப்படலாலும்.

இங்ஙனம் ஆன்மோற்பத்திக்குச் சமாதானம் கூறப்படினும், பாஞ்சராத்திரமதக் கோட்பாடு அங்கிகரிக்கப்படுவதன்று; சுருதிக்கு விரோதமாக (உலககாரணரல்லாத) ஈசுவரை (வாசுதேவரை,* உலக) காரணராகவும் முத்திக்குக் காரணராகவும் கூறலும், (சரீரத்திலே வேதவிருத்தமாகிய) தப்த முத்திராதிகளைத் தரித்தல் பரதருமம் எனக் கூறலும் பிரதிஷேதிக்கப்படலான் (தவிர்க்கப்படலான்). ஆகலின், பாஞ்சராத்திரமதம் அசமஞ்சசம்.

வாஸுதேவாத்ம உ வைஎஷெ உ கயா கூஉஃ-வெzவி உ| ஸ்ரஷ்டயா தீகூதி தா யதியo ஹவக வ்ரஹ்மணாzயஃ॥

(*சூதசங்கிதை யஞ்ஞவைபவகண்டம் நஉ. நகூ)

---

* உ. உ. நகு-ஆஞ் சூத்திரபாடியக் குறிப்பிற் கண்டவாறு கௌதமமுனிவரிடத்துப் பன்னிருவருடம் அன்னமயின்று

எந்தன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லைச்
செய்ந்தன்றி கொன்ற மகற்கு.

"பாஞ்சராத்திரத்தினும் பௌத்தத்தினும் காளாமுகத்தினும் சிரத்தையோடு தீக்ஷிக்கப்பட்ட நீங்கள் பிராமண அதமர்களாவீர்கள்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றினும் விசேஷமாக நிஷேதிக்கப்படுதல் காணப்படுகின்றது. ஆகலின், பாஞ்சராத்திரமதம் மறுக்கப்படுவதொன்றுயிற்று. (சூ உ)

என உத்தரவேதம் கூறியாங்கு, உடனே உண்ட நன்றி கொன்றமுனிவரெல்லாம் வேதபாகியராய்ப் போமாறு அக்கௌதம முனிவராற் சபிக்கப்பட்டவிடத்திற் (சூத சங்கிதையிலே) காணப்படும் இச்சுலோகம் சைவபாஷ்யகாரரால் எண்டு சூத்திரப் பொருட்கியைய எடுத்து உதாரிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் அத்தியாயத்து
மூன்றும் பாதம்.

—o—

(க) விபதந்திகரணம்.

(வேத) விருத்தமாகிய சமஸ்த சமய நியாயங்களும் கண்டிக்கப்பட்டன.

எஞ்சிய அத்தியாயத்தினுலே அவாந்தர விரோதங்களுக்குப் பரிகாரம் கூறப்படுகின்றது.

ந வியதுஶ்ருதேஃ (உ. கூ. க)

(உகஎ) ஆகாயம் (உற்பத்தி) யாகவில்லை, சுருதிப் (பிரமாணம்) இன்மையான்.

அவயவமிலாமைபற்றிக் காரியமாகாதென்னும் மயக்கத்தினுல் ஆகாயத்துக்கு உற்பத்தி உளதா? இலதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஆகாயம் உற்பத்தியாகவில்லை என்பது பெறப்பட்டது; எதனுல்? சுருதியிற் கூறப்படாமையான். எங்ஙனமெனின்? சாந்தோக்கியத்திலே,

ஸதேவ ஸௌம்யேதமக்ர ஆஸீத் (சாந். சு. உ. க)

"சௌமிய! சத்தாம் இதுவே முதற்கண் இருந்தது" என்று தொடங்கி,

தத்தேஜோঽஸ்ருஜத (சாந். சு. உ. கூ)

"அது தேயுவை உண்டாக்கிற்று" எனத் தேயு முதலாகிய பூதங்களின் சிருஷ்டி கூறப்படுகின்றது. அங்கே ஆகாயோற்பத்தி கேட்கப்படவில்லை.

தஸ்மாத்³வா ஏதஸ்மாத்³ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்ப⁴ூதஃ (தைத். உ. க)

"ஆன்மாவிலிருந்து ஆகாயம் பிறந்தது" என்று தைத்திரீயத்திற் கூறப்பட்டது கவுணமாதற் கருகமாகின்றது; ஆகாயத்தோற்றத்துக்குச் சமவாயகாரணமுதலியகிரூபித்தல் கூடாமையான். (க)

ஆகலின் ஆன்மாவைப்போல ஆகாயமும் பிறக்கவில்லை எனின்;

(உத்தரம்) கூறுதும்.

அஸ்தி து (உ. கூ. உ)

(உகஅ) ஆயின் உண்டு.

ஆகாயத்துக்கு உற்பத்தி உண்டுதான்;

தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶ: ஸம்பூத: (தைத். உ. க)

"இந்த ஆன்மாவிலிருந்து ஆகாயம் பிறந்தது" என்று சுருதி கூறலின்.

ந ஜாயதே ம்ரியதே வா விபஶ்சித் (கட. உ. கஅ)

"அறிஞன் பிறப்பதில்லை, இறப்பதில்லை" என்று மறுக்கப்படலான், ஆன்மாவுக்கோ உற்பத்தி இல்லை. ஆகாய உற்பத்தியை மறுக்குஞ் சுருதி இல்லை. ஆகலின், ஆகாயம் உற்பவிக்கின்றதே. (உ)

(பூருவபக்ஷம்) இந்த உற்பத்தி கவுணமாமோ? எனின்,

சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

மௌண்யஸம்ப⁴வாத்து (உ. சூ. சூ)

(உகசூ) (அது) கவுணம், அசம்பவத்தினாலும் சுருதியினாலும்.

தத்தேஜோঽஸ்ருஜத (சாந். சூ. உ. சூ)

"அது தேயுவைப் படைத்தது" எனத் தேயுவுக்கு முன்னர்ச் சிருஷ்டி வசனமுண்மையான்,

ஆகாஶஸம்ப⁴வ: (தைத். உ. க)

"ஆகாயம் பிறந்தது (சம்பூத:) என்னுஞ் சுருதி கவுணம்; அவயவமில்லாத ஆகாயம் பிறத்தல் கூடாமையானும்,

வாய்வாதே³ரஸம்ப⁴வ: (ப்ரஶ்ன. உ. சூ. சூ)

"வாயுவும் ஆகாயமும் அழியாதன" என்னுஞ் சுருதி ஆகாயத்துக்கு நித்தியத்துவம் உரைத்தலானுமாம். (சூ)

ஸ்யாச்சைகஸ்யாமி ஶப்³தவத் (உ. சூ. ச)

(உஉ0) பிரமசப்தம் போல ஓர் மொழி இருவழியினும் வழங்கல் கூடுமாகலின்.

(சுருதியின்) ஒரே பிரகரணத்து இரு வேறு வாக்கியங்களில் ஒரே மொழி ஆளிருத்தியாய் நேருங்கால்,

தஸ்மாத்தே ஸ்ரீஹ நாரீம்ரிவதீஹேது ஜாயதே (முண். க. க. கூ)

"அங்கிருந்து இந்தப் பிரமம் (பிரகிருதி) நாமமும், ரூபமும், அன்னமுமாகப் பிறக்கின்றது" என்னுஞ் சுருதியிலே பிரமம் என்பது பிரகிருதியைப் பற்றிப் பேசும் போது கவுணமாயும்,

தவஸா தீயதே ஹ்ருதே (முண். க. க. அ)

"தியானத்தினாற் பிரமம் ஒங்குகின்றது" என்னும் வாக்கியத்தில் ஆளிருத்தி

பற்றி முக்கியமாயும் வழங்கியவாறு போல, ஈண்டும் பிறந்தது (சம்பூதம்) என்னும் ஓர் மொழி ஆகாய விஷயத்திற் கவுணமாயும், பிறவிடத்தில் முக்கியமாயும் வழங்கல் கூடும். ஆகலின், ஆகாயம் பிறந்ததெனல் பொருந்தாது எனை, (ச)

பின்னார்ச் சூத்திரகாரர் பரிகரிக்கின்றார்.

வ்ருதிஜ்ஞாஹாநி ரவ்ருதிரிதராஸ (உ. கூ. நி)

(உஉக) வேறுபடாமையான் பிரதிஞ்ஞைக்கு ஹானி யுரூமை.

ஆகாய முதலியன பிரமத்தினின்று பிறந்து, அப்பிரமத்திலிருந்து வேறுபடாதிருக்கும்போது மாத்திரந்தான்,

யெநாஸ்ருதம் ஸ்ருதம் ஹவதி (சாந். சு. க. க)

(கஸ்மிந்நுஹவோ விஜ்ஞாதே ஸர்வமிதம் விஜ்ஞாதம் ஹவதி)

(முண். க. க. கூ)

"கேட்கப்படாதது கேட்கப்படுகின்றது" "(ஒன்றை) அறிந்தால் யாவும் அறியப்பட்டதாகும்" என்னும் பிரதிஞ்ஞை ஹானியுறுது. ஆகலின், பிறந்தது என்னும் சப்தம் கவுணமன்று; பிரதிஞ்ஞைக்கு ஹாநி முதலியவற்றை விளைவிக்குமாகலின். எங்ஙனம் பிரதிஞ்ஞைக்கு ஹாநி வராதிருக்குமோ அங்ஙனம் இணக்கற்பாற்று. (நி)

ஸம்பவாத் (உ. கூ. சு)

(உஉஉ) சுருதிகளுண்மையான்.

தைத்திரீயாஸ்வாஜத (சாந். சு. உ. கூ)

"அது தேயுவைச் சிருட்டித்தது" என்னுமிடத்து, ஆகாயம் கூறப்படாமை பற்றித் தேயுவுக்கு எய்தும் முதன்மை

ஸ்தூந ஸுகாஸவ்ஸ்ஹ்ரிதஃ (தைத். உ. க. க)

"ஆகாயம் (பரம) ஆன்மாவினின்று பிறந்தது" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளாற் கூறப்பட்ட ஆகாயோற்பத்தியைத் தடுக்காது. (ன)

யாவத்விகாரமஸ்ஹ விஹாரோ மரூவத் (உ. கூ. எ)

(உஉங) எப்படியும் உலகப்பேச்சிற் போல, விபாகம் சிருஷ்டி முழுமைக்குமாம்.

வைதத்ஹ்யாத்மிகஃ ஸவ்ஹ்ரி (சாந். சு. கூ. ச)

"ஈதெல்லாம் (பரம) ஆன்மாவாயது" என்பதினால் ஆகாய முதலிய சிருட்டிக்கப்பட்டனவாகப் பெறப்படும். தேயுமுதலாகக் கூறப்பட்ட விபாகவசனம்

சிருஷ்டிமுழுமைக்குமாம் எனப் புலப்படுகின்றது. உலகத்திலே ஒருவன் தனக்குப் பத்துப் புதல்வர் உண்டென்று கூறி, பின்னர் அப்புதல்வர் ஒருவனுடைய பிறப்பைப்பற்றிப் பேசுதல் போல ஈண்டுமாம். ஆகலின், ஆகாயத்துக்கு உற்பத்தி கோடல் யுக்தமே. (ஈ)

(உ) மாதரிச்சுவாதிகரணம்.

வஈதெந ரோகரிஸ்வா வ்யாவ்யாதஃ (உ. கூ. அ)

(உஉச) இதனால் வாயு வியாக்கியானஞ் செய்யப்பட்டது.

(உ. கூ. கo-ஆஞ் சூத்திரத்தில்) சூத்திரகாரர் தேயுவைப்பற்றிக் கூறப் போகின்றனர். அது பற்றி வாயு வேறாக எடுத்தாளற்பாற்று.

ஆகாயத்துக்குப் போல வாயுவுக்கும் உற்பத்தி கூறப்பட்டதா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) வாயுவுக்கு உற்பத்தி இல்லை; சாந்தோக்கியத்திலே தேயுவை முதன்மை கூறல் வாயிலாக வாயுவுக்குச் சிருட்டி கூறப்படாமையானும், பிருகதாரணியத்தில்

வைஷா ஂநஷ்டிதா யஆய ஃ (பிரு. கூ. நி. உஉ)

"வாயு ஓர்போதும் ஒழியாதது" என அதன் உற்பத்தி மறுக்கப்படலானுமாம். எப்பிரகாரத்தினாலும் வாயுவுக்கு உற்பத்தி இல்லையாலோ எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். சாந்தோக்கியத்திலே வாயு உற்பத்தி கேட்கப்படாதொழியினும், குணோபசங்காரநியாயத்தினால்

சூகூரபோ ஆய ஃ (தைத். உ. க. க)

"ஆகாயத்தினின்று வாயு (பிறந்தது)" என்று தைத்திரீயோபநிடதத்திற் கூறப்பட்ட வாயு உற்பத்தி சாந்தோக்கியத்தினுங் கூறப்பட்டதாகக் கொள்ளப்படும்.

வைஷாஂநஷ்டிதாயஷ்டாய ஃ (பிரு. கூ. நி. உஉ)

"இந்த வாயுவானது ஓர்காலும் ஒழியாதது" என்னும் சுருதியானது உபாசனைப்பிரகரணம்பற்றி அர்த்தவாதமாம். ஆகலின், வாயுவும் பிறக்கின்றதே. (அ)

(கூ) அசம்பவாதிகரணம்.

அஸம்ஹவஷ்ய வதோ ஂநவவதேஃ (உ. கூ. கூ)

(உஉந) கூடாமையான் சத்துக்கு (உற்பத்தி) பொருந்தாது.

ஸதெவ ஸௌம்யேதமக்ர ஆஸீத் (சாந். கூ. உ. க)

"சௌமிய! சத்தாம் இதுவே முதற்கண் இருந்தது" என்னுஞ் சுருதியினால் சத்தாகிய பிரமத்தினின்று ஆகாய முதலியன பிறந்தவென்று நிரூபிக்கப்பட்டது.

ஆகலின், ஈண்டுச் சர்வகாரணமாய சத்தாகிய பிரமத்துக்கும் ஓர் காரணத்தினின்று உற்பத்தி உளதா? இலதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) காரணமாகிய ஆகாயத்துக்கு உற்பத்தி உளதாயினும் போல, பிரமத்துக்கு உற்பத்தி உண்டு; "முதற்கண் இருந்தது" என்று கூறப்படுதலின். சிருஷ்டிப் பொருளுக்கெல்லாம் முதற்கண்ணே உற்பத்தி உளதாயிற்று. அதற்குக் காரணம் என்னை என்று வினவின், அசத் தேயாம்;

அஸதா இதமக்ர ஆஸீத்ததோ வை ஸதஜாயத।

(தைத். உ. எ. க)

"அசத்தாம் இது முதற்கண் இருந்தது, இதினின்று சத்தே பிறந்தது;" எனச் சுருதி கூறலான். ஆகலின், சத்ரூபமாகிய பிரமத்துக்கும் உற்பத்தி உண்டு எனின்,

(சித்தாந்தம்) பிரமம் பிறப்பதில்லை. எதனால்?

ஸதெவ ஸௌம்யேத மக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்।

(சாந். கூ. உ. க)

"சௌமிய! சத்தாம் இதுவே முதற்கண் இருந்தது, ஏகமே அத்விதீயம்" எனவும்,

யஸ்மா தஸீமஸ்ய திவா ந ராத்ரிர்ந சாஸச்சாஸச்சிவ ஏவ கேவலஃ।

(சுவே. ச. கஅ)

"எப்போது இருள் உளதாய்ப் பகலுமின்றி இரவுமின்றி சத்துமின்றி அசத்துமின்றி இருந்ததோ, அப்போது சிவன் ஒருவரே இருந்தார்" எனவும், சிவனுகிய பிரமம் ஒன்றே இருந்ததென வற்புறுத்தல் வாயிலாக நிஷேதிக்கப்படலான், அதற்கு உற்பத்தியில்லை. மற்றெல்லாவற்றுக்கும் உற்பத்தி உண்டு, ஒவ்வாமையான்.

(ஆக்ஷேபம்) எங்ஙனம் பிரமம் அகிலத்துக்கும் காரணமாகக் கூறப்படுகின்றதோ, அங்ஙனம் சுருதியிற் பிரமத்துக்கும் மற்றொன்று காரணமாகக் கூறப்படுகின்றது;

அஸதா இதமக்ர ஆஸீத் (தைத். உ. எ. க)

"அசத்தாம் இது முதற்கண் இருந்தது"

ததோ வை வஷ்டாயத (தைத். உ. எ. க).

"அதினின்று சத்துப் பிறந்தது" என்று கூறப்படுதலின், அசத்தே சத்துக்குக் காரணமாயிற்றெனின்,

(உத்தரம்) இங்ஙனம் கூறல் அடாது;

கயாவை தவஜ்ஜாயெத (சாந். சு. உ. உ.)

"அசத்தினின்று சத்து எங்ஙனம் பிறக்கும்?" என்று சுருதி நிஷேதித்தலான்; சத்தினின்றே சத்துப் பிறந்ததெனல் ஆன்மாசிரயம் என்னும் குற்றம் பற்றுதலான். ஆகலின், சத்தாகிய பிரமத்துக்குப் பிறப்பில்லை; "ஒன்று அறியப்படுங்கால் எல்லாம் அறியப்படும்" என்னும் பிரதிஜ்ஞை பொருந்தாமையின், மற்றெல்லாவற்றிற்கும் உற்பத்தி உண்டு. (கூ)

(சு) தேஜோதிகரணம்.

தெஜோ2தஸ்யாஹ்யாஹ (உ. சு. கo.)

(உஉசு) அதினின்று தேயு பிறக்கின்றது; அங்ஙனமே அது சொல்கின்றது.

ஈண்டு வாயுமுதலிய காரியம் நேரே பிரமத்தினின்று பிறக்கின்றதா? இன்றேல் அததற்கு நேரே முற்பட்டுள்ள காரணங்களினின்று பிறக்கின்றதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அவற்றில் ஒவ்வொன்றும் அததற்கு முற்பட்டதொன்றினின்று பிறக்கின்றது.

ஆகாஶாத்வாயுஃ (தைத். உ. க. க)

"ஆகாயத்திருந்து வாயு பிறக்கின்றது" என்னும் சுருதியினால் வாயு ஆகாயத்திருந்தே பிறக்கின்றது; நேரே பிரமத்திலிருந்து பிறக்கவில்லை. அவ்வாறே தேயுவும் வாயுவினின்றே தோன்றுகின்றது. ஆதலினாலே சுருதியும்,

வாயோரக்நிஃ (தைத். உ. க. க)

"வாயுவினின்று தேயு பிறந்தது" என்று கூறுகின்றது. (கஎ)

ஆபஃ (உ. சு. கக)

(உஉஎ) அப்புக்கள்.

அக்நேராபஃ (தைத். உ. க. க)

"தேயுவினின்று அப்புக்கள்" என்னும் சுருதி அப்புக்களும் தேயுவினின்றே பிறக்கின்றன என்று கூறுகின்றது. (கஅ)

வ்யஷ்டிவீ (உ. கூ. கஉ)

(உஉஅ) பிருதிவி.

கூஹ்ரீ வ்யஷ்டிவீ (தைத். உ. க. க)

"அப்புக்கனினின்று பிருதிவி பிறக்கின்றது" என்னும் சுருதி அப்புவி லின்றே பூமி பிறக்கின்றதெனக் கூறுகின்றது. ஆகலின், பூதங்கள் நேரே பிரமத்தினின்று பிறக்கவில்லை. (கஉ)

கயிகாரரு-ஷவஸ்தாஸ (உ. கூ. கஈ)

(உஉக) அதிகாரத்தினாலும், நிறத்தினாலும், சுருதிக ளினாலும்.

தா கூஹ்ரீவ்ஸ்ரஜஇ (சாந். சு. உ. ச)

"அவைகள் அன்னத்தைச் சிருட்டித்தன" என்னுஞ் சாந்தோக்கிய சுருதி பிற் கண்ட அன்னம் என்னும் மொழி பிருதிவியையே குறிக்கின்றது; சர்வ பூதசிருட்டி அதிகரணத்தில் உண்மையானும்,

யத்ரூஷ ஜஇஹரஷ்ரு (சாந். சு. ச. க)

"கருநிறம் அன்னத்துக்குரியது" என்னுஞ் சுருதியினால் அன்னத்தின் நிற மும் விதிக்கப்படுகின்றமையானும்,

கூஹ்ரீ வ்யஷ்டிவீ (தைத். உ. க. க)

"அப்புவினின்று பிருதிவி" என்னும் சுருதியும் வெளிப்படையாயுள் ளது.ஆகலின், அப்புவினின்று ஆதியிற் பிறக்கின்றது பிருதிவியே யாம். (கஈ)

இதனாற் பிரமம் நேரே அனைத்துக்கும் காரணமாகாது பரம்பரை காரணம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும்.

தஇஷ்ரஷ்ரு நாஇவ்ஷ-ா தஷ்ரீ0ஹ்ரா தீஹ்ரீ (உ. கூ. கச)

(உஈ0) சங்கற்பம் என்னும் அவ்விலிங்கத்தினால் அவர் காரணரே.

நேரே பிரமத்தினின்றே பூதங்களெல்லாம் உற்பத்தியாயின.

தஸ்மாஉ வஎ தஸ்மாத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்ஹ-ூத: (தைத். உ. க. க)

"அவ்வாறே இவ்வான்மாவினிலிருந்து ஆகாயம் பிறந்தது" என்று தொடங்கி வாயுமுதற் பிருதிவி ஈறாக ஒவ்வொன்றும் அதற்கு முற்பட்டதொன்றி னின்று உதித்ததாகக் கூறப்படவில்லை. ஆயின் முன்முற் காரணமாகிய

ஆகாயாதி விசிட்ட பிரமத்திலிருந்து பிற்பின்னைய வாயு முதலிய உற் பத்தியாயின என்று கூறப்படுகின்றது. ஆதலினற் பரமான்மாவாகிய சிவனுரே சர்வபூதங்களையும் உற்பத்தி செய்வர்;

தஷெக்ஷத வஹ ஷ்யாம வ்ருஜாயைய (சாந். சு. உ. ரு)

"யான் அநேகமாவேனாக எனச் சங்கற்பித்தது" என்றதிற் போல,

தத்தேஜ ஸைக்ஷத வஹ ஷ்யாம வ்ருஜாயைய (சாந். சு. உ. ரு)

"யான் அநேகமாவேனாக எனத் தேயு சங்கற்பித்தது" எனவும்,

தா ஆப ஸைக்ஷந்த வஹ்வ் ஷ்யாஸ்வ்ருஜாமஹை।

(சாந். சு. உ. ச)

"அந்த அப்புக்கள் அநேகமாவேமாக எனச் சங்கற்பித்தன" எனவும் போந்தவற்றுற் சங்கற்பமாகிய அவரது லிங்கம் இருக்கின்றமையான்.

ஸடாபிவஸ்ரூபே-த்ரிஃ ஷ்ரு-தே-த்ரி-ஷ்வயோஷ்வ்ரஃ।
ரு-த்ரஸ்தவைஜோராய ஷ்வாகூ-தாஸே-த்ரி-ஷ்ஜ-நாத்-நஃ।
மயஸே-த்ரி-ஷ்ரு-தா-வ-ஷ்சுர உதை-யைக வஹஸே-த்ரி-ஷ்யஃ।

"சப்தமூர்த்தியாகிய சதாசிவர், ஸ்பரிசமூர்த்தியாகிய மகேசுவரர், ரூப மூர்த்தியாகிய உருத்திரர், ரசமூர்த்தியாகிய நாராயணர், கந்தமூர்த்தி யாகிய நான்முகனையினேர் பஞ்சமூர்த்திகள்" என்னும் வாக்கியத்தினுற் சப்தாதிகளுக்கு ஆன்மாவாயிருக்கும் சதாசிவாதிரூப பிரமத்தினின்றே வாயு முதலியவற்றுக்கு உற்பத்தியாம். பஞ்சபூதங்களில் வசிக்கும் ஆன் மாக்களாய் ஐந்து பிரமங்களாய்க் குறிக்கப்படும் இந்தச் சதாசிவர் முத லாயினேர் (மகாசதாசிவ) பரப்பிரமத்தின் சரீரமாகின்றனர். பஞ்சப் பிரமச் சரீரத்தையுடைய பரப்பிரமத்திருந்தே பிரபஞ்சமிருட்டி முதலாயின பிரவர்த்தித்தன. பஞ்சபூதங்களாகின்ற இந்தச் சதாசிவர் முதலாயினேர் பரப்பிரமத்தினின்று பிறக்கின்றனர்.

(ஆக்ஷேபம்)

ஆகாஷாத்வாயுஃ (தைத். உ. க. க)

"ஆகாயம் பிறந்தது" என்றற்றொடக்கத்தவற்றுற் பூதோற்பத்திமாத்திரம் கூறப்பட்டதன்றிச் சதாசிவர் முதலாயினேர்க்குச் சிருட்டி நேரே கூறப் படவில்லையே எனின்,

(உத்தரம்) அதுவும் கூறப்படுகின்றதே. அது பிற சுருதிகளால் அறி யற் பாற்று. எங்ஙனமெனின்,

[illegible]

மெகநஃ காரணஞ்| காரணாநாம் யாதா ஜ்யாதா காரணஞ்ஞ மெய்ய
ஸுவெஃவ்யு)ஃஸம்வஜ்ஞஸுவெஃவ்ரஸ்ரஸம்ஜ்ஞ ராகாரஸ்மெஜ்யு|

(அதர்வசிகை)

"மிகவும் தியானிக்கற்பாலராகிய ஈசானரைத் தியானிக்க; பிரம்ம விஷ்ணு உருத்திர இந்திரரும் மற்றை எல்லா இந்திரியங்களும் பூதங்களோடு உற் பத்தியாகின்றன; காரணங்களுக்கெல்லாம் தாதாவும், கருதினேரும், பரம காரணருமாயினர் (உற்பவித்தல் இல்லை); சர்வைசுவரிய சம்பன்னரும் சர்வேசுவரரும், சம்புவுமாகியவரே ஆகாயமத்தியிற் தியானிக்கற்பாலர்" என்று அதர்வசிகையிற் கூறப்பட்டவாறு, பூதங்களோடு கூடப் பிரமாதி யர்க்கும் இந்திரியங்களுக்கும் உற்பத்தி கேட்கப்படுகின்றது. காரணங் களுக்கெல்லாம் காரணராயுள்ளாராக ஆகாயமத்தியிற் சம்புவானவர் தியா னிக்கற்பாலர் எனக் கூறப்படுகின்றது. ஆகலின், அவ்வக்காரணரூபம் கொள்ளும் பிரமத்தினின்று நேரே அவ்வக் காரியோற்பத்தியும் உண்டா கின்றதென நிர்ணயிக்கப்பட்டது. (கச)

(நி) பாரம்பரியாதிகரணம்.

விவ்யஃயெணக்ஷ கூஷோZக உவவஜ்யெக (உ. சூ. கரு)

(உஙக) ஆனால் அங்கிருந்து (தோற்றும்) வேறு பிர காரமாகிய (சிருட்டிக்) கிரமமும் பொருத்தமாகின்றது.

ஈண்டு மேலே அதிகரணத்திலே நிரூபிக்கப்பட்ட சிருட்டிக்கிரமம் யுக் தமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) யுக்தம் அன்றென்பது.

வனதஸ்ஜாயெக வ்யாணை ஃநஸுவெஃஜ்யாணி ய வ: வ்ராய ஜ்யோஃதிராவஃ வ்ருயிவீ விஸ்வஸ்ய யாஜிணி (முண். உ. க. சூ)

"பிராணன், மனசு, இந்திரியங்கள், ஆகாயம், வாயு, தேயு, அப்பு, அனைத் தையுந் தாங்கும் பிருதிவியாம் எல்லாம் இதினிருந்து உற்பத்தியாகின்றன" என்னும் முண்டகோபநிடதசுருதியினுற் பிராணன் முதலாயின ஆகாய மூதலியவற்றுக்கு முன்னர்த் தோன்றியவாகக் கூறப்படுகின்றது.

1. வவஃஜ்ஞ: ஸ்ரவஜ விஷ்ண ரூத்ரெந்ர ஜ்யாவ்ஜ வஃவ்ரவஃயெவ
வவஃஜ்ஞாணி வெ ஜ்ரியாணி வஷ்ஷஜ்ஞெதீ: (அதர்வசிகை)

"பூதங்களோடு கூட பிரம, விஷ்ணு, உருத்திரேந்திரர்களும், சமஸ்த இந் திரியங்களும் பிறந்தன" என்று அதர்வசிகையிலே பிரமாதி பூதங்களுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் உற்பத்தி ஒருங்கு கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகலின், ஆகாயாதிகளுக்கு மேலே கூறிய சிருட்டிக் கிரமம் யுக்தம் அன்றும்என்னின்,

(சித்தாந்தம்) மேலே கூறிய சிருட்டிக் கிரமம் யுக்தம்.

சுஹூயே ஹி லொகஸ்ரு சுவொயஃ ப்ராணஸ்தேஜோயீவாகீ।

(சாந். சு. நி. ச)

"பிருதிவிமயம் மனம், அப்புமயம் பிராணன், தேயுமயம் வாக்கு" என்னுஞ் சுருதியினால், பிராணன் முதலாயின பௌதிகமாகக் கேட்கப்படலானும், அவைகள் பூதங்களுள்ளே அந்தர்ப்பாவமாதலினாலும், அதுகொண்டு அவைகளுக்கு வேறுகச் சிருட்டிக்கிரமம் கூறுதல் அநாவசியகம். பிரமாமுதலாயினோர்க்கும் பூதங்களோடு கூட உற்பத்தி கூறப்படுகின்றது; அவர்கள் அவைகளின் ரூபமுடையராய், அவைகளுள் அந்தர்ப்பாவமுடையராதலின். மேலே கூறிய சிருட்டிக் கிரமத்தில் விரோதம் யாதும் இல்லை. (கடி)

சுஹாவிஜாநஸ்நவீ கரணே கல்பஃபேதி தெஹாவிஸேஷாசு।

(உ. சூ. கசு)

(உசுஉ) அவ்விலிங்கமுண்மையாற் கிரமமாக இந்திரியமும் மனசும் அவற்றுக்கிடையே (போதருகின்றனவே) எனின், இன்று; பேதமின்மையின்.

(ஆக்ஷேபம்) ஆகாயம், வாயு, தேயு என்றற்றொடக்கத்த முண்டக சுருதியிற் பிராணனுக்கும் பூதங்களுக்குமிடையே இந்திரியக்கூட்டமும் மனசும் ஒன்றன்பின் ஒன்றுகப் பிறந்தன என்று கூறப்படுகின்றது; பிற சுருதிகளிற் சித்தித்த கிரமத்தை அறிவிக்கும் ரூபத்தையுடைய இலிங்க முண்மையான். ஆகலின், இந்த (முண்டக) சுருதியும் பாரம்பரியமாகிய சிருட்டிக் கிரமத்தையே உணர்த்துகின்றதெனின்,

(உத்தரம்) அங்ஙனமன்று;

வஸதஸ்ராஜ்ஜாயதே (முண். உ. க. சு)

"இதிலிருந்து பிறக்கின்றது" என்பது பிராணன்முதற் பிருதிவியந்தமாக அனைத்தினும் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியே அன்வயஞ் செய்யப்படல் வேண்டுமாதலின். ஆகலின், அனைத்துக்கும் சிவபெருமானே காரணர்.

ஸகூயாதி ய வ்யயிவ்யதஃ ஸிவதகுவஸ்ஸ்ரு வ்ருதி।
தெதெநகெநத்ரு தகுயாவ்ஹ ஸ்ரூதாகுஃஸ்ரு ஸ்ரூதிகுஃ யயா।

(வாயு. உத். உநி: கஅ)

"சத்திமுதற் பிருதிவியந்தமாயுள்ள தத்துவமெல்லாம் சிவதத்துவத்தினின்று பிறந்தன; கும்பமுதலிய மண்ணினுள் வியாபிக்கப்பட்டாற்போல, அச்சிவதத்துவமொன்றினுலே அவை அனைத்தும் வியாபிக்கப்பட்டன" என அங்ஙனம் புராணவாக்கியமும் போந்தது; கிரமமிருந்தாலும் அனைத்

தும் சிவதத்துவத்தினின்றே உற்பத்தியாகின்றனவென (அது) கூறுகின்றது. ஆகலின், சர்வகாரணம் பிரமம் என்பது சமீசீனம். (கசு)

(சு) சராசரவியபாசிரயாதிகரணம்.

ஸராஅஸவ்வாபாஸ்ரயஹ்ஸ்ய வ்யாத்ருத்யுபதெஸொ ஹாதுஹ்ருதவ ஹாவிக்ருதஸ் (உ. கூ. கள)

(உகூகூ) சரம் அசரமாம் பொருள்களைக் குறிக்குஞ் சொற்களைக் கொண்டு பிரமத்தைக் குறித்தல் கவுணமன்று; அப்பிரமம் அப்பொருள்களாயாகும் என்னும் எண்ணம் தழுவப்படலான்.

முன்னர்ப் பிரமமானது ஆகாயமுதலிய சப்தங்கொண்டு பிரதிபாதிக்கப்பட்டது. அது இங்கே விசாரிக்கப்படுகின்றது.

சேதனசேதனமாகிய சராசரவஸ்துக்களைக் குறிக்கும் பதங்கள் பிரமத்திலே முக்கியப்பொருளிற் போந்தனவா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அது முக்கியப்பொருளிற் போந்ததன்றென்பேம்; ஒரு வஸ்துவைக் குறிக்கும் பதம் மற்றொன்றை முக்கியமாகக் குறிக்கமாட்டாமையின்.

சூழிதீயா யஷிஃ (தைத். பிரா. உ. க. நி. கூநி)
யஜ்ஞோ வ்ருஷ்ணஃ (தைத். பிரா. கூ. கூ. கூ. சுஉ)

"ஆதித்தியன் (யஞ்ஞ) ஸ்தம்பம், யஜமானன் சிலை" என்னும் வாக்கியங்களில் யஞ்ஞ ஸ்தம்ப முதலியவைகள் சூரியன் முதலியவாகக் கூறப்பட்டமை தல்லியரூபமுதலிய குணசம்பந்தத்தினலன்றி முக்கியத்தினலன்று. சண்டு,

தெதேஜ வொகூக்த (சாந். சு. உ. கூ)

"அந்தத் தேயு சங்கற்பித்தது" என்றற்றொடக்கத்தவற்றிலே தேயு முதலிய அசேதனப் பொருள்களுக்குச் சேதனப்பொருள்களுக்குரிய குணமாகிய சங்கற்பம் கூடாமையின், அந்தத் தேயு முதலிய சப்தங்களினல் அத்தேயு முதலியவற்றை ஆசிரயித்திருக்கும் சேதனமாகிய பிரமம் இலட்சியப்பொருளாகின்றது; மஞ்சம் கூப்பிடுகின்றது என்றதிற்போல. ஆகலின், ஆகாயாதி சப்தங்கொண்டு பிரமத்தைக் குறிப்பது தவணமெனின்,

(உத்தரம்) கூறுதும். சராசரப்பொருட் சம்பந்தமாய சொற்களாற் பிரமத்தைச் சுட்டுதல் கவுணமன்று; பின் முக்கியமே;

வெயம் தெவமெகூத ஹதாஹதிரோஹிவ்யா தெவதா கமெந
நி ஜீவெநாத்மநா zந்ம வ்ரவிரு நாமரூபெ வ்யாகரவாணி।
(சாந். கூ. ஈ. உ)

"அந்தோ! நான் இந்த மூன்று தேவதைகளாக இந்தச்சீவான்மாவோடு பிரவேசித்து நாமரூபங்களை வேறு செய்வேமாக என்று அந்த (மகா)தேவர் சங்கற்பித்தனர்" என்னுஞ் சுருதியிலே கண்டவாறு, சர்வவஸ்துக்களோடும் நாமரூபவிபாகத்தின் பொருட்டு அவ்வவர் ஆன்மாவாகப் பிரமம் பிரவேசித்துளதாம் என்னும் கருத்துக் கொள்ளப்படலான். யூப ஸ்தம்ப முதலியவும் ஆதித்தியன் முதலிய சப்தத்தினுற் கூறப்படல் முக்கியமன்று. மஞ்ச முதலிய விஷயத்திலோ எனின், இவற்றிலே புருஷர் இருக்கும் சம்பந்தமாத்திரம்பற்றி அவர்களை மஞ்சம் எனக் கூறல் முக்கியமாகாது. இங்கே பிரபஞ்சத்துள் ஆன்மாவாய்ப் பிரவேசித்தமையின் அந்தப் பிரமத்தை அந்தச் சப்தத்தினுற் கூறுதல் முக்கியமே; பிராமணர் முதலாயினருடைய சரீரத்திற் பிரவேசித்த ஆன்மாவானது பிரம முதலிய மொழியினுற் கூறப்படுதல் முக்கியமாதல் போலாம். அல்லாவிடின்,

கஷ்டவஷ்ம் வ்ராஹ்மண ஈவதீயத।
(கௌதம தருமசூத்திரம். அ. உகூ)

"எட்டு வயசுப் பிராமணனை உபநயனஞ் செய்விக்க" என்னும் உபநயன சம்ஸ்கார முதலாயின சரீரத்துக்குமாத்திரம் இயையும் என்றும், அந்த உபநயனத்தினால் ஆன்மா யாதும் சம்ஸ்காரம் அடையவில்லை என்றும் பெறப்படும். அதுகொண்டு,

யவெவ்யுதெ சக்ஷுர்ஸ்ரோத்ரவ்ராஹ்மணா கஷ்டவார்ஷிகாத்ஹ்ராஹ்மணஸ்ய ஸ
வ்ரஹ்மணஸ்யாஜ்ஜ்ஞே (கௌதம தருமசூத்திரம். அ. உகூ)

"எவன் *நாற்பது சம்ஸ்காரமுமடைந்து எண்குணங்களையுமுடையனின்றானை, அவன் பிரமத்தோடு சாயுச்சியமடைகின்றான்" என்றுரைக்கும் சூத்திரப்பிரகாரம் சம்ஸ்காரவாயிலாக ஆன்மாவுக்கு எய்திய பல சுருதியும் பிரயோசனமில்லையாய் முடியும்; அஃதன்றி,

வ்ராஹ்மணோ யஜேத।

"பிராமணன் யஞ்ஞஞ் செய்வானாக" என்னும் விதிகளும் வியர்த்தமாய் முடியும். ஆகலான் சகல சராசர வஸ்து சரீரங்களைப் பிரவேசித்த பிரமம் அவ்வம் மொழிகளால் உரைக்கப்படுதல் முக்கியமே. (கள்)

---

*இவை சைவபாடியத்து கசகூ ஆம் பக்கத்துக் குறிப்பிலே உள்ளன.

(எ) ஆத்துமாசுருத்தியதிகரணம்.

நாதா ஸ்ரூதெதிர்தூவாஅ தாஹூம் (உ. கூ. கஅ)

(உகூசு) சுருதிப்பிரகாரம் ஆன்மா பிறக்கவில்லை; அச் சுருதிகளாற் கூறப்பட்டவாறு நித்தியமாயுமிருத்தலின்.

மேலே ஆகாய முதலியன பிரமத்திலிருந்து நேரே உதித்தன என்று கூறப்பட்டது. அந்த நியாயத்தினால் ஆன்மாவும் பிரமத்திலிருந்து பிறக்கின்றதா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஆன்மா பிரமத்தினின்று பிறக்கின்றதென்பது.

யதா தீவ்ரஹ ஜ்வாந ஈத்ருஹர் விஸ்ஃபுலிங்காஹ் ஸஹஸ்ரஷஹ ப்ரபவந்தே ஸரூபாஹ்
(சுவே. உ. கஅ)

"எப்போது இருள் உளதாய், பகலுமின்றி இரவுமின்றி, சத்துமின்றி அசத்துமின்றி இருந்ததோ, அப்போது சிவன் ஒருவரே இருந்தார்"

வாகுவேவாஜ்ஜீயஃ (சாந். சு. உ. க)

"ஏகமேவாத்துவிதீயம்" என்னுஞ் சுருதிகளாற் சிருட்டிக்கு முன்னே பிரமம் ஒன்றே இருந்தது என்றும், சத்தும் அசத்தும் இல்லை என்றும் வற்புறுத்தப்படுகின்றது. ஆகலின் சிருட்டிகாலத்திலே பிரமத்தினின்று ஆன்மாக்கள் உற்பத்தியே ஆகின்றனர்.

யஸ்மாதேதாஃ ஸர்வா விஸ்வாஃ ப்ரபவந்தி ப்ராணாஃ ஸர்வே தேவா ஸர்வாணி பூதானி
ஆத்மந ஏவ ப்ராணா ஏவ ஜாயந்தே ஆத்மந ஏவ தேவா ஆத்மந ஏவ பூதானி ஸர்வம் வா ஆத்மா (பிரு. உ. க. உ0)

"தீயிலிருந்து பொறிகள் பிறப்பது போல, பரமான்மாவிலிருந்து எல்லாப் பிராணன்களும், எல்லா உலகமும், எல்லாத் தேவரும், எல்லாப் பூதங்களும், எல்லா ஆன்மாக்களும் கூட்டமாய்ப் பிறக்கின்றன" என்று சுருதி கூறும் பிரகாரம் தீப்பொறித் திருட்டாந்தம் ஆன்மோற்பத்திக்கு இயைய இருக்கின்றது. ஆகலின் தீயிலிருந்து பொறிகள் பிறப்பது போல, ஆன்மாக்களும் பிரமத்தினின்று பிறக்கின்றன எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். ஆன்மா பிறப்பதில்லை;

ந ஜாயதே ம்ரியதே வா விபஶ்சின் (கட. உ. கஅ)

"அறிஞன் பிறப்பதுமில்லை, இறப்பதுமில்லை" எனவும்,

நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநாநாம் (கட. இ. கந)

"நித்தியப் பொருள்களுள்ளே நித்தியரும், சேதனப் பொருள்களுள்ளே சேதனரும்" எனவும்

ஜாzஜ்ஞௌ த்வாவஜா வீஶாநீஶௌ (சுவே. க. கூ)

"பிறவாத இருவரும் அறிஞனும் அறிவிலனுமாய ஈசனும் அநீசனும்" எனவும் போந்த சுருதிகளானும் ஆன்மா நித்தியன் எனப் பெறப்படுகின்றமையின். சிருட்டிக்கு முன்னே பிரமமாத்திரம் இருந்ததென்று வற்புறுத்தினமை ஆன்மாக்களும் பாசங்களும் அந்தப் பிரமாகிருதியாகி நாமரூப வியவகாரம் ஒழிந்து நின்றமையாலாம்; ஆன்மாவின் சொரூபம் அசத்தாயிருந்தமையாலன்று. பொறியைப்பற்றிய சுருதியும் இவற்றின் நாமரூபத் தோற்றத்தைக் குறித்ததன்றிப் பிறப்பைக் குறித்ததன்று. இன்றேல், ஒருவர் தாஞ் செய்த கன்மத்துக்குப் பலனடையாதபோதன் முதலிய தோஷப் பிரசங்கம் எய்துமாதலின், பிரமத்தினின்று ஆன்மா பிறக்கவில்லை. (கஅ)

(அ) ஞாதிகரணம்.

ஜ்ஞாzக வனவ (உ. கூ. ஙக)

(உகூரு) ஆகலின் (அவன்) அறிஞனே.

மேலே ஆன்மா நித்தியன் என்று சித்தமாயிற்று. பின்னர் இவனுக்கு இயற்கையறிவு உளதா? இலதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஆன்மா இயற்கையாகவே ஞானமற்றவன்.

ஜ்ஞ zஜ்ஞௌ ஶௌ (சுவே. க. கூ)

"அறிஞனும் அறிவிலனுமாகிய இருவர்" என்னும் சுருதியினால், ஆன்மா அறிவிலன் எனப் பெறப்படுகின்றான். ஆகலின், சைதன்னியமாத்திரரூபமாகிய இவன் அறிவிலனே. ஆயின் மாயாசத்தியினுறு சரீரேந்திரியாதிகளையடைந்து, இது கடம், இது படம், நான் மனிதன், நான் தேவன் எனப் பலதிறப்பட்ட அகங்காரத்திற் கட்டுண்டு போக்குவரவுடையனாயிருத்தலின், சம்சாரதசையில் இவன் அறிவிலனேயாகின்றான். இவனுக்கு இயற்கையாய்ச் சிறிதும் அறிவில்லை. இன்றேல் அவனுக்கு எங்ஙனம் முத்தி உண்டாம்? எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும்; ஆன்மா அறிஞனே.

கஶ் யோ வெத்3ஏ4 ஜிஹ்ராணீதி ஸ ஆ3த்மா (சாந். அ. கஉ. ச)

"எவன் இதை நான் மணக்கின்றேன் என்றறிகின்றானே, அவன் ஆன்மா"

ஸ ய ஏஷோ(அ)ணிமைதத3ாத்ம்யமித3ம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம் (சாந். அ. கஉ. கி)

ய வஸெ ஸ்வஹஸொகெ (சாந். அ. கஉ. சு)
உநாzஸ்ய ஸெஷவஸ்ஷுஷீ (சாந். அ. கஉ. நி)

"அவன் பிரமலோகத்திலேயுள்ள இந்த இன்பங்களை ஞானத்தினுற் கண்டு களிக்கின்றான்; மனசே (ஞானமே) அவனுக்குத் திவ்யகண்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளாற் குணமாகிய ஞானமே அவனுக்கு மனசு. ஆகலின், ஆன்மா சுவயமாக ஞாதாவே. மாயாசத்தியின் சம்பந்தத்தினுற் சம்சார தசையில் அவனுக்கு அறிவுளதென்று முற் கூறியது சத்தியம். மாயா சத்தியினால் மறைப்புண்ட இயற்கை ஞானவிலாசமுடையனாய்ப் பிராகிருத மனசோடு சம்பந்தமுற்றுச் சுகதுக்கங்களைப் போக்தாவாக நின்றனுபவித்துச் சரீரம் அகங்காரம் என்பவற்றில் முற்றிய ஞானமுடையனாய்ச் சஞ்சரிப்பவன் ஜீவான்மா. இவன் பின் எப்போது பிரமஞான உபாசனைப்பியாசத்தினால் மும்மலசம்பந்தத்தையும் அகற்றுகின்றானே, அப்போது பிரம சாதிரூபியனாய், அபிலியக்தமாகிய தனது நிரதிசயஞானதருமமுடையனாய் முக்தான்மா எனப்படுகின்றான்.

ஹ்ராணாராமம உந க்ரீநஜி (தைத். க. சு. உ)

"பிராணாராமம், மந ஆனந்தம்" என்னுஞ் சுருதியினுற் பிரமத்துக்கு நிரதிசயானன்மானந்த விஷயமாயுள்ள மனசு இயற்கைக் காரணம் என்றறியப்படுகின்றது. அதுபற்றிப் பிரமசாம்மிய குணமுடைமையால், சம்சாரம் நீங்கிய ஆன்மாவுக்குச் சொரூபானந்தத்தை அனுபவித்தற்குச் சாதனமாயும் பாகியாந்தக் காரணத்தை அபேக்ஷியாததாயுமுள்ள மனசு (ஞானம்) உண்டென்று பெறப்படுகின்றது.

ஜ்ஞாzஜ்ஞௌ (சுவே. க. சு)

"அறிஞனும் அறிவிலனும்" என்ற சுருதியில் ஆன்மாவுடைய அறிவின்மை சிற்றறிவின் மேற்று. அசஞ்சாரியாகிய சிவபெருமானுடைய அறிவு முற்றறிவின் மேற்று. ஆகலின், ஆன்மா சம்சாரத்திற் சிற்றறிவையும், முக்தியில் முற்றறிவையும் உடையன் என்பது. ஆகலின் ஆன்மா ஞாதாவே. (கூ)

(கூ) உற்கிராந்தியதிகரணம்.

உத்க்ராந்திகத்யாகதீநாம் (உ. கூ. உ0)

(உகசு) புறப்படுதல், போதல், மீடல்களான் (ஆன்மா அணுவினன்.)

மேலே அற்ஞனைச் சித்தித்த ஆன்மாவுக்குப் புறத்துச் சேறன் முதலிய கேட்கப்படலான், அவன் அணுத்துவமுடையன். இது யுக்தமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அவனுக்கு அணுத்தன்மை ஒவ்வாது.

ஸ வா வஸ்ஷ ஶஹா நஜ சூத்ரா (பிரு. சூ. ச. உ)

"இந்த ஆன்மா பெரியதும் பிறவாததும்" என்னுஞ் சுருதி ஆன்மாவை வியாபகன் என்று கூறுதலானும்,

சுஹ0 விஶ்வ0 ஹ்வந ஶ்ருஹவ்ழ (தைத். நா. க0. சு)

"நான் பிரபஞ்சம் அனைத்தையுங் கடந்துள்ளேன்" என்னுஞ் சுருதி அவன் வியாபகத்தினைற் சமஸ்த புவனத்தையுங் கடந்துள்ளான் என்று கூறுதலானும், எப்பிரகாரத்தானும் இந்த ஆன்மா வியாபகன் என்று பெறப்பட்டதாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) இந்த ஆன்மா அணுவினனே; உற்கிராந்தி கதி, ஆகதிகள் கேட்கப்படலான்.

தெந வ்ரஜ்யாதெ நைஷ சூத்ர நிஷ்க்ரமதி।
(பிரு. சூ. ச. உ)

"அந்த மினு மினுப்போடு ஆன்மா புறப்படுகின்றது" என்னுஞ் சுருதியில் உற்கிராந்தியும்,

யெ வைகெ சாஸ்மால்லோகா ப்ரயந்தி சந்த்ரமஸமெவ தெ முஹ்யந்தி।
(கௌஷீ. க. உ)

"இவ்வுலகத்தைவிட்டுப் போகின்றவர் சந்திரனை அடைகின்றனர்" என்னுஞ் சுருதியினால் அவனது போதலும்,

தஸ்மால்லோகாத் புநரெத்யாஸ்மை லோகாய கர்மணெ।
(பிரு. சூ. ச. சு)

"அந்த உலகத்திலிருந்து கன்மத்தின்பொருட்டு இவ்வுலகத்துக்குப் பின்னர் மீண்டு" என்னுஞ் சுருதியினால் அவனது மீளுதலும் கூறப்படுகின்றன. ஆன்மா வியாபியாயிருப்பின் அவன் வெளியேறலும் போதலும் மீளுதலும் பொருந்துமாறில்லை. (உ0)

ஆன்மா வியாபியாயிருப்பினும் சரீரத்தை விடுவதே உற்கிராந்தியாகலாம். அங்ஙனமாயினும் போதலும் மீளுதலும் இங்ஙனம் ஆகா என்று சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

ஸ்வாத்மநா சொத்தரயோஃ (உ. சூ. உக)

(உகூ) பின்னுள்ள இரண்டும் தன்னால் (முடிக்கப்படுதலினாலும்)

பின் உரைக்கப்பட்ட போதல் மீளுதல் இரண்டும் அன்றித் தெளிவு முடிக்கற்பாலனவாதலின், இந்த ஆன்மா அணு.

ஶ்ருதேஶ்ச சூத்ரம் (பிரு. சூ. சா. உஉ)

"ஆன்மா பிறவாதவன் பெரியவன்" என்னுஞ் சுருதி ஈசுரப் பிரகரணத்தில் வருதலான் அது ஆன்மாக்களைக் குறிக்காதென்று கூறுவர். உலகமுவனைத்தான் வியாபித்தலினால் அவன் கடந்துள்ளான் என்றமை மல மறைப்பு நீங்கியகாலத்து வெளிப்பட்ட சத்தி ஒளியானது வியாபித்தது என்னும் சீவன்முத்தனது விஷயமாம். ஆகலின், ஆன்மா அணுவே. (உசு)

ஆசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றனர்.

நாணுரபஹ்ரேதெ ரிதி செஞெகராயிகாராசு।

(உ. கூ. உஉ)

(உகஅ) சுருதி வேறுபடக் கூறுதலான், அவன் அணுவினன் அல்லன் எனின், அன்று; அது வேறு அதிகரணத்ததாதலின்.

(ஆக்ஷேபம்)

ஸ வா வாஷி ஶஹா நஜ சூத்ரா (பிரு. சூ. சா. உஉ)

"ஆன்மாவோ மகானும் அஜனும்" என்னுஞ் சுருதி ஆன்மா அணுவினனல்லன் என்று கூறுகின்றதெனின்,

(உத்தரம்) அன்று;

யஷ்யாநுவித்தஃ பரிவேதஸ சூத்ரா (பிரு. சூ. சா. கஉ)

"ஆன்மாவை அறிந்து தியானிப்பவன்" என்று தொடங்கிச் சிவபெருமானையுற்றுப் பேசும் அதிகரணத்தில் அச்சுருதி காணப்படலான். (உஉ)

வ்யதிரேகாநவஸ்திதேஶ்ச நாநபேக்ஷத்வாத் (உ. கூ. உகூ)

(உகக) சுவசப்தத்தினாலும் உன்மானத்தினாலும்.

வாலாzணுரேஷ ஆத்மா சேதஸா வேதிதவ்யோ யஸ்மிந்ப்ராணஃ பஞ்சதா விவேஶ (முண். கூ. க. கூ)

"எவனிடத்தில் ஐந்து பிரகாரமாய்ப் பிரவேசித்ததோ, அவ்வணுவாகிய ஆன்மா மனத்தால் அறியற்பாலன்" என்னுஞ் சுருதியில் அணு என்னும் பதம் கூறப்படலானும்,

ஶ்ராத்ர ஶப்தேப்ரஹ்மவ ரோஹிதேஷ் (சுவே. உ. அ)

"பிரமனும் மூப்போனின் நரி அனைனையும் காணப்படுவோமாக" என்னுஞ் சுருதியில் உள்ளதும் உபயமடலானும், அதில் அணு

வுக்கொப்பாகிய வஸ்துவை உதகரித்து அதன் அளவை எடுத்துக் காட்டு வதே உன்மானம். (உசூ)

ஆன்மா சிறிதாயிருந்தாற் சரீரமுழுதும் வியாபிக்கும் அனுபவவுணர் ச்சி எங்ஙனமாம் எனச் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ஈவிரோயாஸ்ஷு நவஸு (உ. சூ. உச)

(உசo) சந்தனம் போல விரோதமின்று.

சந்தனமிந்து ஒரிடத்திருப்பினும் தேகம் முழுதும் வியாபித்துச் சுகம் பிறப்பிக்கின்றது; அது போல, விரோதம் இன்று. (உச)

பின்னருஞ் சூத்திரகாரர் ஆசங்கித்து உத்தரம் இறுக்கின்றனர்.

ஈவஸ்லிதி வெலொஷ்யாதிதிசெஹாஜ்ஞாவஹரோஜ்ஞாதி ஹி (உ. சூ. உஞ)

(உசக) குறிப்பிட்ட ஓரிடமிருப்பதினாற் பொருந்தா தெனின், அங்ஙனமன்று; இதயத்திலேதான் ஆன்மாவுக் கிடம் ஒப்புக்கொள்ளப்படலான்.

(ஆக்ஷேபம்) குறிப்பிட்ட ஒரிடத்திருப்பதினாற் சந்தனம் போல எனல் பொருந்தாதெனின்,

(உத்தரம்)

ஹ்ருதிஹ்யயோ தா (பிர. சூ. சு)

"இதயத்திலே இந்த ஆன்மா உளது"

யொzயo விஜ்ஞாநமயஃ ப்ராணேஷ்வஹ்ருதயேஜ்யாஃதிஃ வ்யோஷ்ஃ (பிரு. சூ. சூ. எ)

"இவன் விஞ்ஞானமயனுய்ப் பிராணன்களுள்ளே இருதயத்து அந்தர்சோதி யாயுள்ள புருஷன்" என்று சுருதி கூறுமாறு ஆன்மாவுக்கு ஓர் ஸ்தானம் அங்கீகரிக்கப்படுதலின், அது பொருந்தாதென்பர் சிலர். (உஞ)

சூத்திரகாரர் தம்மதத்தைக் கூறுகின்றனர்.

குணாத்வா லோகவத் (உ. சூ. உசு)

(உசஉ) அல்லது ஒளியைப் போற் குணத்தினால்.

ஆன்மா சுவகுணமாகிய ஞானத்தினால் தேகம் எங்கும் வியாபித்து அநுபவிக்கின்றது; இரத்தினமானது தன் ஒளியினால் தனக்குச் சமீபித் துள்ளதையும் வியாபித்து விளக்குமாறு போலாம். ஆகலின் விரோதம் இன்று. (உசு)

ஞானத்துக்கும் ஆன்மாவுக்கும் பேதமில்லையெனச் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

வ்ருதிரெகோ ம0யவத்தயாஹி ஶ்ரு-ய்தி (உ. சூ. உள)

(உசூசு) கந்தத்திலே போலப் பேதமுளது; அங்ஙனஞ் சுருதி கூறுகின்றதன்றே.

பிருதிவி கந்தமுடையது என்பது போல, நான் அறிகின்றேன் என்றவிடத்து, ஞானம் ஆன்மாவுக்குக் குணமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. அங்ஙனம் ஞானத்துக்கும் ஆன்மாவுக்கும் பேதம் உண்டு.

ஜாநாதீ்வாய0 வ்ரூ்ஷி0।

"இந்த மனிதன் அறிகின்றனன்" என்னுஞ் சுருதியும் பேதத்தைக் காட்டுகின்றது. (உள)

வ்யதி்ரேகெஶாத் (உ. சூ. உஅ)

(உசூச) வேறுகக் கூறப்படலான்.

நஹிவிஜ்ஞாது் விஜ்ஞாதெ விபரிலொவொ வித்யதெ।

(பிரு. சு. சூ. சூ0)

"அறிஞனுக்கு அறிவு உலோபமில்லை" என்னுஞ் சுருதியினல் ஆன்மாவுக்கு வேறுக ஞானம் உபதேசிக்கப்படுகின்றது. இங்ஙனம் நித்திய ஞானகுணமுடையன் ஆன்மா என்பது சித்தம். (உஅ)

ஆன்மாவுக்கு ஞானம் குணமாக உளதாமிடத்து, அவன் ஞானமாகவே கூறப்படுதல் எங்ஙனமெனச் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

குணாத்து் துகா்யவத்து் துயுவதெஶ் வ்ருத்திலாபவத் (உ. சூ. உசூ)

(உசூரு) இது அவனது விசேஷகுணமாயிருத்தலின் பிராஞ்ஞன் போல அந்தப் பெயர் (கொடுக்கப்பட்டது).

ஞானகுணசாரமாயிருத்தலான் ஆன்மாவை ஞானமென்று குறிப்பதன்றி, ஞானமாத்திரமாகவே யிருப்பதினலன்று. அஃதெங்ஙனமெனின், ஞானமுடையதேனும் பிராஞ்ஞனைப் (பிரமத்தைச்) "சத்தியம் ஞானம்" என்று கூறுதல் போலாம். ஆகலின், ஆன்மாவை ஞானமென்று கூறுவதாற் குற்றமில்லை. (உசூ)

பின்னரும் பொருத்தமாதல் கூறுகின்றனர்.

யாவதா்த்மபாவித்வா்ச் ச நதொஷஸ்தத்வ்-பாஸ (உ. சூ. சூ0)

(உசூசு) அது எஞ்ஞான்றும் ஆன்மாவோடு கூட உடனி

னிருத்தலின், அங்ஙனம் காணப்படலானும்; அதில் யாதும் தோஷம் இன்று.

ஞானம் ஆன்மாவோடு கூட உடனிருத்தலின், அதனை ஞானமென்று கூறுவதிறேஷமில்லை. பசு முதலியன பசுத்துவ முதலிய சொரூப சம்பந்தமாகிய குணத்தையுடைமையின், பசுமுதலாய பெயர் இடப்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆகலின், ஆன்மாவுக்குச் சொரூபத்தோடியைந்த ஞானகுண முண்மையின் ஞானம் என்னும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. (கூ0)

சுழுப்தி முதலிய அவஸ்தைகளில் இல்லாத ஞானம் ஆன்மாவோடு உடனிருப்பதாக எங்ஙனம் கூறலாம் எனச் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

வ॒ஹ்ஸ்ருதேஷ்ச (உ. கூ. கூக)

(உசஎ) பும்ஸ்துவ முதலியபோல் அதன் சத்து வெளிப்படலான்.

சுழுப்திமுதலியவைகளிலே சத்தாகிய ஞானம் வெளிப்படாதுளதாயினும், அது சாக்கிர முதலியவற்றில் வெளிப்படுதலுண்மையின், ஞானம் ஆன்மசொரூபத்தோடிசைந்துளதே. மனிதனுக்கு முக்கியமாகிய ஏழாவது தாது பால்ய தசையிற் சத்தாயுளதேனும், யௌவனத்தில் வெளிப்படுகின்றது. ஆகலின், ஞானம் ஆன்மசொரூபமாயிருத்தலாற் போதரும் தோஷம் யாதும் இன்று. (கூக)

ஆன்மா ஞாதாவாயும் அணுவாயுமிருப்பதாகப் பிரதிபாதிப்பதின் பயனைச் சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

நித்யோபலப்தி நுபலப்தி ப்ரஸங்கோ(அ)ந்யதரநியமோவா(அ)ன்யதா। (உ. கூ. கூஉ)

(உசஅ) இன்றேல் எப்போதும் அறிதலேனும், அறியாதிருத்தலேனும், அவற்றில் ஒன்று நீங்கலாக மற்றொன்றேனும் இருக்கும்.

அஃதின்றேல் ஆன்மா அறிவாயும் வியாபகமாயும் இருக்கின்றதென்னக் கொள்ளின், சங்கோசமின்மையால் நித்தியத்துவம் போல எப்போதும் அறிவுத்தோற்றம் (உபலப்தி) இருத்தல்வேண்டும். அறிவுத்தோற்றமில்லையேல் அந்தக் காரணத்தினாலே இதுவும் எப்போதும் இருத்தல்வேண்டும். ஞானம் இடையில் வந்ததென்றும் ஆன்மா சர்வவியாபகனென்றும் கொண்டால், அதிலும் அந்தத் தோஷம் எய்தும்; சர்வான்மாக்களும் சர்வவியாபகமாயிருத்தலின் ஞானத்துக்குக் காரணமாகிய மனத்தின் சம்யோக

முதலியன எங்கும் எப்போதும் சாதாரணமாயிருத்தலின். அதிர்ஷ்ட ஹேதுக்களுக்கும் அவ்வாறேயிருத்தலின், அதனலும் நியமம் இல்லை. அறிவுத்தோற்றத்துக்கும் தோற்றுமைக்கும் விரோதம் இருத்தலின், உபலப்திக் கேனும் அநுபலப்திக்கேனும் காரணங்களிருக்கும். அங்ஙனமாயின் இரண்டில் ஒன்றே உளதாகும். ஆகலின், முற் கூறியதே சமீசீனம். (சூஉ)

(கo) கர்த்திரதிகரணம்.

சுத்தூ ஸா ஜ்ஞாஷ்டூவகூஸ (உ. சூ. சுசூ)

(உசகூ) (ஆன்மா) கர்த்தா; சாஸ்திரத்துக்கு அர்த்தமுண்மையான்.

ஆன்மாவுக்கு ஞாதிருத்துவமும் அணுத்துவமும் நிரூபிக்கப்பட்டன. அவனுக்குக் கர்த்திருத்துவம் உளதா? இலதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) கூடஸ்தனகிய ஆன்மாவுக்குக் கர்த்திருத்துவம் எய்தாது. புத்தியேனும் பிரகிருதியேனும் கர்த்தாவாதல் உசிதம். அத்தியாசத்தினலே (ஆன்மா) தன்மாட்டு ஆரோபித்துக் கர்த்தாவாகவே தோன்றுகின்றன். ஆதலிற் கர்த்திருத்துவம் ஆன்மாவுக்குப் பொருந்தாதெனின்,

(சித்தாந்தம்) ஆன்மாவே கர்த்தா, சாஸ்திரத்துக்கு அர்த்தமுண்மையின். இன்றேல் இது செய்க, இது செய்யற்க என்று விதிக்கும் சாஸ்திரம் வியர்த்தமாகும். (சூசூ)

உவாஷ நாஷ்டிஹாஸ்ரோவஷ்டோஷ்ட (உ. சூ. சுச)

(உஙo) அவனுக்கு எடுத்தலும் அலைதலும் கூறப்படலானும்.

வனவஷ்டிவெஷ வனகாஸ்ரூணாஸ்ரூயஹீக்ஷ்வாஷ்வஸ்ரீரே யயாகூஷo வரிவத்தூக்ஷத (பிரு. ச. க. கஅ)

"இங்ஙனம் இவன் இந்தப் பிராணன்களை எடுத்துக்கொண்டு சுவசரீரத்தில் இஷ்டம்போல் அலைகின்றன்" எனச் சுருதியானது ஆன்மா எடுத்தலும் அலைதலும் செய்வதாகக் கூறுதலான், இவன் கர்த்தாவே. (சூச)

புத்தியும் பிரகிருதியுமே கர்த்தாவாகுமென்றவிடத்துப் புத்திகர்த்தாவாதலைத் தூஷிக்கின்றார்.

வ்யவஷ்டோஷ்ட ஸ்தியாயாஷ்டவஷ்டிஷ்டக்ஷ்டாவிவயஷ்டக்ஷ்டயஃ|

(உ. சூ. சுஙி).

(உடுக) கிரியையைப்பற்றிக் கூறப்படுதலான்; இன்றேல் வேறுவிதமாய்க் கூறப்பட்டிருக்கும்.

விஜா நo யஜo கநுதெ (தைத். உ. டு. க)

"விஞ்ஞானம் யாகத்தைச் செய்கின்றது" என்றற்றொடக்கத்தவற்றினுல் ஆன்மாவே யாகாதியிற் கர்த்தாவாகக் கூறப்படுகின்றுனதலின், ஆன்மாவே கர்த்தா.

(ஆக்ஷேபம்) விஞ்ஞானம் (ஆன்மா) என்றது புத்தியையேயன்றி ஆன்மாவைக் குறித்ததன்று எனின்,

(உத்தரம்) அங்ஙனமன்று. அவ்வாறுயின் விஞ்ஞானத்தினுல் என வேறுபிரகாரமாய்க் குறிக்கப்பட்டிருக்கும்;

கஷோ வாணா நாo விஜாநேந விஜா நாதீய|
(பிரு. சு. க. கள)

"இந்தப் பிராணன்களுடைய விஞ்ஞானத்தை விஞ்ஞானத்தினுல் எடுத்து" என மற்றோர் சுருதியில் இந்த விஞ்ஞானசப்தம் புத்தியைக் குறிக்குமிடத்து (மூன்றும் வேற்றுமை) கருவிப்பொருளிற் குறிக்கப்பட்டதாய்க் காணப்படலான். ஆகலின், புத்தி கருவிப்பொருளாயிருத்தலாற் கர்த்தாவன்று. (சுடு)

பிரகிருதி கர்த்தா என்பதைச் சூத்திரகாரர் தூஷிக்கின்றுர்.

உவலப்திவதியதீ (உ. சூ. சுசு)

(உடுஉ) அறிவுத்தோற்றம் போல நியமமின்று.

மேலே வாதிக்கப்பட்ட உபலப்தியிற் போல, பிரகிருதியைக் கர்த்தாவாகக் கொள்ளின், அது சர்வசாதாரணமாதலால் முற் கூறிய அறிவுத் தோற்றத்தின் அநியமம் போற் பயனிலும் அநியமம் நேரும். (சுசு)

ஸாத்விவயு-யாத் (உ. சூ. சுஎ)

(உடுசு) (போக்திருத்துவ) சத்தி வேறுபடலான்.

பிரகிருதி கர்த்தாவாயின், கர்த்தாவே போக்தாவாகவேண்டுதலின் அந்தப் பிரகிருதியே போக்தாவாகுக; பின் ஆன்மாவின் போக்திருத்துவ சத்தி வேறுபாடுபற்றி ஹானி அடையும். (சுஎ)

வசோ யுஹாவாத் (உ. சூ. சுஅ)

(உடுச) தியானவின்மை நேருமாதலானும்.

இன்னும் பிரகிருதி கர்த்தாவாயின், நான் பிரகிருதிக்கு வேருயிருக்கின்றேன் என்னும் தியானத்துக்கு அபாவம் நேருமாதலினுலும், ஆன்மாவே கர்த்தா. (சுஅ)

யஶா வ தக்ஷோஶயா (உ. கூ. கூசு)

(உருடு) தச்சன் போல அவன் இருவகையாயும்.

ஆன்மா கர்த்தாவாயின், தச்சன் சுவகாரியத்தில் எவ்வாறே அவ்வாறே, விரும்பும்போது செய்தும் விரும்பாதபோது செய்யாதொழிந்தும் போதலாகிய வியவஸ்தை நேரும்.

(ஆக்ஷேபம்) விருப்பமும் புத்திக்குரியதாதலான் அவ்வியவஸ்தை வராதெனின்,

(சமாதானம்) அன்று; இச்சை சேதனத்தின் தருமம். அதுபற்றி ஆன்மாவுக்கே கர்த்திருத்துவமன்றிப் புத்திக்கேனும் பிரகிருதிக்கேனும் இல்லை என்பது நிர்ணயம். (கூசு)

(கக) பராயத்தாதிகரணம்.

வராத்து கஶ்ருதேஃ (உ. கூ. சஅ)

(உருசு) ஆயின் பரத்திலிருந்தே; அதனைச் சுருதி கூறுதலான்.

அறிதலும் செய்தலும் ஆன்மாவுக்கே பிரதிபாதிக்கப்பட்டன. அந்தக் கர்த்திருத்துவம் தன்னிடத்துளதா? சிவபெருமானிடத்துளதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அது ஆன்மாவிலே எய்துகின்றது. இன்றேல் நன்மை தீமைகளில் ஆன்மாவைச் செலுத்திச் சிவபெருமான் பாரபக்ஷமுடையர் என்னும் தோஷத்துக்காளாவர். அதுவன்றி ஆன்மாவுடைய பிரவிருத்தி சிவபெருமான் வசத்ததாயின் ஆன்மா யாதும் செய்யாமையின், விதிநிஷேதங்கள் வியர்த்தமாகும். ஆகலின், ஆன்மாவுடைய பிரவிருத்தி ஆன்மாவைப் பற்றியதேயாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும்.

ய ஸாதா நயதீஶ்வரோ யமேதி (மத்தியந்தினசாகை)

"உள்ளிருந்து ஆன்மாவைச் செலுத்துகின்றனர்" என்னுஞ் சுருதியுண்மையால் ஆன்மாவுடைய கர்த்திருத்துவம் சிவபெருமான் வசத்ததன்றித் தன்னைப் பற்றியதன்று. (சஅ)

ஆன்மாவைச் சிவபெருமான் பிரவிருத்திப்பதால் அவர் பாரபக்ஷமுடையராவார் என்றமைக்கும் விதி நிஷேதங்கள் வியர்த்தமாகும் என்றமைக்குமாகச் சூத்திரக்காரர் கூறுவாராயினர்.

கூதவ்யதாவெகூஷ்டி விஹிதவ்ரதிஷேதாவெயர்த்யாத்.

(உ. கூ. சக)

(உருஎ) விதிநிஷேதங்களுக்கு வியர்த்தம் வாராதிருக்க (ஆன்மாச் செய்யும்) பிரயத்தனத்தை (ஈசுவரர்) அபேக்ஷிக்கின்றனர்.

ஆன்மா தன் கர்மபாகவசமாய்ச் சுவேச்சையினுலே பிரவிருத்தி நிவிர்த்திக்கு ஏதுவாகிய முயற்சி செய்கின்றன். பிரவிருத்தி நிவிர்த்திகளின் ஏதுவாகிய ஆன்மாவின் பிரயத்தனத்தை நோக்கி அவனுக்கு அனுமதி கொடுப்பது காரணமாகப் பரம்பொருளானது அவனைச் செலுத்தி நிக்கிரகானுக்கிரகங்களைச் செய்வதால், விதி நிஷேதத்தின் வியர்த்தமின்மை புலப்படுகின்றது. பாலனொருவன் மிக்க பலமுடையவனது சகாயத்தினுல் ஓர் பெரிய உத்தரத்தைத் தூக்க இயன்றவனேயாயினும், தான் பிரயத்தனஞ் செய்தவரையில் விதி நிஷேதங்களுக்கு யோக்கியனுகின்றன். இங்ஙனம் ஆன்மா சிவபெருமானுடைய சகாயங்கொண்டு பிரவிருத்தித்தாலும் தானே விதி நிஷேதங்களுக்கு யோக்கியனுகின்றன். ஆகலின் ஆன்மா தான் செய்த பிரயத்தனத்தையுற்று அபேக்ஷையுடைமையாற் கன்மங்களிலே ஆன்மாவைச் செலுத்துபவராகிய சிவபெருமான் பாரபக்ஷமுடையராகார். ஆன்மாவுக்கும் சுவாதீனப் பிரவிருத்தியுண்மையான் விதிநிஷேத முதலிய வியர்த்தமாகப் போகா என்பது சித்தம். (சக)

(கஉ) அம்சாதிகரணம்.

கரொ நா நா வ்யவதெஶாஉ நயாவாவிஶாஶாதிவாதிக்யேய ஸகே|

(உ. கூ. சஉ)

(உருஅ) ஆன்மா (பிரமத்தின்) அம்சம், வேருய்க் கூறப்படலான்; சில சாகையினர் வேறு பிரகாரமாயும் வலஞர் துஷ்டர் முதலாயினோர் தன்மையை அத்தியயனஞ் செய்கின்றனர்.

ஆன்மா நித்தியன், அறிஞன், அணு, கர்த்தா, சிவனுர் சகாயத்தை அபேக்ஷிக்கும் பிரவிருத்தியுடையன் என்று மேலே நிரூபிக்கப்பட்டது.

ஈண்டு ஆன்மா சிவபெருமானு? இன்றேல் அவர் அம்சமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஆன்மா சிவபெருமானே; ஒரு ஆகாயம் கடமுதலிய வற்றின் உபாதியினுல் நாநாப்பிரகாரமாய்ப் பிரிந்திருப்பதைக் காணப்

MAHAMAHOPADHYAYA

பட்டாற் போல, சிவபெருமானே அநேக உபாதிவசத்தினுற் சீவபாவம் அடைந்தாராகக் காணப்படுகின்றது. அங்ஙனம்,

சுயோ ஹ்ரஹ (பிரு. ச. டி. கசு)

"இந்த ஆன்மா பிரமம்" என்று சுருதியும் கூறுகின்றது. ஆகலின், பிரமமே அஞ்ஞானத்தினுற் சீவபாவத்தை அடைந்ததெனப் பெறப்படுகின்றதே எனின்,

(சித்தாந்தம்) சீவான்மா (பரப்பிரம) சிவபெருமானுடைய அம்சமாகிய மூர்த்தியின் ஏகதேசந்தான்.

சுநந ஜீவநாத்மநா வரவிஸ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி।
(சாந். சு. கூ. உ)

"இந்தச் சீவான்மாவின் உருவமாய்ப் பிரவேசித்து நான் நாமரூபத்தை வகுப்பேன்"

ய ஸ்தமீ திஷ்டந் (மத்தியந்தினசாகை)

"எவர் ஆன்மாவில் இருக்கின்றனரோ"

வ்யஹரத்தாநo வைஸிதாரஹ ஸேவா (சுவே. க. சு)

"ஆன்மாவையும் சேலுத்துபவரையும் வேறுக அறிந்து"

சாயாஜ்ஞ வ்ருக்ஷ்திo விஶ்வாந்யாயிநஜ்ஞ ஜெஹ்வரஷி।
(சுவே. ச. கo)

"மாயையைப் பிரகிருதி என்றும், மாயையுடையாரை மகேசுவரர் என்றும் அறிக"

தஸ்யாவயவஹ்யெத நவ்யாவ்ருo ஸவ்யதிஷ்டo ஜுமஸ் (சுவே. ச. கo)

"இவ்வுலக முழுதும் அவர் அவயவத்தினுல் வியாபிக்கப்பட்டது" என்றற் றொடக்கத்த சுருதிகளில் அவ்விரண்டுக்கும் பேதம் கூறப்படுகின்றது.

சுயோ ஹ்ரஹ (பிரு. ச. டி. கசு)

"இந்த ஆன்மா பிரமம்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியிற் பிரமமே ஜீவான்மா எனின்,

(உத்தரம்) கூறுவாராயினர்.

தகவேலி (சாந். சு. அ. எ)

"அது நீயாகின்றனை"

சுயோ ஹ்ரஹ (பிரு. ச. டி. கசு)

"இந்த ஆன்மா பிரமம்" என்னுஞ் சுருதிகள் வியாபக வியாப்பியபாவமாபிருத்தலின், அவ்விரண்டுக்கும் அநன்னியத்துவம் கூறின. பின்னும்,

ஸ்வஸ்தாஸ்மா ஸ்வஸ்தாஸ்மா ஸ்ருஷ்டை கிதவாஃ (அதர்வணம்)

"வக்ஷஸ்ப் பிரமம், தாசர்கள் பிரமம், துஷ்டர் பிரமம்" என்றற்றொடக்கத் தவற்றுற் பிரம்மத்தினின்று (அகன்னியத்துவத்தை) வேறுறுமையை அத்தி யுனஞ் செய்கின்றனர். தீயினல் வியாபிக்கப்பட்ட காட்ட முதலியவற் றைத் தீயென்று கூறுவது போல, பிரமத்தின் அம்சமாயினும் ஆன்மா அதனல் (பிரமத்தினல்) வியாபிக்கப்பட்டமையான் அப்பிரம சப்தத்தினற் கூறப்படுவது யுக்தமாம். அங்ஙனமாயினும் அக்கினி காட்டம் இரண்டுக் கும் பேதமுண்டே. ஆகலின் ஆன்மா பிரமத்தின் அம்சமாய் அந்தச் சொரூபமுடையனுகப் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றன். பிரமந்தானே அஞ்ஞா னத்தினற் சீவான்மாவாகின்றதெனக் கொளின், அது அநேக சுருதிகளுக்கு விரோதமாதன் முதலிய தோஷங்களுக்குட்படுதலை நீக்கக்கூடாமையாயிருக் கின்றது. (சஉ)

ஜ்ஞோவணாச்ச (உ. சூ. சஙு)

(உநிகூ) மந்திரமுண்மையாலும்.

வாஜொஸனேயி ஸ்வா ஹ்யேதாஹி (தைத். ஆரணி. சூ. கஉ. சூச)

"அவருடைய பாதம் எல்லா உயிர்களுமாம்" என்னும் இம்மந்திரத்தினு லும் ஆன்மா பிரமத்தின் அம்சமே.

சாயாஹ்ய ப்ரக்ருதிர் விஜ்ஞாயிநஹ்ய ஜெஹ்வரோ தஸ்யாவயவ ஹ்யேதெந வ்யாப்தம் ஸவ-ஜ்ஜிஃ ஜகது (சுவே. ச. கo)

"மாயையைப் பிரகிருதி என்றும், மாயையுடையாரை மகேசுவரர் என்றும் அறிக; இந்த உலகமெல்லாம் அவரது அவயவத்தினுல் வியாபிக்கப்பட் டது" என்னுஞ் சுருதியானது மாயையைக் காரணம் என்றும், அந்த விசிட்டமுடையார் சிவபெருமான் என்றும், உலகமுழுமையும் அவரது அவயவம் என்றும் புலப்படுத்துகின்றது. ஆகலின், மாயையுடைய சிவ பெருமானது அவயவ லேசமே (ஆன்மா). (சஙு)

கூவி ஹ்யய-ஜ்ஜெத (உ. சூ. சஜ)

(உசுo) மேலும் ஸ்மிருதியிற் கூறப்படுகின்றது.

ஸ்ருதா தஸ்யாஷ்டமீ மூர்த்தி-ஃ ஸிவஸ்ய வரமாத்மநஃ|
வ்யாப்யைகைகரமூர்த்தீ-நாo விஶ்வo தஸ்தாஜ்ஜிவாத்மகம்||

"(பிருதிவி முதலிய ஏழு) இதர மூர்த்திகளையும் வியாபித்த ஆன்மாவானது சிவபிரானுடைய எட்டாவது மூர்த்தியாகும்; ஆகலின் உலகம் சிவபிரானே" என்று ஸ்மிருதியிற் காணப்படும்இந்த வாக்கியத்தினலும் ஆன்மா சிவனு டைய ஏகதேசமூர்த்தியுமாம். (சச)

ஜ்யோதிரபஸம்பத்யாவிர்பாவ: ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே (உ. சூ. சஅ)

(உசுக) ஒளி முதலிய போல, பிரமம் இங்ஙனமன்று.

ஆன்மா பிரமத்தின் அம்சமாயினும், சிவபெருமான் அதன் ரூபத்தையேனும் அதன் சுபாவத்தையேனுமுடையரல்லர். அவர் சர்வஜ்ஞத்துவாதி குணமுடையரே. எங்ஙனம்? ஒளி முதலிய போல. எவ்வாறு ஒளியுடைய மணிமுதலியவற்றுக்கு ஒளியானது விசேஷகுணமாயும் அம்சமாயுமிருக்கின்றதோ, அவ்வாறே ஆன்மாவைச் சரீரமாகக்கொண்டமையான் ஆன்ம விசிட்டமாகிய பிரமத்துக்கு அம்சமாயுள்ளது ஆன்மா. ஆதி சப்தத்தினால் விசேஷணத்துவத்தின் முக்கியவியற்கையாகிய சாதி குண முதலியன கிரகிக்கப்படுகின்றன. விசேஷணங்கள் விசேடியத்தின் ஏகதேசமாயிருத்தல் பற்றி அம்சமாயிருப்பினும்,

ய ஆத்மநி திஷ்டந் (மத்தியந்தினசாகை)

"எவர் ஆன்மாவில் இருக்கின்றாரோ" என்றற்றொடக்கத்த சுருதி கூறிய வாறு, சொரூப பேதத்திற்கு விரோதம் எய்தாது. (சஇ)

வாயுஸ்ச அ (உ. சூ. சசு)

(உசுஉ) (அங்ஙனம்) வ்யஷ்டிருதிகளும் கூறுகின்றன.

விஜ்ஞாந தெவதெவஸ்ய விஜ்ஞேதஜ்ஞாயாயே। வாதேஷ்டம் ந ஜாநஸீ வாவம் வாயதெளஷ்வாஸ (வாயு. உத். சு: க)

"இந்தச் சரம் அசரமாகிய உலகமெல்லாம் தேவாதி தேவருடைய சரீரம்; இவ்வுண்மையைப் பசுக்கள் பாசமிருதியினால் அறியமாட்டா" என்னும் ஸ்மிருதியினால் ஆன்மா பிரமத்தின் அம்சமே. பிரமம் அதை அம்சமாயுடைமையின் சொரூபபேதமும் சித்திக்கின்றது. (சசு)

ஸ்நாஜ்ஞா வரிஹாரெள தெஹலஸ்தாயாஜ்ஜ்ஞாதிராதிவத। (உ. சூ. சன)

(உசுஊ) சோதி முதலியவற்றிற் போலச் சரீரசம்பந்த முடைமைபற்றியே விதியும் விலக்கும் (போந்தன).

சமஸ்த ஆன்மாக்களும் பிரமாம்சமாயிருப்பினும் வேதாதிகளிலே சிலர் வேதங்களைப் படிக்கலாம் என்றும், சிலர் படிக்கப்படாதென்றும் கூறப்பட்டதே எனின்,

(உத்தரம்) வைதிகருடைய ரெகத்தினும் மயானத்தினும் சம்பந்தமுடைமைபற்றி அக்கினி முதலியவற்றுக்குப் பேதங் கூறப்பட்டாற் போல, பிராமணர் முதலாமினருடைய சரீரசம்பந்தம்பற்றி (அப்பேதம்) யோர்ந்தென்று கோடலே பொருத்தம்; அது பற்றி விரோதம் இல்லை. (சன)

கூலஹதே ஸ்ஹாவ்ருதிரேகஃ (உ. சூ. சஅ)

(உசுச) (ஆன்மாக்களுக்குச்) சம்பந்தமின்மையின் வித்தியாசமில்லை.

(சூத்திரத்தில்) அசந்ததி என்றது அவ்வியாப்தி. சரீரந்தோறும் வெவ்வேறாயிருத்தலின் ஆங்காங்கே அணுத்துவமாய் வரையறுக்கப்பட்டிருத்தலானும், வியாப்தியின்மையானும், நான் பருத்தவன், நான் மெலிந்தவன், நான் சுகி, நான் துக்கி, நான் பிராம்மணன், நான் க்ஷத்திரியன் என்னும் தேகாபிமானமுடையார்க்கு ஞானம் இன்ப முதலியவெல்லாம் ஒர்விதமாயிருக்கின்றன. இதனாற் பெறப்பட்டது யாதோவெனின், தேகாபிமானிகளுக்கு வியாப்தியின்மை சமானமாதலின் வரையறுக்கப்பட்ட சாம்சாரிக ஞானசுக முதலியன ஒரே பிரகாரமாய்க் கலவாமலிருப்ப, பரப்பிரமஞான விசேஷத்தினால் தேகாபிமானம் நீங்கினவர்களாய், தங்கள் மகாவியாபகத்தினாற் பராஹம்பாவனையுடையவர்களாய முக்தான்மாக்களின் சுவாபாவிக மாகிய ஞானசுகாதிகள் நிரதிசயமாயும் நித்தியமாயும் இருத்தலின் சாம்சாரிக ஞானமுதலியவற்றினின்று இவை வேறுபடுமென்பது சித்தித்தது. (சஅ)

அஞ்ஞானத்தினாலும் உபாதியினாலும் *பிரமமே கட்டுண்டது என மேலே கூறப்பட்டதில் அவ்வியவஸ்தை நேருமென்று சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ஸூஹாஸ வஸல அ (உ. சூ. சசு)

(உசுரி) போலி நியாயமுமே.

சத்தியமாயாவது மித்தையாயாவது உபாதியினாற் கட்டுண்ட பிரமமே சீவான்மாவாக எய்திற்று என்னும் இருபக்ஷத்தினும் ஏற்படும் நியாயங்கள் போலிகளே. (சசு)

அங்ஙனமே,

---

* சாங்கியமத நிராகரணமுதற் பாஞ்சராத்திரமத நிராகரணமிறுதியாகப் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட இரண்டாம் அத்தியாயத்து இரண்டாம் பாதத்தில் மாயாவாதத்தையும் ஒருங்குகணித்து நிராகரணஞ் செய்யாது ஈண்டு அதனை வேறுக வைத்து மறுக்கப்போந்தமை மலிவாம் பிற எனின், ஆகாது; நித்தியமாயும் அழியாததாயுமுள்ள ஆன்மாவைப் பிரமமென்றேனும் மித்தையென்றேனும் மாயாவாதிகள் தங்கள் பிரமசூத்திரபாஷ்யங்களிலும் பிரமசூத்திரத்துக்கு ஆதாரமாகிய ஈசகோதி முக்கிய உபநிடதபாஷ்யங்களிலும் வழுவுறக் கூறுகின்றமையின், ஆன்மலக்கணம் விரித்துக் கூறப்போந்த இரண்டாம் அத்தியாயத்து மூன்றும் பாதத்துப் பத்தொன்பதாஞ் சூத்திரமுதல் ஐம்பத்திரண்டாஞ் சூத்திரமிறுதியாகப் போந்த சூத்திரங்களிலே அவர் கொள்கையை நிராகரித்தலே தெறியாமெனக்கொண்டு சூத்திரகாராலும் சைவபாடியகாராலும் அது வேறுக வைத்து நிராகரணஞ்செய்யப்பட்டமையின் சேர்த்து இழுக்கு யாதுமின்றாமாதலின். இந்த அம்சாதிகரண (உ. சூ. சஉ-ஆஞ்) சூத்திர பாஷ்யத்தினும் மாயாவாதம் கண்டிக்கப்பட்டமை காண்க

சுஜ்ஜூஷாதிகரணம் (உ. சூ. நிஎ)

(உசுசு) அதிர்ட்டத்தினுல் நியமமில்லாமையான்.

ஆன்மாக்கள் சத்தியமித்தியோபாதிகளினுலே தோற்றுமாயின், பிரமத்துக்கே அஞ்ஞானமும் உபாதியுமாம். ஆகலின் அவர்களாற் செய்யப்படும் கன்மபயன்களினுலும் நியமமில்லை. (நிஎ)

மேலும்,

சுஹிஸ்யாதிஷ்வபிசெவம் (உ. சூ. நிக)

(உசுஎ) சங்கற்பமுதலியவற்றினும் இங்ஙனமே.

அதிர்ஷ்டங்களுக்குக் காரணமாகிய சங்கற்பமுதலியவற்றினும் இங்ஙனமே நியமமில்லையாம். (நிக)

வதெஹாதிதி சௌஜாதஜஹ்வாஜ (உ. சூ. நிஉ)

(உசுஅ) இடத்தினுலோ எனின் அன்றும்; ஓதுங்குதலான்.

(ஆக்ஷேபம்) உபாதிசம்பந்தம்பற்றிப் பிரமத்துக்கு இடபேதம் வருதலால் வியவஸ்தை உண்டாமே யெனின்,

(உத்தரம்) அன்று; உபாதிநீங்கியபோது எல்லாவிடங்களும் பிரமத்தில் ஒடுக்குகின்றமையான். ஆகலின், சத்தியமித்தியமாயுள்ள உபாதியினல் வரையறுப்புண்ட பிரமமானது சீவான்மாவாம் என்னும் இருபகூத்தினும் நியமம் இல்லை. அதுகொண்டு பிரமத்தின் அம்சமாயுள்ள சீவான்மாவானது அதற்கு (பிரமத்துக்கு) விசேஷணமாயிருத்தலேயே முக்கியசம்பவமாயுடையதென்று கோடல் யுக்தமே. (நிஉ)

இரண்டாம் அத்தியாயத்து

நான்காம்பாதம்.

—o—

(க) பிராணேற்பத்தியதிகரணம்.

தயா வ்ராணாஃ (உ. சை. க)

(உசுக) அவ்வாறு பிராணன்கள்.

மேலே பூதங்கள் பிரமத்தினின்று உற்பத்தியாகின்றன என்றும், ஆன்மா நித்தியம் என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டது.

ஈண்டுப் பூதங்கள் போல, இந்திரியங்களும் பிரமத்தினின்று உற்பத்தியுடையனவா? என்றும், அவை ஆன்மாக்களைப் போல நித்தியமா? என்றும் விசாரிக்கப்படுகின்றது. நித்தியமாதலில் ஆன்மா எவ்வாறு பிறப்பதில்லையோ, அவ்வாறே இந்திரியங்களும் பிறப்பதில்லை; ஆன்மாவைப் போல இவைகளும் நித்தியமாம் என்று சுருதியிலுண்மையான். அங்ஙனம்,

ஸஹ உ ஸ்ம சுஷீப்ஷயா வாவதேஎஸ்ம ஸஹாஸ்ஜஹா ஹை கே தே ஷிய உதி வ்ராணா வா ஷியஃ।

(சதபதப்பிராம்மணம். சு. க.க)

"அசத்தே முதற்கண் இருந்தது; அசத்து என்றது எது என்று கேட்க, அது இருடிகள் என்றார்கள்; இருடிகள் யார் என்று கேட்க, அவை பிராணன்கள் என்றார்கள்" என்னும் சுருதியினுலே பிரளய காலத்திற் பிராணன்களின் இருப்புக் கூறப்படுகின்றது. ஆகலின் பிராணன்கள் பிரமத்தினின்று உற்பத்தியாகவில்லை எனின், (க)

(சித்தாந்தம்) கூறுதும்.

தத்ப்ராக்ஸ்ருதேஃ (உ. சை. உ)

(உஎ0) அது கவுணம்; அசம்பவமாதலானும், அது முதற்கண் இருந்ததெனச் சுருதி கூறுதலானும்.

பிராணன்கள் சிருஷ்டிக்குமுன்னே இருந்திலவாக,

ஸதேவ ஸோம்யேத3 மக்ர ஆஸீத் (சாந். சு. உ. க)

"சத்துத்தானே முதற்கண் இருந்தது" எனச் சிவபெருமானையுற்றே சுருதியுளதாகலின், இருடி என்னும் மொழியும் பிராணன் என்னும் மொழியும் சிவபெருமான் மேலனவே. அவர் அநேகரல்லாமையாற் பன்மையிற் கூறி

யது கவுணம். ஆகலின் சிருட்டிக்கு முன்னர்ப் பிரமமிருந்ததன்றி, இந்திரியங்கள் இருந்தன அன்று. (உ)

சூத்திரகாரர் மற்றோர் யுக்தி கூறுகின்றனர்.

தத்து-ஸமந்வயாத் (உ. ச. கூ)

(உஎக) அதற்கு முன்னே வாக்கிருந்தமையான்.

சிவபெருமானுடைய சிருட்டிக்குப் பின்னே எல்லாம் நாமரூபமடைந்தன; சிருட்டிக்குமுன்னிருந்த பிராணசப்தம் இந்திரியங்களைக் குறிக்காது. ஆகலின், பிரமந்தான் முன்னிருந்தது. (கூ)

(உ) சப்தகத்தியதிகரணம்.

ஸப்தஸ்தே வி-ஶேஷிதத்வாச்ச (உ. ச. ச)

(உஎஉ) ஏழே நடைபெற்று விசேடிக்கப்படலானும்.

பிரமத்தின் காரியமாகச் சித்தித்த புலன்கள் எத்தனை? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஏழு. எதனால்?

யதா வஹ்நிர்விஷ்டெ ஜ்வாலாதி உநலாஸஹ ஸ்ப்ருஶ்ய நிவெஷ்டெ தாஶஹஂ வர்ஶா மதிழ (கட. சூ. கo)

"ஐம்புலன்களும், மனசோடியைந்து புத்தியும் சலியாதிருக்குங்கால் அது உயர்ந்த கதி என்று கூறப்படும்" என்னுஞ் சுருதியில் ஏழென்று அறியப்படலானும்,

ஸப்த ப்ராணாஃ ப்ரபவந்தி (முண். உ. க. அ)

"ஏழு பிராணன்கள் உண்டாகின்றன" என்னுஞ் சுருதியில் ஏழு என்பது விசேடித்துக் கூறப்பட்டமையானுமாம் எனின், (ச)

சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ஹஸ்தாதயஸ்து ஸ்திதெ(அ)தாதெ(அ)நவழி (உ. ச. இ)

(உஎஈ) (ஆன்மா) சரீரத்திருக்கும்போது கை முதலாயின உண்டு; ஆகலின், அஃதங்ஙனமன்று.

இந்திரியங்கள் ஏழுமாத்திரமன்று; ஆன்மா தேகத்துள் இருக்கும் வரையும் கைமுதலாயினவும் உபகரணங்களாயிருத்தலிற் பேதமில்லாமை பற்றி, அவைகளும் இந்திரியங்கள்.

ஶ்ருதெஶ் ச ப்ராண ஸ்ருதெஸ்தாதி (பிரு. இ. கூ. ச)

"புருஷனிடத்திலே இந்தப் பத்தும் பிராணன்கள் (இந்திரியங்கள்); மனசு (ஆன்மா) பதினொன்றுவது" என்று சுருதியும்,

ஊர்யாணி ஏவேகாதஶ (பகவற்கீதை. கஉ. சு)

"இந்திரியங்கள் பத்தும் ஒன்றுமாம்" என்று ஸ்மிருதியுங் கூறுகின்றமையின், இந்திரியங்கள் பதினொன்றும். புத்திமுதலியனவும் வேறு இந்திரியங்கள் அன்று; பின் அவை மனோவிருத்தி பேதங்களே. ஏழு என்று எண்ணிக் கூறினமையும் விசேடித்துக் கூறினமையும் பிரதானமாதல் பற்றியே. ஆகலின், இந்திரியங்கள் ஏழு அன்று; பதினொன்றேயாம். (ஞ)

(சு) பிராணணுத்துவாதிகரணம்.

சுணவஶ (உ. ச. சு)

(உஎச) (அவைகள்) அணுக்களுமாம்.

அவ்விந்திரியங்கள் வியாபகமுடையனவா? இன்றேல் அணுத்துவமுடையனவா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அவை வியாபகமுடையன; கண் முதலிய இந்திரியம் தூரத்துள்ள பொருள்களைக் கிரகணம்பண்ணுஞ் சாமர்த்தியமுண்மையால் எனின்,

(உத்தரம்) அவை அணுக்கள் எனப்படும்;

வ்யாணாம்தீராஷ்ஷ ஸவெஷ வ்யாணா சுந்தீராஷ்ஷி।

(பிரு. சூ. ச. உ)

"பிராணன் புறப்படுங்கால் எல்லாப் பிராணன்களும் கூடப் புறப்படுகின்றன" எனச் சுருதி கூறுகின்றமையான், அவைகள் வியாபகமுடையன அன்று. வியாபகமுடையவாயின் அவை புறப்பட நேராது. கண்முதலிய வற்றுக்கு வியாபகத்தினலன்றி ஒளிரூபத்தினலே தூரத்துள்ள பொருள்களைக் கவருந் திறமையும், சீக்கிரகதியினல் அணுத்துவமும் சித்திக்கின்றன். ஆகலின், இந்திரியங்கள் அணுக்களே. (சு)

(சு) சிரைஷ்டியாதிகரணம்.

ஸ்ரைஷ்ஷ (உ. ச. எ)

(உஎஞ) சிரேட்டமும்.

வ்யாணாம்தீராஷ்ஷ ஸவெஷ வ்யாணா சுந்தீராஷ்ஷி।

(பிரு. சூ. ச. உ)

"பிராணன் போகும்போது எல்லாப் பிராணன்களும் கூடப் புறப்படுகின்றன" என்னுஞ் சுருதியினாற் பிராணேந்திரியங்கள் அனைத்தினும் விசேஷமாகக் கேட்கப்படுகின்ற பஞ்சவிருத்தியையுடைய பிராணவாயு பிரமத்திலிருந்து உற்பத்தியாகின்றதா? இல்லையா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) பிராணவாயு பிறப்பதில்லை.

ஸுநீஷவாகழி (தைத். பிராம். உ. அ. கூ. எச)

"அது காற்றின்றிச் சுவாசிக்கும்" என்னும் சுருத்தத்திலே சிருட்டிக்கு முன்னும் பிராணனுடைய இயக்கம் கேட்கப்படுகின்றமையான் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். பிராணவாயுவும் பிறக்கின்றது. ஆநீத்(சுவாசித்தது) என்னும் மொழி பிராணவாயு வியாபாரத்தைக் கூறப்போந்ததன்று; அவாதம் (காற்றில்லை) என்னும் மொழி பிராணவியாபாரத்தை நிஷேதித்தலான். பின் பிரமத்தினிருப்பையே கூறுகின்றது. ஆகலின், பிராணன் அநாதிக்கண்ணதன்று.

(ஆக்ஷேபம்) பிராணவாயு உற்பத்தியுடையதாயிருப்பினும்

வாணாத்யா வாயவஃ வஹ (சாங்கியகாரிகை. உசு)

"பிராணன் முதலிய ஐந்து வாயுக்கள்" என்று வேறு தந்திரத்திற் கூறியவாறு, அது ஐம்பொறிகளின் விருத்திக்கு வேறுபாடுற்றதாயாவது

யஃ வாணஸ்வாயஃ (பிரு. டி. க. டி)

"எது பிராணனே அது வாயு" எனச் சுருதி கூறியவாறு, பூதவாயுவுக்கு வேறுபாடுற்றதாயாவது அன்று எனின், (எ)

சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

நவாயு க்ரியெ வ்யபதேஷாத் (உ. ச. அ)

(உசு) அது வாயுவும் அன்று; (இந்திரிய) விருத்தியுமன்று, வேறுகக் கூறப்படலான்.

பஞ்சவிருத்தியுள்ள இந்தப் பிராணன் வாயுவுமன்று, இந்திரியவிருத்தியுமன்று;

வாகஸ்வாஜ்ஜாயதெ வாணோ மநஸ்வெஃந்ரியாணி ச வ0 வாயு ஜ்யோதிராவஃ வ்யபிவிஸ்வஸ்ய தாரிணீ (முண். உ. க. கூ)

"பிராணன், மனம், சர்வேந்திரியம், ஆகாயம், வாயு, தேயு, அப்பு அனைத்தையுந் தாங்கும் பிருதிவி" என்னுஞ் சுருதியில் அது வேறுகக் கூறப்படலான். ஆகலின், வாய்வுக்கும் இந்திரியவிருத்திக்கும் வேறுபட்ட பிராணனே. (அ)

வாயுவினின்று வேறுயிலும்லாத மற்றோர் பூதமன்றென்று சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

அகூ-ரராதிவத்-ர தத்ஹஹ ஸ்ஷ்டராதிஷ்டஃ (உ. சா. கூ)

(உளவு) கண் முதலியன போல அது அவற்றோடு கூறப்படன்முதலிய காரணங்களால்.

வாயுவினின்று வேறுயிலும் அக்கினி முதலிய போல அது வேறோர் பூதமன்று; வாயுவே. அது சிவபெருமானைத் தனக்கு ஆதாரமாய்க்கொண்டு தேகத்தைத் தாங்கும் யோக்கியதையுடையதாகின்றது;

ஹத்-ர வஜீயஸோணா வினஹத்-ர। வாகொஷெவொ வஹ-ரயா ஜிவிஷ்டஃ (தைத். ஆரணி. கூ. கச. சஉ)

"தாங்குபவனுகிய வாயு தாங்கப்படுபவனுமாயிருந்து தாங்குகின்றான்; ஒரே தேவர் பலரூபமாயிருக்கின்றார்"

கஷேகொவி வஹ-ரஜ நந-ர ப்ரவிஷ்டஃ (தைத். ஆரணி. கூ. கச. சச)

"அநேக சரீரங்களிற் பிரவேசித்து ஒன்றுயிருக்கின்றனை"

ப்ராணா நாம ஸ்யஷிரவி ரஜொ ஒராஸாவிஷாஹகஃ।

(தைத். ஆரணி. க0. எச. கூஞ)

"உருத்திரரே! நீவிர் பிராணன்களுக்கு ஓர் கிரந்தியாயிருக்கின்றீர், அழிக்கிறவராகப் பிரவேசியாதிரும்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளுண்மையான். மேலும், இது கண் முதலியபோல, ஆன்மாவுக்கு உபகரணமாயிற்று; பிராணசம்வாத முதலியவற்றிலே கண் முதலியவற்றோடு கூடக் கூறப்படுதலானும், அக்கண் முதலியபோல ஆன்மாவுக்கு உபகாரமாகி, அவ்விந்திரியங்களுள்ளே முக்கியமாயிருத்தன் முதலியவற்றானுமாம். (கூ)

சகரணகூாத்வ நதொஷஸ்யாஹி ஏரூ-ர்யதி (உ. சா. க0)

(உளவு) கரணமில்லாமையானும் தோஷமில்லை; அங்ஙனமே சுருதியும் கூறுகின்றது.

(சூத்திரத்தில்) அகரணம் என்பது கிரியையின்மையின் மேற்று. பிராணன் ஆன்மாவுக்கு உபகாரமாகிய எத்தொழிலையும் செய்யாமைபற்றித் தோஷமில்லை. தேகேந்திரியங்கள் சிதிலமாகாமைக்குக் காரணம் வாயு என்று சுருதியே கூறுகின்றது; பிராணசம்வாதத்திலே,

யஷ்மின-ரூர்ரா ஹ்ருத ஸரீரஸ வாகிஷ்டாஸ்ரிவ ஏரூஸ்ரெத வஷ ஸ்ரேஷ்டஃ (சாந். இ. க. எ)

"எந்தப் பிராணன் உற்கிரமணஞ் செ[illegible]தால் இந்தச் சரீரமானது அதிபா வமுடைத்தாகத் தோற்றுகின்றதோ, அந்தப் பிராணன் உங்களுள்ளே சிரேட்டம்" என்று பிரஜாபதி கூறிய பின்னர், வாக்கு முதலியன ஒவ் வொன்றும் உற்கிரமணஞ் செய்தவிடத்தும் தேகத்துக்கும் இந்திரியங்களுக் கும் சிதிலமில்லாமையைக் காட்டி, பிராணன் உற்கிரமணமாகும்போதே அச்சரீரத்துக்கும் இந்திரியத்துக்கும் சிதிலம் கூறப்படலான். (கo)

வஹ்ன்யூத்ஹ் ஸிநாவயுவிர்யுத (உ. சா. கக)

(உஎகூ) அது மனம் போலப் பஞ்சவிருத்தியையுடை யதாகக் கூறப்படுகின்றது.

தொழில்வேறுபாடுபற்றி மனமொன்றே காமமுதலியவற்றாற் கூற படுவது போல, பிராணன் ஒன்றே ஐவகைத் தொழில் வேறுபாடுபற்றிப் பிராணாதி பெயரைப் பெறுகின்றது. ஆகலின், பிராணன் ஒன்றுதானே வாயுவுக்கும்இந்திரியவிருத்திக்கும் வேறுகி ஆன்மோபகாரமாயுள்ளதெனச் சித்தித்தது. (கக)

(நி) பிராணனுத்துவாதிகரணம்.

கூணாஸ (உ. சா. கஉ)

(உஅo) அணுவு (மாகலிங்).

பஞ்ச விருத்தியையுடைய இந்தப் பிராணன் இந்திரியங்கள் போல அணுவா? வியாபகமுடையதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அது அணுவன்று.

ஸஃஃ வூஷிணா ஸஃஸோ ஃரகெந ஸஃஸோ நாஹ்ரந வஸ் வாஹி ஸ்ரிஹிஸொஃஸ்கெ வூஸோz நெந்வஸவெஃண (பிரு. கூ. கூ. உஉ)

வ்ராணை வஷஃo வ்ரதிஷ்டிதி (பிர. உ. சு)
வஷஃoஹீஃo வ்ராணைநாவ்ரதிஷ்டி

"அது புழுவுக்குச் சமம், கொசுவுக்குச் சமம், யானைக்குச் சமம், மூவுலகத் துக்கும் சமம், அது அண்டமனைத்துக்கும் சமம், பிராணனில் அனைத்தும் இருத்தப்பட்டன; எதெல்லாம் பிராணனால் ஆவரிக்கப்பட்டன" என்னுஞ் சுருதியினாற் பிராணன் சர்வாதாரமாய்ச் சர்வவியாபகமாயிருக்கின்ற தெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். பிராணவாயு அணுவே;

வ்ராணஃந்ரீராஃஹo (பிரு. சு. ச. உ)

" பிராணன் புறப்படுகின்றது " [redacted] அதின் கதி கேட்கப்படலான். ஆதி தெய்விக இரணியகருப்பனுடைய சமட்டிரூபப் பிராணன் வியாபகமாயினும் வியஷ்டிரூபப் பிராணன் அங்ஙனமின்று; இது விரோதமில்லை. ஆகலின், பஞ்சவிருத்தியையுடைய பிராணன் அணுவாம். (கஉ)

(கூ) ஸ்யோதிராத்தியதிஷ்டாநாதிகரணம்.

ஜ்யோதிராத்யுயிஷ்டாநஞ் தஸ்மாந்நாஸ் வாணவகாஸ்ஸாஸ்।
(உ. சா. கஉ)

(உ அக) ஆன்மாவோடு சோதி முதலியவற்றுக்குக் (கண் முதலியவற்றில்) அதிட்டானம் உண்டு, (சிவபெருமான்) சங் கற்பத்தினால்; அங்ஙனமே சுருதி கூறுகின்றமையான்.

மேலும்,

சூதி-தூ'ஸூஷ்மஹ்ருக்வா zகஷிணீ வ்ராவிராஸ (ஐத. உ. ச)

" ஆதித்தியன் கண்ணைக் கண்களைப் பிரவேசித்தான் " என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளாற் கண்முதலியவற்றுக்கு ஆதித்தியன் முதலியன அதிஷ்டானம் எனக் கேட்கப்படுகின்றது.

வாவஜிவிவஷ வாதாஸ்ராணாந்ருஹீக்வா வ்ருஸீரே யயா காமே வஸிவத்தஸ்தித (பிரு. ச. க. கஅ)

" இவ்வாறே இந்த ஆன்மா இந்தப் பிராணன்களைக் கிரகித்துக்கொண்டு தன் சரீரத்திலே இஷ்டமாக அலைந்து திரிகின்றது " என்னுஞ் சுருதியினால் ஆன்மாவும் ரூபமுதலியவற்றைக் கிரகிக்கும்பொருட்டு அவைகளை அதிஷ்டிப் பதாகக் கூறப்படுகின்றது.

ஆன்மாவோடு கூட ஆதித்தியன் முதலியன இந்திரியங்களை அதிஷ்டிப் பது சிவபெருமான் வசத்ததாயோ? சுவதந்திரமாகவோ? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

சூதி-தூ'ஸூஷ்மஹ்ருக்வா zகஷிணீ வ்ராவிராஸ (ஐத. உ. ச)

" ஆதித்தியன் கண்ணைக் கண்களைப் பிரவேசித்தான் " என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிற் சுவாதந்திரியம் கேட்கப்படுதலின், ஆதித்தியாதி அதிஷ்டானம் பரமேசுவரர் வயத்ததன்றெனின்,

(சித்தாந்தம்) இந்திரியமுதலியவற்றிற்கு ஆதித்தியன் முதலியவற்றின் அதிஷ்டானம் சிவபெருமான் வயத்தது, எதனால்?

ய சூழி தூஉஞொ யஉயுதி (பிரு. டி. எ. சூ)
சூ தூ நஉஞொ யஉய தீ (மத்தியந்தினசாகை)

"உள்ளேயிருந்து ஆதித்தியனை இயக்குகின்றனர்", "உள்ளேயிருந்து ஆன்மாவை இயக்குகின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளாற் சிவபெருமான் சங்கற்பபூருவமாக எல்லாம் பிரவிருத்திக்கின்றன என்று கேட்கப்படலான். ஆகலின், இந்திரியங்களுக்கு மேலாகிய சூரியாதிகளுடையவும் ஆன்மாவுடையவும் அதிஷ்டானம் சிவபெருமான் வயத்ததே. (கஉ)

தவயு ஏ நி தூஞுவாஸ (உ. சூ. கச)

(உ-அஉ) அதுவும் நித்தியமாயிருத்தலின்.

அனைத்தையும் சிவபெருமான் இயக்குதல் நித்தியமே. இதனாலும் அவைகளின் அதிஷ்டானம் சிவபெருமான் சங்கற்ப வயத்ததே. (கச)

(எ) இந்திரியாதிகரணம்.

த உஜியாணி தஉவஷொஷஉநுத ஸ்ரௌஷாஸ (உ. சூ. கடு)

(உ-அஉ) சிரேஷ்டமாயதொன்றைத் தவிர்த்து மற்றவைகள் இந்திரியங்களே; அங்ஙனம் கூறப்படலான்.

ஈண்டு மேலே கூறப்பட்ட வாக்காதி இந்திரியங்கள் பிராணவிருத்திகளினின்று பின்னமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அவை முக்கியபிராணவிருத்திகளேயாம்.

த வஸ த வெஉவ வவெஷ ஈஷவஹஉவநீ (பிரு. கூ. டி. உக)

"அவையெல்லாம் இதனுடைய ரூபமாயின" என்னும் சுருதியால் அனைத்தும் பிராணசொரூபம் என்று கூறப்படுகின்றமையானும், வாக்காதிகள் வாளாவிருத்தலாகிய மரணகாலத்து உயிர் போயது எனச் சாமானியமாக வியவகரிக்கப்படுதலினானும், அதுகொண்டு இந்திரியங்கள் பிராணனுக்கு வேறன்றுமெனின்,

(சித்தாந்தம்) சொல்லுதும். முக்கியபிராணனிலும் வேறுயுள்ளனவே இந்திரியங்கள். சிரேஷ்டப் பிராணனிலும் வேறுயுள்ளன எந்தப் பிராணன்களோ அவை இந்திரியங்களாம்;

உஜியாணி உஸெகஹ (பகவற்கீதை. கஉ. டி)

"இந்திரியங்கள் பத்தும் ஒன்றும்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றிற் கண்முதலாயினவே இந்திரியங்கள் எனக் கூறப்படலான். (கடி)

ஹஉ ஸ்ரு-ஆத வெவ்ஹஷ்ணுர்யாஜ (உ. சா. கசு).

(உஅசா) பேதசுருதியுண்மையாலும் விலக்ஷணமுண்மையாலும்.

வாதஸ்ஜாயத வ்ராணோ உநஸ்வெ-ஜ்ரியாணி ச|

(முண். உ. க. கூ)

இதினின்று பிறக்கின்றன பிராணன், மனசு, எல்லா இந்திரியங்களும்'' என்னுஞ் சுருதி பிராணோற்பத்தியையும் இந்திரியோற்பத்தியையும் தனித்தனி வேறுகக் கூறுகின்றது. இந்திரியமுதலிய ஒய்ந்திருந்தவிடத்தும், பிராணவிருத்தி ஒயாதுளதாகிய விலக்ஷணமும் காணப்படுகின்றது. அதனாலும் பிராணவிருத்தியினின்று இந்திரியங்கள் வேறு. (கசு)

(அ) சம்ஞாமூர்த்திகிலுப்தியதிகரணம்.

ஸஂஜ்ஞாஉ-ஏதீ-ர் கௌவீஹ்ரு தீர்வ்ரு-த்ரு-வ-ர்த உவதெஷாஹ|

(உ. சா. கள)

(உஅநி) நாமரூபங்களின் சிருட்டியானது மூவிதமாகச் செய்யும் அவர்க்கே உரித்து; அங்ஙனம் உபதேசிக்கப்படலான்.

மேலே தத்தம் அதிதேவதைகளாகிய சதாசிவர் முதலாயினோடு ஆகாசாதி பூதங்கள் சிவபெருமானிடத்தினின்று உதித்தன என்று கூறப்பட்டது. அவைகள் இங்ஙனம் பிறந்தபோது தேவர்களுடைய நாமரூப முதலியவற்றின் சிருட்டிமுதற்காரணமாகிய அவரிடத்திருந்து பிறந்ததா? இன்றேல் மற்றொன்றினின்று பிறந்ததா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

தத்தேஜ வைக்ஷத ஏஹ-ஹ்யா0 வ்ரஜாயேய (சாந். கூ. உ. கூ)

"அந்த ஒளி நான் அநேகமாகப் பிறப்பேன் என்று சங்கற்பித்தது''

தத்வொ zஷ்ஜத (சாந். சூ. உ. கூ)

"அது ஜலத்தைச் சிருட்டித்தது'' என்னும் சுருதிப் பிரகாரம் தேஜோபிமானியாகிய உருத்திரர் சலத்தைச் சிருட்டித்து, அதிலே (தமது) வீரியத்தை விடுகின்றனர். இதிலிருந்து சத்துவகுணத்தினராகிய விஷ்ணு உதிக்கின்றனர்.

ஆவொ நாரா நரொ ஸூநூ:|

"அப்புக்கள் நாரம்;'' "நரர் உருத்திரர்'' எனச் சுருதி கூறுதலின், உருத்திரரினின்று உதித்த அப்புதத்துவத்தைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்டமையான் விஷ்ணு நாராயணர் எனப்படுவர்.

தா சூவ வெகஷஷ | தா சுஜஷவ்யஜஜ (சாந். சு. உ. ச)

"அந்த அப்புக்கள் சங்கற்பித்தன; அலை அன்னத்தை ஆக்கின" என்று சுருதி கூறுமாறு, அதற்கு அபிமானியாகிய நாராயணர் அன்னம் என்னும் பிருதிவியை உண்டாக்குகின்றனர். பிருதிவித்தத்துவரூப அண்டத்திலிருந்து இரணியகருப்பர் எழுகின்றார். அவ்வாறே,

சுணூ ஹிரண்யா மெயு வாசஜ்ர ரூ உவ்ய வீய்ஷ்ரஷ்
வ்ரயோ வாவைஹவ தத்ர ஜ்ரவ்ரா விஷ்ணு ஜாமெதா ஜாதவெ
டாம்॥

"உருத்திரர் வீரியத்தினின்று சுவர்ணமயமான அண்டமானது சமுத்திர மத்தியில் முதற்கண் உண்டாயிற்று; அதில் முதற்கண் விஷ்ணுவானவர் பிரமாவைப் போல ஞானத்தோடு பிறந்தனர்" எனவும்,

சுவ வரவ வஸஜ்ரமெள தாவரு வீய்ர்மோவ்ஜஜ்ர
சுஜ்ணமேவமெஜ்ர, வஹவஸ்ரா ந்ரர்மஸேவ்ரஜ்ர।
.தஸ்மிந் ஜமெஜ்ர வ்யர ஜ்ரவ்ரா வவ-ர்மெரசுவிதாரேஹம்।
சூவொ நாரா உதிவெ்ராதா சூவெரமெவ நரவ-ர்ரவம்।
சுய நதஜவ்ய தா யவ்ரா தூமெதா நாராயணம் வ்ய்ரதம்।
நாராயணம் வமெரரzவ்யுதாரஜ்ய்ரதாரஜ்ண வரஹவம்।
சுணுவ்யாஜ ஹ்ரிமெ மெரசுவவ்ரதீவாசமெரிதி நீ॥

(மனுஸ்மிருதி. க. அ—கக)

"அவர் (ருத்திரர்) முதற்கண்ணே அப்புவைச் சிருட்டித்து அதிற்றமது வீரியத்தை உருத்தார்; அந்த வீரியம் ஆயிரம் ஆதித்தியருக்கு ஒப்பாய சுவர்ண அண்டமாயிற்று. அந்த முட்டையிலே சர்வலோகபிதாமகராகிய பிரமர் தாமே பிறந்தார். அப்புக்கள் நர (உருத்திர) ரிடத்தினின்று உதித்தமையால், நாரம் எனப்படும். அது பிறப்பிடமாதலினால் அவர் நாராயணர் எனப்படுகின்றார். அவ்வியக்தத்துக்கு மேலானவர் நாராயணர்; அந்த அவ்வியக்தத்தினின்று அண்டத்தின் உற்பத்தி; இவ்வுலகங்களும் சப்ததீவுகளோடு கூடிய பூமியும் அண்டத்துக்குள்ளேயாம்" எனவும் மனுஸ்மிருதி கூறுகின்றது;

ரூ ரவஜஜவ் தெவவ் ரூமெவெசுமெ்ரிஃ வ்ரஜாயதெ।
தெந சுவ்ரூ ரவெவீய்ர்ம வாசுமெ்ரிதி்ரஹிரோ நா।
சுணூஹவ்ரீய்ர்ம வஹவஸ்ரகிரணைவ்ரஜ்ர।
விஷ்ணு வ்ரீராவி நாகூரா நூ ஸ்ருதெவ்ரு வெஹவாஜ்ர।
வ்ரு நநாராயணாவ்ரா நூ நியோ ஜாரீராவ்யவா மெவெள

உசிஹுரஹாஹரஹுஹ்ரு ரோஹ நாராயணம் வ்ரதி|
சுவஹ்ஸ்ஹுகூஹ்ரு ரவொ ஜ்ஜியொ ரவொ நாரஃ வ்ருகீத்தி-ஃ|
நாரஜாகசுதொ வ்ரஹுஹுரவ்ஹாகூஹ்ரு ஹிவொ உதஃ|
நாரஃவ்யாயந0 வொராதந0 ததொ நாராயணஃ வ்ரதஃ|
வ்ரஹுரவி நாராஃ-ஹ்ம முயஃஹ்தி-ஃ0 வஸாவிராசு||

"உருத்திரர் எனப்படும் தேவருடைய ரூபத்தில் மூர்த்தி உளதாகின்றது; பர மூர்த்தி அபிமானியாகிய அவரால் வீரியம் நீரிலே விடப்பட்டது; அவ்வீரி யம் ஆயிரஞ் சூரியரொளியைநிகர்த்த அண்டமாயிற்று; நேரே என் சத்தியின் வைபவத்தினால் விஷ்ணு அதனுள்ளே பிரவேசித்தார்; பின்னர் என் ஆஞ் ஞையினாலே அவர் நாராயணர் என்னும் பெயர் படைத்தார்; இங்கே நாரா யணரைப்பற்றிய சுலோகத்தை உதகரிக்கின்றார்; அப்புக்கள் சூக்கும இரசங் களாம்; இரசம் நாரம் எனப்படும்; இதிலிருந்து பிரமா பிறந்தார்; நரன் நேரே சிவன் எனப்பட்டார்; நாரம் இவருக்கு இடமாகக் கூறப்பட்டமை யின் நாராயணர் எனப்பட்டார்; மனிதருட் சிரேட்டரே! பிரமாவும் கந்த சரீ ரத்திற் பிரவேசித்தனர்" என்று புராணமுங் கூறுகின்றது. இவ்வாறே,

வெஹெந நாரஸ-ஹ்வெ வ்யாகுரொ ஹ்ஸ்தாஸ்தீ வ்ரஜாவதீ|
(தைத். பிராம். உ. சு. உ. அ)

"வேதத்தினாலே பிரஜாபதியானவர் சத்தும் அசத்துமாகிய நாமரூபங்களைப் பிறப்பித்தார்" என்னும் சுருதிக்கிசைய அண்டத்துள்ளேயுள்ள இரண்ணிய கருப்பரேனும்,

கஹ்ரூஹ்ஸ்ஹுஹ-ஹ்தீ வ்யயிவிவ்ரு ரவாஹ்ரு (தைத். ஆரணி. கூ. கஙு. சஂ)

"அப்புவிலிருந்தும் பிருதிவியின் இரசத்திலிருந்தும் (அண்டம்) பிறந்தது" என்னும் சுருதிக்கியைய நாராயணரேனும் அண்டத்துள்ளே இருக்கும் தேவர் முதலாயினோருடைய நாமரூபங்களுக்குக் கர்த்தாவாதல் அருகமா கின்றது. பிரமாண்டத்துக்கப்புறத்துள்ள சிவபெருமான் (சிருட்டி கர்த்தா) ஆகார் எனின்,

(சித்தாந்தம்) மேலே கூறிய சிருட்டிக்கிரமம் யுக்தம் அன்று; பின்னையோ,

வஸெவ்ரு வொளஜ்யெஹ ஃஜ்ர சுவஹீஹெகுவொஹ்ரிதீயஹெவெகூஹ்தி ஹ்ரஹ்ரஹ்யாரு வ்ரஜாயெயெதி தத்தெஜொ zவ்ரஜத (சாந். சு. உ. க, உ)

"சௌமிய, சத்தாம் அது முதற்கண் இருந்தது; ஒன்று தானே இரண்டாவ தற்றதாய் இருந்தது; அது நான் அனேகமாவேன் எனச் சங்கற்பித்தது; அது ஒளியைச் சிருட்டித்தது" என்றற்றொடக்கத்தச் சுருதிகளிலுலே சத்தான்

பத பஞ்சபூதகாரணமாகிய பிரமமே. இதனல் முதற்கட் சிருட்டிக்கப்பட்டது தேயு எனல் நிரசிக்கப்பட்டது.

தஐெகூத।
தஐத்தஜ வொகூத (சாந். சு. உ. சு)
தா ஆவ வொகூஹ (சாந். சு. உ. ச)

"அது சங்கற்பித்தது; அவ்வொளி சங்கற்பித்தது; அவ்வப்பு சங்கற்பித்தது" என்னும் சுருதியினல் ஆகாயமுதற் பிருதிவியீருகச் சதாசிவர்முதலிய பெயருடைய பிரமமானது முன் முன் உள்ளவற்றுக்குக் காரணமாய்ப் பின்பின்னுள்ளவற்றைப் பிறப்பிக்கின்றதெனப் பெறப்படுகின்றது.

ஹதாஹஜிரவ்ஹிவ்ஹா ஒவதா கூஐந ஜீவெநாத்துநாந வ்ரு
வீரு நாரூ ஐவெ வுராகரவாணீதி। தாஹா0 தீவ்ரு0 தீவ்ரு0
ஐஐகெகரா0 கரவாணி (சாந். சு. கூ. க, உ)

"நான் இந்தச் சீவான்மாவோடு இம்மூன்று தேவதைகளைப் பிரவேசித்து நாமரூபத்தை வகுப்பேன்; அவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றுக்கு வேன்" என்னும் சுருதியினல் தேவதைகள் மும்மூன்றுக்கும் சிவபெருமான் தாமே வாயுமுதலிய ரூபமெடுத்துத் தேயு, அப்பு, பூமி என்னும் மூப்பூதங்களையும் பிரமா விஷ்ணு உருத்திரரூப சீவான்மாக்கள் வாயிலாகப் பிரவேசித்து நாமரூபத்தைச் சிருட்டித்தனர் என்று புலப்படுகின்றது. ஆகலின், பூதங்களை மூப்பகுப்பாக்கி நான்முகப் பிரமாமுதலாயினேராகி நாமரூபமினைத்தையுஞ் சிருட்டிக்கின்றனர் எனக் கூறுவது யுக்தம். பூதங்களைமூத்திறப்படுத்தல் கேவலம் நான்முகப்பிரமாவுக்கு இயையாது. தேயு அப்பு பிருதிவி என மூத்திறப்பட்ட பூதங்களிலிருந்து அண்டம் பிறக்கின்றதன்றே. இதன்பின்,

கணா0 ஹிரண்மய0 ஶெது ஸம்ரூப0 ரூபுவ வீயு।
வ்யஶ0 ஸம்வஹதிவ தத ஐவஹா விஷ்ண ஜாதெதா ஜாத
வெதா0॥

"சமுத்திரமத்தியிற் சுவர்ண அண்டமானது உருத்திரர் வீரியத்தினின்று பிறந்தது; அங்கே விஷ்ணுவானவர் ஞானத்தோடு பிரமாவாகப்பிறந்தார்" என்னுஞ் சுருதியிற் கண்டவாறு நான்முகனர் சிருட்டி பின்னுளதாயிற்று.

(ஆக்ஷேபம்) நான்முகப்பிரமாவுக்குப் பூதங்களை முத்திறப்படுத்துவது கூடும்.

யயா வஜ்ஞ வெளஷதீரா ஹ்ரிவ்ரீ தெவதா0 வ்ரீரீஷ0 வ்ரு
வ்ரு தீவ்ரு தீவ்ரு ஐஐகெகரா ஜவதி தஐந விஜா நீஹி (சாந். சு. ச. உ)

"சௌமிய! இந்த மூன்று தேவதைகள் (பூதங்கள்) புருஷனை அண்டந்து ஒவ்வொன்றும் எங்ஙனம் மும்மூன்றுயின என என்னிடத்து அறிகுதி"

ஈறுஶிஷ்ட0 தெ3யா வியீயதெ3। ஈவ்யயꣳ ஷ்ணுவிஷ்ணோ யாத3ஸ்தே3
வ3ஸீஷ்ட0 ஹவ:தி। யொ ஶ்ரே3ஷ்ட2ꣳ நாமஸ்தி। யொ3ணிஷ்ட2ꣳ நஸ்தி।
(சாந். சூ. நி. க)

"உண்ட அன்னம் மூன்றுகப் பகுக்கப்படுகின்றது; தூலமாயது மலமாயும், நடுக்கண்ணது மாமிசமாயும், நுட்பமாயது மனசாகவும் ஆகின்றது" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியினல், அண்டசிருட்டிக்குப் பின்னர் நான்முகப் பிரமனுற் சிருட்டிக்கப்பட்ட ஆன்மாக்களுள்ளே முத்திறப்படுத்தும் வகை கூறப்படுகின்றதே எனின், (கள)

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் பின்வருமாறு அதனை ஆசங்கித்து மறுக்கின்றனர்.

ஶ்ரா0ஸாதி3 ஹெளஶ0 யயோஸ்து3 தி3ஶ்ரயொ ஸ்து (உ. சா. க அ)

(உ அசு) மாமிச முதலியன பிருதிவி சம்பந்தம்; சுருதியே மற்றிரண்டுக்குமாம்.

ஈறுஶிஷ்ட0 தெ3யா வியீயதெ3 (சாந். சூ. நி. க)

"உண்ணப்பட்ட அன்னம் மூன்றுக விதிக்கப்படுகின்றது" என்றற்றொடக்கத்த வாக்கியத்தில் அண்டத்திற் புருஷரால் உண்ணப்படும் அன்னுதிகளின் பரிணுமமே கூறப்படுகின்றதன்றி, முத்திறப்படுத்துகை கூறப்படவில்லை. இன்றேல் மலத்தினும் நுண்ணியவாய மாமிசமும் மனசும் அப்புனினலும் தேயுனினலுமே தனித்தனி ஆக்கப்பட்டனவாகும். அங்ஙனமாகுங்கால்,

ஈறுஶிஷ்ட0 தெ3யா (சாந். சூ. நி. க)

"புசித்த அன்னம் மூவகைப்படுகின்றது" என்னும் பூமியின் முத்திறப்படுகையின் தொடக்கமும்,

ஈறுஶ்ய0 ஹி ஹெளஶ்ய உந்ந0 (சாந். சூ. நி. ச)

"சௌமிய! மனம் அன்னமயமன்றே" என்றதிலே மனசுக்குச் சாற்றும் பூமி விகாரத்துவமும் விரோதமுறும். அவ்வாறே அப்பு தேயு என்னும் மற்றிரண்டின் முப்பகுப்பும் முரணும். ஆகலின், சூத்திரகாரர்

ஶ்ரா0ஸாதி3 ஹெளஶ0 யயோஸ்து3 தி3ஶ்ரயொ ஸ்து।

"மாமிசமுதலியன பிருதிவி சம்பந்தம்; மற்றிரண்டும் சுருதி கூறியவாறு அவ்வாறேயாம்" என்றார். மலம் போல மாமிசமும் மனசும் பிருதிவி சம்பந்தம். அங்ஙனம் மூத்திரம் போல இரத்தமும் பிராணனும் அப்பு சம்பந்தம். அங்ஙனம் என்புபோல மச்சையும் வாக்கும் தேயு சம்பந்தம்.

(ஆக்ஷேபம்) முன்னரே பூதங்கள் முத்திறப்படுத்தப்பட்டிருக்கு மேல் ஒவ்வொரு வஸ்துவும்மூவகைப் பூதங்களால் ஆக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். (கஅ)

மிருதிவி, அப்பு, தேயு என்பன எங்ஙனமாம் எனச் சூத்திரகாரர் கூறின்றனர்.

ஸ்வஸ்ரூபத்ரூ தத்ராத்ஸ்ருஷ்டிஃ (உ. சூ. ஙக)

(உஅஎ) விசேஷமுண்மையால் அவை அவ்வாறு, கூறப்பட்டன, கூறப்பட்டன.

அன்னதிமிருத்துண்மையாம் விசேஷத்தினால் அன்ன முதலியவற்றின் பேர்க்கு உளதாகின்றது. ஆகலின், முத்திறப்படுத்தும் சிவபெருமான் தான் முகப்பிரமாவாகிச் சமஸ்த நாமரூபங்களைச் சிருட்டித்தனர் என்பது யுக்தம். (ஙக)

மூன்றும் அத்தியாயத்து

முதலாம் பாதம்.

(க) ததந்தரபிரதிபத்தியதிகரணம்.

தடஞாவ்ருத்திவ்ருத்தேள ஸ்ஹதி ஸ்வரிஷ்டஞ்ஞ: வ்ருஹதாரண்யகே (கூ. க. க)

(உஅஅ) பிரதிநோத்தரங்களாற் (பெறப்படுமாறு) ஆன்மா மற்றோர் சரீரமெடுக்குங்காற் சூக்கும பூதங்களைத் தழுவி ஓடுகின்றது.

முதலாம் அத்தியாயத்தினற் சித்தித்த உலகமுதற்காரணம் பிரமம் என (உபநிடதங்களால்) ஒரே கருத்தாகக் கூறப்பட்டமைக்கு விரோதமாக எழுந்த ஆக்ஷேபங்களுக்குப் பரிகாரம் கடந்த அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டது.

எங்ஙனமெனின், பிரதமபாதத்திற் சாங்கியாதி தர்க்கவிரோதம் பரிகரிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பாதத்திலே பிரதானகாரணவாத முதலியவற்றுள்ளே தர்க்கவிரோதம் காட்டப்பட்டது.

மூன்றும் பாதத்திலே பூதசிருட்டியின் அவாந்தரவிரோதத்தைப் பரிகரித்துக்கொண்டு, ஆன்மா நித்தியத்துவாதி குணங்களையுடையதாக நிரூபிக்கப்பட்டது.

நான்காம் பாதத்திலே பிராணன் இந்திரியம் என்பவற்றின் சொரூபத்தையும், பிரமத்தைக்கொண்டே அவைகளுக்கு உற்பத்தி உளதாம் என்பதையுங் கூறி, மற்றெல்லாவற்றின் நாமரூபங்களின் பகுப்பு நிரூபிக்கப்பட்டது.

ஈண்டு மூன்றும் அத்தியாயத்து முதற் பாதத்திலே நித்தியத்துவமுதலாயவற்றோடு கூடிய ஆன்மா போக்குவரவு செய்தல் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

இரண்டாம் பாதத்தில் அதின் அவஸ்தாநிரூபணபூருவமாகச் சிவபெருமானது சொரூபலக்ஷணம் கூறப்படுகின்றது.

மூன்றும் பாதத்திலே (வேதத்திற் பலவிடங்களினும் கூறப்பட்ட) முக்கண்ணனைச் சிவ உபாசனையின் குணோபசங்காரம் கூறப்படுகின்றது.

நான்காம் பாதத்திலே ஆச்சிரமாதிகளின் தருமம் கூறப்படுகின்றது.

இப்போது முதலாம் அதிகரணத்திலே ஆன்மா மற்றோர் உலகத்துக்குப் போக்குவரவு செய்யுங்கால், அது மற்றோர் சரீரத்தை எடுத்தற்குச் சூக்கும பூதங்களுடன் கூடிப்போகின்றதா? இன்றேற் கூடாது போகின்றதா? என் பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஆன்மா தேகத்தைவிட்டுப் புறப்படுங்காற் சூக்குமபூ தங்களாய் எப்பபோகும் சரீரபீஜங்களைக்கொண்டு போகாது, (அவற்றை) விடுத்தே போகின்றது; பூதங்கள் சுலபமாய் யாண்டும் பெறப்படுவன வாத லானும், ஆயாசம் விருதாவாய் முடிதலினுமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். ஆன்மா மற்றோர் தேகம் எடுக்கும்பொருட் டுச் சூக்குமபூதங்களைக் கொண்டு செல்கின்றதென்பது பஞ்சாக்கினி வித் தையிற் போந்த வினவிடைகளாற் பெறப்படுகின்றது.

வைஷ யஸ்ய வஹ்ந்யாஹுராபோ வை புருஷவசஸோ ஹவனம்।
(சாந். உ. கூ. கூ)

"ஐந்தாவது ஆகுதியில் அப்புக்கள் புருஷன் என்று கூறப்படுதலை அறி வையோ" என்பது வினு.

ஐதிகாவஹ்ந்யாஹுராபோ வை புருஷவசஸோ ஹவனம்।
(சாந். உ. கூ. க)

"ஐந்தாவது ஆகுதியில் ஆகுதி செய்யப்பட்ட அப்புக்கள் புருஷன் என் னும் மொழியையுடையவாகின்றன" என்பது விடை.

இதன் பொருள் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறப்படுகின்றது. பிராம் மணனி சரீரத்துள்ள ஆன்மா ஆகுதி முதலிய பிற கருமங்களையும் புரிந்து அக்கருமபலன்களைத் துய்க்கும்பொருட்டு, இச்சரீரத்தை விடுத்துப் போகுங்கால், இச்சரீரத்துள்ள மற்றைப் பூதங்களோடியைந்த சூக்குமபூத அப்பினையே கூடி அக்கினியாகக் குறிக்கப்பட்ட * தியு (சுவர்க்க) லோகத்தை அடைந்து, அந்த அமிர்தமயமாகிய தேகாகாரமாய்ப் பரிணமித்த அப்புக் களோடு சேரப்பெற்றுத் தேவர்களுக்கு உபயோகமாகி, அவர்களோடு தானே அங்கே விசேஷ போகங்களை அனுபவித்து, பிராம்மணனி சரீரத்தைக் கொடுக்கும் எஞ்சிய கன்மத்தோடு அவ்வான்மா கன்மங்கள் செய்யும் பொருட்டு இவ்வுலகத்துக்கு வந்து அந்த அப்புக்களோடு கூடியே அக்கினி யாகக் குறிக்கப்பட்ட மேகத்தை அடைகின்றன்; பின்னர் மழைத்துளி

---

* இத்தப் பஞ்சாக்கினிவித்தை சிவஞானபோதத்து உ-ஆஞ் சூத்திரத்து கூ-ஆம் அதிகரணத்து முதலாம் வெண்பாவுரையிற் குறிக்கப்பட்டும், "துறக்கம் மேகமண்ட லம் நிலம் தந்தை தாய் என்னும் இவ்வைந்திடம் அங்கியாகவும், அவ்வவ்விடங்களி னெய்திய ஆன்மா ஆகுதியாகவும் வைத்துத் தியானித்தல்" என்று நிராவிடமாபாடி யத்தில் வரையப்பட்டுமிருக்கின்றது.

களோடு அக்கினியாகக் குறிக்கப்பட்ட பூமிக்கு வருகின்றன். அங்கிருந்து சென்முதலிய தானியங்களோடு உணவுவடிவாகி அக்கினியாகக் குறிக்கப் பட்ட புருஷசரீரத்தை அடைந்து, இந்திரியமயமாகிய அந்த அப்புக்களோடு கூடி மற்றோர் அக்கினியாகக் குறிக்கப்படும் பெண்ணை அடைகின்றன். புருஷ சரீரம் என்று கூறற்கியன்ற சரீரமாகமாறிய அப்புக்களோடு சேர்ந்து, கன் மத்துக்கியையப் பிராம்மணஜாதிசரீரமாகப்பிறக்கின்றன். இஃதெல்லாம் பின் னர் நன்கு விளக்கப்படும். ஆகலின், ஆன்மா மற்றோர் சரீரத்தை எடுக்க வேண்டுமாயின் அது சூக்குமதேகத்தோடு கூடியே போகின்றது. (க)

தந்ரூதகூவாதூ ஹியஸ்ஸாஸ (கூ. க. உ)

(உஅஉ) ஆயின், முத்திறப்படித்தும் இயற்கையும், மிகு நிப்பாடு உண்மையான்.

ஒவ்வொன்றும் முத்திறப்படுதலின், ஒவ்வொன்றும் முத்திறவியல் பினவாம். எஞ்சிய பூதங்களோடு சேர்ந்த அப்புக்களே மிகுதியாதல்பற்றி அவ்வனம் குறிக்கப்பட்டன. ஐந்தாம் ஆகுதியில் அப்புக்கள் என்றவிடத் தக் கேவலம் அப்புசப்தம் கூறப்படுகின்றமையானும் விரோதம் இல்லை.(உ)

வ்ராணஸ்ததாஸ (கூ. க. கூ)

(உகo) பிராணன் புறப்படுதலினாலும்.

வ்ராணஸ்-ஜீராஉதo வஎவ வ்ராணா கந-ஜீராஉஜி|

(பிரு. கூ. ச. உ)

"பிராணன் புறப்படும்போது அதனோடு கூட எல்லாப் பிராணன்களும் புறப்படுகின்றன" என்பதனால் ஆன்மாவோடு இந்திரியங்கள் புறப்படுத லால் இந்திரியங்களுக்குப் பற்றுக்கோடாயுள்ள சரீரகமனமும் அறியப்படு கின்றது. (கூ)

ஆகலின், ஆன்மா புறப்படும்போது சூக்குமபூதத்தோடு சேர்ந்து கொண்டே போகின்றதென்பதைச் சூத்திரகாரர் ஆசங்கித்துப் பரிகரிக்கின் றனர்.

கரூர்ஷி மதி ஸ்ரூதெரிதிசெஇ ஹாகூகூவாஸ (கூ. க. ச)

(உகக) அக்கினி முதலியவற்றை அடைகின்றவெனச் சுருதி கூறுகின்றதெனின், அன்று; அது கவுணமாதலின்.

(ஆக்ஷேபம்)

யதராவு வாஷவு ஷ்ரதவுர்தீ வாமவெவுதீ வாதo வ்ரா ணஸ்ஷுக்ராதிதுர் (பிரு. இ. உ. கஉ)

"எங்கே இந்த இறந்த மனுஷனுடைய வாக்கு அக்கினியையும், பிராணன் வாயுவையும், கண் சூரியனையும் அடைகின்றனவோ" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளில், இந்திரியங்கள் அக்கினிமுதலியவற்றை அடைதலாகக் கேட்கப்படுகின்றது. ஆகலின், ஆன்மாவோடு கூட இந்திரியங்கள் செல்லலில்லையே எனின்,

(உத்தரம்) அங்ஙனமன்று; வாக்காதி சப்தங்கள் வாக்காதி அபிமான தேவதைகளிற் கவுணமாயினமையானும்,

ஓஷயலொஷாநி வநஸ்பதிந்ஸாஂ (பிரு. நி. உ. கஉ)

"ரோமங்கள் செடிகளையும், கேசங்கள் மரங்களையும் அடைகின்றன" என்று (அங்ஙனஞ்) செல்லாத ரோம முதலியவற்றோடு கூடப்படிக்கப் படுகின்றமையானுமாம். (ஈ)

வாயுஸே ஸம்வணாதி அஹ கா வாவஹ்ருவவிதீ

(சு. க. ஆ)

(உகூஉ) முதற்கண் கூறப்படாமையான் எனின், அஃங்ஙனம் அன்று; பொருத்தமுறுதலான் அவைகளே.

(ஆக்ஷேபம்) முதற்கண்ணே சுவர்க்கலோகாக்கினியையுற்றுப் பேசுங் கால் அப்புக்கள் கேட்கப்படாமையின், அப்புக்கள் புறப்படவில்லை;

வாஆவஸ்மிந்அக்ந ஆவாஸ்ரத்தாம் ஜுஹ்வதி (சாங். இ. ச. உ)

"இந்த அக்கினியில் தேவர்கள் சிரத்தையை ஆகுதிசெய்கின்றனர்" எனச் சிரத்தையே கேட்கப்படலான் எனின்,

(உத்தரம்) அன்று. அப்புக்களே சிரத்தை என்னும் சப்தத்தினாற் கூறப்படுகின்றன. எங்ஙனம்? சிரத்தையை அப்புக்கள் என்று சொல்வதே பிற்றொடர்ச்சிக்கு இணக்கமுறுதலின்.

ஸ்ரத்தா வா ஆபஃ (தைத். பிராம். கூ. உ. ச. உஅ)

"சிரத்தையே அப்புக்கள்" என்று சுருதி சொல்வதாற் சிரத்தை என்னும் பதம் அப்புக்களுக்குப் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. (ஓ)

சூத்திரகாரர் பின்னரும் ஆக்ஷேபித்து உத்தரம் இறுக்கின்றனர்.

ஸ்ரூயதேஅபி ச ஸ்மார்தே காரணாத் வ்ருதீஷு (சு. க. சு)

(உகூக) கூறப்படாமைபற்றி (அது) அன்றும் எனின், அன்று; யஞ்ஞாதி செய்பவர் அறியப்படுதலின்.

(ஆக்ஷேபம்) சண்டி விஞ்சினைகளில் அப்புக்கள்மாத்திரம் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுற்றமுவப்பட்ட ஆன்மா குறிக்கப்படவில்லையே எனின்,

(உத்தரம்) அல்லனம் அன்று;

ஸ ய உஶீநரஸீ ஹஷ்டாவபிதேஷ்டதனித்ய॰ வாஸதே தே யஜ்ஞிஸ்ஸிவா॰ஸவஜ்ஞி யஜ்ஞோ ஹ்யாத்ரி॰ ராத்ர்யாவாஸவகூஷ்வாஸவகூஷ் ஹ்யாநீ ஷ்டகூஷ்மிணைதே ஶாவாம்ஷாநீ மெந தெவாம்வத்ஸரஸ்ஸி வரா வஜ்ஞி। ஶாவைஹ்யஃ வித்ர்யொகூ॰ வித்ர்யொகூஷ்டா கூஸாஶாகூஸாஷ்டா ஹ்ரஸ்ஸிவஸிஷ வொஸோ ராஜா தஷ்டிவா நாஸிஹ்ய॰ கம்தெவர்ஹகூஷயஜ்ஞி। தஸ்மிநீ யாவத்ஸ்வாதஸ்ஸிகூர்ஸ்யாzஸ்யெதஸ்மிவாஹ்யாந॰ வாநநிர்வதர் ஜ்ஞாயஸ்யெ தாகூஸ॰ ஶாகூஸாஷ்டாஸ்ய॰ வாயாஹர்மிகூர யஜ்ஞோ ஹவதி யஜ்ஞோ ஹ்மிகூர்யாzஹ்ர॰ ஹவதி। ஈஹ்ர॰ ஹ்மிகூர் தெவொ ஹவதி தெவொ ஹ்மிகூர் வ்ரவஷர்தி தஹ ஹ்ரீரஹியவா ஒஷதியிவ நவ்ஷதய ஸ்ரஜ்ஞோஷா ஹதி ஜாயஸ்தெ zதொ ஸ்வெ வஸ்ய ஹ்ரஜ்ஞிர்வ்ரவதாஸ॰ யொயோர்ஹ்யுஜ்ஞிர்தி யொ ரெத ஸ்ரஜ்ஞதி தஜ்ஞ்ய வஸ ஹவதி।

(சாந். நி. க. ந., ச, நி, கூ)

"யஞ்ஞமும் பிற தருமங்களும் செய்துகொண்டு கிராமத்திலே வசிக்கின்றவர்கள் தூமத்துக்குச் செல்வார்கள்; தூமத்திலிருந்து இரவுக்கும், இரவிலிருந்து அபரபக்ஷத்துக்கும், அபரபக்ஷத்திலிருந்து தக்ஷிணயனத்துக்குஞ் செல்வர்: ஆனல் அவர் வர்ஷத்தை அடைவதில்லை; தக்ஷிணயனத்திலிருந்து பிதிர்லோகத்துக்கும், பிதிர்லோகத்திலிருந்து ஆகாயத்துக்கும், ஆகாயத்திலிருந்து சந்திரனுக்கும் போகின்றனர்; அவன்தான் சோமராஜன்; அங்கே தேவர்களுக்கு அவர்கள் (சிவான்மாக்கள்) அன்னமாக, அவர்களைத் தேவர்கள் அயில்கின்றனர்; தமது கருமமெல்லாம் முடியும் வரையும் அங்கே இருந்து வந்தவழியே ஆகாயத்துக்கும், ஆகாயத்திலிருந்து வாயுவுக்குமாக மீள்கின்றனர்; பின் யஞ்ஞகாரன் வாயுவாகி, தூமமாகி, பனியாகி, முகிலாகி, மழையாகின்றன்; பின்னர்த் தானியமாயும், ஒஷதிகளாயும், மரங்களாயும், எள்ளாயும், பயறுயுமாகின்றன்; இங்கிருந்து மீள்குதல் மிகு கஷ்டத்துள்ளாகும். எதனல் எனின், எவன் அவ்வன்னத்தையுண்டு வீரியத்தை உருக்கின்றனனே அவன் போலாகின்றன் (அந்தச் சிவான்மா)" என்னும் பிற சுருதி வாக்கியங்களிலே யஞ்ஞாதி செய்தவர் சோமராஜா என்று கூறப்பட்டது. அதிர்தமயமாய விசேஷ தேகத்தோடு சுவர்க்கத்திலே நல்வினைப் பயனைத் துய்த்து, அந்நல்வினை ஒழியுங்கால் சண்டிவந்து கர்ப்பத்திலே மிடிமை இப்பர் என்று அறியப்படுகின்றமையான்,

தஸ்மி ஜைதஸ்மிஞ்ஜெள தெவாஸ்ரூஷ்டா ஜ்ஹ்ரதி தஸ்யா ஆஹு॰ தெவொ ராஜா வஸ்ஹவதி (சாந். நி. ச. உ)

"அந்த அக்கினியிலே தேவர்கள் சிரத்தையை ஆகுதிசெய்கின்றனர்; அந்த ஆகுதியிலிருந்து சோமராஜன் உதிக்கின்றான்" என்னும் வாக்கியத்தில் அந்த யஞ்ஞஞ் செய்பவர்களே சோமராஜனுக்குக் குறிக்கப்படலான். ஆகலின், வினவிடைகளினும் அப்புக்களாற் றழுவப்பட்டு அதனையே சரீரமாகக் கொண்ட "ஆன்மாவே அப்பெனக் கூறப்படுகின்றான்" என்று பெறப்படுகின்றது. அது பற்றி விரோதமில்லை. (கூ)

ஹாதோ வா நாத்ர விஜ்ஞாதாயாஹி டஸ்-யதி (கூ. க. எ)

(உக்ச) ஆன்மாவை அறியாமையின், அது கவுணமே; அங்ஙனம் சுருதி கூறுகின்றது.

(ஆக்ஷேபம்)

வஷ வொசோராஜா தத்வா நாஹுஞ்ஜெவா ஹுச்யஜ்ஜி

(சாந். இ. க0. ச)

"இவன் சோமராஜன்; அவன் தேவர்களுக்கு *அன்னம்; இவனைத் தேவர்கள் †உண்கின்றனர்" என்று சுருதி கூறியவாறு, அவன் சோமராஜனுடைய வியல்பை அடைந்தபோது அவன் தேவர்களால் உண்ணப்படுவதாகக் கூறப்படுகின்றமையான், அந்த அப்பு (என்னும் மொழி) சிவான்மாவைக் குறிக்காதெனின்,

(உத்தரம்) அவன் உண்ணப்படுகின்றான் என்று கூறினமை கவுணமே. அவன் பரமான்மாவை அறியாமையாலே தேவர்களுக்கு அறிவிக்கும் கருவியாகின்றான் என்பதே அபிப்பிராயம். அவ்வாறே,

யதாவஸ்-ஸெவ0 வஜெவா நாழி (பிரு. கூ. ச. க0)

"பசுவிருப்பது போல அவன் தேவர்களுக்காகின்றான்" என்னுஞ் சுருதியானது பரமான்மாவை அறியாதவர்கள் பசுப்போலத் தேவர்களுக்கு உபகரணமாகா நிற்கின்றனர் என்று காட்டுகின்றது. பரமான்மவித்துக்கள் சிவபெருமானுக்கு உபகரணமாகவும், அநான்மவித்துக்கள் தேவர்களுக்கு உபகரணமாகவும் ஆகின்றனர் என்றும் அறியற்பாற்று. ஆகலின், எப்பிரகாரத்தினாலேனும் ஆன்மா மற்றோர் சரீரம் எடுக்குங்காற் சூக்குமசரீரத்தோடே செல்கின்றான் என்பது சித்திக்கது. (எ)

---

* அன்னம் என்றது உபகரணமாய்ப் பிரியமாயுள்ளதின் மேற்று.

† உண்கின்றனர் என்றது தேவர்களுக்கு அவர்கள் பிரீதியாகின்றார் என்பதின் மேற்று.

(உ) கிருதாத்தியயாதிகரணம்.

கரிஷ்யதீயே zந்ரஸ்யவாதீ ஏஷ்டவ்யதிரேகோ யதிஷ்டேநவத்.

(சூ. க. அ)

(உகூறு) கருமம் முடிந்தகாலையில் ஆன்மா கன்மசேஷத்தோடு மீளுகின்றது; அங்ஙனம் அது போனபடியானும் வந்தபடியானும் எனச் சுருதி ஸ்மிருதி கூறுவதினால்.

ஆன்மா பூத சூக்கும தேகமுடையனகவே சுவர்க்கலோக முதலிய உலகங்களிலே போய்த் தேவசரீரமடைந்து சுயகன்மத்துக்குத் தகுதியாய பலங்களைத் துய்க்கின்றான் என மேலைச் சூத்திரத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டது.

இப்போது ஆன்மா அங்ஙனம் துய்த்த பின்னர் இவ்வுலகத்துக்கு வருங்கால், அவன் கன்மசேஷத்தோடு வருகின்றானா? இன்றேற் கன்மமுழுமையுந் துய்த்தபின் வருகின்றானா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) இப்போது ஆன்மா அனுசயம் எனப்படும் கன்ம சேஷமின்றிச் சுவர்க்கத்தினின்று மீளுகின்றான் என்று கூறுவதே யுக்தம். [அநு=(ஆன்மாவோடு) கூட, சேதே=இருத்தல் எனப் பொருள்பட], அநுசயம் என்பது ஆன்மாவோடு கன்மசேஷம் சார்ந்துளதென்பதே பொருள். சுவர்க்கத்திருந்திறங்கினவனுக்குக் கன்மசேஷமில்லை; ஆண்டுக் கன்மபலந் துய்க்கப்பட்டமையின்.

யாவத்ஸம்பாதமுஷித்வா zயேதமேவாத்யயம் வாநமிவதந்தே

(சாந். நி. க0, ஒ)

"கன்மம் துய்த்து முடிவுபெறும் வரையுமிருந்து, அவர்கள் (ஆன்மாக்கள்) வந்த வழியே திரும்புகின்றனர்" என்று சுருதியும் அவ்விஷயம்பற்றிக் கூறுகின்றது. சண்டுச் சம்பாதம் என்பது கன்மசமூகம். கன்மமுழுமையும் ஒழியும் வரையும் அவர்கள் சுவர்க்கத்திலிருக்கின்றனர். ஆகலின், கன்மமுழுமையும் துய்த்தபின்னர் ஆன்மா கன்மம் யாதுமின்றியே சுவர்க்கத்திலிருந்து இறங்குகின்றான் எனின்,

(சித்தாந்தம்) நல்வினை துய்த்து முடிந்து ஆன்மா மீண்டு இவ்வுலகத்துக்கு வருங்காற் சேஷகன்மத்தோடு தொடர்ந்து வருகின்றான். இது எங்ஙனம் கூறப்படுகின்றதெனின்? சுருதி ஸ்மிருதி வாயிலாய்.

த஥஧ ரமணீயசரணா அபயாதஹ ரமணீயாம் யோநிமாபத்யேரன்ப்ராஹ்மணயோநிம் வா க்ஷத்ரியயோநிம் வா வைஶ்யயோநிம் வா அத ய இஹ கபூயசரணா அபயாதஹ யதே கபூயோநிம்

யாம் யொநிஷ்வஜ்ராநீ ஸ்வயொநிம் வா வஸ்ரூயொநிம் வா அண்டஜ யொநிம் வா (சாந். நி. க0. எ)

"நல்லொழுக்கமுடையோர் பிராம்மண க்ஷத்திரிய வைசியர் முதலிய நற் பிறப்பை விரைவில் அடைகின்றார், தீயொழுக்கமுடையோர் நாய் பன்றி சண்டாளன் முதலிய தீயபிறப்பை விரைந்து அடைகின்றனர்" எனச் சுருதி யிற் கூறப்படுகின்றது.

ஜாயதே வ்ரீணுகுஷ்ணா।

"அவன் நற்கன்மத்தினற் பிறக்கின்றான்" என மிருதியினும் கூறப்படுகின் றது. இன்றேல் உடனே பிறந்த சிசுவுக்கும் தர்மா தர்மமில்லாமையான் சுக துக்காநுபவம் இல்லையாய் விடும். ஆகலின், போனவழியேயேனும் வேறு வழியேயேனும் மீளுங்காற் சேஷகன்மத்தோடே ஆன்மாக்கள் வருகின் றார்கள். அஃதாவது அவர்கள் ஆகாயமார்க்கமாக இறங்குங்கால் ஏறின வழியே வாயுவாதிகளையடைந்தும், பிதிருலோக முதலியவற்றையடையாம லும், வேறு பிரகாரமாக மீளுகின்றார் என்பது பொருள். (அ)

பின்னருஞ் சூத்திரகாரர் ஆக்ஷேபித்து மற்றோர் பிரகாரம் மறுக்கின் றனர்.

ஸரணாதி செந தத்வமுக்ஷணாயேதி சாஷ்டாஜிநி।

(சூ. க. கூ)

(உகூசு) சரணம் என்னும் மொழியினலெனின் அன்று; அது உபலக்ஷணப்பொருளென்று கார்ஷ்ணாஜிநி சொல் கின்றனர்.

(நல்லொழுக்கமுடையர்) ரமணீயசரணாஃ (தீயொழுக்கமுடையர்) கபூய சரணாஃ என்பவற்றிற் கண்ட சரண என்னும் மொழியினல் அனுசயம் எனப்படும் கன்மசேஷம் சித்திக்கவில்லை; அது ஸ்மிருதியிற் கண்ட ஒழுக் கத்தையே குறித்ததாம் எனின்,

(உத்தரம்) அன்று; சுருதியிற் கண்ட சரண என்னும் மொழி அனுச யம் எனப்படும் கன்மசேஷத்துக்காகவே உபலக்ஷணப்பொருளாயிருக்கின் றது; அத்தக் கன்மசேஷமே சுகாதிகளைச் சாதிக்கின்றமையின். (கூ)

சூநஸ்ஸேபீதி செந தத்வெக்ஷணாத் (சூ. க. க0)

(உகூஎ) (அந்த ஒழுக்கம்) வீணும் எனின், அன்று; அதனை அபேக்ஷித்திருத்தலான்.

(ஆக்ஷேபம்) அங்ஙனமாயின், ஸ்மிருதியிற் கூறப்பட்ட ஒழுக்கம்உப் யோகமின்றியும் வீணுகவும் போமே எனின்,

(உத்தரம்) அன்று;

ஸ்யாஹீநா zஸ்ஹிநி-க்ருʼ நஹ-க்ஸ்வ-க்ருʼ-க்ஸ்வ-।
யஉ நு-க்ஸ்ஸ்-தெ கூʼ-க் நதவ்ய ஹஇஹா ஹ்ஸ்வெகு।

"(காலை மாலைச்) சந்தியின்றி இருக்கும் எவனும் நித்தமும் அசுத்தன்; சகல கன்மத்துக்கும் யோக்கியனுகான்; அவன் எக்கிரியையைச் செய்யினும் அவன் அதன் பயனை அடையான்" என்று சுருதியிற் கூறப்பட்டாற் போல, நல்வினைகளனைத்தும் அதனை அபேக்ஷித்துண்மையான். இது கார்ஷ்ணஜினியின் கொள்கை. (கo)

ஸ்ஸ்ஸ்ய உஷ்ஷ்யெ ஸவெதி தஸ்ஸாஉரிஃ (கூ. க. ககக)

(உகூஅ) ஆயின் நல்வினை தீவினைகளே என்று கூறுவர் பாதரி.

(மேலே உதகரித்த சுருதியிற் கண்ட) சரணம் என்னும் மொழி (முறையே) நல்வினை தீவினைகளைக் குறித்ததென்பர் பாதரி; புண்ணிய கன்மத்தை ஆசரிக்கின்றன் எனப் பிரசித்தமாகலின். சூத்திரகாரர் கருத்தும் இதுவாம். சரணம் என்பது உபலக்ஷணையினுலன்றி நேரே நல்வினை தீவினைகளைக் குறித்ததெனப் பாதரி கூறுகின்றர். கன்மமானது ஸ்மிருதியிற் கூறப்பட்ட நல்லொழுக்கத்தை அபேக்ஷித்து நின்றது என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதே.

ஆகலின், ஆன்மா சுவர்க்கத்திருந்து மீளும்போது தான் செய்த நல்வினை தீவினையாகிய கன்மசேஷத்தோடு தொடர்ந்துவருகின்றன் என்பது சித்தித்தது. (கக)

(கூ) அநிஷ்டாதிகார்யாதிகரணம்.

கூஷ்டாதிகாரிணாமவி அஸ்ய தழி (கூ. க. கஉ)

(உகூக) நற்கன்மமுதலிய செய்யாதோர்க்கும் கூறப்பட்டது.

யஞ்ஞாதிகளாகிய பொதுத் தருமங்களைச் செய்பவர் சந்திரனை அடைதல்போல, மற்றையோரும் சந்திரனை அடைகின்றரா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அங்ஙனமாயின் யஞ்ஞாதி பொதுத் தர்மங்களைச் செய்யாதவர்க்கும் சந்திரகமனம் உண்டே;

யெ வைதெ சாஸ்மாத்தூகாத்ப்ரயந்தி உஉலோவெ தெஸலெக முஷ்ணி (கௌஷீ. க. உ)

"இவ்வுலகத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுப் போவார் எவருஞ் சந்திரனையே அடைகின்றனர்" என்னுஞ் சுருதியினால் எல்லோரும் பேதம் யாதுமின்றிச் சந்திரனை அடைகின்றனர் எனக் கேட்கப்படலான். பாவிகளுக்கு அங்கே இன்பம் இடையாவிடினும் மீண்டுவந்து சரீரம் எடுக்கும்பொருட்டும், பஞ்சமாகுதியை அடையும்பொருட்டும் சுவர்க்கத்துக்குப் போதல் அபேக்ஷிக்கப்படுகின்றது. ஆகலின், யஞ்ஞமுதலிய பொதுத் தருமங்களைச் செய்யாதோர்க்கும் சந்திரகமனமுளதாம் எனின்; (கூ)

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது.

ஸுயதெ கூநூஹியெதரெஷா ரொஹாவரொஹௌ தூதிஷூநாஷு (சூ. க. கசு)

(சூ00) ஆயின் யமலோகத்திலே அனுபவித்துப் பிறரெல்லாம் போய் மீளுகின்றனர்; சுருதி அக்கதிகளைக் காட்டலான்.

யஞ்ஞாதி பொதுத் தர்மங்களைச் செய்யாதோர்க்குச் சந்திரகமனமில்லை. ஆயின்,

வெவஷ்வதம ஸுமநஸ ஜநாநாழி (இரு. வே. க0. கச. க); (தைத். ஆரணி. சு. க. க)

"சனங்களுக்கெல்லாம் எல்லை யமன்" என்றவாறு, அவர்கள் யமலோகத்திலே கருமபலன்களைத் துய்த்துப் பின்னர்ப் (பூமிக்கு) மீளுகின்றனர். அவர்களுக்குப் போதலும் மீளுதலும் இங்ஙனமே. ஒருவன் சுவர்க்கம் போதல் போகத்தின்பொருட்டன்றே; பஞ்சமாகுதி பெறும்பொருட்டன்று; பெண்ணின் ஆகுதியானது இல்லையாக, * துரோணர் முதலாயினோர் விஷயத்திற் றோஷமேறலான். ஆகலின், பாவிகளுக்கு யமலோகப்பிராப்தி என்பது யுக்தம். (கூ)

ஸுரஸ்ய (சூ. க. கச)

(சூ0க) ஸ்மிருதியும் கூறுகின்றன.

---

*வ்யூஹவ்யூதெ வை்யூஹத்தீதெ தெ்வஷெ் விதி ஹாரணி।
கஸ்ய தெ்ரோணஸ் யஜ்ஞஸேந ஸ்ரஸ்ருஜ ஶயோநிஜ்।

(பார. ஆதிபருவம், கஎ: எ0)

"பரத்துவாஜகுமாரராகிய துரோணர் (ஐந்தாவது ஆகுதியாகிய) பெண்ணிடத்தினின்று மிகுந்த புகழ்படைத்த பிருகஸ்பதியின் அம்சத்தினின்று உற்பவித்தனர்" என்று பாரதம் கூறுகின்றது.

ஸ்ரவெ ரிவெரித வஸ்ரு யாஜி யிவ்யு ஹமவதிஜ

(விஷ்ணுபுராணம். கூ. ச. ரி)

"பகவானே, இவரெல்லாம் யமனுடைக்குட்படுகின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்த விஷயம், இந்தப் பொருள்பட, ஸ்மிருதியினும் கூறப்படுன்றது. (கச)

கவிய வஷ (கூ. க. கரி)

(கூ0உ) மேலும் ஏழு (உண்டு)

சப்த இரௌரவாதி நரகங்களையும் பாவிகளுக்கு மகாநரகங்கள் என்று கூறினர். (கரி)

கதராவி ய கஉயாவாராஷவிரோயஃ (கூ. க. கசு)

(கூ0ஊ) அங்கும் அவனது வியாபாரமுண்மையின் விரோதம் இல்லை.

சித்திரகுப்தர் முதலாயினோரால் அதிஷ்டிக்கப்பட்ட நரகங்களினும், அவரையெல்லாம் பிரேரிக்கும் யமன் அவர்களுக்கு அதிஷ்டாதாவாதலின், அவ்வியமன் வசப்பட்டவராயினர் என்பதனால் விரோதமுறுது. (கசு)

விஷ்ணுகஃணொரிதி தூ வரகூ்கவாஸ (கூ. க. கள)

(கூ0ச) வித்தையும் கன்மமுமே பிரகிருதவிஷயமாதலின்.

(ஒருவன்) வித்தை எனப்படும் உபாசனபலமாகிய பிரமத்தையேனும் கன்மபலமாகிய சந்திரனையேனும் அடைகின்றன். எங்ஙனம்?

கதூ உயஂ விஷ்யெஃ செஃஇறணைஸ்ரஜா கவ உகதூ வாஸதெ தெzஷ்டஃஷஃஹிஸஂஹவஞ்ஞி | கூய ய உஇ ஸ்ரா3 உஷ்டாவஷ் தெதஃ உதூதி்கதூவாஸதெ தெ யஷ்ஃஹிஸஂஹவஞ்ஞி|

(சாந். நி. கஂ. க, கூ)

"இதனை அறிந்தவர்களும், வனத்திலே சிரத்தையுடையராகத் தவஞ் செய்வோரும், அர்ச்சிகதியை அடைகின்றனர்; ஆயின் கிராமத்திலே யஞ்ஞாதி தருமங்களைச் செய்பவர் தூமகதி அடைகின்றனர்" என்னுஞ் சுருதியிற் கண்டவாறு பிரமத்தையும் சந்திரனையும் அடைவிப்பன முறையே வித்தையும் கன்மமுமாம் என ஆரம்பிக்கப்பட்டமையின். ஆகலின், பாவிகளுக்கு அக்கதிப் பிரசங்கமின்று. (கள)

நகதூதிய தயொவமவஞ்ஃ (கூ. க. கஅ)

(கூ0எ) மூன்றுவதாயினர் (சுவர்க்கத்துக்குப்) போவாரல்லர்; அங்ஙனஞ் சுருதி கூறுகின்றமையின்.

சரீரம் பஞ்சமாகுதி வாயிலாகப் பெறப்படவேண்டுதலான், பாவிகளுக்கும் அதுபற்றிச் சுவர்க்கலோகம் வாய்க்காது;

ஸையெதயோர் வயோ நஃ கதரேண ச நதாநீஸாதி கூஷ்ணாஸ்வ வக்ஷ்ரூஷாவதீஃநி ஹுஃதாநி ஹவஷி ஜாயஸ்வஷ்ரியஸ்வேதி தீய ஷ்ரூநo தெநாஸ்மாஃலோகாந்நயதீதி (சாந். நி. கo. அ)

"இந்த இரண்டு மார்க்கத்தில் எதிலாவது இறந்து பிறக்கும் அற்ப செந்துக்கள் இடைவிடாது மீளுவனவல்ல; அவைகளுக்கு மூன்றுவதாகிய ஸ்தான மொன்றுளது; ஆகலின், அந்த உலகம் நிறைவாதல் இல்லை" என அவர்கள் சுவர்க்கத்துக்குப் போதல் இல்லை என வெளிப்படையாகக் கூறுகின்றமையான். "மூன்றுவது தானம்" என்பது பாவிகள் மேற்று. ஆகலின், பாவிகள் சுவர்க்கத்துக்குப் போவாரல்லர். (கஅ)

ஷ்யஃதெதzவிச லொகெ (கூ. க. ககூ)

(கூoகூ) உலகத்திற் கூறப்படலானும்.

இவ்வுலகத்திலே புண்ணியகன்மமுடைய *திரௌபதி முதலாயினோர்க்குச் சரீர ஆக்கத்தின்பொருட்டு ஐந்தாவது ஆகுதி அபேக்ஷிக்கப்படவில்லை எனக் கருதப்படுகின்றது. (ககூ)

ஔஃநாஅ (கூ. க. உo)

(கூoஎ) (சுருதியிற்) காண்டலானும்.

தெஷாo வஷ்வஷாo ஹுஃதாநாo தீரணைவ ஸீஜாநி ஹவஷி ஸ்ணஜ்ஜo ஜீவஜ்ஜீஃஜ்ஜி (சாந். சு. கூ. க)

"எல்லாச் செந்துக்களுள்ளும் அண்டஜம், சீவஜம், உற்பிச்சம் என மூன்று பீஜங்களே உள" எனச் சுருதியிற் காணப்படுகின்றது. ஈண்டுச் சுவேதஜ உற்பிச்சவிஷயத்தில் அது (பஞ்சமாகுதி) அபேக்ஷிக்கப்படாமை காணப்படுகின்றது.

(ஆக்ஷேபம்) "சீவஜம் உற்பிச்சம்" என்னுஞ் சுருதியிற் சுவேதஜத்தைப்பற்றிக் கூறப்படவில்லையே எனின், (உo)

---

*கூஷாஸீஆவி வாஹுதாஸீ வெத்ஃஜ்யா ஜ்ஞஃஷ்ட்டிதா.

(பார. ஆதிபருவம், ககூக : ஸ்ச)

(திருஷ்டத்துய்மர் உதித்தபின்னர்) யஞ்ஞவேதியின் மத்தியிலிருந்து பாஞ்சாலி எனப்படும் புத்திரியும் எழுந்தாள்" என்று பாரதல் கூறுகின்றமையால், திருஷ்டத்துய்மரும் திரோபதியும் ஐந்தாவது ஆகுதியாகிய பெண்ணிடத்திருந்து உற்பத்தியாயினரல்லர் என்பது பெறப்படுகின்றது.

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் இறுக்கின்றனர்.

தரீயஸ்ஸூவஸ்ரோய ஸ்ஸஸ்ரோகஜஸ்ய (சூ. க. உக)

(சூ0அ) சுவேதஜமானது மூன்ருவதாகிய (உற்பிச்சத் தில்) அடங்கிற்று.

சுவேதஜமும் மூன்ருவதாகிய உற்பிச்ச மொழியில் அடங்கிற்று. ஆகலின், பாலிகள் சுவர்க்கத்துக்குப் போவாரல்லர் என்பது நிர்ணயிக்கப்பட்டது. (உக)

(ச) தத்சுவாபாவ்யாபத்தியதிகரணம்.

கஷ்ஷாஹவ்யாவதிஸ்வவதிதீ (சூ. க. உஉ)

(சூ0கூ) அவன் ஒத்த இயல்பை அடைகின்ருன்; அது பொருத்தமாதலின்.

சுவர்க்கத்திலே பல போகம் துய்த்தபின்னர்க் கன்மசேஷத்தோடு வருகின்றனன் என மேலே அதிகரணத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டது.

கஸ்மைதேவாஷ்டாந0 வஸ்நகிஷ்வத்ஷ்ஷெ யஸ்மைதீகூஸ ரீ கா ாாஹாய்ா0 வாய்ஸ்ஹஷ்டிகூாய்ஸ்மிோ ஹவதி யஸ்மிோ ஹஸ்மி கூாzஹ்ரு0 ஹவதி கூஹ்ரு0 ஹஸ்மிகூா மெவோ ஹவதிமெவாஹஸ்மிகூா வ்ரவஷ்டி (சாந். நி. க0. நி, சு)

"பின் அவர்கள் வந்த வழியே ஆகாயத்துக்கும், ஆகாயத்திலிருந்து வாயுவுக்குமாக மீளுகின்றனர்; பின் (யஞ்ஞஞ் செய்வோன்) வாயுவாகிப் புகையாகின்ருன்; புகையாகிப் பனியாகின்ருன்; பனியாகி மேகமாகின்ருன்; மேகமாய் வருஷிக்கின்ருன்" என்னுஞ் சுருதியில், அவன் இறங்குங்கால் ஆகாய முதலியவாதல் கூறப்படுகின்றது.

ஆன்மா ஆகாயமாகின்ருனு? இன்றேல் ஆகாயம் போலாகின்ருனு? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஆகீ (ஹஸ்மிகூா) என்னும் மொழியினல், ஆன்மா ஆகாசாதியாகவே எய்துகின்ருன் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். இறங்குங்கால் ஆன்மா ஆகாசாதியாக வரவில்லை; ஆனல் ஆகாயாதி போல வருகின்ருன்; அங்கே (அவனுக்கு) சுகதுக்காநுபவயோக்கியமின்மையின். இன்பதுன்பங்களை அடைதற்காகவே ஆன்மா அவ்வச் சரீரங்கள் எடுப்பது; ஒரு பொருளுக்கு மற்ருேர் பொருட்டன்மை ஸ்வதமாட்டாமையின். ஆகலின், இறங்குங்கால் (ஆன்மா) ஆகாயமுதலிய போல் வருகின்ருன் என நிர்ணயிக்கப்பட்டது. (கூ)

(நி) நாதிசிராதிகரணம்.

நாதிஸிரொண விஸொஷாகு (சூ. க. உசு)

(சுகo) நெடுங்காலமன்று; விசேஷமுண்மையான்.

ஈண்டு இறங்குங்கால் ஆன்மா தாமசமுறுகின்றனனோ? இன்றேல் தாமச முறவில்லையா? இன்றேல் நியமமில்லையா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

த உஹ வீரஹி யவா ஓஷயி வநஷ்பதயஷ்ஸோஷாஇ தி ஜாயதெ|
(சாந். நி. கo. சு)

"நெல்லு, யவை, ஓஷதி, வனம், திலம், உழுந்து என்பனவாயாகின்றன" என்னுஞ் சுருதியானது (ஆன்மா) மழைபெய்தபின்னர்த் தானிய முதலிய இயல்பை அடைகின்றன் எனக் கூறுகின்றது. நெல்லு யவை முதலியவை களாய் அடைதற்குமுன், (ஆன்மா) ஆகாய முதலியவற்றில் விளம்பமாயே னும், விளம்பமில்லாமலேனும் உளதாம்; இதற்கு நியமமில்லை எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். நென் முதலியவாகவாதற்குமுன் ஆன்மா ஆகாயமுதலியவற்றில் நெடுங்காலம் நிற்கிறதில்லை; எங்ஙனம்?

கதொ வெ வஸு ஒஷதிவநஸ்பதரு (சாந். நி. கo. சு)

"அதிலிருந்து தவிர்தல் மிக அரிது" என்னுஞ் சுருதியினால், நென் முதலிய வாயபின் அவ்வியல்பிலிருந்து நீங்குதல் அரிதாம் எனக் கேட்கப்படுகின் றது. ஆகலின், (ஆன்மாக்கள்) நென்முதலியவற்றிற்றமதித்தலான், பிற விடங்களிலே (அவை) விரைந்து செல்கின்றன எனப் பெறப்படுதலின், ஆகாசாதிகளில் ஆன்மா தாமசஞ் செய்யவில்லை. (உக)

(சு) அந்யாதிஷ்டிதாதிகரணம்.

கந்யாயிஷ்டிதெ வ்ரவ்வதியாவாகு (சூ. க. உசு)

(சுகக) மற்றொன்றால் (ஆன்மாவினால்) அதிஷ்டிக்கப் பட்டவிடத்து முன்போற் கூறப்பட்டமையான்.

ஈண்டு ஆன்மா தானியாதியோடு சம்பந்தமாத்திர முற்றுவருகின் றதா? இன்றேல், தானியமாய்ப் பிறக்கின்றதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அவை நென்முதலியனவாதற் பிறக்கின்றன எனக் கூறுகின்றமையின், ஆன்மா தானியமாய்ப் பிறக்கின்றதெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். மற்றை ஆன்மாக்களால் அதிஷ்டிக்கப்பட்ட தானியமுதலியவற்றில் ஆன்மா சம்பந்தமாத்திரமுறுகின்றது; ஆகாய முதலியவாயிலாக இறங்கும்போது ஆங்கு ஆன்மாவுடைய பிறப்பின் காரணத்தைச் சுருதி கூறுமையின், "பிறக்கின்றன" என்னுஞ் சுருதியின் பொருள் கவுணத்தின் பாலதாம். ஆன்மா பிராம்மணியராய்ப் பிறக்குங்கால், கல்வினையுடையார் தீவினையுடையார் என்னும் மொழிகளால் அவ்வப் பிறப்புக்களின் காரணத்தைச் சுருதி கூறுகின்றது. ஆகலின் அவன் பிராம்மணியராய் மாத்திரம் பிறக்கின்றான் எனச் சுருதி கூறுவதாற் பிற விஷயங்களிலெல்லாம் சம்பந்தமாத்திரம் என்று கோடலே நிர்ணயம். (உச)

ரூபோபதி சௌ ஸூத்ரம் (சூ. க. உடு)

(சூகஉ) அசுத்தமெனின், அன்று; சுருதி கூறுவதால்.

இறங்கும் ஆன்மா தான் முன் இயற்றிய யாகாதிகளில் அக்கினிஷோமீயாதி ஹிம்சை கலந்துளதாகலின், அசுத்த கன்மபலத்தைத் துய்க்கும் பொருட்டுத் தானியாதிரூபமாய்ப் பிறத்தல்வேண்டும் எனின்,

(உத்தரம்) அன்று;

ஹிரண்யஶ்மஶ்ரு ஸுவர்ண விபாப்மானமுத்பதி।
நவா உ வனகந்யுவை ரிஷ்யுஷி (இரு. வே. க. சசுஉ. உச)

"சுவர்ண சரீரமாய் அது மேலே சுவர்க்கத்துக்குப் போகின்றது;" "வாஸ்தவமாய் நீ சாவாயல்லை, அழிவாயல்லை" என்னுஞ் சுருதியினற் பசு ஹிம்சையானது அஹிம்சையாம். ஆகலின், இறங்கும் ஆன்மா தானியாதியாகப் பிறக்கவில்லை. (உடு)

சூத்திரகாரர் மற்றோர் பிரகாரம் விளக்குகின்றனர்.

ரேதஸ்ஸித்யோகோ ஃய (சூ. க. உசு)

(சூகசு) பின்னர் இரேதஸ் விடுபவனுடு சம்பந்தம்.

யோ யோஹ்யஸ்த்ரியை ரேத ஸிஞ்சதி தத்பூய வனவ ஜவதி।
(சாந். டி. கo. சு)

"எவனெவன் அன்னமயின்று இந்திரியத்தை விடுங்கால் அவன் (பெண்ணிடத்துப்) பின்னும் அவ்வாகிருதியாகவேயாகின்றான்" என்னுஞ் சுருதியில் இந்திரியத்தை விடுப்பவனுடு ஆன்மாவுக்குச் சம்பந்தமாத்திரமுறுதலாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆகலின், முன்னரும் நென் முதலியவற்றினும் சம்பந்த மாத்திரமே (சுருதி கருதிற்று). (உசு)

யோநி ஶரீரம் (சூ. க. உஎ)

(சூகச) யோனியிலிருந்து சரீரம்.

அவன் எப்போது யோனியை அடைகின்றானே, அப்போது சரீரமுண்டாகின்றது. ஆகலின், இதற்குமுன்னே சம்பந்த மாத்திரம் என்பது தாற்பரியம். (உஎ)

மூன்றும் அத்தியாயத்து
இரண்டாம் பாதம்.

—o—

(க) சந்தியாதிகரணம்.

ஸoயை₂ வ்₃வஷி ராஹ ஹி (கூ. உ. க)

(கூகநி) சொப்பனத்திலே சிருட்டி (சீவான்மாவினது); அங்ஙனஞ் (சுருதி) கூறுகின்றதன்றே.

மேலே ஆன்மாவுடைய போதல் மீளுதல்கள் நிரூபிக்கப்பட்டன. ஈண்டு அதன் அவஸ்தை விசாரிக்கப்படுகின்றது. சொப்பனத்திலே,

ந ததர ரயா ந ரயயொகா ந வoயாஎநா ஸவஷ்₃யராயா ந்ர யயொகா ஸ்ருஜதெ (பிரு. சு. கூ. கo)

"அங்கே இரதங்கள் இல்லை, குதிரைகள் இல்லை, பாதைகள் இல்லை, ஆயின் தானே இரதங்களையும், குதிரைகளையும், பாதைகளையும் சிருட்டிக்கின்றன்" என்பனமுதலியவற்றுற் சிருட்டி கூறப்படுகின்றது.

இந்தச் சிருட்டி ஆன்மசிருட்டியா? சிவசிருட்டியா? என்பது சந்தேகம். (பூருவபக்ஷம்) ஆன்ம சிருட்டி எனப் பெறப்படுகின்றது.

கூய வெ₃ஹாஂ வ்ரூஷரிண்₃ஸ்₃ரவந்₃ய ஸ்ரஜதெ ஸஹி கூத்₃ரா।

(பிரு. சு. கூ. கo)

"அவன் கேணி, வாவி, நதி என்பவற்றைச் சிருட்டிக்கின்றன்; அவனே கர்த்தா" எனச் சொப்பனம் காணும் ஆன்மாவையே கர்த்தாவாகச் சுருதி கூறுகின்றதன்றே. (க)

நிர்மாதாரமெஇகெ வ்ருத்யாஂ (கூ. உ. உ)

(கூகசு) புத்திரர் முதலாய (இச்சித்த பொருள்களையும்) சிருட்டிப்பவனுகவும் (சொல்வர்) சிலர்.

ய வாஷ வ்ரூவ்ஷ்ஷ ஜாகர்தி காமo காமo வ்ரூருஷொ நிர்மிணாண:।

(கட. நி. அ)

"நித்திரை செய்பவரில் விழிப்பாயிருக்கும் அந்தப் புருஷன் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இனிய காட்சியை உருவப்படுத்துகின்றன்" என்னுஞ் சுருதியினால், இச்சித்த பொருளைச் சொப்பனத்திற் சிருட்டிப்பவன் ஆன்மாவே என்று சில சாகையினர் உரைக்கின்றனர். ஈண்டுக் காமம் என்னும் மொழி புத்திரர் முதலாய விரும்பிய பொருள்களின் மேற்று;

வவ-ர்ா நாகிவாஹ்ஹ தீ வ்ராயு-ர்யவ்ஹ (கட. க. உஞ்)

"நீ விரும்பிய பொருள்களை யெல்லாம் வேண்டியபிரகாரம் கேள்" என முன்னர்க் கூறி,

ஸ்தாய-ஷீ வ-ர்தவெள தீராரூணீவ்ஹ (கட. க. உசூ)

"நூறு வருஷம் சீவிக்கும் புதல்வரையும் பௌத்திரரையும் கேள்" எனச் சுருதி விளக்கினமையின். இந்த நியாயத்தினலும் சொப்பன சிருட்டி ஆன்மாவினதே எனின், (உ).

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது.

ர்யாரீர்தஹ்ஹ கர்ஹ்ஸ்ரு-ர்ந நஹிவ்)கவ்ஹ-ர்வவ்ஹாக்ஷ்

(சூ. உ. சூ)

(சூகள) ஆனல் (அது) மாயாமாத்திரம்; (ஆன்மாவின்) சொரூபம் முற்றும் வெளிப்படாமையான்.

சொப்பனத்திலே சிருட்டிக்கப்பட்ட மாயாமாத்திரமாகிய இரதமுதலிய பொருட்சமூகம் சிவபெருமானற் சிருட்டிக்கப்பட்டதன்றி ஆன்மாவினற் சிருட்டிக்கப்பட்டதன்று. சொப்பனகாலமாத்திரத்தில் முடிவுறுவதாய் நிற்றலான், (இது) சொப்பனங் காண்போனல் அநுபவிக்கப்படுவது; ஆச்சரியமாயிருத்தல்பற்றி மாயாமாத்திரமாயிருக்கின்றதென்று கூறப்பட்டது. ஆன்மாவுக்குச் சத்திய சங்கற்பத்துவாதிகள் மறைக்கப்பட்டிருத்தல்பற்றி, அவ்வான்மாவுக்கு இரதமுதலியவற்றைச் சிருட்டிக்கும் சாமர்த்தியம் இல்லை. ஆகலின்,

வ-ர்ர-ஷொ நிஷி-ர்ரோணீ (கட. நி. அ)

"(இச்சித்த பொருள்களைச்) சிருட்டிப்பவனைக் கூறப்பட்ட புருஷன்" என்னுஞ் சுருதி விஷயம் ஆன்மாவைப் பற்றியதன்று.

தஷ்வ ஸ-ர்ஜ்ர கவ்ரஹ தஷ்வாஷ்ரத ஷ-ர்யுதெ |
தஷ்வ்ரிஸீ ஜொகாஸ்ரீதாவ்லவெ-ர் தஷ-ர்நாதெரூதி கர்ஹ்ஹ்ந||

(கட. நி. அ)

"அதுவே சுக்கிரம், அது பிரமம், அதுதான் சிவம் என்று கூறப்படுகின்றது; அதிலே எவ்வுலகமும் அடங்கின; இதற்குமேல் எவனும் போவதில்லை" என்னும் வாக்கியசேஷத்தினல், (அது) சிவபெருமானைச் சுட்டியது; ஓரே பொருளைக் காட்டலான்.

வ ஹி கதா-ர்ா (பிரு. சு. உ. க0)

"அவன் கர்த்தா" என்பதும் அச்சிவனுர் விஷயமே. ஆகலின், சொப்பன சிருட்டி சிவபெருமானது. (சூ)

சூத்திரகாரர் ஆன்மசொரூபம் வெளிப்படாமைக்குக் காரணம் கூறுவாராயினர்.

வாஹிஜ்யா நாத்ஹ் திரோஹிதம் தெதாஹ்யஸ்ய பேயவிவயுக்தயெள। (சூ. உ. ச)

(சுகஅ) ஆயின் பரத்தினது சங்கற்பத்தினுலே மறைக்கப்பட்டது; ஆதலினுலன்றே அவனுக்குப் பந்தமும் மோக்ஷமும் உளவாம்.

ஆன்மாவுக்குள்ள அநாதி அபசார பிரவாக காரணமாகப் (பரத்தினது) சிவனுடைய சங்கற்பத்தினுல் ஆன்மாவினது சத்திய சங்கற்பத்துவ முதலியன மறைக்கப்பட்டன. அந்த அபசாரத்தினுலேதான் அது வெளிப்பட்டிலது. ஆதலினுற்றன் சிவபெருமானுடைய சங்கற்பத்தினுல் அவனுக்குப் பந்தமும் மோக்ஷமும் உளவாகின்றன. அங்ஙனமே,

யதாஹ்யவெஷ வனதஸ்ஹிஜ்ஹ்யஸ்ய ஸநாதனஸ்ய ஸகிரஸ்ய ஸகியஸ்ய ஜந்துஷ்ஹ விஜ்ஞதி, சுய மொஸுயஸ்ய நிதா ஜவதி யதா ஹ்யவெஷ வனதஸ்ஹிஜ்ஹ்யாஜ்ஹாஸ்ய கர்ஸ்ய தெ, சுய தவ்ய ஜயஸ்ய ஜவதி (தைத். உ. எ. க)

"எவன் காணப்படாததாயும், சரீரமிலதாயும், கூரூணதாயும், நிலயமிலாததாயும் இருப்பதிலே பயமிலனுய்ப் பிரதிஷ்டையை அறிகின்றனே, அவன் பயமொழிந்தவனுகின்றன்; பின் அவன் அதிற் சிறிது வேற்றுமை பண்ணுவானுயின் அவனுக்குப் பயமுண்டு" எனச் சுருதியும் கூறுகின்றது. (ச)

தெஹயொநாஹாவொ ஸவி (சூ. உ. நி)

(சுகக) இன்றேல் அது தேகசம்பந்தத்தினுலுமிருக்கலாம்.

தேவர் மனிதர் முதலாயினேர் தேகாகாரமாகிய ஜடச்செயற்கையினுலே சிருட்டிகாலத்தில் ஆன்மாவுடைய சொரூபம் மறைக்கப்பட்டிருப்பினும்; பிரளயகாலத்திலே நாமரூபமாகப் பிரிக்க வியலாத சூக்குமாகாரமாகிய ஜடசம்பந்தத்தினுல் அதன் சொரூபம் மறைக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் சத்திய சங்கற்பத்துவாதிகள் மறைக்கப்பட்ட அதற்குச் சொப்பனத்திலே தாற்காலிக விசித்திரசிருட்டி சாமர்த்தியம் எய்தாது. (நி)

சூத்திரகாரர் பிறிதோர் நியாயம் கூறுகின்றனர்.

வாவிஅதஸ்ஹ ஹி ஸ்ருதெ ராஅஷ்ஹெத அ தத்வஃ (சூ. உ. ஈ)

(சுஉ0) அது (முன்னர் அறிவிக்கும்) சூசகமாயே உள்

னது சுருதி கூறுகின்றமையான்; அதிற் றேர்ந்தவர்களுஞ் சொல்கின்றனர்.

யதா கபிலஸ் கர்தவ்யஷ் ஸ்யாத் ஸுவர்ணஷ் வர்ணதி
ஸ்ரேஷ்டீ தத்ர ஜாநீயாத்ஸுநீ ஸுவ நிதர்ஸநே (சாந். நி. உ. கூ)
கய ஸுவர்ணஃ வர்ணஷ் கூஷ்ணஷ் கூஷ்ணதரஷ் வர்ணதி ஸ வஸ்ந ஹஸ்தி
(ஐதரேயஆரணியகம். கூ. உ. ச. கள)

"எப்போது காமியகருமங்களிலே ஸ்திரியைச் சொப்பனங்களிலே காண்கின்றனை, அவன் ஜாக்கிரத்திலே செல்வம் வருவதாக அறியற்பாலன்;" "பின் கரிய பற்களோடு ஓர் கரிய மனிதனைக் கண்டால் அவன் இவனைக் கொல்கின்றான்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளுண்மையின், சுபாசுபத்தைக் காட்டுவதன்றே சொப்பனம். சொப்பனத்தியாயங்களை அறிந்தோர் சொப்பனங்கள் சுபாசுபங்களைச் சூசிப்பன என்று உரைக்கின்றனர். ஆகலின், சொப்பனப் பொருள்கள் ஆன்மசிருஷ்டமன்று; (அவை) ஆன்ம சிருஷ்டமாயிருப்பின், தீமையைச் சூசிப்பிக்கும் அப்பொருள்கள் சிருட்டிக்கப்பட்டிருக்கமாட்டாவாதலின். ஆகலின், சொப்பனசிருட்டி சிவபெருமானது செய்கை எனல் யுக்தமே. (கூ)

(உ) ததபாவாதிகரணம்.

தத்ஹாவை நாடீஷ் தத்ர்ஹித ஸாதஸி ச (கூ. உ. எ)

(கூஉக) சொப்பனமின்மை (சுழுப்தி) நாடிகளினும் பரமான்மாவினுமாம்; அது கூறப்படுதலான்.

சொப்பனமின்மையே சுழுப்தி.

யஹ்ஹைதத்ஸுப்த ஸுஷஸ்ஸம்ப்ரஸந்ஸ் ஸ்வப்நம் ந விஜாநாதி
சூஷ்ம தத்ர நாடீஷ்வஸ்ஹித ஸ்வதி।
(சாந். அ. சு. ங்)

"ஒருவன் நித்திரை செய்து அமைந்தவனாய், முற்றும் ஒய்ந்தவனாய், சொப்பனம் காணாதிருக்கும்போது, அவன் அந்த நாடிகளுள்ளே உறங்குகின்றனன்."

கய யதா ஸுஷ்வை ஸ்வதி யதா நகஸ்சந ந வெதி ஹிதா
நாம நாட்யோ ஹ்ருதயாத்புரீதமபி ஸம்ப்ரதிஷ்ட
தாஸு ஸுப்தஸ்ஸ்வப்நந்ந கஞ்சந பஸ்யதி (பிருஹ. க. கக.)

"அவன் ஆழிய நித்திரை செய்து ஒன்றும் அறியாதிருக்குங்கால், இதயத்திலிருந்து சரீரமெங்கும் பரந்திருக்கும் ஹிதை எனப்படும் எழுபத்தீராயிரம் நாடிகளுக்கூடாக அவன் சலித்துச் சரீரத்திலே உறங்குகின்றான்"

யதெதத்ஸுஷுப்தோ ஸுஷுப்தி நாம ஸதா ஸௌம்ய ததோ ஸம்பந்ந: ஸ்வமபீதோ பவதி (சாந். சு. அ. க)

"ஒருவன் இங்கே நித்திரை செய்யும்போது, சௌம்ய! அவன் சத்தோடே இயைந்திருக்கின்றனன்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளினாலே ஆன்மா நாடிகளினும் சரீரத்தினும் பிரமத்தினும் நித்திரை செய்கின்றான் என்று பெறப்படுகின்றது.

இவைகளில் ஒவ்வொன்றிலா? இன்றேல் இவைகள் அனைத்தினுமா? (ஆன்மா நித்திரை செய்கின்றனன்) என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஆன்மா நித்திரை செய்தற்கு நாடிமுதலிய ஸ்தானங்களில் ஒன்று அருகமாயிருக்கின்றது; ஆகவேண்டிய நித்திரை ஒரேநோக்கமுடைமையான்.

ஜுஹோதி யஜதே।

"நெற்கொண்டு யஞ்ஞஞ் செய்வானாக"

யவேன யஜேத।

"அவன் யவைகொண்டு யஞ்ஞஞ் செய்வானாக" என்னும் வேதவிதியிற் செயற்பாலதாகிய புரோடாசப்பிரயோசனம் ஒன்றேயுண்மையின், எங்ஙனம் அவ்விரண்டில் ஒன்றே கொள்ளற்பாற்றோ, அங்ஙனம் நித்திரை என்னும் ஒரே பிரயோசனத்தைப்பற்றினமையின், ஓர்காற் சரீரத்தினும், ஓர் கால் நாடிகளினும், மற்றோர்காற் பிரமத்தினுமாக ஆன்மா நித்திரைசெய்கின்றான் எனப் பூருவபக்ஷஞ் செய்யின்,

(சித்தாந்தம்) ஆன்மா அவையனைத்தினும் ஒருங்கு நித்திரை செய்கின்றான்; எதனால்? அநேக பிரயோசனமுண்மையின். எங்ஙனமென்னின், இதயத்திருக்கும் பிரமத்தைப் போய்ச் சீவான்மாச் சேர்தற்கு நாடி ஓர் வாயில்லாம். ஆன்மா ஒரேகாலத்திற் சரீரத்திலும் பிரமத்திலும் துயிலும்; (சரீரமும் பிரமமும் முறையே) மேடையும் படுக்கையும் போல்வனவாமாதலின் விரோதமின்று; இங்ஙனம் ஆன்மா நாடிவாயிலாகப் போய்ச் சரீரத்துள்ள பிரமத்திலே துயில்கின்றான். வெவ்வேறிடமும் வெவ்வேறு பிரயோசனமுமுடைமையின், தொகுப்பே ஈண்டுக் கொள்ளப்பட்டது. (எ)

ஸதஃ ஏவாபீதோ ஏஷ்யதி (சு. உ. அ)

(கூஉஉ) ஆதலினால், அதிலிருந்து விழித்தல்....

ஸ்த ஸூமஃ் ந விஜ்ஞாத ஸுஜ்ஞாஃஹை (சாந். சு. க0. உ)

"அவர்கள் சத்திலிருந்து மீண்டுஞ் சத்திலிருந்து மீண்டேம் என்று அறியார்" என்ற சுருதி ஆன்மா பிரமத்திலிருந்து விழிக்கின்றது எனக் கூறுகின்றது. ஆகலின், அவை அபேதத்தின் தொகுப்பே ஈண்டுக் கொள்ளப்பட்டது. அவற்றில் ஒன்றைக்கொண்டால், அது எண்விதத் தோஷத்துக்குள்ளாகும். "எப்போது ஆன்மா நாடிகளிலே உறங்குகின்றானே" என்னும் (சாந். அ. சு. ங-ஆம்) வாக்கியத்தை அங்கீகரிப்பின், அப்போது சரீரத்தையும் பிரமத்தையும் பற்றிய (பிரு. ச. க. ககூ; சாந். சு. அ. க) வாக்கியங்களிற் கூறியாங்கு உறங்குகின்றான் என எய்திய பிரமாணத்தை விடுத்தலாகவும், எய்தாததும் அப்பிராமாண்ணியமுமாயுள்ளதை அங்கீகரிப்பதாகவும் முடியும்; பின்னர் "அவன் சரீரத்திலும் பிரமத்திலும் எப்போது உறங்கின்றானே" என்னும் இரு வாக்கியங்களையும் அங்கீகரிப்பின், அப்போது சரீரப்பிரம வாக்கியங்களில் முன்னர் விடுக்கப்பட்டதைப் பிரமாண்ணியமாக அங்கீகரித்தலாகவும், முன்னர் அங்கீகரித்ததை அப்பிராமாண்ணியமாக விடுத்தலாகவும் முடியுமென எய்தியதை விடுத்தலும், எய்தாததைச் சுவீகரித்தலும், விடுத்ததைச் சுவீகரித்தலும், சுவீகரித்ததை விடுதலுமாக நான்கு தோஷங்கள் விளையாநின்றன. (இத்தோஷங்கள்) சரீரம் பிரமம் என்பவற்றைப்பற்றிய வாக்கியங்களை அங்கீகரித்தலால் நேர்கின்றன. அங்ஙனம் நாடிவாக்கியத்தைக் கொள்ளுங்காலும், நான்கு தோஷங்கள் உளவாகின்றன. இங்ஙனம் எட்டுத் தோஷங்கள் பிறப்பனவாயின. ஆகலின், தொகுப்பே பொருத்தமாகுங்கால், விகற்பம்பொருத்தமில்லை. (அ)

(ஈ) கர்மானுஸ்மிருத்தியதிகரணம்.

ஸ வஸவ தூ கஃர்ம நூஜ்ஞ திஸ்ஷவியிஷ்யஃ (சூ. உ. சூ)

(ஈஉஈ) ஆனால் கர்மம், ஞாபகம், சுருதி, விதி என்பன உண்மையான், அவன்றானே.

ஸ்தா வெளஃ் தஷா ஸஂவஹோ ஸவதி (சாந். சு. அ. க)

"சௌமிய! அவன் *சத்தோடே சம்பன்னனாகின்றான்" என்னுஞ் சுருதியே இப்பொழுது ஆராயப்போந்த விஷயம்.

மேலே ஆன்மாவுடைய சுழுப்தியவஸ்தை நிரூபிக்கப்பட்டது. ஈண்டுப் பிரமத்திலே சுழுப்தி செய்தவன்றானே? இன்றேல் மற்றொருவனே? விழிக்கின்றான் என்பது சந்தேகம்.

---

*இச்சத்தின் பொருளைச் (க. க. இ-ஆம்) சூத்திரக்குறிப்பிற் காண்க.

(பூருவபக்ஷம்) பிரமத்தை அடைந்தவனுக்கு மீளுதல் உசிதமன்றுதலின், மற்றொருவனென்றே கொள்ளப்படும். நிரதிசயானந்த பிரமத்திற் சாமியமுற்ற ஆன்மாவுக்குப் பின்னர்த் துக்கமயமாகிய சம்சாரவிருத்தி பொருந்தாதன்றே. சத்தாகிய பிரமத்தை அடைந்தவன் எங்ஙனம் வெளி வருவான்? அவ்விரண்டுக்கும் பேதம் என்னே? எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். சத்தோடு சம்பன்னனாயினும், நித்திரை செய்தவனே விழித்து எழுந்திருக்கின்றான்; ஞானமில்லாமையாற் செய்த கன்மபலத்தை அவன் துய்க்கற்பாலனாதலானும், மீட்டும் முன் அனுபவித்தவற்றை நினைக்கின்றனாதலினாலும்,

த உஹ வ்யாஹ்ரா வா ஸிம்ஹொ வாவ்ருகோ வா வராஹொ வா கீடோ வா வடகமெரு வா ஏகொ வா ஸரீகோ வா யத்ர ஏவஸ்மி ந்ஜாயதே (சாந். சு. கo. உ)

"புலியாயேனும், சிங்கமாயேனும், ஓநாயாயேனும், வராகமாயேனும், புழுவாயேனும், விட்டிலாயேனும், கொசுகாயேனும், ஒலுங்காயேனும் இங்கே இந்தச் செந்துக்கள் எங்ஙனம் இருக்கின்றனவோ, அங்ஙனமே அவை மீட்டும் மீட்டும் ஆகின்றன" என ஆன்மா முன்னிருந்தவாறு மீட்டும் ஆகின்றான் என்னும் சுருதியுண்மையானும், மோக்ஷோபாயம் விதிக்கும் வாக்கியமெல்லாம் அப்பிரயோசனமாய் முடியுமாதலினாலுமாம்.

ஸ த ஸுப்தீ ந விஜ்ஞாஃ (சாந். சு. கo. உ)

"அவர்கள் சத்தினின்று மீண்டும் (சத்தை) அறிந்திலர்" என்னுஞ் சுருதி பிரமானந்தத்தின் ஞானம் இல்லை என்று கூறுதலால், முத்திதசையிலே போல ஆன்மா பிரமத்தில் இலயமுற்றானல்லன். ஆகலின், முதற்கண் நித்திரைக்குப்போந்தவனே மீண்டும் விழிக்கின்றனன் என்று கோடல் யுக்தம். (கூ)

(சா) முக்தாதிகரணம்.

ஸம்பத்யாவிர்பாவஃ ஸ்வேந ஶப்தாத் (சு. உ. கo)

(கூஉசு) மூர்ச்சித்தபோது பரிசேடத்தினால், அது அரை (மரணம்) ஆகின்றது.

ஓர் புருஷன் மூர்ச்சித்தான் என்னும் வியவகாரமுண்மையான், மூர்ச்சை எனப்படும் ஓர் அவஸ்தை அனுபவிக்கப்படுகின்றது. இந்த அவஸ்தை சுழுப்திமுதலியவற்றினின்று வேறுபடுதா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஜாக்கிரசொப்பன சுழுப்திக்கு வேறுஞ் ஓர் அவஸ்தை உளதாம் என் அறியப்படாமையான், மூர்ச்சை என்பது சாக்கிரமுதலிய வற்றுள் அடங்கியதாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. மூர்ச்சையடைந்த புருஷனுடைய அவஸ்தை அரை மரணத்துக்குச் சமம்; பரிசேடத்தினுற் சுழுப்திமுதலிய மற்றினின்று வேறுபட்டுள்ளது. பிரபஞ்சஞானமில்லாமையான் சாக்கிரசொப் பனங்களில் அடங்கியதில்லை. சுழுப்திகாலத்தில்மூகம் பிரசன்னமாயிருத் தன் முதலிய இலக்ஷணத்தினுலும், மூர்ச்சையிலே அது விகாரமூறுதலாம் இலக்ஷணத்தினுலுமாகப் போந்த பேதத்தினுற் சுழுப்திக்கு வேறுபட்ட மூர்ச்சை. (கo)

(நி) உபயலிங்காதிகரணம்.

ந ஸ்தா நதொ உ வி வரவெ்யாலயமிமு0 ஸவ-த்ரஹி

(கூ. உ. கக)

(நூஉநி) இடத்தைப்பற்றியும் பரத்துக்குத் தோஷப்பிர சங்கமில்லை; யாண்டும் உபயலிங்கமுண்மையான்.

மேலை அதிகரணங்களிலே துவம்பதார்த்த ஆன்மாவுடைய ஸ்வரூப தர்மமும், போதல் மீடல்களும், அவஸ்தா விசேஷங்களும் நிரூபணஞ் செய் யப்பட்டன. அதன் பின்னர்த் தத்பதார்த்தமாகிய சிவபெருமானுடைய சொரூபதர்மமுதலாயின நிரூபிக்கப்படுகின்றன.

வொதராஉதரo வாவிஸ்தி்ஸ்ராதரo ஸ்வ்யாவிஸ்ரு।

(அதர்வசிரசு)

"அவர் உள்ளினுள்ளேப் பிரவேசித்தனர்; திக்கின் உள்ளேப் பிரவேசித்தனர்"

யஃ வ்ருயிவ்யாக்ஷ்டீ (பிரு. நி. எ. கூ)

"எவர் பூமியிலுள்ளார்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே, சிவபெருமான் யாண்டும் வியாபித்துப் பிரவேசித்து நிற்கின்றமை கேட்கப்படுகின்றது.

எல்லா அவஸ்தைகளினும் சர்வாந்தரியாமியாயிருக்குங்கால் அவர் பல வகைப் பரிசரோதாஷத்துக்கு ஆளாவாரா? அன்றா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) தோஷத்துக்கு ஆளாவார். அங்ஙனமே,

கஸ்ஞ்ஞஃநண்ண ஹ்ருவ்ய (பிரு. நி. அ. அ)

"ஸ்தூலமிலரும், அணுவிலரும், குறுக்கமிலருமாயுளர்"

நிஷ்கூo நிஷ்ரியo ஸாஜ்ஞo நிரவத்யo நிரஞ்ஜநஃ (சுவே. சு. கசு)

"நிஷ்களரும், நிஷ்கிரியரும், சாந்தரும், பாவமிலரும், நிரஞ்சனரு மாயுளர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளானும் சிவபெருமானுக்கு அவ்வியல்பினதாகிய ரூபமில்லை என்று கூறப்படுகின்றது. அப்படிப்பட்ட பரிசதோஷம் எய்தி விடுமோ என்னும் பயத்தினுற்றான்,

வஷ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய ஸுஹ (தைத். உ. க)

"சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரமம்" என அவருக்கு அபரிச்சின்னமாகிய சத்தியஞானமாத்திரசொரூபங் கூறப்படுகின்றது. பிரகிருதி விகாரசம்பந்த முடையரே எனின், அவரும் ஆன்மாவைப் போலச் சமஸ்தவிகாரதோஷங் களுக்கும் ஆஸ்பதமாய் விடுவரெனின்,

(சித்தாந்தம்) அன்று. அவஸ்தைகள் அனேத்தினும் சர்வாந்தரியாமி யாய் இருப்பினும் சிவபெருமானுக்கு எவ்வித தோஷமும் பற்றாது. எங்ங னமெனின்,

வஷ ரூத்ர ஸுஹ்ருவாஸ்ய விஜரோ விம்ருத்யு விஹொகொ விஜிவத்ஸா ஸுவிவாஹஸ்ய காமஸ்ய ஹ்ருஷ்டாகூஷ்ட (சாந். அ. க. நி)

"பாவமில்லாததும், ஜரையிலாததும், மரணமில்லாததும், துக்கமில்லாததும், பசியில்லாததும், தாகமில்லாததும், சத்தியகாமசத்தியசங்கற்பத்துவமுடை யதுமாயது (பரம) ஆன்மா"

ஸுவர்ணகர்ப்பவயுநாதிரவிணீயாந்ஸுணாராரயம்।
வஷ்டிலொகஸ்ய நிர்மாதா ஸர்வேஸ்வரஸிவோஸ்துணம்॥

"எல்லையில்லாத ரமணீய குணங்களுக்கு ஆசிரயராயும், சமஸ்தலோகத்தை யும் படைப்பவராயும், பசுபாசங்களுக்கு விலக்ஷணமாயுமுள்ளார்" என் றற்றொடக்கத்த வாக்கியங்களிற் சமஸ்த தோஷகளங்கமில்லாமையும், நிரதி சய மங்களாகாரத்தன்மையுமாம் இரண்டு குண லிங்கங்களும் அவருக்குப் பிரசித்தமன்றே. ஆகலின், அவர் பிருதிவியாதிகளில் அந்தரியாமியாயி ருந்தவிடத்தும், தோஷமில்லை. (கக)

ஸுஹாதிதிஷ்ஹ வ்ருதிகுஹேதிஷ்வபாஸ (கூ. உ. கஉ)

(கூஉசூ) பேதமுண்மையான் அவர் (தோஷமுடையரா) ஏனின், அன்று; ஒவ்வோரிடத்தும் மறுப்புண்மையான்.

(ஆக்ஷேபம்) ஆன்மா இயற்கையாகவே பாவமின்மை முதலிய குணங் களையுடையனெனினும், தேவாதி சரீர சம்பந்தமுறுதலாம் அவஸ்தாபேதத் தினுற் கூறப்பட்ட தோஷம் எங்ஙனம் அவனுக்கெய்துகின்றதோ, அங்ங னமே சிவபெருமானுக்கும்

யஸ்ய வ்ரயிவீ ஸரீரம் (பிரு. நி. எ. கூ)

"அவருக்குச் சரீரம் பிருதிவி" எனச் சரீரசம்பந்த முறுதலாம் அவஸ்தா பேதத்தினால் அத்தோஷம் எய்தாதோ எனின்,

(உத்தரம்) அன்று; அவருக்கு ஒவ்வோரிடத்தும் தோஷமின்றென மறுக்கப்படலான்.

யஸ்ய வ்ரயிவீ ஸரீரம் (பிரு. நி. எ. கூ)

"அவருக்குப் பிருதிவி சரீரம்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே

வனஷ்தி ரூ-தாஜயு-ர்ரிஷ்ரு-தர் (பிரு. நி. எ. கூ)

"அவர் உன் அந்தரியாமியாகிய அமிர்தர் (சிவன்)" என அந்தரியாமிக்கே தோஷமின்மை கூறப்படுகின்றது. ஆன்மாவுக்கோ எனின், (கூ. உ. ச) பரசங்கற்பத்தினால் அதன் சொரூபம் மறைக்கப்பட்டதெனக் கூறப்பட்டது. (கஉ)

கவிதெவவெதெ (கூ. உ. கஙூ)

(கூஉஎ) மேலும் அங்ஙனஞ் சிலர் கூறுகின்றனர்,

ஆவ-வணி-ர வ ய-ஜா வவாயா வஸோ நo வ்ரக்ஷo வரிஷ வஜாதெ கயொ ரநிஃ விவலo வ்வா உகந்ந நெந்ர zஹிஆகஸீதி|

(முண். கூ. க. க)

"அழகிய இரு பறவைகள் நண்பாய் எப்போதும் பிரியாது ஒரே மரத்தில் இருக்கின்றன; அவற்றுள் ஒன்று இனிய பழத்தை உண்கின்றது; மற்றது உண்ணாது பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது" என்று சுருதி கூறுமாறு, ஒரே சரீரத்தில் ஆன்மாவும் சிவபெருமானும் வசித்தாலும், ஒன்று தோஷத்துக்குச் சம்பந்தமுறுவதாயும், மற்றது தோஷசம்பந்தமுறுதலதாயும் இருத்தலே பேதமாம். ஆகலின், ஆன்மாவைப் போலச் சிவபெருமான் தோஷத்துக்காளாகார். (கஙூ)

ஆன்மாவும் சிவபெருமானும் சரீரத்திருப்பினும், இருப்பிலே பேருமுளதாம் எனச் சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

கரி-வவவெவ ஹி கவீ்யா நஷ்வாஸ (கூ. உ. கச)

(கூஉஅ) அவர் அரூபம் போலவே உள்ளார்; அது (ரூபம்) அவரைப் பிரதானமாய்க் கொண்டமையான்.

பரப்பிரமமாகிய அந்தச் சிவபெருமான் தேவாதி சரீரங்களிலே சரீரியாயிருந்தாலும் ரூபமில்லாப் பொருள்போலவேயுளர்; எதனால்? அவர் முக்கியமாய் நாமரூபங்களைப் படைத்தலான். அங்ஙனமே சுருதியும்,

ஸுகாஸோ ஹவெ நாஸி நாஸரூபயோர்-மத்⁻ஹிதா தெயஷ ஜாதஸ்ரீர்வஹ (சாந். அ. கச. க)

"ஆகாயம் எனப்படுபவர் நாமரூபங்களைப் படைப்பவராகின்றனர்; இந்த நாமரூபங்களுள்ளே உள்ளது அந்தப் பிரமம்" என்று கூறுகின்றது. நாம ரூபமத்தியிலேயுள்ள அவர் அந்த ரூபகாரியங்களினுற் றொடக்குண்ணா ளர். அவர் அவற்றின் மத்தியிலே உள்ளார் என்றமையான், அவர் சுவா தந்திரியமாயுள்ளார் என்று கூறப்பட்டது. ஆன்மா கன்மபலந் துய்க்கு மாறே சரீரத்தில் வசிக்கின்றான். ஆகலின், அவ்விருவர்க்கும் பேதம். (கச)

வ்ருகாஸவச்சா zவெயர்-மாத (சூ. உ. கரு)

(சூஉசு) பிரகாசம் போன்றும் (அவர் திவ்யகுணங்களை டையர்), சுருதிகள் வியர்த்தமில்லாமையான்.

ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம (தைத். உ. க)

"சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரம்ம" என்னும் வாக்கியம் வியர்த்தமில் லாமைபற்றி, சுவப்பிரகாசமுண்மையாற் பிரமம் ஞானரூபம் எனப்படுகின் றதன்றே; அங்ஙனம்

நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம் ஸாந்தம் (சுவே. சூ. கசு)

"நிஷ்களம், நிஷ்கிரியம், சாந்தம்" எனவும்,

அவஹதகவாவா (சாந். அ. க. நி)

"பாவமில்லாதவர்" எனவும்,

ஸத்யாத்ம ப்ராணாராமம் (தைத். க. சு. உ)

"சத்தியான்ம பிராணாராமம்" எனவும்,

மநஆநந்தம் (தைத். க. சு. உ)

"மன ஆனந்தம்" எனவும்,

யஸ்ஸர்வ-ஜ்ஞஸ்ஸர்வ-வித் (முண். க. க. சு)

"சர்வஜ்ஞரும், யாவும் அறிபவரும்" எனவும்,

ய ஆத்ம அபஹதபாப்மா (சுவே. சூ. கசு)

"பிரதானம் க்ஷேத்திரஜ்ஞன் என்னும் இரண்டுக்கும் பதியாகிய குணங்களை யுடையர் ஈசர்" எனவும்,

வராஹ ஸக்தி வி-விதைவ ஸ்ரூயதே (சுவே. சூ. அ)

"அவர் நானாப் பிரகாரமாயுள்ள பராசத்தியுடையர் என்று கூறப்படுகின்ற னர்" எனவும்,

கூய கஷ்ஷாடூயுதெ ஹோதெவொ யஷ்ஷவஃடூ ஹாவா ஸ்ரீரிகுஜ்ஜாதே ஜாநயொதெஸ்ஸுவையஃ ஶஹதி ஶஹீயதெ கஷ்ஷாடூயுதெ ஶஹரதெவஶீ।

(அதர்வசிரசு)

"எதனால் அவர் மகாதேவர் எனப்படுகின்றனர்? சமஸ்த இயல்புகளெல்லாம் விடுத்துப் பரமான்மஞானயோகசுவரியத்தினால் மகத்தாயிருத்தலின் அவர் மகாதேவர் எனப்படுவர்" எனவும் போந்த நூற்றுக்கு மேலாய சுருதி வாக்கியங்கள் வியர்த்தமாகாமையின், கூறுறுணக் கல்யாணகுணங்களுக்கு ஆஸ்பதமாயுள்ளது பிரமம் என இரு லிங்ககுணங்களே (எய்திய). (கநி)

ஸுஹ ய தி நாத்ரு (கூ. உ. கசு)

(கூகூ0) (சுருதியும்) அதனை மாத்திரம் கூறுகின்றது.

ஸத்ய0 ஜ்ஞாந ஶநந்த0 ஸ்ரஹ்ம (தைத். உ. க)

"சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரம்ம" என்னுஞ் சுருதி பிரமத்துக்கு முடிவிறந்த ஞானமாத்திரத்தையே கூறுகின்றது. பிற குணங்களை அது மறுத்கின்றிலது; விசேஷமின்மையானும் விரோதமின்மையானுமாம். சுவர்ணகிரீடம் என்றளவிற் சுவர்ணரூபமாத்திரையே பேசியதன்றி, அதிலே பதிக்கப்பட்ட இரத்தினாதிகளை இல்லை என்று மறுக்கவில்லை; அங்ஙனமே ஈண்டும் சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் என இயல்பாகவே மகாப்பிரகாசரூபத்தினாற் பரப்பிரமத்துக்குப் பரம ஞானுகாரமாத்திரையே கூறும் சுருதியானது, பிரமத்துக்குப் பின்னர்த் (தைத். உ. க) கூறும் (விபச்சித்தை) சர்வஞ்ஞதையை எங்ஙனம் மறுக்க வல்லதாம்? பற்பல வஸ்து சமூகங்களைப் பார்த்து அறியும் ஞானம் எவர்க்குளதோ, அவர் விபச்சித் எனப்படுவர். ஆகலின் விரோதமில்லை. (கசு)

ஓஸ்ரயதி ஆயொ கவி ஸ்யுஃதெ (கூ. உ. கஎ)

(கூகூக) சுருதியும் (அதனைக்) கூறுகின்றது; பின் மிருதியுமாம்.

யாண்டும் ஹேயகுணமில்லாமையும் கல்யாணகுணமுடைமையுமாக உபயலிங்கத்தையும் கூறுகின்றது மங்களசுருதி.

ஆகாஸஶரீர0 ஸ்ரஹ்ம (தைத். க. சு. உ)

"ஆகாசசரீரம் பிரம்ம"

ஸத்யாத்ம ப்ராணாராம0 மந ஆநந்தம்ழி (தைத். க. சு. உ)

"சத்தியான்ம பிராணாராமம், மன ஆனந்தம்"

ஶாந்திஸம்ருத்திதழி (தைத். க. சு. உ)

"சாந்தியினால் நிறைந்த சிவம்"

வ்ராவீநயொமெ்ராவாவ்ஷ (தைத். க. சூ. உ)

"பிரர்சீனயோக்கியனே, தியானி" எனச் (சுருதி கூறுகின்றது). யாண்டும் பிரகாசிப்பதால் ஆகாயம் பிரகாசமெனப்படும்; இந்த ரூபம் சிதம்பரம்; (அது) சத்தியாண்ம சத்தாரூபமாயுள்ளது. ஆன்மாவிலே (தம்மிலே) ஆனந்தமன்றிப் பாஹ்யத்தில் அன்றும் என்பது பிராணராமம். மனசிலே ஆனந்தமன்றிப் பாஹ்யகரணங்களிலன்றும் என்பது மனஆனந்தம். சுண்டு மனம் என்றது ஞானம் எனப்படும் உட்கரணமென்று கூறப்படுகின்றது. பாஹ்யகரணமில்லாமல் அபரோக்ஷமாகிய சகல பாஹ்யவஸ்து விலாசத்தினலும், நித்திய நிஷ்களங்கத்தினலும் சர்வஜ்ஞதையுடையது பிரமம் எனப்படுகின்றது; இதனல் அபரிமித சொரூபானந்தானுபவமே மன ஆனந்தம். இராகத்துவேஷ முதலிய இழிந்த குணங்கள் முற்றுமில்லாதது சாந்தி; அதினல் நிறைந்து சமஸ்ததோஷகளங்கமில்லாதிருத்தலாற் சாந்தி சமிர்த்தம் எனவும், அநாதிமுத்தரா தலின் அமிர்தம் எனவும் படுவர். அவர் சத்தியஞானரூபமுடையர், அவர் சர்வஜ்ஞர்; ஆன்மாவின் நிரதிசய ஆனந்தசத்திவிலாசம் உடையர்; சமஸ்ததோஷமில்லாதவர்; இங்ஙனம் (சுருதி) யானது பரப்பிரமம் உபயலிங்கமுடையதெனக் கூறுகின்றது. அங்ஙனமே,

நிஷ்கலம் நிஷ்கிரியம் சாந்தம் (சுவே. சூ. ககூ)

"நிஷ்களம் நிஷ்கிரியம் சாந்தம்"

யோவஹ்ம வாவநூ ஹெராழி (சுவே. சூ. சு)

"திருமத்தைப் தருபவரும், பாவத்தைத் தரப்பவரும், பகேசருமாயுள்ளார்"

தீஷ்வராணாம் வரம் மெஹேஷ்வரம் (சுவே. சூ. எ)

"ஈசுவரருள்எல்லாம் பரமாகிய மகேசுவரர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகள் உபயலிங்கமுடையது பிரமம் என்று கூறுகின்றன.

கூநாழிலே ஸம்மெ்ஷவ்ராஹவாவ்ஷிமெஷ்கீ।
கூகீஜகவரிம்ஹாகூா ஸிவ ஊகீ்ஹ்யுதெ விஹ்ம்।
கூழவா கூநஜகயுாண மூணெைகவந ஈரம்ஷ்வரீ।
ஸிவ ஊகீ்ஹ்யுதெ வஷ்ஹ்ஸிவகூவாவ்ஷ்வெஷிஹீ॥

(வாயு. பூ. உஅ: உஅ, உகூ)

"விசேடித்து அநாதிமலத்தோடக்கில்லாது அத்தியந்த பரிசுத்தான்மாவாய்ச் சர்வவியாபகராயிருத்தலிற் சிவன் எனப்படுவர்; அனந்தகல்யாணகுணங்களால் நிறைந்த நித்தியாகிய ஈசுவராதலின் சிவன் எனப்படுவர் என்று சிவதத்துவத்தை அறிந்த சத்துக்களாற் கூறப்படுவர்" என ஸ்மிருதியும் சிவசப்த வாச்சியமாகிய பிரமம் உபயலிங்கமுடையதெனக் கூறுகின்றது. பரம

விசுத்தமங்கள குணவாசகமாகிய சிவசப்தத்தினுலே சமஸ்ததோஷகளங்க மில்லியாய், நிரதிசய புருஷார்த்த குணங்களாற் பரிபூரணமாயுள்ளது பிரமம் எனக் கூறப்படுகின்றது. இங்ஙனம் பிரமம் சிவசப்தத்தினுற் கூறப்படுதலின் (பிரமத்துக்கு) உபயலிங்கஞ் சித்திக்கின்றது. (கள)

கூத வனவொவோ வ-ியு-ுகாதிவசு (கூ. உ. கஅ)

(கூகூ) ஆதலினுலும் உவமை பரிதிமுதலிய போல்.

பிருதிவிமுதலியவற்றில் யாண்டும் உளரேனும், சிவபெருமான் தோஷ ரகிதரும் கல்யாணகுணங்களுக்கு நிதியாயுமுள்ளார். ஆதலினற்றன் சாஸ் திரங்களில் ஜலத்திலே சூரியாதிகள் போல என உவமை கூறப்படுகின்றது.

சூகாஸுகூ ஹி யயா வடாதிஷ-ு வ்யகூ்யகூயாதெதெகா ஹ்யுநகவ்யோ ஜலாயாரெவ்விவாபஸ-ுோநீ|

"எங்ஙனம் * ஆகாசம் ஒன்றுதானே கடாதிகளிலே வெவ்வேறுயிருக் கின்றதோ, அங்ஙனமே பரமான்மா ஒருவரே வெவ்வேறு ஜலாதாரங்களிற் பிரதிவிம்பிக்குஞ் சூரியன் போல, பலவற்றிற் றங்கி வெவ்வேறுயிருக்கின்ற னர்" என வாஸ்தவத்தில் (வெவ்வேறிடங்களின் மாத்திரம்) இருக்கும் ஆகாயமும், (வெவ்வேறு பிரதிவிம்பங்களிலே வாஸ்தவமாகவில்லாத) சூரி யனுமென இரு உபமானங்கள் எடுத்தாளப்பட்டன. இந்த அபிப்பிராயத்தி னுலே, ஏகமாய ஆகாயம் குடமுதலிய வெவ்வேறிடங்களில் வெவ்வேறுய் வாஸ்தவத்தில் இருப்பது போல, ஏகராகிய சிவபெருமானும் பிருதிவி ஆன்மா முதலியவாம் ஒவ்வோரிடங்களில் வேறுவேறுக வாஸ்தவமாகவே உளர். சிவபெருமானும் அநேக வஸ்துக்களில் வாஸ்தவமாக உளராதல் பொருத்தமாகின்றது. இதுபற்றியே ஆகாயவுபமானம் (போந்தது). ஜலா தாரங்களில் வாஸ்தவமாய் உளதாகாத சூரியன் விகாராதிதோஷமடையாத வாறுபோல, சிவபெருமான் பிருதிவிமுதலியவைகளில் உளராயினும், அவற் றின் விகாராதி தோஷங்கள் அவர்க்கின்று. சர்வாந்தரியாமியாயுள்ள சிவ பெருமான் தோஷமுறுமலும், சொரூபகுணம் குறைவுறுமலும் உளராயி னர்; இதுபற்றிச் சூரியோபமானம். இங்ஙனமே ஆகாயாதி உவமையினுற் சர்வான்மாவாகிய சிவபெருமானுக்கு உபயலிங்கம் உண்டென்று சித்தித் தது. (கஅ)

எண்டுச் சூத்திரகாரர் ஆசங்கிக்கின்றனர்.

கூவை-வதுமூஹணாதி-ு நதியாகூழி (கூ. உ. ஙஙூ)

---

* எண்டு ஆகாய ஆதித்திய உபமானங்களை எக்கருத்திலே சைவபாஷ்யகாரர் உப யோகித்தின்றுர் என்பதனைந்து தெளிந்து மாயாவாதிகூற்றினுல் மயங்கார் சைவர்.

(கூகூக) ஆயின் நீரிற்போற் கொள்ளாமையின், அது அங்ஙனமின்று.

(ஆக்ஷேபம்) நீரிலே சூரியன் அபரமார்த்தமாகக் கொள்ளப்படுவது போலல்லாமற் பிருதிவியாதிகளிற் சிவபெருமான் பரமார்த்தமாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவருக்கு எங்ஙனம் நிர்த்தோஷத்துவமாம் என்று ஆசங்கிப்பின், (கசு)

(உத்தரம்) அதற்குப் பரிகாரம் கூறப்படுகின்றது.

வுஜிஹுாவஹுாகீ கூஜேஹுஹுாவாஹுஹுயஹுாஜேஹுயுாஜெவ ஏஹுஹுநாஹுயு (கூ. உ. உ0)

(கூகுச) வளர்ச்சி குறுக்கல் இல்லை; உள்ளே உளதாகலின். இரண்டு உவமையும் சாமஞ்சசமாதலினாலும், அங்ஙனம் ஒத்த இடத்தில் (உவமைகள்) காணப்படலானும்.

மேலிச் சூத்திரத்துப் போந்த ந (இல்லை) என்னும் மொழி ஈண்டு அனுவர்த்திக்கின்றது. வாஸ்தவத்திற் பிருதிவியாதிகளிலே அந்தர்ப்பாவமாயிருப்பினும் சிவபெருமானுக்கு அவற்றுக்குள்ள வளர்ச்சி தேய்வுகள் இல்லை. மேலே உரைத்த இரு திருஷ்டாந்தக்கொள்கைகளின் பொருத்தத்தினாலே தான் இங்ஙனம் பெறப்படுகின்றது. (பிரதிவிம்பத்தில்) உண்மையில் இராத சூரியனும், எப்பொருள்களினும் உண்மையாயிருக்கும் ஆகாயமுமாம் இரண்டு உவமைகளாற் கொள்வது சிவபெருமான் எப்பொருள்களினும் உளரேனும் இல்லாதவர்போல அவற்றின் ரோஷத்தினுற்றொடக்குறாதிருப்பர் என ஞாபகப்படுத்தற்காம். அங்ஙனமே "சந்திரன் போன்ற முகம்" என்பதிலே போலச் சில விசேஷதருமசாமியத்தைக் காட்டும்பொருட்டே உவமைகள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. ஆதலாற் பிருதிவி முதலிய பொருள்களிலே பரமார்த்தமாக அவர் உளரேனும், அவர்க்கு உபயலிங்கம் உளதாம் என்பது சித்திக்கின்றது. இல்லையேல்,

கூஹுவ ஹுவொஹுணி வியஹுயவாவழி (சாந். அ. கூ. க)

"சூதிரை உரோமங்களை உதறிவிடுதல் போலப் பாவங்களை உதறி" என்றற் றொடக்கத்த சுருதிகளிற் குறிக்கப்பட்ட சில தருமத்தின் ஒற்றுமை பற்றியே திருட்டாந்தம் காணப்படுகின்றது. ஆதலின், குறிக்கப்பட்ட தருமங்களின் ஒற்றுமையினற் பிரமம் உபயலிங்கமுடையதென்பது சித்திக்கின்றது. (உ0)

(சு) பிரகிருதைதாவத்துவாதிகரணம்,

உபயலிங்கமும் பொருந்தாதென்பதைச் சூத்திரகாரர் ஆசங்கித்துக்கூறுவாராயினர்.

வருஷதெதாவகூ0 ஹி வரதிஷெயதி கதொ ஹ்ரவீதி ஊ ஹ்ரியஃ|
(சூ. உ. உக)

(சூசுரி) அவர் இயல்பு இவ்வளவென்பதைச் சுருதி மறுத்து, பின்னரும் கூறுகின்றது.

மேலே அதிகரணத்திற் பிரமம் இரண்டு இலிங்கமுடையதெனச் சாதிக்கப்பட்டது. அது மறுக்கப்பட்டதா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

* (பூருவபக்ஷம்)

ஷெ வாவ ஹ்ரவுணொ ரூபெ ஸ்தூ-ஷெஹ்வாஸ்தூ-ஹ்ஹ|
(பிரு. ச. சூ. க)

"மூர்த்தமும் அமூர்த்தமுமான இரண்டு ரூபமே பிரமத்துக்குள்ளது" எனப் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாய வடிவாகிய மூர்த்தாமூர்த்தப்பிரபஞ்ச ரூபத்தைப் பிரமத்தின் ரூபம் எனக் கூறிச் சுருதியானது பின்னரும்,

அதாத ஆதெஸொ நெதிநெதி (பிரு. ச. சூ. சு)

"ஆதேசம் இங்ஙனமன்று, இங்ஙனமன்று" எனக் கூறுகின்றது. ஈண்டு இதி (இங்ஙனம்) என்னும் மொழி மேலே கூறியதைக் குறித்தலான், பிரமத்துக்கு மேலே கூறிய மூர்த்தமும் அமூர்த்தமுமாம் பிரபஞ்சரூபத்துவம் நிஷேதிக்கப்படுகின்றதே எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். "இங்ஙனமன்று" "இங்ஙனமன்று" என்றது பிரமம் பிரபஞ்சரூபம் என மேலே சித்தித்ததை நிஷேதித்ததன்று; முன் அறியப்படாததாய்ப் புதிதாய் விதித்ததொன்றை மறுப்பது பொருந்தாதாமாகலின். பின் அதன் பொருள்யாதோ எனின், இயல்பாக இத்தனை மாத்திரந்தான் பிரமம் (அதற்குமேல்) இல்லை என்னும் கூற்றை மறுத்தற்கே (நேதி நேதி=இல்லை இல்லை எனப்பட்டதென்று) கூறுவதே யுக்தம்; எதனால்?

நஹ்யதஸ்மாதிதி நெதரூ நாமதெயꣳ வரதுவரு வரதுரிதி வாசா ஒவ வரதுர் (பிரு. ச. சூ. சு)

"இங்ஙனமன்று என்று கூறப்பட்டவரினும் பரமானது ஒன்றுமில்லை; சத்தியத்தின் சத்தியம் என்னும் நாமதேயம் போந்தது; உயிர்கள்தான் சத்தியம்; இவைகளுள்ளே சத்தியம் அவரே" என முன்னர்க் கூறப்படாத குணசமூகங்களை மீட்டும் விதந்து சுருதி அடுத்துரைத்தலினால் (என்பது). ஈண்டு,

நஹ்யதஸ்மாத் (பிரு. ச. சூ. சு)

என்னும் வாக்கியத்தில், இங்ஙனமன்று இங்ஙனமன்று என்றமையிற் குறிக்கப்பட்ட பிரமத்தினும் உயர்ந்ததொன்றில்லை எனக் கூறப்படுகின்றது.

கூய நாசியையo ஸதூஸ்ய ஸதாழி (பிரு. ச. கூ. சு)

"பின்னர்ச் சத்தியத்தின் சத்தியம் என்றது (அவரது) நாமதேயம்" என்றும், ஆன்மாக்கள் தான் சத்தியம், அவர்களுள் இவர் சத்தியம் என அதின் (சுருதியின்) அர்த்தம் கூறப்படுகின்றது. (அஃதாவது) பிராணன்கள் எனப்படும் ஆன்மாக்கள் ஆகாயாதிபோல உற்பத்தியில்லாமையாற் சத்தியம் எனப்பட்டனர். அத்தச் சத்தியங்களுள்ளே (ஆன்மாக்களுள்ளே) இவர் சத்தியம்; சத்தியமாகிய ஆன்மாக்களின் ஞானம் போல் அவர் ஞானம் சங்கோச முதலியவின்மையின், "இங்ஙனமன்று, இங்ஙனமன்று" என்னும் வாக்கியமானது பிரகிருதமாகக் கூறப்பட்ட தருமம் இத்துணையதென்பதை நிஷேதிக்கப்போந்ததன்றி, பிரமத்துக்கு முன்னார்ச் சித்தித்த உபயலிங்கத்தையும் குறைக்கப்போந்ததன்றே;

(ஆக்ஷேபம்) "கடம் சத்தியம், படம் சத்தியம்" என்றற்றொடக்கத்தனவாக எப்பொருள்களினும் உள்ள இருப்புத்தான் பிரமம். "இங்ஙனமன்று" "இங்ஙனமன்று" என்று சுருதி நிஷேதித்தமை கடம் படமுதலியவற்றையாம் எனின், (உக)

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

தஉவுதுதோஹஹி (கூ. உ. உஉ)

(கூகசு) அது அவ்வியக்தம் எனச் சுருதி கூறுகின்றதன்றே.

பிரமரூபமானது பிரத்தியக்ஷமுதலியவற்றினும், பிற பிரமாணத்தினும் வெளிப்படாது.

ந ஸந்த்ருஸே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய ந சக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சனைநம்
ஹ்ருதா மநீஷா ..... ஏவம் (கட. சு. சு)

"அவர் ரூபம் கண்ணுள் நிற்கின்றிலது; *கண்ணினால் எவரும் அவரைப் பார்க்கின்றிலர்; அருளினால் (ஹ்ருதா) அவர் வெளிப்படுகின்றனர்" என்றற் றொடக்கத்த சுருதி கூறுகின்றது.

ஆகலின், பிரத்தியக்ஷாதியினால் வெளிப்பட்ட இருப்பானது பிரமமாகாது. (உஉ)

பிரமசொரூபத்தைக் கிரகிக்கும் ஏதுக் கூறுகின்றனர்.

கவிஸஂராயநெ வாகுக்ஷா நாஸோ நாஸ்ரு (கூ. உ. உங)

---

*"உளக்கணுக் கல்லா தூன் கணுக்கோளித்து"
(பட்டினத்தடிகள், திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை)

(கூகூ) மேலுஞ் சுருதிஸ்மிருதிப்பிரகாரம் *தியானத்தில் (வெளிப்படுகின்றனர்).

மேலும் தியானரூபமாம் ஞானத்தினால் கன்மாக ஆராதித்தலாற் பிரம சொரூபம் பற்றப்படுகின்றது. தங்களைப் பிரமம் என்று (உபசரிதமாகப்) பிரமபாவனை செய்பவர்களுக்குப் பிரமத்தின் சொரூபம் வெளிப்பட யோக்கியமாகின்றதெனச்சுருதி ஸ்மிருதிகளினால் அறியப்படுகின்றது.

நாயமாத்மா ப்ரவசனேந லப்⁴யோ ந மேத⁴யா ந ப³ஹுனா ஶ்ருதே|
யமேவைஷ வ்ருணுதே தேன லப்⁴ய ஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம் (கட. உ. உகூ)

"இந்தப் (பரம) ஆன்மாவானவர் வேதாத்தியயனத்தினாலேனும், புத்தியினாலேனும், அநேக சிரவணத்தினாலேனும் எய்தார்; எவனை இவர் விரும்புகின்றாரோ, அவனால் அவர் அடையப்படுகின்றனர்; அவனுக்கு (பரம) ஆன்மாவானவர் தமது ரூபத்தைப் புலப்படுத்துகின்றனர்"

தத³ஸ்து தம் வ்யாத்³ருக்ஷ நிஷ்கலம் த்⁴யாயமாந: (முண். கூ. க. அ)

"தியானஞ் செய்பவன் நிஷ்களமாக அவரைப் பார்க்கின்றனன்" என்றற் றொடக்கத்தனவாகச் சுருதியும்

நாவிரத வ்ருத்தோவிஷயீ|

"இவர் பிரத்தியகூவிஷயத்தினால்லர்" என்றற்றொடக்கத்தனவாக ஸ்மிருதியும் போந்தன. (உகூ)

வ்ருஷாகபிர்வ்ருஷணமஶ்வ வ்ருஷாஸ்ய ரேதோ ரயிமாவிவேச|
(கூ. உ. உச)

(கூகூஅ) பிரகாச முதலியவற்றிற் போற் பேதமில்லை; (தியானத்) தொழிலே இடையீடின்றி அப்பியசித்தலிற் பிரகாசமும் எய்தும்.

இடையீடில்லாத தியான ஆராதனையினாலே எவர்களுக்குப் பிரமம் பிரகாசிக்கின்றதோ, அவர்களுக்கு அந்தப் பிரமதரிசனவாயிலாக விஷயீகரித்தலிலே அந்தப் பிரமஞானானந்தம் ஜகதீசுவரத்துவம் என்பன பேதமின்றி எய்துகின்றன. அங்ஙனமே,

ஸுஷo உந்மூலவo வஸ்யஃபுல்ல (பிரு. கூ. ச. கo)

---

* அருப்புப்போன் முலையாரல்லல்வாழ்க்கைமேல்
விருப்புச்சேர்நிலைவிட்டெல்லிட்டமாய்த்
திருப்புத்தூராளைச்சிந்தைசெயச்செயக்
கருப்புச்சாற்றினுமண்ணிக்குங்காண்மினே.
(அரிசிற்கரைப்புத்தூர். திருக்குறுந்தொகை. நா. கி)

"*நான் மனுவாயிருந்தேன்; சூரியனுமாயிருந்தேன்" (என்று இருஷி வாமதேவர் கண்டுணர்ந்தார்),

கo ரோரோய ரஜ்ஜத ரூவாவ்வ (கௌஷீ. கூ. உ)

"நீ என்னை ஆன்மாவாகவும் சிவமாகவும் உபாசி" (என்று கூறினவன் இந்திரன்)

(க) வாமதேவர், (உ) கிருஷ்ணர், (கூ) அகஸ்தியர், (ச) விசுவாமித்திரர் என்போர் சிவோகம்பாவனையினுலோங்கிய சிவபக்தர்:—

(க) வாமதேவர்:—

இந்தப் பிருகதாரணியத்திலே மூன்றும் அத்தியாயத்து நான்காம் பிராம்மணத்துப் பத்தாம் மந்திரத்திலே (பிரு. கூ. ச. கo), வாமதேவமுனிவர் "மனுவாயினேன் சூரியனுயினேன்" என்னும் பாவனை செய்தார் என்று கூறப் பட்டவிடத்து, "அஹம்பிரம்மாஸ்மி" என்னும் மகாவாக்கியபாவனையும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த வாமதேவமுனிவர் ஏகான்மவாதியா? வைணவரா? சைவரா? என உபப்பிருங்கணவாயிலாக ஆராயப்புகின்,

வாய்ய வாய்ய ரஹாஹாருவாரஷெவ ரூநீஷ்வரு।
கூவீதீவ ஸிவெ ஹகூ ஸ்ரீவஜ்ரநவதாo வரூ (கைலா. அ: க)

"நன்று! நன்று!! மகாபாகரும், முனீசுவரருமாகிய வாமதேவரே! நீவிர் சிவஞான முடையவருட் சிரேட்டராய், சிவபெருமானிடத்திலே மிகுந்த பத்தியுடையராய் உள்ளீர்" என்றற்றொடக்கத்தனவாக (முருகப்பிரான்) வாமதேவரை விளித்து அவருக்கு வைதிக பாசுபததீக்ஷை செய்து, சிவாத்துவிதம் உபதேசித்து, பிரணவத்தின் மந்திரார்த்தம், யந்திரார்த்தம், தேவதார்த்தம், பிரபஞ்சார்த்தம், சிவசுத்திரார்த்த முதலியவற்றை உபதேசித்தாராகக் கைலாச சங்கிதை எட்டாம் அத்தியாயந் தொடங்கிப் பதினெராம் அத்தியாயம் இறுதியாகக் கூறப்படலான், வாமதேவர் ஏகான்மவாதியருமன்று, வைணவருமன்று, பின் சிவபக்தரே; (க. க. கூக-ஆம்) சூத்திரபாஷ்யத்தில் இந்திரனது பிரமபாவனை கூறப்பட்டுள்ளது.

(உ) கிருஷ்ணர்:—

உவதிரு்வஸ்த்ர கூஷ்ணாய தீக்ஷாதிதாஸ்ருரூஹ।

"உபமன்னியு என்பார் இந்தப் பாசுபததீக்ஷையைக் கிருஷ்ணர்க்கு உபதேசித்தார்" என்று சனற்குமாரசங்கிதையைச் சார்ந்த காளிகாகண்டத்து முப்பதிரண்டாம் அத்தியாயத்திற் கூறப்படலானும்,

.ஹதோ ஹி தெவகீவஸுநு ரூவதிரு்வ ரூதீக்ஷயக்ஷ।
ஹதஸ்ரீவாஸு ரோமஹர்ஷஸு வ கூஷ்ணெ zவொயி தந்ரவாக்ஷ॥
(சிதம்பரமான்மியம், உச: நூச, நூநு)

"உபமன்னியு என்பார் தேவகி புதல்வராகிய கிருஷ்ணர்க்குத் தீக்ஷை செய்தார்; அவராற் சிவாகமார்த்தங்களையும் அந்தக் கிருஷ்ணர் அறிந்துகொண்டார்" என்று சிதம்பரமான்மியத்து இருபத்துநான்காம் அத்தியாயத்திற் காணப்படலானும்,

ஹஹாநீo ஸி ஹகூா ஸ்ருரா ஹவதிரு்வா ஸிஹாதந்ரஸ்ஃ।
ஸ்ரீவதீக்ஷாவ்ய நிவ-ர்ஜ்ஜா ஸ்ரீவாஹ ஸிஸாரஹாக்ஷ॥
(உபதேசகாண்டம், அo: சூநூ, சூச)

என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிற் பிரமோபாசகர்கள் அந்த ஐக்கிய பாவனையினல், அந்தப் பிரமத்தின் அசாதாரண குணங்களை அடைகின்றனர் எனக் காணப்படுகின்றது.

திவ்ய உதாதி தெ யக்ஷுஃ வர்ஷையொ மெஶ்வரி।
(பகவற்கீதை. கக. அ)

"இப்பொழுது எனது பக்தசிரேட்டரும், மகாத்துமாவும், சிவாகமஞ்ஞருமாகிய உபமன்னியுவாயிலாக அவர்க்கு (கிருஷ்ணர்க்கு) சிவதீக்ஷை முற்றியது" எனச் சங்கரசங்கிதை உபதேசகாண்டத்து எண்பதாம் அத்தியாயத்திற் கூறப்படலானும்,

நஶ்ருகார ஶ ஶ்ரஷ்டா யௌஶ்ரூஜஶ்ரெஷ்ட்டிஜாஃ।
வேஶ்ரொ நநெவ க்ருஷ்ண ஸ்ரீ க்ருகூ வெவ வ்ருஷ்ணிஜி।

தஸ்யாவயொகநாதெவ ஶ்ரெஃ க்ருஷ்ஸ்யஶிஶஃ।
நஷ்டஶெவ ஶஶ வஷ்ட க்ராயஜ கஶிஜ்ஜதயா।

ஹஸ்டெநாஜ்ஞெஷ நஶ க்ருகூ உவசிந்ரு ஶிஷ்ஹாஸ்ரூதீஃ।
தீர்ஸிரிதி விவெஶ்ரூ வாயுரிதுர்தஶிஜி க்ருசிஷ்ட।
திவ்ய வாஸுவதக ஜாநந வ்ருஷ்ணெள வீர்தசாநஸஃ॥
(இலிங்கபுராணம். பூ. கஅ: நி—அ)

"முனிவர்களே! தெளமியர் தமையனாகிய அந்த உபமன்னியுவைக் கிருஷ்ணர் கமல்கரித்து, வெகுமானத்தோடு மும்முறை வலஞ் செய்தார்; அந்த முனிவருடைய பார்வையினலே புத்திமானாகிய கிருஷ்ணர் காயத்தினலும் கர்மத்தினலும் இயற்றிய பாவம் அனைத்தும் ஒழிந்தன; "அக்கினி" என்றற்றொடக்கத்த மந்திரங்கொண்டு முறைப்படி மகாப்பிரதாபமுடைய உபமன்னியுவானவர் பஞ்சமோத்தானஞ் செய்து, பிரிய மனசோடு திவ்ய பாசுபததீக்ஷைசெய்தார்" என்று இலிங்க புராண பூருவபாகத்து நூற்றெட்டாம் அத்தியாயத்தில் உரைக்கப்படலானும்,

ஹருவநீ ஸ்ரொதஶ ஶிஹாதி தெவெவ்ரு தெவெந ஹாவதிஜி।
திவ்ய வாஸுவதக ஜாநந விஹஸ்தி திஹாவ்ரு க்ருஷ்ணஃ॥
(வாயு. பூ. உ: சு)

"(கிருஷ்ணர் உபமன்னியுவை நோக்கி) பகவானே! சிவபெருமானல் உமாதேவியார்க்குக் கூறப்பட்ட திவ்ய பாசுபதஞானமும் அவருடைய வியூதியுமாம் அனைத்தையும் கேட்கவிரும்புகின்றேன்" என்று வேண்ட, அதற்கு உபமன்னியு விடையாக இறுத்தமையும், அவர்க்குத் தீக்ஷை செய்தமையும் பிறவும் வாயுசங்கிதை உத்தரபாகத்தில் மிகவிரிவாய்க் கூறப்படலானும்,

வஷ ஶ்ரூ உதெள ஜாந ஶ்ரவ்ரு ஶிஹாஶ்ரிஃ।
வ்ரதக வாஸுவதக யொஹ க்ருஷ்ணாத்திஷ்டகுஶ்ரெ॥

"இத்தப் பிரகாரம் மகாமுனிவராகிய உபமன்னியு (சிவபெருமானுடைய மகிமை களைக்) கூறியருளி, கடினமில்லாத கர்மத்தை முற்றுவிக்கும் கிருஷ்ணர் பொருட்டுப் பாசுபதயோகதீக்ஷாஞானத்தைக் கொடுத்தனர்" என்று கூர்மபுராணம் இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயத்தினும், தருமசங்கிதை இரண்டாம் அத்தியாயத்தினும் விளக்கப்படலானும்,

"நான் உனக்குத் திவ்விய நேத்திரத்தைக் கொடுக்கின்றேன்; என் ஐசுவரிய யோகத்தைப் பார்" என்றற்றொடக்கத்த வாக்கியங்களிலே, கிருஷ்ணர் முதலாயினோர்க்கு அந்த ஐக்கியபாவனையினல் அந்த ஜகதீசுரத்துவம் பிரகாசிக்கின்றதெனக் காணப்படுகின்றது. பிரம பாவனைப்பியாசத்தினுலேதான் விஸ்வாமித்திரர் அகஸ்தியர் முதலாயினோர் (முறையே) மற்றோர் சுவர்க்கத்தைச்

திநzஷ்டிதம் விவைரண தீக்ஷிதாzஹமயீவியி|

(பா. அநுசாசனிபருவம், கச: கூஎச)

"அஷ்டமியிலே உபமன்னியுவினல் விதிப்பிரகாரம் தீக்ஷிக்கப்பட்டேன்" என்று வைசம்பாயனர் உதிஷ்டிரர் பீஷ்மர் என்போர்க்குக் கிருஷ்ணர் உரைத்ததாக மகாபாரதம் அநுசாசனிபருவத்துப் பதினன்காம் அத்தியாயத்திற் பேசப்படலானும்

ஸ வஷ ரு ஊஹக்ஷு கௌவொ ரு ஹூவ0ஹவஂ|
வவ-ம்ஏ-ஔ0 ஹவ0 ஜாகூவ ழி0ஹ்ஷ்ஷ்ய-தி வ்ரஹ-ழ்||

(பார. துரோணபருவம், உ0உ: கூச)

"சிவபெருமானினின்று உதித்தவரும், சிவபக்தருமாகிய அந்தக் கேசவர் உலகமனைத்துக்கும் காரணம் சிவலிங்கமென்றறிந்து எப்பொழுதும் பிரபுவாகிய சிவபெருமானே அர்ச்சிக்கின்றனர்" என்றும்,

ஷஷழி0 வஷ-ம் வஹஹவ்ராணி தாவஜ்ஜ்வ ஸுதாஜிய|
கூஸொஷ்ய-தூஷ்டூதா நo வாய-ஹஜ்கூா z0வை-ஜைகூஷணஂ|
வ ஜெத ந தவவா தாத வ்ரவழ ஹ-ழ்ஜிதா யஷ்zஹவகூ|
தஜெதா விஸ்ரஸ்ரo யொஜி0 விஸ்ரவ்ரு ஜகதீவை-திழ்
ஏஏஸ-ம்ஹ்ரஸ ஊஷ-ம்ஸ-ம்0 வவ-ம் ஜெவொ ரீஸ்ரவ்ரழ்||

(பா. துரோணபருவம், உ0உ: நிகூ, சக, கூஉ)

"அறுபத்தாருயிரம் வருஷம் வாயு ஜலபக்ஷணஞ் செய்து, தம்மை ஒறுத்து, அந்தத் தபஸினல் எப்போது பிரமமாயினரோ, அப்போது விசுவேசுவரரும் (விசுவ) காரணரும் விசுவமாகிய ஜகத்துக்குப் பதியாயினருமாகிய சர்வதேவேசுவர சிவபெருமானைத் தரிசித்தார்" என்றும் துரோணபருவத்து இருநூற்றிரண்டாம் அத்தியாயத்திற் கூறப்படலானும்,

அதனல் உபரிடதங்களிலே பிரதிபாதிக்கப்படாததாய், இராமாநுஜரால் கிருகாயணபுரத்திலே இற்றைக்கு அ0 வருஷத்துக்கு முன்னே, (அஃதாவது) சக வருஷம் ஆயிரத்துக்குமேற் பன்னிரண்டு சென்ற பகுதானியவருஷத்திலே புதிதாய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாயுள்ள தீருமண்ணை காராயணருக்கு ஓரிடத்தும் வைணவர் காலர்யிரப்பிரபந்தமானது எற்றிக் கூறுது,

ஹவ்யாரூண வ0வஹொ33ஹஜ்ஞா ஹவிஷ்ய்-தி|

"விஸ்வதாரண சம்பன்னனுயுள்ளான் எனது (சிவபிரானது) அடியானுவன்" என்று பிருகச்சாபாலோபநிடதம் (கூ. கக) கூறியாங்கு, நாராயணரைச் சிவபக்தராகக் கொண்டு

ஹாவ்ஷ்ஸ்ரீவ-ஜ்ஞ்ரா ஹவிஜ்ஜெத ஹ்ஸ்ரீதவ்ஸ்ரவ்ஜெ-நூள நீஜ்ரீவ்ஜ்ஜவ்வா நூ ஷ-ஜ்ஜ்ரீ| கிரஜ்ஜஸ்ரஜ்ஜெ-தவி ஷ நூ ஷ-ஜ்ஜ்ரo விஜிஜ்ஜய-நூஜ்ஜஜாவஷ ணை-ர்ஹ நீ||

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V.S. IYER LIBRARY

சிருட்டித்தல், சமுத்திரத்தைக் கவளீகரித்தன் முதலிய செய்கைகளைச் செய்யச் சாமர்த்தியமுடையராகின்றனர். உலகத்திலே மாந்திரிகர் கருட மந்திராப்பியாசத்தினாலே கருடனுடைய அசாதாரணகுணத்தை அடைகின்றனர். ஆகலின், பிரமாஹம்பாவனை முற்றியபோது பிரமத்துக்குரிய அசாதாரண குண அம்சத்தின் விசேஷநிலை உபாசகர்க்கு எய்தும் என்பதில் யாதும் தனியில்லை.

"விளங்காநின்ற திரிபுண்டரத்தையுடையவரும், விபூதியினால் வெளுத்தவரும், மௌனமுடையரும், ஜடையுடையரும், மரவுரியுடையருமாகிய நாராயணர் இடையீடின்றி மனசிலே சந்திரசூடராகிய சிவபிரானைச் சிந்தித்துப் பஞ்சாக்ஷரஞ்செபித்தார்" என்று பாரதத்தைச் சார்ந்த அரிவம்சத்திற் கூறப்படுவது கண்டு,

"கரியமேனியிசை வெளியநீறு சிறிதேயிடும்
பெரியகோலத்தடங்கண்ணன்" .....

எனத் திருவாய்மொழியில் (சு. இ. சு) விபூதியையும்,

"உடையார்த்தவாடையன்தண்டுகையனுடைநாணினன்
புடையார் பொன்நூலினன் பொன் முடியன் மற்றும் பல்கலன்
கடையாவுடைத்திரு நாராயணன்"

எனத் திருவாய் மொழியில் (சு. ச. எ) உருத்திராக்ஷத்தையும் அவர்க்கேற்றிக் கூறினமையாலும், சிவபெருமானுக்கு ஒன்றைச் சமர்ப்பிக்கின் அது அவரையே சாரும் என்றும், சிவனடியார்க்கு ஒன்றைச் சமர்ப்பிப்பின் அது அச்சிவனடியார்க்கும் சிவோகம்பாவனையினால் அவ்வடியாரிடத்துத் தயிரில் நெய் போல விளங்கப்பெறும் சிவபெருமானுக்குமாக ஈரிடத்தும் எய்தப்பெறும் என்பராய்,

படமாடுங் கோயிற் பகவற்கொன் றீயி
னடமாடுங் கோயி னம்பர்க்கங் காகா
நடமாடுங் கோயி னம்பர்க்கொன் றீயிற்
படமாடுங் கோயிற் பகவற்க தாமே

எனத் திருமூலர் திருமந்திரத்திற் கூறியாக்கு,

நிராயா மெநத்திக ஞகூ மெநஸ்மெஜையஸகஸவழிழ்
கதகீ வீரகீநாகீ வாவெடூாறய சாவெஜ்யூசோயவழ்
கூஸஸகூவெகூாவஹாஸ ஞ மெஞஸ தவெஷ நூவெஷயஜ

"அர்ச்சுனர் எப்பொழுதும் இராத்திரியிலே முக்கண்ணராகிய சிவபெருமானுக்கு (நிவேதிக்கப்படும்) இராத்திரி பலியைக் கொணர்ந்து அன்புபொருந்திய மனசுடையராய்க் கந்தங்களாலும் மாலைகளாலும் கிருஷ்ணரை அலங்கரித்து, மகாதேவர்க்குரிய இராத்திரியுபகாரத்தைச் செய்தார்" என்று துரோணபருவத்து எழுபத்தொன்பதாம் அத்தியாயத்து நான்காம் ஐந்தாம் சுலோகங்களினும்,

தவெஜாவஹாஸ வ்வகூாதஸ மெநஸ மெநத்திகூோகூநீ
ஷஷஸ தூஸ்வகூஜூாவெ வாவஸ்ஷெவ நிவெஷிதழ்

"அர்ச்சுனர் தாம் இராப்போதிலே தம்மால் வாசுதேவர்க்கு நிவேதிக்கப்பட்டவற்றைச் சிவபிரான் பக்கத்திற் கிடப்பக் கண்டார்" என்று அத்துரோணபருவத்து எண்பத்தொராம் அத்தியாயத்து இரண்டாம் சுலோகத்தினும் காணப்படலானும், இப்பொருளை அடக்கி

ஆகலின் கடமுதலியவற்றிற் கூடியிருப்பது சங்மாத்திரமாய்ப் பிரத்தி யகூமாயுள்ள பிரமம் எனல் விருத்தமே; அப்பிரமத்தைச் சாகூஷாத்காரம் பண்ணுதற்கு ஏதுவாயுள்ள நிதித்தியாசன முதலியவைகள் வியர்த்தமாகு மாதலினும், அதனை அப்பிரத்தியகூமாய்க்கொண்டாலும் அப்படிப்பட்ட

நீர்த்தனுலகளந்தசேவடிமேற்பூந்தாமஞ்
சேர்த்தியவையேசிவன்முடிமேற்ருன்கண்டு
பார்த்தன்தெளிந்தொழிந்தபைந்துழாயான்பெருமை
பேர்த்துமொருவராற்பேசக்கிடந்ததே.

என்று திருவாய்மொழியில் (உ. அ. சு) கூறப்படுகின்றமையானும், அந்த வுண்மை கொண்டே வெளுனபோதமாபாடியகாரர் "கண்ணன்மேலிட்ட போதுகள் முதல் வன்றிருமுடிமேற் காணப்பட்டன" என்றற்றொடக்கத்தனவாகக் கூறுகின்றமை யானும்,

திருஷ்ணர் தம்மையுந் தலைவரையும் உணர்ந்தோராகலிற் சிவோகம்பாவனை யிற்றலைப்பட்டுச் சிவனுரது விசுவரூபத்தை அர்ச்சுனர்க்குத் நிவ்ய நேத்திரங்கொடு த்துத் தரிசிப்பித்தார் என்று காணப்படலானும் கிருஷ்ணர் ஏகான்மவாதியுமன்று, வைணவருமன்று, பின் சிவபக்தரேயாம்.

(கூ) அகஸ்தியர்:—

ஶிவஶாவநயா கூலை ஶிவஸ்ய ஶாந்திவாமுகிவ |
ஶிஷ்யம் ஸம்நாபயாவெ விஷ்ணோஸ்ஸஹஸ்ரநாமகூ||

"(எஞ்ஞான்றும்) சிவபாவனை செய்தமையாற் சிவபெருமானுக்குச் சமானமாய அவ் வகஸ்திய முனிவர் பொதியமலை சென்றபோது மேற்பள்ளமாய நிலவுலகமானது சமமாயிற்று" என்று சிவரகசியகண்டத்திலே சம்பவகாண்டத்து இருபத்துமூன் ரும் அத்தியாயத்து முப்பத்து மூன்ருஞ் சுலோகத்திற் காணப்படலானும்,

வநாரவஹ்வாவஹநம் மைத்ராவருணி ரப்ரவீத்|
ஸம்ஹ்ருவிவக்ரஹ்ய ஸ்வயமேகஸ்வ வர்ஷதீ|
வீயோநம் ஸம்ஹ்ருத்ய ஹ்ருஷ்டா வைஶ்ராவந்தாரராம்|
விஷ்ணுயம் வராம் ஜகூம் ஸ்வாதிஶ்ரா வ்ருவமிஜயதீ|

"மித்திரவர்ணருடைய புதல்வராகிய அகஸ்தியர் இவ்வார்த்தையைக் கூறிக் கோப முற்றுச் சர்வலோகமும் பார்க்குமாறு சமுத்திரபானஞ் செய்தார்; இந்திரன் முத லிய தேவரெல்லாம் சமுத்திரம் பானஞ் செய்யப்பட்டுப்போனமை கண்டு மிக்க ஆச்சரியங்கொண்டு அவரை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்" என்று வனபருவத்து நூற் றைந்தாம் அத்தியாயத்து மூன்றும் நான்காம் சுலோகங்களிற் கூறப்படுகின்றமை யானும், அகஸ்தியர் சமுத்திரத்தைப் பானஞ் செய்தற்கு வன்மை கொடுக்கவல்ல சிவோகம்பாவனையில் முதிர்ந்த சிவபக்தரேயாம்.

தொன்றிலே அந்தப் பிரமகுணங்கள் காணப்படாமையானுமாம். ஆகலின், சுமாத்திரப் பிரத்தியகூம் பிரமம் அன்றென்றும், "இங்ஙனம் அன்று இங்ஙனமன்று" என்றது பிற அனேத்தையுமே நிஷேதிக்கின்றதென்றுங் கூறுவது பொருத்தமே. (உச)

(ச) விசுவாமித்திரர்:—

அரிச்சந்திரன் தந்தையாகிய திரிசங்கு என்பான் தான் தேகத்தோடு சுவர்க்கம் புகவேண்டித் தன் குருவாகிய வசிட்டரைப் பிரார்த்தித்தான்; அதற்கு அவர் கூடா தென்று மறுக்க, அவன் அவர் குமாரரிடஞ் சென்றான். அவர்களும் அது கூடா தென்று மறுக்க, விசுவாமித்திரரிடஞ்சென்றான். தாம் க்ஷத்திரியரேயாமாயினும் சிவோஹம்பாவனைத் தபோபலத்தினாற் பிராம்மணராயோங்கிய விசுவாமித்திரர் சரீரத்தோடு திரிசங்குவைச் சுவர்க்கத்துக்குப் போமாறு செய்ய, இந்திரன் "குருசாபம் பெற்ற மூடா! நீ இங்கே வருதல் கூடாது தலைகீழாக வீழ்க" என்று கூறி நீக்க, திரிசங்கு விசுவாமித்திரரை வினித்து, "சுவாமீ, காத்தருள்வீர்" என்று வேண்ட அதனை விசுவாமித்திரர் கேட்டு,

ரொஷோஹாரயதீவ்ரஹிஷ்டு திஷ்டதி மாஸ்ரவீசு।
ஜஷிஷ்வெஷ்டு ஸ தேஜஸ்வீ ப்ரஜாவதிரிவாபரஃ।
ஷ்ரஜந்தக்ஷிணாம்ஸ்தாம்ஸ்தா ந்ருவஸ்தீர்ந்ருபாந்ரு ஷீ।

"கோபங்கொண்டு, திரிசங்கே! நில்! நில்!!" என்று விரைந்து கூறி இருஷிகளுள்ளே தேஜசுடையரும் துவிதியபிரமாவைநிகர்த்தவருமாகிய அவ்விசுவாமித்திரர் தக்ஷிணமார்க்கத்திலுள்ள சப்தரிஷிகளையும் (உடனே) படைத்துத் திரிசங்குவை அங்கே நிறுத்தினர்" என்று இராமாயணத்துப் பாலகாண்டத்து அறுபதாம் சர்க்கத்திற் கூறப்படலானும்,

ஹந்ஹி மொமா நு யீஷ்வெஹி வு)கூ ஷயஹி கூடி தீஹதரிகூஷ்டு।
கூணீகூ கூஷ்ரவுவோஷாநூராணாம் கிம் ஹூஷ்ரஷ்ஷ்ரூகூகிஷ்கூரா
ணாம்॥

"(சிவபக்தர்கள்) மலகோப் பிளக்கின்றார்கள்; மகோததியைக் குடிக்கின்றார்கள்; பூமியந்தரிக்ஷத்தை வேரூக்குகின்றார்கள்; பிரமேந்திரர்களைத் திருணமாய்க் கொள்ளும் அச்சிவபக்தர்களுக்கு எது தான் அசாத்தியம்"! என்று உபப்பிருங்கணத்திற் கூறப்படலானும், சுவர்க்கலோக மொழிந்து மற்றோர் துறக்கம் படைக்கவல்ல சிவோகம்பாவனையினுலோங்கிய விசுவாமித்திரர் சிவபக்தரேயாம்.

உபலக்ஷணையினுலே, க. கூ. உ-ஆம் சூத்திரபாஷ்யங் கூறியினும், கார்க்கியாஷ்ருவர்கியர் முதலாயினோரும், சாண்டோக்கிய பிருகதாரணியாதிகளிற் காணப்படும் ஜாபாலர் ஆதர்வணர் சுவேதாசுவதரர் முதலாயினோரும் (வைதிகசுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த தத்துவப்பட வினு விடை கசுஙி-ஆம் இலக்கத்திற் கண்டவாறு) வைதிக பாசுபத சிவபக்தர்களேயாம்.

கூதொ2நஞெந கயாஹிழி0முழி (கூ. உ. உடு)

(கூகூ) ஆகலின் அவர் அனந்த குணங்களோடியையந் தவர்; ஆதலினலன்றே அவர் இயற்கை (இலிங்கம்).

பிரமோபாசகர்க்கும் அவரது ஞானைந்தம் பரமைசுவரிய முதலியன பிரகாசிக்கின்றமையான்,

ஹெ வா வ்யஹணொ ரூ-ஹிவெ (பிரு. உ. கூ. க)

"பிரமத்துக்கு இரண்டு ரூபம்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளாற் பிரமம் மேலேயுரைத்த அனந்தகல்யாணகுணங்களோடியைந்தது என்பது சித்தமா கும். ஆகலின், பிரமத்துக்கு இரண்டு இலிங்கம் உண்டு.

(ஆக்ஷேபம்) பிரமத்துக்கு இரண்டு ரூபங்கள் உள்ளன என்றற்றொடக் கத்தனவாகச் சுருதி கூறியதிற் பிரபஞ்சம் பிரமத்தின் ரூபம் என்றது ஒன்றை மற்றென்றாகக் கோடலாம் அத்தியாச சம்பந்தத்தினல் என்று கூறத்தக்கது; வேறுபிரகாரத்தினல் அதனைக் கூறல் கூடாமையின். ஆகலின்,

கூயாத கூஹெொா நெதி நெதி (பிரு. உ. கூ. சு)

"ஆதேசம் இங்ஙனமன்று, இங்ஙனமன்று" என்னுஞ் சுருதி அத்தியாசத்தி னல் உளதாகக் (கொள்ளப்பட்ட) பிரபஞ்சத்துண்மையை மறுத்தவாறும் எனக் கொள்வதே யுக்தம் என ஆக்ஷேபிக்க, (உடு)

(உத்தரம்) அத்தியாச சம்பந்தம்பற்றித் தொடராது தமது அபி மதப் பிரகாரம் கூறற்குமுன் முதற்கண்ணே வேறு (கூசo, கூசக-ஆஞ் சூதகிரங்களால் இரு) பக்ஷங் கூறுகின்றனர்.

உஉயவூவஹொாகூஹி கூணூஅவஷ (கூ. உ. உசு)

(கூசo) இரண்டையுங் கூறுதலான், (அவர்) சர்ப்பமும் அதன் சுருளும் போல.

ஸவெஹா வெை ரூஜூஃ (தைத். ஆரணி. கo. உச. சஉ)

"எல்லாம் உருத்திரர்"

ரூவா வ்யயிவீ ஜநயஹெவ வஸஃ (தைத். ஆரணி. கo. க. கூ)

"ஆகாயத்தையும் பூமியையும் படைத்துத் தேவராகிய ஒருவர்" என்னுஞ் சுருதிகள் ஒன்றையும் பலவாயும் இருக்கும் (சிவபெருமான்) இயற்கையைக் கூறினமையின், சர்ப்பம் சுருளாயேனும் கோயதாயேனும் இருத்தல் போல,

ஹெவாவ வ்யஹணொரூ-ஹிவெ (பிரு. ச. கூ. க)

"பிரமத்துக்கு இரு ரூபமுண்டு" என்றற்றொடக்கத்தவற்றுற் சிவபெரு மான் பிருதிவி முதலிய மற்றைய ரூபங்களாயிருக்கும் விசேஷங் கூறப் பட்டது. (உசு)

ஏகாஸாரூபவதா தேஜஸ்வாத் (சு. உ. உஎ)

(சுசக) அல்லது ஒளியுடைமையால் (அது) பிரகாச மும் அதின் ஆசிரயமும் போல்.

பிரகாசமும் அதின் ஆசிரயமும் சொரூபத்திற் பேதமுளவாயினும், அவை ஒளி என்னும் தன்மைபற்றி ஒன்றாகக் கொள்ளப்படும். இங்ஙனம் பிரமமும் உலகமுதலியவும் (பிரமத்தின்) ஒரே சாதிக்குள் அடங்கினமையி னாலது அவருக்குப் பூமி முதலியவாதல் எய்துகின்றது. (உஎ)

வாவிவக்ஷயா (சு. உ. உஅ)

(சுசஉ) அல்லது முன் போல.

இரண்டு பக்ஷத்துக்கும் வேறென்பதைக் காட்டுவது வா (அல்லது) என்பது. மேலே சித்வஸ்துவானது பிரகாசமாகிய ஜாதிகுணசரீரம் போல விசேஷசுபாவமாய், விசிட்டமாகிய (சிவனுரது) ஏகதேச (அம்சமாகக்) கூறப்பட்டது; இங்ஙனம் அசித்வஸ்துவுக்குமாம். மேலே உரைத்த சம்பந்த முளதாய் ஒரே ரூபமாயிருக்குங்கால்,

ஸவெஷா வெ ரூஷ்ஃ (தைத். ஆரணி. க0. உச. சஉ)

"எல்லாம் உருத்திரர்" என்றவாறு சித்தையும் அசித்தையும் ஒரே வார்த் தையில் அடக்கிவிடலாம். மற்றிருபக்ஷத்தினும் பிரமம் தோஷமுடையதென் பதைத் தவிர்த்தல் கூடாது.

யஸ்ய வ்ரயிவீ ஸரீரம் (பிரு. ஜி. எ. சு)
யஸ்யாத்மா ஸரீரம் (மத்தியந்தினசாகை)

" எவர்க்குப் பிருதிவி சரீரம்; எவர்க்கு ஆன்மா சரீரம்" என்றற்றொடக் கத்த சுருதிகளாலும்,

விஜ்ஞாதி ஜெதநா0 வ்யாஹ்ருத்யா zவிஜ்ஞாஜெதநாம்।
விஜ்ஞாzவிஜ்ஞாதக0 வ்ய்ர்0 விஸ்வ0 விஸ்வரூபாலிர்ஹோஃ।
ரூபவதே நமோ நேஹா விஸ்வ ஹவ்யவஸெயதஃ॥

(வாயு. உத். சு: சு, எ)

"சேதனத்தை வித்தை யென்றும், அசேதனத்தை அவித்தை என்றும் கூறுப; வித்தையும் அவித்தையுமாகிய சமஸ்தப்பிரபஞ்சமும் சர்வதேகமின்றி விபுவாகிய விசுவகுருவின் (சிவபெருமானுடைய) சரீரமே; எதனாலெனின், பிரபஞ்சம் அனைத்தும் அவர் வசப்பட்டமையின்" என்றற்றொடக்கத்த ஸ்ரீருத்திப்பிரமாணங்களாலும், சேதனப்பொருளும் அசேதனப்பொருளும் அஷ்டமூர்த்தியாகிய பிரமத்தின் வடிவம் என்பதும் சித்தமாயிற்று. (உஅ)

வ்ருத்திஷ்யாஷ்டு (கூ. உ. உசு)

(கூசசு) மறுத்தலினாலும்.

பிரமம் சேதனு சேதனங்களாயிருப்பினும், அவற்றின் குணமுடைய தன்றென்று,

நாஸ்ய ஜாயெ ம்ரியெ தஜ்ஜீயுஷ்டி (சாந். அ. க. நி)

"இதின் ஜரையினால் அது அழியாது"

கஷ்டமி ஷ்நண்ண ஹ்ரஸ்வ்ய (பிரு. நி. அ. அ)

"ஸ்தூலமன்று, அணுவன்று, குறுக்கமன்று" என்றற்றொடக்கத்த சுருதி களிலே கூறப்படுகின்றது. இஃதன்றி, பிரமம் சேதனு சேதனத்தோடுற்றா லும், அது நிர்த்தோஷமாயும், சமஸ்தமங்கலகுணங்களுக்கு ஆஸ்பதமாயு முள்ளது; அஃதாவது, பிரமமாகிய சிவபெருமான் சேதனுசேதனத்துக்குக் காரணமாயிருப்பினும், அவற்றோடு கூடியிருப்பினும், அவர் விகாரம் அஞ் ஞான முதலிய அபுருஷார்த்தமொன்றுமின்றி, சர்வஜ்ஞதை, நித்தியதிருப் தித்துவம், அநாதிபோதத்துவம், சுவதந்திரத்துவம், அலுப்தசத்தித்துவம், அனந்தசத்தித்துவ முதலிய பரம புருஷார்த்தகுணங்களையும் எப்போதும் உடையராயுள்ளார் என்பது சித்தித்தது. (உகூ)

(எ) பராதிகரணம்.

ஈண்டுச் சகல சேதனுசேதன வடிவாயுள்ள பரமசத்திவிலாச சமரச பரமான்மாவாயுள்ளார்க்குச் சர்வதோஷவாசனைகளங்கமின்மையானும், சர் வஜ்ஞதைமுதலிய சமஸ்த மங்கலகுணரத்தினாகரமுண்மையானும், விரூபா க்ஷமுண்மையானும், இந்தப் பரப்பிரமசிவனுர்க்குப் பரமாக மற்றோர் வஸ்து இல்லை என்று இறுத்தற்கு முன்னர்ச் சூத்திரகாரர் ஆசங்கிக்கின்றனர்.

வரீதவ்ஷ்ட-ஷ்ட்ரா நவ0வ்ய0வ்ருவ்யவ்ருத்வ்ருஷ்டீ: (கூ. உ. கூ0)

(கூசஎ) சேது அளவு சம்பந்தம் பேதம் குறிக்கப்படுதலான், அவர்க்குமேல் ஒன்றுளது.

முதலாம் அத்தியாயத்து முதற்பாதத்து இரண்டாஞ் சூத்திரமுதல் மூன்றும் அத்தியாயத்து இரண்டாம் பாதத்து இருபத்தொன்பதாஞ் சூத்திர மிறுதியாக, பரமகாரணராகப் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட சிவபெருமானுக்கு மேலாக ஓர் வஸ்து உளதா? இலதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) உளது என்பது.

அய ய ஷ்ரூத்யா வ வ்ருத்ர-ர வி-ய்ரூத்ரீ: (சாந். அ. ச. க)

வாத0 வ்ருத்ர-ர0 தீக்ஷ-ர் z0யவஹ்ந0யோ ஹவத்ரி (சாந். அ. ச. உ)

"இந்தப் (பரம) ஆன்மா தாங்குவதாகிய சேது;" "ஒருவன் குருடனுயிருந்தாலும் இந்தச் சேதுவைக் *கடந்து (தீர்க்கா) குருடனுகான்"

அதாஷ்ஷாஸ்ரவஜ (சாந். கூ. கஅ. உ)

"நான்குபாதமுள்ளது பிரமம்"

கூபதவெஷ்டி வொதாஃ (முண்ட. உ. உ. நி)

"இது சிவபிரானுர் சேது" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளால் இந்தப் பரப்பிரமம் சேதுவாகவும், கடக்கப்படுவதான்முகவும், அளவுபடுத்தப்படுவதான்முகவும், அடைவிப்பதான்முகவும் கூறப்படுகின்றது. ஆகலின், இவரிணும் மேலாக ஓர் வஸ்து உண்டென்று கூறப்படுகின்றதுஎனின், (கூ0)

(சித்தாந்தம்) இஃதன்றென்று கூறப்படுகின்றது.

வாரோ_ஸ்யாத்தூ (கூ. உ. கூக)

(கூசரி) ஆனல் அது சமானத்தன்மையுளதாகலின்.

து (ஆனல்) என்னும் பதம் பூருவபக்ஷத்தை மறுப்பதாக உணர்த்துகின்றது. ஆகலின், சர்வோத்தமராகிய சிவபெருமானினும் மேலாயதொன்றுளதென்னும் வாதம் யுக்தமன்று;

விஷ்வயிகோ ஸுவிஷ்ரா ஊஹவதிஃ (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"மகர்ஷியாகிய உருத்திரர் விசுவாதிகர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளால், அவர்க்கு விசுவாதிகத்துவம் (எல்லாவற்றுக்கும் மேலாந்தன்மை) சித்திக்கின்றமையான்.

சுய ய கூத்தா வஹைதா வீர்யுதி ஸ்ரஷ்டாஸைஷாகூ நாசஸ0 ஹுராய (சாந். அ. ச. க)

"இவ்வுலகங்களுக்கு யாதும் கலக்கம் நேரிடாவண்ணம் தாங்கும் சேது இந்தப் (பரம) ஆன்மா" எனக் கூறப்படுதலான், அவர் உலகமெல்லாம் கலக்கமடையாது தடுத்துச் சேதுவுக்குச் சமானமாயிருத்தலின், சண்டுச் சேது எனவும் பட்டார்.

வவர்0 வஷ்டி0 ஸ்ரவஜ (சாந். கூ. கச. க)

"எல்லாமன்றே பிரமம்" என்னுஞ் சுருதியிற் கூறப்பட்டவாறு, உலகத்திக்கு நிமித்தோபாதான இயல்பைப் பூண்டது பிரமமே என்றும்,

வாகதிகஃ வைதாஹி வா0ஹவிதாவஷி।

---

* இதற்கு அடைந்து எனப் பொருள் கோடல் வேண்டுமென்பது கூசூ-ஆம் சூத்திரத்து உதாரிக்கப்பட்டகைவல்லிய சுருதிப் பொருள் கூறப்பட்டவிடத்திக் காண்க.

"இங்கிருந்து புறப்பட்டு அவரிடத்துக்கு நான் போவேன்" என்னுஞ் சுருதியினல், அதுவே அடையற்பாலதென்றும் கொள்ளப்படுகின்றது. பிறிதோரிடத்தில்,

திரியொஉநo நீலகண்டo வ்ராஜஎஉ்யாகூரீஷுநிமுஷ்உதி ஊர்த்த யொநிo வரீஷுஹாகூஷிஜீவிஸீ வரஹாசு (கைவ)

"முக்கண்ணரும், நீலகண்டரும், பிரசாந்தரும், பூதயோனியும், சமஸ்தசாக்ஷியுமாயுள்ளாரை முனியாவான் தியானித்து இருளுக்கு மேலே போய் அடைகின்றன்" என்னுஞ் சுருதியினலே தமசுக்கு மேலாய்ச் சகல காரணமும், சர்வஜ்ஞமும், முக்கண்ணுடைமை முதலிய இலக்கணமுமுள்ள பிரமந்தானே அடையற்பாலதென்று உரைக்கப்படுகின்றது. ஆகலின், ஈண்டு (சாந். அ. ச. க) தரதி என்னும் மொழி பரத்தை அடைதலின் மேற்று; இன்றேல் விசுவாதிகரும் பரமகாரணருமாயுள்ளார்க்கு மேலாகப் பரவஸ்து உளதென்று கொள்ளின், அதற்கு மேலும் மற்றோர் வஸ்து உளது என்னும் பிரசங்கத்தினல் வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கெல்லாம் அநவஸ்தாதோஷம் நேரிடும். ஆகலின், எல்லாவற்றிற்கும் அதீதராயுள்ளார் சிவபெருமான் என்பதினல் எல்லாவற்றிற்கும் உற்கிருஷ்டம் பிரமத்துக்கே எய்துகின்றது. (கூக)

பிரமம் அளக்கற்பாற்று என்பதுபற்றிச் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ஸ்ஹ்யுஷ்ஸீ வாஜவசு (கூ. உ. கூஉ)

(கூசசு) தியானத்தின் பொருட்டே, பாகத்திற் போல.

நான்கு பாதத்தையுடைய பிரமமென அளவுபடுத்திக் கூறுவது வாக்கைப் பாதமாயுள்ளது, கண்ணைப் பாதமாயுள்ளது என்பது போலத் தியானத்தின் பொருட்டேயாம். (கூஉ)

ஸ்ஹாநவிஸ்ஹாஷீரகாஸாதிவசு (கூ. உ. கூஙு)

(கூசஎ) விசேஷஸ்தான மூண்மையால் பிரகாசாதியிற் போல.

சிவபெருமான் அபரிமிதராகவே உளராயினும், பிரகாசமுதலியன பலகணி முதலிய ஸ்தான சம்பந்தத்தினல் வரையறுக்கப்பட்டுளவாகத் தோற்றல் போல, அவர் ஸ்தானவிசேஷத்தினல் வரையறுக்கப்பட்டவராகக் கோடல் யுக்தம். (கூஙு)

அவர் அடையற்பாலராயினும் அவர்தான் (பக்தரை) அவ்வெல்லைக் குட்செலுத்துவோருமாம் எனச் சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

உவவெஷ்தீஸ்ஸ (கூ. உ. கூச)

(கூசஅ) பொருத்தமாதலினுலும்.

யஃவெஷ வ்ருணுதே தேந லப்யஃ (கட. உ. உஉ)

"எவனே இவர் விரும்புகின்றாரோ, அவனல் அவர் அடையப்படுகின்றனர்" என்று சுருதி சொல்வதால், அடையற்பாலராய்நின்ற சிவபெருமானே (பக்தனே) அடைவிப்பவருமாம். ஆகலின், சிவபெருமானிலும் மேலாயினர் எவரும் இல்லை என்பது சித்திக்கின்றது. (கூச)

(அ) அந்நியபிரதிஷேதாதிகரணம்.

தயா நுவ்ரதிஷ்யாஃ (கூ. உ. கூடு)

(கூசகூ) அங்ஙனமே மற்றொன்றை மறுத்தலான்.

மேலை அதிகரணத்திலே விரூபாக்ஷராகிய பரப்பிரம சிவனுக்கு மேலாக யாரும் இல்லை என்று நிரூபிக்கப்பட்டது. மீண்டும் இங்கே அவருக்கு ஒப்பாயினர் எவராயினும் உளரா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சிவபெருமானிலும் உத்கிருஷ்டவஸ்து இல்லையேனும் உலகத்துக்குக் காரணமாகிய அவ்வீசுவரத்துவ முதலியவற்றோடு துல்லிய மாய (வஸ்து) உண்டே.

யஹஹ்ய ஶீஷ்டா வாஸுஷ்ஹஹ்யாகூ ஹஹஹ்யவாஃ।

(தைத். ஆர. கூ. கஉ. கூகூ)

"ஆயிரம் தலையுடையரும், ஆயிரம் கண்ணுடையரும், ஆயிரம் காதுடையருமாகிய புருஷர்" என்னும் சுருதியில் ஒரு புருஷர் உளராய் அவரே "ஆயிரந் தலையுடைய புருஷர்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றால், அவர் அநேக முகமும் அடி முதலியவு முடையராகவும்,

வாஒஉஹ்ய விஶ்வா பூதானி (தைத். ஆரணி. கூ. கஉ. கூச)

"அவருடைய பாதம் சமஸ்த உயிர்களுமாம்" என்னுஞ் சுருதியினல், அவர் உலகத்தோடியைந்துளராகவும்,

த்ரிபாதஹ்யாம்ருதம திவி (தைத். ஆரணி. கூ. கஉ. கூச)

"ஆகாயத்தில் அவரதுமூன்று பாதம் அமிர்தம்" என்னுஞ் சுருதியினல், அவர் பரமாகாயத்தில் உளராகவும்,

தஸ்மாத்விராடஜாயத। விராஜோ அதி பூருஷஃ।

(தைத். ஆரணி. கூ. கஉ. கூச)

"அவரிலிருந்து விராட்டுப் பிறந்தனர்; விராட்டுக்கு அடுத்தவர் புருஷர்" என்னுஞ் சுருதியினல், அவ்வியக்தத்திற்கும் இரணியகருப்பருக்கும் அவர் உபாதானராகவும்,

சூழிகூவண-ள0 தலிவஷ்ணு வாரை (தைத். ஆரணி. கூ. கஉ. கூகூ)

"ஆதித்தியவர்ணராகிய அவர் தமசுக்கு மேலுள்ளார்" என்னுஞ் சுருதியினல், அவர் தமசைக் கடந்துள்ளாராகவும்,

தலிவ0 விஷாநிஷ்ட ஹஹஷவதி (தைத். ஆரணி. கூ. கஉ. கூகூ)

"அவரை இங்ஙனம் அறிபவன் சிவனுகின்றன்" என்னுஞ் சுருதியினல், அவர் மோக்ஷஹேதுவாயுள்ளாராகவும் பெறப்படுகின்றது. பின்னர்,

வஹஹஸ்ரசீஷ-ள0 தெவழி (தைத். ஆரணி. க0. கசு. உகூ)

"ஆயிரம் தலையுடைய தேவர்" என்று தொடங்கி,

வதி0 விஷ்வஸ்ய (தைத். ஆரணி. க0. கசு. உகூ)

"அவர் விசுவத்துக்குப் பதி" என அவரது விசுவபதித்துவமும்,

நாராயணவா0 ஸ்ரவழ (தைத். ஆரணி. க0. கசு. உகூ)

"நாராயண பரம்பிரம்ம" என்பதில் நாராயணசப்தத்தின் பொருளானமையும்,

வாஸோஸ்ய வுவஸ்தி: (தைத். ஆரணி. க0. கசு. கூ0)

"(இதயத்திலே) பரமான்மா உளர்" என்பதினல் அவர் தஹரத்தில் உபாசிக்கற்பாலர் என்பதும் பெறப்படுகின்றன. ஆகலின், இந்த நாராயணர் சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாகிய குணங்களையுடையர்; இவைகளே சிவபிரானுர் குணங்களுமாம்.

வவ-ள்நந ஶிரோதீவஷ்வவ-ள் ஸுதமஸாஹாயம்।

வவ-ள்வ்யாவீ ஸ ஹமவாந்வஷ்ட்வ-ள்மதஶ்ரிவ: (சுவே. கூ. கக)

"எங்கும் முகமுடையரும், சிரசுடையரும், கழுத்துடையரும், ஒவ்வேசர் ஆன்மாவின் இரகசிய குகைக்கண்ணரும், சர்வவியாபியுமாயுள்ளார் அந்தப் பகவான்; ஆகலின், சிவபிரானே சர்வவியாபி" என்று மந்திரோபநிடதங் கூறுகின்றது.

விஷ்வதஶ்சக்ஷுரஸ்த விஷ்வதோமுக:।

"எங்கும் கண்களும், எங்கும் முகங்களும் உடையர்" என மகோபநிடதத்தினும், சிவசங்கற்போபநிடதத்தினுங் கூறப்படுகின்றது.

வவ-ள்தஶ்சக்ஷுரஸ்த விஷ்வதோமுக: (அதர்வசிரசு)

"எங்கும் கண்கள் எங்கும் முகங்கள்" என அதர்வசிரசிலே சிவபெருமானுக்கு அநேக முகங்களும் பாதங்களும் உள்ளனவாகக் கூறப்படுகின்றது.

சாயாஜ்ஞ வ்ருக்ஷாதி விஷ்வாக்ஸாயிநஜ்ஞ சிஹ்வரஷ்டி।
தஸ்யாவயவஜ்ஞிதந வ்யாப்ய வஸ்தி0 ஜகத்॥

(சுவே. சு. க0)

"மாயையைப் பிரகிருதி என்றும், மாயையுடையாரை மகேசுவரர் என்றும் அறிக; இப்பிரபஞ்சம் அனைத்தும் அவரது அவயவமாயிருக்கும் அதினல் வியாபிக்கப்பட்டது" என்னுஞ் சுருதியினல், அவர் உலகத்தைத் தமது அம்சவிசிட்டமாகவுடையர் என்றும்,

ஹிரண்யகர்ப்பம் பூர்வம் ஜாயமாநம் (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"இரண்ணியகருப்பர் பிறக்கக் காண்பவர்" என்பதில், இவர் இரண்ணிய கருப்பர்க்குக் காரணர் என்றும்,

ஸர்வஜ்ஞாநேஶ்வரஸ் (கைவ)

"இருளுக்குமேற் சமஸ்த சாட்சியாயுள்ளார்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றல், அவர் இருளுக்கு மேலாயினர் என்றும்,

நிரஞ் விவாஜ்ய (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"பாவமில்லாத தகரத்துள்ளார்" என்றமையால், அவர் தகரோபாசியர் என்றும்,

ஜ்ஞாத்வா ஶிவ0 மாஹேஶ்வரஸ்ஸந்தி (சுவே. சு. கச)

"அவன் சிவத்தை அறிந்து அத்தியந்தசாந்தி அடைகின்றன்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றல், அவர் மோக்ஷஹேதுவாயினர் என்றும்,

ஸர்வெஶ்வர்யயுக் ஸர்வஜ்ஞ: (அதர்வசிகை)

"சர்வைசுவரிய சம்பன்னர்" என்றமையால், அவர் உலகத்துக்கு ஈசர் என்றும் பெறப்படுகின்றது. இங்ஙனம் விசுவரூபத்துவமுதலிய குணங்கள் சமானமாய் நாராயணர்க்கும் சிவபெருமானுக்குமுளவாம். பூஜாவிதானஞ் செய்யும் ஸ்மிருதிமுதலியவைகளில்,

ஶிவ0 வா விஷ்ணுமேவவா।

"சிவனேயேனும் விஷ்ணுவையேனும்" என்றமையாற் சிவன் விஷ்ணு இருவருள் எவரையேனும் சமானமாகப் பூசிக்கலாம்எனக் கேட்கப்படுகின்றது. உலகத்திலே அவ்விருவர்க்கும் சமமாகப் பூசைக்குரிய ஸ்தலமுதலியனவும், அவ்விருவரையும் பிரதிபாதிக்கும் புராணகமங்களும் சமானமாயுள்ளன. ஆகலின், சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாகிய புருஷர் நாராயணர் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். எங்ஙனம் சிவபெருமானுக்கு மேலாயினர் எவருமில்லையோ, அங்ஙனமே அவருக்கு ஒப்பானவரும் இல்லை; மற்றொருவர் உலகத்துக்குக் காரணமாதலும், பதியாதலும் இல்லையாதலின்.

வஸு வஸவ ஸுஜ்ரா நஷ்டீயாயதஷ்டுஃ।
ய ஈசிரே ஜகூ நீராத பரமாநீஹிஃ வரோதிஹிஃ (அதர்வசிரசு)

"இவ்வுலகங்களைத் தமது பரமசத்திகளினால் ஆளுகின்ற உருத்திரர் ஒருவரே; அவர்கள் இரண்டாவதற்காக இருந்திலர்" எனவும்,

ஏகாவா வ்யயிவீ ஜநயநீஷவ வஸகூஃ (தைத். ஆரணி. கo. க. கூ)

"விண்ணையும் மண்ணையும் படைத்துத் தேவர் ஒருவர்" எனவும்

ய வஸகூர ஸுஜ உயுதி (தைத். ஆரணி. க. கஉ. நிசு)

"எவர் ஏகரோ, (அவர்) உருத்திரர் எனப்படுவர்" எனவும்,

கூஷாத்தூரா வீபாதி தெவ வஸகூஃ (சுவே. க. கo)

"க்ஷரத்தையும் (பாசத்தையும்), ஆன்மாவையும் ஆளுகின்ற அரராகிய தேவர் ஒருவர்" எனவும்,

யஷ்டா அதி-ஷ்வரோகாரo வெஷ்டயிதிருஜ்ஞி சாநவாஃ।
தஷ்டாரமீஷ்ஜிஜ்ஞாய ஜுஷ்டுவஸ்ரூரிஜ்ஞா ஜுவிஷ்டுதி (சுவே. சு. உo)

"எப்போது மனிதர் ஆகாயத்தைத் தோலாக உடுப்பார்களோ, அப்போது சிவத்தை அறியாது (மனிதருடைய) துக்கத்துக்கு ஈறும் எய்தும்" எனவும்,

ஸர்வ வஸகூ தெஜ்யஸ்ரீவஸகூஸ்ஜவ-ஷ்டு-நு-துஸ்ரி-கூஜு (அதர்வசிகை)

"மற்றெல்லோரையும் விடுத்துச் சர்வேசுவராகிய சிவன் ஒருவரே தியானிக்கற்பாலர்" எனவும்,

யஷ்டா தஜ்ஜஸு ஜீவா நஸ்ரா திஜ்ஞ-ஷ்ஜஸுசாஷ்ஜுஜீவ வஸவ கெவஷஃ।
(சுவே. ச. கஅ)

"எப்போது இருளிருந்ததோ, அப்போது இரவுமில்லை, பகலுமில்லை, சத்துமில்லை, அசத்துமில்லை, சிவன் ஒருவரே இருந்தார்" எனவும் போந்த சுருதிகளானும் பிறவற்றானும் உலக சிருட்டிவிஷயத்திற் சிவபிரானுக்கு வேறுபட்ட பிறர் ஒருவர் இல்லை என்று நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. ஆகலின், சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாயினர் யாரும் இல்லை. பரமசத்தியுடைமையின் சிவபெருமான் நிமித்தகாரணரே. புருஷர் (நாராயணர்) உபாதானமே; உபாதானமாயிருத்தலின், இவர் இரண்டியகருப்பருக்குக் காரணர்; சிவபிரான் நிமித்தகாரணராகக் கூறப்படுகின்றனர். ஆகலின், (நாராயணர் உபாதானகாரணமும், சிவபெருமான் நிமித்தகாரணமுமாக) இருவரும் ஜகத்காரணராக அறியப்படுகின்றனர்.

தஷ்டாஷ்ரூராஜ் (தைத். ஆரணி. கூ. கஉ. கூச)

"அவரினின்று விராட்டுப் பிறந்தனர்" என்றமையால், புருஷனுக்கு (நாராயணர்க்கு) உபாதானத்துவமும்,

ஹிரண்யமஹம் வர்ண ஜாயாம் நிழ (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"இரண்ணியகருப்பர் பிறக்கக் காண்பவர்"

ஏவா ஹ்யேஜநயந் ஷெவ வகம் (தைத். ஆரணி. க0. க. கூ)

"விண்ணையும் மண்ணையும் படைத்துத் தேவர் ஒருவர்" என்ற சுருதியால் சிவபெருமானுக்கு நிமித்தோபாதானமும் கூறப்படுகின்றன. சர்வஞ்ஞரும் சர்வசக்திமானுமாகிய பரப்பிரம சிவனுர் எனப்படும் விசுவாதிகரினின்று முதற்கண்ணே பரப்பிரகிருதியாயுள்ள பராசத்தி உண்டாகின்றது. அந்தச் சத்தி

ஸஹஸ்ரஸீஷ்டா புருஷ (தைத். ஆரணி. கூ. கஉ. கூக)

"அவர் ஆயிரந்தலையுடைய புருஷர்" என்று சுருதியிற் கூறப்பட்டவாறு, பிரதமபோக்தாவாய் அந்தச் சத்தி வெளிப்படும் அவசரத்திற் புருஷன் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அந்தப் புருஷர்க்கு ஆன்மாவாய் வியாபித்துநின்ற சிவத்திலிருந்தே சமஸ்த சேதனசேதனப் பிரபஞ்சம் உண்டாகின்றது.

ஸவை நா ஷை புருஷ (தைத். ஆரணி. க0. உச. சஉ)

"எல்லாம் உருத்திரரே" எனச் சிவபெருமான் சர்வான்மாவாய் இருத்தலைக் கூறப்புகுந்து, உபாதானமாதலின் புருஷராகிய நாராயணர்க்கும் சர்வான்மகத்துவம் கூறமேல், புருஷர்க்குச் சர்வான்மகத்துவம் எங்ஙனமாம்? என ஆக்ஷேபம் நிகழுங்கால்,

புருஷோ வை புருஷ (தைத். ஆரணி. க0. உச. சஉ)

"புருஷரே உருத்திரர்"

புருஷாய விஷ்ணவே ஸஹஸ்ரகூஷாய ஸஹாக்ஷிவாய யீஷ்மஹி
(தைத். ஆரணி. க0. க. நி)

"நாம் புருஷரைத் தியானிப்போம், ஆயிரம் கண்களையுடைய மகாதேவரைத் தியானிப்போம்" என்னும் சுருதிகளாற் புருஷரும் சிவபெருமானுடைய மகாவிபூதியா மியற்கையினர் என்றும், விசுவரூபி என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டது. சர்வஞ்ஞரும், சர்வசத்திமானும், நித்தியதிருப்தரும், சுவதந்திரரும், விசுவாதிகரும், நிமித்தபூதருமாகிய பரப்பிரம சிவபெருமானே சிருஷ்டிகாலத்திலே அநேகமாவேஷ்டுக எனச் சங்கற்பித்து, தம்மிலிருந்து இந்தப் புருஷரை (நாராயணரைச்) சிருட்டிக்கின்றனர்; (இதனற் பரப்பிரமமாகிய) தம்மினின்று பிரிந்து தமது அம்சமாயுள்ள (இந்தப் புருஷரால்) உலகம் அனைத்தும் உண்டாகின்றது.

தஸ் வ்ருஷ்டா ததேவாநு ப்ராவிஶ தத்ஸ்ருஷ்ட்வா தேவாநு ஸ்ருஜ்யமாந ஸ்ருஜ்யமாவிஶ (தைத். உ. சு)

"அவர் அதனைச் சிருட்டித்து அதினுள்ளே பிரவேசித்துச் சத்தும் அசத்து மாயினர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியானும்,

சோயாஹ வுகூ்ஜி0 விஜ்ஞாநாயிநஹ ஶெஷ்வரஃ।
தஜ்ஞாவயவஹ ஶ்ரிதத வ்யாஜ்ஞ0 வவ-ஶ்ரிஜ0 ஜகத் (சுவே. ச. க0)

"மாயையைப் பிரகிருதியென்றும், மாயையுடையாரை மகேசுவரர் என்றும் அறியற்பாற்று; இப்பிரபஞ்சமெல்லாம் அவரது அவயவமாயிருக்கும் அதினால் வியாபிக்கப்பட்டது" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளினாலும் (அவ்வுண்மை) பெறப்படுகின்றது. நிமித்தகாரணரின் சங்கற்பத்தினால் உபாதானத்துவம் உண்டாகின்றது; அதனால் உபாதானத்தினும் நிமித்தகாரணம் உயர்ந்தது நிமித்தகாரணத்திலிருந்து உபாதானம் பிரிக்கப்படாமையின், நிமித்தகாரணத்தின் குணங்கள் உபாதானத்துக்கு (நாராயணருக்குச்) சாற்றப்படுகின்றன. ஆகலின், சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாயினரும் மேலாயினரும் இல்லையே. (கூடு)

முன்வரும் நியாயத்தினாலும் சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாயதும் மிக்காயதுமாக ஒருவஸ்துவும் இல்லை என்று சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

கரநந வவ-ஶ்ரதக்ஷோயாஃ ஶ்ரூயாதிஶ்ஶ்ச (கூ. உ. கூசு)

(கூஙo) அதனால் அவருக்குச் சர்வவியாபகம்; ஆயாமமசப்த முதலிய வுண்மையான்.

ஆயாமம் என்பது மகாவியாப்தி, சமஸ்தப் பிரபஞ்சத்தையும் வியாபித்தலைப் பிரதிபாதிக்கும் பரத்தனவாகிய

வவ-ஶ்ரநந ஶிரோ தீர்வம் (சுவே. கூ. கக)

"எங்கும் முகங்களும், தலைகளும், கழுத்துக்களும்" என்றற்றொடக்கத்த மந்திரோபநிடத வாக்கியங்களானும்,

விஶ்வதஶ்சக்ஷுரuத விஶ்வதோமுக0 (சுவே. கூ. கூ)

"எங்கும் கண்கள், எங்கும் முகங்கள்" என்னும் சுருதிகளானும்,

சணோரணீயாந் (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உசு)

"அணுவுக்கணு" என்று தொடங்கி,

வஸ்uமோஹ்ருஷ uருஷஃ (தைத். ஆரணி. க0. உச. சஉ)

"எல்லாம் இந்த உருத்திரர்" என்பதிறுதியாய்ப் போந்த மகோபநிடத வாக்கியங்களினாலும்,

யொ வெ uருஷ்uவாந் (அதர்வசிரசு)

"எவர் உருத்திரரோ அவர் பகவான்" என்று தொடங்கி,

யஸ்ஸ வஸவ-ழே (அதர்வசிரசு)

"அவர் எல்லாமாயிருக்கின்றனர்" என்பதிறுதியாய்ப் போந்த அதர்வசிரோபநிடத வாக்கியங்களினாலும், நிமித்தகாரணமாகிய பரப்பிரமத்துக்கு (அதன்) குணமும் அம்சமுமாகிய இந்த உபாதானபுருஷர்வாயிலாகச் சர்வவியாபகத்துவம் எய்துகின்றது. ஆகலின், பிரபஞ்சமனைத்தும் சிவபெருமானுடைய விபூதிமயமாம். அவருக்கு ஒப்பாரும் அவருக்கு மிக்காரும் இல்லையே. (கூசு)

(கூ) பலாதிகாணம்.

இங்ஙனம் சர்வேசுவரரும், சர்வான்மகருமாகிய அந்தச் சிவபெருமானே சகல கன்மங்களுக்கும் அந்தந்தத் தேவதா ரூபமாயிருந்து பலம் கொடுப்பவராகின்றனர் என நிரூபிக்குமாறு சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ஹலீத உவவதி:ஃ (கூ. உ. கூஎ)

(கூடுக) ஆதலிற் பயன், பொருத்தமுண்மையான்.

சர்வாதிஷ்டானஞ்செய்பவர்க்கும் அதிஷ்டானபலத்தைக் கொடுப்பது மேலே யாண்டும் சர்வேசுவரத்தன்மையினற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட பரப்பிரமமா? இன்றேல் மற்றொருவரா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) செய்யப்பட்ட க்ஷணத்திலேதானே அழிந்துபோவதாயினும், கன்மமானது அபூர்வமறைப்பு வாயிலாகக் காலாந்தரத்திலே பலத்தைக் கொடுக்கும் சாமர்த்தியமுடையதே. இங்ஙனம் கன்மந்தானே (தன்) பயனைக் கொடுக்க வன்மையுடையதாகுங்கால், அதற்கு வேறாக அப்பிரசித்தராகிய சிவபெருமானைக் கற்பித்தல் மிகையாமாதலின், சிவபெருமான் பலத்தைக் கொடுப்பாரல்லர் எனின்,

(சித்தாந்தம்) சிவபெருமானே ஆராதித்தலினற்றானே எல்லோர்க்கும் கன்மபலம் சித்திக்கின்றது; (அது) பொருத்தமாதலின்; சேவிக்கப்பட்ட அரசர் முதலாயினோரிடத்திற் (பெறுதல் போல), உபாசிக்கப்பட்ட சிவபெருமானிடத்திருந்தே உபாசகர்க்குப் பலம் சித்தியாதல் நியாயமாதலின். அசேதனமாகிய கன்மமேனும், அபூருவமேனும் தாரதம்மியமாகப் பிரதிநியதமாய்ப் பலத்தை அறிந்து கொடுத்தற்குச் சாமர்த்தியமுடையதன்று; அசேதனமாயிருக்கும் சேவையாகிய கன்மத்துக்கு அங்ஙனம் காணப்படாமையின். ஈண்டுச் சாஸ்திரப்பிரசித்தமாயுள்ள சிவபெருமானைக் கற்பித்தல் கற்பனைகவுரவமாகாது.

வஷடிஹுவ வாயுகூ கூராயதி தம யஜிஹ்வா வொகேஹு உஹிநீஷதெ। வஷ உவவா வாயுகூகூராயதி தமயஜியொ கிநீஷதெ (கௌஷீ. கூ. அ)

"இவ்வுலகங்களிலிருந்து மேலே செலுத்தவேண்டியவனே நற்கன்மஞ் செய்யப்பண்ணுகின்றனர்; இவ்வுலகங்களிலிருந்து கீழே செலுத்தவேண்டியவனைத் தீக்கன்மஞ் செய்யப்பண்ணுகின்றனர்" எனச் சுருதியானது சிவபெருமானே தர்மாதர்மபலத்தைக் கொடுப்பவருஞ் செய்விப்பவருமாகின்றனர் என்று கூறுகின்றது. பின்னர்ச் சுருதியிற் கூறப்படாத அபூர்வத்தைக் கற்பித்தல் மிகையாம். ஆகலின், கன்மங்களினுலே ஆராதிக்கப்படுகின்ற சிவபெருமான் பலதாதாவாய் ஆகின்றனரன்றிக் கன்மம் அன்றென்பது நிர்ணயம். (கூஎ)

ரூபகவாது (கூ. உ. கூஅ)

(கூநிஉ) கூறப்படலானும்.

சமஸ்த கன்மங்களுக்கும் அதிபதி சிவபெருமானும் எனக் கேட்கப்படுகின்றது; அக்கன்மங்கள் வாயிலாக ஆராதிக்கப்படலானும், அக்கன்மங்களுக்குப் பயனைக் கொடுத்தலானும்.

மாயவதி தெயவதி ரூபரூப ஜலாஷிஹெஷிஜிழி।

(இரு. வே. க. சகூ. ச)

"பாட்டுக்கு அதிபதியும், இன்பத்தைக் கொடுக்கும் ஔஷதங்களையுடைய யாகத்துக்கு அதிபதியுமானவர் உருத்திரர்"

கூவொ ராஜா ந ஷ்வாஸ்வ ரூபூழி (இரு.வே. ச. கூ. க)

"யஞ்ஞத்திக்கு இராஜாவாக உருத்திரரை நாடுக" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளினும்,

வொதெ நாராயயெஷ்வ வொசி வொசிவிஹ ஷ்டிணிழி।

"சோமபூஷணரும் சோமருமாகிய தேவரைச் சோமத்தினுலே வழிபடுக" எனச் சுருதியை ஆதாரமாகக் கொண்ட ஸ்மிருதியினும்,

(நாரூ வஸுராதி ஹெஷஜ்யுதொராவ்யுஷஹ்வஜிழி)
நாஸுயொ தவொராயஜூ: (வ்ரியஜெஷ்வதிஹா தநு:।
தஸ்மாதுஜாதிஹெ ஸவெஷாதி ஷ்வாவெஷு ரூராஷடிழி।
கூஷ்டிதெவெநவதி கூராஸ்து ஸவ ஷ வவ ஷ்ஜிஷ்டொ:।
ரொயஜ்ஜிஷ்ட தம யஜூ) ரூபூஷ்யுராராய நம வ்ருதி।

(வால்மீகிராமாயணம், உத்தரகாண்டம், கூம: கஉ—கச)

"(இடபாரூடராகிய சிவபெருமானேயன்றி ஒளஷதமாக மற்றொருவரைக் காண்கிலேன்; பரமான்மாவாகிய சிவபெருமானுக்கு) அசுவமேதயாகத் தினும் பிரீதியான யஜ்ஞம் பிறிதொன்றிலது; (இராஜவிஷயத்திற் பிறரால் செய்யவியலாத அந்த யஜ்ஞத்தைச் செய்வோம் என்று கர்த்தமர் கூற, முனிவரீனவரும்) சிவாராதனத்தைக் குறித்து (உரைக்கப்பட்ட யஜ்ஞத்தைப் பிரீதியோடங்கீகரித்தார்)" என இராமாயணத்தினும், சிவபெருமானுக்குச் சர்வயாகாதிபத்தியம் கூறப்படுகின்றது;

வாஜஶ்ச மே ப்ரஸவஶ்ச மே (யசுர். வே. சு. எ. க. க)
யாதா அமே விஷ்ணுஶ்ச மே (யசுர். வே. சு. எ. கூ. உ)

"எனக்கு அன்னம் (வருக), எனக்கு அனுமதி (வருக)" "எனக்குத் தாதா (வருக), எனக்கு விஷ்ணு (வருக)" என்றற்றொடக்கத்தனவாகச் சமகங்களிலே போந்தவாற்றால், அன்னமுதலிய வஸ்துக்களும், விஷ்ணு முதலிய தேவர்களும் கொடுக்கப்படும் பொருள்களாகக் கூறப்படுதலான், பாரிசேடப்பிரமாணத்தாற் சிவபிரான் சமஸ்த கன்மபலங்களையும் கொடுப்பவராகச் சித்திக்கின்றது. அதுபற்றிச் சிவபிரானே சமஸ்தயாகங்களினும் ஆராதிக்கற் பாலரும், சமஸ்த பயன்களையும் கொடுப்பவருமாகின்றனர் என்க. (கூ அ)

சூத்திரகாரர் மற்றோர் பக்ஷம் கூறுகின்றனர்.

யதோ வைஜிநி ர்யத வஸவ (கூ. உ. கூ கூ)

(கூ நிக) ஆதலினாலே ஜைமினி (அதனைத்) தருமம் என்கின்றனர்.

தருமந்தானே (நியாயத்துக்குப்) பொருத்தமாதலினாலும், சுருதியிற் கூறப்படுதலானும், (அத்தருமம்) பலத்தைக் கொடுப்பதாம் என ஜைமினி கொள்கின்றனர். பொருத்தமாவது உழுதல் முதலியன செய்தலானும் உடைத்துப் பண்படுத்தலானும், கன்மம் சாகூஷாத்தாகவேனும் பரம்பரையாகவேனும் பலங்கொடுப்பது பிரத்தியக்ஷமாதலே. (பலத்தை விரும்புகிற) காமியானவன் அதனைச் செய்யவேண்டிய மார்க்கமாக ஓர் கன்மவிதிக்கு ஓர் வகை சொல்ல் இயலாதாமாதலின், சுருதியிற் கூறப்பட்டதாக அபூர்வமாகிய கன்மந்தானே பலத்தைக் கொடுக்கின்றது. (கூ கூ)

வாதிவக்ஷ்ய வாதராயணோ ஹேதுவ்யபதேஶாத்।
(கூ. உ. சூ0)

(கூ நிச) ஆனால் வாதராயணர் காரணம் குறிப்பதினால் முற் கூறப்பட்டவரையே (கொள்கின்றனர்).

மேலேகூறப்பட்ட சிவபெருமானே கன்மபலதாதா வன்று பகவான் வாதராயணர் கொள்கின்றனர்;

வாயவ்ய0 ஸ்வேதமாலபேத ஸ்ரீ.திகாஸ்ஸவாஜபெய0 ஸ்ரீ.தி0 முயதி|
(யசுர். வே. உ. க. க. க)

"செல்வத்தை நாடுகின்றவன் வாயுவின்பொருட்டு ஒர் வெண் மிருகத்தைப் பலிகொடுக்க, இவன் செல்வத்துக்கே பலிசெலுத்துவோனைச் செலுத்துகின்றான்" என்னும் சுருதியினால் வாயுமுதலிய சிவபெருமானால் வியாபிக்கப்பட்டுக் கன்மவிதிகளிலேதான் பலத்துக்கு ஹேதுவாகக் கூறப்படுதலின், அவர் இலராய்விடினன்றே கூடுணத்திலே நசிக்கும் கன்மத்தை, பலசாதனத்தை முடிப்பதற்கு அபூருவமாகக் கற்பிக்கவேண்டும். (பின்னையோ எனின்) வாக்கியசேஷத்தினாற் கூறப்பட்ட விதியை அபேக்ஷிக்கும் பலசாதனத்துவப்பிரகாரம் உள்ளபோது அவரே காரணராகச் சுவீகரிக்கற்பாலர்;

ஸ்ரீதிஷ்டிபி ஹவா வஜாஸ்ரீ ஸ்ரீவயதி|
(தாண்டியப் பிராம்மணம்)

"இந்தக் கிரியைகளைச் செய்பவர் நன்றாகப் பிரதிஷ்டை செய்யப்படுகின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றிலே வாக்கியசேஷத்தினதாய் விதியை அபேக்ஷித்ததாயுள்ள (கன்ம) பலமானது சுவீகரிக்கப்பட்டாற்போலாம். அதர்வசிரசிலே,

யொ வெவ ஸ்ரீருத்ரஸ்தவாந்|

"எவர் உருத்திரரோ அவர் பகவான்" என்றற்றொடக்கத்தனவாகக் கூறப்பட்டமையின், வாயுமுதலிய சமஸ்ததேவதாரூபத்துவம் சிவபெருமானுக்கு எய்துகின்றது. அந்த உபநிடதத்திலே சிவபெருமானாலே,

யொ ஸ்ரீ வெத ஸ வஸ்ரீருத்ரவாந்|

"என்னை அறிபவன் எல்லாத் தேவரையும் அறிகின்றான்" என்னுஞ் சுருதியினால் அவரை அறிதலான் அவரால் வியாபிக்கப்பட்ட சகல தேவர்களும் அறியப்பட்டனரெனக் கூறப்பட்டது. ஆகலின், சகல தேவதாரூபராய்ச் சகலகன்மத்தினால் ஆராதிக்கற்பாலரும், சர்வகன்மபலதாதாவுமாயுள்ளார் பரமேசுவரரும், பரப்பிரமசிவனுரும், சாக்ஷாத் உமாபதியாயுள்ளாருமாம் என்பது சித்தித்தது. (சூ0)

மூன்றும் அத்தியாயத்து

மூன்றும் பாதம்.

(க) சர்வவேதாந்தப்பிரத்தியயாதிகரணம்.

நித்தியத்துவாதி குணமுடைய துவம் பதார்த்த உபாசகனுகிய ஆன்மாவும், சர்வஞ்ஞத்துவாதிகுணமுடைய தத்பதார்த்தராகும் உபாசியராகிய பதியும் மேலே நிரூபிக்கப்பட்டனர். ஈண்டு எங்ஙனம் உபாசிப்பது என ஆக்ஷேபம் நிகழ,

(உத்தரம்) போதருமாறு.

ஸவ-ஶவெஷாஜ வ்ருʻயo ஜொஷநாʻ விஶொஷாʻ (கூ. கூ. க)

(கூருநு) வேதாந்தம் அனைத்தினும் அறியப்பட்டது (ஒன்றே); விதிமுதலியவற்றில் யாதும் பேதமின்மையான்.

வேதாந்தம் (உபநிடதம்) அனைத்தினும் தகராதி உபாசனை கூறப்படுகின்றது.

உபாசனை ஒன்றா? சாகாபேதங்களினைற் பின்னமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சாகாபேதம்பற்றிப் பிரகரணம் பேதித்தலின், ஒவ்வோர் சாகையினும் உபாசனை பேதமுறுகின்றது. அங்ஙனமே சாந்தோக்கியத்தினும், தைத்திரீயத்தினும் தகரோபாசனை கூறப்படுகின்றது. ஒன்றிலே,

வஷ ஸூகாவஹத வாவா விஜரொ விʻத்ருʻ: (சாந். அ. க. நி)

"இந்த ஆன்மா பாவமில்லதும், ஜரையில்லதும், மரணமில்லதும்" எனத் தொடங்கிப் போந்த சுருதியில், பாவமிலாமை முதலிய குணங்கள் கூறப்பட்டன. மற்றொன்றிலே,

ஜதo ஸத்ʻயʻ (தைத். ஆரணி. க0. உகூ. சக)

"இருதம் சத்தியம்" என்று தொடங்கி, கிருஷ்ணபிங்களத்துவகுணங்கள் கூறப்பட்டன. ஈண்டுக் குணங்களிலே பேதமுண்மையான் உபாசனை பேதமுறுகின்றது. சாந்தோக்கியத்திலே பஞ்சாக்கினி வித்தைக்கு "கௌதமம்" என்று பெயர்; பிருகதாரணியத்திலே "வாஜசநேயகம்" என்று பெயர்; இங்கே நாமபேதத்தினால் உபாசனை பேதிக்கின்றது.

தெஷாஞ்ஜெவெதாo ஶ்ரவஸுவிʻஶ்ரo வஜ்ஞ ஸிரொவ்ருʻதo வியி வஜ்ஞெஸ்ருʻஷ்டா ஜீண-ஃழி (முண். கூ. உ. க0)

"சிரோவிரதம் விதிப்படி எவர்களாற் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ, அவர்களுக்கே இந்தப் பிரமவித்தையைச் சொல்க" என முண்டகோபநிடதத்திலே சிரோவிரதம் என்னும் தருமம் கேட்கப்படுகின்றது. சிரோவிரதம் என்பது ஓர் விரதவிசேஷம். அது பிறர்க்கின்றி அதர்வணசாகையினர்க்கு விதிக்கப்பட்டது. (இந்தக்) கிரியாபேதத்தினால் உபாசனை வேறுபடுகின்றது. ஆகலின், சாகாதி பேதங்களினாலே உபாசனைகளுக்குப் பேதமுளதென ஆக்ஷேபிக்கின்,

(சித்தாந்தம்) சர்வவேதாந்தங்களினும் கூறப்படுவது தகராதி உபாசனை ஒன்றுதானே; கன்மவிதிகளிலே போல (சண்டி) விதிகளும், பலனும், தேவதாரூபமும், (உபாசனைப்) பெயர்களும் ஒன்றே. (முதலாவது) அறிக, உபாசிக்க என்னும் விதிகள் வெவ்வேறு சாகைக்கண்ணவாயினும் ஒன்றே; பிரமத்தை அடைதலாம் பயன்களும் ஒன்றே; வைசுவாநரப்பிரமம் போல, வேத்தியமும் (அறியப்படும் பொருளும்) ஒன்றே. வைசுவாநரவித்தை முதலிய போலப் பெயரும் ஒன்றே. ஆகலின், உபாசனை ஒன்றே. (அவனை அறிக, உபாசிக்க என்னும்) விதிகள் பேதித்தலான் உபாசனை வேறுபடாது. சாந்தோக்கியத்திலே,

கஷிரூஹஷ்டஙவ்ஷ்டஙவ்ஷ் (சாந். அ. க. க)

"தகராகாயத்துள் இருப்பது தேடற்பாற்று" என்பதினாலே தகரவித்தை விதிக்கப்பட்டது.

கஷிரூஹஷ்டூவாஸிதவ்ஷ் (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"உள்ளே உள்ளது தியானிக்கற்பாற்று" எனத் தைத்திரீயத்தினும் (விதிக்கப்படுகின்றது). இந்த விஷயத்தில் (தியான) ஸ்தானுதி ஒன்றுமாதலினாலும், உபாசியமாகிய பிரமம் ஒன்றுமாதலினாலும், இரு உபநிடதங்களினும் கூறப்பட்டகுணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமுறுமையானும் வித்தை ஒன்றே. சாந்தோக்கியத்தினும் பிருகதாரண்யத்தினும் ஆகாயம், மழை, பூமி, புருஷன், ஸ்திரி என்னும் பஞ்சாக்கினிவித்தைகள் அறியற்பாலன எனக் கூறப்பட்ட சொரூபம் இரண்டிடத்தும் சமானமே. ஆகலின், வித்தையிற் பேதமின்று. (க)

ஹேதாதி ஏ ஸைநஹஸ்யாதவி (கூ. கூ. உ)

(கூநிசு) (பேதமுண்மையான்) இங்ஙனமின்றெனின், ஒன்றினும் (அது கூடும்).

(ஆக்ஷேபம்) ஓர் உபாசனவிஷயத்தைச் சுருதி பின்னரும் மற்றோர் பிரகரணத்திற் கூறுவது பேதத்தை விளக்கின்றது. ஆகலின், உபாசனை ஒன்றன்றெனின்,

(உத்தரம்) உபாசனை ஒன்றுபிருந்தாலும் வெவ்வேறு சாகையில் உபாசகர் வேறுதலினால் உபாசனையும் பேதமுறும். (உ)

வாஜ்யாயவ்ய தயாகெந ஹி வாஜாஅரெயிகாராஷ்ட்ர வவவஷ்ட தஹியஃ (கூ. கூ. கூ)

(கூடுள) (சிரோவிரதம்) வேதாத்தியயனத்துக்குரியது; (அந்தக் கருமத்தின்)பொருட்டுச் சமாசார நிரந்தரத்தில் அதிகாரமுண்மையானும், சவஹோமம் போல அதன் நியமம்.

தெஷாமேவைதாம் ப்ரவதேத (முண். கூ. உ. கo)

"அவர்க்கே இந்தப் பிரமவித்தையைச் சொல்க" என்பதினால், அதர்வவேதத்திலே விதிக்கப்பட்ட * சிரோவிரதநியமம் அந்த வேதாத்தியயனத்துக்கு அங்கத்துவமாகவன்றி உபாசனைக்கு அங்கத்துவமாகவன்றும்;

நைதத்ஹீணோ-வ்ரதோ ஜீவேத (முண். கூ. உ. கக)

"(இந்த) விரதத்தை அதுஷ்டியாதவன் இதனைப் படிப்பானல்லன்" என அந்த வேதாத்தியயனசம்பந்தமாக அறியப்படலானும், சமாசாரம் என்னும் நிரந்தரத்தில்,

ஊர்த்வே வைவ்ரதே நர வ்யாவ்ரதே

"இந்த விரதமும் வேதவிரதம் எனக் கூறப்பட்டது" என வேதவிரதமாகக் கூறப்படுதலானுமாம். பிரமவித்தை என்பதிற் பிரமம் என்னும் சப்தம் வேதத்தின் மேற்று. ஆகலின், சவஹோமம் என்பது அவர்களுக்கே (ஆதர்வணிகர்க்கே) உளதாயினும் போல, சிரோவிரதமுமாம். ஆகலின், அது உபாசனைபேதத்தைக் (காட்டப் போந்த) லிங்கமன்று. (கூ)

---

*முண்டகோபநிடதத்து (க. க. ச, டி) உபக்கிரமத்திலே, அபரவித்தையும் பரவித்தையுமாகிய கன்மகாண்டம் ஞானகாண்டம் இரண்டும் குறிக்கப்பட்டனவேயாக, அதர்வணகன்மகாண்டம் அத்தியயனஞ் செய்தற்குரியோர், அதற்கு அங்கமாகிய அக்கினிதாரணஞ்செய்யவேண்டினமையின், அம்முண்டகோபநிடதத்து (கூ. உ. கo) உபசங்காரத்திலே காணப்படும் சிரோவிரதம் என்றது அவ்வத்தியயனஞ் செய்வார் செலே தாங்கும் அக்கினிதாரணம் எனப் பொருட்படுத்தப்படுங்கால், அம்மந்திரத்திற் காணப்படும் பிரமவித்தியா என்னும் பதத்துப்பிரமம் என்பது வேதம் எனப்பட்டு அது வேதாத்தியயனத்தின் மேலதாமென்றும்; பரவித்தையாகிய ஞானகாண்டத்துக்குரியோரெல்லாம் அதற்கு அங்கமாகிய பாசுபதவிரதவிபூதிதாரணம் செய்ய வேண்டினமையின், (அச்சிரோவிரதம்) என்றது அதர்வசெலேயுள்ள பாசுபதவிரத விபூதி எனப்பொருட்படுத்தப்படுங்கால், அம்மந்திரத்துப் பிரமவித்தியா என்பது தக்ஷிண பிரமோபாசனையின் மேலதாமென்றும் ஓர்க. புராணேப்பிரஸ்தாணங்களெல்லாம் சிரோவிரதம் என்பது பாசுபதவிரதத்துக்குப் பெயராமாறு எவர்க்கும் பிரசித்தமாய்த் தெரிந்ததொன்றுமாதலின், சைவபாஷ்யகாரர் அதனைப் பொருட்படுத்தாது விடுத்து, சிரோவிரதம் கன்மகாண்டத்துக்கியையப் பொருட்படுத்தப்படுங்கால், பிரமவித்தியா என்றது வேதாத்தியயனத்தின் மேலதாமென விளக்கி, அது அவ்வேதாத்தியயனஜன்னியமாகிய பிரமோபாசனையின் மேலதாமென விளக்காது தவிர்த்தார். அதனால் விரோதம் இல்லை.

ஹ்ரூய்தி ச (கூ. கூ. ச)

(கூநிஅ) (சுருதி) யும் கூறுகின்றது.

சுருதிதானே உபாசனையின் ஏகத்துவத்தைக் காண்பிக்கின்றது. தகர வித்தியா விஷயத்திலே,

ஓதம் வை தர்ஹி வாஸ ஏவைஷ வாஸுதேவோ ஸங்கர்ஷண ஏஷ ப்ரத்யும்ன ஏஷோ அநிருத்த (தைத். ஆரணி. க0. உகூ. சக)

"இருதமும் சத்தியமுமாகிய பரப்பிரம (சிவனுர்) புருஷரும், கிருஷ்ணபிங்களரும், ஊர்த்துவரேதரும், விரூபாக்ஷரும்மாம்" எனவும்,

உமாஸஹாயம் வாஸுதேவம் ப்ரஹ்ம ஜ்யேஷ்டம் நீலகண்டம் ப்ரசாந்தம் (கைவ)

"உமாசகாயரும், பரமேசுவரரும், பிரபுவும், முக்கண்ணரும், நீலகண்டரும், பிரசாந்தரும்" என்றற்றொடக்கத்தனவாகவும், (முறையே) மகோபநிடதத்தினலும் கைவல்லியோபநிடதத்தினலும் சிவபெருமானுடைய ரூபங் கூறப்பட்டது. ரூபமுடைமையின் சிவபெருமான் பாவம், ஜரை, மரண முதலியவற்றுக் காளாவாரோ எனின், சாந்தோக்கியத்திலே

கயா யதிஷ்டஸ்யேதீ (சாந். அ. க. க)

"இந்தப் பிரமபுரத்திலே" என்று தொடங்கி, அவர் அஷ்டகுணமுடைத்தாதன் மாத்திரம் கூறப்படுகின்றது. குணவிசேஷத்தைக் கூறுஞ் சுருதி பின்னர் உபாசனபேதத்தைக் கூறுவதெனச் சிறிது ஆசங்கித்தற்கு இடமில்லை. ஆகலின், விதிகள் ஒன்றுயிருத்தலின், அவ்வுபாசனபேதத்தைக் காட்டும் பிற சொற்கள் காணப்படாமையின், சகல வேதாந்தப்பிரத்தியயம் ஒரே உபாசனையின் மேற்றென்பது சித்தித்தது. (ச)

(உ) உபசங்காராதிகரணம்.

சர்வவேதாந்தங்களிலும் விதிக்கப்பட்ட உபாசனைகளின் ஐக்கியத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் பயனைச் சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

உபஸம்ஹாரோ ஸ்யாதூர்த்வரேதஸ்யுபஸோ நந ச (கூ. கூ. நி)

(கூநிகூ) அர்த்தத்திற் பேதமின்மையின், (குணங்களைப் பற்றி) உபசங்காரஞ் (செய்யப்படல்வேண்டும்); விதியின் சேஷங்களிற் போலவே சமானமாயுள்ள (உபாசனை) யினும்.

சண்டி உபாசனை ஒன்றுயிருப்பினும், ஒரு சாகையிற் சித்தித்த குணங்கள் மற்றேர் சாகையில் உபசங்காரஞ் செய்யப்படல் வேண்டாமா? வேண்டுமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) உபசங்காரஞ் செயற்பாலனவன்று. எங்ஙனமெனின், சாந்தோக்கியத்தைத் தகராவித்தையிலே பாவமிலாமை முதலிய குணங்கள் கூறப்பட்டன; தைத்திரீயத்திற் கூறப்படவில்லை. (சாந்தோக்கியத்திற் கூறப்பட்ட குணங்கள்) தைத்திரீயத்தில் உபசங்காரஞ் செய்யப்படலாகா; ஆண்டுத் (தைத்திரீயத்திற்) கூறப்படாமையின். உபாசனைக்குச் சகாயம் ஆண்டுக் கூறப்பட்ட இருஷ்ணபிங்களத்துவாதி குணங்களினால் ஆகும். சுருதியில் விதிக்கப்படாதனவாய்ப் பிறிதோரிடத்திற் கூறப்பட்ட குணங்களை உபசங்காரஞ்செய்தல் எற்றுக்கெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. சாந்தோக்கியாதிகளிற் காணப்பட்ட தகராதி உபாசனசம்பந்தமாகக் கூறப்பட்ட அபஹதபாப்மத்துவாதி குணங்கள் மற்றோர் தைத்திரீய முதலிய உபநிடதங்களில் உபசங்காரஞ் செயற்பாலன; உபாசனைக்கு உபகாரமாயுள்ள அபிப்பிராயம் ஒன்றுபிருத்தலின். முக்கிய விசேஷகன்மத்தில் அங்கங்களாக (வெவ்வேறு சாகைகளில்) விதிக்கப்பட்ட உபாங்கங்கள் அக்கினிகோத்திராதிகளில் உபசங்கரிக்கப்பட்டாற் போல, விதிவாக்கியங்களினுற் சமானமாயுள்ள தகராதி உபாசனையிலும் (வெவ்வேறு சாகையிற் கூறப்பட்ட) குணங்கள் உபசங்காரஞ் செய்யப்படல் வேண்டும்; (ஆகலின் ஒரே உபாசனை குறித்துவெவ்வேறு சாகைகளிற் கூறப்பட்ட) குணங்கள் உபசங்காரஞ் செய்யப்படல்வேண்டும் என்பது யுக்தமே. (இ)

(கூ) அந்யதாத்துவாதிகரணம்.

கூருயாகூ ஸ்ரூஷ்டிர் ஜெஹாவிநிஷாஸ (கூ. கூ. கூ)

(கூகூ0) சுருதியுண்மையாற் பேதமெனின், அன்று; பேதமின்மையான்.

பிருகதாரணியத்திலும் சாந்தோக்கியத்திலும் சத்துருவைத் தோற்கச் செய்யும் பிராணன்போலுள்ள உற்கீதாத்தியானம் விதிக்கப்படுகின்றது. அதிலே உபாசனவைக்கியம் உளதா? இலதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) விதிமுதலியன ஒன்றுதலின் உபாசனை ஒன்றே எனின்,

(பூருவபக்ஷியின் ஆக்ஷேபம்) பிருகதாரணியத்திலே விதிக்கப்பட்ட பிராணனைப் போன்ற உபாசனாலக்ஷம் உற்கீதத்தைப் பாபெவலுடைய விஷயம் என்பது.

அத ஹைதோவ நூ0 வாணஸ்-ஸ்வாஸ்ய நு உத்தாயைதி தஸ்யைதி ஜெஹ்ய வஷ வாண உத்தாயஸ (பிரு. கூ. கூ. எ)

"அவர்கள்! வாய்க்குள் இருக்கும் பிராணனை நோக்கி, நீ எங்களுக்காகப் பாடு!" என, பிராணன் ஆம் என்று சொல்லிப் பாடிற்று" என்னும் பிராண்ண சப்தத்தினால் அறியப்படுகின்றது. சாந்தோக்கியத்திலோ எனின், (தியானநோக்கம்) உற்கானகர்மவிஷயத்தின் மேற்றும் என்பது

ய வனவாயo ஈவ்ஶ் வ்ராண ஸ்ஹ்ரீய ஈவாவாஸ்ரு கிரெ।

(சாந். க. உ. எ)

"வாய்க்குள்ளே இந்தப் பிராணன் வருகின்றது; அவர்கள் பிராணனைப் போல உற்கீதத்தைத் தியானித்தனர்" என்னுஞ் சுருதியினால் அறியப்படுகின்றது. ஆகலின், உபாசனைகள் பேதமாம் எனின்,

(பூருவபக்ஷியின் உத்தரம்) அன்று; (இரண்டின்) உபக்கிரமங்களும் ஒன்றுதலின்.

ஆயாஹ வ்ராஜாவத்ய தெவாஶ்சாவஸுராஶ்ச கதஃ காரீயவா வனவ தெவாஜ்யாயவா ஸுவஸுராஸ்ரு வனஷ்ட லொகெஷ்வவ்ருஜ்ஞ தெ ஹ தெவா ஊசுஹஜ்ஞா வஸுராநுஜு உத்தெயநாத்தியாஃ।

(பிரு. கூ. கூ. க)

"பிரஜாபதியின் சந்ததியினர் தேவரும் அசுரரும் என இரு திறத்தினர்; தேவர் இளைஞர்; அசுரர் மூத்தவர்; இவ்வுலகங்களிலே வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த தேவர்கள் உற்கீதவாயிலாக யாகங்களிலே அசுரர்களை செயிப்பேம் என்றனர்" எனப் பிருகதாரணியம் உபக்கிரமித்துக் கூறுகின்றது.

தெவா வஸுராஹவெ யத்ர ஸம்யெதிர உஜியெ வ்ராஜாவத்யா ஸ்ஹ ஜ தெவா உத்தியாஜஹ்ரு ரெநுரெநாஸ்ருஹிஹவிஷ்யாஃஃ।

(சாந். க. உ. க)

"பிரஜாபதியின் சந்ததியினராகிய தேவரும் அசுரரும், யுத்தஞ் செய்யும் போது தேவர் அசுரரை செயிக்கும்பொருட்டு உற்கீதத்தைப் பாடத்தொடங்கினர்" எனச் சாந்தோக்கியம் உபக்கிரமிக்கின்றது. ஆகலின், உபக்கிரமங்கள் ஒன்றுமாதலின் உபாசனைகளும் ஒன்றே எனின், (சு)

(சித்தாந்தம்) சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ந வா ப்ரகரணாஸ்ரேஷாஸ் வஸ்ரோவஸ்ரீயஸ்ராத்விவஸ் (கூ. கூ. எ)

(கூசுக) **இன்றேற் பிரகரணத்திலே பேதமுண்மையின், (அவை ஒன்று) அன்று; பெரிதினும் பெரிதாயிருத்தன் முதலிய போல.**

இரண்டு உபநிடதங்களினும் கூறப்பட்ட வித்தைகள் ஒன்றன்று; பிரகரணபேதமுண்மையின்.

ஓமித்யேதத் அக்ஷரமுத்கீதமுபாஸீத (சாந். க. க. க)

"உற்கீதமாகிய ஓம் என்னும் அக்ஷரத்தை ஒருவன் உபாசிக்க" என்ற வாக்கியத்திற் கண்டவாறு சாந்தோக்கியத்திற் கூறப்பட்ட தியானம் உற்கீதத்தின் அவயவமாகிய பிரணவத்தைக் குறித்ததாகும்; வாஜினர்களாற் கூறப்பட்ட தியானம் உற்கீதம் முழுதுக்குமாம். உபக்கிரமத்திலே பேதமுண்மையின் (தியான) ரூபமும் பேதம், உபாசனையும் பேதமாம். ஒரே சாகையிற் கூறப்பட்ட உற்கீதவுபாசனைகளுள்ளே பெரிதினும்பெரிதென்ற தியானம் இரண்டமைய தியானத்துக்கு வேறுறுகின்றதோ, அங்ஙனமே ஈண்டும் உபாசனைபேதமாம். (எ)

சூத்திரகாரர் ஆக்ஷேபித்து உத்தரம் இறுப்பாராயினர்.

ஸம்ஜ்ஞாதஶ்சேத்துதுக்தம்வஸ்திந்யதவி (சூ. சூ. அ)

(சூசூஉ) பெயரைக் குறித்து ஒன்றென்று கூறின், அது இறுக்கப்பட்டதாயிற்று; இதுவும் (பெயர் ஒற்றுமையும்) கூடும்.

உற்கீதவித்தை என்னும் பெயர் ஒற்றுமையால் இரண்டு சாகைகளினும் உபாசனைகள் ஒன்றென்று கூறத்தகாது. விதிக்கப்பட்ட பொருள்கள் பேதமாயிருப்பினும், பெயர் ஒற்றுமையாயிருத்தல் கூடும். எங்ஙனம் நித்திய அக்கினிகோத்திரத்தினும் குண்டபாயின் யஞ்ஞத்துக்குரிய அக்கினிகோத்திரத்தினும் பெயர் ஒன்றுயிருந்தாலும், கிரியைகள் பேதமுறுகின்றன. அங்ஙனம் ஈண்டும் விரோதமில்லை. (அ)

(ச) வியாப்தியதிகரணம்.

வ்யாப்தேஶ்ச ஸமஞ்ஜஸம் (சூ. சூ. கூ)

(சூசூசூ) வியாப்தியினாலும் பொருத்தம்.

ஓமித்யேதத் அக்ஷரமுத்கீதமுபாஸீத (சாந். க. க. க)

"உற்கீதமாகிய ஓம் என்னும் அக்ஷரத்தை ஒருவன் உபாசிக்க" என்று சாந்தோக்கியத்திற் கூறப்படுகின்றது. இங்கே விதிக்கப்பட்ட பிரணவம் உற்கீதம் என்பவற்றின் உபாசனை ஒன்றா? இன்றேல் தனித்தனி வேறா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) பிரணவமும் உற்கீதமும் சமானாதிகரணமாகி விசேஷண விசேடியமாய் இருக்கின்றன. பிரணவந்தான் உற்கீதத்தினால் விசேடிக்கப்படுகின்றதென்றேனும், உற்கீதந்தான் பிரணவத்தினால் விசேடிக்கப்படுகின்றதென்றேனும் கோடற்குத் தீர்மானமில்லை. (ஆகலின்), தியானகருமத்தில் (அந்தத் தியானம் அவற்றை இருவேறு பொருளாகக் குறிக்கின்றதாம்) எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். (ஒரே தியானகருமத்தில் அடங்கிய இருவேறு பொருள்களாகப்) பிரணவத்தையும் உற்கீதத்தையும் தியானம் குறிக்க வில்லை.

ஓமித்யேதத³க்ஷரமுத³கீத²முபாஸீத|
ஓமிதி ஹ்யுத்³கா³யதி (சாந். க. க. க)

"உற்கீதமாகிய ஓம் என்னும் அக்ஷரத்தை ஒருவன் உபாசிக்க" "ஓம் என்று உற்கீதம் பாடப்படுகின்றது" என்று சாந்தோக்கியத்து முதற்பிர பாடகத்தில் உபக்கிரமித்தாற் போல,

வஷட்தத்வை வாக்ஸாம்யை²வவ்யாவ்யா²நo ஹவ இதி|
(சாந். க. க. கo)

"இந்த அக்ஷரத்தின் உபமியாக்கியானம் இருக்கின்றது" என்று உத்தரத்திலும் கூறப்படுகின்றது. இங்ஙனம் பிரணவமானது உற்கீதத்தினுல் விசேடிக்கப்படுகின்றது; உபாசனை பிரணவத்தையே குறிக்கின்றது எனக்கோடல் யுக்தமே. ஆகலின், பிரணவமே உபாசிக்கற்பாற்று. (கூ)

(நி) சர்வபேதாதிகரணம்.

லவ-ூஹெஹாஉ-நுதெ²ஶே (கூ. கூ. கo)

(நுகூசு) அனைத்திலும் அபேதமாதலின் இவை பிறி தோரிடத்தில்.

யொ ஹவைவ ஜ்யேஷ்ட²ஞ்ச ஶ்ரேஷ்ட²ஞ்ச வேத³ ஜ்யேஷ்டஶ்ச ஹவைவ ஶ்ரேஷ்டஶ்ச ஹவை வ்ராணோ வாவ ஜ்யேஷ்டஶ்ச ஶ்ரேஷ்டஶ்ச|
(சாந். நி. க. க; பிரு. அ. க. க)

"ஜ்யேஷ்டத்தையும், சிரேஷ்டத்தையும் அறிபவனே ஜ்யேஷ்டனும் சிரேஷ்டனுமாவான்; பிராணன்தான் ஜ்யேஷ்டமும் சிரேஷ்டமுமாம்" எனப் பிராணோபாசனை விதிக்கும் சாந்தோகசாகையினரும், வாஜிசாகையினரும், கௌஷீதகினரும் பிராணவித்தையிலே பிராணன் ஜ்யேஷ்டத்துவமுதலிய வுடையதாகக் கூறுகின்றனர். வாக்கு முதலிய கரணசமூகத்தின் நிலையும், அவற்றின் காரியங்களும் பிராணனிலே முழுதும் நிலைபெறுதல் காரணமாகச் (சாந்தோக்கியசாகையினர் முதலிய) மூவரானும் பிராணனின் ஜ்யேஷ்டத்துவம் விளக்கப்பட்டது.

ஈஶ ஹைஷ நo வாகு³வாச யத³ஹo வஷிஷ்஠ோ(அ)ஸ்மீக்ஷo சக்ரே வஷிஷ்஠ோ(அ)ஸ்மீதி| ஈஶ ஹைஷ நo சக்ஷு²ர்வாச யத³ஹo ப்ரதிஷ்ட²ோ(அ)ஸ்மீக்ஷo

ஸ்ரீரதிஷ்டோ zவஸீத்| அத மெஹநo ரோதந ஈஷாய யதஹo வாவ ஏஷீ ஹo கத்ஷ்டவதவஸீத்| அத மெஹநo ஏந உவாச யதஹமோயத நதிவஸி ஹo கதாயதந ஸிவஸி (சாந். டி. க. கூ, கo)

"பின் வாக்கானது அவனுக்குச் சொல்லியது, நான் மிக்க ஐசுவரியனுயிருப் பேனுயின், நீ மிக்க ஐசுவரியனுயிருப்பை; கண் அவனுக்குச் சொல்லியது, நான் பிரதிஷ்டனுயிருந்தால், நீ பிரதிஷ்டனுயிருப்பாய்; காது அவனுக்குச் சொல்லியது, நான் சம்பத்துடையனுனல், நீ சம்பத்துடையனுவை; மனசு அவனுக்குச் சொல்லியது, நான் வீடாயிருந்தால் நீ வீடாவை" என இரண்டினும் (சாந்தோக்கியத்தினும் பிருகதாரணியத்தினும் வாக்குமுதலிய வற்றோடு சேர்ந்த ஐசுவரியத்துவமுதலிய சம்பந்தம் பிராணனுக்குள்ள தென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. கௌஷீதகிநர்களுடைய உபநிடதத்திலே கூறப்படாத ஐசுவரியமுதலிய குணங்கள் (உபாசனையில்) உபசங்கரிக்கப் படல் வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

வசவo விஜாநீ (கௌஷீ. கo. உo)

"இங்ஙனம் உபாசிப்பவன்" என்னும் மொழிகளினுற் கௌஷீதகிபநிடதத் திற் கூறப்பட்ட குணங்கள் (தியானத்தின்பொருட்டு) உபதியாக விதிக்கப் பட்டமையின், (அக் குணங்கள்) உபசங்கரிக்கப்படுவன அன்றும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். கூறப்படாதிருந்தாலும், ஐசுவரியமுதலிய குணங்கள் உபசங்கரிக்கற்பாலனவே; இங்ஙனம் என்னும் மொழியினுலே (தங்கள் உபநிடதத்திலே) கூறப்படாத குணங்களாயிருந்தாலும், கூறப்பட்ட குணங்கள் போலவே குறிக்கப்படுமாதலினுலும், (கூறப்பட்ட) குணங்களு டைய பிராணன் ஒன்றுதலினுலும், (அதின்) குணமெல்லாம் புத்தியிலமை தலினுலுமாம். மதுராபுரியிலே வேதாத்தியயனஞ் செய்விப்பவராகக் காணப் பட்ட தேவதத்தர் என்பார், (பின்னர்) மாஹிஷ்மதிபுரியில் அத்தியயனஞ் செய்விபாதிருந்தாலும், அத்தியயனஞ் செய்விப்பவராகவே அறியப்பட்டாற் போல, (பிராணன்) சாந்தோக்கியாதியுபநிடதங்களில் ஐசுவரியாதி குணங்க ளோடு கூறப்பட்டு, பின்னர்ப் பிறிதோரிடத்து அக்குணங்கள் இல்லாமற் கூறப்பட்டாலும், அக்குணங்களோடியைந்ததாகப் புத்தியிற் படுகின்றது. ஆகலின், "இங்ஙனம்" (வசவo) என்னும் மொழிக்குறிப்பினுற் (பிராணோ பாசனையில்) ஐசுவரியாதி குணங்கள் உபசங்கரிக்கற்பாலன. (கo)

(கூ) ஆனந்தாத்தியதிகரணம்.

ஆநந்தாதயஃ ப்ரதாநஸ்ய (கூ. கூ. ககo)

(கூசுநி) (குணியாகிய) முக்கியமாயினர்க்குப் (பேதமில் லாமைபற்றி) ஆனந்தமுதலிய (குணங்கள் உபசங்கரிக்கற் பாலன).

அபேதாத் (பேதமில்லாமையான்) என்பது சூத்திரத்தில் எஞ்சினின் றது.

ஸத்ய0 ஜ்ஞாந0 ஸ்ரஹ்ம (தைத். உ. க)

"சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரமம்"

ஆந0தோ ஸ்ரஹ்ம (தைத். கூ. சு)

"ஆனந்தம் பிரமம்"

ஓத0 ஸத்ய0 வாஸ் ஸ்ரஹ்ம வாஸுதே0 கூஷ்ணாய0 முஹ்ய!

(தைத். ஆரணி. க0. உகூ. சக)

"இருதமும், சத்தியமுமாகிய பரப்பிரமம், புருஷரும், கிருஷ்ணபிங்களமும்"

ஆகாஸஸரீர0 ஸ்ரஹ்ம (தைத். க. சு)

"ஆகாசத்தைச் சரீரமாகவுடைய பிரமம்"

ஸத்யாத்ம ப்ராணாராமஹ் (தைத். க. சு)

"சத்தியான்ம பிராணாராமம்"

மந ஆந0தஹ் (தைத். க. சு)

"மன ஆனந்தம்"

ஸாந்திநிறைந்த அமிர்தம்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே, ஆனந்தாதி குணங்கள் பிரதானமாகிய பிரமத்துக்குப் பரவித்தைகளிற் கேட்கப்படுகின் றன. அக்குணங்கள் அனைத்தையும் பிரமோபாசனையில் தியானித்தல்வேண் டுமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) எவ்விடத்திலும் அவை அனைத்தும் உபசங்கரிக்கற் பாலனவன்று; பிரமம் ஒன்றுமிருக்க (அதற்கு) ஆனந்தமுதலிய அநேக குணங்கள் விசேடித்து அநேகத்துவப்பிரசங்கம் எய்தலினாலும், அநேக விசேடணங்களால் விசேஷ்யங்கள் பேதமுறுதலானும், இன்றேல் அந்த அந்த இடங்களிலே (உபநிடதங்களிற்) கூறப்பட்ட குணமாத்திரத்தினாலும், அந்த உபாசனை நேர்ந்துவிடுமாதலினாலும் (உபசங்கரித்தல் வேண்டாம் எனின்),

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. குணியாகிய பிரமம் ஒன்றுதலின், ஆனந்தமுதலிய குணங்கள் பரவித்தை அனைத்தினும் உபசங்கரிக்கற்பாலன. நீலம், வெண்மை, சிவப்பு, உடைந்த கொம்பு, முறியாத கொம்பு என்றற்

றொடக்கத்தனவாய் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாயுள்ள குணங்கள் விசேடியத்தைப் பேதப்படுத்தும். ஆனல் நீலமாயும், சுகந்தமாயும், பேரிதாயுமுள்ள நீலோற்பலம் என்னுமிடத்தில் அங்ஙனமின்று. ஆகலின், ஒன்றுக்கொன்று விரோதமுறுத பிரமத்தின் பற்பல குணங்கள் அதனைப் பேதப்படுத்துவன அன்று. அதுபற்றி உபநிடதங்கள் அனைத்தினும் குணங்களினல் விசேடிக்கப்பட்ட பிரமம் ஒன்றுபிருத்தலின் (இங்கும் அங்கும் நேரும்) ஆனந்த முதலிய மற்றைக் குணங்கள் உபசங்கரிக்கற்பாலன. (கக)

(எ) பிரியசிரஸ்துவாதிகரணம்.

வ்ரியஶிரஸ்த்வாத்யவ்ராப்திரூபசயாபசயௌ ஹ்யேகே|

(கூ. கூ. கஉ)

(கூசுசு) பிரியசிரஸ்துவாதி (குணங்கள்) இடம் பெறு; எதனலெனின், பேதத்தினல் ஏற்றமும் குறைவுமுண்மையின்.

தஸ்ய வ்ரியஏவ ஶிரஃ (தைத். உ. நி)

"பிரியமே அவர் சிரசு" என்றற்றொடக்கத்தவற்றின் பிரியசிரஸ்துவமுதலியன பிரமத்தின் குணங்களாகக் கூறப்படுகின்றன. ஆனந்தமுதலிய குணங்கள் போலப் பிரமோபாசனையில் இவைகளும் உபசங்கரிக்கற்பாலனவா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சத்தியசங்கற்பத்துவாதி குணங்கள் போல இந்தக் குணங்களையும் உபசங்காரஞ் செய்தலில் யாது விரோதம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். பரவித்தையிற் பிரியசிரஸ்துவமுதலியன உபசங்கரிக்கப்படுவன அன்று; சத்தியசங்கற்பத்துவாதி குணங்கள் போல, அவை பிரமகுணமன்றுமாதலின். பிரமத்தின் குணங்களுள்ளே அவற்றைச் சேர்ப்பது பிரமத்தை அவயவங்களாலாயது போலாக்கி, அதனை வளர்தல் தேய்தல்களுக்கும் உட்படுத்தும். பிரியசிரஸ்துவமுதலியன பிரமத்தின் சுவாபாவிககுணங்களாமாயின், அது பேதிக்கப்படுமன்றே. ஆகலின், பிரமோபாசனை சம்பந்தத்திலே இந்தக் குணங்கள் கொள்ளப்படுவன அன்று. (கஉ)

ஆனந்த முதலிய குணங்கள் போலச் சர்வஞ்ஞாதிகளும் பிரமசொரூபத்தில் அந்தர்ப்பூதகுணங்களானமையின் விரோதமின்று. அங்ஙனஞ் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

உபஸம்ஹாரேঽர்தாபாத்ய (கூ. கூ. கஉ)

(கூசுஎ) ஆனல் மற்றவைகள் (சித்தையில் உபசங்கரிக்கற்பாலன); பொருட் சுபாவத்தில் ஒற்றுமை இருத்தலான்.

சர்வஞ்ஞதை நித்தியதிருப்தி முதலிய மற்றைக் குணங்கள் பிரமசொரூபத்தில் அந்தர்க்கதமாயுள்ளன. (ஆனந்த முதலிய போல அவை) பொருளொற்றுமையாயிருத்தலின், எங்கும் உபசங்காரிக்கற்பாலன. பிரியசிரஸ்துவ முதலியவோ பிரமத்தில் அந்தர்க்கதமாகாமையின், (அவை) உபசங்காரிக்கற் பாலன அன்று. (கசு)

(அ) ஆத்தியாநாதிகரணம்.

ஆத்மேதி தூபகச்சந்தி ஆத்மாஹ்யேவைஷாம் (கூ. கூ. கசு)

(கூசூ அ) தியானத்தின் பொருட்டுப் பிரயோசனமின்மையான்.

ஈண்டு மேலே கூறப்பட்ட ஆனந்தமயாத்துமா தியாகிக்கப்பட்டாற் போல, அன்னமயாதிகளும் தியானிக்கற்பாலனவா? அன்றோ? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அன்னமயமுதலிய அதீனத்துள்ளே இருக்கும் ஆனந்தமய ஆன்மாவானது அன்னமயமுதலியவற்றைச் சிந்திக்கும் கிரமமொழிந்து அவற்றுக்குள்ளேயுள்ளதாக அநுசந்தானஞ் செய்யமுடியாமையின், அவைகளை அநுசந்தானஞ்செய்தல் நியமமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. அன்னமயமுதலியவற்றை அநுசந்தானஞ் செய்தல்நியமமின்று; பிரயோசனமின்மையின். அதற்கு (அன்னமயாதிகளை விரித்து விளக்கின நோக்கத்துக்கு) ஆனந்தமய (ஆனந்தமிக்குடைய) பிரமத்தைஅடைதலே பிரயோசனம். ஆகலின், அதைப் பெறும் வரையுமே அன்னமயாதிகளைச் சிந்திக்கவேண்டியது; அவற்றைத் தியானஞ் செய்தல் முழுமையும் ஆவசியகமில்லை. (கச)

ஆத்மேதி தூபகச்சந்தி ஆத்மாஹ்யேவைஷாம் (கூ. கூ. கரு)

(கூசூகூ) ஆன்மசப்தமுண்மையானும்.

ஸஹோயஸ்தாநுரீஸ்வரஸ்ஸர்வ: (தைத். உ. அ)

"அன்னமய ஆன்மா என்று உபக்கிரமித்து" என்றற்றொடக்கத்தவறில் தனித்தனி ஆன்மசப்தமுண்மையின், அன்னமயாதிகளுக்கு அன்னதிகளை அதிஷ்டிக்கும் சேதனத்துவம் உளதாகப் பெறப்படுகின்றது. பிரமத்தையொழிந்த சேதனமெல்லாம் தியானத்துக்கு யோக்கியதை இலவாக ஒழிக்கப்பட்டமையான், (பரவித்தியாத்) தியானகாலத்தில் அவை அநுசந்தானம் பண்ணப்படுவன அன்று. அங்ஙனமே,

ஸிவ ஸங்கொ ஹ்யுபாஸ்ரிவஸ்தாஸ்ஸவ-ஸ்ரேஷ்டாத்ருஜ்ஞ (அதர்வசிகை)

"மற்றெல்லோரையும் விடுத்து ஆனந்தஞ் செய்பவராகிய சிவபெருமான் ஒருவரே தியானிக்கற்பாலர்" என அதர்வசிகை கூறிற்று. இந்தச் சுருதியானது மூமூட்சுக்களாற் தியானிக்கற்பாலர் சிவபெருமானைத் தவிரப் பிறர் ஒருவர் இலர் என விஷேதிக்கின்றது. ஆகலின், அன்னமயமுதலியவற்றை அதுசந்தானஞ் செய்தல் நியமம் அன்று. (கடி)

சூத்ஹ்ரஹீகிரிகாவடூத்ராஸ (கூ. கூ. கசு)

(கூஎ0) இதரவிஷயத்திற் போல ஆன்மா குறிக்கப்படுகின்றது; உத்தரத்திலுற் காட்டப்பட்டாற் போல.

கூநூஹா சூத்ர நஒடியஃ (தைத். உ. கி)

ஈண்டு, "அன்னியமாகிய அந்தரான்மா ஆனந்தமயர்" என்ற இடத்திற் போதரும் ஆன்மசப்தம் பரமான்மாவின்மேலதன்றி, பிரத்நியகான்மாவின் மேலதன்று.

சூத்ர சூகாஸ்லஹூஹி தஃ (தைத். உ. க)

"ஆன்மாவிலிருந்து ஆகாயம் பிறந்தது" என்ற சுருதியில், ஆன்மசப்தம் பரமான்மாவின் மேலதானற் போல,

சூநஒடியோத்ர நஃவஸஒகூரீ (தைத். கூ. க0. கி)

"ஆனந்தமயமாகிய ஆன்மாவோடிசைந்து" என்னும் உத்தரவாக்கியத்தினல், இது (பரமான்மா) பெறப்படுகின்றது. ஆகலின், ஆனந்தமயமாய், (பரம) ஆன்மாவை அதுசந்தானஞ் செய்தலே முக்கியமான பிரமாதுசந்தானம். (கசு)

கூயாதி தி சைத்ரீவயாரணாஸ (கூ. கூ. கள)

(கூஎக) தொடர்ச்சியினல் எனின், வற்புறுத்தலினலாம்.

(ஆக்ஷேபம்) அன்னமயமுதலியவைகளும் ஆன்மசப்தத்தோடு தொடர்ந்து வருதலாற் பரமான்மாவாய் அவைகளும் தியானிக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் யாதும் இழுக்கில்லையே எனின்,

(உத்தரம்) அன்று;

கூநூஹதா சூத்ர நஒடியஃ (தைத். உ. கி)

"அந்திய அந்தரான்மா ஆனந்தமயர்" என்றதினல், ஆனந்தமயமாகிய சிவபிரான் அன்னமயாதிகளுக்குப் பின்னமாயினர் என்பது பெறப்படுகின்றமை பற்றி,

ஸிவ வாகூர சைதயஸ்ரிவ0கூரஸ்லவ-ஹூநூத்ரஸிகீஜ்ஜ

(அதர்வசிகை)

"மற்றெல்லாம் விடித்து இன்பஞ் செய்பவராகிய சிவபெருமான் ஒருவரே தியானிக்கற்பாலர்" என்னுஞ் சுருதி, அனைத்தையும் விடித்துச் சிவபெருமான் ஒருவர்க்குமாத்திரம் தியேயத்துவத்தை வற்புறுத்திச் சாற்றுகின்றமையின். ஈண்டுச் சிவபிரான் என்றது சமஸ்தகளங்கமும் ஒழிந்து, நிகிலமங்கலகுணங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய பரப்பிரமம் என்பதை விளக்குகின்றது. விரூபாக்ஷரும் கிருஷ்ணபிங்களருமாகியவரை இடைவிடாது சிந்தித்தலாற் பிரமத்தோடே சாரூப்பியமடைதலே முத்தியாம். உபாசனையே பலமாதலின் சிவபெருமானியொழிந்து மங்களசூன்னியமாயிருப்பவற்றைத் தியானித்தல் சிவத்துவத்தை அடைவிக்காது. ஆகலின், ஆனந்தமயசிவபிரான் ஒருவரே வழிபடற்பாலர். (கள)

(கூ) கார்யாக்கியாநாதிகரணம்.

காயுஃவ்யாநாதவ ஆவஃபு (கூ. கூ. கஅ)

(கூஎஉ) காரியமாக விதிக்கப்பட்டமையின், (ஈண்டு) புதியதொன்றே (கருதற்பாற்று).

யொ ஹவெ ஜ்ஞாஷ்ட்ரு ஸ்ரேஷ்டஶ்ச வேத।

(பிரு. அ. க. க; சாந். டி. க. க)

"எவன் ஜ்யேஷ்டத்தையும் சிரேஷ்டத்தையும் அறிகின்றானே" என்று தொடங்கி,

தஂ ஹ வாஸஂ (பிரு. அ. க. கச)

"(வாக்குமுதலியவற்றை நோக்கி) எனக்கு யாது உடை" என்று பிராணன் வினவிய வினவுக்கு, "சலமே பிராணனுக்கு உடை" என்று கூறி, பின்னரும்

ஸ்ரோத்ரியா ஸமிஷ்டயஜு ரூபாஶிஷ்யஸமிஷ்டயஜுரிதவை தத்

ஹாஸ்ய ஸர்வ கரவஃஸ்ரோஷ்ந்யஸ்மை (பிரு. அ. க. கச)

"இதனை அறிந்த சுரோத்திரியர்கள் போசனத்துக்கு முன்னும் பின்னும் ஆசமனஞ் செய்து அவ்வன்னத்தை உடையுடையதாக்குகின்றோம் என நினைக்கின்றனர்" என்று கூறியதாகக் காணப்படுகின்றது.

ஈண்டுப் பிராணனுக்கு ஆசமனமும் வஸ்திரத்தன்மையுமாகிய இரண்டுமா? இன்றேற் பிராணனுக்கு வஸ்திரத்தன்மைமாத்திரமா? விதிக்கப்படுகின்றதென்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) இது அது என்று யாதுங் கூறப்படாமையின், இரண்டுமே விதிக்கப்பட்டன எனின்,

(சித்தாந்தம்) ஆசமனம்ஸ்மிருதி ஆசாரத்தினுற் பெறப்பட்டமையால், கூறப்படாத பிராணனுக்குவஸ்திரமாயிருத்தலே புதிதாக விதிக்கப்படுகின்றது; புதிதாயுள்ளதொன்று விதிக்கப்படுமாயின், (சுருதியானது) அதுவாத சொரூபமாக விதி கற்பிக்கின்றது. ஆதலினல், முன் அறியப்படாததொன்றுயுள்ள பிராணனுக்கு வஸ்திரமாயிருத்தலே ஈண்டு விதிக்கப்பட்டதாகக் கோடற்பாற்றென்பது யுக்தம். (கஅ)

(கo) சமாநாதிகரணம்.

ஸமா ந வாவஸ்ராஹோத (சூ. ஈ. கஈ)

(சூஎக) பேதமில்லாமையால் இங்ஙனம் (குணங்கள்) ஒன்றுயிருக்கின்றன.

அக்கினிரகசியத்தினும் பிருகதாரணியத்தினும் சாண்டில்லியவித்தை கூறப்பட்டிருக்கின்றது; ஒன்றிலே,

சூக்ஷ்ம ஶுவாவஸீத ஶிநாயo வ்ராணஶரீரo ஹாரூபo ஸத்ய ஸம்கல்போகாஶாத்மா நஏ (மத்தியந்தினசாகை)

"மநோமயமாய், பிராணசரீரமாய், ஒளிரூபமாய், சத்தியசங்கற்பமாய், ஆகாயவியற்கையாயுள்ள (பரம) ஆன்மாவை உபாசிக்க" என்றும், மற்றதிலே

ஶிநாஶியொzயo வாரூஷோ ஹாரூபவ்ஸ்ருத்யஹ்ருதயாக்ஷ உயையா ஶ்ரீரஹிவாக யவொ வா ஸ வாஷ ஸவாக்ஷெ்யாந ஸ்ரவாக ஸ்யாயிவதிஸ்ரவாக்ஷிo வ்ராஹ்மி (பிரு. எ. சூ. க)

"ஒளிரூபமாயிருத்தலின் மநோமயமாயுள்ள சத்தியபுருஷர் கெல்லியேனும் யவையையேனும் நிகர்த்து இதயத்துளர், அவர் சர்வத்தையும் வசீகரிப்பவர், சர்வத்துக்கும் ஈசானர், அனைத்துக்கும் அதிபதி; (உள்ளனவாகிய) இவை அனைத்தையும் ஆளுகின்றனர்" என்றுங் கூறப்படுகின்றது.

ஈரிடத்துங் கூறப்பட்ட வித்தைகள் இரண்டும் பின்னமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஒரிடத்திலே (தியானப்பொருளாகிய புருஷர்) ஆகாயான்மாவாதலிற் பெரியர் என்றும், மற்றோரிடத்திலே யவைக்கொப்பாயிருத்தலிற் சிறியர் என்றும், ஒன்றிலே சத்தியசங்கற்பத்துவமுடையர் என்றும், மற்றொன்றிலே வசித்துவமுடையரென்றும் பிறவுமாகக் குணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பேதமுறக் கூறப்படலான், ஈரிடத்துங் கூறப்பட்ட வித்தைகள் பின்னமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். ஈரிடத்தினும் ஞான (மனே) மயத்துவமுதலிய சமமாய்க் கூறப்பட, ஆகாயான்மா என்றது ஆகாயம்போலச் சுவச்சமாயிருத்தலானும், தோத்திரஞ் செய்வதற்கு மகிமையைக் காட்டுவதினாலும், வசித்துவ முதலிய குணங்கள் சத்தியசங்கற்பத்துவ முதலிய குணங்களிலிருந்து பேதமுறுவன அன்றுமாதலினாலும் ஈரிடத்தும் உரைத்த வித்தை ஒன்றே யாம். (கசூ)

(கக) சம்பந்தாதிகரணம்.

ஸம்பந்தாதேவமந்யத்ராபி (கூ. கூ. உ0)

(கூஎச) (இரண்டுக்கும் ஒப்பாக அவர்) சம்பந்தமிருத்தலான், அங்ஙனமே பிறவிடத்தினும்.

ய ஏஷ ஏதஸ்மிந்மண்டலே புருஷ: ஸ ஏவாஹமஸ்மி ஸ ஏவாஹமஸ்மி|

(பிரு. எ. நி. உ, கூ)

"அந்த மண்டலத்திலேயுள்ள புருஷர் இங்கே வலக்கண்ணினும் உளர்" என்று பிருகதாரணியத்திலே தொடங்கி, வியாகிருதி சரீரங்கொண்டு சத்தியமாகிய பிரமமானது சூரியமண்டலத்தினும் வலக்கண்ணினுமாகத் தியானிக்கற்பாற்று என்று கூறப்படுகின்றது. பின்னரும்,

தஸ்யோபநிஷதஹரஹரிதி (பிரு. எ. நி. கூ)

தஸ்யோபநிஷதஹரஹரிதி (பிரு. எ. நி. ச)

"அவரது இரகசியநாமமாகிய அஹர்" அதிதேவதை என்றும்,

"அவரது இரகசியநாமமாகிய அஹம்" அத்தியாத்மம் என்றும் இரு இரகசிய நாமங்கள் கூறப்படுகின்றன.

ஒவ்வோரிடத்தும் இந்த இரண்டு நாமங்களும் தியானிக்கற்பாலனவா? அன்றோ? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) உபாசிக்கப்படும் பொருளாகிய பிரமம் ஒன்றுமாதலின், வித்தை ஒன்றே ஈரிடத்துங் கூறப்பட்டது. ஆகலின், இரண்டிடத்தும் இரண்டு பெயர்களும் சிந்திக்கப்படல்வேண்டும் எனின், (உ0)

(சித்தாந்தம்) சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

நவா விசேஷாத் (கூ. கூ. உக)

(கூஎந) இன்றேல் (அங்ஙனம்) இன்று; பேதமுறலின்.

வித்தைகள் ஒன்றன்று; சூரியன் கண் என்னும் ஸ்தானசம்பந்தமாக உபாசனை ஈரிடத்தும் பேதமுறுதலின். ஆகலின், அவ்வவ்விடத்துக்கே அந்தந்த நாமம் இயைந்தது. (உக)

(கஉ) தர்சயத்தியதிகரணம்.

உஸ-யதி ச (கூ. கூ. உஉ)

(கூஎசு) சுருதியுஞ் சொல்கின்றது

சாந்தோக்கியத்தினும் தைத்திரீயத்தினும் மண்டலவித்தை கூறப்படுகின்றது. அந்த வித்தை ஒன்றா? வேறா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

ய வஷெ zஜராதிதெ ஹிரண்ணயஃ வ்ராஷெ ஃபுஸிதெ ஹிரண்ய ஸ்ரு ஹி-ரண்யகெச கூவ்ரணவொ-ஸ்வ- வஸவ ஸுவ ண-ஃ (சாந். க. சு. சு)

"பொற்றடியும், பொற்கேசமுமுடையராய், நகம்வரையும் எல்லாம் பொன் மயமுடையராய்ச் சூரியனுள்ளே காணப்படும் பொன்மயபுருஷர்" என்று சாந்தோக்கியத்திற் கூறப்படுகின்றது.

ய வஷெ zஜராதிதெ ஹிரண்யயஃ புருஷ.ஃ (சாந். க. சு. சு)

"சூரியனுள்ளே இருக்கும் புருஷர் பொன்மயபுருஷர்" என மற்றொன்றிலே மூவேதங்களினுமுள்ள மண்டலத்துள்ளே நக்கிரர் புருஷரும் அங்கே இருக்கும் பொன்மயபுருஷனையும்தூரைத்து,பின்னர் உபசாரத்திலே கருதியானது

ஸவெ-ா வெவ ஸுஃ (தைத். ஆரணி. க0. உச. சஉ)

"எல்லாம் உருத்திரர்" என்று தொடங்கி,

நமோ ஹிரண்யவாஹவெ ஹிரண்யவர்ணாய ஹிரண்யஸ்ரஜவாய ஹிரண்யபதயெ யாம்பதயெ நமோ நஃ (தைத். ஆரணி. க0. உஉ. சo)

"போற்கைகளுக்கு நமஸ்காரம், பொன்வர்ணர்க்கு நமஸ்காரம், பொன்வடிவினர்க்கு நமஸ்காரம், போற்பதிக்கு நமஸ்காரம், அம்பிகாபதிக்கு நமஸ்காரம், உமாபதிக்கு நமஸ்காரம், பசுபதிக்கு நமஸ்காரம்" என்பதிறுதியாகச் சர்வான்மகத்துவமும், இரண்ணியபாகுத்துவமும், உமாபதித்துவமும் கூறப்படுகின்றன. ஓரிடத்துச் சரீரமுழுமையும் பொன்மயமாகவும், மற்றோரிடத்திலே பாகுமாத்திரம் பொன்மயமாகவும் கூறப்படலின் ரூபபேதமும், ஓர் இடத்தில்

ஸவெ-ா வெவ ஸுஃ (தைத். ஆரணி. க0. உச. சஉ)

"எல்லாம் உருத்திரரே" எனச் சர்வான்மகத்துவமும், மற்றோரிடத்தில்

ஸவெ-ஷாம மொசூநாதீஷெ!

"எல்லா உலகத்தையும் ஆளுகின்றனர்" எனச் சர்வாதிபத்தியமுமாகிய குண பேதமும் எய்துகின்றமையின், வித்தை ஒன்றன்றே எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். வித்தை பேதமின்று.

ஈஜ்ஜ்யாஜ்ஜ்யே (சாந். க. சூ. சூ)

"ஆகித்தியனுள்ளே உள்ளார்" என ஸ்தானம் ஒன்றுபிருத்தலின், வித்தை ஒன்றும் எனக் காட்டுகின்றது. தைத்திரீயத்திலே,

நாராயணோ வை புருஷோ

"பொன்மயபுருஷர்" என்று உபக்கிரமித்து, இரண்ணியபாகு என்னும் உப லக்ஷணையின்மேலே உபசங்காரத்தினும் சர்வாங்கமும் சுவர்ணத்துவமே என்று கூறப்பட்டது. சகத்துக்கு நாராயணனும், அவர் அதனைப் பிரவேசித்து நிற்கின்றமையான் உலகமாய் நின்றனர் என்பதுபயுக்தம் எனநிரூபிக்கப்பட்டது. ஆகலின், ஈரிடத்தும் ஒன்றே பிரதிபாதிக்க வேண்டினமையின், உமாபதித்துவமுதலிய குணங்கள் இரண்டிடத்தும் (நியாயத்தில்) உபசங்கரிக்கற்பால னவாம். (உஉ)

(ஙஙு) சம்பிருத்தியதிகரணம்.

ஸம்ஹ்ருதிருவ்யாப்தேருபபாதம் (கூ. கூ. உகூ)

(ஙஎஅ) ஆதலினாலும் தொகுத்தலும் ஆகாயவியாபகமும்.

இராணயநீயர் உத்தரபாகத்தில்,

ப்ரஹ்மஜ்யேஷ்டா வீர்யாய ஸம்ஹ்ருதாநி ப்ரஹ்மாக்ர ஜ்யேஷ்ட மிவாசகதாந | ப்ரஹ்மஜ்யேஷ்டாநாம ப்ரயமோ ஜஜ்ஞே தெநாஹ்ருத்தி ப்ரஹ்மணா ஸ்ப்ருத்தமூர் (தைத். பிராம். உ. சு. எ. எஉ)

"பிரமமானது வீரியமாய வலிய செய்கைகளைச் செய்தது; தொடக்கத்திலே ஜ்யேஷ்டமாகிய பிரமம் ஆகாயத்தை ஊடுருவிற்று; பிரமம் பூதங்களுக்கு முன்னே இருந்தது; அந்தப் பிரமத்தோடு எதிர்க்கவல்லார் யார்" என்று கூறப்படுகின்றது. ஹரி (நாராயணர்), அரன் (உருத்திரர்), இரணியகருப்பர் (பிரமா) முதலாயினர்க்கு ஜ்யேஷ்டமாயும், உற்கிருஷ்டகடவுளாயும், இவர்கள் சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்குமுன்னே பரமாகாசபதத்தை வியாபித்ததாயும் எவராலும் மேற்கொள்ளப்படாதனவாய், முதிர்ந்தனவாய், பிறராற் செய்ய இயலாதனவாய், உலகத்திலே (பிரசித்த) மாயிருந்த திரிபுரதகனம் காளகூடகபளனமுதலியவற்றை ஸ்ரீகண்டமூர்த்தியாதி வடிவங்கள் வாயிலாகச் செய்துமுடித்ததாயுமுள்ள அந்த மஹத்தான பிரமத்தின் வீரியசித்திகளும்

ஆகாயவியாபகமும் பரவித்தைகள் அனைத்தினும் உபசங்கரிக்கவேண்டுமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) மற்றவைகள் போல, இத்தச் செய்கைகளும் பிரமத்தின் குணங்களானமையாலும், ஓர் விசேஷவிதியைக் குறித்து இவைகள் கூறப்படாமையானும் பரவித்தைகள் அனைத்தினும் உபசங்கரிக்கற்பாலன வாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. வியாபகமானது எல்லா உபாசனைகளினும் உபசங்கரிக்கப்படுவது அன்று. சிறிய ஸ்தானங்கள் ஒழிந்த மற்றை இடங்களிலே சாமர்த்தியத்தினற் (காரியத்தின் இயற்கைகொண்டு) உபசங்கரிக்கப்படல்வேண்டும்.

தெவா ஹவைவ ஸ்வர்ம் லொகமேஜந் தெ தெவா ரூத்ர மப்ரூவந்நு வை நோ (அதர்வசிர)

"தேவர்கள் சுவர்க்கலோகத்தை அடைந்தார்கள்; நீவிர் யார்? என்று அந்தத் தேவர்கள் உருத்திரரைக் கேட்டார்கள்" என்னுஞ் சுருதியினல் நிரதிசயானந்தத்துக்கு ஸ்தானமாதலின் சுவர்க்கம் எனப்படும் அது, பிரமாதி பதவிகளினும் மஹத்தாகிய மகாஸ்தானமாகக் கேட்கப்படுகின்றது. ஆகலின், அப்ஸ்தானங்களுக்கு வேறுயுள்ள வைசுவாநராதி உபாசனைகளிலே ஆகாயவியாபகம் உபசங்கரிக்கப்படல்வேண்டும். அதனேடிசைந்தமையால் மகாவீரியச் செய்கைகளும் அங்கே உபசங்கரிக்கற்பாலன. (உகூ)

(கச) புருஷவித்தியாதிகரணம்.

வாஜஸநேயிந்யாமபி மைகரேஷா ஸாந்தாநாத (கூ. கூ. உச)

(சுஎஅ) புருஷவித்தையினும் அப்படியே; மற்றவைகள் கூறப்படாமையான்.

புருஷவித்தை சாந்தோக்கியத்தினும் தைத்திரீயத்தினும் கூறப்படுகின்றது.

வாஜஸநேஷா வாவ யஜ்ஞஸ்ய யாஸி உதரவிம்ஶதி வஷ்ணி கீர்யா தஸ்யவநிஷ் (சாந். கூ. ககூ. க)

"புருஷனே யஞ்ஞம்; அவனுடைய இருபத்துநான்கு வயசும் பிராதஸ் சவனம்" என்று புருஷவித்தையானது ஒன்றிலே சொல்லப்படுகின்றது.

தமேவைவம் விதுஷோ யஜ்ஞஸ்யாத்மா யஜமாநஸ்ரீர்வா வத்ஸரஸ்ரீர் தக்ஷிணாஸ்ரோ வெதிஃ (தைத். ஆரண். கo. அo. கoக)

"யாகத்தில் ஆன்மா யஜமானன், அவனது சிரத்தை மனைவி, அவனது சரீரம் இந்தனம், அவனது நெஞ்சு வேதிகை என இங்ஙனம் அறிகின்றவன்" என்று மற்றொன்றிற் கூறப்படுகின்றது.

இந்த இரு உபநிடதங்களினுங் கூறப்பட்ட புருஷவித்தை ஒன்றா? பின்னமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) இந்த இரண்டு உபநிடதங்களினுமுள்ள வித்தைகள் புருஷவித்தை எனப் பெயரினற் பேதமுறுமையானும், யஞ்ஞத்தில் வெவ் வேறு அங்கங்கள் இரண்டினும் சமமாகக் கூறப்படலானும் வித்தைகள் ஒன்றேயாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. தைத்திரீயத்திற் கூறப்படும் யஜமானன் பத்தினி முதலிய யஞ்ஞ அவயவங்களும், மூன்று சவனங்களும் சாந்தோக்கியத்திற் பேசப்படாமையானும், ஆங்கு வேறு பிரகாரமாகச் சவநத்திரய முதலிய சொல்லப்படலானும் புருஷவித்தை இரண்டினும் பின்னமேயாம்.

ய꣡ஜ்ஞா꣡ய0 வ்ரு꣡தா꣡ஶ்ரு꣡ந்ரு꣡ நு꣡ தா꣡ந் ஸ꣡வ꣡நா꣡ந்।

"மாலை காலை உச்சி என்பனவே சவனங்கள்" என்று தைத்திரீயத்திற் கூறப்படுகின்றது. சாந்தோக்கியத்திலோ புருஷனுடைய ஆயுசு மூன்று பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுச் சவனங்கள் மூன்றுகக் கூறப்பட்டன; தைத்திரீயத்திலே பலங் கூறப்படாமையின்.

வ்ரு꣡ஹ்ணை க்ஷ꣡த்ரா꣡ய ஶ்ரி꣡ய்தை꣡ நம0 ய꣡ஜ்ஞ꣡ய।

(தைத். ஆரணி. க0. எகூ. க00)

"பிரமத்தினெளிக்காக ஒருவன் ஓம் என்று சொல்லி (பரம) ஆன்மாவைத் தியானித்தல்வேண்டும்" எனப் பிரமவித்தையைக் கூறி,

வ்ரு꣡ஹ்ணோ ஶ்ரி꣡ரோ நா꣡வ்ரு꣡தி (தைத். ஆரணி. க0. எகூ. க00)

"பிரமத்தின் மகிமைக் குணத்தை அடைகின்றான்" எனப் பலத்தையும் கூறி,

தை꣡வ்ரு0 வி꣡ஷ்ணு꣡।

"இங்ஙனம் அறிபவன்" எனக் கூறப்பட்ட புருஷவித்தை இப்போது கூறப்படும் பிரமவித்தைக்கு அங்கமாய் அதன் பலம் பிரமத்தை அடைதலேயாம் என்றும், சாந்தோக்கியத்தில்

ஸஹ ஷோ꣡ட꣡ஶவர்ஷ꣡ஶ꣡தம0 ஜீவ꣡தி (சாந். கூ. ககூ. எ)

"அவன் ஆயிரத்தறுநூறு வருஷம் வசிக்கின்றான்" என்றும் வித்தையின் பலன் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகலின் பலத்திலே பேதமுண்மையானும், யஞ்ஞ அவயவங்களிலே பேதமுண்மையானும் வித்தை ஒன்றன்று. (உசு)

(கநி) வேதாத்தியதிகரணம்.

வெயாஉவுஷ்ஷஸ் (கூ. கூ. உநி)

(கசஎ) ஊடுருவுதல் முதலிய வேறு பொருள்கள் பேத முறுதலான்.

தைத்திரீயோபநிடத ஆரம்பத்திலே,

ஸுஹா மித்ரஃ0 வருணஃ (தைத். க. க)

"மித்திரன் எங்களுக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்க; வருணன் எங்களுக்கு இன் பத்தைக் கொடுக்க"

ஸஹ நாவவது (தைத். உ. க)

"அவன் எங்கள் இருவரைக் காக்க" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்த மந்திரங்கள் வித்தைக்கு அங்கமா? அன்றா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) வித்தைக்குச் சமீபத்துளவாதலின் அவை வித்தியாங்க மாகும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) ஆதர்வணிகருடைய உபநிடத ஆரம்பத்திற் கூறப்பட்ட

ஸுக்ர0 வ்ரவீது ஹ்ருத்ய0 வ்ரவீது।

"சுக்கிரத்தை ஊடுருவி, இதயத்தை ஊடுருவி" என்றற்றொடக்கத்த மந்திரம் இதயத்தை ஊடுருவுவதை உணர்த்துவதாய்ச் (சத்துருவுக்கு மரணத்தை விளைவிக்க) அபிசாரத்தொழில் இருந்தாற்போலவேனும், ஐதரேய வாஜச நேய உபநிடதங்களின் ஆரம்பத்திற் கூறப்பட்ட மகாவிரத பிரவர்க்கிய கருமங்கள் வெளிப்படை விதிகளாக யஞ்ஞகருமங்களுக்கு அங்கங்களாயி னாற் போலவேனும், மேலே உரைத்த அவ்விரு மந்திரங்களும்

ஔத0 வதிஷ்டாஂ (தைத். ஆரணி. எ. க. க)

தேஜஸ்வி நாவதீதமஸ்து (தைத். ஆரணி. அ. க. க)

"நான் உண்மை சொல்வேன்; எங்கள் படிப்பு தேஜசாகுக" என்றவாறு வேதம் படிப்பதற்கு அங்கங்களாயமைந்தனவன்றி வித்தைக்கு அங்கங்களா வன அன்று; அவற்றின் பயன் வேறுதல்பற்றிச் சுருதி, லிங்கம், வாக்கியம் என்பவற்றினும் சந்நிதி தூர்ப்பலமாதலின். (உநி)

(ககூ) ஹாந்தியதிகரணம்.

ஹாநௌ தூபாயந ஶப்தஶேஷத்வாத் குஶாச்ச்ந்தோ வந்தவ்ய வத்தாஹ்ய (கூ. கூ. உசூ)

(கூ.அo) ஆயின் விமோசனவிஷயத்தில் (அது பிரவேசத்தோடு சேர்த்துக்கொள்ளப்படல்வேண்டும்); இது (விமோசனம்) பிரவேச வாக்கியங்களுக்குச் சேஷமாயிருத்தலின்; சுசங்கள், சந்தசுகள், துதி, கானம் என்பவற்றிற்போல; இது விளக்கப்பட்டதாயிற்று.

வேதசாகை ஒன்றிலே, பிரமத்தை அடையும் அறிஞன் புண்ணிய பாவவிமோசனத்தை அடைகின்றனன் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. வேதத்தின் மற்றோர் சாகையிலே, அவன் நீங்கப்பெற்ற புண்ணியபாவமிரண்டிற் புண்ணியம் சிநேகிதர்களையும், பாவம் சத்துருக்களையும் பிரவேசிக்கின்றன என்று கூறப்படுகின்றது. மற்றோர் சாகையிலே, அவ்விரண்டினின்று நீங்குதலும், அவற்றிற் பிரவேசமுமாம் இரண்டுங் கூறப்பட்டன. இஃதெல்லாம் தியானத்தின்பொருட்டேயாம்.

ஈண்டு (அவற்றை) விடுதலும் (அவற்றிற்) பிரவேசித்தலுமாகிய இரண்டும் எவ்விடத்துந் தியானிக்கற்பாலனவா? இன்றேல் அவற்றுள் ஒன்று சிந்திக்கற்பாலதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) இதனுற் பெறப்பட்டதுயாது? சாட்டியாயனகத்திலே

தஸ்ய புத்ரா தாயமுபயந்தி ஸுஹ்ருதஸ்ஸாது க்ருத்யாம் த்விஷந்தஃ பாபக்ருத்யாம்

"அவனுடைய புத்திரர்கள் அவன் ஆஸ்திபையும், அவனது சிநேகிதர்கள் அவன் புண்ணியத்தையும், அவனது சத்துருக்கள் அவன் பாவத்தையும் அடைகின்றனர்" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

யதா கஷ்வ இவ ரோமாணி வித்துய பாபம் தர்மேண ஹ்ருதயஸ்யாத்மா பாப்மநஸ்திரோதத்த இதி (சாந். அ. கூ. க)

"ஓர் குதிரை தன் உரோமத்தை உதறுவதுபோலப் பாவத்தை உதறி, இராகுவாயினின்று சந்திரன் விடப்படுவதுபோல" எனத் தாண்டிசாகையினர் கூறுவர்.

தத்தோ விதுஷ்புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜநஃ பரமம் ஸாம்யமுபைதி (முண். கூ. க. கூ)

"அப்போது வித்துவான் புண்ணியபாவங்களை உதறி, நிரஞ்சனனாய்ப் பரம சாமியத்தை அடைகின்றான்" என அதர்வணவேதம் கூறுகின்றது. ஈண்டு வித்துவான் புண்ணியபாவத்தை ஒழித்தல்வேண்டுமென்று கூறிய சுருதியில் விடப்பட்ட அவற்றின் பிரவேச ஸ்தானம் உபசங்கரிக்கப்படவேண்டியதின்று; அதனை ஒழித்தல்வேண்டுமென்று கூறிய சுருதி அதனை வெளிப்படையாகக் கூறுமையான் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். ஹாநி என்பது விமோசனம். உபாயனம் என்பது பிரவேசம்; விமோசனமாத்திரஞ் சொல்லப்பட்டபோதாவது, பிரவேசமாத்திரஞ் சொல்லப்பட்டபோதாவது, அவற்றுள் ஒன்றை மாத்திரம் குறியாது இரண்டுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டனவாயே கொள்ளற்பாற்று; விகற்பமாயன்று (அஃதாவது இரண்டில் ஒன்றுமாத்திரம் எனக் கோடற்பாற்றன்று). பிரவேசத்தை உணர்த்துஞ் சப்தமானது விமோசனத்தை உணர்த்தும் வாக்கியத்துக்குப் பரிசிஷ்டமாயிருத்தலின், அது சேஷத்துவம் எனப்படும்; எதனாலெனின், விடுக்கப்பட்ட புண்ணியமும் பாவமும் பிரவேசிக்குமிடத்தைக் கூறுதலால் முற்றியதைப் பிற்றியது ஆவசியகம் அபேக்ஷிக்கும்.

(ஆக்ஷேபம்) (வேதத்தின்) ஓர் இடத்திற் கூறப்பட்ட வாக்கியத்துக்குப் பிறிதோரிடத்துக் கூறப்பட்ட வாக்கியம் சேஷமாவதெங்ஙனமெனின்,

(உத்தரம்)

வா நவ்ருதயாஃ கூஷாஃ।

"பூக்காது காய்க்கும் மரத்தினின்று பிறக்கும் குரங்குகள்" என்னும் வாக்கியத்துக்கு, விசேஷமாய்ப் பிறிதோரிடத்துப்போந்த

ஔதும்பரயயாஃ கூஷாஃ।

"உதும்பரத்தின் மக்களாகிய குரங்களே" என்பது சேஷமானற் போலவும்,

தெவா ஸுராணாம ஊஷதொஹஃ।

"தேவர்களுடையவும் அசுரர்களுடையவும் சந்தசுகளால்" என்பதற்கு, பிறிதோரிடத்துள்ள

தெவஹூ ஹாவஷி வ்ருணீத।

"(தேவர்களுடைய சந்தசுகள் முதற்கண் வரவேண்டும்)" என்பது சேஷமானற் போலவும்,

ஷொடஶிநஃ ஸ்தோத்ர உபகுர்வீத (யசுர். வே. சூ. சூ. கக. சு)

"ஷோடசிகருமத்துக்கு ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றான்" என்னும் வாக்கியத்துக்கு,

ஸூர்யோ விஷிதெ ஷொடஶிநஃ ஸ்தோத்ரஸ்ய।
(யசுர். வே. சூ. சூ. கக. சு)

"சூரியன் பாதி உதயமாகும்போது ஷோடசிகருமத்தின் ஸ்தோத்திரம் செலுத்தவேண்டும்" என்பது சேஷமானற் போலவும்,

| பிதீஜ உவதாயஞ்|

"இருத்துவிக்குர்கள் பாடுகின்றார்கள்" என்பதற்கு

ருத்விஜ்யந்தே வதாயேதி (யசுர். வே. சு. கூ. க. நி)

"அத்துவரியு காணஞ் செய்யப்படாது" என்பது சேஷமானைப் போலவும், பிரவேசத்தைப்பற்றி உணர்த்துஞ் சுருதி (புண்ணியபாவ) விமோசனத்தை உணர்த்தும் வாக்கியத்துக்குச் சேஷமாகக் கொள்ளப்படுங்கால், அவற்றுள் ஒன்றுதான் (சிந்திக்கற்பாலது) என்பது நியாயமன்று. (மீமாஞ்சையின்) முதலாவது தந்திரத்தில்,

கவி தந்த வாக்யமிஷ ஸ்யாத்தந்யாயகூவாத்விகுணஸ்ய|

(பூருவமீமாஞ்சை. கo. அ. ச)

"ஒன்றைமாத்திரம் அங்கிகரிப்பது நியாயமல்லாமையால், ஒன்றுக்குமற்றது சேஷமாகும்" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (ஈண்டு இவ்விஷயத்திற் பிரவேசத்தை உணர்த்திய வாக்கியம் மற்றதிற் கூறப்பட்டதைத்) துதிக்கவேனும், இன்றேல் உயர்ச்சியைக் காட்டவேனும் (உதவுகின்றது).

(ஆக்ஷேபம்) ஓரிடத்தெய்தும் அர்த்தவாதம் மற்றோரிடத்தில் வரும் அர்த்தவாதத்தை அபேக்ஷித்தல் எங்ஙனமாம் எனின்,

(உத்தரம்) அங்ஙனங் கூறல் ஒவ்வாது.

வசகவிமிஷ வா உதிதாவாவாதித்ய|

"இங்கிருந்து சூரியன் இருபத்தொன்றுவதாகக் காணப்படுகின்றது" என்னும் சாமத்தியானத்தைத் துதிக்கப்போந்த அர்த்தவாத சுருதியானது, (சூரியன்) இருபத்தொராவது என நிச்சயஞ் செய்யும்பொருட்டு

ஆஷாடாஸாஂ வஹ்ந்த்ரவஜ்ரய உதெமொகா ஹவாவாதித்ய வசக விமாஂ (யசுர். வே. நி. க. கo. சு)

"பன்னிரு மாசங்களும், ஐந்து இருதுக்களும், மூன்று உலகங்களுமாகிய இருபதும் நீங்கச் சூரியன் இருபத்தொராவதாகவும் (காணப்படும்)" எனத் தொகை நிர்ணயஞ் செய்தற்குக் கூறப்பட்ட (வாக்கியத்தைத்) தைத்திரீய சங்கிதையின் சத்திரப்பி காரணத்து அர்த்தவாதமாக அபேக்ஷிப்பதாகக் காணப்படுகின்றது. அர்த்தவாதமாயினும் பிரவேசம் உபசங்கரிக்கப்படவேண்டியது. மேலும்,

கதரவாக்யதஸ்யதெ வியதிநாதெ தஸ்ய ஹிரயாஜ்ஞாதெ யஸ்யாக்யாதிவயதே ஹிரயாதஸ்யதி (கௌஷீ. க. ச)

"அங்கே தனது புண்ணியபாவங்களை உதறுகின்றான்; அவனுடைய பற்றுள்ள பந்துக்கள் நன்மையைப் பெறுகின்றனர்; அவனுடைய சத்துருக்கள்

தீமையைப் பெறுகின்றனர்'' என்று கௌஷீதகியுபநிடதத்திலே விமோசனம் பிரவேசனம் என்னும் இரண்டும் ஒரிடத்திற் கூறப்பட்டன. ஆகலின், அவை இரண்டுஞ் சமுச்சயம். (உசு)

(கஎ) சாம்பராயாதிகரணம்.

ஸாஉபரராயை கதத்-வ்யாஹாவாதயாஹ்யுரு (சூ. சூ. ஊஎ)

(சூஅக) தேகவியோகாலத்தில் அடையவேண்டிய தொன்றுமில்லாமையான்; அங்ஙனமே பிறருஞ் சொல்கின்றனர்.

மேலுரைத்த புண்ணியபாவங்களின் விமோசனம் தேகவியோகாலத்திலா? மார்க்கத்திலா? சிந்திக்கற்பாலது என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) பிரவர்த்திக்கின்றது. ஒரிடத்திலே,

சுஷு உவ ரொரோணி வியஷ்ய வாவ0 யஷ்கூ ஸரீரமு।

(சாந். அ. சுசூ. க)

"குதிரை தன் உரோமங்களை உதறுவது போல, பாவம் அனைத்தையும் உதறிப் பின்னர்த் தன் சரீரத்தை உதறி" என்னுஞ் சுருதியிற் றேகவியோகாலத்திலே புண்ணிய பாவவிமோசனம் கூறப்பட்டது. பிறிதோரிடத்தில்,

ஸ சூமஹூதி விரஜா0 நதீ0 தா0 மநஸாதைதி கதம் வஷ்கூத உஷ்ஷதெ வியஷ்நஷ்தெ (கௌஷீ. க. ச)

"அவன் விரஜாநதியை அடைந்து, ஞானத்தினல் அதைக் கடந்து, அங்கே தனது புண்ணியபாவங்களை உதறுகின்றான்" என வழியிலே அவற்றை விமோசனஞ் செய்தல் கூறப்படுகின்றது. இங்ஙனம் இரண்டு சுருதியிருந்தாலும், தேகவியோகாலத்திலேதான் விமோசனம் சிந்திக்கற்பாற்று; அதன் பின்னர்ப் பிரமப் பிராப்திக்கு வேறுக அடையற்பாலதாம் கன்மத்துக்குச் சகாயக போகமில்லையாதலின்.

கஷு தாவதெவசிரo யாவஹ விமோக்ஷ்ய சயஸ்வவித்ஷ்யு।

(சாந். சு. கச. உ)

"அவன் (புண்ணியபாவத்தினின்று) விடுபடாதவரையில், அவனுக்கு அங்கே தாமசமே; பின்னர் அவன் (பிரம) சம்பன்னனாவான்" எனப் பிறரும் கூறுகின்றனரன்றே. (அங்ஙனம்) தேகவியோகாலத்துக்குப் பின்னர்த்தான் பிரமம் அடையற்பாற்று. (ஊஎ)

ஹஷ்த உஷயாவிரொயாஸ (சூ. சூ. உஅ)

(சூ அஉ) விரும்பப்பட்டவாறு; இரண்டும் விரோதமின்மையின்.

தேகவியோககாலத்திற் புண்ணியபாவவிமோசனத்தைப்பற்றிச் சுருதி யுண்மையானும், விமோசனத்துக்குப் பின்னர்ப் பிரமப்பிராப்தி எய்துவதாகச் சுருதி யுண்மையானும், அவ்விரு சுருதிகளும் விரோதமுறுவண்ணம்

கதி ஸுகூ ஷ்ரவெ வியோ நுமெ (கௌஷீ. க. ச)

"அங்கே அவன் தன்புண்ணியபாவங்களை உதறுகின்றனன்" என்னுஞ் சுருதி பாகங்கொண்டு, பிரகரணத்துக்கியையப் பொருள் கோடற்பாற்று.

வாகதிஷ்வயா நo வ்ரூ நரோவரூ!

"இந்தத் தேவயான மார்க்கத்தை அடைந்து" என்னுஞ் (சுருதி) வாக்கியத்துக்கு முன்னே நேர்வதாக (அந்தச் சுருதிக்குப் பொருள்) கோடற்பாற்று. (உஅ)

உவவஹுஸ்ருகூணாவெ-ரோவமெ மெ-ரகவசு (சூ. சூ. உக)

(சூ அசு) (அந்த எண்ணீம்) நியாயமானது; அப்படிப்பட்டதொன்று காணப்படலான்; உலகத்திற் போல.

தேகவியோககாலத்திற் சர்வகர்மமும் க்ஷயமானலும், தேவயானத்தை அடையும் விதி பிரமோபாசகர்க்கு நியாயமே; (பிரமப்பொருளை அடைந்த பின்னும் வீடுற்ற ஆன்மா) அங்கே சுகித்துக்கொண்டு சஞ்சரிக்கின்றனன் என்று பெறப்படலின். அது

ஸ ஸ்ரூவஹ்வதி தஸ்ய ஸவெ-ஷ்ர மொகெஷ்ர கரீஷாரொ லவதி (சாந். எ. உரி. உ)

"அவன் சுவராஜ்யவாகிச் சமஸ்தலோகங்களினும் இஷ்டப்பிரகாரம் நிற்கின்றனன்" என்னுஞ் சுருதியினல் அறியப்படுகின்றது; (இது) உலகத்திற் போல (நோக்கின்றது); இராஜனை ஆசிரயித்த புருஷர் பிறர்க்குக் கிட்டாத பொருள்களையெல்லாம் பெறுதல் போலாம். ஆகலின், மார்க்க சுருதிக்கும் விரோதமில்லை. தேகவியோககாலத்திலே சமஸ்த கன்மமும் ஒழிந்து போனலும், உபாசனமான்மியத்தாற் சூக்குமசரீரமுளதாய், மார்க்கத்தில் எய்தும் இடங்களிற் சஞ்சரித்தலும், சந்திரனோடு சம்வாதஞ் செய்தன் முதலிய மற்றெல்லாப் பொருட்சித்திகளும் கூடுமே எனின், (உக)

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது.

முதெ ரஷ்-ரவகூஷ்-ரூயயா zரூயா ஹி விரொயஃ (சூ. சூ. சூ0)

(சுஅசு) இரு சமயத்தினும் (தேவயான) கதி பிரயோசனமுடைத்து; இன்றேல் அங்கே விரோதமுளது,

தேகவியோக காலத்தினும், விரஜாநதியைத் தாண்டிப் போகும் காலத்தினுமாகிய இரு சமயத்தினும், கன்மக்ஷயம் எய்தியபோதே தேவயான கதியிற் பிரயோசனமுளது. இன்றேல், தேகவியோககாலத்திற்றான் கன்மமுழுதும் க்ஷயமாக ஆன்மா உடனே முக்தனாகின்றான் எனின், தேவயானம் நிஷ்பிரயோசனமாய் முடியும். (இதனால்) தேவயானத்தையுற்றுப்பேசுஞ் சுருதிக்கும்,

வா०ஜ்யோதி ரூபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே (சாந். அ. கஉ. சு)

"பரஞ்சோதியோடிசைந்து தனது ரூபத்தை அடைகின்றனன்" எனத் தேவயானம் வாயிலாகப் பிரமத்தை அடைந்த பின்னர் அறிவுவிகசித்தன் முதலிய சொரூபாவிர்ப்பாவத்தை உணர்த்துஞ் சுருதிக்கும் விரோதமுண்டாம். ஆகலின், இந்த உபாசனை சாமர்த்தியத்தினால் தேவயானகதியும், அந்த அந்த இடங்களிற் சஞ்சரித்தலும், சந்திரனோடு சம்வாதஞ் செய்தலுமாகிய எல்லாம் பின் எய்துஞ் சஞ்சரித்தன் முதலியபோலப் பொருத்தமாம். அங்ஙனமாயினும், பிரமத்தை அடையும் வரையும் புத்தி சங்கோசமாய்ச் சம்சாரம் நிலைத்தலும் உபாசனை சாமர்த்தியத்தினால் எய்துவதின்று. சம்சாரத்திற்கு மூலகாரணமாயுள்ள கன்மலேசம் நிலைத்துளதாகக் கோடல் ஆவசியகம் அங்கிகரிக்கற்பாற்று. இத்தச் சம்சாராதுவிருத்தி கன்மத்தினாலன்றிப் பரமேசுவரர் சங்கற்பவிசேடத்தினால் எனக் கோடற்பாற்றன்று; சிவபெருமானது சங்கற்பந்தான் (ஆன்மாவின்) கன்மத்தை வரையறுத்தனை நம்மாற் கூறப்படுதலின். எங்கள் மதத்திலே (சுருதி) விதித்தனவும் விலக்கினவுமாகிய ஆசரணங்களினாலே பிரயோகிக்கப்பட்ட சிவபெருமானது சங்கற்பம் யாதுமில்லையன்றே; இன்றேல் அவர் சங்கற்பத்தை அபேக்ஷியாத புண்ணியபாவங்களுமில்லை.

(ஆக்ஷேபம்) பிரமத்தை அடைந்த பிற்பாடு அறிவு விகாச முதலியவும் சொரூபாவிர்ப்பாவமும் உளவாயின், அது பரியந்தம் புத்தி சங்கோசத்துக்குக் காரணம் கன்மம் நிலைத்தலால் எனக் கோடல் வேண்டும், விரஜாநதியைக் கடந்தவுடனே கன்மக்ஷயம் எங்ஙனமாகும்? எனின்,

(உத்தரம்) கூறப்படுகின்றது. பிராகிருத பிரபஞ்ச எல்லையைக் கடத்தல்தான் பரமாகாயரூபமாகிய சிவபதப்பிராப்தியாம்.

வா०ஜ்யோதி ரூபஸம்பத்ய (சாந். அ. கஉ. சு)

"பரஞ்சோதியை அடைந்து" என்னுஞ் சுருதியினால், அந்தப் பிரமப்பிராப்தி கூறப்பட்டது. விஷ்ணுபத சம்பந்தமாகிய விரஜாநதிதான் பிராகிருத பிர

பஞ்ச எல்லையாகும். நதியைக் கடக்கும்போது, சர்வகன்மங்களினின்றும் நீங்கிய யோகிகள் விஷ்ணுபதத்தைக் கடந்து, பரமானந்தமயமாகிய சிவபதத்தைப் பிரவேசிக்கின்றனர். இதுபற்றியே,

ஹொzஹூநஃ வாஸோவை்நாதி கலிஷ்ணோஃ வாஸ0வஷ்டி (கட. சூ. சூ)

"அவன் அத்துவாவின் கரைக்கண்ணதாகிய அச்சிவபெருமானுடைய (பரமாகாய) பரமபதத்தை அடைகின்றான்" என்றது சுருதி. ஆதலால் விரோதமின்று. (சூ0)

(கஅ) அதிகாரிகாதிகரணம்.

யாவதியகாரஸவஸ்திதி ராயிகாரிகாணாதி (சூ. சூ. சூக)

(சூஅநு) அதிகாரம் இருக்கும் வரையும் அதிகாரிகளுக்கு நீலே உளது.

உபாசகர்களுக்குப் புண்ணியபாவவிமோசனமாதலும் பிரமத்தை அடைதலும் மேலே கூறப்பட்டன.

ஈண்டு அதிகாரபுருஷர்களுக்கு அதிகார போகங்களைவிட்டு முத்தி உளதா? இலதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) வசிஷ்டர்முதலிய அதிகாரிகளுக்கு அந்தந்தப் புராணங்களிலே சென்மாந்தரம் கூறப்படுதலின், அவர்க்கு முத்தி இல்லையே. ஆகலின், தத்துவங்களை அறிந்தவருட் சிலரே மோக்ஷத்தை அடைகின்றனர், (மற்றவர் அடைகின்றிலர்) எனின்,

(சித்தாந்தம்) அதிகாரபுருஷர்க்குத் தேகம் விடுத்த பின்னரும், (தம்மைப்பற்றிய) பிராரப்த அதிகாரத்துக்குக் காரணமாயுள்ள கன்மம் நசிக்க வேண்டினமையின், (அதுவரையும்) வேறு பலன்கள் அநுபவிக்கவேண்டும். அங்ஙனமே அதிகாரம் முடியும் வரையும் அதிகாரங்களோடு தம்மிற்பொருத்த கன்மபலன்களைத் துய்த்து ஒழிக்கும் வரையும் அவர்கள் அங்கே நிலைத்தல் வேண்டும்; அதுவரையும் அர்ச்சிராதிகதி அவர்க்கின்று. ஞானிகளுக்கும் பிராரப்தகன்மம் அநுபவத்தினற்றன் நசிக்கின்றது. ஆகலின், அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் நிவிர்த்தியான பின்னர் (அர்ச்சிராதிவாயிலாக) முத்தி சித்திக்கும். இதனால் தத்துவஞானிகள் நியதமாய் மோக்ஷமடைகின்றார்கள் என்பதாம். (சூக)

(ககூ) அநியமாதிகரணம்.

ஹரியவஸ்ஹவை-ஷா ஷவிரோயஸ்ஹூா நஃோ நாஹூாழி (சூ. சூ. சூஉ)

(கூஅசு) எந்த வித்தைக்கென்று நியமமில்லை; (ஆக லின்) சுருதி ஸ்மிருதிகளுக்கு விரோதமில்லை.

உபகோசலவித்தை முதலிய உபாசனைகளிலே அர்ச்சிராதிகதி கூறப் படுகின்றது.

அந்த அர்ச்சிராதிகதி அந்த (உபகோசலாதி) வித்தையுடையோர்க்கா? இன்றேல் உபாசகர் எல்லோர்க்குமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சாந்தோக்கியத்திற் பஞ்சாக்கினி வித்தையினும் உப கோசலவித்தையினும் அர்ச்சிராதிகதி கூறப்பட்டது. அதர்வசிரசிலே பாசுபத வித்தையிற் சிறிது சூசிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சாண்டில்லியாதி வித்தையிற் கூறப்படவில்லை. பிரகரணவசத்தினல் எவற்றிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ, அவற்றிலேதான் நியதமாகக் கொள்ளற்பாற்று; மற்றவைகளுக்கின்று எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுவம். எந்த வித்தைகளிலே சொல்லப்பட்டுளதோ, அந்த வித்தைகளிலேதான் (அர்ச்சிராதிகதி உண்டென்று கோடற்கு) நியம மில்லை. பின்னையோ, இது எல்லா உபாசனைகளுக்கும் செல்வதாகும். அப் போதுதான் சுருதி ஸ்மிருதிகளுக்கு விரோதமின்று.

யெ வாீ கூஎணை ஸுஷ்டா வஷ்யீவாவஷெ தெஷ்வீ-ஸுஹிவா லவஷீ (பிரு. அ. உ. கடி)

"அரண்ணியத்திலிருந்து சிரத்தையையும் சத்தியத்தையும் உபாசிப்போர் அர்ச்சிராதிகதியை அடைகின்றனர்" எனச் சுருதியானது பஞ்சாக்கினி வித் தைபேசுமிடத்து எல்லோர்க்கும் அந்த மார்க்கத்தைப் பேதமின்றிக் கூறு கின்றது.

கூஹி ஜ்யோ-ரதி ரஹ ஸுக்ஷ்ம:।

"அக்கினி, சோதி, பகல், சுக்கிலபக்ஷம்" என ஸ்மிருதியும் அதனையே (மார்க்கத்தையே) எல்லோர்க்கும் பேதமின்றிக் கூறுகின்றது. ஆகலின், உபாசகர் எல்லோர்க்கும் அர்ச்சிராதிகதி நியமமே.* (கூ0)

---

*மாயாவாதிகட்குரிய நிர்க்குணோபாசனைபற்றி எதுவும் பிரதிபாதிக்கப்படாத பிரம சூத்திரங்களுக்கும் இவற்றுக்கு மூலமாகிய முக்கியஉபநிடதங்களுக்கும் சங்கரா சாரியர் வலிந்து பொருள் செய்தீர்த்து அவற்றைத் தம்பக்கத் துக்கினைக்கத் துணிந் தாற்போன்றும், அப்பயதீக்ஷிதயோகியார் சைவபாஷ்யத்துக்கு உயிர்வகாட்டிமுதற் கண்ணேஇயற்றிவைத்த சிவாத்துவைதநிர்ணயம் என்னும் நூலைத்தீக்ஷிதயோகியார் க்குப் பின்னிருந்த மாயாவாத பண்டிதர்கள் திரிவுபடுத்திச் சிவாத்துவைதசைவத்தி னுக்குத் தம் மாயாவாதத்துக்கு உயர்வுகாட்டிப் படைத்துவைத்தாற்போன்றும், அவ்வ னம் அப்பண்டிதர்கள் அத்தீக்ஷிதயோகியார் இயற்றிய ஆனந்தலகரியையும் (ரத்தினத் தீயபரீக்ஷையில் ஸ்ரீமத் கூர்மேண (ஸ்ரீமத்-ஆதி-) என்னும் சுலோகவியாக்

(உ0) அக்ஷரத்தியதிகரணம்.

அக்ஷரயியாம ஈவ்ரொயவ்ஸாரோ நு தத்ரூவாஹ்யா ஸௌவஸவ தத்ரு-க்ஷ்டி
(க்ஷ. க்ஷ. க்ஷக்ஷ)

(க்ஷ அள) ஆயின் அக்ஷரத்தைப்பற்றிய (நிஷேத) குணங்கள் தொகுக்கற்பாலன; அது (பிரமம்) ஒன்றுயிருத்தலாலும், (அந்த அஸ்தூலத்துவாதி குணங்கள் பிரமத்தில்) இருத்தலாலும்; உபசத்துக்குரிய மந்திரவிஷயம் போல; இது விளக்கப்பட்டது.

கார்க்கிப்பிராம்மணத்திற் பிரமத்தைப் போதிக்கும்பொருட்டு

அவ்ய-ிய உநண்ண ஹ்ரவ்வ்ழி (பிரு. நி. அ. அ)

"(அது) ஸ்தூலமல்லாதது, அணுவல்லாதது, குறுக்கமல்லாதது" என்றற் றொடக்கத்தவைகளிலே சில நிஷேதங்கள் கேட்கப்படுகின்றன; கடவல்லியிலே,

அஸ்ரூ ஷவ்ஸ-ஷிஸ-ிவழி (கட. க்ஷ. கநி)

"சப்தமல்லாததும், பரிசமல்லாததும், ரூபமல்லாததும்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றினும், ஆதர்வணத்திலே

யத்தத்ரெஸ்ரூ ஶ்ரூஹ்ய ஶ்ரொத்ர ஶவண-ிழி (முண். க. க. சு)

"காணப்படாதது, பற்றப்படாதது, கோத்திரமில்லாதது, வர்ணமில்லாதது" என்றற்றொடக்கத்தவைகளினும் கேட்கப்படுகின்றன.

அந்த நிஷேதகுணங்கள் ஆனந்தாதி (குணங்கள்) போலப் (பிரமோபாசனையில்) உபசங்கரிக்கற்பாலனவா? அன்றி? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஆனந்தாதிபோன்ற குணங்களல்லாமையின், அந்த நிஷேதங்களைப் பரமத்தை அணைத்தினும் உபசங்கரித்தலின் யாது பயன் எனின்,

---

யானத்தையும் திரிவுபடுத்திக்கெடுத்தாற் போன்றும், சைவபாஷ்யகாரரும் தீக்ஷிதயோகியாரும் "நிர்க்குணோபாசகர்க்கு அர்ச்சாதிகதி அபேக்ஷையில்லை" என்றற் றொடக்கத்தனவாகவும், "அவ்வுபாசகர்கள் (போக்குமீட்சியின்றி) இங்கே இலயமடைந்து விடுகின்றார்கள்" என்றற்றொடக்கத்தனவாகவும் மாயாவாதிகட்குச் சார்பாக மூறையே வரைந்து வைத்தாற் போல இந்த (க்ஷ. க்ஷ. க்ஷஉ-ஆஞ்) சூத்திர சைவ பாஷ்யத்தினுறுதிக்கண்ணும் வொர்க்மணிதீபிகை இறுதிக்கண்ணும் அம்மாயாவாதிகள் பிற்காலத்திலே பொறித்துவைத்த அப்பொய்யுரைகளைப் பொருட்படுத்தாது, இந்தச் சூத்திரபாஷ்யத்து இறுதியிலே பொருத்திவைத்த அக்கற்பனாவாக்கியங்களை ஈண்டு மொழிபெயர்க்காது தவிர்த்துவிட்டேம்.

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. அகூரசம்பந்தமாகிய நிஷேத குணங்களும் பரவித்தை அனைத்தினும் உபசங்கரித்தல் நியாயமே; குணியாகிய பிரமம் யாண்டும் ஒருபெற்றித்தாதலின். இத்தக் குணங்களினுலேதான் பிரமோபாசனையைப் பிறவனைத்தினின்றும் பிரிக்க இயல்வதாகும்; மற்றோர் பிரகாரத்தால்லது. ஹேயகுணசம்பந்தமுறுத ஆனந்தமுதலிய குணங்கள் பிரத்தியக்கான்மாவினிருந்து பிரமத்தைப் பிரித்துக் காட்டும் பொருட்டே போந்தன. பிரதானப்பொருளை இயைந்திருத்தல்தான் குணத்தின் சுபாவம். சாமதக்கினிக்குள்ள ஈான்கு இராத்திரிப்புரோடாசத்துக்குரிய உபசத்துக்குக் குணமாக விதிக்கப்பட்ட

கூழ்ஹொதரம் வொஷ்டவ்ஷ்!

"அக்கினி! ஹோதாவின் செய்கையையும் யஞ்ஞத்தையும் அறிதி" (என்றற் றொடக்கத்த) மந்திரம் சாமவேதத்திலே கூறப்படுவதாய்ச் சாமவேத உச்சசுவரத்தோடு படிக்கப்படுவதாயிருந்தாலும், (அது) யசுர்வேதத்துக்குரிய பிரதான (குணியாகிய) உபசத்தைத் தொடர்ந்து உபாம்சுவாக (மெதுவாக) உச்சரிக்கப்பட வேண்டியதாகின்றது. இதுமுதற்காண்டத்திற் (பூருவமீமாஞ்சை, சூ. சூ. கூ) கூறப்பட்டுள்ளது. (சூசூ)

இதனைற் குணங்களெல்லாம் தியானத்தில் உபசங்கரிக்கப்படவேண்டியதில்லியோ? என, சூத்திரகாரர் சொல்வாராயினர்.

ஹயஶீரநாஸு (சூ. சூ. சூச)

(சூஅஅ) இவ்வளவுமாத்திரந்தான் தியானத்தின் பொருட்டு.

ஆமனனம் என்றது அன்பினேடு தியானஞ் செய்தல். இவ்வளவு குணத்தொகுதியும் எவ்விடத்தினும் உபசங்கரிக்கற்பாலன. இந்தக் குணத்தொகுதியினுற் பிறவனைத்தினின்றும் நீங்கியதாகப் பிரமத்தியானம் உண்டாகின்றது. ஆகலின், அகூரப்பிரம சம்பந்தமாகக் கூறப்பட்ட அஸ்தூலத்துவாதி நிஷேத (எதிர்மறைக்) குணங்களே பிறவனைத்தினின்று பிரமத்தைப் பிரித்தறியச் செய்யும் குணங்களாதலால், அவை பரவித்தைகளில் உபசங்கரிக்கற்பால்ன. "சர்வகர்மா, சர்வகாமர், சர்வகந்தர், சர்வரசர்" என்பலற்றை (உபசங்கரிக்கவேண்டியது) இன்று. (சூச)

(உக) அந்தராபூதக்கிராமாதிகரணம்.

கஹாரஹலிதமுராஶவஸு வ்யாதஜெநாzந்யாலெஷாநுவவதீரிதீ செளொவதொவஸு (சூ. சூ. சூரி)

(கூஅக) (அனேத்தின்) உள்ளும் (இருக்கிற அவரை யுற்றுப் பேசும் வாக்கியத்திலே), பூதத்தொகுதிச் (சரீரச்சம் பந்த) முடைய (தன்னைப்பேசுவதாகச்) சுருதி கூறுவதாகவும், இன்றேற் பேதஞ் சொல்ல இயலாதாகவுமிருப்பின், அஃ தன்று; (சத்வித்தையின்) உபதேசம் போல்வது.

பிருகதாரணியோபநிடதத்திலே,

யஷாக்ஷா ஹவைரோக்ஷா ஹ்ரஹ யகூத்தா வவ ஃஹாதராஸ்ய ஶெவ்யாஅக்ஷ்ய
(பிரு. நி. ச. க)

"(யாஞ்ஞவற்கியரே!) சாக்ஷாத்தாகவும் அபரோக்ஷமாகவும் உள்ளதாய், அனேத்துள்ளுமிருக்கின்ற (பரம) ஆன்மாவுமாகிய பிரமத்தை எனக்குச் சொல்க" என உஷஸ்தி கேட்க,

யஃ ப்ராணேந ப்ராணிதி ஸ த ஆத்மா வவ ஃஹாதராஃ யோ zவாநேநாவாகிதி ஸ த ஆத்மா வவ ஃஹாதராஃ (பிரு. நி. ச. க)

"உச்சுவாசத்திற் சுவாசிக்கின்றவரே உன் (பரம) ஆன்மாவாய் அனேத்துள்ளுமிருக்கின்றனர்; நிச்சுவாசத்திற் சுவாசிக்கின்றவரே உன் (பரம) ஆன்மாவாய் அனேத்துள்ளுமிருக்கின்றனர்,"

கதா zநு ஏாத்ரஃ (பிரு. நி. ச. உ)

"மற்றெல்லாம் தீமையின் பாலன" என உத்தரமிறுக்கப்பட்டது. பின்னர்,

யதேவ ஸாக்ஷாத்ரஹ யகூத்தா வவ ஃஹாதராஸ்யஶெவ்யாஅக்ஷ்ய
(பிரு. நி. ச. உ)

"(யாஞ்ஞவற்கியரே!) சாக்ஷாத்தாக அனேத்துள்ளும் இருக்கின்ற (பரம) ஆன்மாவாகிய பிரமத்தைக் கூறும்" என்று ககோளர் கேட்ப, அதற்கு

யொzஸ்நாயா விஜாவெ ஸொகஃ ஸொஹஃ ஜராஃ ம்ருத்யு ஸேது
ஸேதுகஃ வெ தரோத்நஃ விதிக்ருத்(ப்ராஹ்மணா அதிக்ஷாயந்தி ஃ ப்ராஜ்ஞி)
(பிரு. நி. நி. க)

"பசி, தாகம், சோகம், மோகம், ஜரை, மரணம் என்பவற்றைக் கடந்தவராகிய அத்தப் (பரம) ஆன்மாவை அறிந்து (பிராமணர்கள் யாசகர்களாகின்றனர்)"

ஸேதாzநுவாத்ரஃ (பிரு. நி. நி. ச)

"மற்றெல்லாம் தீமை" என்பதிறுதியாக உத்தரம் இறுக்கப்பட்டது.

சண்டு சரிடத்தும் கூறப்பட்ட வித்தை ஒன்றா? அன்றா? என்பது ஈண்டு நோக்கம்.

(பூருவபக்ஷம்) சண்டப் பூதத்தோடினையந்த பிரத்தியகான்மவிஷயத்தை யுற்றே உஷஸ்தி வினவியது. இன்றேல்,

யஃ வ்ராணைந வ்ராணிதி ஸ தி சூத்ரா (பிரு. தி. ச. க)

"நிச்சுவாசத்திற் சுவாசிக்கின்றவர் ஆன்மா" என அந்த வினவுக்கு விடுத்த உத்தரவிஷயத்துக்கும், சகோளர் விடுத்த வினவுக்கு, பிரமுதலியவற்றை செய்ப்பதென உத்தரமாகக் கூறப்பட்ட விஷயத்துக்கும் பேதம் காண்டல் அரிதாமெனின்,

(சித்தாந்தம்) அங்ஙனம் கோடல் கூடாது; இவ்விஷயம் (சத்வித்தை யின்) உபதேசம் போல்வது.

ய சூத்ரா வவ-ஹாஹரஃ (பிரு. தி. ச. க; தி. ச. உ)

"எல்லாவற்றுள்ளும் இருக்கின்ற ஆன்மா" என சரிடத்தும் நிகழ்ந்த வினாக் கள் ஒன்றாயிருத்தலின், சிவபெருமானே சரிடத்தும் கொள்ளப்பட்ட பிர னை விஷயம். உபாதியில்லாததாயும், உச்சுவாசாதிகளுக்குக் காரணமாயும், போசனாதிகளைக் கடந்திருப்பதாயும் இவையந்த (பிரசின) உத்தரம் அந்தச் சிவபெருமானிலே முற்றுகின்றது. சத்வித்தியாவிஷயத்திற் போல, வினவும் விடையும் ஒரே விஷயத்தில் முற்றுகின்றன. வினவினவரின் பேதமும் ரூப பேதமும் வித்தையிலே யாதும் பேதத்தை விளைக்கவில்லை. (கூ)

அங்ஙனஞ் சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

வ்யதிஹாரோ விசிஷ்டீ ஹீதரவத் (கூ. கூ. கூஉ)

(கூஉ) மாறுபாடு (நிகழவேண்டும்); (அவை இரண்டும் பிரமத்தையே) விசேடிக்கின்றன; பிறவற்றிற் போல.

(ஓர்கால்) விஷயமொன்றென நிச்சயித்தபோது, வினவினைக்குள்ளே ஒருவர்க்கொருவர் கருத்து மாறுபாடு நிகழ்தல் வேண்டும். (அஃதாவது) உஷஸ்தி பசிமுதலியவற்றைச் செய்ததாகப் பிரமத்தைத் தியானிக்குங் கால், சகோளரும் நிச்சுவாசாதிக்குக் காரணமாக அதனைத் தியானிக்கவேண் டும். சத்வித்தையிற் போல சரிடத்துமுள்ள வாக்கியங்கள் சிவபெருமானை விசேடிக்கின்றன. ஆகலின், வினவினும் விடையினும் ஒரே விஷயமே கூறப் பட்டமையின், வித்தையிற் பேதமின்று. "அது நீயாகின்றனை" என்றதிற் போல, சம்தேகம் அறுக்கும்பொருட்டே புநருக்தி (எய்திற்று). (கூஉ)

(உஉ) சத்தியாதியதிகரணம்.

வைஸ்வ ஹி ஸத்ர்யஸீ (கூ. கூ. கூள)

(ஈகூக) (தேவதை) ஒன்றே (கூறப்பட்டது); சத்திய முதலிய (கூறப்பட்டன).

திருட்டாந்தமாக மேலே அதிகரணத்திலே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தாலும், சத்வித்தை பேதமா? அபேதமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) பிரகிரணத்தில் ஆவிருத்தி (கூறியது கூறல்) காணப்படலானும், உத்தரத்திலே பேதம் காணப்படலானும் வித்தை பேதமென்றே கொள்ளப்படுமெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். சத்வித்தையிற் பேதமில்லை;

வெயo தெவதா (சாந். சு. கூ. உ)

"இந்தத் தேவதை" என்றற்றொடக்கத்தவற்றால் உரைக்கப்பட்ட *மகா தேவதை ஒவ்வோர் வினவினும் உத்தரத்திலும் காணப்படுகின்றமையின்.

தத்ஸ்தயo ஸ ஸூத்ர தத்ஸ்ருவி (சாந். சு. அ. எ)

"அது சத்தியம், அது (பரம)ஆன்மா, அது யோகின்றனே" என மீட்டும் மீட்டும் சத்தியமுதலிய குணங்கள் ஆவிருத்தியாகக் காணப்படுகின்றன. ஆகலின், வித்தை ஒன்றாக, வித்தையும் ஒன்றும் என்க. (கூஎ)

(உகூ) காமாதியதிகரணம்.

காமோடியஸ்தத்ர தத்ர ஆயதநாதிப்யo (கூ. கூ. கூஅ)

(ஈகூஉ) (சத்திய) காமாதிகுணங்கள் அங்கங்கே (உபசங்காரஞ் செய்யற்பாலன); ஸ்தானமுதலியன (ஒன்று) யிருத்தலின்.

சாந்தோக்கியம், தைத்திரீயம், பிருகதாரணியம், கைவல்லியம் என்னும் உபநிடதங்களிலே தகாவித்தை கூறப்படுகின்றது.

இது அபின்னமா? இன்றேற் பின்னமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

யதிஷ்வீமீ ஸ்ருஹு வ²ெர டஹரo வ²ணூரீகo வெஷ்ட டஸ்மொzஷ்மிஞ்ஜஹராகாஶ: (சாந். அ. க. க)

சாந்தோக்கியத்திலே,

---

* ஈண்டு மகாதேவதை என்றது (சு. உ. கச-ஆஞ்) ருத்ரிபாவ்யத்திற் குறிக்கப்பட்ட (இ. ச. உள்-ஆம்) பாணினிருத்திரவிதிப்பிரகாரம் மகாதேவரின் மேலாயிற்று.

"இத்தப் பிரமபுரத்தத் தகராபுண்டரீகத்திலே தகராகாயம்உள்ளது" என்று தொடங்கித் தகராகாச மொழியினுற் கூறப்பட்ட தகரபுண்டரீகத்திருப்பவர்க்குப் பாவமில்லாமை முதலிய எண் குணங்கள் முக்கியமாகக் கூறப்பட்டன.

தைத்திரீயத்திலே,

ஊஹ்ம் விவாவழ் (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"பாவமில்லாத தகரம்" என்று தொடங்கித் தகரபுண்டரீகத்தில் இருப்பவர்க்குப் பிரணவப் பிரகிருதியாதலும், மகேசுவரர் எனப்படுதலும், கிருஷ்ணபிங்கள விரூபாக்ஷத்துவ முதலிய குணங்கள் உளவாதலும் காட்டப்பட்டன.

பிருகதாரணியத்திலே,

ய வஷோ ஃதஹ்ருத்ஆய ஃகாஸஸ்தஸ்மிஞ்ஜெத வஷ்வ் வஸீ வஷ்வ்வெஷ ப்ராந ஷ்வ்வாயிவ தீம் (பிரு. சு. ச. உஉ)

"இதயத்துள்ளே ஆகாயம் உள்ளது; அதிற் சர்வத்தையும் வசிகரிப்பவரும், சர்வத்துக்கும் ஈசானரும், சர்வத்துக்கும் அதிபதியுமானவர் அமர்கின்றார்" என வசித்துவாதி குணங்கள் (கூறப்பட்டிருக்கின்றன).

கைவல்லியோபநிடதத்திலே

ஹ்ருத்புண்ரீக0 விரஜ (கைவ)

"துகளற்ற இதய புண்டரீகம்" என்று தொடங்கி,

விஜ்ஞாநாத்மா நஅ ரீரஷிவ ஷ்ரோத்ரீஷோஷஹாய0 வாஷிஷ்டா0 வ்ரஹ்ம் தீர்கொஅந0 நீலகண்ட0 வ்ராத்ய (கைவ)

"வியாபகரும், சிதானந்தரும், அரூபரும், அற்புதரும், உமாசகாயரும், பரமேசுவரரும், பிரபுவும், திரிநேத்திரரும், நீலகண்டரும், பிரசாந்தரும்" என்பதிறுதியாக இருதயபுண்டரீகத்திலிருக்கும் பரவஸ்துவுக்குத் திரிநேத்திரத்துவம், நீலகண்டத்துவம், சிதானந்தரூபத்துவம், உமாசகாயத்துவமுதலிய குணங்கள் (கூறப்பட்டிருக்கின்றன). ஈண்டு நீலகண்டத்துவமுதலிய குணங்கள் சரீரதர்மமாகவும், சத்தியகாமத்துவமுதலிய குணங்கள் ஆன்மதருமமுமாகி விரோதமுறுதலின் உபசங்காரம் நியாயமின்று. ஆகலின், வித்தைகள் பின்னமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. ஆங்காங்குக் கூறப்பட்ட இருதய புண்டரீக ஸ்தானமுதலியன ஒன்றுமாதலின், வித்தைகள் ஒன்றே. ஆகலின், சத்தியகாமத்துவ முதலிய குணங்கள் யாண்டும் உபசங்கரிக்கற்பாலன. சாந்தோக்கியத்திற் கூறப்பட்ட அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்களும், பிருகதா

ணியத்திற் கூறப்பட்ட வசித்துவாதி குணங்களும், தைத்திரீயத்திற் கூறப் பட்ட பிரணவவாச்சியத்துவாதி குணங்களும், கைவல்லியத்திற் கூறப்பட்ட சிதானந்தருபத்துவாதி குணங்களுமாகிய இவையெல்லாம் தகரவித்தையிலே பிரமத்தின் குணங்களாக உபசங்கரிக்கற்பாலன. கைவல்லியத்திற் கூறப் பட்ட உமாசகாயத்துவமும் திரிலோசனத்துவமும் மற்றேரிடத்திற் (கூறப் பட்ட) சிருஷ்ணபிங்களத்துவமும் விரூபாக்ஷத்துவமும் (முறையே) ஒரே அர்த்தமுடையன. மீட்டும் மீட்டும் கூறுதல் ஆதரத்தை (பிரியத்தை) யறிவித்தற்காம். மீட்டும் மீட்டும் குணங்கள் கூறப்படும் இடங்களினெல்லாம் அவனமே பொருள் கோடற்பாற்று. ஈண்டுக் குணமுடையதாகக் (கூறப்படும்) பிரமம் ஒன்றே உபாசிக்கற்பாலதாகலின், பாவமில்லாமை முதலிய குணங் களோடு சர்வேசுவரமும், ஒங்காரவாச்சியமும், உமாசகாயமும், திரிலோச னமும், நீலகண்டமும், சிதானந்தருபமும், அனந்தமும், அமிர்தமும், அற் புதமுமாகிய பரப்பிரமம் தகரபுண்டரீகமத்தியிலே அனுசந்தானஞ் செய் யற்பாற்று. *இந்தத் தகரோபாசனையே பரவித்தைகளுட் பிரதானமாயிருக் கின்றது. சாந்தோக்கியத்தினும் கைவல்லியத்தினும் இந்தத் தகரோபாசக நிஷ்டன்,

வரஂஜ்ஞாதி ரூவஸஂவஂஜ்ஞை ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதெ।
(சாந். அ. கஉ. கூ)

"பரஞ்சோதிரூபத்தை அடைந்து அதன் சொரூபமாய் விளங்குகின்றனன்" என்றும்,

ஜ்ஞாத்வா தேமுக்தஶ்ச பவதி ஸ்தோத்ரஸ்ய ஸாரஸங்க்ரஹோ வரஸ்தாத (கைவ)

"முனியானவன் தியானித்துத் தமக்கு மேலே பூதயோநியும் சமஸ்தசாட்சி யுமாயுள்ளாரை அடைகின்றான்" என்றும் கூறிச் சாகூத்தாகப் பிரகி ருதி மண்டலத்துக்கு மேலே உள்ள அந்த உபாஸ்யமாகிய பரப்பிரமத்தை அடைதலன்றே பயனைப் பெறப்படுகின்றது. நீலகண்டத்துவ திரிலோச னத்துவாதி குணங்களும், அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்களும், பிரமத்தில் நித்தியமாயிருத்தலாலும், அங்கியோங்கியமாய் ஒன்றை ஒன்று அபேக்ஷித் தலாலும், அவை உபசங்கரிக்கப்படுதலின் விரோதமின்று. நிஷேதகுணங்கள்

---

* உபக்கிரமணிகை (உ0க-ஆம் இலக்கம் தொடுத்து உகஙி-ஆம் இலக்கம்) வரை யிற் கூறியாங்கு, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலிய சைவசமயஸ்தாபனாசாரி யர் முதலாயினோர் திருவுளப்பிரகாரம் இச்சைவபாஷ்யகாராகிய ஸ்ரீநீலகண்ட சொர்ரியர்க்கும் குரீதிசாரர்சாகிய வீயாசருக்கும் சமஸ்த உபநிடதங்களின் முடி வாகிய திருக்சிற்றம்பலமே முடிந்தநிலையாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றதன்றி, வேறான மாயாவாதமதமேனும் வைணவமதமேனும் முடிந்தநிலையாகக் கொள்ளப்பட்டில தென்பது உறுதியேயாம்.

பொருத்தமில்லாவிடத்து இடம்பெறுவாம். பரப்பிரமத்துக்குத் நிரிசேத நிர்க்கோபுடைய திருமேனி கூறப்படுதலின், சரீரத்துக்குரிய பாவம், ஜரை, மரணம், பசி, தாகம், அசத்தியகாமம், அசத்தியசங்கற்பமென்னும் குணங்கள் சொல்லநேருமெனக்கொண்டு, இவற்றை நிஷேதிக்கும்பொருட்டன்றே அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்கள் பிரதிபாதிக்கப்பட்டன. நிரிலோசனத்துவமுதலிய லக்ஷணமுடைய சரீரமுடையபோதும், அப்பரப்பிரமம் பாவம், ஜரை, சோகம், பசி, தாகமென்பவற்றினின்று நீங்கி, சத்தியகாம சத்தியசங்கற்ப சிதானந்தரூபமாயிருத்தலின் விரோதமின்று. (கூ)

(உ) அலோபாதிகரணம்.

(ஆக்ஷேபம்) பிரியசிரஸ்த்வமுதலிய போல நீலகண்டத்துவாதி அவயவங்கள் பிரமத்துள் அந்தர்ப்பாவமாயுளவேல், பின் அவர் தேய்வு வளர்ச்சிகளுக்குட்படுதல் வாயிலாக, நீலகண்டத்துவாதிகள் இலவாயொழியுமோ? எனின்,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

சூத்ரம் உலோபஃ (கூ. கூ. கூக)

(கூகூ) ஆதரத்தினுலாதலின் உலோபமில்லை.

மேலே நீலகண்டத்துவாதி விசிட்டரூபமும், உமை எனப்படும் பராசத்தியோடிசைதலும், சத்தியசங்கற்பத்துவமுதலிய குணத்தொகுதியும் விரூபிக்கப்பட்டன.

சண்டு அவை பரப்பிரமத்தில் ஓர்கால் உலோபமாய் இருக்குமா? இன்றேல் ஓர்காலும் இருக்கமாட்டாவா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) நியானதனின்பொருட்டுப் பரப்பிரமத்திலே கற்பிக்கப்பட்டமையின், அவை ஓர்கால் உலோபமாகும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். பரப்பிரமத்துக்கு உமாசகாயத்துவாதி குணங்கள் சுருதியில் யாண்டும் அப்பியாச லிங்கத்தினுலும் ஆதரத்தினுலும் உலோபமின்றிக் கூறப்படுகின்றன. ஆகலின், அனுப்தசக்தியையுடையது பரப்பிரமம். என்றே ஆதரத்தினுலும் அப்பியாசத்தினுலும் கூறப்பட்டதெனின்?

யாண்டுமே. கிருஷ்ணபிங்களம் வீருபாக்ஷம் என்றமையாற் சத்தியோடிசைதலும் நிரிசேத்ரமுடைமையும் தெரித்தவிடத்தும், மீட்டும் ஆதாத்தினுல் அவை

உரலஹாயஃ பரதோஷஃ பூஜ்யஃ திரொதநிஃ (சைவ)

"உமாசகாயரும், பரமேசுவரரும், பிரபுவும், திரிலோசனரும்" என அப் பியிக்கப்பட்டனவன்றே. ஆதித்தியமண்டலவித்தையினும்,

நமோ ஹிரண்யபாஹவே ஹிரண்யவர்ணாய ஹிரண்யபதயே அம்பிகாபதய உமா பதயே (தைத். ஆரணி. க0. உஉ. ச0)

"இரண்ணியபாகுவினர்க்கு நமஸ்காரம், இரண்ணியபதிக்கு நமஸ்காரம், அம்பிகாபதிக்கு நமஸ்காரம், உமாபதிக்கு நமஸ்காரம்" என ஆதரத்தினுல் உமாபதித்துவம் அப்பியசிக்கப்பட்டது. மற்றோரிடத்தில்,

நீலக்ரீவோ விலோஹிதஃ (யசுர். வே. ச. நி. க. ஈ)

நீலக்ரீவாயச சிதிகண்டாய ச (யசுர். வே. ச. நி. நி. க)

"நீலக்கிரீவர், விலோகிதர்," "நீலக்கிரீவர்க்கு நமஸ்காரம், சிதிகண்டர்க்கு நமஸ்காரம்" என்றற்றொடக்கத்தவாக நீலக்கிரீவத்துவம் சிவபெருமானுக்கு ஆதரத்தினுல் அப்பியசிக்கப்பட்டது.

சத்தியசங்கற்பத்துவாதி குணங்கள் ஓரிடத்திற் கூறப்பட்டிருந்தாலும் பிறிதோரிடத்திற் கூறினமை ஆதரத்தினுலேயாம்.

ஆகலின், உமாபதித்துவாதி குணங்கள் அப்பியாசத்தினுலும் ஆதரத்தி னுலும் பரப்பிரமத்துக்கு உலோபமில்லையே. வேறு பிரமாணங்களால் அறி யப்படாத நாமம் பிரமம் என்னும் விஷயத்திலே திவ்விய சுருதியானது எவ் வியல்பினதாகிய சொரூபத்தைச் சொல்கின்றதோ, அவ்வியல்பையே சுருதி யைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டவர்கள் அங்கிகரித்தல்வேண்டும். இன் றேல் அதற்கு விருத்தமாகிய தர்க்கத்தைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டால் உலக உபாதானத்துவாதிகம் சித்திக்கமாட்டாது. சுருதியே

ஸத்யம் ஜ்ஞாந மநந்தம் ப்ரஹ்ம (தைத். உ. க)

"சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரமம்" எனச் சத்திய ஞானகாரமாய் அவற்றி னின்று பிரியாததாயுள்ளது பிரமம் என்று கூறி,

தஸ்மாத் ஸத்யம் பரம் ப்ரஹ்ம (தைத். ஆரணி. க0. உசு. சக)

"இதனும் சத்தியம் பரம் பிரம்ம" என்றற் றொடக்கத்தவாகக் கூறப்பட்டு வருக்கே திரிலோசனத்துவமும் பரமசத்தியாகிய உமாசபளித்துபமும் விசே ஷமாகக் கூறின்றது. பின்னரும்,

ஸ ஏஷோ ப்ரஹ்மண ஆநந்தஃ (தைத். உ. அ)

"அது பிரமத்தின் ஓர் ஆனந்தம்" என நிரதிசயானந்தமுடைமை கூறி, பின்னரும் அவர்க்கே

ஆகாஸஸரீரம் ப்ரஹ்ம (தைத். க. சு)

"ஆகாயசரீரம் பிரமம்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றால், சித்பிரகாசரூபத்தையும் ஆன்மராமத்தையும், பாவிய காரணமின்றி அத்தகாரணத்தினால் அனுபவிக்கப்படும் பரமானந்த விலாசத்தையும், சமஸ்த உபத்திரவகளங்கமில்லாமையையும், அநாதிமுத்தத்துவத்தையுஞ் சுருதி பிரகாசிப்பிக்கின்றது. இவர்க்கு விரூபாக்ஷத்துவாதி லக்ஷணங்களையுடைய சரீரசம்பந்தமுண்மையின், ஆன்மாவுக்குப் போல எய்தற்பாலனவாம் தோஷங்களை அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்களாற் சுருதி நிராகரிக்கின்றது.

யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் (முண். க. க. சு)

"சர்வஞ்ஞரும் எல்லாம் அறிபவரும்"

யோஸௌ ஸர்வஜ்ஞ ஈக்ஷதே (சுவே. சு. அ)

"இவரது பராசத்தி நாநாப்பிரகாரமாகக் கேட்கப்படுகின்றது"

பராஸ்ய சக்தி (சுசர். வே. ச. நி. உ. க)

"பக்தர்களுக்குப் பதியாயுள்ளவர்க்கு" எனப் போந்தவாற்றால், அவருக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவம், சர்வசக்தித்துவம், சுவதந்திரத்துவ முதலியன நிரூபிக்கப்படுகின்றன. இங்ஙனம் சுருதிதானே சமஸ்தப் பிரமாணங்களுக்கும் தலையாயதாகி, சத்தியஜ்ஞானானந்தத்தினின்று நீங்காத சுவரூபத்தையும், சர்வஞ்ஞதையையும், நித்தியதிருப்தியையும், சுவதந்திரத்தையும், அநாதிபிரகாசத்தையும், அனந்தசத்தியையும், அனுப்தசத்தியையும், ஆன்மராமத்தையும், உள்ளே அநுபவிக்கப் பாலதாம் பரமானந்தத்தையும், உபசாந்தத்தையும், அமிர்தத்தையும், நீலகண்டத்தையும், விரூபாக்ஷத்தையும், உமாசகாயத்தையும் பிரமமுடையதாக யாண்டும் கோஷிக்கின்றது. இங்ஙனங்கூறுஞ் சுருதிகளைத் தடுக்கவல்லார் யார்? ஆகலின், மேலே கூறிய விசேஷகுணங்கள் பிரமத்தினின்று ஒர்காலும் இலவாயொழியமாட்டாவே. (சூசு)

(உரு) தத்வசநாதிகரணம்.

உவஹ்யிதே ஃதஸ்துஉஅநாஸ (சூ. சூ. சஂ)

(சூசுசா) (பிரமத்தை) அடைந்தவன் விஷயத்தில்; அது பற்றி இதற்கு வசனமுண்மையான்.

ஈண்டு முக்தரால் அடையப்படும் பயன் பூருவாதிகரணத்திற் கூறப்பட்ட பிரமசொரூபமா? மற்றொன்று? என்பதில் சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம் ஸாந்தம் நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம் (சுவே. சு. சுசு)

"நிஷ்களமாயும், நிஷ்க்ரியமாயும், சாந்தமாயும், தோஷமொன்றுமில்லாயும் பாவமிலாததாயும்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே பிரமம் நிர்விசேஷமாகவே கூறப்படுகின்றது.

ஸ்ரவணவிஷ யஸ்வரூப ஜ்ஞான (முண். க. உ. சு)

"பிரமத்தை அறிபவன் பிரமமாயே ஆகின்றான்" என்னுஞ் சுருதியினால் முக்தன் பிரமசொரூபத்தை அடைதலே முக்தி. ஆகலின், நிர்விசேடப்பிரமமே முக்தனால் அடையற்பாற்று, மற்றொன்றன்றெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். முன்னர்க் கூறப்பட்ட சவிசேஷப்பிரமசொரூபமே முக்தனால் அடையற்பாற்று; தகரபுண்டரீகத்துள்ளே இருப்பதாகப் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட விரூபாகூத்துவமுடைய பரப்பிரமத்தைத் தியானித்தலால்,

வாமஜ்யோதி ராஜ்யவஸ்வரூபே (சாந். அ. கஉ. க)

"பரஞ்சோதிரூபத்தை அடைந்து" என்னுஞ் சுருதிப்பிரகாரம் முக்தனால் அடையப்பட்டவிடத்து,

ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே (சாந். அ. கஉ. க)

"தனது ரூபத்தோடுதோற்றுகின்றான்" என்றவாறு தனது ரூபம் ஆவிர்ப்பித்தல் காரணமாக,

ஜகந்நீலந்நீலோ வர்ணோ வர்ணவா யாதெநவா ஜாதிலிவா।

(சாந். அ. கஉ. க)

"பெண்களோடாயினும், யானங்களோடாயினும், ஞாதிகளோடாயினும், உண்டி நிரம்பி நிறைத்து மகிழ்கின்றான்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றால் முன் நிர்த்தேசப்படி ஞாதி முதலாயினரோடு சேர்தல் கூறப்படுதலினாலும்,

வாமம வாஸ்யமாநைதி (முண். க. க. க)

"பரமாயை சாமியத்தை அடைகின்றான்" என்னுஞ் சுருதியினாலும்

மாஹுஸ்ரிவஸமோ ஹவைது (வாயு. பூ. உஅ: உஉ)

"முக்தன் சிவசமமாகின்றான்" என்னும் ஸ்மிருதியினாலும் முக்தன் பரப்பிரமசாமியத்தை அடைதல் கூறப்படுதலானுமாம். மேலே கூறப்பட்ட நீல கண்டத்துவாதி இலக்ஷணத்தையுடைய பரப்பிரமசொரூபத்தான் சாகூஷாத்காரம் முக்தன் அடைய்வேண்டிய மோக்ஷபயன்; இந்தப் பிரமசொரூபஸாம்யாபத்தி சாரூபமைக்குரியதன்று; அபததபாப்மா (சாந். அ. க. டு) என்றற்றொடக்கத்தவற்றாற் சாம்சாரிக தருமம் நிஷேதிக்கப்படுதலால். ஆகலின், பரமுக்தி சகுணமே. நிஷ்களம் நிஷ்க்ரியம் என்றற்றொடக்கத்தவற்றால் நிர்

குணங்கள் நிஷேதிக்கப்படுகின்றன; கல்யாணகுணங்கள் நிஷேதிக்கப்பட வில்லை.

நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம் (சுவே. உ. கக)

"நிஷ்களம் நிஷ்க்ரியம்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றாலும்,

பராஸ்ய சக்திர்விவிதைவ (சுவே. உ. கஅ)

"பிரதானமாகிய (பாசத்துக்கும்), க்ஷேத்திரஜ்ஞனாகிய (பசுவுக்கும்) பதியாகிய ருடைய குணங்களோடுகூடிய சக்தி" என்றற்றொடக்கத்தவற்றாலும் நிர்க்குணத்துவமும் சகுணத்துவமும் சாமானியமாக எய்துவிடத்தது,

ஸர்வஜ்ஞ: (சாந். அ. க. இ)

"அபகதபாப்மா"

யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் (முண். க. க. உ)

"எவன் சர்வஜ்ஞனும், எல்லாம் அறிபவனும்" என்றற்றொடக்கத்த விசேஷ சருதிகளைக்கொண்டு, நிர்க்குண சுருதிக்கு ஹேய குணம் இல்லையென்பதும், சகுணசுருதிக்குக் கல்யாணகுணம் உள்ளதென்பதும் பொருளாம் என்றறியப்படுகின்றது. மேலும், மோக்ஷபலம் சகுணமென்றே வசனமும் சாதிக்கின்றது.

ஸோஸ்நுதே ஸர்வான்காமான்ஸஹ ப்ரஹ்மணாவிபஸ்சிதா

(தைத். உ. க)

"அவன் சர்வஜ்ஞதையுடைய ப்ரம (ஆனந்தத்) தோடு கூடச் சமஸ்த போகத்தையும் அடைகின்றான்" என்னும் வசனத்திலுள்ள கூட (ஸஹ) என்னும் சப்தம் ப்ரமானந்த போகத்தோடுகூட மற்றைப் போகங்களையும் ஏககாலத்திலே முக்தன் அடைகின்றனன் என்பதின் மேற்று. ஆகலின், சகுணப் ப்ரமோபாஸனமே முக்தனுக்கு அடையற்பாலதாம் பயன். (சஅ)

(உசு) தந்நிர்த்தாரணாதியமாதிகரணம்.

தன்னிர்தாரணாதியஸ்ஸாதுக்ருத: வ்யாஸ்ய ப்ரதிபேயஸ் ஸ்யாத்

(சூ. சூ. சக)

(உகஎ) செய்யவேண்டுமென்பது நியமமில்லை, இது காணப்படலான்; தடையின்மையாகிய வேறு பயன் இருத்தலின்.

சோமாஸ்மாயாஜ்ஞ உபநிஷத் யித்தை முதலிய உபாஸனைகள் கர்மாவைப் போலவே அங்ஙனே என்பது சித்தாந்தம்.

(பூருவபக்ஷம்) (யஜ்ஞ) கருமானுஷ்டானத்திலே கன்மங்களுக்கு அங்க மாயிருத்தலின், அந்தத் தியானங்கள் நியமமாக அநுஷ்டிக்கற்பாலன. கன்மப்பிரகரணங்களுக்குப் புறம்பாக அவை படிக்கப்பட்டாலும், வாக்யத்தினாலே அவைகள் யஜ்ஞங்களோடு சம்பந்தப்படுகின்றன. எங்ஙனமெனின்,

யஸ்ய வாங்மநஸீ ஜ்ஞாநே ஸம்யக் (யசுர். வே. கா. நி. எ. உ)

"யஜ்ஞத்துக்குச் சட்டிவம் பாணத்தினாலாகின்றது" என்னுமிடத்துப் பூர்ணத்தினாலாவதென்பது புறம்பே கூறப்படினும், அது யஜ்ஞத்துக்கு இன்றியமையாது சட்டிவலாயிலாக யஜ்ஞத்தோடு சம்பந்தமுறுகின்றது. அங்ஙனமே,

ய ஏவம் வித்வாந்ஸோ(அ)யம்

ய ஏவமேவம் வித்வாꣳஸோ(அ)யம் (சாந். க. எ. எ)

"இங்ஙனம் அறிந்த எவன் உரத்துப்பாடுகின்றானே", "இங்ஙனம் அறிந்த எவன் சாமஞ்சைப் பாடுகின்றானே" என யஜ்ஞத்துக்கு இன்றியமையாத சாமம் முதலியவாயிலாக, அந்த உபாசனைகள் யஜ்ஞசம்பந்தமுடையவாகின்றன. ஆகலின், யஜ்ஞகன்மங்களில் நியமமாக உத்கீதாதி உபாசனைகள் வேண்டுவதாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். கோதோஹனமுதலியவை நியமமில்லாமை போல, உபாசனைகளும் (ஆவசியகமின்று); அஃதாவது,

அதிவ்ருஷ்டிம் வருணய ப்ரோதோஹதி நக்ந வாருகாவஸ்ருஜ்

"சமசமென்னும் பாத்திரத்தில் அவன் சலத்தைக் கொண்டுபோக, (ஆயின்) பசுவை விரும்பியவன் விஷயத்திலே கோதோகனத்திற் கொண்டுபோக" எனச் சுருதி கூறுகின்றது. ஈண்டுச் சலங் கொண்டுபோதற்குக் கோதோகனத்தை விதித்தமையும் யஜ்ஞகருமத்தின்பொருட்டாகாது ஏஜமானவிஷய இச்சாவிஷயம்பற்றியாம்; இது சலத்தைக் கொண்டுபோதல் போல் நியதமின்று. அங்ஙனம், கன்மங்களே உத்தேசித்து விதிக்கப்படும் உபாசனைகள் யஜ்ஞகன்மபலன்பற்றி விதிக்கப்பட்டில;

தே நாஹைஷ கார்ஷதா யஜ்ஞதேவம் வேத்ஸ்யந்த வேதி

(சாந். க. க. எ0)

"இதனை இங்ஙனம் அறிந்தவனும் அறியாதவனுமாம் இருவரும் அந்த யஜ்ஞத்தைச் செய்கின்றனர்" என உத்தேமுதலியவற்றின் உபாசனை இன்றி யஜ்ஞாநுஷ்டானஞ் செய்யக்காண்டலான்.

யதேவ வித்யா கரோதி ச்ரத்தயோபநிஷதா ததேவ வீர்யவத்தரꣳ ஏவதி (சாந். க. க. க0)

"ஆனின், ஞானத்தோடும், சிரத்தையோடும், உபசிடதந்தொண்டும் ஒரு வன் செய்கின்ற யஞ்ஞமும் அதிவீரியமுடையதாகின்றது;" "செய்கின்றனன்" (ஆபஸ்தம்) என்னும் வினை கிகழ்காலத்திருப்பினும், யஞ்ஞத்தை அதிவீரிய முடையதாக்குதற்குச் சாதனமாக உபாசகாகிதி கற்பிக்கப்படுகின்றது. அதி வீரியமுடையதாகின்றதென்பது பிரபலகன்மாந்தரத்தினால் தடை ஒன்றும் கோராது விரைந்து பயன் கொடுக்கவேண்டியதென்பதின் மேற்றே. அங்ஙனம் சாமமும் விருஷ்டிமுதலியவும் போல வேறு பலன்களைக் கொடுப்பனவாகக் கேட்கப்படாலானும், யஞ்ஞகன்மங்களில் உபாசனைகள் நியமமில்லை. (கை)

(உ ஏ) பிரதாநாதிகரணம்.

வ்ரதாநவதெவ தத்ஸ்தூயே (கூ. கூ. சஉ)

(கூகூ) ஹவிகள் போலவே (உபாசனைகள் பேதம்); இது கூறப்பட்டது.

ஏகராகிய பரப்பிரமசிவனுர் பரவித்தைகளிலே அந்தந்தக் குணவிசிஷ் டங்களோடு வெவ்வேறுகத் தியானிக்கற்பாலர் எனக் கூறப்பட்டது. இது ரண்டுப் பொருந்துமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) குணங்களிற் பேதமிருப்பினும், குணியாகிய பிரமம் ஒன்றுமாதலின் உபாசனை பேதமுறாது; எங்ஙனம் ஒரே அரசன் பல்வகை ஆபரணவேறுபாட்டோடியைந்து கொலுவிருத்தல், தேகப்பயிற்சி செய்தல், போசனஞ் செய்தல், இருத்தல், வேட்டையாடல், போர்புரிதல் முதலிய அவ்வத்தொழில்களிலே இவ்வாசனமுதலிய ஸ்தானபேதங்களினும் பேதமு ருதே, அங்ஙனமே ததராதி ஸ்தானபேதத்தில் அவ்வக்குணங்கள் பேதமுற் நிருந்தாலும் பிரமம் ஒன்றுமாதலின் அதின் உபாசனையும் ஒன்றுபிருத்தல் வேண்டும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும்; ஏகராகிய பரப்பிரம சிவபிரான் சொரூபத்திற் வேற்றுமையேனும், அந்தந்தக் குணவிசிஷ்ட சொரூபத்தினும் குணவிசே பேதம்பற்றிப் பேதமெய்துவதாக, (அந்தப்) பேதருணக்களுடையவனாகத் தியானித்தலால் உபாசனைப்பிரயோகம் வேறுபடுகின்றது; இந்திரனுக்குப் பலிகொடுத்தல் போல. எங்ஙனமெனின்,

ஐந்ராயராஜை வரோசாமம் ஐந்ராயாயிராஜாயை ஸ்ராய ஸ்வரா ஜை (ஸ்ரீ. வே. உ. கூ. சு. க, உ)

"இராஜனுடைய இந்திரனுக்குப் புரோடாசத்தைக் கொடுத்த", "சுவிராஜ னுடைய இந்திரனுக்கும், சுவராஜனுடைய இந்திரனுக்கும் (கொடுத்த)" எனச் சுருதி கூறுகின்ற, குணங்கள் வேறுபடுதற்பொருட்டு வெவ்வேறு புரோடாசங் கள் பலிகொடுக்கப்படுகின்றன. (அங்ஙனம்)

நாராயணோபநிஷத் உபயம்.

"(வேள்விக்குரித் தியானிக்கப்படுதலின்) தேவதைகள் வெவ்வேறு" என்னுஞ் சங்கர்ஷகாண்டத்த (தேவதாதிகரண) த்திற் கூறப்பட்டவாறே, ஈண்டுப் பிரமம் ஒன்றுயினும் வெவ்வேறு குணங்கள்பற்றி உபாசனை பேதமுறுதலின், அரசன் ஒருவனுயிருப்ப, அவன் சொரூபம் பேதமுறுதிருந்தாலும், ஸ்தான குணமுதலிய பேதங்களால் வேறுக்காரராற் செய்யப்படுமவழிபாடுகளும் பின்னமே. (சூ)

(உஅ) இலிங்கபுலீயஸ்துவாதிகரணம்.

ஸ்ரீமதுலியஸ்தூபி வேயஸ்துஷயி (கூ. கூ. சகூ)

(கூகூஎ) இலிங்கத்திலே ஆதிக்கிய முண்மையின்; அதுவே அதிகபலம்; அதுவும் (கூறப்பட்டது).

முன்னர்ப் பரவித்தைகள் அனைத்தினும் பிரமம் உபாசிக்கற் பாற்றென வுணர்த்தப்பட்டது. அந்த உபாசியப்பிரமத்தை விசேடித்து நிச்சயிக்கும்பொருட்டே எழுந்தது இவ்வதிகரணம்.

யவெ-ர ஏவ ரூத்ரயவெஷ ரூத்ராய நமோ zஸ்து।
வாரூஷோ வை ரூத்ரஸ்தஸ்மை நமோ நமஃ॥

(தைத். ஆரணி. த0. உ. சஉ)

"எல்லாம் உருத்திரே; அந்த உருத்திரர்க்கு நமஸ்காரம்; சத்தும் மகத்துமாயுள்ள உருத்திரர் புருஷர்; அவர்க்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்" எனவும்,

விஶ்0 ஊ0தத0 ஊவந0 விதி0 யஹாயாஜாதத0 ஜாயோ நயிய।
யவெ-ர ஏவ ரூத்ரயவெஷ ரூத்ராய நமோ zஸ்து॥

(தைத். ஆரணி. த0. உ. சஉ)

"தேவர்களும் ரிஷிகளும், புனமும், மித்திரமாகப் பிறந்தனவும், திருக்கின்றனவுமாகிய இவையனைத்தும் உருத்திரர்; அந்த உருத்திரர்க்கு நமஸ்காரம்" எனவும்,

கதூரூத்ராய வாஜெதயெ தீவூஷீராய தவ்யவெ। வோசேமஶம்
ஹூதெ யவெ-ர ஏவ ரூத்ரயவெஷ ரூத்ராய நமோ zஸ்து॥

(தைத். ஆரணி. த0. உ. சகூ)

"மேலாகிய உருத்திரர்க்கும், மிகுந்த ஞானமுள்ளார்க்கும், அறச்செயல் செய்பவர்க்கும், வணங்கற்பாலருக்கும், இருதயத்துள்ளார்க்கும் இந்த இனிய [illegible] இவையனைத்தும் உருத்திரர், அந்த உருத்திரர்க்கு நமஸ்காரமாகுமே

நமோ ஹிரண்யபாஹவே ஹிரண்யவர்ணாய ஹிரண்யரூபாய ஹிரண்யபதயே ஸோமாபதய உமாபதயே பசூனாம்பதயே நமோ நம: (தைத். ஆரண். க0. உ. ச0)

"சுவர்ணபாகுவுடையார்க்கு, சுவர்ணவர்ணருக்கு, சுவர்ணரூபர்க்கு, அம்பி காபதிக்கு நமஸ்காரம், உமாபதிக்கு நமஸ்காரம், பசுபதிக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்" எனவும் தைத்திரியத்திற் கூறப்படுகின்றது.

சண்டு எல்லோர்க்கும் சர்வான்மகமாகவும் உமாபதியாகவும் கூறப்படு கின்ற பரப்பிரமம் பிரகிருதத்திலே ஆதித்தியமண்டல உபாசனையில் மாத் திரமா? இன்றேற் பரமித்தை அனைத்தினுமா? உபாசிக்கற்பாலது என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) பிரகரணத்தில் பாதும் விரோதமின்மையின், இப் போது கூறப்பட்ட சூரியமண்டலவித்தையிலேதான் பிரமம் உபாசிக்கப் பாற்றெனின்,

(சித்தாந்தம்) சொல்லுதும். இந்தச் சர்வான்மகமாய் உமாசகிதமாயுள்ள பரப்பிரமமே பரமித்தைகள் அனைத்தினும் உபாசிக்கற்பாற்று; அவ்வம் வுபாசனைகளிற் கூறப்படும் குணலிங்கசம்பந்தமாயுள்ள வாக்யவேஷம் மிருத் தன்மையின். அங்ஙனமே,

ஸவை-ர வேவ ஸ-ஆ:ஸ: (தைத். ஆரண். க0. உ. ச. ச2)

"எல்லாம் உருத்திரரே" என்னும் வாக்கியத்தில்,

ஸவ-ம வஷ்டி0 ஸ்ரவது தஜ்ஜாதிபாஸ உபாஸீத।

(சாந். கூ. கா. க)

"இஃதெல்லாம் பிரமம்; (இந்த உலகம்) அந்தப் பிரமத்திலே தோற்றி, நிச் சலாசித்து, ஒடுங்குவதாக ஒருவன் தியானிக்க" என்று கூறும் சாண்டில் லிய வித்தையிற்றியானிக்கற்பாலதாகிய (பிரமத்தின் குண) லிங்கம்உள்ளது.

ஸ-ஸ-ஷோ வேவ ஸ-ஆ:ஸ: (தைத். ஆரண். க0. உ. ச. ச2)

"புருஷர்தான் உருத்திரர்" என்னும் வாக்கியத்திலே, புருஷரூத்த ட உபகோசலவித்தைமுதலியவற்றிற் கூறப்பட்ட உபாசிக்கற்பாலதாம் (பிரமத் தின்) லிங்கம் (காணப்படுகின்றது). எங்ஙனமெனின், சண்டிப் போன்ற [illegible] தென்பது

[illegible] வேவ ஸ்ரேஷ்ட ஸ்ருத ஸுவீர (சாந். க. உ. த)

"மேன்மையே, சத்தியம் இதுவே முற்றவும்" [illegible] உபாசிக்கற்பாலதாம் (பிரமத்தின்) இலக்ஷணப்பொருத்தமு

ஸோऽயமாத்மா வாங்மயஸ்ஸ மனோமயஸ்ஸ ப்ராணமயஸ்ஸ சக்ஷுர்மயஸ்ஸ ஸ்ரோத்ரமயஸ்ஸ பூமமயஸ்ஸ ஆகாசமயஸ்ஸ தேஜோமயோऽதேஜோமயஸ்ஸ காமமயோऽகாமமயஸ்ஸ க்ரோதமயோऽக்ரோதமயஸ்ஸ தர்மமயோऽதர்மமயஸ்ஸ ஸர்வமய இதி (தைத். க. ஒ)

"மற என்னும் அது பிரமம்; அது ஆன்மா; அதின் அவயவங்கள் மற்றத் தேவதைகள்" என்றுமிடத்து மறஃ என்பது வியாகிருதி வித்தையில் உபாசிக்கப்படும் பிரமத்தின் லிங்கம்.

ஸஹஸ்ரஸீர்ஷா புருஷ: (தைத். ஆரணி. க0. உஒ. சஉ)

"இருதயத்தில அதிக சாந்தம்" என்னும் சுருதியானது இருதயத்தைச் சுட்டுதலால், அந்த நகரவித்தையில் உபாசியமாகிய பிரமத்தின் குணலிங்கத்தைக் குறிக்கின்றது.

அதிரணுர்மஹானஜ (தைத். ஆரணி. க0. உஉ. ச0)

"இரண்டியபாகுவின் பொருட்டு" என்பதிற் சுவர்ணருபத்துவம் ஆதித்திய மண்டலவித்தையில் உபாசிக்கப்படும் (பிரமத்தின்) லிங்கம்.

உமாபதயே (தைத். ஆரணி. க0. உஉ. ச0)

"உமாபதிக்கு" என்பது பலவித்தைகள் அனைத்திலும் உபாசிக்கப்படும் (பிரமத்தின்) லிங்கம். சம்சாரநோயை உருக்கிவிடுதலால் உருத்திரன் எனப் பிலர் பரமான்மாவாகிய சிவபிரானர். இங்ஙனம் உமாபதியாகிய பரப்பிரம மூர்த்திக்குப் பலவித்தைகள் அனைத்திலும் உபாசியத்துவம் உளதென்பது (மேலே போந்த) வாக்கியங்களான் முடிவு பெறுகின்றது. வாக்கியம் பிரகரணத்திலும் பலமுடைத்தன்றே. இது பூருவமீமாஞ்சை, கூ. கூ. சச-ற் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகலின், உமைபோடிசைந்த சம்சாரநோயை ஒழிக்கும் பரமௌஷதமானது எல்லா வித்தைகளிலும் உபாசிக்கற்பாலதென்பது சித்திக்கின்றது. (சகூ)

(உகூ) பூருவவிகற்பாதிகரணம்.

வாஜிவாஜினே வாகரணாதூர்த்வாதீயாரா நவவத (கூ. கூ. சச)

(கூகூஅ) பிரகரணத்தினுல் முந்தியதற்கு விகற்பம்; (ஆகலின்,) நிரியை உண்டு; மானசபாத்திரத்திற் போல.

ஷோடஶதம் வாஜமஸ்ராணயபாணாதூர்த்வம் நாऽஸீந்நக்ஷத்ரம் நாऽஸீந்நாக்யாத்ரயீ தஸீத் (சத்பதப்பிராம்மணம், அக்னிரகசியம், ஒ. கூ)

"மனோமயமாய், மனிஞற் கட்டப்பட்டுத் தனக்குரிய மூப்பத்தாறுவிரற் பிரகாசம் பொருந்தி அக்னிவேதிகைகளின் அதன்கண்ட" என்ன (சதபதப்) பிராமணத்தைச் (சார்ந்த) அக்னிரகசியத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. அவையிரு

வாக்தீக் ப்ராணஸ்தூக் மநஸ்தஸ்மாத் தீக்ஷிதீ வாசிக்ஷிதா ப்ராணஸ்தீக் (அக்கினிரகசியம்)

"வாக்கினுற் கட்டப்பட்டனவும், பிராணனுற் கட்டப்பட்டனவும், கண்களினுற் கட்டப்பட்டனவும், காதினுற் கட்டப்பட்டனவும், கன்மத்தினுற் கட்டப்பட்டனவும், அக்கினியினுற் கட்டப்பட்டனவும்" ஆகிய வேறு அக்கினி வேதிகைகளும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. நூறு வருஷமடங்கிய மனுஷனுடைய சீவகாலத்தில் முப்பத்தாறுயிரம் தினங்கள் உள்ளன. ஒரே அக்கினியாக மனசின் முழுவிருத்தியையும் எவ்வளவென்று கணக்கிடின் முப்பத்தாறுயிரம் அக்கினிகளாம். இவைகள் பிரத்தியகான்மாவாகத் தியானிக்கற்பாலன. இவ்வாறே வாக்குமுதலியவற்றுற் கட்டப்பட்ட அக்கினிவேதிகைகளினும் கொள்ளப்படும்.

அவை வித்தியாமயமாகிய யஞ்ஞத்துக்கு அங்கமா? அல்லது கிரியாமயமாகிய யஞ்ஞத்துக்கு அங்கமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) வாக்கு மனமுதலியவற்றுல் ஆகி நினைக்கப்படும் இந்த அக்கினிகள்

ஸுஸ்ரூ ஊஷிரு ஸுவீக் (சதபதப்பிரார்ம்மணம், சு. க. க)

"அசத்துத்தானே முதற்கண் இருந்தது" என்றற்றொடக்கத்தவற்றுல் மேலே கூறப்பட்ட இஷ்டிகா அக்கினிக்குச் சேஷமாகிக் கிரியாமயமாகிய யஞ்ஞத்தில் இடம் பெறுகின்றன. ஆகலின், இந்த அக்கினிகள் மானசபாத்திரம் போல இஷ்டிகா அக்கினியோடு விகற்பமாய் வருகின்றன. அஃதாவது துவாதாகம் என்னும் சோமயஞ்ஞத்தில் அவிவாக்கியம் எனப்படும் பத்தாம் தினத்திற் பூமி பாத்திரம் எனவும், பிரஜாபதிதேவதை எனவும், சமுத்திரம் (சோம) திரவியம் எனவுங் கொள்ளப்படலான், அம்மானசபாத்திரத்தை எடுத்தலும் வைத்தலும் ஒமித்தலும் (எஞ்சிய ரசத்தை) எடுத்தலும் (இருத்துவிக்குக்களை) அழைத்தலும் பானஞ்செய்தலுமாகியவெல்லாம் மனசினுன் மாத்திரம் முடிக்கப்படுவனவாயினும், கிரியாமயமாகிய யஞ்ஞத்துக்கு அவை அங்கமாவன போல, இந்த மானசிக அக்கினிகளும் கிரியாமய யஞ்ஞத்துக்கு அங்கங்களாம். (சச)

கதிஷ்டோமஃ (கு. கு. சதி)

(சுகசு) பிறிதொன்றுக்கு இயைத்தலாலும்.

தேஷாம் ஏகைக வாவ தாவாதஸ்வாநவலெள வ்ரிலம்-ஃ|

"ஆன்மாக்களில் ஒவ்வொன்றும் குறிதெரிவனவே அல்லவாயினும்" என்னும் சுருதியால இஷ்டிகா அக்கினியோடு சம்பந்தமுடையனவாய

யங்கள் மனசினுலாய அக்கினி முதலானவைகளுக்கு இயைக்கப்படலான், இந்த அக்கினிகளும் கன்மயஞ்ஞத்துக்கு அங்கமாகின்றன எனின், (சஞ்)

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது.

விஷ்ணுவாக்ய நிஷ்பாராணாத்ஸ்ருத்யா (கூ. கூ. சசு)

(சஅ0) ஆயின், வித்தையே வற்புறுத்தலானும் சுருதியினலும்.

அவை வித்தையே; (அஃதாவது, அவை) என்பது வித்தியாமயமாகிய யஞ்ஞாங்கங்கள் என்பது. அவைகள் எண்ணப்பட்ட அக்கினிகளாயிருத்தலாலே அவைகளுக்கு வித்தியாமயம் செய்தியவிடத்தும்

தத் வைஹைத விதுஷாஹ வாவ (அக்கினிரகசியம்)

"இவைகள் வித்தையினுற் கட்டப்பட்டவை" என்று வற்புறுத்தல் அவைகள் வித்தியாமய யஞ்ஞத்தின் அங்கங்களாம் எனக் காட்டும் பொருட்டேயாம். வித்தியாமய யஞ்ஞமாவது இங்கே

தந்வை வா ஏஷத தந்வைஷாம் ஸ்ருஹா சுஸ்ருஹ்யேத தந்வா ஸ்ருவேத தந்வா ஸ்ருஸ்வாதிஷ்ய யஜ்ஞே கரோதி க்ரியேத யதிஷ்ய யஜ்ஞ கரோதி தந்வைவ தத்ஷாம் தினாசயேஷாம் தந்ஷ்ரிதம் தினாசயதி க்ரியேத (அக்கினிரகசியம்)

"அவை மனசினுற் கட்டப்பட்டன; இவற்றில் ஆகுதிகள் மனசினுற் செய்யப்பட்டன; மனசினுலே துதித்தன; மனசினுற் புகழ்ந்தன; யஞ்ஞத்தில் எந்தக் கன்மஞ் செய்யப்பட்டாலும், யஞ்ஞத்துக்கு எந்தக் கன்மம் உரித்தாயிருந்தாலும் இவையெல்லாம் மனசினுற் கட்டப்பட்ட மனிவைக்கினிகளின் மனவடிவங்களாய் (மனசிலே) செய்யப்பட்டன" என்னுஞ் சுருதியினுற் கூறப்படுகின்றது. ஆகலின், இவைகள் வித்தியாமயமாகிய யஞ்ஞத்தின் அங்கங்களே.

ஸ்ருத்யாதி வையர்த்யாத் ந வாயஃ (கூ. கூ. சஎ)

(சஅக) சுருதிமுதலிய அதிபலமாயிருத்தலானும்; பாதை இல்லை.

தத் வைஹைத விதுஷாஹித வாவ விதுஷாவைஹ வைவைத வாவ விதுஷ்டிதா ஹவாஜ்ஞி தாதீ வைஹைதாநவ விதே வாவ-ஹோ வாவ-ஹோணி ஹோதாகி ஹிங்கரோதி (அக்கினிரகசியம்)

"அவை வித்தையினல் மாத்திரம் கட்டப்பட்டன; இங்ஙனம் அறிபவனுக்காக அவை ஞானத்தினுற் கட்டப்பட்டன; நித்திரை செய்யும் அறிஞன் பொருட்டுச் சமஸ்த பூதங்களும் எப்போதும் அவைகளை (வேதிகைகளை)

கட்டுகின்றன'' என்றது சுருதி. சுருதியையும், வாக்கியத்தையும், இலிங்கத்தையும் நோக்கத் தர்ப்பலமாகிய பிரகரணம் மேலே பெறப்பட்ட ஞானமய யஞ்ஞத்திக்கு அவை அங்கம் என்பதைப் பாதிக்காது.

(ஆக்ஷேபம்)

ऽந மெஷஷ்ட ஹுஹா கஹுஹூஹுஜ (அக்கினிரகயசிம்)

"இவைகளில் ஆகுதிகள் மனசினற் கொள்ளப்படுகின்றன'' என்றற்றொடக்கத்தவற்றில் விதிப்பிரத்தியயம் ஒன்றும் கேட்கப்படாமையான், கன்மயஞ்ஞத்தினின்று வேறாக ஞானமய யஞ்ஞம் ஒன்று இல்லையாமெனின், (சஎ)

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

ஹ ஹுஹுஹுஹுஹுஹீ டஹுஹஜஹ வுஹுயஷ்ஹுஹுஹுஹ கஜ்ஹஜஜ)

(கூ. கூ. சஅ)

(சஅ) தொடர்ச்சிமுதலியவற்றினின்று மற்ற ஞானம் வேறுதல் போல, (கன்மயஞ்ஞத்தினின்று) இவை வேறும்; (அது பிறவிடத்தினும்) காணப்படுகின்றது; இது உரைத்தாயிற்று.

ஹுஹா கஹுஹூஹுஜ (அக்கினிரகசியம்)

"ஆகுதிகள் மனசினற் கிரகிக்கப்படுகின்றன'' என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளினலும் வித்தியாமய யஞ்ஞவித்தி கற்பிக்கற்பாற்று. தகரவித்தைமுதலியன கன்மயஞ்ஞங்களினின்று வேறுபினற் போல, (ஈண்டும்) யஞ்ஞ சம்பந்த சுருதிகளினல் வித்தியாமய யஞ்ஞமும் (கன்மயஞ்ஞத்தினின்று) வேறெனப் பெறப்படுகின்றது.

யஷ்வ விஜ்ஞா கரோதி (சாந். க. க. கo)

"ஞானத்தினேநி செய்யப்படுவதுதான் அதிவீரியமுடைத்து'' என்றற்றொடக்கத்த சுருதியில் அதுவாத ரூபமாய் விதிகள் காணப்பட்டன. இது பூருவமீமாஞ்சை, கo. சு. உஉ. ற் கூறப்படுகின்றது. ஆகலின், (இந்த அக்கினிகள்) ஞானயஞ்ஞத்திக்கு அங்கம் என்று சொல்வதேயுக்தம். (சஅ)

சூத்திரகாரர் ஆசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றனர்.

ஹாஷ்ஜ்ஹ ஷவ்ஹ்வஷஷ்ஜ்ஹ்ஹ்ஜ்ஹ வஜஹி ஷொகாவஜ்ஜீ|

(கூ. கூ. சகூ)

(சoகூ) (அங்ஙனம்) அன்று, ஒப்புமைபற்றி (இது) காணப்படலான்; மிருத்தியுவைப் போல; ஏனெனின், (மிருத்தியுவின்) உலகப் பிராப்தி இல்லை.

தெஷா வேகைகூ வனவதாவாரூவா நவெள।

(அக்கினிரகசியம்)

"அவற்றின் ஒவ்வொன்றும் முந்தினதெவ்வளவோ அவ்வளவாய் இருக்கும்" என்னும் சுருதியினால் இஷ்டிகைகொண்டு கட்டப்பட்ட அக்கினி (சம்பந்தமுற்ற விஷயங்கள்) பயன் ஒப்புமைபற்றி மன அக்கினிக்கு மாற்றப்படுகின்றன. இஷ்டிகா அக்கினிக்கு யஞ்ஞவாயிலாக யாது பயன் கூறப்பட்டதோ, அந்தப் பயனே வித்தியாமய யஞ்ஞத்தின் பிரவேசத்துக்குமாம். இஷ்டிகையினாலே கட்டப்பட்ட அக்கினிபோல ஒரே அளவுள்ள இடத்தை இந்த மானசாக்கினிகள் கொள்வன (எனச் சுருதி கருதவில்லை; சில ஒப்பு வமைபற்றி ஒரே பொருளோடு சம்பந்தமுற்ற விஷயங்கள் மற்றொன்றுக்கும்செல்லக்காண்டலான்.

ஸ வனவ ஷ்டூரூஂ। ய வாஷ வனகிவ்ரிரூவுஷ்டெ வாரூஷஂ।

(தைத். ஆரணி. கo. கச. கூக)

"இந்த மண்டலத்திலே எத்தப் புருஷர் இருக்கின்றாரோ," "அவரே மிருத்தியு" என்னுஞ் சுருதியானதுசங்காஞ் சொய்தல் மாத்திரத்தினால் மண்டல புருஷர்க்கு மிருத்தியுவைப் போலத் துன்பியல்சாலம் இருக்கவேண்டுமென் பதில்லை என்று கூறுகின்றது. ஆகையின், பாரபரியமோர் ஒற்றுமைபற்றி அதிதேசஞ், செய்வதில் யாதும் விரோதமில்லை. (சுக)

சூத்திரகாரர் மற்றோர் பதங் கூறுகின்றனர்.

வெரெண வ ரவூவூ தாதிஷ்டூ ஸ்ரீயஸ்தூரூவூஷஂ।

(கூ. கூ. நிo)

(சுoச) பின் வரும் (பிராம்மணத்தி) லுஞ் சப்தத்துக்கு அதுதான் பொருள்; ஆயின், மிகுதிபற்றி அநுபந்தம்.

பின்வரும் பிராம்மணத்தினால் "மனசினாற் கட்டிய அக்கினியையுற்றுப்" பேசும் வாக்கியத்துக்கு இந்த அக்கினிகள் வித்தியாமயத்தைப் பிரதிபாதிப்பதே பொருளாகப் பெறப்படுகின்றது.

சுயo வாவீ ஹொகு வனவெதா டூரீஷ்டிதவூவூரூஷஂ।

(சதபதப்பிராம்மணம். கo. நி. சு)

"இந்த இட்டிகையாலாய அக்கினி வேதியே இந்த உலகம்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியினால் வேறு பலத்தைக் கொடுக்கும் உபாசனை விதிக்கப்படுகின்றது. கிரியாப்பிரகரணத்தில் மனசினாற் கட்டப்படும் அக்கினிகளையுடைய அநுபந்த (பிரகரண) மானது நிரூபிக்கப்படுகின்ற அக்கினி அங்கங்களின் மிகுதியையுடைமையின், இவைகள் (இந்த அக்கினிகள்) ஞானயஞ்ஞத்துக்கு அங்கமாகின்றன. (நிo)

(கூ0) சரீரேபாவாதிகரணம்.

வகை கூத்ரஸ்ரீரேஹாவாஸ (கூ. கூ. நிக)

(சூ0நி) சரீரத்திலே ஆன்மா இருப்பதாற் சிலர் (அது யுக்தம் அன்று என்பர்).

இப்போது மேலே கூறப்பட்ட பிரமசொரூபத்தைப் பரவித்தைகள் அனைத்தினும் தியானஞ் செய்தல் பொருந்துமா? அன்றோ? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) உபாசிப்பவன் சரீரத்துள்ளே இருத்தலானும், கர்த்தாவும் போக்தாவுமாகத் தான் இருத்தலானும், அங்ஙனமிருப்பவன் பரவித்தைகளிலே தனக்கு ஆன்மாவாகவும், முக்கணுடைமைமுதலிய இலக்ஷணமுடைய சொரூபமாகவும் சிவபெருமானை அநுசந்தானஞ் செய்தல் கூடாதெனச் சிலர் கூறுகின்றனர் எனின், (நிக)

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது.

வ்யதிரேகவத்தாவ தாவிகுவாதத்வமஸ்யவத (கூ. கூ. நிஉ)

(சூ0கூ) ஆயின், (அது அங்ஙன) மன்று; (பின்) வியதிரேகம்; அநனியல்பை (அவன்) அடைதலின்; உபலப்தியிற் போல.

கர்த்தாவும் போக்தாவுமாகத் தன்னைக் குறிக்கும் உபாசகனிடத்துப் பரமான்மாவானவர் ஆன்மாவாகத் தியானிக்கப்படுவரல்லர்; பின்னையோவெனில், சாம்சாரிக சுவபாவத்தினின்று நீங்கினவனுக்கு (முக்தனுக்குப்) புலப்படும் எந்த (வியதிரேக) எதிர்மறையியல்பினவாய அபகதபாப்மத்துவாதி குணரூபம் உண்டோ, அது தியானிக்கற்பாற்று; அங்ஙனம் எப்பொழுதுந் தியானித்துக்கொண்டிருத்தலினாலேதான், பிரமசொரூபம் புலப்படுகின்றமையின். எவ்வெவ்வாறு சொரூபப்பிரமத்தின் தியானபாவனை இருக்கின்றதோ, பிரமத்தின் சொரூபத்தை அடைதலும் அவ்வாறும்;

யதா க்ரதுரஸ்மிம்ல்லோகே புருஷோ ப்வதி ததெதஃ ப்ரெத்ய ப்வதி (சாந். கூ. கச. க)

"இந்த உலகத்திற் புருஷனுடைய கருத்து எங்ஙனம் இருக்கின்றதோ, இந்த உலகத்தைவிட்டபின்னும் அவன் அங்ஙனமே இருப்பன்" எனச் சுருதி கூறுகின்றமையின். ஆகலின், சம்சாரத்துக்குரிய சுவபாவத்தினின்று நீங்கினவனுக்குக் குறிக்கும் அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்களையுடையனை உபாசிப்புவன் தியானிக்கற்பாலனாகையின், அப்பொழுது அவ்வுபாசகனுக்கு ஆன்மாவாகத் தியானிக்கற்பாலராகிய சிவபிரானைத் திரிலோசனமுதலிய இலக்ஷணசொரூபமுடையராகத் தியானஞ்செய்தலில் விரோதம் யாதுமின்மை (நிக)

(கூக) அங்காவபத்தாதிகரணம்.

ஜ்ரஹ்மவஷ்யாஸ்ய நஸ்யாஸ்யாஸ்ய ஹி ப்ரதிவேதிம் (கூ. கூ. நிகூ)

(சாஅள) அங்கங்களோடு சேர்ந்தவை அவைகளுக்கு மாத்திரங் கட்டுப்பட்டன அன்று; ஒவ்வோர் வேதத்தின் எல்லாச் சாகைகளுக்கும் (அவை பொது)வன்றே.

தியானத்துக்கு அங்கமாக வேதத்திற் சில சாகைகளிலே விதிக்கப்பட்டவை தியானங்கள் அனைத்தினும் அங்கங்களாகக் கொள்ளவேண்டுமா? அன்றா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

கூதாந ப்ரணிம் கூர்யுர் வ்ரணவ மெநாதூராரணிம்
உபாநமிக்ஷுநாஸ்யாவாதாரம் உஹதி வணிகம் (கைவ)

"ஆன்மாவைக் கீழ்க்கடைகோலாகவும், பிரணவத்தை மேற்கடைகோலாகவுங் கொண்டு கடைதலாம் தியானப்பியாசத்தினாலே பண்டிதன் பாசத்தைத் தகிக்கின்றான்" எனக் கைவல்லியோபநிடதத்துத் தகரோபாசனையிலே பிரணவத்தியானம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஈழிரிதாயிநா ஹஸ்ய ஹ்ருதீக்ஷா தெந விஜ்ஞாநாதி ஸம்ஸ்ய
ஸெது। தஸ்ய ஹ்ருதெதாதாஸ்ய வதம் வஸ்யாவிரோகாய।

(அதர்வசிரசு)

*"அக்கினி என்பது பஸ்மம் என்றற்றொடக்கத்த மந்திரத்தினுற் பஸ்மத்தை எடுத்து, அதனால் அங்கங்களிற் பூசி அவற்றைத் தடவுக; இந்தப் (பாசுபத) விரதம் பசுவைப் பந்தத்தினின்று நீக்குதற்குப் போந்த பசுபதிதருமம்" என அதர்வசிரசிற் கூறப்பட்ட பாசுபதவித்தையிலே பஸ்மோத்தூளனம் கேட்கப்படுகின்றது. மற்றோரிடத்திலே,

திஷ்யா ரெவாம் வ்ரகுவீக்ஷ (காலாக்கினிருத்திரம்)

"அவன் மூன்று ரேகை செய்வானாக" எனத் திரிபுண்டரதாரணவிதி கூறப்படுகின்றது. அந்த வழிபாட்டுக்குச் சிவசாயுச்சியமே பலம் என்று கேட்கப்படுகின்றமையின், அது பரவித்தைக்கு அங்கமாம். இங்ஙனம் எந்தச் சாகைகளிலே (பஸ்மோத்தூளன முதலியன) கூறப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அந்தச் சாகைகளிலேயுள்ள உபாசகர்களில் உபாசகர்களாற் சந்நிதிபற்றி அவை வித்தியாங்கமாகச் சேர்ந்தவெனக் கோடற்பாற்றெனின்,

---

*இத்தப் பாசுபதவிரதானுட்டானம் உபக்கிரமணிகையிலும் (கூசo—கூடிச) சைவசித்தாந்த தத்துவப்பட வீளுவிடையிலும் (ககச—ககள) குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், அது பாஷ்யகாரரால் (கூ. சு. சஅ, சக-ஞ்ஞ்) குத்திர பாசுபதவிரதாதீரணத்திலும் உரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். பஸ்மோத்தூளனமுதலியன உபாசனங்கங்களாக எந்தச் சாகைகளிற் கூறப்பட்டனவோ, (அவை) அந்தச் சாகைகளுக்கேயாம் என ஓர் நியமமில்லை. பின், ஒவ்வோர் வேதத்துச் சாகைகள் அனைத்தினும் பிரமோபாசகர்கள் அனைவராலும் அவை அநுஷ்டிக்கற் பாலனவே. சுருதி கொண்டு சந்தி தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். (நிகூ)

இஞ்ஞாதிவதா ஜவிரோயஃ (கூ. கூ. நிச)

(சமஅ) அல்லதுமந்திராதியிற்போல விரோதம் இன்று.

வா என்பது வற்புறுத்தலின் மேற்று. எங்ஙனம் யஞ்ஞாங்கமாயுள்ள மந்திரங்கள் ஒவ்வோர் சாகைபற்றிநிற்பினும், அவை சர்வசாகைகளினுமுள்ள யஞ்ஞத்துக்குப் பிரயோசனப்படுதலின் விரோத மின்றே, அங்ஙனமே சண்டமாம். (நிச)

(கூஉ) சுருதுவச்சியாயஸ்துவாதிகரணம்.

அக்நிர்ஹ வை தேவானாம் ஹவ்யவாஹனஸ் தயாஹைநம் ஹவ்யவாஹம் (கூ. கூ. நிஇ)

(சமக) பஞ்சாக்நிமந்திரம் போலச் சமஸ்தோபாசனை முக்கியம்; அங்ஙனமே சுருதி கூறுகின்றது.

ஈண்டு வைசுவாநரவித்தையிலே உபாசனை அம்சமாகவா? சமஸ்தமாகவா? கொள்ளப்படல் வேண்டும் என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) வானலோகம், சூரியன், வாயு, ஆகாசம், நீர், பூமி என்பன வைசுவாநரற்கு (முறையே) தலையும், கண்ணும், பிராணனும், உடலும், உபஸ்தங்களும், பாதமுமாகத் தியானிக்கவேண்டும் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சுத்ருஷ்டோ வைஶ்வாநரோ யதர்துஸ் ஸம்ஸர்வத்ராஸ்ய யதாதிவாதாநம் திவ்யாதாநாத் ஸுதாதிஸ் (சாந். நி. கூ. உ)

"வைசுவாநரரைத் தியானிப்பவன் அன்னம் அடில்கின்றனன்; இனியதைப் பார்க்கின்றன்; இவன் பிரம தேஜசை அடைகின்றன்" என வெவ்வேறுக வான முதலியவற்றுக்குப் பரியாயமாயுள்ள வாக்கியங்களினுலே, அவ்வவங்கங்களேயும் வெவ்வேறுக உபாசிக்க எனக் கூறப்பட்டது. அங்ஙனமே, உபாசனை மொழியும் பலத்தைக் குறிக்கும் வசனமும் தனித்தனி வேறுகக் கூறப்படுதலின், அம்சவுபாசனை உசிதமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) சமஸ்தோபாசனைதான் முக்கியமென்று கூறப்படுகின்றது. மூவுலகத்தையும் சரீரமாகவுடையராய்த் தியானிக்கற்பாலராகிய வைசுவாநரர்க்கு வானமுதற் பிருதிவியந்தமாயுள்ளவற்றைத் தலைமுதற் பாதாந்தமாகக் கூறிய பின்னர்,

யஷ்டவ்யவை வராஷ்டோ சாக்ரஸ்ரிவிரோ நரோ தாந நர ஸுவாஷ்ட்ர ஸ ஸுவஷ்டோ ஜோகேஷ்டோ ஸுவஷ்டோ ஹரிஷ்டி ஷ்டோ ஸுவஷ்டோ தவஸுஜ ஸ்தி (சாந். நி. கஅ. க)

"சாணளவாகவும் தன் அளவாகவும் வைசுவாநரரைத் தியானிப்பவன் சர்வலோகங்களிலும், சர்வபூதங்களிலும், சர்வான்மாக்களிலும் போகங் களைக்கின்றனன்" எனப் பிரமாநபலமும் பலமும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (அவருடைய) தலை முதலிய அவயவோபாசனையினும், (வைசுவாநரருடைய) பிருஷ்டியாகிய சமஸ்தோபாசனையே பிரதானமாகமுடையதாய் முக்கியமா யிருக்கின்றது. இவ்வுபாசனையிலேதான் பிரமாநபலமும் பலமும் கேட்கப் படுதலின். அங்கே (வைசுவாநரருடைய) அவயவோபாசனையும் (அதன்) பல மும் (சுருதியில்) யஜ்ஞம்போலக் கூறப்பட்டிலவென்க.

ஸுவ நரஸ்ய தாந்தகவாஸ்ய நிவர்ஷ்டி துஷ்டி ரஜாதி!

(யசுர். வே. உ. உ. நி. கூ)

"புத்திரன் பிறந்தபோது வைசுவாநரருக்குப் பன்னிரண்டு கபாலத்திலே ஆகுதி கொடுத்தல்வேண்டும்" என்று சுருதி விதித்த பின்னர்,

யஷ்டாகவாஸ்ய ஸவதி ஸாயமித்ரு ஸுவநம் வ்ருஷ்வசர்ஷ ஸுவ வோநாதி (யசுர். வே. உ. உ. நி. கூ)

"எட்டுக் கபாலத்திலே கொடுக்கப்பட்டது காயத்திரியைப் போலப் பிரம தேஜசாகச் சுத்திகரிக்கின்றது" என்றற்றொடக்கத்தவற்றால் கூறப்படும் எட்டுக்கபாலத்தையும் அவற்றின் பலத்தையும் எடுத்துச் சுருதி விதவாமை போலவே, வைசுவாநரவித்தையினுமாம். அங்ஙனமே சுருதியானது சமஸ் தோபாசனையையே முக்கியமாகக் கூறுகின்றது.

ஔபமந்யவ கஸ்த்வமாத்ம ஸுவாஸீ (சாந். நி. கஉ. க)

"உபமன்னியபுத்திரனே! நீ எந்த ஆன்மாவை உபாசிக்கின்றனை?"

வ்யாஸ்ர யோ நஸ்கம் கஸ்த்வமாத்ம ஸுவாஸீ (சாந். நி. கஊ. க)

"பிராசீனயோக்கியனே! நீ எந்த ஆன்மாவை உபாசிக்கின்றனை?" என்னும் வினாக்களுக்கு, (முறையே) பின்னர்

த்விஸ்தவ ஸுதவா ராஜந் (சாந். நி. கஉ. க)

"பகவானே, இராஜாவே, ஆகாயத்தையே உபாசிக்கின்றேன்"

சுதிஸ்தவ ஸுதவா ராஜந் (சாந். நி. கஊ. க)

"பகவானே, இராஜாவே, ஆதித்தியனையே உபாசிக்கின்றேன்" என்றற்றொ டக்கத்த விடைகளான் அவயவோபாசனை கூறி,

சுதஸ்தவ வ்யுஷ்டி ரியம் (சாந். நி. கஉ. க)

"அன்னத்தை அயில்கின்றான்; இனியதைப் பார்க்கின்றனன்" என்றற் றொடக்கத்தவற்றால் அங்கங்கே (சுருதியிற்) பலம் குறிக்கப்பட்டாலும்,

8-ஆஉ-ஈகெவஷ ஸூத்ந உதி ஹொவாஅ 8-ஆஉ-ஈகெ வுவதி ஷஃஉஃ ஸ்ரா நாமதிஷெஃ (சாந். நி. கஉ. உ)

"அது (பரம) ஆன்மாவின் தலை; நீ என்னிடம் வாராதுபோனால் உன்தலை விழுந்துபோம்" என்றற்றொடக்கத்த இராஜவசனங்கொண்டு, அவயவத் தியானத்தினால் (விதியும்) அநர்த்தத்தைச் (சுருதி) கூறுகின்றது. ஆகலின், சமஸ்தோபாசனையே முக்கியம். (நிநி)

(சுசு) நாநாசப்தாத்தியதிகரணம்.

நாநாஶப்தாதிஹேதுஷு (சு. சூ. நிசு)

(சூகo) நாநாசப்தமுதலிய பற்றி, அவை பேதம்.

தகரவித்தையிலே (பிரமத்தைப்பற்றிய) உபாசனைகள் அனைத்தையும் ஒருங்கு சேர்த்துத் தியானஞ் செய்தல் வேண்டுமா? இன்றேல் ஒவ்வொன் றையும் வெல்வேறுகத் தியானஞ் செய்தல் வேண்டுமா? என்பதில் சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) நாநாசாகைகளையுடைய வேதங்களிலே பலவாறுகத் தியானங்கள் கூறப்படினும், உபாசியமாகிய பிரமம் ஏகமாயிருத்தலின் உபாசனை அனைத்தையும் ஒருங்கு சேர்த்து உபாசித்தல் வேண்டும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. அனைத்த சுருதிகளிற் கூறப்பட்ட அனைத்த உபாசனைகளையும் ஒருங்கு சேர்த்து அதுஷ்டித்தல் கூடாமையின், சொரூபத்திலே (பிரமம்) ஒன்றுமாயினும், (அந்தப்) பிரமத்துக்குக் குணங் கள் வேறுபடுதலான் உபாசனைகளும் வேறுபடும். எந்தவிடத்திற் குண வேறுபாடுகள் இல்லையோ, அந்தவிடத்திலே ஸ்தானதிபேதத்தினால் உபா சனைகள் பேதமுறும். அரசன் முதலாயினோருடைய குணபேதம்பற்றி இந் திரனுக்குக் கொடுக்கப்படும் புரோடாசங்கள் வெவ்வேறுறற் போலவே னும், கார்ஹபத்தியமுதலிய ஸ்தானபேதத்தினால் பாகாக்கினிக்கு வழி பாடு வேறுபட்டாற்போலவேனும், உபாசனபேதம் (உளதாதல்) பொருத் தமாம் என நிரூபிக்கப்பட்டது. ஆகலின், (உபாசனை) நாநாப்பிரகாரமா யுள்ளது; பெயரினுந் தொடர்ச்சியினும் பேதமுண்மையின்; என்பது நிர் ணயம். (நிசு)

(உபாசன) வித்தை விதிக்கப்படவில்லை என்பதை நிரசிக்கும்பொ ருட்டே போந்தது இந்த அதிகரணம்.

(சுசு) விகற்பாதிகரணம்.

விகல்போ உவிசிஷ்டபலத்வாத் (கூ. கூ. நிஎ)

(சாகை) விகற்பம்; (அவற்றின்) பயன் ஒன்றாயிருத்தலின்.

இங்ஙனம் நாநாப்பிரகாரங்களாகப் பரவிதைகள் நிரூபிக்கப்பட்டன.

உபாசகன் விஷயத்தில் அவ்வுபாசனைகள் விகற்பமாகக் கோடற்பால னவா? அவை ஒருங்கு தியானிக்கற்பாலனவா? என்பது சந்தேகம்.

(பூர்வபக்ஷம்) தகரவித்தை சத்வித்தை முதலியன ஒருங்கு தியா னிக்கப்படல் வேண்டும்; முயற்சி மிகுதிப்படுங்கால், பலமும் மிகுதியாகுமா தலின் அவைகள் விகற்பமாகக் கொள்ளவேண்டும் என்றற்கு விதி இல்லை யாமெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். ஓர் உபாசகன் விஷயத்திற் பரவித்தைகள் எல்லாம் விகற்பங்களே; எதனாலெனின், நிரதிசயானந்தாநுபவ பிரமசா க்ஷாத்காரபலம் (எல்லாவற்றினும்) ஒன்றுமாதலின். ஒரே உபாசனையினாற் பலன் பெறப்படுமாயின், அப்பிரயோசனமாகிய பிறவற்றை ஒருவன் (அப் பியசித்தல்) எற்றுக்கு? மேலும், ஒரே உபாசனையினாற் பிரமாண ஜன்னிய மாகிய பிரமசாக்ஷாத்காரம் தியேயப்பொருளோடு தாதாத்ம்யபாவ னையுறுதல் காரணமாக நிரதிசயானந்த அநுபவத்தினாற் சித்திக்கின்றது. ஒன்றைவிட்டு மற்றொன்றைத் தொடர்வதாற் சித்தம் சலனமெய்தும். ஆக லின், அவை விகற்பங்களாகக் கொள்ளற்பாலன. (நிஎ)

(கூடு) யதாகாமாதிகரணம்.

காமாதீதரே யதாகாமம் ஸமுச்சீயேரன்விகல்பேவாவிசேஷாத்| (கூ. கூ. நிஅ)

(சாகை) காமியங்கள் காமித்தவாறு ஒருங்கு சேர்க்கப்ப டலாம் அல்லது ஒருங்கு சேராதுவிடலாம்; முந்திய ஏது இல்லாமையான்.

நீண்டுப் பிரமசாக்ஷாத்காரபலத்துக்கு வேறுகிய பலத்தைத் தருவனவா கக் கருதப்படும் உபாசனைகளுக்கும் தூருவாதிகரணத்திற் (கூறப்பட்ட) நியா யம் செல்லுமா? என்பது சந்தேகம்.

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. மேலே அதிகரணத்திற் கூறப்பட்ட நியாயம் நீண்டுச் செல்லாது: (இருவகை உபாசனைகளுக்கும்) பேதமுண்மை யின்.

விதிர்வா தூரேஷ்வா விஶேஷாதவ்யதி (பிரு. கூ. க. கூ)

"தேவனுகித் தேவர்களேப்போய் அடைகின்றனன்" எனப் பாவனுதிக்கிய வசத்தினுல் தேவபாவத்தைச் சீவித்திருக்குங்காலத்திற்றான் அடைவதாகக் கூறப்படுகின்றது. (பரப்பிரமத்தைத்) தானுக உபாசிக்கும் பரவித்தைகள் போல, பிரமமுதலிய நாமங்களே உபாசித்தல் போன்ற காமியவுபாசனைகள் (பிரம) சாக்ஷாத்காரபலத்தைக் கொடுக்கும் என்பதற்குச் சிறிதும் பிரமாண மில்லே. அத்தப் பலமில்லாவிடத்து, ஆங்காங்குப் போகத்தை மிகுதியும் துய்க் கவேண்டும் என்னும் அபேக்ஷைகொண்டு அநேக உபாசனே செய்வதே யுக் தம்; பிரமத்தை அடைதலாம் பயன்போல ஒன்றுபிராமையின். ஆகலின், ஒன்றையேனும் பலவற்றையேனும் ஆசிரயித்து அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என் பது நிச்சயம். (நிஅ)

(கூசு) யதாசிரயபாவாதிகரணம்.

கூ0ெஷு யஸாருயஹாவம் (கூ. கூ. நிசு)

(சகங) (யஜ்ஞ கன்ம) அங்கங்களிற் போல, (அவை தமக்குரிய கன்மங்களே) ஆசிரயிப்பன.

ஈண்டு உற்கீத முதலிய அங்கங்களோடு சம்பந்தப்பட்ட (உபாசனே கள்) யஜ்ஞத்துக்கு அங்கமா? இன்றேற் சுவாதந்திரியமா? என்பது சந் தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) நியாயம் (சூத்திரகாரரால்) கூறப்படுகின்றது. (யஜ்ஞ கன்மங்களிலே) உற்கீதமுதலிய அங்கங்களிற் கூறப்படும் உபாசனேகள் உற்கீத முதலிய (அங்கங்கள்) போல யஜ்ஞ கன்மங்களுக்கு அங்கங்களே; கோதோகநாதிபோலச் சுருதியிலே பலம் கேட்கப்படாமையின். (நிசு)

ஸிஷ்டேஶ்ச (கூ. கூ. கூ0)

(சகசு) விதித்தலாலும்.

உத்தீய ஶுவாஸீத (சாந். க. க. க)

"அவன் உற்கீதத்தை உபாசிக்க" எனச் சுருதி விதித்தல் காணப்படுத லாலும்,

யதெவ வித்யா கரோதி (சாந். க. க. க0)

"உபாசனேயோடு எவன் எதைச் செய்கின்றனனே" என்னுஞ் சுருதியில் விதித்தல் காணப்படாமையாலும், (குறிக்கப்பட்ட உபாசனேகள் யஜ்ஞ கன்மங்களுக்கு) அங்கமாகின்றனவே. (கூ0)

வஸோஹாரஸ (கூ. கூ. சுக)

(சகநி) திருத்தமுண்மையான்.

சுய வஷ்ய உத்ய வ்ய பரணவிஷ யத் வெணவ வ்ரத்ய உத்தி ஹோத்ரவத்ய நாவிசேவாவ விசாரத்ய சோந்வஹோஹோரத்தி

(சாந். க. நி. நி)

"உற்கீதத்தைப் பிரணவம் எனவும், பிரணவத்தை உற்கீதம் எனவும் அறிகின்றவன் ஹோதாவின் தானத்திலிருந்து உற்கீதவிஷயத்தில் (உற்காதாவிடும்) பிழையைத் திருத்துகின்றான்" என்னுஞ் சுருதியினால் உபாசனையின் சமாகாரம் (பிழைதிருத்தம்) நியமமாகக் காணப்படுகின்றது; இந்த நியாயத்தினாலும் (உபாசனைகள்) யஞ்ஞங்களுக்கு அங்கங்களாகின்றன. ஞானமில்லாமையாற்றான் உற்கீதவிஷயத்திற் பிழை நேர்கின்றது. ஞானமில்லாவிடின் வேறு பிரகாரமாகத் திருத்துதலாம் சமாதானம் செய்யவேண்டும் என்று கூறும் சுருதியானது யஞ்ஞத்துக்கு உபாசனம் அங்கமென்று காட்டுகின்றது; இந்த நியாயத்தினாலும் உபாசனை யஞ்ஞத்துக்கு அங்கமாகின்றது. (சுக)

ரணவாயாரணை ரோதேது (கூ. கூ. சுஉ)

(சகசு) குணஞ் சாதாரணமென்று சுருதி கூறலானும்.

தெதெநயா தயீவித்யா வத்தேதெ ஶ்ரத்தயர்ராவயதி ஶ்ரத்தி ஶாலதி ஶ்ரத்தயோத்யதி (சாந். க. க. சு)

"அதினால் (அக்ஷரத்தினால்) அந்த மூன்று வேதத்தின் வித்தை உண்டாகின்றது; ஓம் என்று அத்வர்யு ஓர் ஆஞ்ஞை கொடுத்தனர்; ஓம் என்று ஹோதாக் கூறினர்; ஓம் என்று உற்காதா பாடுகின்றனர்" எனப் (பிரணவம்) யாண்டுஞ் சேர்ந்திருக்கின்றது. (இங்கே கூறப்பட்ட) உபாசனை பிரணவத்தின் குணமாகச் சேர்தலான், உபாசனை (யஞ்ஞகன்மத்துக்கு) உபாதான நியமாங்கமென்று பெறப்படுகின்றது. பிரகிருதத்திற் கூறப்பட்ட தொன்றைக் குறிக்கும் "அதனால்" (தெந) என்னும் சப்தமானது பிரகிருத உபாசனையோடு சேர்ந்த பிரணவத்தையே குறிக்கின்றது. ஆகலின், மூன்னர்க் கூறிய உற்கீத முதலியவற்றோடு சேர்ந்த உபாசனைகள் (குறிக்கப்பட்ட யஞ்ஞகன்மங்களுக்கு) நியமமாம் எனின், (சுஉ)

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது.

நவாதிதலுஹோவாக்ரோதேஃ (கூ. கூ. சுகூ)

(சகள) நிச்சயமாயில்லை; அவை ஒன்று சேருமென்று சுருதி சொல்லாமையான்.

(யஞ்ஞகன்மங்களோடு உபாசனைகள்) ஒன்று சேருமென்பது அங்கங்களாதலாம் என்பதின் மேலதன்றே. இது கூறப்படாமையால் உபாசனைகள் யஞ்ஞகன்மங்களுக்கு அங்கமாகமாட்டா:

யதெவ வித்யா கரொதி ததெவ வீர்யவத்தரம்।
(சாந். க. க. கo)

"உபாசனையோடு செய்யப்படுவதுதான் அதிவீரியமுடைத்து" என்னும் சுருதியினல் வேறு பயன்களைச் சாதிப்பனவாக அறியப்படும் உபாசனைகள் (யஞ்ஞங்களுக்கு) அங்கமாகமாட்டாமையின்.

உதீய சொவாஸீத (சாந். க. க. க)

"அவன் உற்கீதத்தைப்பாடுக" என்னுஞ் சுருதியானது சண்டி உபாசனைகள் உற்கீதத்தைமாத்திரம் சார்ந்தன என்று கூறுதலின், யஞ்ஞகன்ம அங்கங்களோடு சம்பந்தப்பட்ட அந்த உபாசனைகள் அந்த யஞ்ஞகன்மங்களுக்கு (நியம) அங்கங்கள் ஆகா. (கூகூ)

ஏஸ்ஸ்தூ (கூ. கூ. சூசு)

(சகஅ) (சுருதியிற்) காணப்படலானும்.

வஸவொ வீஜ மித்ரொ வை ஹொதா யஜ்ஞொ யஜமானொ வஸவ்ஸ்தூத்வெஜாஸி ரக்ஷந்தி (சாந். ச. கஎ. கo)

"இருத்துவிக்குக்களுள் ஒருவனைய இதனை அறிந்த பிராமணன் யஞ்ஞத்தையும், யஜமானனையும், மற்றெல்லாவற்றையும் இரக்ஷிக்கின்றனன்" என இங்ஙனம் பிராம்மணரியின் ஞானத்தினல் எல்லாம் இரக்ஷிக்கப்பட்டனவாகக் கூறுஞ் சுருதியானது உற்காதர முதலாயினோர்க்கு ஞானம் நியமமில்லையாதலின், யஞ்ஞ கன்மத்திலே ஞானம் அங்கமில்லை என்று காட்டுகின்றது. ஆகலின், மேலே உரைக்கப்பட்ட உபாசனைகள் யஞ்ஞகன்மங்களுக்கு இருக்கவேண்டுமென்ற நியமமில்லை என்பது யுக்தமே. (சுசி)

மூன்றும் அத்தியாயத்து

நான்காம் பாதம்.

—*—

(க) புருஷார்த்தாதிகரணம்.

வாஸுதேவோ ऽதஸ்ஸுலாதி வாதராயணஃ (கூ. சூ. க)

(சுகக) அங்கிருந்து புருஷார்த்தம் (எய்துகின்றது), சுருதியுண்மையான்; இங்ஙனம் பாதராயணர் (கூறுகின்றனர்).

மூன்றிய பாதத்திலே பரவித்தியாப்பிரகாரம் கூறப்பட்டது. ஈண்டு வித்தைக்கு உடன்றுணையாயுள்ள ஆச்சிரமதருமாதிகளே நிரூபிக்கும்பொருட்டு ஞானத்தினுலேதான் புருஷார்த்தம் என்று (சூத்திரகாரர்) காண்பிப்பாராயினர்.

ब्रह्मविदाप्नोति परम् (தைத். உ. க)

"பிரமத்தை அறிபவன் பரமானந்தத்தை அடைகின்றன்"

ஜுக்ஷு ஸிவ0 ஸாஞ்ஜித்ய ஹைதி (சுவே. சு. கச)

"சிவத்தை அறிந்து அத்தியந்த உபசாந்தியை அடைகின்றன்" என்றற் றொடக்கத்த சுருதிகளாற் புருஷார்த்தம் ஞானத்தினுலேதான் எய்துகின்ற தெனப் பகவானுகிய பாதராயணர் கொள்கின்றனர்.

சுருதி இருபிரகாரமாகக் காணப்படுதலின், அது கூடுமா? கூடாதா? என்பது சந்தேகம். (க)

(பூருவபக்ஷம்) வருமாறு.

ரெஷக்ஷாத்ரூபோபந்யாஸாத்3வாபி யதா ஜைமினிஃ (கூ. சு. உ)

(சுஉ0) சேஷமுண்மையான், பிறவற்றிலே போலப் புருஷனைக்குறித்து (அது) அர்த்தவாதம்; இங்ஙனம் சைமினி கொள்கின்றனர்.

ஞானத்தினுற் புருஷார்த்தமில்லை; எதனுல்,

கஸ்ய கூவேஹி (சாந். கூ. அ. எ)

"அது நீயாகின்றனை" என்றற்றொடக்கத்த சாமானாதிகரண (வாக்கியங்களாற்) கர்மங்களிற் கர்த்தாவாயுள்ளவனே பிரமமாம் என அறியப்படுதலான்; அந்த ஞானம் அதற்குச் சம்ஸ்காரமாய்க் கன்மத்துக்குச் சேஷமாயிருத்தலான். (ஞானத்துக்குப்) பலம் கூறுஞ் சுருதி (பூருவமீமாஞ்சை, சு. கூ. க-ஆம் சூத்திர நியாயத்தினுல்) அர்த்தவாதமே. ஆகலின், புருஷார்த்தம் ஞானத்தினுல் எய்தவில்லை என்று சைமினியாசாரியர் கொள்கின்றனர். (உ)

ஸுஆரூஷ்ணாக்நாக (கூ. ச. கூ)

(சுஉக) (அது) அசாரமாகக் காணப்படலாகின்

(அதுபற்றி) ஆசாரமும் காணப்படுகின்றது.

யகூஷ்டோணா ஹமிவை ஸுவஞ்ஞா ஸஹஷ்டி (சாந். தி. கக. தி)

"பகவான்களே! நான் யஜ்ஞஞ் செய்யப்போகின்றேன்" என்று பிரமத்தை அறிந்த அசுவபதி கேகயர் என்பார் கூறுகின்றனர் என்பதினாற் கேகயர் முதலாகிய பிரமவித்துக்களுக்கும் கன்மம் பிரதானமாகப் புலப்படுகின்றது. அதனாலும், ஞானம் கன்மத்துக்கு அங்கமே. (கூ)

கஹ்ரூஷிகீ (கூ. ச. ச)

(சுஉஉ) அதற்குச் சுருதியுண்மையான்.

யஷ்வை வித்யயா கரோதி (சாந். க. க. கo)

"ஞானத்தோடு ஒருவன் எதனைச் செய்கின்றானே" என்னுஞ் சுருதி கொண்டே ஞானம் கன்மத்துக்கு அங்கமாகக் கூறப்படுதலின், கன்மத்துக்கு (ஞானம்) அங்கம். எவன் இதனைச் செய்கின்றானே, அது ஞானத்தோடு செய்யப்படுகின்ற தென்பதே சுருதியர்த்தம். (ச)

ஸஹநாரூஷணாக (கூ. ச. நி)

(சுஉஊ) ஒன்று சேர்ந்திருத்தலான்.

கo விஜ்ஞாகரீக்ணீ ஸஹநாரூஷ்டெ (பிரு. சூ. ச. உ)

"அவனை ஞானமும் கன்மமுந் தழுவுகின்றன" என்னுஞ் சுருதியினால் வித்தையும் கன்மமும் ஒரே புருஷனிடத்திற் சேர்ந்திருப்பனவாகக் காணப்படுகின்றது. ஆதலினாலும், ஞானம் கன்மத்துக்கு அங்கமே. (ஞ)

கதுஷ்டோ வித்யாநாக (கூ. ச. சு)

(சுஉச) அதனை (ஞானத்தை) உடையவனுக்கு விதியுண்மையான்.

ஸுவாயுக்கூராவெஷ்டிதீ யஸ்வித்யாநo ஸுரோஃ கரிஷ்யன் வெஷ்ணாஹிஸோவ்ருதீ கூடூரவெராவெள டெரெ வ்ரூஷ்யாய ஸீயாவெநா யாதிக்காஷிஷ்யஸ (சாந். அ. கநி. க)

"விதிப்பிரகாரம் ஆசாரியர் குலத்திலே வேதாத்தியயனஞ் செய்து குருவுக்குச் செயப்படும் பணிவிடையினின்று நீங்கி, சுசிஸ்தானமாயுள்ள குடும்பத்திலே வேதாத்தியயனஞ் செய்து கொண்டு சற்புத்திரரைப் பெற்று" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியினால், அர்த்த ஞானம் வரையும் வேதத்தைப் படிப்பவனுக்குக் கன்மம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதனாலும், ஞானம் கன்மத்துக்கு அங்கமாம். (ஈ)

நியமோசு (கூ. சு. எ)

(சூஉடு) நியமமுண்மையான்.

கூவுஃஜெவெஹ கூஃஃணி ஜிஜீவிஷ்ஷுததீஃஸாஃ (ஈசா. உ)

"ஈண்டுக் கன்மங்கள் செய்துகொண்டே ஒருவன் நூறு வருஷம் சீவிக்க விரும்பவேண்டும்" எனப் (பரம) ஆன்மாவை அறிந்தவன் கன்மங்களுக்குத் தன் ஆயுசைச் செலுத்தவேண்டும் என்று நேரே நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதனாலும், ஞானம் கன்மத்துக்கு அங்கமாம். ஆகலின், புருஷார்த்தம் இன்றுமெனின், (எ)

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது.

கூயிகொவுஜொஹாத்ஃ வாஉராயணவெஸ்வஃ தஉராஃநாசு|

(கூ. சு. அ)

(சூஉசு) அதிகரை உபதேசித்தமையாற் பாதராயணரது (கருத்து உறுதியானது); அது காணப்படுகின்றமையான்.

ஞானம் கன்மத்துக்கு அங்கமன்று. பின்னையோ, ஞானத்தினாலே தான் புருஷார்த்தம் என்னும் பாதராயணர் மதமேயுக்தம்; கர்த்தாவாகிய பிரத்தியக்கான்மாவுக்கு வேறுயுள்ளதே அறியற்பாலதெனக் கூறப்படலான்.

வஹுஃஸ்யஃ வ்ருஜியெய (சாந். சு. உ., கூ)

"நான் அநேகமாக ஆவேனுக"

ஸ காரணஃ கரணாயிவாயிவஃ (சுவே. சு. கூ)

"அவர் காரணம், கரணங்களின் அதிபர்க்கு அதிபதி"

விஸ்வாயிகொ ரூஜ்ஞா ஃஹஷ்ஷிஃ (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"விசுவாதிகராகிய உருத்திரர் மகர்ஷி" என்றற்றொடக்கத்த வாக்கியங்களில் அறியற்பாலதாகிய பிரமத்துக்கு ஆதிக்கியம் காணப்படுகின்றது. ஆகலின், ஞானம் கன்மத்துக்கு அங்கமன்று. (அ)

ஆசாரம் காட்டுகின்றதென்றமைபற்றிச் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

தூஜ்ஞு ஹாஃநழ (கூ. சு. கூ)

(சூஉஎ) ஆயின் துல்லியமாயுள்ளது சுருதி.

கேவலம் கன்மத்துக்கன்றி ஞானத்துக்கே பிரதானமென்று ஆசாரமுந் துல்லியமாய்க் காட்டுகின்றது.

வரதேவ சிவ தத்வஜ்ஞாஸ ஆஹுராயுஷயே காவஷ்யாய நிர்
வர்ணாவயஜிஜ்ஞாஸாயை நிர்வர்ணா வயம் யக்ஷ்யாமஹை நி வ்ருஜ்யா கரி
ஷ்யாமஹி.

"அவரை அறிந்த காவஷேய ரிஷிகள் இதனைக் கூறினர்:— எதற்காக நாங்கள் படிப்போம்? எதற்காக யாகஞ் செய்வோம்? சந்ததியைக் கொண்டு பாது செய்வோம்?" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே பிரமத்தை அறிந்த வர்களுக்குக் கன்மத் தியாகம் காணப்படுகின்றதன்றே. பலத்தை விரும் பாது செய்யும் கன்மம் ஞானத்துக்கு அங்கமென அறுட்டித்து, பலத்தை நோக்கிச் செய்யும் கன்மத்தை ஒழித்தல் வேண்டும் எனல் விரோதமின்மை யான், கன்மமே ஞானத்துக்கு அங்கம் என்றமைகொண்டு ஞானம் பிரதா னமே. (கூ)

யதேவ வித்யயா (சாந். க. க. கo)

"எதனை ஞானத்தோடு (செய்கின்றானே)" என்னுஞ் சுருதிபற்றிச் சூத்திர காரர் கூறுகின்றனர்.

சஹாவஸ்தீநாம் (கூ. சு. கo)

(சஉ-அ) எல்லாவற்றையுமின்று.

யதேவ வித்யயா கரோதி (சாந். க. க. கo)

"எதனை ஒருவன் ஞானத்தோடு செய்கின்றானே" என்னுஞ் சுருதியினால், வித்தையானது (கர்மாங்கமென்று) எல்லாவற்றையும் (எல்லாவித்தையை யும்) கூறவில்லை, பிரசித்தமாயுள்ள வித்தையைப்பற்றி (அச்சுருதி) யுண்மை யான்; பிரசித்தமாயுள்ளதும் உற்கீதவித்தையைப் பற்றியதே.

யதேவ வித்யயா கரோதி ததேவ வீர்யவத்தரம்.

(சாந். க. க. கo)

"எதனை ஒருவன் ஞானத்தோடு செய்கின்றானே, அதுதான் அதிவீரியமு டைத்து" என்னுஞ் சுருதியினால், பிரகிருத உற்கீத வித்தையானது தன் னோடியைந்த கன்மத்தை அதிவீரியமுடையதாகச் செய்தற்குச் சாதனமா யுள்ளது என்று விதிக்கப்படுகின்றது. ஆகலின், ஞானம் கன்மத்துக்கு அங்கமாகவில்லை.

தo வித்யாகர்மணீ (பிரு. கூ. சு. உ)

"அவனை ஞானமும் கன்மமுந் (தழுவுகின்றன)" என்னுஞ் சுருதிபற்றிச் சூத்திரகாரர் சொல்கின்றனர். (கo)

விஹாரோபதேசாத் (கூ. சு. கக)

(சூஉசு) பிரிவு நூற்றிற் போல.

விஷ்ணுர் வஷட்காரஹெதி (பிரு. கூ. ச. உ)

"(அவனே) ஞானமும் கன்மமுந் தழுவுகின்றன" என்றவிடத்து, ஞானமும் கன்மமும் வெவ்வேறு பயனைக் கொடுப்பனவாக, "ஞானம் தன் பயனைக் கொடுப்பதற்கு (ஆன்மாவைச்) சேர்கின்றது; கன்மந் தன் பயனைக் கொடுப்பதற்கு (ஆன்மாவைச்) சேர்கின்றது எனப் பிரிவு எய்துகின்றது; நிலத்தையும் இரத்தினத்தையும் விற்றமையால் இருநூறு (கிடைத்தது) என்றவிடத்து, நிலத்துக்கு நூறும் இரத்தினத்துக்கு நூறுமாம் என ஓர் விபாகம் எய்துவது போல. (கக)

கஸ்ய நூநாத்ரவசஃ (கூ. ச. கஉ)

(சூகூ0) அத்தியயனமாத்திரமுடையனுக்கு.

வெதயீதகு

"வேதாத்தியயனஞ் செய்து" என்னுஞ் சுருதி அத்தியயனமாத்திரமுடையவனுக்கே கன்மத்தை விதித்தலால், ஞானம் கன்மத்துக்கு அங்கமன்று. அத்தியயனவிதியும் வேதத்தைப் படித்தலிலேமாத்திரம் முற்றுகின்றது. (இந்த விதியை) அர்த்தஞானம் வரையும் கொண்டாலும், வித்தை என்பது அதற்கு வேறுபட்டதாயிருக்கின்றது. "அவன் உபாசிக்க" என்னுமிடத்து விதிக்கப்பட்ட உபாசனையானது ஒன்றைப்பற்றி அன்பினலாகும் ஆவிருத்தியின் மேற்று. ஆகலின், இது எவ்விடத்தும் அங்கமாகாது. (கஉ)

நாவிஜ்ஞாஸ (கூ. ச. கஙூ)

(சூகூக) (அங்ஙனம்) இல்லை, விசேஷமின்மையான்.

கூவஹெவெஹ கூஷ்ணி (ஈசா. உ)

"ஈண்டுக் கன்மங்களைச் செய்துகொண்டே" என்னுஞ் சுருதியில், வித்துவானுடைய சீவியகாலமுழுமையும் சுவதந்திர கன்மத்துக்காகச் செலுத்தப்படல் வேண்டும் என்பதற்கு விசேஷ ஏது யாதும் காணப்படவில்லை.

ரரஸாவாவ்யுஷ்டி0 வவஷ்டி (ஈசா. க)

"ஈசராலே இவையெல்லாம் காக்கப்படுகின்றன" என்னும் வித்தியாப்பிரகரணத்தினும் ஞானத்துக்கு அங்கமாயுள்ளது இந்தக் கன்மம் என அறிவிக்கப்படுகின்றது. ஆகலின், ஞானம் கன்மத்துக்கு அங்கமன்று. (கூ)

வ்ருதயெzநுஷ்டிவா (கூ. ச. கச)

(சூகூஉ) இன்றேல், (ஞானத்தின்) ஸ்துதிக்காக அநுஞ்ஞை.

எப்போதும் கன்மங்களைச் செய்தாலும், ஞான மான்மியம்பற்றி அவைகளாற் றொடக்குறுவானல்லன் என்பது வாக்கியசேஷம். ஆகலின், ஞானமே பிரதானம். (கச)

காகாரொணைஎகெ (சூ. சா. கஇ)

(சாசுசு) இச்சை காரணவாயிலாகச் சிலரும் (கன்மத்தை விடவேண்டும் என்பர்).

கி0 வுஜயா சுரிஷ்யாஃ (பிரு. சூ. சா. உஉ)

"புதல்வரைக்கொண்டு யாது செய்வேம்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றால், இச்சை மிகுதியினாற் கிரகஸ்தாச்சிரமத்தை வித்துவான் ஒழிக்கலாம் எனச் சிலர் சொல்லுவர். ஆதலினாலும், ஞானம் பிரதானமாகத் தோன்றுகின்றது. (கஇ)

உவீஜுஸ்ஸ (சூ. சா. கசு)

(சாசுசா) அழிவும்.

சுரியஸ்ஸ வாஸ்ய சூஜுஸ்ணி சலிஜ்ஜுஷ்டி வாவரே।

(முண். உ. உ. அ)

"உயர்வும் தாழ்வுமாயுள்ள அவர் காணப்படுங்கால், அவனுடைய கன்மங்களும் அழிந்துபோகின்றன" என்னுஞ் சுருதிபற்றி, ஞானத்தினால் எல்லாக் கன்மங்களும் அழிகின்றன எனச் சிலர் படிக்கின்றனர். ஆகலின், கன்மம் பிரதானமன்று. (கசு)

ஊஜுஸ்ரொதஸ்ஸு ச ஸஜ்ஜுஹி (சூ. சா. கள)

(சாசுசி) (ஞானம்) ஊர்த்துவரேதசுடையாரிடத்துக் (காணப்படுகின்றது); சுருதியினுமன்றே (அவை கூறப்படுகின்றன).

ஊர்த்துவரேதசையுடைய ஆச்சிரமிகளினும் ஞானம் காணப்படலானும், அவருக்கு அக்கினி ஹோத்திரமுதலிய செய்யக் கூடாமையானும் ஞானம் கன்மத்துக்கு அங்கமாகாது. அங்ஙனம்

சுயொ யஜ்ஞஸ்யாஃ (சாந். உ. உசு. க)

"மூன்று தரும ஸ்கந்தங்கள்" என வேதத்திலே தருமத்தைப் பற்றிய மூவகை ஆச்சிரமங்களே கூறப்படுகின்றன. ஆகலின், ஞானந்தான் புருஷார்த்த ஹேதுவாய்ப் பிரதானமாகிப் பலத்தை நோக்காத விதிகன்மங்களைத் தனக்கு அங்கமாகக்கொண்டுளதாம் என்று கூறுவதே முடிவு. (கச)

(உ) பராமரிசாதிகரணம்.

வராரோஹ மெஜிகி ரவொடி நா ஹாவவடி ஹி (கூ. சூ. கஙு)

(சூகூசு) விதியின்மையாற் பராமரிசம் (என்று) ஜைமினி (கொள்கின்றனர்); சுருதியும் மறுக்கின்றதன்றே.

"மூன்று தரும ஸ்கந்தங்கள்" என்னுஞ் சுருதியினல் மூலகை ஆச்சிரமங்களே தர்மத்துக்கு ஆதாரமென மேலே அதிகரணத்திற் கூறப்பட்டது. ஆகலின், நான்காவது ஆச்சிரமம் உளது என்பது பற்றிச் சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

தரயொ யஜ்ஞாயாஃ (சாந். உ. உகூ. க)

"மூன்று தரும ஸ்கந்தங்கள்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றிலே நான்காவது ஆச்சிரமவிதியின்மையான்,

வஸகேவ வரவ்ராஜிநோ லொகாஜ்ஜயந்தி வரவ்ராஜகி।

(பிரு. சூ. சு. உஉ),

"அந்தப் (பிரம) லோகத்தை விருப்பித் துறவிகள் தங்கள் வீடுகளைத் துறக்கின்றார்கள்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியினற் கூறப்பட்ட நான்காவது ஆச்சிரமவசனம் உபாசனையின் ஸ்துத்தியர்த்தவாதமே என்று சைமினி கொள்கின்றனர்.

வீரஹா வா வஷமெவா நாம யொஸ்ஜீவாஹயதி।

(யசுர். வே. க. கி. உ. கி)

"அக்கினியைத் தகிர்ப்பவன் தேவர்களின் புதல்வனைக் கொல்பவனே" எனச் சுருதியும் நான்காவது ஆச்சிரமத்தைத் தவிர்க்கின்றது; அக்கினி கோத்திரத்தை விடுதலாற் பெருந் தீமை விளைகின்றது. அதுபற்றி அதனை விடுதலால் எந்த ஆச்சிரமத்தையும் பிரவேசிக்கக் கூடாதெனக் கொள்ளப்படுமாம் எனின், (கஅ)

(சித்தாந்தம்) வருமாறு.

கநவஸ்யய வொடராயணஸாரூபத்வாத் (கூ. சூ. கஙு)

(சூகூஎ) பாதராயணர் (கொள்ளுமாறு) அநுஷ்டிக்கற் பாற்று; சுருதி சமானமாகச் (சுட்டுதலான்).

இரகஸ்தாச்சிரமமுதலியபோல, மற்ற ஆச்சிரமமும் அநுஷ்டிக்கற்பாற் றென்பது பகவானாகிய பாதராயணர் மதம்.

தரயொ யஜ்ஞாயாஃ (சாந். உ. உகூ. க)

வாகமெவ வ்வ்ராஜிநோ லொகஜ்ஞஸ் வ்வ்ராஜிந்

(பிரு. சு. ச. உஉ)

"மூன்று தருமஸ்கந்தங்கள்; அந்தப் (பிரம) லோகத்தை விரும்பித் துறவிகள் தங்கள் வீடுகளைத் துறக்கின்றார்கள்" எனச் சுருதியும் ஆச்சிரமங்கள் அனைத்தையும் சமமாகக் கூறுகின்றமையால், அக்கினியைத் தவிர்க்கும் தோஷம் கிரகஸ்தாச்சிரமவிஷயத்திலேதான். ஆகலின், நான்காவது ஆச்சிரம தருமம் உள்ளது. (கக)

வியிவ-ா யாஸணவசு (சூ. ச. உ0)

(சசூ அ) இன்றேல் ஒரு விதி; கொண்டி போதலிற் போல.

உவஸி ஹி தெவெஹ்யோ யாஸயதி

"தேவர்களுக்காக அவன் அதனை மேலே கொண்டுபோகின்றான்" என்று, எந்தவிடத்தினும் விதிக்கப்படாதிருக்க, (தேவர்களுக்கு மேலே இந்தனத்தைக் கொண்டுபோதல்) விதிக்கப்பட்டிருத்தல் போல, இவ்விஷயத்தும் விதியுமாம். இன்றேல்

ஸ்வாதயஸ்-ம் வாவ்ய ஸ்ரஹீஹவெஷ்ட்யஹீ வா வதீ ஊஹிஷ்யா வ்வ்ராஜெசு (ஜாபாலம்)

"பிரமசரியத்தை முடித்துக் கிரகஸ்தாச்சிரமியாதல்வேண்டும்; கிரகஸ்தனாவது வானப்பிரஸ்தனாவது இருந்து துறவு செய்தல் வேண்டும்" என ஜாபாலசுருதியிற் பிரத்தியக்ஷமாக விதி இருக்கின்றது. இந்தக் கிரமத்தில் நியமமில்லை;

உத்ஸன்னாக்நி ரநக்நிகோ வா யஜ்ஞரெவ விராஜெத்தஜ்ஜரெவ வ்ராஜெசு (ஜாபாலம்)

"அக்கினியை விட்டேனும், அக்கினியை மூட்டாதேனும், எந்தத் தினத்தில் விரக்தியுண்டாயிற்றோ, அந்தத் தினத்திலே துறவு செய்க" எனச் சுருதியுண்டாயின். முற் சொன்னங்களில் சுட்டிய புண்ணியபாபாகத்தினால், அந்தக் காரணங்கள் சுத்தமாயிருக்கப்பெற்ற ஒருவன் பிரமசரியத்தில் இருந்தவாறே துறவு செய்யலாம்.

ஸோயி தீரணுவாகஸ்ய ஶெநா ஶொகேந ஸிவெஸயெத்

ஜநவாகஸ்யஶோகஸ்ய ஜஜோ நாஸ்ய வ்ருஜதயேத்

(மனுஸ்மிருதி. சு. கூ)

"முக்கடன்களையும் இறுத்தே ஒருவன் மனசை முக்திக்குச் செலுத்தல் வேண்டும்; கடன்களை இறுக்காது மோக்ஷத்தை விரும்புவோன் அதோ

கதி அடைகின்றனன்" என்னும் வாக்கியம் உலகத்தை வெறுக்காதோன் மேற்று.

வீரஹாவா வஷட் தெவா நாம யொ ஸ்மை ஶுஆஹயதை।

(யசுர். வே. க. தி. உ. தி)

"அக்கினியை விடுப்பவன் தேவர்களின் புதல்வனைக் கொல்பவனே" என அக்கினியை விடுத்தல் கூடாதென நிஷேதித்தலான், துறவை அடைதல் பிரமசரியத்தினின்றே நிகழ்தல்வேண்டும் என்றும், கிரகஸ்தாச்சிரமத்திற் புகுந்தபின் அன்றும் என்றும் சிலர் கூறுவர். அங்ஙனமாயின்,

வநீ ஹோக்ஷ்யன் வ்ரஜதி (ஜாபாலம்)

"வானப்பிரஸ்தனாகி அவன் துறவு செய்க"

உத்ஸ்ருஜ்ய வா க்ருஹாத்வனம் வா யதஹரேவ விரஜேத்ததஹரேவ வ்ரஜேத் (ஜாபாலம்)

"அக்கினியை விட்டேனும், அக்கினியை மூட்டாதேனும், எந்தத் தினத்தில் விரத்தி யுண்டாயிற்றோ, அந்தத் தினத்திலே துறவு செய்க" என்னும் விதிகள் வியர்த்தமாய்விடும். ஆகலின், பிரமசரியத்திருந்துதான், வானப்பிரஸ்தத்திலிருந்துதான் துறவு செயல் வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தமில்லை. அக்கினி கொண்டும்கொள்ளாமலும்உள்ள ஆச்சிரமம் இரண்டேயாம்; அவற்றுள்ளே பிரமசாரியும் துறவியும் அக்கினி கொள்ளாதவராவர்; கிரகஸ்தனும் வானப்பிரஸ்தனும் அக்கினிகொள்பவராவர்; அக்கினியை மூட்டிப் பின் அதனை விடுத்துத் துறப்பவனினும் பிரமசரியத்தினின்றவாறு துறப்பதுதான் முக்கியம் என்பதே பிரமசரியத்தினின்றே துறக்கவேண்டுமென்பவரின் அபிப்பிராயம். இங்ஙனம் பொருள் கொள்ளாக்காற் சுருதி விரோதமுறும். ஆகலின், எல்லா ஆச்சிரமதருமங்களும் சித்தித்தன. (உ0)

(கூ) ஸ்துதிமாத்திராதிகரணம்.

ஸ்துதயே(அ)னுமதிர்தானாத் பித்வதவத் (கூ. சா. உக)

(சாகூ) (யஞ்ஞ கன்மங்களை) புற்றிருத்தலான் அவை ஸ்துதி மாத்திரம் எனின்; அன்று, அவை புதியவாதலின் (அபூர்வமாதலின்).

ஓமித்யேதத்க்ஷராமுபாஸீத ஶுவாவலீத (சாந். க. க. க)

"ஒருவன் உற்தேம் எனப்படும் ஓம் என்னும் அக்ஷரத்தைத் தியானிக்க" என்று தொடங்கி,

ஸ ஹஷ்ஷவா நா0 ஸஸ்தஸ்ஸ வாஸ்ஸ வாஸெய்ஸ்ஸா zஷ்டஸ்ஸ யஜ்ஞீயஸ் (சாந். க. க. கூ)

"அந்த உற்கீதம் இரசங்களுளெல்லாஞ் உத்தமமாயும், எட்டாவதாகிய உயர்ந்த தானதைப்பற்றி உயர்ந்ததாயும்" எனப் போந்த இவ்வியல்பினவாய உதாகரணங்களில், உற்கீதமுதலியவற்றின் தியானம் இரசங்களுளெல்லாஞ் சிறந்ததாக விதிக்கப்படுகின்றதா? அன்றா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) இரசங்களுளெல்லாம் சிறந்ததாக உற்கீதமுதலியவற்றின் தியானம் விதிக்கப்படவில்லை. ஆயின்,

ஸயஸ்வ ஜ்ஞஸ்ஸ ஸ்வர்க்ஸ்ஸ லோகஸ்ய ஸாதவநீயம் |

"இதுதான் (பூமிதான்) சட்டுவம்; சுவர்க்கலோகம் ஆகவநீயம்" என்னும் வாக்கியங்களிற்போல, யஞ்ஞகன்மங்களுக்கு அங்கங்களாகிய உற்கீதமுதலியவற்றைக் குறித்து, இரசத்தில் இரசமாகச் சிறந்தது என்றதும் ஸ்துதிமாத்திரமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) அன்று; அவை அபூர்வமாதலின். அவை ஸ்துதிமாத்திரங்களன்று; பின் இரசங்களுளெல்லாஞ் சிறந்ததாகவுரைத்த உற்கீதாதி தியானம் விதிக்கப்பட்டதொன்றே; அவை அபூர்வமாதலின். ஆகலின், சட்டுவமுதலியவாகக் கூறப்பட்ட நியாயம் சண்டு அடாது; சட்டுவமுதலியவற்றிற் போல உற்கீதாதி விதி சந்நிதியில் இல்லையாதலின். ஆகலின், இரசங்களுளெல்லாம் இரசமாகிய உற்கீதமுதலியவற்றின் தியானம் விதிக்கப்பட்டதேயாம். (உக)

ஹாவஸ்ஹாஉ (கூ. சு. உஉ)

(சுசுo) விதிசப்தமுண்மையானும்.

உத்ய ஈவாஸீத (சாந். க. க. க)

"ஒருவன் உற்கீதத்தைத் தியானிக்க" என்னுமிடத்தில் விதிசப்தம் கேட்கப்படுகின்றது. இந்நியாயத்தினலும் இரசங்களுளெல்லாஞ் சிறந்ததாக உற்கீத முதலியவற்றின் தியானத்துக்கு ஓர் விதி உண்டு. (உஉ)

(ச) பாரிப்பிலவாதிகரணம்.

வாரிவ்வவாஸ்ஸா உதி வெஹ விஸ்ருஷ்டிகவாஸ (கூ. சு. உங)

(சுசுக) பாரிப்பிலவ உபயோகத்துக்காக (அவைதான்) (உரைக்கப்படுகின்றன) எனின், அன்று; அப்படிப்பட்டன விசேஷிக்கப்படுதலின்.

பரதஸ்ஸ தவ வெதெவோத்தாவிரிo உஸ்ய ப்ரியமயாதிஸோ மோஸ் யஸ்ஸெநவெள ஸ்ஷெண ஸ (கௌஷீ. கூ. க)

"திவோதாசன் குமாரனுகிய பிரதர்த்தனன் என்பான் யுத்தம் பௌருஷம் என்பன காரணமாக உண்மையாய் இந்திரனுடைய இனிய இல்லத்துக்கு வந்தான்" என உபநிடதங்களில் அந்தந்த வித்தைகளின் முதற்கண்ணே கதைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவை பாரிப்பிலவத்தின் பொருட்டா? இன்றேல் உபாசனஸ்துதிபொருட்டா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) பாரிப்பிலவத்தின் பொருட்டே அசுவமேதயாகத்திலே அரசனைக் குடும்பத்தோடிருக்கச் செய்து, அத்துவரியுவினுலே அவன் சமுகத்தில் வைதிகக் கதைகள் கூறற்பாலன.

வாரிவ்வுவோஉகூீத (ஆசுவலாயன சிரௌதசூத்திரம். க0. சு. க0)

"அவன் பாரிப்பிலவத்தைச் சொல்க" என்னும் விதியினற் பாரிப்பிலவம் என்னும் கர்மம் விதிக்கப்பட்டது;

வவ-ோணூவ்யூநாஹி வாரிவ்வுவெ ஸாவஹ்னி।

(ஆசுவலாயன சிரௌதசூத்திரம். க0. சு. க0)

"பாரிப்பிலவத்தில் எல்லாக் கதைகளையும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்" எனக் கூறப்படலான், உபநிடத ஆரம்பத்திலே நேரும் கதைகள் பாரிப்பிலவத்தின் பொருட்டேயாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) "விசேடிக்கப்படுதலின்" (என்று சூத்திரகாரர் கூறுகின்றமையின்) அவைகள் பாரிப்பிலவத்தின் பொருட்டன்று;

வ்யஷேzஹ்னி ஷ்நவெ-வவ்வுதோ ராஜா த்ருதியெzஹ்னி யஷோ வெவவ்வுதோ ராஜா (ஆசுவலாயன சிரௌத சூத்திரம். க0. எ. க, உ)

"முதற்றினத்திலே விவஸ்வான் குமாரனுகிய மனு என்பான் அரசனுயிருந்தமையும், இரண்டாம் தினத்தில் விவஸ்வான்குமாரனுகிய யமன் அரசனுயிருந்தமையும் (கூறப்படல் வேண்டும்)" என்றற்றொடக்கத்தவற்றுல், பாரிப்பிலவத்துக்குரிய கதைகள் விசேடிக்கப்பட்டமையான். (உரு)

உபநிடதங்களிலேநேரும் கதைகள் அடுத்துப்போதரும் உபாசனவிதிகளோடு ஏகவாக்கியமாயிருத்தலான், அவை உபாசனைகளைத் துதித்தலின் பொருட்டாம் என்று சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

தயாஎகவாக்யதாவவ்யாஷ (கூ. ச. உச)

(சசுஉ) அந்தப் பிரகாரம் அவை ஏகவாக்கியமாகப் பொருத்தப்பட்டிருத்தலான்.

வொ zரோதீஷ (யசுர். வே. க. இ. க. க)

"அவன் அழுதான்" என்றற்றொடக்கத்த கதைகள் எங்ஙனம் யஜ்ஞகன்மவிதிகளோடு ஒன்றுய் இயைந்து நிற்கின்றனவோ, அங்ஙனம் இக்கதைகளும்

உபாசனவிதிகளோடு ஏகமாய் இயைந்து உபாசனைகளைத் தடுக்கும்பொருட்டே உள்ளன. (உச)

(நு) அக்கினீந்தநாத்தியதிகரணம்.

கூகி வாவசாஜீயநாடிநவெகூா (கூ. சூ. உடு)

(சூசாகூ) ஆகலின், அக்கினி யாதான முதலியவற்றுக்கு அபேக்ஷை இன்று.

மேலே அதிகரணத்தில் இறுதி ஆச்சிரமமுளதாகக் கூறப்பட்டது.

வித்தைக்குச் சாதனமாக அக்கினி யாதானம் ஆவசியகமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) கன்மம் ஞானத்துக்கு அங்கமாக விதிக்கப்பட்டமையான், வித்தையையுடைய துறவிகளும் வித்தைக்கு அங்கமாக யஜ்ஞாக்கினி முதலியவற்றை அநுட்டித்தல் சால்பாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். அவர்களுடைய வித்தையானது யாகாக்கினி யாதான முதலியவற்றை அபேக்ஷிக்கவில்லை;

வாக ஸேவ வ்ரவ்ராஜிநோ லோகஜிஜ்ஞாஸோ வ்ரவ்ரஜந்தி। (பிரு. சூ. சு. உஉ)

"அந்தப் (பிரம) லோகத்தை விரும்பித்துறவிகள் வீடுகளைத் துறக்கின்றார்கள்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியானது கன்மத்தை விடுத்தே வித்தையைப் பெற்றார் என அறிவுறுத்துகின்றமையின். ஆகலின், தமது ஆச்சிரமத்துக்குரிய தருமங்களைச் செய்வதில் அபேக்ஷையுடையது அவர்கள் வித்தை; அவர்களுக்கு அக்கினியை வளர்த்தன்முதலிய பொருந்தாமையின். (உடு)

(சு) சர்வாபேக்ஷாதிகரணம்.

ஸவ-ாவெகூா ச யஜ்ஞாதி ஸ்ருதேத ராவத (கூ. சூ. உசு)

(சூசஎ) யார்க்கும் அபேக்ஷை உண்டு; யஜ்ஞ கன்மமுதலியவைகளை விதிக்கும் சுருதியுண்மையான், குதிரை விஷயத்திற் போல.

மேலே அதிகாணத்தில் இறுதி ஆச்சிரமத்தார்க்குரிய வித்தைக்குப் பொருந்தாமையான், அது அக்கினி யாதானத்தை அபேக்ஷிக்கவில்லை என நிரூபிக்கப்பட்டது.

இப்போது கிரகஸ்தாச்சிரமவிஷயத்திலே வித்தை கன்மத்தை அபேக்ஷிக்கின்றதா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) இவ்வனமாகக் கிரகஸ்தர் விஷயத்திலும் யஜ்ஞாக்கினி யாதானமாகிய கன்மத்தை வித்தை அபேக்ஷியாது என்பேம். அது அங்கி

யாசிரமிகள் விஷயத்திற் சேராமையான், கன்மம் வித்தைக்கு அங்கமாக மாட்டாது. ஐயத்துக்கிடனுய வித்தையானது தனக்கு அங்கமாயுள்ள கன்மத்தை அபேக்ஷிக்கும், அங்கியாதலின்; பிரயாஜமுதலியன தரிசம் பூரணமாச முதலியவைகளுக்கு (உதவுதல்) போல என்பது அனுமானம். சண்டி அக்கினியாதான முதலிய கன்மம் வித்தைக்கு எங்ஙனம் அங்கமாகும்? பிரயாஜை முதலிய (தரிசத்துக்கு) உதவுதல் போல, (வித்தைக்குப்) பலோபகாரியாயுள்ளதா? இன்றேல் உமியைப்போக்குதன்முதலிய தரிசத்துக்கு உபகாரமாதல் போல (ஆதானம் வித்தைக்குச்) சொரூபோபகாரியாயுளதா? முதற்கட் கூறியபிரகாரம் இருக்கமாட்டாது; கன்மத்தின்பயனிருப்பின், முக்தி அநித்தியமாய்விடும். பிந்தியதாயின் தரிசத்துக்கும் பிரயாஜைக்கும் அப்படிப்பட்ட சம்பந்தமில்லாமையால் திருஷ்டாந்தம் தவறுபடும். ஆகலின், கன்மம் ஞானத்துக்கு அங்கமாகாது. அதுபற்றிக் கிரகஸ்தர்விஷயத்தினும் ஞானமானது கன்மத்தை அபேக்ஷித்திலதெனின்,

(சித்தாந்தம்) யஞ்ஞகன்மங்களைச் செய்யவேண்டியவராகிய கிரகஸ்தர் விஷயத்திலே அக்கினிகோத்திரமுதலிய சமஸ்த கன்மங்களை ஞானம் அவாவிற்று;

தமேதம் வேதானுவசனேன ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி யஜ்ஞேன தானேன தபஸா ஸாநாஶகேன (பிரு. சு. சா. உஉ)

"பிராமணர் வேதாத்தியயனத்தினலும், யஞ்ஞத்தினலும், தானத்தினலும், தவத்தினலும், விரதத்தினலும் அவரைஅறிகின்றார்கள்" எனச் சுருதி கூறுதலானும், யாகாதிகளும் சிவபெருமானல் நியோகிக்கப்பட்டிருத்தலானுமாம். குதிரை கமனத்துக்குச் சாதனமாயிருந்தாலும், அது கமனத்துக்கு உடற்பு முதலியவற்றை வேண்டிநிற்றல்போல, ஞானம் கன்மத்தை அபேக்ஷிக்கும். பலத்தை அபேக்ஷியாது செய்யப்படும் கன்மமானது ஞானத்துக்குச் சொரூப உபகாரமாகி அங்கமாயிருத்தலின், முக்திபலம் அந்தக் கன்மத்தினல் சம்பவியாது. ஆனல் சாக்ஷாத்தாக ஞானபலமேமோக்ஷம்; ஆதலின், கிரகஸ்தர் விஷயத்தில் ஞானம் யஞ்ஞமுதலிய கன்மங்களை அபேக்ஷிக்கின்றது. எல்லா ஆச்சிரமிகளுக்கும் அவ்வவர் ஆச்சிரமத்துக்குரிய கன்மங்களோடு ஞானம் இணைந்திருக்கவேண்டும். ஆகலின், வித்தை கன்மத்தோடு சேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்பது யுக்தம். (உஙி)

(எ) சமதமாத்தியதிகரணம்.

ஸமஃபரிவ்ரஜ்யவதஸ்வாத்மாநமாத்மந்யேவ ஸர்வமாத்மாநம் பஶ்யந்தி நைஷோதோஷஃ (கூ. சு. உள)

(சூசநு) மேலும் (அவன்) சமம் தமமுதலியவற்றோடு இயைந்திருத்தல் வேண்டும்; அவைகள் விதிக்கப்பட்டபடியானும், அதற்கு அங்கங்களாதல்பற்றி அவை அவசியம் அநுஷ்டிக்கப்படல்வேண்டுமாதலினாலும்.

ஸாஹோ ஏஷ உவாச தர்ஶயதி ஹ்யேனம் ஸ்ம்ருதிஶ்ச தஸ்மாத்ஸர்வாத்மநா வித்யாயாம் (பிரு. சூ. சா. உசு)

"சாந்தமும், தாந்தமும், உபரதியும், பொறுதியும் இயைந்தவனாய் அவன் ஆன்மாவில் (பரம) ஆன்மாவைப் பார்க்கவேண்டும்"

ஸ்ரூயதே சித்தேந ஹ்யேவாயமாத்மா (கைவ)

"சித்தையினாலும் பக்தியினாலும் தியானத்தினாலும் நீ அறிந்து" என்றற்றொடக்கத்த வாக்கியத்தினால், வித்தையானது சமை முதலிய சம்பத்தியை அபேக்ஷிப்பதாகக் கேட்கப்படுகின்றது.

கிரகஸ்தாச்சிரமிகளுக்குச் சமைமுதலிய சம்பத்தி எய்துமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) யஜ்ஞாதியோடியைந்தமையால் வெகுவியாபாரவியாகுலங்களையுடைய அவர்களுக்கு, அந்த உபரதிரூபமாயுள்ள சமதமாதிசம்பத்தி எய்தமாட்டாதெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. கிரகஸ்தன் விஹிதகன்மங்களில் வியாபரித்துக்கொண்டிருப்பவனாயினும், நிஷித்தகாமியாதிகன்மங்களில் வியாபாரரஹிதனாய்ச் சாந்திமுதலியவற்றையுடையனாயிருத்தல்வேண்டும்;

ஸாஹோ ஏஷஃ (பிரு. சூ. சா. உசு)

"சாந்தம் தாந்த" முதலியவற்றாலும்,

ஸ்ரூயதே சித்தேந ஹ்யேவாயமா ஏவைஹி (கைவ)

"சித்தா பக்தி தியானயோகத்தினால் அறிகுதி" என்றற்றொடக்கத்தவற்றாலும், சமைமுதலியன விதிக்கப்பட்டமையால், வித்தையை அடையும் பொருட்டு, அவை அங்கங்களாக அவசியம் கோடற்பாற்றுமாதலினாலாம். உள்ளுணர்ச்சிகளாகிய ராகத் துவேஷமுதலியவற்றை அடக்குதலே சமம்; விதிக்கப்படாத வியாபாரங்களிலிருந்து இந்திரியங்கள் அனைத்தையும் திருப்புவதே தமம்; நிஷித்தகாமிய கன்மவியாபாரத்திருந்து நீங்குதலே உபரதி; துவந்துவங்களைச் சகிப்பதே திதிக்ஷை; காமாதிதடைகளிலிருந்து நீங்கினவனுப்ப் பரத்தை நோக்குதலே சித்தத்தின் சமாதானம்; புருஷார்த்தமில்லாத சகல இதர சாஸ்திரங்களிலே பராமுகமாய்ப் பரவித்தியாமயமாகிய பரமான்மதந்திர உபநிடத கோஷ்டியிலே மிகுந்த ஆசைகொண்டிருக்கின்ற சத்துவ

கலியே சிரத்தை; சகல இதர தேவதா பூஜையிற் பற்றின்றி மூவித கரணங்களோடு அடையற்பாலதாய் விசிஷ்டமாயுள்ள அஷ்டாங்கங்களோடு இயைந்து சிவபெருமானுக்குத் தொண்டுசெய்தலாகிய வைதிகக் கிரியையே பக்தி; பரமானந்தாவேசமாகிய மகாமோக்ஷலட்சுமியைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்னும் (ஆசையின்) வேகமே முமுட்சுத்துவம்; வைராக்கியமுடையனாய், இம்மை மறுமை இன்பங்களிலே தொதமலனாய், நித்தியாநித்தியங்களை நிச்சயிக்கும் விவேகமுடையனாயுள்ள அவனுக்கே சமை தமை முதலியன அடைதல்வாயிலாக, இந்த மோக்ஷ இச்சை எய்துகின்றது. இந்த விவேகமுதல் மூமூக்ஷை இறுதியாயுள்ள பரதருமங்கள் வித்தையின்பொருட்டு எல்லா ஆச்சிரமிகளாலும் விசேஷமாக அநுஷ்டிக்கற்பாலனவாம். (உஎ)

(அ) சர்வாந்நாநுமத்தியதிகரணம்.

ஸவ ஶஹாந ஈதிஹ்ஹ ஶாணாயை கஹ்ஹ நாஸ (கூ. சு. உஅ)

(சசசு) பிராணனுக்கு மோசம் வருங்கால் எவ்வகை உணவுக்கும் அநுமதி உண்டு; அதற்குச் சுருதி காணப்படலான்.

நஹவா வஸ்ய விதி கிஞ்ந நஹ்யவதி (சாந். டு. உ.க)

"இதை அறிந்தவனுக்கு அன்னமாகாததொன்றுமில்லை" எனப் பிராணவித்தையிலே சுருதி கூறுகின்றது. இந்த வாக்கியம் பிராணவித்தையுடையானுக்கு எல்லா அன்னமும் (உண்ண) அநுமதி செய்யப்பட்டதாக அறியவருகின்றது. இது நியாயமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) வேறுவகையால் யாவர்க்கும் கிடைக்கற்பாலதாகிய போசனம் சுருதியில் விதிக்கப்படவேண்டியதின்மையின், அறியப்படாதனவாய்க் கிடந்த உணவுவகை அனைத்தையும் உண்ண அநுமதி செய்தலே ஈண்டு விதிக்கப்பட்டதாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. பிராணவித்தையாகிஷ்டனும் எக்காலத்தும் எல்லா அன்னத்தையும் உண்ணுதற்கு அனுமதி செய்யவில்லை; ஆனால் பிராணபாயத்திலாம். அதிகசத்தியுடைய உஷஸ்தி பிரமத்தை அறிந்தானுயினும், பிராணபாயகாலத்திலேதான் உச்சிஷ்டபோசனஞ் செய்ததாகச் சுருதி கூறுகின்றது.

ஈடூஹைதேஷு கூரூவ்ஷாஷ்சுர வஹ ஜாயயோஷவஸ்திஹ் வா குராயண உஷஸ்தஶ்சாக்ரே வ்ருத்தாணக உவாஸ| ஸ ஹொவாச்ச யாஷ்டீ வாஹஞ விஜிக்ஷே .தம ஹொவாச| நெதா zநு விதுஷே யஜ்ஞயெ ஜீ உவாஹிதா உதி | வாதிஷாம ஶெ நெவீதி ஹொவாச

தாநவெஷ வுரஷெள ஹஹா நாவாந தீது ஷ்ஷ்0 வெவெ வீகம0 வ்யாதி தி ஹொவாஅ நவ்விஷெஷெத zவு ஷ்ஷ்ஷா ஊ தி நவா கஜீவிஷவு தீரோ நவாஉ நி தி ஹொவாஅ சூரோ ஃ உஉவா நடி (சாந். சு. கo. சு)

"தன்மழைகளாற் குருதேசங்கள் அழியும்போது, உஷஸ்தி சாக்கிராயணர் என்பார் தம் சுன்னிகையாகிய மனைவியோடு இப்பியகிராமத்தில் யாசகராய் வசித்தார்; ஓர் பிரபு பயறுண்பதைக் கண்டு, அவரை இவர் யாசித்தார்; அதற்குப் பிரபு சேஷமாயிருப்பனவேயன்றி வேறு அதிகம் இல்லை என்றார்; உஷஸ்தி அவற்றை உண்ணக்கொடும் என்றார்; அவர் அந்தப் பயற்றை அவர்க்குக் கொடுத்துப் பானஞ் செய்தற்கும் சிறிது இருக்கின்றதென்றார்; பின்னர் அதற்கு உஷஸ்தி நான் அதைக் குடித்தால் மற்றொருவனுற் குடித்து எஞ்சியதை நான் குடித்தேனுகி அசுத்தனுவேன் என்றார்; அதற்குப் பிரபு அந்தப் பயறுகளும் சேஷித்தனவன்றே, அதனல் அவைகளும் அசுத்த மன்றே என்றார்; அதற்கு உஷஸ்தி (அங்ஙனம்) அன்று, நான் அவற்றை உண்ணவிடிற் சீவித்திருக்கமாட்டேன்; ஆனல் ஜலபானம் பண்ணுதல் இன்ப மாத்திரமேயாம்" என்று சுருதியிற் கூறப்படுகின்றது. ஆகலின், பிராணன் அபாயத்திருக்கும்போதுதான் பரமித்தையுடையானும் எவ்வகையாகிய உணவையும் உண்ணலாம் என்று அநுமதி உண்டு. (உஅ)

சுவாயாஷ (சூ. சு. உசு)

(சசஎ) பாதை இன்மையானும்.

சூஹாரஸுவெள வஷ்தாஜீஷ்வஸுவெள ஷ்வா வ்யாதிஃ வ்யாதிமெஹெ வவ-ஹ்ரயி நாo விவ்ரஷோக்ஷஃ (சாந். எ. உசு. உ)

"ஆகாரம் சுத்தமாயிருக்குங்காற் சத்துவசுத்தி உண்டாகின்றது; சத்துவ சுத்தியாகுங்கால் உறுதியாகிய ஞாபகம் எய்துகின்றது; ஞாபகம் உறுதியா குங்கால் எல்லாக் கட்டும் மோசனமாகின்றன" என்னுஞ் சுருதிவாயிலாக ஆஹாரசுத்திக்குப் பாதை (தடை)யாதுமின்மையானும், உயிர் சந்தேகத் துக் கிடமாயிருக்கும்போதுதான் எவ்வகை உணவுக்கும் அநுமதி (செயற் பாற்று). (உசு)

சுவி ச வ்யு-ஷெ (சூ. சு. சூo)

(சசஅ) ஸ்மிருதியினுங் கூறப்படுகின்றது.

வராணஸுயாவஹொ யொ zஹுதி யதவ்ஷதஃ।
விவ்ருதெ நவவாவெந வஷ்டி வதர்தினாoஹவா॥

"ஆன்மா அபாயத்திருக்கும்போது எவ்விடத்திருந்தேனும் அன்னத்தை ஒருவன் உண்ணுங்கால், அவன் தாமரையில் நீர்போலப் பாவத்தினுற்றொ டக்குண்ணன்" என ஸ்மிருதியிற் கூறப்படலான், சிவாபாயத்திலேதான்

என்வகை அன்னமும் (உண்ண) அதுமதி ஸ்மிருதியிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (கூ0)

ஸஹ்ஸாதெ ஈகாதிகாரெ (கூ. சு. கூக)

(சுசுகு) ஆகலின் இச்சித்தவாறு செய்தல் கூடாதெனச் சுருதியுண்மையானும்.

தஸ்ய ஹ்ராவஜுண ஸுராபா நவிவெகு।

"ஆகலின், பிராமணன் சுராபானஞ் செய்யப்படாது" என்பதினால் ஆசை ஒழிக்கவேண்டுமென்பதுபற்றிச் சுருதியும் இருக்கின்றது. ஆகலின், பிராண சம்சயம் எய்துங் காலத்திலேதான் வித்துவானும் எவ்வகை உணவையும் உண்ணலாம் என்னும் அதுமதி (போதரும்). அஃதொழிந்து நிஷித்தாசரணஞ் செய்தாற் சிவபெருமானது ஆஞ்ஞைக்குத் துரோகியாவான் என்பது கருத்து. (கூக)

(கூ) ஆச்சிரமகர்மாதிகரணம்.

விஹிதஸ்யாஸ்ரமகர்மணோபி (கூ. சு. கூஉ)

(சுநி0) விதிக்கப்பட்டமையானும் ஆச்சிரமதருமங்களும் (கவனிக்கற்பாலன).

யாவஜ்ஜீவ மக்நிஹொத்ரம் ஜுஹொதி।

"சீவபரியந்தம் அக்கினிகோத்திரத்தைச் செய்கின்றான்" என விதிக்கப்பட்டமையானும்,

யஜ்ஞ நாநெந (பிரு. சு. சு. உஉ)

"யஞ்ஞத்தினாலும் தானத்தினாலும்" எனச் சுருதியானது வித்தையைத் தேடுதற்கு (அவை) சாதனமென்று கூறுதலானும், ஞானஹீனனாகிய கிரகஸ்தனுக்கு ஆச்சிரம கன்ம யாகமுதலியன அநுஷ்டிக்கற்பாலன எனப் பெறப்படுகின்றது. (கூஉ)

ஸஹகாரிகெந ச (கூ. சு. கூகூ)

(சுநிக) உடந்தையாயிருத்தலானும்.

வித்தையுடையவன் விஷயத்தினும்,

விதுஷாஸஹவித்யாஸ (சசா. கக)

"வித்தையையும் அவித்தையையும் (அறிந்தவன்)" என்னுஞ் சுருதியானது அவ்வ வித்தைக்கு அங்கமாயிருப்பன என்று விதித்தலான், அவை அநுஷ்டிக்கற்பாலன எனப் பெறப்படுகின்றது. வித்தையில்லாதவனுக்கும் வித்தை

புடையவனும் யஞ்ஞமுதலியன வித்தியாசாதனமாகவும் வித்தியாங்க மாகவும் இரு முறையோ ஒரு முறையோ அநுஷ்டிக்கற்பாலன? என்பது சங்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) இரு விதியும் பலமாயுண்மையான், அவை இரு முறை அநுஷ்டிக்கற்பாலன எனின், (சுசு)

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது.

ஸுவர்யாzவி கி வஸவொஹயஸிமாகு (சூ. ச. சுச)

(சசூஉ) எப்பிரகாரத்தாலும் அவை ஒன்றும்; உபய லிங்கங்களுண்மையின்.

இருவேறு பிரகரணங்களிலே கூறும் இரு விதிகளால் அந்த யஞ்ஞ முதலியன இருவகை உருவங்களே அடைவனவாகவிருந்தாலும், அவை எவ் விடத்தும் (ஒன்றும்); அங்ஙனம் அறியப்படலான். இங்ஙனம் கருமசொரூ பம் ஒன்றுயிருத்தலாற் சம்யோக பிருதக்துவ நியாயத்தினல் விரோதமின்று; ஒரேதரத்திற் பிரயோகிக்கப்பட்டாலும் இரு விதியின் பலத்தினல் ஒரே கன்மமானது இருவேறு உருவங்கள் எய்துமாதலின். "யஞ்ஞயூபம் காதிர மரத்தினல் ஆகின்றது" எனவும், "வீரியகாமன் காதிரமரத்தினல் யஞ்ஞ யூபத்தைச் செய்க" எனவும் போந்த இருவசனபலத்தினல் நித்தியகாமிய கன்மங்களுள்ளே ஒரே யஞ்ஞயூபம் (பிரவேசித்தல் போல), வித்தையுடைய வன் விஷயத்தில் அங்கமாகவும், வித்தியாஹீனன் விஷயத்திற் சாதனமாக வும் யஞ்ஞகன்மங்கள் விதிக்கப்பட்டமையால், இந்த (இரண்டுக்குமாக) ஓர் கால் யஞ்ஞமுதலியன அநுஷ்டிக்கற்பாலன. (சுச)

கநஸிஹவஹ ஹுஸ்யதி (சூ. ச. சுசு)

(சசூங) இசைவாயிருத்தலையுஞ் சுருதி கூறுகின்றது.

யதே்ண வாவ வேநாதி (தைத். ஆரணி. க0. எகூ. க00)

"தருமத்தினலே பாவத்தைப் போக்குகின்றன்" என்னுஞ் சுருதியானது வித்தையின் உற்பத்தியைத் தடுக்கும் பாவத்தைப் போக்குதல் வாயிலாக, வித்தைக்கு இசைவாகிய கன்மாநுஷ்டான காரியத்தையும் கூறுகின்றது. ஆகலின், முன் சொல்லியது விரோதமின்று. (சுடு)

(க0) அந்தராதிகரணம்.

சுஜ்ஞாஸாவி கு தத்ஸ்வஷ்ஃ (சூ. ச. சுசு)

(சசூச) விலக்காயுள்ளோர்க்கும் அது காணப்படலான்.

ஆச்சிமிகளுக்கு ஞானம் வேண்டற்பாலதாகக் கூறப்பட்டது. ஈண்டு

ஆச்சிரமங்களிலே சேராதோர்க்கும் ஞானம் வேண்டியதா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) (பிரமசரியத்தை விடுத்துக் கிரகஸ்தாச்சிரமத்திலே பிரவேசியாத) ஸ்நாதகனும், தாரமிழந்தவர்களும் அநாச்சிரமிகள் ஆவர். இவர்களுக்குப் பிரமவித்தை எய்தாது; வித்தையைச் சம்பாதித்தற்குச் சாதனமாய்ப் போந்த ஆச்சிரம தருமங்கள் யாதுமின்றுமெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். இரைவகர்முதலாயினோரும் வித்தையைப் பெற்றுரெனச் சுருதியிற் காணப்படுதலான் ஞானம் அநாச்சிரமிகளுக்கு எய்துகின்றதன்றே. (சுசு)

வித்தைக்குச் சாதனமாகிய ஆச்சிரமதருமங்கள் இல்லை எனக் கூறப்பட்டதுபற்றிச் சூத்திரகர்ர் கூறுகின்றனர்.

சுவிஅ ஷயூ-ஶெத (சூ. சா. சுஎ)

(சூநுரை) ஸ்மிருதியினும் கூறப்படுகின்றது.

ஜவெயுஎநவ கூ ஸஅஹிஜெயு ஹ்ரூவுஎனா நாதுஸஅயஂ।
கூயி-ஶடிஹ்ரூ நவாகூயூ-ஶாஎநுஎதுராஹ்ரூவுண உயுஎத।
(மனுஸ்மிருதி. உ. கஎ)

"செபத்தினன்மாத்திரம் பிராமணன் சித்தியடையவேண்டும்; இதிற் சந்தேகமின்று; ஏனையவற்றைச் செய்யினும் செய்யலாம், விடினும் விடலாம்; தண்ணளியுடையவனே பிராமணன் எனப்படுவன்" என்னும் ஸ்மிருதியினல், அநாச்சிரமிகளும் செபமுதலியவற்றால் வித்தியாநுக்கிரகம் எய்துகின்றார் எனக் கூறப்படுகின்றது. (சுஎ)

விஸெஷாநுஹரூ (சூ. சா. சுஅ)

(சூநுசு) விசேஷகருமங்களாலும் அநுக்கிரகம் எய்துகின்றது.

கவஸா ஸ்ரவுஅயெ-ணஸ்ரூயா விஷ்யாஆதாநஸ்விஷ்ய।
(பிர. க. க0)

"தபசினும், பிரமசரியத்தினலும், சிரத்தையினலும், ஞானத்தினலும் (பர)மான்மாவை நாடி" என்னுஞ் சுருதியானது ஆச்சிரமங்களுக்கு நியதமாகிய தருமவிசேஷத்தினலும் ஞானனுக்கிரகம் எய்துவதாகக் கூறப்படுகின்றது. (சுஅ)

கதவ்ஸ்தாஜ்ஜ்யாயொலிஂஸ்ச (சூ. சா. சுகூ)

(சூநுஎ) ஆகலின் மற்றது உயர்ந்தது; இலிங்கவுண்மையாலும்.

ஆச்சிரமம் யாதும் இலாமையைவிட ஆச்சிரமமுடைமை சிரேட்டமாகும்; தருமம் மிகுதியாய் எய்துவதாகலின்.

கூநாஸ்ரீ நதிஷ்டதி நதைகூவிஜிஃ (தக்ஷஸ்மிருதி. க. கo)

"ஆச்சிரமங்கள் ஒன்றுக்கேனும் சேராமல் ஒர் தினமாயினும் இரு பிறப்பான் இருத்தல் கூடாது" என ஸ்மிருதியும் கூறுகின்றது. இங்ஙனம் ஆச்சிரம மில்லாமையினும் ஆச்சிரமமுடைமை சிரேட்டமே. அங்ஙனமாயினும், ஆபத்தாகிய விஷயங்களில் ஆச்சிரமமில்லாதோர்க்கும் செபமுதலிய சாதனத்தினால் ஞானம் எய்துகின்றதே. (கூக)

(கக) தத்பூதாதிகரணம்.

தஜ்ஜலாநிதி நாதஜ்ஜாவோ ஜெஜிதி நாஷி நியாதஜ்ஜலாவாஹாவெஜ்ஜிஃ (கூ. சூ. சo)

(சூத்) அவ்வாறுகிய புருடனுக்கு அவ்வாறுதலினிருந்து நீங்குதல் கூடாது; சைமினி அங்ஙனங் கொள்ளுதலான்; நிலையினின்று இறங்குதல் தடுக்கப்படுதலின்.

ஈண்டுத் துறவுபூண்டோர் பூருவாச்சிரமத்துக்கு மீடலாகிய இறக்கம் உளதா? இலதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

ஷாஷுயயுஃo ஸோவ்ய ஷுஹீ ஷவெஸ்ர்
ஷுஹோஷாவ நீ ஷுஹ்வா வ்யஜெஸ் (ஜாபாலம்)

"பிரமசரியத்தை முடித்துக் கிரகஸ்தாச்சிரமியாதல்வேண்டும்; கிரகத்தை விட்டு வானப்பிரஸ்தனாகித் துறவு செய்தல்வேண்டும்" என்னும் வாக்கியத்தினால் ஆச்சிரம ஏற்றம் எவ்வாறு சுவேச்சாதீனமோ, அவ்வாறே (ஆச்சிரமத்தினின்று) இறக்கமும் எய்தலாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். ஸ்ருஷ்டிகாதி ஆச்சிரமத்தை அடைந்தவனுக்கு அதினின்று இறங்குதல் கூடாது; அந்நிலையினின்று இறங்குதல் தடுக்கப்படுகின்றமையான்.

கூதுஷோதாந ரோஹாஸுகுஷெ zஸுலாதியநீ (சாந். உ. உகூ. க)

"ஆசாரியகுலத்திலே தன்னை மிகுதியும் ஒறுத்து" என்னும் சுருதியினால், அது நிச்சயமாய்த் தடைப்படுத்தப்படுகின்றது.

கஸுஜீயாததெகாந வுநரெயாஸ்

"அவன் காட்டுக்குப் போய் அங்கிருந்து மீண்டு வாராதிருப்பானாக" எனவும்,

ஸஜ்ஜ்ஹ்யாதீஜ வ ுநராவ துயெசு।

"அக்னிகளே விடுத்துப்போய் அவன் மீண்டு வாராதிருப்பானாக" என வும் சாஸ்திரங்கள் இறங்குதலைத் தடைப்படுத்துகின்றன. ஆச்சிரமத்தி னின்று ஏறுதற்கு விதி இருத்தல்போல, இறங்குதற்குச் சாஸ்திரங்களில்லை. அவ்வாறே இறக்கத்தைச் சுருதிகள் வெளிப்படையாய்த் தவிர்த்தலானும், இறக்கத்துக்கு உடன்படுஞ் சுருதியின்மையானும், (உயர்ந்த ஆச்சிரமத்தி னின்று இறங்குகின்ற அவர்களுக்கு) ஞானதிகாரமில்லை; சைமினிக்கும் இதுவே சம்மதம். (சஅ)

உயர்ந்த பதவியிலிருந்து இறங்கிறவனுக்குப் பிராயச்சித்தாதியினுல் வித்தியாதிகாரம் இல்லை என்று சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

நஆயிகாரிகஷி வதந்ந ோநா துயொஸு (கூ. சு. சக)

(சநிக) யோக்கியதையைக் கொடுக்கத்தக்க பிராயச்சித் தமும் இல்லை; ஸ்மிருதி கூறுமாறு வழுவுதல்பற்றி அது அவர்கட்கியையாமையின்.

மீமாஞ்சாதிகரணத்து (கூ. அ. உஉ-இல்) நெறி தவறிய பிரமசாரிக்குக் கர்த்தபபஷி (கூறப்பட்டாற் போல, யோக்கியதா) அதிகாரத்துக்கு இலக்ஷ ணமாகச் சொல்லப்பட்ட பிராயச்சித்தமானது (ஆச்சிரமத்தில்) உயர்ந்து வழுவினவனுக்கு எய்தாது;

ஸுஷ்ஹொ நெவழ்ஜ்ஷ ய்ஜ்ஹ்ஹ யஷ்ஹ ுவ்ரசுவதெ நஸ்ஹி।
வ்ராய்ஸ்ஜ்ஹ்தீ நவ ஸுயாஜ்ஹி யெந ஸ ுஜ்ஹ்ஹெஜ்ஹ்ஷ ஸுத்ஜ்ஹஹா॥

"நைஷ்டிகப் பிரமசரியத்துக்கு ஏறிய மனுஷன் அதினின்று தவறுவானு யின், அந்த ஆன்மாவைக் கொன்ற அவன் சுத்தி எய்துமாறுள்ள கழுவா யைக் காண்கிலேன்" என்று ஸ்மிருதியானது அவனுக்குத் தகுதியாக்கப் பிராயச்சித்தத்தை மறுத்தலான்; அவன் அந்தப் பிராயச்சித்தத்துக்கு யோக்கியனுகான். (சக)

உவவ ுவஷ்ஹிஜ்ஹெகெஹாவஜ்ஹ ுநவ துஜ்ஹ ுஸுஜ்ஹ (கூ. சு. சஉ)

(சஅ0) உபபாதகம் (என்ப) சிலர்; போசன (விஷய)த் திற்போலப் (பிராயச்சித்தம்) உண்டு (என்ப); இது கூறப்பட் டது.

உபபாதகமாயிருத்தலான், சிலர் பிராயச்சித்தத்தை அங்கீகரிக்கின் றூர்; மதுவை உண்டு பிராயச்சித்தங் கோடல் போல.

உ துஜ்ஹொஷாஜ்ஹெஜ்ஹ தஜ்ஹவிஜ்ஹொயி।

"பிரமசரிய விஷயத்திற் கூறப்பட்டது விரோதமில்லாவிடத்து உயர்ந்த ஆச்

சிமிகளுக்கு எய்துவதாம்" என்னும் வாக்கியத்தினைப் பிரமசாரிக்கு எது கூறப்பட்டதோ, அது விரோதமில்லாவிடத்து மற்ற ஆச்சிரமிகளுக்கும் பொருந்தும் என்பது பெறப்பட்டது. (சஉ)

வஹிஷ்ணுஹயாவி ஷ்ணு த ராஹாராஷ (கூ. சா. சகூ)

(சகூக) ஆயின் அவர் இரு பிரகாரத்தானும் புறத்தே நிற்கின்றார்; ஸ்மிருதியும் ஆசாரமுமுண்மையான்.

உபபாதகமாயிருந்தாலும் மகாபாதகமாயிருந்தாலும், இந்த (அதிக் சிமிகள் வைதிக) கன்ம அதிகாரமுதலியவற்றினின்று பஹிஷ்கரிக்கப்படுகின்றனர்;

ப்ராயஶ்சித்தஜ்ஞாநி யேந ஸுஷ்ருத்ய கூத்ஹா।

"ஆன்மாவைக் கொல்பவன் சுத்தியடைதற்குரிய பிராயச்சித்தத்தைக் காண்கிலேன்" என ஸ்மிருதியிற் கூறப்படுதலானும், ஷிஷ்டர் (சங்கத்தி) னின்று பஹிஷ்கரிக்கப்படுதலானுமாம். ஆகலின், ஆரூட பதிதற்கு (உயர்ந்த வழுவினர்க்கு) ஞானதிகாரம் எப்பிரகாரத்தானும் இல்லை. (சகூ)

(கஉ) சுவாம்மியதிகரணம்.

ஷ்வாதிநஃ ஷலஸ்ய தித்ருஷ்டத்ருஷ்டாப்யாம் (கூ. சா. சச)

(சகூஉ) யஜமானனுக்குப் பலம் கூறப்படலான், என்பர் ஆத்திரேயர்.

மூற் கூறப்பட்ட உற்கீதாதி உபாசனநிஷ்டானம் யஜமானனுக்கா? இன்றேல் இருத்விக்குக்களுக்கா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) உற்கீதமுதலிய உபாசனை யஜமானன்பொருட்டே அநுஷ்டிக்கற்பாற்று; அவனுக்கே அதிவீரியமாகிய பலத்தைக் கொடுப்பதாகக் கேட்கப்படலான். இருத்விக்குக்களால் (அநுஷ்டிக்கற்பாலது) என்பது ஆத்திரேயர் கொள்கை (எனின்), (சச)

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது.

சூத்ர-ஜ்யோதிஷ்டோமஷ்ஷ ஹி வர்ணீயதே।

(கூ. சா. சஞ்)

(சகூக) அவை இருத்விக்கின் கன்மம் என்பது ஔடுலோமி (கொள்கை); அவர்க்குத் தக்ஷிணை கொடுக்கப்படுகின்றதன்றே.

வாவப விஷ்ணு ஷ்டாதா ஷ்ரூயதே (சாந். க. ள. அ)

"இதனை அறிந்த உற்காதா கூறுவாராக" என்னும் சுருதிவாக்கியசேஷத்தான், உற்காதாவே உபாசிக்கவேண்டும் என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இருத்துவிக்குக்கே அவ்வநுஷ்டானம் உரியதென்பது ஔடுலோமிமதம்.

(ஆக்ஷேபம்) ஒருவன் ஒன்றைச் செய்ய, அதன் பலம் மற்றொருவனுக்குச் சேறல் எங்ஙனமெனின்,

(உத்தரம்) (முக்கிய) கருமத்துக்குப் போல மற்றை அங்க கருமங்கள் அனேத்தையுஞ் செய்யும்பொருட்டு யஜமானனாலே இருத்துவிக்குக்கள் (தக்ஷிணை) கொடுக்கப்படுதலான், சாங்ககருமாநுஷ்டானத்தின் பொருட்டே இருத்துவிக்குக்கள் எஜமானனால் (தக்ஷிணை) இறுக்கப்படுகின்றார்கள். ஆதலின் இருத்துவிக்கினாலே செய்யப்பட்டது யஜமானனாலே செய்யப்பட்டதே. ஆகலின், யாககர்த்தாவுக்கே பலமுஞ்சேருமென்பதில் விரோதமில்லை. (சசு)

(கஙு) சககாரியந்தரவித்தியதிகரணம்.

ஸஹகார்யுத்தரவிதௌ விகேஷண தூதீயஹவிதோ விஹ்யாதிவத்

(கூ. சூ. சசு)

(சசுச) வித்தையுடையானுக்கு யஞ்ஞவிதிமுதலியபோல, மூன்றுவதாகிய (மௌனம்) மற்றோர் சககாரியாக விதிக்கப்படுகின்றது; பிரசித்தமாதலின்.

தஸ்மாத் ப்ராஹ்மணஃ பாண்டித்யாந்நிர்வித்யாத² பால்யேந திஷ்டாஸேத் பாண்டித்யம் பால்யம் சாந்தரம் ஏதாப்யாம் (பிரு. நி. கி. க)

"ஆகலின் பிராமணன் பாண்டித்தியம் எய்திய பின்னர்ப் பால்லியமாயிருக்க நாடுவானாக; பாண்டித்தியத்தையும் பால்யத்தையும் விடுத்த பிற்பாடு முனியாய் இருப்பானாக" என்று கோளப்பிராம்மணத்திலே கூறப்படுகின்றது. அநேக உபநிடதங்களின் தாற்பரிய நிர்ணய ரூபமாகிய பாண்டித்திய முழுமையும் அடைந்து (பிராமணன் ஒருவன்) பால்லியமாய் (இருக்கவேண்டும்; அஃதாவது) இராகத்துவேஷமுதலிய அனேத்தையும் விடுத்துப் பால்லியத்தை ஒத்த மற்றோர் நிலையிலே நிற்கவேண்டும் (என்பதே); பாண்டித்தியம் பால்லியம் என்பனவற்றை முழுதும் நாடிக்கொண்டு பின்னர் முனியாதல் வேண்டும்.

சண்டப் பாண்டித்தியமும் பால்லியமும் விதிக்கப்பட்டாற்போல, முனியின் நிலையும் (மௌனமும்) விதிக்கப்பட்டதா? அன்றி? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) முனி என்றவிடத்து "ஆகுக" (ஹவெது) என்னும் விதிப்பிரயோகமின்மையான், அது விதிக்கப்படவில்லை எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. வித்தையுடையானுக்கு யஞ்ஞாதிகள் போலப் பாண்டித்தியம் பால்லியம் என்பவற்றுக்கு மூன்றுவதாகிய மற்றோர் சககாரியமாய் மௌனம் விதிக்கப்படுகின்றதே; மிருதியும் தியானஞ் செய்பவனுக்கே முனி என்னும் சப்தம் பிரசித்தமாதலின். வித்தையைப் பெறும்பொருட்டு உபாசியவிஷயமாயுள்ளதை இடைவிடாது அப்பியாசஞ் செய்வதாயுள்ள இத்தப் பிரகிருஷ்டமாகிய தியானத்தில் "அவன் நிற்க" (திஷ்டாஹெசு) என்னும் சப்தத்தை வருவித்துக்கொள்வதினால் விதிக்கப்படுகின்றது. ஆகலின், வித்தையுடையானுக்கு மௌனவிதி நேர்ந்திருக்கின்றது. (சசு)

(கச) கிருத்சிநபாவாதியதிகரணம்.

கூசு வூஸாவாத்ஹூஹ்ஹிணாவ்வஸஹாராஃ (கூ. சு. சள)

(கூசுரு) ஆயின் எல்லோரினும் (வித்தை) உண்மையின், (சுருகி) கிரகஸ்தனேடு முடிக்கின்றது.

ஈண்டு வித்தை எல்லா ஆச்சிரமிகளுக்கும் சாதாரணமாயுள்ளதா? இன்றேற் சிலர்க்குமாத்திரம் உளதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) பிரமசாரிகள் வேதாப்பியாசம் செய்கின்ற ஆசாரியர் வசப்பட்டவராதலினும், கிரகஸ்தன் குடும்பத்தைத் தாங்குதலிலே முயற்சித்திருத்தலாலும், வானப்பிரஸ்தன் துறவிலே முயற்சித்திருத்தலாலும், அவர்களுக்கு ஞானமுந் தியானமும் எய்தமாட்டா.

வெஹாஜவிஜ்ஞாநவ்ரிஹ்ரீதாஷ்டா வ்ரஹ்மயாவயோஹ்ரஹ்மயஜ்ஞவ்ரதாஃ (கைவ)

"வேதாந்த ஞானத்தினாலே நன்கு நிச்சயிக்கப்பட்டவர்களாய், சந்நியாச யோகத்தினாலே சுத்த சத்துவமனமுடையவர்களாயுள்ள யதிகள்" என்னும் சுருதியினால் வேதாந்தார்த்த ஞானமுடையவர்களுக்குச் சந்நியாச யோகம் கேட்கப்படலானும்,

சதுராஶ்ரமாஃ (கைவ)

"அத்தியாசிரமத்தினின்று" என்பதினாற் தியானவிதி பெறப்படல்லானும், துரியாச்சிரமிகளுக்கே ஞானமும் தியானமுமாம், மற்றவர்களுக்கில்லையாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) வித்தை எல்லோர்க்கும் உரித்தே;

கூடாவை ஸாவெள டெஸ்ரவ்ரூயாய ஶ்ரேயாநஃ।
வவவெவவத்யநாவஹாயாஷாவ்ரஹ்மலோகமம்ருதத்வமேதி।
நச வாநாவத்தி (சாந். அ. கநி. க)

"ஆடும்பஸ்தனைப், பரிசுத்தமாகிய ஸ்தானத்திருந்து வேதாத்தியயனஞ் செய்துகொண்டு" என்று தொடங்கி, "இங்ஙனம் ஆயுசுபரியந்தம் ஒழுகுகின்றவன் பிரமலோகத்தை அடைந்து மீளத்திரும்புவானல்லன்" எனச் சாந்தோக்கியத்திற் கூறப்பட்டமைபற்றி, எல்லா ஆச்சிரமிகளிடத்திலும் வித்தை உளதாகக் காணப்படலான். இங்கே கிரகஸ்தாச்சிரமத்தோடு சுருதி இங்ஙனம் உபசங்காரித்தல் எல்லா ஆச்சிரமிகளுக்கும் அது உண்டெனக் காட்டும் பொருட்டன்றே; இங்ஙனம் அத்தியாசிரமவசனமும் எல்லா ஆச்சிரமிகளுக்கும் அது உண்டெனக்காட்டும்பொருட்டேயாம். ஆகலின், எல்லா ஆச்சிரமிகளுக்கும் வித்தை உண்டே. சந்நியாசம் என்னும் பதம் பலங்களையெல்லாம் விடுத்தலின் மேற்று. யதித்தன்மை என்பது ஜிதேந்திரியத்தின் மேற்று. ஈதெல்லாம் எல்லா ஆச்சிரமிகளுக்கும் நேர்கின்றனவே. (சஎ)

(கநி) பாசுபதவிரதாதிகரணம்.

ஸைதவ ஹிதரெஷா வேர்ஷவதொஷாஷ (கூ. சா. சஅ)

(சசுசு) மௌனம் போல மற்றவர்களுக்குங் கூறப்படலான்.

கர்ஷா ஹிக்ஷா ஹொதர்ஜாலவஸ்ய ஈஷுழி, வைஜ்யா வஜ்ஜீர் ஷ்யாவவிக்ஷாதர் ரர்ஷெர், ரர்ஷர் வஸகஷ ஸாஹர்ஷி, ரர்ஷ்ரோபஸ்ஷாதர் வெவர்ராணஸீஷுஈஜர் கவஷா நியஷ்ஷத | வ்ரதமேதத்தாஸர் வதிழ (அதர்வசிரசு)

"ஆசையை அறுத்து, ஏதுஜாலங்களின்மூலத்தைப் புத்தியினற் சிந்தித்து உருத்திரரிடத்தே மனசை நிறுத்துக; உருத்திரரிலே ஏகத்துவம் கூறுப; அன்னமும் பலமுமாகி, நித்தியரும் பழையோருமாகிய உருத்திரரைத் தபசினலே (ஞானத்தினலே) நீவிர் ஒருக்கிப் பற்றுக, இது பாசுபதவிரதம்" எனப் பாசுபதவிரதம் அதர்வசிரசிற் கூறப்படுகின்றது. புராணங்களினும் பிரசித்தம்.

இந்தப் பாசுபதநிஷ்டர்க்கு ஞானப்பேறும் முத்தியும் எய்துமா? எய்தார்வா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) இந்தப் பாசுபதவிரதம் ஆச்சிரமங்களுக்குள் அடங்காமையானும், காலவரையறையுடைமையானும், கிருஷ்ணர் முதலாயினோராற் புத்திரப்பேற்றின் பொருட்டு அநுஷ்டிக்கப்பட்டிருத்தலானும், அவாந்தரபலப்பேறெழிந்து அவர்களுக்கு மோக்ஷசித்தியில்லையாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். இந்த விரதத்தை மரணபரியந்தம் அநுஷ்டிப்பவர்களுக்கு முத்தியே பேறு; ஞானப்பேறும் பரப்பிரமமாகிய சிவபெரு

மானத் தியானஞ்செய்தலேயாம்; முனியின் நிலைமைபோலப் பிரணவோபேத மும் சமம் தமமுதலிய மற்றைப் பரதருமங்களும் பாசுபதம் எனப்படும் விர தத்திலும் உபதேசிக்கப்பட்டிருத்தலினாலும்,

ரூஉ வாகஷுரோஹ்ம்। ரூஉ ஸாஸ்வதம் வைவஸ்வாணவிஷ ஷ்ஜ்ம் தவவாகிய ஹத। வ்ரதமேதத் வாஸ்வதம்। கஹிரிதுரிநா ஹஸ்ஹ்ரஷீகா விஷ்ஜ்யாஹரிநி ஸம்ஸ்ப்ருஷ்தஷ்ஷ்ட்ர வ்ரதமேதத்தா ஸ்வதம் வஸ்வாஸ விமோக்ஷாய (அதர்வசிரசு)

"உருத்திரரில் ஏகத்துவம் கூறுப; அன்னமும் பலமுமாக நித்தியரும் புரா ணருமாகிய உருத்திரரைத் தபசினால் ஒருக்கிப் பற்றுக;' 'அக்கினி என்பது பசுமம்' என்றற்றொடக்கத்த மந்திரத்தினாலே விபூதியை எடுத்து, அங்கங் களிலே தொட்டு, அவற்றைப் பூசிவிடுக; ஆகலின், இந்தப் பாசுபதவிரதம் பாசத்தினின்று பசுவை மீட்கும் பொருட்டுள்ளது" என அப்பாசுபத நிஷ் டர்க்கும் சிவத்தியானத்தினாற் பாசத்தை அறுத்தலாகிய மோக்ஷபலத்தின் சம்பந்தம் பெறப்படுகின்றமையானுமாம். ஆகலின், ஆயுசுபரியந்தம் (வை திக)பாசுபதவிரதத்தைஅநுஷ்டிப்பவர்க்கு முத்திதான் பலம்.

ஆச்சிரமங்களுள்ளே அது அடங்கவில்லை என்பதுபற்றிச் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர். (சஅ)

கூநாவிஷ்ட்வாஸ்ரமயோக (கூ. சு. சகூ)

(சகூஎ) தன்னைக் காட்டாமல்; சம்பந்தமுண்மையின்.

மற்றோர் ஆச்சிரமமாகத் தன்னைக் காட்டாது அவ்வியக்தமாயிருந்தா னும், பாசுபதாச்சிரமமானது ஞானசாதனத்துக்குரிய பிரமசரியமுதலிய யதி தர்மங்களை அடக்கி, அத்தியாசிரமம் எனப் பெயர் படைத்து, பரசிவனை அடைதற்குக் காரணமாய், சுவதந்திரமாய் (வாய்ந்தது) இந்த ஆச்சிரமமே தம்.

யாவஜ்ஜீவாதம் வாஹராஸ்ரயோவிவா (வாயு. பூர். உகூ: அ)

"சரீராந்தம் வரையுமேனும், பன்னிருவருஷமேனும் அநுஷ்டிக்க" என் னும் சுலோகத்திற் கூறப்பட்டவாறு, பாசுபதவிரதமானது சிவபரியந்தமே னும், சொற்பகாலத்துக்கேனும் அநுஷ்டிக்கப்படுவதென இருவகைப்படும். இந்த இரண்டிலே சிவபரியந்தம் அநுஷ்டிக்கப்படுவது *அத்தியாசிரமம்

---

*உபக்கிரமணிகை (கூசக—கூசக-ஆம்) இலக்கம் வரையும் உபப்பிருங்கணப் பிரமாணசித்தமாய்க் காட்டப்பட்டவாறு இச்சைவபாஷ்யகாரரும் அத்தியாசிரமம் என்றதற்குப் பாசுபதவிரதம் என்று பொருட்படுத்தினராக, சங்கராசாரியர் (சவே. கூ.உக-இற்) கண்ட அந்த அத்தியாசிரம சப்தத்தற்குப் பரமகம்சசன்னியாசியென்று உபப்பிருங்கணங்களுக்கெல்லாம் மூடணுறப் பொருள்செய்து தவறுண்டனர். அர்

னைப்பட்டு மோகூத்துக்கு வாயிலாகும்; மற்றது போகஹேதுவாயுள்ளது. இங்ஙனம் போகமோகூஹேதுவாய் இருதிறப்படும் அந்த விரதமானது சிவப்பிரசாதத்தைப் பாலிப்பதெனச் சுருதி விதிக்கின்றது. சுருதிவாக்கியம் அப்பிராமாண்ணியமாகாதிருக்கப் பொருள்செய்யற்பாற்று. (சஉ)

(கசு) ஐகிகாதிகரணம்.

வைஹிக ஈ வ்யூஹ்வ்ய திவ்யை கஜூரா நாஸ (சூ. சா. நிo)

(சசுஅ) இந்தப் பிறப்பிற் பிரதிபந்தமில்லாதொழியிற் (பயன் சித்தியாகின்றது); அங்ஙனஞ் சுருதி காட்டுதலான்.

மேலே கூறப்பட்ட உபாசனநிஷ்டர்களுக்கு மோகூபலம் இச்சென னத்திலா? இன்றேல் மறுசென்னனத்திலா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபகூஷம்) அது ஆராயப்படுகின்றது. இந்தச் சென்மத்திலே முக்தி எய்துவதென்று விசுவசித்துப் புருஷன் உபாசனையிற் பிரவர்த்திக்கின்று னன்றி, சென்மாந்தரத்தையுற்றன்று. பயனைக் குறித்து எவன் தாமசத்தை விரும்புவன்? ஆகலின், பயனுளதாயின் அது இச்சென்னனத்தில் முக்திபலம் எய்தும், இன்றேல் ஒர்காலும் எய்தாதெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். பிரபலமாகிய மற்றோர் கருமப் பிரதிபந்தம் இல்லாதபோது, பரத்தின் உபாசனபலம் இந்தச் சென்மத்தில் எய்தும்; பிரதிபந்தமுளதாயின் அடுத்த சென்மத்தில் எய்தும்; உலகத்தில் நன்மையா னது தனக்குச் சாதனமாயிருக்கும் புண்ணியஞ் செய்த பின்னர்த்தான் எய்த வேண்டும் என்பது நியமமன்று. பின் பிரதிபந்தங்கள் உள்ளபோது அது மற்றோர் சென்மத்தில் எய்துகின்றது. அதுபோலாம்; சென்மாந்தரத்திலே செய்யப்பட்ட சிரவணாதி பலத்தினாலே வாமதேவர் முதலியோரும் அப்பிரம விதியா பலத்தை அடுத்த சென்மத்திலே எய்தினர் என்று சுருதியிற் காணப்படலான். ஆகலின், இப்பிறப்பிலே வீடுபேறு எய்தவேண்டும் என் பது நியமமன்று. (நிo)

(கள) முக்திபலாதியமாதிகரணம்.

வஸவ ஈ ஹ்யாங்கி ஸுஷுவுஸ்ராவ்ய தெஷுஷுவுஸ்ராவ்ய தெஷீ (சூ. சா. நிக)

(சசுஉ) இங்ஙனம் முக்திப்பயனிற் பேதமின்று; அதின்

தியாச்சிரமம் என்பது துரியாச்சிரமத்தின் மேற்று; அந்தியாசிரமம் என்பது (வைதிக) பாசுபதவிரதத்தின் மேற்று.

நிலைமை நிச்சயிக்கப்படுகின்றமையின், அதின் நிலைமை நிச்சயிக்கப்படுகின்றமையின்.

கேவலம் கன்மங்களினல் எய்தும் பலப்பேறுகள் போல முக்திப்பயனும் பிரபலகர்மாந்தரப் பிரதிபந்தமில்லாவிடத்து எய்துமென்று நிரூபிக்கப்பட்டது.

அந்த நியாயத்தினலே (யஞ்ஞ) கன்மபலங்களிலே (பேதமுளதாதல்) போல, ஞானபலனுக எய்தும் முக்தியினும் பேதமுளதா? இலதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) கன்மபலம் போல முக்திபலமும் பேதமாம்.

ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்காமோ யஜேத।

"சுவர்க்ககாமன் ஜ்யோதிஷ்டோமத்தினல் வேட்க"

வாஜபேயேந ஸ்வராஜ்யகாமோ யஜேத।

"சுவராச்சியகாமன் வாஜபேயத்தினல் வேட்க" என்றற்றொடக்கத்தவற்றுற் கன்மபலம் பலவாகக் காணப்படுதல்போல, உபாசனஞானபலத்திக்குமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. கன்மபலன்களைப் போல ஞானே பாசனபலம் பேதமடையும் நியமம் இல்லை; பிரமசொரூபத்தையடைதலே பலமாயிருத்தலின். வித்தையுடையார் அனைவர்க்கும் பிரமசொரூபமடைதல் ஒன்றேயாதலின் ஈண்டுப் பேதம் எய்தாது. உபாசனையின் வேறுபாட்டினல் முக்திசொரூபமாகிய அந்தப் பலம் வேறுபாடுடையதெனக் கூறுதல் அடாது; உபாசனகருமங்களுக்கு முக்தி பலத்தையொழித்து வேறுபலமின்மையானும், பிரமம் ஒன்றுமிருத்தலின் அந்தப் பிரமரூப முக்திபலமும் ஒன்றுமிருத்தலானுமாம். ஆகலின், மோக்ஷபலத்திற் பேதமில்லை. (நிக)

நான்காம் அத்தியாயத்து

முதலாம் பாதம்.

(க) ஆவிருத்தியதிகரணம்.

ஸுவ்ருத்தி ரஸக்ருதுபதேசாத் (சூ. க. க)

(சூத்) அடிக்கடி ஆவிருத்தி (கருதப்படுகின்றது); உபதேசத்தினால்.

மூன்றும் அத்தியாயத்திலே உபாசகன், உபாசியம், உபாசனோபதேசம், ஆச்சிரமதருமமுதலியன விசாரிக்கப்பட்டன.

ஈண்டுப் பின்னரும் நான்காம் அத்தியாயத்து முதலாம் பாதத்திலே உபாசனப்பிரகாரமும்,

இரண்டாம் பாதத்திலே சிலோபாசகனுடைய உற்கிராந்திதசையும்,

மூன்றும் பாதத்திலே அர்ச்சிராதிகதியும்,

நான்காம் பாதத்திலே பிரமத்தைஅடைந்தவனுடைய நிலைமையும் நிரூபிக்கப்படுகின்றன.

ஈண்டு முதலதிகரணத்தில்

ஆத்மேத்யுபாஸீத (தைத். உ. க)

ஆத்மாநமேவ லோகமுபாஸீத (சுவே. ச. கச)

"பிரமத்தை அறிந்தவன் பரமானந்தத்தை அடைகின்றான்;" "சிவபெருமானை அறிந்து அத்தியந்தசாந்தியடைகின்றான்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே மோக்ஷசாதனமாக விதிக்கப்பட்ட (வேதனத்தை) அறியுந்தொழிலை ஒருமுறை அநுஷ்டிக்க வேண்டுமா? இன்றேல் அடிக்கடி அநுஷ்டிக்க வேண்டுமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஓர்கால் அநுஷ்டிக்கற்பாற்று; "ஒருமுறை செய்தாற் சாஸ்திரார்த்தம் நிறைவேறிற்று" என்னும் நியாயத்தினற் பிரயாஜாதி போல,'ஒருமுறை அநுஷ்டித்தாலும் வேதனம் ஞானம் என்னும் மொழிகளின் அர்த்தம் சித்தியாய்விட்டது எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும்.

ஆத்மேத்யுபாஸீத (தைத். உ. க)

"பிரமத்தை அறிபவன் பரமானந்தத்தை அடைகின்றான்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளில்மோக்ஷசாதனமாய் விதிக்கப்பட்ட (வேதனம்) ஓர்கால் ஆவர்த்திக்கத்தக்கது;

மிதாஷ்யமிவுகு்வாவீ்க (சாந். க . கஅ. க)

"மனசைப் பிரமமாக ஒருவன் உபாசிக்க"

ஊதிஅகவதிஅ திகதுல்ம யாஸா ஒ்வுவஅ-ல்வெந யவஸவ0 வெஷ (க. கஅ. க.)

யதுவெஷ வஸ்மியெத ந்ஷநூ் (சாந். ச. க. ச)

"இதனை (வேதத்தை) அறிகின்றவன் கிர்த்தியினையும் யசசினையும் பிரமவர்ச்சசினையும், பிரகாசித்துத் தபிக்கின்றன், தான் அறிகிறதை அறிகிறவன் என்னல் இங்ஙனம் கூறப்படுகின்றன்"

கநஷ வஸதா உழுவொ மிவுதா ஸாயியா மிவுகாஷவாவெஷ்ல
(சாந். ச. உ. உ)

"பகவானே, நீவிர் உபாசிக்கும் தெய்வதத்தைச் சொல்லும்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளின் உபக்கிரமோபசங்காரங்களிலே, அறிதல் உபாசித்தல் என்னும் இரு மொழிகளும் மாறிமாறி எய்தலானும், மோக்ஷத்தின் சாதனமாகிய வேதனம் உபாசனரூபமாக இருக்கின்றமையானும், உபாசனசப்தமும் இடையிடின்றிச் செல்லும் சிந்தனையின்பேற்றுமாதலினுமாம். பிரமாஜாதிபோல என்றமை:— இதன் பயன் அதிர்ஷ்டமாதலின், இது ஒரு முறை அநுஷ்டித்தால் அமையும்: அறிதற்பொழிற் பயன் சாக்ஷாத்கார திருஷ்டமாதலினால் அதன் பலோதயம் வரையும் ஆவிருத்தி செய்யவேண்டும், நெற்குத்தல் முதலிய போல. (க)

ஷிமஷாஷ (சு. க. உ)

(சூத்ர) குறிகளானும்.

கெஷ்தரமிவுஷாஜாநாஸ்ஷ்ஷ்ஷ் வாஸோ ஷதா| ஷதாவாகக யாகெதாவாய-கெதாவாவ ஷ-வாவாஷமிகெஷ்| வரவிஷாஷஜ நிவாஷதப வாவஷ ஷாநாநப வஸிஷவுவிவஸ|

ஸுஷாதிகாமெஷாஷாநாந-தீவிஷ்ஷ|
ஸாகாஷ வஷவாஜ்முஷாவ விஷாக்ஷவாஸாஷவாஸ்|

"சிவ ஞானத்தினால் ஆன்மாவுக்கு எய்தும் தூய்மை பரமாக மதிக்கப்படுகின்றது; மகாபாதகஞ் செய்தானுயினும், உபபாதகஞ் செய்தானுயினும் இவில் ஒர்சாமம் பிரமத்தியானஞ்செய்வானாக;" "ஆன்மாவுக்கு விதிக்கப்பட்ட யோகத்தை ஒருவன் பயில்க;" "பொன்வண்ணரும் சொப்பனத்தில் அடையற்பாலருமாகிய பரமபுருஷரை அறிக" என்னும் (ஸ்மிருதி) வாக்கியங்கள் அவ்விஷயத்திற் குறிகளாயுள்ளன. ஆகலின், பிரம வேதனம் ஆவிருத்தி செய்யற்பாற்று. (உ)

(உ) ஆத்துமாதிகரணம்.

ஆத்மேதி தூபகச்சந்தி ஸ்வாத்மயனீத (சு. க. ங)

(நிலை) ஆன்மாவாகவே அவரை அடைகின்றார்கள்; பற்றுதலுஞ் செய்கின்றார்கள்.

மேலே அதிகரணத்திலே பிரமோபாசனை ஆவிருத்தி செய்யப்படல் வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. பிரமத்தைத் தனக்கு ஆன்மாவாய்க் கொண்ட ஆன்மா தன்னைப் பிரமத்தோடு ஒன்றாகவா? இன்றேல் அதற்கு வேறாகவா? கொள்ளல்வேண்டும் என்னும் விசாரம் உண்டாகின்றது. (முதலாவது)

விஷயவிசேஷ ப்ரவிருத்யுபலப்தேஶ் (சாந்தோ. ஆரணி. கம. கஉ. உஅ)

"விசுவாதிகர் மகர்ஷியாகிய உருத்திரர்" என்னுஞ் சுருதியினாலும், (உ. க. உஉ-ஆம்) சூத்திரத்தினாலும் பிரத்தியகான்மா எனப்படும் ஆன்மாவினின்று பதியாகிய பரப்பிரமம் வேறென்று நிரூபிக்கப்பட்டமையானும், (இரண்டாவது) சர்வஜ்ஞதையுடைய பிரமமாக ஆன்மா ஓர்போதும் ஆகாதலினாலும், ஆன்மாபிரமத்தைத் தனக்கு வேறாகக் கொண்டுதான் உபாசிக்கவேண்டுமென்று கொள்ளின்,

(சித்தாந்தம்) சிவன் எனப் பெயர்கொண்ட பரப்பிரமம் ஆன்மாவுக்கு மேலாய விடத்தும், உபாசகன் "நான் பிரமமாகின்றேன்" என்று அவரைத் தியானித்தல்வேண்டும். பூருவோபாசகர்களும்

ஶிவோ வாஹமஸ்மீதி ஜுஹுயாதேவமேவ ஹி | ஸுஹம மேவேதிவி

"பகவானாகிய தேவனே! நீயிதோ நான், நானே நீயிர்" என்று ஆன்மாவாகத் தியானித்தார்கள். உபாசகனுக்கு உபாசியர் வேறாயவழியும், பரப்பிரமம் தனது சுரூபத்தை அவர்க்குக் கொடுத்து அநுக்கிரகிக்கின்றது. "அது நீயாகின்றனை" என்றற்றொடக்கத்தவற்றால் அவர்களும் தமது சிஷ்யர்களுக்குப் (பிரமத்தைத்) தமது ஆன்மாவாகவே அறியுமாறு உபதேசிக்கின்றார். நிரதிசயசுகக்கான்மகமாகிய நிகிலபாசபந்தச்சேதமும், எல்லாற்றாலும் பரமானந்தமய நிஷ்களங்கமாகிய சிவத்துவம் அடைதலுமே முக்தியாகும். ஆன்மாவுக்குப் பசுத்துவநிவிர்த்தியின்றிச் சிவத்துவப் பிராப்தி இல்லை. பசுத்துவநிவிர்த்தியும் அந்தச் சிவத்துவபாவனையின்றி இல்லை. ஆகலின், நிரந்தரம் சிவோகம் எனக் கொள்ளும் பாவனைப் பிரவாகத்தினாலே பாசம் இளக, அதனால் பசுத்தன்மை நீங்கிய உபாசகன் சிவனேயாகின்றான். சமஸ்த தோஷகளங்கம் நீங்கிய நிரதிசயமங்களாஸ்பதமன்றோ சிவத்துவம். பரப்பிரமமும் அவ்வியல்பினதே. அவ்வப் பாவனையினாலே உபாசகனும் அவ்வாறேயாகின்றான். அதனாற்றான்,

ஶிவ வநகோ ஜெய ஸ்ரீவாகார ஸ்வ-ஶிநு தூஸிதரூ (அதர்வசிகை)

"பிற எல்லாம் விடுத்து இன்பஞ் செய்பவராகிய சிவன் ஒருவரே தியானிக்கற்பாலர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளினுலே முழுட்சுவுக்குச் சிவபெருமானையொழிந்து பிறவெல்லாம் தியானயோக்கியமன்றென நிஷேதிக்கப்படுகின்றன. பிராம்மணதி தேகாபிமான முதலியவாய பசுவினியல்பு நீங்கி, நிரதிசயசொரூபானந்த சாட்சியாகிய சுவப்பிரகாச சிவரூபபராஹம்பாவத்தை அடைவதே முத்தி என்பது சமஸ்த சுருதிதாற்பரியமாதலின், பிரமபாவனை பாசனை உபாசகனுக்கு முத்திகரமாகின்றது. இல்லையேற் சம்சாரநிவிர்த்தி எங்ஙனமாம்!! (கூ)

(க) பிரதீகாதிகரணம்.

சூத்திரகாரர் பின்னர் விசேஷங் கூறுவாராயினர்.

நவ்ரதீகெ ந ஹி ஸஂ (சு. க. சு)

(சூஎக) குறியில் (ஆன்மாவாகத் தியானம்) இல்லை, உண்மையாய் (அங்கே வழிபடற்பாலர்) அவர் அல்லர்.

ஔநா ஹ்ரஷ்ஹதூ ஹாஸீத (சாந். கூ. கஅ. க)

"பிரமமாக மனசைத் (தியானிக்க)" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே மனமுதலியவற்றிற் பிரமத்தை உபாசிதீதல் காணப்படுகின்றது. அவற்றினும் பிரமம் ஆன்மாவாகத் தியானிக்கற்பாலதா? இன்றேல் வேறுய்த் தியானிக்கற்பாலதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

ஔநாஹ்ரஷ்ஹதூ ஹாஸீத (சாந். கூ. கஅ. க)
சூதிதூ ஹ்ரஷ்ஹதூ ஹாஸீத

"மனசைப் பிரமமாகத் தியானிக்க; சூரியனைப் பிரமமாகத் தியானிக்க" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளினுற் பெறப்பட்ட பிரதீகோபாசனைகளிலே பிரமதிருஷ்டியினுற் சம்ஸ்காரஞ் செய்யப்பட்ட மனமுதலியன உபாசிக்கற்பாலன எனப் பெறப்படுகின்றது. ஆகலின், பிரதீகமானது உபாசகனுலே பிரமமாகப் பாவிக்கப்படுங்கால் அதனை ஆன்மாவாக உபாசித்தலில் யாது விரோதம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. பிரதீகங்கள் ஆன்மாவாகப் பாவிக்கப்படமாட்டா. பரப்பிரமம் உபாசிக்கப்படுவது அவைகளில் அன்று; ஆனுற் பிரமதிருஷ்டியினுலே மனமுதலிய உபாசிக்கற்பாலன. அங்கே மனிதர்களால் விசேடிக்கப்பட்ட பிரமமே உபாசிக்கற்பாலதாகக் கொண்டாலும், மனமுதலியவற்றுக்கும் பிரமகுணம் இல்லாமையால் விகாரமுறுதலின், இந்த விசேஷத்தையுடைய பிரமம் ஆன்மாவாகப் பாவிக்கப்படமாட்டாது. ஆயின்

சத்தியசங்கற்பமுதலிய (குணங்கள்) விசேடித்துள்ளபோது (பிரமமே ஆன்மாவாகப் பாவிக்கப்பட்டது); இன்றேல், ஆன்மாவும் விகாரமுறுதற்கு ஏதுவாகுமன்றே. ஆகலின், குறியிலே உபாசகர் (பரம) ஆன்மாவைத் தியானித்தல் கூடாது. ஈண்டுச் சிவபிரான் சாகூஷாத்தாக உபாசியராகாரன்றே. (சு)

(சு) பிரமதிருஷ்டியதிகரணம்.

ஸ்ரஹ்ருஷி ரூக்ஷ்ஷாக (சு. க. (பி)

(சூஎசு) (பிரதீகத்திற்) பிரமோபாசனை (கருதப்படுகின்றது); அதின் உற்கர்ஷத்திஞல்.

பிரதீகோபாசனவிஷயத்தில் மனம் சூரியன்முதலிய பிரதீகங்களைப் பிரமமாகத் தியானித்தல் வேண்டுமா? இன்றேற் பிரமத்தை மனமுதலிய வைகளாகப் பாவித்தல் வேண்டுமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) பிரமத்தையே மனமுதலியவாகக் கருதிப் பிரமோபாசனை செய்யற்பாற்று. அவர் ஒருவரே பலதாதாவாக இருத்தலான் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும்.

விஜ்ஞாயிகோ ரூஜ்ஞ: (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"விசுவாதிகர் உருத்திரர்" என்றற்றொடக்கத்த கருதிகளிலே பிரமம் உற்கிருஷ்டம் எனப் பெறப்படுதலின், நிகிர்ஷ்டமாகிய மனமுதலியவைகளைப் பிரமமாகக் கோடற்பாற்று. உலகத்திலே நிகிர்ஷ்டனுகிய இராசசேவகனை இராசாவாகக்கருதி அவனை வழிபடுகின்றூர். பின், இராசாவைச் சேவகனுகக் கொண்டு எவரும் வழிபடுவாரல்லர். இதுதான் மிகவும் உசிதமானது. எது உற்கிருஷ்டமாகிய வஸ்துவாயிருக்கின்றதோ, அதனையே எல்லோரும் வழிபடுகின்றூர். ஆகலின், பரப்பிரமம் சர்வோற்கிருஷ்டமாயிருத்தலின், அது சர்வநமஸ்காரவிஷயமாய்ப் போந்தது. "இருதம் சத்தியம்" என்னும் மந்திரத்திற் கூறப்பட்ட விசேஷத்தோடியைந்த யாதொரு பிரமமுண்டோ, அந்த விசுவரூபர்க்கு நமஸ்காரம். நமஸ்காரம் அனேகத்தும் யாண்டும் மற்றை யோர்க்கில்லை. இன்னும் அந்தப் பிரமம் உற்கிருஷ்டமாயிருத்தலின், நமஸ்காரவிஷயலக்ஷணம் கூறப்பட்டது. எங்ஙனமெனின்,

யஷ்ஷ்ஹிரண்யகர்ப்பம் ஸமவர்தத அக்ரே பூதஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத்
ஸ தாதார ப்ருதிவீம் த்யாமுதேமாம் கஸ்மை தேவாய ஹவிஷா விதேம
(தைத். ஆரணி. உ. கசு. உரு)

"எவர் சிரசாயுள்ளாரோ, அவர்க்கு நமஸ்காரம்; தருமம் நெற்றி, பிரமா மேல் அலகு, யஞ்ஞம் கீழ் அலகு, விஷ்ணு இருதயம், சம்வற்சரம் பிரஜாநாம்"

என்றற்றொடக்கத்த தைத்திரீய சுருதியிற் சிம்சுமாரான்ம நிரூபணவிஷயத்தில், இருதயாதி ரூபங்களையுடைய விஷ்ணுவாதியர்க்கு வேறுகச் சர்வோற்கிருஷ்டதேவராகிய பரப்பிரமசிவனுர்க்கே பிரதானசிரோரூபத்துவம்

யவெஷ நமோஸ்து ருத்ராய (தைத். ஆரணி. உ. சசு. உசு)

"பிரசாயுள்ள யாதொருத்தருக்கு நமஸ்காரம்" என்னும் நமஸ்காரவிஷயமாயுள்ள இலக்ஷணத்தினுலேதான் பொருத்திக் கூறப்பட்டது. இதுதியினும்,

கவ ஹேதா நா சிவதிரவதி கவ ஹேதா நா ரெஷ்டா zவி|

(தைத். ஆரணி. உ. சசு. உசு)

"நீவிர் செத்துக்களுக்கெல்லாம் அதிபதியாகின்றீர்; நீவிர் செத்துக்களுக்கெல்லாம்சிரேஷ்டராகின்றீர்" என அவரே சமஸ்த செத்துக்களுக்கும் அதிபதித்தன்மையாயுஞ் சிரேட்டத்தன்மையாயும் இருத்தலைக் கூறி,

நமஸ்தே ருத்ரமன்யவ உதோத இஷவே நம: (தைத். ஆரணி. உ. சசு.உசு)

"உமக்கு நமஸ்காரம்! நமஸ்காரம்!! எல்லா நமஸ்காரமும் உமக்கே" எனச் சமஸ்த செத்துக்களுக் தும் உற்கிருஷ்டமாயி நித்தலினுற் சித்திரித்த அகில நமஸ்கார பரியவசான எல்லை கூறப்பட்டது.

நமஸ்ஸ ஹந்த்ரே நமோ வ்ருக்ஷேப்ய: (யசு. வே. ச. நி. க. க)

"உருத்திரரே! உமது ஞானத்துக்கு நமஸ்காரம்" என்றற்றொடக்கத்தவைகளினுல் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாயிருத்தலினுலன்றே மீட்டும் மீட்டும் நமஸ்காரங் குறிக்கப்பட்டது. செல்வமுதலியவற்றுற் சிறந்தலினையன்றே உலகத்தில் வணங்குகின்றார். சர்வ நமஸ்கார விஷயத்தினுற் சர்வோற்கிருஷ்டரும், உமாசகாயரும், விரூபாக்ஷரும், ஈசுவர சப்தவிஷயமாயுமுள்ளார் பரப்பிரம வஸ்துவாகிய சிவபிரானே. சர்வோற்கிருஷ்டரும் அனைவராலும் நமஸ்கரிக்கற்பாலருமாகிய அவர் வியாபித்திருத்தலினுல் மனம் ஆதித்தியன் முதலிய பிரதிகங்கள் அனைத்துக்கும் உபாசியத்துவம் எய்திற்று. ஆதலினன்றன்

ஸூஷ்ய ஸுவதிஜ்யேஷ்ட வோ நமோ நம: (யசு. வே. ச. நி. ச. உ)

"சுவானங்களுக்கும், சுவானபதிகளுக்கும் நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்" என்றற்றொடக்கத்தவைகளிலே சுவானமுதலிய அத்தியந்த நிகிருஷ்ட செத்துக்களினும் சர்வோற்கிருஷ்டராகிய பிரமம் வியாபித்திருத்தலின் சுருதியானது நமஸ்காரம் கூறுகின்றது. ஆதலின், உற்கிருஷ்டசம்பந்தத்தினுலே நிகிருஷ்ட செத்துக்களுக்கும் உபசாரம் சொல்லக் காணப்படலான், விசுவாதிகமாகிய பிரமதிருஷ்டியினுலே மனமுதலியவற்றுக்கும் உபாசியத்துவம் சித்தித்தது. (நி)

---

* சிவபெருமானைத் திவ்ய சிம்சுமார விருக்ஷத்தின் சிரசென்று கூறும் இவ்வுண்மையை அரதத்தாசாரியரருளியயஸ்மை நம:(யவெஷ நமோ) என்னும் சதுர்வேத தாத்பரியசங்கிரகசுலோகத்தானும் அறிக.

(நு) ஆதித்தியாதிமத்தியதிகரணம்.

ஆதித்யாதி உதயஸ்தாபத உவலெதீ (சூ. க. சு)

(சூஎடு) அங்கத்திலே ஆதித்தியன் முதலாயினோர் திருஷ்டிகளும் (தியானிக்கப்படல்வேணடும்); பொருத்தமாதலின்.

மேல் அதிகரணத்திலே பிரமம் மேலாதலின், ஆதித்தியன் முதலாயினோர் உபாசனையிற் பிரமமாக உபாசிக்கற்பாலர் எனக் கூறப்பட்டது.

ய வனவாலெஸ்ன கவடதி கூஷ்ணீய ஸ்வாவஸீத (சாந். க. சு. க)

"இங்கே எரிகிறவனை உற்கிதமாகத் தியானிக்க" என்றற்றொடக்கத்தவை களிலே (விதிக்கப்பட்டவாறு) கர்மாங்கோபாசனைகளில், ஞாயிறு முதலியவற்றை உற்கிதமாகவா? அல்லது உற்கிதத்தை ஆதித்தியனாகவா? தியானிக்க வேண்டும் என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) உற்கிதமுதலியவும் ஞாயிறுமுதலியவும் (யஞ்ஞ) கர்மாங்கங்களாகவும் பிரமரூபங்களாகவும் இருத்தலினால், இரண்டில் ஒன்றைக் கேனும் பிரமம் விதிக்கப்படவில்லையாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். ஆதித்தியன் முதலாயினோர் கன்மங்களில் ஆதிக்கற்பாலராய் உற்கிருஷ்ட மாயிருத்தலின், கர்மாங்கமாயுள்ள உற்கிதமுதலியன ஞாயிறு முதலியவாக மதிக்கற்பாலன. அங்ஙனம் ஆதித்தியன் முதலியவாக மதிக்கப்பட்ட உற்கிதாதி கன்மங்கள் பெருப்பயனை விளைப்பனவாம்.

யதெவவித்யயாகரோதிதமெவவீர்யவத்தரம் பவதி (சாந். க. க. கo)

"ஞானத்தோடு செய்யப்படும் எதுவும் அதிபலமாகும்" என்னுஞ் சுருதியினால், சுவயமாகச் செய்யப்படும்போது வீரியமாயுள்ளது ஞானத்தோடியைந்து செய்யப்படும்போது மகா வீரியமுடையதாயும் பெரும்பயனை விளைக்கக் கூடியதாயுமிருக்கும் என அறியப்படுகின்றது. இங்ஙனம் அவ்விரண்டும் பிரமமுதலிய விஷயத்திற் சமமாயிருப்பினும், உற்கிதமுதலியன யஞ்ஞகரு மங்களாக விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவ்வுற்கிதமுதலியன செய்யப்பட வேண்டியவாய பலசாதனமுடைமையானும், ஆதித்தியன் முதலாயினோர் அதற்கு மாறுபிருங்குபியல்பினராய், அங்ஙனம் பலசாதனமாகாமையானும் உற்கிதமுதலிய கர்மாங்கங்கள் ஆதித்தியன் முதலியோராக உபாசிக்கற்பாலனவாம். (சு)

(சூ) ஆசீநாதிகரணம்.

சூவீ நஷ்ஷஹாக (சூ. க. எ)

(சூஎசு) இருத்தல்; கூடுமாதலின்.

உபாசனை எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று விளக்கப்பட்டது. ஈண்டு உபாசனத்துக்கு ஆசன நியமம் உண்டா? இன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சுருதியானது ஒருவன் இருந்து உபாசித்தல் வேண்டும் என ஓரிடத்தும் நியமம் விதிக்காமையானும், மானச வியாபாரமாகிய உபாசனை எல்லா நிலையினும் பொருந்துமாதலானும், உபாசகனுக்கு ஆசன நியமம் இல்லை எனின்,

(சித்தாந்தம்) ஒருவன் இருந்துகொண்டே தியானித்தல் வேண்டும். எதனாலெனின், அவ்வியல்பினனுக்குத்தான் ஏகாக்கிரசித்தம்நேரும். ஆசன நியமச்சுருதியும் இருக்கின்றது. அது வருமாறு:—

விவிக்தெஷ்ட தே ஸுஷ்வாஸ நஷ்ஷ்ரூஹ்ரீ ஷ்ஷ்ரீவஶிரஷ்ஷ்ரீரஃ। கூர்ஷ்ஷ்ரீஷ்ஷ ஷ்ஷகெஷ்ரியாணி நிருஜ்ய ஹத்யா ஷ்ஷ்ரஹ்ரஹ்ம ப்ரணவ்। ஹ்ரத்ய ஷ்ணாஸீகஃ விரஜம் விமுஜ்ய விஜிஜ்ஞாஸெ விமுஹ்ம விஷொகஃ। கநஜ ஸேவுஜ ஶிஜ்ஞை ரூலெவ ஶிவஃ வ்ரஷாஜ ஶிஜ்ரதஃ ஷ்ரஹயொநிஷு। தஷாஷி ஶ்ருஷாஜவிஹீநஸெகஃ விஜுநிஜா நஜ்ரூலெவஶிஜ்ஷ்ய தே | உரோஷ ஹாயஃ வரஶெஷ்ரஃ ப்ரஜுஷ்ஞிஷொசநந்நீ ஸகணஃவ்ரஷாஜே। ஜ்ஞா கூவாஜுநிமுக்ஷுஜிஜுஜீதயொ நிஃஸஶஸ்ஷயாகூஜிஜுஶிஸ் வரஷ்தாக (கைவ)

"தனியிடத்திலே சுகாசனத்திருந்து, சுத்தனுகி நேரிய கழுத்துத்தலே சீர முடையனுய், வைதிக பாசுபதவிரதமுடையனுய், இந்திரியங்கள் அனைத்தையு மடக்கி அன்பினேடு தன் குருவை வணங்கி, இதயகமலத்தைத் துளைற்ற தாய்ச் சுத்தமாகக் கருதி, அதனடுவே தெளிவுடையராய், சோகமிலராய், அனந்தராய், வெளிப்படாதவராய், நினைத்தற்கரியராய், பிரசாந்தராய், அமிர்தராய், பிரமகாரணராய், முதனடுவீறிலராய், ஏகராய், வியாபியாய், சிதானந்தரூபியாய், நிஷ்களராய், அற்புதராய், உமாசகாயராய், பரமேசுவரராய், பிரபுவாய், மூக்கண்ணராய், நீலகண்டராய், பிரசன்னராயுள்ளாரைத் தியா

---

* ஆசன நியமம் கூறிய இச்சுத்திரத்துக்கு மூலமாயுள்ளது நீலகண்ட சிவாசாரியரால் இச்சுத்திர பாஷ்யத்திலே பிரமாணமாக உதகரிக்கப்பட்டதும், வெ பெருமானே உமாசகாயர் என்ற நேரே உணர்த்தியதுமாகிய கைவல்லிய சுருதியேயாம். இப்பரசுருதியை கிர்க்குணப் பிரமத்துக்குத் தாழ்ந்த சகுணப்பிரம சுருதி என்ற திரிவுபட உணர்ந்துகொண்ட சங்காசாரியர்க்கும், சைவசுருதி என்றேர்ந்து கொண்ட இராமாநுஜர்க்கும் உருசிக்காமையால் இக்கைவல்லிய சுருதி இந்த ஆசன நியமம் உணர்த்திய சுத்திரத்துக்குப் பிரமாணமாக அவ்விருவராலும் உதகரிக்கப்படாது தவிர்க்கப்பட்டது. இதனல் வியாசர் சுத்திரக்கருத்து நிர்புறமும் மாயாவாதாசாரியர் வைணவாசாரியர் கருத்து மற்றேர் புறமுமாக முரணுண்டு போனமை வெளிப்படை. அஃதன்றிக் கைவல்லியோபநிடதத்தை நவீநோபநிடதமென்பார் கூற்றும் போலியாமென மறுக்க.

னித்து, முனியானவன் பூதகாரணராய், சமஸ்த சாகூஷியாயிருப்பவரை இருளுக்குமேலே போயடைகின்றான்'' எனக் கைவல்லியோபநிடதம் கூறுகின்றது. ஆகலின், ஒருவர் இருந்தே பிரமத்தைத் தியானித்தல் வேண்டும். (எ)

ஔபாஸநாஅ (சு. க. அ)

(சூஎஎ) தியானத்திலும்.

ஔகூவா ஊநிமஉஉதி ஊதியொநிழ் (கைவ)

''உயிர்களுக்குக் காரணராயிருப்பவரைத் தியானித்துப் போயடைகின்றான்''

காரணஞ ஔய ஸலவெ-ஃயு-ஃவலவெஹஸ்வெ-ஃபாரஞ்ஊ ராகூஉஔஔ (அதர்வசிகை)

''சர்வசுவரிய சம்பன்னரும், சர்வேசுவரரும், சம்புவும், காரணருமாயுள்ளார் ஆகாயமத்தியிலே தியானிக்கற்பாலர்''

ஔபாஸ நிஉஃயநாஔவ (கைவ)

''தியானமாகிய மதனத்திலேதான்'' என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே, பரமாத்மாவைச் சேதிக்கும் காரணமாய உபாசனை தியானரூபமாய் இருப்பதாகப் புலப்படலானும்,

ஔயதிவகொ ஔயதீவொஷிதஅஹயஞஃ

''கொக்குத் தியானிக்கின்றது; பந்துவானவன் இல்லாதோனையுற்றுச் சிந்திக்கின்றான்'' என்பவைகளிலே கூறுதல் போல, அங்கசேட்டையற்றவராய், உறுதியாகிய கட்பார்வை உற்றவராய், ஒரேவிஷயத்தில் மனஞ் செலுத்தினவராயுள்ளவர்களிடத்திலே தியானம் விவகரிக்கப்படுகின்றமையானும், மற்றேரியல்பினதாகிய அன்னிய சிந்தனைபினால் தடுக்கப்படாது தைல தாரை போலப் பிரிவுபடாத நினைவின் தொடர்ச்சிரூபமாகிய ஏகாக்கிரசித்தம் தியானத்தில் ஆவசியகம் இன்றியமையாததாலினாலும், தியானஞ் சித்திக்குமாறு ஆசனநியமம் ஆவசியகம் கவனிக்கற்பாற்று. (அ)

கூஉஅகூஊஹவெகூஏ (சு. க. கூ)

(சூஎஅ) சலியாமையையும் அபேக்ஷித்து.

ஔயதீவ வ்யபிவீ ஔயதீவாஹரிக்ஷிழ் (சாந். எ. சு. க)

''பிருதிவி தியானித்தல்போல, அந்தரிக்ஷம் தியானித்தல்போல'' என்றற்றொடக்கத்தவாக்கியங்களிலே பிருதிவியாதிகளின் சலியாமையை அபேக்ஷித்துத் (தியானம்) பிரயோகிக்கப்படுகின்றமையான், ஒருவர் இருந்தே தியானித்தல்வேண்டும். பூமிமுதலியபோலச் சலனமற்றிருப்பவனுக்கே தியான சந்ததி கூடும். (கூ)

ஊஷஞிஉ (சு. க. கo)

(சுஎக) வ்ஸ்மிருதியும் கூறுகின்றது.

ஸுவெள ஜெஸ்ரை வ்ரதிஷ்டாவ்ய ஸ்ரீராஸன ஸாத்மநஃ | நாத்யுச்ச நாதிநீசம் வெஸாஜிநகுஸோத்தரம் | தஸ்மிந்நாஸ்ய ஸ்திரம் கூர்ச்சம் யதவ்ஜித்தேந்த்ரியக்ரியம் | உவவிஸ்யாஸநே யுஞ்ஜ்யாத் யோகமாத்மவிஸுத்தயே (பகவற்கீதை. சு. கக, கஉ)

"பரிசுத்தமாகிய ஓர் ஸ்தானத்திலே அதிக உயரமல்லாததும், அதிக தாழ்வில்லாததும், தருப்பை, மான்றோல், வஸ்திரம் என்பவைகளின் ஒன்றினால் ஆக்கப்பட்டதுமாகிய தன் ஆசனத்தை ஸ்திரமாக்கி, அதில் உட்கார்ந்து, மனசை ஏகாக்கிரமாக்கி, சித்த இந்திரியங்களை அடக்கி, ஆன்மசுத்தியின் பொருட்டு யோகஞ் செய்க என உபாசகர்களுக்கு ஆசனநியமாதிகளை ஸ்மிருதி விதித்தலின், ஒருவர் இருந்துகொண்டே பிரமத்தை உபாசிப்பாராகளன்பது சித்திக்கின்றது. (கo)

(எ) யத்திரைகாக்கிராதிகரணம்.

யஜெத்ரகாமுகா கதராவிஸேஷாத் (சு. க. கக)

(சுஅo) எங்கே ஏகாக்கிரம் (இயலுமோ), அங்கே நியமனம் கூடும்; பேதமில்லாமையான்.

உபாசகனுக்கு ஆசனநியமம் கூறப்பட்டது. அதுபோலத் தேசமும் காலமும் நியமமா? அன்றா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அங்ஙனமோர் நியமம் இருத்தல்வேண்டும் என்பது யதார்த்தமே. எங்ஙனமெனின்,

வ்ரவ்யஜ்ஞ யக்ஷ்யாணாம் வ்ராவ்யாஹ்ருதி (தைத். ஆரணி. உ. கக. கடு)

"பிரம யஞ்ஞஞ் செய்யமுயன்றோன் கிழக்கு நோக்கி அங்ஙனஞ் செய்வானாக" எனத் திக்கு நியமமும்,

வ்ராஹீந வ்ரவணை வெவ்ரஹெவெந யஜேத|

"கிழக்குச் சரிந்த இடத்தில் வைசுவதேவரைக்கொண்டு யஞ்ஞஞ் செய்க" எனத்தேசநியமமும்,

கவ்ராஹ்ந விஜ்ஞ வித்வ்யஜ்ஞ வ்ராஜ்ஞி|

"பிண்டப்பிதிர் யஞ்ஞங்கொண்டு பிற்பகலில் யஞ்ஞஞ் செய்கின்றார்" எனக் காலநியமமும் இருத்தல் போல, ஈண்டும் உபாசனகன்மம் சுருதியில் விதிக்கப்பட்டமையின் பேதமில்லையாமெனின், திக்கு முதலிய நியமம் யுக்தமாம் எனின்,

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V.S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

(சித்தாந்தம்) உபாசனவிஷயத்திலே திக்குமுதலிய நியமம் இல்லை. ஏகாக்கிர சித்தமே உபாசனைக்கு முக்கியசாதனம். உண்மையில் அங்குத் திக்குமுதலிய அபேக்ஷை யில்லை. எங்கே இராகத்துவேஷ முதலிய குற்றங் களுக்கு ஏதுவில்லையோ, அங்கே மனசு ஏகாக்கிரமாய் இருக்கின்றது. அவ் வளவுதான் வேண்டியது;

விவிக்ஷுஜெ ஈ வஂவாவ நஷ்டீ (கைவ)

"தனியிடத்திலே சுகாசனஸ்தனய்" என்று சுருதி கூறுதலின். சிவசங்நிதி யிற் செய்தால் அனந்தமாம் என்றது ஜபமுதலிய விஷயம் பற்றியன்றித் தியானவிஷயம் பற்றி அன்று. ஏகாக்கிரம் முக்கியமாய் வாய்ப்பின் அங்குஞ் செய்யலாம். ஆகலின், ஏகாக்கிரசித்தத்தைமாத்திரம் சாதகஞ் செய்யும் தியானரூபமாயுள்ள உபாசனைக்குத் திக்குத் தேச கால நியமமில்லை. (கக)

(அ) ஆப்பிராயணதிகரணம்.

கூவ்ராயணாத்தத்ராவிஹிதவ்ஷ்டி (சு. க. கஉ)

(சூத்ரம்) (உபாசனை) மரணந்தம் வரையும் (அப்பியசித்தல் வேண்டும்); யாதினுலெனின், அங்கும் அது காணப்பட்டிருக்கின்றது.

மேலை அதிகரணத்திற் பிரமோபாசனையிலே திக்காதி நியமம் இல்லை என்று கூறப்பட்டது. ஈண்டுப் பின்னர் அதற்கு ஒரு முடிபு உண்டா? இல்லையா? என விசாரிக்குமிடத்து,

(பூருவபக்ஷம்) விருப்பமுள்ளவரையில் உபாசனை அநுஷ்டிக்கலாம், இன்றேல் நிறுத்திவிடலாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) மரணபரியந்தம் தினந்தோறும் உபாசனை செய்யற் பாற்று, ஒர்போதும் நிறுத்தற்பாற்றன்று;

கஹரஹவ-ா வாவ்விகு வ்ரு-ா மொகுதி (சாந். அ. கூ. கூ)

"இங்ஙனம் தினந்தோறும் தியானிப்பவன் சுவர்க்கத்தை அடைகின்றன்" எனவும்,

வவவ்வவ வத்-ய ந்யாவஹாய-ஷ் ஸ்ரவஜொகுஹிவஂவ்டி தெ|

(சாந். அ. கடி. க)

"சிவகால முழுமையும் இங்ஙனம் ஒழுகுகின்றவன் பிரமலோகத்தை அடைகின்றன்" எனவும் மரணந்தம் வரையில் உபாசனை உளதாகச் சுருதியிற் கூறப்படலான்; பிரமநிலைக்குச் செலுத்தும் பிரமபாவனை செய்துவருங்கால் அதனை இடையில் விட்டுவிடுதலாகாது. உபாசகர்கள் பிரமத்தைத் தமது ஆன்மாவாக இடையிடின்றித் தியானித்த பின்னரே பிரமரூபம் உபாசகன்

களிற் பிரகாசிக்கின்றது. ஆகலின், பிரமரூபம் பிரகாசிக்கும்பொருட்டு முற்றறிவும், வரம்பிலின்பமும், சுவயம்பிரகாசமும், தன்வயமும், பேரருளும், முடிவிலாற்றலுமுடைய பரப்பிரமம் இடையீடின்றிப் பாவிக்கற்பாற்று.

யாதெஸ்ரூ ஶிவா தநூரகோரயாவாகாஶீ | தயா நஸ்தநூவா ஶந்தமயா கிரிஶந்தாபிசாகஶீஹி (யசுர். வே. சு. நி. க. க)

"உருத்திரரே! காருண்ணியமும் பலைகரமுமாய்ப் பாவமில்லாதோரிடத்து விளங்குவதாயும் ஆனந்தரூபமாத்திரமாயுமுள்ள எந்தத் தனுவண்டோ, அந்தத் தனுவோடு மங்களரூபமாகக் கிரியிலிருந்து உமது பூரணப் பிரகாசத்தோடு எங்களுக்கு விளங்குவாராக" என்னும் உருத்திரத்தினுலே, பிரமசொரூபம் உபாசகரிடத்துப் பிரகாசிப்பதாகக் கேட்கப்படுகின்றது. அஃதாவது: அநாதிமல கன்மமாசனைகளால் ஏறுண்ட தேவாதி சரீராபிமான பிரவாக சித்தமாயும், ஆத்தியான்மிகாதிபேத பின்னமாயும், சகித்தற்காரியாயுமுள்ள சம்சாரதோஷமுடைய உபாசகர்களிலிருந்து உருக்கிவிடுதலினுல் உருத்திரர் எனப்படுகின்றார். பரப்பிரமசிவனுராகிய பரமேசுவரரே (சண்டு) உருத்திரர் என விளிக்கப்பட்டனர்.

ஹெ ரூத்ர=பரமேசுவரரே!

யாதெ தநூஃ ஶிவா=உமது சரீரம் எதுவோ, அது சிவை(அருள்); அஃதாவது அது நித்தியப்பிரசித்தமாய், பாவமிலாததாய், (அதனுல்) பரம விசுத்தமாய், பரமமங்களமயமாய், பரமமங்களத்தைக் கொடுப்பதென்பது. (அதனுல்) அது கோரமிலாது சிவத்துவத்தோடியைந்தது என்பது.

பாப என்றமையால் உபலக்ஷணிகொண்டு புண்ணியமும் கொள்ளப்பட்டது.| புண்ணியபாவங்களையெல்லாம் ஞானக்கினிகொண்டு தகிக்கும் முக்தான்மாக்கள் அபாபா எனப்படுவர்.

கவாவதாஶீநீ=இவர்களிடத்தில் (சிவபிரான்) விளங்குதலால் அபாபகாசிநீ எனப்படுவர்.

தயா ஶந்தயா=(வாகோ ஜ்யாவுண சூநஸூ) "அது பிரமத்தின் ஓர் ஆனந்தம்" என்றற்றொடக்கத்தசுருதியினுலே சித்தித்தவாறு, ஒப்பிறந்த ஆனந்தரூபமாகிய எந்த உமது தனு உண்டோ, அதனுல் எங்களுடைய சம்சாரகாரணமாகிய புண்ணியபாவத்தொகுதியை அகற்றி, எங்களிடத்திலே சுவப்பிரகாசத்தோடு சாசுவாத்காரமாக மிகுதியும் விளங்குக" என உபாசகர் வேண்டுகின்றனர்.

ஆகலின், உபாசகருடைய ஆன்மாவிற் பிரமசொரூபம் பிரகாசிப்பதால் அந்தப் பிரகாசத்துக்குக் காரணபூதமாகிய பிரமபாவனையானது சிவபரியந்தம் அப்பியசித்தல்வேண்டும், ஓர்காலும் அதனை இடையில் விச்சேதம் செய்தல் கூடாது. (கஉ)

(கூ) தததிகமாதிகரணம்.

தஷயிஸ் உத்தரவ-ஔவயொரபுஷவிநாபௌள தஷ்வபெஷ ஸாஷு (சூ. க. கஉ)

(சூஅஉ) இதன் பேற்றிலே, உத்தரபாவங்களின் பற்றுமையும், பூருவபாவங்களின் அழிவும் (எய்தும்); இது கூறப்பட்டிருத்தலின்.

மேலே அதிகரணத்திலே பாவங்கள் நீங்கிய உபாசகருடைய ஆன்மாவிலே மிகுதியும் பிரமசொரூபம் பிரகாசிப்பதென நியாயங்களோடு கூறப்பட்டது.

இப்போது உபாசகன் விஷயத்திற் பாவக்ஷயம் உளதா? இலதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) உபாசகர்களுக்கும் (பாவ) போகமில்லாது பாபக்ஷயம் இல்லை;

நாஸ்தஸ்தி கூயிதெ கூஜ் கூலுகொழிஸ்திதாவி।

"கற்பகோடி காலஞ் சென்றாலும், துய்க்கப்படாது கன்மம் நசியாது" என்னும் வசன முண்மையான். போகத்தின்பொருட்டே சரீரமெய்துங்காற் பின்னரும் கன்மம் வருகின்றமையின், மோக்ஷத்துக்குக் காலம் வாராது எனின்,

(சித்தாந்தம்) உபாசகர் விஷயத்திற் சகல பாவகன்மமும் ஒழிந்து போம். என்னை! உபாசனை தொடங்கியபோதே அதின் சாமர்த்தியத்தினாலேதான் முன் செய்த பாவங்களின் விநாசமும், பின் செய்யும் பாவங்களிற் றொடக்குண்ணுமையும் எய்துகின்றன; எங்ஙனமெனின்,

தத்யெஷீகா தஸ்மஜ்ஜிளள வெராதம வரஷ்யெயெதெவம ஹாஸ்ய ஸவெஸ் வாவாந்ஸ் வரஷ்யெஷ (சாந். நி. உச. கூ)

*"பஞ்ச அக்கினியிலிடப்பட்டு எரிந்துபோதல் போல, அவன் பாவங்க

யதாவஹ்ரு ஜ்ஸ் ஹாஜ்வ்ஷ்ஸ்ஷ ஜ்ரஸ்ஹிஜ்ஹெஷு।
தயாஸ்ஸாஸ்ஸாஸ்ஹஜ்கூஜ் ஜ்ரா நாஜ்ஹிஜ்ஹெதக்ஷணாஷு।
வஷவதரயயாதொயெஸ் ஸவ்வெஸ்வி நஜ்வ்யெதெ।
ஸ்ஸாதிவிஷயாணஹொஹிஸ்ஸ ஜ்ஜீ ஜ்ரா நீநஜ்வ்யெதெ।

"எங்ஙனம் பேரொளியுடைய அக்கினியானது உலர்ந்த விறகையும் உலராவிறகையும் தன்னிற்கின்றதோ, அங்ஙனம் ஞானாக்கினியானது புண்ணியபாவங்களே கூடிணப் போலே தன்னிலே தகித்துவிடுகின்றது" எனவும், எங்ஙனம் தாமரையிலையானது தனக்கு ஆதாரமாய் நிலைத்த ஜலங்களினுற்றொடக்குண்ணவில்லையோ, அங்ஙனம் ஞானி சப்தாதிவிஷயங்களினுற்றொடக்குண்ணன்" எனவும் சிவதருமோத்தராகமம் சாந்தோக்

ளெல்லாம் எரிந்துபோம்''

யதாவஷுவமாஸ சுவொந ஸ்ரிஷ்யுஹவனவேவ விதிவாவ உஸ்நஸ்ரிஷ்யுதெ (சாந். ச. கச. ங)

'தாமரையிலையில் நீர் ஒட்டாதது போல, அதனை அறிந்தவரிடத்துப் பாவ கர்மம் பற்றாது'' என்று சுருதி கூறுதலின். ஆகலின், முற்பாவங்களின் நாசமும் பிற்பாவங்களின் தொடக்குறுமையும் எய்துகின்றனவே. பாவப்பயன் துய்க்கப்படாது தொலையாதென்பது அஞ்ஞானியின் விஷயமாதலின், சண்டு விரோதமுறாது. (கங)

(கo) இதராச்சிலேஷாதிகரணம்.

உதரஷ்யாவெவுவேவமஸ்லேஷ: வாதெதர (சூ. க. கச)

(சூஅங) மற்றதற்கும் அவ்வாறே பற்றில்லை; ஆனால் மரணத்தில்.

வித்துவானுக்குப் பாவ லேசம் இல்லை என நிரூபிக்கப்பட்டது. சண்டு அதற்கு விரோதமாகிய புண்ணியலேசம் உளதா? இலதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) ஞானவிரோதமாகிய பாவத்துக்கு கூஷயமிருத்தல் யுக்தம். வித்தைக்கு அங்கமாக உடன் செல்லவேண்டுதலின் புண்ணியத்துக் கன்றும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) நிரூபிக்கப்படுகின்றது. வித்துவானுடைய புண்ணியமும் முத்திக்கு விரோதமாய், விரும்பாத பலத்தையுடைமையால் (அவணைப்)பற்றாது நாசமுறும். வித்தைக்கு அநுகுணமாய ஆரோக்கிய முதலிய பயனுகிய புண்ணியம் மரணகாலத்தில் ஒழிந்துபோம். வித்தைக்கு அங்கமாகிய கன்மமோ எனின், காமிய பலாதி சம்பந்தமில்லாமையாற் பற்றாது. ஆகலின், வித்துவான் விஷயத்திற் புண்ணிய லேசமும் இல்லை என நிர்ணயிக்கப்பட்டது. (கச)

(கக) அநாரப்தகார்யாதிகரணம்.

அநாரப்தகார்யஸ்ஏவதது வரிவர் தஉவயோ (சூ. க. கஙி)

(சூஅச) ஆனற் பயன்கள் கொடுக்க ஆரம்பிக்காத முந்

தியசருதிப்பொருட்கையெய்து கூறிற்று.

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
ஞமன் கெடக்கெடு நோய்.

(திருக்குறள். கூஉo)

திய புண்ணியபாவங்கள் மாத்திரம்; அது எல்லையாகக் குறிக்கப்பட்டமையின்.

மேலே அதிகரணத்திலே, வித்துவானுக்கு உத்தர பூருவ புண்ணிய பாவகளின் தொடக்குறுமையும் நாசமும் நிரூபிக்கப்பட்டன.

ஈண்டு அந்தப் பிராரப்தகன்ம காரியங்களுக்கும் நாசமுண்டா? இல்லையா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

ஸவை-வாவூா நஃ வ்ரஹ்மியஜ்ஞ

"பாவமெலாம் ஒழிகின்றன" எனச் சுருதியானது பேதமின்றிச் (சகலபாவங்களையும்) கூறினமையின், வித்தியாமார்க்கத்திற் பிரவேசித்தற்கு முன்னர்ச் செய்யப்பட்ட புண்ணியபாவங்களும் நாசமுறுமெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். வித்தையிலே பிரவேசித்தற்கு முன்னர்ச் செய்யப்பட்ட பலத்தைக் கொடுக்கப் பிரவிருத்திக்கும் புண்ணியபாவங்களுக்கு விநாசம் எய்தும்.

தஸ்ய தாவதெவ விளம் யாவன்ன விமோக்ஷ்யே ஸம்பத்ஸ்யே।
(சாந். கூ. கச. உ)

"சரீரத்திருந்து விடுபடாதகாலம்வரையும் அவனுக்குத் தாமசம், பின்னர்ப் பூரணனுவன்" எனச் சுருதியானது சரீரபதனத்தை எல்லையாக வைத்துக் கூறலின், பேற்றைக் கொடுக்க முயன்ற பிராரப்த புண்ணிய பாவத்துக்கு நாசமில்லை. (கடு)

(கஉ) அக்கினிகோத்திராதிகரணம்.

ஈழீஹொத்ராதி து தத்காயுர்-பாவித்வாத் தத்தோ-நாஸ (சூ. க. ககூ)

(சூத்) ஆயின் அக்கினி கோத்திரமுதலியன அது அடைதற்கே காரணமாகின்றன; சுருதியிலே காணப்படுகின்றமையான்.

மேலே அதிகரணத்திலே வித்துவானுக்குப் புண்ணியபாவங்கள் பற்றுமையும் (அவை) நாசமுறுதலும் நிரூபிக்கப்பட்டன. மரணபரியந்தம் உபாசனை நிலைக்கவேண்டும் எனவுங் கூறப்பட்டது.

ஆயின் இப்போது அக்கினிகோத்திரமுதலியவும் மரணபரியந்தம் நிலைத்தல் வேண்டுமா? இன்றேல் மத்தியில் விடப்படல்வேண்டுமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) அக்கினிகோத்திரமுதலியன மரணபரியந்தம் அதுட்

டிக்கவேண்டியதில்லை; செய்தானும் அநாசமுறுதலான். அப்பிரயோசனமாகிய விஷயத்தில் எவனுக்கும் மனசு பிரவிருத்திக்காதெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். அக்கினிகோத்திரமுதலியன வித்தைக்கு அநுகூலமாயிருத்தலின், மரணபரியந்தம் அநுட்டிக்கத்தக்கது. அவ்வாறே சுருதியும்

தமேதம் வேதானு வசனேன ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி யஜ்ஞேன தானேன தபஸாநாசகேன (பிரு. சு. ச. உஉ)

"பிராமணர் வேதாநுவசனத்தினாலும், யஞ்ஞத்தினாலும், தானத்தினாலும், தபசினாலும், உபவாசத்தினாலும் பிரமத்தை அறிய நாடுகின்றனர்" என்று கூறுகின்றது. சண்டி வேதாநுவசனம் என்றது வேதாப்பியாசத்தின் மேற்று. (அஃதாவது) சிவபெருமானை அடைதற்குச் சாதனமாகிய பரமஞான ஹேதுவாயுள்ள அத்திபான்ம வாதங்களாகிய வேதமந்திரங்களின் ஜப ஆவிருத்தியேயாம்.

கய ஹைநம் ப்ரஹ்மசாரிண ஊசுஃ। ஹமவந் கிம் ஜைஷ்டாய தக்ஷம் ப்ரயச்ஹதி। ஸ ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்யஃ ஸாதாரணீயமேவைதத்। வாகாதி ஹவா கஷ்டாதவ்ய நாதியேயாதி வாவைதஹ்ஸ்வா கஷ்டாதா ஹவதி (ஜாபாலம்)

"பின்னர்ப் பிரமசாரிகள் அவரை நோக்கி, பகவானே! அமிர்தத்துவத்தை அடைதற்கு எம்மந்திரங்கள் சொல்லற்பாலன என்று கேட்ப, யாஞ்ஞவற்கியர் சதருத்திரியத்தினாலே என்றும், இவை அமிர்தத்தின் பெயர்களாம் என்றும், அவற்றால் ஒருவன் அமிர்த்துவத்தை அடைகின்றான்" என்றும் கூறினராக ஜாபாலோபநிடதத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

யோ ஹ வை ப்ரஹ்மணோ மஹதோ மேதம் ஸ்ரீவஸ்தம் ஹவதி। ஸவாயவ் வஸ்தம் ஹவதி। ஸவஸ்ரவா நாஸ வஸ்தம் ஹவதி। ஸ ப்ரஹ்மஹதாயாஸ் வஸ்தம் ஹவதி। கூரியாஸ்ரீ வஸ்வஸ்தா வஸ்ரா ஆஜவெஹநேந ஜாநாவெந்தி ஸ்வாஸ்ரணவ நாஸநழி (கைவ்)

"நினைந்தோறும் பிராமணன் சதருத்திரியத்தைப் படிக்கின்றனர்; அக்கினியினாலே சுத்தமாகின்றனர்; வாயுவினாலே சுத்தமாகின்றனர்; சுராபானத்தினின்று நீங்கிச் சுத்தனாகின்றனர்; பிரமகத்தியினின்று சுத்தனாகின்றனர்; எவன் அத்தியாசிரமியாய்ப் (பாசுபதவிரதனாய்) எப்போதுமேனும், ஓர் முறையேனும் ஒருவன் (அதனை) செபிக்க; இதனால் ஞானத்தை அடைகின்றன்; சம்சாரசாகரம் ஒழிந்துபோகின்றது" எனக் கைவல்லியோபநிடதத்திற் கூறப்படுகின்றது. (எண்டி) பிரமத்தைப் போதிக்கும் சதருத்திரியமந்திரங்

கனே அப்பியசித்தலாற் சம்சாரத்தை நாச்மாக்கும் பரமஞானம் எய்துகின்றது. ஞானத்துக்கு விரோதமாகிய பாவத்தின் கூடியமும் எய்துகின்றதெனப் புலப்படுகின்றது.

வாகாகிஹவா கூடுகவஷ நாகியையாகி (ஜாபாலம்)

"இவை அமிர்தத்தின் பெயர்கள்" என்றமையால் அமிர்தரும், அநாதிமுத்தருமாகிய சிவனுரது நாமங்களே அடக்கிய சதருத்திரீயசெபத்தினுல், சகலபாவங்களும் கூடியமாகும்என்று பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றமையின், பரமசிவனுரதுசிவமுதலிய நாமதேயங்களின் அப்பியாசமும் வித்தியாவிரோதியாகிய சகல பாவகூடிய ஹேதுவெனப் பெறப்படுகின்றது. அங்ஙனம் முண்டகோபநிடதமும்,

கவிவா ய ஜூணாஉஷ்ணிவ உதி வாசய வஎஷ்டி நவஹ வஎவஎஷ்டி நவஹ வஎவஎஷ்டி நவஹ ஊஜ்ஜீத (முண். கூ. உ. கூ)

*"சண்டாளனுயிருப்பினும் சிவனன்று சொல்வானேல், ஒருவர் அவனுடு பேசுக, அவனுடு வசிக்க, அவனுடிருந்துண்க" என்று கூறுகின்றது. ஈண்டுப் பிரமத்தை உணர்த்தும் சிவசப்தத்தை உச்சாரணஞ் செய்தன்மாத்திரத்தினுலே, அத்தியந்த அசுத்தனுகிய பாதகனும் பரமசுத்தனுகின்றன் எனப் பெறப்படுகின்றது. பின்னரும் பிப்பிலாதரிடத்தில்,

யொ zயவஃஶிரஸ ஹ்ராஹுணொநிகூ உபிதெ।

"அதர்வசிரசைப் பிராம்மணன் தினந்தோறும் படிக்கின்றன்" என்றுதொடங்கி, அப்படிப்படிப்பவனுக்குச் சகல பாவமும் கூடியமாகும் என்று கூறி,

வகூஜ்ஜூவா ஸுஹிஃ வஎதஃ கஃஶ்ணொ ஹவதி। த்விதீய ஜூவா தாணவகூரொநாதி। கூதீய ஜூவா தெவலொவாஹுவிரதி।
(அதர்வசிரசு)

"ஒருமுறை செபித்தாற் சுசியுடையனுயும், சுத்தனுயும், கன்மத்துக்கு யோக்கியனுயுமாகின்றன்; இருமுறை செபித்தாற் காணபத்தியத்தை அடைகின்றன்; மும்முறை செபித்தாற் சிவபிராணைப் போய் அடைகின்றன்" என மோக்ஷபலமும் பெறப்படுகின்றது.

கூதாநிரணிஃ கூகுவா வரணவஞ்சாதாராணிழ (கைவ)

"ஆன்மாவை அரணியாகவும், பிரணவத்தைமேல் அரணியாகவுங் கொண்டு" என்று கூறிய சுருதியாற் பிரணவாதியப்பியாசம் பாசத்தைச் சேதிக்கும்எது

---

*இந்தச் சுருதி சங்கராசாரியர் காலத்துக்குப் பிற்பட்டிலதாய், அச்சங்கராசாரியர் காலத்துக்கு முற்பட்டிருந்த நீலகண்டசிவாசாரியர் காலத்துனதாய்ப் போந்ததென்பதற்கு இச்சைவபாடியத்த (உக-ஆம்) பக்கத்து உதகரிக்கப்பட்ட வாசிஷ்டலக்ஷ்மீகரப்பிரக்ணமே போதியசான்றும்.

வாதல் கூறப்படுகின்றது. இங்ஙனம் பிறவிடத்திலும் காணப்படுகின்றது. ஆகலின், சிவசம்பந்தமாகிய வேதமந்திரங்கள் பாவகூடியம் செய்தல்வாயிலாகப் பரமஞானத்துக்கு ஹேதுவாகி மோகூடிசாதனமாயிருத்தலினால், வித்துவானும் அந்த வேதாப்பியாசத்தைச் சிவபரியந்தம் அப்பியசிக்க. இங்ஙனஞ் சிவருமானுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பலங்களையுடையனவாய அக்கினிகோத்திராதி யஞ்ஞங்களும் அவரால் ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்டு அவரை ஆராதிக்கும் ரூபமுடைமையான் அவை அப்பியசிக்கப்படல் வேண்டும். இங்ஙனம் தானதிகளும் ஆவசியகம் செயற்பாலன. ஆகலின், வித்துவானும் உபாசனையைப் பூரணமாக்குமாறு அக்கினிகோத்திரமுதலியவற்றை அநுட்டிக்க வேண்டும். ஈசுரோபாசனையானது கன்ம தப செப தியான ஞானவடிவாய் உள்ளது. அவற்றுள்ளே கன்மம் அக்கினிகோத்திரம்; தபசு நியமம், அல்லது சரீரத்தை வாட்டுதல்; செபம் மேலே கூறப்பட்ட பிரணவாதி அப்பியாசம்; இவை பாவத்தை நீக்குதல் வாயிலாக மோகூடிகாரணமாம். ஞான தியானமும் பிரமசொரூபத்தை நேரே அடைதற்கு ஹேதுவாம். ஆகலின், யாவும் அதஷ்டிக்க வேண்டும்.

(ஆகூடேபம்) அக்கினிகோத்திராதி கன்மங்கள் ஞானோற்பத்தியின் பொருட்டே யாமாயின், இவைபொழிந்த முன்செய்யப்பட்ட நற்கருமங்கள் வித்தையிற்றொடங்கும்போது ஒழியும்; அங்ஙனமாயின், (மரணகாலத்திலே) வித்துவானுடைய மித்திரர் எந்த நற்கருமங்களை அடைவர் என, (கசு)

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

சுதாரூபவிஹிதேஷ்டாதிஷ்வபி (சூ. க. கள)

(சூ அசு) இவற்றைப் பார்க்கினும் வேறு (கன்மங்களும் (உண்டு; அவற்றின்) இருவகையைப்பற்றிச் சிலர் (கூறுவர்) அன்றே.

தஸ்ய வஹ்ய ஏவ ஸ்யாத் க்ரியாதிஷ்டஸ்ய வாவக்ரியாத்,

"அவன் சிஷ்டிதர் நற்கன்மங்களையும் அவன் சத்துருக்கள் தீக்கன்மங்களையும்" அடைகின்றார் என்பது சாட்டியாயன சாகையுடையார் வசனம். ஞானத்தை உண்டாக்கும் அக்கினிகோத்திரமுதலியவற்றுக்கு அன்னியமாயும், பிரபல கன்மங்களினாலே தடைப்படுத்தப்படுகின்ற பயன்களையுடையனவாயும், சகாயமாகிய ஆரோக்கியம் சித்தசுத்திமுதலியவற்றைப் பிறப்பித்தற்கு இயைந்து ஞானத்துக்கு வாய்ந்த பயன்களையுடையனவாயும், அதனால் ஞானத்திலுஞ் சிறிது எப்தாதனவாயுமுள்ள பூருவோத்தர இருவகைக் கன்மங்களை ஈண்டுக் கூறப்பட்ட விஷயம். (கள)

யதேவ வித்யயேதி (சூ. க. கஅ)

(சூ அள) வித்தையோடு ஏதுதான் (செய்யப்படுகின்றது)

என்று (சொல்லப்படுகின்ற) தன்றே.

யஷ்வ விதுயா கரோதி (சாந். க. க. கo)

"ஞானத்தோடு செய்யப்படுவதே பலமுடைத்து" என்னுஞ் சுருதியிலே, கன்மபலத்தின் தடையை நீக்குவதே உற்கிதவித்தையின் நோக்கமெனக் கூறப்பட்டமையின், பிரபலமாகிய மற்றோர்கன்மம் குறிக்கப்பட்ட கன்மத் தின்பயனைத் தடுக்கலாம், இன்றேல் அப்பயனுக்குச் சகாயமாகலாம். ஆக லின், வித்தைக்குச் சகாயமாகிய கன்மபலப்பிரதிபந்தத்தை நீக்கும்பொருட் டே அக்கினிகோத்திரமுதலியன அநுட்டிக்கப்படல் வேண்டுமென்பது (சூத் திரத்தின்) கருத்து. (கஅ)

(கக) இதரசூத்பணைதிகரணம்.

ஹொஹுநத்வித்தரே கூஷவயிஷ்யாயஷ்வேஷித (சு. க. ககூ)

(சுஅஅ) போகத்தினாலே பிறவற்றைப் போக்கிய பின் னர் அவன் உய்கின்றான்.

ஈண்டு உபாசனையுடையவர்களால், அதிகாரபதத்தில் உள்ளவர் களுக்கு அவர்கள் பதங்களுக்கு வேறாக மோகூபலம் உண்டா? இல்லையா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபகூம்) பிராரப்தபோகத்தின் பொருட்டு அநேக சென்மம் உன்னெனக்கொள்ளின், ஓர் சென்மத்திலே அடைந்த வித்தை அடுத்த சென்மத்திலே அழிந்துபோகின்றது. அதனால் யாதொருகன்மஞ் செய்யப் படுகின்றதோ, அதுவும் பலத்தை அநுபவித்தற்கு ஏதுவாகின்றது. ஆக லின், சென்மபரம்பரை இருத்தலால் அவர்களுக்கு முத்தியில்லையாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். பிராரப்தகன்மம் தன்பயனை அடையுமாறு செலுத்துகின்றது. அவை முற்சொனனத்தீட்டிய வித்தியாலோபத்துக்கு ஏது வாயிரா. ஆகலின், அவர்க்கு முத்தியே; சென்மபரம்பராகாரணமின்மையின். சுழுப்திகாலத்திலே மறைப்புளதாயினும் போல சுழுப்தி மறைப்பைப்போ லிருக்கும் சனனமரணமறைப்பும் அவர்கள் வித்தியாலோபத்துக்கு ஏதுவா யில்லை. (ககூ)

நான்காம் அத்தியாயத்து

இரண்டாம் பாதம்.

(க) வாக்ரம்பத்தியதிகரணம்.

வாஜ்நஸி ஹார்தாஅஸ்யாஅ (சா. உ. க)
கூத வஸவ்ய வஸ்ரூணாந் (சா. உ. உ)

(சஅக) வாக்குமனசிலே (இலயமாகின்றது); அநுபவமும் சுருதியும் (உண்மையின்).

(சகo) அதினாலேதான் எல்லாம் (மனசைத்) தொடர்கின்றன.

முந்திய பாதத்திலே உபாசகனுடைய உபாசனவியவஸ்தைமுதலாயின கூறப்பட்டன. இந்தப் பாதத்திலே அவன் சரீரத்தை விடுத்து உற்கிராந்தி செய்வதைப் (புறப்படுவதைக்) குறித்து நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

கஸ்ய வைஷ்வாநரஸ்ய புரயதோ வாஜ்நஸி வாகப்யேதி மநஃ ப்ராணே ப்ராணஸ்தேஜஸி தேஜஃ பராஸ்யாo தெவதாயாம்। (சாந். சு. அ. சு)

"சௌமிய, இந்த உற்கிராந்தி செய்பவனுடைய வாக்கு மனசிலும், மனசு பிராணனிலும், பிராணன் அக்கினியிலும், அக்கினி பரதேவதையிலும் இலயமாகின்றன" என்னும் சுருதியிலே, உற்கிராந்தி செய்பவனுடைய வாக்காதிகள் மனசில் இலயமாகின்றன எனப் பெறப்படுகின்றது. இது நியாயமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) காரியம் உபாதானத்தில் இலயமாகின்றதன்றே; கடமுதலாயின மண்ணிலே இலயமாதல் காணப்படலான். வாக்காதிகளுக்குப் பிரமம் உபாதானம்; மனம் அன்று. ஆகலின், பிரமத்திலேதான் அவை இலயமாதல் யுக்தமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது.

கஸ்ய வைஷ்வாநரஸ்ய புரயதோ வாஜ்நஸிவாகப்யேதி।
(சாந். சு. அ. சு)

"சௌமிய! இந்த உற்கிராந்தி செய்பவனுடைய வாக்கு மனசிலே இலயமாகின்றது"

உஜ்ஜயெ ஸம்நஸி வாகப்யேதாயேதி (பிர. கூ. சு)

'மனசிலே இலயமுறும் இந்திரியங்களோடு'' என்னும் சுருதிபற்றி, உற்கிராந்தியில் மனசுக்கு முன்னே வாக்குமுதலியவைகள் ஒய்ந்துபோதல்காணப்படுகின்றமையானும், முதற்கண்ணே வாக்கு மனசிலே இலயமாகின்றது. பின் எல்லா இந்திரியங்களும் மனசிலே இலயமாகின்றன. (காரியம்) உபாதானத்தில் இலயமாம் என்றதுயுக்தம் அன்று. (காரியத்தின்) சொரூபலயத்துக்குத்தான் உபாதானம் அபேக்ஷிக்கப்படுவது. வாக்காதிகள் மனசில் ஒடுங்குதல் சொரூபலயம் எனப்படாது; பின் அது விருத்திலயம் (என்று கூறப்படும்); ஜலமத்தியிலே எறியப்பட்ட எரிகரியின் பிரகாசமுதலாயின விருத்தி லயமாதல் போல, உபாதானமல்லாதிருப்பினும் மனசில் எய்தும் வாக்காதிகளின் லயத்தை விருத்திலயம் எனக் கூறல் யுக்தமே; விருத்தியுடைய வாக்காதிகள் (மேலே கூறிய) இலய சுருதியினால் இலயமடைதல் விருத்திலயம் எனப்படும்; விருத்திகளுக்கும் அந்த விருத்தியையுடைய பொருள்களுக்கும் பேதமிலாது அங்கே கூறினமை உபசாரத்தினால். (க, உ)

(உ) மநஸ்சம்பத்தியதிகரணம்.

தந்நோ வ்ராண உதயாகு (சா. உ. சூ)

(சகூக) அந்த மனசு பிராணனில், உத்தரவாக்கியத்தினால்.

மநோ வ்ராணெ (சாந். சு. அ. சு)

"மனம் பிராணனிலே (ஒடுங்குகின்றது)" என்றமையான், வாக்குமுதலிய சர்வேந்திரியங்களோடு கூடிய மனசு பிராணனிலே லயமாகின்றது என்று கேட்கப்படுகின்றது. அந்த லயம் எவ்வியல்பினதென்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) வாக்குமுதலியன உபாதானமல்லாத மனசிலே விருத்திலயம் எய்துக. மனசு பிராணனிற் சொரூபலயமே; பிராணன் மனசுக்கு உபாதானமாயிருத்தலின்.

கதமேயம் ஸோம்ய மநோ ஹவையம் வ்ராணம் (சாந். சு. நி. ச)

"சௌமிய! மனம் அன்னமயமே; பிராணன் அப்புமயம்" என்னும் சுருதிபற்றி, அன்னமயமாதலினற் பிருதிவியினலாயது மனசு; அப்புமயமாதலினற் பிராணன் மனசுக்கு உபாதானம்; (அதனற்) சொரூபலயம்பற்றி விரோதமில்லையாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) முன்போல (வாக்இந்திரிய விஷயத்திற்போல); மனசும் பிராணனில் விருத்திலயமே;

மநோ வ்ராணெ (சாந். சு. அ. சு)

"மனசு பிராணனில் (ஒடுங்குகின்றது)" என உத்தரவாக்கியமுண்மையான்,

(மனசு பிராணனிலே) சொரூபலயமன்று; பிராணன் மனசுக்கு முக்கியோபாதானமல்லாமைபற்றி அம்மனசு அங்கிருந்து பிறக்காமையான். ஆகலின், பிராணனிலே மனசு விருத்திலயமாயிருப்பதே நியாயம். (கூ)

(கூ) பிராணசம்பத்தியதிகரணம்.

வொ zஒ்ஷெண தஉ்வறோதிஹ்ஹீ (சூ. உ. சூ)

(சகூஉ) அது (பிராணன்) அதிபனோடு (சேர்ந்திருக்கின்றது), அதனோடு இசைதன் முதலியன (கூறப்படலான்).

மேலே சர்வேந்திரியங்களோடு கூடிய மனசு பிராணனிலே இலயம் அடைகின்றதென்று கூறப்பட்டது. இப்போது பிராணன் எங்கே இலயமாகின்றதென்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

வ்ராணவ்ஹ்ஜவி (சாந். சு. அ. சு)

"பிராணன் தேயுவிலே (ஒடுங்குகின்றது)" என்னுஞ் சுருதியினற் பிராணன் தேயுவிலே ஒடுங்குகின்றதெனின்,

(சித்தாந்தம்) அத்தப்பிராணன் அதிபனாகிய ஆன்மாவோடு கூடுகின்றது; அது தேயுவில் இலயமாகவில்லை;

வவவெவெஓோதாநீஉஹகூமெ வவெஒ வ்ராணா ஹஹிவோயஹ்ஹி
(பிரு. சு. கூ. கூஅ)

"இங்ஙனமே மரணகாலத்தில் ஆன்மாவைச் சூழ்ந்து எல்லாப் பிராணன்களும் கூடுகின்றன" என அந்தப் பிராணன் ஆன்மாவோடு இயைவதாகக கேட்கப்படுகின்றமையின்.

வ்ராணவ்ஹ்ஜவி (சாந். சு. அ. சு)

"பிராணன் தேயுவிலே (ஒடுங்குகின்றது)" என்னும் சுருதியிலே தோற்றம் கிரமவிரோதத்தைச் சூத்திரகாரர் பரிகரிக்கின்றனர். (ச)

ஊஓதெஷ்ஷுத ஹ்ஹ்ஷுதிஃ (சூ. உ. டு)

(சகூக) பூதங்களிலே (அது சேர்கின்றது), அவற்றைக் குறித்துச் சுருதியுண்மையின்.

"பிராணன் தேயுவில் ஒடுங்குகின்றது" என்னும் சுருதியில் மற்றைப் பூதங்களோடு கூடிய தேயுவே கூறப்படுகின்றது. ஆகலின், ஆன்மாவோடு கூடப் பிராணனானது பூதங்களிற் கூடுகின்றதென்பதுபற்றி விரோதமில்லை. (டு)

ஒநெகவ்ஷிஃ ஏஷ்ஷ்யதொஹி (சூ. உ. சூ)

(சகூச) ஒன்றிலே அன்று; (அவை அங்ஙன)மன்றே கூறுகின்றன.

தேயுவிலேமாத்திரம் பிராணன் இலயமாகவில்லை; முப்பிரகாரத்தைப் பற்றிக் கூறிய சுருதி மற்றைப் பூதங்களோடு இசைதலேக்காண்பிக்கின்றது. ஆகலின், ஆன்மாவோடு கூடப் பிராணன் பூதங்களில் இயைகின்றதென்பது பற்றிச் சுருதிவிரோதமில்லே. (சூ)

(சு) அசிருத்தியுபக்கிரமாதிகரணம்.

ஸோ நா ஏவஸ்ய தூ²வகூ³சோ²ஷ்ரீ தகூ²ம் ஆ நூ²வோஷ்ய (சு. உ. எ)

(சுகூநி) மார்க்கத் தொடக்கத்துக்கு முன்னும் சமானமே; (சரீரசம்பந்தத்தை) தகிக்காமல் அமிர்தத்துவமும்.

ஈண்டு நிரூபிக்கற்பாலதாகிய உற்கிராந்தியானது அர்ச்சிராதிகதித் தொடக்கத்துக்கு முன் வித்துவானுக்கும் அவித்துவானுக்கும் சமானமா? இன்றேல் வேறா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சம்சாரபலமும் மோக்ஷபலமும் இரு வேறு காரியங்களாயிருத்தலின், ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் உற்கிராந்தி பேதமாயிருந்ததாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தொடக்கத்துக்கு முன் வித்துவானுக்கும் அவித்துவானுக்கும் உற்கிராந்தி சமமாய் இருந்தது. ஞானிக்குத் தலேநாடி வாயிலாகவே உற்கிராந்தியும் அமிர்தத்துவமுமாம்; மற்றவனுக்கன்று; இதுதான் பேதம்.

ஸ ததை²கூ அஹ்ன ஆயஸ்ய தாவ்ஹ்ராவா ஶிஷ்ரா-ந ஹிங்ஸ்ய தை²கா| தயோர்ஷ்வ ஸாயஸ்ரீ தகூ²ஶிதி விஷ்வ ஙூ²யாஉர்ஜ்ஶிணை ஸவஹ்ரி| (கட. சு. ககூ)

"இதயத்தில் நாற்றேர் நாடிகள் உள்ளன; அவைகளுள்ளே ஒன்று தலேயைப் பிரவேசிக்கின்றது; அதுவாயிலாக மேலே போய் ஒருவன் அமிர்தத்துவத்தை அடைகின்றன்; மற்றநாடிகளும் வெவ்வேறு திக்குநோக்கி உற்கிரமணஞ் செய்தற்கு உதவுகின்றன" என்னுஞ் சுருதியுண்மையின். இதற்கு முன் உற்கிராந்தி சமமாய் உள்ளதே. (எ)

(நி) ததாபீத்தியதிகரணம்.

ததா²பீதே²ஸ்ஸ²வாத்ரவ்யவதே²ஶாத் (சு. உ. அ)

(சுகூசு) அதனேடு ஐக்கியமாதற்கு முன்னே (சுருதி) சம்சாரநிலேயைக் குறித்தலின்.

தலைகாடிவாயிலாக வித்துவானுக்கு உற்கிராந்தி உளதென்றும், பின் அர்ச்சிராதிகதி உளதென்றும் மேலே கூறப்பட்டது.

ஈண்டுச் சரீரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்ட வித்துவானுக்கு அர்ச்சிராதிகதி இயையுமா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

யதா வவெ-ர் வ்ரீ-ஷ்யுஹெ கோரயெ zவ்ய ஹ்ரூதீ ஸ்ரிதோ| கூய ஶெத்ரு-ர zஜ்ரெதா ஹலக்ரு-த்ர ஜ்ரவ்ஹ வஶ்ரீ-ஷெத (பிரு. சு. ச. எ)

"அவன் இதயத்தில் ஒர்காற் பிரவேசித்த எல்லா ஆசைகளும் அற்றபின்னர் மரணத்துக்குரியான் அமிர்தனுகின்றான், அங்கே பிரமானந்தத்தைத் துய்க்கின்றான்" எனத் தேகம் விழுந்தபின்னர் அமிர்தத்துவம் எய்துவதாகக் கூறப்படுகின்றது.

ஷெ zஜ்ரி-ஷ்ய ஶ்ரீவஂஹவக்ஷி (சாந். டி. கo. க)

"அவர்கள் அர்ச்சியை அடைகின்றார்கள்" என அர்ச்சிராதிகதியும் கேட்கப் படுகின்றது. அங்ஙனம் இரண்டும் கூறப்படலாற் சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) பிரமத்திலே லயமாகிய வாக்கு முதலியன பின்னர்த் தோற்றுதல் கூடாமையான், ஆன்மாவுக்குப் (புறத்தே செல்லும்) கதிகூடாமையான், முக்தான்மாக்களுக்கு அர்ச்சிராதி இல்லையாமெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. அர்ச்சிமுதலியவாயிலாகப் பிரமத்தை அடைதற்குமுன், சரீரசம்பந்தம் குறித்துச் சம்சாரம் நீங்கவில்லை. விரைவிலே பிரமத்தை அடைகுவன் என்னும அபிப்பிராயம் பற்றியே சுருதியானது (முக்தான்மா) உடனே (கூலஹ) அமிர்தத்துவத்தை அடைகின்றான் என்று கூறியதாம். ஆகலின், உற்கிராந்தனுக்கு அர்ச்சிராதிகதியுக்தமே. (அ)

வாக்குமுதலாயின ஒடுங்கிப்போனமையான் அவனுக்குக் கதி ஒவ்வாதாம் என்பது பற்றிச் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

வஂ-ஷ்கூ0 வ்ரோணதஶ்ச நயொவமஸ்ரீ (சு. உ. கூ)

(சகூவ) அளவினற் சூக்குமமாகிய (சரீரமுடையன்), அங்ஙனம் (சுருதியிற்) பெறப்படலான்.

அவன் சரீரத்திருந்து புறப்படலானும் சூக்குமசரீரம் கூடவிருக்கின்றது. இல்லாக்கால், கதி கூடாமைபற்றிச் சந்திரசம்வாதம் எய்தமாட்டாது.

யெவெவ கெஷாஷ்ஷாஷ்ஷொகாம்ரீயஹி வஜ்ரூவஸவேவ ஷெ முஷ்ஷி|
(கௌஷீ. க. உ)

"இவ்வுலகைவிட்டுப் புறப்படுகின்றவர்கள் சந்திரனை அடைகின்றார்கள்" என்று தொடங்கி,

வஸகவெ வ்ரூ-ர் வ்ரு ஜொகவ்ரு ஜ்ரார0 ய்ரூஜ்ரோவ்ர0 யஸ்ரீ-தீர்ர ஹகதீதி வ்ரூஜதெய வஸ0 வ்ரு-தீர்ரா ஹகதீஹ வ்ரூஷ்டி ஹஂ-ர்ஷ்ரா வஷ்-ர்

தீஹஸதீடோவாவதமொவாமகூஷிவஷாஷஷுஷிஷொ வா வலிவொஷா ஷிதோ வா வஷுஷா வா வஷுஷொ வா zடோ வெவிதஷஷு ஷுடொஷஷ வுதோ ஜாயிதெ யஷாகூஷ் யஷாவிஷுஞ்ஞ ஸாமுஹுஹ்ஹ வுஜ ஊகி கொ zலீகிதம வுதிவுஷியாகு (கௌஷீ. க. உ)

"சந்திரன்தான் சுவர்க்கலோகத்துக்கு வாயில்; சந்திரன் சொல்வனவற்றை அவன் ஆக்ஷேபிப்பானையின், அவனை இஷ்டப்படி போகவிட்டுவிடுகின்றன்; ஒருவன் சந்திரனை ஆக்ஷேபியாதிருப்பானையின், சந்திரன் அவனை மழையாகப் போமாறு கீழே அனுப்புகின்றன்; அவன் கன்மங்களுக்கும் ஞானத்துக்கும் இயையப் புழுவாயோ, பூச்சியாயோ, பட்சியாயோ, புலியாயோ, சிங்கமாயோ, மீனையோ, பாம்பாயோ, மனிதனையோ, வெவ்வேறிடங்களில் மற்றொன்றாயோ பின்னர்ப் பிறக்கின்றன். இங்ஙனம் பூமிக்குத் திரும்பி வருகின்றவனை (நோக்கி) நீ யார் என்று (ஓர் தூறவி) அவனைக் கேட்கின்றன்; அவன் உத்தரமிறுக்கின்றன்" எனச் சுருதியிற் கண்ட பரியங்கவித்தையிலே தேவயானமார்க்கத்தில் ஓர் வித்துவானுக்கும் சந்திரனுக்கும் இடையே கோர்த்த சம்வாதம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகலின், சரீரத்தைவிட்டுப் புறப்படும் வித்துவானுக்கு அர்ச்சிராதிகதி எய்துவதாகும். (கூ)

நொவ ஷிஷ்நாதஃ (சு. உ. கo)

(சகூஅ) ஆகலின் அழிவினுல் அன்று.

மேலே கூறிய நியாயத்தினுல்,

ஷிதுா zஜிதோ ஹவதி (பிரு. கூ. சு. எ)

"மனிதன் அமிர்தத்துவத்தை அடைகின்றன்" என்னுஞ் சுருதியிற் கண்ட அமிர்தவசனமானது சரீரசம்பந்தம் அற்றவுடனேதானே அமிர்தத்துவம் எய்துவதென்று கருத்தன்று. (கo)

கூவெஷ்யுவெஷாவவடிதிஷெஷ ஊஷ்டா (சு. உ. கக)

(சகூக) அதற்கே பொருத்தமாதலினுலும், இந்த உஷ்ணம் (உளது).

இந்தச் சூக்குமசரீரம் (தூலசரீரத்தின்) ஒரிடத்திருத்தல் பொருத்தமாதலினுல், சூக்குமதேககுணமாயுள்ள உஷ்ணமானது உற்கிராந்தி செய்யும் வித்துவானுக்கும் ஒரிடத்திலே இருப்பதாகப் பெறப்படுகின்றது. அந்த உஷ்ணம் ஸ்தூலதேகத்தின் குணமன்று, பிறிதிடத்தின் (மரணத்தின்) உணரப்படாமையின். ஆதலினுலும் கதியிருத்தல் பொருத்தமே. (கக)

வுதிஷெயாதிதிஷெஹ ஸாரீராஷ வுஷ்டா ஹெயுகெஷாழி!

(சு. உ. கஉ)

(நி00) நிஷேதித்தலினால் (அது அங்ஙனமன்று) என்று கூறின், அன்று; ஆன்மாவினின்று (பிராணன்கள் பிரிய) வில்லை; யாதினாலெனின், சிலசாகையில் (அது) வெளிப்படை.

தஸ்ய ஹைதஸ்ய ஹ்ருதயஸ்யாக்3ர ப்ரத்3யோததே| தேந ப்ரத்3யோதேந ஏஷ ஆத்மா நிஷ்க்ராமதி| சக்ஷுஷோ வா மூர்தோ வா அந்யேப்4யோ வா ஸரீரதே3ஸே2ப்4ய꞉ ஸ ஏதம் ப்ராணமேவ ஸ்வயமுத்க்ராமந்தம் ப்ராணோ அநூத்க்ராமதி| ப்ராணமநூத்க்ராமந்தம் ஸர்வே ப்ராணா அநூத்க்ராமந்தி|

(பிரு. சு. ச. உ)

"அவன் இதயத்தின் கொழுந்து பிரகாசத்தை அடைகின்றது; அந்தப் பிரகாசத்தினால் ஆன்மாவானது கண்வாயிலாகவோ, தலைவாயிலாகவோ, சரீரத்தின் பிறவிடங்கள் வாயிலாகவோ புறப்படுகின்றது; அவன் புறப்படுங்காற் பிராணன் அவனுக்குப்பின்னே புறப்படும்போது, எல்லாப் பிராணன்களும் அதற்குப்பின்னே புறப்படுகின்றன''' என்றற்றொடக்கத்த வாக்கியங்களால் அறித்துவான் (சரீரத்தினின்று) எவ்வாறு புறப்படுகின்றான் என்று கூறி,

ஏதஜ்ஜ்ஞாநமாத்மந꞉ (பிரு. சு. ச. சு)

"ஆசையுடையவனுக்கு அவ்வளவுதான்" என அறித்துவத் விஷயத்தை முடித்துக்கொண்டு,

அகாமயமாந ஏஷ ஏதகாம꞉ நிஷ்காம꞉ ஸூக்ருதகாம꞉ நாதகாம꞉ பூர்ணகாம꞉ ஸ்வயம்பூ4 ரஸோஸ்ம்யேவம் விதி|

(பிரு. சு. ச. சு)

"விரும்பாதவனும், விருப்பத்தினின்று நீங்கினவனும், தன் விருப்பங்களில் திருத்திப்பட்டவனும், பரமான்மாவை விரும்புவோனுள்ள பற்றற்ற அவனுக்குப் பிராணன்கள் உக்கிரமிப்பதில்லை; பிரமமாகிப் பிரமத்தைப் போய் அடைகின்றான்" என்று வித்துவானுக்கு உற்கிராந்தி (வெளிப்போதல்) மறுக்கப்படலான், இங்கேதானே பிரமத்தை அடைகின்றான் எனின்,

(சித்தாந்தம்) அன்று;

நாதகாம꞉ பூர்ணகாம꞉ (பிரு. சு. ச. சு)

---

* (சு. உ. கூ2-ஆம்) சூத்திரத்தைச் சங்கராசாரியர் இரண்டாகப் பிளந்தமையும்,

ப்ரதிஷேயாதி3தி சேந்ந ஸாரீராத்|

என அவர் முற்பாதிச் சூத்திரத்தைத் தமது பாஷ்யத்து (சு. உ. கூ2-ஆம்) முற்சூத்திரமாக, மீறுத்தி அதிலே (தமது சூத்திரபாஷ்யத்திலே) நீலகண்டசிவாசாரியர் சார்பாகச் சேர்ப்பவர் போல்க் கூறி, பின் அதனை

ஸம்ஷோபஸ்ரவணாத் (வே. சூ. ச. உ. கூ)

23172

"பிராணன்கள் அவனுக்கு உற்கிரமிக்கின்றில" என்னுஞ் சுருதியினால் உற்கிரமணஞ் செய்து அர்ச்சிராதிகமனத்தின்பொருட்டுப் புறப்பட்ட வித்துவானுடைய பிராணன்கள் அவனைவிட்டுப் பிரிகின்றில என்று கூறப்படுகின்றது; இதன் பொருள் மாத்தியந்தினர் சாகையிலே வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது;

பிற் சூத்திரமாக நிறுத்தப்பட்ட இந்தப் பிற்பாதிச் சூத்திரத்தினாற் கண்டித்தற்கு, மற்றோர் அவித்துவான் விஷயம்பற்றி

(க) யதோயம் வாஸுதேவோ நாயகம் உத்க்ராமதோ நோத்க்ராமதி (பிரு. நி. உ. கக)

"இந்தப் புருஷன் (அவித்துவான்) சாகும்போது பிராணன்கள் அவனைவிட்டு உற்கிரமிக்கின்றனவா? அன்றோ?" என்று ஆர்த்தபாகர் என்பார் விஜயிய விஜவுக்கு

(உ) நாதி வாவாச யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்தாவதேவாஸ்ய தாவதாயுஷம் ஜீவத்யதோ ஹ்யேவாஸ்ய ஜீவதோ நாத்க்ராமந்தி (பிரு. நி. உ. கக)

"யாஜ்ஞவற்கியர் அன்று (என்று தொடங்கி), இவனிலேதான் (பிராணன்கள்) கூடுகின்றன; அவன் வீங்கி உப்பிச்செத்துக்கிடக்கின்றான்" என்று அந்த யாஜ்ஞவற்கியர் உத்தரநிறுத்தாராக, அச்சங்காசாரியர் இந்த (க) முதலாம் (உ) இரண்டாம் சுருதிவாக்கியங்களின் தலையையும் அடியையும் தட்டிவிட்டு, எஞ்சியவற்றிற் சில சொற் பொடியிட்டு உண்மைப்பொருள் பிறழ்ந்துபோகப் பொய்படத் திரித்து இயைத்து, (சூ. உ. கஉ-ஆம்) பிற்பாதிச் சூத்திரமாயாவாதபாஷ்யத்திலே

நாத்க்ராமந்தி ப்ராணா உத்க்ரமதோஸ்ய ஜீவதேவாஸ்வேதி

"அவனைவிட்டுப் பிராணன்கள் உற்கிரமிப்பதில்லை;இங்கேதான் இலயமடைகின்றன" என்று பொருட்படப் பாவத்துக்கும் நிந்தைக்கும் சிறிதும் அஞ்சாது புகுத்தி உரைத்தமையும்,

வாகெஷாழி

சில காகையினர் கூறுமாறு என்று சூத்திரக்கருத்துப் பிரகாரம் கண்ணுவசாகையாயை பிருகதாரணியத்துக்கு அண்ணியமாகிய மற்றோர் மத்தியந்தினசாகை முதலியவற்றினின்று (பிரமாணம் காட்டாது), அந்தக் கண்ணுவசாகையினின்றே தவறுற அவித்துவான் விஷயமாகிய (பிரு. நி. உ. கக-ஆஞ்) சுருதியை வித்துவான் விஷயமென்று பிழைபட அவர் உதகரித்தமையும், முற்சூத்திரத்தைப் பூருவபக்ஷத்தினிறுத்திப்பிற்சூத்திரம் கண்டிப்பதாயின் ஆனால் (கூ) என்னும் பதம் எய்தற்பாலதேயாக,

முற் சூத்திரபாகத்தை மறுக்காது நியாயம் கொண்டி சாதிக்குமாறு சூத்திரகாரராற் பிரயோகிக்கப்பட்ட (ஹி) என்னும் மொழியை நிறுத்திப் பிற் சூத்திரமாகத் தவறுண்டி அவர் (சூ. உ. கஉ-ஆஞ்) சூத்திரஞ் செய்தமையும் பிறவும் தவறுமென்று உபக்கிரமணிகை (உகஅ-ஆம்) இலக்கம் தொடுத்து (ங்கஉ-ஆம்) இலக்கம் வரையும், சசo-ஆம்) இலக்கம் தொடுத்து (சஙஉ-ஆம்) இலக்கம்வரையும் நிரூபித்திருக்கின்றேமன்றே. அங்ஙனமாக,

நீலகண்ட சிவாசாரியராற் பூருவபக்ஷத்தில் நிறுத்தி மத்தியந்தின சாகை கொண்டு, "அவனைவிட்டுப் பிராணன்கள் உற்கிரமிப்பதில்லை" எனப் பொருட்படத் தப்பட்ட (பிரு. க. ச. க-இல்), உள்ள

ந தஸ்ய ப்ராணா உத்க்ராமந்தி

என்னுஞ் சுருதியையும், (பிரு. நி. உ. கக-இலே)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V.S. IYER LIBRARY
ADYAR, MADRAS-90

யொ zகாமொ நிஷ்காமொ ஆப்தகாமொ ஆத்மகாமொ நதஸ்மாத் ப்ரா
ணா உத்க்ராமந்தி (மாத்தியந்தினசாகை)

"எவன் அகாமனுய், நிஷ்காமனுய், ஆப்தகாமனுய், ஆத்மகாமனுய் இருக்
கின்றானே, அவனினின்று பிராணன்கள் உற்கிரமிப்பதில்லை" என்று கூறப்
பட்டிருக்கின்றது. (கஉ)

*ஸ்யு-ஷெஉ (சு. உ. கஊ)

(நிoக) ஸ்மிருதியுஞ் சொல்கின்றது.

ஊலு-ஷேசூஸ்ரீ-கமெஷ்டிகா யொ ஹிகூவாஸ-ஸ்யு-ஷ்ணுலழி |
வ்ரஹமொசூதிகூரூ ஷெ-நயாதிவாரா முதிழி |

(யாஞ்ஞவற்கியஸ்மிருதி. கூ. கசுஎ)

கூஷெ-ஜ்ய ஸஉவ-நீயஷெ |

"இவனிலே பிராணன்கள் கூடுகின்றன" என்று சுருதி உள்ளபடி இருந்தமையா
னும், இது அவித்துவத்விஷயம்பற்றி யிருந்தமையானும் சைவபாஷ்யகாராற்
பொருட்படுத்தாது தவிர்க்கப்பட்டதேயாக, பின்னர் மேலே கூறியவாறு திரிக்கப்
பட்ட

கூஷெ-ஜ்ய ஸஉவ-ஸ்யஷெ |

என்னுஞ் சுருதியையும் மாயாவாதிகளுக்குச் சார்பாக அப்பயதீக்ஷிதயோகியார் சித்
தாந்தமாக எழுதிவைத்திருக்கின்றார் என்று யாரையும் வஞ்சிக்குமாறு, மாயாவாத
பண்டிதர்கள் சொர்க்கமணிதீபிகை (கூ. கூ. கூஉ-இல்) ஆக்ஷேபத்துக்கிடனுமென்ற
முன்பின் ஆலோசனையின்றிப் புகுத்திவைத்தமை விந்தையினும் விந்தையேயா
மென்ற சைவசேயர்கள் யாவரும் உணர்வாராக. இங்ஙனம் சாமானியருக்கும்
ப்ரத்யக்ஷமாய் விளங்கக்கிடக்கும் சுருதியைப் பிரித்தும், திரித்தும், இயைத்தும்
வஞ்சிக்கப்போந்த மாயாவாதாசாரியர் விசேஷஅறிவினர்க்கும் புலப்படாதசூத்திரங்
களுக்கு யாது திரிவுபொருள்தான் செய்துவைக்கமாட்டாரென்பதைச் சிறிது யூகிப்
பாராக.

*இந்த (சு. உ. கஉ-ஆம்) சூத்திரத்துக்குச் சைவபாஷ்யகாரர் உதகரித்த சுலோ
கத்துக்கு மாறுபடச் சங்கராசாரியரால் மாயாவாதிகளுக்குப் போக்குமீட்சி இல்லை
என்று காட்டுதற்குத் தமது (சு. உ. கச-ஆஞ்) சூத்திரபாஷ்யத்தில் உதகரிக்கப்பட்ட
(ஸ்மிருதி) சுலோகமும் பொருத்தமில்லையாமென்று அறிஞர் உணர்ந்து கொள்வா
ராக. மாயாவாதிகள் போனகதி தேவர்களுக்கும் காணப்படாமை போல, காணப்
படாக் கதியை உணர்த்திய அச்சுலோகமும் மகாபாரத ஸ்மிருதியில் எவ்விடத்தும்
காணப்படவில்லை; சாந்திபருவத்து மோக்ஷதருமத்திலே

வாoவ்ய யொகஃ பாஞ்சராத்ரஃ வெதாஃ பாஶுபதமிதிலா |

"சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம், வைதிகம், பாசுபதம்" என்னும் சுலோகத்தி
லுள் நியானயோகத்தை உணர்த்தும் வைதிக பாசுபதத்தை முடிவாக உணர்த்திய
மகாபாரதமானது ஞானத்து ஞானபாதத்தார்க்கு எய்துவதாகக் கொள்ளப்படும்
போக்குமீட்சியில்லாத முக்தியை அம்மாயாவாதிகளுக்குச் சார்பாகக் கூறியதெனக்
கருதிச் சங்கராசாரியர் புகுத்தி உதகரித்த அக்கபடச் சுலோகமானது அம்மகாபார
தத்தில் ஒற்றுபோது காணப்படினும் அது நிர்காலும் அப்போக்குமீட்சியில்லா முக்
திப்பொருளைப் பயக்காதென்றும், அங்ஙனம் அப்பொருட்பட மகாபாரதம் நிர்கா

"அவைகளுள்ளே ஒன்று மேற்கொண்டு சூரியமண்டலத்தைப் பிளந்து போகின்றது; அதனல் அவன் பிரமலோகத்தை அடைந்துமேலான கதியை அடைகின்றான்" என வித்துவானுக்குத் தலைநாடிவாயிலாகக் கமனம் கூறப் பட்டிருக்கின்றது. ஆகலின், அர்ச்சிராதிகதி வித்துவானுடைய உற்கிராந்தி செய்யும் ஆன்மாவுக்கியைந்ததே*. (கசு)

(சு) பரசம்பத்தியதிகரணம்.

தாநிவரெதயாஹ்யாஹ (ச. உ. கச)

(நிoஉ) அவைகள் பரத்திலே (ஒடுங்குகின்றன), அங்ஙனஞ் சுருதி கூறுகின்றதன்றே.

மேலே அதிகரணத்திலே பிராணன்களோடு கூடிய சீவான்மா தேயு வோடு கூடிய பூதங்களிலே அடங்குகின்றதென்று கூறப்பட்டது.

தெஜஃ வாஹ்யா0 தெவதாயாழ் (சாந். சு. அ. சு)

"தேயுவானது பரதேவதையில்" என்பதனல் மற்றப் பூதங்களோடு இயைந் தும், ஆன்மாவோடு கூடியுமுள்ள தேயுவானது பரதேவதையிலே ஒடுங்கு கின்றதெனப் பெறப்படுகின்றது.

அந்த லயம் பரப்பிரமத்திற் சொரூபலயமாகக் கூறப்படுகின்றதா? இன்றேற் பருக்கக்கூடாதவாறு இயைகின்றதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சொரூபலயம் என்பதே யுக்தம்.

தெவாதீ (பா. வி. நி. ச. உஎ)

என்ற வியாகரணசூத்திரப்பிரகாரம், தேவ சப்தமே தேவதா எனப்படும். பரசப்தமானது மகத்துவத்தைக் காட்டுகின்றது. ஆகலின், பரதேவதை என்பது மகாதேவரின் மேற்று.

வெய0 தெவதெகூத (சாந். சு. கூ. உ)

"அந்தத் தேவதை விரும்பிற்று"

ஏவாவ்யயிவீ ஜநயெதவஸஃ (தைத். ஆரணி. க0. க. கூ)

"ஆகாயத்தையும் பூமியையும் சிருட்டித்துத் தேவர் ஏகர்" என்னும் சுருதி களான், அந்த மகாதேவரே சகல பூதகாரணராகிய பரப்பிரமம் எனக் கேட் கப்படுகின்றது. ஆகலின், அந்த உபாதானமாகிய அவரிலே ஆன்மாக்க ளோடு கூடப் பூதங்களும் சொரூபலயம் அடைகின்றன என்று கூறுதலே யுக்தமாம் எனின்,

---

*கிர்க்குணோபாசகர்களுக்கு அர்ச்சிராதிகதி இல்லை என்று (கூ. கூ. கூஉ-இற்) போல ஈண்டும் புகுத்தப்பட்ட வாக்கியம் மொழிபெயர்க்காது தவிர்க்கப்பட்டது.

(சித்தாந்தம்) பிரமம் உபாதானமாயிருந்தாலும் பூதங்கள் சொரூபலயம் எப்தா? ஆலல் அவை பிரிக்கப்படாதிருத்தல் மாத்திரமே;

வாஜ்நவி ஸமவேதெ (சாந். சூ. அ. சூ)

"வாக்கானது மனசிலே இலயமாகின்றது" என்னும் சுருதியினும் கூறப்பட்ட (இலய) அர்த்தம் இங்கே மற்றோர் பிரகாரமாகப் பொருள்கோடற்கு யாதும் பிரமாணமின்மையின். ஆகலின், மனமுதலியனபோல ஈண்டும் விருத்திலயமாம் என்று சுருதி கூறுகின்றது. (கச)

சுவிஹாரெ வஅநாசு (சா. உ. கடி)

(நிஅக) பிரிக்கப்படாமை (கொள்ளப்படுகின்றது) வசனமுண்மையான்.

சம்பத்திவசனத்தினற் (சாந். சூ. அ. சூ) பிரமத்திலே பூதங்கள் பிரிக்கப்படாதிருத்தல் மாத்திரம் என்று பொருள் கொள்வதே யுக்தம். (கடி)

(எ) தத்தோகோக்கிராதிகரணம்.

தஜொகொ ஜ்வஅநஜ்ஜ வ்ருகாஸி தஉரொ விஜ்ஜா வாதேஜ்ஜா தேஜ்ஜஷமகேந ஜ்ஜீதியொ ஜாஜ்ஜ ஹாஜ்ஜாநமநுவிகாகாயிகயா! (சா. உ. கசு)

(நிஅச) அவன் உறைவிடத்தின் அக்கிரத்திற் சுவாலிப்பு உள்ளது; அதனற் பிரகாசிக்கப்பெற்ற துவாரத்தனுப்வித்தியாசாமர்த்தியத்தினலும், மார்க்கத்தின் அங்கதியானத்தினலும், இதயத்துள்ள ஏகரால் அநுக்கிரகிக்கப்பட நாற்றுக்கு மேற்பட்டிருக்கும் பாதையினலே புறப்படுகின்றான்.

மேலே அதிகரணத்திலே வித்துவானுக்கும் அவித்துவானுக்கும் அர்ச்சிராதித் தொடக்கம் வரையும் உற்கிராந்தியானது சமானம் என்று கூறப்பட்டது.

புறப்படும் வேளையில் இருவர்க்கும் பேதம் உளதா? இலதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

தேஜோ வாஅஜ்யம் தெவதாயாழி

"தேயு பரதேவதையிலே" என்னும் சுருதியினற் பூதங்களோடு கூடப் பரம காரணரும், பரதேவரும், பரப்பிரமமும், பரமாகாசமுமாகியவரிலே

வித்துவானும் அவித்துவானும் பிரிக்கப்படாத ஒடுங்கி, சூக்ஷ்மம் இழைப் பாதி இருக்கின்றார்கள் என்று சமமாகக் கூறப்பட்டது. ஆகலின், (அவர்களுக்கு) உற்கிராந்தி சமமே.

தஸ்ய ஹைதஸ்ய ஹ்ருதயஸ்யாக்3ர ஏஷோ(அ)தி3தா | தேநஷ ஏதேந ஸூர்யாத்3 விஷ்யாவாஸ்ருஜ்யதே வா zஸ்ருஜ்யதே வா ஸரீரதே3ஸேப்4ய: (பிரு. சு. ச. உ)

"அவனது இதயக்கொழுந்து பிரகாசிக்கின்றது; அவ்வொளியினால் மூன்மார்க்கண்வாயிலாகவோ, தலைவாயிலாகவோ, சரீரத்தின் பிற இடங்கள் வாயிலாகவோ புறப்படுகின்றது" எனச் சுருதி கூறுதலின், அவ்விருவர்க்கும் இருதயப்பிரகாசமுதலிய சமமாகக் கேட்கப்படுகின்றன. அதுகொண்டு அவ்விருவர்க்கும் உற்கிராந்தி சமமாயிருத்தலின் பேதமில்லை எனின்,

(சித்தாந்தம்) அன்புடையரும் இதயத்துள்ளாருமாகிய சிவபெருமானுடைய ஆராதனரூபமாயுள்ள ஞானவலிமையினாலும், அந்த ஒளிமார்க்கத்தைத் தியானித்தலாலும், பிரீதிகொண்ட சர்வாதுக்கிரகராகிய அவரால் அதுக்கிரகிக்கப்பட்டு, தனது சொரூபத்தை மறைக்கும் மலமானது துவம் சம் பண்ணத்தக்க வன்மையுடைய அநுக்கிரகதிருட்டியினைப் பார்க்கப்பட்டு அந்த அநுக்கிரகத்தினாலே பிரகாசிக்கப்பெற்ற வாயிலையுடையனைய் நூற்றுக்கு மேற்பட்டுள்ள தலைநாடி வாயிலாக வித்துவான் புறப்படுகின்றான். அவ்வாறு மற்றவன் (போவானல்லன்), பின் அவன் மற்றை நாடிகள் வாயிலாகப் போகின்றான்.

| ஸதம் சைகாச்ச ஹ்ருதயஸ்ய நாட்3ய ஆவயா ஏபி4ர்ஹரண ஏதி நிஷ்க்ரமணே | தயோர்ஷ்வ ஸாயஸ்ப்ருதகூர்த்4வ ஆயன் அம்ருதத்வமேதி விஷ்வங்ந்யா உத்க்ரமணே ஏணே ஹவந்தி (கட. சு. கசு)

"இதயத்தில் நூற்றோர் நாடிகள் உள்ளன; அவைகளுள் ஒன்று சிரசைப் பிரவேசிக்கின்றது; அதனால் மேலேபோய் ஒருவன் அமிர்தத்துவத்தை அடைகின்றான், மற்றைநாடிகள் வெவ்வேறு திக்குகளில் உற்கிரமணஞ் செய்தற்கு உதவுகின்றன" என்று சுருதி கூறுகின்றது. வித்துவானுடைய உற்கிரமணத்தில் இதுதான் விசேஷம். மேலே கூறப்பட்டவற்றிற் பின்வருவனவெல்லாம் அமைந்துள்ளன:—

| ரூபேராஜநாநாம் ஹ்ருதயே வஸீவிஷ்ட: |

"உருத்திரர் சனங்களுடைய இதயத்தின்கண்ணே வசிக்கின்றார்"

ஹ்ருத்பூண்டரீகம் விரஜம் விஸுத்3த4ம் (கைவ)

"இதயபுண்டரீகம் துகளற்றதும் அதி தூய்தாயுமுள்ளது" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளினும்,

oஸ0ஷ்ரஷ்ஷவ-ஃஹ-ஞ்தா நா0 ஹ்ருஷ்டிஸ்ரு zஜ-ஃந கிஷ்டி|
(பகவற்கீதை. கஅ: சுக)

"அர்ச்சுன! எல்லாச்சென்துக்களுடைய இதயதேசத்திலே சிவன் இருக்கின்றார்" என்றற்றொடக்கத்த ஸ்மிருதிகளினும் சிவபிரான் சர்வஜன ஹிருதயங்களினும் இருக்கின்றார் எனப் பெறப்படுகின்றது. சுழப்தியிலே சீவான்மா சுவேந்திரிய விருத்திகளோடுகூட லயமாகி அவரோடு ஏகரசமாகின்றான்.

விஷ்வாயுர்கோ ரூஷ்டிராஹவிஷி-ஃர் (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

"விசுவாதிகராயுள்ள மகர்ஷி உருத்திரர்"

ஸவை-ஃ வைஷ்ரூஷ்டிஃ (தைத். ஆரணி. க0. உச. சஉ)

"எல்லாம் உருத்திரரே" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே நிமித்தகாரணமாயிருத்தலின் விசுவாதிகர் என்றும், உபாதானமாயிருத்தலால் விசுவான் மகர் என்றும் பெறப்படுகின்றது.

வாக வஸவஸ்ரூத்ரா நஷ்டி தீயாய தஷ்டுஃ (சுவே. கூ. உ)

"உருத்திரர் ஏகரே! (அவர்கள்) இரண்டாவதற்காக நிற்கின்றிலர்" என்றற் றொடக்கத்த சுருதிகளிலே அவருக்கு விசுவாதிபத்தியம் கேட்கப்படுகின்றது.

ஸிவ வாகோ வ்யுஃ (அதர்வசிகை)

"சிவன் ஒருவரே தியானிக்கற்பாலர்"

யதா சர்ம-ஃவதாகாஸ்ரு (சுவே. கூ. உ0)

"எப்போது ஆகாயத்தைத் தோலாக உடுக்கின்றாரோ" என்னுஞ் சுருதிகளான் இவரையொழிந்து முமூட்சுக்களுக்குத் தியேயமும் ஞேயமுமாகிய வஸ்து இல்லை என அறியப்படுகின்றது.

ஸவ்ய ஹி ஜஜ்ஞாஃ ப்ராணைஷ-ஸ் தீர்ஷ்ணைஷ-ஸ் ரூத்ரஸ்தார கo ப்ரஹ்மாஹவ்ஷ யெநாவாவ்யெதாஹ-ஸ்தஃ (ஜாபாலம்)

"அந்தச் சென்துவினுடைய பிராணன் உற்கிரமிக்கும் போது உருத்திரர் தாரகப்பிரமத்தை உபதேசிக்கின்றார்; அதனாலே அவன் சிவனுகின்றான்; உற்கிராந்திசமயத்திலே வித்துவான்களுக்குச் சொரூபப் பிரகாசமுள்ள தாரகப் பிரமத்தை உபதேசிக்கின்றார்" என்று (சுருதி) கூறுகின்றது.

ஸுவோ ராஜா நமஸ்ரூத்ர (இரு. வே. ச. கூ. க)

"உன்னைக் காத்துக்கொள்ளும்பொருட்டு உன் யஜ்ஞத்துக்குக் கர்த்தாவாக உருத்திரரைத் தேடிக்கொள்" என்ற சுருதிகளிலே, அவர் ஆராதிக்கப்படுதலான் அவருக்குச் சர்வயஜ்ஞாதிபத்தியம் வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

"உஹோ வீரா வை-ய ஹவிஷஜுஷி ஹி-ஷக்ஷதோ நோ ஹிஷ்ஜாரோ பாஷ்ஜ ஸ்ரோஷி (இரு. வே. உ. சூசூ. ச)

"உருத்திரரே! எங்கள் புதல்வர்களே உமது வைத்திய ஔஷதங்களினாற் பலப்படுத்தும்; ஏனென்றால் வைத்தியர்களுக்குள்ளே நும்மை மகாவைத்தியர் என்று கேள்விப்படுகின்றேன்" என்று சுருதி கூறுதலின், அவர் சம்சார நோய்க்கு உத்தமவைத்தியர் என நிரூபிக்கப்படுகின்றார்.

மாயாஞ் ப்ருக்ருதிம் வித்யா நாயிநஞ் துஹ் ஸ்வரூபிம் (சுவே. ச. கo)

"மாயையைப் பிரகிருதியென்றும், மாயையுடையாரை மகேசுவரர் என்றும் அறிக" என்னுஞ் சுருதியினாற் சகல பிரபஞ்சமாகிய விசித்திர புஷ்ப சமூகங்களைப்பற்றியிருப்பவராய், மாயை எனப்படுபவராயுள்ள பராசத்தியார் அவர்க்கு ரூபமும் ஏகதேச சுபாவமுமுடையராய்ப் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றார். இதயத்துள்ளாராய், இனியவராய், பிரமமாய், பரமேசுவரராய், பரமங்கள சொரூபராய், உமாபதியாய், பரமான்மாவாயுள்ள அவர் தமது ஆஞ்ஞாரூபமாகச் சுருதியிலே விதிக்கப்பட்ட சுவாராதன ரூபமாயுள்ள அக்கினிகோத்திராதி கன்மங்களிலே நியதனையும், விதிக்கப்படாத சமஸ்த கன்மங்களிலே நின்று நீங்கினவனையும், தன்னற் (சிவனுக்கு) அர்ப்பணஞ் செய்யப்பட்ட சகல கன்மபலத்தையுடையனையும், அச்சிவனுக்கு ஒப்பிக்கப்பட்ட சித்தத்தையுடையனையும், சிவனுடைய ஞானமிர்த்தினாலே நிறைந்தவனையும், சமஸ்த காமியபலன்களையும் ஒழித்தவனையும், விவேகாதியுடையனையும், சிவபக்தியிலேமாத்திரம் விருப்புடையனையும், சிவப்பிரசாதத்தை விரும்பினவனையும், வித்தியாவந்தனையும், சாதகனையுமுள்ள பக்தனைப்பார்த்துச் சரீரம் நீங்குங்காலத்திலே, அவனிடத்திலே கிருபையுடையராய், சம்சாரகளங்கத்தை ஒழிக்கும் அதுக்கிரக திருஷ்டியை அவன்மாட்டுப் பாலிக்கின்றார். அவருடைய அதுக்கிரக விசேடத்தினாலே இவன் சம்சாரத்துக்குரிய மலம் நீங்கப்பெற்று, பிரகாசமுடைய பரமான்மாவினால் விளங்கிய சோதியினால் தலைகாடிவாயிலாகப் புறப்பட்டு ஒளிமார்க்கம் வாயிலாக அவருடைய அப்பிராகிருதமாய நிரதிசயானந்த இயல்புடைய பரமபதத்தை அடைந்து அந்தச் சிவாகாரமாகி, நித்தியநிரதிசயானந்த சொரூபனாகின்றான். ஆகலின், வித்துவானுக்கும் அவித்துவானுக்கும் உள்ள கதி பேதமாம் என்பது யுக்தமே. (கசு)

(அ) இரச்சுமியநுசாரியதிகரணம்.

ரச்மயோ(ஸ்)ஸ்ய (சு. உ. கள)

(நிoநு) ஒளியைத் தொடர்ந்தவனும்.

மேலே அதிகரணத்திலே இதயத்திருக்கும் சிவபெருமானுல் அறுத் தெடுக்கப்பட்ட பக்தன் தலைகாடிவாயிலாகப் புறப்படுதல் கூறப்பட்டது.

அவ்வனம் புறப்படுபவனுக்கு ஊர்த்துவகதி இரவிலா? பகலிலா? என் பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

யதே தஸ்மாதஸ்மாத் தேஹாத் ஸ்வயமேவ தஸ்மாத்ஸ்மாதேஹாத் ஸ்வயமேவ (சாந். அ. கூ. இ)

"இந்தச் சரீரத்தினின்று புறப்படும்போது, அந்த ஒளியாயிலாக அவன் மேலே போகின்றன்" என்னுஞ் சுருதியினல், உத்தரார்த்தி செப்பவனுக்கு ஒளிசம்பந்தமாய்மேலேக்கிப்போதல் அறியப்படுகின்றது. ஒளிசம்பந்தமோ பகலேதான் எய்தக்கூடியது; இராத்திரியிலன்றும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். உத்தரார்த்தமுடைய வித்துவான் ஒளிசம்பந்தத் தினுலேதான் ஊர்த்துவமாகப்போகின்றன் என்பது சத்தியம். அது பக லிலும் இரவிலும் நேரும். கோடை இராத்திரிகாலங்களிலே உஷ்ணம் காணப்படுதலின், இராத்திரியிலும் சூரியகிரணங்கள் உள்ளன. ஆகலின், இரவிலேனும் பகலிலேனும் (சூரியன்) ஒளியைத் தொடர்ந்து அவன் ஆத்மா மேலே போகின்றதென நிச்சயிக்கப்பட்டது. (கள)

சூத்திரகாரர் ஆசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார்.

நிசி நேதி சேந்ந ஸம்பாவயத்யேவ யாவதேஹம் ஹ்யவிஷ்டாஸ்ய தத்ர (சு. உ. கஅ)

(நிஅசு) இராத்திரியிலே (அது எய்தாது) என்றுகூறின், அன்று; சரீரம் இருக்கும் வரையும் சம்பந்த முருத்தலின். சுருதியுஞ் சொல்கின்றது.

(ஆக்ஷேபம்) ஒருவன் இராத்திரியிலே இறந்தாலும் ஒளிசம்பந்தத்தி னுற் பிரமப்பிராப்தி எய்தும் என்று கூறப்பட்டது. அது நிலை யாது.

ஏஷாம் ஸுகுலகர்மணாம் உத்தராயணமேவ

ஸ ஏஷ ஸுகுலகர்மா வ்ருஷ்டிம் விஸ்ருஜ்ய ஏஷ ஹ்யேவ (சாந்)

"பகற்போதும் சுக்லபக்ஷமும் உத்தராயணமுமாகிய இவை சாகப்போப வர்களுக்கு நல்லன; அதற்கு மாருனவை கண்டிக்கப்படுகின்றன" என்பதி னல், இராமரணம் நிந்திக்கப்படுகின்றதே எனின்,

(உத்தரம்) அன்று; சம்சாரபந்தம் சரீரம் இருக்கும்வரையும் நிலைத்த லாலும், இச்சொனனத்தில் எய்திய பிராரப்தகன்மமானது—பந்தத்திற்கு

ஏனாய்த் தொடங்கப்பட்டதனாயுள்ள கன்மங்கள் ஞானத்தினால் அழிந்து போம்போது—இறுதிச் சரீரம் முடியும் வரையும் இருக்கின்றமையாலும், இறுதித்தேகமுடிவில் அப்பிராரப்தம் நஷ்டமாகும்போது பிரமத்தை அடைதலில் விக்கினவேது யாதுமின்மையாலுமாம்.

தஸ்ய தாவதெவ சிரம யாவன்ன விமோக்ஷ்ய ஸம்பத்ஸ்யே।
(சாந். கு. கச. உ)

"சரீரத்திருந்து அவன் விடுபடாதவரையும் அவனுக்குத் தாமசமுண்டு; பின் அவன் பூரணனாயிருக்கின்றான்" என்னுஞ் சுருதியினால் இரவை மேலே நிற்பித்தமை பிறர் விஷயம்பற்றியது. ஆகலின், இரவில் இறந்தோனும் பிரமத்தை அடைதலின் விரோதமின்று. (கஅ)

'அதஸ்தாயதெநவிதுஷிணெ (சு. உ. கக)

(இ0எ) ஆகலிலுலும் தக்ஷிணாயனகாலத்திலும்.

ஆகலின், பந்தகேதுத்துவம் இன்மையான் தக்ஷிணாயனத்தில் இறக்கும் வித்துவானுக்கும் பிரமப்பிராப்தி உண்டு. (கக)

யொ ஹ வை தத்பரமம் ப்ரஹ்ம வேத ப்ரஹ்மைவ பவதி (சு. உ. உ0)

(இ0அ) யோகிகளைக் குறித்து இவ்விரு (பாதைகளும்) நினைக்கற்பாலனவாக ஸ்மிருதியிற் கூறப்படுகின்றது.

(ஆக்ஷேபம்) மோக்ஷ இச்சையுடைய வித்துவானைக் குறித்துப் புறாவர்த்திக்கு ஏதுவாயை காலவிசேஷத்தை ஸ்மிருதி கூறுகின்றது.

யத்ர காலமனாவ்ருத்திமாவ்ருத்திஞ்சைவயொகினஃ।
ப்ரயாதா யாந்தி தங்காலம் வக்ஷ்யாமி பரதர்ஷபா।
அக்நிர்ஜ்யொதிரஹஃ ஸுக்லஷ்ண்மாஸா உத்தராயணம்।
தத்ர ப்ரயாதா கச்சந்தி ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவிதொ ஜனாஃ।
யஜ்ஞொ ராத்ரிஸ்ததா க்ருஷ்ணஷ்ண்மாஸா தக்ஷிணாயனம்।
தத்ர சாந்த்ரமஸம் ஜ்யொதிர்யொகீ ப்ராப்ய நிவர்தத்தெ।
ஸ்தானக்ஷ்ணமதிஹெதுதமஸ்தாஸ்ஸ்வெத ஜெத।
வாகயாயாதி நாவ்ருத்திம் நியாவத்தெவ நஃ।
(பகவற்கீதை. அ: உக—உசு)

"பரதருள்ளே வலியனே! எக்காலத்துப் புறப்படின் யோகிகள் மீள்வார் என்றும் மீளமாட்டார் என்றும் உள்ள அந்தக் காலத்தை உனக்குச் சொல்வேன்; அக்கினி, சோதி, பகல், சுக்கிலபக்ஷம், உத்தராயண ஆறுமாசம் என் பலற்றிற் புறப்படின் பிரமத்தை அறிந்தவர்கள் பிரமத்தை அடைகின்றார்கள். புகை, இராக்காலம், கிருஷ்ணபக்கம், தக்ஷிணாயன ஆறுமாசம் என்பவற்

நில்யோகிசந்திரன் ஒளியை அடைந்து திரும்புகின்றான்; உலகத்தில் இந்தக் கிருஷ்ணசுக்ல பாதைகள் நித்தியம் என்றே மதிக்கப்படுகின்றன. ஒரு மார்க்கத்தினால் மீண்டு வராதிருக்க ஒருவன் போகின்றான். மற்ற மார்க்கத்தினாலேஅவன் திரும்புகின்றான்". ஆகலின், இராக்காலத்தையும் தக்ஷிணாயனத்தையும் நிந்தித்தமை அவித்துவான்களாயுற்றே என்று கோடல் யுக்தம் அன்றெனின்,

(உத்தரம்) கூறுதும். இச்சூத்திரம் மேலே கூறிய ஆக்ஷேபத்துக்கு உத்தரம் என்று கொள்ளப்படுகின்றது. (மேலே கூறப்பட்ட வாக்கியங்களிலே) பிதிர்யானம், தேவயானம் என்னும் இரு பாதைகளுள்ளே (தேவயான) ஒளிமார்க்கத்தினால் வித்துவான்கள் செல்கின்றார்கள் என்றும், மற்றவர்கள் (பிதிர்யான) எதிர்மார்க்கத்தினற் செல்கின்றார்கள் என்றும், யோகத்துக்கு அங்கமாகக்கொண்டு யோகத்தில் முயன்றோர் நாடோறும் தியானித்தல் வேண்டும் என்று ஸ்மிருதி சொல்கின்றது. மூமூட்சுக்களுடைய மரணத்துக்கு ஏந்த விசேஷகாலங்கள்தான் இயைந்தன என்று சொல்லப்படவில்லை.

நைநே ஸ்ருதீ பார்த ஜானந் யோகீ முஹ்யதி கஶ்சந।
தஸ்மாத்ஸர்வேஷு காலேஷு யோகயுக்தோ பவார்ஜுந॥

(பகவற்கீதை, அ: உள)

"பிருதாவின் குமாரனே! இந்தப் பாதைகளை அறிந்து யோகி ஒருவனும் மயங்குவானல்லன். ஆகலின, அர்ச்சுன! எக்காலத்தும் யோகத்தில் உறுதியாய் இரு" என ஸ்மிருதியும் கூறுகின்றது. மேலே உரைக்கப்பட்ட இரண்டாவது மூன்றாவது சுலோகங்களிற் குறிக்கப்பட்ட பிதிர்யான தேவயான பாதைகளாம். மேலே கூறப்பட்ட வாக்கியங்களின் முதலிலே நேர்ந்த காலம் என்னும் பதம் ஆதிவாகிகணங்களைச் சுட்டியது; காலாபிமான தேவதைகள் மிருதியாயிருத்தலின். ஆகலின், எப்பிரகாரத்தானும் வித்துவானுக்குப் பிரமப்பிராப்தியிலே இரா, தக்ஷிணாயனம், கிருஷ்ணபக்ஷம் என்னும் நிஷேதம் இல்லையே. எப்போது தேகம் நீங்குகின்றதோ அப்போதே பிரமப்பிராப்தி எய்துகின்றது. (உ0)

நான்காம் அத்தியாயத்து

மூன்றும் பாதம்.

(க) அர்ச்சிராத்தியதிகரணம்.

கூஷி-ஷ்ராதி நா கதீர்யதிதஃ (சா. கூ. க)

(நி0கூ) ஒளி முதலியவற்றால், அது பிரசித்தமாதலின்.

முந்தியபாதத்தில் இதயத்துள்ள சிவபெருமான் அநுக்கிரகத்தினால் துவாரம் பிரகாசிக்க, உபாசகன் தலோடிவாயிலாகத் தேகத்தை விட்டுப் புறப்படுகின்றான் என்று கூறப்பட்டது.

இவ்வியல்பினனுக்குப் பிரமப்பேறானது ஒளியோடுதொடங்கிய மார்க்கத்தினாலேயா? இன்றேல் வேறு பிரகாரத்தினாலுமா? எய்துகின்றதென்பது முதற்கண்ணே விசாரிக்கப்படுகின்றது.

(பூருவபக்ஷம்)

யதா வை ஸோம்ய புருஷம் விதஸ்த-மிதோ வ்யூஹந்த்ய் ஏவமேவாஸ்ய ஸர்வே ப்ராணா ஏதஸ்ய-மாத்மனி வ்யூஹந்தி, தேவா ஏவாபி-முகா ஏவாபி-முக்யமேவாபி-முக்யாத் ஸர்வாண்யேவாங்கானி ப்ரதிபத்யந்தே | ஸ ஏஷ ஏதி ப்ரதமோ மூர்தன்யாத்மனி (தைத். க. சு)

"உரோமத்தின் வேர் பிரியுமிடத்தில், அவன் தலையின் இரு பக்கங்களையும் பிளந்து, பூ என்று கூறி அக்கினியிற் பிரவேசித்து, புவ என்று சொல்லி வாயுவிற் பிரவேசித்து, சுவ என்று சொல்லி ஆதித்தியனிற் பிரவேசித்து, மஹ என்று சொல்லிப் பிரமத்தைப் பிரவேசித்து, அங்கே சுவராச்சியத்தை அடைகின்றான்" எனப் பிரமப்பிராப்தியானது ஒளிமார்க்கத்தை ஒழிந்தும் அடையப்படுவதாக ஓரிடத்திற் பெறப்படுகின்றது. ஆகலின், பிரமப்பிராப்திக்கு ஒளிமார்க்கம் நியமமின்றும் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. வித்துவான் ஒளிமார்க்கத்தினாலே தான் பிரமத்தை அடைகின்றான்; பஞ்சாக்கினிவித்தை முதலியவற்றிற் (கண்டவாறு)

தே ஸ்ஹி-ஷ ஸ்ரிஸ0ஸ்வர்கீ (சாந். நி. க0. க)

"அவர்கள் ஒளியை அடைகின்றார்கள்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றால் ஒளி மார்க்கமே பிரமத்தை அடைவிப்பதாகப் பிரசித்தமாயிருத்தலின். "பூ என்று (கூறி) அக்கினியிற் (பிரவேசித்தனன்)" என்றற்றொடக்கத்த மந்திரங்களிலே பிரமத்தை அடையும் மார்க்கம் கூறப்படவில்லை. பின்னையோ அந்

தந்த விபூதிப் பிராப்தியே கூறப்பட்டது. ஆகலின், பரப்பிராப்தி ஒளிமார்க்கத்தினலேயாம். * (க)

(உ) வாயுவதிகரணம்.

வாய-ஸ்ஹாஉவிஸொஷவிஸொஷாஜ்யாழ (சா. கூ. உ)

(நிகo) வருஷத்திலிருந்து வாயுவை (அறியவேண்டும்), அவிசேஷத்தினலும் விசேஷத்தினலும்.

இங்கே கேட்கப்பட்ட அர்ச்சிராதி மார்க்கக் கிரமத்தின் மத்தியிலே மற்றோர் சுருதியில் எய்திய கிரமம் இங்கே புகுத்தற்பாலதா? இன்றேல் இதுவே மார்க்கக் கிரமமா? என்பது சந்தேகம்.

தெ zஜ்ஜி-ஷ ஃஹிவாoஹவக்ருஜ்ஜி-ஷொ zஹாராஹ்ஹ க்ருவ-ம்யு-ஷோ ணவக்ஷோவ-ம்யு-ஷோ ணவக்ஷாதூர்ய-ஸ்ஹ-ஷிஷ்டி ஸோவாoவ்ஹாதீ ஸோவெ ஹுஷ் வாoவ்ஹாரo வாoவ்ஹாராஷாதி ஸோதிர்யாயுஷ்யஸோ ஆத்மேவொ விதி-ஷதo தத்ர-ரா-ஷொ zஸோநவஃ வ வகாஜ்ரயஹ ஹுயேதி!

(சாந். டி. கo. க, உ)

"அவர்கள் ஒளியை அடைந்து, ஒளியிலிருந்து பகலுக்கும், பகலிலிருந்து பூருவபக்ஷத்துக்கும், பூருவபக்ஷத்திலிருந்து உத்தராயணத்துக்கும், (உத்தராயண) மாசங்களிலிருந்து வருஷத்துக்கும், வருஷத்திலிருந்து சூரியனுக்கும், சூரியனிலிருந்து சந்திரனுக்கும், சந்திரனிலிருந்து மின்னலுக்கும் போகின்றனர்; அங்கே இருக்கும் ஓர் அமானவன் இவர்களைப் பிரமத்துக்கு வழிகாட்டுகின்றன்" என ஒளிமார்க்கக் கிரமம் சாந்தோக்கிய சுருதியிலும் சித்தமாயிருக்கின்றது.

யதா வெ வ-ரா-ஷொ zவ்ராஜ்ஜொகாத வெத்ரி வவாய-ராமஹ்ஹ்தி தவ்ரை வ்ரதத்ரயிஹீதெ யமாரயஃகுவ்ரவ்ரு வo தெநவ ஜாஜ்ஜ-ர் சுக்ரயிதெ வ சூஷிதி ராமஹ்ஹ்தி (பிரு. எ. கo. க)

"இவ்வுலகத்தை விட்டுப் புருஷன் புறப்படும்போது அவன் வாயுவுக்கு வருகின்றன்; வாயு ரதசக்கரத்தின் துவாரம்போல அவனுக்கு இடங்கொடுக்கின்றன்; அவன் அதற்கூடாக மேலே ஏறிச் சூரியனை அடைகின்றன்" என்னும் பிருகதாரணிய சுருதியில் வருஷத்துக்கும் ஆதித்தியனுக்கும் இடையிலே வாயு ஒன்று கேட்கப்படுகின்றது.

* (கூ. கூ. கூஉ-இற்) போல சீர்க்குறைபாசகர்களுக்கு அர்ச்சிராதிகதி இல்லை என்ற இந்த இடத்திலும் புகுத்திய சபடவாக்கியம் மொழிபெயர்க்காது தவிர்க்கப்பட்டது.

அது அவற்றுக்கிடையில் வைக்கப்படவேண்டுமா? இன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) இடையிற் புகுத்தப்படுவதன்று; சுருதியிற் கேட்கப் படாமையான் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். குணோபசங்காரமியாயத்தினற் சம்வற்சரத் துக்குப் பின்னும், ஆதித்தியனுக்கு முன்னும் வாயு வைக்கற்பாற்று. பிருக தாரணியத்து மற்றோரிடத்தில்,

ரோலெஹ்ரா தெவலொகo தெவலொகாஹ்ரா தித்யாத் (பிரு. அ. உ.கஅ) "மாசங்களிலிருந்து தேவலோகத்தையும், தேவலோகத்திலிருந்து ஆதித்திய னையும்" என்று ஒளிமார்க்கத்திலே தேவலோகம் கூறப்படுகின்றது. சாந் தோக்கியத்திற் கூறப்பட்ட உபசங்காரத்தினால் (வருஷம்) அதிகாலத்தை யுடைமையான், மாசங்களுக்கு மேல் வைக்கப்பட்ட வருஷங்களுக்கு அப் பால் தேவலோகம் எய்தவேண்டும். அந்தத் தேவலோகம் வாயுவே. தேவ லோக சப்தமானது தேவர்களுடைய உலகம் என்னும் வியுற்பத்தியினால், அவிசேஷமாக வாயுவைக் குறிக்கின்றது. வாயுசப்தமே (விசேஷமாக) வாயுவைக் குறிக்கின்றது. இங்ஙனம் அவிசேஷ விசேஷங்களாயுடைய தேவ லோக வாயுசப்தங்களால், வாயு ஒன்றே குறிக்கப்படுகின்றான். ஆகலின், வருஷத்துக்குப்பின்னும் ஆதித்தியனுக்கு முன்னும் வாயு வைக்கற்பாலன்.

வாய ுர்வை நாமாஸ நஷ ்ட்ரா தா|

"வாயுவானன் தேவர்களுக்கு இருப்பிடமானவன்" என்றும்,

யொzயo வவத வஷ ்ட்ரவை நாo ஸ்ரஹ|ா

"(ரண்டு) வீசும் இந்த வாயு தேவர்களுடைய கிரஹம்" என்றும் கூறப்படு கின்றது. (உ)

(கூ) தடித்திகரணம்.

கதிதோ zயிவாயுணஷ ்வயாக (சா. கூ. கூ)

(நிகை) மின்னலுக்குமேல் வருணன்; சம்பந்தமுண்மை யான்.

ஸ வாகo தெவயா நo வ்ரூ நாமோவ்ரூ ஸ்ரீலொக ோமுஹுதி ஸ வா யுலொகo ஸ சூதி்யலொகo ஸ வாயுணலொகo ஸ ஊர்ஜலொகo ஸ வர்ஷாவ்ருதிலொகo ஸ ஸ்ரவலொகமு (கௌஷீ. க. கூ)

"அவன் இந்தத் தேவயானத்தை அடைந்து அக்கினி உலகத்தையும், வாயு

லோகத்தையும், வருணலோகத்தையும், இந்திரலோகத்தையும், பிரஜாபதி லோகத்தையும், பிரமலோகத்தையும் அடைகின்றனன்" எனக் கௌஷீதகியுபநிடதத்திற் கேட்கப்படுகின்றது. அங்கே அக்கினி லோக சப்தத்தினாற் குறிக்கப்பட்ட ஒளியின் முதன்மை விரோதமுறுது. வாயுவுக்கும் ஆதித்தியனுக்கும் வேறு சுருதியிலே சித்தித்த சுருதிக்கிரமத்தோடு இந்தப் பாடக்கிரமம் பாதிக்கப்படுதலின், சம்வற்சரத்துக்குப்பின்னே அவை கிரமமாக வைக்கற்பாலன. ஈண்டு வருணாதியரும் கேட்கப்படுகின்றனர்.

அவர்அர்ச்சிராதி மார்க்கத்திலே வைத்தற்கு யோக்கியமுடையவரா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) நியாமகமில்லாமையான் வைத்தல் கூடாதாமெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். வருணாதியரை வைப்பது உசிதம்; அங்கே மின்னுலகத்துக்கு மேலே வருணலோக சம்பந்தமுண்மையின். அந்தியஸ்தை யுத்தம். மின்னல் பூருவமாக எப்தும் மழையை உண்டாக்குதற்கு வருணனே அதிபதி என்பது பிரசித்தமாயிருப்பது பற்றி, மின்னலுக்கும் வருணனுக்கும் சம்பந்தமுண்டு. அதற்குப்பின்னர் இந்திரபிரஜாபதிலோகங்களும் பாரிசேடக் கிரமத்தால் உண்டு. ஆகலின், விரோதமின்று. (கூ)

(சு) ஆதிவாகிகாதிகரணம்.

ஆதிவாஹிகாஸஞ்ஜ்ஞாஸு (சு. கூ. சு)

(நிகழ) நடாத்துவோர்கள், அந்த இலிங்கமுண்மையான்.

அர்ச்சிராதிகள் வழியின் அடையாளங்களாகிய ஸ்தானபேதங்களா? இன்றேல் வித்துவான்களைக் கூட்டிச்செல்லுந் தேவதாவிசேடங்களா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) முதற்கட்பெறப்படுவதுயாதெனின்? ஸ்தானபேதங்கள்; அவற்றின் குறியுண்மையான். உலகத்திலே கிராமத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு, நதியை அடைந்து, இடைச்சேரியை அடைகின்றனர் என வியவகரிக்கின்றார்கள். அதுபோல, ஒளிமார்க்க முதலியனவுமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. ஒளிமுதலிய மார்க்கங்கள் மார்க்கத்தில் அபிமானிகளாய் வித்துவான்களைக் கூட்டிச்செல்லும் தேவதாவிசேஷங்களே;

கஷ்ஷாஷ்ஷோ zரீநவஷ்ஷ வனதாரீ ஷ்யஷ்ஷுமயீதி (சாந். டி. கo.உ)

"அந்த அமானவனுடைய புருஷன் இவர்களைப் பிரமத்தையடையும் வண்ணஞ்

செய்கின்றான்'' என மின்னற் புருஷனுக்குக் கூட்டிச் செல்லும் இலிங்கமுண்மையான், சாமானியமாக அர்ச்சிராதிகளினற் குறிக்கப்பட்ட தேவதைகளுக்கும் கூட்டிச்செல்லுதலே சம்பந்தம் என நிச்சயித்தல் நியாயமாதலின்.

மின்னற் புருஷனுக்குப் பிரமத்தை அடைவித்தலிலே வருணன் முதலாயினோரால் யாதுபயன் எனச் சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

வெஷ்டெவெ தத்வஸ்ய ஹ்யேதத் (ச. கூ. நி)

(நிகசு) மின்னற்குரியவனுலே தான், அங்கிருந்து அதனைச் சுருதி கூறுகின்றமையின்.

மின்னற் புருடனை அடைந்த பின்னர், அவனே (மின்னற் புருஷனே) பிரமத்தை அடைவிக்கின்றான்;

தத்வரு-ஷொ zசா நவஸ்ல வாகா ந்ரூவஹுசீயத் (சாந். நி. கo. உ)

"அமானவனுகிய அந்தப்புருஷன் அவர்களைப் பிரமத்தை அடையச்செய்கின்றான்'' எனச் சுருதியுண்மையின். வருணன் முதலாயினோர் அதுக்கிரகம் பண்ணுவது காரணமாகப் பிரமத்தை அடைவிக்கின்றார்கள் என்பதில் விரோதமின்று. (நி)

(நி) காரியாதிகரணம்.

காயுஷ்ட வாஹரிரஸ்யுபத்ய-வவெத்தீ (ச. கூ. சு)

(நிகசு) காரியப் (பிரமத்துக்குக் கூட்டிப்போகின்றான்); அதனையே அடைதல் கூடுமாதலின் எனப் பாதரி (கூறுகின்றனர்).

அமானவபுருஷன் உபாசகர்களைப் பிரமத்துக்கு நேராகவே நடாத்துகின்றனுே? இன்றேல் மற்றொருவரை அடைவிக்கின்றனுே? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) காரியமூர்த்தியாகிய இரண்ணியகருப்பரையே அடைவிக்கின்றான். அவரை அடைதலன்றே பொருத்தமாகின்றது, வியாபியாகிய பரபீப்பிரமத்தை அன்று. (சு)

பின்னரும் பொருத்தமுண்மையைக் கூறுகின்றனர்.

விசெஷிதகவாத்ய (ச. கூ. எ)

(நிகடு) (அது) விசேடிக்கப்பட்டிருத்தலானும்.

வ்ரஜாவதெ ஸ்வரா0 வெஸ்வ்யவஷ்டெ (சாந். அ. கச. க)

"பிரஜாபதியுடைய சபையாம் விட்டை அடைகின்றேன்'' என்று விசேடித்

கப்படுதலின், (அமானவன் மூத்தர்கோ) இரண்ணியகருப்பருடைய ஸ்தா னத்தையே அடைவிக்கின்றான். (எ)

வாதீவ்ரூத்ரு கதூவுவெஹாஃ (சு. கூ. அ)

(நிகசூ) ஆயின் அப் (பிரமத்தைக்) கூறுதல் சாமீப்பி யத்தினால்.

வ்ரவ்ருயேதி (சாந். நி. கo. உ)

"பிரமத்தை அடைவிக்கின்றனன்" என்றவிடத்தில், இரண்ணியகருப்பருக் குப் பிரமம் என்னும் பெயர் எய்தியது, (அவர்) அப்பிரமத்துக்குச் சமீபத் திருந்தமையின்.

ஹிரண்ணுமுஹo வஸுத ஜாயோநிஃ (தைத். ஆரணி. கo. கஉ. உஅ)

"இரண்ணியகருப்பர் பிறக்கக் காண்கின்றீர்" எனப் பிரதம காரியமாகக் கேட்கப்படலான் அவருக்குச் சாமீப்பியம் எய்திற்று. (அ)

காயுoஸ்தூயெ கதூவுகூண வஹாகஃ வாஸிஹியாநாஸு (சு. கூ. கூ)

(நிகள) சிருட்டி யொழிவில் அந்த அத்தியரோடு அவன் அதற்கு அப்புறம் போகின்றான்; சுருதி கூறுதலின்.

மூதற்கண்ணே இரண்ணியகருப்பர் பதத்தை அடைந்தாலும் மீளத் திரும்புதல் இல்லை என்னுஞ் சுருதியும் விரோதமுறுது. இரண்ணியகருப்ப லோகம் ஒழியுங்கால் அத்தியரரோகிய இரண்ணியகருப்பரோடு கூட அதற்கு மேலாகிய காரியப்பிரமாவின் உலகத்துக்கு மேலேயுள்ள பரமபதத்தை அடைகின்றார்கள்;

தெ வ்ரவ்ருலோகெ தூ வாஸகூலெ வாஸ்ரூதாஃ வரிஷ்ரூயுஷி லவெஃ (கைவ)

"அவர்கள் பிரமலோகத்திலே அவருடைய ஆயுள்முடிவிலே, பராமிர்தராய்ப் பாசத்தினின்று வீடுறுகின்றனர்" என்னுஞ் சுருதியினால் அங்ஙனம் கூறப் படுகின்றது. ஆகலின் விரோதமின்று. (க)

வ்யதெஷ்ட (சு. கூ. கo

(நிகஅ) வ்யமிருதி கூறலானும்.

வ்ரவ்ருணா வஹ தெ வலெஃலவ்யாவ்ரெவ்ரதிவஸoசரெ வாவ்யுாலெ கூதாதூநஃ வ்ரவிஷ்ரூஷி வாoவடிஃ।

"பிரள்யகாலம் எய்திப் பரத்தின் (இரண்ணியகருப்பரின்) முடிவும் எய்திய போது, இவரெல்லாம் பிரமாவோடு கூடப் பரமபதத்தை அடைகின்றார்

கள்" என ஸ்மிருதியினலும் பெறப்படுகின்றது. ஆகலின், இரண்ணியகருப்ப பர் பதத்தில் ஒளிமார்க்கத்துள்ள (தேவ) கணம் முதற்கண்ணே (அவர் களை) அடைவிக்கின்றது; பின்னர்ப் பிரளயகாலத்திலே அவரோடுகூடப் பரப்பிரமம் அடையப்படுகின்றது. (கo)

வாo ஜெஜிகி 3-ஃவ்யூவாசு (சு. கூ. கக)

(நிகசு) பரத்தை (அடைகின்றான்) என்று சைமுனி கொள்கின்றார்; அது முக்கியப்பொருளாகலின்.

"பிரமத்தை அடைவிக்கின்றான்" என்றதற்கு இரண்ணியகருப்பருக்குப்பர மோற்கிருஷ்டராகிய நாராயணரையே அர்ச்சிராதிதேவர் அடைவிக்கின்றார், (என்பது பொருள்; இந்தப்) பரப்பிரமமே (பிரபஞ்சத்துக்கு உபாதானமா யிருத்தலின். முக்கியார்த்தத்திலே நாராயணர் பிரமம் எனப் படலாம்எனச் சைமினி கொள்கின்றார். (கக)

அதற்குப் பொருத்தமாகச் சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

ஏஸ-ஃநாஷ (சு. கூ.. கஉ)

(நிஉo) (சுருதியிற்) காண்டலானும்.

ஸொz ஷ்வநீ வாஸோவொ தி தவிஷ்ணோ வாஸ்o வஏ: |

(கட. கூ. சூ)

"அவன் அத்துவாவின் கரைக்கண்ணதாய அந்த விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைகின்றான்" என அந்த விஷ்ணுவின் பதத்தை ஆன்மாவானது அடை வதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆகலானும் ஆன்மா விஷ்ணுவையே அடையப் பெறுகின்றது. (கஉ)

நஉ காயை-ஃ வ்ரதூஹிவஸயிஃ (சு. கூ. கசு)

(நிஉக) காரியப்பிரமத்தில் இலக்கில்லை.

வ்ரஜாவதெஷ்வஹா வெஷ்வவதெ (சாந். அ. கச. க)

"பிரஜாபதியினுடைய சபையாம் வீட்டை அடைகின்றேன்" என்னும் வாக் கியத்திற் கூறப்பட்டது காரியமாகிய இரண்ணியகருப்பரை இலக்காகக் கொள்ளவில்லை; பிரஜாபதி சப்தமானது பிரசைகளைக் காத்தலினலே நாரா யணர்க்கு எய்துகின்றமையின்.

தெ வ்ரஹ்ம லொகெ-ஃ வாஸ்தகாலெ|

{தைத். ஆரணி. கo. கஉ. உஅ
முண். கூ. உ. சு; கைவ}

"அவர்கள்பிரமலோகத்திலே சரமதேகாவசான காலத்திலே [illegible]வல்லாரும்

பராமிர்தராய் வீடுறுகின்றனர்" என்னும் வாக்கியத்திற் பிரம சப்தமானது நாராயணரின் மேற்று. அவருடைய உலகமாகிய பதத்திலே யோகிகள் இருந்து, இறுதித்தேகம் முடிந்தபோது பராமிர்தமாகிய விசுவாதிகப்பிரமத்தை அடைந்து முக்தராகின்றனர் என்பதுபற்றி விரோதமில்லை.

வஜாகாமி ஹவா கூஷ்டவ்) ஸாவிபெயஸி (ஜாபாலம்)

"இவை அமிர்தத்தின் பெயர்கள்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே சிவனுகிய பரப்பிரமத்துக்கு அமிர்த சப்தப்பெயர் அநாதிமுத்தத்துவத்தினுற் பெறப்பட்டது. ஆகலின், விஷ்ணு பதத்திலே யோகிகள் பிராரப்த போக பரியந்தம் இருந்து, பிராரப்தகாரியதேகம் முடிந்தபோது பராமிர்தமாகிய விசுவாதிகப்பிரமத்தை அடைந்து முக்தராகின்றர் (எனின்), (கஉ)

(சித்தாந்தம்) பின்னர்க் கூறப்படுகின்றது.

கவ்ரதீகாலவநாஜயதி தீ வாதராயண உலயாவ தொஷாதீ தீரதாஸ (சு. கூ. கச)

(நுஉஉ) பிரதீகங்களே வழிபடாதவர்களே அவன் (பிரமத்துக்கு) வழிகாட்டுகின்றுன் என்று பாதராயணர் (கொள்கின்றார்); (மேற்கூறிய) இரு பிரகாரத்தினும் தோஷமுண்மையின்; பிரமத்தைத் தியானிப்போன் (பிரமத்தை அடைகின்றுன்).

எவர்கள் சேதனத்தையோ அசேதனத்தையோ கேவலம் பிரமதிருஷ்டியினல் உபாசிக்கின்றர்களோ, அவர்கள் பிரதீகங்களே வழிபடுபவர்களே. ஆயின், எவர்கள் விசுவாதிகமாகிய பிரமத்தைச் சாக்ஷாத்தாக உபாசிக்கின்றர்களோ, அவர்கள் பிரதீகங்களே வழிபடாதவர்களே. சாக்ஷாத்தாகப் பிரமத்தை உபாசிப்போர்களைப் புருஷன் (அமானவன்) சாக்ஷாத் பிரமத்தையே அடைவிக்கின்றன். பிரமமானது விசுவாதிகமாயும், கிருஷ்ணபிங்களமாயும், விரூபாக்ஷமாயும் கூறப்படுகின்றது. சாக்ஷாத் பிரமோபாசகன்

வாஅஜ்யாதீராஅவஅவ்ய ஷ்வநராஅ வெணாலிகிஷ்வஷ்யுதெ।

(சாந். அ. கஉ. கூ)

"பரஞ்சோதியோடியைந்து அதன் சொரூபத்தை அடைகின்றன்"

உசாஸஹாயo வாஷ்ஷ்ராஅவ்ரஹ்ஷ்ஜிஹொஷநo நீஅகண்டo வ்ராஹ்ஷ்ழி। ஏர்ஷகா ஊநிறஷ்ஹுகிஹஷ்திதயொநிo வஷிஹ்ஷவாகஷ்ழிo தமிவஃ வ்ராஹ்ஷாக (கைவ)

"உமாசகாயரும், பரமேசுவரரும், பிரபுவும், திரிலோசனரும், நீலகண்டரும், பிரதீகருமாயினரைத் தியானித்து, முனியானவன் பூதகாரணரும்,

சமஸ்தசாக்ஷியுமாயினரை இருளுக்குமேலே போய் அடைகின்றான்'' என்ற றொடக்கத்த சுருதிகளிலே சாக்ஷாத் பிரமப்பிராப்தி பெறப்படுகின்ற மையின், மேலே கூறப்பட்ட இருபக்ஷத்தினும் தோஷம் சுருதியைவிரோ தித்தலினல் எய்துகின்றது. பிரமோபாசகன் பிரமத்தையே அடைகின்றான். இடையிற்றமதிப்பானல்லன்; பிரயோசனமின்மையின். சகல காரியசமஷ்டி ரூபராயுள்ள இரண்ணியகருப்பரின் மேலாயுள்ளார் நாராயணர்; இரண்ணிய கருப்பர்க்கு உபாதானமாயிருத்தலின். அவரினும் மேலாயுள்ளார் நிமித்த காரணரும், விரூபாக்ஷரும், பரப்பிரமமும், சர்வஜ்ஞரும், சர்வ சக்தியின ரும், நித்திய திருப்தரும், சுவதந்திரரும், சுவப்பிரகாசருமாயுள்ள சிவபெரு மான் எனப் பெயர்படைத்தவரேயாம்.

வாஜஸநேயிநோ ஹ்யேவம் ததஸ்தாஸ்தமேதா ஹரிம் ததஸ்தாஸ்தம் தொயீஶம் (சிவசங்கற்போபநிடதம், சரபோபநிடதம்)

''பரத்துக்குமேற் பரமாயுள்ளார் (பிரமன்) இரண்ணியகருப்பர், அவருக்கு மேற் பரமாயுள்ளார் அரி (விஷ்ணு); அவருக்குமேற் பரமாயுள்ளார் சிவ பெருமான் என்று சிவசங்கற்போபநிடதத்தினும், மற்றோரிடத்தில்

நாராயணவாந்யேவ (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உகூ)

'நாராயண பரம்பிரம்ம'' என்றவிடத்தினும், நாராயணர்க்கு மேலாகவும்பிர மம் கூறப்படுகின்றது. அந்தப் பிரமம் எப்படிப்பட்டதென்று ஆக்ஷேபிக்குங் கால்,

ஸதம் வத்யே (தைத். ஆரணி. க0. உகூ. சக)

'இருதம் சத்தியம்'' என்னும் மந்திரத்தினற் சர்வஜ்ஞதைபற்றி மனோவாக் குத்தோஷம் இல்லாததும், தனது சத்தி ஒளிகளினற் சகல செகத்தையும் நிறைந்திருப்பதும், தன்னிடத்தினின்று பிரியாத பரப்பிரகிருதிரூபமாய், பர மானந்த ஞான ஏகரச பரமாகாச இலக்ஷணமுடையதாய், தன்னிலையினின்று வேறாருத பரம சேதனராகிய நாராயணர் தொடங்கி இரண்ணியகருப்பாதி சமஸ்த காரியப்பிரபஞ்சமாய்ப் பரமசத்தியாயுள்ள உமையோடிசைந்த ரூப முடையதாய், நிர்விகாரமாய், திரிலோசனமுடையதாயுள்ள பரப்பிரமமே எல்லாவற்றுக்கும் உயர்ந்ததென நிரூபிக்கப்பட்டது.

விஶ்வாயிகோ ஹ்யேஶ: (தைத். ஆரணி. க0. கஉ. உஅ)

''விசுவாதிகர் உருத்திரர்'' என்றமையால் விசுவத்தைக் கடந்திருத்தலும் புலப் படுகின்றது. ஆகலின், வைதிகர்க்கு இப்பிரமத்தை யொழிந்து மற்றொன் றைக் கற்பிப்பது அநியாயமே. (உச)

விஶேஷணபே ஭ேத்யதி (சு. கூ. கஞ்)

(நிஉகூ) (சுருதி) பேதத்தையும் காட்டுகின்றது.

வாஸுதேவோவை வஸ்து தத்வாவாதிதாஹரிஃ। தத்வாவாதிதேதாzயீஸஃ (சிவசங்கற்போபகிடதம்)

"பரத்துக்குப் பரமாயுள்ளவர் பிரமா; அதற்குப் பரமாயுள்ளார் நாராயணர்; அதற்குப் பரமாயுள்ளார் சிவபிரான்"

ஹிரண்ணைமலஂ வாஸுதே ஜாயதே நிழ (தைத். ஆரணி. கo. கூ. உஅ)

"இரண்ணியகருப்பர் பிறக்கக் காண்கின்றீர்"

வாஸுதேவோ வைஸுஃ (தைத். ஆரணி. கo. உச. சூ)

"புருஷர் தான் உருத்திரர்" என்றற் றொடக்கத்த சுருதிகள் விசுவாதிகமாகிய பிரமத்தையும், அதன் அவஸ்தாபேதமாகிய உபாதான விஷ்ணுவையும், விஷ்ணுவினின்று உதித்த இரண்ணியகருப்பரையும் பேதித்துக் காட்டுகின்றன. பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கு மேலாயுள்ள பரப்பிரம்மசிவனுருடைய பதமாகிய பரமாகாயரூப பரமானந்தமயத்தை அமானவபுருஷன் அடைவிக்கின்றன் என்பதே யுக்தம்.

ஹொ zவூநஃ வாஸோவொ தி தவ்வெஷஃ வாஸே வஜ்ஜி।
நு (கட. கூ. கூ)

"அவன் அத்துவாவின் கரையாய அந்த விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைகின்றன்" என்று சங்கிக்கப்பட்ட வாக்கியத்தில் விஷ்ணு சப்தமானது பரப்பிரமத்தைக் காட்டுகின்றது. அறுவித அத்துவாவையும் கடந்த பதமானது விசுவாதிகராகிய சிவபெருமானுக்கே பொருத்தமாயுள்ளது; இன்றேல், பிரபஞ்ச அவஸ்தையையுடைய விஷ்ணுவுக்குப் பரமோற்கிருஷ்டமாய், பரம சொரூபமாய், பரமாகாசரூபமாய், பரமானந்த இலக்ஷணமாயுள்ளது பரப்பிரம சிவனுருடைய பதமென்று கூறுதலுமாம். இங்கேயுள்ள இந்தப்பரமான்மாவானவர் பிரபஞ்சாகாரமாயிருந்தாலும் சம்சாரியாகார். அதுபற்றி யாதும் விரோதமின்று *. (கடு)

---

*(உ. உ. சூ-ஆஞ்) சூத்திரபாஷ்யத்திறுதியிலே தூதனமாய்ப் புகுத்தப்பட்ட சில வாக்கியங்கள் மொழிபெயர்க்காது தவிர்க்கப்பட்டாற்போல, ஈண்டுச் சிலர் கூறுகின்றார்" என்றற்றொடக்கத்தனவாகப்போந்தனவும் கூறியது கூறலாய்முடிதலின், மொழிபெயர்க்காது ஒழிக்கப்பட்டன.

நான்காம் அத்தியாயத்து

நான்காம் பாதம்.

(க) சம்பத்தியாவிர்ப்பாவாதிகரணம்.

ஸம்வ்யாவிலோவம் வெந ஸ்வாது (ச. ச. க)

(நிஉசு) (பரஞ்சோதியை) அடையுமிடத்துத் தனது ரூபத்தோடு ஆவிர்ப்பாவம் உளதாகின்றது; சுருதி கூறலின்.

மேலைப் பாதத்தில் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தினால் வித்துவான்களுக்கு இரண்டியகருப்பர் நாராயணர் எனப்படுவோர் பதங்களுக்கு அதீதமாகிய பரப்பிரம சிவனுருடைய பரமானந்தரூப சுவர்க்கம் எனப்படும் பதம் எய்தப் பெறுவதென நிரூபிக்கப்பட்டது.

ஈண்டு அதை அடைந்தவர்களுக்குச் சொரூபாவிர்ப்பாவாதிப்பிரகாரம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

கூஸா ஹ்ரீரா தூயாய வாஅஜ்யாதி ஸ்வஸம்வ்ய வெந ஸ்வேனாபிநிஷ்பத்யதெ (சாந். அ. கஉ. கூ)

"இந்தச் சரீரத்தினின்றெழுந்து பரஞ்சோதியோடியைந்து, தன்சொரூபத்தோடு ஆவிர்ப்பாவமாகின்றான்" எனப் பரஞ்சோதிரூபமாகிய மகாப் பிரகாச பரப்பிரமத்தை அடைந்தவனுக்குச் சொரூபாவிர்ப்பாவம் கூறப்படுகின்றது.

அந்தச் சொரூபம் அந்த யோகிக்குஅவ்வேளையில் உண்டானதா? முன்னிருந்ததா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) முன் இருந்ததன்று. ஆனற் சுருதியானது அந்த வடிவம் எய்தப்பெற்றதாகக் கூறலின், அது சுவர்க்கம்போல இடையிற் போந்ததே. முன் இருந்ததாயின் இவனுக்குச் சம்சாரம் எங்ஙனம் எய்தும்? ஆகலின், அவ்வுபாசகர்களுக்கு எய்திய முக்திப்பயனுகிய வடிவம் ஆகந்துகமே எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. பிரமத்தை அடைந்த ஆன்மாவுக்கு மலத்தினால் மறைபட்டபிரமசாமியகுணமாகிய சொரூபம் முன்னரே சத்தாயிருந்து மலாவரணம் நீங்கியபோது வெளிப்படுகின்றது. தன்ரூபத்தோடே என்றமையால் அங்ஙனம் பெறப்படுகின்றது. இன்றேல் இடையிற் போந்த சொரூபம் ஆன்மாவுக்கு அசாதாரணமாயிருத்தலின், தான் என்னும் விசே

ஷணம் பிரயோசனமின்றுய்முடியும். அங்கே சர்வாநுக்கிரகராகிய பரப்பிரம சிவனுருடைய பிரசாதத்தினுலே தன்னே மூடிய மலம் நீங்கும்போது, அப் பிரமசாமியகுணமாகிய ஆன்மசொரூபம் வெளிப்படுகின்றது. கன்மபலம்போல இது புதிதாக எய்தியதன்று. மலம் அநாதியாயிருத்தலின் சம்சாரம் உளதா யிற்று. பின்னர் முக்தனுக்குச் சர்வஜ்ஞத்வாதி விசிட்டகுணமுடைய ஞானு னந்தகனமாயிருக்கும் அவனது இயற்கைச் சொரூபமே ஆவிர்ப்பவிக்கின் றது. (க)

உபதேச வ்யதிரிக்தாதிகரணம் (சு. சு. உ)

(நிஉநி) முக்தன், பிரதிஜ்ஞையால்.

ஆன்மாவிலே சொரூபமாத்திரம் முன்னரே சித்தமாயிருந்தாலும், மலம் நீங்கிய முக்தனுக்கு அபரிச்சின்னமாகிய ஆனந்தமுதலிய ஆவிர்ப்ப விப்பனவாகக் கூறப்படுகின்றது;

ஏதமேவாஹம் ப்ரவீமீதி ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய: (சாந். அ. கூ. கூ)

"நான் உனக்குப் பின்னரும் ஆன்மாவின் சொரூபத்தை வியாக்கியானஞ் செய்வேன்" என மலத்தினுல் எய்திய சாக்கிர முதலிய அவஸ்தையினின்று நீங்கினவனியற்றுச் சொல்லவேண்டியதாகச் (சுருதி) பிரதிஜ்ஞை செய்த லின். (உ)

ஆத்மேதி தூபகச்சந்தி (சு. சு. கூ)

(நிஉசு) (ஈண்டுக் கருதப்பட்டவன்) ஆன்மா; பிரகரணத் தினுல்.

அங்கே

ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய: (சாந். அ. கூ. கூ)

"பின்னரும் வியாக்கியானஞ் செய்வேன்" என்றவிடத்துப் பிரகிருதமாகிய அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்களையுடைய ஆன்மா என்று கோடற்பாற்று. இது பிரகரணத்தினுற் பெறப்படுகின்றது;

ய ஆத்மா அபஹதபாப்மா (சாந். அ. க. நி)

"மலத்தினின்று நீங்கிய ஆன்மா" என்றற்றொடக்கத்தனவாகத் தொடங்கி, "மேலும் உனக்கு அதை விளக்குகின்றேன்" என்று சுருதி கூறுதலின். ஆகலின், சுவாபாவிக அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்கள் ஆவிர்ப்பவிக்கப் பெற்ற முக்தான்மா பிரமசாமிய சோருபனுகின்றன் என்பது சித்தம். (கூ)

(உ) அவிபாகேநதிருஷ்டத்துவாதிகரணம்.

கவிஹாமெந டூஷ்கூஷ (சு. சா. சா)

(நிஉள) பேதமின்றி (முக்தான்மா கூறப்பட்டவனுக்கக்) காணப்படலான்.

மேலே அதிகரணத்திலே பிரமகுணசொரூப சாமியம் முக்தனுக்குக் குணசொரூபம் என்று பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டது.

அந்தச் சாமியம் முக்தனுக்குப் பொருந்துமா? அன்று? என்பது சங்கேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) இவ்விரண்டில் எது கோடற்பாற்று?

வஜக வஜவ ஸுஷ்ரா நஷ்டியாயதஷ்டூஃ (சுவே. கூ. உ)

"உருத்திரர் ஏகர்; (அவர்கள்) இரண்டாவதற்காக இலர்" என்றற்றொடக்கத்தலற்றிற் (சுருதியானது) பிரமத்துக்குச் சமானமாக இரண்டாவது வஸ்து இன்றென மறுத்தலின், எந்த (மல) பத்தனுக்கேனும் முத்தனுக்கேனும் அந்தப் பிரமசாமியம் பொருத்தமாகாதெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது. முக்தனுக்குப் பிரமசாமியகுணம் உண்டு. எதனால்?

கிஸுஜநஃ வாஸ்ஐ ஸுவைதி (முண். கூ. க. கூ)

"மல மிலனாய்ப் பரமசாமியத்தை அடைகின்றான்"

ஃஸுதஶ்ரிவஸஹோ ஹவெஷ (வாயு. பூ. உஅ: உஉ)

"முக்தன் சிவசமமாகின்றான்" என முக்தனுக்குப் பிரமகுணசொரூபம் வேறு படாது பிரமத்துக்குச் சாமியமாகவே காணப்படலான். ஆகலின்,

ஸ்வஹவெஷ ஸ்வவைஹவ ஹவதி (முண். கூ. உ. கூ)

"பிரமத்தை அறிபவன் பிரமமாகவே ஆகின்றான்" என்பதிற் பிரமசாமியமே கூறப்படுகின்றது. முத்தான்மா சாமியத்தினாற் பிரமசொரூபத்தில் வேறு படாதுகின்று சிவசொரூபத்தை அநுபவிக்கின்றான். "ஏகர்தான் உருத்திரர்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றாற் சாதிருசிய நிஷேதம் செய்யப்படுகின்றதே எனின், அது ஆன்மாவுக்கு உலகவியாபாரமுதலிய இல்லாமைபற்றிப் போந்ததாம். சூத்திரகாரர் (சு. சா. உக-ஆம்) சூத்திரத்தில் (சிவான்மா) அநுபவமாத்திரத்திற் சாமியம் என்று கூறுவர். பிரமத்துக்குப்போல வேண்டியவெல்லாம் அவனுக்கெய்துதலிற் சாமியம் என்று கூறப்படுகின்றது.

வொ zஸ்ரூதெ ஸவ-ா நாஃ ஸ்ஸஹஸ்வஹணா விவஸ்ரிதா।

(தைத். உ. க)

"முற்றறிவுடைய பிரமத்தின் ஆனந்தத்தோடு கூட வேட்ட போகங்களெல்லாம் துய்க்கின்றான்" எனச் சுருதியும் கூறுகின்றது. அதுபற்றி முக்தனுக்குப் பிரமசாமியம் எய்துகின்றது. (சு)

(கூ) பிரம்மாதிகரணம்.

ஸ்வாவெனண ஜெஜிகிரஸ்வநாவாஷாதிஷ்யஃ (சா. சூ. கூ)

(நிஉஅ) பிரமகுணங்களினுலென்று சைமினி கொள்கின்றார்; (சுருதி) உபன்னியாசமுதலியன உணர்த்துதலின்.

மேலே ஆன்மா முக்தனுங்காற் சுவயம்பிரகாசமும் அபகதபாப்மத்துவாதி குணவிசிட்டமுமுடைய பிரமத்துக்குச் சமமாக முக்தனுடைய சொரூபம் ஆவிர்ப்பவிக்கின்றதென்று கூறப்பட்டது.

அவ்விரு ரூபமும் கூடுமா? கூடாதா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) இங்ஙனமாகப் பிறர் மதப்பிரகாரம் பூருவபக்ஷம் உண்டாகின்றது.

ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதெ (சாந். அ. கூ. கூ)

"அவன் தன் சொரூபத்தோடு ஆவிர்ப்பவிக்கின்றான்" என்று சுருதி கூறியவாறு முக்தனுடைய சொரூபத்தின் ஆவிர்ப்பாவம் பிரமத்தின் அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்களைக் குறிக்கின்றன (என்று சைமினி கூறுவர்). இத்தப் பிரமகுணங்களன்றே பிரத்தியக்கான்மாவுக்கும் இயல்பாயுள்ளன;

ய ஸாத்மா அபஹதபாப்மா (சாந். அ. க. கூ)

"இந்த ஆன்மா அபகதபாப்மத்துவாதிகுணங்களையுடையது" என்றற்றொடக்கத்த உபன்னியாசத்தினுலும்,

ஜக்ஷத்க்ரீடந்ரமாணஃ (சாந். அ. கஉ. கூ)

"உண்டு, களித்து, ரமித்து" என்றற்றொடக்கத்தவற்றினுலும் பெறப்படுகின்றது. ஆகலின், பிரமசம்பந்தமாகிய குணத்தினேடு (முக்தன்) சாமியமர்கின்றனென்று சைமினிகொள்கின்றார். (இ)

ஜிதிதந்தாத்ரண கடாதகஷாதிதெளளவொஃ (சா. சூ. சு)

(நிஉக) அறிவுமாத்திரத்தினுல்; அது அவன் சொரூபமாயிருத்தலின்; என்று ஔடுலோமி கூறுகின்றனர்.

ஸ்யஷா ஸெஷ்யவவதெநா zநஷ்ரொ zவாகஷ்கூ தெஷ்ரா ஸவ

ஸந வஸவ0 வா கரெ சுயரத்தா கநதரொ zவாஹ்ஹ் கூஷ்ஹ் வுஜா நவந வஸவ (பிரு. சு. நி. கந)

"உப்புக்கட்டி உள்ளுமின்றி வெளியுமின்றி எங்ஙனம் எல்லாம் உப்புரசமா யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனம் உள்ளும் வெளியுமின்றி இந்த ஆன்மாவானது ஞானகனமாயே இருக்கின்றது" என்றும்,

விஜ்ஞாநவந வஸவ (பிரு. சா. சா. கஉ)

"விஞ்ஞானகனமே" என்றும் வற்புறுத்தலின் (முத்தனும் பிரமமும்) விஞ் ஞானசொரூபமாத்திரமாயிருத்தலினுற் சாமியம் என்று ஔடுலோமிகூறு வர். இங்ஙனம் (அபிப்பிராயமும்) இருபிரகாரமாகச் (சுருதியிற்) காணப் படலான், (ஆன்மாவும் பிரமமும்) சவிசேஷமும் நிர்விசேஷமுமாம் என்று சித்திக்கும். (சவிசேஷம் நிர்விசேஷம்) இரண்டும் ஒரேகாலத்தில் நிகழமாட் டாமையின், அவை வெவ்வேறு காலத்தில் நிகழ்வன என்றே கோடற்பாற் றும் எனின், (சு)

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது.

வஸவீவ்ஹ்வரூவாஸ்தூவ்ஹாவாஉவிரொயம0 வாஉராயணஃ|

(சு. சா. எ)

(நிகழ0) (ஆன்மா) இப்படிப்பட்டவனுயிருந்தாலும், உபந்நியாசித்தலான் மேலே கூறப்பட்ட குணங்கள் அவ னுக்குண்மையின், விரோதமின்றென்பர் பாதராயணர்.

பாதராயணரெவெனின் இரு அபிப்பிராயத்தினும் பரஸ்பர விரோத மின்மையின், இரு சுருதிகளானும் புலப்பட்ட சொரூபமும் குணமுமாம் இரண்டும் (பிரமத்துக்குச் சாமியமாக) முத்தனுக்கு உண்டென்று பிரதிபா திக்கின்றார். எங்ஙனமெனின்,

விஜ்ஞாந வந வஸவ (பிரு. சா. சா. கஉ)

"விஞ்ஞானகனமே" என்றற்றொடக்கத்தவற்றுல் முக்தன் சுவப்பிரகாச மூடையன் என்று கூறப்பட்டாலும்,

ய ஆத்மா zவஹதவாவா (சாந். அ. க. நி)

"ஆன்மா அபகதபாப்மத்துவாதி குணமுடையன்" எனச் சுருதி உப்ந்நியா சிக்கின்றமையின், மேலே கூறிய அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்கள் முத்த னுக்கு உரியன என்று பெறப்படுகின்றது. ஆகலின், உபயப்பிரமாண சித்த மாயுள்ள ரூபம் இரண்டும் பரஸ்பரவிரோதமில்லாது ஒருங்குளவாம் எனல் உசிதமாயிற்று. விரோதம்என்றது காலபேதமுதலியவற்றை அபேக்ஷித்தே.

துகொண்டு ஞானசொரூபத்தினும் சுவப்பிரகாசமும், அபகதபாப்மத்தி பாதிகுணங்களோடியைந்திருத்தலிற் கல்யாணகுண விசிட்டமுமே, பிரமசா யிய முற்ற முக்தனது சொரூபம் என்று கூறப்பட்டது. (எ)

(சூ) சங்கற்பாதிகரணம்.

ஸங்கல்பாதெவதாயாம் ப்ராப்திஃ (சா. சா. அ)

(நிருக) சங்கற்பமாத்திரத்தினாலேதான் (அவன் போகம் அனைத்தையும் துய்க்கின்றான்; சுருதி அங்ஙனம் கூறுகின்றமையின்.

சுவப்பிரகாசனுகிய முக்தனுக்குச் சத்திய சங்கற்பத்துவாதி குணங்கள் கூறப்பட்டன.

அது பொருத்தமா? அன்று என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) முக்தனுக்குப் போக்கியவஸ்துவிஷயத்திலே சங்கற்பமாத்திரம் காரணமன்று; பாகியகாரணத்தை அபேட்சியாது அது சித்தியாதாமெனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். சங்கற்பமாத்திரத்தினாலே (முக்தனுக்குச்) சகல போக்கிய வஸ்துக்களும் சித்தியாகின்றன. அங்ஙனம்,

யஸ்ய யாதிருகாகாரோ ஸ்வப்னே ஸங்கல்பா தெவாஸ்ய வாதாஸ்தாத்ருஷ்ஷி (சாந். அ. உ. க)

"பிதிர்லோகத்தை விரும்பினால் அவனது சங்கற்பமாத்திரத்தினாலே பிதிர்கள் (அவனை) எதிர்கொள்ளுமாறு எழுந்திருக்கின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளும் கூறுகின்றன. ஆகலின், சகல போக்கியவஸ்துவைச் சம்பாதித்தற்குச் சங்கற்பமாத்திரமே ஏதுவாயிருக்கின்றது. அதுபற்றிப் புறக்கரணம் யாதும் வேண்டியதில்லை. (அ)

ஆத ஏவ சாநந்யாதிபதிஃ (சா. சா. க)

(நிருஉ) ஆதலினாலும் அவனுக்கு அதிபதியாகமற்றொருவன் இல்லை.

எந்த நியாயத்தினும் பிரமசொரூபத்தை அடைந்து இவன் அபகதபாப்மத்துவாதி குணங்களையுடையனாயிருக்கின்றானே, அந்த நியாயத்தினால் மற்றோர் அதிபதி தனக்கின்றிச் சுவதந்திரனுய் இருக்கின்றன். ஓர்காலும் கன்மவசப்பட்டவனல்லன்; கன்மங்கள் கட்டமைடைதலின். அவனுக்குமே பெருமான் நியாமகரல்லர்; பிரவாகநித்தமாயுள்ள அவருடைய ஆஜ்ஞாரூப

விநிவேஷதங்கள் கூறும் சாஸ்திரவழியைக் கடந்திருத்தலின். எங்ஙனமெனின், அவன் பசத்துவம் நீங்கினமைபற்றி, மலம் நீங்கினமையாலன்றே அவனுக்குச் சிவத்துவமே எய்தல் சித்தமாயிற்று. சிவத்துவம் என்பது சமஸ்த மலத்தொடர்ச்சியின்றி நிரதிசய மங்கலாஸ்பதரூபமெய்தலேயாம். சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாகிய சுவதந்திரத்துவ சர்வஜ்ஞதாதி குணங்களையுடைமையே ண்டுச் சிவசாமிய இயற்கை (எனப்பட்டது). ஆகலின், சிவசாமியமுடைய அந்த முத்தனுக்குச் சர்வஜ்ஞதை, இயல்பாகவே பாசஞ்களிலீங்கிநிற்றல், நித்தியானந்தம், தன்வயமுடைமை, சமஸ்த ஆற்றலுடைமை, பேரருளுடைமை, அனந்தசத்தியுடைமை உளவாம் என்க. ஆன்மஞான சங்கோசரூபமே சம்சாரம். ஆகலின், சங்கோசகாரணமாகிய மலம் நீங்கியபோது அவனுக்குச் சர்வஜ்ஞதை எய்துகின்றது. அதுபற்றிச் சம்சாரத்துக்குக் காரணமாகிய அஜ்ஞானம் சமூலம்ப் நிவிர்த்திபொக்கல், பெரியோ நிரோபோகை தேகாதியபிமானரூபப்பிரமமானது நீங்கிவிடுகின்றது. எதுபற்றி அவனுக்கு ஜரை, மரணம், சோகமுதலிய இல்லையோ, அதுபற்றிக் கன்மவசப்படாமையின் சுவதந்திரத்துவம் எய்துகின்றது. நிரதிசய சொரூபானந்தானுபவத்தில் அமிழ்ந்தினமை பற்றி எய்தும் சுவாத்துமாராமத்தினாலும் அவனுக்கு வரம்பிலின்பமுடைமை (எய்துகின்றது); அதனால் அவனுக்குப் பசிதாகம் இன்று. பேரருளுடைமையாற் சத்தியகாமம் சத்தியசங்கற்பமுதலியன எய்துகின்றன. அங்ஙனமாதலின் முத்தனும் சிவபெருமானும் அந்த அபகதபாப்மத்துவாதி எண்குணங்களையுடையராகக் கூறப்படுகின்றார். அதுபற்றிச் சிவசாமியமுடைய முத்தனுக்குச் சுவாதந்திரியம் கூறல் யுக்தமே. (க)

(நி) அபாவாதிகரணம்.

ஸஹாவo வாஜிநாஹமஹிவது (சூ. சூ. கo)

(நிகூ.கூ) (சரீர) மின்மையைப் பாதரி கொள்கின்றார்; இங்ஙனம் (சுருதி) கூறுகின்றமையின்.

மேலே அதிகரணத்தில் முத்தனுக்குச் சுவம்பிரகாசத்தன்மையும் சத்தியுடங்கற்பத்துவாதி விசிட்டகுணமும் உண்டெனக் கூறப்பட்டது.

சண்டே அவன் சரீரமுடையனாகவா? சரீரமிலனாகவா? இன்றேல் இரண்டு முடையனாகவா? இருக்கின்றான் என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) பாதரியோவெனின் முத்தனுக்குத் தேகேந்திரியாதி உபகரணங்கள் இல்லை என்று கொள்கின்றனர்; "நிஷ்கலம் நிஷ்கிரியம்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகள் பிரமத்துக்கு அவை இல என்று கூறுகின்றனவன்றே. (ஆகலின்), அந்தச் சொரூபமுடைய முத்தனும் அவ்வியல்பினனாகின்றான். (க)

ஹவ ஜெஜிதி வி-கேயூஷ்டநாஸ (சு. சூ. ஏஎ).

(நிகூசு) (சரீர) வுண்மையைச் சைமினி கொள்கின்றனர்; சுருதியில் விகற்பங்களைப் பற்றிக் கூறப்படுகின்றமையின்.

ஸ வாகயா ஹவதி திரயா ஹவதி (சாந். ஏ. உசு. உ)

"அவன் ஒருபிரகாரமாகின்றான், மூன்று பிரகாரமாகின்றான்" என்றற்கு உக்கத்த சுருதிகளிலே தேகேந்திரியாதிகளோடு கூட முக்தன் அநேக பிரகாரமாதலைப்பற்றிச் சுருதி கூறுதலின், அவனுக்குச் சரீரமுளதெனச் சைமினி கொள்கின்றனர். இங்ஙனம் முக்தனுக்கு உளதெனவும் இலதெனவும் சுருதி கூறலின், அவனுக்கு உண்மையானது யாது? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) சரீரமில்லாமை உண்மை.

உநவைதாதீ காரோதீ வாயுருக்தெ (சாந். அ. கஉ. இ)

"ஞானத்தினல் வேட்ட பொருள்களையெல்லாம் கண்டு களிக்கின்றான்" எனப் பாகியேந்திரியாதிகள் முக்தனுக்கு இல்லை என்று கூறப்படுகின்றது. பிரமத்துக்கும் பாகியேந்திரியம் இல்லை என்று கேட்கப்படுகின்றது.

ஸதயாதீ ஞாணாராமோ உந ஸுநரூபி (தைத். க. ஈ)

"சத்தியாதீன பிராணாராமம்; மன ஆனந்தம்" எனச் சுருதி கூறுதலின் ஆன்மாவிலே (தம்மிலே) தான் ஆராமம் புறப்பொருளின்று என்பதும் ஞான சத்தியிலேதான் ஆனந்தம் புறக்காரணத்தினன்று என்பதுமே (இச் சுருதியின்) பொருள். அதகொண்டு முக்தனுக்குத் தேகமில்லையே. தேகத்தோடு கூடினவனென்றதுவெவ்வேறு அவஸ்தை அடையும் ஆன்மாக்களைப் பற்றியேயாமெனின், (கக)

(சித்தாந்தம்) கூறப்படுகின்றது.

ஜாடயாஜவஜ-ஜயலிய்ம வாடராயணோ zதீ: (சு. சூ. ஏஉ)

(நிகூநு) பன்னிருதினத்து யாகம் போல, இரண்டும் கூடும் என்ற நியாயப் பிரகாரம் பாதராயணர் கொள்கின்றனர்.

சரீரம் உளதாதலையும் சரீரம் இலதாதலையும் சுருதி கூறலின், சுவேச்சையினலே முக்தன் இருபிரகாரமாயும் உனனென்று பகவான் பாதராயணர் கொள்கின்றார். பன்னிரு தினஞ் செய்யப்படும் யாகமானது (அநேக முக்கிய ஜமான்கள் சங்கற்பத்தினலாம்) சத்திரயாகமாகவேனும், (ஒருமுக்கிய ஜமான் சங்கற்பத்தினலாகும்) அஹீனயாகமாகவேனும் செய்யப்படும் எனச் சுருதி இருபிரகாரம் கூறுகின்றது; அதுபோல, முக்தனும் ஆன்மனமே,

வஹ்ஹ்ரூவ்வ்ரூவ்ரூவ்ஹ்ரூவ்ஹ்ரூவ்ஹ் வரிவ்ஹிணாவ்வ்ஹாவதஹ்|
ஹிஹ்ஹ்ரூவ்ஹொவ்வெதஹ்ஹ் வாவ்ஹெஹ்ரூவ்ய்-வ்ஹாவ்ஹ்ரூதாஹ்|
வஹ்ஹெஹாஹ்ரூ விஹ்ஹெஹாஹ்ரூ ஹவஹ்ஹ்ரூர்ஹ்ஹெஹ்ரூயாவ்ஹ்ரூநஹ்|

'இவ்பாகவே சர்வஜ்ஞர்களாயும், சர்வவியாபகர்களாயும், சுத்தர்களாயும், பரிபூரணர்களாயும், சிவனை ஒத்த பலமுடையர்களாயும், பரம்மசுவரியத்தோடியைந்தவர்களாயுமுள்ள (ஞானயோகியர்) தாம் விரும்பியவாறு சதேகர்களாயேனும் விதேகர்களாயேனும் மீண்டும் உளராயினர்" என்றற் றொடக்கத்தனவாகச் சிவபதத்தை அடைந்தவர்களின் நிலைமைபற்றிப் பௌராணிகரும் கூறுகின்றனர். ஆகலின், முக்தர்க்கு இருபிரகாரமும் பொருந்துகின்றன. (கஉ)

ஒருவனுக்கே வெவ்வேறு காலத்தில் இரு வியவஸ்தை உண்டென்று சூத்திரகார் கூறுகின்றனர்.

தஹ்ஹாவெ வ்ஹாஹ்ய்வஹ்ரூவ்வவ்ஹெஹ்தஹ் (ச. ச. கஉ)

(நிஉ.சூ) சரீரமில்லாவிடத்துப் (போகந் துய்த்தல்) கூடுமாதலின்; கனவிற்போல.

முக்தன் சுவேச்சையினால் ஒர்கால் அநேகசரீரங்களைச் சிருட்டித்து அவற்றுட் பிரவேசித்து விளையாடுகின்றனன். சிலபோது சரீரங்களைத் தவிர்த்து விட்டும் இருக்கின்றான். சரீரமுதலிய கொள்ளாவிடத்து முக்தனவன்—சொப்பனத்திற் சிவபெருமானாற் சிருட்டிக்கப்பட்ட இரதமுதலியவற்றை மலத்தினாற் கட்டுண்ட புருஷன் மனசினாலே (அநுபவித்தல்) போல—சிவபெருமானால் ஆக்கப்பட்ட ஆனந்தத்தைத் துய்க்கின்றான். இதனால் என் சொல்லியவாறே எனின்? எங்ஙனம் புருஷன் சிவபெருமானால் உண்டாக்கப்பட்ட பொருள்களைச் சரீரேந்திரியங்கள் வேண்டாதுகேவலம் மனசினாலே சொப்பனத்திற் புசிக்கின்றானோ, அங்ஙனமே முத்தனும் தனது இயற்கை ஞானத்தினாலே பிரமசொரூபானந்தத்தை அநுபவிக்கின்றான். (கக)

ஹாவெஜாஹ்ரூஉக (ச. ச. கச)

(நிஉஎ) (சரீர)மிருக்கும்போது கனவிற்போல.

சுவேச்சையினாலே சிருட்டிக்கப்பட்ட சரீரமுதலிய உபகரணமுள்ள விடத்து கனவிற்புருஷன் போலச் சகல வேட்ட பொருள்களையும் புசிக்கின்றான்.

(ஆக்ஷேபம்) முக்தனுக்குப் பிரபஞ்சத்தைக் காண்டலாகிய இவ்விரண்டினுள் அபுருஷார்த்தமாகிய பிரபஞ்சத்தைக் காணும் அம்முத்தனுக்குச் சம்சார துக்கத்தொடர்ச்சி நீங்கமாட்டாதே யெனின்,

(உத்தரம்) அன்று. முக்தன் பிரபஞ்சத்தை அபுருஷார்த்தரூபமாகப் பாராமையான், முக்தனுக்கு இத்தப்பிரபஞ்சம் பிரமாகாரமாகவே காணப் படுகின்றது.

வாகாதஎதா ஊவதி (தைத். க. சு)

"பின் இது (பிரமம்) ஆகின்றது"

சூகாஸஸரீரம் ப்ரஹ்ம (தைத். க. சு)

"ஆகாசசரீரம் பிரமம்"

வதயாதவ்யாணாராஸ்ம நந சூநஅடிழி (தைத். க. சு)

"சத்தியான்ம பிராணாராமம்; மன ஆனந்தம்"

ஸாஷிவஸ்ரஜஸ்ரஜதழி (தைத். க. சு)

"சாந்தியினல் நிறைந்த அமிர்தம்" என்று சுருதியிலே கூறப்படுகின்றது. மேலே,

சூவைராதி வ்யாராஜ்ய சாவைராதி சநவஷ்டிழி (தைத். க. சு)

"அவன் சுவர்க்க ராச்சியத்தை அடைகின்றான்; அவன் ஞானத்துக்குப் பதி யாயுள்ளதை அடைகின்றான்" என்னும் சுருதிகளில் ஸ்வாராஜ்யம் என்பது இன்பமே இரசமாயுள்ள பரப்பிரமசிவனுடைய பதத்தையும், மனசஸ்பதிம் என்றமையான் ஞானசத்திக்கு அதிபதியாயிருக்கும் இயல்பையும் (ஞான) யோகி அடைகின்றான் எனக் கூறப்பட்டது. அங்ஙனமிருப்பின், யாது விசே டம் என ஆக்ஷேபிக்கின்,

வாகூதிஷ்டாஷ்டிம் ரைராதவதிவி-ஜ்ஞாநவதிம் (தைத். க. சு)

"வாக்குக்குப் பதி, கண்ணுக்குப் பதி, காதுக்குப் பதி, ஞானத்துக்குப் பதி" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளான் வாக்கு முதலிய அனைத்தும் அவன் இஷ் டப்பிரகாரம் வசப்பட்டமையின், அவற்றுக்கு அதிபதியாகக் கூறப்பட்டான். இவ்விபல்பினனிய முக்தன் பரமாகாசரூப சிவபதத்தை அடைந்தவனுய்ச் சுவேச்சையினல் வசப்பட்ட தூயவாக்காதி கரணமுடையனுய், அந்தப் பதத்தை அடைந்தபிற்பாடு (அவனுக்கு) இந்தப் பிரபஞ்ச முழுமையும் ஆகாசசரீரமாய், அஃதாவது பரமானந்தலக்ஷண பரமாகாசசரீரமுடைய பிரம மாகவே ஆகின்றதென்பது; பரப்பிரகிருதி ரூபையாய், பரமசத்தையாய், பிர காசானந்த சமரசமாயுள்ள பரமசத்தியே பிரமத்துக்குச் சொரூபத்திலும் பர மாகாசம் என்று கூறப்படுகின்றது; எந்தச் சத்தி முக்தர்களுக்கும் சிவபெரு மானுக்கும் சாகூரத் அர்த்தத்தையும் கிரியையையும் அடைதற்கு ஏதுவா யுள்ளதோ, அதுவே மற்றையோர்கட்கும் பரம்பரையாயுண்டாம். எங்ஙன மெனின்,

ஸொஹெவுவா நூ ஹ்ஃ வ்ராணூ ஸு। யதெஷ ஹ்யேஷ ஸாதநெ ஹ்ருதயம் நவ்யாஸ (தைத். உ. எ)

"இந்த ஆகாயம் ஆனந்தமாகாவிடின், எவன் சுவாசிப்பான்; எவன் உயிர்ப்பான்"

வாஷ ஹெவுவா நஅடியாதி (தைத். உ. எ)

"இவர் ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்றனர்"

ரஹோ வெ வஃ (தைத். உ. எ)

"அவரே இரசம்"

ரஸ்ம் ஹெவுவாயம் லப்வா நஅதீஅவதி (தைத். உ. எ)

"இவன் ஆனந்தத்தை அடைந்து ஆனந்திக்கின்றான்" என அவனுக்குப் பராசத்தி சர்வாநுபவவிஷயமாக உளதென்று கேட்கப்படுகின்றது. அங்ஙனமே,

ஸ வாஹெம் சாந்ஷ ஸூநஅஃ (தைத். உ. அ)

"அது ஏகமாகிய மாணுஷ ஆனந்தம்" என்று தொடங்கி,

ஸ வாஹெம் வ்ரஹ்மண ஸூநஅஃ (தைத். உ. அ)

"அது பிரமத்தின் ஓர் ஆனந்தம்" எனப் பிரமபரியந்தம் உபாதியின் மறைப்பினால் ஆனந்தத்தின் உற்பத்தி தாரதம்மியமாகக் கேட்கப்படுகின்றது. பிரமத்தினும் முக்தனிலும் நிருபாதிகத்தினால் அந்த ஆனந்தம் பரிபூரணமாய் இருக்கின்றது;

ஸ வாஹெம் வ்ரஹ்மண ஸூநஅ ஏஷ்யாதீயஸ்ய வாகாரஹ்ஹதஸ்ய। (தைத். உ. அ)

"அது பிரமத்தினதும் ஆசையறுத்த வேதவித்துவானதும் ஓர் ஆனந்தம்" என்று கேட்கப்படுதலின். பிரமத்துக்கு அர்ப்பணஞ் செய்யப்பட்ட புத்தியோடு நிஷ்காமமாய் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட அக்கினிகோத்திராதி கன்மத்தையுடைய பரமவித்துவானே "ஆசையறுத்த வேதவித்துவான்" என்று கூறப்பட்டான். உயிரோடிருக்குங்கால் முக்ததசை அடைந்தவனுக்கும் பிரமத்துக்கும் ஆனந்தம் தல்லியமே. யோகமிகுதியினால் அந்தந்த உலகத்தை அடைந்த யோகிக்கு முன்முன் உள்ள பூமிகளை நோக்கிச் செய்த யோகாப்பியாசம் அற்பமாம். அந்தந்த (யோக) அநுசாரமாக அந்தந்தப் பூமியிலே அதற்குரியதாய் எய்தும் ஆனந்தத்தை மனுஷ்யாதி ஆனந்தத்தோடு சாமியமாகக் கூறல் விரோதமின்று. ஆகலின், இதுவே பாமானந்த பரப்பிரகிருதிப் பாமாகாரதம்; இது பாத்தினின்று வேறுமுமையின்.

ஸூநஅஸ்ய வ்ரஹ்மதி வ்ய ஜாநாஸ (தைத். உ. ஈ)

"ஆனந்தம் பிரமம் என அறிந்தான்" என்னுஞ் சுருதியினால், ஜகத்காரண மாகிய பிரமமாகவே (அது) கேட்கப்படுகின்றது.

ஸைஷா ஸாமவாருணீவித்யா வாருணீ வைஷ்ணவீ ரௌத்ரீ (தைத். கூ. சு)

"அந்தப் பார்க்கவி வாருணி வித்தையானது பரமவியோமத்திலே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது" என்னுஞ் சுருதியினால் இந்த ஆனந்தத்தின் அபிவியக்தி கேட்கப்படுகின்றது. ஆகலின், முக்தர்களுக்குப் பரமானந்தரூப பரமாகாச சரீரத்தையுடைய பிரமமாகவே பிரபஞ்சம் ஆகின்றது. அவர்கள் இந்தப் பரமானந்தத்திலே பிரவேசித்த முக்தர்களுக்குப் பிரமத்துக்குப் போலத் தக்கத் தொடர்ச்சி இல்லை. (கச)

(சு) பிரதீபவதாவேசாதிகரணம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவா ஹ்யூ ஹி ஏஷ்யதி (சா. சா. கடு)

(நுங அ) தீபம் போல வியாபிக்கின்றான்; அங்ஙனஞ் சுருதி கூறுகின்றதன்றே.

மேலே அதிகரணத்திலே முக்தான்மாக்களும் சுவேச்சையினாலே அனந்த சரீரங்களை எடுக்கும் சாமர்த்தியத்தினால் வியாபகமுடையனவென்று சூசிப்பிக்கப்பட்டது.

அந்தச் சர்வவியாபகம் நண்டுப் பொருந்துமா? அன்றே? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்)

ஸவை ஷ்ட ஔகேஷ்ட கர்ஷாவரோ ஹவதி (சாந். எ. உடு. உ)

"எல்லா உலகங்களினும் விரும்பியவாறு சஞ்சரிக்கின்றான்"

ஔர்த்வ ஔகாம்ஸ்யாம் நீகாரோ நீகாரோ ஹ்யேவைனாவஔரயதி (தைத். கூ. கo. டு)

"வேண்டிய வடிவங்களை எடுத்து இவ்வுலகங்களிற் சஞ்சரித்து வேண்டிய போகங்களைத் துய்க்கின்றான்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே, முக்தனுக்குப் பரிச்சின்னமாகச் சஞ்சாரம் பெறப்படுதலின், அவன் வியாபகமாதல் உசிதமில்லை. அதுபற்றி அநேக சரீரத்தை எடுத்தல் கிரமமாகவேயன்றி ஒரே காலத்தில் அன்று எனின்,

(சித்தாந்தம்) கடத்துள் இடப்பட்ட தீபமானது தடைநீங்கியபோது தன் பிரகாசத்தினாற் கிரகத்தை வியாபித்தல் போல, முக்தனும் சத்தியை மறைத்த மலம் நீங்கியவிடத்துத் தன் சத்தியினாலே பிரபஞ்சத்தைப் பிரவேசிக்க வியாபிக்கின்றான்.

ஸதோஷ்யு ஜந்திதா ஸ வியாதா யாசோநி வெத ஊவநாதி லிஷ்வா। யதர தெவா கூஹ்யே சாநயாநா வ்யதீயெ யாசோந்யஹெயுர யதே। வாஸிதூவா வ்யயிவீயதி வதயோ வாரிவொகாநீ வாஸிஷுஸ் வாஸ ஊவஸ்। ஐதவ்ய தஷ்ட்ய விதத்ர விவ்யக்ய தடவர்ய-தூடவகஷ்ய ஜாஸ்ய (தைத். ஆரணி. க0. க. ச)

"அந்தப் பரமாண்மா நமக்குப் பந்து; பிதாவுமாகின்றனர்; அவர் பயன்களை விளைவிக்கின்றனர்; எல்லாப் புவனஸ்தானங்களையும் அறிகின்றனர்; எந்தப் பரமாண்மாவிடத்திற் சிவானந்தத்தைப் பெரியோர்கள் அநுபவிக்கின்றார்களோ, அவர்கள் மூன்றுவதாகிய சிவலோகத்தை அடைகின்றார்கள்; அவர்கள் ஆகாயம் பூமிக்கு மேலும், எல்லா உலகங்களுக்கு மேலும், எல்லாத்திக்குகளுக்கு மேலும், சுவர்க்கலோகத்துக்கு மேலும் ஓர்கால் வியாபிக்கின்றார்கள்; கன்மத்தின் தந்துவை அறுத்துச் சென்றுக்கள் அனைத்தினும் ஏகராயினரைக் கண்டு, அந்த ஏகராகின்றார்" என்று சுருதியும் கூறுகின்றது. இச்சுருதிகள் ஜகத்கர்த்தாவும் விசுவரூபருமாகிய மகாதேவருடைய பிரகரணத்திலே நோக்கின்றன. அச்சுருதிப் பொருள் வருமாறு:—

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V.S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

ஸஃ=அந்த மகாதேவர்

நஃ=எங்களுக்கு

வந்ய-ஜந்திதா=பந்துவாகிய பிதாவுமாயினர்;

ஸ வியாதா=சகல நன்மைகளுக்கும் கர்த்தா;

யாசோநி வெத=ஒளிமயமாகிய அப்பிராகிருத உலகங்களை அறிகின்றனர்;

அவர் நமக்குப் பந்துவாகி எல்லா உலகங்களையும் அறிதலினும் போதரும் பிரயோஜனம் (முன்னார்க்) கூறப்படுகின்றது.

யதர=எந்த மகாதேவரிடத்தில்

கூஹ்யகஃ=கைவல்லிய இலட்சுமியை

சாநயாநாஃ=அடைந்து அநுபவிப்பவர்களாய்

தெவாஃ=அநுபவத்தால் விளங்குகின்றவராயுள்ள பெரியோர்

த்ரிதீயே=மூன்றுவதாகிய (திய எனப் பெயரிய மாயாதீதமாகிய அந்தப் பதத்திலுள்ள),

யாசோநி=ஒளியைப் பிரதானமாகக் கொண்டு தங்களால் அபிமானிக்கப்பட்ட ஸ்தானங்களை,

கவெந்ரயதே=சுவீகரிக்கின்றனர்.

இதனால் என் சொல்லியவாறே எனின், உறவினர் போலப் பிதாப் போல, சமஸ்த உலகத்திற்கும் நன்மை செய்பவராயும், சர்வஜ்ஞராயும்

பரப்பிரம்மமாயும், பிரசன்னராயுமுள்ள மகாதேவரால், நீங்கப்பட்ட பாச பந்தத்தையுடையராய், சிவத்துவத்தை அடைந்தவர்களாய், மகாப்பிரகாச முடையராயுள்ள முக்தர்கள் மூன்றுவதாகிய பரமாகாச இலக்ஷணமுடைய சுவ பதத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட தாமங்களாகிய பிரகாசம் பொருந்திய பதங் களை அடைந்து இருக்கின்றனர் என்பதாம்.

அதன் பின் இவர்களுக்கு வியாபகம் கூறப்படுகின்றது.

வரிதியூவா வ்யாபிவீவரியஞ்சி=முக்தான்மாக்கள் சுவதந்திர ஞானீக ளினுலே ஆகாயத்தையும் பூமியை யும் வியாபிக்கின்றனர்;

வரி லொகாநீ=இரண்டியகருப்ப லோகங்களையும் வியாபிக்கின்ற னர்;

திஸாஞ்ச=திக்குகளையும்

லுவஞ்ச=சுவர்க்கத்தையும்

(வரியஞ்சி)=வியாபிக்கின்றனர்.

இவனவர் முதல ஞானத் வியாபிகளாய் இருக்கின்றனர்; எவ்வனமெனின்,

[illegible]

ஈதஸ்ய=கர்மத்தின்

விததோ=விஸ்தீர்ணமாயுள்ள போகங்களை

விவ்ரதஸ்ய=ஒழித்து (அஃதாவது, புண்ணியபாவங்களினின்று) நீங்கி னவர்களாய்,

ப்ரஜாஸு=சர்வப்பிராணிகளிலும்,

தஸ்ய=அந்த (மகாதேவர் என்று பெயர் கொண்ட பொருளின்)

சுவரூபம்=கண்டு, சர்வான்மகமாய் அவரேயாகி அவ்வியல்பினரா கின்றனர்.

ஆகலின், சிவானந்தத்தை அடைந்த முக்தான்மாக்களுக்கு வியாபகத் துவம் உளதே. அம் முக்தான்மாக்கள் சிவபெருமானுடைய குணங்களையு டையராய், ஆகாயமுதலியவற்றை வியாபிக்கும் தேவர்களாகக் கூறப்படுகின் றனர்.

யெ தெவா திவிஷதி।

"சுவர்க்கத்திலிருக்கும் இந்தத் தேவர்கள்" என்று தொடங்கும் தேவலிர தம் எனப்படும் சாமவேதத்தினுலே துதிக்கப்படுபவராகின்றனர்.

தெ ஹி லாகஸ்ய திவிஷதி வ்ருதஸ்ய ரஸ்மிகவடவ்ருயா।

வ்யாபிவிஷதி உதெயுதெ தெவவ்ரதெ ஸூர்தாः।

"அவர்கள் சுவர்க்கத்துள்ள தேவர்களாயும், அந்தரிக்ஷத்துள்ள தேவர்களாயும், பிருதிவியிலுள்ள தேவர்களாயும் இருக்கின்றார்கள்; இந்தத் தேவர்கள் தேவரதத்திலே துதிக்கப்படுபவராயினர்" என்று புராணத்தினும் கூறப்படுகின்றது. (ஈண்டுப்) பிருதிவி என்றது பிரமாண்டத்தையும், அந்தரிக்ஷம் என்றது இரண்டாவதாகிய மாயாபதத்தையும், தியௌ என்றது மூன்றாவதாகிய பரமாகாச பரியாயமாகிய சுத்த சத்திரூப சிவரூபபதத்தையும் குறித்தன. ஆகலின், முக்தான்மாக்களுக்கு வியாபகமுண்டே. (கரு)

வூவூராயஸ்வதெரூநூதராவெகூசோவிஷ்ணுகo ஹி (சு. சு. கசு)

(நூகக) நித்திரை மரணம் என்னும் இரண்டவஸ்தையின் ஒன்றை அது குறிக்கின்றது; அங்ஙனம் சுருதியில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றதன்றே.

வூராஜ்ஞநாத்மநா ஸ்வரிஷ்வக்ஷோ நவாஹ்யo கிoஅநவெடி நாகாரூ (பிரு. சு. கூ. உக)

(பூருவபக்ஷம்) "பிராஞ்ஞனகிய (பரம) ஆன்மாவினற் றழுவப்பட்டு அகம்புறம் அறிந்திலன்" எனப் பிரமத்தை அடைந்தவன் உள்ளும் வெளியும் அறிந்திலன் எனச் சுருதி கூறுகின்றது. அவனுக்குச் சத்திரூபமாகிய ஞானவியாபகம் எங்ஙனம் என ஆக்ஷேபிக்கின்,

(உத்தரம்) இது ஆக்ஷேபிக்கப்படுவதன்று. ஆன்மாவிடத்துள்ள அறிதலின்மையை உணர்த்தும் வசனம் சுழுப்தி மரணம் என்பவற்றில் ஒன்றைக் குறிக்கின்றது.

நாஹ வலுயதேவo ஸ்வரூதாத்தாநo ஜாநாதீத்யயஹவைஷ்டீதி நோ வஹவைநிஹ்வேதாநி (சாந். அ. கக. க)

"உண்மையாய் அவன் நான் என்று ஆன்மாவை அறிந்திலன்; இருக்கின்ற மற்றெண்ணையும் அறிந்திலன்" எனச் சுழுப்தியையும்,

வாதெஹ்வா ஹ்வேதெஹ வஸ்ஷாத்ய காதெநுவாந்ய விநஸ்யதி நத்வேவைது ஸ்வஜ்ஞ zஷ்டி (பிரு. சு. நி. கஉ)

"இந்தப் பூதங்களிலிருந்து எழுந்து பின் அவற்றுள்ளே அழிகின்றான்; அவன் புறப்பட்ட போது பிரஞ்ஞை இல்லை" என்று மரணத்தையும் குறிக்கும் சுருதியினல் வெளிப்படுத்தப்பட்டதன்றே; இவ்விரு அவஸ்தைக்கும் வேறுகிய மோக்ஷதசையில் அங்ஙனம் அறியாமை முதலிய இல்லை; பின் மலமறைப்பு நீங்கியபோது (முக்தன்) சர்வஞ்ஞத்துவமும் சர்வகர்த்திருத்துவமும் எய்துகின்றன். (ஆகவே), முக்தனிடத்தில் ஞானமுதலாயின விசேஷிக்கப்படுதல் இல்லை. (கக)

(எ) ஜகத்வியாபாராதிகரணம்.

ஜகவ்யாபாரவர்ஜம் ப்ரகரணாத்அஸன்னிஹிதத்வாச்ச (ச. சூ. கஎ)

(நிசூ0) உலகத்தோடு சம்பந்தமுற்ற வியாபாரம் இல்லை; பிரகரணத்தினாலும் சமீபத்தின்மையாலும்.

முக்தான்மாக்களுக்குச் சுவப்பிரசாசத்துவம், வியாபகத்துவம், சர்வஞ்ஞத்துவ முதலிய குணங்களினாற் சிவபெருமானோடு சாமியம் என்று கூறப்பட்டது. அங்ஙனமாகுங்கால் உலகசிருட்டிமுதலியவற்றினும் சாமியத்தைத் தவிர்த்தல் கூடாது;

வாசூ0 வாஜ்யேவைதி (முண். கூ. க. கூ)

"பரமசாமியத்தை அடைகின்றான்" எனப்பேதமின்றிக் கேட்கப்படுதலின். உலகசிருஷ்டி முதலியவற்றிற் சாமியத்தை அங்கீகரிப்பின், அதுகேசுவரத்தினாற் சிவபெருமானுக்கு அத்துவிதீயத்துவ பங்கப்பிரசங்கமாய்தும்; ஆகலின், சிவபெருமானோடு முக்தான்மாக்களுக்குச் சாமியம் எவ்வியல்பினதெனக் கூறப்பட்டது.

ஜகத் சிருட்டியாதியோடு சேர்த்தா? தவிர்த்தா? சாமியம் என்பதில் சந்தேகம்.

(பூருவபக்ஷம்) என் சொல்லியலாறே எனின்,

ஸ யதி விதுஷொக காமோ ஊவதி (சாந். அ. உ. க)

"அவன் பிதிர்லோக காமனுகின்றான்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே சங்கற்பமாத்திரத்தினாற் பிதிர்லோகமுதலியவற்றைச் சிருட்டிக்கும் சாமர்த்தியம் கேட்கப்படுதலானும்,

ஸோ(ஒ)காகாமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரன் (தைத். கூ. க0. இ)

"இந்த உலகங்களை அடைந்து தான் வேண்டிய ரூபங்களையுடையவனாய் வேண்டியபோகங்களை அடைகின்றான்" என்றியாண்டும் வியாபாரம் கேட்கப்படுதலானும், சிவசாமிபத்திற் சங்கோசமின்மையானும் முக்தனுக்கு உலகசிருட்டியாதி வியாபாரமும் உளதாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். முக்தனுக்குச் சிவசாமியம் உளதாயினும் ஜகத்சிருட்டியாதி வியாபாரமின்றே; தனது போக்கிய வஸ்துக்களிலே சுவாதந்திரியம் உண்டு.

யதொவா இமானி பூதானி ஜாயந்தே (தைத். கூ. க)

"எவ்விடத்திலிருந்து இந்தச் செந்துக்கள் பிறக்கின்றனவோ"

வாவா வ்யாப்தாஜநயதி தெவ வஸு (தைத். ஆரணி. [illegible])

"ஆகாயத்தையும் பூமியையும் சிருட்டித்தத் தேவர் ஒருவர்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றிலே கேட்கப்படும் ஜகத் சிருட்டி முதலியன சிவபெருமானுக்கே பிரகரணத்தினுற் பெறப்படுகின்றது; சிருட்டியாதி பிரகரணங்களிலே ஆன்மாவுக்கு (அங்ஙனம் கூறச்) சிறிதும் இடமின்றே. ஆகலின், முக்தனுக்கு ஜகத் சிருட்டியாதி வியாபாரம் இன்று. (கஎ)

ஶாகூகூஷவதொஷாதிதி ஔஜாயிகாரிகூண்ணுஷவ்ஷாகூதூ।

(ச. ச. கஅ)

(நிசக) வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டமையால் எனின், அன்று; அதிகாரமுடையாரது மண்டலத்தில் இருப்பதையே அது குறிக்கின்றமையின்.

(பூருவபக்ஷம்)

உசாஸ்ஸாகா ஸாசா ஸ்ஸாசாஸ்ஸ-ஸவ்ஸ ஸ்ஸ-ஸஸஸ்ஸ ஸ்ஸ் (தைத். கூ. க0. கூ)

"இந்த உலகங்களை அடைந்து, வேண்டிய ரூபங்களை எடுத்து வேண்டிய போகங்களைத்துய்க்கின்றான்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றிலே, முக்தனிடத்தில் ஜகத்வியாபாரம் பிரத்தியக்ஷமாகக் கூறப்படுதலின் அந்தச் சம்பந்தம் உளதாமே எனின்,

(சித்தாந்தம்) அன்று; இந்தச் சுருதியானது வேண்டிய போகங்களைப் புசித்தலைக் குறித்தலாற் பிரமாதி சதாசிவாந்த அதிகாரிகள் மண்டலங்களிலேயுள்ள போகங்களை அடைதலே கூறப்படுகின்றது. ஆகலின், அவனுக்கு ஜகத்சிருட்டியாதி வியாபாரம் இல்லை. (கஅ)

(ஆக்ஷேபம்) அங்ஙனமாயின் போகசம்பந்தத்தினால் விகாரத்துவம் உளதாமோ என,

(உத்தரம்) சூத்திரகாரர் கூறுகின்றனர்.

விகாரஷத்-ஷதயாஹி வ்ஷிதிஷாஹ (சு. சு. ககூ)

(நிசஉ) அது விகாரத்துக்கு அமைந்ததன்று; இங்ஙனம் சுருதி (ஆன்மாவின்) நிலையைக் கூறுகின்றது.

அவன் அநுபவிக்க வேண்டிய ஆனந்தம் விகாரத்தொடக்குண்ணுது தூய்தாய்ப் பரிபூரணமாயுள்ள பிரம சொரூபமே.

ரஷொ வெ ஸஃ। ரஸ0 ஹ்யேவாய0 லப்ஷ்வா நo0ஷீ ஶவதி।

(தைத். உ. எ)

"அவர் இரசம்;" "இவன் ஆனந்தத்தை அடைந்து ஆனந்தமாகின்றான்" என இவனுடைய ஸ்திதியைச் சுருதி கூறுகின்றது.

ஸத்ய ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்ரஷ்டு (தைத். உ. க)

"சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரமம்"

ஆநந்தோ ஸ்ரஷ்டு (தைத். கூ. சு)

"ஆனந்தம் பிரமம்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றிற் பிரமசொரூபம் விகார மில்லாததென்றே கேட்கப்படுகின்றது. ஆகலின், மோக்ஷவின்பம் பாச வின்பம் போல விகாரமிலாதது. சதாசிவர் முதற் பிரமாவீறுள்ள அதி காரிகளுடைய மண்டலங்களிலே இஷ்டப்பிரகாரம் சஞ்சரிப்பவனும், வேண் டிய ரூபங்களே யுடையனும், மனுஷ்யாதி தேகாபிமான மில்லாதவனும், விரிந்த முச்சத்தி வியாபாரமுடையனும், பரமானந்த பிரகாச விபூதிமயமா கிய சத்தி சிவங்களின் சமரசமாகிய பரப் பிரமசொரூபைகரசமாகிய பிரபஞ் சத்தில் மூழ்கிய பரிபூரண அகம்பாவப் பிரகாசத்தை அநுபவிக்கின்றான்.

ஸஹநாவவது ஸஹநௌ புநக்து ஸஹவீர்யம் கரவாவஹை தேஜஸ்வி நாவதீதமஸ்து மாவித்விஷாவஹை (தைத். கூ. கo. சு)

"நான் அன்னம்; நான் அன்னம்; நான் அன்னம்; அன்னம் புசிப்பவன் யான்; அன்னம் புசிப்பவன் யான்; அன்னம் புசிப்பவன் யான்" என்றற் றொடக்கத்தவற்றிற் போக்கிய போக்தா முதலிய சகலப் பிரபஞ்சான்மபாவ பரிபூரண அஹம்பாவனையானது அவனுக்கு எய்துகின்றது. சுண்டு அகங் காரமானது சம்சாரத்துக்குரியதன்று; சமஸ்தப் பிரபஞ்சத்தினும் மூழ்கிப் பரிபூரணமாயிருத்தலின். பின் அந்த அகங்காரத்தினல் முக்தனுடைய இயற் கையே கூறப்பட்டமையால், "நான் தேவன்," "நான் மனிதன்" எனத் தேக மாத்திரமாய் அடக்கிக் கற்பிக்கப்படும் பரிச்சின்ன சாம்சாரிகமாகிய அகங் காரத்துக்கு இது வேறேயாம். ஆகலின், அதற்கு சுண்டுப் பிராதிருத அகங்கார சம்பந்தமில்லை. அஃதொழிந்து அகம் (கூஹம்) என்பது சத்தி சிவாத்துவயமாகிய பிரமத்தின் மேற்று. அந்த அன்னமுதலியவற்றை அடக் கிய பிரபஞ்சஜாலம் (நானன்றி வேறில்லை) என்பதே முக்தனுடைய பாவனை.

கநத்ரவிலமுக்ரஹஸ்வாதிஷ்யாத்மநோ
வாராஹைக்ர மிஷ்ணகூடஹரிதூபயுதை விஹோ
ஹ்ரீஷ்யகாரொ ஹாடஹாஜெ ஹகாரஸ்துதிஷ விந்துமி
கஹோதகூகைஷ்ட கo யதீகாரஸ்தவிஸர்கமி

"நிர்நிசயமாய், முடிவிலதாய், சிவசத்தித்துவயமாய், வியாபகமாயுள்ள பூ மான்மாவானது பரிச்சேதமாக ஹேயகுணமிலதாயிருத்தல்பற்றி அகம் (கூஹம்) என்று கூறப்படும்; இதயத்தில் அகாரமாய், துவாதசாந்தத்திலே ஹகாரமாய் இருக்கின்றது, ஆகலின், பெரியோர் பிரகாசமாகிய ஆன்மா வினிலே முற்றும் அத்துவைத அகமாக இதனைப் (பிரபஞ்சத்தை) அறிகின்ற னர்" என்பது அப்தவசனம். சுண்டி நிர்நிசய பிரமாவாந்த பரத்தைப் பிர

வேசித்த முக்தனுடைய சகலப் பிரபஞ்சாகார சிவன் எனப் பெயரிய பிரசாத அக்ஷரத்தை அநுசந்தானஞ் செய்தல் பூருவமாக உள்ள கானம் செய்யப் படல்வேண்டும் என விதிக்கப்படவில்லை. பின் ஆனந்தத்தைத் துய்த்தலாற் பரம உல்லாசத்தை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டுள்ளதே அந்த ஸ்தோத்திரம். ஆகலின், முக்தர்களுக்குப் பிரமானந்த அநுபவவியாபாரமன்றிச் சிருட்டியாதி வியாபாரம் சுவேச்சையினல் இல்லை. (சுசு)

ஷஸ்ய தஸ்ரைவ0 வ்ரதகூஷாநுரோதெந (சு. சு. உ0)

(ருசாசு) இங்ஙனம் பிரத்தியக்ஷமும் அநுமானமும் காட்டுகின்றன.

இங்ஙனம் மேலே கூறப்பட்ட பொருளை (முறையே) பிரத்தியக்ஷ அநுமானங்களாகிய சுருதியும் ஸ்மிருதியும் காட்டுகின்றன.

தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத்ஆத்மந ஆகாஸ்ஸ்ஸம்பூதஃ (தைத். உ. க)

"ஆகலின் இந்த (பரம) ஆன்மாவினிருந்து ஆகாசம் பிறந்தது" என்றற் றொடக்கத்த சுருதிகளும்,

ஸவ்ஷவவஸவஜ்ரொள (மனுஸ்மிருதி. க. அ)

"அப்புக்களையே முதற்கட் சிருட்டித்தனர்" என்றற்றொடக்கத்த ஸ்மிருதியும் கூறுகின்றன). ஆகலின் பிரமமே ஜகத்துக்குக் காரணமுதலியவாக உள்ளது.

(பூருவபக்ஷம்) அங்ஙனமாகுங்கால்,

ஸிரஃஜநஃ வாஸ0 ஸாஶ்வதீ (முண். கூ. க. கூ)

"துகளற்றவனைப் பரமசாமியத்தை அடைகின்றன்"

ஸாக்ஷாஶ்ஸிவஸமோஹவெசு (வாயு. பூ. உஅ: உஉ)

"முக்தன் சிவசமமாகின்றன்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றில் முக்தனுக்கும் பிரமமாகிய சிவத்தோடு பரமசாதிருசியம் உண்டெனப் பிரதிபாதித்தலின், சிவபிரானுக்கு ஜகத் சிருட்டிமுதலியன இயற்றற்கு எவ்வதிகாரம்உண்டோ, அஃதெல்லாம் முக்தனுக்கும் வரையறுப்பின்றி உளவாம்; இன்றேற் பரம சாதிருசியம் என்றதற்கு ஹானி எய்தும் எனின், (உ0)

(சித்தாந்தம்) இதற்கு மாறுகச் சூத்திரகாரர் கூறுவாராயினர்.

ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜ0 ப்ரகரணாத் அஸந்நிஹித்வாத் தி0 (சு. சு. உக)

(ருசுச) போகமாத்திரத்திலே சாமியம் என இலிங்க முண்மையானும்.

முக்தனுக்குப் பிரமத்தோடு சாமியம் சகல காமியபோகமாத்திரத்தி னலேயன்றி ஜகத்சிருட்டி முதலியவைகளால் அன்று. அங்ஙனம் இருக்கு

மேல், அநேகேசுவரப்பிரசங்கத்திலும் அநவஸ்தை (என்னும் தோஷம்) உளதாகும். அங்ஙனமே சுருதியும்,

ஸொzஸ்ஸுதெ ஸவ-ர்ஜ்ஞாகூஸுஹவ்யவூணா விவஸ்ஸ்ரிதா।

(தைத். உ. க)

"சர்வஜ்ஞதையுடைய பிரமத்தின் ஆனந்தத்தோடு கூட அவன் சமஸ்த காமங்களையும் அநுபவிக்கின்றன்" என்று சுருதி கூறுகின்றது. பலவற்றையும் பார்க்கின்ற சித்ரூபமாகிய ஞானசத்தியோடியைந்தமையாற் பிரமமானது விபச்சித் எனப்படுகின்றது. தேசகால விசேஷ சூன்யமாயுள்ள பிரமமாகிய சிவபெருமானுக்குச் சர்வஜ்ஞத்துவம், சர்வகாரணத்துவம், சர்வான்மகத்துவம், சர்வசக்திமத்துவம், அலுப்தசக்தித்துவம், சுவதந்திரத்துவம், நித்திய திருப்தத்துவம், நிரதிசய ஐசுவரியத்துவம், சர்வாநுக்கிராககத்துவம், சமஸ்த முக்தான்மாக்கள் அடையற்பாலதாம் ஆனந்தரூபத்துவம் என்பன இயற்கையாய் இதயமாய்ப் பரம சத்தாகஸ்புரிக்கும் ரூபமாயுள்ள எந்த ஞானசத்தியினால் உண்டாகின்றனவோ, அவ்வியல்பினதாகிய ஞான சத்தியோடியைந்த பரப்பிரமசிவனுர் விபச்சித் எனப்படுகின்றார். அவ்வியல்பினராகிய பரப்பிரமசிவனுரோடு முக்தனனவன் பரமசாமியத்தை அடைந்து சகல போகங்களையும் அந்தக்கரண இயற்கையாகிய மனசு எனப்படும் ஞானத்தினால் அநுபவித்துக் கண்டு களிக்கின்றனன். அங்ஙனமே,

8நஒஹெதாதீ காகூஸுஹவ்யஸ்ஸெ। 8ஸெநா zஸ்யுஸ்ஸெவஹிகூஷ்ஷ்।

(சாந். அ. கஉ. டு)

"ஞானத்தினாலே இப்போகங்களைக் கண்டு களிக்கின்றனன்; ஞானமே அவனுடைய திவ்யகண்" எனச் சுருதி கூறுகின்றது.

ஸத்யாத்ஜ்ஞானாராமம்। 8நகூஆநஒஷ்டி (தைத். க. சு)

"சத்தியான்ம பிராணாராமம்; மன்ஆனந்தம்" என்றவிடத்துப் பிரமத்துக்கும் புறக்கரணம் வேண்டாத ஞானத்திலேதான் ஆனந்தபோகம்; பிரமத்துக்கும் முக்தனுக்கும் சரீரேந்திரியாதியைக்கோடல் இஷ்டப்படி போகத்தின் பொருட்டேயாம். இதுபற்றிப் தோஷமில்லை. ஆகலின், எங்ஙனம் பிரமம் சமஸ்த போகங்களையும் புசிக்கின்றதோ, அங்ஙனமேமுக்தனும் போகமாத்திரத்திலே சாமியம்; (இதுதான்) முக்தன் பிரமத்தோடி (சாமியம் என்றதின்) உணமைப்பொருள். உலகத்திலே சிலகுணங்கள் பொருத்தமாயிருத்தலினால் "தேவதத்தன் சிங்கம்" என்று கூறுமிடங்களிலே சாமியவியவகாரம் காணப்படலான், பிரமத்தோடி முக்தான்மா சாமியமுறுகின்றன் என்னும்வசனத்துக்குஹானி இல்லை. (உக)

கூநாவ்ருத்திர்ஸ்ஸாத்நாவ்ருத்திர்ஸ்ஸாத் (ச. ச. உஉ)

(நிசரு) திரும்பிவருதல் இன்றெனச் சுருதி கூறலின், திரும்பிவருதல் இன்றெனச் சுருதி கூறலின்.

23172

முக்தான்மாக்களுக்குப் பிரமத்தோடு சாமியமாதலே சாயுச்சியம் என்று கூறப்பட்டது; போகமுதலியவற்றிற் சாதிருசியமுண்மையின்.

ஈண்டு அவர்களுக்குப் பின்னும் ஓர்காற் சம்சாரம் உளதா? அன்று? என்பது சந்தேகம்.

கன்மவிசேஷத்தினால் இந்திராதிபதங்களை அடைந்தவர்க்கு மீளத்திரும்பிவருதல் காணப்படலின், அது சந்தேகத்துக்குக் காரணமாயிருக்கின்றது.

(பூருவபக்ஷம்) இதனால் என் சொல்லியவாறே எனின்,

காரோ நீகாரமேவ நாஸஹாரமீ (தைத். கூ. கo. நி)

"தான் வேண்டிய வடிவங்களை எடுத்து வேண்டிய போகங்களைத் துய்த்துச் சஞ்சரிக்கின்றான்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றினால் ஆன்மாக்களுக்கு அநேக சரீரம் உளதாதல் பெறப்படுகின்றது. முக்தான்மாக்களுக்கு அந்தச் சரீர சம்பந்தம் உளதாங்கால், பின்னும் அவர்க்குப் புண்ணியபாவச் செய்கை உண்டாகின்றது. முன் செய்த உபாசனையின் மிருதிப்பாடு அநேகமாகப் போகத்தினால் க்ஷயமாகுங்கால், அக்காலத்திற் பாகமாகும் கன்ம வசத்தினால் மீளவும் ஹீன இன்பமாகிய சம்சாரம் எய்துகின்றது. அங்ஙனமே, * இந்திராதிபதங்களை அடைந்தவர்களும் புண்ணிய மிருதிப்பாடு குறையுங்கால் அங்கிருந்து மீண்டுவந்து பிராமணர் முதலியோராய்ப் பிறக்கின்றனர். ஆகலின், பிரமபதத்தை அடைந்தவர்களும் போக்கியம் போக்தா முதலிய சம்பந்தம் காரணமாகப் போகத்துக்குரிய புண்ணிய மிருதிப்பாடு க்ஷயமாகுங்காற் சம்சாரத்துக்கு மீளத்திரும்புவார் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். சாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்ட பரப்பிரம ஜ்யோதியினராய், அந்தப் பரப்பிரம பதத்தைப் பிரவேசித்தவர்களாயுள்ள முக்தான்மாக்களுக்குச் சம்சாரத்திலே புநராவர்த்தி இல்லை. எதனால்,

ஸ வைஷ்வா வத்ஸ்ய நூாவதாயஷ்o ஹ்ரஷ்வொக்ஷிவஷ்வஷ்டி தி நஷ்வா நாரூவ தத்ஸ்தி (சாந். அ. கடு. க)

"அவன் இந்தப் பிரகாரம் ஆயுள்வரையுமிருந்து * பிரமலோகத்தை அடைகின்றான், மீளத் திரும்புவானல்லன், மீளத்திரும்புவானல்லன்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதியுண்மையின். பிரம விஷ்ணு முதலாயினோருடைய பதங்

---

* இந்திராதிபதங்களையடைந்தவர்க்குத் புநராவர்த்தியினும் பிறப்புண்டாமாதலின், அப்பதங்களைச் சிவனடியார் பொருட்படுத்தார்;

மங்குலேய்மணிமாடமிதவழுகெடுவீதிச்
சங்கெலாங்கரைபொருதுதிரைபுலம்புந்புஞ்சாய்க்காட்டான்
கொங்குலாவரிவண்டினிசைபாடுமலர்க்கொன்றைத்
தொங்கலானடியார்க்குச்சுவர்க்கங்கள்பொருளலவே.

(திருச்சாய்க்காடு. ஞான, எ)

களைக் கூறி விடுத்து, அவற்றுக்குவிலக்ஷணமாயுள்ள சிவமாகிய பரப்பிரமத் தின் விசேஷத்தைப் புராணம் கூறுகின்றது. எங்ஙனமெனின்,

தி₃நகரீ₃தா₂ழிலோகாஸ்₂ வ்ரா₂ந ரோ₂ரு₂ ரு₃ரோவதே₃ஶ்;
லவ₂ர்காலேரோய₂ஸ்₂தா₂ விஸ்₂வ₂ம் நித்₂ய₂ மக்ஷயம்₂;
லாவ்ரூவ₂ு தத்₂ரு₂ம் தி₃வ்₃யா லலேஷ்வ்ரைலவஸ்₂தி₂தா₂ஶ்;
லவ₂ர்ஜா லவ₂ர் மாஸ்₂ரு₂ஸ்₂தா₂ வரிவ₂ஸ்₂யை₂ர் லவ₂ஸ்₂தி₂தா₂ஶ்;
விஸ்₂வ₂காரய₂ரூணாஶ் வரலேஶ்வ₂ர்ய₂ லயஸ்₂தா₂ஶ்;
லவ₂தி₃ஹாஸ்₂ர விதி₃ஹாஸ்₂ர லவஜ்ஞாதி₃ஹ்ரு₂யா வ₂நே;
யெ லம்₂ரூவ₂ந்₂தா₂ஶ் வரம் வ்ரா₂நம் ஜ்ரா₂நயோ₃ரு₂ரா₂நரா₂ஶ்;
₂நதி₃ஷ்டா₂ வ₂நராவ₂ர்தி₃லெ₂ரே லம்₂லாரு ஶ்ரூலெ;

*உமாபதியாருடைய முதலாவதாய ஸ்தானம் கோடி சூரியப்பிரகாசமுடை யதாய், சர்வபோகங்களோடு கூடியதாய், விசுத்தமாய், நித்தியமாய், அக்ஷ யமாயுள்ளது; அந்தத் திவ்யபதத்தை அடைந்து சமஸ்த கிலேசமிலராய், சர்வஜ்ஞராய், சர்வவியாபகராய், சுத்தர்களாய், பரிபூரணராயிருக்கின்றார் கள்; அவர்கள் தாம் விரும்பியவாறு விசுத்தகாரியகரணங்களையுடையவர்க ளாய், பரமைசுவரியங்களோடியைந்தவர்களாய், விரும்பியவாறு சதேதகர்க ளாயேனும் விதேதகர்களாயேனுமாகின்றார்கள்; ஞானயோகத்திலே விருப்ப முடையர்களாய் எந்த மனிதர்கள் அந்தப் பரமஸ்தானத்தை அடைகின்றார் களோ அவர்களுக்குக் கோரமாகிய சம்சாரமண்டலத்திலே மீளத்திரும்புதல் இல்லை" என்பதாம்.

இதன் தாற்பரியம் கூறப்படுமாறு:—

வரம்ஜ்யோ திரூ₂வலம்₂வ₂ர்யெ₂ந ரூ₂பெணாதி₃ஷ்டே₃ந தே₃வே₃ந ஸாத்₂யேந ப்ரஜாபதிநா வா ஏஷ ஏதத்₂ ரூபம் ப்ரதி₃ஸ்₂யதே ஸத்₂யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்₃ரஹ்மேதி தத்₂

(க) பரஞ்சோதிரூபத்தை அடைந்து தன் குணங்களினால் ஆவிர்ப்பவிக்கின்றான்" எனப் பரஞ்சோதி ரூபமே முக்தனால் அடையப்படுகின்ற உமாஸஹிதமாகிய பரப்பிரமம் என்று கேட்கப்படுகின்றது. அளவிலா ஆதித்தியப் பிரகாசத்தையெல்லாம் மழுக்கும் அவரது பிரகாசத்தினால் இவையெல்லாம் பிரகாசிக்கும்.

ந தத்ர ஸூர்யோ பா⁻தி ந சந்த்ரதாரகம் நேமா வித்³யுதோ பா⁻ந்தி குதோ(அ)யமக்³நி:। தமேவ பா⁻ந்தம் அநுபா⁻தி ஸர்வம் தஸ்ய பா⁻ஸா ஸர்வமித³ம் விபா⁻தி (கட. உ. கடு)

"அங்கே சூரியன் பிரகாசிப்பதில்லை; சந்திரதாரகைகளேனும், இந்த மின்னல்களேனும், இந்த அக்கினியேனும் பிரகாசிப்பதில்லை; அவர் பிரகாசிக்கும்போது அவரைத் தொடர்ந்து எல்லாம் பிரகாசிக்கின்றன; அவருடைய ஒளியால் இஃதெல்லாம் பிரகாசிக்கின்றன" என்று சுருதி கூறுகின்றது.

யஶ்சி²ரோ(அ)ம் யஶ்ச²ரோ(அ)ம் யஶ்சி²ரஸ்தோ(அ)ம் ஸ்ருʼதா³ஸ்ச² ஸர்வே ஸர்வோ(அ)ஸ்மி யோ வேத³ ஸ ஸர்வ-ஞ்ச² வேத³ (அதர்வசிரசு)

"பரமேசுவரன் நான், புஷ்கரம் நான், பவித்திரம் நான், நுனியும் நடுவும், வெளியும் முன்னும் ஜ்யோதியுமாகிய நானே ஏகன்; எல்லாம் நான் என்று என்னை எவன் அறிகின்றானோ, அவன் எல்லாத் தேவர்களையும் அறிகின்றான்" எனச் சிவபெருமானால் அதர்வசிரசில் நிரூபிக்கப்பட்டது.

ஸர்வ-தஃ பாணிபாத³ம் தத் ஸர்வதோ(அ)க்ஷிஶிரோ(அ)முக²ம்।
ஸர்வ-தோஶ்ருதி மல்லோகே ஸர்வமாவ்ருʼத்ய திஷ்ட²தி (ஸ்வே. உ. ஙூ)

"எங்கும் கையும் பாதகமலமுமாய், எங்கும் கண்ணும் சிரசும் முகமுமாய் எல்லாவற்றையும் சூழ்ந்துநிற்கும் ஒளி சமூகத்தினதுமாயுள்ள சிவத்தைத் தியானிக்க" என்று ஸ்மிருதியும் கூறுகின்றது.

ஆகனின், பரஞ்சோதி ரூபமாய் உமாசஹித சிவன் எனப் பெயரிய பரப்பிரமம் அதிஷ்டித்த பதத்தைக் கோடியசூரியப்பிரகாசம் என்று கூறுவதிற்றடை என்னை? நிரதிசய தேஜோமாத்திர இரத்தினமயமாயுள்ளதுவே நிரதிசய ஆனந்தத்துக்கு உறைவிடமாயிருத்தலிற் * சுவர்க்கம் எனப்படும்.

---

*அதர்வசிர முதலிய உபநிடதங்களிலே சிவலோகமானது சுவர்க்கலோகம் என்று கூறப்பட்டாற் போல, தேவார திருவாசகங்களிலும் அச்சிவலோகம் வானுலகம் அண்டர்நாடு என்றற்றொடக்கத்தனவாகக் கூறப்படுகின்றது;

உருவார்ந்தமெல்லியலோர்பாகமுடையீரடைவோர்க்குக்
கருவார்ந்தவானுலகங்காட்டிக்கொடுத்தல்கருத்தானீர்
பொருவார்ந்ததெண்கடலொண்சங்கர்நீளக்கும்பூம்புகலித்
திருவார்ந்தகோயிலேகோயிலாகத்திகழ்ந்தீரே.

(திருப்புகலி, ஞான, க)

வுமெ-ா மொகொ ஜ்யோகிஷாவ்யகீ।
(தைத். ஆரணி. க. உ. ககசு)

தெவாஹவெ வுமு-ஃமஃகீ தெ தெவா ாஊசூவ்யஹுகீ।
(அதர்வசிரசு)

"சுவர்க்கலோகம் ஜ்யோதியினும் சூழப்பட்டது;" "தேவர்கள் சுவர்க்க லோகத்தை அடைந்தார்கள்; அந்தத் தேவர்கள் உருத்திரரைக் கேட்டார் கள்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிற் கூறப்பட்ட ஸ்தானம் துரியமும் துரியாதீதமுமாம்; அங்ஙனமே உத்தரகீதையும்,

தூய-ஃ0 அதூவை-ா தீதஞ் ஸிவஸ்யாந 8நாயெழ।
(உத்தரகீதை)

"துரியமும் துரியாதீதமுமாயுள்ளது அநாமயமாகிய சிவபிரானுடைய ஸ்தா னம்" என்று (கூறுகின்றது).

(உ) சமஸ்த உலகங்களையும் கடந்திருத்தலானும், (அனைத்துக்கும்) காரணமாயிருத்தலானும் அந்த ஸ்தானம் ஆத்யம் (முதலாயது) எனக் கூறப் பட்டது.

ஸிவலொகாஉ ஹிஜ்ஜ-ஃயா நுஞ்ஞஸ்யாவரணாநிச।

"சிவலோகத்துக்குப் புறத்தே அறியற்பாலன அண்டத்தின் ஆவரணங்களு மாம்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றால், சிவலோகத்துக்குப் புறத்தே கீழ்ப்பாகத் திற் பிரமாண்டத்தின் சப்தாவரணங்கள் உள்ளன என்பதாம்.

வாாதூரதஸொ வ்யஹா கதூவாதூரெதாஹஸ்மீ। கதூவாதூரத ஸ்ரீவஃ (சிவசங்கற்பம், சரபம்)*

"பரத்துக்குமேற் பரமாயுள்ளார் பிரமா; அவருக்குமேற் பரமாயினர் விஷ்ணு; அவருக்குமேற் பரமாயுள்ளார் சிவன்" என்னுஞ் சுருதியினும் பிரமாதி விசுவாதிகமாகிய பரப்பிரமத்தின் பதம் விசுவங்களுக்கெல்லாம் அப்பாலுள்ளது.

(ஊ) அது ஆதியாம் உமாபதி எனப்படும் பரப்பிரம சிவனுடைய ஸ்தா னம்.

உசாஸஹாய0 வுமெஷ்வர0 விஹ்வா தீரொஅந0 நீலகண்ட0 வ்யா

தொண்டகாசெசெல்லீர்பத்தர்காள்சூழப்போகீ
சொண்டிறல்யோகினேபேரணியுந்தீர்க
டிண்டிறற்சித்தர்களேகடைக்கூழைசென்மின்க
ளண்டர்நாடாளவோராமல்லற்படவாராமெ.

திருப்படையெழுச்சி, உ)

ஜ்ஞ | ஜ்ஞாஜ்ஞ ஈஜ்ஞிஜ்ஞ்ஜ்ஞ ஜ்ஞ்ஜ்ஞயொஜ்ஞ வஷ்ஷ்வாகூழிஜ்ஞஷ்ஹஃ வாஷ்ஷாஜ்ஞ (கைவ)

"உமாசகாயராய், பரமேசுவரராய், விபுவாய், முக்கண்ணராய், நீலகண்டராய், பிரசாந்தராயுள்ளாரைத் தியானித்து, பூதகாரணரும், சமஸ்த சாட்சியாயுமாயிருப்பரைத் தூறவியானவன் இருளுக்குமேற் போயடைகின்றான்" என்னும் சுருதியினுல் உமாசகிதரும், நீலகண்டரும், முக்கண்ணருமாகிய சிவபெருமானே தியேயப் பொருளாம் என்றும், தமசாகிய பிரகிருதிக்குமேலேதான் அச்சிவபொருள் அடையற்பாலதாம் என்றும் அறியப்படுகின்றது.

வவெ-ஹ வெவ ஸ்ஷ்ஜ்ஃ (தைத். ஆரணி. க0. உச. ஜஉ)

"எல்லாம் உருத்திரரே" என்று தொடங்கி, எல்லாவற்றுக்கும் முதன்மை சிவனுக்காமெனக் கூறி, உபசங்காரத்திலே

ஹிரண்யபாஹுவே ஹிரண்யபதயெ z0விகோபதய உமாபதயெ|

(தைத். ஆரணி. க0. உஉ. ச0)

"இரண்ணியபாகுவினர்க்கு, இரண்ணியபதிக்கு, அம்பிகாபதிக்கு, உமாபதிக்கு (நமஸ்காரம்) என்று முடித்தது. பிரணவபரியாயமாகிய உமாசபதத்தினுலே பரப்பிரகிருதிரூப பராசத்தியார் கூறப்பட்டனர்.

க்ருஷ்ணபிழ0ஹஉ0 வ்யவஹ (தைத். ஆரணி. க0. உக. சக)

"கிருஷ்ணபிங்களம் பிரமம்" என்றவிடத்து அவ்வுமையம்மையார் பிரமத்துக்குச் சாமரசியமாகச் சாதிக்கப்பட்டனர். ஆகலின், அந்த ஸ்தானம் உமாபதியாகிய பரப்பிரமத்துக்குரியதேயாம்.

(ச) அதுபின் எவ்வியல்பிற்று? அது சர்வகாமசமாயுக்தமாயது; (அஃதாவது) அது எஞ்ஞான்றும் போகங்களோடியைந்ததென்பதாம். அது பற்றியன்றே,

வொzஸ்ரஜ்ஞெத வவ-ஹ ஹ்ரூஹ ஸ்ஹ வ்யவஹரணாவிவக்ஷ்யா |

(தைத். உ. க)

"சர்வஜ்ஞதையுடைய பிரமத்தின் ஆனந்தத்தோடு கூடச் சமஸ்த போகங்களையும் அவன் துய்க்கின்றான்" என முக்தான்மாவுக்குப் பிரமானந்தத்தோடு கூடச் சமஸ்த போகங்களும் எய்துவனவாக நிரூபிக்கப்பட்டது.

(டு) விசுத்தம் என்றது விகாரத்தினற்றொடக்குண்ணுது என்னும் பொருட்டு;

வஷ்ஷ வாகூழிஜ்ஞஷ்ஹஃ வாஷ்ஷாஜ்ஞ (கைவ)

சூழி தூவணஷ்ஜ்ஞஷ்ஹஃ வாஷ்ஷாஜ்ஞ (தைத். ஆரணி. ங. கங. ச0)

"தமசுக்குமேலே சமஸ்தசாட்சியாய்" "தமசுக்குமேல் ஆதித்தியவர்ணர்" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளிலே பிரகிருதி விகாரங்களைக் கடந்திருத்தல் பெறப்படுகின்றமையின்.

பிரகிருதி விகாரத்துக்குரிய இராகத் துவேஷ லோப முதலியவற்றைப் பிறப்பிக்காமையின் அது சிவமயமாகிய பதம் என்பது போதர விசுத்தம் எனப்பட்டது. இதனால் அது பரதத்துவப்பிரகாசமயமாய், மகானந்தத்தினைத் தேங்கிய பரமாகாசரூபமாய் (இருப்பதெனக்) கூறப்பட்டவாறுயிற்று.

(சு) விகாரமுடைய பிராகிருதப் பொருள்கட்கே சிருட்டியாதி கேட்கப்படலானும், அது அவற்றைக் கடந்திருத்தலானும் நித்தியம் எனப்பட்டது. பூதாகாயமுதலிய தேகப் பிரபஞ்சத்துக்கே சிருட்டி முதலியன எய்தும். பரமாகாச ரூபமாயுள்ள அப்பதத்துக்கு அவை இல்லை.

(ஆக்ஷேபம்)

யடா தர்ஹி ஏவ நாஸீந்நோ ஸதாஸீத்தர்ஹி கிமவோசத்கதரந்நாஸீத்கிமாஸீத்கஹமாயன்கிமாஸரம்பணம்கிமாதீந்தம்பீரம்பஜலம்கிமாஸீத்

(சுவே. உ. கஅ)

"எப்போது இருள் உளதாய், பகலும் இரவும் இலவாய், சத்தும் அசத்தும் இலவாய் இருந்தவோ, அப்போதே கேவலப்பொருளாகிய சிவன் ஒருவரே இருந்தார்" என்று கேட்கப்படலாற் சிவபெருமானெழிந்த பிற அனைத்துக்கும் பிரளயம் எய்துகின்றது. அங்ஙனமாயின், முக்தான்மாக்களுடைய அந்தப்பதம் நித்தியமாதல் எங்ஙனமாமெனின்,

(உத்தரம்) அன்று; முக்தான்மாக்களுடைய அப்பதமும் சிவதத்துவத்துள் அர்தர்ப்பாவமாதலின். தூய்மையுடைமைபாற் சிவதத்துவமானது இவர்கட்கும் சமானமாயுண்டே. சிருட்டிமுதலிய சக்கரத்துட்பட்ட பசுபாசங்களுக்கு விலக்ஷணமாயுள்ளது சிவதத்துவம். ஆதலின், பசுபாச விலக்ஷணயுள்ள சிவபிரானுர் பதத்துக்கு அநித்தியதத்துவப் பிரசங்கம் இல்லை.

(எ) அக்ஷியம் என்றது குறைதலும் கூடுதலும் இல்லை என்னும் பொருட்டு. குறைதல் மிகுதியாய்க்கொண்டு கன்மபலத்தையுடைய சுவர்க்க முதலியவற்றுக்கு விலக்ஷணமாதல்பற்றி அவ்வியல்பினதாயிற்று.

யொ வை நாராயணம் தேவம் ப்ரஹ்மாணம் வாஸுமஹம்வடிம் (கட. உ. கு)

"அவன் அத்துவாவின் கரைக்கண்ணதாகிய அந்தச் சிவபிரானுருடைய பரமபதத்தை அடைகின்றன்" என்று சுருதி கூறுகின்றது. "விஷ்ணுவின் பரமசொரூபம்" என்றது அறுவித அத்துவாவையும் கடந்த பரமாகாசம் எனப்படும் சிவனுருடைய ஸ்தானம் என்றன்றே கூறப்படுகின்றது.

ஸ்வஸ்வரூபாவிர்பாவஸ்திதி ரூபா வை நாராயணசக்தி

(சாந். அ. கடு. ச)

"பிரமலோகத்தை அடைந்து, அவன் மீளத் திரும்புவானல்லன்" என்ற விடத்தி அநாவிருத்திலக்ஷணத்தையுடைய பிரமலோகம் என்று கூறப்படுவது இந்த ஸ்தானமே.

வாவ்ராவ்ருகஷவடிம திவ்யம் வரிவஸ்தெஷுவஜி-ருதாரி

(அ) "அந்தத் திவ்யபதத்தை அடைந்து சமஸ்த கிலேசங்கள் ஒழிந்தவர்களாய்" என்றமையால், அப்பதத்தை அடைந்த பிரமசாதிருசிய முற்ற முக்தர்களின் இலக்ஷணம் கூறப்படுகின்றது. வாக்கு மனசுக்கு அகோசரமாய்த் திவ்ய சுவபாவமாயுள்ள மகாதேவரது பதத்தை எய்தி, அதற்கு வாய்ந்த ஞானயோகத்தினால் அடைந்த முக்தான்மாக்களே சமஸ்த கிலேசம் ஒழிந்தவர்களாய் இருப்பார்கள்.

அஸ்தும் எனப்படும் விநாசமும் கிலேசம் எனப்படும் அவித்தை முதலியவும் முற்றும் ஒழிந்தவர்களாய் இருக்கின்றனர். இதனால் முக்தான்மாக்கள் ஹேயகுணம் இல்லாதிருப்பார்கள் என்று கூறப்பட்டது. ஆகலின், அவர்கள் கல்யாணகுணமுடையர் என்று கூறப்பட்டதாயிற்று.

(கூ) சிவத்துவத்தை அடைந்த அவர்கள் சர்வஞ்ஞர் என்றமையால் அவர்கள் ஞானத்தை மூடியமலம் நாசமுற, யாண்டும் ஊடுருவிய ஞானசத்தியுடையவர்களாயும், சர்வஞ்ஞர்களாயும், எங்கும் நிறைந்தவர்களாயுமிருக்கின்றனர். அவர்கள் எங்கும் நிறைந்தவர் என்றது அனந்தசத்தியுடைமையின். இது (ச. ச. கநி-ஆம்) சூத்திரத்தினாற் கூறப்பட்டது.

(கo) அவர்கள் சுத்தர்கள் என்றது அவர்க்கு மலம் நீங்கியபோது உண்டாகிய சிவனரியல்புகள் தூயனவாய்ப் பிரகாசரூபமாய் ஞானகனமாய் இலந்தமையினாலாம். (ச. ச. எ-ஆம்) சூத்திரத்தில் ஆன்மாவானது சுவயம் பிரகாசமுடையதென்றும் சத்தியசங்கற்பத்துவாதி விசேஷகுணமுடையதென்றும் கூறப்பட்டது.

(கக) பரிபூரணர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்றது நித்தியதிருப்தர்களாய் இருப்பவர்களின் மேற்று; நிரதிசயானந்த சொரூப முண்மையாலும், விரும்பிய சகல போகங்களையுடைமையினாலுமாம். நிர்விகாரநிரதிசயானந்தத்தை அநுபவித்தலே அவர்கள் சுபாவம். இது (ச. ச. ககூ-ஆம்) சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டது. ஆதலின், அவர்கள் பரிபூரணர்களும், தூயகாரியகரணங்களையுடையவர்களுமாம் என்பது;

வாகயாதியா ஹவதி (சாந். எ. உசூ. உ)

"ஒரு பிரகாரமாகின்றனர்; மூன்று பிரகாரமாகின்றனர்" என முக்தன் சுவேச்சையினாலே அநேக சரீரமெடுப்பதாகச் சுருதியினாற் பெறப்பட்டது. ஆகலின், முக்தர்கள் விரும்பி எடுத்த சரீரமுதலியன தூயனவே; தூய்தாயெ மகாமாயையினின்றுண்டானமையின்.

விகத்தம் என்றது ஆசிரயவிகாரத்திற்கு (முக்தான்மை) ஹேதுவாகா மையினாலாம்.

உஷ்ட்ரா சாயாஹிம் வஸ்ரூபாமயதெ (பிரு. சு. இ. கஉ)

"இறைவர் (மகா) மாயையாயிலாக அநேக வடிவங்கொண்டாராகத் தோற் றுகின்றது" என்ற மந்திரத்தினும் சிவபெருமானும் மகாமாயாசத்திகள் வாயிலாக கீலகண்டத்துவாதி இலக்ஷணமுடைய அநேக சரீரங் கொள்வா ராகக் கேட்கப்படுகின்றது.

வ்ருஷா ரூபெஹி வஸ்ரூபாமவ உரும் |

(இரு. வே. உ. கூகூ. க)

"உக்கிரர் (சிவபெருமான்) ஸ்திரமாகிய அங்கங்களோடு பலரூபமுடையர்" என்னும் மந்திரபாகம் சிவபெருமான் எடுக்கும் அப்பிராகிருதமாய் விசுத்த ஞான மயமாயுள்ள சரீரங்கள் உறுதியாயுள்ளன என்று கூறுகின்றது. எங் னனம் சிவபெருமான் விசுத்தமாகிய அநேக சரீரங்களை எடுக்கின்றாரோ, அங்னனம் முக்தர்களுமாம்.

(கஉ) பரமைசுவரியத்தோடு இசைந்தவர் என்பது சுவாதீனப் பிர விருத்தியுடையவராய்ப் பிறராற் செலுத்தப்படுகின்ற கார்ப்பண்ணியம் இல் லாத பரம விபூதியோடிசைந்தவர் எனப் பொருள்படும். (சு. சூ. கூ-ஆம்) சூத்திரத்தில் முக்தன் கன்மமுதலியவற்றால் வசியப்படாது பரமசுவாதந் திரியமாயிருப்பன் என்று கூறப்பட்டது. ஆகலின், முக்தான்மாக்கள் சுவ தந்திரர்களாதலிற் பரமைசுவரியத்தோடிசைந்தார்கள் என்பதாம்.

ஸதெஹாஸ்ய விதெஹாஸ்ய ஹவிர்பூரதெஹவாவ நஃ |

(கஙு) "பின்னரும் சுவேச்சையினாலே சதேகர்களாயேனும் விதேகர் களாயேனும் இருக்கின்றார்கள்" என்றமையால் சிவபதத்தை அடைந்த அவர்கள் சிவ சங்கற்பமின்றி ஓர் கால் தூய சரீரேந்திரியங்களையுடையர்க ளாகப் போகந் துய்ப்பவராகின்றார்கள் என்பதாம். ஓர்கால் தேகேந்திரியங் களில்லாது கேவலம் இயல்பாகிய வியாபக ஞானத்தினும் சகல போகத்தை யும் அநுபவிப்பவர்களாகின்றார்கள். அதுமேலே (சு. சூ. கஉ-கஅம்) சூத்தி ரத்தில் அதற்கு வாய்ந்த சுருதியை அதிசரித்துக் கூறப்பட்டது. ஆகலின், அவர்கள் இஷ்டப்பிரகாரம் சதேகர்களாயேனும் விதேகர்களாயேனும் நிற் றார்கள்.

விரூபிவெஹ்யோ விஶ்வரூபிவெஹ்யஶ் சொ நஃ |

(பசுர். வே. சு. இ. சு. க)

"விரூபர்க்கும் விசுவரூபர்க்கும் நமஸ்காரம்" என்று சுருதி கூறுகின்றது. சிவபெருமானுடைய சாமியருணங்களுடையர்களாய் நித்திய சித்தர்களா புள்ளார்க்கு ரூபமிலதாதலும் அநேகரூபங்கொள்ளுதலும் உளவாம். அதே

சகரமூளவாய் விசுவரூபசரீரமெடுத்தலாற் சிவபெருமானுடைய சரீரங்கள் எவ்வாறே, அவ்வாறே நீலகண்டத்துவாதி இலக்ஷணங்கள் அவர் சாமீப குணமுண்டாயினுக்கு உளவாம்; சிலர்

நீலமீவா ஸ்ரிதிகண்டா: (யசுர். வே. சு. டி. கக. க)

"நீலக்கிரீவர் சிதிகண்டர்" என்றற்றொடக்கத்தனவாகச் சுருதிகள் கூறலான்.

(கச) இவ்வனம் எனக்கள் இயமாதியுடையராய் வேதாந்த இன்னிய மாகிய ஞானயோகத்திலே தாற்பரியமுடையவர்களாயிருக்கின்றார்களோ, மேலே கூறிய குணங்களையுடைய சிவ சாதிருச்சியமுற்ற அந்த முக்தர்கள் அந்தச் சிவனுருடைய பரமபதத்தை அடைந்து நிரதிசய தாபரூபமாய்ச் சகிக்கவியலாத கோரமாயுள்ள சம்சாரமண்டலத்திலே மீளத்திரும்புவாரல்லர். அவரைச் சம்சார தருமம் மீளப்பற்றாது. ஆகலின், *"பிரமலோகத்தை அடைந்து மீளாத்திரும்புவானல்லன்" என்று கூறப்பட்டது. சர்வஜ்ஞரும், சர்வசத்தியினரும், சர்வையசுவரிய சம்பன்னரும், சர்வாதிக்கரும், சர்வகர்ம சமாராத்தியரும், நிரஸ்த சமஸ்த தோஷகளங்கரும், நிரதிசய மங்கலகுண இரத்நாகரரும், விரூபாக்ஷருமாகிய பரப்பிரம உமாபதிவாருடைய எல்லையிறந்த ஆனந்த பிரகாசமாய், நித்தியமாய், அக்ஷயமாயுள்ள உலக பதத்தை அடைந்தவர்கள் சர்வஜ்ஞத்துவாதி குணங்களையுடையவர்களாய் மீளத்திரும்புதலின்றி அங்கே வசிக்கின்றனர்.

யதா தெவா கூர்ஜதிநாநா வ்யாபீயை யாகோசூஜெ்யாயணா

(தைத். ஆரணி. கo. க. ச)

---

*வேதாந்த சூத்திரத்து முதற் சூத்திரத்திற் கண்ட பிரமம் சத்திபேரடியைந்த சிவபெருமான் என்று சிவபுராண கைலாசசங்கிதை (கக: சo-ஆஞ்) களாலே கொண்டு நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகலின் இத்தப் பிரமம் (உஉ-ஆம், உசு-ஆம்) உபக்கிரமணிகா இலக்கங்களிற் கண்ட (திருக்குறள், கூ) ஏகினனிய ஆதிபகவன் மேற்று. (உகூ-ஆம்) இலக்கத் தொடுத்து (உஅ-ஆம்) இலக்கம் வரையிலும், தகராதிகரணத்திலும் (க. கூ. ககூ), அலோபாதிகரணத்திலும் (கூ. கூ ஙசு), மற்றைய அதிகரணங்களிலும் ஒரே முடிவுற மிகுத்துத் தெளிக்கப்பட்ட நிருச்சிற்றம்பலத்தினராகிய சிஷ்களை பரப்பிரம வெபிராளை ஆப்பிராயணாதிகரணத்திலும் (சு. க. கஉ), ஆத்துமாதிகரணத்திலும் (சு. க. ங-லும், க. கூ. உசு-லும்) கண்டவாறு, இடையீடின்றி மரணாந்தம் வரையும் நேர்தலாகிய உபாசனையினுற் பரமசாமீபமுற்ற வெயோகிகள் (சு. சு. உஉ-ஆஞ்) சூத்திரத்துக்கு மூலமாய்நின்ற இந்த (சாள். அ. ஙஅ. கூஆஞ்) சுருதியிற் கண்ட பிரமலோகம் எனப்படும் சிவலோகமாகிய நிலத்தில், ஆத்தியாதிகரணத்திற் (கூ. கூ. சச) கண்டவாறு சிவசாரூப்பியமடைந்து, (தைத். உ. க. னும், சாள். அ. கஉ. கூ) னும் கண்டவாறு பிரமானந்தத்தோடெமஸ்தபோகங்களையும் துய்த்து சமித்துக் கிரீடித்து நீடுவாழ்வர் என்று இந்த இறுதி அதிகரணத்தினுல் நிரூபிக்கப்பட்டது.

சிவாகமங்களேயும் வெலயங்களேயும் ஆதிசைவர்களாகிய வெத்துவிஜர்களேயும் நிந்தனை செய்யும் இயற்கை பூண்ட மாயாவாதிகளுடைய வாயை அடக்குதற்கும், வேதோபப்பிருங்ஙண தெரியானே சைவசமயத்தை ஸ்தாபனஞ் செய்தற்கும் வாய்ந்த மகாபாசுபதாஸ்திரமாகிப் பெருமை படைத்தது இந்த நீலகண்டசொசரியுரகுவிய வைதிகசைவபாஷ்யமேயாம்.

(கடி) "எங்கே வித்துவான்கள் சிவானந்தந் துய்த்து மூன்றுவஸ்துள்ள தானங்களுட் பிரவேசிக்கின்றார்களோ" என்று சுருதி கூறுவதால் நிரதிசயானந்த பிரகாசகனமாகிய பரப்பிரம சிவத்திலே சமரசத்தை அடைந்த முக்தர்கள் பிரகாச சரீரங்களையுடையவர்களாய், சர்வஜ்ஞர்களாய், சர்வகர்தர்களாய், சாந்தர்களாய், பரிபூரணர்களாய் நித்திய பரமசுவரியங்களுக்கு ஆதாரர்களாய், முற்றும் நீங்கிய மலாவரணங்களையுடையவர்களாய், பாண்டும் சிவத்தைப் பார்ப்பவர்களாய், அந்தச் சிவபிரானுரை ஆன்மாவாகக் கொண்டவர்களாய், அவர்க்குரிய பரமாகாசத்திலேயுள்ளனவாம் விரும்பிய ஸ்தானங்களை அடைந்து இஷ்டப்பிரகாரம் வாய்த்த சகல போகங்களைத் துய்ப்பவர்களாய், அவரோடு கூட எப்போதும் யாண்டும் பிரகாசிக்கின்றார்கள் என்பதாம். சர்வம் சமஞ்சசமே.

ஸ்வதாவாயு-ஸ்வடஉ0உஸு-ஸ்ரு-ஸிஷாஷ்ரெயாதிதாஷ்டநா |
க்ருதஸேதுநயா ஸாஷ்ய0 கெவல0 ஜதி ஸாதரஃ॥

சுவேதாசாரியருடைய இரு பதங்களுக்குந் தொண்டு செய்தலாற் பிரகாசிக்கப்பட்ட மார்க்கத்தினைற் கேவலம் பக்தி மார்க்கமாய் இந்தப் பாஷ்யம் எம்மால் இயற்றப்பட்டது.

ஸ்ரீ நீலகண்டசிவாசாரியர்

அருளிய

பிரமசூத்திர சிவாத்துவித சைவபாஷ்யம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ நீலகண்டசிவாசாரியசுவாமிகள்
விம்பப் பிரதிஷ்டை.

☞ மத்துவர்களுக்கு ஆனந்ததீர்த்தரும், வைணவர்களுக்கு இராமா நுஜாசாரியரும், ஏகான்மவாதிகளுக்குச் சங்கராசாரியரும் ஆசாரியர்க ளாய் அமர்ந்தாற் போல, சிவபெருமானே ஆண்டவர் என்றும் ஆன்மாக் களே அடிமை என்றுங் கொண்டு சிவபெருமானுக்குத் தொண்டு பூண்டொ ழுகும் சிவத்துவிஜர்களுக்கும் மற்றைச் சைவசமயிகளுக்கும் ஆசாரியராய், (ஒரே முக்கியப் பொருள் பொதிந்த) பிரமசூத்திரங்களுக்குச் சத்தியார்த் தஞ் செய்து வைதிகசைவசமயஸ்தாபனஞ் செய்த பரமாசாரியராகிய ஸ்ரீநீல கண்டசிவாசாரியரது திருவுருவவிம்பத்தைத் தொண்டைமண்டலத்துவடதிரு முல்லைவாயிலிற் போல மற்றைய சிவாலயங்களேறும் பிரதிட்டை செய்து ஆவணி மாசத்துப் பூசநக்ஷத்திரத்திற் குருபூசை செய்து, இராப்போதிலே உற்சவம் நடாத்தி வைதிக சைவசமயப் பிரபுதிலகர்கள்யாவரும் பெரும் புக ழையும் சிவபுண்ணியத்தையும் பெற்று நீடு வாழ்வாராக.

இங்ஙனம்,
ஸ்ரீகாசிவாசி—செந்திநாதையர்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
இ	ச	பதினெட்மோகிய	எட்டுமோகிய
எ	சக	இல்லியாயல்கொண்டே	அலூர்ஆழி (பா. வி. உ. உ. சு)

என்னுஞ் சூத்திரத்தைப் பொருட்படுத்தாது.

உச	சo	கலுவநா	கலுநா
ஙெ	ஙெ	கலுவவ	கலுவ
ஙெ	ஙெ	கலுவநஃ	கலுநஃ
கச	க	பட்டது	பாலது
அஅ	கஉ	ஆயு-ர்ய-ா	ஆயு-ாய-ா
அக	க	உ)ற்	க)ற்
உ00	கஅ	சூக்திர	சூத்திர
உஎக	உக	ழீதாஃ	வீதாஃ
உஅ0	சஉ	தாமடிமை	தாடிமடிமை
உஅக	சக	தய்த்தபுத்	தய்த்தப்பு
உகச	ச	வ்யஸ	வ்யக்
உகஉ	கஇ	வ-ையு-ா	வ-ையு-ா
ஙெ	சக	வ-ாயிவீ	வ்யயிவீ
சo0	உச	ஊ-ிஉ-ர	ஊ-ிஉ-ர
சoஉ	சக	வித்தலா	வித்தாலா
சoக	க	ர-ிவ	ர-ிவ
சசo	உக	என்ற	என்றன்றே
சசச	சo	எதனற்	எதனல்
சசக	உச	பவெனவாய்	பவெதாய்
சஇஅ	க	இல்வனம்	(ஆகேஷபம்) இல்வனம்
சஎஉ	சஉ	(எ)	(அ)
சஎஅ	எ	உக. சக	கo. உக. சக
சஎக	சஎ	ஜஜர0	தஜர0
சகஉ	உக	யாரிணி	யாரிணீ
ச00	சo	ஜ்வஜ்ஃ	ஜ்வஜ்ஃ
ச0க	உக	கழ‖	கழ (வாயு. உத். ச: உஅ)
சகக	உக	போலிகளே	போலிகளே
சஉக	சஉ	களவ்ஜி	கீளவ்ஜி
சஉச	உஎ	னின்ற	னின்றமுதற்கண்
இஉக	எ	என்பதவித்தி	வித்தி
இசo	இ	ரகயிம்	ரகியம்
கoஎ	உo	வானன்	வானவன்

சுக-ஆம் பக்கத்து ச-ஆம் வரியில் "தேவனென்றே" என்றற்றொடக்கத்த ஏழு வரிகளையும் நீக்கி வாசிக்க.

பிருகதாரணியம் (ச. ச. இ-இற்) காணப்படும்

ஸூத்ர வாகரொ த்ருஷ்டவ்ய ஸ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்யஶ்ச।

"(பரம) ஆன்மாவானவர் காணற்பாலர், சிரவணஞ்செய்யற்பாலர், மனனஞ் செய்யற்பாலர், தியானஞ் செய்யற்பாலர்" என்னும் மந்திரத்துக்கு உபப் பிருங்கணமாக உள்ளது

ஸ்ரோதவ்ய ஶ்ருதிஶ0 ஸாஸ்த்ரஜ்ஞைர்ஸ்ரோவ்யஸ்ரீஶ்ச।
ஜ்ஞாதா அவ்ருதிஶ0 ஸ்ருயெர் வெஷாஷெஷ ஸிதி ஸ0க்ரஹஃ॥

"சம்புவானவர் எஞ்ஞான்றும் கேட்கற்பாலர், பொருந்துமாற்றுற் சிந்திக் கற்பாலர், வேதாந்தங்களால் எஞ்ஞான்றும் அறிந்து சங்கரர் தியானிக்கற் பாலர்" என்னும் உபதேசகாண்டத்து (சஅ: அ, கூ-ஆம்) சுலோகமேயாம். உபதேசகாண்டத்துள்ள சுலோகத்திற் சம்பு சங்கரர் என்னும் திருநாமங் களோடு சைவபாஷ்யத்தில் இந்தச் சுலோகம் காணப்பட்டதேயாக, பிற் காலத்து மாயாவாத பண்டிதரால் அத்திருநாமங்கள் தொலைத்துச் சுலோ கம் சரிப்படுத்தப்பட்டிருந்தமையின், மேலே குறித்த உபதேசகாண்ட சுலோகத்தையும் அதன் அர்த்தத்தையும் (கஅக-ஆம்) பக்கத்து (கூ-ஆம்) வரியில் ஸ்ரோதவ்ய என்று தொடங்கி கஙூ-ஆம் வரியில் ஏதக்கள் என்று முடியும் வரையுமுள்ள வரிகளுக்குப் பதிலாகக் கொண்டு வாசிக்க.

23172